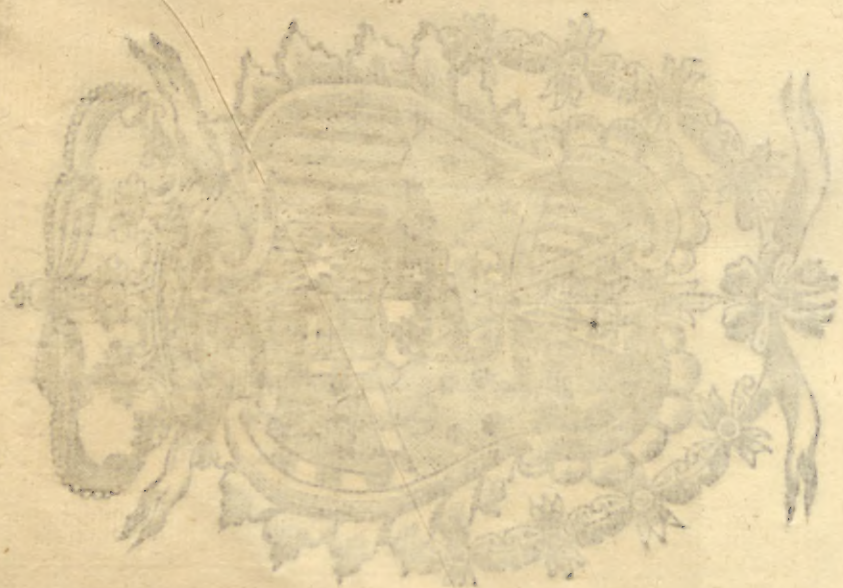

but 1/2 1

W 7 20

20

EN MADRID:

AÑO

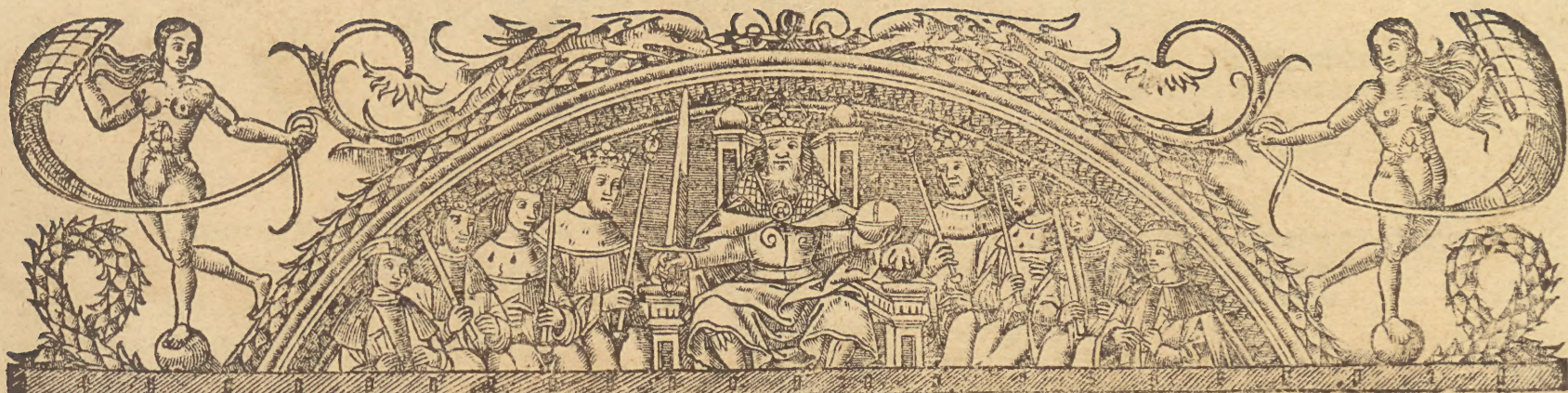
1773.

Soldado.

para la correccion de in-
quos, o mas Principes de una Provincia,
para los derechos que ocurren entre
lo que se debe practicar en el modo que re-
PORTA QUAT SE DECLARA
DET COMSEDO,
Y SEÑORES
DE SM.

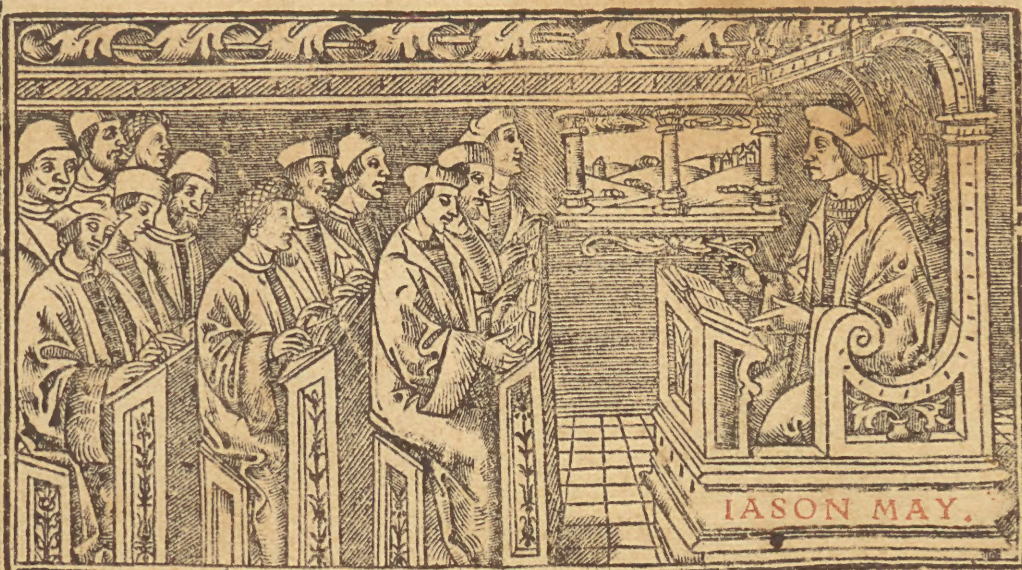
BREVET CÉDULA

C. 28
C. 6

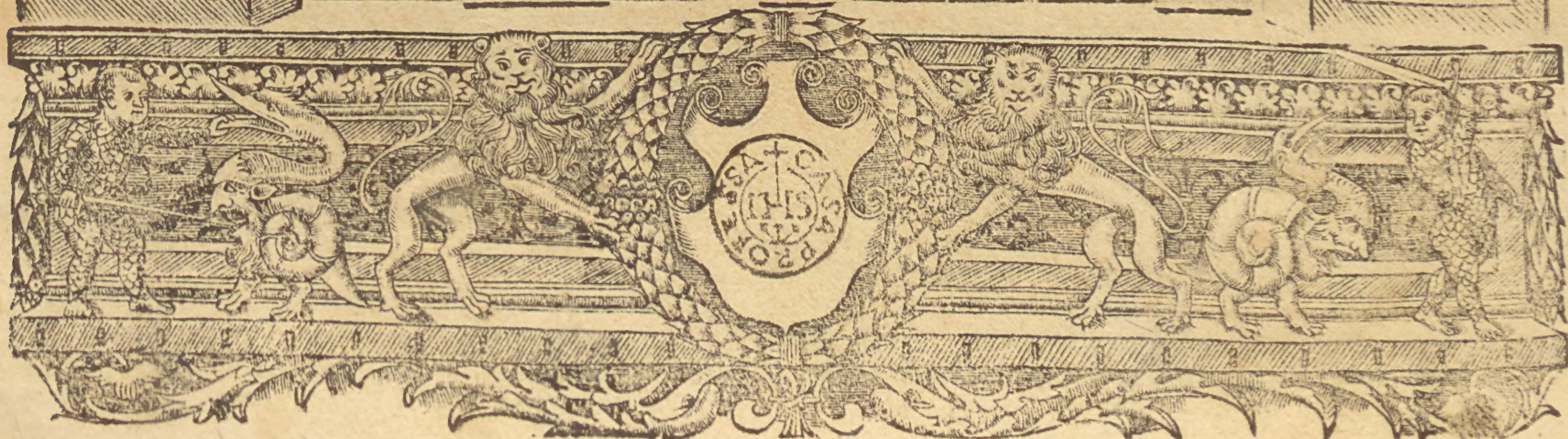
IASONIS MAYNI

Secūda super Digesto Veteri.

IASONIS DE MAYNO ME,
DIOLANENSIS IVRECONSULTI
 clarissimi, in Secundam Digesti Veteris partem Commentaria,
 omnibus Iuris Civilis candidatis opidoquā necessaria ut laeq;
 non parū illustrata simul & aucta, tum ipsius autoris Addi-
 tionibus, tum complurū aliorum uirorū minime pecni-
 tendae eruditionis. Omnia nuper restituta & reco-
 gnita. Adhuc accesserūt Summaria (ut uocant)
 cū numeris, quae quid utilitatis Iuris studio
 sis adferant, notius est, quā ut ulla ex-
 plicatione indigeat. Praeterea adiū-
 ctus est Index ordine elemen-
 tario, qui notatu quaeq;
 dignissima locuple-
 tissime ceu di-
 gito indis-
 cat.

1540

Iasonis Mayni Mediola

NENSIS CAESAREI AC

ducalis Senatoris, & Iuriconsulti excellentissimi,

Commentaria, in Secundam partem Di-

esti Veteris: in Patauino gymna-

sio & Ticinensi academia

elucubrata.

Præfatiuncula ad scholasticos.

SVCOMPROBATVM est, viri fratres & auditores dilectissimi, tria esse, quæ præceptorū ac legentium animos excitant, & attollunt: Urbis & academix dignitas, nobiliū auditorum concursus, necnon differendæ materiæ amplitudo. Quæ omnia aded cumulatē

nobis suppetunt: vt ingenij vires, etiam ē medijs somnis, Themistoclis exēplo excitare, & quasdam quasi studio- rum faces, admouere videantur. Quē enim vel in primis Patauina ciuitas nō moueat: vel potius in maximā admi- rationē non adducat: siue urbis amplitudinem, & vetusta- tem metiatur: quam constat a Troiano Antenore condi- tam fuisse: cum ille prius, quicquid ante Alpes, & Adria- ticum sinū iacet, virtute bellica subiugasset: siue triplicem murorum ambitum, interfluente Timauro, cōsideret: siue pratorium omnīū, quæ in orbe memorantur, dignius ad- miretur. Quod si quēpiam urbis excellentia forte nō ce- perit, saltem Patauina academix gloria sollicitabit: & in- gētes stimulos addet, modo literarij cultus professionem ostendat. Est enim omnium Italiæ celeberrima, & veluti Atheniensium Ariopagus: quæ semper viros in omni in- genuarum artium ludo claros & celebres fouit, auxitq;. Accedit deinde nobiliū auditorum frequentia, quibus semper Patauinum gymnasium abundauit: non modo il- lorum, qui veneræ ditioni subsunt, sed etiam exterarum gentium, & remotissimarum nationum. Eorum non ex- pedit vt attentionem cum beneuolentia, iuxta rhetorum præcepta, mihi comparem. Nam ex oculis, multoq; silen- tio audiendi desyderiū aperitur. Beneuolentiæ autem vis tūc vel maximē satis innotuit, cum hæc florētissima scho- lasticorum vniuersitas me, licet immeritum, ex Ticinen- sibus, ad ordinariam Cæsarei iuris sedem euocauit. Elabo- randum potius foret, ne conceptam de me opinionem ex- pectationemq; frustrarer. Ego quantū vires ingenij mei ferent, delatam legēdi prouinciam, indefesso & fideli stu- dio ita exequar: vt nullū meum (vt spero) officium quis- quam sit desyderaturus. Reliquū quod ad excitandos le- gentium animos cōducit: materiæ explicandę amplitudo succurrit. Offeritur Secunda pars Digesti veteris: quæ in- ter ordinaria lectiōnū curricula, subtilitatū acumine, dis- positionum frequentia, & crebra legū difficillimarum re- petitione antecellit. Quamuis enim sextus liber Codicis cum vltimas voluntates cōplectatur, in forensibus con- trouersijs frequētius versetur: tamē si hincinde leges con- ferantur, in anni presentis cursu difficiliores nodosioresq; occurrent. Attestantur Cōmentarij Bartoli: quem in Cæ- sareia censura, veluti terrestre numen, venerantur. Nullos accuratori & pleniori stylo in ordinarias partes absoluit his quos in hanc elucubrauit. Quas ob res, viri ornatissi- mi, cum urbis & academix præstantia animum ad literas- quā maximē excitet, circūfusa nobiliū auditorum co- rona stimulet, & explicandæ materiæ difficultas vrgeat: profecto vehemētorī quā antea vnquā conatu, & pro- pensiori studio, ad legendi munus accedo. Vos quoq; (vt par est) adeste quēso propitijs auribus, & benigna audien- di facilitate. Sicq; ex ordine, & maiorum instituto, duode- cimi libri Digestorum interpretationem pro communi vtilitate aggrediamur.

De rebus credi. si cer. pe. z de certi condi. Rubrica.

Dim actionū quatuor sunt genera, z quō differāt. unū. 2.

- 3 Actiones reales competunt contra quēcūq; possidentem.
 - 4 Personales pprie appellantur actiones, reales vero petitiones seu vendicationes. quæ autē sit ratio, ibidem.
 - 5 Quomodo iura realia a personalibus cognoscantur.
 - 6 Quæ sunt actiones in rem scripte.
 - 7 Actio ad exhibendum dicitur in re scripta.
 - 8 Actio noxalis ex quo oriatur z contra quem detur z dicitur in rem scripta. similiter actio quod metus causa. num. 9.
 - 10 Interdicta dicuntur personalia sed in rem scripta.
 - 11 Quæ sint actiones mixte.
 - 11 Actio familie herciscunde contra quem detur.
 - 12 Quæ sit differentia inter actiones personales in rem scriptas, et actiones mixtas.
 - 13 An reperiat actio quæ sit in personam z non in rem.
 - 13 Actio si reperiat actio in rem vniuersalis, non tamē reperit actio in rem generalis.
 - 14 Actiones reales an censeantur digniores personalibus: z sic dubitatur quare inceperit a personalibus.
 - 15 Pro quibus competunt actiones personales.
 - 16 Quando qs dicat habere optimū ius: qñ meli? qñ bonū tm.
 - 16 Quid importet dictio rebus.
 - 16 Quare iuriconsultus posuit de rebus creditis. si cer. pet. z cer- ti condictione simul z semel z tm̄ imperator posuit separatim.
 - 16 Quare solet allegari media rubrica. si cer. pet.
 - 16 An ista verba. si cer. pe. possint capi generaliter.
 - 16 Contractus mutui frequentatur.
 - 17 Quod dicatur peti. z quod repeti.
 - 18 Verbum simplex, ponitur pro composito.
 - 19 Verbum reddi, ponitur pro prestari.
- C**lo. rubricæ diuiditur per dñm Alex. Amolēsem in quinq; partes principales. Tu autē congruentius diuide in duas par- tes principales. In prima continuat rubricam ad precedentes quo ad omnes tres sui partes. In scda exponit verba rubricæ. Secunda ibi, his ergo verbis. Prima pars principalis subdi- uiditur in quatuor particulas. In prima cōtinuat primaz par- tem rubricæ quæ est de rebus creditis. In scda continuat secū- dam partem rubricæ. scilicet si certum petatur. In tertia conti- nuat tertiam: scilicet de certi condictione. In quarta circa istā tertiā partē refert opinionem quorundam. Scda ibi: qz inter alias psonales. Tertia ibi: qz tā pro mutuo. Quarta ibi, z alijs dicunt. Scda pars principalis subdiuidit in tres particulas. In prima exponit primam partem rubricæ: scz de rebus credi- tis. In scda exponit scdā partem rubricæ. s. si cer. pet. In ter- tia circa illam scdā partem refert opi: quorundam. Scda ibi: at his verbis. Tertia ibi: quidam tamen dixerunt. In ea. gl. ibi: z alijs quæ ad exemplum eorūz proponuntur: pro intelligē- tia sciendum est sm̄ Alb. de rosa. hic circa prin. qd oim actio- num quatuor sunt genera: quedam sunt actiones mere reales, qdā mere personales: z quæ sunt z quare sic appellantur declara- ui in euidentia libris. §. i. instit. de actio. z iste differunt inter se origine: naturaz effectū. † Origine quia actiōes reales oriunt ex iure qd qs habet in re. d. §. i. Personales vero oriuntur ex cō- tractu vel ex quasi maleficio vel quasi. l. i. in prin. ff. de act. z ob. 3 instit. de olig. ad fi. † Natura qz actiones reales cōpetunt con- tra quēcūq; possidentē z tenentē rem in qua ius habeo. l. in re. in prin. z. l. officiū. z. l. qui petitorio. cum si. ff. de rei. v. l. i. C. de alie. iu. mut. cau. fac. z. c. examinata. de iudi. personales vero cō- petunt solū cōtra obligatū vel quasi. d. §. i. instit. de act. z est tex. valde no. in. l. si. ad si. ff. de contrahen. emp. iuncta. l. i. §. si heres. ff. ad treb. Effectū qz per actiones reales quis petit z consequit vt declaret dñs vel habere ius in re. d. l. qui petitorio. cūz alijs prealle. z. l. ex diuerso. §. i. ff. de rei. ven. per actiones vero perso- nales quis agit vt detur vel vt fiat. d. §. i. instit. de acti. † Itē pso- nales proprie appellantur actiones. reales vero appellantur petitiones seu vendicationes. l. actio in personam. z. l. actionūz genera. in prin. ff. de ac. z ob. Quæ autem sit ratio quare actiōes reales non dicantur proprie actiones sed potius petitiōes: dic- p nunc qz actio est ius prosequendi in iudicio qd sibi debet. in- stit. de act. in prin. sed per actionem realez non prosequor qd mi- hi debetur sed peto qd est meum: seu melius declarari tale ius me in tali re habere, ergo zc. † Altra predicta qmōdo iura rea- lia a personalibus cognoscantur: declarat Bal. in. l. si certis an- nis. in pe. col. C. de pac. Et ibi postea tradit istam theoricaz qd vbiq; reperitur ius sine vlla obligatione illud est ius rea- le. d. §. i. instit. de actiōz vero qd non reperitur nisi in ipsa obli- gatione est personale: vt ibi per eum. † Quedam z tertio sunt ac- tionēs personales in rem scripte: sunt ille quæ oriuntur ex cō- tractu vel quasi maleficio vel quasi: z hoc respectu dicuntur perso- nales: tm̄ qz competunt contra quēcūq; possessorē vel detē- tatorē: z in hoc habent naturam realium actionum: ideo dicitur

Secunda Jasonis super Digesto veteri.

- 7** tur personales in rem scripte: ut est actio ad exhibendum que oritur ex quasi contractu et competit contra quemcumque possessorem rem vel detentatorem. l. iij. §. est autem personalis. cum gl. ff. ad exhiben. et similiter actio noxalis oritur ex delicto, ex hoc respectu dicitur personalis: sed quod datur contra quemcumque possessorem. ideo est in rem scripta. l. noxalis. et l. si bonafide. ff. de noxa. §. oēs. insti. eo. et similiter actio quod metus causa. l. metus. §. cum autem. cum gl. ff. quod metus causa. §. sed preterea quasdam. insti. de act. et quod sunt iste actiones personales in rem scripte, enumerat gl. magistra. i. d. l. iij. §. est autem personalis. in gl. i. ff. ad exhiben. et sic etiam interdicta dicuntur personalia si in rem scripta. l. i. §. per vel. si ff. de interdic. et iste sunt qui dantur ad similitudinem realium. et de his intellexit gl. dū dicit. et alij quod ad exemplum earum proponunt. et quarto sunt actiones mixte vel mixte quod mixta natura habent in effectu: et sunt tres actiones fami. her. si. regun. et comuni divi. §. quedam. insti. de act. l. i. §. fini. regu. Nec est bona ratio dñi Alex. hinc eo quod dñi ad similitudinem rem realium cum dñi contra quemcumque possidentem quia ista non sit bona ratio. patet in actione fami. her. quod non datur contra quemcumque possidentem: sed tamen inter ipsos heredes. l. iij. in pn. et l. §. eius. §. i. et l. seq. in prin. ff. fa. her. et d. §. quedam. insti. de act. Altera ratio est secundum Albe. de rosa. hic et plenius declaravi in d. §. quedam. quod ideo datur mixta natura habere: eo quod quicquid competit ad id quod reales actiones aliquam ad id quod personales: nam in quantum peto mihi adiudicari partem meam habent naturam realium. In quantum vero peto dari vel fieri: ite respectu personalium positionum dicuntur habere naturam personalium actionum. et de istis intelligit etiam gl. hic in illis verbis: et alij quod ad exemplum earum proponunt. et que autem differentia sit inter actiones personales in rem scriptas et actiones mixtas. declarat in spe. hic. de nea. in d. §. quedam. in ij. q. extra gl. et ibi dixi. insti. de act. vult ergo gl. continuare rubricam ad precedentes hoc modo. §. in libris precedentibus dictum est in actionibus mere realibus. ut de rei ven. et de publiciana que competunt per rebus corporalibus. Item de possessione et negatoria que sunt actiones reales et competunt per servitibus. et sic per iuribus incorporalibus. Item visum est de alijs quod ad earum exemplum proponunt. ut sunt actiones personales in rem scripte. Item actiones habentes mixtam naturam: et sic perfecte completus est tractatus realium actionum. Hinc in isto. xij. lib. et seq. intendit tractare de actionibus mere personalibus. Cum ista continuatione gl. transierunt doc. quibus bar. et Ang. post Ja. de are. dicant posse pinguius continuari: ut hic per eos et dñi dicunt quod. §. visum est de actionibus realibus tam universales lib. et particularibus. sequitur nunc videre de personalibus. Adde et multum non illud quod dicit magistraliter Bal. in ru. extra de iudi. in. vij. col. ad fi. et quod non reperit actio generalis que sit in re. et in personam. Et potest subtiliter dñi dicunt quod. §. visum est de actionibus in re universalibus: nam cum istud non possit explicari nisi in petitione hereditatis voluit quod petitio hereditatis sit actio mere realis et non mixta. et hoc hoc expresse fatent Salic. et d. Chri. de castel. Hic circa principium format Bar. et declarat in l. §. si lege. §. petitio. ff. de pe. her. Ang. de are. vbi ridet dñi. in. §. quedam. in. iij. col. insti. de act. et est melior tex. de iure. in l. finavit. §. §. et his. ff. de rei vendit. Contrarium quod imo sit mixta. et d. in d. §. quedam. Bal. in d. §. petitio. et in. c. quoniam frequenter. §. in alijs. ut li. non potest. et in ru. extra de psci. in. iij. col. de quod vide quod scripsi in d. §. quedam. et veritas est per nunc quod est mere realis. quicquid sentiat hic Pau. de ca. et Alex. dicit et alibi magistraliter Bal. in rub. et de iudi. in. vij. col. ad fi. quod si reperiat actio in re universalis. non tamen repiat actio in re generalis: sed tamen in personam. Circa continuationem gl. cadunt aliquae dubitationes. Prima est. hec continuatio videtur imperfecta: nam cum ista rub. habeat tres partes solam continuationem ultimam: ex quo solam continuationem actionum actionibus: sed ride quod cum gl. continuando dicat. quod post actiones reales hic tractatur sit de actionibus personalibus: certe non possumus habere notitiam causati. nisi prius habeamus notitiam suam causam. ideo permittit de rebus creditis: si certum petatur. quod sunt cause personalium actionum. Secunda dubitatio est quare prius tractatum sit de actionibus realibus: cum prius esset inchoandum a dignioribus. l. ij. ff. de sta. ho. et l. i. ff. de acq. re. dñi. Sed quemadmodum persone reales sunt digniores rebus. l. instissime. i. pn. ff. de edi. edic. ita actiones personales debent ceteri digniores rebus. unde coniungendo verba Sui. Albe. Ang. Pau. de ca. et Alex. **14** quod si persone sunt digniores rebus. et tamen actiones reales ceteri digniores personales: quod firmius ius habent et plenius prouident: nam competunt per iure quod quibus in re et quemcumque detinentem vel possidentem quis nullo iure sit obligatus. §. i. insti. de actio. et Personales autem competunt per iure quod quibus ad rem sen per obligationem quam habet contra obligatum tamen: et sic etiam alij non competunt. ideo per me efficaciores et sic digniores ceteri. iuxta gl. in l. si fideiussor. §. i. in x. possit. ff. de pig. facit. l. eor. ff. de dam. infec. et quod in si declaratur gl. et quod quod dicatur habere optimum ius. quoniam melius. et quod bonum tamen. gl. in l. i. et ibi Bar. C. quoniam et quibus quarta pars debet. li. x. et glo. in l. i. C. de vfu. et. Tu dic quod ante prefatos doc. ista fuit ratio iuriscōsal. et gl. in l.

- plus cautionis. ff. de re iur. et Bal. i. l. error. C. ad l. fal. Tertia dubitatio est. quare in rubrica dictum sit de rebus creditis et non de rebus debitis. responde de duplici ratione: ut per glo. et doc. in rub. C. eo. Pau. de ca. et Lu. ro. hic. Quarto cogitabis quod importet illa dictio: rebus: cum satis fuisset dicere de creditis: vel creditis sicut de comodato deposito et similibus. tamen tex. in l. i. §. e. vult quod dictio rebus. sit posita cum mysterio. Quinta difficultas potest moneri: quare iuriscōsal. hic posuit de rebus creditis. si certum petatur. et de certi cōdi. simul et semel. et tamen imperator in. C. ponit separatim de rebus creditis: et si certum petatur. Istud mouet hic Pau. de ca. et dicit quod imperator in. C. intendebat tractare de iure iur. vnde ex quo illo mediante quod efficiat creditor: et ideo posuit de per se. tamen ista responsio non satisfact: quod illamet cōsideratio cadit etiam hic in isto volumine in quo etiam iuriscōsal. intendebat tractare de iure iur. ideo credo non posse aliud bene rideri: nisi quod istud est iuris positum. Sexta difficultas potest moneri quare communiter solet allegari rubrica si certum petatur. Et sic media pars rubricae: et non allegatur de rebus creditis: que est prima pars. Istud mouet hic Fulg. et dicit soluat Apollo. vel quod forsan Accursius habebat rubricam incipientem si certum petatur: ideo ab illa parte solebat allegare. Tu melius responde secundum do. Alex. hic quod ratio quare per gl. et doc. communiter. l. huius tituli allegantur per rubricam si certum petatur: et non per rubricam de rebus creditis. est: quod cum. l. huius tituli que allegantur tractent principaliter de mutuo. allegatur secunda pars huius rubricae que de illo loquitur. non autem allegatur prima que est generalis: et sub illa comprehenduntur omnes tituli sequentes usque ad titulum de pign. ut no. l. i. §. e. In ea. gl. ibi: si certum petatur. i. mutuum. Fulg. hic. et in rubrica. C. si cer. petatur. conatur ostendere quod imo ista verba si certum petatur. possunt capi generaliter quancumque certum petatur per aliquam de quibus per eum: et refert hic Alexan. et ante Fulg. ista fuit opinio Albe. hic. et ista opinio suadetur per. l. certum. §. eod. iuncta rubri. tamen non recedo ab opi. glo. et communis: quod ista verba capiantur per mutuum et maxime illa ratione cum nullus sit alius specialis titulus de mutuo. Aliam rationem quare ista verba referantur magis ad mutuum ponit hic Pau. de ca. quem reprehendit Alex. ponens alias rationes ut hic per eum. Sed potes defendere rationem Pau. de ca. ab impugnatione dñi Alex. quod in comodato deposito et alijs contractibus qui re perficiuntur deducitur certum. est verum re extante: sed ea precepta post moram cum agi possit ad estimationem: ut per Bar. in l. in re furtiva. §. de cōdi. fur. et in l. i. per illum tex. C. quod met. cau. et in l. cum seruus. §. de cōdi. ob cau. certe tunc non dicitur peti certum ex ipsa pronuntiatione prout sit in mutuo. In ea. gl. ibi. l. singularia. addit doc. aliam rationem quod contractus mutui valde frequentatur. l. certi condictio. §. si nummos. in verbo quotidie creditur. §. e. Sed huic rationi videtur ob stare: quod contractus emptionis et venditionis est frequentior quam sit contractus mutui. argu. l. insti. in pn. ff. de vfuca. sed potes tenere rationem iungendo eam cum cautione gl. put etiam facit Albe. de ros. hic. aliam etiam rationem assignat Bal. hic in. j. col. in fi. quam vide per te. et per rationem superscripta vix frequentationis: adde bonam gl. in l. i. in prin. ff. de vfuca. pro emptore. Capio glossellam finalem in verbo petatur. que exponit. i. repetatur. et ita exponit timore contrarii: quod peti dicitur quod nunc datum est. repeti vero quod retro peti quod datum est. argu. l. verbum reddendi. ff. de verb. signi. Sed in mutuo agitur ad id quod est datum: ergo repeti dicitur. et sic no. ex gl. et quod verbum simplex ponitur pro composito. sic in simili per gl. et doc. in rub. ff. sol. mat. in gl. si. et per gl. et in l. peteti. in gl. i. ff. de pign. actio. sic e contra verbum compositum resoluitur in simplex reiecta propositio. ne glo. in rub. si. ff. de dote preleg. et in l. i. in pn. e. ti. facit quod no. **9** Bal. in l. cum etiam in secundo no. C. eo. et quod verbum reddi. ponit pro prestari: licet de sui natura significet actum relationis retro similem. et hoc modo toleratur libellus secundum Bal. ibi. adde predictis quod restitui tamen dicit quod nunc fuit datum secundum Bar. in l. i. in fi. prin. ff. quorum bonis. Sic melius secundum doc. quod in mutuo si cōsideret genus procedit expositio gl. Sed si cōsideret species vel ipsum corpus quod datum est mutuo proprie dicit peti et non repeti quod non agit ad id sed ad tantundem. l. i. in prin. §. eo. Subdit etiam Bar. quod expositio gl. posset procedere in mutuo naturali: secundum est in mutuo civili. vbi nihil realiter interuenit. l. i. §. si. cum gl. i. e. dic melius §. Bal. Fulg. et Alex. hic quod etiam in mutuo civili id est estriatēta fictione legis cum fingatur datum. l. in cōtractibus. in prin. C. de non nume. pec. Jason Pau. **1** Rubrica debet esse generalis ad nigrum et quancumque e contra. **2** Verba legis vel statuti obscura vel ambigua quoniam declarantur per rubricam precedentem. **3** Rubrica quancumque est generalior nigro. **4** Quid in statutis.

- 1 Dictio omnino, quid importet.
- 2 Quando rubrica generalis possit allegari ad decisionem. nu. 8.
- 3 An indefinita equipolleat vniuersali.
- 4 Statutum loquens in dote, an habeat locum in promissa, quauis non tradita.
- 5 An rubrica sine nigro possit allegari ad decisionem causarum.
- 6 Imbreuiatura notariorum, an illis mortuis fidem faciat.
- 7 Si rubrica est contraria nigro, cui sit standum.
- 8 An sit licitum arguere ex verbis rubricæ, z ordine earum.
- 9 Si testis interrogetur qd sit mutuum, z teneatur rñdere: an testis q semel declarauit dictum suum possit iterato interrogari.
- 10 Testis debet deponere id qd cadit in sensum corporeum.
- 11 Copia articulorum debet necessario mitti parti.
- 12 Argumentum entymematicum an procedat, z in quo consistat.
- 13 Ratio testis qz vicinus vel consanguineus probat. z nu. 20.
- 14 Vicinus presumitur scire facta vicini.
- 15 Ex presumpta presumptione quis mitius punitur quam ex vera probatione.
- 16 Sententia lata ex presumpta presumptione nunq̃ transit in rem iudicatam.
- 17 Testis deponens nō immediate per sensum sed per tale quid, per qd presumptione iuris peruenit ad sensum an probet.
- 18 Argumentum ab auctoritate est validum.
- 19 An chronice probent.
- 20 Quid de scripturis antiquis in ere vel in marmore incisis.
- 21 Auctoritates approbate per studia, an probent.
- 22 Auctoritas doctoris, an necessaria vel probabilis.
- 23 Regule cancellarie apostolice, an probent.
- 24 Decisiones rote, an probent.
- 25 Auctoritates poetarum, an probent.
- 26 Auctoritates diuinarum scripturarū an probent.
- 27 Sacra scriptura an possit allegari in decisionibus.
- 28 Quando doctores ecclesie variant, cui sit standum.
- 29 An lex mosaica possit allegari.
- 30 Quid de prouerbis.
- 31 Argumentum a vulgari locutione, an valeat.
- 32 Dictum alicuius sancti an probet.
- 33 Quando fratres volunt facere diuisiones, an maior teneatur facere, z minor eligat.
- 34 Quando lex deficit, sufficit allegare auctoritatem maiorum.
- 35 Testis allegans dictum suum per auctoritatem an probet.
- 36 Quando in contractu dicatur quis credere.
- 37 Quot modis sumitur dictio res. z nu. 45.
- 38 Testis ultra articulos an probat.
- 39 An cui aliquid debetur ex delicto vel legato, dicatur creditor. et nu. 47.
- 40 Quid in eo cui debetur in diem vel sub conditione, an dicatur creditor.
- 41 Fideiusor an dicatur debitor.

Bene est. Aduerte primo pro diuisione quasi totius tituli, qz iuriconsultus in ista lege prima declarat primam partem rubricæ. in. l. vero secunda et sequentibus vsqz ad. l. certi conditio, exponit secundam partem. in. l. vero certi conditio, z sequentibus vsqz ad finem declarat tertiam partem rubricæ. Secundo aduerte pro diuisione istius legis quia potest diuidi secundum Jaco. de aret. l. 2. z alber. in tres partes. Nam in prima ostendit partem infra dicendorum. In secunda declarat dictionem creditis, quid importet. In tertia declarat dictionem rebus. Secda ibi: qm̃ igitur. tertia ibi: rei quoqz. Tu vero potes plenius diuidere in quinque partes. vt hic per Jac. bu. z Bar. z summa vt per Barto. Premitte ad euidentiam duorū: vt hic per Alex. Et nota primo fin Bar. z alios, q rubrica debet esse generalis ad nigrum: quādoqz tamen videmus ecōtra: qd nigrū est generalius rubricæ: vt patet in aut. vt ecclesia romana. et in autē. nul. creden. agri. Et qñ nigrū reperit generalis rubrica, nō restringit per rubricā specialius loquentem. gl. est no. in aut. de incest. nu. in prin. in verbo illicitas. que declarat etiā que sint inceste. z que nepharie nuptie. z adde illi simile gl. in rub. C. eo. de incest. nup. vi de tñ tex. qui videt illis cōtrarius. in. l. si. ff. de ritu nup. Et illa gl. in verbo illicitas. est notabilis pro rubricis statutorū, que aliqui sunt generaliores nigro, et ecōtra. Nigrū sepe est generalius rubricæ sua. Adde etiā qd vbiqz verba legis vel statuti (et sic nigri) sunt obscura z ambigua debet declarari per rubricā precedentē. gl. est no. in. l. in ver. retractare. C. ne liceat tertio prouocare. quā Bal. ibi in scdo notabili notat ad hoc. z idē in. l. si. ff. de heredi. insti. z illa glo. dicit singulare Lud. ro. in cōfi. xvj. incip. istud qd proponit. z Alex. imo. cōfi. ccc. lxxv. incip. Circa primū dubiū quo querit an per ingressum. in. v. col. z in cōfi. ccc. lxxvj. incip. super

eo quo querit an statutū. in. ij. col. Ang. in aut. de incestis nup. in prin. z qd not. glo. de pen. dist. ij. s. hec aut verba. z gl. in. c. tibi qui. in glo. ij. de rescrip. in. vj. Semi. in. c. i. de cle. egro. in. vj. z illa gl. cōfert ad ea que statim dicā. ponunt do. Ant. z alij in proe. decretas lium. Et quandoqz etiā videmus qd rubrica est generalior nigro: vt in rubri. C. de religio. z sump. fune. z ibi glo. et gl. insti. de obl. ex maleficio. in. pn. vbi solū tractat de furto. z nō de alijs maleficijs. ad idē gl. insti. de inst. z iure. gl. in rub. C. de spōsa. z ar. spōsa. et progeneticis. de quibus in nigro nil tractatur. Id etiā patet hic vt declarat Bar. in. v. col. Et qñ reperitur rubrica generalior nigro nō dz restringi per nigrū specialius loquens: imo sufficit ad decisionē causæ rubrica. si hz verba perfecta. glo. est no. in. l. i. C. de capi. ciui. censi. eximenda lib. xj. quā ibi no. z cōmendat Bar. z eam reputant vnicam z singularem Sal. z Lud. ro. hic sequit Jo. de pla. insti. de act. super rubri. Ang. de are. in proe. insti. in. viij. col. z Lud. ro. in cōfi. xvj. superius adducto. Alex. imo. in cōfi. ccc. lxxvj. incip. ponderatis his de quibus in themate. in. ij. col. Joā. de imo. in rubri. ff. de verb. ob. in. v. col. vbi refert se alias habuisse de facto. Adde simile gl. in aut. vt facte no. cōstitutiones. in prin. in verbo hmoi. facit. l. i. s. fi. z qd ibi notat Bar. ff. de iur. et fac. ignosce per predicta z solum Pau. de ca. in cōfi. ccc. lxxij. incip. prefens casus modicā dubitatione habere videt. Nam in casu ipsius statuti erat habes rubricā, q filia dotata nō succedat. post ea in nigro dicebatur, qd filia dotata nō succedat matri nec auie materne: de patre autē nihil. Cauebatur tñ: qz generaliter loquebatur cōsultus, qd haberet etiā locū in patre: z qd filia dotata exclu dat etiā a successione patris. per supradicta. z gl. in rub. C. ne fide. do. den. quā decisionē sequit simplr Alex. hic. z in cōfi. ccc. lxxvj. prealle. Ego aut non credo decisionē Pau. esse bonā: z puto qm̃ esse verius. p sex principalia fundamēta. Et in primis cōsidero q fundamentū Pau. de ca. z Alex. est: qz rubrica statuti est generalis nec dz restringi per nigrū speciale, vt satis dictū fuit: s; ad istā regulā rñdendo, dico duas reperiri limitationes. Prima est quā ponit Ant. de but in proe. decre. in pen. co. quod hoc vt rubrica generalior nō restringat p nigrū, et possit de per se allegari ad decisionē causarū requirit q habeat oratione oino perfectā. Pondera dictionē oio, que importat. i. ex oi parte, z sic est vniuersalis. gl. est in. l. si cū exceptione. s. qd si homo. ff. qd met. causa. sed rubrica statuti de quo supra nō hz orationē oino pfectā, cum nō declaret de qua successiōe loquat: ergo zc. Et istud idē t3 Jo. de imo. in rub. ff. de verbo. obli. in. iij. col. vbi dicit. f. q rubrica generalis tñc pōt allegari ad decisionē, qñ est perfecta. z etiā potest colligi certa mens: qd non est in rubrica dicti statuti: qz nō dicit a qua successiōe excludat filia dotata. Scdm limitationē q me mouet ponit Abbas panor. in cōfi. xij. incip. quedā mulier habens zc. in vlt. col. vbi dicit q regula p dicta, q rubrica generalis non restringit per nigrū speciale: pcedit nisi nigrum expresse de eodē loqueret de quo rubrica, nā tunc bñ restringeret ad id tñ de quo loquitur nigrū. alleg. glo. in rub. C. ne fideius. do. den. gloss. in aut. ad hec. C. de vsuris sed modo in casu nostro ita est qd nigrus expresse loquit de eo de quo rubrica. ergo restringi debet. Istam tñ scdm limitationē Panor. nō teneo qz videt aperte 2 tex. z glo. de capi. ciui. censi. eximen. s. ait. vbi apte nigrū loq̃ de eo de quo rubrica: z tñ nō restringit rubricā generalē, fm gl. approbatā p oēs. Tertio moueor: nā qñ verba nigri sunt obscura vel ambigua debet declarari p rubricā precedentē per gl. fin. in. l. i. C. ne lice. tertio prouoc. de qua. s. dixi. Quāto magis ecōtra, verba rubricæ obscura debet per nigrū declarari: z sic ad id tñ restringi: de quo tractat in nigro. Quarto moueor: qz verba rubricæ illius statuti sunt indefinite prolata. sed in materia odiosa indefinita non equipollet vniuersali. imo strictissime debet intelligi. ita Ange. in. l. pe. C. de impn. z alijs substi. Moder. z do. Alex. Imo. in. l. ij. ff. de libe. z posthūsed ita est qd statutum priuans filias feminas, ex parte feminarum est odiosum. l3 ex parte masculorū fit fauorabile: vt late Bal. Sali. z Moder. in. l. venia. C. de in ius voc. per glo. notabile ibi cū concor. Quinto adduco auctoritatē Bal. in. l. defunctus. in. j. col. C. de suis z legi. vbi dicit q statutum priuans filiū a successiōe legitima: censet quedā exheredatio. l. qui volebat. cū glo. ff. de heredi. insti. sed exheredatio nunq̃ intelligit facta nisi nominatim sit expssa. l. i. ff. de lib. z posth. z ideo dicit Bal. notabiliter q nunq̃ quis intelligit exclusus a legitima hereditate: nisi hoc expresse dicat in statuto. Sexto moueor: qz statutū semp debet ita intelligi: vt aliquid operetur ultra ius cōe. c. cū dilect. de consuetu. Bar. in. l. oēs populi. in. ij. q. principi. ff. de insti. z iur. z l. iij. s. pretor ait. ff. de dā. infec. z in. l. si. ff. de vsucap. z postea cū sit intellectum est statutū, vt addat iuri cōi: debet sic restringi, vt minus legetur ius cōe, cūz statuta strictē intelligi debeant per regulas vulgares: sed statutū de quo supra excludens filias a successiōe matris multū operat ultra ius cōe: ergo in alijs debet restringi zc. Adde predictis decisionem Sali. hic: qd si statuti rubrica di

rubrica generalis

omino quid importet

Legis. ad de gl. u. m. c. j. de offi. des. le. lib. vj. Jo. an. in addi. Spec. tit. de allega. z de spu. in. s. au.

Nb. al. obscura declarata. L. d. p. m. b.

ceret, qd in causis laboratorum et notariorum procedat summarie, et in nigro statuti, nulla fiat metio de notariis, id est tamen iudicabit de notariis, cum rubrica generalior, generaliter intelligi debeat, facit l. j. C. de diuer. rescrip. Et adde predictis qd decidit notabili ster Bal. in. c. si. suo qd incipit: Rubrica dicit, qd vir lucreti et. vbi consuluit, qd si statutum dicat qd vir lucreti tertia parte dotis tradite, trahit etiam ad dotem non traditam, sed tamen promissam, propter verba generalia rubricae, que dicebant, qd vir lucretur tertiam parte dotis.

¶ Quid aut si in statutorum libro reperiat aliqua rubrica, sine nigro: an possit allegari ad decisionem causarum, breuiter dic, qd sic, si habeat orationem perfectam: ita reperio solam Aug. de are. determinasse in proe. in. i. in. viij. col. p. plura. et p. glo. in rub. ff. si qd test. lib. esse ius. fuc. p. quo allego bene facere decisionem Bar. in. l. admonendi. i. r. col. versu. quero pone qd in libro notarii. ff. de iureiur. quam sequitur Anto. de but. in. c. si. in. iij. col. de iureiur. Facit regula quam tradit Sali. in. l. si. C. fami. erc. qd si reperiat instrumentum imperfectum, qd nullam fidem facit et. Et ex his esset videndum an imbreuiatus ra notariorum, illis mortuis, aliquam fidem faciat, de qua qone videtur per Bal. in. l. actus. C. de fide instr. in. iij. col. z ibi etiam per Ly. Bal. in rub. extra de fide instr. Aug. in. l. lucius. ff. de test. mili. Cano. z maxime Panoz. in. c. cu. p. tabellio. de si. instr. Bart. in. l. si is qui. in. j. col. ff. de testa. que sequit Spec. z Jo. an. in tit. de instru. edi. s. nunc videndum. versu. sed quid si tabellio, aliqd tangit Bart. post gl. in. l. fideicommissa. s. j. ff. de leg. iij. ¶ Quid autem si rubrica esset? Quia nigro, cui potius sit standum. Albe. hic decidit, standum nigro tanquam posteriori. Nam posteriora z vltima prioribus derogant. l. pacta nouissima. cu. si. C. de pact. Et idem z Albe. in suo dictionario in verbo argumentum. z Sali. in. l. j. C. etiam ob chiro. pecu. p. rubrica de prebendo salario, vbi rubrica est affirmatiua: et tamen in nigro dicit, non prebere debere salarii: sed modicum facit: qd ibi rubrica non habet orationem perfectam, id est tamen Alex. hic. z in c. cclxxv. incip. circa primum dubium: an per ingressum. Anto. de bu. in proe. de creta. in pe. col. qd nigro est magis deliberatum et. ¶ Et hoc secundo principalem finem Bar. z doc. qd licet est arguere de verbis rubricae, et ex ordine eorum, z ad hoc Alex. hic allegat plures glo. z pcor. vide per te. adde facere decisionem Bar. sili. qua sepe comendatur sequit Bar. z precipue in rub. ff. de eo p. que factum est. z in. l. j. in. j. no. ff. de pecu. z in. l. j. ff. de cofir. tut. z in. l. j. C. eo. qd tutor cofirmatus, presertur legitimo, z hoc ex ordine titulorum quibus sunt. ff. z. C. in materia tutelarum. Item adde gl. notabilem et meliorem de iure in rub. ff. si qd test. lib. esse ius. fuc. qua notat et comendat Bal. in. l. j. C. an seruus ex suo facto. z Lu. ro. hic. circa hec Alex. hic multum se extendit, non refero, qd nihil addere. vide Anto. de bu. in proe. decre. z Jo. and. in addi. Spec. in ti. de disp. s. si. ad si. In quantum tamen Sali. Fulgo. Ludo. z Alex. dicunt, qd si rubrica habet orationem perfectam, quod licet allegatur per text. vt hic per eos. Adde qd notabiliter dicit Aug. in rub. C. a quibus muneribus excusentur qd post militiam impleta. lib. x. qd ex sola rubrica, qd habet orationem perfectam, inducit priuilegium. Item in quantum concludunt, qd si rubrica non habet orationem perfectam: qd non possunt per se tamen allegari, ad decisionem: qd solu tamen dunt ad demonstrandam materiam nigri. Adde qd idem tenet do. Anto. de but. in proe. decre. Imo. in rub. ff. de verbo. obli. Alex. in confi. cccclxxv. incip. viso processu cause vertentis inter vniuersitatem. in viij. col. ad si. z se. et in c. cclxxv. inci. visis his qd in themate cotinentur. in. iij. col. An autem ex rubricis notariorum que reperiuntur in eorum prothocolis colligatur aliqua fides, vide per Bar. in. l. admonendi. in. iij. col. in versu. quero pone quod in libro notarii defuncti. j. de iureiur. vbi de hoc ultimo dicitur. ¶ Tercio nota finem Barto. qd ad cognitionem specierum, dicitur procedere cognitio generis, facit. l. j. ff. de iusti. z iur. Et istud inducit Bar. hic in. iij. col. ad qonem de eo qui facit interrogatoria testi. z dicit. Item si testis dicat, qd vidit mutuari dicta. c. interroget. quid sit mutuum vide eum. Adde qd cum ista decisione Bar. z Bal. Fulgo. Pau. de ca. z Alex. hic cu. coor. quas refert Alex. hic. ita teneas quibus Sali. z Lud. ro. hic conent refragari. ¶ Aduerte vltra oes in quantum Bar. dicit, qd si testis semel declarauit, qualiter intelligat dictum suum, non est amplius interrogandus: z si male ruderit, vel nihil ruderit non preiudicat. Adde qd singu. voluit Bar. in. l. de etate. ff. de mino. in. v. col. in versu. sed iuxta hoc qd questione qua habui de facto, z clarius in ix. col. in versu. sed qd si simpliciter dicat nescio, qd si testis postea respondit aliquem possedisse: qd vidit eum arare z seminare et. postea interrogatus, quid sit possessio, ruderit nescio, vbi eius dictum. et intelligit nescio. saliter dicere. idem notabiliter sequit Bal. in. l. data opera. in. xvij. col. C. qui accu. non pos. z idem Bald. hic z bene facit qd dicit Bal. hic. dicit loquitur de teste deponente de fama. z idem tenet Imo. in. l. stipulatio ista. s. hec quoq. ff. de verb. ob. Confirmo per illud qd mirabiliter decidit Albe. de rosa. in. l. non erit. s. dato. per gl. ibi. de iureiur. qd si testis deponit se vidisse numerari pecuniaz presentibus titio z caio: z postea interrogatus an aliqui essent presentes, ruderit, nulli, vbi eius dictum, z intelligit nulli preterquam illi de

quibus. Contra tamen hanc decisionem Albe. facit: qd testis sibi prius debet si potest saluari a veritate, quo ad hoc, ne incidat in peruriam. non autem quantum ad hoc, vt probet aliquo modo. doctri. est Bart. in. l. j. s. annuatio. ff. de ope. no. nu. z in. l. eos. ad si. ff. ad. l. fal. no. in. l. j. s. creditu. j. eo. Bar. in. l. j. in. fi. C. de usufr. ¶ Et secundo ad idem facit, qd testis dicit deponere id qd cadit in sensum corporeum. c. ex literis. de proba. Bald. in extrauag. de pace constan. in verbo Opizoni. Sed tu ad primum ruderit, qd talis testis non est sibi prius: qd cum prius declarauerit, qd fuerint presentes, non dicit amplius interrogari, nec tenetur amplius ruderit: vt hic per Bar. ergo l. j. dicat, nulli, non est contrarium sibi. ex quo non tenebat ruderit, z erat relevatus ab hoc onere: facit, qd quod aliquid de necessitate fieri non dicit, si fiat z minus solent inter, non vitiat. gl. in. l. qui. man. non pos. ad si. Non ob. qd dicit deponere id quod cadit in sensum et. qd imo optime prius deponit et. ¶ Tercio aduerte etiam circa predicta ad duo. Primo, qd copia capitulorum bene necessario dicit mitti parti, z ita seruatur de interrogatoriis nullo modo dicit fieri copia parti: qd pars subornaret testes fin Imo. in. c. per tuas. vbi alij de test. z Bald. in. l. data opera. in. xix. col. C. qui accusa. z gl. in. c. presentiu. de test. lib. vj. Secundo aduerte, dicit Bar. dicit, qd index reicit interrogatoria si sunt incognita. Hoc, hoc, quia index in dubio debet illa admittere. Aduerte fin Imo. z Host. in. d. c. per tuas. sicut in dubio index dicit de ferre apellacionem fin Bald. in. l. de statu. ff. de testa. z in. l. properandis. s. sin autem reus. C. de iudi. ¶ Nota quarto finem Bart. qd iuriscultus hic omisit maiorem, z posuit minorem vt hic per eum. Sali. hic dicit, qd iuriscultus facit argumentum, per enthymema non syllogisticum. ¶ Nam argumentum enthymematicum, constat solu ex antecedenti z conclusionem: vel etiam ex maiore z conclusionem: prout etiam declarat Raph. Fulgo. in. l. non vtiq. in prin. per illu. tex. ff. de eo qd certo loco sed certe istud idem est etiam illud qd dicit Bar. sed credo Pau. de ca. hic melius dicere: qd iuriscultus hic ponat totum argumentum, z maiorem ponit ibi, bene est prius qd ruderit inducit bar. ad qonem testis, qui dicit reddit rationem dicti sui omittit maiorem et. vt hic per eum. ¶ Concludit ergo Bar. qd testis qui assignando rationem dicti sui, dixit se scire, qd vicinus, vel qd consanguineus pbat. Sed Bal. hic tamen contrarium, per fundamentum ipsius finem Bar. qd testis dicit deponere de eo qd immediate percipit per sensum corporeum, non de his que vehemeter opinatur. alle. gl. in. l. p. contus. s. rei per duellionis. ff. de acqui. here. Item z Ange. z Pau. de ca. hic, Panoz. in. c. literis. de presump. sed ceteri oes sequuntur Bar. hic. Sali. Fulgo. Lud. ro. z Alex. hic. Bar. in. l. de etate. in. iij. q. prin. ff. de mino. z in. l. de tutela. C. de in. iure. resti. mino. z in tractatu suo de teste. in. iij. col. Bal. sibi contrarius. in. l. testiu. C. de testi. z in aut. quas actiones. C. de sacrosan. eccle. z in. l. j. in. viij. col. C. de ser. fugi. et in. l. non oim. ff. de legi. vbi etiam Pau. de ca. Ange. in. s. hinc not bis. in aut. de heredi. z falci. Anto. de but. in. c. literis. ¶ Tu circa theoricam Bar. adde in primis, in quantum Bar. vult, qd vicinus presumatur facta vicini scire: z ista dicat presumptio iuris, qd sufficit ad rationem z dictum testis. alleg. l. si ita. s. si. de fun. instru. que parum aut nihil facit: melius facit tex. in. l. j. in. prin. in ver. estimatione. circuncolentiu. ff. de flumi. que text. ad hoc allegat in multis locis Bald. in. c. j. qui seu. da. pos. et. l. conuenticulam. C. de epis. z cle. vbi omnino videas. z in. l. j. s. j. in antepe. col. C. de iure delibe. ad idem est bonus tex. in. c. postq. de elec. in. l. dñs horreorum. vbi Barto. ff. loca. z gl. not. in. c. paratus. in verbo nescire. xxiij. q. iij. ad idem addo facere qd decidit Bar. in. l. si cui. s. hifdem. ff. de accu. vbi mirabiliter dicit, qd si testis interrogatus dixit se nescire, ad probandum contrarium qd imo scierit. optima est probatio si probet vicinus. facit gl. in. c. ij. de tempo. ordi. facit qd not. Spec. in ti. de emp. z vendi. s. ante. ad si. ad idem facit qd notabiliter determinat Bal. in. d. l. fin. s. j. in antepe. col. C. de iure delib. qd sufficit qd notarius dicat presentibus talibus vicinis, absq. eo qd dicat contrahentes cognoscit ab eis, qd requirit. l. j. s. labeo. de aqua plu. arcen. ¶ Tercio circa principalem decisionem Barto. quid tenendum. Ego teneo, qd in exemplis positus per Bar. eius decisio sit vera: z qd optime loquatur: alias secus. Et propterea aduertendum est, qd ista ratio: scio qd vicinus: non est semper vera: nec semper probat, etiam presumptione iuris, sed tamen in his que habet tractum successiuum, z vicinus verisimiliter latere non possunt: puta, an aliquis habitet tale domum, eodem modo in his qd a coiter acciduntibus sunt, ista ratio pbat et concluderet, per glo. sing. in. l. neq. natales. C. de pba. de qua gl. facit festum Bal. Sali. z alij. in. l. non hoc. C. vñ cognata. z illa gl. ad hoc etiam ponderat Bal. in. l. conuenticulam. C. de epis. z cle. in. v. col. Et p. decisione bar. adde tex. cu. gl. in. c. pposuit. de cle. excōi. min. z ibi Abb. in. j. col. ad si. ad hoc no. z l. j. Bal. in. c. quanto. de presump. videat tenere contra Bar. tamen postea saluat Bar. vt ibi per eum videre poteris. Eodem modo intellige in consanguineis: vt concludat ratio testis: qd consanguineus, in casibus predictis, de his que verisimiliter debet et possunt scire. Puta super etate. l. octau. in. fi. ff. viij. cog. l. de tutela. preallegata z in alijs casibus de quibus per Bart. in. l. q. duos. in. j. in. iij. col. ff. de rebus

item dotis macth
y p

¶ Imbreuiatura. ad de bar. i. l. si qd ex argen tarijs. in. s. a rogent. ff. de eden.

¶ Effect. Ad de Anto. s but. i. pe. de cre. i. s. sane. b

¶ Ultima. add. l. fin. i. s. pactus. ff. de pac. l. si qd. in. s. si. ff. d. pecu. l. duo bus. i. s. j. de iureiur. d

¶ Arguere. add. Jo. an. i. c. ij. de iur. peti.

¶ Capitulo rum. Adde Ludo. ro. in sing. cclxxij. inci. interro gar? sui do. meij. Jo. de imo. Pet. s ferrar. i sua practica pa piess. in ti. s forma petes di copia in sumetoz.

is vniuersis finem
stet qd illi cognoscit

tho s. de p. p. se
ca interrogat
is no est p. p. i

ff. de rebus dub. z in l. is pōt. de acqui. here. in. vj. z pe. col. Bal. et alij in l. qm̄ sōzōrē. C. de iure delibe. Extra istos casus credo dectiōne Bar. nō esse verā. Laue tñ, qđ in predictis casibus in quib⁹ v3 ratio testis, talis pbatio nō dī vera z ppropia. sed psumpta tñ vt sentit hic Bar. z declarat Bal. in l. cōuenticulā. sepius allegata. z in l. i. in. vj. col. C. de ser. fugi. z in l. data opera. C. q. accu. non pos. quicqd dixerit idē Bal. sibi prius, in repe. l. ij. C. de rescind. vēdi. in vlt. char. f. Effectus z vtilitas est maxima. qz ex psumpta probatione, mitius quis punit, minor pena infligit z minor cōdē natio sequit⁹ qz ex vera probatione. gl. in. c. si. de pur. cano. Jo. an. dre. z Lano. in. c. afferte mibi gladiū. de presump. Anno. in. c. qz p̄ simile. z Ant. de bu. in. c. qto. eo. ti. Spe. in. ti. de psump. s. si. ver. in summa. pñ dubito super doctrina Bar. in l. si qđ mibi bona. s. si. si mandauit. ff. de acq. here. vbi ponit de illo q fuit decapitatus, qm̄ probatū fuerat, qđ dixerat famulo suo nunq̄ intrabis domū meā donec sentia aliqd de illo negotio, z famulus occidit quedāz eius inimicū. nā certe, cū hec esset quedā psumpta probatio, non debebat decapitari per supradicta. C. f. Scōa vtilitas: qz snia la ta ex psumpta probatione nunq̄ transit in rem iudicatāz, quin semper possit retractari. tex. est not. z ibi gl. in l. si qui adulteri. C. de adulte. z ibi Bal. z alij. C. f. Ultimo in hac qōne pondera, duz dicit Bar. q si testis deponat nō immediate p sensuz corporeū: s3 p tale qđ ppter qđ psumptione iuris deuenit ad sensum corporeū v3 eius dictū. Contra hoc videt apte in terminis doctrina Bart. in l. labeo. in. ij. col. de supel. lega. vbi dicit q si quis vult probare cōsuetudinē in ciuitate, qđ equus appellat parafren⁹. z adducat testē: qui hoc expresse deponat: deinde interrogatus qñ sciat, respondeat: qz sic cōiter dicit, nō probat, sed d3 deponere per sensuz qz sic audiuit cōiter dicit. sed certe fm̄ illā doctrinā videt valere dictū eius hic: qz deponit per tale quid, propter qđ psumptiōe iuris deuenit ad sensum corporeū. Hā si sic cōiter dicit in ciuitate psumptio iuris est, qđ hoc ipso audiuit et sciat. glo. in l. si tutor petitus. C. de peri. tut. facit verbū euangelij, z tu solus peregrin⁹ es in hierusalē, z ne scis que facta sunt: cogitabis super hoc. Non omitto tñ, qz volo qđ cogiteris sup vno in quo Bar. sibi videt cō trari⁹. nā Bar. dicit q si testis interrogatus, an talis sit diues re spondit qđ sic, interrogatus de causa, rñdit, qz sum vicinus vel cō sanguineus, qđ v3, z tñ Bar. infra dicit: sec⁹ si istā rati onē addat qñ deponit super dñio si em̄ deponit super diuitijs, nōne deponit super dñio. cur ergo diuersum cogitat. Aduerte etiā circa pdicta vt nihil omittat, qđ hic dicta p Bar. z doct. pcedūt, qñ cōstaret ta les testes eē vicinos: s3 an in hoc stet eozū assertioni dic vt in simili per. Bal. in. c. j. s. si instrumentū. de notis feud. C. f. Nota quito ex versi. Hā vī, qđ argumentum ab auctoritate est validum in iure. Hinc sumpta occasiōe examinat Bar. an qñ auctoritates possint allegari ad decisionē z probēt, z facit quatuor casus. vt hic per eū.

25 z in l. legata. ff. de sup. leg. z cū eo ceteri transeunt. f. Adde circa casum dū dicit, qđ chonice probent. p̄ text. in l. i. et ibi ad hoc not. Bal. ff. de offi. questio. glo. in. c. inter dilectos. in ver. magis. de fide instru. z glo. in. c. venerabilem. in verbo transulit. de elect. f. Et de scripturis antiquis, z de his q̄ reperiunt incisa in marmore vel in in ere. an probent, habes text. in l. vel que. z ibi Bald. ad hoc no. ff. de relig. z sump. fune. Barto. et oēs post gl. ordi. in l. monumē torū. C. de reli. z sump. fune. gl. z doc. in. c. cū causaz. de proba. z gl.

27 no. in. c. qto. de iureiu. z gl. xxiij. q. ij. c. sane. el. ij. in v. discitis. f. Itē adde, in quantum Bar. in tertio mēbro dicit qđ auctoritates que reperiunt approbate per studia, p̄bant. adde tex. in. c. cū dilectus. de cōsue. Abb. panor. in. c. ex parte. primo. de rescrip. vbi per hoc d infert, qđ liber decreti qz est approbatus z legit in studijs, est au tenticus: put etiā ponit idē Panor. z alij, in rubrica. extra de cō.

28 f. Item adde in quātum Bar. cōcludit, qz auctoritas simplicis do ctoris, bñ est probabilis, sed non necessaria, p iura p eū allegata. Adde tex. in. c. cū apostolica. z ibi vide Abb. de his que fia. prela. tex. notabilē. in. c. ego solis. ad fi. ix. dif. z vide qđ dicit Ab. in. c. j. in vj. col. de postu. prela. Item adde, qđ etiā sententia Jm̄oc. quartī non habet vim. lita dicit Anno. in. c. p tuas. el. ij. de simo. z refert Hosti. in. c. solet. de sen. excō. in. vj. se audiuissē sepe ab Jnn. qđ vo lebat vt sue gl. facerēt ius. Amen tanq̄ expositor, excessit alios z auctoritate, qz fuit pater z organū veritatis fm̄ Archi. in. c. pia. de

29 excep. in. vj. f. Item adde, qđ etiā regula cācellariē apostolice, non sunt cōstitutiones generales, fm̄ Pet. de anch. in consi. cclij.

30 incip. efficacius. Lar. in cōsi. c. j. incip. dico qz acceptatio. f. Fortius istud procedit in decisionibus dominorū de Rota⁹ Rōmē: qz iz sint probabiles. tñ nō sunt necessarie, nec allegabiles ad decisionē causarū, eo qz dñi de rota debēt iudicare fm̄ iura, nec habent pos testatē legis condende. Ita do. de sancto Semi. in. c. duob⁹. in. rj. col. de rescrip. in. c. neq. cō. di. f. Nunquid autē auctoritates poeta rum possint allegari ad decisionē causarū, habes tex. in l. in tñ.

32 s. si. de re. di. z in l. fin. vbi Bar. z gl. eo. ti. qđ sic. f. Eodem modo au toritates diuinarū scripturarum possunt allegari, non solum ad

a Argumentū. Adde Bar. in l. in tantū. in. s. vlti. ff. de re. di. Bart. in l. si pater. ff. de sol. Bar. in l. septimo mēse. ff. de statu. ho. doc. in. c. cum oēs. de consi.

b Chronice probent. Adde gl. in verbo trapezitas. in. c. in noie dñi. xxiij. dist. doct. in. c. sicut. xv. dist. Egidius in decisione Rōmē. lxx. Archi. in proe. vj. Lud. ro. consi. ccccxviii. incip. vos estis lux mundi.

c In mar more. addi no. i rub. de p̄se. eccl. vel alta. Spe. i tit. de pba. i s. an. i videt dñ. Lar. za. i. c. ad audie tiā. in. not. de spon.

d Liber de creti. Adde arch. i. c. qđ nesciat. rj. dist. Jo. an. in. c. ij. de res scrip. Lar. d. alex. i. proe. decre.

e Organū. Adde feli. i c. ij. de rescri. i. s. de diuer forū libroz. C.ancel lare. Adde Bar. de be lenzi. i. c. ex pte. i. ij. col. de fea.

f Dñorū rota. Adde feli. in. c. qđ z qñ. el. ij. in j. col. de act. idē feli. in c. ij. pe. col. d. rescript.

g Doctariū. Adde feli. in. c. quat. z qñ. el. ij. an. j. no. de accu.

h Scriptus ra. Adde do mi. in. c. d. libellis. xx. di stinc.

i Puta vsu raria. Adde archiepiscopo pum floren. in. ij. parte sue summe tit. j. c. vj. q. quis autēz.

j Prouer bia possunt Adde Jo. Joan. an. et doct. in. c. in ter corpora lia. d. trans. prela. Joā. d. fano. in. c. nihil. de cōs se. distinc. v. docto. in. l. quēadmo dam. de ius reiran.

decisionē causarum ecclesiasticarū: sed etiam ciuiliū inter laicos. glo. est in. s. cogitatio. in verbo eloquorū. in aut. vt iudi. sine quo quo sus. quā ad hoc no. Bal. in aut. ad hec. C. de vsur. facit qđ no. Joā. an. in. c. certificari. de sepul. Idem not. Abb. in. c. cū cām. per illū tex. de elec. p Ab. in. c. ne inuitaris. de cōsi. vbi ponit, an dicta sanctorū patrū sint obseruanda. f. Itē sacra scriptura pōt allegari in decisionib⁹ causarū. z in modo puniendi. c. j. de offi. delega. et ibi Ab. ad hoc notatū limitat, nisi sacra scriptura iudicat canonibus: qz in decisionibus causarū, potius standum est canonibus q̄ dictis sanctorū. xx. dist. in prin. z. c. seq. z ibi per gl. et idem in effe ctu vult Pau. de cast. hic: qui dicit, quod cōtra apostolum, dñ em̄ inquit, si filius ergo heres, est casus. C. si vt se ab here. absti. z gl. in l. si cum dotem. s. transgrediamur. ff. solu. mat. f. Et qñ doct. ecclie variant inter se, cui potius sit stādū videas gl. in. c. vt ceterū. x. di. Pulchrius dubiū est, qđ si in materia spiritali. puta vsuraria. discordet theologi a canonistis, quibus potius sit standū. decidit egregie Be. de anch. in sua notabili disputatione, incipiente: anti quis z modernis temporibus viri catholici z cōscientie moderatī. Abi arguit ad partes z cōcludit potius standū esse auctoritatib⁹ canonistarū, q̄ theologorū, per rationes de quibus ibi p eū refert z sequit Alex. Jmol. in consi. cclij. incip. circa primū dubiū. in. v. col. z in z. c. cclix. incip. p inuestigatione predictorū. in. v. z. vj. col.

35 f. Quid autē sit de l. mosaica, an possit allegari ad decisionē cau sarum. est gl. ordi. in. s. de his ita. vj. di. z in successiōibus iudeorū adhuc hodie h3 locum z obseruat. Ita determinat Jo. de imo. in l. stipulatio hoc modo cōcepta. de ver. ob. z in l. ij. ff. de testa. z in c. si. de p̄sue. z notabilitet in l. cū filius. s. heres. ff. de le. ij. Cōsuluit Jo. calde. in consi. xxx. posito sub rubri. de testa. incip. factū tale p̄ ponit. Mathesias hebre⁹. f. Eodē modo prouerbia possunt alle gari ad decisionē. c. z si iudeos. vbi Hosti. z docto. notant de iudeis z l. solent. in fi. ff. de offi. procō. z leg. z l. si choruz. in prin. ff. de leg.

37 ij. f. Item aliquando arguit a vulgari locutione. Ita not. Archi. in. c. j. s. porro. in. ij. col. de statu. regu. in. vj. allegat etiam ad hoc

38 c. j. de iureiur. f. Adde predictis gl. no. in. c. de libellis. xx. dist. que in vult: qđ dictū alicui⁹ sancti⁹ munitiū auctoritate veteris vel noui testamenti, preferat in decisionibus causarū cuiusqz auctoritati, etiaz papali vel imperatorie. secus si dictū sancti nō esset munitiū auctoritate veteris aut noui testamenti: qz non sanctis sed pape z imperatori concessa est potestas legis condende. ita not. Ab. pa. noz. in. c. qualiter z qñ. scō de accensa. facit tex. in. d. c. de quibus. z ibi Archi. xx. dist. per illā gl. subtilis doctor bononiē. Jo. de ana. in. d. c. qualiter z qñ. secundo. de accusa. reprobat quandam cōem

39 opinionē legistarū, que est. f. Nunquid qñ plures fratres volūt diuisionē bonorū facere inter se: frater maior teneat facere portio nes, z minor eligere, dicit cōiter legiste qđ non. sed vel officio iudi cis istud fit. s. fin. in l. i. de offic. iudi. vel debent mitti sortes nō au tem minor habet prelationē de optione. Ita expresse determinat Bar. et Ang. in l. i. C. de his qui se dese. l. i. x. Bar. z Bal. in l. i. C. quando z quib⁹ quarta pars debet. lib. x. Bal. in l. si maior. circa princi. C. cō. diui. z in l. iubemus. in prin. C. de sacrosan. ecclie. in. ij. col. z in l. i. in. ij. col. C. de pac. z in l. si. ad fi. C. cō. dele. z Jo. de imo. in l. suus quoqz. in prin. ff. de here. in l. i. Ang. de are. in. s. quedaz. instit. de act. z transac. suo malefi. in verbo dandis z soluendis ge nerali. camerario. Idem tenet Ludo. ro. in consi. cclxxj. incip. lu crum autem ex dote proueniens in scōo dubio. et ista est magis cō munis opinio legistarū. z dicit Jo. de ana. i. d. c. qualiter z quādo. el. ij. qđ alias in ciuitate Bononiē. dñ iste casus euemisset de facto omnes doctores bononiē. eo excepto cōsulerūt p ista opin. Idem etiam t3 Ange. de are. in. s. fi. in vl. co. in l. i. de societa. Marti. laud. in tracta. de prima genitura. in. j. col. z dicit Ang. in l. sancimus. s. j. C. de dona. istam opin. de consuetudine seruari. An contrarium fortiter facit doctrina gl. preallegata. in. d. c. de libellis. z credo qđ durū sit respōdere: nā auctoritas sancti munita auctoritate veteris vel noui testamenti, debet preferri etiā decisionī pape vel impera toris: quantum magis debet preferri opinionī simplicis doctoris z sic legistarū, cum nō sit casus, sed solum opin. doc. sed in propo sito habemus auctoritatē sancti Augustini dicentis, qđ in diuisioni bus bonorum: maior frater debet facere diuisionem: z minor eligere: z fulcitur auctoritate veteris testamenti, vbi legit ita fuisse factam diuisionē inter Abraam z Loth: cuius auctoritatē referūt

m Dictum alicuius sancti. Adde doct. in. c. ne inuitaris. de cōsit. Ab. in. c. tua. in ij. no. de decisio. Barb. in. c. j. in. rj. co. de offi. delega.

n Plures fratres volunt. Adde Bal. in. c. si eps. de parochijs.

Bene est.

Secunda Jasonis super Digesto veteri.

doct. legite in locis prealleg. Ad id est tex. in. c. j. de paro. z quis legiste respondeant, qd tex. ille procedit in dispensatis, vt qd ibi specia. e. sit fauore fidei, tñ vtrazq. solu. fragilis est fm Joā. de ana. in loco prealleg. Et istam opi. qd imo frater maior debeat diuidere, z minor eligere, firmat Bal. in. l. i. suus quoq. s. her. insti. z. d. l. j. de his qui se dese. z in. l. inter pupillos. ff. de admi. tu. Wico. de neap. in. l. j. C. qñ z quibus quarta pars debet. lib. x. flo. in. l. arbiter. ff. com. uni. diu. z istam opi. tenent cōmuniter cano. Host. Joā. an. do. Anto. z Pet. de anc. in prealleg. c. j. de paro. z certe passus nō est sine magna dubitatione. Et tenendo istam vltimam opin. nō intelligas qd hic capiatur frater maior: scz tempore: sed maior ad ministratione: qui diu administravit bona ita probat tex. in. d. c. j. z ibi Hostiē. Joā. and. z do. Ant. ad hoc expresse notat z ibidem

40 Ab. Et Item ad materiam istam adde, qd in diffinitione dubij vbi lex deficit: sufficit allegare autoritatē maiorū. Ita not. Ange. in. l. si idem. in. prin. in. j. nota. per illū tex. in verbo sabino. ff. de iurif

41 di. oim iudi. de quo dixi. in. l. illam. C. de colla. Et Successiue querit Bar. quid in teste assignante rationē dicti sui per autoritatem nunquid probet: z facit quatuor casus principales vt hic perieuz: scz circa vltimum membrū, in quātum Bar. ponit duos casus speciales in quibus testimoniu de auditu pbat. adde qd illos duos casus expresse ponit gl. in. l. testiu. in. prin. in verbo ptesto fuerint. C. de testi. z gl. in. l. j. s. idem labeo. ij. in verbo meminere. ff. de

42 aqua plu. ar. Et Sexto principaliter nota, ex vers. nā cuiuscunq. qd rei, qd in omni contractu quo quis sequitur fidē alienā dicit credere, intellige tñ qd sponte credit: secus si coacter: qd tñ abusiue dicitur creditor. tex. est in. l. si tibi pecuniā. z ibi Bart. ad hoc no. j. e. z facit ad questiones quas infra ponā extra glo. Et Septimo not. ex vers. si. qd appellatio rei, est generalis ad oēs res, z facta cōplex

43 cit vt dicit glo. Quot aut modis sumat iste terminus res, declarat Archi. xl. dist. in. c. ante. plenius Albe. de rosa. in dictiona. suo in verbo rei. z in. l. j. C. de eden. Sali. z Ro. hic. z Bal. in. c. si in vlti. col. de ferijs. Et an in legato rerum mearum, veniant actiones. et nomina debitorū, z homines mei, ponunt doct. in. l. j. ff. de stat. tu ho. z Bar. in. l. quintus. ff. de aur. et argen. lega. Et an aliud sit in legato bonorum: aliud in legato rerum: habes text. cū glo. quā Bar. ibi ad hoc reputat singu. in. l. si. ff. de vsu. leg. Et Ultimo pro cōplemento textualium non omitto duo. Primo, dum glo. in verbo pignore exponit. i. de pigno. act. z declarat Barto. hic in. v. co. Scias, qd pro pignore ppetunt qtuor actiones. i. hypothecaria, pignoratitia, directa, z cōtraria: z qñ inter se differāt, vide gl. in proe. ff. or. in. s. tertij. in verbo emula. z in verbo easdez res. Secundo aduerte, quia prima fronte posset argumētatiue opponi cōtra tex. hic, in ver. nam cuiusq. rei zc. arguit affirmatiue ab etymologia vocabuli, qd quidē argumentū nō videt bonum: vt vides bis in. l. j. s. appellata. j. eod. cogita. quia facillis est solutio. Expe-

ditis textualibus venio ad apparatū gl. Glo. prima diuiditur in duas partes prin. Primo declarat qualis debeat esse litera tex. et refert triplicem literam. Secundo figurat casum. scda ibi: z dic casum. Et prima pōt subdiuidi in tres particulas: vt per te vides bis. Et In glo. ibi dum dicit, ex re. i. ex vtilitate vel ex materia, in-

44 ducit Bar. fad testem qui dicit aliquid vltra articulos, nihil probat. c. de testibus. extra de testi. gloss. in. l. si quis libertas. in gloss. si. de peti. heredi. glo. in. l. si. in glo. vlti. C. qui legi. pers. z gloss. in. l. duo patroni. s. j. z ibi Bart. ff. de iureiurand. Sed si testis deponit qualiter intelligat articulos, nō dicit deponere extra articulos imo dicit deponere ex re, id est ex materia. ita Barto. hic, cum quo ceteri tenent. plures conco. hic refert Alexand. quas videas per te. Et Nota tñ qd in proposito dicit Ali. in. l. iam dubitari. ff. de heredi. insti. per illam glo. in verbo, non ab re. quod dummodo illud quod deponit testis, attingat aliquid de articulo, etiam si sit modicum, dicitur penitenter locutus: z quod modicum dicatur de pertinentijs: habes tex. in. c. ij. extra de testi. quem ibi Bald. not. simile dictū de positionibus que si sint impertinentes reijciunt per iudicem. in. l. j. s. qd obseruari. z ibi glo. de iura. calum. nam non dicitur impertinens, quando qualitercunq. adminiculatur modicum Bald. in. c. licet causam. extra de proba. simile dicit Bal. in. d. l. testiam. qd id quod est de appenditijs dicit esse pertinens ad causam. zc. Et In glo. in verbo varios. tene scdam responsionem. Glo. si. primo declarat tex. Secundo oppon. z sol. dupliciter. secunda ibi: sed contra. In secunda parte glo. coniugendo vtrazq.

45 solu. glo. dic melius qd Bart. faut querimus de significato huius termini. res: z sine dubio est generalis: oia pplectitur: ita loquitur hic. Aut querimus: nunquid in libello sufficiat petere re fims pliciter: tñ distingue. aut in actiōe reali: z nō sufficit dicere ago rei vendi. ad rem: sed oportet rez specificare: ita loquitur. in. l. in rem. allegata in glo. aut in actione personaliz: tunc si debetur res in specie: oportet in specie petere. in. l. in furti actione. alle. gl. sed si debetur res in genere, sufficit etiam in genere petere. Et Extra gloss. Barto. z doc. hic post antiquos, forināt tres questiones, quibus

46 explicatis erit expedita ista lex. Et Prima questio est, nunquid ille cui aliquid debet ex legato, vel ex delicto: proprie dicat creditor: ita vt caderet in statuto: vt ad instantiam creditoris, debitor personaliter capiatur. In isto articulo inuenio tres fuisse opin. maiorum. Prima fuit opi. Jac. bu. z ista magis cōter. tenetur, qd attenda propria allusione vocabuli, non dicat proprie creditor: eo quia non sequitur fidē alienam. sed attento cōmuni vsu loquēdi dicit creditor. et ita habebit locum in statutis. Et qd ita se habeat cōis vsus loquendi. probat tex. in. l. si cui. in verbo appellando. et in. l. creditores. ff. de verb. signi. z tu stringe tex. in illa lege. s. si cui. ponderando verbum, sed z si. que aduersatiua denotat idēitatē in iure, z in facto. gl. in. l. sed z si. in prin. de peti. here. Bar. in. l. hoc amplius. s. de his autē. de dā. infec. Istam opi. sequit Albe. hic in vlti. col. Sali. z Raph. fulg. pro ista snia Alexā. alle. tex. in. l. j. C. q manu. non pos. quē ad hoc ibi not. Bal. z no. gl. in. l. hereditariū. C. de act. z obi. Ad idem alle. text. in. l. si. z ibi bal. C. de here. actio. Nihil autē videtur, qd isti text. parū faciāt: eo qd habeo legē quā isti tex. referunt, dicentes, qd in illa materia in qua dñs prohibet manumittere seruū in fraudem creditorū, in terminis creditorū sumit large, p quocunq. creditore. text. est in. l. qui in frau. cre. in prin. z. s. j. ff. qui z a quibus. Alia est opinio Bart. (quā licet se quantur Angel. et Paul.) alij communiter reproban, qui facit differētiā inter terminū creditores, et participiū creditus. tñ, vt hic per eū. Nam cum vnū ab altero. i. ab eadē radice descēdat, vt dicitur velle Bar. in tertio notabili, non debet fieri differētia

47 sed equa lance cēseri zc. Et Ultimo est opi. Lu. ro. qui tenet, qd appellatione creditoris, nullo modo cōprehendant isti, quibz debetur ex legato, vel ex dilecto, per aliqua quibus rñdet Alex. hic. Sed vltra eū pondera, qd qñ quis non spondet. sed ex necessitate sequitur fidē alienā, non dī proprie creditor. i. si tibi pecuniā. j. eo. et ibi bar. no. sed iste huiusmodi est: ergo zc. nisi rñdeas, qd ex cōi vsu loquēdi, aliter sit inductū, iuribus superius allegatis. z hoc mō respondeas ad. s. pe. in verbo absolute. i. large. in aut. de fide. Tas men: qd ille cui debet ex maleficio, dicat creditor, videt esse tex. in. l. rescriptū. in. pn. cū gl. z ibi bal. in. ij. no. ad hoc notat. ff. de pact. z tex. in. l. si cū fideicommissaria. s. j. ff. qui z a quibus. Nisi tu dicas

48 ad istum text. prout supra dixi. Et Scda qd est: an ille cui debet pecunia in diē, vel sub cōditione, sit proprie creditor: z an caderet in statuto loquēte de creditore. in hoc z antiqui z noui cōcludunt qd non: qd debitor dī a quo inuito pōt extorqueri. i. debitor. ff. de verb. signi. i. fideiussor. s. fideiussor. de fideiuf. ergo zc. Ad hoc allegat etiaz. i. creditores. s. allegata. z hoc tenuit gl. vltra alios in. s. si sub cōditione. z ibi Ang. no. insti. de verb. ob. facit tex. in. l. cōditionales. ff. de verb. sig. vbi not. appellant simpliciter creditores, sed cū illo adiuncto cōditionales: ergo non pprie, vt in simili pulchre dicit Bar. in. l. lucius. s. questiu. ff. de leg. ij. indistincte doct. tenent, qd ille cui debet sub cōditione, vel in diē, nō dicat creditor nec ex propria significatione, nec ex vsu loquendi: secus in qōne precedentis. Bar. alle. i. creditores. pro vtrazq. qōne, qd videt mñi absurdū, cum ille tex. nō recipiat nisi vnā cōstructionē. Nisi dicas sustinendo doc. non esse absurdum: qd in eadē. i. idem vocabulūz proprie z improprie capiatur. i. j. cum glo. ff. de offi. procon. z leg. Pro cōi opi. adde text. in. l. si cū fideicommissaria. s. pe. ff. qui z a q. quem alle. Are. hic. vbi talis creditor non impedit libertatem cū

49 verus creditor impediatur. Et Ultima questio: nunqd fideiussor dicatur proprie debitor. z primo dicit Bar. videri qd nō. per. i. spa donē. s. qui ciuitatis. ff. de excu. tut. quē tex. sic inducas, qui habet tres tutelas, excusatur a quarta, tamen tex. dicit, qd fideiussor nō excusatur a quarta, ergo apparer quod non idem iudicamus de fideiussore quod de principaliz cōtrariū indifferenter determinant doc. hic, per iura allegata per Bar. facit tex. in. l. si seruū. s. nunc videamus. z ibi solus Rapha. cum a. notat de verbo. obli. et text. in. l. si fideiussor. in. princ. in verbo deberen. z ibi Are. ad hoc not. ff. de lega. j. vltra iura allegata per Alex. quem vide. et ad ista adde id quod tangit Bald. hic: statutu qd nullus possit capere vectigal principis, qui sit debitor, quidam est fideiussor alterius an poterit capere vectigal principis: videtur quod non, per predictam conclusionem. Item attenda ratione statuti, contrarium tamen determinat Bal. hic: qd fideiussor potest habere regressu contra principalem, actione mandati: et quia non cēsetur minus idoneus. Item predictis adde fortius, qd etiam in materia correetoria z penali. puta, qd debitor non possit esse intor pupilli. ius tra aut. minoris debitor. C. qui dari tut. pos. cōprehenditur etiaz fideiussor. per. i. et magis. ff. de solu. allegatam per Bartol. hic. ita tenet no. Ange. in aut. vt hi qui obli. ad fin. princ. referens ita fuisse Perusij de facto iudicatum, et sequitur Are. in. d. l. si fideiussor. in. prin. Jason.

1 Et Ad quid contrahat obligatio in mutuo. z nu. 2.
3 Quod vna numeratione: vel vno facto, non possunt oriri diuersi contractus. nu. 4.

Differentia

- 4 Differentia inter mutuum z commodatum.
 6 Que sint de substantia, vt contrahatur mutuum. nu. 6.
 7 Quando trado rem in eam hoc pacto vt aliam mihi reddas, qd contractus sit.
 8 Differentia inter permutationem, z contractum innominatum et que sit utilitas.
 9 Quando dicatur emptio z venditio, vel contractus innominatus et quomodo cognoscatur.

Mutuum damus.

- Omissa diuisione Bart. z alia diuisione Raph. 5. ul. z Pau. tu diuide tota ista lege i sex ptes principales fz Alb. Primo declarat, ad quid pbat obligatio in mutuo. Secundo qd i rebz possit consistere mutuum. Tercio vbi dicat mutuum. Quarto qd differat mutuum a credito. Quinto qd requirat ex pte datis mutuum. Sexto declarat qno ptra hatur mutuum ciuile, scda ibi: mutui datio, tertia ibi: appellata, quarta ibi: creditu g. qnta ibi: in mutui aut datioe, sexta ibi: pbris quoqz. Et stud pncipiū vsqz ad. s. mutui. h. d. Mutuum contrahit cū pposito idē recipiendi in genere, sed nō in specie. Et Ho. j. ad quid ptra hatur obligatio in mutuo, contrahitur enim ad idē in genere, sed diuersum in specie: si tamē in libello creditor peteret idē vinū qd mutauit, saluaret libellus, vt not. declarat Alex. hic in vlti. col. cū glo. per eum alleg. reprobando Hico. de neapo. in l. fi. ff. de mag. coue. Adde tu vltra allegata per Alex. text. optimū, in l. vinū. j. eo. z ibidem Alex. not. ad istud propositū, z addit quedā iura, vide p te. Et si dicat, q ista questio videt fatua: qz l. 3. a principio agat, vt idē in genere z non in specie reddat: tū ex postfacto idē potest reddi in specie. l. precij causa. C. de rescin. vendi. z declarat gl. hic. R. espōdetur, qd verū est, q debitor hoc potest facere si vult: sed creditor nō potest agere ad illud, cū debitor ad id nō sit obligatus. Et Ho. j. fz Bar. qd ex vna numeratione, vel ex vno facto nō possunt oriri diuersi contractus: ex quo datur intelligi, q si essent duo facta, possent oriri duo diuersi contractus. text. habes in l. ij. C. de pac. inter emp. z vend. vbi est exemplū, fm qd plenus declarat Alexan. hic reprobando Fulgo. Ludo. ro. aliter tenētes Adde ad id notabile Bart. text. in. c. ad qōnes. z ibi Abb. notat de rerū permu. z tex. in l. j. s. qd si rez. z. s. sequenti. et in l. idem qz. s. si quis titio. ff. mand. Adde etiā q idēz factū, diuersis respectibz, potest operari liberationē, z obligationē. text. habes z exēplū in l. in numerationibus. ff. de solu. et in l. si heres testamento. in prin. ff. de actio. emp. Et Ho. ij. differentia inter mutuum, et commodatum, qūqz tamen vni capitur pro alio. l. ij. cum gl. C. de his que ex pu. ratio. lib. x. et ibi Barto. not. pro sustinendis libellis et dictis testium. Et Ho. iij. aliqua que requiruntur de substantia ad hoc vt contrahatur mutuum. Primo, qd tēpore contractus agatur vt non reddatur idē in specie. Secundo, qd reddatur idem in genere. Tercio qd trāsserāt dñum rei mutuatē: z ideo in pecunia aliena non consistit mutuum, nisi recōcilietur. Quarto requirit, qd mutuum cōsistat in rebz cōsistentibus, pondere, numero, z mensura: z nisi ista quatuor cōcurrant non potest esse mutuum. Non tamen intelligas, q vbi ista cōcurrunt, q semp sit mutuum: quia partes possunt agere, q sit depositū z nō mutuum, vt multoties fit. l. lucius. l. j. s. j. z l. dies spōsaliorū. z l. publicā. s. j. ff. de positi. Et si dicatur cuius vtilitatis est, q sit depositū, z nō mutuum responde, magna. Primo, qz instrumentū depositi, habet executionē paratā. l. pe. z ibi Bart. C. de positi in mutuo. vero secus est: vt pbat in l. in iur. xv. annis. cui fidei cōmissum, in verbo ad initium noue petitionis redegerat ff. de immo. Item qctus depositi est contractus bonafidei. s. actioz nū. initi. de actio. z ideo veniūt fructus z interesse a tēpore morē: sed mutuum est qctus stricti iuris: z ideo non veniunt fructus nisi a tēpore litis cōtestate, vt ista tradunt in l. mora. in prin. z in l. vis deamus. s. j. ff. de vsur. videbis in l. cum fundus. in prin. j. eodem. Item in contractibus stricti iuris, nō veniunt vsure nisi promisse per stipulationē. l. quāuis. C. de vsur. qd in contractibus bonafidei est secus. Item in mutuo habet locū exceptio nō numerate pecunie vt toto titulo. institū. de literarū obli. z. C. de non nume. pecu. Secus in deposito etiā in casu. d. l. lucius. ita notabiliter Bal. in l. in contractibus. s. j. C. de nō nume. pecu. est verū, q leges pteallegate. d. l. lucius. z l. dies spōsaliorū. dicunt, qd tunc depositū suā naturā trāsgreditur. qz in depositariū trāssertur dominū adeo q illa re deposita vt possis q alias facere non posses: imo cōmitteres furtū. Et ultimo cōtra tex. mouetur difficultas: dicit hic q in mutuo debet reddi idē genus. Cōtra, pro mutuo cōpetit certū cōdictio specialis. l. certi cōdictio. in prin. j. eo. et vidimus possi gl. s. in rubrica. qd certi cōdictio specialis nō potest cōpetere, nisi ad certum. d. l. certi cōdictio. qno ergo potest peti, genus: qz genus est incertū. l. in ratione. s. incerti. ff. ad le. falci. R. espōdet hic Alb. in v. opp. post antiquos q genus si capiat in abstracto est certū, sed in mutuo habita cōsideratione ad illud qd fuit datū dicit certum. facit tex. in l. certū. j. eod. vbi dicit tex. qd certū dicit illud qd

de se est certū, vel per relationē ad aliud. C. Glo. in ver. species. Primo exponēdo tex. remouet contrariū. Secundo format questio nē. scda ibi: sed quid si nūmos. Ista gl. in omnibz bene loquitur. C. Glo. in verbo depositū. remouet cōtrariū cōtra tex. z bene. In ea. gl. ad si. pro clara intelligētia eius qd dicitur in tex. z in glo. videntū est, qno cognoscat, quis qctus inter partes celebret. Bar. hic: tradidit doctrinā valde vtilē z signandā: licet sibi ascripserit, fuit Jac. bu. ante Bar. quā simplr refert Sali. hic: z apud La no. Be. de anch. z Jmo. in. c. allo vos. de pi. z facit duos casus principales: examinao singulos casus, de p se, ne vobis intricē ingemū. Et primus casus principalis est, qn trado meā rē, hoc pacto: vt eadē mihi restituas: tūc, aut ego nō trāssero dominū rei: aut trāssero si non trāssero, z tunc si non potes vti re, cēsetur de positū: nam depositū dicitur quoties gratia deponētis tantū tradit, causa custodie. l. j. in prin. ff. de positi. l. ex maleficijs. s. is quoqz. el. ij. de act. z obli. depositarij enim, nō potest vti re deposita z cōmittit furtū, si vtatur: intellige istud membrū, q res dimittit gratia apud aliquē: si autē soluerē mercedē, pro custodia rei: z tūc, si in pecunia numerata, erit locatio: si in alia re, erit qctus innominatus: de istis habes tex. magistralem in l. j. s. si quis vestimēta. z in. s. j. qd seruā. ff. de positi. Intellige scdo, z limita istud membrū in primū procedere, qn non precedit aliū qctus q simplicis custos dicitur: tunc est depositū: sed si precederet aliū qctus, nō depositus erit: sed informatio primi qctus. text. est in l. j. s. si te rogauero. ver ficu. q si rez. ff. de po. z ibi Bar. z Bal. z Bal. in rubri. C. de positi. in. ij. col. z Lud. ro. hic. Aliquādo trado rez meā, z non trāssero dominū, cum hoc, vt possis ea vti, z postea restituas: et tūc: si ad certū vsum z determinatū, erit cōmodatum, si ad indeterminatū erit precariū. l. in cōmodato. s. sicut. ff. cōmo. gl. magistrā. in l. j. ff. de preca. differētē utilitas est: qz precariū potest quādoqz renouari, etiā statim. Cōmodatū nō, nisi perfecto illo vsurimo plus si fieret pactū vt precariū nō posset renouari vsqz ad annū, nō valerēt: quia cōtra substantiā. l. cuz precario. z ibi Bar. ff. de preca. glo. declarat in. d. l. j. ff. de preca. Bar. in l. vbi ita. ff. de dona. cau. mor. Quid autē sit in mutuo: vide gl. in l. si pena. ff. de ver. obli. z declarat Bal. in l. ij. C. cōmo. Stat ergo, q cōcessio rei que fit ad vsum determinatū, dicitur cōmodatū: alias est precariū. Limita duobz modis. Primo, qn cōcessio ad certū vsum: fit simplr: tunc est cōmodatū. sed si respectiue fieret cōcessio esset qctus innominatus. Bone, rusticus concessit tibi boues ad laborandū terras tuas, pro duobz diebz, illud est cōmodatū hoc pacto, vt tu teneas ris tuos boues postea illi cōmodare: istud non est cōmodatū: qz debet esse gratuitū, sicuti depositū: sed qctus erit innominatus: text. est z exemplū in l. si tibi rem impiciendā. s. j. ff. de prescr. verb. Secundo notabiliter limita z intellige, qn cōcessio fit ad certum z determinatū vsuz, z certo z determinato tēpore expresse, aut saltē tacite, tunc est cōmodatū: si autē fieret ad certū vsum sed non de certo z determinato tēpore: tunc nō esset pprie cōmodatū, sed precariū: text. est in l. lucius. ff. de dona. z licet Bart. dicat se dixisse ibi, tamē non legit illam legē: sed in l. aquilius regulus. in. j. apo. declarat illam legē. ff. de dona. declarat gl. in l. in cōmodato. s. si cut. z ibi notabiliter Bar. ff. cōmo. z idē Barto. in. j. ff. de preca. La no. z Banormi. in. c. si. de preca. z L. in l. ij. C. cōmo. Contra l. lucius. et sic cōtra qd dixi habes tex. in l. qd habet. s. hospitis. ff. de preca. glo. z Bar. multū laborant z solunt ibi. Quid autē esset in dubio si nō appareret: vtrū esset facta ad certū vsum, vel ad incertum: dicunt doc. oēs, qd nō erit nec cōmodatū, nec precariū: sed erit qctus innominatus. l. si gratuitū. in prin. fm vnum intelles cū glo. ibi. ff. de prescr. verb. ita declarat L. in l. ij. in fi. C. cōmo. moda. Jaco. bu. z oēs Moder. hic. L. in l. ij. ad fi. C. cōmo. Et puto qd ratio sit: qz quādo dubiū est quis qctus fuerit celebret cēsetur qctus innominatus. l. j. ff. de estima. actio. licet oēs ita te neāt: puto qd tex. cū gl. per quē mouentur doc. nihil pbet necessario. in l. si gratuitū. in prin. nā. licet tex. ibi dicat qd agitur prescrip. ptis verbis: tamen ppter hoc nō inuit, qd nō sit precariū: quia etiā pro precario cōpetit actio prescriptis verbis: text. est in l. j. s. ff. de pac. gl. magistrā. in l. interdictū. ff. eo. et cum interdicto de precario cōcurrat actio prescriptis verbis. l. si duo. s. fina. j. de preca. Bar. in. d. l. interdictū nisi diceret, qd natura tituli sub quo fit tuata est illa. l. si gratuitū. inuatur qd sit contractus innominatus. Si autē trado rem, vt eandē restituas, z trāssero dominū erit contractus innominatus. l. si tibi aree. alleg. Bart. Intellige istud pcedere, qn trado rem meā vt eā restituas z trāssero dominū: est innominatus contractus: est verum, quādo illa trāssatio domini fieret simpliciter non expresse aliqua causa: secus si exprimeretur aliqua causa puta quādo mulier dat rez in dotē hoc pacto vt illa reddat nō est innominatus qctus: sed est contractus dotis. l. in rebus. C. de iure do. ita Bal. z doc. hic: z sic est expeditus primus casus pnc. Et scdo casus principalis est, quādo trado rem meā, hoc pacto, vt aliā mihi reddas, quis contractus celebret: Et

qm dicat Depositi

a Obliga
tio i mutuo.
Adde gl. in
rub. C. de re
bus credi.

qm dicat pccm

z leg. vmb
pstantis
mutui

z leg. monnat

pro intelligentia advertere debent iuvenes, qđ doc. faciunt mentionem de quātitate, de genere, z de specie: dum faciunt mentionē de quantitate, intelligunt de pecunia numerata tantum, quādo nō intelligunt de pecunia, sed de re cōsistente pōdere numero vel mēsurā tunc de specie intelligunt de individuo z de vna re partīculari. Et in hoc scđo membro principali Barto. z docto. faciunt quatuor casus. Aliqñ agitur, qđ reddatur alia res in specie: eadē tamē in genere, z pōt esse mutuū: casus est hic z exemplū: posset tamē esse locatio: tex. habes notabilem z principale in hac materia in l. in naue saupheli. ff. loca. Aliqñ z scđo debet reddi diuersum in specie z in genere: tunc dicit Bar. aut cōuentū est de dādo certā speciē, pro alia certā speciē, tunc est permutatio. l. i. z ibi glo. ff. C. de re. permu. aut cōuentū est: vt dare genus pro genere, aut genus, pro specie, tunc est cōtusus innominatus, do vt des. l. i. et ibi glo. ff. de rerū permu. Et ex his habes differentiā inter permutatōne, contractum innominatū do vt des. Et si dicas, cuius sit vtilitatis, cū permutatio etiā sit cōtractus innominatus. gl. in rubrica. C. de rerum permu. Respondeo, qđ actio prescriptis verbis que oritur ex permutatōne, est bone fidei: illa vero que ex contractu innominato, est stricti iuris: tex. est in. s. bone fidei. insti. de act. Bar. in. l. i. in si. ff. de rerū permu. z est tex. in. l. i. C. de rerū permu. Et que sit ratio, qđ ad hoc vt sit permutatio: opz qđ species p specie tradatur: dicit qđ est: qđ permutatio cōponit a per z mutare: dicitio per, denotat pfectionē. l. vrbana. s. pernoctare. de verb. signi. Ad hoc vt sit permutatio, requirit perfecta mutatio, z vt sit perfecta mutatio, requirit vt species z res certā tradat: qđ in genere nō caderet ista perfecta mutatio. Hāc rationē nō inuenio ab aliquo traditā: credo tamē qđ iuriscōsultus nō aliā rationē reddidisset: cogita tamē, qđ tex. hic videt cōtra istā differentiā. Aliqñ conuentum est, vt detur quātitas idest pecunia numerata, p specie, z tūc qui promittit speciē: si promittit simplr tradere, et sic nō trāsferre dñiū: tunc est emptio. l. ex empto. in prin. ff. de actio. emp. iuncta l. in cōventionalibus. de verb. obli. Si autē qui promittit speciē promittit dare, z sic trāsferre dominū, non est emptio, sed cōtractus innominatus, do vt des. tex. habes clarum in. l. i. ff. de condi. ob cau. z sic habes differentiā inter cōtuz nominatū. s. emptionē, z cōtuz innominatū do vt des. vtilitas est, qđ si est emptio z venditio, solo consensu perficit: nec est locus penitētie, etiā re integra l. i. et. ij. C. qñ liceat ab emp. disce. l. ab emptore. ff. de pact. sed si est cōtractus innominatus: qđ sunt debiliores innominati. cōtuz, re integra est locus penitētie. l. si tibi pecuniam. ff. de cōdi. ob cau. Aliquādo z vltimo casu conuentū est, de dādo genus pro quātitate: z econtra, hoc casu dicit Bart. semper erit cōtuz emptionis z venditionis, z nunq̄ erit cōtractus innominatus: licet ab vtraqz parte agere de trāsferēdo dñiū: ita debent intelligi oia iura dicit Bar. Et sic habes colligere limitationē ad id qđ dicit, qđ vēdens nō tenetur trāsferre dominū. l. ex empto. in prin. de actio. Illud est verum, in vendente rem in specie: secus in vendente genus, etiam si agatur de non trāsferendo dominio. Et sic habes colligere aliam limitationē ad. d. l. i. ff. de condi. ob cau. ita etiā notabiliter tenet Bar. in. l. ex empto. in prin. preallega. sequunt oēs doct. hic: z in. d. l. i. ff. de condi. ob cau. et Barto. in. d. l. qui concubina. s. heres. Et pro predicta differentiā facit: quia licet tradere non sit dominū trāsferre, sicut verbū dare, iuribus vulgaribus: tamē si quis pmetat tradere rem in genere, venit dominū trāsferre: vt est glo. in. l. i. ff. de legat. j. quā doct. ibi multum no. maxime Jmo. ad limitationē. l. si rem tradi. ff. de vbi. obli. C. Ista doctrina doctorū est defensiuā: qđ omittunt vnum casum mixtū: sed solum ponunt casus simplices. Quid erit, si conuentio dare z quātitatem z speciē pro vna re. doc. alibi decidunt istuz casum, z dicunt debet attendi illud qđ est principalis: ita declarant Barto. z doct. in. l. aristoteles. vbi est tex. de hoc. ff. de dona. et Bar. in. l. i. in emptore. in prin. per illū tex. ff. de cōtrahē. emp. z in. l. i. ff. de rerū permu. Ange. in. l. querit. per illū tex. s. de fla. homi. Joā. and. z alij Lano. in. c. z si qōnes. vbi etiam tex. de hoc. de rerū permu. Quid autē esset, si vtrūqz esset equaliter: istud etiā nō tradunt hic istuz casum deciderit singulr Bal. in preludis seu. in. vj. col. vbi decidit, qđ in dubio quādo nō apparet, quid valeat plus, an species, an quātitas, censetur emptio et venditio: eo qđ emptio est cōtractus fauorabilior: qđ ex consensu producit actionem. l. ius risgentium. in prin. ff. de pact. Ego nō inemini audiuisse quēquā reprobantē illam decisiōē Bal. tamē ego credo, qđ non sit veraz probo, qđ in dubio censetur cōtuz innominatus. l. i. ff. de est. act. l. j. z. ij. ff. de prescrip. ver. z in dubio allego Barto. qui decidit exp̄s se contra. Bald. in. l. i. ff. de rerum permu. ante. fin. in pen. qđ. in versu. quero extra gloss. z ibidem Raph. Ful. expresse idem tenet. z ita in preludis feudoz, legēdo semp reprobauit decisiōē Bal. et ita est de mente Jmo. in. d. l. aristo. ff. de dona. l. z de Bar. nō mēmerit. Adde etiā inquātum dictum fuit, qđ si cōuentum est de tradendo speciē pro quātitate, z sic pro pecunia: vt si ille qui

promittit speciē, promittit dare z dominū trāsferre, est cōtractus innominatus, non emptio. Ita limitat Paul. de castr. hic: z Alex. z Paul. in. l. i. ff. de cōdi. ob cau. vt procedat quādo cōuenitur simplr vt detur et trāsferatur dñiū: tunc est cōtuz innominatus: sed si est adiectū pro precio: tunc est emptio, qđ vbiqz sit mētio de precio, censetur emptio. l. i. C. de predijs curia. pro ista limitatione facit glo. in. l. cum dorē. C. de iure do. z ibi Bald. vbi dicit: qđ qñ sit mētio de precio, censetur emptio, et inducit ad statutū. facit tex. cū glo. in. l. apud cellum. s. si cū legitima. in verbo precio. ff. de excep. do. sed istud limitat idē Bald. in. l. ex cōuentione. C. de pact. per gl. in. l. i. s. j. de superficie. qđ illud est verum, qđ precii est condignū rei. quā glo. ad hoc reputat singularē Bald. in. c. litere. in. ij. col. de dila. Ista limitationē nō puto verā: nisi diceret pro precio, z nomine p̄ci: probo, qđ id qđ dicitur, qđ quādo sit mētio de precio censetur emptio: est verum, qđ potest esse emptio ex natura conuentionis. Bar. in. l. cotem ferro. s. qui maximos. in. ij. col. de publi. et in disputatione sua incip. publicanus quidam, sed si ex natura conuentionis non posset esse emptio: etiam si diceretur pro precio, non erit emptio. text. est no. in. l. cum mansata. s. fin. de cōtrahen. emp. declarat Bald. in rubr. C. de cōtrahen. emptio. z idem in rubr. de rerū permu. Jo. and. in ti. de empt. z vendi. s. j. in addi. Spec. in addi. que incipit: facile erit illam tamē regulam d. l. manu sara. s. si. limitat singulariter. Joā. and. in. d. addi. incip. facile erit zc. vt procedat nisi partes cōueniant z vsqz ad aliqđ tēpus non trāsferatur dominū: tunc bene esset emptio, vt ibi plenius per eum, quod nota.

1. Que sit natura mutui.
2. Differentia inter solutionem, z restitutionem.
3. Quando aliud pro alio solui possit. nu. 3. z. 8.
3. Dicto magis.
4. An possit solui estimatio in mutuo.
5. Nunquid pro argento ad pondus, possit restitui pecunia.
6. Appellatione argenti, non venit pecunia.
7. Quatuor necessaria ad constituendum mutuum.
7. Serundum importat necessitatem.
8. Argumentum de personis ad res.

Mutui datio. Glo. z Bald. diuidunt istum. s. in tres partes principales vsqz ad. s. appellata. Sed Bart. et alij post eum subtilius diuidunt in quatuor partes vt hic per Bar. h. d. in effectu. Mutuū nō potest contrahi, nisi in rebus q̄ cōsistūt pōdere, numero, vel mēsurā: in alijs autē nō: qđ nō cadit oimoda similitudo: z sic vna res in solutione nō pōt fungi vice alterius. Unde in alijs rebus, aut oporteret reddere eandē rē, qđ esset cōtra naturā mutui. qñ hoc agere aut oportet aliud pro alio solui, inuito creditore, qđ esset contra regulas iuris. h. d. C. In tex. ibi: qñ earū datione possumus in creditū ire ista ratio non v̄ bonaz: videt eadē cū dicto: z tamē ratio dz esse diuersa a dicto: vt no. in. l. i. ff. de offi. procu. cesa. z in. l. labeo neratius. ff. de vfucapio. nā tex. noster dicit, qđ mutuū cōsistit in rebus que pondere, numero, ac mēsurā cōsistunt: quia in his potest esse mutuū: ecce qualiter ratio videt eadē cū dicto: ppter hoc glo. j. si gurando casum addit ad text. verbum tantum, breuiter si tu vis sustinere rationē tex. debes intelligere hoc modo: prout declarat Pau. de cast. et Moder. qñ earum datione possumus in creditū ire. l. qñ in his rebus, z nō in alijs, cōcurrūt ea que sunt de natura mutui, ex quibz possumus mutuū cōtrahere. Declaro naturā mutui est, qđ aliud reddat in specie, idē in genere: sed illud nō potest esse, nisi in his qui pondere numero et mēsurā cōsistunt: ergo zc. Tu tex. ibi: functionē recipiunt, hoc est dicere, qđ tantā similitudinē habet adinuicē, qđ vna fungit oimoda similitudinē alterius, quātū ad vtilitatē, z etiā quātū ad affectionē: prout declarat glo. j. z iuriscōsultus in. l. certū. in. f. j. eod. nam si mutua mihi decē ducatos venetos, z reddo alios decē ducatos venetos: certe quātū ad vtilitatē, non magis vtile est habere tuos decē qđ istos decē. Item quantum ad affectionē: nam in nūmis non cadit affectio. l. nūmis. j. de in lit. iur. secus in alijs rebus in quibus potest esse, diuersa vtilitas, aut saltē diuersa affectio. l. cū seruus. ff. manda. z rationē istā tex. nostri vide declarat optime in regula, peccatū. in mercu. in. v. col. ad finē primi articuli per Jo. and. que formaliter refert hic Alber. C. In. tex. ibi: p solutionē magis qđ per speciē: ista vba vident obscura: sed p intellectu eozū scias differentiā esse inter solutionē, et restitutionē. Solui dicit illud, qđ nunq̄ in specie illa fuit datū. Restitui dicitur illud quando idem corpus in individuo quod fuit datum restituitur. l. videam. ij. s. in fauiana. ff. de vfur. Ault ergo dicere tex. qđ in istis rebus ideo cōsistit mutuū: eo qđ tantam habent similitudinē adinuicē, qđ non est opus reddere idem corpus in individuo, cum per solutionem alterius rei quātū ad speciē, inducatur perfecta satisfactio. C. Nota ex illo textu in fine. regulam, ad quam tota die allegatur iste text. aliud pro alio solui nō potest, inuito creditore.

concor. alleg. glo. volenti autem creditori bene solui potest. tex. est in l. j. §. an cum. de consti. pecu. litem liberat. §. qui paratus. qbus mo. pig. vel hyp. sol. multas alias fallacias ponit in glo. post doc. ¶ Glo. in verbo pōdere. Primo declarat tex. z eius diuisionem ponit. secunda ibi: forma ergo, fm Bar. et Do. figurat casum in terminis in hoc tex. sed tu subtilius dic. q glo. in ista parte in qua videtur figurare casum: remouet duo expressa contraria, que for mantur contra tex. Sumū est, dicit tex. mutui datio consistit in rebus que pondere nume. men. con. Postea assignat rationē, qm earum datione possumus ire in creditū. Contra: ista nō est bona ratio: quia eadē cū dicto: ergo mala ratio. glo. est in l. labeo z nez ratiū. ff. de vfucapio. glo. in l. si. z ibi Bar. z doc. ff. de offi. procu. cesa. glo. in l. j. ff. de exceptis ad istud triū respondet glo. q ad istum tex. debet subaudiri dictio tantū. Aliud triū qd remouet glo. in verb. in creditum est: quia tex. dicit: quia in genere suo functionē recipiunt, per solutionē magis zc. glo. habuit dictionē magis. Contra: de natura cōparatiui est, qd p̄supponat positiuū. l. vbi autem. de verb. obli. in prin. ergo dictio magis cōparatiue, debet p̄supponere positiuū: z sic illud per speciem p̄supponit qd in specie possit p̄sistere mutuū. qd est falsum. glo. respōdet. q illa dictio magis, stat electiue nō comparatiue. Tertia ibi: z nota q genus dicitur. glo. per viam notabilis remouet aliud triū: nam dum tex. vult, q res p̄sistens pōdere numero vel mēsurā dicant genus, videt male dictū: q genus aliter capitur fm logicos. z glo. fatef qd in hoc tex. nō sumat genus, prout logici z prout iuriscōsultus in. §. creditū. i. ea. l. Et quot modis sumat genus precipue apud legistas, declarat Bar. optime in l. meuius. §. duobus. circa prin. de leg. ii. glo. z doc. in l. legato generaliter. ff. de leg. j. z Bar. hic: in vlti. col. z plen. Pau. hic. Postea glo. in aliis quinqz partibz for mat quinqz qōnes principales. partes patet in glo. vnāquaqz expedit per se. ¶ In prima qōne ibi, quid si accepero pecuniam: bene glo. respōdet z approbat per omnes. ¶ Sed puichz dubiū esset quid econtra. Pone, mutuiasti mihi decē saccos frumētū vel decem brenas: volo soluere estimationē: nunquid possum inuito creditore. Jac. de are. ¶ Parmensis tenuit q sic: per tex. in l. vinum. i. co. z l. ratio. §. cum per veditore. §. de act. empt. z l. quoties in diē. §. de verb. obli. Bar. z alij omnes antiqui et Moder. tenent contrarium, q pro frumētō z vino non possit reddi pecunia, per tex. hic: quia solui debet idē in genere: z ad iura allegata per Jaco. de are. rñdet Bar. z cōter doc. q in illis legibz ideo soluitur estimatio: q nō reperiatur vinū: z istud repetit bis. Bar. in j. col. z in vlti. ista est inepta solu. q ibi nō reperiretur vinū vel frumentum: maxime, qz genz perire nō potest. l. in ratione. §. incerte. ad le. falci. declarat Bar. z oēs in l. qd te. j. eo. ideo responde clarius, q leges allegata per Jaco. nihil faciunt: nam in illis dicitur, q si debitor non soluit vinū mutuatū z tempore debitor: z propterea creuerit estimatio vini, quod debet soluere illam estimationē: z sic ille leges nō dicunt, q debitor non possit soluere estimationē creditori volenti: pro opinione cōmuni. facit tex. in l. si domz. §. si cui. in p̄bo ceterarū rerum. de leg. j. facit tex. in l. j. z qd ibi not. Bar. C. de fas bricen. lib. xi. vbi dicit Bar. not. tex. contra rectores ciuitatis zc. et cum ista opi. cōtra Jaco. tenet indifferēter oēs antiqui z noui. ¶ Ego autē pro Jac. de are. puto inenitabiliter stringi tex. in l. si ita fideiussozē accepero. alleg. in glo. ff. de fideius. precipue ponderando rationem tex. ibi: quia pecunia nō potest estimari per merces: alie autem res bene estimantur per pecuniam: ergo vult, q si princis palis esset obligatus in alia re, z fideiussoz promittat pecuniam pro alijs rebus, bene obligatur. Sed ad illum tex. respōdent Raph. Sulg. z Lug. ro. hic: qd verū est, q si principalis debitor est obli gatus ad frumentū, fideiussoz potest obligari ad pecuniam pro fru mento, est verum officio iudicis per estimationē. l. qro. in prin. ff. loca. zc. Istud qd ibi doc. dicunt, est verum in se, sed nō satisfaciunt, z propterea non potest aliter respōderi, nisi qd non potest ibi sumi arg. a cōtrario sensu: z ita vult ibi glo. z Bar. z doc. sed tñ istud nō euacuat triū: qz ego pondero rationem tex. ibi: pro cōmuni. tamen ego allego tex. in l. grece. §. si quis stichum. ff. de fideius. vbi pulcher casus. ¶ In secunda qōne glo. ibi: item quid si accepero argentū: tñquid pro argento mutuatō ad pondus, possit restitui pecunia ad numerum eiusdem ponderis z valoris. glo. refert duas opi. z videtur tenere vltimā: z illam expresse sequitur Jac. de are. Sed cauet: qz fundamētū glo. est falsum, dum respōdet ad l. j. §. si. ff. de auro z arg. lega. z ad alias leges, dicens speciale esse in eis, fauore vltimē voluntatis: ista solutio est euidenter falsa fz Bal. z Ludo. ro. eo. quia in vltimis voluntatibus magis precise heres obligatur q in contractibus. Hinc est q in cōtractibus qui pro misit facere aliquod opus, nō tenetur precise: sed soluēdo inter esse liberatur. l. stipulationes nō diuiduntur. de ver. obli. l. si quis ab alio. §. si. ff. de re iudi. Sed heres in vltimis voluntatibus tenetur precise facere: nec liberatur soluēdo interesse. tex. est in l. fideicommissi. §. si. z ibi Bar. no. j. de lega. iii. Ergo si in vltimis voluntati

bus in quibus heres tenetur precise facere, vel bare, heres potest soluere pecuniam pro argento, multo magis idem erit in contractibus, in quibus quis non tenetur precise facere: sed liberatur soluēdo interesse. Unde magis cōmunis opinio est in triū, qd imo potest soluere pecuniam pro argēto, dūmodo non sit ere cōtaminas ta: z sic reducibilis ad materiā fm Bar. hic: z Bart. plenius in l. paulus. de solu. cū alijs cōcor. alleg. per Alex. hic. ¶ Tamen Ludo. ro. hic tenet, qd vbi pro pondere argenti, datur pecunia ad numerū eiusdē ponderis cuius argenti, qd non potest: t qz appellat tione argēti, nō venit pecunia formata. alleg. l. cum aurū. ff. de au. z argen. lega. que videtur probare triū: nā licet in principio dicat, qd appellatione argēti, nō veniat pecunia formata: tamen re ve ra in scōdo respōso dicit, q potest solui pecunia, pro ipso argēto ad tempus. pro Ludo. ro. cōtra cōmune melius facit. l. qui tamē. circa mediū. §. qui. mo. v. usufruc. amit. vbi dicitur, qd vbi forma addicif materiei: dicitur materia extincta. Non recedas tamen a cōmuni opi. ¶ In tertia questione gl. vbi, quid si das argentū. Concludit gl. si do argentū ad pondus mui no, vt tu reddas frumentū vel vi nū, nō est mutuū, fz tractus innominat⁹ vel venditio: tu declara vt hic per Bar. z adde tex. in l. si. ff. de p̄script. ver. quē nūroz qd doc. nō allegat, cū ponat istū casum z melius q gl. ¶ In quarta questione gl. in qua requirit quatuor necessaria vt possit cōsistere mutuū: z similis gl. in l. si. de obli. que re cōtrahuntur: z Bar. clare declarat. reprobat tamē primū requisitū de natura vt hic per eū. ¶ Et dum vltimo dicit gl. qd si dare pecuniam in saculo, non esset mutuū: idem tenet gl. in loco p̄allegato. z Bar. z Bal. z Ful. hic: z pro ista sententia facit tex. in l. i. quib. mo. re con. obli. in prin. Vbi quas res metiendo aut numerādo zc. pondera. qd ibi est gerūdū numerando: de cuius natura est importare necessitatē, fz gl. in ru bica. §. de eden. z no. in rubrica. C. de eden. pro ista etiā sententia facit, qz quādo datur pecunia in sacculo nō numerata, cēsetur spe cies. l. plane. §. ii. ff. de leg. j. sed in speciebus non potest cadere mu tuum: vt in tex. Tu tene contrariū. per l. certi cōdictio. §. si. per quē tex. tollitur omnia allegata in oppositū. j. eo. fz §. de. et l. y. quos refert et sequitur Albe. hic. in pe. col. Salic. et Alex. Imo. Jo. fab. in. §. mutuū. in l. i. qui. mo. recontra. obli. ¶ In vltima questione glo. ibi: item quid in pane. in qua cōclude melius qd si pōdus sit limitatū ex forma statuti, possit p̄hi mutuū fz Bar. de fano Bar. z oēs Moder. hic: qz quid tenuerunt alij. z Bal. in alia lect. Iuxta predicta potest queri, quid si mutuo rem cōsistente pondere nu. z mē. cū hoc qd reddatur mihi res eiusdēz generis: sed deterior, an erit mutuū, pone in a. cū quid. in prin. §. eo. ¶ Glo. in verbo nō po test. diuiditur in decē partes principales. Primo allegat concor dantes tres. ll. postea format octo oppos. z solu. postea decimo po nit generalem solu. que fuit distinctio Joā. partes patent in glof. ¶ In glo. ibi: sed ibi speciale, ne culpa seruozi: responde meli⁹, q ibi dñs obligatus erat ad quantitatem respectu speciei: ideo potest soluere speciem, pro quantitate et liberatur: ideo pōt soluere aliud pro alio: vt patet ex doctrina Bart. quā declarabo statim. ¶ In glo. ibi: speciale fauore ecclesie. licet Bar. teneat istam solu. hic in vltimis verbis: tamen ibi nullum est speciale: sed erat necessitas qz ecclesia non habebat pecuniam fm Moder. hic: quo casu idē est in priuato. §. quod autem. in aut. de fideius. Unde sumitur autem, hoc nisi. C. de solu. Est bene speciale in ecclesia, vbi debitor priuati si non potest soluere pecuniam: sed vult dare rem, potest creditor accipere meliorē. d. §. qd autem. limitando tamen vt per Joā. de imo. in l. a diuo pto. §. in venditione. de re iudi. z refert do. Alexā. hic: secus in ecclesia: z idem sequuntur doct. ¶ In ea. ibi. l. qui res stituere, dic melius z clarius quā faciat glof. ad illum tex. quādo quis est condemnatus mihi restituere rem meā: aut res si extat, z non vult restituere. ego tunc iuro in litem de affectione: certe consy derato effectū, non dicitur solui aliud pro alio, inuito creditore: aut non extat: z tunc qd restituatur estimatio, est propter necessi tatem. ¶ In vltima parte gl. distinctio Joā. est falsa z contra eū pro quo. C. de solu. ¶ Pro clara intelligentia videndū est, an z quando aliud pro alio solui possit, inuito creditore. Bartol. hic posuit distinctionem vāde not. que ante eum fuit Jaco. butri. vt late declarat Albe. z Salic. hic. Tu reducas totam istam doctri nam Barto. ad vnam regulam, et viginti fallentias: et habebis totam doctrinā Barto. clariore. ¶ Regula est aliud pro alio inuito creditore, per debitore solui non potest. Ista regula pccat siue sit debitor generis, capiēdo genus tribus modis: vt hic per Bart. siue sit speciei, siue quātitatis. Tu amplia secūdo notabiliter illā regulam: qd si testator legauit mihi centūz que erant apud cam pfozem, z si ea nō prestaret heres, deberet mihi dare vnam vineā: certe si heres expendit illa centum que erāt apud campfozes: z ve lit mihi dare alia centū, non cogor inuitus accipere: sed debeo ha bere vineam: ita notat Bartol. post Dñm. in l. talis scriptura. in fine principij. p̄ illū tex. ff. de lega. j. facit qd dicit Bar. hic circa si in debitore quātitatis, respectu certe speciei. De veritate tamen

a Dictio magis. ad l. qz. ff. res gun. z in l. j. ff. cōi diui. b Necessita tem. Adde Bar. in l. j. ad. ff. 8 cō di. z 8 mon. Bal. in l. id qd pauperi bus. in. j. co. C. de epis. et cle. bar. i tra cta. de gerū dijs. Jo. an. i addi. Spe. tit. de libel. cōcep. in. §. nūc vidēdū. Bal. i addi. Spe. in tit. de confes. in iij. col. Joā. an. in. c. j. de postu. prela. lib. vi. in no uella.

qn aliud p al inuito creditore

huius ampliacionis, ibi plenius dixi. ¶ **¶** Ista regula fallit primo ex causa necessitatis. Ista fallentia capit plures casus, qui habentur per Bart. hic: et precipue ultimum de ecclesia, in quo Bart. tenet cum glo. qd sit speciale, qd est falsum: vt. s. dixi: qd ibi erat necessitas et c. ¶ **¶** Secundo fallit in legatario vel fideicommissario, cui est relicta certa quota hereditatis absolute: qd propter incommodam diuisionem, permittitur illi soluere estimationem. l. nō amplius. s. si. de lega. j. glos. in. l. j. circa finem. in verbo cōpensatione. si pars hereditatis petatur. facit. l. deducta. s. nūmis. ad trebel. Tamen si cōsideras, ista fallentia est eadem cū prima, scz propter necessitates. ¶ **¶** Tercio fallit, quādo est dura separatio, propter rationē sanguinis. l. si domos. s. qui confitetur. de leg. j. iuncta. l. possessio num. C. cōmu. vtri. iudi. ¶ **¶** Quarto fallit, quādo quis est debitor non simpliciter respectu quātitatis. sed respectu certe speciei, potest inuito creditore soluere illam speciē. l. mles. s. fin. allegata in gl. l. si vero. s. si. solu. ma. l. si fundum per fideicōmissum. in prin. de leg. j. istud est totum qd vult Bart. et circa quartā fallentiā Bar. quādo debetur quātitas respectu certe speciei: adde qd per istam fallentiā dixit Ludo. ro. in. l. rogasti. j. eo. ad si. qd alias in ciuitate Bononie obtinuit de facto istū casum, contra dñm Hellum. ¶ **¶** Nonne requiris a me decem ducatos mutuo: ego quia non habeo pecuniā. dico cape istuz librū et vendas, et habēas decē ducatos mutuo: iste capit librum et vendit: dubium nō est, qd est mutuū. d. l. rogasti. tempore restitutionis debitor vult reddere librum, et non decē ducatos, nunquid creditore inuito possit. Dicit ludo. se obtinuisse sententiā per doctrinā Barto. qd sic: qd erat debitor respectu speciei: et soluendo eam liberatur: et vere doctrina Bar. videt istud probare. Si vera est illa decisio Ludo. infero ex ea vnum qd reputo singulare: habemus alibi, qd quādo quis est debitor quātitatis respectu certe speciei: si illa species periret apud debitorez ante moram, debitor liberaret etiam a quātitate: ita firmat Barto. in. l. qd te. j. eo. vbi allegat multos tex. nō. et ibi dicitur: ergo sequeret qd in casu Ludo. si liber esset cōbustus, vel perisset, debitor esset liberatus, qd non credo verum: imo teneo contra Ludo. et cum opinione dñi Helli declarando in. d. l. rogasti. quia in casu illo, non est debitor quātitatis respectu speciei: vt magistraliter declarat Paul. de cast. in. d. l. rogasti. et ibi opportunus dicitur. ¶ **¶** Ultra Bar. et doc. adde, qd dicta regula quinto loco fallit et limitatur, vt pcedat quando aliquid debetur ex cōtractu nominato. Si autem debeatur ex cōtractu innominato: tunc semper potest inuito creditore solui aliud pro alio: et sic obligatus ex cōtractu innominato soluendo interesse, liberatur: qd non tenetur prescise ad dandum. tex. est in. l. naturalis. s. j. de prescript. ver. et in. l. j. de rerum permu. declarat Bart. in. l. stipulationes non diuidunt. in. x. et xj. oppo. de verb. obli. Et pulchrum est videre rationē: ratio est: qd innominati cōtractus sicut sunt debiliores in eundoz ita etiā in exequēdo. ¶ **¶** Sexto fallit, in his qui sunt obligati soluere tributis fisco, vel alijs: qd si sunt obligati ad rem, vel argentū in massa semper possunt soluere estimationē. l. j. de argen. precio. lib. x. et doto. ibi. et Albe. hic: et illum tex. reputat singularem Lud. in. l. cum quid. j. eo. et in. l. diuortio. s. ob donationes. ff. sol. mat. ¶ **¶** Septimo fallit dicta regula in causis. l. fundi trebatiani. in principi. ff. de vusu fru. leg. scdm Albe. hic: in. ij. colū. illum tex. reputat vnicū in iure Bal. in. l. j. s. excepto. C. de cadu. to. ¶ **¶** Octauo fallit dicta regula in libris: nam mortuo patre tēpore diuisionis inter fratres si frater habet libros quos tenetur cōferre, potest inuitis fratribus soluere estimationē. per gl. sing. in. l. nepos proculo. de ver. signi. vbi executio cōtra scholarē nō potest fieri in libris: ita per illam gloss. tenet Bal. in. l. et quia. ad macedo. Sali. in. l. filie cuius. C. fa. herci. Sed tu dic generalius qd istud nō est speciale in libris sed in alia quacūqz re: vt. l. j. s. iubet. in versi. sed si tātūz forte. ff. de col. bo. fm Lud. ro. hic Tu diligenter cōsidera illum tex. et ego alias dixi in. l. filie dotez. C. de colla. qd licet liberetur a pena. i. a priuatione successionis: tamē nō liberatur a collatione. ¶ **¶** Decimo fallit fm Lud. ro. in eo qui permittit seruitutē in aliquo loco fundi: nā potest cōstituere seruitutē in alio loco, inuito creditore, per tex. in. l. ij. s. locū. de relig. et sum. fune. Sed ille tex. pbat potius cōtrariū. s. dicendo qd ibi speciale fauore religionis: et ita illum text. intelligit gl. fina. in. l. si cui. ff. de serui. titu. generali. ¶ **¶** Undecimo fallit fm Ang. hic: in pignozibus, si debitor promissit dare in pignus vnā rem: postea vult dare aliam eque bonā, potest inuito creditore. gl. in. l. si titio. de pigno. Tu videbis illam gl. mihi nihil dicit. Lud. tenet contra Ange. per. l. qui autē. s. sed et si quis certū. ff. de cōssi. pecu. facit tex. vltra eū. in. l. mādato meo. in prin. ff. manda. inducēdo, pone, promissi tibi dare vnūz fideiussore: postea volo tibi dare alium, non possum inuito creditore. sed bonum est argumentum de personis ad res. l. vel singulis. ff. de vulg. et pupil. ¶ **¶** Duodecimo fallit, in herede qui adimit hereditatē cū beneficio inuentarij: quia pōt heres soluere legatarijs, re p pecunia, etiā nō subsistens et necessitate. tex. not. in. l. si. s. et si prefata. ver. sed si legatarij. C. de

iure delibe. vbi notant Bar. z Pau. de ca. ad hoc. ¶ Decimoter
tio fallit. nō solum in obligationibus faciendū vel restituendū vel
tradendi, sed in obligationibus dandū, in casibus in quibus debi
tor nō tenetur precise ad dandum, quos enumerat Bart. in l. fti
pulationes non diuiduntur. in prin. in verbo. oblig. in. r. z. xij. op.
po. z idem Bart. in l. j. C. de sentē. que pro eo qđ interest. ¶ Ultra
scribentes. xiiij. fallit, quādo creditor ex re pignozata fructus per
cepisset, z eos conseruasset z vellet restituere debitori, et habere
pecuniā suā: nō auditur, imo fructus cōputat in sortez, z sic aliud
pro alio cogitur habere: ita notabiliter Ange. in. s. hoc etiā. in. ij.
col. in aut. de alie. z emphi. contrariū tamē tenet Bal. in. c. cū su
per. in vlti. col. de re iudi. Bart. z doct. in l. diuortio. s. ob donatio
nes. ff. solu. ma. ¶ Decimoquinto fallit, quādo mādauit alicui qđ
emeret mihi fundū, z ille emit nomine meo, z de pecuniā sua sol
uit precium: nā si fleti lōgo tēpore, qđ nihil dixi, z ille percipit fru
ctus, debet fructus cōputare in sortē, z sic aliud p alio habere: ita
notabiliter Bal. in rubri. C. de cōtrahen. empt. in. xv. q. z hoc mo
do ego acquirāz fundū absq; aliqua solutione precij: qđ valde no
ta, z teneas cordi. ¶ Decimosexto fallit, quādo debitor dedit pi
gnus, z fideiussozē fm Ange. in aut. de fideius. in prin. ¶ Decimo
Septimo notabiliter fallit, quando testator religit fratrib⁹. xv. sal
mas vini, qlibet anno: z heres velit ex bonis testatoris dare vnā
vineā dictis fratrib⁹ ex qua percipiāt dictū vinuz, z eis relinque
re curam dicte vinee, potest inuitis dictis fratribus, z hoc fauore
exercētis munificentia: ita notabiliter Bal. in l. si quis argentū.
in fi. prin. per illum tex. C. de dona. qđ nota qz quotidianū z hono
rabile. ¶ Decimo octauo fallit in herede grauato per fideicōmis
sum de restituendo hereditatē: nā si aliquas res hereditarias alie
nauit, eas sibi inuito cōputant in quartā fm Ange. Amo. z mo
der. in l. marcellus. s. res que. ff. ad trebel. cū concor. ibidez signa
tis. ¶ Decimonono fallit, si domus locata sit euicta sine dolo et
culpa locatoris, z locator velit aliam habitationē eque idoneam
prestare, cogitur 2ductor accipere inuitus. l. si quis domū. in pn.
ff. loca. z ibi glo. no. dicit, secus esse in emptore. ¶ Trigesimo fallit
nā licet alias restituēs rem sibi cōmodatam seu depositā deterio
ratā. nō videtur rem restituere. l. iij. s. si reddita. ff. cōmoda. l. j. s. si
res. ff. depo. tamē si debitor velit restituere rē deterioratā, z precij
deteriorationis, cōpellitur creditor inuitus accipere: ita notabis
liter Ange. in l. elegāter. s. non solū. ff. de dolo. ¶ Alia ad presentē
materiā vide per Bar. in l. paulus. de solu. z late Bal. in l. nō am
plius. s. fina. de lega. j. Salic. in l. si quis argentum. C. de dona. z
no. pro completō omnij que supra dicta sunt, qz quādo soluit
aliud pro alio, si soluitur ipsimet creditori. l. j. s. an potest. de 2stit.
pecu. litem liberatur. s. qui paratus. quib. mo. pig. vel hypo. sol.
Quid autē esset si aliud pro alio solueretur volente creditore, ad
iecto solutioni, nō ipsi creditori: sic nō liberatur ipso iure, sz ope
exceptionis tantū: ita probat tex. no. si bene intuearis in l. si. s. cū
mihi aut titio. z ibi Bart. si bene inspicitur. de verb. obl. z exps.
suis Bar. in l. si cum fundum. s. de pact. z subtilis doc. Matthe.
de matestil. in no. cxi. ¶ Jason de Wayno Mediolanēsis
Cesareus z ducalis senator.

1 **¶** Argumētū ab etymologia seu allusiōe vocabuli an valeat.
2 Etymologia monasterij.

Appellata. Hoc summatur: casus est clarus. † Not. ex
seu allusione vocabuli validum est in iure: et ad hoc tota die alle-
gatur iste tex. facit bonus tex. in l. notione. §. instrumentorū. in §.
proprie. ff. de verb. sig. tex. in l. tugurij. et in l. taberna. ff. eo. 2. in. c.
cū scdm extra de preb. ¶ Intantum qd ab allusione siue etymo-
logia vocabuli sumit ppria significatione. d. §. instrumentorū. in §.
proprie. glo. in l. j. in prin. 2 ibi Bart. ff. de acquirē. pos. Bart. in l.
oēs populi. ff. de iusti. 2 iure. in. iij. q. vj. q. prin. ad fi. 2 in l. liberozū.
in ver. secundo principaliter. ff. de verb. signi. 2 in l. j. in pe. co. ff. ad
mu. 2 dicit Bal. in. c. j. §. si quis de manso. in vlti. co. de cōtro. inue-
sti. qd etymologia est resolutio vocis in propriuz effectū rei istud
notabile intellige verū nisi dffinitio repugnaret. Hinc est qd non
omnis alienatio est mutuuz: nec omnis testatio mentis est testa-
mentum: nec omnis qui tuetur. est tutor fm Bart. Albe. Ang. 2
Moder. hic: 2 Bart. in l. j. in prin. ff. de acqui. pos. 2 Bart. in l. j. in
prin. de test. 2 in l. oēs populi. in. vj. q. ff. de iusti. 2 iur. ¶ Secundo
limita 2 notabilius predictū no. vt affirmatiue nunq̃ pcedat et
istud nunq̃ fallit: sed negatiue videt qd aliquñ possit pcedere: non
est testatio mentis: ergo non est testm̃ 2c. fm Sali. 2 Raph. Fulg.
hic: 2 raph. cu. in. d. l. j. ff. de acqui. pos. Ange. de arc. insti. de testa.
in prin. 2 lz ipsi nō dicant pondera tu qd ita arguit iuriscōsultus
hic negatiue. 2 tex. in. c. forus. §. si. in dex. de verb. sig. do. Abb. in. c.
cum scdm. per illū text. de preb. Facit qd vult Bar. in l. tutor qui
repertoriū. in. §. colū. ad fi. ff. de admi. tutor. 2 ratio diuersitatis est
fm Raph. Fulg. hic: 2 Raph. cu. in. d. l. j. in pn. ff. de acq. pos. quare
argumentum ab etymologia vocabuli nunq̃ procedit affirma-
tiue: sed

Argume
tu de perso
nis. Adde
Bal. in. l. p.
cib². in. xij.
col. C. de im
pub. et alijs
iubiti. Bal.
in. l. conetis
cuiam. C. de
epi. zcle.

b **C**Argumē
tum ab ety
mologia. ad
del. facta. in
g. si m dāda.
ff. ad trebel.
glo. in. c. clez
ros. xij. dist.
glos. in. c. iij.
de despōsa.
impube.

aham:em 27
edtoxi

time: s; bene aliquando negative: eo q; esset arguere de specie ad genus qd nō est bonū: negative autē sic: q; remoto genere remouet & quelibet eius species necessario. Et isto modo negativo arguit notabiliter Bal. in. c. i. §. si quis de manso in vlti. col. de cōtro. inuesti. vbi dicit se habuisse questionē de facto in ciuitate Napie. nā ibi erat ordinatio qd si quis habeat molēdinum in aq; Ticini: non possit sub pena traduci ad aquā Padis: q; traduxit machinā lineā in qua nō erat mole. bal. cōclufit qd nō debet puniri illa pena: q; molēdinū dicit a molēdo: sed ibi nō erat molere: ergo &c. Istam limitationē reprehēdit Luro. v. tex. in. l. i. in prin. de acqui. pos. s; ad hoc potest responderi ad. l. i. in prin. dū dicitur possessio est pedū positio: pes accipitur pro quo cūq; mēbro corporali nō solum p pedere: ego puto qd magis vigeat tex. s; istā limitationē tex. in. l. i. in pnci. ff. de fur. & insti. de oblig. q; ex maleficio nascitur. in prin. Obstat etiā videtur q; nuptie dicunt ab obnubēdo. i. velando: q; mulier nupta debet incedere velata: tex. xxiij. q. v. in. c. hec imago: & tamē negative nō pcedit argumētū. Eodē modo matrimonii dicit: q; mulier nubit vt mater fiat: & tamē negative nō pcedit. ¶ Itē monasterium dicitur monachorū statio: & tamē est monasteriū etiam si ibi nō sint monachi s; m Bal. in. c. cū dilectus. in fi. de cōsue. fa. cit qd vult glo. in. l. i. sicut. in gl. si. ff. qd cuiusq; vniuer. Itē pontifex dicitur quasi pōtem faciens ad vehēdos subditos exemplo vite & vbo doctrinē. c. inter. de offi. ord. & tamē si talis nō fuerit nihilominus est papa & est ei tanq; pape obtēperandū. s; m pet. de anch. in. c. i. in prin. notabili. de cōstit. in. vj. Abb. in. c. i. in pen. col. de indi. Itē imperator dicitur Augustus ab augēdo: & tamē si nō auget s; diminuit imperiū nihilominus dicit imperator: vt no. glo. in proemio. ff. veteris. & in pemio institutio num. Itē in cōtrariū facit. l. taberne appellatio. Tamē ad ista vltima respondet Abb. in. d. c. i. in penul. col. de indi. qd quādo nomē assumitur ex essentiali natura sua vt mutui testamētū & similia: tunc bene pcedit argumētū negative. Sed qn nomē assumitur nō ex essentiali natura rei sed ex eo qd desiderat rationabiliter debet esse in nominatio: & tūc pcedit contraria.

3 ¶ Itē teneas qd ar. ab etymologia nūq; pcedit affirmative: negative autē pōt aliquando pcedere vt qn nō repugnat diffinitioni: vt declarat Bar. & doc. hic. ¶ Tercio limita nō procedere in nominibus ppiis. l. si. in fi. ff. ad muni. & Bar. in. l. i. ad fin. ff. eo. ad muni. & Bar. in. l. i. ff. sol. ma. & Alex. hic. Ego puto qd ista limitatio in nominibus ppiis de v. senō est necessaria: q; hoc nō est: q; sit in nominib; ppiis: sed ideo quia esset arguere affirmative. ¶ Quarto limita qn repugnaret communis vsus loquēdi s; m Alber. hic: alleg. l. liberos. l. annicul. de ver. sig. Ratio est: q; cōmunis vsus loquēdi etiā i statutis pferitur cuiusq; diffinitioni legali: declarat Barto. in. l. labeo. de supel. lega. & idem in rubri. C. de no. ope. nun. ¶ Glo. in ver. tū. magi straliter loquitur: vide eā & circa eam dic vt hic per Bar. quē re fero in voce. ¶ Vtriusq; censure interpres Jason.

- 1 Quid differat creditum a mutuo.
- 2 Pecunia quot modis accipiatur.
- 3 Si vir promittit vxori dotem cū nullam receperit an teneat.
- 4 Conditio an impediat ortum obligationis.
- 5 An inst. m confessionis dotis habeat executionē paratā virtute statuti quod instrumenta habeant executionem paratam.
- 6 Dictio post guerras. &c.
- 7 Quid in prolata a teste.
- 8 Dictio ante. nu. 9. & 10.
- 11 Dictum testis & partis contraria nunq; concordantur.
- 12 Quando inter testes est discordia an concordari possint.
- 13 Quando & ad quem finem reducantur ad concordiam.
- 14 Quotuplex est mutuum. & nume. 16.
- 15 Confessio sub spe numerationis an probet.
- 17 Confessio receptionis quando probet.
- 18 Quando habeat locū exceptio non numerate pecunie. & nu. 19.
- 20 An confessio procuratoris de recepto noceat domino cū duobus limitationibus.
- 21 Fines mandati sunt diligenter custodiendi. & nu. 22.
- 23 Quid si procurator habet mandatum ad confitendum.
- 24 Nullum verbum nulla syllaba debet intelligi superflua.
- 25 Verba ad confitendum cēsentur apposita fauore cōtrahentiā cum procuratore.
- 26 Diffinitio mutui.

1 **Creditum.** ¶ In isto. §. iuriscōsultus vult declarare est genus: mutui est species. Sed aduerte p intellectu litere q; dicunt Bar. Ang. Sal. & Moder. hic: qd istud probat iuriscōsultus p quatuor exemplar: ita diuidunt istum tex. Ego antez dico qd sunt quinque exemplar: & quintū est bene clarū: & ponitur in illis verbis. Sicuti si eādē rem recepturi sumus creditū est

ad qd doc. nō aduertit: & vniquodq; exemplū ostendit differētiā inter creditū & mutui: primū est clarū. Secūda differētia est ad quā doc. non aduertunt. q; creditū potest esse etiā qn fuit actus q; eadē res in specie reddat: & tamē ibi nō pōt esse mutui &c. Alia & tertia differētia ponitur in ver. itē mutui nō potest esse nisi pificat pecunia: secus in credito. Quarta differētia est in x. in mutui. Mutuās debet esse dñs vt trāferat dñuz & fiat de meo tuū: secus est in credito vt in vēditione & emptione cū res aliena possit vendi. l. rem alienaz. ff. de p. trahē. emp. &c. Ad hoc opp. iuriscōsultus in ver. nec obest. vt hic in tex. ¶ Ultima differētia ponit in ver. si. fm vñ intellectu: nam premitto qd iste x. in si. verbis q; legi in gl. dñob; modis. Primo vt intelligamus verbū credim; pro ppio credito: & tūc dicit hic ponit alia differētia vcz vt creditū dici possit etiam si nō adit actus naturalis: s; solū civilis vt stipulatio. Alio modo intelligit fm gl. vt loquat de mutuo nō de credito: & cōtinuat cū eo qd dñ. in x. pcedit. qd in mutuo regit qd dans sit dñs vel saltē fictio: istud etiā apparet in mutuo civili in quo trāferatur dñum fictioe in ris vere aut nō: & summa tex. hoc modo. Creditū q; predicatur de plurib; dñib; differētib; specie: ideo censet genus ppie fm logi. os. s; mutui q; est species vnius cōtractus tantū dicit differētia a credito: vt species a genere: & istud pbat p aliqua exēpla de qb; hic. ¶ Gl. in ver. genus. Itā gl. primo declarat tex. deinde per viam trimēbris diffinitionis remouet dñuz: sic hz duas partes. ¶ In ea. glo. ibi: sic differt popul; a plebe: habes q; sicut creditū differt a mutuo tāq; genus a specie: ita popul; a plebe. ¶ Qtra qd simile gl. non sit bonū quāuis tex. ponat naz inter genus & specie est differētia qn ppie capif. vt hic posita specie semp ponitur gen; sed nō ecōtraz: tamē istud nō pcedit in populo & plebe: q; si dico est plebs nō sequit est popul;. & tñ nō est verū: vt dicit tex. in. §. plebs. est bene x. qd popul; est totum integrale: & hoc respectu potuit dici genus & nō prout capif hic: tamē doc. trāseunt cū gl. hic remitto tamē ad logicos. ¶ Gl. in ver. pecunia. dñ. in tex. qd nō potest esse mutui nisi pificat pecunia. Qtra: imo pōt esse mutui etiā si pecunia non pificat: dñmodo sit res q; pondere, numero, mēsurave pstat, §. mutui. j. ea. l. glo. rñdet: vt in ea. ¶ In ea. gl. ad fi. habes qd iste terminus pecunie, pōt capi altero de trib; modis: vt in gl. & quando debeat capi illis modis nō est de materia nostra: declarat Bar. & oēs in l. talis scriptura. ff. de leg. i. Sed nunq; idē est in nūmo: vt capiat altero de trib; modis sicuti pecunia. bar. in loco solitario si bñ inspicia; vult qd sic in. l. singularia. in. iij. co. j. e. & ibi refertur dñ. ¶ Gl. in ver. post nuptias. aduertēdū est q; text. dñ dicit creditū sit etiā si nihil pificat veluti si post nuptias dos pmittat in hoc vult duo: vñ expresse aliud tacite. ¶ Cōtrario sensu expresse vult qd si dos promittat post nuptias creditū sit a cōtrario sensu vult secus esse si an nuptias. Quero de intellectu istorū verborū: & gl. ponit duo exēpla. & sic hz duas partes principales. ¶ Aduerte tamē inquātū gl. dicit qd pmit tit dotē vxori cūz nullā receperit q; obligat: istud dz intelligi qn talis pmissio fieret a viro sciēte se nullā dotē recepisse: secus si fieret a marito ignorāte vt errāte: q; tūc obstat exceptio doli. l. si. §. circa. ff. de exce. do. s; Fulg. & Paul. de ca. hic. ¶ In eadē gl. ibi: cū sub cōditione quadam. Mo. hic esse glo. expressam fm Ange. & Lud. ro. hic. ¶ qd quēadmodū cōditio expressa impedit ortum actionis & obligationis. l. cedere dic. de ver. sign. ¶ Idē est in cōditione tacita q; tacite intelligit a lege q; etiā impedit actionē omni: & per hāc gl. infert Ang. hic: qd stāte statuto qd instrumenta cōfessionata seu guarētigata habeant executionē paratā nulla obstat exceptio: certe instm confessionis dotis ante cōtū matrimonii nō haberet executionē paratā: & hz glo. in. l. item quia. ff. de pac. soleat reputari sing. ad hoc. & illam glo. Abb. dicit ibi singularem in iure. & bald. in. c. significasti. de elec. Rico. de neapo. in. l. plane. in pnc. de leg. i. Jo. de imo. in. l. iij. ff. de leg. i. sed errāt q; nō est singu. illa glo. q; habet cōsociam hic.

6 ¶ In ea. glo. ad fi. habes notare qd ista xba post nuptias, & s; post guerras: & post appellationē possunt dupli; intelligi: post nuptias & tās: & post nuptias. s. finitas. & facit ad saluāda dicta testium fm Bar. & oēs indifferenter hic: vt hic p Bar. Lano. et ibi Bal. in. c. cū tu. de testi. vbi principalis tex. Alibi tñ bal. in. c. causam q. de rescri. in vlt. col. Deludit istā saluationē bart. et dicit qd est refugiu miserorū propter nimiam eandē dñetate te stiū: & aliud nō allegat. ¶ Adde qd Imo. in. c. inter corporalia. in. xij. col. de trās. pla. dicit v gl. ibi: in ver. sex mēses. qd si vnus testis dicit fuisse aliqd post quinque mēses: alius post sex. pm; intelligit. s. cōpletos: ali; s. inchoatos. Adde etiā Bret. in. l. si cui leges. in prin. in. ij. no. per illum tex. ff. de leg. i. & vide qd dicit Ange. in cōf. c. lxxvij. inci. thema sup quo cōsiliū ptiū tale est. in pe. col. in fi. ¶ Iuxta istā gl. querit bar. de istis dictionib; post, & ante: qn pferunt a testib; & tradit trimēbre distinctionē

Sunt pecunia & m m.

instrumenta & dñone tale inchoare: para

post & ante

a qua trāseūt doc. precipue Moder. z Rapha. cu. in. l. qui ante kalendas. ff. de ver. obli. Alex. dicat qd Fulgo. tenuerit. In. tamē in lec. mea tenet cū Bar. z sic in ista doctrina vult bar. qd iste dictiones ante vel post, adiecte tēpori semp intelligunt de tpe finito quomodocūq; adiciant tēporis si adiciant termino nuptiarū intelligit de inchoatione s; cōsidera in pmo mēbro Bar. qn iste dictiones adiciunt termino instātaneo. s. mortis: alleg. l. qd de pariter. de reb. du. z ad idem alleg. p. 2 cor. l. inter socerū. in prin. de pac. dota. illa lex dicit totū In. imo in his q simul moriunt est dare mediū: ppterea 2 cor. vt bar. in. d. l. inter socerū. in dist. z ppterea forte Bar. voluit allegare illā legē arguēdo a specialitate ppter filiā anniculā z imbecilem. z adde qd voluit gl. in. l. si. z ibi bart. no. ff. qn dies leg. ce. qd vult qd in articulo mortis nō potest adiri hēditas quāvis solo animo possit adiri: z notabiliter bal. in. l. si. in prin. de bonis q libe. in vlt. col. tamē cōtra primū mēbrū Bar. in quo nullus di. scapat terminus. pōdero tex. in. l. q. duos. s. i. z ibi gl. ff. de man. testa. vbi veniēs dicit mori: ergo nō est verū qd mors sit in stātaneo: imo est quid successurū: vt infert bart. quē vide. In scdo mēbro bart. aduertēdū est: qd certe dura est determinatio Bar. nimis generalis: nā ex ista doctrina bar. infertur vñ qd cōtra vnusq; diceret. Si ego pmitto tibi añ kalēdas. z Bar. oēs intelligerēt ante kalēdas inceptas: tñ Bart. vult qd intelligitur. i. finitas: z sic debet expectari totus mensis: idē tenet Lud. ro. z Ang. hic. In. m. tenet bal. in ti. de pace. 2 stan. in ver. bo nobis. cōtra Bar. etiā tenet Ludon. ro. si cōtrari. in. l. qui ante kalendas. de ver. obli. Sed nō respōdet ad leges alleg. per bart. sed certe ille leges nihil facit: qd ille leges allegare loquūtur in dispositionibus inducētib; obligationē in promissore quo casu d; fieri interpretatio pro promissore: ideo ita intelligitur: sed in alia materia nihil faceret: imo. l. eū qui. de manu. test. potius pbat In. vbi illa verba inter annos nō intelligunt. s; finitos. C. Adde tamen tex. in. l. si. in ver. ante litē. cū gl. z ibi bal. notat. C. ne de statu defun. Et qd dictio añ. de pprio signi. ficatu debet exponi añ actū initiatū: adde duo bona iura text. in. l. si quis id qd. in verb. qd si dū pponit. ff. de iurisd. om. iud. z in. l. anniculus. in si. ff. de verbo. signi. q iura allegat Are. in. l. qui añ kalendas. in. iii. col. ff. de verbo. obli. C. Nota tamē duo que dicit Bart. que solēt in practica cōmendari. Primū est qd qn discordia est inter dictū testis z dictū partis euz pducētis: nūq; dictū testis d; concordari cū dicto partis etiā vt emittit fallitac. alleg. In. m. c. cū cōtingat. de offi. dele. Adde bonū text. in. c. in presentia. s. pte rea. de proba. sequit. Bal. in. s. qd.

a Cōstituit.
Ad Joā.
s imo. i. l. si
ita stipulas
tus. s. chry.
sogonus. de
ver. obliga.
Paul. d. ca.
in cōst. viti.

Ad ad conor.

443

12 in prima cōst. C. z Ful. z Pau. hic. C. Scdm dictū bal. hic. q etiā inter ipsos testes debet fieri cōcordia qn sunt pares: secus si dispares. alle. Inno. s; mirū est qd alleg. Inno. qd imo est gl. in. d. c. cū cōtingat. z dicit bal. ibi: qd est singularis ad hoc idē tenet Bart. in. l. gall. s. ille casus. in. ii. col. ff. de libe. z posthu. z Bar. in. l. in insulam. ff. solu. ma. z in. l. i. v. col. s. e. z in. c. cū tu. extra de testi. vbi est etiā Card. Fulgo. z Pau. de ca. hic. cōtra rium tenet glo. h. s. si testes. in glo. j. magna. ante medium. et glo. in. c. in nostra. de testi. in glo. j. magna. circa mediū. sequitur Anto. de bu. z Abb. panor. in. c. cū tu. per illum tex. saltem generaliter loquētes: idē tenet Ant. de bu. in. d. c. in nostra. z Jo. de imo. z Alex. in. l. inter stipulantē. s. j. de verbo. obli. s; Inno. ibi dicat qd ppter autoritatē Bar. z bal. eorū opinio seruaret in practica: z idē t; Alex. hic. Pro ista snia facit text. in. d. c. cū tu. vbi papa reducit partes ad cōcordiā: nec cōsiderat vtrū ex vna parte sint plures vel pauciores vel digniores: s; ego teneo primā sniam bar. quā etiā tenet Bal. in. l. s; z si posteri. s. pe. ff. de iureiur. z moueor. regula est qd frustra expectat euentum ali cuius rei qui debet operari: vt. l. aliquādo. ff. ad velleia. Frustra toriū ergo videtur reducere testes ad cōcordiā qn sunt plures ex vna parte v; digniores cum il. is sit standum: non obstat dictū. c. cū tu. qd respōdeo qd licet gñaliter loquatur: tamē debet restringi: vt. s. ne sequatur absurdū: z hoc quātum ad probandum: sed quantū ad euitandū fallitacē pcederet scda opinio.

13 Nunquid tñ quādo z ad quē finem testes debeant reduci ad cōcordiā: ponit Bar. in. l. gallus. s. ille casus. de libe. z posthu. C. ano. in. d. c. cum tu. Inno. late in. d. l. inter stipulantē. s. j. de v. obli. cū multis cōcor. allegatis per Alex. Adde qd latins psequitur Lud. roma. hic. z plenissime Are. i. s. si de alia. insti. de inuti. stipu. in. s. si minus. insti. de actio. Attēde etiā qd dicit Bar. qd quādo testes sunt strari z obscuri pōt index repetere vt declarēt dictū suū. Adde bar. in. l. si quis intentinoē. ff. de iudi. z in. l. repeti. per tex. illum cum gl. ff. de qstio. z gl. xxxv. q. ix. c. graue. z glo. in. c. cum Joānes. in verbo a partibus. de fide instr. q voluit qd index possit repetere testes etiā post publicacionē dñi modo faciat motu pprio: simile gl. i hoc vltimo habent legisse in. s. qd vero. in. au. de testi. z licet Ang. dicat singu

larem: tamen de iure canonico habet consociam: vbi. s. Glo. in verbo verbis credimus. Primo declarat tex. duobus modis z vtroq; bene. Secundo declarat quoduplex sit mutū. In ea. glo. ad si. bar. suppleto glo. dicit reperiri quadruplex mutū: vt hic per eum. Circa ista aduerte primo qd doc. poterāt clari. us loquēdo dicere qd mutuum est duplex: quoddā naturale: quoddā civile. Naturale est duplex: v; mere naturalē: z naturale cui ius civile cooperat. Itē mutuum civile est duplex: v; mere civile z civile cui natura cooperat. Scdo aduerte in quā tū bar. dicit qd in mutuo mere civili agit ex obligatiōe literari z nō ex mutuo. Ex istis verbis infertur subtiliter intuei qd si cōfiteor me recepisse centū corā testib; sub spe future numeratiōis z sic nulla inter sit scriptura qd isto casu nō poterit agi ad ista. c. sed de hoc est magna qnestio. tangit gl. in. l. si nō singuli. C. si cer. pe. bar. in. l. si ex cautione. C. de non nume. pe. Glo. bal. z Lud. in. l. qui tibi pecuniā. s. eod. z Inno. in. l. si ita stipulat. s. chry. sogonus. ff. de ver. obli. C. Tertio aduerte in quantum doc. dicit qd quadruplex est mutū. Nam forsan doc. potuerāt sic loqui gratia clarioris doctrine fm Ful. s; in veritate est inepta locutio: qd cōtractus mutui nō est nisi vn' qui re celebrēt: qn vero interuenit stipulatio nō est cōtract' mutui s; verborū. Itē vbi interuenit obligatio literari nō dicitur mutū sed cōtract' literari: patet qd ex istis scitibus diuerse oriuntur actiones: nā ex mutuo orit' certi pdictio specialis vbi interuenit stipulatio nō oritur certi cōdictio specialis s; generalis. In obligatione literari datur pdictio ex lege fm verā opi. vt per bar. in. l. vnica. ff. de cōdi. ex lege. ita notabiliter declarat bal. in. l. si absentis. C. eo. in vlti. col. vide etiā bal. in rubri. C. eo. in principi.

17 C. Quarto aduerte in quā tū Bar. dicit qd si aliq; cōfiteat se recepisse qd nō recepit nō aīo future numerationis. s; aīo donādi qd statim cōtrahit mutū civile: z ita intelligit gl. Adde qd cū eo tenent Ang. Pau. de ca. z Lud. Alex. hic. est bona gl. in. l. in scitibus. in prin. in gl. i. C. de nō nu. pecu. Sed Ful. dicit qd bar. inepte loquit dū dicit qd tñ cōtrahit mutū civile: imo esset donatio ppter mutū: qd attendim' id qd xpo agit nō qd simulate toto titulo p' valere qd agit. Nec de isto voluit loqui ista gl. sed loquitur de mutuo civili cui natura cooperat.

18 C. Quinto aduerte qd p decisōe Bar. vt tñ nō habeat locū exceptio nō nume. pecu. bene facit illd qd vult gl. no. i. l. i. C. de fal. cau. adiecta lega. vbi vult qd si quis in vltimis cōstituit cōfiteat de numeratione qd tunc non potest opponi exceptio nō numerate pecunie cōtra illā confessionē: qd tunc testator nō cōgitauit de futura numeratiōe s; de morte. C. Sexto aduerte qd vltra pdicta sunt tres alii casus in quib; nō h; locū dicta exceptio. Primus in cāporib; z mercatoribus. gl. no. in. s. argē. tariozū. in. au. de fideiuss. per quā in specie ita dicit Bal. in. l. frustra. C. de nō nu. pecu. licet Sali. ibi de hoc dubitauerit. Secū. cū in confessione geminata gl. no. in. d. l. in cōtractibus. in. prin. in verbo cōfiteat. per quā ita dicit Lud. ro. in. l. si vero. s. de viro. ff. sol. matri. in. xxxj. fallentia z posset cōfirmari per multa similia de virtute geminationis que nō curo referre. Tertius casus est in ecclesiis: ita pbat tex. recte intuei. in. au. hoc ius por. rectū. z in corpore vnde sumitur. C. de sac. san. ecc. z ibi soleo dicere. C. Predicta inducunt p Barto. ad aliā z vtilē qstionē.

a Si aliquis cōstituit pcuratorē ad accipiendā pecuniā mutuo z procurator accepit pecuniā z in instrumēto nō cōtinet nisi cōfessio: qd pcurator cōfessus fuit se recepisse z c. In qd dñs possit cōueniri ad illā pecuniā quā accepit pcurator noie z mādato eius: determinat Bart. qd nō p rationē quā vide. ad hoc alleg. duos tex. in. l. i. s. si mutua. ff. si quid in frau. paquam Barto. in mille locis allegat idē alleg. tex. cum ibi not. per Jaco. de are. in. l. si debitorē. ff. de nona. s; fortius dicit Bar. qd si dñ cōstituit procuratorē ad accipiendū et cōstendū adhuc nō poterit cōueniri dñs ex tali cōfessioe: vt hic per eū. Adde qd in vtroq; dicto Barto. eū sequitur do. Anto. de but. in. c. si cautio. de fide instr. z Ang. in. l. nō abstulit. C. de noua. Sali. hic. in vtroq; dicto tenet cōtra bar. mot' qd cōfessio pcuratoris pbat numeratiōē. l. publi. s. de pos. l. si ita stipulat. s. chry. sogonus. de verbo. ob. glo. in. l. si executione. de nō nu. pecu. gl. in. l. assiduis. su. per vbo dare. C. qui po. in pig. habet. Si ergo confessio probat numerationē: ergo dñs cōueniri pōt sed hūc fundamēto apparet respōsio: qd cōfessio bñ pbat numerationē cōtra ipsum cōfiteat: ita loquunt' iura palleata: s; nō in preiudiciū tertij: sic dñi vt in qstione nostra nō. Et sic pindicat ipsi pcuratori z nō pōt ipse dñs cōueniri. l. pecunie. vbi no. bal. C. de solu. s; qstio nostra est quātum ad pindiciū ipsius dñi principalis. Ad leges alleg. per bar. videt Sal. z est vera sol. qd leges allegare p ipsuz nihil pbat: qd loquitur de casu certo quādo apparet pecuniā fuisse numeratā: s; qstio nostra loquit' in casu dubio. ita Jo. de imo. in. c. si cau. de fide instr. vbi etiā videtur alio mō respōdere ad. l. i.

Obscuri Index
arant dñm d

ad. l. j. §. si mutua. vt ideo illa confessio de qua ibi non probet mutua: qz nō potuisset haberi regressus qz liberatū, sicut hic dñs habet qz pcuratorē. Cōtra et Bart. vt tenere Fed. in consil. liij. inc. titius fecit pcuratorē, per eandē rōnez, qz saltē confessio pbat numerationē. Cōtra etiā Bar. t3 Jmo. in. d. c. si cautio. z in. d. l. si de bitore. z in. l. a diuo pio. §. sed si emptor. ff. de re iudi. p. tex. in. l. j. §. si. C. de quadri. p. scri. z in. l. si. C. de apo. pu. li. x. z in. l. in tractib⁹. §. sed qm. iuncta gl. C. de nō nu. pec. in qbus iuribus confessio pcuratoris fisci, fisco preiudicat. s3 non pbat de numeratione. ergo multo magis in procuratore priuati, cum procurator fisci minus possit preiudicare domino, qz pcurator priuati: cū pcurator fisci nunq̄ possit habere fidē de p̄cio. l. si pcurator. §. j. vbi glos. z Bar. ff. de iure fisci. fm doctrinā Bart. z aliorū. in. d. §. sed si emptor. et adde qz Bar. in. d. l. si procurator. §. si. ff. de iure fisci. per text. in. d. l. j. dicit qz confessio sola pcuratoris * preiudicat dño. p. quē text. etiā qz Bar. t3 Raph. cu. in. l. lucius. §. tutele. ff. de admi. tut. Breuiter concludendo teneas qz in primo dicto Bar. verū dicat, z cū eo se h3 cōmunis snia sed in secō dicto reprobat cōmuniter. Luz primo dicto tenet Bal. Ful. Pau. Alex. hic z Bar. in. l. si debitorē. ff. de noua. p. illi. tex. z idē Bar. in. l. nō abstulit. C. de noua. z in. l. a diuo pio. §. sed si emptor. ff. de re iudi. Jo. an in addi. Spec. in titu. de teste. §. j. super versi. sed pone. egi in additione magna ad si. Ang. in. d. l. j. §. si. ff. de quadri. p. scrip. Ant. de bu. z Abb. p. noz. in. d. l. si cautio. Jo. de imo. in. d. l. si stipulatus. §. chrysogon⁹. de verb. obl. Pau. de ca. in. d. p. vltimo. idem t3 Lud. ro. hic et in. l. predia. ff. de acq. pos. z in. d. c. cclij. incip. querit nungd dñi aninio neses. in pmo dubio: z ista est cōmunis snia: z p ea facit fm Pau. tex. in. l. certum. §. sed an ipsos. ff. de p̄f. vbi p̄fessio tu. vel cura. nō preiudicat pupillo sed ad illum tex. rñdet Ful. hic. z Jmo. in. d. c. si cautio. qz loquit qñ tutor vel cura. cōfite de facto dñs sed nos loquimur qñ pcurator cōfite de facto suo an ipse receperit: z tūc preiudicat. Istā solu. reprehendit do. Alex. qz non est rō diuersitas sed p̄fdera qz Luma. in. d. §. tutele. vñ assignare rationē diuersitatis: qz qñ tutor p̄fetur de sua receptione, circa ea que sunt de sua administratione z in his pōt p̄iudicare pupillo sed qñ testis catur de facto alieno: z sic in his que sunt extra suā administrationem nō preiudicat pupillo: z ita loquitur tex. in. d. §. sed an ipsos. Ego puto qz veritas huius passus principaliter pendeat ex vno tex. in. l. lucij. la. §. §. tutela. ff. de admi. tut. fecit apochas creditori bus: et pupillus postea velit connenire creditores ipsi iuuantur ex illa apocha. Et aduertē qz ille tex. cum glo. ibi stringit inuita biliter cōtra Bart. z cōem opi. qz dicit ibi glo. qz ille apochē solū cōtinebant cōfessionem tutorū, z tñ preiudicant principali. s. pupillo sed Bar. ibi reprehendit gl. tenendo suā opi. Punct⁹ est vñ dere qz sit verior intellectus: z tenendo intellectu glo. ibi qz ille apochē cōtinebāt solam cōfessionē. Alex. hic respōdet ad illū tex. qz ideo ibi illa cōfessio tutoris preiudicat: qz tutor censet habere mādātū generale cū libera. gl. in. l. mādātō generali. ff. de pcur. et Bar. in. l. bonoz. ff. de bo. pos. sic in casu isto si procurator habet mādātū cū libera. secus esset. eodē modo respondet ad. l. j. de quadri. p. scri. Istā est solutio colorata z subtilis: sed tu cōfdera, qz l3 in illis. l. habeāt mādātū cū libera tutor z pcurator fisci: tñ fundamētum Bar. hic est: qz ista cōfessio qñ nō apparet alia numeratio cēfē quedā donatio: tñ sic habeo, qz l3 qz habeat mādātū generale cū libera, nō tñ vñ habere facultatē donandi, qz in mandato generali cū libera non venit donatio. l. contra regulas iuris. §. si. de pac. l. filiū. ff. de dona. z sic solutio Alex. non est bona. vnde oportet negare p̄suppositū Bar. Sed fortius cōtra solu. Alex. obstat: qz tu. cura. z pcur. fisci censentur habere mādātū generale cū libera, verū est a lege. vnde l3 pcurator qui habet mādātū generale cū libera ab homine, possit indistincte p̄iudicare dño. l. procurator cui libera. de procur. qz imputandum est dño qui dedit laras habenas procuratori. l. cū mandato. ff. de mis. nōstū sec⁹ videtur qñ h3 mādātū generale cū libera a lege. text. in. l. j. in prin. ver. deniqz. ff. de offi. pcur. cesa. z ibi not. Bald. Et qz ista differentia sit vera inter mādātū generale cū libera ab homine, z id qz habet a lege: tenet Bal. in. c. contingit. in vlti. col. de transac. Unde solutio Alex. apud me dubitabilis est. Ego tamē pōdero qz tex. in illa. l. lucius. §. tutele. pbat sniam Bart. z cōem pondero tex. ibi in responsione: in verbo si soluissent: vbi vult, qz tunc preiudicetur dñs si debitorē tutoribus soluissent: pondera verba, si soluissent: ergo nō sola apocha p̄iudicat: z intellige text. prout perpendit Raph. cu. ibi: si soluissent. i. apparet soluisse per confessionem in apocha, est destruere illam. l. vnde per illum text. adhereo cū opi. Bar. Et stringe fortius illum tex. in. §. tutele. per Bar. an illa cōditionali, si soluissent. ibi sem tria pcurant. s. qz erat tutor, qui a lege habet mādātū cū libera. l. inter bonoz. z ibi no. Bart. ff. de admi. tut. glo. si. in. l. mandato. ff. de procura. Item tutor censet quasi dñs verū pupilli. l. inter dñ. la. §. j. qui tutelā. ff. de fur. l. qui fundum. §. tutor. ff. de vscap. pro emp. Item ibi age,

- bat de actu magis fauorabili. s. liberationis: et tñ ibi istis tribus concurrentibus nō preiudicat sola apocha cōfessionis, et sic de recepto facto p tutorē, fauore liberationis: qz tōminus p̄iudicabit in casu nostro sola confessio simplicis procuratoris ad obligādū. Pro eo etiam adde facere id quod decidit idem Bar. in. l. duob⁹. §. a fideiussore. ff. de iureiur. vbi si creditor fuit p̄fessus se recepisse a fideiussore, per hoc non datur fideiussori actio mandati contra reum: quia per hoc nō probatur qz soluerit: an tamē Bar. in hoc vltimo verum dixerit non firmo. Ad idem adde facere quod decidit idē Bar. in. l. alio. in antepe. q. ff. de alimē. z cib. leg. Pro sententia etiā cōi facit qz negari nō potest, quin aliud sit numeratio. aliud confessio de recepto. l. assiduis. cum glo. parua. C. qui po. in pig. ha. z. l. si ex cautioe. cū gl. C. de nō nu. pecu. z. l. j. z si. C. de do. te cau. nō nu. si ergo pcurator cōstitutus ad recipiendum numerationem pecunie, confiteatur de recepto, non seruat fines mandati: ergo nō obligat dominum. l. diligenter. ff. manda. Et sic in primo dicto teneo, qz sit vera snia Bar. z cōisimo forti⁹ t3 Bal. hic: qz etiā si pcurator confessus sit se habuisse, z penes se habere, qz tamen adhuc nō preiudicat domino. Limita istam conclusio nem Barto. et cōem, nisi interuenisset decretum iudicis: qñ tunc confessio procuratoris preiudicaret dño, fm Ang. in. l. j. C. de predi. curia. li. x. Secō limita, nisi dñs iurasset in mādātō, habere ratum gestū per procuratorem fm Pau. de cast. in consil. cxxvij. Tercio limita, vt not. colligitur per Bal. in. c. ex insinuatione. in vlt. col. de procur. Itē ad istam p̄clusionē Bar. vide quod decidit Abb. in. c. cū olim. in. §. colum. de offi. deleg. Et in secō dicto Bar. contra Bart. est cōmunis snia qz si pcurator habuisset mādātū, nō solū ad accipiendū, sed etiā ad confitendū: tunc pōt dñs conueniri ex illo instrumēto p̄fessionis. Cōtra Bar. tenet Bald. a Fulg. Pau. z Alex. hic Ang. Jmo. Pau. in. l. si debitorē. ff. de noua. Angel. Jmo. z Alex. in. l. a diuo pio. §. sed si emptor. de re iud. Jmo. in p̄ealle. c. si cautio. Pau. in. d. consil. vltimo. Lud. ro. in d. predia. de acquiren. pos. pro ista sententia habes glo. ordin. in l. proinde. §. j. in verbo absentem. ff. ad. l. aquil. Secō contra Bar. stringit: qz quando dominus dedit mādātum procuratori, non solū ad accipiendum pecuniam mutuo: sed ad confitendū: si illa verba intelligerentur prout Barto. hic. s. quando apparet de vera numeratione, illa verba ad confitendū, essent superflua, z nō hñ operarentur, cōtra. l. si qñ. de leg. j. Et eo maxime, qz nullum verbum, z nulla syllaba debet intelligi superflua in instrumēto, z vt nō hñ operentur. glo. in. c. solite. in verbo tanq̄. ad si. de maior. z obe. Adde glo. no. in. c. si romanorum. in verbo, item si ideo. rix. distin. z not. Bal. in rubri. C. de cōtrahen. emp. in. §. q. t3 Illa verba ergo z ad confitendū, censentur apposita fauore illorum qui contra hñt cū procuratore, z dicit Fulgo. quod anno secō ita dicebat in quadam ardua causa serenissimi ducalis dominij Venetorum: z dicit consuluisse contra Bar. in hoc secō dicto. Non obstat argu. Bar. qz esset donatio: qz rñdetur qz habeat mādātum ad hoc. Preterea habet regressus dñs cōtra eū, z sic nō est oimoda donatio. Et forte si non esset soluēdo procurator, daretur regressus contra principalem, argu. l. si. in princ. ff. de eo per quem factum erit. Et Extra glo. Barto. hic in si. ponit diffinitionem mutui: z idem formaliter dicit Sal. in. §. appellata. §. ea. l. z licet Ful. z Sal. hic addant in eadē qualitate: tñ est superflua propter dictionē idem: z teneas istā diffinitionē tanq̄ verā z sufficientē. l3 bal. z Ange. in prin. istius legis ponāt aliam, que est defectiua. Jason Maynus pontificie z Cesaree censure doctor.
- 1 In mutuo intelligitur semper actum, vt reddat eque bonus in eadem qualitate z bonitate.
 - 2 Quid si esset actū qz debitor posset reddere rem deteriore.
 - 3 Vinum vetus censetur melius nouo.
 - 4 Quod venit de natura actus presumitur tacite actū a partibus.
 - 5 Par est virtus taciti z expressi.
 - 6 Tacitum qz venit ex sola presumptione legis non operat eundem effectum qz expressum.
 - 7 Clerici nō possunt litigare nisi coram episcopo.
 - 7 An requiratur cōsensu episcopi tacitus, vel expressus.
 - 8 Voluntas z actus taciti, nō sic late sunt interpretadi, sicut exp̄ssi.
 - 9 Quedam possunt fieri exp̄sse, que non tacite.
 - 9 Iuramentum calumnie non potest exp̄sse remitti.
 - 10 An vinum vetus pro nouo, z cōtra, possit reddi.
 - 11 Seniores preferunt iunioribus, etiā in testibus cū limitatio. ibi.
 - 12 Quis precedat, an doctor, vel miles.
 - 13 Doctor qui actu legit p̄fertur non legenti.
 - 14 Doctor iuris canonici, p̄fertur doctori iuris ciuili.
 - 14 Doctor iuris, p̄cedit doctorem artium.
 - 14 Doctor theologie, omnes doctores p̄cedit.
 - 15 Doctor vtriusqz iuris p̄cedit.
 - 15 De duobus doctoribus legentibus, quis preferatur.
 - 16 Quid de licentiato, an preferatur prius doctorato.

*Secundum hunc
de debitoribus
procuratoris*

*Confessio
sola procu
ratoris. Ad
de p̄u. in. l.
j. in. §. qd. C.
de p̄f. bar.
tol. in. l. cer
tū. §. s3 ante
ipsos. ff. de
cōf. specu.
ti. de p̄f. in
§. postremo.
§. si p̄o. doc.
in. c. scriptū.
de cle.*

*Nulla syl
laba. Adde
doct. in. c. ex
parte. in fin.
de si. instru
men.*

- 16 Licentiatu an veniat appellatione doctoris.
- 17 An tacitum habeatur pro expresse. et quando. et nu. 18.
- 18 Tres casus in quibus nunq̃ tacitū habetur pro expresse.
- 19 Si dico, tolle istam pecuniam, quis contractus sit iste.
- 20 Verba prolata ad cōplacentiam alicuius, quando disponant.
- 21 Sufficit libellum presumptiue cōcludere, et quō intelligatur.
- 22 Licet notorium releuet ab onere probandi, non tñ allegandi.
- 23 Quomodo intelligatur, q̃ presumatur bona fides.
- 24 Licet ex possessione presumatur dñum, illud allegari debet.
- 25 Ignorantia oportet allegare, licet presumatur.
- 26 Libellus incertus, procedit parte non opposiente.
- 27 In mutuo quid reddi debeat.
- 28 Moneta, vel pecunia mutuata, quō restituatur. nu. 27.
- 29 Quid in iuratis.
- 30 Fundus datus abbati, vel aliū scholari reuerso a studio quomodo reddatur.
- 31 Executor qñ repetat vel episcopus conferens indigno.

Cum quid. Ista est notabilis lex fm Bar. et doc. Primo ponitur decisio.

Secundo ratio seu exemplum. Tercio pbat̃ decisio per argumentū syllogisticū cōsistens ex maiori, minori, et conclusionē, fm Albe. et Fulg. hic. et magis placet q̃ id q̃ dicit Bart. q̃ in tertia parte docet practica m̃sc̃a ibi: veluti vinū. tertia ibi: nam in contrahēdo. h. d. Qd̃ agitur tacite, pro expresse habetur: et in mutuo tacite agitur vt eque bonum reddatur: ergo habetur pro expresse. h. d. ¶ Nota ex tota ista lege q̃ in mutuo semp̃ intelligitur tacite actū, q̃ reddatur eque bonū, et in eadem qualitate et bonitate: cōcordat ter. in. l. i. §. i. ff. de acti. et obli. et tex. in l. i. qui. mo. re. cōtrahi. obli. in p̃nci. et l. i. res in dotē. ff. de iure do.

Sed pulchrū est scire, que sit ratio fundamētalis istius notabilis legis, quare videatur tacite actū. Respōde ex mente Ludo. hic. ratio colligit ex partibus sufficiēter enumeratis, hoc modo, si intelligeretur actum q̃d posset reddi res deterioris qualitatis: certe creditor presumetur iactare suū: sed in dubio, nemo p̃sumit iactare suū. l. cū de indebito. ff. de p̃ba. Si autē diceremus, q̃ p̃sumitur actū, q̃ reddatur res melior, presumetur vsura. l. rogasti. §. si tibi. j. eo. sed in dubio non debet capi cōiectura inductina vsure et sic delicti. l. merito. ff. pro socio. Iste tex. et predicta procedunt in casu tacito et dubio. ¶ Quid autē esset in casu claro et expresse: qñ expresse esset actus, q̃ debitor posset reddere rem deteriorē nunq̃d esset mutuum, vel contractus innotatus: vel quid iuris: istū casum expresse ponit Rapha. Fulgo. in. l. i. in p̃nci. in. iij. col. 5. eo. et determinat q̃ illo casu nō esset mutuum: q̃ est cōtra substantiā mutui istud pactū, per legē istam cū concor. vñ fm eum substantiā ista q̃ nō possunt per pactū immutari. l. i. §. i. ff. de vsufu. et quē ad. q̃s vta. et fructus naturalia cōtractus sic. l. i. §. si cōuenerit. ff. de pos. religit tñ cogitandū: eandē opi. tenet Lud. ro. in. d. l. i. in p̃nci. eo. vbi refert Fulg. Ego autē cōtrariū teneo, et puto, q̃ sit cōtractus mutui, et mutui: et in p̃nci. pōdero Bar. hic. in. j. col. ante si. quē sequitur Fulg. et Roma. hic. nam Bar. dñ examinat. q. gl. an pro vino nouo possit reddi vinū vetus, et econtra. postq̃ declarauit quid sit vinū nouū et vetus: postea subdit. fallit si tpe cōtractus mutui tacite esset aliud actū, quo casu potest agi vt reddatur deterius, qñ solutio est collata in tempus, alleg. l. firmio. §. i. ff. qñ dies leg. ced.

¶ Secundo cōtra eos allego decisioē expresse. Pau. de ca. hic. in. j. col. in. j. not. vbi dicit q̃ l. 3. censetur tacite actum vt reddatur eque bonū: tamē potest per pactū alterari nec definit esse mutuum, eo quia nō sunt de substantiā mutui: sed de natura: sed naturalia cōtractus possunt per pactū immutari, per gl. in. l. pacta. ff. de cōtrahē. emp. §. substantiā mutui sunt, vt reddat idē in genere, q̃ si stente pōdere, numero, vel mensura: et quoties substantiā ista alterantur: transit in alium cōtractum. l. vbi ita donat. vbi Bar. ff. de dona. l. cū precario. ff. de preca. que lex videt cōtra. Ad idem pondero Bar. hic. in vlti. no. vbi dicit, q̃ istud q̃d reddat in eadē bonitate, dicitur de natura, nō de substantiā, q̃d et patet q̃ illa dicunt substantiā sine q̃bus non potest esse actus: vel subsistere mutui, sicuti nō potest consistere emptio sine re et precio. Naturalia autē dicunt illa, que tacite intelligunt de natura actus: vt declarat gl. magistra. in. l. pacta cōuenta. in p̃nci. ff. de cōtrahē. emp. et plenius Bal. in. l. ad executionē. C. de do. pro. et naturalia cōtractus possunt mutari per pactum. Ex istis concludo, q̃ quāuis in mutuo intelligatur tacite actum q̃d reddatur eque bonū: tamen si expresse ageretur cōtrarium, vt posset reddi deterius, in eodē tamē genere, adhuc esset mutuum: q̃ est de natura. ¶ ¶ Ho. in sc̃da parte q̃ vinū vetus censet melius nouo, declarabit in gl. ad hoc adde text. de quo. doct. hic faciunt mentionē in. l. i. ubi videmus. C. de erog. mil. au. lib. x. et ibi pulchre no. Bar. ¶ ¶ Ho. etiam q̃ illud q̃d venit tacite de natura cōtractus presumit tacite actum a par. tibus etia si nō p̃betur. ¶ ¶ Ho. tertio, et vlti. in vltima parte legis illud ad q̃d semper allegatur ista lex, q̃ par est virtus taciti et exp.

¶ Prologa
rione. adde
Jo. d. tantu.
in ca. nos si
incōpetēter.
ij. q. viij.

¶ Calūnie.
Adde bar.
et Bal. in. l.
i. iurandū.
in. §. q̃ iustus
randū. ff. de
iur. iurādo.
Bar. in. l. de
pupillo. i. §.
nouū opus.
de oper. no.
nun. gl. in. c.
tuus. de test.
Spe. tit. de
iur. calū. in
§. ij. et no.
idē Spe. ti.
de lib. cōce.
l. §. iij. doc.
in. c. j. de iu.
calū. lib. vj.

pressi. Sed tu cōsidera q̃ ista lex p̃prie loquitur in his que tacite veniunt ex natura contractus: in his verum est q̃ par est virtus taciti et expresse: ergo extra istos terminos, ista lex nimium generaliter allegaretur: nam debet intelligi, qñ illud venit ex natura cōtractus: hoc modo intelligēdo cessant ista gl. super q̃bus laborarunt doctores. p̃sertim Jñm. l. quicquid astringēde. de p̃bo. obli. ad q̃d varie datur solu. ista videt clara: q̃ ibi nō veniebat ex natura contractus. Et sic limito istā regulam p̃cedere in his que tacite veniunt ex natura contractus, in alijs quid sit apparebit ex. j. dicendis. ¶ ¶ Sc̃do limito non p̃cedere qñ tacitum venit ex sola presumptione legis: tunc nō operat̃ eundem effectum q̃ exp̃ssum. Hinc est q̃ licet exp̃ssa substitutio pupilli excludat matrem a successione filij. l. papi. §. i. nec impuberis. de inoffic. testa. c. si pater. de testa. in. vlt. tamen tacita pupillaris que cōtinetur sub expresse vulgari, non excludit matrē. l. p̃cibus. fm cōmunē intellectū. C. de impu. et alijs substit. Ratio est: q̃ illud tacitū venit ex presumptione legis ita Albe. hic. in. ij. col. Alex. hic. et Bart. in. l. centurio. in. ij. col. et ibi clarius Bald. in penul. colū. de vulg. et pupilla. Sal. in. d. l. p̃cibus. ¶ Tercio limito istam regulam non procedere quātum ad vitandum actū: hinc videmus, q̃ error exp̃ssus vitiat actum et sniam, tacitus non vitiat. l. ex diuerso. §. si in iudicio. et ibi gl. ff. solu. ma. et ibi Jñm. limitat legē nostrā: et ita debet intelligi. l. actus legitimi. et l. expresse. ff. de regu. iur. sequit Alex. hic. et in consilio incipiente attentis verbis testamenti. in vl. colū. Quarto vltra alios limito istam regulam non p̃cedere quantū ad reuocandā p̃mā voluntatē testatoris habentē tacitā clausulam derogatoriā: nam scire debes, si testator cōdidit p̃mū testamētū et in eo apposuit clausulā derogatoriā ad sc̃dm testamētū certe nō valeret sc̃dm testamētum, nisi fieret in eo expresse mētio de p̃mo. l. si quis in p̃nci. ff. de leg. iij. traditur in. l. sancimus. C. de testa. ff. si in p̃mo testamento esset tacita clausula derogatoria ad sc̃dm: non esset opus in sc̃do testamēto facere mentionē de p̃mo: q̃ etia sine expresse derogatione p̃mi, tolleret illud p̃mum, et sic hoc casu nō esset par virtus taciti et expresse. tex. habes notabilem si bene inspicias in. l. si in p̃nci. in verbo recepisset. et ibi glo. et Bar. quē videas. ff. de leg. ij. ¶ Quinto limito nō procedere quātum ad progandam iurisdictionē ep̃i non sui. Hā clerici non possunt litigare corā alio q̃ coram suo ep̃o. l. dioecano: etia si p̃rogarent iurisdictionē alterius ep̃i, sed requirit q̃ ep̃s suus cōsentiat. c. significasti. de foro cōpe. Tercio q̃ requirat consensus ep̃i dioecani p̃cedit in iurisdictionis p̃rogatione expresse. ¶ sed in tacita p̃rogatione secus, q̃ potest fieri sine consensu ep̃i sui. tex. est in. c. significasti. de foro cōpe. Pau. de ca. hic. gl. in. c. in l. yta. et q. iij. glo. in. c. si diligenti. in glo. pe. et ibi Cano. de foro cōpe. et ita in hoc casu non est par virtus taciti et expresse. ¶ ¶ Sexto limita fm Pau. de cast. in cōsi. xv. incipien. super p̃mo dubio. in iij. col. q̃ actus et voluntas taciti non sic late sunt interpretandi sicut expresse: et facit ad aliquas ex limitationibus p̃ime relatis. ¶ ¶ Septimo pro limitatione adde q̃ quedam possunt fieri tacite, que nō possunt fieri expresse. Hinc videmus q̃ iuramentum calūnie nō potest expresse remitti per pactum. l. i. §. i. sed q̃d veremur. de iuramen. calū. vbi gl. et doc. et nō valeret statutū in contrarium: et tamen tacite potest remitti a parentibus si non petat. tex. in. c. j. et ibi gloss. de iuramen. calū. in. vj. glo. in. c. tuus. de testi. gloss. et Barto. in. d. l. i. §. i. sed veremur. cum mille concordantijs. Sic videmus, q̃ milites nō possunt esse procuratores in iudicio, sed tamen si non opponatur a partibus possunt esse. l. filiustami. §. veterani. de procura. Sic videmus de dolo futuro qui non potest pacto remitti expresse: secus tacite. l. si vnus. §. illud. §. de pac. De his et multis similibus casibus, habes gl. in. d. c. in l. yta. et q. iij. et glo. in. c. si forte. de elec. in. vj. et per docto. in. c. cum tēpore. de arbitris. et ad hoc tendit regula quā dicit glo. nostra q̃ quedam possunt fieri tacite que non expresse. l. expresse. de regul. iuris. l. si quis semp̃onius. l. ille autē. ff. de here. insti. Libelli autem pductio nec tacite nec expresse potest remitti. glo. et doc. in. c. j. de libel. obla. et in clemen. sepe. in p̃nci. de verbo. signi. Bar. et doc. in an. offeratur. ad fin. C. de litis contesta. quicquid ibi dicat gloss. Ad istud notabile: vide que p̃lixius scripsi. j. in sequenti lectu. huius legis. ¶ ¶ Glo. in v. nouū. diuiditur in duas p̃tes principales. P̃mo format questionem cōtrariā ad exemplū tex. et arguit ad partes. Sc̃do colligit notabilia seu argumentū ad testes. sc̃da ibi: et potest sumi hic argumentū. Illa sc̃da subdiuiditur in duas. P̃mo facit q̃d dictū est. Sc̃do oppo. et nō soluit. sc̃da ibi: argumentum cōtra. in aut. de monachis. ¶ ¶ In eadem gloss. ibi: secus si datū est vetus, habes glo. cōclusiue extendentē ad exemplum tex. et q̃ nec dum pro vino veteri mutuato non potest reddi vinum nouū: sed nec etia ecōtra, si sit mutuati nouū non potest reddi vetus: quibus melius sit: et cum gloss. transeunt Alber. et Bal. in lect. antiqua. et Ange. hic. Barto. vero cum quo alijs Moder. tenent, melius dicit, q̃ si vinum vetus sit melius: vt videmus in vnijs excellentioribus que

ribus, que durant ultra annum. z tunc tenet cōtra gl. q̄ imo tale vinum vetus excellentius, potest reddi pro nouo: eo q̄ in eodem genere. Item redditur in eadem bonitate: q̄ q̄ melius est utiq̄ bonū est. l. vbi autem. alleg. in gloss. si vinum vetus non esset melius, vt cōmuniter contingit. z tūc procedit opi. glo. z tenendo hanc sententiā, q̄ vetus, excellentius possit reddi pro vino nouo. responde ad leges allegatas in prin. glo. prout rñdet gloss. nota. in. l. penul. in gloss. si. in ver. prouenisse. ff. si ex nora. cau. agat. z in specie respondent alij docto. hic: maxime moder. ¶ In eadem glo. ibi: z potest sumi argumentū ad testes seniores. habes ex gl. q̄ seniores, z in testimoniis et in electionibus preferunt iunioribus. facit. l. si. ff. de fide instr. z tex. est in. l. semper. in prin. de iur. immu. Ad hoc facit q̄ not. Bar. in. l. j. per illum tex. ff. de obseq. facit q̄ not. idem in. l. si. per illū tex. C. de tyro. lib. xij. ¶ Intellige tamen sane, nisi doctores iuuenes^a essent digniores. z excellen-
12 tiores: q̄ sunt preferendi senioribus. ita dicit glo. in. s. ordinatio-
nem. in ver. tēpus. in aut. de mona. z ibi Ange. sequitur. ¶ facit. l. puidendum. C. de postula. vbi Sal. not. imo fortius tenuit gloss. in. l. j. C. de anno. ciui. li. xj. q̄ scholaris^b si sit excellentis doctrine, debet precedere doctore: quō tamen debeat precedere. gl. ibi de-
c clarat. ¶ Banor. in. c. clerici. de iudi. z ad probandū talem excellen-
tiam in doctore vel scholari. requiruntur. xv. testes. ¶ text. est in. l. vnicui. q̄. C. de pri. sacro. scrip. lib. xij. quē ad hoc reputat singu-
larem Ludo. ro. in repeti. l. si vero. s. de viro. in. l. iij. fallen. ff. solu. matri. facit text. solemn. in. l. sed et reprobati. ff. de excu. tuto. et ibi Sal. not. z per illū tex. Dicit Romanus hic quod alias fuit determinatum Bononie: vbi erat statutū. q̄ minor. xv. annis. nō posset habere lecturam ordinariā, fuit recessum ab illo statuto. ¶ Itē facit. l. ad bestias. ff. de pe. adde quod dicit Bal. in penio. ff. ad si. dum querit, quis precedere debeat: an doctor: an miles. ¶ et cōcludit q̄ doctor. fallit dicit ipse in doctorellis. z ita dicit obser-
13 uari Bononie. ¶ Adde etiā, q̄ doctor iuuenis qui actu legit, de-
bet precedere doctore etiā seniore qui non legit. ita pbat tex. in. l. j. z ibi Andr. de baru. z Joan. de pla. C. vt dig. or. serue. lib. xij. Andr. de baru. z nic. de neapo. in. l. j. C. de consu. lib. xij. Alex. hic z in. l. j. s. prius. ff. de vulg. z pupil. ¶ Adde q̄ doctor iuris cano-
14 nic^c debet precedere iuris ciuilibus doctorem. ¶ Doctor autem iu-
15 ris ciuilibus, precedere debet doctores artium. ¶ Doctor theologie
oēs docto. precedit. ita Jo. and. in. c. clerici. de iudi. z Ludo. ro. in
confi. incipi. quo ad primum articulum z cñsi quis esset doctor
vtriusq̄ iuris: q̄ tunc debet precedere alium: ita Abbas ¶ Banor.
in. d. c. clerici. facit q̄ dicit Bal. in. l. sed z milites. ff. de excu. tuto.
15 ¶ Ho. etiā, q̄ opportune dixit Banor. in. d. c. clerici. q̄n conten-
dunt duo docto. legentes^d de prelatione, ille preferit qui habet ma-
iora stipendia. cui tu adde tex. in. l. j. in ver. ordine stipendiorum.
C. de agen. in reb. lib. xij. z text. in. l. si. C. de tyro. lib. xij. item adde
illud q̄ not. Bal. in. c. cū oēs. in. xij. col. extra de pñ. q̄ nō debet
fieri differentia inter iuuenem, z senem, paria stipendia hñtes: et
hoc dicit, q̄ tantū v3 vox vnius iuuenis quātum vnius senis: et
inter cardinales. Adde etiā ad predicta tex. in. l. j. C. de consu. lib.
xij. per quē tex. dicit Ange. de are. in. s. quedam. in. x. col. in sit. de
16 actio. ¶ quod si aliquis fuit licentiatus^e anno preterito, postea per
17 duos annos postq̄ fuit licentiatus, accepit gradum doctoratus
interim fuerunt alij doctorati. quis debeat preferri: determinat
q̄ preferat ille qui prius fuit licentiatus. q̄ms nondum haberet
gradum doctoratus. sed postea cū fuerit adeptus ¶ Ego semper
dixi, z dico, q̄ tex. in. d. l. j. nihil facit, q̄ in illa. l. j. vtraq̄ erat digni-
tas, z patriciatus z consularis: nimirum si prima dignitas facit
eum preferri illi, qui habuit secundaz dignitatem: sed in casu nos-
stro licentiatus nullam habet dignitatē. Et contra Ange. tenet
Ludo. ro. in preallegato confi. ¶ Bet. de ancha. in. c. j. de paro. facit
tex. in. c. q̄uis. de rescrip. in. vj. veritas etiam pendet ab illo passu,
18 nunquid licētiatus veniat appellatione docto. z. ¶ necne. q̄ tūc
Bal. in. l. j. ff. solu. ma. z ibi Moder. z Bal. in aut. habita. C. ne fi.
pro patre. z alij alibi in infinitis locis: prout collegi in. l. si donas-
tione. C. de colla. ¶ Quis autē dicat habere doctrinā eminentem, et
quis sufficientē, z quis mediocre, declarat ¶ Imo. in. c. cū in cun-
ctis. de elec. Ad predicta vide que ordinariis cumulaui. ¶ in seq.
lectura huius legis. ¶ Glof. in verb. pro cauto. ¶ Primo oppo. et
tripliciter soluit. Secundo per viam fallentie remouet aliud con-
trarium. ¶ Tertio format not. q̄nem ¶ Quarto colligit ex tex. no-
tabile: z allegat concordantes ¶ postea opponit z nō soluit. Secū-
da ibi: itē z q̄nq̄ nō habet. ¶ Tertia ibi: s. quid si cui dixerō in vul-
gari ¶ Quarta ibi: item nō. hic argumentū. ¶ In ea glo. ibi: vt in
stitu. quib. more. ¶ hitur obli. in prin. ¶ Pro clara intelligētia huius
prime partis glo. quero de solu. ad. d. l. q̄cquid astringēde. in prin.
que de directo contradicit. l. nostre: ibi enim tacitū habetur pro
omisso, z non expreso. ad istud varie dantur solutiones, z docto-
res laborant in re clara. ¶ Prima solu. glo. reprobat per omnes, q̄
17 diuina ¶ Secūda sol. glof. magis appropinquat veritati: q̄ illa

l. loquat in cōtractu q̄ celebratur re. ibi qui celebratur verbis: et
l3 non declarat, potest assignari ratio diuersitatis. nam in cōtra-
ctu verbis celebrato, verba sunt de substantia: ideo si non fuerint
verba, habentur pro omissis. ¶ Istam reprobant Bar. z Adoder.
hic: z idē in. l. ita stipulatus. magna. in prima oppo. princ. ad. si. j.
de ver. oblig. z Bar. in. d. l. quicquid astringende. per tex. in. l. tri-
ticum. ff. de verb. oblig. ¶ Sed Albe. z Ang. hic saluant solutiones
glo. dicentis, q̄ in. l. triticum. precesserat mutuum, z stipulatio fue-
rat interposita super mutuo: ideo acceperat naturam stipulatio-
nis. ¶ Ista solu. est diuiniatiua. ¶ Aduerte, q̄ l3 Bar. hic reprobat
istam solu. tamen idē Bar. tenet eam in. l. de die. z ibidem Albe.
Ange. z Fulg. ff. qui satisfac. cog. ¶ Aliam solu. tradit Bar. hic: in
distinctione sua. z glo. z Bar. in. d. l. quicquid astringende. in pn.
q̄ ibi fuit omissum aliquid formale vel substantiale. ¶ Sed ista etiā
diuina, z reprehendit per ipsummet Bar. in. d. l. triticū. z Pau.
de ca. ibi. aliter respondent Dy. z Bar. in. d. l. quicquid astringen-
de. z Bal. z Fulg. hic: q̄ ibi fuerat nimia obscuritas: ideo vitiat
stipulatio, si consideras tres casus. ¶ Ibi ego reiectis istis solutio-
nibus aliter respōdeo. q̄ illud quod est tacitum venit ex natura
contractus, illud habetur pro expreso: z in istis terminis loquit
ista lex. ¶ Si autem tacitum non venit ex natura cōtractus: z tunc
si ex precedentibus potest apparere q̄ senserint cōtrahentes, z nō
habet pro omissis: ita loquitur. l. triticū. ar. s. secus. d. l. quicquid
astringe. ¶ Hinc sumpta occasione examinat Bar. hic. z in. d. l.
1 quicquid astringende. an z quando tacitū habet pro omissis, vel
expreso, z dicit q̄ q̄n tacitum pendet ex voluntate vnius: puta tes-
tatoris, tacitum non habetur pro omissis, per. ll. per ipsum alle-
gatas ¶ Contra istud opponebat Fulgo. de. l. si quis in fundi voca-
bulis. j. de leg. j. z de. l. labeo. de supel. leg. z super hoc relinquit co-
gitandū: sed miror, q̄ glo. est ordinaria q̄ format ista contraria: z
respondet glof. in. l. semper in stipulationibus. ff. de regu. iur. s. q̄
voluntas testatoris est attendēda, si vta^f vocabulis veris et vsta-
tis ¶ Contra Bar. fortius stringit tex. in. l. quidam cū filium. ff. de
here. instit. respondent ibi Bal. z alij, q̄ per illum tex. limitantur
omnia iura mundi, dicentia, q̄ attendi debet volūtas testatoris:
q̄ est verū, q̄n testator venit ad declarationem volūtatē, saltē ta-
18 cite: ar. s. secus ¶ Postmodū ex tota doctrina Bar. que sequit^g: ha-
bes colligere tres casus in quibus nunq̄ tacitū habet pro expres-
so, in quocūq̄ actu seu contractu. ¶ Primus est q̄n omittit aliqd
de substantia vel forma, tunc non habet pro expreso, q̄ habet locū
etiam in vltimis voluntatibus. l. iubemus. et. l. hac consularissima.
C. de testa. et hunc casum probat tex. in. l. quicquid astringende.
fm vnum intellectum gloss. prealleg. l. ita stipulatus. et. l. infulam.
de verb. oblig. in. s. si quis infulam. j. de eo q̄ cer. loco ¶ Secundus
casus est in quo tacitum non habetur pro expreso propter nimis
am incertitudinem. d. l. quicquid astringende. secundū aliū intelle-
ctum: z hoc etiā habet locū in vltimis voluntatibus. l. duo sunt ti-
tij. de testa. tute ¶ Tertius casus est in quo tacitū habet pro omis-
so, quando illud tacitū agebatur ex vna parte tñ. l. si repetendi.
C. de condi. ob. cau. z hic in glo. in prima solu. Extra istos tres cas-
sus vult Bar. q̄ tacitum habeatur pro expreso, si bene consydes-
ras. ¶ In eadē glo. ibi: Sed qd si cui dixerō in vulgari. habes ex
19 glo. formatam notabilem q̄nem, q̄n simpliciter dixi: tolle istam
pecuniam nulla causa expresa, quis contractus sit iste. gl. z doc.
concludunt, primo recurrendū esse ad coniecturas: z l3 gl. dicat
de quantitate parua: dic melius fm Bar. si quantitas sit parua,
et dans sit diues: z accipiens pauper, hoc casu cōcurrentib^h istis
tribus presumitur donatio. tex. in. c. et si questiones. de simo. quez
Abb. ¶ Banor. ibi reputat singularem ¶ Eodem modo nobilitas z
diuitie faciunt presumi donationem. c. j. de dona. declarat Bal.
in. l. j. ff. ad velleia. habes glo. in. l. sed si ego. in si. ff. ad velleia. z glo.
in. l. vroz. s. si. ff. de lega. iij. gl. in. l. si filij. C. de donatio. antē viruz
z vxor. z glo. in. l. j. in. glo. j. z ibi not. Bald. C. de dona. ante nup. z
notabiliter Bal. in. l. j. in. j. q̄. C. de iure do. iste tamen coniecture
l3 faciunt presumi donationē in puato, tñ in prelato. ecclesie non,
fm Bal. in. l. etiam. C. de fideius. in dubio, cessantibus cōiecturis.
concludunt glo. z Bart. q̄ presumatur mutū, prout etiā tenet
Ant. de bu. in. c. si cautio. de fide instr. ¶ Nec si pecunia data est ad
numerym. iuxta glo. in. l. eius qui in prouincia. in ver. quas vero.
j. eo. quā ibi not. Bar. z glo. in. l. die sponf. aliorum. ff. de posi. alias
presumeretur depositū, fm Ange. ¶ Pau. de ca. z alios hic, z Ly.
in. l. incendiū. C. si certum petatur ¶ Et ita teneas, q̄ms Fulgo. et
Ludou. roma. hic teneant diuersam sententiā, q̄ non possit di-
ci mutuum, quando non subsit causa: prout etiā tenet Joan. de
imo. in. l. si fundum certo die. z in. l. a titio. ff. de verbo. obliga. sed
responde prout diffuse per Alexā. de imo. hic: ad quē te remitto.
Ad predicta facit, q̄ notabiliter dicit Ba. z quotidie allegatur
in palatijs. in. l. generaliter. in. ij. col. C. de non nu. pecu. q̄ in du-
bio, potius presumitur fatuitas q̄ donatio: vel quodlibet aliud:
sed contra istud dictum habet fortissimum tex. in. l. si testamēto.

¶ Iuuenes.
Adde Sal.
in. l. puiden-
dū. C. de po-
stu.

¶ Schola-
ris. adde se-
h. in. c. pasto-
ralis. i. j. cor-
li. de offi. de
lega.

¶ Testes.
Adde felin.
in rubric. de
ma. z obe.

¶ An miles.
Adde Bal.
in. l. cōstitu-
tū. ff. de test.
mili.

¶ Canonis-
ci. Adde fe-
li. in rub. de
ma. z obe.

¶ Legētes.
Adde felin.
in rub. d. ma-
io. z obe. in
ij. col. d. pre-
cedi etiam.

¶ Fuit licē-
tiatus. Adde
Ludo. ro. cōf.
ccccxij. in
cip. ites quo
ad primū ar-
ticulū quo
queritur.

¶ Doctor.
Adde Bal.
in. l. athlete.
ff. d. excusa-
tuto. ¶ Rap.
ful. in. l. mu-
lier. in. s. i. ff.
ad treb. Jo.
de lig. in. c.
capitulum.
de rescrip.

¶ An z q̄n
tacitū. Adde
l. triticū. ff. d.
verb. oblig.

§. i. ff. de fideius. vbi in dubio potius presumitur donatio q̄ solutio facta aīo gerendi negotiū, vel liberandi sociū, de illo tex. perpendit solus Raphā. cu. ibi dicens, fortissimum esse text. contra istud vulgare dictum. ¶ Adde pulchrū z notabilē text. in. e. cū venissent. de insti. quez oēs canoniste ibi ad hoc notant, q̄ verba generalia plata ad cōplacentiā alicuius, nihil operantur, z nihil disponunt: z p̄pterea per illū text. dicit Lud. ro. in repe. rubri. ff. de arbi. in. iij. col. alias de facto fuisse indicatum: cum quidā amicus dixit Alex. donas mihi istū libru: z ille respōdisset, nō tñ istū libru: sed oēs res meas. q̄ illa verba nihil disponerēt. de hoc habes glo. in. l. ij. in ver. ipsi sunt. C. in quib. cau. colo. cens. lib. xj. et notabiliter An. z. in. l. si cui. ff. de serui. titulo generalis ad ista vide oīno vnam pulchrā q̄nēz, quam tangit Jo. fab. in. §. plane. insti. de testa. subdit tñ Bar. q̄ si talia verba proferantur a teste, aliud esset: vt hic per eum. Subdit successine Bar. singularem limitationem ad regulam q̄ sufficit libellum presumptiue concludere. l. omnes. §. lucius. vbi glo. et Barto. ff. que in frau. cre. dicit singulariter Bar. istud esse verum, qñ talis presumptio resultat

21 factio tertiū. si autē resultat factio libellantis: opz q̄ illa presumptio expresse allegata succūberet, per tex. not. in. l. si adulteriu. cum incestu. §. idem pollioni. in ver. vtiqz si error allegat. ff. ad le. iul. de adul. §. dōdera tu. q̄ ille tex. singulariter pbat q̄ istud procedat nō solum in actore libellante sed etiam in reo excipiente z se defendente: qz opz q̄ allegat presumptionē resultantē facto suo. Istam limitationē sequit̄ Anto. de but. in. c. si cautio. de fide instr. z in. c. ij. de libel. obla. Jo. de imo. in. c. super hoc. in. ix. col. de renū. Abb. Panoz. in. c. afferte mihi gladiū de psum. Lud. ro. in consi. lxxvj. incip. pater reuerende, qñ nup audiui zc. ¶ Istā limitationē, adde quatuor optima similia. Primo adde id quod vult glo. sing. in cle. appellanti. in ver. alias. de appel. z Barto. in. l. ij. ff. de excep. q̄ licet notorium releuet ab onere probandi: qz tamen allegari z proponi in iudicio: al's non releuat. ¶ Secūdo z notabiliter adde illud quod volunt Bal. z Ange. in. l. super longi. in. iij. col. ad si. C. de prescrip. lon. temp. vbi per tex. dicti. §. idēz pollioni. dicit̄ esse tenendū fixum cordi: q̄ vbiēqz dicimus presumi bonā fidez, debet intelligi dūmodo expresse allegetur z proponatur in iudicio: z ideo debet esse cautus, qui se fundat ex possessione longi t̄pis, z prescriptione: qz l' presumatur q̄ prescripserit bona fide: tñ opz, q̄ alleget bonā fidē: al's succūberet. Idēz tenet Bal. in. l. si quis p̄ triginta. in. iij. col. si de fen. fue. cōtr. inter dñm z agna. nobiliter Bal. in. c. p̄ tuas. in. ij. col. de testi. Ange. in. l. eū qui. §. ff. de publi. Alexan. imo. in consi. cccxxvj. incip. in causa z lite vertente corā arbitris. in. iij. col. lib. ij. z plenius idem in consi. lxx. lib. ij. incip. in causa z lite vertente inter romeum. in. iij. col. ¶ Tertio confirmo per aliud q̄ singulariter vult Bar. in. l. rem alienaz. in. ij. col. de pigno. actio. vbi dicit, q̄ in omnibus casibus in quibus quis presumitur esse dñs: puta ex possessione presumitur dominium. l. penul. vbi plene Bar. ff. de condi. insti. glo. z doc. in. l. cum res. C. de proba. cum simi. tamen opz q̄ tale dñm presumptū allegat, al's succūberet. Idē tenet Bal. in. l. etiā. C. de excep. rei iudi. in. ij. col. Sal. in. l. certi. C. locati. Alexā. in preallegato consi. cccxxvj. z in consi. cclxxij. incip. in causa z lite vertente inter Lancelotum. in. ij. col. lib. ij. ¶ Quarto facit quod not. vult Bal. in. l. quicumqz. in. i. col. C. de ser. fugi. t qz in dubio quis presumatur ignorare, per regulam. l. verius. ff. de proba. tamen opz q̄ in iudicio expresse allegetur, al's succūberet. Et predicta bene no. qz in practica vtilia sunt. Antellige tamen sane istā Decisionē Bar. pcedere, qñ narratio libelli, z conclusio esset incerta z nihil cōtineret de presumptione: secus si in narratione libelli nihil diceret sed in conclusione sic: qz tota virtus consistit in conclusione. l. nō debet. vbi Bar. z Bal. ff. de dolo. Bar. in. l. laureli. §. ff. de lib. lega. Bal. in. l. ij. in si. C. de peti. heredi. Bal. in. l. nec quicqz. §. vbi decretum. in. xv. col. ff. de offi. p̄cō. z lega. z in specie declarat Lud. ro. hic Antellige z scōdo doctrinā Bar. hic procedere dūmodo cōtra talē libellū expresse opponat a parte: t al's parte nō opponēte pcedit libellus incertus, z generalis, z obscurus. l. in si. C. de anna. excep. fm Raphā. fulg. hic. ¶ Blo. vlti. in ver. bonitate, remouet vñū q̄nēz. nota diligenter istam glo. z teneas cordi. t qz in mutuo, debitor teneat reddere in bonitate intrinseca: tamen si estimatio vini vel alterius rei fuerit mutata: puta qz decreuerit non tenetur debitor soluere aliquam estimationem nisi fuerit in mora. d. l. vinuz. §. eo. z pro hoc inferunt Bar. z doc. ad monetaz mutuatam, que postea fuerit mutata quid reddi debeat, in quo cōis conclusio est, quā hic ponit Bar. z plenius in. l. paulus. ff. de solu. in. ij. col. iuncta limitatione Anto. de bu. in. c. quāto. de iureiur. cū infinitis p̄cō. quas vide hic recolletas per do. Alex. ¶ Quid autē si valor pecunie esset in totum mutatus ponit Bar. in. l. quod te. §. eo. z ibi dicā. z ex primo dicto bar. hic habes, per Canon. in. c. ij. de deci. glo. in. c. querente. in ver. solidos. de omi. ordi. z d. c. quanto. z plenius q̄ alibi legerim: ponit Albe.

de rosa. hic Quid autē in vltima voluntate: poue, testator legauit mihi centū ducatos: tpe testamēti ducati valebāt tantū, testator superuixit mutatus est valor, vel ante vel post ante q̄ heres adiret, cuius temporis estimatio attendi debeat. Breuiter dic, q̄ attendi debeat tempus cōditi testamēti. ter. habes notabilem in. l. vrozem. §. testamēto. z ibi Bal. no. ff. de lega. iij. z ita per illū tex. dicit Albe. hic. in. v. col. z Lud. rom. hic. z Oldr. lau. in. §. si. xij. z consi. xxvj. z in consi. lxxvj. vltra eos. pro ista decisione allego glo. no. quā glo. bene signabis in. l. pe. in. §. cedit. ff. de fun. instru. que singulariter tradit doctrinam in omni materia, q̄ in legatis vniuersalibus attendimus tempus mortis testatoris, in particulis, tps cōditi testamēti. ¶ Quid autē in statutis, pone statuto cauet, q̄ qui fecerit tale delictū puniatur in centū ducatos, tpe cōditi statuti. ducatus valebat forte quinqz libras tpe comissi delicti: nūc valet sex libras: qz tps spectabit in cōdenatione: concludo breuiter, q̄ attenditur tps cōditi statuti. Ita Joan. an. in addi. Spe. in tit. de solu. §. nūc aliqua. circa si. Bul. de cu. z Bal. in. l. illud. ad finē. C. de sacrosan. eccle. z in. l. ij. C. cōia de le. z l. si tibi pecuniam. §. eo. Confirmo, bonū est argu. de statutis ad vltimas voluntates, z e contra. dicit Barto. in. l. ij. C. de his quib. vt indi. l' alibi dubitet qz Lud. ro. hic. sed ibi examinaui z tenui q̄ sic: sed sic est, q̄ in vltimis voluntatibus attendimus tempus cōditi testamenti. per predicta ergo etiā in statutis idē dicimus

30 q̄ attendimus tps cōditi statuti. ¶ Extra glo. Bar. hic form at q̄nēz, de abbate q̄ scholari reuerso a studio dedit fundum vt hic pleur: z sequit̄ Lud. roma. in consi. cccxxvj. incip. in pposito casu aduertendum in. i. col. Adde, q̄ leges allegate per Bar. nō vidētur facere in pposito. eo qz loquātur in vltimis voluntatibus in quibus consuetudo z voluntas testatoris tñ attēdit: vt declarat idē. s. indistincte: sed Bar. loquit̄ in contractu in quo attendit voluntas vtriusqz. Et p̄pterea cōclude in ecclesia z monasterio, q̄ res sit clara z expedita: qz talis ecclesia nō potuit dare fundū ali cui, nisi esset valēs doctor, per tex. in. c. relatū. de testa. l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. saltē pcederet ecclesie restitutio in integrum. c. i. z per totū. de in integ. resti. fm Ey. Albe. z Fulg. hic. ¶ In priuato autē qui concessisset fundum si expresseisset, vel aliter appareret eum dedisse vt fruētur ppter patrociniū illius, si erit dete cta ignorantia, posset repetere. Al's q̄uis in aīo z in pposito habuisset dandi illi ppter aduocationē: tñ nō poterit repetere: z ita doc. hic. z Albe. Jo. an. in. c. si. de etate z quali. z in addi. Spec. in tit. de preben. super rubri. Hico. de neapo. in. l. nescimus. §. fin. ff. de excu. tuto. Adde q̄ peroptime dixit Jo. and. in addi. Spec. in tit. de instru. edi. §. nunc aliqua. in. x. col. t q̄ si executor testamenti volens obedire testatori distribuit certā summā pecunie quaz de dit scholari pauperi, si postea appareat nō esse talē sed esse discolorum z nō studiosum, potest qz dedit repetere. ¶ t an ep̄s qui cōtūlit beneficium redeunt a studio, putans ipsum sufficienter instrutum z doctū, cū nō sit, possit postea ei illud bñficiū auferre. vide per Jo. an. in addi. Spe. in tit. de preben. sup rubri. et in. c. de etate z quali. in nouella. per ista remanet ista lex vtiliter expedita. vide tñ sequentē lecturā eiusdē legis: vbi quedā accuratū z diffusius expediuntur. Yason z Saynus iuriconsultus.

¶ Materiam huius legis z precipue principalem regulā istius legis plenissime examinare intendo: quia talem regulam nullibi bene discussam inuenio.

1 Sicut conditio expressa impedit ortum actionis, ita tacita z ita par est virtus taciti z expressi.

2 Idem in die.

3 Idem in pacto.

4 Idem in substitutione, sicut expressa facit cessare ius accrescendi, ita z tacita.

5 Idem in alienatione expressa prohibita sicut tacita, habet locū aut. res que. C. cōmuniā de leg.

6 Clausule tacite, ita habēt actū modificare, sicut expresse.

7 Ea que tacite fiunt iuxta cōtractum informant illum.

8 Sicut pater potest expresse emancipare filium, quo ad vñū actū ita tacite.

9 Expressa substitutio matrē excludit, non tacita. Dispensationes sunt multum odiose, z restringibiles. Nec in eis fit extensio.

10 Tacita repudiatio plus nocet, q̄ expressa.

11 Plus operatur cursus temporis, q̄ renuntiatio.

12 Expressa prohibitio plus operatur q̄ tacita.

13 Clericus non pōt expresse renuntiare foro: l' tacite sic.

14 Quando res expresse legat̄ transit dominium: l' secus si tacite.

15 Expressa translatio operatur ademptionem: secus in tacita.

16 Quinqz conclusiones, quando par est virtus taciti z expressi.

20 Imitationes ad regulam sup̄ascriptam.

21 In mutuo quid restituendum sit.

23 Quando omissum habeatur pro omisso.

- 23 In ultimis voluntatibus, an requiratur expressio cause.
- 24 In traditione simplici, presumitur causa in dubio.
- 25 Quando presumptio resultat ex facto libellatis, vel facto rei expipientis, necesse est qd expresse allegetur.
- 26 In libello qñ quis teneatur exprimere, ex qua causa tenetur.
- 27 Idem in bona fide, que presumitur necesse, qd allegetur.
- 28 Idem si ex possessione presumitur dominium.
- 29 Idem in ignorantia.
- 30 Idem in dominio.
- 31 Idem q quis presumit vivere vsq; ad centū annos, opz qd alleget.
- 32 Libellus incertus z generalis pcedit parte nō opponente.
- 33 Quando in omni materia senior preferatur iuniori.
- 34 Idem in doctore.
- 35 Idem in magistris.
- 36 Idem in clauibus castri, que reponuntur penes seniozem.
- 37 Idem in fratribus, vt penes seniozem reponantur clauēs.
- 38 Idem in instrumentis z libris rationum.
- 39 Idem in statutis requirentibus consensum agnatorum.
- 40 Idem vt maior feruiat minori.
- 41 Seniores presumuntur meliores iuuenibus.
- 42 Plus valet vmbra senis, q eloquentia vel gladius iuuenis.

Quid.

Adde ad hanc regulam huius
 1 **Q**uod expresse, viij. C. t. Primo qd sicut conditio expressa impedit ortum actionis z obligationis. l. cedere diez. ff. de verb. sig. Idem est in conditione tacita. gl. in l. item q2. in ver. bo. male petitur. ff. de pact. quā Albe. de rosa. ibi dicit esse singu. z nō reperiri alibi. Et qd sit singularis dicit Bal. in c. significasti. de elec. Rico. de neapo. in l. plane. in prin. de lega. j. Ro. de imo. in l. ij. eo. ti. z habes glos. confocia in l. ij. s. creditus. in ver. post nup. s. eo. z ibi ad hoc no. Roma. C. t. Secūdo adde, qd sicut dies expresse interpellat^a constituit in mora. l. magnam. C. de contra. z com. mit. stipu. ita z tacita. l. ij. in fin. C. de iure emphi. glos. in l. si mora. z ibi ymo. z Moder. notant. ff. solu. ma. gl. in l. ij. s. nunc de offi. cio. In gl. z ibi Ang. no. ff. de eo qd cer. loco. C. t. Tertio adde, qd quodamodū ex pacto expresse appposito iuxta dictum, orit^a actio^b prescriptis verbis. l. iur. gentiū. s. quimimo. ff. de pac. l. in bonis dei. C. eo. idem etiam est ex tacito pacto. tex. in l. hereditatem. in ver. prescriptis ver. bis. quē ad hoc ibi no. ymo. z Ludo. ff. de do. na. Areti. in l. ij. in prin. in. vj. col. de verb. oblig. C. Quarto adde qd sicut expressa substitutio facit cessare ius accrescendi. l. ij. s. si duo. ff. de bo. pos. fm tabu. ita tacita vt pbat tex. melior de iure in l. fina. in ver. partem. C. de heredi. insti. z ibi Bal. xxxij. q. z ibi d. Alex. in. fi. ad hoc notant. z est glo. si iuncto tex. in l. si. C. de insti. z substiti. z ibi Bal. in. ij. col. ad hoc not. C. t. Quinto adde, qd dispositio auf. res que. C. cōia de lega. loquens in tacita phibitione de alienando, habet locū etiā qñ testator expresse phibuisse alienationē, fm Bart. z alios in l. filiusfamilias. s. diui. in. ij. q. de lega. j. Dy. z Bal. z Sali. in l. voluntas. C. de fideicō. per tex. in l. filia. in prin. z in l. mulier. s. penul. ff. ad treb. Item quia dispositio auf. res que continet causam fauorabilem: ergo debet extendi per doctrinam Bar. in l. si constante. in prin. in. ix. q. prime partis. ff. sol. ma. cū simi. Ego tñ alias in consulendo in ciuitate Bononie attētaui qñum: motus pluribus fundamentis, precipue qd fortior est expressa phibitio testatoris, q sit tacita: ergo non est licita extēstio de minori ad maius: probo assumptum, nā expssa phibitio testatoris reddit alienationē ipso iure nullam, z alienantē tanq; indignum repellit a reuocatione: secus est in tacita. glo. est not. in l. cū pater. s. libertas. in glo. j. z ibi Bar. z doc. de leg. ij. not. in l. ser. uo legato. in prin. de leg. j. Secundo mouebat, nā fortior est phibitio de non alienando, que fit per viā vltime voluntatis, quā illa que fit per viam cōtractus: istud assumptū pbat duplr: nā prima phibitio impedit trāslationē dñij: secus in scōa, vt per glo. z doc. in l. si ita quis. s. ea lege. ff. de verb. obliga. z in l. ea lege. C. de qd. ob cau. Tertio res subiecte restitutioni per viam vltime voluntatis effectualiter alienari nō possunt. l. ij. s. pe. C. cōia de lega. habetur in l. marcellus. s. res que. ff. ad trebellia. z tñ res subiecte restitutioni per viam cōtractus. bene alienari possunt. l. z si dotis. vbi Bar. z doc. C. de iure dot. no. Ange. in l. si focus. p illuz text. s. eo. modo ego habeo, qd res expresse phibite alienari per viā cōtractus tali phibitōe que impediāt trāslationē domini, nō pōt alienari, etiā in causa dotis: z sic nō habet locū tunc auf. res que, vt est gl. approbata in l. nulla. z ibi Ly. z Bal. C. de iur. do. Moder. in. d. s. diui. ergo multominus pcedet dicta auf. res que. qñ testator expresse phibuit alienationem: nec aliquid faciunt leges allegatę per Bar. z doct. q loquunt in phibitione tacita: z istā opi. tenet Bal. licet alia ratione moueatur, que non multū vrget in. c. j. s. donari. quali. olim feu. pos. alie. Plura alia ad hoc cōfirmāndum posui in dicto cōsilio que ponā in. d. s. diui. C. t. Sexto principaliter ad istam regulam adde, qd clausule tacite ita habēt

actū modificare, sicut expresse. Ita no. Bal. in l. stipulatio. s. habet. ff. de ope. no. nuntia. C. t. Septimo adde, qd etiam in ea que tacite fiunt iuxta cōtractum, informant illum: vt no. in l. si oleū. ff. de dolo. fm Bal. in l. ij. in. v. col. C. de cōue. fil. debi. l. x. C. Octauo adde tñ qd sicut pater potest expresse emancipare filium ad vnū actum tñ, fm Bar. in l. ij. s. in filij. ff. ad trebel. cum concoz. ibi s. gnatis. Ita etiam tacite, fm Oldra. in consil. xxvj. incip. pater consensit filie. Joan. andr. in addi. Specu. in titu. de instru. ed. s. p. 2 ro. vers. quid si filiusfamilias. tñ hunc contra regulam predictā opponitur. nam expressa substitutio pupillaris matrem excludit. l. papinianus. s. sed nec impuberis. de inoffi. testam. c. si pater. de testa. in. vj. tacita autem, eam nō excludit. l. precibus. fm cōmunē intellectum. C. de impube. et alijs substiti. l. si. C. de insti. et substiti. ergo non est verū, qd sit par virtus taciti z expressi. Rñdet Barto. in l. centurio. in. ij. col. ff. de vulg. z pupilla. z in l. si quis stipulatus sit stichum. ad si. prin. ff. de verb. oblig. z tacitum nō semper operatur idem qd expresse, quod nihil est. Aliter respondent Albe. hic. in. ij. co. Alex. z Bal. in. d. l. centurio. in pe. col. Salice. in. d. l. precibus. Tamē aliter responde quod lex dispensat contra regulas iuris, z in preiudiciū matris, qd pater possit facere testamētum pro filio pupillo, z substituere ei quēcūq; extraneū z excludere matrem, non solum a luctuosa hereditate filij: sed etiam a legitima. d. s. sed nec impuberis. qd non posset facere ipse filius si testaret. sed dispensationes sunt multum odiose z restringende, pcpue qñ respiciūt preiudiciū tertij. c. j. in fi. de fil. presby. in. vj. glo. in. c. ordinarij. de offi. ordi. in. vj. adeo, qd in dispensationibus etiaz ex maiozitate rationis, non sit extensio^d Ita Lano. in. c. postulasti. de rescrip. do. Abb. in. c. ad aures. eo. tit. vnde ibi nō admittuntur coniecture z presumptiones: z ideo ibi tacita substitutio non habet effectum: z sic ex istis limita suprascriptā regulam nō pcedere in dispensationibus: qz odiose sunt, z tangunt preiudiciū tertij. C. t. Secūdo contra suprascriptā regulā opp. nā inuenio, qd tacitū plus nocet qd expresse: patet, qz tacita repudiatio que inducitur per lapsum tēporis, plus nocet qd expresse. ita no. Bal. in l. ij. in. j. no. C. de iur. z fac. igno. Istud cōfirmo dupliciter. nā filius suus abstinere ab hereditate patris potest, z intra triennium suam abstentionē reuocare. l. si. C. de repu. here. l. si qd suus. ff. de iure delibe. z tamen si tacite, per lapsum tēpis. secus est glo. in l. ij. in. ij. solu. C. de iur. z fac. igno. Bar. in l. ij. eo. tit. expsse Bal. z Pau. de ca. in. d. l. si qd suus. Pau. de ca. z Alex. in. d. l. fin. C. Secundo confirmatur. nam si est delata hereditas filiofamilias: z causa expresse repudiet, non nocet patri. l. si. in prin. z. s. penul. C. de bo. que libe. z tamē si excludatur tacite lapsu tēporis preiudicat patri. l. fina. ff. quis ordo in bon. pos. ser. l. i. vbi gloss. z doc. C. qui admit. Barto. in l. is qui heres. s. neq; filius. ff. de acquir. heredi. in l. seruus. s. fina. ff. de bo. pos. Et propterea Bald. in l. centurio. in. ij. co. ff. de vulg. et pupil. z ibi expresse ymo. in. ix. col. dicunt, qd regula huius tex. non procedit, quādo agitur de excludendo quem ab hereditate. C. t. Confirmantur predicta, qz plus operat^a cursus tēporis, qd renuntiatio. l. facta. s. si. quis bo. noruz. ff. ad trebel. qz tempus excludit, exclusione legali. Item qz quedam, perdunt negligētia, que non perdunt expresse cōsensu, l. cū filius. s. in hac. ff. de verb. oblig. not. in l. aduersus. C. de vsur. Item renuntiatio excludit personam a iure, sine preiudicio tertij, sed prescriptio z negligētia excludit ius a personis omnib⁹, z est in rem: ita pulchre Bald. in l. ij. in. xxvj. oppo. C. qui admit. tñ Et contra inuenio qd expressa phibitio plus nocet, qd tacita que inducitur per lapsum tēporis. nam si filius excludatur lapsu tēporis, solū excluditur a primo capite: z potest venire ex alijs duobus capitibus. l. ij. s. sed videndū. ff. de succed. edic. z tamen si finz d pliciter repudiat, excluditur ab omnibus capitibus. glos. est no. in dicto. s. sed videndum. in verb. succedat. quam ad hoc reputat singu. Pau. de ca. in l. ij. in. fi. C. de iur. z fac. igno. a. z. l. j. in. v. col. C. qui admit. vbi per illaz glos. in specie notat, qd expssa repudiatio plus operat^a qd tacita: cum excludat ab omni capite: eo qz habet voluntatē verā. Similiter p additionē vulgariter substituti tollitur suitas, fm magis cōem sniam. l. si filius heres. vbi Bar. z doct. ff. de libe. z posthu. bar. in l. si filius qui patri. ff. de vulg. z pupil. et tamen tacita vulgaris non tollit suitatem. l. si filius qui se paterna. z. l. iulianus. ff. de acquir. here. no. Bar. in l. gallus. s. z quid si tantū. ff. de libe. z posthu. Bal. in l. ij. C. de heredi. insti. Item expressa conditio in vltimis voluntatibus, impedit trāsmis. sionē. l. ij. s. sin autem aliquid sub conditione. C. de cadu. tol. secus est in tacita. l. cōditiones extrinsecus. ff. de cōdi. z demō. glo. in l. itē qz. in ver. male petitur. ff. de pac. etiā si sit cōditio tacita legis subrogata in locū conditionis expresse apposite a testatore. l. que sub cōditione. s. fina. z ibi glo. z clare Barto. ff. de cōdi. insti. de quo tex. facit festum Are. in l. ij. de lega. j. Item, per pactum nudum expresse, pignus ipso iure tollitur. l. maior. C. de pignori. secus est in pacto tacito. l. si tibi. s. de pignoz. z ibi glo. z docto. ff.

Interpel lat. ad bar to. in. l. tra s iectit. i. s. de illo. ff. de act. z oblig. Lar. zab. in c. p. z. g. i. v. col. de offic. deleg. idem Lar. in. c. po tuit. de loca.

Oritur actio. Ad Bart. in l. si qd p eo. ff. de fideiussio. Salice. in. l. legem. C. de pac. Fre. in c. sūt nōn ul li. ij. q. ij. dos cto. in titu. s. de pac.

Dispēsa tiōes. Adde Ant. debu. in. c. cū i cum ctis. in. s. cū vero. de ele. Lar. zaba. i c. qz circa. s. plan. et affi. Alexan. de imola cons. xxxix. incip. visofaiuto. in. iij. volu. idem Alex. q. cxij. i. ci. ponderato. in vlti. co. in eo. volu.

Nō fit ex tētio. Ad Abb. i. c. at si clerici. i. s. s. adulter qd de iudi. i. v. col. Pet. de anc. q. i. xvj. inc. dñs nñ. in vlti. col.

- 13 de pac. z. l. ij. in verb. exceptio. C. de remis. pig. C. Sexto contra istam regulam facit. nā clericus nō potest expresse renuntiare foro. c. si diligenti. de foro cōpe. sed bene tacite. s. cōtrahēdo z delinquendo. c. romana. s. contrahētes. de foro cōpe. in. vi. doc. in. d. c. si diligenti. C. Septimo qz in p̄rogatione expresse clerici. requisitur licētia sui ep̄i. c. significasti. de fo. cōpe. nō sic in tacita: vt no. in. c. dilecti. vbi Inno. z doc. eo. titu. z expresse Pau. de cast. in. l. i. ff. si quis in ius voc. nō ierit. C. Octauo in cōtrariū facit. nam quando res expresse legatur. trāsit dñum ipso iure in legatariū. l. a titio. in. si. ff. de fur. l. si tibi homo. s. cū seruus. ff. de lega. i. secus qñ tacite. l. emptor. s. ancilla. cum glo. z ibi Barto. ff. de rei vend. Bar. in. l. seruum filij. s. si. ff. de lega. i. C. Nono tacita distributio partis non sufficit vt aliqui dicantur. disuncti res: sed requiritur expresse. l. si duobus. s. si. z ibi Bal. z Moder. ff. de leg. j. Bar. in. l. legata mutiliter. s. si. eo. titu. ergo non est par virtus taciti z expresse. C. Decimo in vltimis voluntatibus expresse translatio l. inutilis operatur ademptionem. l. plane. in. prin. ff. de leg. j. secus in tacita. l. si iure. z ibi Bar. ff. de lega. i. C. Undecimo. quando legata tacite repetuntur a substitutis intelliguntur sub eadē die vel cōditione. l. cūz pater. s. ab instituto. ff. de lega. i. z tñ secus est qñ expresse repetuntur a substitutis. l. si cui seruus. s. j. z ibi gl. et doc. ff. de leg. j. C. Duodecimo in q̄rium facit qd vult Bart. in. l. i. ff. de leg. j. C. Et ideo si quis stipulatus sit stichū. ad si. prin. ff. de ver. obli. C. Et ideo pro solutione capias quin. qz cōclusiones. C. Prima est qz in his que veniūt tacite ex natura cōtractus: tūc bene par est virtus taciti z expresse: ita loquitur ista lex. vt vult Bar. in. iij. no. in. ij. col. in eius distinctiōe. Ratio. qz si exprimeret certe exprimeret illud qd tacite oīno inerat ex natura ipsius cōtractus: vnde expressio nihil plus operaret. l. ij. de leg. j. l. nō recte. C. de fideius. ideo tunc par est virtus taciti z expresse. z istud est qd vult dicere iuriconsultus hic. in verbo. nā in contrahēdo. z ita pprie loquit text. in. l. hereditate. ff. de dona. iuncta. l. si quis seruū. s. si. cū. l. seq. de le. ij. C. Secūda cōclusio est qz qñ tacitū cantat mediante p̄scriptione: z sic mediante exclusione legalitunc operatur plusqz expresse. ppter adimiculū legis. vt est glo. in. l. sed si inter me. in. prin. ff. de ser. vrb. predio. declarat Bal. in. l. ij. in. xvij. oppo. C. qz admit. facit. l. aduersus. cū glo. C. de vsur. iuncta. l. p̄ses. C. de trāfac. ad idem facit. c. de quarta. de p̄scrip. iuncto. e. ij. de dona. ita loquitur qz dixi. s. de filiosa. cui delata est hereditas. C. Tertia cōclusio quantum ad vitandū actū. nō tantū operat tacitū sicut expresse. nā error expresse vitiat. nō ita tacitus. l. z ex diuerso. s. si in iudicio. z ibi glo. z Moder. ff. solu. ma. l. expresse. z. l. actus legitimi. ff. de reg. iur. facit qd in p̄posito dicit Bal. in. l. eleganter. s. si quis post. in. v. col. ff. de q̄di inde. vbi dicit qz par est virtus taciti z expresse. quo ad hoc vt actus valeret. non quo ad hoc vt sit nullus. l. si quis legatū. ff. de fal. z p hoc reddidit dubia regula quā tradit Bar. in. l. demonstratio falsa. in. prin. in. vij. conclu. ff. de cōdi. z demonstr. vbi dicit qz inepta expressio minus vitiat. qz tacita. C. Quarta cōclusio. actus z voluntas taciti. non sic late sunt interpretandi. sicut expresse fm Pau. de ca. in. consi. xv. quod incipit: visa appellatione. in. iij. col. Adde tex. not. in. l. fin. in. prin. in. ver. recepisse. z qd ibi Bar. de leg. ij. C. Quinta cōclusio. multa tolerant vt possint fieri tacite. que nō possunt fieri expresse: patet in iuramento calūnie qz nō pōt expresse remitti. l. ij. s. sed qz veremur. C. de iura. calū. nec valeret cōsuetudo contrariū disponens. ceterū. de iura. calū. Et tamē potest tacite remitti. c. j. z ibi gloss. de iura. calū. in. vj. glo. z Barto. in. d. s. sed qz veremur. z glo. in. c. tuis. de testi. ad idem facit. l. filiū familias. s. veterani. z ibi Bar. no. ff. de procu. glo. no. xj. q. ij. in. c. inclyta. z glo. in. c. si forte. in. v. euentem. de elec. in. vj. ponit doct. in. c. cū tēpore. de arbi. Hinc est qz si clericus vult expresse progare iurisdictionē ep̄i non sui. resquiritur licētia sui diocesan. c. significasti. de foro cōpi. secus est in tacita p̄rogatione. que inducitur contrahendo vel delinquēdo. c. dilecti. vbi doc. eo. titu. Pau. de ca. in. l. i. ff. si quis in ius voc. non ierit. gl. in. d. c. inclyta. z glo. z doc. in. d. c. si diligenti. de foro cōpe. Itē predicta oīa intellige nisi tacitū z expresse cōcurrant tunc non est par virtus: imo expresse facit tūc cessare tacitū. l. cū ex filio. s. filio. z ibi Bar. no. ff. de vulga. z pupil. z ista est ratio quare substitutus p̄feritur coniuncto. l. ij. s. si duo. ff. de bo. pos. C. fm tabu. l. j. s. p̄secundo. C. de cadu. tollen. C. Ultimo vt nihil omittat: adde ad istā regulā qz par est virtus taciti z expresse: limitant Inno. z do. Alex. in. l. ex facto. s. si quis rogatus. in. ix. col. ff. ad treb. qñ tacitū procedit fm regulas iuris cōis: secus si cōtra: vt ibi per eos. C. Item noto ex ista lege qz in mutuo semper intelligitur tacite agi inter partes quod restitutio fiat in eadem qualitate z bonitate: concordat. l. ij. s. j. ff. de actio. z obli. z instit. quib. mod. re cōtrahi. obli. in. prin. z l. res in dōtē. ff. de iure do. rationem assignat: vt per roma. hic: z ante eum Bal. in. penul. colū. C. Quid autem si expresse esset actum. qz restitutio fieret in eodem genere. sed nō in eadem bonitate: imo in deteriori: vt puta. si esset

actum. qz pro vino veteri reddatur nouum. z sic deterius nunqd esset mutui. Rapha. fulgo. in. l. ij. in. prin. in. iij. colū. s. eo. tenet. qz nō: quia omitteretur illud qd est substantiale mutui. per iura superius allegata: sed ea que sunt de substantia cōtractus. nō possunt immutari: z si immutent. alterant ipsum cōtractum. l. ij. ff. de vsufruc. earū rerū que vsu cōsumuntur. naturalia vero cōtra bene possunt immutari. l. ij. s. si cōuenit. ff. de pos. relinquit tamē sup hoc cogitandū. Istā opi. Fulgo. refert Roma. in. l. ij. in. prin. in. v. col. et eā tenet z dicit. qz tunc erit cōtractus inoiatus. Cōtrarium tenet Pau. de ca. hic. in. j. col. qz istud. qd restitutio fiat in eadē bonitate. nō est de substantia mutui. sed est de naturalit: ideo pōt p pactūz immutari: z tñ erit mutui. nā de substantia mutui est. qz restitutio fiat in eodez genere. et istud non posset immutari per pactum: vt hic per euz. Adde qz istā opi. tenet Barto. hic: si bene inspexeris. in. j. colū. dñ allegat. l. firmio. s. si. ff. qñ dies leg. ce. z sequunt Fulg. Lud. z Moder. hic. Item. qd sit de natura mutui. tenet Bar. hic in. ij. no. z etiā in. ij. col. in distinctiōe. Sed tu qz corda istas opi. qz aut est actum inter partes expresse de mutuo celebrando: z tunc erit mutui z pactū de reddēdo deterius. cū sit super naturalibus mutui: vt predicti: z p̄t ex doctrina glo. in. l. pacta cōuēta. in. p̄nc. ff. de cōtrahen. emp. z Bal. in. l. ad exactionem. C. de do. p̄mis. nō alterabit ipsum cōtractum. l. in emptionibus. ff. de pac. qñis per pactum egrediat naturā mutui: prout in simili dicit iuriconsultus in. l. lucius. z l. die sp̄saliorū. s. j. ff. de pos. aut nō est actum inter partes. vt sit mutui: sed z simplr fuit dictū. qz caperet vinū vetus z redderet nouū tunc. credere. qz esset cōtractus inoiatus. z oria tur actio p̄scriptis verbis: ita procedit prima opi. Istud pbat dupliciter. Primo. p regulam qz quotiescunqz cōuētio nō trāsit in specificaz formā cōtractus noiati. tūc censet cōtractus inoiatus. vt. l. j. z tribus sequentibus. z. l. si gratuita. in. p̄nc. ff. de p̄scrip. ver. Secūdo z melius pbat. per casum in. l. titius. in. fi. z ibi glo. ff. de p̄scrip. ver. pōderando rōnem ibi assignatā in tex. ibi em pbat. qz qñ dat pecunia simplr. z agi vt min⁹ reddat. nō est creditum. sed cōtractus inoiatus. qz excedit ius z naturam crediti: vt ibi dicit tex. z pondera qz in illo tex. probat plus. qz etiam qñ illud minus reddi. esset solum in potentia. qz posset cōtingere: facit vt non sit mutuum. quātomagis vbi est in actu vt in proposito nostro. vide in simili tex. in. l. cū manusata. s. si. ff. de cōtrahē. emp. Huic conclusioni videtur fortiter obflare tex. in. l. rogasti. s. si tibi. j. eod. Sed responde triplr. Primo qz tex. ibi nō dicit qz sit mutui: sed ista solutio non est tuta: qz lex debet intelligi fm naturā tituli sub quo situata est. l. imperatores. ff. de in diē adiec. C. Secūdo responde. qz ille tex. loquit qñ expresse fuit datum ex casu mutui: vt ibidem p̄supponunt glo. z doct. z suadet natura tituli: z expresse dicit glo. in. l. si tibi decem. in. prin. in. glo. j. ff. de pac. C. Tertio z notabilius rīde. qz ibi nō dubitatur de titulo z tractus. s. quis z tract⁹ sit: vt dubitat in. d. l. titius. sed dubium illius text. est. de qualitate obligationis: an obligatio in mutuo possit ztrahi in min⁹ aut plus qz sit datum. C. Ultimo circa finale notabile Bar. adde quod no. Ange. in. l. p̄dicts. per illū tex. C. de emic. C. Glo. in. ver. pro caus. to. dum Bar. ponit. qñ omīssum habeatur p̄ expresse Cōtra pri mum membrum sue distinctionis tria vident obflare. C. Primo text. in. l. quidam cum filium. ff. de heredi. insti. vbi in vltimis voluntatibus. tacitum non habetur pro expresse: sed per illū tex. limitata istā materiā: vt dicunt Bal. z Inno. ibi. Inno. z Rapha. cu. in. l. si res obligata. in. prin. de leg. j. do. Alex. in. l. ij. ad fin. C. de lib. be. p̄te. qz attendat tacita voluntas testatoris: verum est euans do transiit ad aliquā dispositionē. atqz secus: vt ibi est tex. Hinc dicit Bal. in. l. eū virum. in. vlti. col. C. de fideius. cōsiderari mentem testatoris: est verum. si verbis aut factis adheret. C. Secūdo obstat tex. in. l. si alij. ad si. in. ratione sui. ff. de vsufu leg. quem reputat singu. Bald. in. c. secundo requiris. in. j. col. de app. nec videtur tuta solutio cōmunis gl. z Bar. ibi: z Bar. in. l. in embi. guo. per illū tex. ff. de re. dub. qz obstat ratio in qua se fundat text. Item qz illo modo esset de indubitabili. C. Tertio obstat text. in. l. si quis in fundi vocabulo. in. prin. de lega. i. iuncta glo. ibi cōmunitur approbata. que extēdit illum text. vt procedat etiam quādo constat clare de voluntate testatoris: z de illo tex. oppo. Fulg. hic z relinquit cogitandū: sed ad illū text. est glo. in. l. semper in stipulationibus de regu. iur. qz attenditur voluntas testatoris. verum est. nisi sit expresse per verba penitus incongrua z inepta. C. Sed tu caue. qz ex quo in vltimis voluntatibus non requiritur de necessitate expressio: ergo videt qz si exprimat z inepte. qz nō debeat vitari. per regulam. l. vnice. in. prin. cum simi. C. de rei vgo. act. Confirmatur per regulam quā tradidit Bart. z superius religi in. l. demonstratio falsa. in. prin. in. vij. q. ff. de cond. z demō. vbi tenet. qz minus vitiat inepta expressio: qz omīssio per. d. l. vnicam. in. prin. Item inquātum glo. z doct. examinant illā qōnem. si simplr dico. tolle pecuniā. quis cōtractus censcat. vltra tradita p̄ alios z ea que atqz dixi. Adde. qd ista glo. facit pro doctrina Bald. in. c. si quis qui.

¶ Cū clerici. Adde tex. z ibi doct. c. i. c. significasti. s. ro. compe.

si is qui de elec. post Arch. l. iij. dist. in c. nore. z idem Bal. in c. si
24 qui de manso. in. vij. col. de contro. inuesti. tibi dicit. q in tradi-
tione simplici in dubio presumitur causa: secus in promissione. l.
ij. s. circa. cum glo. ff. de excep. doli. Ratio differentie est fm cū: qz
in pmissio qlibet est facilis: sed non sic in dando seu in traden-
do. Confirmat. q in traditione sufficit causa vera vel psumptua.
vt est glo. in l. nūq nuda. ff. de acquir. re. do. z in. s. per traditio-
nem. instit. de rerū diu. sed in promissione requirit causa vera et
nō putatiua. fm Bal. in c. si. in. vij. col. de cōsue. per ter. in. l. si. ff.
de consti. pecu. Sed ista glo. z ista doctri. Bal. vident p fundi per
ter. in. d. l. nūq nuda. qz alias illa lex nūq pcederet: z qm de
illa doctrina Bal. Ful. z Lud. hic non faciunt mentionē: tamē
reprehendunt istam glo. per. l. nūq nuda. Ita etiā reprehendit
Imo. in. l. titio. z in. l. si fundum certa die. de ver. obli. Sed respō-
de cōsyderando an interuenerit actus numerationis vel non: vt
prosequitur Alex. hic. Itē ad istam materiā adde illud qd dicit
Bal. in. l. generaliter. in. iij. col. C. de nō nume. pecu. q potē de
beat presumi stultitia q donatio. In triū tamē videt stringere
ter. in. l. si testamēto. s. j. in ver. cōditio cessante. z ibi Lu. ff. de si-
deius. vbi poterat capi presumptio q soluiſset pro parte cohere-
dis. animo gerendi eius negotium: z tibi capi presumptio do-
nationis nisi dixeris q ille ter. loquit in casu claro q soluit scien-
25 ter totū nomine suo pprio. ¶ Successiue signa diligēter doctri-
nam Bar. que est vtilis in practica. q qn presumptio resultat ex
facto ipsius libellantis. vel ex facto rei excipientis est necesse qd
eam expresse alleget: alis succumberet. per. l. si adulterius cū ince-
stu. s. idē pollioni. in ver. si vtiq error allegat. ff. de adulte. secus
quando resultat factotertij. Idem tenet do. Anto. de but. in. c. si
cautio. de fid. instr. z in. c. iij. in. vi. col. de libel. obl. z plenius Imo.
in. c. super hoc. in. vij. col. de renun. do. Abb. in. c. ij. de presump.
Ange. in. l. omnes. s. lucius. ff. de his que in frau. cre. Lud. romi.
in consil. lxxvj. qd incipit: pater reuerende. ¶ Adde qd triū
tenet Ray. de foili. hic per regulas. l. si quis intētiōe ambigua.
ff. de iudi. z. l. inter stipulante. s. j. de verb. oblig. ¶ Adde etia
quod Rapha. cu. in. d. l. si adulterium. in prin. dicit istud non esse
de mīte illius legis: qd dum dicit vtiq si error allegatur: vult di-
cere. i. si fuit in errore. nam si fuit sciens tunc error serus. vel cor-
rectio eum non excusaret. Tu posses aliter respondere ad illum
ter. q ibi qd dabat operaz rei illicitē: ideo grauat in allegatio-
ne presumptionis. Item contra Barto. facit. c. afferte. z ibi vide
Abb. de presump. sed sustinēdo doctrinā Bar. cōiter approbatā.
pōdera q ter. in. d. s. idem pollioni. proprie loquit in excipiente
z se defendente: fortius ergo debet procedere in actore libellante
iuxta regulā. c. fauorabiliores. de reg. iur. cū simi. Secūdo p syde-
ra. q ille ter. loquitur pditionaliter. vtiq si error allegat. Sed qn
ter. loquit cōditionaliter. illa pdition importat grauē solennitatez
que omitti nō pōt fm Bal. in auf. matri z eme. in. j. co. in. fi. C. qn
mulier tute. offi. fungi potest. per ter. no. in. l. pzetor. in prin. ff. de
colla. bo. sequit. Fra. are. in. c. in causis. in. iij. col. de testi. ¶ Ter-
tio adde rationē. qz cum in casu Barto. verba possint continere
contractum mutui. Item depositi. Item cōmodati. succedit do-
ctri. gl. approbate in. l. i. in. prin. in glo. magna. circa mediū. ff. de
26 eden. t q qn ex pluribus causis etiam ad idē tendentibus. posset
constare mihi rem deberi. teneor vnam in specie exprimere: vt
reus possit deliberare an cedat vel cōtendat. ¶ Quarto adde qd
vult Bal. z Ang. in. l. super longi. in. iij. co. ad fi. C. de psci. lon.
tempo. vbi per illum. s. idem pollioni. dicunt esse tenendum figū-
27 cordit q vbiqz dicimus presumi bonā fidem. intelligitur si eā
expresse alleget. vnde fm eum cautus esse debet qui se fundat su-
per prescriptione: vt semper alleget bonā fidem: dato q sit in casu
suo voi presumit. Idē tenet Bal. in. c. si qd per triginta. in. iij. colū.
fi de seu. sue. cōtro. inter do. z agna. z no. Bal. in. c. per tuas. in. ij.
col. ad fi. de testi. Ange. in. l. eum qui. in. s. fi. de publi. Alex. p sil.
ccxxvj. qd incipit: in causa z lite vertente coram arbitris. in. iij.
col. lib. ij. z plenius in cōsi. lxxij. lib. iij. quod incipit: in causa z lite
28 vertente inter Romeum. in. iij. col. ¶ Quinto adde qd signan-
ter tenet Bar. in. l. rem alienā. in. ij. col. ff. de pigno. actio. q ex pos-
sessione nūq presumit dñum. nisi alleget ista presumptio a par-
te. z idem tenet Bal. in. l. etiam. in. ij. col. de execu. rei iud. Bal. in
l. certi. C. loca. do. Alexan. in. d. consil. ccxxvj. z in cōsi. cclxxij. qd
incipit: in causa z lite vertente inter Lancelotum. in. ij. colū. an. ij.
29 volū. ¶ Sexto adde illud quod tenet Bald. in. l. quicunqz. in. j.
colū. C. de ser. fugit. q licet in dubio presumatur ignorantia. l. ve-
rus. ff. de pbat. tñ opz q allegetur per dictum. s. idem pollioni.
¶ Septimo adde glo. in. l. certum. in prin. in ver. cōfessus. z ibi
30 Barto. ff. de cōfes. t que vult q lz olim dominus. nunc presumat
esse dñs. i. siue possidetis. C. de proba. tñ requiritur q ille qui fuit
olim dñs. alleget se de pñenti dñm: nec sufficeret allegare simpli-
citer dñum de pñtito. sequit. Bal. in. l. edita in. ij. col. C. de eden.
do. Alex. in. l. si minorē. ad fi. C. de resti. mi. De huius tamen vltimi

veritate: vide do. Anto. de bu. z Imo. in. c. preterea. el. ij. de trāsa.
31 vbi per illum text. videtur tenere contrariū. ¶ Octauo. adde. q
32 lz quilibet presumatur viuere vsqz ad centū annos. l. fin. C. de sas-
crofan. eccle. tamen hanc presumptionē opz allegare. per. d. s. idē
pollioni. fm Bal. in. c. ex tenore. in. ij. col. de testi. tamē istud nō vi-
detur posse stare: qz non potest dependere ex facto pprio: put di-
cit doctrina Bar. z cōis. ¶ Limita nūc istā doctrinā Bar. qua
33 tuor modis. Primo. fm Rapha. s. ulg. hic: vt pcedat si oppo-
nat a parte: alis parte nō opponente. pcederet libellus quāvis qz
34 incertus z generalis. l. j. in. fi. C. de anna. excep. ¶ Secūdo limi-
ta fm Roma. qn narratio libelli esset incerta. z similiter cōclusio:
alis si cōclusio esset apta. pcederet libellus. qz virtus libelli consi-
stet in cōclusionē. l. nō debet. in fi. ff. de dolo. no. Bar. in. l. amplius.
s. centum. de lib. leg. Bald. in. l. ij. C. de peti. here. nō enim attendi
debet. quid. quale. z quātū petat: sed quid. z quātū cōcludat. cū
substantia libelli cōsistat in cōclusionē: vt est glo. in. c. hoc quippe.
ij. q. vi. ita Bal. in. l. edita. in. iij. colū. in prin. C. de eden. z in. l. nec
quicqz. s. vbi decretum. in. xv. colū. ff. de offici. proconsulis z lega.
35 ¶ Tertio limita doc. Bar. vt pcedat. qn ista presumptio pens-
det nō solum a facto: sed etiam ab animo ipsius libellantis. ita
loquitur Bar. hic: secus si non pēdet ab animo libellantis: qz
ab eius facto. limitat Alex. in. l. i. in prin. in. ij. col. ex doct. Bar.
36 ibi. ff. de eden. ¶ Quarto doctri. Bar. pcedit in psumptione: se-
cus si aliqd mero iure induceret: tūc nō est necesse illud allegare
fm Bar. in. l. necessarius. circa med. ff. de acqr. here. per. l. i. C. si vt
se ab heredit. absti. ¶ Vltimo vt ista lex remaneat egregie ac so-
lenniter z cumulate cōmentata: qz glo. prima colligit ex hoc text.
argumentum. q in testimoniis. z electionibz. seniores sunt iunio-
ribus preferendi. ¶ Adde certum esse. q in honoribus z dignita-
tibus ac preeminentis. maior etate seu antiquior preferri debet.
l. si. C. de tyroni. lib. xij. l. semper. in prin. ff. de iur. immu. l. j. z. ij. ff.
de albo. scribē. l. i. ff. de fi. instr. c. episcopi. z ibi glo. xxiij. distinc.
no. in. c. i. z in. c. statim. de maio. z obe. in glo. Itē in electionis
bus z in vocibus. antiquiores iunioribus preferunt. l. alexandrio
nus. C. de decur. lib. x. s. ordinationē. in auf. de mona. z. d. l. j. z. ij.
ff. de albo. scriben. no. ¶ Ind. de barulo z Joan. de platea. in. l. j. C.
de cōsuli. l. xij. Itē in testimoniis. seniores iunioribus preferun-
tur. c. quoties. de testi. z. d. s. ordinationē. in auf. de mona. glo. et
37 doct. hic. ¶ Item inter doctores eiusdem professionis. ille qui est
antiquior z prior doctor. debet preferri. fm Bar. in. l. j. ff. de obse-
quijs. z in. l. si. per illum text. C. de tyroni. lib. xij. Itē antiquiores
aduocati preferuntur. z melius scire presumuntur q iuuenes. l.
38 prouidendum. C. de postu. ¶ Item seniores magistri potius sunt
audiendi. q iuuenes. ita not. glo. in. c. sic viue. xvj. q. j. ¶ Item. conuo-
catio capituli in defectum rectoris. spectat ad antiquiorē de colle-
gio fm Bar. in. l. j. per illum text. ff. de albo scriben. Imo. in. c. j. de
39 maio. z obed. ¶ Item clauēs custodie castri. debent reponi penes
seniorem z tradi maiori z grandiori natu. l. cū pater. s. pater plus
ribus. z ibi p Bar. ff. de leg. ij. no. Bal. in. l. procurator. C. de edē.
z in consilio suo schismatis. posito post rubricaz. C. si quis aliquē
testa. prohibue. in. ij. colū. Idem decidit dom. ¶ Et. de vbaldis
de perusio in tractatu suo. de duobus fratribus in. xxi. q. xi. par-
40 tist q si duo fratres habēt castri cōmune. pmo genitus debet
tenere clauēs portari z sigilli. si nulla immet suspicio. d. l. cum
pater. s. pater pluribus. qz hoc in facto. nō in iurisdictione pze-
rogatiua consistit: nec per hoc plus in iurisdictionē habere dicit. alle-
gat Bal. in. c. si duo fratres. in vltimis verbis fm aliquas lectu-
ras: de fratri. de nouo benefi. inuesti. dicunt tamē notabiliter Car-
di. z Imo. in. cle. j. s. sane. per illum text. de hereti. q si sunt plures
domini vnius castri: tot debent fieri clauēs quot sunt dñi: vt ibi
41 not. per eos. ¶ Item instrumenta: z libri rationum debent reponi
penes seniorē z grandiozem natu: qui presertur iuuenibus: vt est
text. in. l. i. ff. de fide instr. vnde dicit Bal. in. c. qn cōtra falsam.
in. xvij. col. de pba. q si sunt plures mercatores locy: codices ra-
tionum debent stare penes seniorē: z si iudex cōmisit examina-
tionem testium duobus notarjs: originale attestacionum debet
stare penes notariū seniorē: qui ceteris paribus est preferendus:
42 ita dicit notare Imo. in. c. j. de maio. z obe. ¶ Item stante statu-
to: q mulier vel minor non possit cōtrahere sine consensu consan-
guineorum: tale statutum intelligitur: vt consanguinei seniores
preferant iunioribus in tali cōsensu. ita not. Floza. in. d. l. fin. per
illum text. ff. de fide instru. Item valde iniquum z absurdum est.
q noui (z sic iuuenes) antiquis preferant: ita dicit ter. in. c. statui-
mus. lxxij. dist. Ex premis apparet: q omni iure z in omni mate-
ria: maiores natu iunioribus sunt preferendi. nam q maiori ho-
nor debeat: istud quodāmodo a natura debet: z a iure gentiū
procedit fm Ray. z Ang. in. l. sed si hac. s. sed si perperā. ff. de in-
43 ius vocan. ¶ Item ordo naturalis est: vt maiori seruiat minor. du-
cit ter. in. c. est ordo. xxiij. q. v. Item vt pulchre scribit Bbs scdo
politicoz. refert Albe. de rola. an. l. semper. in prin. ff. de iur. immu

¶ Annos.
Adde Spe.
in tit. de pb.
l. j. s. quid
si testes. car.
di. 3a. in cle.
j. in. ij. not.
8 re. eccl. nō
alie. s. qnqz
lōginquor
fuit vt legiē
de abb. l. os
ma q vixit
annos cetū
z. xx. vt i au-
tē. de mona.
in. s. si vero.
z in. c. finali.
lxxij. dist.
z diffuse per
Bli. lib. vij.
c. xlvij.

¶ preferant

in dictionario suo in ver. senex. natura quidam humano generi dedit hos seniores: alios iuniores quorum quidem primos prius cupari, secundos subici docet, nec indignari debent iuniores, cum equum et honestum sit iuuenibus ministrare et obedire senioribus. Item in ecclesiastico dicitur: loquere maior natum: te enim decet primum verbum, secundum Bal. in l. observare. §. ante. ff. de offi. procon. et leg. et apud Vergil. Tu maior tibi me est equum parere Menalca. Predictorum omnium evidens ratio est, quare grandiores natu sunt iunioribus preferendi: presertim in honoribus et dignitatibus ac prerogativis: quia qui est etate maior, presumitur maturitate sensus prestantior, nisi cum primum. §. alia vero causa. de renun. Item presumitur rerum experientia doctior, atque ideo sapientior: ut in c. sciendum. xxvj. q. iij. ideo magis debet honorari: qui enim dignior est, ille preferri debet et magis honorari: ut est

- 44 gloss. in c. sexta. xvj. di. f. Item seniores presumunt meliores iuuenibus. et est glo. in c. cum in iuventute. de presum. et consiliu seniorum melius est, quam iuuenium. c. ex multa. de voto. f. Item plus valet umbra senis, quam eloquentia vel gladius iuuentis: ut no. Bal. in c. s. pillu. tex. de renun. et in l. cum antiquioribus. C. de iur. delibe. Reliqua ad istud notabile glo. vide in alia precedenti lectu. istius legis. Iason Maynus Mediolan. Cesareus et ducalis senator in primis lectionibus quas habuit Pape in reditu suo ex Pisano studio et Patavina academia.
- 1 Differentia inter mutuum et depositum.
- 2 Depositarius, an teneatur de dolo et lata culpa.
- 3 Attenditur quod principaliter agitur, et ibi infra ad multas questiones. nume. 4. et 5.
- 6 Verba prolata debent intelligi primario non secundario, et infertur ad testem legatarium.
- 7 Non debet citari ille de cuius preiudicio principaliter non agit, licet secundario sic ibi. nu. 7.
- 8 In condemnatione debitoris mei, non teneor citare alios creditores.
- 9 Actus non dicitur verti in detrimentum, nisi illius, cui affertur detrimentum principaliter.
- 10 Stante statuto quod instrumenta executioni mandentur, intelligitur ad instantiam principalis non tertii.
- 11 An unus ex correis debendi, possit pro alio testificari.
- 12 Testis censet idoneus, quando negotium principaliter non spectat ad eum.
- 13 Testis de universitate, an possit esse testis in causa universitatis.
- 14 Creditor potest esse testis pro debitore.
- 15 Rector vnius ecclesie, an possit deponere in fauorem alterius ecclesie sic quod non teneatur soluere decimam.
- 16 Substitutus an possit esse testis in testamento.
- 17 Quid in legatariis et fideicommissariis.
- 18 Attenditur ex qua absentia quis principaliter sit absens.
- 19 In causa in qua qui non potest soluere luat in corpus, potest procurator interuenire.
- 20 Responsio facta accusationi vel positioni, intelligitur quo ad ea que principaliter continentur in accusatione.
- 21 Volens occidere bannitum, si transcendit muros ciuitatis an puniatur pena transcendentis muros.
- 22 Quis potest facere offensam principaliter, non per mediam personam.
- 23 Testis deponens falsum super appendicijs, an puniatur pena falsi.
- 24 Ius non confyderat id quod venit executiue: sed quod principaliter.
- 25 Limitatio ad regulam quod attenditur quod principaliter agit, ut non habeat locum in delictis.
- 26 Quomodo intelligatur principaliter, et quot modis, et quando dicatur.
- 27 Periculum casus fortuiti, ad quem spectet.
- 28 Quid in mutuo.

Siquis nec causam. Ista lex habet sic diuiditur in duas partes. Primum dictum differt a secundum: quod primo fuit expressa conditio. In secundo non fuit expressa. Secunda ibi: nam et qui rem vendenda. Ad evidens ratiem premitte, quod differentia est inter mutuum et depositum. In mutuo periculum casus etiam fortuiti spectat ad debitorem. In incendio. C. eo. tit. et istud fundat duplici ratione. Prima est: quod cum in mutuo transferatur dominium in accipientem. l. ij. §. appellata. §. eo. et per gratia debitor emittitur dominus rei mutuante deo succedit regula, quod periculum casus fortuiti spectat ad eum qui est dominus. l. pignus. C. de pignori. actio. f. Secunda ratio est: quod in mutuo fit debitor in genere. l. ij. in prin. §. sed genus perire non potest. l. ratione. §. incerte. ff. ad le. falci. Ideo spectat periculum ad ipsum debitorem. d. l. incendium. Sed iste due actiones cessant in deposito proprio et regulari: et propterea fuit dubitatum in hac lege, quid quando depositum fit gratia mutui principaliter et sic gratia accipientis. Et secundo premitte ad evidenciam, quod iste tex. in decisione ibi periculo est eius, legitur altero de duobus modis. Uno modo secundum Ioan. et vitramon. quod intelligitur de periculo casus fortuiti: et secundum istum intellectum hoc dicit, quando depositum fit principaliter gratia depositarii: tunc tenet

etiam de casu fortuito. Alio et secundo modo legitur secundum Iaso. cuius intellectum tenent antiqui et moderni omnes: et est communis quod tex. in ver. periculo. non intelligitur de casu fortuito: sed de omni culpa etiam leuissima ut statim declarabo: et secundum istum qui est verus et communis. h. d. f. Quando depositum fit principaliter gratia depositarii: tunc depositarius qui alias non teneretur nisi de dolo et lata culpa, hoc casu etiam tenebitur de leuissima, et de omni periculo etiam culpa leuissima contingente. h. d. secundum verum intellectum.

In primis pondera tex. in prin. si quis nec causam nec propositum: hec ideo dicitur: quod si creditor habuisset animum vel causam mutuandi. tunc contractus diceretur celebratus gratia vtriusque: ideo usus fuit his verbis, ad denotandum, quod iste contractus fuit celebratus gratia solius depositarii: imo plus tenet glo. in fi. qua doct. multum notant et commendant, quod iste tex. prederet etiam si creditor mutuasset cum usuris. per tex. in l. rogasti. in prin. §. eo. nam licet alias dicamus mutuum quod contrahitur sub usuris censetur contractum gratia vtriusque. l. si ut certo. §. nunc videndum. §. com. ino. tamen quando animus non erat fenerandi: attendimus quod principaliter agit: et ita limitant omnia iura, que dicunt, quando contractus celebratur sub usuris, dicitur gratia vtriusque celebrari: et ad hoc ista glo. est melior de iure et singularis secundum Lud. roma. hic: quia etiam notat Bar. in d. l. rogasti. in prin. et in d. l. si ut certo. §. nunc videndum. Ange. et Imo. in l. qui rome. in prin. ff. de verb. obli. Et ex his habea notare ex tex. et glo. regulam, ad quam milles allegamus hanc legem: quod attendimus id quod principaliter agitur. cetero. text. not. in l. ij. in prin. ff. de auto. tu. et tex. no. in l. nanis aduersa. ff. ad le. rbo. de iactu. Adde etiam pulchrum tex. in l. ij. §. unde querit offitius. ff. de exerci. per quem tex. determinat ibi Buil. Albe. et Bald. et quod stante statuto, quod nullus possit extrahere frumentum de comitatibus nisi propter vltimum: aliter incidat in penam. Certe si quis extraxerit propter vltimum: postea rediderit, non incidit in penam: tenet Bar. in l. cetera. §. si. de leg. ij. Adde et tertio text. not. in l. abstinendi. ff. de in integ. resti. per quem tex. decidunt ita notabiliter Buil. de cu. et Bal. sed Bal. legit in l. precedenti que incipit: non solum. quod stante statuto, quod etiam de venditione fructuum debeat solui gabella, si quis vendidit fundum plenum fructibus: istio casu fructus non sunt gabellandi: quod cum fructus non vendantur principaliter: sed secundario, attendimus quod principaliter agitur. allegat tex. in l. fi. §. pe. ff. que in frau. credi. ubi est quasi casus expressus de hoc. Quarto adde nota. tex. in l. si quis cui. §. quod si seruus. ff. de acquir. re. do. per quem tex. dicit Bar. se alio decidisse de facto, et stante statuto, quod capiens exbannitum in persona debeat habere tantum in comune. Certe si quis forte potestas ceperit aliquem furem qui reperiatur exbannitus non debet habere premium statuti: et idem tenet Bar. in l. si quis in graui. §. vtrum. ff. ad sille. et in l. nulla macula. C. de delato. lib. x. Quinto facit quod no. Bald. et Ange. in l. ij. §. ff. de iusti. et iur. quod verba simpliciter prolata, debent intelligi primario, non secundario: ideo si in causa heredis produs citatur legatarius in testem, et interrogetur an aliquod commodum speret, et responderit quod non: et postea accusetur de falso, tanquam commodum speraret: certe secundum eos non potest recte accusari: quia illa verba, quod non speret commodum, intelligi debent, si principaliter: sed secundario sic: et sequitur Alexan. in consi. xix. incip. viso processu contra Anto. lib. ii. Ibidem dicit si statutum imponat penam turbatoribus status reipublice, intelligitur de his qui principaliter turbant: et sequitur Alexan. in consi. cclv. lib. ii. incip. viso instrumentum treuge. et in consilio proxime allegato. Facit quod not. Bald. in l. rogasti. in prin. ad fi. §. eo. Et sexto adde, quod voluit glo. not. et approbata ibi per omnes in l. de vnoquoque. in glo. ff. de re iudi. quod non debet citari ille de cuius preiudicio non agitur principaliter: licet secundario sic. et illam glo. sequuntur Ange. Imo. et Moderni. in l. filiustamilas. §. diui. ff. de lega. ij. et ibi dicit Imo. quod ad hoc est singularis: eum etiam sequitur Alex. Imo. in consi. cxxvij. incip. visis dubitationibus elegatissime formatis. in. §. z. §. col. z in consi. cxxvij. incipien. stantibus his. lib. ii. et in consi. lxxxij. incip. in causa que vertitur inter agemas. in. lib. iij. colum. lib. ii. Incidunt Innocen. et Bartol. in c. humilis. de maio. et obedi. non esse citandos illos quos incidenter negotium tangit, sed sufficit citari principalem. per textum in l. ij. §. denuntiari. ff. de vent. inspi. et dicit Bald. in rubri. extra de rescrip. in. iij. col. qui casu vel in consequentiam ledi possunt, citari non debent. Et hinc etiam dicunt Ang. et Alexan. de imo. in d. l. de vnoquoque per. §. l. ibi: quod si facio aliquem condemnari tanquam debitorem meum, non poterunt alij creditores opponere, quod non fuerint citati ad videndum processum: quia lis non agebatur principaliter contra eos. Facit quod not. idem Ang. in l. incognitam. ff. ad silleia. Facit quod, egregie vult Bart. in l. in diem. ff. de aqua plu. arcen. quod si aliquis agit contra heredem qui habet substitutum, non est citandus substitutus: ex quo de eius preiudicio principaliter non agitur: idem tenet Bal. in l. nam ita diuus. ff. de adop. Ang. Imo. et Moder. in d. l.

in d. l. filiusfamilias. §. diui. de lega. §. fmo. in l. decem. §. de verb. obli. Alex. in cōf. cxxij. incip. discussis hesitationibus. in. iij. col. lib. j. **¶** Septimo ad hoc notabile adde. qd vult glos. nota. in. c. §. uis. in glo. si. de pac. in. vj. q. actus non dicitur verti in detrimē tum alterius. quando non affert ei detrimentū principaliter. sed secundo. ex qua glos. decidit ibi Semi. t. q. si ex forma statuti cautum sit. q. debeat citari illi in quorū detrimentū sit actus. in. intelligitur directo et principaliter. et nō secundo. qd. est notandum fm eum. **¶** Aue tamen circa hoc vltimū. q. isto modo intelligens do. statuti nihil adderet iuri cōi. cum de iure cōi solū citadi sunt illi. in quorū prejudiciū actus sit principaliter. d. l. nam ita dis. nus. de adopt. sed statuta debent intelligi vt aliquid addant vlt. trais cōe. per doc. Bart. in l. iij. §. ait pretor. ff. de dā. insec. et in l. ij. ff. de vsu cap. cum concoz. **¶** Octano adde. ter. in l. si pro te. C. de do. promiss. per quē ter. ibi notabiliter infert Bal. stante sta. tuto. q. instrumenta confessionata mandentur executioni. debet intelligi. ad instantiā creditoris principalis. et ideo si tertius per. tierat executionē. nō audiret. qd. nō. **¶** Nono. adde. bene facere id q. decidit Bart. in l. si quis. per illum ter. ff. de reb. dub. quod si sunt duo correi debendi. vnus potest testificari pro alioz simi. liter. si sunt duo confideiussores. ex quo principaliter non testifi. cantur pro causa sua. Idem tenet Bal. in l. si. §. i. C. de vsu. rei. ius. di. Alex. de imo. in cōf. lxxvij. incip. in causa de lite vertete inter Bartholomeū. in. ij. col. l. cōtrariū tenuerit Ang. de are. in. §. lez. **¶** Gataris. instit. de testa. **¶** Hinc videmus generaliter. qd. testis censetur idoneus. quando negotiū non spectat ad eū principalis. ter. ter. in. d. §. legataris. not. in l. dictatibus. C. de testa. vbi Bal. expresse nō. doc. in l. omnib. C. de testi. Jo. fab. et alij in. d. §. lega. taris. Lano. in. c. insuper. de testi. **¶** Hinc videmus. q. in causa vniuersitatis. quilibet de vniuersitate pōt esse testis. fm Barto. in l. instantuz. §. vniuersitates. ff. de re. diui. et in l. sed si hac. §. qui maturatitur. ff. de in ius voc. cum mille. concoz. quas ibi addit Alex. fmo. et Lano. in. c. cum nuntius. de testi. glo. et docto. in. c. cum. R. canonicus. de offi. deleg. **¶** Hinc etiā est. et bene nō. q. creditor potest deponere testimoniū pro causa debitoris sui. et in eius fauorem. ex quo cōmodum principaliter non spectat ad eū fm Jac. bu. et Ange. in l. non solum. §. queritur. ff. de pcur. Alex. in cōf. lxxvij. prealleg. **¶** Hinc oportune disputando determi. nat Jo. an. in regula sine possessione de regu. iur. in. vj. in mercu. **¶** t quod si epa petit decimam contra vnam ecclesiam. et rector illi. ecclesie vult probare. q. non sit consuetudo soluendi decimā epis. scopo. q. rectores aliarum ecclesiarum illius loci poterit pbare illam consuetudinē esse in loco. vt nō soluiatur decima. ex quo nō deponunt principaliter in fauorem suum. tenet do. Alex. in cōf. cccxij. quod incip. visis et oportune discussis. in. iij. col. l. ij. §. facit **¶** etiā taliquis substitutus pōt esse testis in testamēto. quando nō ageretur de substitutione. q. causa pncipaliter nō spectat ad eū. Ita singu. tenet Ange. in cōf. cclxxij. quod incipit. thema super quo consiliū petitur tale est. in pe. col. **¶** Ad hoc ponderat ter. in. d. **¶** §. legataris. t nam dum dicit. legataris et fideicommissarij. intelli. gatur tam vniuersales q. particulares. et tamen tenet contrariū Bal. in. d. l. dictatibus. et in §. iij. stringit ter. in. d. §. legataris. in ratione sui. ibi. q. iuris successores non sunt iuncta glo. nisi su. finiendo Ange. ponderes illud verbū. nō sunt. q. est presentis tē. poris. ergo non includit eos qui postea futuri tēporis sunt. arg. l. imperator. et ibi no. Bar. ff. de postu. Ego tamē dubitavi semp. et dubito in eo qd. dixi de testibus. qui possunt deponere quando negotiū non spectat pncipaliter ad eos. cū habeamus. qd. prore. nera nō possit esse testis. nec procurator. nec aduocatus. vt tenet glo. et Bar. in l. deferre. §. idem decreuerunt. ff. de iure fisci. et in l. omnibus. C. de testi. in bona lectura. gl. in. c. romana. de testibus. in. vj. l. Bal. variat in. d. l. omnibus. cogitabitis pro responso. **¶** Adde etiā ad predictā regulam. qd. attenditur illud qd. pncip. aliter agitur. ter. in l. de aut. tuto. et in l. verum. la. ij. et in l. qui in iure. in princip. ff. de fur. **¶** Adde decimo ad istam regulam. quod dixit glos. not. in l. non vere. ff. ex qui. cau. maio. t. q. si aliq. est absens. partim causa reipu. partim propter negotium suum priuatum. attendit illud qd. ibi principaliter intendebat. idēz no. Abb. in. c. cum pro causa. de procura. per illam glo. decidit nota. Bal. illam supplendo in. c. dilecti. in princ. in penul. col. de appel. q. si aliquis iter arripiat ad papā pro appellatione. et etiā pro alia causa principalis. eius motiū inspiciē. et si sint eque pncipaz. lia nō habetur pro appellante. qd. not. **¶** Undecimo adde etiā q. in causa in qua. qui non potest soluere pecuniaz luit in corpus. l. si. ff. de in ius vocan. l. si quis id quod. in princ. ff. de iur. om. audi. potest interuenire pcurator. qui alias in causa criminali non ad. mittitur. l. penul. §. ad crimen. ff. de pub. iudi. eo q. attendi debet principalis causa. et sic illud qd. principaliter agitur. ita. Bal. in l. reos. in. v. co. C. de accu. et in addi. Spec. in tit. de accu. in verb. p. homicidio. **¶** Adde. xij. q. respōsio simpliciter facta accusationi

vel positioni. intelligitur quo ad ea que principaliter cōtinentur in accusatione. nō quo ad alia accessoria. nec quo ad alias qualis. tates. ita Bar. inferens ad pulch. et qōnem in l. si cui. §. si a filio. per illuz ter. ff. de lega. §. sequitur Bal. in. c. prudentiā. de mutu. peti. do. Aut. de bu. in. c. j. de plus peti. q. uis z moder. ibi. et Bal. alibi cōtrariū sepe tenuerint. **¶** Adde. xij. etiā nouam regu. lam. q. vbi cūq. quis aggreditur principaliter licituz. l. z secundas. rio faciat illicitū. tū in illo illicito non debet puniri illa pena qua alias puniretur. s. debet mitius puniri. arbitrio iudicis. Istam regulā pbo. ex eo qd. notabiliter decidit nellus de sancto Semi. niano in tract. bānitorū. in secūda parte secundi temporis. q. xij. **¶** vbi querit. quidam volens occidere quendam bannitum. existen. tem in quodam castro. trāscendit per murum illius castri. et illuz occidit. an puniatur pena capitis. q. muros trāscēdit. in xta. l. si. ff. de rerum diui. et arguit ad partes. et finaliter determinat quod non. sed mitius puniatur arbitrio iudicis. arg. l. si adulterium cuz incestu. §. fin. ff. de adulter. et q. principaliter aggrediebatur licit. tum. s. occidere bannitum. et ideo propter illud quod in consequē. tiam fecit. s. trāscendere muros nō debet puniri pena ordinaria capitis. Confirmatur. quia principaliter prohibitum. tamē con. ceditur secundo et in consequentiā. l. tutor reruz. vbi ter. singu. ff. de admini. tuto. In contrarium tamen facit ter. in l. si spōsus. §. si maritus. ff. de do. inter virum et vxo. Et in contrarium etiā obstat doctrina Barto. no. in l. j. in princ. ff. de auto. tutorū. quam sequuntur Lyn. et Salice. in l. ij. C. de iudic. **¶** Adde etiā. xij. ad predictā regulam quod vult Bald. in l. vt vim. in. ij. col. ad **¶** si. ff. de iusti. et iure. t. q. stante statuto. q. liceat offenso facere com. petentem vindictam. intelligitur de principaliter offenso. et non per mediam personam. l. qui liberis. §. hec verba. ff. de vulg. et pu. pil. **¶** Adde etiā. xv. quod vult Ange. post Jaco. bu. in l. lucius. **¶** ff. de infami. §. j. t. q. si testis dicat falsum sup facto principalis. tūc bene debet puniri de falso. secus si dicat falsum super appendis. tibus. puta si negauit se esse coniunctuz partis eum producentis. cum ei attineret. tunc non incurrit falsum. licet mentiatur. et non puniatur nisi crimine stellionatus. quod reputat Angel. mirabile et not. dignum. et idem Ange. in cōf. cxxij. incipient. visis pro. cessibus. in. ij. col. et Barto. in l. penul. C. de transac. in. ij. lect. que **¶** cōmuniter nō habetur. **¶** Decimosexto ad istam regulam ad. de q. ius non cōsyderat id quod sit executiue. sed id quod sit prin. cipaliter. ter. est notabilis in l. fin. ff. quod quisq. iuris. fm Bal. in. c. j. in. ij. col. in titu. hic fini. lex. deinde consuetu. regni incipien. **¶** Stat ergo ex predictis regula. quod attenditur id quod prin. cipaliter agitur. Cōtra istam regulam allego ter. in l. qui saccum. ff. de fur. qui ter. est canonizatus. l. disti. c. qui saccū. vbi si aliquis furatur saccum plenum pecunijs. cōmittit furtum etiam in sac. **¶** 24 col. licet principaliter nolebat furari saccum. t. unde puto p illum ter. limitari regulam. vt non procedat in delictis et quando quis dat operam rei illicite. q. tunc siue principaliter siue secundoario attenditur. **¶** Nec ob. l. verum est. la. ij. ff. de fur. q. respōde vt ibi per Barto. ponderando q. loquitur in meretrice. iuncta. l. fillo. §. qui angillam. ff. de fur. et vide etiā glo. in l. de obl. qui ex deli. **¶** 25 in princ. **¶** Quomodo autē intelligat principaliter. et quando dica. tur. et quot modis in iure capiatur. declarat Bar. in l. ambitiosa in. v. et vj. col. C. de decre. ab ordi. faci. et in. j. cōf. tit. C. in princ. in. j. col. vbi etiā Bal. facit ter. in l. principaliter. C. de libera. cau. et ibi. Bal. no. **¶** Secundo principaliter ponderandus est ter. ibi. peris. culo eius qui suscepit. pro cuius intelligentia videndū est. de quo periculo intelligatur. et nūc expedio glo. primā. Joā. et vltimā. tam tenent q. intelligatur de periculo casus fortuiti. et consequē. ter. si isto casu pecunia esset perita casu fortuito. erit piculo debi. toris. **¶** Pro ista opinione primo facit ter. in. ver. periculo. non cauillando literaz. quasi periculum accipiatur pro casu fortuito. l. sed et si quis. §. questu. ff. si quis cau. **¶** Secūdo facit. q. ex quo in hac lege depositum fuit factum gratia solius accipietis. ergo recipiens debet teneri de casu fortuito. **¶** Tertio facit. cuz istud depositū sit factum gratia mutui et sic sit subrogatus in locū mu. tur. certe debet sapere naturam subrogati. l. eum qui. §. qui in ius. riarum. ff. si quis cau. sed in mutuo periculum est debitoris. l. incē. dium. C. eo. ergo et. **¶** Quarto facit ter. in l. rogasti. in. princ. ibi. sine culpa. §. eo. **¶** Tū stringe illum ter. q. vbi cūq. lex facit simplr. mentionem de culpa. vt ibi. intelligitur de lata et leui. non autem de leuissima. Ita notabiliter Bal. in aut. quod locū. in. ij. q. C. de colla. per ter. in l. si cū venderet. §. fin. ff. de pigno. act. et gloss. in l. in venditione. §. j. et ibi Barto. ff. de bo. auto. audi. pos. **¶** Secū. dus fuit intellectus Joā. et approbat. p omnes. q. in casu istius legis. debitor tenetur de omni culpa etiā leuissima. non tamen de casu fortuito. pro ista sententia duo stringūt inenitabiliter. Pri. mo fundamentum Joā. non est verum. q. etiā quādo cōtractus fit principaliter gratia recipientis tantū. tamen recipiens nunq. tenetur de casu fortuito. nisi culpa precefferit. Hinc est. si cōmodo

¶ Aniuersi. tate. Adde Arch. xij. q. ij. in summa Arch. in. c. sup. pruden. tia. xij. q. ij. alex. d. imol. §. fil. xij. i. ci. visis et pon. deratis his q. tinent in. pressu. i. ij. vo. idē alex. sibi q. trari. §. fil. lxx. i. ci. viso et nōduz discusso pro. cessu cause. i. ij. vol. Abb. cōf. xvi. in. c. ad clarā de. cisionē p. sen. tia dubij. in. j. volu.

primapate

equum vel aliam rem. istud fit principaliter gratia comodatarij recipientis: tamen non tenetur de casu fortuito. in commodato. in prin. j. como. nisi culpa precesserit: ergo dato qd hic contractus fit principaliter gratia recipientis, nō tamen tenetur de casu fortuito, nisi culpa eius procedat. ¶ Secūdo facit regula, qd periculum casus fortuiti spectat ad eū qui dominus est. l. pignus. C. de pigno. actio. hinc dicit Bar. z Ludo. rom. q. opi. Azō. procedit in deposito regulari: qd fuit deposita pecunia tanq. species: ita qd dominus non fuit translatus in accipientem: sed in deposito regulari secus: puta si pecunia esset deposita ad numerum l. die sponsaliorum. z l. lucius. j. de positi. Iste casu procederet opi. Jo. and. q. teneretur de casu fortuito sicut in mutuo. Et tenēdo istum intellectum respondent doc. ad tex. hic in versi. periculo. q. appellatione periculi venit etiam culpa leuissima, non casus fortuitus. alleg. l. opus qd in aduersione. j. loca. gl. in l. sed z si quis. s. quesitum. ff. si quis cau. Ego vltra eos allego tex. meliorem de iure. in. l. j. s. sepe euenit. ff. de positi. no. tñ illud qd magistraliter dicit glo. in. l. iij. in prin. ff. nau. caupo. sta. m. glo. in verb. si sine culpa. q. inter leuissimam culpam, z casum fortuitum, nihil est mediū q. qualiter intelligi debeat, declarat ibi Bar. quē videas: nō obstat tex. in. d. l. rogasti. in prin. in versi. sine culpa. q. responde. vt dicit glo. l. lata: leuis. tñ z leuissima interuenit. ¶ Non ob. vltra motiuū supra factū: qd respondeo aduertendū esse q. in mutuo, recipiens semper efficit dñs, ideo perit sibi, cū res pereat illi cuius est, vt p. dixi. vñ ego fateor, q. si loquamur in deposito irregulari in quo dominium transit in accipientem quod esset idem.

- 1 Colonus si finita locatione percipit fructus, potest conueniri condictione furtiua.
- 2 Et an teneatur restituere fructus, si colit finita locatione.
- 3 Transportata impetu fluminis possunt condici, z vendari.
- 4 Trabes z ligna per alluuiōem transportata, nō acquiruntur: sed remanēt domini.
- 5 Conductor finita locatione tenetur domino denūtiare: ars tenetur ad pensionem.

Res pignori.

¶ A fure et malefidei possessore res cōdici potest, quod trib. pbat exēplis. h. d. z est commune summariū fm Bart. tu pinguius summa sic. Si res mea peruenit ad aliquem cum causa, finita ea causa vel ea sublata, possunt condicere illam rem, cōdictione furtiua z certi condictione generali. Et eodez modo fructus sine causa perceptos z res meas per impetum fluminis alio transportatas. h. d. vñ qd ad si. ¶ Nota in versi. nam z si colonus. ¶ Si colonus finita locatione percipiat fructus: conueniri potest condictione furtiua, z certi condictione generali, eo qd furtum facit. l. inficiendo. s. si. ff. de furt. Sed ego notabilius pondero ex isto tex. hic esse tex. notabilem. ¶ Bone colonus in vltimo anno de mense septembris seminavit fundum, finita est sua conductio: nūquid in secundo anno poterit colligere fructus. Iste tex. in sui generalitate probat notabiliter qd non possit de quo vltimo videas tex. notab. in. l. defuncta. ff. de usufru. Bar. z alios in. l. diuortio. in prin. ff. so. ma. ¶ Tercio plus adde ad istum tex. q. si colonus non solum finita locatione percipit fructus, tenet. ¶ Imo si durante locatione colligit fructus immaturos tenetur restituere dño. gloss. habes not. expressam. in. l. p. in gloss. j. ff. de usufruc. leg. que ad hoc allegat tex. nota. in. l. z hec distinctio. s. cum fundum. ff. loca. z ibi videas Barto. notantem expresse illum tex. contra colonos qui vltimo anno locationis exfructuant agrum quantum possunt. naz tenetur domino z dicit ibidem Paul. de ca. q. ille tex. facit cōtra rusticos qui nolunt putare capita vitibus vt colligat plurs vna: z postea anno sequenti demoluntur, quod ipsi tenentur domino ad omne interesse. ¶ Imo plus not. ibi Salic. q. ille tex. facit cōtra datarios macine vel molendinorum, q. in fine cōducte sue, rūpiūt fructus sequētiū cōductorum, inducendo ciues q. mittāt frumentum ad molendina, sciētes quod nō soluent nisi pro medieta te precij eius qd consueuerūt soluere: vt ibi per eum poteris per te videre. ¶ Nota in ver. fina. q. transportata impetu fluminis possunt condici non solus vendari. Adde tex. in. l. hoc amplius. s. de his autem. z. s. ita demum. ff. de damno infec. ¶ Intellige tamen nisi per alluuiōem accederet vicinus: quia tñ efficeretur eius cuius solo accederet. s. preterea. instit. de re. diu. z ad hoc vide tex. notabile in. l. solus. s. qui alienam. z ibi notabiliter Bar. ff. de furt. ¶ Tercio per istum tex. in fine decidit Bal. in rub. ff. de rerū diu. in. r. col. in. fi. q. trabes z ligna que per alluuiōem sunt portata in fundo alterius, nō acquiruntur ei: sed remanent domini. Facit dictus. s. preterea. instit. de rerū diu. ¶ Glo. in ver. cōdici potest. pro introductione istius glo. scire debes, q. oēs actiones personales appellantur condictiones. s. appellamus. instit. de actio. z que sit ratio. ibi declarauit condictiones cuius sint personales, non competunt domino ad illud qd est suum: qui enim est dñs amplius effici non potest dñs. s. sic itaqz. instit. de

actio. ratio est: qd cum sint personales presupponunt obligationē sed res mea non potest esse mihi obligata. Ideo non possum cōdicere. Tamen odio furum cōtrar egulas iuris vt plurib. actio: nibus teneatur, inductum est vt cōpetant cōdictiones cōtra fures z malefidei possessores. d. s. sic itaqz. z l. si. ff. usufr. quē admo. caues. ¶ Propter hoc dubitat glo. j. hic: quomodo possum cōdicere rem meā: z intelligit istū tex. de fure. z in re immobili intelligit de predone. Et primū contrariū soluit glo. in prin. ¶ Secundum contrarium remanet ibi. item cōdictione sine causa. ¶ Postea in tertia parte, glo. vult. remonere aliud contrarium ibi: et respectu possessionis zc. Ad hoc Bar. respondendo post Iaso. bu. distinguit aut cōsideramus ex parte actoris, aut respectu rei: vt hic per eū. ¶ Sed Bar. distinctio cōiter reprehēditur: qd etiam a fure potest condici possessio. l. scire debemus. s. si. ff. de verbo. oblig. z contra Barto. facit tex. in. s. plane instit. de actio. vbi tex. dicit, q. licet sit impossibile, q. pro re mea agatur ad dandum: qd tamen istud permittitur cōtra furem: ergo ad hoc, vt exceptio sit bona, debet intelligi ad dñm. ¶ Veritas est, credo vt dicam. in fure illud quod dicimus in moroso. nam in moroso. licet res sit perempta: tamen odio morosi potest peti eadem res sola. sine estimatione: tamen executio postea fit in estimatione. l. si seruū. s. fina. ff. de verbo. obliga. ¶ In gl. in verb. ex voluntate. ibi: propter primam voluntatem. Adde qd volunt Bar. z Ange. in. l. inter omnes. s. recte. post gl. ibi. ff. de furtis. vide tamen glo. singularem in. c. Lugdunensis. ix. qd. ij. que vult, quod episcopus qui ordinauit episcopū alterius diocesis, non cadit in penam: de qua in illo tex. in clemē. s. de priuile. quando credidit alium episcopum. esse cōsensurum. ¶ Istam glo. intelligit Barto. procedere si appareat dominū sciisse colonum remanere in conductione. naz tñ scientia inducet tacitum consensum, secus si ignorauit. Et cum Barto. transeūt ceteri scribentes. ¶ Tu pondera, qd in contrarium facit illud quod singulariter notat Bal. in. l. j. s. si. per illum tex. ff. de eo qui pro tuto. q. si quis habet domū meā ad pensionē, z finitio tēpore vult recedere, qd debet mihi hoc notificare, z donec mihi nō notificet. qd teneat ad pensionē. et ad hoc etiā debet optime facere tex. in. l. item querit. s. exercitus. ff. loca. Circa qd tu tamen vide Bar. in. d. l. itē querit. s. qui impleto. m. i. col. ad fi.

- 1 Hora quot modis capitur in iure nostro.
- 2 Debitor qñ liberetur a mora perempta specie.
- 3 Mora perpetuat obligationē, z facit quē perpetuo teneri.
- 4 Debitor speciei quādo liberetur a mora.
- 5 Que requirant ad hoc vt quis cōstituat in mora. nu. 7. 2. z. 19.
- 6 Paria sunt, q. quis possideat. an dolo desijt possidere.
- 9 Mora in non liquidis nunq. cōmittitur nisi per indicem declaratum sit debitum.
- 10 Paria sunt scire vel de facili scire posse.
- 11 Sufficit debitorē pbare morte speciei z non a casu vel culpa.
- 12 Limitationes q. debitor perempta specie ante moram liberet.
- 13 Extensiones ad regulam suprascriptam.
- 14 Debitor quantitatis, perempta quantitate etiā casu fortuito, non liberatur.
- 15 Debitor quātitatis respectu certe speciei, tñc perempta illa specie etiā a quantitate liberatur. nu. 16.
- 17 Quid si debitor quantitatis offerat, an liberetur.
- 18 Debitor hois vel alterius rei in genere, liberat pempta illa re.
- 20 Ad constituendū debitorē in mora, sufficit vnica interpellatio.
- 21 Et sufficit etiā interpellatio extraiudicialis.
- 22 Vbi est iuramētū, debitor sine interpellatiōe cōstituitur in mora.
- 23 Ille qui promittit facere z curare, ipso iure constituitur in mora, q. intelligitur q. primū potest.
- 24 Iuramentum habet vim litis contestationis.
- 25 An mora irregularis, faciat quē teneri de interitu speciei.
- 26 Qñ spes perijt post morā, indistincte est periculum debitoris.
- 27 An debitor teneatur indistincte speciei perempta post morā.
- 28 Fur et morosus equiparantur vt teneantur de interitu vt dicatur res extare.
- Dictio omnino, est precisa.
- 29 Debitor quantitatis habet latiores habenas q. speciei. nu. 3. 2. cum limitationibus.
- 30 Difficultas an excuset a mora debitorem negantem.
- 31 Tutor negans se tutore datū in testamēto, si cōmucat de mēdas cio, an perdat priuilegia ei data.
- Ad hoc vt alicui imponatur pena priuationis iuris, requiritur q. expresse lege, vel canone caueatur.
- 32 Aasallus iurans fidelitatem nunq. priuatur, nisi in casibus in iure expressis.
- 33 Quando factum debet explicari mediante pecunia, iudicamus de illo prout de debito quantitatis.
- 34 De iure canonico, an sit differentia inter contractus bonafidei z stricti iuris.

35 Qualiter debet fieri protestatio vel interpellatio ei qui est obligatus ex facto alieno.

36 Si debeo solvere alicui par caponū, an possim solvere mortuos.

Glodte

Bar. exorditur q̄ ista lex est solēnis
utilis z magistra. Tu cōsidera prin
cipaliter quid faciat ad titulum ista. l. responderis ad
secundam partem rubrice. si cer. petat. l. mutuum. nihil
facit sed facit ad primam partem de rebus creditis. z ad tertiam
de certi cōdictione. t̄. Premitte. q̄ mora capis in iure nostro tripli
citer: aliquando mora pro habitatione. l. ij. C. de incol. l. x. Aliquā
z scō capitur pro tractu temporis. vt a tali tpe ad tale tps. est iō
ga mora. ita capis in aut. sed lis. C. de tempo. appel. z istis modis
non capis hic. alia z tertio mora accipis pro culpōsa dilatione
tam ex parte debitoris q̄ ex parte creditoris. z ita capitur hic et
qualiter diffiniatur talis mora habes text. cum glo. magistra in
l. mora. ff. de vsu. in princ. Et ista lex primo ponit effectum mo
ressecundo declarat qualiter mora cōtrahatur. scō ibi sed cum
queritur licet Bar. aliter dicat. Hoc dicit. ad debitorē speciei
post moram spectat periculum interitus rei. hoc dicit fm Bart.
z est cōmune iurimariū sed q̄ est defectuūz ideo suppleas. z de
bitor ē in mora q̄ pōt solvere rez. vel dolo fecit quomin⁹ possit.
vel scit vel scire d̄ se debere. hoc dicit tota lex. Ex qua not. q̄
licet regula sit quod debitor perempta specie tñ a mora liberet.
l. filius. p. si. de ver. obli. z ratio est. q̄ impossibiliū nulla est obligat
tio: vt in regula impossibiliū. s. impossibilis. instit. de iuri. stipu.
l. impossibilis. de verbo. ob. gl. magistra. z ibi Bar. in. l. ij. ff. de cō
di. i. si sed in casu nostro licet tpe cōtus obligationis. obligatio
esset possibilis: tamen quia postea redacta est ad impossibilitates
nō potest reddi. ideo liberat debitor. Tñ in hac. l. traditur fallen
cia. q̄ istud est verū. q̄ debitor speciei non fuit in mora: nam mor
ra facit. vt debitor speciei etiam perempta specie teneat: q̄ odio
moro si finzitur extare. l. si seruū. s. si. de verbo. ob. z ratio est. quia
debitor post moram ē in delicto. glo. in. l. si mora. ff. solu. ma.
Ex quo habes notare: t̄ q̄ perpetuat obligationem: z facit quez
perpetuo teneri. l. si ex legati causa. ff. de verbo. obli. sed est melior
tex. in. l. si seruū. s. sequitur. in verbo perpetuare obligationem. de
verbo. obli. z in. l. nemo. s. ij. ff. eo. titu. z in. l. si quis solutioni. s. ij. in
fin. in verbo perpetuam. ff. de vsu. z sic stat. quod debitor speciei si
fuit in mora z post moram pereat species. tamē tenet de interitu.
Hinc succedit pulchrum dubium. t̄ quid si debitor fuit in mora: z
tñ est intra tempus purgandi moram. z intra illud tēpus species
perit. nunquid teneat tex. habes valde singularem. q̄ isto casu de
bitor tenetur post morā licet sit intra tēpus purgandi moram. tex.
est in. l. sancimus. s. fin. C. de fideiussō. z ibi Barto. not. illum tex.
ad hoc allegat. solus Pau. hic dicit fin. adde q̄ illum text. ad hoc
reputat vnicum Bald. in. c. capitulum sancte crucis. in peni. col.
de rescript. idem tenet Bartol. in. l. si insulam. in. vj. q. vbi videas
Moder. ff. de ver. ob. Et idem Bart. in. l. qui ob rem. ff. de condi.
inde Subdit tamen Pau. de ca. hic: q̄ debitor q̄ est intra tempus
purgandi moram. licet non excusetur interim ab interitu speciei
debite. si tamen interim solueret estimationē. liberaretur ab omni
alia pena. per tex. in. l. cum res. ff. de lega. i. et licet Pau. non dicat
fuerunt verba Barto. in. d. l. si insulas. in. vj. q. ex his habes vnaz
ampliationem z extensionem ad regulam tex. nostri: vt procedat
etiam si debitor si intra tempus purgandi moram. z c. Quid autē
si debitor non fuit in aliqua mora: eo quia non interpellat⁹ expres
se vel tacite: tamen dolose alienauit speciem debitam: et post do
losam alienationem res perit. nunquid teneatur ac si fuisset in
mora habes de hoc duos text. principales qui sunt de directo cō
trarij. tex. in. l. si venditor hereditatis. in princip. la. ij. ff. de hered.
vel actio. ven. qui dicit. q̄ non tenetur de interitu. Contrarium de
directo dicit tex. fortis in. l. ij. s. si rem depositam. ff. de pos. z ibi
fortius dicit tex. si debitor speciei dolose semel alienauit rem. das
to quod postea redemerit. z postea perit species: tamen tenetur
de interitu. tū concordat istos tex. prout Pau. de cast. hic in. j. col.
Aut teneor ad rem tuam propriam. z non tibi debitam: z tūc tex
neor si alienauit ante moram z perit. Ita loquitur lex. j. s. si rem
depositam. Aliquando non teneor ad tuam rem. sed ad rem tibi
debitam. puta legatam tibi: z tunc non teneor si perit post q̄ alies
nam dolose ante moram. ita loquitur lex si venditor. preallegata.
Adde tex. in. l. si eum quem. ff. de nox. z sic alienatio ante mor
ram licet dolosa. non facit quem teneri de interitu: casus est ibi
melior de iure. z sic habes q̄ plus punitur qui alienat rem tuam.
quam qui alienat rem tibi debitam. iuribus proximē allegatis.
Nota secundo ex secunda parte legis que requiratur ad hoc
vt quis constituatur in mora: primum. q̄ habuerit facultatem sol
uendi: et fecerit quo minus posset. Item q̄ sciat se debere. vel
scire debeat se debere. Quedam alia requiruntur que enumerat
gloss. in. l. mora. j. de vsu. inter cetera semper requiritur interpel
latio tacita vel expressa. prout gloss. prima hic. Et istud procedit

etiam. si debitor sit obligatus per instrumentum guarentigie: q̄
habet vim sententie. ibi adhuc requiritur interpellatio ad consti
tuendum in mora fm Bart. in. l. eum qui. s. iurauero. in fin. ff. de
iureiu. Amen Barto. hic dicit q̄ iuriscōsultus habuit pro cō
stanti. q̄ fuisset interpellatus in hac. l. z malafides non cōstituit
quem in mora nisi interpelletur. ita concludunt Bald. z Ly. in. l.
nec interest. C. quod me. cau. per tex. in. l. si a domino. s. si p̄edo. ff.
de peti. here. Limita tamen istum tex. in quantum vult q̄ ad hoc
vt quis constituatur in mora requiritur quod sciat. vt procedat
in mora constituenda per interpellationē hominis: secus in mor
ra que inducitur per lapsum diei: tunc etiam ignorans cōstituit
in mora. l. ad diem. ff. de verb. obli. fm Bal. in. l. vinum. in penult.
col. j. eo. Nota tertio ibi: aut dolo malo feceris. t̄ q̄ paria sunt
vel q̄ quis possideat vel dolo fecerit quomin⁹ possideret: nam
qui dolo desit possidere. habetur pro possessore. concordat. l. parē.
z. l. dolo. de rei. iur. z. l. is qui dolo. ff. de rei. ven. z. l. si autem. s. sed
z is qui. z. l. qui petitorio. ff. de rei. ven. Et qualiter probat q̄ quis
dolo desit possidere. declarat Bar. in. d. l. qui petitorio. z in. l. nō
solū. s. morte. in. xij. col. de ope. no. nū. Et an iste qui dolo desit
possidere caperetur pro possessore: ita. vt etiam haberet locus in
statuto faciente mentionem de possessore. disputat Joan. and. in
regula pro possessore. in mercu. Intellige tamē istud verū. quan
tum ad damnum suum: sed quantum ad vtilitatem suam nō ha
betur pro possessore. Ita Bar. in. l. naturaliter. in. iij. colum. cir
ca si. de vsucap. Ratio est. quia q̄ fingatur pro possessore est equi
tas. l. nec vtilem. z. l. vtiq̄. ff. ex qui. cau. maio. Bar. declarat in. l.
si is qui pro emptore. ff. de vsucap. que cessat quantum ad vtilita
tem suam. Quarto diligenter pondera text. ibi: aut dolo ma
lo fm Pau. de cast. t̄ q̄ ad hoc vt quis constituatur in mora. est
necesse vt desierit habere facultatem prestandi dolo: z ideo non
sufficeret lata culpa. l. pretor. s. si. cum. l. sequenti. ff. de eden. Sed
Rapha. Fulgo. z Alexā. hic tenent contrarium. q̄ imo mora ita
cōmittatur per culpam sicut per dolum. ponderat tex. Ibi: si in
ptate z c. In si iuncta glo. si intrandum est de istis patribus qui
vadunt per mendicata suffragia cum sit casus legis. text. est in. l.
mulier. s. sed enim. ff. ad trebel. quā. l. gl. ij. hic allegat pro concor.
ad nostram. bñ facit. q̄ qñ lex taxatiue loquitur de dolo. non per
hoc excludit latam culpā. tex. est melior de iure in. l. ij. s. si mans
sor fa. mo. vire. z per hoc patet responsio ad text. nostrum hic in
quantum facit mentionem tantum de dolo. in vno est differētia.
an qs sit in dolo vel culpa. q̄ qñ in dolo statim tenetur ad estima
tionē: si autē culpa desierit possidere. dat termin⁹ ad retrahendas
rem. l. si cōstante. s. si vxor. ff. solu. ma. Idē Bar. in. l. cuz res. ff. de
lega. j. z Alex. hic sed tu pōdera Bar. hic in si. q̄ aliter dicit z ma
le. vt. infra dicam. Mo. quinto in si. t̄ q̄ debitor interpellatus
non constituitur in mora. quando ex aliqua iusta causa non intel
ligit se debere. vel non credit se teneri ad soluēdum: z propterea
probat iste tex. quod si creditor interpellat debitorē. z debitor
dicat. amice calculemus rōnes: q̄ si in aliquo ero debitor sum cō
tentus soluere. Istō casu non constitueretur in mora intellige tñ
semp. nisi dolo id faciat debitor. Alibi tñ doc. dant cautelam. qñ
rationes sunt intricate. ad hoc vt debitor euadat moram. p̄pnā
q̄ offerat fideiussorem de eo quo apparebit debitor. Ita probat
tex. in. l. statuliber rationum. z in. l. seruus qui heredi. in fin. ff. de
statulibe. per que iura ita determinat Bald. in. c. j. s. ij. in. iij. colū.
de l. conradi. in. vj. feud. z notabiliter Ange. in. l. si residuū. C. de
distrac. pigno. z in. l. iij. s. ait pretor. ff. de re iudica. z in. l. ij. C. de
vsu. z fru. le. z in. l. ij. C. debitorē vendi. pigno. impe. nō posse. et
Bartholomeus veronensis in cautela. lv. Ita dicunt Jmol. et
Moder. in. l. pretor. s. si quis paratus. vbi Bart. allegat illas le
ges. ff. de ope. no. nun. Jmo. z Moder. in. l. si mora. ff. solu. matri.
facit bene id quod vult Bart. in. l. penul. ff. de distrac. pigno. Bal.
in. l. j. C. ne lice. tertio prouoca. Facit bene quod dicit in proposito
Bal. in. l. acceptam. C. de vsu. vbi dicit. t̄ mora in non liquidis nū
quam committitur. nisi per iudicem declaratum sit debitum.
Mo. etiam postremo fm Bart. z alios. quod paria sunt vel quod
quis sciat vel scire debeat: quia non debent esse melioris conditio
nis fatui quam periti. l. quod seruus. ff. q̄ vi aut clam. Et per istū
tex. dicit glo. in. l. qui cum alio. in glo. prima magna. ad si. ff. de res
gu. iur. parem esse culpam scire z debere scire. Alibi autē Bal. in
l. qui. C. de ince. nup. dicit quod ille qui non vult scire. habet pro
sciente. Alibi dicit Ange. in. l. si duo. ff. de acquiren. heredi. t̄ q̄ pa
ria sunt scire vel de facili scire posse. quod inducit ad questionē de
bannito: q̄ si in eodem libro banni in quo erat descriptū bannum.
erat etiā descripta cācellatio. q̄ potuit impune occidi. quia sicut
scire poterat eum bannitum per inspectionem libri. item etiā
ad illud notabile adde in simili. q̄ paria sunt vel quod qs habeat
vel habere debeat. fm Bart. in. l. vxor. vltima. s. ij. ff. de aure z ar.
leg. Et pro decisione Ang. proximē relata adde text. in. l. regula.

q̄ dolo desit poss
q̄m ad finem

§. sed et facti. ff. de iur. et fa. igno. ¶ Aduerte etiā pro ampliatio-
ne regule tradite in hac. l. ultra ampliatioē datam in primo no-
tabili. in quantum dicitur qd debitor specie perempta spe an mo-
ram liberatur. Adde qd intantum procedit ista regula. t qd suffi-
cit debitorē probare mortem. et nō est necesse probare qualiter sit
mortua. an casu vel culpa: nisi teneretur etiam ad custodiam. vel
ratione officij publici. vt in custode carcerū. vel rōne officij puati
vt in capzario: qd non sufficeret capzarium portare pelles anima-
lium ad vñm. nisi probet animalia mortua vel naturaliter. vel qd
occisa ab alio. Ita declarat Bal. in l. cū ita. §. species. ff. de leg. ij.
refert et sequitur Alex. in cōsi. ccc. cix. incipiente. in causa et lite ver-
tente inter Ludo. li. ij. ¶ Non omitto qd vna regula que tradit
hic patitur aliquas notabiles extensiones. Nam hic est regula.
11 t qd debitor perēpta specie ante moram liberatur. vt hic: et l. si ex
legati causa. et l. Stichus certa die. ff. de verbo. obligatio. ¶ Istud
extenditur primo per iuriscōsultum. l. cum filius. §. si. §. eo. titu.
vt istud procedat etiam si ante moram fuerit debitor interpellas-
tus. ¶ Secūdo extenditur etiam si interuenerit ante moram dolo-
se alienatio debitoris. intelligendo tamē vt supra declarauit. Ter-
tio extenditur etiam si debitor esset in mala fide: sciens se teneri
vt supra declarauit. ¶ Quarto extenditur vt procedat non solus
in debitorē specie: sed etiam in eo qui tenetur ad factū. puta ad si-
stendum quem in iudicio. quia si ille moriatur antequam sistat.
non tenetur promittens. l. iij. in fi. et seq. ff. qui satisda. cog. et ibi
Bau. de ca. no. illum text. pro extensione huius. et licet dicat aliū
tex. nō reperiri: tamen est similis in l. iij. in prin. ff. si quis cautio.
¶ Quinto extenditur vt procedat non solum qd species est per-
empta. sed etiam si non reperiatur vbi sit. l. cum res. ff. de legat. j.
l. cum ita leg. §. species. ff. de leg. ij. Sexto extendit vt procedat nō
solum quando species est perempta sed etiam si extaret sed non
posset haberi. nisi cum magna difficultate. ita tradit notabiliter
Bald. post Cy. in l. cum a matre. in penult. colū. C. de rei vendic.
allegat bonum tex. in l. cū in plures. §. vestimenta. ff. loca. facit tex.
in l. non dubium. §. si. ff. de legat. ij. ¶ Septimo extenditur vt
procedat non solus re perempta. sed etiam quādo res desinit esse
in commercio nostro ante moram. quia etiam tunc debitor libe-
ratur. tex. est in l. si mihi alienum. ff. de so. et in l. si rem alienam. ff.
de verbo. ob. ¶ Limitatur modo predicta regula primo. vt non
procedat qd debitor qui non esset in mora tñ sciebat rem de pri-
mo morituram. qd si non certiorauerit dominū. tenet ad interesse
tex. est in l. si vna. §. si. ff. de peri. et cōmo. rei vend. ¶ Secūdo limi-
ta. vt nō procedat qd esset debitor specie. ad quē spectaret custo-
dia. puta ratione officij. vt sunt capzarij: qd tñc non liberatur per
interitum. nisi probet rem esse peremptā casu fortuito. vt. §. dixi.
Tertio limitatur. vt non procedat in cōtribus innominatis: qd in
illis perempta specie debitor non liberatur. l. si. vers. et ideo. et ibi
do. Alex. in. ij. no. ff. de cōdi. ob cau. da. cau. nō seq. Et aduerte. qd
si non haberemus illū tex. videret dicendū torum oppositū: qd cō-
tractus innominati sunt debiliores in obligatione qdenda et pro-
ducenda qd sint nominati. et ideo in primis habet locū penitētia.
l. cū pñbus. C. de re. permu. declarat Bar. in l. stipulationes nō di-
uidūt. in. xi. oppo. ff. de verb. obli. ergo debitor in cōtribus inno-
minatis deberet facilius liberari p interitum specie debite ante
moram. qd in cōtractibus nominatis. Que est ergo ratio diuer-
satis: et si dicatur. qd ratio sit. nam in illa. l. si. tractus fuit imple-
tus ex vna parte: et sic in isto impleto alia pars fuit consti-
tuta in mora statim: ideo perempta specie non liberatur. Et qd per
implementum rei quis constituatur in mora re ipsa probat per
tex. quē ad hoc no. ibi Bar. in l. curabit. C. de ac. empt. Istā solus-
tio nullo modo potest teneri. qd l. in contractib⁹ bonefidei imple-
mentū cōstituat in mora. d. l. curabit. et etiā in cōtribus stricti iuris
habentibus instar bonefidei. l. in minorum. C. de in integrum res-
tit. mino. tñ in cōtribus innominatis implementum nō constituit
in mora. l. iij. §. si. ff. de cōdi. ob cau. Et si diceret quē est
ratio diuersitatis in hoc vltimo. Respondeo qd ratio est. per illud
qd dicit Bar. et doct. in l. quoties. in l. diem. ff. de verb. obli. quod
euentus cōditionis. non constituit quem in mora. quia idē act⁹
nō habet inducere obligationē et constituere in mora: sed in cōtri-
bus innominatis implementum est causa inducende obligatio-
nis. l. ex placito. C. de rerum permu. ergo implementū non debet
esse cā vtriusq: sed in cōtribus nominatis implementum non est
causa inducende obligationis. l. iuriscōsultū. in principio. ff. de pas-
ctis. Illa ergo nō est bona solutio ad. d. l. si. vnde ego puto qd alia
sit ratio inter contractus nominatos et innominatos. nā in nomi-
natis obligatio dandi est pñta vt hac. l. qd te. ¶ Vbi dare oportues-
rit qd etiam inuariabilis: adeo qd soluendo interesse nō liberat. et
l. vbi aut. in fi. ff. de verb. ob. cū ergo in contractibus nominatis te-
neatur quis pñtē ad dandū. extincta specie. extinguunt substantia
obligationis. Ideo nimirum si liberat et extinguuntur obligatio. l.
solatur. ff. quibus modis pignus vel hypot. sol. sed in innomina-

tis. nō tenet quis pñtē ad dandū. sed tenet tñ ad interesse. tex.
est in l. naturalis. §. i. ff. de pñ. ver. declarat Bar. assignando ra-
tionem diuersitatis. in. d. l. stipulationes nō diuidunt. in. xi. oppo.
et in l. vnica. in. iij. q. principali. C. de sentē. que pro eo qd interest.
¶ Aduerte. qd istā rationem Bart. pulchram. obstat: nā clarū
est. qd si promisi sistere titium in iudicio: qd ista obligatio non est
pñtē. l. pe. ff. si quis in ius voc. non. et. quia soluendo interesse li-
berat. et tamen si moritur titius liberat. d. l. iij. et dixi. §. in quarta
extensione. Unde posses attentare. qd nō sit differentia inter cōtra-
ctus nominatos et innominatos: sed qd vtrobiq: perempta specie
liberetur. p tex. fortē. in l. naturalis. §. sed si scyphos. ff. de pñ. ver.
verbis. nec pōt qd datū est repeti. l. iij. §. sed si Stichus. ff. de condi.
ob cau. punctus est respondere. ad. d. l. si. ¶ Inuenio qd Iaso. butri.
Albe. Bau. de ca. Alexan. in. d. l. si. sequitur glo. postea effectuas
liter dicunt. quod illa lex si. procedit eo quia in illa lege si. pñtē
serat mora. vel culpa. Et si dicatur quod ista ratio licet sit vera in
se. quod tamen diuinat. maxime quia mora culposa est delictum
fm glo. et doc. in l. si mora. ff. solu. ma. sed in dubio excludenda est
presumptio delicti. l. merito. ff. pro socio. respondere potes. quod
illa lex de necessitate ita debet intelligi per text. in l. iij. §. sed si Stichus.
ff. de condi. ob cau. ¶ Ultimo pro complemento textualiū
gl. prima diuiditur in tres partes principales. In prima per tris
membres distinctionē remouet duo qdria que formant hic p Bart.
In scda ibi. qd sit tribus concurrentibus glo. supplendo ad tex. res
mouet aliud qdriū: nā tex. videtur diminutus. In tertia ibi. et hē
verū quādo res per se. gl. p viā limitationis remouet aliud qdriū.
¶ In glo. ibi. in fi. eo. §. itē is. habes ex glo. vnam regulam deinde
14 fallentiam quam infra ponit. Regula est. t qd debitor quantitatis.
perempta quantitate etiam casu fortuito non liberatur. Fallit
secūdo gl. nisi debitor obtulisset: qd facta oblatione. si creditor
refusat accipere: et postea pereat qdritas: debitor liberat non ipso
iure. sed ope exceptionis. l. qui decē. §. de solu. Et si dicis que est rō
quare debitor nō liberat ipso iure. dic qd ratio est: qd ibi nō perit
illud qd debet. quia ex quo est debitor quantitatis in genere genes-
ralissimo. quantitas perire nō potest: et ideo licet pereat illi denas-
rj quos obtulit. non tñ liberat ipso iure: quia nō perit illud quod
debeatur: tñ ex equitate liberat ope exceptionis. Hinc est qd si
debitor esset. generis limitati. vel quantitatis limitate. liberaret
ipso iure. Ita limitat notabiliter Bald. in l. acceptam. in. j. col. C.
de vsu. Ultra glo. Bar. addit duas notabiles fallētiās: prima est
valde disputabilis. et qui repetunt istam. l. semper disputant. vt pro-
cedat regula predicta. si est debitor quantitatis simpliciter. sed si
15 esset debitor quantitatis respectu certe specie: tunc perempta il-
la specie. etiam liberatur a quantitate. bar. allegat ad hoc qnq: tex.
primo allegat. l. electio. §. sed et si is. ff. de no. et vltra eum est simi-
lis ad idē. text. in l. i. §. et cum in quadrupedibus. ver. plane. ff. si
qua. pau. fecit. dic. quem allegat Albe. hic: et text. in l. quesitum. in
prin. ff. de pecu. Tamen iste leges nihil faciunt in proposito. et no-
tabiliter respondet Cy. in. d. l. incendium. quamuis Balibi leu-
ter reprehendat: quia ille leges loquuntur in actionibus perso-
nalibus in rem scriptis: que habent naturam realem actionum.
Sed in actionibus realibus in quibus quicunq: possidet vel te-
net. pōt quicunq: bene verū est: qd qd est debitor liberat perēpta re.
sed nos loquimur in personalibus. Rōnem diuersitatis ponam
in. gl. ij. Istam solu. ponunt et tenent oēs admodum hic: sed tu qd
dera dum Bar. allegat. l. quesitum. ego allego in cōtrariū in l. id
qd. §. si. ff. de consi. pecu. et super hoc relinquo vobis cogitādū: quā-
tum ad doctri. Bart. Tertio allegat Bart. tex. bonū in l. titie te-
xtores. §. si. ff. de legat. j. et l. filius. §. si. §. eo. ti. de legat. j. Quarta
ad hoc allegat Barto. text. in l. in naue sauphelli. ff. loca. Sed cer-
te ille text. nihil facit. prout ipsemet Barto. ante oēs perpendit in
illa. l. naue sauphelli. in. ij. solu. et Bald. in. d. l. incendium. et admodum.
hic ibi enim non erat debitor quantitatis frumenti simpliciter: sed
erat debitor: qdritatis subalterne vel generis subalterni. quo casu
perempto illo toto genere subalterno: verum est qd est liberatus.
et cum doctri. Bar. et eius limitatione tenet Albe. in. ij. col. Bau.
et Alex. hic: Cy. Bar. et Bald. in. d. l. incendium. Bart. in. l. et si certos.
ff. de verbo. ob. Aug. Imo. et cōmuniter Moder. in l. si ex legati
causa. ff. de verbo. ob. et pro ista cōi. finia addit Alex. tex. in l. j. §. si.
iuncto principio. ff. si cui plus qd per. l. fal. adde tu bonū text. in l. si
seruus videf. l. si quis. in prin. §. si. ff. de legat. ij. iuncta. l. non dubium.
eo. ti. de le. ij. Istam limitationem bar. reprobat Raph. a. ful. hic:
et Raph. co. in. d. l. titie textores. §. si. et ante eos ita fuit finia eo. tñ
preceptoris. l. subtilitatum principis do. Lhufo. de castellio. et p
ista sententia cōtra bart. allegat plures tex. quos refert: et ad eos
rñdet Alex. hic: et ad leges allegatas per bar. rñdent vt rñdi. Sc-
lum restant due leges per Bar. que multum obstat text. in l. titie
textores. §. si. et similiter tex. in l. filius. §. si. ff. de leg. j. et rñdent mo-
der. qd loquitur qd eadē spēs legatur duob⁹ in solidū. quo casu
quia impossibile

16 quantum dixi q̄ debitor quantitatis perempta illa non libera-
ratur, quando quis sit obligatus ad quantitatem simpliciter: si
autem obligatio quantitatis fuisset limitata ad certum genus
monete, vt quia promisit tibi decem libras grossorum perusinoꝝ
pone q̄ isti grossi sint exbānti per statutum, vt nullo modo possi-
sint expendi, nūquid leberetur debitor: dicit Barto. videri q̄ sic.
Concludit tamen Bar. q̄ nō sit liberatus: quia quāuis nō possit
dari in forma illa quantitas, tamen saltem debet dari in mate-
ria: quia materia trahit ad se formam. l. quesitū. §. illud fortassis.
ff. de leg. iij. nec distinguit Bar. an esset in mora vel non. Et cum
Bar. tenet Pet. de ancha. in repe. regule, peccatum. in. v. oppo.
de regu. iur. in. vj. Sed ipsemet Bar. sibi prius, in. l. paulus. in. iij.
col. ff. de sol. vbi Imo. late disputat et tenet, q̄ ego nō possuz solue-
re, in forma antiqua: s; ego debeo soluere de pecunia noua. alleg.
c. cum canonicis. de cens. ratio est fm Ang. hic post antiquos. et
in. l. cum quid. §. eo. quia licet in vino frumento et similibus, boni-
tas consistat in materia. vt in illa. l. quesitū. allegata per Bar. tñ
in pecunia bonitas consideratur ex vsu. l. i. ff. de contrahen. emp.
Et istam secundā opi. tenet Fulg. et Pau. hic. Anro. de but. in. c.
quanto. de iureiur. Pet. de ancha. in clemen. si beneficiorū. de decr.
mis. et Rapha. comen. in. d. l. paulus. et est vera sentētia: quam tñ
intelligere qñ pecunia fuit reprobata per moram: sed si debitor nō
fuisse in aliqua mora tunc procedit sentētia Bar. hic, quia tunc
posset soluere de moneta antiqua. Ita concludunt Cy. in. l. in mis-
norum. C. in quib. cau. in integ. resti. non est neces. in. fr. qōne. et ple-
nius in. l. cum quid. et ibi Bal. et Ludo. ro. §. eo. Hosti. et Jo. and. et
Imo. in. d. c. quanto. Pet. de eleaza. in. d. clemen. si beneficiorum.
Albe. de rosa. in prima parte statu. in. q. iij. et in effectu Ludo. ro.
hic, qui multum pōderat. l. creditor oblatam. de solu. et in effectu
Imo. vbi late examinat in. d. l. paulus. et do. Alex. hic: et cōmunis
essentētia Tñ caue, quia isti doc. mouentur per tex. d. c. cñ cano-
nicis. et in. c. cum olim. circa si. de cens. quia illi tex. indistincte pro-
cedunt, tamen non est incōueniens vt distinguatur per alla iura:
ita illi tex. distinguuntur per regulam. l. vinum. §. eo. et regulam. l. si
ex legati causa. de verbo. obli. Circa tamen istam doctri. Bar. de
moneta, vide consiliū Panor. vj. incip. iēs: q̄ solutio et. in. §. vol.
et Bal. in. l. fina. circa medium. C. de non nume. pecu. ¶ Ultimo

17 circa istam partem glo. in quantum vult, et si debitor quātitetis
obtulit creditori, et creditor fuit in mora recipiendi. quantitate
extincta liberatur, dicta. l. qui decem. Adde vnuz casum singula-
rem, in quo debitor quantitatis puta frumenti facta obligatione
creditori, liberaf etia re nō extincta: vt puta quādo respublica de-
bet certam quātitatem frumenti alicui, et eam sibi obtulit: et quia
erat tempus fertilitatis, creditor recusauit accipere, volens expe-
ctare tempus caritatis: isto casu, respublica in totuz liberaf, etiam
si frumentum oblatum extaret. text. est in. l. nulli. C. de ero. mili.
anno. lib. xij. quem ponderat Bal. in. l. non dubium. in. v. col. ver.
vj. modo fit fraus. C. de legibus. et in. l. acceptam. in. xvi. qō. C. de
vsu. alle. etia Bar. (sed ad aliud) in. l. libertis quos. §. i. de ali. et cib.
lega. adde quod etiam aliud in. l. cum quidam. que est lex si. C. de
conditio. infer. ¶ In eadem glo. ibi. In secundo idem, quia ge-
nus perire non potest. Nota ex gloss. conclusionem cum limita-
tione. Conclusio est q̄ quod debitor hominis vel alterius rei in ge-
nere perempta aliqua re, non liberatur. intellige gloss. procedere
quando quis est debitor in genere generalissimo, puta qz debeat
seruum absolute in genere: secus si sit debitor in genere subalter-
no: vt declarat glo. in. l. legato generaliter. ff. de le. j. puta, quia de-
beat vnū ex seruis suis: nam tunc mortuis omnibus seruis suis,
liberatur, fm Bar. et cōter doc. hic. Et si dicatur, Bart. et doc. vs-
dentur qñ in hoc, qz si debeo vnū de istis seruis, et omnes pereant
volunt quod sim liberatus. l. in naue sauphelli. ff. loca. et tñ postea
dicūt, q̄ si ego sum obligatus ad certum genus monete, et pereat
quia sit reprobatum: q̄ tamen ego sum liberatus, pōt rñderi du-
pliciter: primo fm Bar. qz l. forma reprobet. tñ supest materia:
secus est in seruis. arg. l. mortuo boue. ff. de lega. ij. Pau. vero de
ca. aliter dicit, vcz, qz l. sit reprobata illa pecunia, tñ superest alia
que est eiusdē materie. sed pcedēs magis placet. ¶ In ea. glo. ibi,
19 et interpellatus fuit. habes ex glo. q̄ ad hoc vt debitor constituat
in mora, vltra duo requisita in text. requirit q̄ interpellat expresse
vel tacite per lapsum tps: est verum, qz multi reperiuntur casus
spāles, in quibus mora qñ re ipsa, sine interpellatione vlla hois,
quorū aliquos enumerat glo. in. l. mora. in prin. in glo. magna. de
20 vsu. et plenius domi. Alex. hic, ad quē te remitto. ¶ Adde etiam q̄
ad constituendum debitorem in mora, sufficit vna interpellatio
nec plures requiruntur. vt in glo. in. d. l. mora. in prin. et ibi Bart.
et tex. in. l. titia scio. §. vsuras. et ibi no. Bar. ff. de lega. §. not. idem
Bar. in. l. qui rome. §. scia canit. ff. de verbo. obli. Ange. et Imo. in
d. l. qui rome. §. coheredes. Lano. in. c. ex literis. de const. et cit q̄
not. Bar. in. l. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. in. iij. op. c. de no-
ope. nuntiatio. cum multis additio. quas ibi ponunt Moderni

21 z possunt hic applicari. Et sufficit etiam interpellatio extrajudicialis. d. l. qui rome. s. coheredes. vbi glo. in verbo testato. z gloss. in l. amplius non peti. ff. rem ra. ha. z gl. in l. vnum. in gl. magna. in prin. j. eo. z alie gl. quas enumerat Bar. in. d. l. si ex legati. causa. z dicam in l. vinum. vbi limitabo. Intellige tamen sane in his que debentur iure actionis vel obligationis. tunc sufficit interpellatio extrajudicialis: secus in his que solum debentur officio iudicis. tex. est in l. cum postulasset. in prin. ff. de dam. infecto. quez Bar. ibi dicit singularem rationem illius. tex. assignat Bar. in l. j. in. vj. col. ff. de iurisd. om. iudi. A deo qd etiam per oblationem libelli. non induceretur mora. nisi esset secuta litis cont. fm Bar. in l. denitiasse. s. quid ergo. ff. de adul. C. Juxta predicta quero

22 tuncquid vbi adeit iuramentum debitoris. debitor constituitur in mora sine interpellatione. tangit Alex. hic post Ro. z dicit. qd si iuravit prestare certam rem. z sciat illum illa re egere. constituit in mora. fm Jo. an. in. c. breui. de iureiur. vt ibi per eum. Sed Alex. dicit se putare. qd istud non sit tutum. eo quia non est lex. que dicat. z dicit contrarium probari in. c. licet. hic allegato per eum. Pro opinio. do. Alex. qd iuramentum non constituat in mora. dato qd sciat creditorem egere. facio aliqua fundamenta. z primo: Ma regula est qd ad constituendum in mora requiritur interpellatio. vt hic per glo. z Bar. sed reperiuntur certi casus speciales in contrarium: de quibus hic per Alex. sed in istis non reperitur aliquid de iuramento: ergo debemus stare regule. qd dicens fallentia illa dz probare. vt probatur in l. suus quoqz. de here. insti. in. s. puto. et in l. ab ea parte. ff. de proba. cum multis cōcor. quas pono post Bar. vbi plene tango in l. j. ff. si quis in ius voc. non ier. Secundo pro ista opi. arguo sic: nā iuramentum regulabit fm materia actus sup quo interponitur. l. si. cum simi. C. de non nu. pecu. de quo tango in l. si conuenerit. ff. de iurif. omni. iudi. vbi multa adduco contra hanc regulam: si ergo scdm naturam actus requirebatur interpellatio: ergo idem dicendum. licet interueniat iuramentum. Quid tenendum. teneo qd dñm Alex. z hanc meā opi. t3 Spec. in tit. de aduocato. s. j. ver. sed nunquid is q iurauit. z Panor. in. d. c. breui. Et pro ista opi. adduco in primis illud qd singulariter decidit Bald. in. c. querelam. de iureiur. per illum text. cum glo. vbi tenet. qd conductor qui iurauerat soluere pensionem. cessando per annum cadit ppter iuramentum. z refert z sequitur. d. Alex. qd lxxv. qd inci.

23 nō puto id de quo querit. l. j. C. Secundo adduco: nātis qui pro mittit facere z curare. ipso iure constituitur in mora: qd intelligit qd primum potest. ita singulariter vult Bal. in. c. j. s. ad hec. in titulo. hic finitur lex cōradi. refert z simpliciter sequitur Alex. hic: z Are. in. l. si ex legati causa. ff. de r. obl. sed ego habeo. qd in iuramento intelligitur qd pmittere facturū z curaturū: vt probatur in. c. ex literis. de sponsa. gl. si. in. c. ex rescripto. de iureiur. Bald. in

24 l. si. C. de non nu. pe. ergo zc. Tercio adduco: nāt iuramentū h3 vim litis cōtesta. vt per Bart. in. l. nam. z postea. s. si is q in tpali. ff. de iureiur. sed per litis cōtesta. debitor constituitur in mora: vt probat in l. si in asia. in fi. ff. dep. ergo. zc. Quarto pro ista parte adduco text. in l. eum qui. s. si iurauero. vbi Bart. in vers. post moram. ff. de iureiur. z fm doct. Bar. ibi eiusqz distinctionē intelligo omnia supradicta. Et tenendo istam partem. non obstat. c. licet. z allegata per dñm Alex. qd in illis iuribus nullum verbum de iuramento. Aduerte etiā circa istā materiā nā in illis casibz in quibus quis constituitur in mora sine interpellatione. mora apz pellatur irregularis. Pulchrum modo dubium est. tuncquid mora irregularis faciat teneri de interitu speciei: Barto. hic vult qd sic. Contrariū in hoc vltimo tenent quidam Moder. bonon. per tex. in l. naturalis. s. sed si scyphos. cū gl. ff. de pscript. ver. Et istud inuenio tenere Sali. Fulg. Ludo. Alexan. z Moder. in l. vinū. j. eo. z do. Alex. in l. diuisione. circa penul. col. ff. sol. mat. Tu tñ cōsidera. qd ptra istā opi. vñ casus in l. ne merito. ff. de vi z vi arma. Nec vñ obstat. s. sed si scyphos. quia in contractibz innominatis implementū non constituit in mora: vt probatur in l. iij. s. sed si sti chus. ff. de cōdi. ob cam. C. In gl. ibi: z hoc verū qñ res per se per rñt: habes limitationē ad istum tex. dz requirit. qd debitor sciatur qd pcedit qñ species debita naturaliter perit: secus si debitor eā occidisset: intellige qñ occidisset sine causa: secus si cum causa: puta quando occidisset seruum debitum in adulterio deprehensuz l. quid ergo. s. si heres. ff. de lega. j. vbi Barto. z alij. l. si seruum. s. de illo. ff. de verborū oblig. Quid autem si species debita occidatur per tertium vel per ipsum creditorem. Bar. allegat. tex. in l. arbitrio. s. si. ff. de dolo. qd nihil facit. debuit allegare. l. legis aquis lie. in vltima charta illius tituli. ff. ad le. aquilia. quez text. bñ allegauit Bart. in illa. l. arbitrio. s. si. ff. de dolo. z illum tex. allegauit hic Alb. Fulg. z Ludo. ro. z forte Bar. hic voluit allegare no. in d. l. arbitrio. s. si. C. Bl. in verbo detrimētū. primo colligit ex text. notabile z allegat quatuor cōcord. secundo responder tacite quez stioni referendo opiniones. Secunda ibi. nec distinguitur. In ea

26 dem glo. ad si. videndum est qñ species perit post morā. an indi-

stincte periculum sit debitoris: an vero debeat distinguī. vt si res eodem modo fuisset peritura penes creditore: tñ debitor liberetur: alias secus. Et in hoc aduertendū est fm gl. z Bar. z cōter omnes: qd differentia est inter actiones reales. z personales. In actionibz realibus dz seruari distinctio gl. in l. itez si verberatū. s. si. ff. de rei vendi. Si debitor rei cōuentus ab initio fuit bonafidei: sed postea superuenit mala fides: isto casu distinguuntur. si res postea perit ipse liberatur si eodem modo fuisset interitura penes creditorem. alias secus. In personalibus indistincte non liberat. Videndum est que possit esse ratio diuersitatis dic ex mente antiquorum z Alberi. hic in. iij. col. z Bald. in. iij. col. ratio est. quia in actionibus personalibus agitur ad id qd est debitum. et sic ad illud in quo proprie est obligatio: ideo grauior censetur mora quā in realibus. in quibus nō subest obligatio. s. i. instit. de actio. Sali. Ful. z Ludo. ro. hic reproband istaz differentiā. eo qd potētius est ius quod h3 actor in realibus. qd in personalibus: quia in primis agit rōne dñij: in personalibus agit ratione obligationis. sed potētius est dñij ius qd obligationis: patet. qd princeps potest tollere ius obligationis: sed non dominium. gloss. z docto. in. c. que in ecclesiis. de consti. gloss. z docto. in l. si. C. si cōtra ius vel vi. pub. z in l. si. ff. de consti. prin. Altra eos cōfirmo. qd ista differentia non sit bona. quia grauior est mora in realibus. qd in personalibus. quia qñ peto id qd est meum rei vendi. fructus z vfure veniunt a tpe more: in personalibz stricti iuris veniunt a tpe litis contesta. tñ. l. videamus. j. s. si actionem. j. de vfuris nisi dixeris fm Sali. hic in. xvij. oppo. quod in casu quē ponit glo. in. d. l. itez si verberatū. s. si. ibi in actionibus realibus nō fuit pprie mora: aut totalis mora. propter bonā fidē que a prin. fuerat Ideo gl. z doc. dicūt illud in actionibus realibus: sed nos loquimur in personalibus. qñ debitor fuit in propria z totali mora. C. Condescend

27 do igitur ad articulum principalem qui solet disputari. tñ Nunqd debitor indistincte teneatur specie perempta post moram: an debeat distinguī. an esset eodes mō peritura penes creditorem: z in hoc varie referunt opi. p Bar. z doc. in l. rō. s. j. de verbo. ob. atqz etiam varia iura hincinde referuntur. z ego adducāz strictiora. Una ergo opi. fuit Joan. cremos. qd in personalibus non debet fieri illa distin. Istam tenet glo. hic z in l. contractus. ff. de re. iu. z glo. in l. mora. de vsu. z in. d. l. nemo. s. j. in gl. j. de verb. ob. licet nō clare firmet. sequunt Bart. Bal. Ang. hic z dicit Ang. qd est cōmunis sententia. eam diffuse tenet Sali. hic in repe. in. xj. col. z sequētibz. sequunt Ludo. ro. z Paul. de ca. hic licet Paul. postea variauerit in l. si filio. s. si post diuortium. ff. solu. ma. vbi tenuit dñm. tenet Ang. Amo. z d. Alex. in. d. l. nemo. s. j. z ista est cōis opi. p qua opi. in primis glo. hic allegat quinqz tex. qui parū faciunt: nam illi indistincte dicunt. qd specie perempta post morā. periculum est debitoris: sed potest dici. qd ille leges debeāt distinguī p l. si plures. s. si. ff. de positi. qui est principalis tex. in hac materia. cū vna lex per aliam distinguatur. etiam si sit posterior. l. non est nouum. cū. l. sequenti. ff. de lega. j. Barto. hic z in l. nemo. s. j. moruetur ratione. quia fur. z morosus equiparantur. l. inter stipulantem. s. pen. de verb. ob. sed fur. indistincte tenetur. l. subtracto. C. de fur. ergo z morosus dz indistincte teneri. Sed respōde veruz

28 est qd fur z morosus equiparatur. vt teneant de interitu: z dicat res extare. d. l. inter stipulantem. s. penul. sed non debeat distinguī inter furē z morosum: qd fur est plusqz frustrator. l. merito. in. fi. ff. de vi z vi arma. sed non debet argui ab eo quod est magis graue. ad id quod est minus graue zc. Pro ista opi. alleg. Sali. tex. in l. qui decem. in prin. alleg. in gloss. j. de sol. potest responderi: qd fauorabiliores sumus reis qd actoribus. l. fauorabiliores. de reg. in l. arrianus. de actio. z ob. Pro ista opi. cōmuni. Ludo. ro. alle. bo. tex. in l. si filio. s. si post diuortium. ff. solu. ma. in ver. omnino. Illa dictio oīno. est p̄cisa z idem importat quod indistincte z ex ol parte. vt est glo. in l. cum exceptione. s. quatenus. ff. qd met. cau. Sed potest responderi. speciale esse fauore dotis: ne mulier remaneat indotata. l. j. ff. solu. ma. Nec huic solutioni obstat tex. in l. si is qui. in prin. ff. solu. ma. qd rñde vt ibi p glo. qd maritus non fuit in mora in dando vel cedendo dotem. sed in exigendo eam. Et tenēdo istā opinionē qd est cōis. tota difficultas est rñdere ad l. si plures. s. si. ff. de positi. allegatam pro opi. dñi Barti. varie dant olutio nes: z leues z fragiles. Prima solutio est gl. z Bar. hic: quā tenet Bar. in. d. l. nemo. s. j. quod ibi speciale est in deposito: ista est eni denter falsa: quia vt inquit gl. in l. filium quē habēt. C. fa. er. di cere speciale. z nō assignare rōnem specialitatis est refugium miserorū: sed fortz in deposito grauior est mora qd in quolibet alio actū. Hinc est. qd in gtr actu depositi iurat in lite. l. j. s. an depositi. ff. de positi. secus in alijs gtr actibz in quibus spēs debet. l. in actioibz. j. de in litez iuran. Hinc est qd condemnat in actione depositi. efficitur infamis. l. furti. s. mādati. ff. de mfa. s. ex cōtrario. mstitū. de pena teme. liti. Sed fortius probo istam solutionē falsam ex coniunctione duarū legum. nam dicit alibi Bald. illud est pulcherrimum

Dictio ē.
Ad d. l. hac
venditio. in
s. si. ff. de cō
trahen. em
ptio.

debutit expedire se vno verbo: q̄ semp difficultas excusat a mora,
siue sit debitor ad factū, siue ad spem: fallit, qm̄ est debitor quātita-
tis. Circa istā doctrinā, inquātū dicit q̄ difficultas excusat a mor-
ra, qm̄ est debitor facti vel speciei, moueo pulchrū dubiū. Nūquid
30 tñ debitor primo negauit se debitore, z postea pbat debitū: z sic
cōvincat de mēdacio. Nūqd per talē negationē pdat istud bene-
ficiū q̄ difficultas excuset eū a mora: Istū passum nō tangunt
doc. hic: sed U. ro. in. l. vñ. in. iij. co. j. eo. expresse tangit z dicit,
q̄ doc. hic (q̄ volunt q̄ difficultas excuset a mora) debent intellis-
gi qm̄ mora fuit cōmissa per interpellationē extraiudiciālē: sec⁹ si
p litis cōtestationē: z sic interpellationē iudiciālē: tñ difficultas
nunq̄ excusat a mora, qz negando debitū pdit istud bñficiū a le-
ge, vt non excuset: z in istis terminis dicit se intelligere glo. itē in
vna solu. quā dat ad. l. si. j. de triticaria. z dicit q̄ ipse solus aduer-
tit ad illā glo. Subdit tñ, q̄ qm̄ fuisset interpellatus extra iudiciū
z negasset debitū, isto casu pdit etiā istud bñficiū. Sed aduerte, l. 3
U. d. dicat, q̄ ipse solus pōderat illā glo. tñ Sali. ibi z Ange. pō-
derat illā gl. Sali. hic. in. iij. col. Istam tñ opi. do. Alex. in. d. l. vi-
num. in. vj. col. reprehēdit p illud qd̄ volunt doct. hic: q̄ difficul-
tas indistincte excusat a mora: qz in penalibus "nō d̄z fieri extē-
sio. glo. in. c. j. de tempo. or. in. vi. z glo. in. c. si. de elec. in. vj. iuncta. l. cū
quidam. de libe. z posthū. Istā ratio non videt̄ tuta, cuz in penas
libus dummodo materia sit correctā sepius fiat extensio: vt ipse
met Alex. t̄z in aut. non licet. C. de libe. pte. p. glan. l. si. C. de reuo.
do. reputatā singularē, quā tenent ibi Ly. z Sali. per tex. in. c. j. s.
porro q̄ fuit prima cau. bñficii amit. in vñsib⁹ feud. z ibi bal. in fōfic.
quid tenēdum zc. P. 20. opin. U. do. ro. z aliorum quos retuli, q̄
debitor negando debitum per mendacium, si sit quictus, debeat
perdere beneficiū a lege, vt non excuset a mora ppter difficultas
tē. Ego in primis addā aliaqua similia que recollegi ad hoc. Nam
fideiussoz negans se fideiussozem, perdit beneficiū epistole diui
adri. et sic diuisionis. l. si dubitet. s. ita demum. vbi Bart. de fides-
ius. Item perdit beueficiū excusionis cedendarum actionum:
z consequenter beneficiū aut. p̄sente. C. de fideius. ita not. Bald.
in aut. cōtra q̄ ppriam. in. iij. col. C. de non nu. pe. z ibi est tex. q̄ de-
bitor qui negat scripturā manu sua scriptā quict⁹ de mendacio, p-
dit beneficiū exceptionis non nu. pe. Eodem mō, si q̄s negat se
socium, perdit beneficiū legis, ne exigatur vltra q̄ facere possit,
iuxta. l. sunt. qui. ff. de regul. iur. z pro hoc est tex. in. l. si vn⁹. s. si. ff.
pro so. z in. l. sed hoc ita. in. si. ff. de re iud. Eodem mō maritus qui
h̄z beneficiū, ne exigatur vltra q̄ facere possit, negādo matrimo-
nium perdit istud beneficiū. ita not. t̄z Bart. in. l. etia. s. j. circa
fi. ff. solu. mat. Item heres qui negat rem legatā esse hereditariā
si conuincatur de mendacio, pdit beneficiū, ne possit detrāhere
falcidiā in illo legato. text. est in. l. hereditarium. s. j. ff. ad le. fal. Itē
filius qui habet beneficiū t̄i q̄s cum eo, vt non teneat post emanci-
pationem de h̄ctu celebrato cum eo dūz esset in potestate, si neget
se filiū, pdit illud beneficiū. l. s. z si ex parte. s. inter dū. ff. qd̄ cū eo.
Eodem modo conuentus actione reali, si neget se possidere, si con-
uincatur, perdit beneficiū possessionis. l. si. cum simi. ff. de rei ven.
Eodem mō, vasallus qui negat se vasallum si cōvincatur de men-
dacio, perdit feudum. tex. in. c. j. s. vasallus. si de feu. fue. contro. in
ter do. z agna. el. j. Eodem modo, libertus qui impetravit ius an-
nulozū aureozū z sic ingenuitatis, certe si negauerit se libertum
z conuincatur, pdit ius aureozū annulozū. l. j. z ij. ff. de iure annus
lo. aureo. Ergo eodē modo dicemus in pposito, q̄ iste qui negat
se debitore, z cōvincat, d̄z pdere illud beneficiū, ne excuset
a mora ppter difficultatē. Breuiter ergo teneo q̄ U. ro. z Sali.
z sic teneo vna cū Alex. sed nō p eius rationē z fundamentū: sed
per vnā aliā rōnem, licet in iure nostro reperiantur casus quos. s.
enumerari z alij q̄ possent addi: si q̄ sunt in quib⁹ q̄s pdit benefici-
um qd̄ alias habebat a lege propter negationē suā: tñ debet sciri
re: q̄ nūlex specialr istud dicat: q̄ q̄s perdat bñficiū ppter nega-
tionē: nō d̄z fieri illa extē-
sio. tex. est in. s. cū igit. in x̄b. nec q̄libet est
lex aliqd. tale dicens. in aut. de nō eli. secun. nubē. p quē tex. ita ex-
presse dicit Bal. in aut. ex testamēto. in pe. col. C. de secū. nup. quē
refert z sequit. d. Alex. in cōsi. ciij. inci. vñ prima cōsideratione. li.
31 j. z Alexan. in. l. etia. s. j. in. iij. col. ff. solu. ma. t̄t p istam regulam
Bal. Alias consului in partibus pedemontanis: z ita fuit iudi-
catum: in pulchro z nouo casu: dum in testamento essent dati plu-
res tutores vni pupilloz z vnus tutor negauit se tutorem datum
pupillo: z conuictus est de mendacio: nūquid per istā negationē
pdiderit quatuor beneficia pluribus tutoribus attributa: posita
per glo. z doc. in. l. j. C. de transac. z in. l. j. s. nūc tractamus. de tut.
z re. distra. Multi cōsulerunt q̄ sic. s. q̄ pdiderit illa beneficia:
ego quum cōsului q̄ non pdiderit: p illā doctrinā Bal. z per illud
q̄ vult glo. no. in. c. si. de iure pa. q̄ ad hoc vt alicui⁹ possit imponi
pena priuationis iuris qd̄ habet a lege: requir q̄ expresse cautum
sit in. l. vel canone. z ppterea dicit gl. not. xv. q. viij. in summa nisi
lex spāliter exprimat: debere incidere in penā depositionis, nūq̄

Item negans multu
mutu et no q
fectu pua me
qz oh singt
m f c de

Calicus.
Adde bar.
i. c. ex pre.
el. j. 8 reſcri.
in. j. colum.
Barba. 2ſ.
xxvi. xxij.
colum. y. vo
lumi.

32 quis d3 deponi. tunc est, qd licet vasallus iurauerit fidelitatem, tñ nō priuat a feudo, nisi in casibus a iure expressis si fecerit, pbat tex. in. c. j. illud. que fuit prima causa bñfi. amittē. Et ita firmitat And. de iser. in. c. j. qualiter vasallus iuret fidelitatem: quīs f. iter videat ob stare tex. in. d. c. j. s. porro. que fuit prima cā bñfi. amitt. ad qd tñ vide Alex. in consi. c. vij. an. v. m. xj. col. Et sic cōcludo qd debitor qui p mēdaciū negavit debitū, nō ppter ea pdit beneficiū, vt difficultas eū nō excuset a mora: quicquid sit in casibus. s. relatis. z hoc bene not. Limita etiam doctrinam Bar. qd difficultas excusat a mora debitorem: vt nō habeat locum in fideiussore, qui promisit aliquem presentare. j. talem diē, tñc non excusatur a mora propter difficultatē. l. lancinus. in. p. m. in verbo, nec poterit. C. de fideiuss. z ibi Bal. expresse not. Itēz consydera in quantum Bar. vult qd si quis sit debitor quantitatis nunq excusatur a mora propter difficultatem, sicuti nec casus fortuit excusatur eum. l. incendium. C. eo. z ista est cōmunis sentētia quāuis Sali. tenuerit contrarium hic in. xj. col. z Lud. ro. in. l. cōtinuus. s. illud vbi etiaz Rapha. comē. ff. de ver. ob. z Pau. de cast. s. ul. hic. z glo. in. l. mora. j. de vsuris. moti per aliqua fundamenta ad que respondet Alex. hic, ad quem te remitto. Nō omitto tamē aliqua, z pmo ad. d. l. diuortio. in p. m. c. ff. de nego. gest. allega. per Sali. z Alder. contra Bar. vltra solu. domini Alex. potest dici quod ille tex. nō loquitur expresse in debitore quantitatis: forte enim tenebatur ad speciem: nec tex. in hoc resistit. Secundo ad. c. cupientes. s. quod si in discordia. de elec. in. vj. allegatus per Alder. cōtra Bar. potest vltra solu. do. Alex. dici, quod est magna differentia querere an difficultas excuset a mora, an a pena: vt in l. continuus. s. illud. ff. de vbo. obli. Tercio aduerte: qz in veritate ratio Bar. ad. d. l. incendii. nō habet multū ob stare: nā fateor quod interitus non excusat debitore quātītatis ab obligatione: nec etiā difficultas, sed nō sequit: ergo z ipsa difficultas nō excusatur a mora: qz multa excusant a mora, q nō ab obligatione: cū que libet iusta causa non soluendi excuset debitorem a mora. l. si. ff. de l. cōmis. z l. sciendum. ff. de vsuris. Quarto aduerte quia. l. ad diem. ff. de vbo. obli. z l. si. ff. de nau. feno. alie. p. do. Alex. z Bar. non multum stringant: qz vt dicunt Lud. z Sali. ibi: illud magis propter euentum quā propter morā. Quinto aduerte qz tenēdo opi. Bar. Lud. z Alex. hic. z Jmo. in. l. cōtinuus. s. illud. limitant aliquibus modis. Sed consydera quia allegata p ipsos loquuntur quo ad euadendum penam, quia difficultas quo ad hoc bene excusat. ita loquit tex. in. c. significante. de pig. z l. si. ff. de lege commis. sed quo ad euadendum a mora, illa iura non faciunt. Laue tamen retenta ista cōclusionē Bar. qd debitore quantitatis difficultas non excusat a mora: in quantum Bar. opponit de. l. thais. s. j. ff. de fidei cōmis. lib. responder Bar. q ibi heres nō erat obligatus ad dationem quantitatis pecunie, sed ad factum: ideo difficultas excusat a mora, istam solu. reprobat Jmo. in. d. l. cōtinuus. s. illud. z Lud. ro. z Alex. hic: quia tñ factū debet explicari mediante pecunia, iudicamus de illo put de debito quantitatis: vt. l. v. s. si. ff. de verbo. obli. sed luitio z redēptio seruorū z sic factum, debebat fieri mediante pecunia: ergo z c. Ego teneo solu. Bar. tanq veram, si bene intelligatur, z respondeo ad obiectum. Quando factum debet expediri per pecuniam cum vno z eodem, tunc istud censetur debitum in quantitate. d. l. v. s. fin. ita procedit argumentum Alder. sed quando factum debet impleri respectu vnus: pecunia autem debet prestari non illmet: sed tertio, vt in casu Bar. tunc licet respectu tertij dicatur debitū in quātītate: tñ respectu illius cuius gratia prestat: dicitur debitum in facto. tex. est in. l. liber homo. s. si. ff. de ver. ob. ita in ppositio, respectu seruorum heres erat obligatus redimere z manutenerē. z sic ad factū tñ z c. Fateor tñ q ad illū tex. potest notabiliter responderi, q ibi difficultas excusat a mora, licet esset debitū in quātītate: illud est verum in mora irregulari z impropria, que fit per legē sine interpellatione. l. cū vero. s. apparet. ff. de fidei cō. lib. declarat gl. in. l. mora. de vsur. sed in mora regulari z pppria q fit per interpellationē hominis, secus est: vt in cōclusionē Bar. qz facilius impeditur mora spalis q mora cōis z regularis cū facilius tollant z c. l. eius militis. s. milita missus. de testa. mili. Ita Jmo. in. d. s. illud. in pe. col. Lud. ro. hic: z ita limita cōclusionem Bar. In quantum ē Bar. cōcludit, q difficultas in debito re quantitatis non excusat a mora. Adde qd pro hoc est text. melior de iure. in. l. cū filiis familias. in p. m. ff. de verbo. obli. z text. in. l. mora. s. in bonafidei. ff. de vsu. inducendo hoc modo, nā filiis familias de iure fforū nihil habet. l. p. l. de acq. her. z tñ pmittēdo quātītatem non excusat a mora, iuribus palle. C. glo. si in verbo de beres. pmo declarando tex. infert vnum ex tex. z opp. z solu. Secundo respōdet tacite questionē. scdā ibi: licet alia lex. tertia ibi: 34 z caue. Et tanq vltius procedam, querot nunquid de iure canonico fiat differentia inter actus bōefidei z stricti iuris ad vt veniat fructus, Bal. in. c. si ad si. extra de plus peti. tenet non esse

fienda differentia de iure canonico. Sed Bal. male loquit p res gulam que est qñ nō sumus in materia peccati statutū de iure civili obtinet de iure canonico, nisi pparatū reperiat expresse. Pterea est tex. expresse cōtra Bal. q facit hāc differentia in. c. cum venerabilis. extra de excep. C. in ea. gl. ibi: si tñ debuit intelligere no. ex glo. z tex. q paria sunt aliquem scire vel intelligere, aut debere scire. Et iuxta istam partem gl. Bart. hic docet practica. qualiter fieri debeat protestatio. vel interpellatio ei qui est obligatus ex facto alieno: vt quia sit heres: qui successit in locum principis palis debitoris: vel quia dñs reddatur obligatus per factum p cura. isto casu non sufficit ei simpliciter denuntiare, aut cum simpliciter interpellare. sed oportet ostendere instrumentū publicū vel ei relinquere copiam instrumenti. z idem repetit Bart. in. l. si q inficiatus. ff. de po. z in. l. q in alterius. de reg. iur. z in. l. i. m. si. p. m. ff. de eo per quem factum erit. z plenius in. l. non solū. s. morte. in xvi. col. de ope. no. nū. z notabiliter Jmo. in. l. de pupillo. s. q pro curatorio. post glo. z Bart. ibi: de ope. no. nuntia. z ibi Alexand. z modern. plenius prosequuntur. z ibi Jmo. notabiliter limitat. Adde pro pfirmatione facere illud, quod decedit signatē Bar. in. l. quidam decedens. s. si. ad si. ff. de adim. tuto. nam ad tuto rem transit periculum tutele a tempore scientie, qñ scuit se datū tutores nunq sufficit illi denuntiatum esse qualiter esset designatus tutor talis pupilli: dicit Bar. q non: sed est necesse q ostēdat autenticum instrumentū testamenti: vel saltem, q ei dicatur per aliquē q fuit presens testamento. Ad idē addo bene facere q decedit Spe. in. ti. de appel. s. qualiter. verū. cautus. ē sit. vbi tenet q si alius appellauit a iura, nunq faciat quod istud dicatur appellatio z determinat q etiam si ibi dicatur ab vno vel pluribus non sufficit: sed est necesse q ostēdat instrumentū publicū appellationis interposite, aut fides fiat per sigillum publicū, vt ibi p eum. Confirmo etiam per illud qd tenet Per. de anch. a. in consi. cccxj. quod incipit. pro declaratione trium quesitorū, quem vide per te. Adde tex. no. in materia in. l. si q solutioni. s. j. de vsu. qui notabiliter declarat, cui debeat fieri ista protestatio vel interpellatio, quem declara: vt per Bar. in. l. qui aut. s. si. ff. de cōsi. pecu. Aduerte etiam in quantum Bar. allegat cle. cam. de elec. Intelligēdo doctrinam Bar. qñ ostenderetur ad finē interpellationis: secus si ad finem probationis: qz tunc debet dari copia in si parti, alias non probaret. C. in glo. ibi. quia scriptura non interuenit. Itam glo. multum notant pro notabili z ali. hic in penult. col. z Lud. ro. pro limitatione regule que h3 lata culpa est ignorare iura. l. late. ff. de verbo. sig. dicunt ipsi, q ista glo. limitat. vt procedat qñ quis ignoraret leges ponentes regulas: sed ignorare falsas lentias vel limitationes, non est lata culpa: vt patet hic in glo. nā multe fallentie sunt ad illam regulam vbi non requiratur scriptura, glo. enumerat in. c. j. de cen. an. vj. z glo. in. l. q hitur. de pig. z in. l. pactū. qd bona fide. C. de pac. Et si gl. istud diceret esset certa, solennis limitatio z mirabilis limitatio ad dictas regulas. sed certe istud non dicit, z contrariū tenet Alex. hic p notata p Bar. in. l. q nerua. in. vj. col. ff. de po. sed tu adde, q ipsemet Sali. in l. leges sacratissime. C. de legi. ponderat etiam istam glo. ad hoc z reputat singularem. Adde q 30. fab. z Ang. de are. in. s. suspensus. de suspe. tuto. dicunt, q predicta regula, lata culpa est ignorare iura, est vera z procedit in iuribus vulgaribus z communibus que frequenter sunt in facto: alias secus, prout fin eos in materia manumissionum. alioquin scdm eos, nullus est doctor tam excellens qñ ignoraret. Adde qd bai. in. c. j. in. j. col. de transla. episcopi. dicit, gl. esse vnicā z singularem in vbo. vide. ff. de obli. ex qua. male. in principio. q ignorantia iuris circa ea que sunt de apicibus iuris excusat, nec ascribitur late culpe. quam glo. limita z intelligit: vt ibi notabiliter Bal. C. in vltima parte glo. que sit ratio, quare si peto qd est vel fui men veniant in uctus a tpe morae: alias secus, dicam in. l. cū ruidus. j. eo. z ibi addam limitationes. C. extra glo. bar. hic in vlti. col. tangit, qñ materia istius legis deducatur ad practica dic vt per eum. Aduerte tñ ad duo Jmo. ad illud qd concludit Bar. hic in ver. quero quid si dubitetur: nam ad hoc bene facit. pmo qd notat Bal. per illum tex. in. c. cum tu. de testi. Secundo bene facit glo. no. in cle. si. in glo. pe. de rescrip. quā reputat singularem Bal. in. l. si maior. C. de integ. rescrip. in. l. z Car. z ceteri in illa cle. fin. de rescrip. sed tu adde aliam, quam Sali. ibi reputat singularem in. l. y. C. de peri. here. z Bal. in. l. ampliorē. s. si. C. de appel. Secundo aduerte in quantum Bar. sub dubio forte, dicit, quod si actor probaret debitorem tpe obligationis contracte possedisse rē, psumat temp cōtinuata possessione apud eū, donec probet qm addit p ista limitatione Barto. tex. iuncta gl. in. c. proposuit de cle. ex cō. in. de quo tex. facit festū Bre. in. cōsi. ij. qd incipit: videtur dicēdū. in. j. col. Sed puto qd limitatio Bar. non sit vera, quia doctrina Bar. pcederet, in eo qui habuit causam ab actore, vel qñ possedisset tpe litis contesti. p. l. si creditor. z ibi Ez. z Bal. C. de pig. ac. z notat Barto. z docto. in l. siue

2 Cle. fina. Adde de materia di. gl. vide Abb. i c. in presens na. de poa.

l. siue possidetis. C. de proba. Scdo ptra doctrinā Bar. facit. q2 doctrina sua pcedit in re immobili tñ, nō in mobili, fm Specu. post Albertū de bo. in tit. de ac. z petitione. §. i. ver. quid si ago. q8 dictū p singulari refert z sequit Are. in cōsi. cxx. quod incipit: pcedendo breuiter. Et dum tenet in antep. col. q8 manumittens feruum ignoranter, teneat: dic q8 melius dixit idē in fil. si feruū. §. de illo. ff. de verbo. obl. Ultimo querūt Buil. de cu. z Bar. hic: 36 si debeo alicui soluere par caponum nunqā possum soluere moztuos: z cōcludūt q8 debeo soluere viuos. z sequunt Albe. Ang. hic: z ali. adde Bar. in l. qui decē. §. si p illū tex. j. de solu. z in l. j. §. plane. p illū tex. ff. si quad. pau. fe. di. Adde ē bene facere q8 for tū vult Ray. z Bar. in l. cū delamomis. in pn. ff. de fundo instru. vbi querūt, stante statuto q de qualibet bestia vendita debeat solui gabella, nunquid intelligatur de bestia mortua, z cōcludūt q8 non intelligitur enim quādo venditur bestia viua: z idem tenet Ang. hic: z per ista remanet ista lex cum laude dei expedita. C. Jason. adaynus diuini z humani iuris doctor.

- 1 Quando quid dicatur certum. z nu. 3. z 6.
- 2 Qualiter intelligatur expressum. z quot modis.
- 3 An testator possit expresse prohibere falcidiam.
- 4 Iuramentum habet vim expressi.
- 6 In responsione quis dicat, sum certus, nihil valet.
- 7 Idem in teste dicente, se pro certo scire.
- 8 Quando quis dicatur pro certo scire.
- 9 Cum iuramento pōt q8 dicere q8 nō vidit, sed p certo t3 z credit.
- 10 Multa sunt de quibus non potest haberi vera certitudo, sed ves hemens opinio.

Si dico promito tibi istum equum, cum esset bos, an vitietur.

Certum est. Illud dicit certū, quod appa ret certum, in qditate, qualita te, z quātitate per se vel per relationem ad aliud. h. d. C. Hora quid dicatur certum. z gl. ij. que nō habet aliud tendit ad declarationē. Qñ autē quid dicatur certum: vt competat certi cōdictio, declarat gl. z doc. in l. certi cōdictio. in pn. j. eo. z ibi Bar. in pe. col. z ibi dicit. Intellige tñ istū tex. in quātū dicit, illud q8 esse certū, q8 certificā per se, vel p relatio nē ad aliud, qñ aliqd rogat certū simplr: s3 vbi copulatiue rogas ref aliqd esse certū z expressus, nō sufficeret certificari p relatio nē. gloss. et no. in c. si eps. in verbo certis. de pben. in vj. Aduerte etiā, qz ad illā regulā, q paria sunt, q8 aliqd sit certū p se, vel per relationem ad aliud: facit tex. in l. vbi aut nō apparet. §. illud. ff. de h. ob. z ibi Bar. z Moder. notāt. z tex. in l. pe. C. de sen. q fine cer. quā. z tex. in l. ait ptoz. §. si iudex. z ibi Bar. z in l. in summa. in pn. de re iudica. Dicta tñ regula limitat, vt nō pcedat, qñ ali quid ex pmi pro forma, tūc non sufficit certitudo p relationē ad aliud: de. appellanti. de appel. ita Bald. in l. in minoribus. C. de his q. vt indig. Ang. z Alex. in d. l. vbi aut. §. illud. z in l. ptoz. in pn. ff. de ope. no. nunq. sed in contrariū vī facere doctrina Bar. in l. si ita scripsero. ff. de condi z demonst. z est cōiter appro bata: tñ aduerte, qz illa doctrina Bart. in d. l. si ita scripsero. non loquitur in institutione. sed in legatis que possunt nutu relinq: z ita semel declarauit Bart. in l. si ad si. C. de fideicō. z f. rā. are. in l. heredes palam. in pn. ff. de testa. est verū q Bald. z Ange. in l. asse toto. ff. de here. instit. tenuerunt idem esse in institutione he redis. z idem Pau. de cast. in l. hac consultissima. §. p nuncupas tionem. C. de testa. sed verior est opi. Bar. vbi. §. que est cōmunis quam tñ limita. per. l. quoties. §. si quis nomen. in verbo indubis tato signo. ff. de here. instit. iuncta. l. iubemus. C. de testa. z bene fas cit tex. in l. hac cōsultissima. iuncta gl. C. qui testa. fa. pos. t Quas liter autem intelligatur expressum: z quot modis capiatur, decla rat Bar. in l. j. in pn. in y. col. ff. de vulg. z pupil. z in l. ptoz. in pn. per illum tex. ff. de no. ope. nū. doct. in aut. sed cū testator. C. pn. per illum tex. ff. de no. ope. nū. doct. in aut. sed cū testator. C. ad le. fal. dum tex. dicit q testator potest hodie prohibere falcidiam: sed expresse debet phibere. z notabi. Ange. in §. si vero ex pressum. in aut. de here. z fal. in y. col. z in §. illud quoqz. per illum tex. in aut. de triente z semisse. Tūdo. ro. in repe. aut. iuniliter. in vlt. q. C. ad le. fal. z cū glo. apud cano. in c. inquisitionis. de here. in. vi. no. z in c. i. in c. cōstitutionē. de elec. Et dicit singu lariter Bald. in l. j. C. cōmo. t q iuramentum h3 vim expressi, q8 bñ no. Tamen pondera q8 cōtra illud vltimū facit id q8 volūt Bar. z doc. in l. si. §. defensionem. per illū tex. C. de admi. tuto. Adde etiā ad illū tex. declarantē, quid dicat certū, q licet ille dicat cer tus, qui de aliqua re habet vehementem opinionem. vt est text. in l. si quis ita. in verbo quasi certus. de testa. tu. z glo. no. in l. pan tonius. §. rei per duellionis. de acquiren. hered. ff. quā reputat so lennem. Bald. in c. si ad si. de iura. calum. Ad q etiam vide Petr. de ancha. in cōsi. xij. q8 incip. vifa inquisitione formata z fil. de mantua. in y. dubio tamen inter se qui aliquid deponeret: tet in terrogatus, quō scit rñdet: q sum cert, dictū nihil valeret: quia non assignat rationē p sensum corporē vī tenet: vt dixi. §. eod. in

l. j. sed per vehementem opinionem que pōt esse falsa. ita Bal. in d. l. si q8 ita. de testa. tute. sequit Bal. in l. solā. in ij. col. C. de testa. amo plus, si testis diceret q pro certo scit: z interrogatus de rō ne, nō redderet aliam rationē, nihil probaret fm Bal. in c. cum causaz. in fi. de testi. no. expresse. do. Ant. de bu. in c. inquisitionē. in. v. nota. per illum tex. de elec. z in c. j. per illū tex. de scrutinio. z in c. quoties. in viti. col. C. de testi. z in c. ex literis. in ij. col. z in c. si in. v. co. de iureiurā. z in c. inquisitioni. per illū tex. de senten. ex com. Imo. in l. in repudianda. ff. de acquiren. heredita. Pau. de ca. in l. si posthumus. §. si. de libe. z posthu. Tamen si testis dicat se pro certo scire illud quod nō potest cadere in scientiam nostrā sed cadit tñ presumptio, iste testis tamen nō incongrue loquit: nec potest puniri de falso: vt si deponat: ego pro certo scio Titū esse filium sempionij: nam est impossibile scire. l. lucius. de cons di. z demon. naz intelligitur quod certo scit, eo modo quo potest sciri. ita Ly. z Bald. in l. filium. ff. de his qui sunt sui vel alie. ius ris. Ant. de bu. in d. c. per inquisitionem. de electio. in. v. notabi. Ad hoc facit optimus tex. in c. j. de scrutinio. in pbo. scit qñ hū mana fragilitas scire potest. Item ad istū tex. adde q8 no. domi. 2 Bem. in c. de capitulis. per illum tex. x. distinc. t q quis dicitur pro certo scire, quādo est certificatus ab homine fide digno. alle gat ad hoc etiam tex. in c. sicut pro certo. de simoni. Ad dicit Archi. in c. de domo. de peni. distinc. iij. facit gl. in l. titio fundus. ff. de condit. z demonstra. q dictum notabilis viri inducit iustam credulitatem, cum infinitis similibus que ad hec possent addu citimo plus determinat Domini. de sancto gemi. post Archi. in 9 c. beati. y. q8. vj. t q etiam cum iuramento potest quis assertue dicere illud quod non vidit: sed pro certo tenet et credit. alle. tex. in c. iulianus. xi. q. iij. z notatur per Imo. in c. cūz causam. de tes tibus. Adde etiam glo. notabilem in l. si quis extraneus. §. scien diū. ff. de acquiren. heredi. que sentit q vehementem opinio conso nā veritati: vt postea apparuit idem operatur quod certitudo. 10 Et illā glo. exclamat Bald. z ante eum Oldr. lau. t q multa sunt de quibus non potest haberi vera certitudo, tamen vehemens opinio iuncta cum veritate, vt postea apparuit, habetur pro cer titudine. Hinc consuluit mirabiliter Petr. de ancha. z pro certo fuit itupendum z excellens cōsiliū. in consi. cccxix. viso diligē ter puncto. z in consi. cccxij. visis diligenter zc. In casu suo tes tator carens filijs, habeat vxorem pregnantem, in testamento a ordinauit, q si ex vxore pregnāte nasceretur posthumus mascu lus quod esset heres vniuersalis: si filia femina haberet tantum dotem: z tunc instituebat heredem titium: nunquid ante partuz possit haberi ista conditio pro impleta: z mirabiliter cōsuluit q sic: si ex vehemēti coniectura z opinione possit sciri, q sit in vte ro femineus sexus, z hoc postea apparet ex partu nato. nam fm eū pcedens opinio verisimilis, concurrentibus multis de quibus ibi iuncta cum veritate que postea apparuit, facit illam ve hementem opinionem haberi pro certitudine. vnde secundum eum, iste titius potuit adire hereditatem, z eam transmissit tanq a litam per glo. z doct. in d. §. sciendum. z si est vera decisio limis tantū infinite leges, que dicunt q heres debet esse certus si velit adire. l. sed z si de sua. z l. quod si dubitet. etiā in terminis nostris z l. ventre. ff. de acquir. heredi. Istam tamen decisionem non fir mo: sed certe fuit mirabilis z indicat Petr. de ancha. habuisse ali quid vltra hominem in isto consilio. C. Not. secundo principali ter tex. dum dicit an digito ostendatur. Adde ad istam regulāz tex. nota. in l. nemo. in princ. ff. de heredi. insti. iuncta. l. iubemus. C. de testa. Et adde quod quando res mōstratur ad digitum: li z cet alias habeamus, q error in nomine appellatiuo vitiet. l. si q8 in fundi vocabulo. cum simil. de legat. j. tamen isto casu, error in nomine appellatiuo non vitiat: t vnde si dico promitto tibi istum equū cū esset bos, valeret promissio, ex quo digito ostendit, ita te net glo. reputata singularis z approbata. in l. que extrinsecus. ff. de h. ob. quā Ang. Imo. z z Moder. sequunt ibi. z in l. quoties. in princ. de here. insti. et in d. l. si quis in fundi. z per hec remanēt expedita que possunt dici in tex. C. B. l. j. declarat quid sit certū, z est clara. vide eā per te. C. B. l. j. in v. an vocabulis. primo decla rat tex. Scdo colligit not. ex tex. z allegat 2 cor. Tertio p viā fal lētie opponit ptra illud no. z soluit. scda ibi: sic nota. nil referre. tertia ibi: s3 quādoqz interest. Et in ista vltima iūge ambas solu tioēs z habebis verā solutionem: vt dicit doc. hic.

Superuenientia domini in persona auctoris mei, confirmat tractum quantum ad translationem domini.

Omnia. Mutuum sicut stipulatio potest fieri. sub cōditione tacita vel expssa, vt hic probatur per exempla. h. d. cū. l. sequēti. Et diuiditur fm Bar. Fulgo. z Pau. in tres partes princip. Imo ponit dictum: secundo exemplum de cōditione expssa. Tercio exemplum de cōditione tacita. Sed tu diuide melius fm Albe. z Salice. in quinqz partes. Primo ponitur dictum gene

dictum notari vnde certitudo

Certum. Adde gl. in c. pstitutio nē. de h. sig. l. ij. Joan. an. in c. cer tificari. de sepul.

Appellatiuo. Adde l. in vendis tiōibus. de contrahen. emp. et l. si. i homine. et ibi Bal. C. de test. bal. il. nō hered. C. de hered. insti. Spe. tit. de libe. con cep. in §. xv. Old. consi. clyj.

rale. Secundo illatio. Tercio ponitur exemplum illationis, qñ mutuū sit sub cōditione expressa. Quarto ponit exemplū quando mutuū sit sub cōditione tacita. Quinto iuriscōsultus cōprobat illud exemplum de cōditione tacita: scōa ibi: proinde. tertia ibi: veluti si dem tibi. quarta ibi: itē si legatam. quinta ibi: nam et iulianus ait. Et premittit q̄ tex. in fi. l. proinde. dñ dicit, cū repudiatur sit legatum aut appositū. In illa dictione, appositum, legitur altero de quatuor modis: duobus in glo. fina. que exponit primo, id est defectū, vel id est q̄ sitū tertio modo intelligit Bar. et do. Alexan. id est acceptatū: sed isti omnes sensus sunt inanes. Aerius et clarus intellectus literē est: paria sunt, vel q̄ legatarius expresse repudiet legatum: vel repudiet id quod est appositum legator: hoc est: pone testator fecit alicui legatū, appositū onere q̄ administraret tutelam filiorum, certe si legatarius repudiet onus appositum, s. administrationis, perinde est ac si repudiet legatū. In senenius, s. fin. cū. l. seq. de excu. tut. l. etia si partis. de lega. i. et l. si q̄s tutelam. in princ. de testa. tut. Istū intellectū ponit Sali. et sequitur Lu. ro. sed licet Sali. sibi ascribat, fuit ante eum Richar. malumbze cremonensis: prout eum recitat Albe. de rosa. hic in apostillis, qui fuit fidelis cōseruator antiquitatis, et ideo reiectis alijs, teneas istum q̄ est clarus et bonus. Et Not. ex l. proinde. ibi: q̄ heredis, q̄ superuenientia dominij in persona auctoris mei, cōfirmat contractū quātum ad translationem dominij. Nec obstat l. apud celsum, s. si a titio. de excep. do. et l. si a titio. de rei ven. et l. si a titio. de exce. rei ven. quibus iuribus cauetur, q̄ superuenientia dominij in persona actoris mei non operaretur translationem dominij in me. Rñdent Bar. et doc. illa iura pcedūt, quādo superuenientia dominij sit ex causa que trahitur retro: nam quādoq̄ legatarius repudiat legatū: res legata censetur fuisse heredis. et licet Bart. non dicat, glo. est que istud docet in l. si quis alienam. ff. de actio. emp. per Bar. in l. cum vir. ff. de vsucapi. In istis legibus glo. sunt clare et interlineares, ideo videas per te. Sequit famosa lex: certi cōdictio. quam doc. repetunt.

- 1 **I**ste terminus cōditio, est equiuocus.
- 2 Quid differt cōditio a modo.
- 3 Actio personalis appellatur cōdictio. nu. 5.
- 4 Qñ inferior vult cōuenire supiozem, requit q̄ prius sibi denūtiat.
- 5 Quis dicatur certus, et quis incertus contractus. nu. 34.
- 6 Causa, quomodo accipiat.
- 7 Debitor ad diem certum, an possit ante conueniri.
- 8 An certi cōdictio competat ad interesse.
- 9 Casus singularis in quo certi cōdictio competat ad incertum.
- 10 Ex causa furtiua prodite sunt due actiones.
- 11 Reperiuntur due certi cōditiones.
- 12 Quomodo cognoscatur diuersitas actionum.
- 13 Actio in factum est quadruplex.
- 14 Terti cōdictio an concurrat cum actione doli. et nu. 33.
- 15 Dictio, ex, quid denotet.
- 16 Quid veniat appellatione cause, an mediata, an immediata.
- 17 Terti cōdictio, est actio natiua non datiuā.
- 18 Quando competat certi cōdictio specialis.
- 19 An ex stipulatione continente certum, possit agi ad interesse.
- 20 Si ex forma statuti, instrumenta habent executionē paratā, nunquid idē in interesse in eo contentum.
- 21 An pro tacita reconductione possit peti executio.
- 22 Qui dicantur in inuestitura.
- 23 Nulla cōdictio infamat, dato q̄ principalis actio esset famosa.
- 24 Pro quibus habeat locum. c. reintegranda.
- 25 Quanto tempore durat ius agendi ad supplementum legitime, et nune. 25.
- 26 Actio quāto minoris, quāto tempore durat, et quotuplex est.
- 27 Actio subrogata seu accumulata sumit naturam eius, cuius locosubrogatur.
- 28 Actio ex testamento, an sit stricti iuris.
- 29 An veniant in legato fructus a tempore morte.
- 30 Ex stipulatu non veniunt fructus nec interesse.
- 31 Nemo potest condicere rem suam, nisi contra furem.
- 32 Terti cōdictio non competit pro re cōmodata, nec pro re depōsitā vel pignozata.
- 33 Terti cōdictio an concurrat cum actione de dolo.
- 34 Quis dicatur certus et incertus contractus.
- 35 Quomodo ex contractu incerto agatur ad certum.
- 36 Terti cōdictio, an competat ad interesse.
- 37 Quando quis agit in libello ad interesse, an debeat exprimere quantitatem.
- 38 Quādo promittitur ad diem, certum, an medium interusurium est incertum vel certum.
- 39 Que actio competat fideicommissario, et quomodo possit cogi ad restituendum. et nu. 40.

Terti cōdictio. Diuidit in quinq̄ partes princip. fm Bar. ista diuisio Bar. est incongrua et defectiua precipue in v. partes, dñ dicit, quod ponit exempla, eo quia vt etiam dicit s. ulg. tex. vñ plura cōtinere q̄ innuat diuisio Bar. ideo Albe. hic post antiquos alijs varijs modis diuidit istū text. aliter diuidit Sali. Sed omisiss alijs diuisionibus, diuide magis straliter in septē partes pñ. Primo sñ in genere, q̄ certi cōdictio cōpetit prout etiā Bar. Scōo in spe declarat ex qua cā cōpetit, et dicit, q̄ ex oī cōtractu certo, vel incerto. Tercio ponit ad qd competat. Quarto qñ competat. Quinto nō dico vt dicit Bar. quod iuriscōsultus ponat exēpla. sed dico q̄ extēdit et ampliat id quod supra dixerat, certi cōditionem cōpetere ex oī cōtractu certo vel incerto, hic extendit q̄ etiā ex quasi cōtractu et ex delicto competat et de quasi cōtractu loquit dñ dicit ex legatū cā nā heres tenet legatarius ex quasi cōtractu. s. heres. insti. de oblig. ex quasi cōtractu. l. ex maleficijs. s. heres. ff. de actio. et oblig. et l. apud iulianum. s. si ff. de cau. in pos. eas de delictis vel quasi, ponit ibi ex. l. aquilia. et ex causa furtiua. In vi. declarat iuriscōsultus cui cōpetat, et dicit q̄ cōpetit fideicommissario: et istud ponit ad denotandū q̄ certi cōdictio actiue nō solū cōpetit habēti directā iurā: seu etiā habēti iurā vtiliā vt est fideicommissarius in quē ex senatuscōsulto trebel. transeunt vtilēs actiones: directe remanēt penes heredes. s. restituta. insti. de fideicō. here. Septimo declarat q̄ quē ppetat certi cōdictio, et dicit cōpetere nō solū illū qui cōuenit noīe pprio, sed etiam aheri nō glo. in vbo alieno intelligit de herede. sed tu congruentius intellige alieno: puta fideiussorio vel procuratorio noīe. fm 7. lb. 5. ul. et Pau. de ca. hic. Secūda ibi: ex oī cā. Tercia ibi: licet enim nobis. Quarta ibi, dñ modo pñ sit obligatio. Quinta ibi: sed et si ex senatuscōsulto. Sexto ibi: siue aut suo noīe. Et p hanc diuisionem apparet, q̄ iuriscōsultus multum pfecte fecit istam. l. declarādo ex qua cā ppetat certi cōdictio: et ad qd, et qñ, et cui, et q̄ quē. Et ista lex vsq̄ ad s. qm. fm Bar. sic summat. Terti cōdictio competit ex oī cā, ex qua certū petit: siue ex cōtractu vel quasi: siue ex maleficio vel quasi. h. d. fm Bart. Sed est defectiua, sicuti eius diuisio. Ideo summa pinguius: et cōplecteris totū text. p̄ certi cōdictio cōpetit ex oī cā: ex qua certū petitur, re vera, vel spe infallibili: et cōpetit q̄ quēcūq̄ suo vel alieno noīe obligatū ex cōtractu vel quasi, ex maleficio vel quasi: siue habeat actiōes directas: siue vtilēs tā tū, vt fideicommissarius, dñ modo obligatio sit pura: nō aut in diē vel sub cōditione. h. d. totus tex. vsq̄ ad s. qm. Et q̄ in hac. l. iuriscōsultus attingit de. iiij. pte rub. s. de certi cōditione. habes pmittere nō solū p intellectu istius legis et rubricę: sed et p intellectu tituloz sequentiū. **Q**uestio iste terminus cōdictio, est equo? apud legisas: et aliqui i. pe. syllaba scribit per. t. sine. c. et tūc caput p actu suspēdēte, te natiuitate obligatōis: et actiōis nā qñ qd pmittit sub cōditione, proprie accipit pro actu q̄ suspēdit. l. cedere diē. de v. sig. et de tali cōditione, q̄ est act? suspēdēs, loquit tot? tit. ff. de cōdi. et de mō. et titul? de cōdi. insti. et infinite. ll. et de tali cōditione isto mō sumpta, loquit iste tex. incidēt. in. iiij. pte. Ibi ceterū si diē vñ sub cōditione. et tex. i. l. cū ad pñs. cū. seq. j. e. t. Et qd differat cōdictio a mō et a causa, declarat gl. i. l. j. C. de his q̄ sub mō. Aliqñ et si do iste terminus cōdictio scribit in pen. syllaba p. c. et t. et tūc caput p actione personali. Ista differētiā ponit glo. in l. legē. in gl. fi. et ibi clarius Sali. in. xj. opp. C. de pac. et vide tex. in l. rerū amotarū actio. ff. rerū amotarū. **I**deo actio psonalis appellat cōdictio, sñ q̄ declarat tex. i. s. appellam. insti. de actio. a cōdicere. q̄s pñca lingua ē denūtiare: nā de iure antiquo qñ aliq̄s habebat aliquem sibi obligatū (vt p̄supponit oēs psonales actiōes) ante q̄ posset eū cōuenire i iudicio, req̄rebat q̄ pri? denūtiaret q̄ solueret. et secum loq̄ret de debito, et ab ista simul locutione descendit cōdictio a cō. et dico, q̄ si simul dictio vel locutio, q̄ denūtiatio nō req̄rebat i actio mibus realibus in quibus nō est obligata psona. s. i. insti. de acti. (hodie ista denūtiatio nō req̄rit de necessitate: sed tñ de vrbaniatate. l. debitor. vbi gl. et Bar. et ali. C. de pigno. l. qdā hiberus. vbi moralis tex. ff. de serui. vrb. pte. et tex. notat in l. ij. vbi. gl. et notabilis lius Bal. C. de obsequijs. vbi Bal. et gl. no. t. q̄ etiā hodie qñ inferior vult conuenire superiorē: requirit q̄s sibi prius denūtiat, et q̄ talis denūtiatio hodie req̄rit de vrbaniatate. notat et Lano. Jo. an. Panor. et ali. in. c. licet heli. de simonia. hoc est q̄s proprie dicit tex. in. d. s. appellam. in. fi. Sali. tñ vno casu notabili, qñ creditor fecit expēsas in recolligēdo instrumentū a notario, vel alias similes expēsas puta in conducendo aduocatos vel procuratores, nā nisi prius extra iudiciū denūtiauerit debitori an veller amīcabilliter soluere, nō pōt tales expēsas hodie repetere. Et sic etiā hodie isto casu requirit denūtiatio. Ita notabiliter determinat Bal. in. l. nō ignoret. C. de fru. et lit. expē. in vers. modo q̄ro: pone actor. et Ange. in. d. l. ij. C. de obsequijs. et in l. debitor. C. de pig. Anto. de bu. in. c. j. de libel. obla. et in. c. nouit. de iudi. Spe. in titu. de denūtiā. et conclu. s. j. circa prim. Bul. de cu. et Sali. in. l. edita. C. de eden.

in reg. denūtiatio auctore
q̄ solbat debitor

C. de eden. z ibidē Bal. in repe. padua. z in istis locis gñaliter res
gula practica bilis q si debitori nō sit extra iudiciū prius denun-
tatiū nō tenetur ad aliquas expensas. si qñ libellus offerat dicit q
est paratus soluere et actor petit expensas. q requirit etiā hodie
in hoc denuntiatio: ita Aug. are. in. d. s. appellamus. † Stat ergo
quod actiones personales appellant cōditiones. ratione de qua
Sed est aduertendū. q quedā trāserunt in spāle nomē vt actio
ex vedito. locato. cōducto. deposito: z similes. et tales large dicunt
cōditiones. ita gl. in. l. actionū genera. in princip. ff. de act. z obli.
quedā remanserūt in isto noīe generis. cōditio: nec habet specia-
le nomē. tñ vt vna discernat ab alia nō dicitur simplr. sed cū ali-
qua adiectio. vt cōdictio certi. cōdictio ob cam. cōdictio indebi-
ti. z triticaria z similes: z iste tales actiones psonales remanserūt
in noīe sui generis: q vt plurimū sunt actiones generales. vt pz
in ista certi cōditione indebiti. triticaria. z in oībus alijs. preter
in cōditione furtiua. Juriscōsultus ergo cū. r. libris precedentib⁹
tractasset de realibus actionibus: et nūc in isto. r. lib. intēderet
tractare de personalibus. vt p gl. in rub. prius voluit tractare de
generalibus. z sic de his q remāserunt in noīe sui generis. z primo
de certi cōditione generalis. postea de alijs. † In tex. ibi siue ex
cōtractu certo siue ex incerto. quis certus. et q incertus. declarāt
glo. et doc. inferi⁹ vbi plen⁹ dīcā. Interim tene. qd dicatur certus
qñ eo aliqd de pñti deducit: vt sic petat pmitto fundū vel equū.
Incertus cōtractus ē: in quo aliqd deducit pendēs de futuro. vt
fructus ex titulos ex tali fundo: z partū ex ancilla. Bar. hic in. vj.
col. declarat. Idem Bar. l. vbi aut. s. illud. de verb. ob. Nec credas
anteq̄ sint nati fruct⁹ petere certi cōditionē: s. postq̄ nati sunt:
an enī q nascant. dicere agat incertū. ad qd nō pōt ista cōdictio
petere. † In tex. ibi ex oī cā z ex oī obligatiōe. qd velint dicere
ista verba gl. si. multū laborat. veritas est q cā hic capī pro cā rez
mota. obligatio pro cā immedīata. nā nos habem⁹ cōtractū ex q
onī obligatio. et ex obligatione. actio. l. s. eadē. ff. de pcur. et sic
tex. voluit dicere. ex oī cā. i. ex oī cōctu vel quasi. ex oī maleficio vel
quasi: et ex obligatione. s. q onī ex ipso cōctu vel quasi. ex ipso ma-
leficio vel quasi. † In tex. ibi etiā ex legati cā. et sic ex quasi cōctu.
s. heres. insti. de obli. que ex quasi cōctu. l. ex maleficijs. s. heres. ff.
de act. z obli. † In tex. ibi. siue alieno. glo. exponit. i. defuncti. ego
expono aliter. siue alieno: vt est fideiussor. procur. z similes. vt des-
clarant Albe. Fulgo. et Pau. de cast. hic. Ex ista. l. docto. vt pluri-
mum nō colligunt aliqua notabilia: q non posset notari nisi lites
rales: sed tu collige tria pulchra z subtilia. † Primo not. ex ver-
ceterū. fm qd sing. notat solus Bart. in vlt. col. hic esse tex. singu. et
nota. ponēs regulā cōm q hz. q qñ debetur aliquid ad diē certū.
ante diē mero iure pōt agere: q nata est actio z obligatio an diē
mero iure. sed in effectu obstat exceptio. q male agit⁹ q an diē
agit. l. j. in. si. ff. qñ dies vsu fruct. leg. ce. z. l. cedere diē. de ver. sig. et
hic in gl. Tame qñ debet in diē mero iure nō est nata certi cōdi-
ctio. tex. est hic. q ante euentum diē ppter interuētiū mediū tē-
poris: reddit incertū quod debeat. l. si cōstante. s. quoties. ff. solus
to mal. j. s. diē. de eden. vbi dīc q dies est pars obligationis: ergo
interim ipso iure non nascit ista certi condictio. ita ponderat so-
lus Bar. hic esse tex. nō destruendo tex. put gl. sed ego istud. j. res
probabo. z ne peruertā ordinē bart. dīcā in loco. vbi Bart. tangit
† Secūdo principaliter no. tex. ibi ex. l. aquilia. hic esse tex. pro
eo de quo gl. z doct. dubitant: an certi cōdictio cōpetat ad interestē
se. qñ interesse debet. vel est in obligatiōe. hic est tex. qd sic: nā cer-
ti cōdictio cōpetit ex. l. aquilia: s. ex illa. l. aquilia agit ad interestē. l.
fm. s. ad. l. aquiliaz. ita ponderat Lu. ro. Aug. Pau. hic. et ante
eos Bar. in hac. l. in duobus locis i. vj. col. z vlt. a. q. de verb. obli.
† Tertio pōdera tex. ibi. sed ex causa furtiua. hic esse casum sing.
fm Joā. de Imol. d. l. scire debemus. s. fm. de verbo. oblig. in quo
certi condictio in effectu competit ad incertum. z fm enī alibi me-
lius non reperitur. nam certi cōdictio que cōpetit dño contra fur-
rē ad rem suā: z odio furis admittat: ad hoc qd videtur impossi-
bile. s. ad dandū. l. si quis nec causam. vbi gloss. z doc. et ibi dīxi. s.
eo. et. d. l. scire debemus. s. fm. et bonus tex. in. s. sic itaqz. in ver. plz
insti. de act. z declarat Bart. in. l. j. s. neratius. j. de condit. furti. z
gl. et Bar. z ali. in. d. l. scire debemus. s. fm. in effectu p restitutio-
ne rei furate qñ agitur ad restituendum. dicit agi ad factum. et sic
ad incertum. l. stipulationes non diuidunt. iuncta. l. vbi autē non
apparet. s. qui id quod. de verb. ob. z declarat Bart. hic in. vj. col.
z sic ista casu singulari. certi conditio in effectu competit ad incer-
tum. cūz cōpetat ad restituendū qd est factum: Sed tu aduerte. q
iste tex. non probat necessario istud notabile. nā non dicit certi cō-
ditionem competere ex cōditione furtiua: tunc procederet not.
† Imo. sed dicit ex cā furtiua. tex cā autem furtiua. prodite sunt
due actiones: conditio furtiua. ad rem: actio furti ad penā dupli-
vel quadrupli. l. si pro fure. s. j. de cōdi. fur. vñ si iste tex. loqueret
tur qñ agit pro restitutione rei probaret no. Imo. sed cū indefini-
te z gñaliter dicat ex cā furtiua z ex cā furtiua possit agi actione

furti ad duplum z quadruplum. z sic ad certum. Istō modo non
probat notabile. s. dictum: sed pro eo habes text. expressiorem in
l. si concubinā. s. non solum. ff. rerū amo. † Glo. j. in verb. certi cō-
dictio. diuidit in. v. partes prin. prima declarat quid differat cer-
ti conditio generalis. a certi cōditione speciali que pro mutuo
competit: secundo opponit quid differat certi cōdictio generalis
a cōditione triticaria: tertio quid differat ab illa. si certū petat.
quam dicunt aliqui esse nomen actionis: Quarto quid differat a
cōditione sine causa: quinto quid ab actione in factum: secūda
ibi: item triticaria. Tertia ibi: item dixerunt quidam: quarta ibi.
item differat: quinta ibi. quid ab actione in factum. † In ea. glo.
ibi. certi cōdictio. specialem que pro mutuo. habes ex glo. q repe-
riuntur due certi condictiones. vna generalis que cōpetit pro oī
cōtractu. altera spālis. que cōpetit pro mutuo tñ. Et idēz t3 gl. in
rub. s. eo. z in. l. certum. quam ibi notat Fulg. z Rog. s. eo. z gl. in
s. j. insti. eo. tit. z istam opi. tenent Bar. z magis communiter cis-
tramontani. z late Bal. in rub. s. e. et ibidem Sali. z Bal. z Sali.
in rub. C. eo. z Spec. in tit. de obli. z sol. s. sequitur. iuxta prin. et in
ver. est regula. Contrarium. qd imo non reperiatur certi cōdictio
specialis pro mutuo. tenet glo. solitaria in. l. quoties. de prescrip.
verbis. z istam secuti sunt subtiles vltamontani quos refert hic
Bar. l. j. in rub. C. eo. Albe. in rub. s. eo. qui dicit. q est cōmūis
opinio. z fu s. z Pau. hic. z dicit Pau. q istam tenent quasi om-
nes. excepto Barto. z dicit Fulg. quod ista opi. vltamontanorū
in secreto conscientie sibi plus placet. Tandē t3 Fulg. in rub. C.
eo. z. d. Christoph. insti. quib. mo. re con. obli. in antepe. colum. s3
idē Alb. hic in. v. col. nulla firmet. dices: teneas quaz vis. quia est
modice vtilitatis. Et isto articulo adducuntur plura argumenta
pro et cōtra per Bartol. hic z Bal. plene in rub. s. e. Sed pro opi.
vltamonta. cōtra gl. Bar. z sequaces. stringit vnum eorū funda-
mentum. prout etiam dicit Bar. cui non potest realiter responde-
ri. iungendo vñ vt. j. dīcā. Nam diuersitas actionum cognoscit
ex medio concludendi. qñ est diuersum. tex. est melior de iure in. l.
nō dz. in. si. vbi doc. no. ff. de dolo. que ibi no. doct. z Bal. in rub. C.
eo. no. do. Ant. in. c. litere. de dila. z in alijs locis. vt hic per Alexā.
sed siue pro mutuo intentez certi conditio specialis siue genera-
lis. semper est vñ z idē medium cōcludendi. s. q certum. z sic vna
sola certi conditio. alias sequeretur q essent tot certi conditio-
nes speciales: quot essent cause. et sic istud argumētū habet duas
partes. Bar. respondet ad primam partē ostendēdo. quod nō sit
idem mediū concludendi: sed caue q ista sol. Bar. nō v3 iungen-
do illud qd idem Bart. in pe. col. in ver. venio ad tertiam partem.
post glo. secundam. vbi querit. nunquid qñ intentatur certi cōdi-
ctio generalis. sufficiat cōcludere: q certum. et refert Bui. de cu-
tenere quod sic. quod etiā parte opponente sufficiat cōcludere. q
certum. Bar. t3 cōtrarium. sequēdo gl. veriozem. et sequuntur ibi
Fulg. Pau. de cast. et Lud. et do. Alex. et ratio est. q certi conditio
generalis. nō oritur tātum ex eo q certum: sed ex causa z ob-
ligatione: vt hic dicit tex. imo plus fm Pau. z Alex. hic. illud. q
certum. non dz apponi de necessitate. Tūc sic. si in certi cōdictio-
ne generali nō sufficit dicere. q certum. sed opus est dicere quia
mutuauit et est certū. ergo est idē mediū cōcludēdi. Cogita tamē ad
verba Bar. in vtroqz loco. q forte poteris saluare eum. Ad secū-
dam partem argumenti vltamontanorū Bar. nō responderet: sed
tu responde. Ideo certi conditio cōpetit pro mutuo: q alijs om-
nes cōtractus. habent speciales actiones. Hic pro ista opi. contra
Bar. facit tex. in. l. dyobus. s. exceptio. que ad hoc ibi not. Pau.
de cast. j. de iureiur. Pro opi. Bar. et glo. quam sequunt plures:
Bart. facit tria argumēta. que nihil valent. inter alia dicit qd est
tex. expressus insti. eo. in princ. et aliter non inducit: sed puto qd
voluit inducere eo modo quo. d. Alex. hic inducit alijs tex. insti.
de ver. ob. in prin. Nam tex. allegatus per Bart. ibi. et ex contra-
ctu oritur actio. que appellatur conditio. tex. ille intellexit de cō-
ditione speciali ex mutuo patet. q si intellexisset de generali: de-
buisset dicere q competunt cōditiones in plurali: q etia tritica-
ria cōpetit. p mutuo. nisi sit pecunia numerata. S3 tu vltima argu-
menta Barto. et doc. pondera istum tex. ibi. ex quo certū petitur
inducendo prout inducit Bart. ad aliud propositum. j. in. s. ques-
ro quare fuit introducta: vbi dicit. qd ad hoc vt cōpetat ista certi
conditio generalis. opz qd certū peti possit ex alta actione. tamē
tex. noluit istud dicere. Et Moder. Fulg. et Pau. reprehendunt
Bar. Pro ista sententia credo qd stringat vnum fundamentum
cui nō pōt responderi. et quo vtunt omnes: sed ego strictius indu-
co. nam pro oī cōtractu noiato prodita est actio spālis. vlti-
maz generalem. absurdum esset qd pro cōtractu mutui (qui tātū
frequentatur vt dicit tex. in. s. qm. j. eo. l. et Bart. in rub. s. eo.) nō
esset prodita aliqua actio specialis. iuxta. l. cum filius. s. varia-
de ieg. j. Ad istud argumentum responderet fm Fulgo. z multos
alios doct. Ideo in alijs cōtibus fuit opus prouidere de actione
speciali. z non in mutuo: quia in eo nunq̄ potest euenire casus in

a Agit. ad
text. in. c. cōs.
solut de of.
delegati.

b Actionū.
adde bar. in
linterdū. de
pdi. inde an
to. de bu. in
c. ex pte. in
notabilibus
fo. cōpe. idē
anto. in. c. fi.
in notabilib⁹
bus. de iud.

quo non cōpetat certi condictio generalis: ideo satis fuit habere istam. Sed in alijs cōtractibus posset reperiri casus, in quo nō competeret certi condictio generalis propter morā re perempta et aliter: ideo opus fuit puidere de actione speciali: et istud appareret in cōmodo precario depositum in quibus non semper petit certum, qñ spēs est perempta post morā, qñ non est in mutuo sūta sol. 13 colorata nō est veritas attenda ea sequeret, qñ in nullo actu nō minato fuisse opus puidere de actione spālī: qñ in oī actu cōpetit cōdictio gñalis, vt in mutuo vbi certū petit cōpetit certi cōdictio: ad alias res, fructuaria, sūta in cōmodo et deposito cōpetit ad certū, nō ad incertū etiā re perēpta post morā: qñ agit ad interesse qñ venit certificāduz et prout Bar. et doc. j. Tenas quā partem velis, qñ passus est sine vtilitate aut modica, nō omitto tñ, qñ Bar. hic querit, que possit esse vtilitas huius articuli, an sint due certi condictiones, an vna tñ, vide Bar. hic secundam vtilitatē res probant Paul. et Alex. hic. eo, qñ qñ plures actiones cōpetunt ex eadē cā, vna intentata, alia est perēpta. l. qñ in heredem. s. eligere. ff. de tribu. l. duobus. s. exceptio. j. de iureiu. Bart. in. l. j. s. vñ qñ tur. ff. de publi. bato ergo, qñ essent plures intētando vnam cum alie sint perempte, et sic remittendo vni, non poterit redire ad altā. Cōfirmat po. Alex. qñ qñ quis hz duas actiones, speciale, et generale: in dubio censetur intētata spālī. Bar. in. l. hoc legatū. ff. de leg. iij. et sic est extincta gñalis et sed tu dic, qñ Bar. loquit optime in terminis eius, et nō est verū qñ intētatur vna actio ex pluribus competētibus, qñ alia est perempta, sed verū est, qñ nō pōt redire ad alias: et sic nō potest variare, vt declarat Bart. in dictis legib. Altera Bar. Val. in rub. C. e. in vlti. colū. ponit alias duas vtilitates. Prima vtilitas est, quia ex debito in diem, mero iure non est orta certi condictio generalis, nec competit, sed bñ mero iure competit certi condictio specialis pro mutuo, sicuti ante diem alle actiones speciales et, et dicit ita velle Bar. hic in vlti. colū. quē reprehendit. Sed tu aduerte qñ Bar. non facit istam differētiā, de quo plenius dicam. j. in ordine. Bar. Aliam notabiliorē vtilitatem assignat idem Val. in ea. rub. circa si. qñ vtilitas est, an intentetur condictio specialis pro mutuo, an certi condictio generalis: qñ qñ specialis intentat intelligitur intētari cū oībus qualitatibus et privilegijs competentibus pro mutuo, que enumerantur in. l. singularia. j. effed cū intentat cōdictio generalis sec. Et si est vera, effed pulchra vtilitas: sed nō credo esse verā: qñ talia privilegia sunt attributa cōtractui mutui, nō actioni. Unde quecunqz actio intentat pro mutuo: bz intelligi intentata esse cū omnibus privilegijs eius et. Adde tu aliam vtilitatem imo necessitatem quam ponit Albe. in. l. si a furioso. j. eod. circa si. qñ contractus mutui celebratur vero consensu: tunc est proprie mutui. sed quando celebratur absqz vero consensu, non contrahitur: pone qñ confusmas: reconciliatur mutuum ex consumptione. dicit Albe. qñ pro tali mutuo nō cōpetit cōdictio certi spālī, s. gñalis certi condictio: et tūc erit dativa nō nativa. adde ad hoc idē tēdere aliā nouā vtilitatem, quā ponit Val. in. l. edita. in. iij. col. circa mediū. C. de edē. vbi dicit, qñ certi condictio specialis non concludit nisi in mutuo naturali. et ab hoc vide que dicit Bart. in. l. vnica. in pe. colū. ff. de condi. ex. l. i. In gl. ibi: itē quid ab actione in factū subsidia, de bes scire: qñ actio in factum est quadruplex, vt habes glos. magnā stram in. s. fi. in. l. de interdi. et dicit Lud. ro. qñ est singularis in iure, et allegamus aliam in. l. quoties. de prescrip. verbis. que non est ita bona, declarat Barro. in. l. vnica. j. de condi. ex. l. ista actio in factū subsidia, differt ab actione prescriptis verbis, s. et illa sit subsidia, et oīa cōsistit in hoc: qñ vbiqz pro aliquo facto, vel dato, vel alia conuentione, equum est dari actionē, et nō inueni, si interuenerunt verba, tunc cōpetit prescriptis vbi actio: quare qñ in medio cōcludendi nō allegas aliā actionem nisi quod peritur condēnari fm vba pscripta. text. est melior de iure in. l. cum anota. in fi. C. de transac. vbi I. Rapha. cu. Sed qñ nō intercesserunt verba, et equū est actionem dari: et alia nou reperitur: tunc competit actio in factum, in qua medium concludēdi est: peto condēnari fm qualitatem facti. ideo appellatur in factū actio, tex. habes in. l. qui seruandarū. s. fi. j. de prescrip. ver. Istam differentiam ponit Barto. in rub. ff. de prescri. ver. et cum istis actionibus subsidia cōcurrat etiā certi condictio generalis. An quid autem possit cōcurrere cā actione doli, dubiū facit: qñ illa actio doli nūqz potest cōpetere, vbi potest alia actio competere. l. j. s. fi. ff. de dolo. et l. j. s. fi. cum. l. seq. a. de dolo/breuitate et, qñ certi condictio generalis concurrat etiam cum actione de dolo, qñ illud qñ dicitur qñ actio de dolo nō cōpetit vbi alia actio cōpetit, est verū, qñ cōpetit spālī: secus si generalis, vt hec certi condictio gñalis, ita gloss. in. l. j. s. pteor ait. in verbo ciuillis. a. de dolo. vbi Bar. et alij: et ita Alb. hic, qui nō meminit de illa gl. C. B. j. primo timore taciti cōtrarij qñ tex. videtur esse superfluous, ponit quatuor expositioes. secundo format vnā. q. tertio format aliam. quarto aliā. quinto aliam. scda ibi: sed cum competat, tertia ibi: itē cur hec actio,

quarta ibi: itē nūquid perit. quita ibi: itē nūquid hec crescit. In ea. gl. ibi: et in. l. de ver. ob. j. bi ex qua re, teneas istam quartā sol. lu. que vera est. Capitur ergo in tex. causa, pro oī tractu vel qua si, maleficio vel quasi, obligatio capitur pro obligatiōe que ex cōtractu nascitur et sic habes duo notare. C. j. Primo qñ dictio ex: nō denotat cām immediatam. imo mediata. regulariter tamē secus est, qñ dictio ex, causam proximam denotat. l. non dubiuz. vbi 15 Bar. C. de legi. l. j. C. si seruus extero. C. An aut appellatiōe cause veniat mediata vel immediata. declarat Bart. in. l. v. pro. la. j. ff. de au. et argen. leg. C. j. Secundo nō. ex glo. iuncto tex. qñ certi conditio est actio nativa, non dativa, p. qñ habet preexistente materiam vnde nascitur, preterqñ in casu. l. si me et titium. j. eo. et qñ certi conditio sit nativa, est tex. in. l. nam et si fur. in prin. in verb. nascitur. j. eo. et in. l. si quis pro eo. s. si nummos. in pbo nascat conditio. ff. de fideiul. et in. l. quib. mo. re j. bi. obli. in prin. in verb. nascitur. Que aut dicatur actiones nativae, et que dativae, traditur in l. iuriscientium. circa prin. et ibi declarat Bar. ff. de pact. C. j. In. e. gl. bi. l. et an eadē. s. actiones. ista glo. bene dicit: et am approbat Bar. quam non expedit suo ordine: sed in pe. colū. in ver. venio ad tertiam partem. et sequunt omnes Moder. reprobat opin. Buil. vt hic per Bar. C. j. In ea. gl. ibi: itē cur hec actio fuit iducta quia glos. multa inculcat: pro eius enucleatione habes ex tota tertia parte glo. elicere tres conclusiones. Principi. Prima conclusio est, quando in stipulatione deducitur quid certum: puta de cez, ex 18 tali stipulatione continente certum, non cōpetit actio specialis, ideo est necessaria certi condictio generalis. et cum gloss. trāseunt Ex. Bal. et Fulg. Alij omnes tenet oppositum, qñ quēadmoduz pro mutuo vltra certi condictionem generalem, etiā competit certi conditio specialis pro mutuo. Ita ex stipulatione continente certum, etiā competit certi conditio spālī ex stipulatione: veritas pendet ab his que dixi in glo. in prin. s. e. l. et qñ est modice vtilitatis non infisto. C. j. Secunda conclusio est, qñ ex stipulatione continente factum quia post moram succedit obligatio ad interesse. l. stipulationes non diuiduntur. s. celsus. de ver. obli. l. si. quis ab alio. s. fin. ff. de re iudi. Ad illud interesse nō pōt agi ex stipulatione: qñ interesse non fuit promissum in stipulatione, nec fuit facta mentio de interesse in stipulatione, vnde necessaria fuit certi conditio generalis. Istam glos. reprobat oēs indifferēter: qñ factum venit in stipulatione, s. non promittatur interesse in stipulatione, tñ tacite videtur promissum ex dispositione iuris. Ideo ad tale interesse potest agi ex stipulatione tacita: et in hac conclusioe omnes concordāt. Per istam cōclusionem doctorū infert solus 20 ludo. ro. hic: et qñ stante statuto qñ instrumenta guarētigiata habeāt executionem paratā, si in instrumento sit promissum factum, et non plus: et promissor fuerit in mora faciēdi, nūquid pro interesse poterit vigore talis instrumenti peti executio. determinat sing. Lud. ro. qñ sic: qñ nō sit expressum interesse in instrumento, tñ tacite venit: p. pteora sicuti ex stipulatione tacita pōt agi ad interesse: ita ex tali instrō et hīte passus est valde vtilis, nec inuenio eum bene excussum. d. Alex. se remittit ad ea que dixi in. l. iuriscientū. s. fi. a. de pac. et ad ea qñ dixi post Bar. in. l. j. in antepe. col. de lega. j. sed in neutro loco hoc attingit. Pñctus est ergo, nūquid vigore instrumenti guarētigiati in quo sit promissum factum, possit peti interesse et. solus Lud. ro. et qñ sic. Cōtrarium tenet Ant. de bu. et imola. in. c. trāslato. de cōsti. quos refert hic Alex. qñ in istm hz executionē de eo qñ pōt legi in instrō: sed interesse non pōt suspici in instrumento. l. j. in prin. ff. de his que in test. de len. Douetur etiam p dictum sing. Ann. (qñ semper magnifici) in. c. p. et g. in gl. magna ante fi. de offi. deleg. vbi dicit singu. Anno. ad hoc vt snia sit ipso iure nullā: eo qñ sit lata contra ius, iuxta. l. j. C. qñ prouo. non est necess. requirit, qñ talis error taliter sit expressus in snia, qñ oculo corporeo possit inspicere et legissecus aut si ex snia tacite resultaret conclusio, que esset contra ius: tunc istud qñ tacite resultaret cōtra ius nō reddit suam nullā: et illud dictū Anno. per qñ limitatur. l. j. C. qñ prouo. nō est neces. l. j. in prin. et p totum. ff. que sen. sine app. re scin. Cano. in multis locis commendat, maxime do. Ant. de bur. in. c. ab excōcicato. in. iij. col. de rescri. vbi dicit singulariter notans distillud dictū Panormi. ibi in. iij. colū. Sequitur Anto. de bur. in. c. sicut. prope fi. de re iudi. et in. c. si. de testibus cog. et in. c. cum con tingat. de rescrip. et omnes canoniste in. c. j. de re iudi. Illud dictum valde nō. Bal. in. c. qñ translationem. de offic. lega. do. de sancto Semi. in. c. quisquis. in. iij. col. iij. q. v. et in. c. tñ. in. iij. colū. r. j. dist. Alex. Imola. in. l. cum prolatis. ff. de re iudi. et in consil. c. r. j. incip. prospectis. circa finem cōsilij. Sed redeūdo ad principalem diuisionem, tu habes in primis aduerte: nam qui formant que stionem videntur vnuz presupponere, qñ est valde dubium: nam presupponit, qñ si in instrumento guarētigiato sit pmissum factū, et pmissor sit in mora adimplēdi, interesse succedit in obligatio: nescit in primis videtur falsum: nā debes scire, qñ instrumentū guarētigiatum dicit suia interlocutoria, vt expresse determinat Bal. in

in ista enucl. ingrat. de
j. m. l. h. c. p. r. u.

Bal. in l. si. s. necessitate. in. iij. col. C. de bo. que lib. Imol. z Mo-
der. in l. ait. pretor. in princ. de re iudic. sic est. q. qñ virtute inie-
q. s. finit cōdenatus ad factū. tenet precise ad factū. z tñc nūq. te-
netur ad interesse. si nō faciat. gl. in l. q. restituere. in gl. magna sus-
per verbo cōdenatus. de rei ven. quā Bal. z Ang. mo. ibi p. fin-
gulari. et Bal. in. s. si facta. si de fen. defunc. fue. p. tro. inter dñm z
agna. ergo virtute pcepti guarētigiati q. est finia interlocutoria te-
net precise facere ergo de interesse frustra tractat. q. hoc sit verū.
specialiter determinat Bal. in l. i. in. i. col. C. de sen. que pro eo qd
interest. vbi dicit. q. si in instrō guarētigiato aliq. p. mittat vde-
re vel vdat. cogit precise ad rē tradēdā. nec liberat solvendo inter-
esse. Istud etiā repetit Bal. in. d. l. q. restituere. et reputat mirabī-
le. Est verū q. contrarium sentit Bar. q. etiā si quis sit cōdenat.
ad factū per suam. q. solvendo interesse liberaret. qñ sentit bar.
in. d. l. stipulationes nō diuidunt. in. ix. q. in. v. si iuxta predicta. et
ibi Alex. Imol. Scdo aduertendum est. q. qñ in instrō fuit expresse
pmissum interesse. res nō haberet dubitationē: posset em peti exe-
cutio ad interesse. etiā si nō sit ligdatū. istud tñ Bar. in l. p. inde. s.
norādum. p. illū text. ff. ad l. a. gl. z idē in l. i. in fin. per illū text. C. de
sen. que sine certa quātū. z in l. i. in princ. ff. de eden. z in l. i. circa fi. ff.
de lega. ii. cum multis cōcor. quas ibi Alex. refert: sed istud nō est
ad propositum. p. punctus est. si in instrumento sit promissum fa-
ctum. z promissor sit in mora. an possit executio fieri ad interesse zc.
Canoniste preallegati tenet q. nō. L. u. ro. tenet q. sic. p. ro opinio-
ne Canon. facit qd vult Bal. in l. legē. C. locati. f. Bone locavi tñ
bi domum ad annū. factū est instrumentum guarētigiatum. elā-
plus est annus: stas in domo. intelligeris tacite reconduxisse. l. qui
ad certum. j. locat. nūquid vigore talis instrumenti poterit peti
executio pro tali reconductione: determinat q. non: q. non suffi-
cit intellectus separatus a charta. fm eum zc. facit bñ qd vult idē
Bal. in l. generaliter. C. de sac. san. eccl. vbi scriptum z non scriptū
nō differit quo ad substantiā: sed quo ad executionē sic: q. qd repe-
ritur scriptum hz executionē: aliud nō. Ista videtur communis
fina. a qua non esset recedendum. p. ro opi. Ludo. ro. multa strin-
gunt. super quibus relinquo vobis cogitandū. et in primis facit
trita decisio q. hz. q. stante predicto statuto. qd instrumenta zc. po-
ne factū est instrūm. dotis in quo maritus confitetur se recepisse no-
mine dotis mille: nec aliter promittit restituere: tñ a. l. mulier fin-
gitur stipulata. l. i. in princ. C. de rei vxo. acti. nūquid poterit mus-
lier pro tali tacita seu ficta stipulatione petere restitutionē vigo-
re instrumēti. videtur q. non. q. ficta stipulatio non videtur in in-
strumēto. p. rium cōiter decidit: q. talis stipulatio habet p. inde ac-
si esset in instrō. per. l. si duopatroni. s. p. j. de iure iur. fm Bar. in
l. i. in princ. de his que in testa. delē. z l. z nō videatur expresse firma-
re: tñ firmant Bal. z Raph. cu. z Bal. expresse in l. i. s. accedit. de
rei vxo. actio. z in l. vbi adhuc. in. vij. col. C. de iure do. z in l. ad
p. bationē. C. de proba. vbi dicit. q. stipulatio tacita dicitur de te-
nore instrumēti. q. nō sit expresse z scripta in instrō. z dicit ibi
Bal. q. fuit primū cōsiliū qd dedit. late Aug. are. in. s. fuerat. in
stitu. de actio. z ista est cōis finia quicqd dixerit Bal. in l. i. iurisgen-
tium. s. qd fere. s. de pac. quē Alex. ibi reprehendit. Secundo pro
opi. Ludo. ro. facit tex. in. c. cum olim. in fin. de cens. in verbo. p. que
ius episcopale patebat expresse: quē tex. ibi nō. Ant. de bu. z Ab.
p. m. in vlt. mo. Instrūm. dicitur aperte z expresse probare nō solū
illud qd in eo cōtinet directe: sed etiā illud qd venit indirecte. nam
ibi instrūm. erat factum de iure ecclesie: tñ per indirectū veniebat
ius episcopale. z p. p. terea inferunt predicti canoniste. q. stāte sta-
tuto predicto. instrūm. mādabitur executioni vigore statuti. non so-
lum quo ad ea que directo veniunt in instrō: sed etiā quo ad ea q.
per indirectū veniunt in instrumento. Accedit qd opportune cōsu-
luit Pet. de ancha. in consi. c. lxxvj. incip. vlt. diligenter. vbi dñs
spuat de intellectu cuiusdā bulle pontificis cōcesse populo ferra-
riēsi. qui diceretur expresse in inuestitura. z consuluit. q. illi etiā
dicant expresse. qui cōprehendebantur tacite in inuestitura. pro-
pter interpretationē iuris cōis. eo q. illud qd disponit ius. habet
pro expresse in instrō. si ita est in pposito. ius disponit. q. interesse
veniat in obligationē zc. accedit z illud qd decidit Bald. in l. i. C.
de fidelcō. in. iij. col. ver. quero quid si statutū requirit. vbi Bald.
mirabiliter decidit. si statutū requirit probationē instrumentale z
tñ: pone ego de debito non habeo instrūm. sed q. solvisti mihi de
cem annis. lex presumit q. sit debitum. l. cum de in rem verso. ff. de
vsur. l. si certis annis. C. de pact. nūquid iste q. allegat presumptio-
nem legis. dicatur habere probationē instrumentale. determinat
q. sic. per tex. no. in l. iij. C. de apo. pu. lib. x. quam. l. dicit esse nota.
ad hoc tñ istud vltimū nūq. putavi verum. et reprobat Ludo. ro.
in l. i. C. de testa. mili. q. presumptio. l. nō dicitur probatio. sed cō-
iectura. lex est in l. vltima. ff. si tabu. testa. extra. quē tex. sepe alleg.
idē Ludo. ro. z Bart. in l. i. lucius. ff. de condi. z demonst. z ibi Imol.
clarius sequitur. z ille est optimus textus. Hinc dicit notabiliter
Bar. in l. i. C. de fide instrū. z iure hāste fiska. lib. x. qui hz presum-

ptionē iuris. per se nō s. pbare: q. lex presumit. vt ibi per eum. et
22 istis reddit valde dubia opi. cano. cōtra Ludo. ro. hic. C. Tertia
principalis cōclusio elicit ex ista gl. q. nulla zdictio infamat. dato
q. actio principalis esset famosa. l. cessat. allegata in gl. Et in simi-
li tex. in l. neq. ff. vñ vi. vbi interdictum. nullū infamat. Et si que-
ras. pro furto habem? actiones tres: actionē furti ad penā dupli-
vel quadrupli: z actionē furtiuam ad rē. l. si pro fure. s. j. j. de con-
di. furti. s. tē z actionē generalē q. pōt ad vtrūq. z petere. que est rō
q. actio furti infamat. z nō certi cōdictio generalis quē intētatur
pro furto ad penā. attento q. necessario idem sit mediū concludē
di in actione furti. z cōditione: q. sit mentio furti. non reperio vi-
disse vel legisse quēq. iuristarū. qui hoc tangeret: sed solus Bald.
apud canonistas. in. c. at si clerici. in. vi. col. de iud. formaliter mo-
uet dubiū ad illā. l. cessat. quare actio furti infamat. z cōdictio non
rūdet. quia ita placuit pretori. q. in edicto suo de infamibus non
meminit de condictionibus. sicuti de actionibus. ratio diuersita-
tis est f. z cñ. finis zdictionū est persecutio rei: finis actionū est p. se-
cutio pener. ista ratio Bal. est bona inter actionē furti. z cōdictio
nem furtiuā. sed quantū ad certi condictionē generalē. nō est bo-
na. quia illa pōt cōpetere ad penā dupli vel quadrupli. vt declara-
ui in text. s. non omitto tñ ad practicā. q. per dictā. l. cessat. nouis-
sime Alex. Imol. consuluit. z fuit noua eius cogitatio in consi. vi.
23 lib. iij. incipiente circa processum cause vertentis. in. ii. col. f. qñ
intētatur remediū. c. reintegranda. iij. q. j. de quo remedio habes
gl. in. c. cū ad sedem. in gl. magna. de resti. spolia. z habet locū non
solū in rebus ecclesiasticis. sed etiam in rebus secularibus: prout
tenet Bar. in l. si coloni. C. de agri. z cens. lib. xj. per illum text. la-
tissime Moder. in l. rē que nobis. ff. de acquir. pos. z ita practicat
quotidie. certe quia intentando remediū predictum intētatur cō-
ditionem ex illo canone: intulit per hoc: qui intētatur illud. nō di-
citur intētare remediū famosum: vtilitas est. qñ intētatur aliq.
remediū famosum. dz inferri locus z tps. sicut si criminaliter age-
ret. nō solum qñ est famosum iure. sed etiā de facto. c. tue. vbi ca-
noni. de procu. et expresse Bar. declarat in l. pretor edixit. in princ.
per illū text. ff. de iniur. et in illa. l. edita. in. v. col. cum concor. que
ibi tradunt. C. de eden. Terte intentando remediū. c. reintegrā-
da. non debet inferri locus z dies. fm Alex. cum intētatur conditio
ex canone. que non infamat. sed eius decisio non plz. nā qñ dicim?
cōditiones non infamare. verum est de iure: tñ de facto bene in-
famant. quia interdicto pretoris nō cōicant. gl. z doc. in. d. l. cessat
z in l. neq. ff. de vi z vi arma. si ergo infamat de facto. dz inferri lo-
cus z tps per preallegata. z expresse Bart. in. d. l. pretor edixit.
in princ. ff. de iniur. et qui sint infames de facto. text. est melior de
iure i. l. honori. ff. de obseq. infames de iure sunt oēs enumerā-
ti. in l. i. cum seq. ff. de infamibus. C. In ea glo. ibi. j. de iure iuran. l.
duobus. s. exceptio. et refero in voce. ex ista quarta parte glo. ha-
bes notare. qd certi conditio generalis subrogata loco alicuius
actionis temporalis. que non daret nisi sex mensibus vel anno: l. i.
cet s. se (quia est actio civilis) sit apta durare ppetuo. insti. de. per
pe. z tempo. actio. in princ. tamē in isto casu. certi zdictio nō durat
nisi anno vel sex mensibus. prout actio principalis. cum conclusi-
one gl. concordant oēs. z est tex. in. s. qui iniuriarū. alleg. in glo.
vbi actio ex stipulatu que est civilis de se. tamen qñ subrogat i lo-
cum actionis iniuriarū. extinguitur anno. Istam conclusionem
limitat Ang. hic. vt conclusio glo. procedat. qñ certi conditio vel
alia. subrogat loco actionis adhuc durantis. sed si subrogaret lo-
co actionis que iam esset extincta. tunc illa certi cōdictio non assu-
mit naturā prime actiois temporalis: imo durat ppetuo. per tex.
de quo facit magnū festum Ang. in l. q. debitori. ff. de dona. causa
mor. z Ludo. roma. hic. in. iij. col. vers. idem teneas. dicit esse singu-
larem ad hoc. eam etiam reputat singularem in l. eum qui. in fin.
principij. ff. de iure iur. Ad idem allegat Ange. alium tex. in l. item
illa. s. qd. q. dicitur. j. de constit. pecu. sed inapte allegat. quia ibi
actio tñ tpe cōstitutis: sed alia ratio est vt ibi declarat Bart.
(cōs. dera tñ. quia gl. si. z doc. videntur vt terminis improprij. dñ
loquuntur de subrogatione. quia subrogatio proprie est. qñ pma
est sublata. vt in. s. fuerat. vbi exemplū. in situ. de actio. sed qñ pri-
ma remanet. dicit accumulari: z declarat Alb. z ibi dixi in l. si euz
s. qui iniuriarū. ff. si quis cautio. hoc sic presupposito. dico. qd i
illa. l. qd debitori. proprie est subrogatio: sed in terminis nostris
24 est proprie accumulatio. Et per istam suam limitationē Ange.
infert contra vnā decisionem Bar. de iure ffoz. si pater relinque-
bat aliquid filio quod esset minus legitima. filius querelabat tes-
tamentū patris z subuertebat. z querela durabat quinquēnio. l.
papinianus. s. si. de inoffi. testa. z l. si quis filius. s. fin. C. de inoffi.
testa. hodie per iura. C. est inmutatum. et est statutum. si pater re-
linquat filio aliqd iure institutionis hodie filius non pōt quere-
lare testm. sed debet agere ad supplementū. d. l. si quis filius. l. om-
25 nimodo. z l. quoniam in prioribus. C. de inoffi. testamē. f. Sed quan-
to tēpore daret ius agendi ad supplementū. Bart. in. d. l. si quis

q. furto ppetuo

q. actio furti
dñm nō

Alti et dñs
cant expres-
si. ad ang.
21. xvj. inci.
comes bian-
cillus.

Inuabat

anff. p. p. h. 2. dicit
p. p. h. 2.

filium in si. mirabiliter tenuit. q. daret quinquenio tñ: q. ius petē
di supplementū legitime. est subrogatum loco querelae. ergo d.3. du
rare tanto tpe q. tum durabat q. relae. Ang. hic t.3. q.2. p. predicta.
q.2. cū q. relae sit extincta. i. petēdo supplementū. nō pōt illud tps assu
mere q.8. erat statutū in querela: maxime. q.2. competit ad diuersa.
ius querelandi est odiosum. q.2. cōpetit ad subuertendū testm: ius
petēdi supplementū est fauorabile: iste est valē vtilis articulus. Ang.
t.3. q. istud ius petēdi supplementū sit ppetuū. z. daret vltra quinq.
quēniū. Lu. ro. dicit Ang. variasse. q.8. nō est verū cōclusiue daret
q. Bar. solus fuit in ista snia. q. ius petendi supplementū daret
quinquēniū. sicut querela. Ita t.3. Bart. in. d. l. si q.8. filiū. z. idē ples
nius in cōsi. incip. querit vtrū ius agēdi ad supplementū legitime:
cōis z. vera snia est cōtra Bart. z. ita interrogatus semp rñdeo. q.
imo ius petendi supplementū legitime durat ppetuo. l. xxx. annis.
nec extinguit quinquēniū. eo. q.2. nō est subrogatū loco q. relae: q.2. ad
diuersa competit. q.2. illa cōpetit ad subuertendū testm: istud ius
sustinet testamēta z. est civile. q.2. cōpetit ex. l. ita tenēt Bal. Pau.
de ca. z. d. Gloria. bono. in. d. l. si quis filiū. in si. et Bal. in aut. pre
sbyteros. C. de epi. z. cle. vbi subtiliter loquitur. z. in repet. l. pater
filiū. in. ix. col. in ver. vñs oppositionibus. de inoffi. testa. z. in. l.
nam z. his. s. j. ff. eo. z. late Ang. plenius q. alibi. in. l. papinianus.
s. si conditioni. ff. de inoff. testa. vbi refert se ita pluries obtinuisse
se contra Barto. vna cum pluribus alijs doc. perusi. Idem tenet
Ang. i. l. si enī. s. q. iniuriarū. s. si q. cau. z. idē i. l. si a patre vel a dñio.
ff. de pe. here. et in aut. de triē. et semi. in. iij. colū. Pau. de ca. i. q. si.
cxvij. incip. dubia de quibus querit. vbi dicit istā esse cōez opt. tā
antiquorū q. Modernorū. z. idē cōtra Bart. tenuit Alex. Imo. in
cōsi. cxvij. incip. vñs themate z. diligēter cōsyderatis vñs. in. ij. col.
et latius in cōsi. cxvij. incip. cōsyderatis vñs in ista. in. ix. colum.
et in cōsi. vij. lib. iij. incip. vñs subtilissimis z. Alimo in q. tum
ista gl. facit mētionē de actiōe quāto minoris. que durat anno.
l. ediles. in. princ. ff. de edil. edic. debes scire. q. actiō q. to minoris
est duplex. vna ciuilis. et ista non finit anno imo perpetuo durat.
Alia pretoria que durat anno. et q. differunt. habes glo. magis
frā. et ibi clarius p. Bart. in. l. iulianus. in. princ. in. glof. mag. ff. de
actiō. empt. declaro p. inuenibus. ¶ In ea. glo. ad si. ex ista. v. pte
habes singulariter notare limitationē declarationis ad regulam
que h.3. q. actiō subrogata vel recti⁹ accumulata assumit naturā
alius actionis in cuius locuz subrogatur: verum est naturam pri
mordiale et originale. sed non naturā accidentale ex aliquo casu su
perueniēti. et Bar. hic multū commēdat istā glof. dicens se nescire
alibi esse: eam etiā reputat sing. Bal. in. l. j. s. j. C. de rei vxo. acti. et
huius. gl. rationē assignat Ang. in. l. itē veniunt. s. cū prediximus.
ff. de pe. here. q. natura accidentalis nō est in actu. sed solū in potē
tiar: vnde simplex et absoluta potentia non d.3. posse cōverti in sub
rogatū. s. tenendo istā glo. nō obstat iura alleg. in. gl. et in. s. qui
iniuriarū. q.2. dico. q. illa est primordialis natura actionis iniurias
rū. et idē de alijs q. ijs in gl. allega. et ita rñdet gl. in. l. v. tñ. in. pñ
cip. ff. de seruo corrup. per istā gl. infert no. Bar. q. si certi cōdictio
generalis cōpetat pro contractu emp. vel vendi. vel alio q. tu bo
nefidei: non tñ veniūt fructus z. interesse a tpe more. put in cōtras
tibus bone fidei. l. videamus. in. princ. z. s. si actionem. de vsuris. l.
cū fundus. in. princ. j. e. q. istud nō est de primordiali natura q. tuū
bone fidei: s. puenit ex accidenti. ppter morā. Itē. q.2. certi cōdictio
est stricti iuris. gl. in. s. actionū. in. vbo ex pmutatione. in. si. de ac.
Idē t.3. Salic. hic. in. vñ. col. 5. ul. z. Alex. hic. z. alb. hic. in. vñ. colū. et
Bal. in. l. j. C. de pac. inter emp. et vendē. z. in repe. l. petens. in. vlt.
col. C. de pac. Sic ergo habes gl. hic quā doct. dicunt singu. ad li
mitationē eius q. dicit q. subrogatū sapit naturam eius in cui⁹ lo
cū subrogatur. verū est primordiale et originale. nō accidentale.
z. per istā infert Bar. vt. s. cōtrar. i. t.3. Pau. de ca. z. Lu. ro. hic. p
tex. quē Lu. ro. reputat ad hoc singu. in. l. j. s. bellissime. ff. vt legat.
no. caue. z. induco. actiō ex stipulatu est stricti iuris. l. q. qd. astrin
gēde. j. de ver. ob. z. d. s. actionuz. factiō vero ex testō q. datur pro
legatis: i.3. sit stricti iuris: tñ h.3. naturā actionis bone fidei in duo
bus. maxime quo ad fructus. l. in. minorū. C. in. q. b. cau. in. inte. res
si. non est necessaria. l. titia seio. s. vsuras. ff. de leg. ij. j. pone mo
do. q. testator fecit legatū z. heres pmissit mihi soluere legatū
euemēte die: an in ista actione ex stipulatu subrogata loco actio
nis ex testō veniāt fructus a tpe more. sicut veniēnt in actione ex
testō. et dicit ibi text. q. sic. ecce q.8. ibi est tex. cōtra Bar. z. est verū
q. glo. ibi in secūda solutione corrūpit illū tex. subaudiendo a tem
pore more et litis cōtesta. ¶ Confirmo p. illud quod vult Barto. in
l. videamus. s. si actionē. in. si. de vsu. q. in actione ex stipulatu. quia
est stricti iuris nō veniunt fructus z. interesse nisi lite contest. tñ si
actiō ex stipulatu competat pro contractu bonefidei veniūt frus
ctus a tpe more. sicut in cōtractib⁹ bonefidei. Ad hoc facit quod
vult Bar. in. l. si q.8. cū aliter. ff. de ver. ob. dñ vult. q. isto casu actiō
ex stipulatu efficiat bonefidei quāuis. in hoc vltimo cōtrar. tes
auerit Bart. in. l. singularia. in. iij. col. j. eo. vbi dicam. Ad idē fa

cit textu. in. l. j. s. parui. ff. de priui. cre. tñ potes dicere. q. in illo. s.
parui. illa sit originalis natura ipsius actionis. non autē acciden
talis. Non obstat solu. quā dedit do. Alex. ad. s. bellissime. sequē
do opi. Bar. q. ibi actiō ex stipulatu subrogatur accessorie: sed in
l. nostra subrogatur eque principaliter. et hanc dicit esse doc. bar.
to. in. l. j. s. hec actiō. ff. si quis testa. liber esse ius. sue. et Barto. in. l.
item illa. s. q.8. ad iij. c. de consti. pecu. nā ipse Bar. in. l. si enī. s. qui
iniuriarum. ff. si quis cau. tenet de directo contra hanc solu. Sed
fortius tenendo doc. Bart. in. d. s. hec actiō. quoties actiō subro
gata. erit ex eadē causa et ex eisdē principijs put in. l. nostra sem
per assumit sibi eandem naturam. z. ita contingit. in casu nostro. z.
per hoc potest responderi ad. l. itē veniunt. in. s. cū prediximus.
q. ibi. peti. here. nō competit ex eodē fonte et ex eadē cā. prout in
actione. l. aquilie que oritur ex delicto. sed peti. here. est actiō reas
lis: ergo cum oriatur ex diuersis causis et principijs. nimirum si
peti. here. non assumit naturam actionis. l. aquilie. sed in casu
nostro. certi condictio cōpetit ex eadē causa et eodem fonte. Al
aliter. et secundo responde. q. illud q.8. in contractibus bonefidei
fructus veniant a tempore more est beneficiū ipsius actionis. et
sic est priuilegiū: sed in. l. aquilia nō est aliq. priuilegiū nec benefi
cium: sed est in odium negantis: ideo nimirum si id q.8. principalis
ter agitur odio. nō ita extenditur sicut q.8. principaliter agit bñ fi
cio. vt in casu nostro. Et ita posset teneri cōtra Bart. z. sequaces.
q. certi cōdictio subrogata loco actionis bonefidei assumat natu
ram contractus bonefidei. vt possit morā debeantur fructus et in
teresse. cum ex eadē causa et fonte oriatur. Aduerte etiā q. illud q.8.
dicitur q. actiō subrogata assumit naturam z. est verum. q. tum
ad duo. s. quantum ad tempus. z. quātuz ad summā de qua agit.
ita procedit glo. hic. sed quātum ad alia. actiō subrogata non sa
pit naturā eius cuius loco subrogat: p.3. q.2. subrogata non fit fa
mosa. licet prima sic. vt hic in gl. z. ita albe. hic. in. vñ. co. post. l. y.
et do. Alex. l.3. Pau. de ca. contradicat. ¶ Glo. iij. primo declarat
text. secundo subaudiendo ad tex. remouet cōtrar. tertio for
mat questionē: quarto format aliam. quinto aliam: secunda ibi. z.
subaudi: tertia ibi. sed nūquid: quarta ibi. sed cū in actione: quins
ta ibi. sed nūquid in locum. In eadē glof. ibi. et subaudi hic dāre
vt debitum: dic q. ista subauditio glof. nedum non est necessaria:
imo superflua. cum text. expresse dicat oriari ex obligatione. ergo
ex debito: ergo nō ad meum. quod non potest mihi deberi. l. ne q.
pignus. ff. de reg. iur. ¶ In ea. gl. ibi. q.2. tunc vendi. non conditio
datur. ¶ Ho. ex glo. q. nemo potest condicere per aliquas speciem
conditionum rem suam. nisi contra furem. odio furis. de hoc vñ
mo contra furem non tango hic. q.2. in. l. si quis nec causam s. j. s.
eodem fuit dictum. Si dicis que est ratio huius conclusionis gl.
quare nemo possit condicere rem suam. hoc est. non potest agere
aliqua condictione ad rem suam: ratio est apta. q.2. condictiones
oēs sunt personales vt. s. in euidentialibus declarauit: sed actio
nes personales presupponunt obligationem z. debitū. q.2. habent
personā obligatam: sed in re propria non potest cadere obligatio
neq. debitum. l. neq. pignus. j. de reg. iur. Istā est ratio quare ne
mo possit condicere rem suam q.8. istud est scire. l. istam cōclusio
nem limitat Bart. in. vlti. col. post mediu. vt procedat qñ quis ha
bet directum dñiū: tunc in re sua in qua h.3. directum dñiū. ve
rum est. q. non habet condictionem: secus si haberet vtile dñiū
tñ: q.2. non obstante vtili dñiū. possit condicere rem suam. tex. est z.
exemplū in. l. j. C. de dona. que sub modo. declarat idē Barto. in. l.
j. ff. de dona. in generali. et idē tenēt Ang. et Alb. hic. licet Lu. in
vñ. col. leuiter reprehendat et dicat. q. illa. l. j. nō loquitur de cer
ti condictione generali. sed de condictione ob causā: strusa est. q.2.
omnis conditio est personalis. siue sit conditio ob causam. siue
certi conditio: et aduerte quia habes similem tex. in. l. si vt ppos
nis. C. de cōdi. ob causam. et text. in. l. qui mortis. z. ibi Bar. repro
bat glo. ff. de dona. causa mor. z. tex. in. l. cū veterū. C. de dona. ante
nup. et si vis scire quare ita statuat in. d. l. j. C. de dona. q. sub mo
do. declarat subtiliter Salice. in. l. traditionibus. in. ix. colū. et in
iij. oppo. C. de pacēgo fortius teneo. q. etiam si in aliqua re quis
habeat. nedum vtile dñiū. sed etiā directum: tñ illud directū
non habeat. acquisitum proprie per actus iurisdictionis. sed per
actus ciuiles: istō casu adhuc sibi competit conditio. et sic actiō.
personalis. per illud q.8. volunt docto. in. l. j. ff. de lega. j. z. in. l. j. C.
cōia de leg. q. licet rei legatē transeat dñiū in legatariū. l. actiō
ff. de furtis. tamen quia istud dominium directum. nō est acqui
situm legatario per actus iurisdictionis: sed est dominium ciuile:
non obstante tali dominio. pōt legatarius agere psonali actione
ad rem legatā: z. sic acquirere de iure gentium. arg. l. si quis in bel
lo. s. ab hostibus. ff. de cap. z. possi. et per hoc reprobo glof. hic in
verbo competit. dum tex. dicit. certi conditio competit ex causa
legati: dicit gl. intellige quando fuisset legata res aliena seu q. ti
tas. glo. male dicit. et intelligo tex. simpliciter. z. dico. q. licet trāsi
uisset dominium directum in legatario: tñ q.2. non est proprie do
minium

is est duplex

minium iurisperitum sed civile, potest agere condictione, ut cōse-
quatur traditionē rei, hoc sentit Bart. hic in vlti. col. dum refert
istā gl. et dicit, vel dic vt not. C. de cōia de leg. l. h. hoc dico, q̄ licet
in donatione causa mortis, transferat dominium directum absq̄
traditione. l. ij. ff. de publi. tñ q̄ istud est dominium civile acquisi-
tum ex dispositione. l. possit donatarius agere actione personali
et sic condictione, vt consequatur traditionē. ¶ In ea gl. ibi res
spondeo sic, habes ex gl. q̄ certi conditio potest cōpetere p̄ actio-
ne ex empto, vt venditor tradat rem veditam: q̄ licet tradere sit
actus facti: tñ istud non est purum factum. ratio, q̄ ex ista traditio-
ne potest sequi translatio dominij: et propterea dicit habere
annexam causam bonorum. l. in cōuentionalibus. j. de ver. oblig.
Ista gl. est falsa, q̄ cum venditor possit soluendo interesse liberari
vt glo. ipsa fatetur in sequenti, et per cōsequens solutio sit varia-
bilis, impossibile est competere certi condictionem, que compete-
ret ad incertum, nisi agens taliter conciperet libellum q̄ appar-
eret venditorem precise cogi ad tradendum: puta q̄ p̄suppones-
ret venditorem esse dñm, et haberet facultatē rei tradēde. l. si alius
nā. zibi. glo. ff. de act. empt. fm̄ Bar. et magis cōiter alios, quicq̄
pungnat Ful. et Paul. hic, vt habes p̄ Alex. hic, ad quē et remitto.

32 ¶ In si. gl. videt tenere, q̄ certi conditio nō cōpetit p̄ re cōmo-
data, prore deposita vel pro pignoratā. et licet gl. videat vnam ra-
tionem assignare, Barto. subtilius consyderans dicit, q̄ sunt due
vt hic per eum in vlti. col. in princ. et prima ratio gl. nihil valet, q̄
etiam res aliena pōt cōmodari. l. cōmodare. ff. cōmo. et reprehens-
dit Bar. hic et etiam si res aliena daret pignori: tñ danti etiā p̄es-
doni et furi daretur pignoratitia. l. si pignore. j. si p̄edo. ff. de p̄i-
gno. act. circa secundam rationem volunt glo. et Bart. q̄ vbi reus
conuētus tenet ad restituēdum, quod ex quo dicit teneri ad factū
nō competit certi conditio: quid si iste qui tenetur restituere ha-
beat facultatem rei restituēde et istud dicatur in libello: an com-
petat certi conditio? Paul. de cast. et d. Alex. hic in x. col. in si. su-
per precedenti parte glo. ponderant glo. et Bart. velle, q̄ non ego
puto q̄ ipsi male dicant, et q̄ nec gl. nec Bar. istud velint, q̄ pōt
restituere rem. et p̄supponit in libello, q̄ isto casu precise potest
cogi, nec soluendo interesse liberatur: vt no. Bart. in l. stipulatio-
nes nō diuiduntur. in. vj. z. viij. q. ff. de ver. ob. q̄ vero quis ageret
simpliciter ad restituēdum ex quo precise nō posset cogi imo sol-
uendo interesse liberaretur: tunc bene teneo q̄ procedat opi. pau-
li de ca. et d. Alex. ¶ An autē certi conditio cōcurrat cuz actio,
ne de dolo q̄ venit certum videt q̄ nō: q̄ actio de dolo non com-
petit ibi vbi potest competere alia. l. j. si ait p̄tor. z. l. ij. si. cum. l.
seq. et sequen. ff. de dolo. ¶ In contrarium est veritas per. l. si cuz ex-
ceptione. j. cum aut. vbi glo. ff. q̄ met. cā. et gl. ij. z. ibi Bal. in. l. j. si.
ait p̄tor. ff. de dolo. et t3 Albi. hic. et ad cōtrarium responde, q̄ ibi
lud q̄ dicitur q̄ vbi datur alia actio, non competit actio de dolo:
est verū vbi alia actio que datur est spālis. ¶ Bloss. in verbo ex
certo, diuidit in duas partes principales prout ponit duas
principales opiniones, ad declarandum q̄ cōtractus dicatur cer-
tus et incertus. Secunda ibi, alij dicunt ad interesse. Rursus pri-
ma subdividitur in quinque particulas. Primo ponit primā opin.
q̄ dicat certus et incertus? Secūdo retēta p̄ma opinioe remouet q̄m
ad illā opi. Tertio remouet aliud q̄m: Quarto aliud. Quinto
aliud. secūda ibi, ex quo factor: tertia ibi, q̄ interesse licet sit incertus
tum, quarta ibi, nec obstat q̄ hic dicit: quinta ibi, itē nō obstat. s. si
quis in ius vocatus. Et dum glo. dicit, q̄ agitur ad factum precis-
se, omnes reprobant gl. vt etiam hic per Bar. in. vj. col. qui se res-
mittit. In ea. gl. ad si. q̄ gl. vt dicit Bar. multa inculcat. Ideo pro
ea enucleāda habemus videre quatuor iuxta ordinē gl. Primo q̄
dicatur contractus, certus et q̄ incertus. Secūdo exempla, quō
ex cōtractu incerto possit agi ad certū. Tertio erit vidēdū, an ad
interesse competat certi conditio, an conditio incertit: ita vt il-
la sit actio generalis. Quarto erit vidēdū, quando agitur ad in-
teresse: nunquid agens in libello debeat exprimere quantitatem
interesse: an iufficiat quod appareat in rerum natura. Circa pri-
mam

34 ¶ quis dicatur certus et incertus contractus, gl. ponit duas
opiniones: prima est clara secūda opin. est, quod contractus no-
minati dicuntur certi, innominati dicuntur incerti.
et mouetur glo. quia cū contractus innominati nō habeant pro-
prium et certum nomen, dicuntur incerti. ¶ Iudic melius, quod ve-
rum est quod contractus innominati sunt incerti: nō ratione no-
minis, vt dicit glo. sed alia notabili ratione: q̄ in contractibus in-
nominatis semper est incertitudo: q̄ dato, q̄ quis promittat da-
re certā speciem. tñ in innominatis contractibus nō tenetur pre-
cise dare, sed soluendo interesse liberatur. l. naturalis. j. de p̄es-
scrip. verbis. Bart. declarat, in l. stipulationes nō diuiduntur, in
princip. in. xj. oppo. et seq. ff. de verb. oblig. ergo semp innominati
actus dicuntur incerti, q̄ solu. semper est variabilis, et ista est me-
lior ratio, q̄ ratio gl. Tamen quia ista exempla gl. non declarant
in radice materiam, Barto, qui semper habuit veritatem añ ocu-

los, sequendo Jaco. de are. posuit diffinitionem: dicit ergo ille di-
citur contractus certus, quando ex eius conceptione apparet cer-
tum, iuxta. l. certum. s. eod. iure manifesto, et non est variabile ex
potestate debitoris, nec ex natura rei, et per hoc, quis dicatur cō-
tractus incertus declaratur quando vñ istorū deficit, vt hic per
Bar. Cuz diffinitioe Bar. trāseunt omnes cōmuniter hic. Ego
autem vt de materia cogitandi, pondero quod ipsemet bart.
in vlti. colum. et alij doc. eum sequentes sunt de directo contrarij
in hoc. Nam Barto. hic in diffinitione vult, quod ad hoc vt atra-
ctus dicatur certus, opz q̄ ex eius conceptione appareat certum
et si ex pronuntiatione non appareat certum, dicitur incertus.
Contrarium vult in pe. colum. dum vult, q̄ certi conditio com-
petat ad interesse. nam dicit Barto. et alij cōmuniter atra. Inter-
esse non apparet certum ex pronuntiatione, tñ respondet q̄ non
requiritur q̄ sit certum ex pronuntiatione, dummodo in rerum
natura sit certum, et certificetur per iudicē, per text. in. l. vbi autē
non apparet. s. illud. j. de ver. obli. s3 ego saluo Barto. sic, et credo
istam esse veritatem. Aliud est querere, q̄ dicatur cōtractus cer-
tus. Aliud est querere, q̄ dicatur agi ad certum, in primo casu lo-
quitur Bar. hic, quando ex ipsius pronuntiatione apparet quod
sit certum: si queras q̄ dicatur agi ad certum, ita vt certi conditio
cōpetat: ista est alia materia. Ita loquitur Bar. in pen. colū.
dicens sufficere q̄ in rerū natura sit certum, dato quod nō appa-
reat ex pronuntiatione q̄ sit certus. Altera eum bene facit text. in. l.
sed et si suscepit. s. fin. ff. de iudi. quo casu licet contractus sit in-
certus, tamen potest agi ad certum, et sic ista non sunt contraria.
Vide tñ in isto puncto vnam limitationē Fulgo. in. l. si pacto quo
penam. C. de pactis, quam refert hic do. Alexan. qui etiam ponit
aliā, et istud est optimuz exemplum ad secundam questionem,

35 ¶ q̄no ex contractu incerto agatur ad certum, l3 glo. ponat aliud
exemplum, q̄ promittitur factum, dicitur promitti incertum, eo
q̄ est variabile: potest enim debitor vel implere factum, vel solue-
re interesse. vbi autē s. qui id q̄. j. de verbo. obliga. quando ex
go merum factus promittitur, dicitur contractus incertus, pone
quod debitor sit in mora, succedit obligatio ad interesse. d. l. stipu-
lationes non diuiduntur. in. l. si quis ab alio. in si. de re iudi. certe
ad illud interesse agitur certi condictione, quia dicitur certum in
rerum natura, et sic ex contractu qui ab initio erat incertus, agi-
tur ad certum. Aliud exemplum ponit Bar. post Jac. de are. q̄
quis promittit fructus nascituros, vel partum nasciturus, q̄ du-
bius est euentus: ideo est incertus contractus: si fructus nascan-
tur, tunc competit certi conditio ad fructus qui sunt certi, ex in-
certo tamen contractu, et l3 Lud. ro. et Raph. hic repugnent, dic-
vt per do. Alexā. hic, tamen aduerte in quantum do. Alexan. hic
rūdet ad. l. si stipulatus. ff. de vsuris, allegatam per Lud. ro. hic,
contra Bart. in isto exemplo dicens, quod ibi fructus non petun-
tur vt fructus, sed tanquam interesse: nimirum si competit condi-
tio incerti, quia in cōtractibus stricti iuris, fructus petunt vt in-
teresse, non vt fructus, vt per Barto. in. l. si filius. j. ff. de ver. obli.
et in. l. videamus. s. actionum. ff. de vsur. q̄ si tenemus commune
opi. quod certi conditio competat pro interesse: quam tenet ipse
met do. Alexan. hic, videtur dicendum quod siue petatur vt frus-
tus, siue vt interesse, q̄ semper competat certi conditio. et ideo
ipsemet do. Alexā. in. d. l. vbi autē s. illud. in si. correxit errorem
suum, et ideo ad illum tex. oportet respondere, q̄ vbi verbum in-
certi denotat factum, et non est nomen actionis, vt. j. respondetur
ad alios text. in articulo: tamen de veritate illius cōis opinionis

36 statim dicam. ¶ Tertio videndum est, nunquid certi conditio
competat ad interesse: et iste esset disputabilis passus. gl. hic. et in
stitu. de verbo. oblig. an p̄m. tenet q̄ sic. Istam tenebant antiqui,
et magis cōiter doc. per tex. hic, dum vult tex. ex. l. aquilia, compe-
tere certi condictionem, et in l. aquilia, agitur ad interesse. l. pen.
ff. ad. l. aquil. dixi in text. in penul. nota. Contrarium q̄ nō compe-
tat certi conditio ad interesse, tenet late Albi. hic post alios au-
triquos in pe. col. Raphā. Fulg. et Lud. ro. hic. et Raphā. Fulg. in
l. h. ff. si quis in ius vo. non ierit. Raph. cu. in. l. vbi autē non appet.
s. illud. j. de verb. obli. do. Thl. instit. eo. in fin. principij. q̄ imo ad
interesse competat conditio incerti: ista opi. semper mihi pla-
cuit et placebit: nam omnes leges, vbiq̄ faciunt mētionem de
interesse dicunt agi incertis: et exponere prout faciunt glo. et doc.
esset destruere mille. Illud patet in. l. fin. s. si quis in ius voc. nō
ierit. in. l. si penam. et in. l. liber homo. s. si. j. de ver. obli. in. l. domos.
cum. l. seq. de leg. j. et vltra Modernos est optimus text. in. l. iij.
ad si. in ver. ob. incerte actionis effectum. C. de inuti. stipu. vbi non
potest dicere, q̄ illud incertum denotet factum, et tex. in. l. si stipu-
latus. in princip. ff. de vsur. et in. l. fin. ff. si quis cautionibus. z. l. iij.
s. incertum. ff. de p̄eto. stipu. cum multis simi. per quas leges te-
neo, quē admodum est dare certi condictionē generalem, que com-
petit vbiq̄ petitur certum, ita est dare generalem condictionē
nem incerti, que competit ad omnia incerta, vt declarabo in. l. s3

et si me putem, s. j. vbi alij ponunt. j. de condi. indebi. et ista est illa
 dictio incerti que cōpetit ad interesse. Et si dicas, tenēdo istā opi.
 cōtra Bar. z glos. qd rīdes ad istū tex. qd ex. laql. cōpetit certi con
 dictio. z. laql. nō cōpetit nisi ad interesse. Respondeo put. Do
 der. qñ agit ad interesse, z in principio. in libello exprimitur certa
 quantitas interesse: z ita qd ex libello apparet certū peti: tunc fa
 teor certi condictionem cōpetere, in istis terminis loquitur ista. l.
 nec diuinat, imo text. expresse dicit iungendo tex. in vbo ex. laql.
 in prin. vbi dicit, qd certi conditio cōpetit qñ certum petitur est.
 ergo necesse, qd petitiō contineat certū, quicqd dicat gl. destruens
 do literā, tunc si continet certā quantitatem, pōt agi ad certū ex
 laquila, sed qd agit ad interesse simpliciter, nulla expressa quan
 titate, tunc cōpetit incerti cōdictio. iuribus prealleg. Et si dicis, put
 dicit Barto. et glos. qd interesse est certum in rerum natura, l. vbi
 deatur incertum, qd sufficit per. d. l. vbi aut. s. illud. rīdeo, ille. s.
 illud. non facit. ibi loquitur qñ quid est certū per relationem ad
 aliud, absqz alia declaratione, vt est frumētum in hōre: tunc pa
 ria sunt, quid esse certum per se, vel per relationem ad aliud. l. cer
 tum. j. eo. in interesse non est sic: qz nō est certū per se nec per rela
 tionem ad aliud: sed per finem iudicis certificat. ¶ Tercia vlti
 mum, qñ quis agit in libello ad interesse: an debeat exprimere qñ
 tatem. vera z cōmunis finis est, qd nou. primo per tex. in. l. j. in fine.
 C. de inuti. stip. secundo qz nō est in potestate eius declarare quā
 tum sit interesse: sed stat in arbitrio iudicis: ergo petitiō incerta
 admittit. l. j. s. qui aut. ff. quo. lega. fm communiter doct. et Bart.
 hic: et plenius Bar. et Moder. in. d. l. stipulationes non diuidun
 tur. in vltima. q. z late Ludo. ro. hic cum concordā. allega. hic per
 Alex. ¶ Glo. in verbo, non potero agere. In ea. gl. ad si. habes qd
 si certū sit debitum ad diem certam, pro illo debito mero iure, com
 petit etiam certi conditio. Bart. hic in vlti. col. fuit in mirabili et
 singulari opinione, z cogitauit nouā opi. contra omnes antiquos:
 qd qñ alie actiones mero iure nascantur et competant. l. j. in fi
 ne. ff. qñ dies vsu. leg. cedat: tamen certi conditio pro debito ad
 diem mero iure non competit, per tex. istum, nō destruendo eum,
 et per rationem, quia quādo aliquid est debitū ad diē si petis ante
 diem, dz deduci interusurium mediū tps. l. si constante. s. quo
 rīdes. ff. solu. mati. l. j. s. diem. ff. de eden. sed qz incertum est qñ
 interusurium sit: per consequens incertum est quātum debeatur
 ante diē: ergo impossibile est ante diem certi condictionem mero
 iure cōpetere: et si hec est vera, est pulchra et subtilis opinio: quā
 etiam tenet Ange. hic, dicens istum tex. ad hoc esse vnicū: eam
 etiam t3 Ange. in. l. inter dum. in si. principij. de ver. oblig. z Bal.
 hic in lectura antiqua. Alj oēs indifferenter tenēt cōtra Barto.
 et Bald. in rubz. C. eo. in vlti. col. et in alijs locis hic allegatis per
 Alexan. et non solum tenēt contra Barto. imo trussantur de opi
 nione eius dicentes: et do. Alex. expresse cum eis, qd Bart. hic fa
 cit differentiam inter certi condictionē generālē, z specialem. ex mu
 tuo, z vult, qd certi cōdictio generalis mero iure ante diē nō oriā
 sed certi conditio specialis bene oritur ante diē mero iure: qz tes
 tus hic loquit de certi condictione generalis: z fatuum est consti
 tuere differentiam, cū ex eisdē principijs oriatur. Nihil aut vides
 tur imo credo qd Bar. velit, qd sicuti certi conditio generalis me
 ro iure nō cōpetit ante diem: ita nec certi conditio specialis pro
 mutuo oriatur ante diē: nā pondera rationē qua mouet, propter
 interusurium mediū temporis, que ratio ostendit qd Bart. intelle
 xit idem esse in certi cōditione speciali pro mutuo, qd in incerti cō
 ditione generali: sed voluit constituere differentiam inter istas
 duas, et alias speciales actiones: bene credo eius opi. falsam, per
 tex. in. l. qui mandatum. j. man. quem doc. allegant contra eum, z
 ante eos perpendit idem Barto. in. l. ita stipulatus. magna. in. ij.
 q. princip. j. de ver. oblig. et licet alj non dicant, ostēdo qd duo fun
 damenta quibus mouetur Barto. hic sunt falsa. Primum qd qñ
 promittitur ad diem certam interusurij mediū temporis est in
 certum, in hoc male dicit. nam quando promissio fieret ad incer
 tum, interusurium mediū temporis esset incertum, sed si promissio
 fieret ad certum, interusurium est certum. Ita declarat Bart.
 sibi contrarius in. d. l. ita stipulatus. magna. ff. de verb. ob. in. ij. q.
 prin. in ver. R. iuxta hoc quero. et in. l. j. C. vt actiones ab here.
 et cōtra here. et are. in. d. l. ita stipular. in. xxxviii. colum. ponder
 rat istam contrarietatem Barto. z declarat qualiter interusurij
 mediū temporis in obligatione in diem certam, sit certum. Item
 secundum fundamentum Bart. non est bonus qd facit per simile
 quando quis promittit fructus nascituros. d. l. vbi autem. s. illud
 istud simile nihil in proposito: nam ibi adest omnimoda incertis
 tudo, an et quando, quia est incertum an nascatur fructus, z est in
 certo quādo nascantur: z tunc promissio est incerta. in casu no
 stro promissio fuit oimodo certa an et qñ arguere a simili vbi est
 oimimoda incertitudo ad debitum zc. et est in epea similitudo et
 sic in hoc pculdubio teneo cōtra Barto. ¶ In gloss. in vbo fidus
 ciarius hereditas, tu consyderā clarius tres casus, qñ aliquis in

stitutus est directo heres et grauatus pfideicommissum restituere
 alteri. Si vis scire que actio competat fideicommissario, vel qd res
 medium cōsydera tres casus. Aut queris nūquid heres adeat he
 reditatem, quo remedio posset cogi adire z restituere, z tūc tenet
 qd nulla actio cōpetit fideicommissario: sed tunc solū competit offi
 iudicis: ratio, qz ante qd heres adeat nullum negotium gestus est
 inter heredem z fideicommissariū: ergo nulla potuit causari obli
 gatio: z per qñs nec actio. ¶ Secundus casus, postqz heres adiuit
 hereditatem, quo remedio possit cogi restituere hereditatem, et
 tunc si sponte adiuit ex ista aditione: et sic ex quasi cōtractu est or
 ta actio z obligatio inter fideicommissa, z heredē: z tunc fideicommis
 sario cōpetit actio ex testō qd heredē, vt sibi restituat hereditatez,
 nec posset competere certi conditio que non cōpetit ad restituē
 diū vt glo. hic in verbo certum. in si. sed si heres coacte adiret here
 ditatē: tunc fideicommissario nō cōpeteret actio ex testō: qz nullus
 negotium contractum est: z tunc cōpeteret officiū iudicis, qd nul
 laz presupponit obligationē. gl. z ibi clarius Bar. in. l. si legatus.
 j. ad trebel. z in. l. papinianus. in princ. ff. ad trebe. glo. in. l. si. sicut. in
 verbo persecutionē. z ibi Bald. C. de prescrip. xxx. vel. xl. anno. et
 de istis duobus temporibus non pōt loqui ista lex. Tercium tem
 pus debet consyderari, quando heres directus adiuit et restituit
 fideicommissario, vt loquitur tex. hic: z tunc facta restitutione. qz
 in fideicommissarium transeunt actiones, z tunc si cōpetant ad cer
 tum, cōpetit certi conditio et alie actiones: et ex his habes clas
 rius explicatū istum passum qd faciat Barto. in loco preallegato.
 Jason de Mayno.

- 1 ¶ An quis possit alteri stipulari.
- 2 In dubio, quis presumitur numerare nomine proprio.
- 4 Stipulatio pupilli est nulla.
- 5 Cōdictio impossibilis affirmatiua secus negatiua vitiat stipulationē.
- 6 Prodigus equiparatur pupillo.
- 7 An vtile per inutile vitietur.
- 8 An per actum inualidum videatur recessum ab actu valido.
- 9 Statutū prohibēs probationē per testes, an comprehendat proba
 tionem que sit per testes z instrumenta.
- 10 Si per statutū nō pōt fieri probatio nisi per instrumentum, tamē
 coherentie z reliqua liquidatia factū, possunt probari per testes.
- 11 Statutum nec lex dispositiua extenditur ad tertium.
- 12 Princeps committens causam (appellatione remota) non extē
 ditur ad tertium.
- 13 Frater in causa fratris, nec vxor pro marito est testis idoneus.

Quoniam. Inutilis stipulatio non impedit actionē
 oriri ex numeratione, qd quatuor proba
 tur exemplis. h. d. vsqz ad. s. si nummos. z diuiditur in quinqz par
 tes, vt per Bart. z alios hic. ¶ In text. cui tutore auctore credi
 di. ista est communis z vera litera, quamuis aliqui libri habeant
 cui tutorem credidi. sed precedens est verior. z ita habuit gloss. in
 verbo stipulatus. z cōmuniter doct. ¶ Hoc. ex ver. numeravi. si
 numero tibi pecuniam ex causa mutui: et stipulor hanc pecuni
 am alij, stipulatio est nulla: qz alj stipulari nemo potest. s. alie
 ri. z. s. alij. in si. de inuti. stip. Contra istud no. op. dupliciter. Pri
 mo sic, nam licet nemo possit alteri stipulari. z sic per stipulatio
 nem z actum civilem non possit alteri acquirere: tñ per actum na
 turalem numerationis, potest alteri acquirere sicuti sibi. text. est
 in. s. si nummos. cum seq. j. ea. l. z. l. ij. in si. C. per quas psonas nos
 bis acquiritur. z est regula iurisconsulti in. l. ea que civiliter. ff. de
 acqui. rerū do. sed hic interuenerunt duo actus. vnus naturalis.
 numerationis: alter civilis. i. stipulationis. vnde l3 non potuerit
 queri alteri per stipulationem. z sic per actum civilem, tñ per nume
 rationem: z sic per actum naturalem videtur qd poterit acquirere,
 responde qd argu. procederet, si numeratio fuisset facta nomine
 illius tertij: sed in isto text. oportet necessario intelligere textū. qd
 numerauerim tibi pecuniam nomine meo, et stipulatus sum alij,
 tunc alteri queri non potuit per actum naturalem numerationis.
 Et si dicis istud restringit text. qui simpliciter dicit numeravi ti
 bi. x. respondeo, qd ita necessario debet intelligi text. per regulam
 proximē relatā. Secundo z notabilius respondeo, qd text. hic non
 aperit, an numerauerim nomine meo, an nomine alterius: et sic
 in casu dubio. ¶ sed regula est, quod in dubio quis presumitur nu
 merasse nomine suo, non tertij. l. z magis. ff. de solutio. ¶ Secun
 do ad idē oppo. contra text. ex stipulatione facta sup re mea al
 teri querit actio. l. pe. C. ad exhi. z. l. publica. in princ. que melius
 facit. j. depositi. ad hoc responder Bart. dupliciter. secunda solu.
 tur, quando quis stipulatur super re sua que durat sua. tunc al
 teri queritur actio, sed hic ista pecunia licet a principio esset sua,
 tamen ex numeratione non durabat sua: sed in alium transferre
 batur: ergo alteri per alterum non queritur actio ex stipulatio
 ne, excepto in donatione. l. quoties. C. de dona. que sub modo itez
 fallit, fauore dotis. l. causa. ff. so. mat. fm Barto. in seq. j. in. ij. colū.
 s. nam

z istam sol. z doctrinam ponit idē Bar. in l. stipulatio ista. §. si stipuler. in. v. et. viij. fal. et ibi Moder. ff. de ver. ob. z in. d. l. publica. in prin. istā doctrinam cōmuniter approbant doc. nec dicas qn d. l. publica. illud procedat contra coniunctionem sanguinis z personarum. qz mater stipularetur filio. prout ibi dicit Pau. de cast. qz licet pater possit stipulari filio e contra tñ mater nō potest stipulari filio sicuti nec extraneo. l. pactum. vbi Barto. ad hoc no. C. de pac. cō. idem in l. qd dicit. in vlti. col. de ver. oblig. z in. d. §. si stipuler. in. viij. fal. Circa istam doc. Bar. cōter approbatā inquantuz vult. q in isto tex. q̄uis iste stipulans stipuletur super re sua. tñ qz non durabat sua. alteri stipulari non potuit. ego pondo q̄ alibi Bart. dicit oppositum de directo. subtiliter intueno in l. si mercedē. §. si. in si. iuncto tex. ff. de act. emp. nec video quomodo saluam possit a contrarietate. ibi est text. vendo tibi domū que est mea. z stipulor. qd non possis expellere talem qui sit in domo. nominando eum. dicitur ibi. q̄ per stipulationē alteri queritur actio. Barto. ibi in si. opponit. contra. alteri stipulari nemo potest z respondet. q̄ ibi stipulatur sup re sua. ideo queritur actio alteri: nec dicit plus bar. pondo q̄ ibi stipulat sup re sua: que non durat sua q̄ alteri tradebatur. Secūdo subtilius pondera licet Bar. hic. z vbiqz communiter omnes tenuerint istam regulā Barto. t̄ q̄ q̄ quis stipulat super re sua. que durat sua. queritur actio alteri. et ita limitatur regula. q̄ alteri stipulari nemo potest. iuribus vulgaribus. nam si velles posses tenere hanc nouam conclusionē cōtra Bart. z doc. q̄ imo isto casu alteri stipulari non possit. nec alteri queratur actio. nam cōsydera q̄ mouent per duos tex. si ostendo q̄ nihil faciunt remanebit regula firma. Primum mouet per text. in l. pe. C. ad exhib. certe Bart. multum ignorauit super illo tex. q̄ ibi non loquitur. q̄ quis stipulatur super re sua. imo super illius tertij cui stipulabatur. et ob hoc non potest Bar. excusari: dicitur ibi: depositi apud te res aliquas et non meas. stipulat sum illas reddi cuius erant. z sic agnoui bonam fidem. iuxta. l. bonafides. j. depositi. ideo z ex equitate illi tertio cuius erant res datur utilis actio depositi: sicut in simili. in l. si cum venderet. ff. de pigno. act. super qua. l. Moder. multa dicunt in. d. l. stipulatio ista. §. si stipuler. z sic illa. l. pe. C. ad exhiben. nihil facit. per quam semper mouetur Bar. quod mirandum est: et si dicitur q̄ saltem pro Bart. z doc. est text. in l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. ff. de ver. ob. in ver. plane. Vbi vel suam vel nostram pecuniam: vbi videtur text. q̄ non sit differentia. an quis suam pecuniam propriam numeret vel eius cui stipulat. et ita videntur sentire doc. allegando illā. l. pe. q̄ non sit differentia: sed ad. §. chrysogonus. respondeo. q̄ loquitur q̄ alteri queritur per solam numerationem z sic per actum naturalem: nam per actum naturalem et corporeum: alteri per alterū acquiri pōt. §. si nūmos. j. ea. l. et tunc bene fateor q̄ non est differentia. an quis numeret pecuniam propriā vel eius cui stipulatur: sed q̄ quis vult acquirere per stipulationem vel per pactum alteri. est magna differentia: qz per stipulationem vel per pactum alteri regulariter nō acquirit. l. ea que civiliter. ff. de acqui. rerū do. Restat solum respondere ad l. publica. depo. illa bene loquit. q̄ stiplo fiebat super re sua: que durabat sua. Sed aduerte. q̄ ille tex. nō stringit pro Bar. ibi enī loquitur. q̄ mater deposuit quasdam res suas proprias. z stipulata est. si quid humanitatis contingeret. reddi filio. text. dubitat ibi cui debent reddi: an marito an filio. et dicit ibi reddi filio: aliud non dicit. Tunc sic: q̄uis tex. dicat. q̄ debeant. reddi filio. tñ nō probat qd filio querat actio. l. glo. ibi subaudiatur. pbo per tex. in l. bonafides. ff. depositi. vbi potest reddi vni et tñ illi nō querit actio. Confirmo per illud qd decidunt Pet. z Ly. in l. ad probationē. prima. in. si. C. de proba. vbi querunt. pone depono pecuniam penes te. z stipulor illam reddi cuicunqz portanti literas manu mea: vnus portat literas meas. non est dubium qd depositarius pōt illi restituere: tamē illi non queritur actio contra depositarium: ita determinat Ly. ibi. Non est ergo bona consequentia. debet reddi filio: ergo illi querit actio: q̄uis de hoc vltimo dubitauerit Pau. in. d. l. publica. Ita posset disputando attentari contra Barto. nō tamen recedas ab opi. communis decidendo et iudicando. Secundo. principaliter nota in ver. idem erit si a pupillo. text. singu. fm Lud. ro. hic quod

4 t̄ quemadmodum stipulatio facta per solum pupillum est inutilis. quādo per talē stipulationē conditio pupilli efficitur deterior institui. de auto. tuto. in prin. hic est text. sing. qd etiā si pupillus stipulando non faciat conditionem deteriorem. si non faciat meliorem. tñ stipulatio est nulla: nam in isto tex. pupillus receperat pecuniam auctoritate tutoris. et sic efficaciter erat obligatus. si illammet pecuniam promisit per stipulationem sine tutore. p istam stipulationem est in nullo deterior: tamen quia non melior. est nulla. Per hoc inferit Lud. ro. qd per stipulationem factam a pupillo: non nouatur actio prima: etiam quādo conditio non fit deterior. ad hoc vltimum alleg. gloss. not. in l. non are. §. pupillus. ff. de noua. licet contrarium fm eum teneant glo. z Bar. in l. is cui bon

nis. ff. de ver. ob. sed prima verior est fm eum. z aliud nō dicit. Ad dicit Pau. hic. qui tenet. qd ideo hic non fit nouatio. quia per stipulationem factam a pupillo: licet non efficeretur deterior conditio: tamen non efficiebatur melior: alij nihil tangunt. Tu autē diligentiū attende ad text. z in primis cōsydera. quādo solus pupillus per stipulationē promittit illam pecuniam quam receperit auto. tuto. ad quā erat efficaciter obligatus. dices q̄ nō efficitur deterior conditio: dico q̄ imo fit. nam in primo casu quādo recipit pecuniam cū auctoritate tuto. pupillus pōt habere regressum cōtra tutorem suum: sed in secundo casu. q̄ solus pupillus p ista stipulationem eandem promittit. si obligaretur non posset habere regressum contra tutorem suū: ergo fieret deterior conditio eius quam in primo casu. Secūdo pondera. inquantum presupponit quod dicitur fieri deterior conditio pupilli. quādo nō efficitur melior. text. habes contra istud de directo. text. est in l. in pupillo. ff. de solu. qui est mirabilis text. et ne te decipiat. intellige eum vt declarat glo. z Bart. in l. j. §. impuberes. ff. commo. Tercio z subtilius pondera. q̄ in isto tex. in omnibus quatuor exemplis non potest tractari de nouatione. prout ipsi presupponit: quia quādo in stipulatione deducitur idem quod in precedenti obligatione erat. nunq̄ fit nouatio: si nō interuenit noua persona. Iure nouo est clarum. l. si. C. de noua. sed etiam de iure fforū. l. scire debemus. in prin. l. si seruū. §. si. j. de verb. obli. declarat mag. straliter Barto. in l. pe. ff. de preto. stipu. quod non possit tractari de nouatione hoc dicit expresse Bart. in. §. sequen. in prima combinatio. ne. ver. it. casu. z si tu subtilis dicas caue quia erras. nam in pmo exemplo quādo stipulatus sum alij. potest tractari de nouatione: quia noua persona intercessit. cum alij stipulādo saltem naturalis obligatio queratur. Respondeo nota. quod non. nam p̄ interuentum noue persone tunc demum fit nouatio: quādo per interuentū illi queritur obligatio. l. j. ff. de noua. sed in isto casu non querebatur etiam naturalis obligatio. si ergo in isto tex. nō potest tractari de aliqua nouatione sed dubium illius tex. erat. cum habeamus regulam. quod quādo numero pecuniam. z ante numerationem vel post. stipulor eandem: hic non sunt duo contractus z due obligationes: sed vna tantum actio z obligatio oritur ex stipulatione: quia numeratio censetur. facta ad implendam stipulationem: verba sunt iurificōsulta in l. cum stipulatus. §. fina. et l. sequen. ff. de noua. l. sita stipulatus. §. chrysogonus. de ver. obli. ex numeratione ergo non oritur actio. sed ex stipulatione: fuit ergo dubitātū in isto tex. quid. si stipulatio sit nulla vt hic quatuor exemplis: nunquid in istis casibus saltem oriatur actio ex numeratione. videbatur quod non. cum isto casu non sit nisi vnus contractus et vna obligatio: si stipulatio est nulla videbatur qd nulla oriatur actio: contrarium deciditur hic. Tercio principaliter nota. quod conditio impossibilis. vitiat stipulationē: vt hic l. impossibilis. ff. de verbo. obli. §. impossibilis. instit. de inuti. stipu. Adde q̄ quemadmodum conditio impossibilis vitiat stipulationem: z sic contractus stricti iuris: tamē idē est in cōtractibus bonae fidei. text. est in l. non solum. ff. de act. et obligat. secus est in vltimis voluntatibus. l. obtinui. ff. de condi. z demon. gl. magistra. et ibi late doc. in l. j. ff. de condi. insti. Similiter conditio impossibilis non vitiat donationē causa mor. l. que sub cōditione. §. hoc editum. ff. de condi. insti. que. l. est ad hoc sing. fm Lud. ro. hic. tñ loquitur in legatis. sed suadetur ratio. quia donatio causa mortis postq̄ est in esse producta. equiparatur vltime voluntati. gloss. ap probata in l. ij. de do. pre. Barto. z doc. in l. ij. ff. de leg. j. secus est in modo impossibili. gl. est in l. donationis. in gl. magna circa finem. C. de transac. de cuius veritate dic vt ibi per docto. et ibi solo leo dicere. Nota quarto in ver. sed et si ei q̄ prodigus equi paratur pupillo. vt hic in l. fulcinius. §. adeo. ff. ex qui. caus. in pos. ea. de quo dic. vt per doc. in l. is cui bonis. de verbo. oblig. z in l. si curatorem habens. C. de in integ. rest. mi. cum concor. hic alleg. p Alexan. z vide hic late per Lud. roma. in. iij. no. ponentem. quid in iudicijs: quid in vltimis voluntatibus: quid in contractibus: quid in prescriptionibus: quid in privilegijs. Ultimo no. ex toto isto. §. fm gloss. z Barto. t̄ vtile per inutile non vitiat. et inducitur ad aliquas notabiles questiones per Bal. et Lud. roma. hic. et per Moder. in l. j. §. pe. de verbo. ob. z late Joan. fab. in §. si quis alij. insti. de inuti. stipu. Bald. in c. messane ecclesie. per illum text. de elect. et Lud. roma. in cōsi. lxxvj. incipit. vir eximie. vt de. d. Alexā. in. d. §. penul. de ver. obli. Ultra tradita in istis locis no. pulchrum tex. in c. dilectus. de preben. vbi pontifex dicit. nos facto legati illicito reprobato quod est licitum approbamus. vt de gloss. no. in c. querela. in ver. potuit. de fimo. quam ibi Panor. z Joā. de ana. multum notant. et habui in facto illam gloss. ideo eam bene nota. et text. notabilis in. §. neqz illud. in aut. de re. eccle. non alie. z Bart. per illum tex. in aut. qui rem. C. de sacrosan. eccle. vbi soleo dicere Bald. in aut. si quas ruinas. eod. titu. in prima col. z sic ecclesia que potest locare res ad modicum tempus. si

a Prodigus. adde fel. i. c. cū nō liceat. de prescrip. in. iij. col. b Utile per inutile. add regulā vtile de reg. iu. l. vi. Ly. in regula sancis m. C. de do nat.

Bene est. Secunda Iaso. super Digesto veteri

locet ad. r. annos et ultra, non seruatis solennitatibus nunquid
valebit locatio ad modicum tempus: vt ad. ix. annos. habes deci-
sionē Bald. quod non in. l. quicumq. in. j. colū. C. de bo. que libe. z
Alexan. in consi. xv. incip. viso. instrumento locationis. in. ij. col.
lib. iij. Non omitto, qđ in isto tex. videtur posse colligi aliud scz qđ
1 per actum inualidum non videtur recessum ab actu valido, nec
ei derogatum. et ista regula videtur procedere, non solum in cons-
tractibz vt hic: sed etiā in vltimis volūtatibz. l. sancim. C. de test.
l. si quis priore. ff. ad trebellianum. et in. l. si vir. ff. de leg. iij. In cons-
trarium, quod imo per actum inualidum reuocatus dicitur actus
validus, videtur facere text. in. l. plane. la. j. in princip. ff. de leg. j. et
text. no. in. l. legata sub conditione. g. si. de ad. leg. de quo facit fe-
sum Bald. in. la. filia. in. iij. qđ. C. de lega. et in rub. C. de ver. signi.
circa fin. et ad hoc vide Bar. in. l. et si transferā. ff. de adimen. leg.
pro veritate istius regule vide Imo. et alios Moder. in. l. si cum
dotem. in princip. ff. solu. matri. sed pro nunc sufficit punxisse pre-
dicta. ¶ Gloss. in ver. coniunctim. istam gloss. inducunt Jaco-
but. et Bartol. ad no. decisionem. stante statuto, qđ debuit ultra
xx. lib. non possit probari per testes, sed per publicum instrumen-
tum: si ego per publicum instrumentum probō quod promissisti res
sarcire damnum, et quantitatem damni probō per testes, dato qđ
sit ultra. c. lib. admittitur probatio, non obstante statuto: quia nō
fit per solos testes: sed per testes et instrumentum. et sic volunt, qđ
statutum prohibens probationem fieri per testes, nō habet locum
quādo fit probatio per testes simul cū instrumento cū iste sit casus
mixtus non cōprehensus in statuto: idem dicit glo. in. l. iij. ff. pro
soc. istam decisionem sequuntur omnes hic: et Joan. and. in addi.
Specu. in titu. de fruc. et interesse. in. g. j. in addi. que incipit. istam
qđ. Bald. in. aut. sed nouo iure. in. iij. colū. eo. titu. et plenius in
repe. l. j. ad. si. ff. de leg. j. cum multis concoz. quas hic allegat Alex-
an. ultra quos adde quod idem in terminis Alb. de ro. vbi reci-
tat totā disputationē Jac. bu. in. aut. offeratur. C. de lit. contest. t3
De. de ancha. in consi. cccxliij. Ang. in cōsi. cxxv. Alexan. in consi.
cxliij. incip. in presenti causa. ad. si. Pau. de cast. in rub. C. de pro-
ba. in. j. col. pro ista decisione facit bene tex. in. c. series. z ibi Anto.
de but. et magis in specie Imol. de test. quem tex. ad hoc alleg. ro-
ma. hic. z in. l. j. in princip. ff. de ver. obli. z text. in. c. auditis. vbi pre-
sati doct. de in integ. rest. ad idem adde bene facere illud quod si-
gnanter decidit Bald. in. c. pastoralis. g. quia vero. in. v. colū. de
offi. deleg. vbi pulchre determinat, stante statuto. quod sententia
liquida mandetur executioni: certe fm eū sufficit vt hic locus sta-
tuto, quod sententia fiat liquida ex coniunctione actorū, licet ap-
pellatione sententie non veniant acta: tamen illud satis est fieri
liquidum ex coniunctione, sicut fit coniunctio instrumentorum z
testium: ita sententie z actorum, qđ bene nota: qđ multi crederent
contrarium: vide etiā qđ propter istam doc. Bar. decidit Ang.
10 in consi. cc. quod incipit. in ciuitate lucana. in. vlti. colū. quod vbi
ex forma statuti nō admittitur probatio nisi per instrumenta, suffi-
ciet factum principale per instrumentum probari, sed coherentie
et reliqua liquidantia factum, possunt probari per testes: Vide
etiā ad istam doctrinam illud quod determinat Baldus in. l. si
ex cautione in. v. q. vbi notabilis Salice. in. iij. col. C. de nō nu-
me. pecu. aduerte etiā, in qđtum doc. hic in fundando eorum de-
cisionem dicit, qđ aliud est debitorum, aliud quantitas debiti. Ad
de ad hoc duo. Primo illud quod voluit Bar. in. l. admonendi. in
xij. col. in ver. quero qđ si testis deficiat. j. t. j. z illam decisio. Bar.
ibi sequitur butri. in. c. fin. in. v. colū. de iure iur. Alexan. in consi.
xij. quod incip. iuxta facti narrationem. in. ij. colū. ad finem. Se-
cundo adde illud quod voluit Barto. in. l. in comodato. g. duo
bus. ff. com. mo. et in. l. scire debemus. in. prin. ff. de verb. obli. z scri-
bentes in. l. quidam estimauerunt. j. ¶ Istam decisionem Barto.
approbatam per omnes indifferenter limitat do. Alex. in consi.
lxxv. viso processu. cause vertentis inter Antonij. lib. iij. colū.
j. procedere quando instrumentum esset factum cum illo contra
quem testes producuntur: tunc testes cum tali instrumento pos-
sunt produci non obstante statuto: secus si instrumentum esset fa-
ctum cum alio: vt in casu suo. nihil allegat. nisi qđ alias de facili
fiat fraus statuto, tñ licet nihil alleget. puto quod sit bona limita-
tio. z eā cōfirmo. Primo per aliud simile: stante statuto qđ nō pos-
sit opponi exceptio nisi solutionis cōtra instrumentū, certe istud
debet intelligi vt habeat locum quando agitur contra illum con-
tra quem est factum instrumentum: secus si ex illo instrumento
agatur cōtra tertium possessorem: qđ ille poterit opponere omnes
exceptiones: ita determinat z limitat Joā. Imo. in. l. si. ff. quis et
a quo appellatur. in antepe. char. in ver. aduerte tamen in qđtum
dixit zc. Ange. in. l. si vnus. g. ante omnia. ff. de pactis. Jo. de imos
la in cle. j. de re iudi. z glo. ibi notabilis in verbo contra se: quam
multum norant doct. que vult, quod licet sint late tres sententie
conformes, non potest amplius opponi de nullitate vt ibi in tes-
tibus illud nō hz locum contra tertium cōparēte pro interesse suo

qđ pōt opponere de nullitate non obstantibus tribus sententiis: illam glo. ponderat Imo. ad illud qđ prime retulit. Confirmo per
illud qđ oportet decidit Bald. in. l. j. C. comu. deleg. qđ statuti
tribuens priuilegium instrumento guarētiatiō: puta, quod ha-
beat executionem paratam, tale statutum habebit locum quan-
do agitur personali vel hypothecaria contra principales debito-
rem. contra quē factum est, insi: secus si cōtra tertium possessorē
rem ageretur hypothecaria: sequitur De. de ancha. in cōmēto. c.
cauonū statuta. de cōsti. in ver. circa istā extensionem alibi zc. Et er-
tio confirmo per illud qđ notabiliter vult Baldus in. l. si pater. j.
C. de dot. pro. stāte statuto, qđ insi: confessionalia inādanē execu-
tionē, dixi quō intelligit statutu: passiuē ex parte conuenti et quō
actiue. nā dz intelligi ad petitionē principalis debitoris cum quo
factum est instrumentum, non respectu tertij etiā si eius interfit.
12 Quarto facit bonus tex. in. c. sup. eo. de offi. deleg. t3 qđ princeps
causam cōmittit appellatione remota: certe non impedit tertius
qui cōparet appellare, quāuis principalis non potuisset, prout ē
no. Barto. in. l. j. g. j. ff. a qui. ap. nō licet. Secundo principaliter dis-
positionem predicti statuti nolētis admitti probationem per tes-
tes limitant Barto. Lud. z Alex. hic. refert z sequitur Franc. de
Are. in. c. ij. in. v. col. de proba. vt procedat si pars aduersa oppo-
nit: sed si aduersarius nihil opponeret, z producerentur testes, va-
lerent probationes, non obstante statuto: qđ debuit pars oppone-
re de statuto: vt in fin. no. Bar. in. l. j. C. de rela. pro ista limitatio-
ne Alexan. hic addit remissiuē aliqua similia que vide per eū. ¶ El-
tra allegata per eum: confirmo istam limitationem, per glo. not.
in cle. ij. in verbo producere. de testibus. d. Ant. in. c. in causis. z in
c. ultra tertiam. de testi. in vlti. col. dicit illā gloss. qđ regula que hz
qđ post publicatos testes nō possunt de nouo produci alij, tinoz
re subornationis. aut. at qui semel. et in corpore: vnde sumitur. C.
de proba. et in. d. c. ultra tertiam. dicit veruz esse si pars opponat:
sed si nihil opponeret pars, z producerentur testes, valeret z pro-
barent. Ad idem facit quod dicit Specu. in titu. de testi. g. j. ver.
13 quid ergo si aduersarius illud qđ diximus frater nō est idoneus
testis in causa fratris: nec vxor in causa mariti. et cōtra, procedit
si opponatur a parte: secus si nihil opponeret. Ad idem facit re-
gula quam tradit Barto. in. l. post mortem. g. si. ad. si. ff. de adop. p.
gloss. ibi in omnibus casibus in quibus non admittitur procura-
tor, debet intelligi parte opponente: ideo si interueniret procura-
tor, z pars non opponeret valeret iudicium. idem sequitur Lud.
roma. in. l. qđ vulgo. ff. de in litem iuran. vbi alleg. concoz. gloss. in
c. j. in ver. criminalis. de iudi. in. v. ¶ Hinc videmus in specie, quod
in causis criminalibus non admittitur procurator. l. pe. g. ad cri-
men. ff. de publici. iudi. l. seruum quoq. g. publi. ff. de procur. istud
debet intelligi parte opponēte. secus si pars nihil opponeret. glo.
in. l. quāuis indubitati. C. de adulter. que gloss. nō est alibi secūda
Bald. in. c. ex conuestione. de proba. tamen eam reprobat Bart.
in. d. g. ad crimen. in. pe. colū. simile videmus in omnibus casibz
in quibus quis non potest esse aduocatus: debet intelligi si oppo-
natur fm Bart. in. l. filiussa. g. veterani. ff. de procura. Tercio z vl-
timo limitat predictum statutum singulariter Salic. in. l. si quis
argentum. g. si. C. de dona. per illum. text. in verbo monumentorū
14 ¶ quod stante statuto, quod debitum a. xx. lib. s. non possit probas-
ri per testes, sed per instrumentū publicum: pone de debito non
habeo instrumentum sed testes, dicit Salice. quod non obstante
statuto possum producere testes in iudicio, non ad si. vt condēne-
tur, quod non posset fieri, sed ad si. vt per testes cogatur facere in-
strumentum, quo confecto poterit condemnari. hoc pbat per illū
text. nā donatio ultra. cc. aureos sine insinuatione non valet. pone
quis fecit donationē sine insinuatione ultra illam summam, ha-
beo de hoc testes, possum cogere eum vt faciat fieri insinuationē
Alexā. hic refert istam limitationem Salic. nec eaz approbat nec
reprobat: sed dicit qđ non ponit pro constanti. Ego pono pro con-
stanti, qđ non sit bona. moueo tribus fundamentis: primo in isto
statuto nō pōt assignari nisi ratio vna, propter timorem suborna-
tionis vt inquit Imol. in. c. series. de testi. et in. c. auditis. de in in-
teg. rest. ergo ista ratio debet haberi pro expressa in statuto. glo.
singularis in. l. quis. z ibi expressius Bald. z Pau. C. de fideicom-
mis. z Bald. in. l. maximum vitium. vbi multa alleg. in. ij. colū. C.
de libe. prete. et in. l. si vbi Imol. in. iij. col. ff. de here. insti. ¶ Pau.
de cast. z Rapha. cu. in. l. si vero. g. de viro. ff. solu. matri. sed ista rō
subornationis testium militat vtroq. casu. Item qđ fieret fraus
statuto, qđ per indirectum pbatio fieret per testes cōtra statutū,
cōtra. l. nō dubiū. C. de leg. et. l. fraus. et. l. qđ rō ptra. ff. c. scz. de leg.
Itē fm limitationem Salic. esset imponere legē verbis nō rebus
cōtra. l. ij. in. fi. C. comu. de leg. ¶ Sal. in verbo. z puto posse. vindi-
tur in quinq. partes principa. Primo declarat tex. secundo oppo-
nā questionem. quarto colligit ex tex. no. z allegat cōcoz. postea
opponit et nō soluit. quinto ponit extensionem, secunda ibi: sz vbi
detur

¶ Sine. ad
de Car. ale
pā. in. c. sua
nobis. s. ap
pel

¶ Testes.
adde. c. fra
ternitat. de
testi. et. c. in
rauit. de pro
ba. z vtrobis
per doct.

3 & 4 & 8. l.

detur prima obligatio. *ff. ibi: item quid si pro parte. iij. ibi: item nota hic argu. v. ibi: et hec omnia locū habent. Et materia huius glo. Bar. et doc. ponunt in. s. sequenti, tibi reseruo. et dum glo. dicit, qd nascit actio ex numeratione sed fingitur non nata: male dicit: et contra tex. quē allegat in. l. si ita fuero stipulatus. s. j. c. l. sequenti. de noua. et eam reprehēdunt oēs hic. et Bar. in. s. seq. in. iij. combinatione. ¶ In penul. parte glo. dū oppo. de. l. parui. als incip. pedius. s. j. de arbi. responde, qd in separabilibus, vtile per inutile nō vitiat ut hic. et l. j. s. pe. de ver. obli. secus in his que sunt in separabilia, tunc vtile per inutile vitiat. ¶ In separabile aut dicit multis modis. natura: forma: voluntate: et isto ultimo casu loquit d. l. parui. s. j. nam voluntas compromittenti fuit compromittens re in duos, non in vnum. et ideo si nō valet quo ad vnum: nec quo ad alium, vt declarat Bar. in. l. grece. s. illud. j. de fideius. multum late Albe. hic. Contra tamen primū membrū predictę distinctionis facit illud qd not. Sal. per illū tex. in. l. donationes quas parentes. in ver. amplioris quantitatis. C. de dona. inter virum et vxor. vbi voluit, qd si donatio sit facta vltra summam legitimam sine insinuatione, quod in totum est nulla, etiā in quantitate que est. et tamen sumus in his que sunt separabilia: sed dic quod in contrariū est veritas, et contra Sal. est tex. in. l. sancimus. in prin. vbi pōderat Bal. C. de dona. et facit etiam tex. in. l. si quis pro redemptione. s. fi. eo. ritu. nec tex. in. d. l. donationes quas parentes. pbat opi. Sal. necessario. quia debet distinguī per. d. l. sancimus. cum simi. ¶ In glo. in verbo. stipulatus. ad finem nam ex glo. habes duas conclusiones. Prima est, qd tex. noster debet intelligi qn quis stipulat a pupillo sine auctoritate tutoris illud ad quod pupillus efficaciter tenebatur: tunc per talem stipulationem non nouatur obligatio precedēs efficaciter: si quis stipuletur a pupillo sine tutore illud qd aliis sibi efficaciter dicit: tunc per talē stipulationē licet pupillus efficaciter nō obligatur, tñ tollitur obligatio precedēs. Et si dicis, que sit ratio diuersitatis inter istos casus, Bar. hic assignat tres rationes: tamen in effectu non videtur nisi due: quia prima et vltima reuincunt in idem: primam solutionē Bar. sequuntur Sal. et Pau. de ca. Ludo. ro. et Alex. hic. licet Fulg. aliter velit. Contra vero secundā stringit duo. Primo quia diuinas secūdo qd fm Sal. est qtra tex. nostrū: quia si pupillus fuisset infans stipulando nō acquireret sibi, vt traditur in. l. j. ff. de noua. sed tu dic clarissime: qd ratio diuersitatis est de iure. ff. quando stipulatio sequēs idem cōtinebat qd prima obligatio, et nō interueniebat noua persona, non fiebat nouatio per stipulationē. l. scire debemus. in prin. l. si seruum. s. fi. j. de verbo. oblig. declarat magistraliter Bar. in. l. pe. in. ij. colū. de preto. stipulatus in alio casu interuenit noua persona: quia pupillus promittit qd alius debet: ideo fit nouatio. Secundo habes ex glo. limitationem ad. s. preterea. in. l. quib. mod. tol. obligatio. vbi si quis stipuletur a pupillo sine tutore illud quod aliis dicit, tollitur obligatio illius, quā pupillus non obligetur efficaciter: nam istud vltimū est verum, nisi pupillus sine tutore pmitteret pro eo cui erat obligatus: qd cum ab eo liberetur per delegationē ipse efficaciter tenetur. l. in personam. s. qui pecuniam. alleg. in glo. quem tex. stringo, quia si ille. s. procedit in seruo, multo magis in pupillo debet procedere, per tex. in. d. s. preterea. et cum glo. transeunt Bar. Bal. et Sal. et Alex. hic: quāuis Jaco. but. Albe. et Fulg. addicant per aliqua, quibus responde vt per Alex. hic. Jason.*

- 1 An tertio querat actio ex numeratione facta noie absentis.
- 2 An alteri per alterum queri possit.
- 3 Pecunia large sumitur, et quid in nummo.
- 4 Bonum est argumentum a solitis.
- 6 Omnis dispositio, et ois clausula etiā in bullis apostolicis, recte per interpretationem a consuetudine. nu. 7.
- 8 Similiter in papa episcopo et in contractu. nu. 10. et. 19.
- 12 Similiter in doctore conducto ad legendum.
- 13 Similiter in procuratore constituto ad vendendum, qui potest ponere omnia pacta etiam penalia. nu. 20.
- 14 Similiter in habente mandatum. nu. 22.
- 16 Similiter in ambasiatore.
- 17 Similiter in promissione.
- 21 Similiter in locatione emphiteotica. nu. 18.
- 23 Similiter in conducente operarios.
- 24 Similiter in notario simpliciter rogato. nu. 25. et. 26.
- 27 Similiter in consuetudine. nu. 28.
- 30 An per consuetudinē possit induci, qd alteri per alterum querat.
- 31 An actio oriatur ex numeratione, vel ex stipulatione.
- 32 Clausula, sola facti veritate attenda, quid importet. nu. 33.
- 34 An ex inutili stipulatione, probetur confessio vel actus.
- 35 An vitiato instrumēto principali confessio in eo appositā sit nulla: vel iuramentum, vel pena, vel accessorium. nu. 37.
- 36 Confessio facta in iudicio perempta instantia, remanet valida.

36 Producent instrumentum an videatur fateri oia in eo contenta.

Si nummos.

Diuiditur fm Bar. o. in tres partes, sed tu confydera ad tex. in secunda parte, quid addat auctoritas Juliani, cū dictum precedens loquatur in casu dubitabili. Julianus autem in casu indubitabili. nam primum dictum loquit quādo pecuniam meā numero noie ignorantis. Julianus loquit, quando tuo noie et de voluntate tua numero pecuniaz. Albe. hic post Oldra. voluit respondere: s. diuinat, et dicit, quod in primo casu numeravi nummos meos tuo nomine tanq̃ tuos: sed in casu iuliani numeravi nummos meos non tanq̃ tuos: licet tuo nomine sed certe tex. hoc nō dicit, bene verum est, qd in primo casu qn numero noie ignorantis, quis acquiritur ignorantis tñ reuocabiliter acquiritur, quia firmiter nō habet, reuocatur obligatio. l. si absentis. C. eo. sed in secundo casu qn numero noie tuo et tua voluntate acquiritur tibi irrevocabiliter, potest forsan dici, qd iuriscōsultus nolens intermittere secundum casum, premitit casum magis dubitabilem. h. d. in summa. Numerando pecuniam nomine absentis et ignorantis, illi querit actio ex numeratione, que multo fortius querit si eius voluntate numeravi. h. d. ¶ Ho. primo, quod ex numeratione pecunie facta nomine tertij absentis et ignorantis, illi tertio querit actio, et sic hic est casus, in quo per liberam personam non subiectam potestati nostre alteri per alterū queritur actio sine cessione, cōtra regulā. l. stiplo ista. s. alteri. et. s. si stipuler. de ver. ob. s. alteri. et. s. si quis alij. in. l. de inutili stip. ¶ Pereprecium est videre, que sit ratio specialitatis. Bar. hic assignat duas rationes: prima est, propter frequentiam cōtractus, secūda propter singularia precepta mutui: et fm istam secundam rationē Bar. sequitur, qd iste. s. solum habet locum in cōtractu mutui, nō in cōtractibus qui re celebrantur: prout etiam tenuit Bart. in. l. stipulatio ista. s. si stipuler. in. ix. falentia. j. de verb. ob. et in. l. si cū videret. j. de pig. act. et hic in duobus locis in prin. et in. ij. cōbinatione. et idem in. l. singularia. in. iij. col. j. eo. idem t3 gl. magna. hic circa si. et in. l. cum per liberam. in glo. magna in vlt. verbis. C. per quas perso. no. acq. Bald. hic in lec. anti. Jo. de imo. in. l. si ita stipulatus. s. chrysogonus. de verb. ob. ¶ sed falsum est vt statim dicam. ¶ Tu dic, quod vera et fundamentalis ratio est, qd alteri per alterum queri non potest, verum est per actus civiles: puta per stipulationem, ita loquitur dictus. s. alteri. et. tex. in. s. precedenti. in ver. numeravi sed per actum naturalem et corporeum, puta numerationis, semper queritur alteri per alterum. in istis terminis loquitur tex. hic. et in. l. j. C. de acq. pos. et in. l. j. C. per quas perso. no. acq. et in. l. traditio. s. fi. ff. de acq. rei. do. et istam differentiam ponit expresse iuriscōsultus in. l. ea que civiliter. ff. de acq. rei. do. et ratio diuersitatis est, qd quādo acquisitio fit per actus civiles: puta per stipulationem, ibi consideratur etiam dispositio. l. civilis, que mandat, alteri per alterū queri non posse qd fit per actum naturalem et corporeum, nō cōsyderamus dispositionem civilem. sed merum iusgētium, fm qd, alteri per alterum potest queri, ideo possessio per actus naturales alteri per alterum queri potest, iuribus preall. istud est qd proprie dixit iuriscōsultus in. d. l. ea que civiliter. ¶ Hinc infero male dixisse Bar. hic. et in alijs locis dum dicit, qd istud habet locum solum in mutuo. imo dico qd habet locum in omni contractu de mundo, in quo fit numeratio per actum naturalem et corporeum: alteri per alterum semper queritur: ideo habet locum in deposito, commodato, in dote, et in indebito soluto. l. j. s. si te rogauero. et. l. si per ignorantiam. C. de cōdi. inde. fm Alb. et omnes Modernos hic, precipue Alex. qui ad hoc allegat plures tex. in. j. col. cum cōcor. vt hic per enn. Et si dicat quod pro opi. Bar. est tex. in. l. j. C. per quas perso. no. acq. vbi dicit Imperator se meminisse de nouo et. sed rñde, qd ibi hypo. et pignus non interuenerunt nomine illius absentis, ad qd vide tex. in. l. solutus. s. per liberam. in verb. non semp. ff. de pign. acfateor esse differentiaz, an numeratio fiat noie alieno ex causa mutui, qd illi tertio qrit directā actio. l. si absentis. C. et ratio est. qd in mutuo, lex. fingit te numerasse absentem, et illum absentem numerasse tibi, vt hic per Bart. secus si fiat ex alio contractu: qd oritur vtilis tñ. l. publica. in prin. cum glo. ff. de pos. fm Bart. hic in. iij. cōbinatione. cum quō tenet Sal. et Lu. ro. hic. idem Bar. in. l. singularia. in. iij. colū. ver. sumus expediti de primo. et ibi Ange. Fulg. et Lu. j. qd hinc etiam infero ex hac ratione, qd iste tex. solum habet locum in mutuo vero et naturali. qd contrahitur mediante numeratione: secus in mutuo civili: nam si confiteor nomine absentis accepisse: et illi promitto restituere: non haberet locum iste tex. nec illi quereretur actio fm Jaco. de bel. Raynu. et Bald. et latius Alberi. hic in vltima. q. Lud. et alex. hic in vlti. colum. Item aduerte in quantum dixi, regulā procedere. qn acquisitio fit per actum naturalem. antellige copulatiue. naturalem et corporeum: puta numerationis. nā per actum naturalem solum. nō queritur alteri. p3 qd pactus nudū qd est actus naturalis: et tñ nō querit alteri: ita declarat magistraliter Bart.

alteri per alterum
actio queri non
potest

in. l. stipulatio ista. §. si stipuler. ad fi. de verb. obli. **A**ntea predicta posset moueri difficultas, si ista erat regula generalis, q. per actū naturalem alteri per alterum querebatur, ad quid iuriscōsultus fecit istū. §. in quo videt dubitare, p. 3, q. 2. cōfirmat. per autoritatē aristotēlis rēspōde, q. istud fuit necessariū, quia differētia est inter cōtractū mutui, et alios, vt dixi nunc in ver. fateor. **T**ertio notabiliter intellige et limita regulā huius tex. q. numero pecuniā noie tertij absentis: et ille cui numerauit recepit noie absentis, tunc illi absentis querit actio: sed nō sufficeret q. ego nomine absentis numerarem, nisi etiam recipiens reciperet nomine absentis. tex. est ad hoc valde notabilis. in. l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. ver. superest. ff. de ver. obli. fm vñ intellectū quem Bar. ibi in. ij. col. post Jac. de are. reputat sing. ad limitationē huius tex. **C**um quid autem regula huius tex. que loquitur in nummis, deberet intelligi de pecuniā stricta, an vero larga, pro omni re mutuata. Bar. in. l. singularia. in. ij. col. vbi cōter alij tenent q. sic, cum nō

3 **S**timus in materia odiosa pecuniā debet large sumi, pro omni re mutabili: vt declarat Bar. et alij in. l. talis scriptura. in prin. ff. de leg. i. solus Sali. in. d. l. singularia. tenet q. imo iste tex. solū habeat locū in pecuniā numerata stricte, mor. cū iste tex. sit exorbitans a regulis iuris cōis. ergo debet restringi: vt strictius intelligatur q. possit: et maxime, cū sit speciale in pecuniā ppter frequentiam pecunie, quam frequentia multū no. iste tex. in ver. cū quotidie. **A**ltra Sali. stringo et cōsidero, q. d. tex. dicit. si nummos. et sic nō in pecuniā loquitur: vnde dico licet pecuniā possit capi stricte, largē, et largissime, l. pecunie appellatiōe. ff. de ver. sig. 2. l. pe. ad fi. C. de pñt. pecu. tñ termin. nūmus, nihil aliud potest importare nisi pecuniā numeratā: ita dicit ipsemet Sali. in. d. l. singularia. in. iij. col. et Ludo. ro. ibi in. ij. colum. **R**atio diuersitatis est, propter etymologiam: nam pecuniā dicta est a pecudibus: quia olim homines omnes facultates habebant in pecoribus. tex. in. c. totum. j. q. iij. et ideo attenda etymologia, appellatiōe pecunie omnia possunt contineri: non tamen sic in nummo, qui dicitur a nomine vel a numero fm aliquos, que etymologia non cadit in alijs rebus: licet Bar. in. d. l. singularia. in. iij. col. dicat q. nūm. Si cōsideras ueris breuiter teneas pro indubitato contra Sali. q. iste tex. habeat locum in omni re mutabili: quia cum habeat locum in omni re naturali, multo magis in quacūq. re mutabili: in qua cadit actus naturalis et corporeus. et ideo cum militet eadem ratio in correctorijs, de stricta significatiōe ad latam debet fieri extēsiō. glo. in clem. j. in verbo eligatur. de electi. et glo. in aut. vt hi qui obli. in prin. in verbo ad curationem, quam Ange. ibi notat tamen in iuribus limitatiōis, vel ponentibus fallētiā, licita est extēsiō, ex sola identitate rationis. tex. est in. c. cū dilecta. §. nos igitur. de confir. vti. vel inuti. et ibi Panor. et notabiliter idē Abb. panor. in. c. ad audientiam. in. j. not. de cle. non res. ad idem tex. no. in. c. post translationem. in ver. quāq. de renun. nec obli. tex. iste in ver. nummos. quia dato, q. in prin. dixerit nummos. tñ postea dicit pecuniā, in ver. iulianus. **S**ecundo not. ex isto tex. in ver. velut tuos, subtiliter fm Are. q. ita demum acquiritur ignorati sine mandato per ratihabitionem, q. ego mutuo pecuniā nomine titij vt pecuniā titij, secus autem si vt meam, quia tunc nō acquiritur sine ratihabitione: probat ratione: vt hic per eum: tu allega tex. in. l. licet. §. j. ff. de iure do. Item mouetur: quia sic iuriscōsultus argueret de casu minus dubitabili ad magis dubitabile vt hic per eum: sed in q. nūm. facit fictio. l. singularia. j. eo. et l. ij. in. ff. de bona. inter vir. et vxor. que iura simpliciter loquitur. **S**ecundo stringit. d. l. licet. §. j. vbi inducitur fictio, nulla interueniente numeratione, sed sola acceptilatione. **T**ertio, q. sublata fictione, nō vult tex. q. alteri quera actio, quod esset ptra istū tex. in secūdo exēplo, in quo nō p̄supponit, q. pecuniā fuerit numerata vt pecuniā alteri: et tñ actio acquirat, que nō acquireret si nō induceret fictionē: sed hunc tex. dic. q. iuriscōsultus volens determinare secūdū casum, premitit casum magis dubitabile. **T**ertio not. principaliter, ex ver. cum quotidie credituri, fm Barto. et alios, q. bonū arg. est a solitis fieri, facit tex. in. l. certe. §. si. in ver. quotidie enim precario. ff. de preca. 2. tex. in. l. ij. §. merito. ff. ne qd in loco publi. et in. l. licet. 2. l. exceptio. l. circa. C. loca. et tex. in. l. ij. C. de epis. audi. ad idem tex. in. l. vt liberis. circa finē. in ver. vt assolet fieri. et ibi no. Albe. C. de colla. facit q. d. vult glo. in. l. neq. natales. C. de proba. de qua dixi in. l. j. §. eo. et vide not. tex. in. l. titianus. cū glo. in verb. sententiā. ff. q. cum eo. **H**inc est, q. in mandato generali veniunt et includunt ea que dñs solitus est facere. vt ibi. et. l. vel vniuersorum. ff. de pig. acti. no. Bar. in. l. solutum. §. si. co. titu. ad istud notabile adde tex. in. c. cum. **F**errariensis. in ver. sicut cōsuevit. de consil. quem ad hoc ibi no. Anro. de bu. Bal. et Jmo. et dicunt esse meliorem de iure, q. illud q. d. solet apponi in contrahatu habetur pro appposito, etiam si non sit scriptū. Ad idē est tex. in. l. si prius. §. recte placuit. et ibi Barto. no. ff. de aqua plu. arcen. imo generalius dicit in. c. olim. in prin. de verbo. signi. et q. omnis

dispositio, siue legalis, siue vltimarū voluntatū, seu cōtractū recipit interpretationē a cōsuetudine et ab eo quod fieri solitum est: ita refert et sequitur Abb. panormi. in. c. certificari. in prin. de sepul. et eodem modo, clausule solite apponi in bullis apostolicis subintelliguntur in eis quāuis non sint scripte. tex. in. c. accepti mus. et ibi Anto. de but. ad hoc no. de eta. et quali. et in. d. c. cū. **F**errariensis. Alex. in consil. clxx. incip. in causa et lite. et in consil. clxx. incip. pro inuestigatione predictorū. in. viij. col. lib. ij. **S**imiliter

8 **P**papa etiam si concedit aliquid motu proprio, non intelligitur concedere aliter q. sit consuetum rescribi: ideo si clericus secularis impetravit beneficiū non cōsuetum dari clericis secularibus, non valet ista impetratio ratione de qua. **S**ita singulariter dicit Bal. in. l. fidei cōmissa. §. si seruo. ff. de lega. iij. pro quo facit tex. in. c. cū de beneficio. de pben. lib. vj. et tex. in. c. possessiones. in cta glo. ij. de reb. eccle. non alie. **S**imiliter clausula apponi solita in certo loco si trāsportetur, intelligit appposita in suo loco. c. causam que.

10 **D**e rescrip. **S**imiliter si eps vel alius citauerit aliquē nō expresse loco, nō vitiabitur citatio, sed intelliget vt in loco consueto compareat fm Pet. de ancha. in. c. cū eps. de offi. ordi. in. vj. facit tex. in. l. pe. ff. de iust. et in. Alibi no Bar. in. l. magistratus. per illum tex. ff. ad municip. q. officia vel magistratus vident cōcedi fm consuetudinē: sicut et actus simpliciter confecti, intelliguntur fm consuetudinem, vt ibi per eum. **E**t q. actus simplr celebrati, intelligantur fm cōsuetudinē, tenet etiā Bar. in. l. nemo est qui nesciat. ff. de

12 **D**uo. re. dum decidit q. doctor simpliciter cōductus ad legendū intelligit fm cōsuetudinē vniuersitatis cōductus. **I**deo si est consuetudo q. possit legere per substitutū, poterit legere per substitutum, sequit Panor. in. c. cū ad nostrā. de reb. eccle. nō alie. et in. d. c. cum. **F**errariensis. et est bona glo. in. l. si fundus. §. in cōmissoria. ff. de lege cōmissa. hoc dixit Bal. in. l. j. in. ij. q. ff. pro soc. si ita est consuetū intelligit tacite actus, q. per consuetudinē tacite pactū videt. l. licet. C. loca. **E**t q. illud q. d. est de consuetudine habet pro facto. firmitat Bal. in rub. extra de cōsue. in. ij. col. et alibi dicit Bal. in. l. j. C. de fruct. et li. expen. q. illud q. d. consuetudine cauet, pro expresse habendū est: et alibi Bal. in. l. actus. circa. iij. col. C. de fide instr. dicit q. consuetū, est quasi natum, et sicut non separatur natura a subiecto: ita nec cōsuetudo, et alibi Bal. in. l. incendium. circa fi. dicit illud psumitur factū, q. fieri cōsuevit. **H**inc multū egregie dicit Bal. et Ange. in. l. bene a zenone. C. de quadri. prescrip. per illum tex. in ver. pactis cōventionalibus. ibi esse casum expresse et non

13 **T**abilem: et q. procurator simplr cōstitutus ad vendendū rem, pōt in cōtractu venditionis apponere omnia pacta etiā penalia: et sic adijcere penā si cōtrafaciat, q. cōsuetū est apponi in hmoi instrumētis, q. d. dicunt esse valde quotidianum. **I**dē dicit Angel. in. l. ij. de iuris. om. in. Alibi idē Ange. in. l. si quis heredē. in fi. C. de de inu

14 **S**i. et subst. dicit, q. hz mādatum in vno actu certo, pōt tñ apponere oēs clausulas et penarū adiectiones que de consuetudine solite sunt apponi. **E**t facit ad hoc q. d. not. Panor. in. c. ij. de precarijs. **A**mbasatores qui habet simpliciter mandatū ad faciendum pacem, possunt apponere penas quēnti, q. ita solitum est fieri de consuetudine: et dicit etiā facere ad rectores ecclesiariū. **A**d predicta adde facere, q. d. in practica decidit Ang. in. §. emphiteosim. in

16 **A**ut. de non alie. **P**romissio simplex prelari ecclesie de renouanda emphiteosi concessa ad nouēniū: q. erit finita, intelligitur fm q. d. est consuetū renouari p alios. **I**mo fortius dicit singula. Bal. in addi. Spec. in titu. de locato. **L**ocatio in emphiteosim simpliciter facta p prelari, tñ censet facta in tertiā generationē. si erat ita consuetū, q. d. nunq. tradas obliuioni: facit etiā q. d. tenuit Jmol. in

18 **C**. potuit. de loca. **C**oncessio in emphiteosim facta p se et filijs simpliciter, an intelligat pro filijs natis tñ quos habebat tpe inuestiture, decidit Jmo. q. intelligitur etiā de futuris, si ita erat consuetū. **A**d ista adde q. d. fortius cōsuevit Ludo. in consil. lvij. incipien.

19 **A**d discutiendū. in. ij. col. vbi mirabiliter cōsuevit. et q. si papa consuevit in inuestituris quas facit rectoribus tpalibus locorū ecclesie (puta marchie anchonitane) concedere iurisdictionē mortis seu vltimi supplicij, et publicationis bonorum, ista duo veniunt, vbi etiam non fuerit expresse per papā: facit tex. in. c. ij. in ver. et si non

20 **A**pponatur. de rescript. **A**d predicta adde, q. procurator simpliciter cōstitutus ad fideiubendū, pōt renūtiare bñificio ordinis cedē dari, et diuisionis, q. ita est consuetū fieri. **H**az semper notarij apponunt istas clausulas, ita determinat Bart. in. l. si fraudator. j. de his que in frau. cre. sequitur Abb. Panor. in. c. j. in. ix. columna, vt lite non contesta. Bald. in rubrica. C. de reuocā. his que in fraudem credito. in vltima columna. **I**mo. in. c. cum olim. el primo. de officio delega. **A**d predicta etiam vide tex. solennem in. l. domini predictorū. C. de agricol. et censu. lib. xj. et quod alibi dicit Baldus

21 **I**n. l. liberti. in. v. colūna. C. de oper. liber. **C**onducens operarios simpliciter, tenetur prestare victum: et quod plus est ferramentum, si ita est consuetum. **E**t vide etiam ad predicta quod notabiliter tenet Baldus. in. l. si certis annis. in. iij. columna. C. de pact. vide etiam

metri a solis

apom m...

vide etiam quod decedit Ludo. roma. in. l. iij. §. iurari. ff. de iure
iurando. vbi dicit Ludo. se obtinuisse §. iorē contra Helli flo.
22 rentium de sancto Bemianof q. si datum est mandatū alicui.
q. accipiat centum mutuo tantum. et accipiat ad vfuras. q. non
excessit mādaturū. ex quo consuetum: ad quod vide etiam eundē
Lud. consi. ex p. iij. cum cō. li. p. Ad predicta etiā adde illud quod
decedit Bal. in. l. i. in strumēta. C. de fidei cō. in ver. quero quidam
23 vendi dicit. et vbi aliquis vendit domū. nō facit instrumentū veni
ditionis. nunq. postea possim eum cogere vt faciat mihi instrū
mentū notarij publici: decedit ibi. q. sic. ista rōne. q. fieri consuetū
est. l. q. si nolit. §. quia assidua. ff. de edi. edic. l. minime. ff. de legib.
et hoc dicit expressum in. l. iij. C. de discussoib. lib. r. Adde etiā ad
24 predicta. et est principale in materia: notarius simpliciter roga
tus facere instrumentū. q. uis aliud non sit ibi dictum. tñ tenetur
apponere omnes clausulas solitas. et si non apponat. habent pro
appositis. tex. est in. l. si. ad fi. vbi glo. in ver. simpliciter. et ibi Bal.
no. dicens alibi nō esse ita expressum. C. de fidei ius. et idem Bal. di
cens illū tex. esse meliorē de mūdo ad hoc. in. l. huiusmodi. in prin.
ff. de leg. j. et idē Bal. in. l. si quis sub pditione. in fi. ff. de cōdi. insti.
et vide q. dicit Bal. in. l. i. §. ius. C. de fide instrū. in illo puncto. an
notarij d. p. ficere imbreuiaturas. (Inc in specie dicit Bal. in. l. i.
25 ad fi. ff. solu. mat. et q. notarij rogatus facere instrū dotis pro mu
liere. d. in instrū dotis apponere obligationē exp. hē hypothecē.
etiam si non sit dictum. ex quo solet apponi. et idem Bal. in rubri.
C. de reuocan. his que in fran. credi. in vlti. col. dicit. notarij sim
pliciter rogatus. d. in instrūto apponere remissiones cōsue
tas. cum notabili limitatione et declaratione: de qua ibi per eum.
26 Alibi Bal. in. l. ita demū. C. de procur. dicit. et q. notarij in instrū
mentis possunt apponere clausulas cōsuetas. q. sunt plene roga
ti. Ad hec vltima adde Bal. in. l. huiusmodi. ff. de leg. j. cū multis
concor. quas ibi addit Alex. quas per te videas. et vide q. notabi
liter dicit Jo. an. in addi. Spec. in tit. de instrū. edi. §. instrūmentū.
in. iij. col. q. in simplici rogatione notarij de instrūmento veniunt
consuetas apponi. puta clausula precarij. declarando tamen et li
mitando: vt ibi per eum. Per istud notabile. et per predicta existi
mo falsum illud q. d. no. Ang. in. l. licet. C. loca. per illū tex. fm vñū
intellectū. vbi dicit esse casum expressum. q. si in ciuitate est cons
uetudo apponi certa verba in instrūmentis. si reperiatur instrū
mentū scriptū absq. illis verbis. non debent illa verba suppleri
ex cōsuetudine ciuitatis. quod est notabile fm eum. sed puto eis
denter falsum. per omnia que superius dixi. Limita tñ predicta
oia et precipue que dixi. q. in p. tribus. ea que sunt de cōsuetudine
venit: licet nō sint expressa fm Ang. in predicta. l. licet. C. locati.
fm secūda lecturā glo. ibi: si fm formā regionis solitū sit aliquem
certum celebrari. sub aliqua forma. si reperiatur sub alia forma non
obstante cōsuetudine stabitur instrūmentū: nec poterit intelligi
fm cōsuetudine: et facit trita regula: q. in claris nō est opus con
suetudinis. l. cōtinuus. §. cū quis. in fi. ff. de verb. obli. Secūdo intelli
ge predicta omnia de cōsuetis cōiter vt plurimū. non de his que
raro et forte in centū annis semel. ita Bar. in. l. seio. §. medico. per
illum tex. ff. de annu. leg. idē tex. in. c. quod trāslationē. in ver. sepe.
de offi. leg. tex. in. l. p. cia rerū. in. §. j. et q. ibi Bar. ff. ad. l. fal. Ad
27 de etiā illud. quod per istū tex. no. Lud. et q. consuetudo facit esse
licitū illud. q. d. als esset illicitū: cui adde tex. sing. in. l. si pignore.
§. si. in ver. nam vsu hoc euenerit. ff. de pig. acti. per quē tex. Bar.
no. inter cetera vñū bene signandū. q. nedū nō est in dolo: imo nec
in aliqua culpa. qui facit illud q. d. est fieri solitū. q. uis sit illicitum.
Accedat q. dicit Bal. in. l. obseruare. §. p. fici. in. xxiij. q. in vlt.
col. ff. de offi. procon. et lega. per tex. in. l. cui gens. ff. de edi. edic.
28 et illud quod sit ab oibus. nō dicitur viciōsum. Non omitto etiā
q. in ista materia est aduertendū ad aliqua. Primo q. contra cō
munē finiam videtur stringere duo. primo tex. in. l. si. C. de fidei ius.
qui allegat pro cōi: sed mihi vides q. subtiliter ponderando. ille
tex. probet q. ius. hoc modo inducendo: nam si clausule solite ap
poni haberentur pro appositis. frustra facta fuisset illa pronisio
per imperatōrē. de qua ibi. Secūdo contra cōmunē sententiā vis
detur stringere tex. cuz glo. in verbo postulabat. in. l. licet. C. loca.
Secūdo aduerte. q. vbiq. in. l. aliquid exprimitur gratia fies
questionis vsus. non per hoc excluditur alius casus. glo. est not.
imo reputata per Lano. sing. in cle. j. in ver. p. fides. de rescrip.
29 cum multis q. cord. quas dixi. in aut. ex resca. C. de collatio. et Item
circa istud notabile huius tex. q. d. validū est argu. a solitis. Adde
quod econtra argumentum ab insolitis non tenet: vt not. Bal. in
30 c. cum ex officio. de prescri. vt ibi per eum. et Alamo. not. in illo
met verbo. cum quotidiē. fm Lud. roma. et Alex. an. hic. q. per
cōsuetudinem potest induci. q. alteri per alterum possit acquiri.
et q. quis possit alteri stipulari: et valeat stipulatio quo ad alterū.
et sic limitabitur regula. l. stipulatio ista. §. alteri. ff. de verbo. obli.
cum similib. Adde meliorē tex. in. l. si quis donaturus. in fi. ff. de
vsufru. quem tex. ad hoc no. Bal. in repe. l. de quibus. in. xxi. co. ff.

de legi. sicut per statutū eo modo posset induci. q. d. alteri per alter
rā possit stipulari. fm Bald. in. c. que in ecclesiarij. in. xxi. col. de
cōsti. nam cū sint iuris ciuilibs pñt p consuetudinē et statutū immu
rari. l. oēs populi. de insti. et iure. iuncta glo. et doct. in. l. si. C. si cons
tra ius vel vti. pu. et in. l. si. de cōstitu. prin. et in. d. c. q. in ecclesiarij.
C. in ver. velut tuos. primo. declarat tex. scdo. per viā not. op
po. cōtra tex. et dupliciter soluit. teneas vltimā sol. q. nō est verūm
q. pactum possit plus operari q. stipulatio. cū stiplo sit actus solen
mior. et firmitior. et contineat in se pactū. tertio. per viā limitationis
remouet aliud q. ius: quarto format. q. et dupliciter soluit. quinq.
to format aliam. q. secūda ibi. vnde notertia ibi. itē hoc intellige.
quarta ibi: q. d. finio tuo. quinta ibi. ecōtra q. d. si mutui. C. in
ea. gl. ad fi. pro clara intelligentia huius gl. et gl. §. p. c. examina
da est materia. et q. pecunia numeratur ex cā mutui. deinde nu
merans stipulatur talem pecuniā. vtrum actio oriatur ex numeras
tione. an ex stipulatione. an ex vtraq. Bar. facit quatuor cōbination
nes. vt vtar termino suo: seu quatuor casus principales. C. Pri
mus casus est. q. numero pecuniā hōie meo et stipulor nomine
meo. nunquid oriatur actio ex numeratione. an ex stipulatione: et
distinguit tres casus et C. circa istā primam combinationē Bar.
ad duo habes aduerte. Primo habes aduerte tu subtilis:
q. Bar. alleg. l. si ita stipulatus. §. fin. cum. l. i. §. de noua. ad duos
casus. prout etiā facit gl. in. §. p. c. et videri impossibile. q. d.
illa lex possit seruire ad vtrūq. casum. Dicit em Bar. aut sumus
in casu claro. q. d. partes expresse egerūt. q. ex numeratione nō oriatur
actio: et tunc solum oriatur ex stipulatione. ad hoc allegat illaz. l. si ita
stipulatus fuero. §. fin. et sic vult. q. ille tex. loquat in casu certo. q. d.
partes egerūt expresse et C. Postea dicit aut sumus in casu dubio.
et tunc. si incontinētī stiplo p. c. cessit vel secuta est. tunc oriatur actio
ex stipulatione. ad hoc etiam allegat illā. l. si ita stipulatus fuero.
§. fin. q. d. possibile est q. vna lex loquatur in casu certo. et in casu
dubio. Sed potes saluare Bar. hoc modo. q. rext. in illo. §. si. i. i. i.
cta. l. §. in ver. et q. loquit in casu claro. q. d. p. c. expresse egerunt
istud dicit gl. ibi in ver. ibi. q. d. illum ver. ponderagit Bart. in
alij. rñ. verūm est q. ille tex. loquitur in casu dubio. secūdo diti
gentius aduerte. in quātum dicit Bart. si ego numero pecuniā
noie meo vni. deinde ex magno intervallo ab eo stipulor eandem
pecuniā. de iure fforū fiebat nouatio. et q. nō tollebat actio ex nu
meratione. et transfundebat in stipulatione. et ex ea sola onebatur
actio. Hāc in hoc p. c. dubio defecit Bar. nec posset saluari. q. d.
iure fforū. q. d. secūda stipulatio cōtinebat idem q. d. prima obligas
tio et nō interueniebat noua persona. nūq. fiebat nouatio: vt des
clarat magistraliter Bar. in. l. p. e. in. iij. col. ff. de p. c. stip. per tex.
in. l. scire debemus. et in. l. si seruū. §. si. de ver. obli. et ita Bar. repres
hendit Lud. et Alex. hic. et Pau. de ca. in. l. qui bis idē. ff. de ver.
obli. licet cū Bar. teneat Bal. in. l. rescriptū. §. si pacto quo penā.
ff. de pac. Item artēde. in quantū Bar. in ista prima combina
tione cōcludit. q. si aliquis agit ex mutuo: deinde p. bet solā cōfess
sionē cū stipulatione de reddēdo. procedit libellus: quia intelligit
interuenisse mutui ciuile: secus si egisset ex numeratione. q. d. pro
bando solā numerationē succūberet. put etiā tenet Bar. in. l. i. §. j.
si quis ita. in fi. et ibi Moder. ff. de verb. obli. vbi Jmo. et Mod. cū
multis q. cord. quas addit Alex. in. l. si ita stipulatus. §. chrysogon.
de ver. obli. Limita istud vltimū de numeratione. vt sit verūm: nisi
actor ageret ex cōfessione mutui. et lapsa essent tpa ad opponēdū
exceptionē nō numerate pecunie: tunc. q. lapsa tali tpe. lex presu
mit numerationē intercessisse. l. si sub specie. C. d. post. et ibi Bal.
no. actor deberet obtinere l. egerit ex numeratione. Ita Bal. in
l. vnica. in prin. C. de rei v. p. act. et in. l. pecunie. C. de solu. de cuius
veritate scribūt Jmo. et Mod. in. d. l. i. §. si q. d. ita. et in. d. l. si ita sti
pulatus. §. chrysogon. Aduerte etiā q. Alex. in. d. §. chrysogon.
limitat alio modo scz vt nō pcedat. q. causa. esset cōmissa. sola fa
cti veritate inspecta. alleg. Anto. de bu. in vno cōsi. mot. vna au
toritate Jo. an. vt ibi per eum. Ego nō inuenio illud q. d. in ista
32 do. Ant. de bu. sed cōfirmo ita limitationē duob. modis. Primo
mo. q. vbiq. causa cōmittit sola facti veritate inspecta. recedit
a reg. aut. hinc est. q. talis cui cōmittit sic causa. pōt credere pba
tioni solū p. a. siue. nō cōcludēt. fm Bal. in. l. solet. ad fi. C. de test.
q. d. dictū pro singulari refert Are. in q. si. l. xxiij. q. d. incip. diligēter
33 pōderatis his. circa p. e. col. et Secūdo cōfirmat. q. quoniescūq. cō
mittit causa. cū clausula. sola facti veritate attēta. intelligit com
missam vt possit p. c. manu regia. fm Bar. in extrauag. ad rez
primēdū. in ver. videbit. et Bal. in. l. nemo. C. de sen. et in. l. nec q. c.
in. iij. co. de of. p. c. et leg. et in. c. ij. de no. for. fidel. et tacit. q. p. c. p. c.
nō attēdit ordinē iudicior. sed meram veritatē. c. ad p. c. nōne. de
accusatio. Successive in q. rum Bar. in prima combinatione cō
cludit. si in aliquo instrūmento reperiant verba. qualiter titus cō
fessus est habuisse et recepisse pecuniā seu dotē quā per stipulatio
nem p. c. mittit reddere. nunq. illa verba habuisse et recepisse. in
telligant. q. receperit tunc. tpe facti instrū. an vero q. d. receperit

C. Preside
tes. adde de
materia. d.
gl. vide dis
fule p. Jasi
l. ij. vbi mul
ta alle. ff. de
vulg. et pu.

interuallo, antea cōcludit, q̄ illa verba pbant, recepiſſe tunc z nō interuallo ante. *Utilitas est, pone, reperitur inſtr̄m dotale: in quo marit⁹ cōſitet habuiſſe z recepiſſe noie dotis, a patre vrozis, quā p̄mittit p̄ri reſtituere per ſtipulationē: ſi illa ſba intelligere, q̄ talē pecuniā recepiſſet longo tpe ante, ſeius qui dat dotē ſi nō paſciſcitur ſibi reddi p̄ſumit donaiſſe vrozī. l. auiā. C. de iure do. ſi ergo verū eſſet, illa ſba intelligere longo tpe antea: actio eſſet acquiſita mulieri z nō poſſet repeti: ſed ſi intelligant q̄ receperit ſtatim tēpore: q̄ctus, p̄iudicat mulieri. Cōcludit q̄ intelligant recepiſſe tunc cū numerauerit: de hoc dicit tex. eſſe in l. ſi ita ſtipulatus. ſ. chryſogon⁹. j. de ver. obli. vbi ſeruus p̄ſeſſus eſt habuiſſe noie dñi a quodā liberto ſtipulāte noie patroni illā reddi: ibi innuit tex. q̄ illa ſba conſeſſionis intelligant tunc: p̄t, q̄ ſi intelligere ex interuallo ante: inanis eſſet dubitatio iuriſconſulti, qui dubitat de ſtipulatione interpoſita ſuper tali cōſeſſione, vtrū duplex oriatur actio: an trāſfundetur vna obligatio in aliā. *ſtud de trāſſuſione eſſet inepte dictū. idē tenet Bar. in l. ſi poſt dotē. in j. q. ff. ſoluto matri. z idē in d. ſ. chryſogon⁹. in iij. col. vbi *Woder. t. Succēſſive in q̄trum Bar. querit, ſi p̄ſeſſio ſit in ſtipulatione inutili facta: an probet q̄ctus ſeu mutuū ex tali cōſeſſione, q̄cludit q̄ ſic iſtud verbum eſt diligēter notandum, q̄ licet q̄ctus principalis ſit inutilis vel inualidus, tñ ſi in illo cōtractu ſit aliqua cōſeſſio puta mutuū, talis conſeſſio probat mutuū: q̄ nullitas talis q̄ctus principalis, nō habet annullare p̄ſeſſionē in eo cōtentā, z de hoc dicit eſſe tex. in d. l. ſi ita ſtipulatus. ſ. chryſogonus. vbi etiā Bar. ad hoc not. illum tex. ibi, ſtipulatio eſt inualida: q̄ libertus nō poteſt ſtipulari patrono ſuo, tñ cū interueniret p̄ſeſſio, illa probat mutuū. Iſta notabiliter vult Bar. in l. decem. ad ſ. ff. de verb. obli. Idē Bar. l. j. ſ. ſi quis ita. de verbo. obli. Adde pro cōfirmatione deciſionis Bar. illud q̄ dicit Ange. notabiliter in l. j. C. de p̄ſcrip. xxx. an. vbi querit, ſi ſtante ſtatuto q̄ mulier vel minor non poſſint contrahere vel ſe obligare ſine conſenſu duorum propinquorum: aſ cōtractus ſit nullus: pone, mulier vēdidit fundū ſuum, nō interuenit conſenſus propinquorū in iſto cōtractu, celebratū eſt inſtrumentū, in quo mulier cōſeſſa eſt recepiſſe partem p̄eſc̄: nunquid vitiatō cōtractu principalis, etiam conſeſſio erit nulla: decidiſt ibi q̄ nō, quia cōſeſſio pbabit mero iure receptionē: q̄uis idē Ang. dubitauerit de hoc in d. l. ſi ſtipulatus. ſ. chryſogonus. z ibi tenet *Primum, z pro iſta opi. Bar. facit tex. in ſimili. in l. ſi. ff. de reb. eorū. ad q̄ facit tex. in l. ait p̄etor. ſ. permiſſi. ff. de mino. quē te. alleg. *Ro. hic vbi cōſeſſio nō vitiat p̄pter ineptitudinē p̄ceſſus, de quo ultimo ſolet pro notabili allegari dictum Bar. in l. ſi cōſeſſus. ff. de cuſto. reo. cū ſuis concor. Pro opi. etiā Bar. poteſt adduci: q̄ videmus q̄ cōſeſſio facta in iudicio, perempta inſtantiā remanet valida, ſm Bar. in l. properādū. ad ſ. p̄m. C. de iudi. *P̄anor. in c. pe. de iudi. niſi rēpōdeas ad hoc, q̄ non multū facit ad p̄poſitum: q̄ facilius cōſeruat illud q̄ a p̄ncipi. valuit, q̄ illud quod a p̄ncipio fuit nullū. arg. l. patre furioſo. ff. de his qui ſunt ſui vel alie. iur. Sed attēde, licet alij trāſeant cū doct. Bar. z ab eo nō eſſet iudicādo recedendū, tñ diſputādo videt q̄ ex multis confundatur, z in primis facit in *Primum tex. in l. ſi. ff. de conſti. pecu. quem tex. Bar. in l. ſi abſentis. in iij. col. C. eo. titu. reputat ſingularem, q̄ ſi nō valet q̄ctus principalis, nō valet etiā cōſeſſio in eo facta: tñ poteſt dicere, q̄ tex. procedat ratioe erroris, qui error habuit vitari cōſenſum z conſeſſionem, prout ita intelligit Bar. in rub. C. de conſti. pecu. in iij. col. *Secundo z fortius: contra Barto. allego illud q̄ vult glo. notabi. approbata per omnes, in l. ſi p̄tronus. ſ. patronū. in ver. ſauiana. ff. ſi quid in frau. patro. que expreſſe dicit, q̄ ſi nō valet q̄tractus principalis, nō valet aliqua acceſſoria: nec aliqua pacta, per quā glo. dicit Bar. in l. imperator. in pe. co. de ſta. ho. q̄ caſſato principali, intelligunt caſſata omnia in eo cōtēta. Idem per illā glo. dicit alibi Bar. in l. j. C. de inoffi. *37 dona. in iij. col. ver. quero vtrū iuramentū donātis z c. q̄ reſciſſo cōtractu principali intelligit reſciſſus penalis, z quodlibet acceſſorium imo etiā iuramentū, q̄ vltimū: de iuramento an ſit verum non firmo, cū in *Primum videat tex. in c. debitorē. de iure iuran. ideo iſtud vltimū de iuramento an ſit verū necne, habes egregie diſputatum per Alex. in conſi. cccclxij. incip. viſa petitione Antonij. in iij. col. Item p̄tra deciſionē Bar. videt facere illud q̄ vult Bar. et eſt approbatū z millies allegatur in palatijs. in l. ex teſtamēto. ad ſ. C. de ſi. i. c. vbi ſi nō tenet q̄ctus principalis, non tenet nec precarium nec conſtitutū, z idem tenuit idem Bar. ſub dubio in c. ij. de feudo dato in vicē le. cōmiſ. Idem tenet Alex. in conſi. lxxxj. lib. iij. incip. lecto z diſcuſſo. an. v. colum. ad ſ. z ſeq. z idem Alex. z *Woder. in l. quod in eo. in p̄ncipi. ff. de acqui. poſ. Ad idē z fortius mouet ex doct. Bar. cōiter approbata in l. grece. ſ. illud. j. de ſi deiſſo. quā approbat *Woder. in l. j. ſ. pe. ff. de ver. obli. z dixi in *38 p̄cedēti. dum querit: nunquid vtile per inutile vitietur: dicit Barto. ſi ſumus in diuiduis et ſeparabilibus, vtile per inutile nō vitietur: ſed ſi ſumus in indiuiduis z in inſeparabilibus, vtile*************

per inutile vitietur. *Punctus eſt videre quando quid dicatur in diuiduis. z dicit Bar. q̄ quatuor modis dicitur indiuiduū, inter alia dicit, q̄ indiuiduū dicit q̄ eſt principale z acceſſorium, ergo vult, q̄ vitiatō principali vitiet acceſſoriū. z p̄pterea q̄ ſtipulatio eſſet inutilis ſuper principali, vitiet z ipſa ſtipulatio z cōſeſſio. Ad idē cōtra Bar. z predicta, adduco illud q̄ tenet Bal. in l. ſi diuerſa. circa mediū. C. de trāſac. z ibi Raph. ſul. vbi tenent, q̄ reſnuntiationes poſite in cōpromiſſo, intelligunt ſi cōpromiſſum habebit effectum. z ponit etiā Alex. in conſi. xxx. q̄ incip. viſo inſtr̄o ſyndicatus. in j. vol. Bar. in c. cū olim. de p̄ſcrip. Iſta dixi vt de materia cogitendi. Ad predicta adde quod vult Inno. in c. cum venerabilis. de exce. quem reſert z ſequit Bar. in l. poſt legatum. in p̄m. in iij. col. de his quib. vt indig. z Bal. in l. alia. C. eo. in q̄trū *39 dicunt q̄ eo ipſo q̄ produco inſtr̄m in iudicio, videoz conſiteri omnia p̄tenta in inſtr̄o vera eſſe: nec aliquid releuat practica p̄curatorū qui dicūt, produco inſtr̄m in paſſib⁹ punctis z articulis ſcientibus pro me: in alijs nō. Iſta ſba nihil releuat quēadmodū nihil releuat q̄ pars eodem modo acceptat, ſm Bar. in l. j. C. vt que deſunt aduo. *Pone, q̄ inſtrumentū ſit nullū: an etiā vitabit cōſeſſio quam ego intelligo feciſſe producēdo, z diſtinguit Bar. vt ibi per eum. Per hec remanet expedita prima cōbinatio. Non omitto q̄ ad differentiā quā facit Bar. hic, an ſtipulatio fiat ex interuallo an incōtinēt: q̄ vide nō eſt illud q̄ tenet Ang. in l. pe tens. in iij. col. per illū tex. C. de pac. ſm ſextam lecturā vbi vult, q̄ ſecūda combinatio facta incōtinēt de eodē hz vim cauſe. *Secūda combinatio eſt, q̄ numero nomine meo z ſtipuloz reddi alij qui nō ſit iuris mei, cōcludit Bar. cum ſtipulatio ſit nulla, nō nouat obligationē p̄cedentē: z ſic actio oritur ex numeratione. tex. eſt clarus in ſ. p̄cedenti. in j. exemplo. z in l. ita ſtipulatus. ſ. chryſogonus. z cum Bar. oēs tenent z nullus diſcrepat. *Contra iſtam doc. Bar. moueo pulchram difficultatem. *Punctus eſt, q̄ numero pecuniā nomine meo, z ſtipuloz nomine alterius, ſtipulatio eſt nulla: ſed ex numeratione oritur actio. *Probo, q̄ ſi numero pecuniā nomine meo z illā ſtipuloz tertio, q̄ imo iſta ſtipulatio nouat obligationē p̄cedentē. z ſic impedit agere ex prima: q̄ ſtipuloz alteri, licet illi alteri nō querat actio, tñ ſtipulatio non eſt in totū inutilis: quia per ſtipulationē alteri factam, ſaltē queritur naturalis obligatio illi tertio. glo. in l. ſtipulatio iſta. ſ. alteri. z ibi Bar. expreſſe in iij. col. de verb. obli. ſi ergo querit naturalis obligatio, habeo regulā, q̄ ſola naturalis eſt ſufficiens ad nouandū z tollendū p̄cedentē q̄ctum. l. j. ff. de noua. ſ. p̄terea. inſti. quib. mo. tol. obli. q̄ hic inducat nouatio, p̄t euidenter: q̄ interuenit noua perſona, quo caſu de iure ſfor ſiebat nouatio ipſo iure: vt declarat Bar. in l. pe. ff. de p̄eto. ſtipu. Item interuenit obligatio naturalis in iſta ſtipulatione: ergo cū ex iſta ſtipulatione alteri facta oriatur naturalis obligatio vt p̄dixi: z ſufficiat iſta naturalis ad nouandū, z interuenit noua perſona, nō video quare nō ſit facta nouatio, z ſic cū nō ſit ſublat⁹ q̄ctus principalis, ſicut in ſimili dicit Bar. ſ. in j. combinatione: in iij. caſu. q̄ numerant pecuniā noie meo z ſtipuloz a pupillo ſine auctori. tuto. licet ſit inutilis ſtipulatio, tñ q̄ inducit naturalē obligationē inducit nouatio, q̄uis nō poſſim agere cōtra pupillū ex ſtipulatione: ita in p̄poſito, z ſic nō videt p̄cedere tex. in ſ. p̄cedenti. *Quicquid difficultati rēdeō, per ſtipulationē factā alteri, illi tertio nulla acquirit obligatio: etiam naturalis. tex. eſt in l. ſi ita ſtipulat⁹. ſ. chryſogon⁹. in ver. nullam obligationē. z ibi p̄derat Ang. ff. de verb. obli. z in l. j. ſ. ſi ſeruus me⁹. in ver. null⁹ eſt mōmēti. ff. de ſtipu. ſer. z tex. in ſ. p̄cedenti. in ver. numerant. ibi: nulla eſt ſtipulatio: ſed bene verū eſt, q̄ ipſi ſtipulati querit naturalis obligatio: ita intelligit glo. z Bar. in d. ſ. alteri. z Bar. in l. ſi q̄ pro eo. in vj. mēbro principali. ff. de fideiuf. ita magiſtraliter declarat Alex. verus iuriſconſult⁹, in d. ſ. alteri. z in ſ. p̄cedenti. in vlti. col. *Tū ergo illi alteri nō querit obligatio etiā naturalis, impoſſibile eſt q̄ fiat nouatio: q̄ nō interuenit noua perſona: ex quo in illo tertio nō cadit aliqua obligatio. *Pone ſtipuloz a ſeruo extra cauſam peculiare illud q̄ tit⁹ mihi d̄z, per illā ſtipulationē nō nouat debitū titij: q̄ nō interuenit noua perſona: ex quo ſeruus extra cauſam peculiare nō pōt etiā naturalis obligari: ideo nō cenſet noua perſona, ex quo in eo nō cadit naturalis obligatio: ita in ſ. p̄terea. inſti. q̄b. mo. tol. obli. *Sed q̄ a pupillo ſtipulamur illud q̄ alius d̄z: tunc ſit nouatio: quia pupillus naturalis obligat etiā ſine aucto. tuto. iſtud eſt q̄ dicit d. ſ. p̄terea. iſtud vult Bar. ſ. in j. cōbinatiōe in iij. caſu. hoc modo habes declaratiū, quō p̄cedat. *j. cōbinatio. Bar. intellige tñ illud q̄ dixi ſtipulatione facta alteri queri naturalē obligationē, nō ipſi alteri: ſed ipſi ſtipulati. Iſta cōcluſio d̄z ſane intelligi, q̄ verba obligatiua ſunt collata in perſonā ſtipulatis. executiua in perſonā tertij: tunc p̄cedit q̄ dixi, ex tali ſtipulatione querit naturalis obligatio ipſi ſtipulati: ſed ſi verba obligatiua z executiua eſſent collata in perſonā tertij, tunc nec illi tertio, nec ſtipulati querit obligatio etiā naturalis: vnde ſi dico p̄mitte mihi q̄ dabis tertio: quia verba promiſſionis************

alio in ſeſſo
ho valey

a Statuto.
Adde Bal.
in c. j. de con
ſue. re. ſeu. in
vſi. ſeu. doz.

b Utile. ad
de gl. in c. j.
p̄vi. diſtin. in
l. ſancimus.
C. de dona.
reg. vtile. de
re. iur. l. j.

ba promissionis et sic obligationis, sunt collata in personam stipulis
lantis executiva, et sic dabis, sunt collata in personam tertij: tunc
queritur mihi naturalis obligatio, alio secus, glo. est approbata
in l. stipulatio ista, §. si quis insula, in ver. fieri, ff. de verbo. obli. per
quā glo. Ang. in l. §. ff. de pac. colligit istā doctri. et limitationē. Et
si dicis, quā verba obligativa sunt collata in personam stipulatis, et
executiva in personam tertij, ista stipulatio dicitur ceteri utilis, tanquā
ille tertius sit adiectus solutioni, ergo dicitur oriri naturalis et civilis ad
istud rīdet Bar. qui nihil ignoravit in §. si stipuler, in §. combina
tione: arg. procedere, quā mea, i. stipulatis interesset, sicut stipulari
tertio, alio si non interesset sola naturalis querit, super qua solutio
volo quod bene et diligenter consideres. Per hec est expedita hec secūda
cōbinatio, quā alij nihil dicāt. Tertia cōbinatio, quā numero
pecuniā noie alieno: clarum est quod per numerationē, et sic per acta
corporea querit actio, ut declarat §. in textualibus. Pone quod stipu
lor reddi illi tertio: nunquid illi tertio querat actio ex stipulatione.
Barto. hic fuit in noua et mirabili opi. quod sicut ex numeratione illi
tertio querit actio, ut hoc §. ita per stipulationē factā super nume
ratione illi querit actio, et per hoc debes limitare regulā, §. alteri.
quod quā stipulatio sit alteri accessoria: querit alteri sicut ex numera
tione et sic due oriuntur actiones: mouet Bar. per l. §. C. per quas
perfo. no. acqui. ubi imperator statuit de nouo quēadmodū per
numerationē factā noie tertij, queritur actio sine cessione, pone quod
solute illi numerationis secuta sit hypotheca et obligatio bonorū,
nunquid etiā illa hypotheca querat illi tertio, dicit ibi tex. quod sic, quod
accessoria. Ita inducit ad ppositū Bart. sed errat, quod quā intercedit
numratio et stipulatio, non censet accessoria sed principalis, l. si ita
stipulat, §. si. cū. l. seq. de nouatio. ideo tex. in l. §. qui loquitur de hy
pothecaria quod est accessoria, nihil pbat de stipulatione quod est princis
palis: ideo damnat in hoc, et enī reprehendunt Bal. Sali. Rapha.
Fulg. et cōter Moder. hic, et Pau. in d. l. si ita stipulat, §. chryso
gonus, et ibi Lumanus et Alex. et ibidē Reti. in §. col. reprobant et
admirant. Imol. in l. §. ad finē, ff. de dona. et in d. l. stipulatio ista, §.
si stipuler, ff. de ver. obli. Alex. hic: Quis Pau. idē in l. §. pecuniā.
§. eo. et in l. cai. §. solu. mat. et plen. in l. §. si. per illū tex. ff. de dona.
conetur defendere suam Bar. p̄supponēs, quod isto casu stipulatio
debeat ceteri accessoria, quod fundamētū nō est tutū. Non omitto
duo, p̄mo quod Raph. Fulg. et Lud. ro. hic conantur sustinere Bar. nō
per illā l. §. sed per rōnem, quod quā numero pecuniā noie aliter, cū
illi acquiritur actio, fingit eius cuius noie numero, l. singularia, §. eo. si
ergo postea stipulor videor stipulari super re eius: et sic ei acquiritur.
l. pe. C. ad exhi. que lex nihil facit, quod loquitur quā res super qua stipu
lario durat fuit illius cuius noie sit stipulatio, allegat etiā l. pro
curator ex re, ff. de procur. et l. iulianus, §. quod procurator, ff. de actio.
empti, et l. si cū videret, in prin. ff. de pig. actio. quibus iurib. cauet,
quod quā quis stipulat super re alteri, illi alteri acquiritur saltē utilis.
Sed rīdet ipse Fulg. in l. §. pecuniā militis, §. eo. quod hic nō stipulat
super re alterius sed super re dubia. Secūdo nō omitto quod Lud.
ro. hic dicit, quod tenendo opi. Bar. sequuntur correlarie duo. P̄mo
quod hodie sit correctus, d. §. chrysogonus, secūdo quod correctus sit ho
die, §. quoniā, §. ea. l. sed tu aduerte ad duo, p̄mo quod p̄mū corre
larium non est verum, quia opinio Bar. quod damnatur ut §. dixi.
secūdo quod etiam tenēdo opi. Bar. non sequit secūda correlariū:
quia in d. §. quoniā, stipulatio nō est facta nomine eius cui facta
est numeratio, sed nomine alterius. Quarta combinatio est et
clara quā numero nomine alieno et stipulor nomine meo, et in hoc
Bar. bene dicit, et videas hic Bal. in vlti. q. qui diffuse disputat
hunc passum: et tū non recedit ab opi. Bar. vide etiam Bal. in l.
si absentis, in l. §. sua combinatione, C. eo. ubi videtur aliter dicere.
Sequitur §. deposui. Jason maynus.

1 Solo animo an queratur possessio vel dominium.

2 Traditio requiritur in acquirendo dominio.

Deposui. Iste §. p̄pter legem seq. que de directo triare
videt, eo quod trium dicto, Alex. hic dicit esse
terribile, legitur altero de quinq. modis: et duos intellectus pos
nit glo. alios ponit doct. ut statim, §. referā. ideo aliter nō summo
nit p̄pter varietatē lecturarū. Premitto vñ quod dixi in l. si quis nec
causam, §. eo. quod differentia est inter depositū et mutuū: quia si pecu
nia deposita perit, periculum spectat ad dñm: sed si pecunia mu
tuata, casu fortuito perit: perit periculo eius cui est mutuata, pos
tuata ergo, quod deposita pecunia sit actū, quod depositari? uti possit:
quia ut scis depositari? nō potest uti deposito, alio cōmittit furtū,
l. §. C. depositi, queritur cuius erit periculū istius pecunie, tex. hic
dicit, quod debitoris, l. sequēs videt dicere trium, de cōcordia vide
bitis in glo. Diuido istum §. cum, l. seq. in sex partes principiū
ponit thema ex quo tacite quod elicitur scda ibi: nerua et pcul. ponit
respōsio nerue et procul: tertia ibi: et est verū, ponit approbatio il
lius decisiois: quarto ibi: aio em cepit possidere, remouet quoddā
dubij, naz hic decidit fieri mutuū: sed in mutuo requirit trālatio
dñij, l. §. mutui, §. eo. sed sic est quod ad trāferendū dñij duo re

quirunt: titulus et possessio, l. traditionibus, C. de pac. sed hic non
interuenit possessio, ad hoc rīdet iuriscō. imo interuenit posses
sio, quod data licentia per dñm cum rem haberet penes se cepit aio
civiliter possidere, ibi ergo trāsit periculum: ponitur illatio ex
predicta decisione: quod si cōtrahitur mutuū, periculū debet ad de
bitore spectare, cum regula sit, quod res perit illi cuius res est, l. neq.
pignus, C. de pig. ac. §. in l. seq. ponitur alia decisio. C. §. in ver.
possidere, et quod ista glossa inordinate procedit. Diuido eam magi
straliter in quatuor partes principales: p̄mo declarat textū, ibi,
sed cōtra quia solo aio, habes aduertere propter illud quod gl. i. vlt.
pte dicit, l. et nō videatur formare nisi vñ cōtrariū tñ reuera sunt
due oppositiones: vnam glo. expresse format, aliam tacite, et ad il
lam tacitam postea respondet in vlti. parte. Expresse oppositio
est, in q̄tum text. dicit, aio cepit possidere, cōtra, solo aio nō potest
acquiri possessio, l. quēadmodū, ff. de acq. re. do. et ista oppo. cla
re formatur in glo. dum glo. in sol. allegat. Lelius, et l. hec si res, de
rei ven. tacite sentit alia oppo. fad trāferendū dñij prout
in mutuo, requirit et nō sufficit solus titulus: §. requirit, quod res sit in
p̄ntia, et gl. nō rīdet hic: sed rīdet in vlt. pte, quod spāle est in pecu
nia: ut trāferatur dñij licet res non sit in cōspectu. Dic clarius
quod in illis, l. dñi dicit, si res sit p̄ns: non intelligitur, i. in p̄ntia, sed
apud possessorem, ut expresse postea tex. innuit, ita declarat glossa,
et Bar. et doc. in dictis, l. Lelius, et in d. l. hec si res, in l. §. parte, gl. for
mat alias oppo. cōtra text. qui videt velle, quod etiā ex cōtractu iun
cta patientia domini nō trāferatur domini sine possessione, quā
res est penes debitorem, et respondet destruyendo tex. in §. inter dñ.
instit. de rerū di. veritas est ut dicit Barto. quod si quis ab initio ha
beat rem penes se voluntate domini, postea fuit celebratus cōtra
ctus habilis ad trālationem domini, trāferitur dominiū absq.
alia apprehensione: si vero non habeat domini voluntatem se
cus, l. §. si rem, ff. de acq. pos. sed quā non habes re penes te, l. et
interueniat contractus vel voluntas domini, nō trāferit posses
sio, prout declarat Bartol. hic, et in l. singularia, in vj. colū. §. eo. tit.
2 Nota ergo ex predictis, quod ex sola voluntate dñi et ex solo cons
tractu nunquid trāferatur dominiū, nisi interueniat traditio ve
ra vel ficta, l. §. C. de acq. pos. Fallit, nisi res illa esset penes acq.
rentem, quod tunc ex sola voluntate dñi trāferatur, et istud intelligit
Lu. ro. verum, quā dñs scit illam rem esse penes acquirentem, sed si
dñs ignorat quod esset res penes acquirentē, ex solo dñi nō trāns
feretur dominiū, alleg. glossa, singu. in l. quedam mulier, ff. de rei
vendi. sed de hoc est text. in l. §. in fi. C. de acquiren. pos. In quarta
parte glo. soluit contrarium quod tacite formauerat in secūda par
te, secūda ibi, sed contra, tertia ibi, nec obstat, quarta ibi, vel dic.
C. §. in l. §. si ab initio, et pro introductione aduerte quod ista, l.
vñ §. iurari, §. si. l. precedentis, ideo pro cōcordia glo. p̄ma a frōte vñ
ponere tres intellectus: sed caue ne te decipiat, quod nō sunt nisi duo
intellectus, quod i. vlt. pte repetit p̄mū intellectū quē reprobat, ideo
diuide in quatuor ptes principales: p̄mo ponit p̄mū intellē
ctum ad tex. quē gl. visa est sequi, ibi, et fm hoc verbū hic positū
si voles, glo. tenendo illū p̄mū intellectū remouet facitū trium.
§. ibi, et erat differentia, gl. ponit secūda intellectū, quarta ibi, alij
autē faciūt differentia, videtur ponere alium tertij intellectū, sed
nō est quod reprobat p̄mū, ideo Bar. hic nō refert nisi duos intellē
lectus, §. In eadē glo. ad fi. Pro clara intelligentia glo. et tex. vidēs
dñi est quomodo debeat cōcordari ista, l. cū. §. precedentis, glo. ponit
duos intellectus, p̄mus est, quod in l. quod si ab initio, ideo non h̄bit
statim mutuū: quod dicunt si voles, cuius verbij natura est, ut dato
quod semel voluerit, possit variare et nō velle, et ideo si deceremus quod
statim esset mutuū, posset desinere esse, quod esset absurdū, requirit
ergo quod incipiat uti, et tenendo istū p̄mū intellectū dicit gl. in se
cūda particula dicitur exponi tex. si voles, idest si voluntarie vsus fue
rit, quare exponit isto modo: dicit, quod si cōditio si voles, implet so
la voluntas: quā admittatur variatio, l. si quis stipulat, alleg. in
glo. tñ tex. requirit actū facti, ut dicatur impleta cōditio, propter
hoc dicit glossa, intellige, si voles, i. si voluntarie vsus fuerit, ita quod
hec cōditio habeat annexū factū, et tunc nō potest impleri sola
voluntate: sic amotio requirit, alleg. text. in l. fina. de rerum diu.
ubi in simili, verbum voluit transcendere, exponitur: idest volū
tarie transcederet, Bartol. ibi inducit ad statutum quo caue
tur si quis voluerit corrumpere puniatur: intelligi debet: idest si
voluntarie corruerit, non quod sola voluntas puniatur, et pro
illa decisione Bar. habes aliam glo. similem in l. §. in gl. in ver. vo
luerit, ff. de lega. ij. quam ibi Pau. ponderat pro illa decisione, et
aliam glossa, in l. §. in glossa, §. C. de codi. quam etiam ibi ponderat
Pau. idem quod Barto. tenent Bal. et Ang. in l. si quis sempro
nium, ff. de here. instit. iste p̄mus intellectus glossa, non est tenens
dus, p̄mo est contra, text. quem Alberi. allegat, in l. §. si pecu
nia apud te, infra depositi, ubi textus utitur verbo preteriti plus
quam perfecti, si voluisses: et tamen non est mutuū, donec pec
unia moueatur: ergo solutio est falsa. Secundo secundum istum

intellectum, esset differentia in verbis, quibus esset usus deponens, tñ text. hic, et in. s. prece. non faciunt differentiam in verbis, sed an ex intervallo deponens permiserit uti, an vero ab initio, nec est verum fundamentum glo. q. si isse semel voluerit uti, possit postea variare: ex quo declarat voluntatem, si ponemus esse mutuū. voluntas transisset secū executionem, nec admitteretur variatio. l. apud auidiū. vbi Bart. declarat. ff. de opt. leg. sed in. l. si quis sit pulatus. alleg. in gl. q. quis semel legatarius declarauerit voluntatem: tñ quia res apud se non erant, non potuit transferri dñi in eū: ideo variatio admittitur: et ita Pau. de ca. et Alex. hic. Scds intellectus gl. est q. in. s. prece. voluntas accipiens precessit voluntate dñis, in. l. q. si ab initio, voluntas accipiens secuta est. Aduerte, q. declarado bñ, isse est bonus intellectus, et tenet Pau. hic et Bal. in. l. in euentis. in. v. opp. C. de contrahen. emp. quē intellectū. sic declarat in. s. prece. voluntas accipientis precessit voluntate dantis, nam depositarius rogauit dñm vt sibi permitteret uti pecunia de posita, et q. istud sit, dicit ibi tex. ad eum qui mutuā rogauit, et do minus fuit cōtentus: et sic in. s. precedēti, primo precessit voluntas accipientis: deinde dñs fuit cōtentus: sed in. l. q. si ab initio, non interuenit voluntas accipientis, sed sola voluntas dantis: q. dixit dñs deponēs, permitto tibi uti pecunia si voles: ideo subdit text. q. incertū est an tu velis: non est statim mutuū nisi ceperis uti: et fm hoc non obstat id q. contra istum intellectū opp. Alb. et Fulgo. et Alex. hic, q. in cōtractibus qui re contrahuntur non refert que verba precesserint, vel que secuta sint q. verū est, qñ apparet de voluntate vtriusq. partis, sed in. l. ista non apparebat de voluntate accipientis. Alium intellectum extra gloss. ponunt Buil. de cu. Jac. bu. et sequunt Alb. Salic. et do. Alex. hic: et dicūt, q. tex. debent intelligi et concordari realiter, prout expresse dicunt. nam in. s. deposui, dicit, q. ego deposui pecuniam ex causa depositi penes te: et postea (et sic ex magno intervallo) tibi roganti permisi, q. possis uti pecunia, dicit text. statim est mutuū: quare, q. ex quo ex intervallo post fuit appositā ista conuentio, apparet q. partes voluerint reuocare, et sic reformare cōtractū: sed in. l. q. si ab initio statim qñ deponēbatur fuit dictum, q. posset uti si volet, et tunc non est presumendū, q. deponens voluerit statim discedi a deposito, nā a principio pōt apponi pactū contra naturā depositi, et tñ remanebit depositū. l. lucius. et l. die sponfalioz. j. depositi. Istum intellectū multū suadet aduersariū, q. si ab initio, que dñs aliquid esse, si ab initio sit conuentum, aliud si postea, id omitto, q. cōtractum intellectū obstat tale motiū: nā fm istū intellectū sit differentia: an licentia vtendi pecunia deposita interueniat post depositum ex intervallo: an nō. et sic non sit aliqua vis in illa condicione, si voles: et sic f. istū intellectū, si licētia (de qua in. l. quod si ab initio) esset cōcessa ex intervallo, statim fuisset mutuū etiā si pecunia non fuisset mota: et si nō ex intervallo dixissem, permitto tibi uti, si voles, statim diceret mutuū: et tñ id vltimū videt falsū p regulā. l. quoties. ff. de noua. vbi quoties post primū actū purū sit secundus sub condicione: ita demū secundus nouat primum, si conditio impleat et nō aliter: ergo etiā si ex intervallo dare licentia vtēdi si voles, anteq. ista cōdictio esset impleta nō dicit mutuū (do. Alex. hic respondet, q. prima cōdictio tacite inest: eius ergo expressio f. eū nihil operatur: tu cōsidera, q. cōdictio ista, si voles, dato q. tacite inest, tñ cōdictio q. cōtinet in se actū facti: vt illa si voles uti, de qua loquit. d. l. q. si ab initio non tacite inest. Quartū intellectū ponit Bal. hic, q. dicit, q. in. s. si precedēti fuit appositā conditio cōsistens in sola voluntate: q. dñ ille rogaret mutuū pecuniā, fuit dictū habere mutuā si voles, q. cū statim impleat sola voluntate, statim est mutuū: nō obstat tex. dicens, permisi tibi: q. respōsio d. intelligi fm interrogata: q. nihil est: q. illud procederet qñ nūcio esset dubius: sed hic est clara, sed in. l. quod si ab initio, fuit appositā conditio cōsistens in facto et c. quē intellectum reprobant Fulgo. Pau. Lud. ro. et Alex. hic, q. fm istū intellectū, substantia cōtractus conferret in solā voluntatem vnius pñtium, q. fieri nō pōt, per regulā. l. in emētis. C. de ghen. emp. Quintū principalem intellectum ponit Bald. hic: sed ego clarius referā quā ipse dicat debet scire, q. actus nō pōt cōferri in voluntatē expressā debitoris: sed bene in velatā seu voluntatē habētem factum annexum. l. nō in q. ff. de condi. et demō. l. j. ff. de leg. j. no. in. d. l. in euentis, vnde in. l. q. si ab initio, si concedens dixisset, cōcedo tibi pecuniā ex cā mutui si voles, non valeret: q. cōferret in voluntatē expressā: sed in. l. q. si cōtractus fuit celebratus in voluntatem velatā habentem mixturā facti, et sic valet, q. dictum fuit, habere pecuniā mutuo si voles uti: q. igit ista conditio nō consistit in sola voluntate, ad hoc vt impleat requiritur implementum facti, et sic q. incipiat uti: sed in. s. precedenti nulla fuit appositā conditio: sed do minus absolute permisit uti: ideo statim fuit mutuū: prout est text. in. l. rogasti. in princ. et ibi Lud. et Alex. in. j. no. ad hoc not. j. eo. tit. Quid tenendū, ego puto q. nullus intellectus ex his quos. s. re xuli sit bonus de perse, sed iungēdo tres intellectus simul habet

bis veritatem. (Iunge intellectum glo. et intellectū Buil. et istum vltimū intellectū Bal. et habebis veritatē. Dico ergo, q. in. s. deposui, dñs primo deposuit pecuniā ex causa depositi, deinde non statim sed ex intervallo postea accipiens rogauit istā pecuniā mutuo, et sic precessit voluntas sua, dñs permisit pure: tunc istis concurrētibz statim est mutuū: q. nō erat cōditio aliqua implēda, et partes de cōi cōsensu intelliguntur recessisse a deposito et fecisse cōtractū mutui. Et si dicas, quare requiritur ex intervallo, respondetur, quia si incōtinēti tempore depositi permittere, remaneret depositū: q. partes nō presumunt mutare primū actum. l. lucius. et l. publicia. ff. de positi. sed in. l. q. si ab initio, statim tempore quo dñs deposuit nō rogatus ab accipiente, dixit permittit. vbi si voles uti pecunia: tunc quia nō libere permisit, sed cū illa cōditione habēte mixturā facti: ideo nō statim est mutuū, sed ita demū si incipiat uti, et sic deueniat ad factum. Jason.

- 1 An in re exposita venali sit licita penitentia.
- 2 Quid in contractu permutationis.
- 4 Cuius gratia contractus dicatur celebrari.
- 5 Si roganti mutuū dem lanceam vt vendat et precium retineat, dicatur mutuū contractum.

Rogasti. Pecunia redacta ex venditione rei mee, de partium voluntate statim in causa mutui cōuertit. h. d. primo, et periculū rei tradite ad vendendū, vt precio quis utat, pertinet ad vendentē, si talem rem venalē habebat: aliter pertinet ad accipientem. h. d. secundo, et sic sunt due partes in tex. que patet ex summario. Continuatur cum. l. precedenti: quia. s. dictum est, quō pecunia deposita possit cōverti in mutuū, in hac. l. dicit, quō pecunia redigēda ex re alterius, possit in mutuū cōverti. Dubiū faciebat in prima parte: quia ad hoc vt sit mutuū oportet, q. fiat de meo tuū: vnde negatiue si non sit de meo tuum nō est mutuū. l. j. s. appellata. s. eo. tit. sed hic pecunia quā habuisti ex venditione rei mee, nunq. fuit mea, per q. sequēs videt q. nō fuerit mutuū: tñ ratio decidēdi fuit: q. qñ tibi requirēti pecuniā mutuo, dixi capias istā rem meā vendas et habereas pecuniā mutuo, fingitur fictione iuris q. venderis rem et dederis mihi pecuniā, et sic habueris a me mutuo, et sic breui manu et c. tex. est in. l. singularia. j. eo. Istud est mutuū naturale, cuius ciuile cooperat fingēdo. In secūdo dicto, inquantū iuriscōsultus distinguit: an ego prius habere rem venalē, an nō: vt habes in litera. ¶ Nota, duos singulares effectus qui nō ponunt hic in tex. circa istam rem expositam ad vendendū. ¶ Primus est, pone posui rem meam ad vendendū puta librum penes bidellum ad vendendū: comparat vnus, petit librum a bidello: bidellus tradit: ille vult emere: dicit dñs nolo amplius vendere quia penituit: nūquid sit licita penitentia, certe non, imo tunc ex quo posuit rem ad vendendū potest inuitus cogi ad vendendū, ita limitatur regula. l. nec emere. C. de iure deli. Et potest cogi vt iusto precio vendat arbitrio iudicis. Ita singulariter dicit Barto. nec memini alibi vidisse, in. l. non enim. ff. rerū amo. per illum tex. fm vnum intellectū glossi istud dictum esset verum esset singulare et mirabile: sed nō puto esse verum: et inuenio primo L. et Bal. in. l. j. C. de epis. audi. in isto casu expresse dicere contrariū, et notabili et melius Alb. de rosa. in illa. l. non enim. ff. rerū amota. tenet contrarium, et ostendit q. ille tex. nihil probat etiam cum intellectu glo. et cōtractus a principio debent esse mere voluntatis anteq. deducantur ad esse, per regulā. l. in cōmodo, s. sicut. j. cōmo. ¶ Secundum not. circa istam rem expositā venalē: licet in cōtractibus innominatis habeat locū cōdictio ob causam ex parte eius qui impleuit, ad repetendū q. dedit cōtra partē nō perfecte implentē, et sic locus sit penitentie in actibus innominatis. l. si pecuniam. in prin. vbi dicitur, j. de cōdi. ob causam, tñ in actu innominato puta permutationis, si ego exposui aliquā rem venalē siue mobile siue immobile: postea illam permuto tecū alia re, et trado: tu autem nō impleas pro parte tua, quia nō tradis vel tre dis rem que euincitur, et sic nō perfecte: certe ex parte mea qui impleui in isto cōtractu innominato, nō habet locum penitentia: nec possum per cōditionē ob causam repetere rem quā dedi: quia illa res fuit exposita venalis, que postea fuit permutata, tex. est in. l. j. fm vnum intellectū glo. C. de rerū permut. quem ibi doct. approbant, et dicit Bar. ibi q. est singularis tex. ad hoc, ita etiam no. illū tex. Bar. in. l. j. circa si. in penul. q. vel melius, penul. dicto. ff. de rerū permuta. illum tex. etiam ad hoc reputat singul. Bar. in. l. j. C. de condi. ob causam. et Ange. in. l. sciendum, s. deinde. ff. de edili. ed. sequitur Imol. in. l. aristo. in prin. ff. de dona. nec aliquis in mundo contradicit quem ego viderim. ¶ Nota ex ista. l. q. quando quis dat alicui rem suam vt vendat: et habeat pecuniam mutuo, tenetur ex causa mutui. intellige fm. l. si tibi rem. in prin. ff. de prescrip. verbis. et l. j. ff. de estim. actio. ea. l. si margaritā. ff. pro soc. et fm distinctionē Albe. et Pau. de cast. hic. ¶ Nota. ibi: vt nummis vtereris, iuncto tex. ibi: mutuam pecuniam factam. hic esse tex. quem

ter. quē Lud. ro. reputat singu. z ponit bo. Alex. in. j. not. licet nō faciat de eo mentionē. Mutuū dñitur sola voluntate, etiā anteq̃ recipiens incipiat uti, qđ facit ad intellectum. s. de posui. in. l. certi cōdictio. s. eo. unde si concedo ut utaris vel possis uti nō adiecta alia conditione, ipso iure statim fit mutuū, etiā anteq̃ utaris.

¶ Mo. h. ex ter. in si. maxime si sine usuris, hic esse ter. meliorem de iure fm Ang. f. ad cognoscendū cuius gratia cōtractus dicat celebrari. nam nō debet attendi, q̃ vterq̃ utilitatē percipiat: sed cuius gratia principaliter fact⁹ sit dñtus. de hoc dixi in. l. si quis nec causam. in prin. s. eo. ideo nō repetō. ¶ Mo. in pbo si videris. ad si. glo. istud qđ dicit glo. q̃ nō iste nō utit pecuniā, est dñtus innotatus z oritur actio prescrip. verbis intellige verū, nisi iste acceperit rem vendandā causa societatis, vel ex mādator: vel ex alia causa noiata: tunc orit actio ex illo dñtu, nō actio pscriptis vobis: dato etiā qđ nō utatur. ter. est in. l. si margarita. ff. pro soc. z in. l. si tibi rem. ff. de prescrip. ver. fm Albe. z Pau. de ca. bic. ¶ In glo. in ver. factā. istud est difficile dñtum, qđ dñtum etiā format glo. in l. singularia. in glo. vlti. in prin. j. eo. z qđ doct. ibi plene examinant istud dñtum: ideo referuo ibidē examinādū. ¶ Extra glo. solus Lud. ro. hic, circa primā partē ter. mouet nouam difficultatē: dñtur in prima parte: si amico roganti pecuniā mutuor: dedi lancē ut ea vendita nūmis vteretur: statim facta vēditiōe dñtur mutuū in talibus nūmis: pulchriū dubiū est: nūquid iste debitor teneat restituere quātitatē pecunie: an pō si velit restituere eandē lancem, possit inuito creditore. Lud. ro. refert se in cōtingentia facti cōsultasse z obtinuisse cōtra dñm Hellū de sancto geminia. q̃ posset restituere illam lancē inuito creditore: motus vna rōne: qđ quoties quis est debitor quātitatis pecunie nō simpliciter, sed respectu certe speciei, potest illam speciem inuito creditore soluere. Ista est doc. Bar. approbata in. l. si. s. mutui. s. eo. vbi allegat quatuor leges, z ibi etiā retuli istā decisiōe Lud. ro. plus tē: dato q̃ in casu huius. l. iste debitor fuisset dñatus ut solueret quātitatē pecunie quam recepit, adhuc nō obstatē snia posset tēpore executionis soluere illā lancē quā accepit: per ter. quē etiā alleg. Bar. in. d. s. mutui. in. l. fideiussoz euctionis. ff. de excep. doli. Ista passum aliū nō attingunt. Ista est vna ex cōclusionibus quas hodie publicare fecit: ppter ea diligētius examino istum articulū. Pro eius fōitate debea tu prouecte in primis aduertere, qđ si ista decisiō Lud. est vera ad istum ter. ex ea infero duas notabiles illationes, z duos notabiles effectus: nam si verum est, qđ debitor possit soluere lancē pro quātitate pecunie: eo quia censeatur debitor quātitatis respectu certe speciei: ut dicit Lud. sequit, qđ cū nos habeamus cōclusionē magis cōmuniter approbatā, qđ quādo quis est debitor quātitatis respectu certe speciei liberaf perēpta illa specie debito quātitatis. Ita cōcludit Bar. in. l. quod te. in j. col. s. eo. vbi disputat. z ibi Bar. ad hoc alleg. quatuor iura: et idem Bar. vbi Mod. ponunt in. l. si ex legati causa. de ver. oblig. cū suis cōcorsequeref ergo, qđ vēdita tali lancē si cōtingeret eam cōsumi incēdio vel aliter, debitor etiā esset liberatus a quātitate. (secūdo ex hoc sequeret correlarie magna limitatio ad istum ter. qđ dicit, qđ si ego nō habebā propōitū vendēdi lancem: z ut tibi mutuarē pecuniā eam dedi vēdendā, periculū est statim tui accipientis: z cōsequēter si cōtingeret lancē perire: nū tu debitor teneris ad estimationē: certe si decisiō Lud. est vera, oportet limitare istum ter. imo restringere, qđ periculū spectet ad accipientē, verū sit anteq̃ vēdat: sed postq̃ vēdidisset nō solū periculū nō spectaret ad eum, imo fortius si ptingeret lancē perire, esset sua utilitas: quia per hoc liberaretur etiā a quātitate: sed quia ista sunt nimis absurda: ideo pro veritate publicauī dictam cōclusionē contra Lud. ro. hic: qđ nō posset debitor talem lancē soluere inuito creditore: quia si illa esset vera, sequeretur absurda que retuli, z precipue qđ perdita lancē vel cōsumpta, debitor qui habuit pecuniā liberaretur a quantitate, contra. l. hominē. ff. manda. z. l. qđ si possessor. s. si. ff. de peti. here. nec est verum fundamentū Lud. dum dicit, qđ iste debitor cēsetur esse debitor respectu certe speciei, id est lancis: dicit falsum. Ostendo occulta fide quādo dō tibi lancem vendendā, ut ea vendita nūmis utaris, fm qđ dixi in ter. hic cōtrahitur mutuū naturale: cui ius ciuile operat: z nisi ius ciuile operaretur, nō posset esse mutuū: ex quo illa pecunia nūq̃ fuit mea: ideo nō potuit cōtrahi mutuū verē: tamen quia lex fingit qđ postq̃ vendideris lancem tu dederis mihi precii z ego numeras uerim tibi illā pecuniā: z sic breui manu fingitur pecunia tantū a me ad te profecta. l. singularia. j. eo. z. l. licet. ff. de iure dot. ergo in isto mutuo nō est nisi quātitas pecunie debita, non respectu certe speciei: quia in mutuo non potest haberi respectus ad speciem. l. si. ff. de prescrip. verbis. ita sentio z concludo.

1. An pactum possit tollere actionem.

2. An in minori summa prolata dispositiue intelligitur dictio taxatiua. name. z.

4. Ubicūq̃ est consensus vtriusq̃ partis, ibi orit naturalis obligatio.

4. Argumentum a partibus sufficēter enumeratis. nu. 6.

5. An ex pacto nudo de donando possit agi.

6. An ex pacto de luendo, seu retrouendendo, usura committatur.

7. In dubio non presumitur contractus usurarius.

8. In dubio non presumitur delictum. nu. 9.

10. An si obligationi mutui adiciatur factum, dicatur usura.

11. Si doctor mutuet pecuniā scholari ut secū intret est usura.

Si tibi decē dederō. Hoc dicit, obligatio mutui p̃t dñi in min⁹

quā sit datū: s. nō in pl⁹. h. d. z h. z duo dicta q̃ patēt ex sumario.

1. In primis pōdera ter. in pbo, ipso iure. hic esse ter. sing. s. Bal.

hic in lectura antiqua: et meli⁹ in lectura ordinaria i prima opposi-

sitione: per quem limitatur regula. l. si vnus. s. pactus ne peteret.

cum gloss. s. de pact. vbi docto. vbi ponitur regula, quod si preces-

dit contractus efficac ex quo oriatur naturalis z ciuilis obligas-

tio, et fiat pactū de non petēdo, tale pactum nō pōt ipso iure tol-

lere actionē, cum sit nudū: sed bene parit exceptionē (per istū text.

limitatur sing. illa regula ut procedat, qđ post contractū iā perfe-

ctum, fieret postea istud pactū de non petēdo: tunc ipso iure tol-

lere nō posset: sed si a principio tpe quo fit dñtus apponeret pactū

de non petēdo. Istud pactum appositū a principio impediret

ipso iure ortum vtriusq̃ obligationis, z sic actionis: z ad hoc bes-

ne fa. it vulgata regula: qđ facilius quid impeditur fieri: qđ postea

quā est factum tollat. l. patre furioso. de his qui sunt sui vel alieni

iuris. z. c. quēadmodū. extra de iureiur. Ista limitatio elicitur ex

hoc ter. hoc modo. Nam qđ mutuo. x. obligatio intelligit cōtras-

cta ad. x. z tū hic est text. qđ si a principio tunc fiat pactum, qđ nō de-

beantur nisi nouē, ipso iure nō debent nisi nouē: qđ pactum fiebat

in ipso ortu obligationis, et ante. Bal. Alb. de ro. hic ad hoc not.

istum ter. idem no. Pau. hic in. j. notabili. z do. Alex. hic. z idem

Alex. in. d. l. si vnus. s. pactus ne peteret. in. j. colū. in. iij. not. nec

inuenio aliquē discrepare. Ego aut veritatis inquirede cā publicis

caui hodie cōclusionem in contrarium, qđ talis limitatio nō pbas-

tur ex hoc ter. z fundamentū quo moueor est: qđ si numero tibi. x.

non est verum, qđ ex tali numeratione oriat aliqua obligatio vel

actio: actio enim non orit ex numeratione: sed ex eo quod partes

agunt: text. est clarus in. l. nō ois. in prin. z. in. l. si ego. j. eo. ti. z ter.

plenius in. l. obligationū substantia. in prin. ff. de act. et ob. ortus

ergo obligationis non est in numeratione, ut prefati docto. pres-

supponunt: sed est et inde incipit, ex eo qđ partes agunt (Si ergo

numero. x. et agimus qđ nouem tantum debeant, nō est verum qđ

hic impediatur ortus ex numeratione: quia cum ex sola numeras-

tione nō oriatur actio ut dixi: sed ex eo qđ partes agunt: certe ill-

ud qđ non est, nō potest impediri: quia non entis nulle sunt qua-

litates: vulgata. Leius qui in provincia. j. eo. et sic mihi videtur qđ

iste text. nihil pbetit pro primo notabili Bal. z aliorū adde ter.

in. l. lecta. in ver. pe. j. e. ibi tū vtriusq̃ obligatio ipso iure nō com-

mitteret, vbi pactū nudū quē nō posset ipso iure tollere usuras

iam committat: tū ibi dicit ter. bene ipso iure impedit viuras

committēdas ne committant. Secūdo pōdera eundē text. duz dix-

cit, ut nouē debeas: nā subauditur dictio, tantum: z ppter ea hic

est ter. fm Bal. Paul. z Alex. hic. f. qđ in minori summa plata dis-

positiue, intelligitur dictio taxatiua tm. facit bene text. in. l. pe. s.

si. ff. de act. emp. no. glo. in. l. venditor hominis. in prin. eo. titu. que

respondet ad illum ter. qui videt facere in contrarium: z Alexā.

hic allegat pro cōcordantiū secus est qđ summa profertur ex par-

te creditoris enuntiatue. l. rationes. vbi glo. z Barto. z doct. not.

C. de proba. Bart. et oēs in. l. si quidem. per illū text. C. de transac.

z in. l. si cum dos. ff. rerū amo. f. Quid aut, qđ summa* profert a ter-

sternūquid subintelligatur dictio taxatiua tantū: exēplum. testis

product⁹ dicit talem rem venditā valere centū, nunqd subintelligi-

gatur, tētm: ita qđ nō plus, ponit Bar. post glo. in. l. si. s. j. ff. de le-

ga. j. Lud. roma. in. l. cum furti. vbi videas ter. ad predicta. ff. de

in litem iuran. et latius Alexan. in consil. ccvj. incipien. vltis probatiōis

bus. in. j. colū. cum alijs concor. per eum adductis. l. j. ¶ Ter-

tio principaliter nota ex secunda parte textū. fm quod subtiliter

no. Bal. non hic, sed in. l. leius qui in provincia. in. vlt. col. j. eodem.

4. Pro limitatione regule que h. z, qđ vbiq̃q̃ adest consensus

vtriusq̃ partis, ibi oritur naturalis obligatio, cum ex consensu

oriat naturalis. l. stichum aut paphilū. s. naturalis. ff. de sol. l. j. ff.

de pac. declarāt Bar. z alij in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. z iur. z Bart.

is. l. iulianus verum debitorem. j. de cōdi. indebi. nam illā regulā

dicat limitari per istum text. ut procedat in contractibus qui so-

lo cōsensu contrahunt: sed in dñtibus qui re z trahunt ut mutuū

vbi nō pōt esse dñtus sine re, certe quīs adfit consensus vtriusq̃

partis, nō orit naturalis obligatio: istud p. in hoc ter. nā names

ro. x. tibi. vt. xj. debeas. s. consensus vtriusq̃ adfit in. xj. m. xj. non

debent etiā naturaliter. Ego pro intelligētia feci publicari nūqd

illa. xj. saltē naturalr debeant, z p. dero qđ iste text. p. quē mouetur

Summa.
Ad Pau.
de elec. in
disputatōe
incip. cōtra
instrumen-
tum debiti.

Si tibi dedero. Secunda Pars, super Digesto veteri.

Bal. mihi nihil probat, dicit enim amplius q. r. cōdici nō posse, pōdera pōbū cōdici, z sic agi, per hoc nō negat q. naturalis nō sit orta: q. dato q. r. naturaliter deberent nō possent cōdici. i. iuris gentiū. s. igitur nuda. ff. de pac. consy. dera tñ si forte Bal. voluit inducere tex. hoc modo: licet nō dicat, z voluit ponderare tex. in secūda parte in illa aduersatiua, sed si. nam cū ponat cū copula z, denotat diuersitatem in facto: sed idētatē in iure. glo. in l. et si lege, in prin. ff. de peti. heredi. cū vulgarib. Bar. in l. hoc amplius. s. de his aut. ff. de dā. infec. si ergo d. denotare idē ius, prout in casu precedēt: z in casu precedēt sit dictū ipso iure: z idē ius debeat esse in ista secūda parte: ergo ipso iure nō debent nisi. r. ergo nulla obligatio erat orta, nec dicas q. istud melius pbat in l. si tibi. r. in prin. de pac. z in l. cum vltra. ff. de nō nu. pecu. quia loquuntur de obligatione efficaci ex qua possit agi, quicqd sit puto q. istud notabile melius z clarius probetur, per tex. in l. eius qui in pro uincia. in ver. quis vero. in si. vbi. neq. pignora teneri. j. eo. vbi in tetuenit cōsensu vtriusq. partis in mutuo, de quo ibi: z tñ apparet q. nō oritur etiā naturalis obligatio: vt expresse vult tex. dum dicit, neq. pignora teneri. nam si nasceretur obligatio naturalis, sola naturalis sufficit vt pignus debeat, z fidelissor teneat. l. per retentionē. C. de vsur. l. j. ff. de fideiul. ¶ Ultimo no. ex hoc tex. q. obligatio que p̄bitur re, nō potest p̄bi in plus q. re sit datū, etiā si sit actum expresse q. in plus p̄bitur: q. vt dicit doc. potius casu dēnt sy dera q. obligatio p̄bitur in plus q. sit datum, concor. d. l. si tibi. r. cum alijs. ¶ Intellige tñ tex. procedere in mutuo natus rali: scus in mutuo civili. nam si in iustro aliquis cōfiteatur has buisse z recepisse: quāuis re vera nihil acceperit, elapso biēnio est efficaciter obligatus. in si. delit. obli. z. l. in p̄bit. in prin. C. de nō nu. pecu. Illud ideo est, q. lex fingit eum habuisse z recepisse. in Ang. z. Ludo. ro. hic. ¶ Glo. in verbo cōdici nō posse. diuidit in tres partes in prin. Primo assignat rōnem ad tex. a partib. suffi ciente enumeratis. Secūdo oppo. p̄tra tex. z soluit. Tercio format not. q. scōa ibi: sed cū hoc pactū, tertia ibi: sed pone factū. ¶ In glo. ibi: in l. si quis argentū. in. s. pe. habes ex glo. rōnem a partib. suffi ciēter enumeratis, quare. r. nō possint peti, z in primis dicit glo. q. nō possint peti tanq. vsure: q. vsure nō debent sine stipulas tione. l. q. uis. j. alleg. in glo. C. de vsur. cū glo. in hoc transeunt oēs hic z glo. Bar. z oēs in l. si tibi. r. in prin. de pac. ¶ Per istā rōnem quā oēs approbāt habes inferre: q. iste tex. nō pcedit nisi in pecu nia numerata stricte tñ: q. in pecunia numerata nō potest deberi vsuramisi cū stipulatione: sed in alijs reb. mutualibus excepta pecunia stricte, debet vsura pacto nudo, vt in vino frumēto oleo z alijs similib. l. frumēti. z. l. oleo. C. de vsur. Certe attēta ratione glo. approbata per oēs inferit, si mutuo tibi. r. saccos frumenti, cū hoc, vt reddas. r. vel. r. brientas vini vt. r. reddas: q. illa. r. tanq. vsura possunt peti: q. in oibus istis pacto nudo debet vsura, z nō requirit stipulatio, iurib. p̄alleg. Et si dicis, que est ratio diuersi tatis quare in pecunia numerata stricte non debetur vsura pas cto nudo: sed requirit stipulatio: z tñ in vino frumēto oleo z alijs rebus mutualib. debent vsure pacto nudo. d. l. frumēti. et. l. oleo. p̄alleg. ¶ Ratio est: quia in pecunia numerata: si numero tibi. r. ducatos vt reddas. r. certū est, q. cadit vsura. in alijs rebus non sic, si mutuo tibi. r. saccos frumēti vt reddas. r. potest esse q. red dēdo. r. nō erit vsura: q. in istis rebus estimatio variatur ex solo cursu tēporis, in mīmis nunq. variatur. l. mīmis. ff. de in lit. iuran. potest ergo esse, q. tpe quo mutuasti. r. saccos frumēti: illi. r. vale bant plus q. isti. r. quos nūc reddo: quia ergo est incertū, an illud plus q. ego debeo posset crescere vel decrescere: ideo lex facilius cōcessit vt debeat vsura pacto nudo: in pecunia autem numerata semper certū est esse vsuram: ideo nō ita facilius lex p̄cessit vsurā, z noluit deberi sine stipulatione interposita, istā rationē assignat Ful. Pau. Alex. in l. singularia. in. j. glo. j. eo. z Ful. hic: z licet nō dicant, istā rationē sensit tex. in l. oleo. ibi incerti precij ratio. C. de vsur. z bonus tex. in. c. nauigati. in. j. z. iij. respōso. de vsur. Illud tñ quod dixi limitādo glo. intellige, attento iure civili. Quid aut sit de iure canonico videatis in. d. c. nauigati. ¶ Itē dū glo. dicit, ista r. nō possunt peti tāq. donatio: q. olim ex pacto nudo de donans do nō poterat agi, hodie aut bene oritur actio. l. si quis argentū. s. pe. C. de dona. ¶ Aluerie ista glo. potest dupliciter intelligi in quantū vult, q. hodie ex pacto nudo de donādo, possit agi: primo potest intelligi vt nō referat ad tex. z tunc glo. bene dicit, secūdo modo pōt intelligi q. ad casuz tex. referat. z glo. velit illa. r. hodie peti tanq. donatio: z tunc glo. reprehēdit per Bar. z doc. hic. z in d. l. si tibi. in prin. eo q. istud pactū de quo in tex. nō pōt cēferi do natio, q. nō ex causa donationis promisi. r. sed vt mutuare. s. r. et ideo cū possit capi alia p̄sumptio q. donationis, nō p̄sumit do natio: q. potius p̄sumitur fatuitas, vt inquit Bal. in l. generalr. in. iij. col. C. de nō nu. pecu. sed tu fortis dic. q. etiā si p̄sumeret do natio: tñ nō oriret actio etiā hodie: q. l. z ex pacto nudo donatiōis oritur actio, est verū, donatione vera, nō in p̄sumpta vt hic nec

concurrant due improprietates. ad idē tangit Bar. in l. iuris gentium. s. igitur nuda. z in. d. l. si tibi. r. de pactis. ¶ In glo. ibi: odio vsurariū. licet doc. transeant cū ista solu. tñ q. est refugiu mīse rozū: vt dicit glo. in l. filiū quē habentē. C. fa. her. ideo dic. q. ratio est clara de iure cōi: quia pactum de reddēdis. r. j. appositū iuxta cōtractum mutui quare actionē nō producit. z sic non informat: quia istud pactū est appositū cōtra naturā p̄ctus mutui. Sed ad hoc vt pactum iuxta p̄ctū informet vel capiat fomentū a contras ctu, oportet q. det legem p̄ctui. l. iuris gentiū. s. quimimo. ff. de pas ctis. ibi: ea enim pacta insunt que legē p̄ctui dant, hoc est, oportet q. talia sint, q. possint deduci in p̄ctuz. ergo istud pactū nō potest informare p̄ctum mutui, cū sit contra naturā ipsius. ita declarat Bar. in l. iuris gentiū. s. quimimo. in. iij. col. p̄alleg. z Alex. in l. in bonafidei. in. j. no. C. de pac. vbi alleg. cōcor. ¶ Istam solu. in termi nis istis voluit Barto. in. d. l. si tibi. r. s. de pac. si bene videbis. ¶ In glo. ibi: habet enim locum hec distinctio in alijs p̄ctibus. ¶ ¶ Ho. multū istā glo. que est sing. in iure fm Pau. de cast. hic ad ea que habent in. c. illo vos. de pig. z in. c. ad nostrā. de emp. z ven. in q. b. locis habet z milies accidit in facto. ¶ Ego vēdo domū vel fundū pro modico precio z minori q. valeat: postea p̄duco in perpetuū, cum pacto de releuando vel retrouendēdo: nūqd istud sit vsura. doc. dicit q. sic: ex modicitate precij cum pacto de retrouendēdo p̄sumatur vsuram maxime in solito fenerari: hic habes solennem glo. q. an sit solutus fenerari habet locū in alijs p̄ter q. in mutuo quia semper est vsura. de hoc Alex. hic alleg. plures remissos neq. an debeat fieri illa distinctio. ¶ ¶ Ho. tñ diligētē id q. dicit Bal. circa si. hic. q. in dubio nunq. p̄sumitur p̄ctus vsurarius. alleg. tex. in l. qui per retentionē. C. de vsu. vbi in dubio nō p̄sumitur vsura vltra legitimū modū. z text. in l. ampliorē. in si. C. de appel. z meliorē tex. oibus in. c. nauiganti. in. j. z. iij. dicto de vsur. z istud dictū Bal. refert z sequit Alex. in cōsi. c. l. xvi. incip. super titu. q. onis transmissa. in. j. col. lib. j. z aliud nō allegat p̄ter Bal. hic. Sed tu adde q. istud idē dicit Bal. ad literā in rub. extra de offi. iudi. in. viij. col. ¶ Pro isto dicto facit regular: in dubio nō p̄sumitur delictū vel illicitū. l. merito. ff. pro soc. iuncto eo quod per regulā. d. l. merito. decidit Bar. in l. gerit. in. vi. col. ff. de acquiren. here. facit q. voluit Guil. Ang. Pau. z Alex. in l. per glo. j. ibi. C. de his qui. vt indig. ¶ Si ergo dico alicui ego vindicabo eū qui fe cit mihi iniuriā: z ille reperiat mortuus, nunquid p̄sumat per ista verba, q. fuerim ille qui occiderim eum. dico q. nō: q. illa p̄ba vindicabo, possunt intelligi via facti, z via iuris: in dubio debent intelligi via iuris, vt excludatur p̄sumptio delicti: an tñ faceret indicij ad torturam ibi videas. facit quod no. Bar. z oēs in l. nō solum. s. sed vt p̄bari. ff. de ope. no. nun. cū mille cōcor. ibi traditis per Alex. z alios, que possent hic referri. ¶ In glo. ibi: p̄terea decretum dicit. Dic q. est. r. iij. q. d. iij. c. j. et. iij. et. c. consul. de vsur. ¶ ¶ In si. glo. habes ex glo. q. si obligationi mutui adijciat factū quod est vsura: vt est q. in mutuo. r. cum hoc, vt vltra. r. aliqd faciat pro me. Istam glo. intelligunt vt limitant Bar. z Ang. vt proces dat: q. tale factū est augmentatiū obligationis: sed per illud magis cautū esset creditori. exemplū, mutuo tibi. r. cū pacto, q. tenearis mihi dare tor pignora, vel aliud simile: istud dare pignora nō augeat obligatio nem: sed facit, q. creditori magis cautum sit. ita intelligit glo. in l. sed z si quis. s. si. ff. si quis cau. ¶ Hinc dicunt doct. q. Bononienses vsurarij exercebāt talem cantelā. mutuo tibi centū ducatos cum pacto q. tenearis venire ad stādū super hospitio, donec solueris: si nō feceris tenearis dare. xx. noie pene, illi dicebāt nō esse vsurā: quia illa pena adijciebat facto: scus si adijceretur quātitati. ¶ An ista sit vsura vel ne: tangunt Alb. z Alex. hic: sed quia iste passus tangitur ordinarie per Bar. z oēs in l. stipulatio ista. s. alteri. cū multis concor. quas ponit ibi Alex. ideo nō tango hic: ponit etiā Bar. in l. cū seruus. ff. de cōdi. z demon. Quantū vero ad p̄positū Fulg. z Lug. ro. hic melius dicit, q. glo. in. d. l. sed z quis. s. si. nō est p̄ria. nam ista glo. loquitur q. obligationi quātitatis adijciat factū. exemplū, mutuo tibi. r. vt vltra. r. tenearis mihi scribere liz brum: tunc est vsura: sed in glo. contraria obligationi est adiecta pena vt sistere in iudicio. z si non sistitur promisit penam: z sic ille casus est diuersus ab glo. nostra. tñ cū solu. Bar. hic, tenet Alex. in cōsi. l. x. incip. stantibus his que. s. narrata sunt. in. j. col. lib. iij. ¶ ¶ Item facit ista glo. q. si doctor mutuet pecuniam scholari vt secum intret, q. est vsura: vt per Abb. in. c. si. de vsu. Et per ista est expeditus vtiliter iste. s. vt puto. ¶ ¶ Seruus cui dñs concessit liberam peculij administrationē an possit mutuare. nu. z. ¶ Procurator si mutet conditionem in deterius, intelligatur reuo catum mandatum. ¶ An ex consumptione pecunie reconcilietur mutui. nu. s. z in. d. l. rogasti. s. si a furioso. nu. s. ¶ Per seruū non queritur domino certi condicatio.

Si fugitiua.

Si fugitiuus.

Ex numeratōe pecunie facta per seruū voluntate dñi tacita vel expresse cōtrahit ab initio mutuuū salū secus, nisi cōsumptiōe postea bona fide secuta. h. d. z h. duo dicta q̄ patēt ex summiario. ¶ In ter. ibi: aut si dolo malo desinant possideri poterit ad exhibendū agi. ¶ Iste ter. videt velle q̄ si nummi mutuati per seruū fugitiuus sint cōsumpti mala fide, dñs agere debeat actione ad exhibendū z sic innuit q̄ non possit agere rei vendi. prout in primo casu quādo tales nummi extāt: ita intelligit Alex. in suo summiario sed iste sensus licet cōueniat verbis literis: tamē non videt bonus, q̄ adhuc vt q̄s possit conueniri rei vendi, paria sunt: vel q̄s nummi extant, vel q̄s dolo desinant extare. l. is qui dolo. z. l. finant. s. sed et l. s. z. l. qui petitorio. in prin. de rei ven. z. l. parē. de reg. aur. et in specie istud tenet glo. in l. si filiusfamilias. in s. i. conditionē. j. eo. z. ex p̄esse R ap. fulg. z. Pau. hic in si. z. p̄pterea l. litera videat aliqua liter refragari: tamē veritas est vtroq̄ casu, siue nummi extēt siue dolo malo desierint extare possunt vendicari z vtroq̄ casu poterit ad exhibendū agi. ¶ Ro. ex ter. ibi. z. qdē si seruus cui concessa est peculij administratio. ¶ Seruus cui dñs cōcessit administratio nem peculij, pōt mutuari z consequenter trāsserre dñum z sic alienare. intellige istū ter. pcedere nō simpliciter prout iacet: sed qñ dñs cōcessit liberam administratiōem: nā si dñs simplr concessisset seruo administratiōem peculij, nō posset mutuari nec alienare: s̄ bñ quādo cōcessit administratiōem cū libera: tūc pōt mutuari et trāsserre dñum. ter. est in l. quam tuberōis. s. filia. et ibi glo. ff. de pecul. z. in l. cū fundus. s. seruū tuū prudens. ver. q̄s ad peculiales nummos tuos attinet. z. ibi expresse glo. in c. euāescit. circa si. j. eo. z. ibidē expresse do. Alex. in. vj. no. z. Pau. de ca. ibidē in summiario. ¶ T. Ro. sc̄o ex ter. ibi. in ver. fugitiuus aut. q̄s seruus fugiendo a dño ipso iure priuat libera administratiōe peculij quā dñs cōcesserat: vt hic. z. l. libera. ff. de pe. ¶ Ex quo inferunt Bal. Ang. z. moder. hic: q̄s si pcurator cui dñs dedit mandatum mutet conditionem in deterius: puta quia bannitus efficiat vel ribaldus ipso iure intelligat reuocatur mandatu, q̄s est vtile fm eos pro mercatorib⁹ qui habent infitores seu factores p̄positos apothecae vel mercature qui possunt obligare dñm principalem: tamē si mutent conditionē in deterius, statim intelligit reuocatu mandatu. ad idē est ter. in l. cū q̄s. in prin. z. ibi Bar. z. in l. l.ichū. s. vsumfructum. vbi Ang. not. limitat. z. in l. si cum ctanelius. z. in l. si quis seruo. in prin. ff. de solu. z. in l. eum qui ita. s. qui filio. vbi Barto. et Moder. ff. de verb. obli. z. in l. pater herede. s. si. de testa. tut. vbi idē decidit in tutore. z. ibi ponunt Ly. z. Bal. z. ista est vna extēsiō ad dictā regulā: z. pro ea facit etiā ter. in l. in confirmādo. z. ibi Bar. ff. de confir. tut. Idem est in executore vltimē voluntatis ter. est in l. liberto. s. largius. ff. de annu. le. fm Jo. de imol. in. d. l. eum qui ita. s. qui sibi aut filio. z. ista est alia extēsiō ad dictā regulā. Amplia tertio vt pcedat etiam si statim mutaret in melius procu. vt hic per Alex. Amplia quarto quia l. alias quādo reuocat procura. necessaria sit certioratio dñi. l. si pupillus. s. p̄scribere. ff. de instit. glo. z. Barto. in l. vnica. C. de satisfda. cano. in. c. ex parte decani. de rescrip. in. ca. h. de procura. in. vj. z. in cle. j. vbi glo. de renū. tamē quando sine facto dñi reuocat pcur. per mutatiōem status in deterius, non requirit certioratio dñi. ita Bald. hic ratio est, quādo reuocatio pcedit ex facto dñi: ideo est necesse q̄s certiorat, q̄ possent decipi contrahētes: sed quādo lex reuocat, reuocat etiam dño ignorante. ¶ Limita dictā regulam quatuor modis. Primo vt pcedat quo ad debitores scientes conditionē mutata: secus si non scirent fm Ly. z. Bal. in. d. l. pater heredi. s. si. per ter. in l. si non sortē. s. q̄ filio. ff. de condi. z. demon. Adde bonū ter. in l. anter causas. ff. manda. Sc̄o limita Ro. hic: vt p Ange. in l. l.ichū. s. qui vsumfructū. ff. de solu. z. refert Alex. vbi vide in l. eum qui ita. s. qui filio. ff. de verbo. obli. ¶ Tertio limita vt per Alex. ran. hic. in ver. z. p̄dicta intellige z. Quarto limita vt procedat in pcuratore simplici: secus in procuratore in rem suam: q̄ mada tum pcuratoris in rem suam, non reuocat mutatiōe status: ratio, q̄ est mixtus procurator. ita Bal. in. d. l. si nō sortē. s. q̄ filio. in ij. col. cōprobo per similes: nā videmus q̄s l. mandatū finiat mor te mandatis: tñ fallit mandato pcuratoris in rem suā, fm Bart. in l. ij. s. j. ff. de dona. z. ter. in l. illā. vbi doc. C. d. dona. ¶ Rot. tertio ex eo. ter. licet per seruū fugitiuū seu exstentem in fuga queratur dño possessio. l. i. s. per seruū qui in fuga. z. l. per eum. s. j. de acq. post tamen per seruū fugitiuū mutuantē pecuniā nō querit dño certi cōdictio: eo quia non potuit trāsserre dñum pecunie mutua te: z. sic cōtrahere mutuum ¶ Ro. quarto ex fine, q̄s cōsumptio nē pecunie reconciliat mutuu, qñ cōsumptio sit bona fide, secus si mala: z. sic iste qui consumit seu expedit talē pecuniā, si sit in bona fide: q̄ credat q̄s ille q̄ mutuaui esset dñs vlt posset mutuari: tunc reconciliat mutuu: secus si mala fide: q̄ sciret esse fugitiuū: vel q̄ nō esset pecunia mutuantis: z. p̄pterea dicunt Pau. Lud. Ro. z. Alexan. hic: q̄s hic est ter. melior de iure, ad declaranda iura

que volunt, q̄ cōsumptione reconciliat mutuu: vel intelligantur quādo ille expēdēdo. vel aliter, cōsumit bona fide: als se uer: z. dñs cit Lud. Ro. q̄s ad hoc iste ter. est singu. sed habes cōsimile in l. cas sius. in verbo sine dolo. vbi Bar. no. ff. de solu. not. glo. in l. si filiusfamilias. in verbo conditionē. j. eo. z. vltra rationē quā assignat ter. in. d. s. cassius. Adde tñ clarā rationē: nam qui dolo malo consumit quā dolo desierit possidere, certe eius odio fingit res extare et potest cōueniri rei vendi. sicut si extaret, vt dixi in apostillatiōe ter. ergo cū fingat extare z sit aliena, nō pōt dici contractum mutuu: intellige tamē fm. l. nō ois. s. pupillus. s. j. eo. z. in specie declarat Alex. hic in si. ¶ Br̄ per istū ter. Bar. in l. si aliena. ff. de solu. ¶ Limitat istū ter. qui vult, cōmixtiōem nūmorum reconciliari solutione z dñum acquiri vt pcedat, quādo cōmixtio sit bona fide: se cus si mala fide. Et idē vult Bar. in l. si pene. s. si falso. ff. de condi. inde. ¶ Sed cōtra istū ter. z. istud nō moueo difficultatem: dicitū est, q̄ si pecunia que non erat mutuantis sit bona fide consumpta reconciliatur mutuu: si mala fide nō reconciliat mutuu: cōtra. nā fm hoc sequit euidēs absurditas, q̄ melioris conditionis erit qui mala fide consumpsit, z sic qui fuit in dolo, quā ille qui bona fide consumpsit, q̄s probo, quando quis cōsumit bona fide, cū reconciliat mutuum, pōt ille qui mutuaui agere ex mutuo. nec habet necesse aliter p̄bare se dñm: q̄ agēt ex mutuo nō pōt ille qui habuit pecuniā mutuo referre quēstionē dñi: vt volunt docto. post glo. in l. nam z. si fur. in prin. j. eo. sed quando quis consumit pecuniā dolo malo est in meliori cōditione. probo, ex quo nō reconciliat mutuum, ille qui mutuaui nō pōt agere ex mutuo: oportet ergo q̄s agat rei vendi. z. consequenter p̄bet se dñm: z. difficilis est p̄batio dñi: vt per glo. in l. cū res. C. de p̄ba. per Art. z. alios in l. rem que nobis. ff. de acqui. pos. z. in l. rem alienam. in ij. colum. de pigno. act. ergo cū difficile admodū sit probare dñum: certe qui cōsumpsit mala fide, est in meliore cōditione. q̄ non pōt cōueniri nisi agens p̄bet se dñm: sed si consumpsit bona fide: q̄ pōt conueniri ex mutuo reconciliato, nō est necesse q̄ agēs p̄bet se dñm: p̄cunieret tantomagis, q̄ quādo q̄s mala fide consumpsit si agens non posset p̄bare se dñm, nullū remediū habet aduersus illū qui mala fide consumpsit: z. sic esset in meliori cōditione qui maleficus dei est, quā bonefidei, contra. l. seruus. j. quod vi aut clāss̄potes respondere et tollere obiectū, q̄s quādo pecunia dolo malo consumpta est, z. dñs si vult pōt vendicare vt dicit ter. sed erit sibi difficilis q̄s oportebit p̄bare dñum vt dixi: debet ergo ratificare mutuum quo casu licet mutuu non fuerit reconciliatu cōsumptione dolosa: tamen reconciliabit ratihabitione dñi. ¶ Ita declarat Bar. in l. ij. s. appellata. circa fin. s. eo. z. hoc modo ratū habendo poterit agere ex mutuo: nec sibi magis poterit referri quēstio domus nū, quā quādo agit ex cōsumptiōe bona fide facta. ¶ Ito modo potes euadere contrariū, super quo tamē cogita. ¶ Aduerte etiam, q̄ nonnulla sunt que vident p̄bare cōtra cōm conclusionē. Et primo ter. in l. nā et si fur. s. j. j. eo. vbi dicit ter. si admonitus, quo casu est mala fides pro parte consumpsit: pro parte habes cōditionem: ergo innuit q̄ si totos cōsumpsissem ad totos haberes cōditionē ex mutuo quāuis essem in mala fide. Sc̄o p̄tra cōm videt stringere q̄ ter. nosser non probat nisi a p̄trario sentu. ¶ Tertio stringit ter. in l. non omnis. in. s. si pupillus. infra eodem de quo text. vbi de hic scripta per Alexan. tamē pro cōmuni pondera ter. in l. si a furioso. j. eo. ibi, cum eum compotem mētis esse putares: z. sic q̄s erat in bona fide, vt cōsumptio inducat reconciliatiōem. ¶ Item p̄ cōmuni est bonus ter. in. s. nunc admonendi. in l. quib⁹ alie. licet vel nō. ¶ Tamē cōtra cōmunē potes quadrupliciter inducere ter. in. d. l. nō omnis. s. si pupili. ¶ Primo in prin. vbi ille accepit mutuo a pupillo sine tutoris auctoritate: sic fuit mala fides in accipiēdo. z. etiam fuit mala fides in consumendo. Sc̄o et fortius stringit ille ter. in ver. nā oino: nā dictio omnino, intelligitur omni casu. glo. in l. si cum exceptione. s. quatenus. ff. quod met. causa. ergo siue consumpsit mala fide, siue bona. ¶ Tertio z. fortius q̄ illa dictio omnino, saltē debet verificari in duobus cum sit vniuersalis omnino: sed si intelligeret solū in eo qui bona fide cōsumpsit nō verificaret nisi in vno. ¶ Quarto z. adhuc fortius stringit ille ver. nā oino. ibi em assignat ratio ad principiu. l. sed in prin. loquitur quādo mala fide cōsumpsit: ergo s̄lter ter. in. d. ver. nā oino. d̄z intelligi qñ mala fide cōsumpsit: als in illa ratione inepte loqueretur ter. z. nō ad p̄positū, si solū loqueret quādo bona fide cōsumpsit: sed potes respondere vt supius dixi, q̄ loquitur in pupillo primo pubertatis: quo casu nō dicit in mala fide q̄ sc̄u cōtrahit sine tuto re. l. ij. s. si a pupillo. ff. de vluca. pro emptore. Et si fortiter dicatur quod istud est diuinare: respondet q̄s ex quo ille ter. nihil dicit de mala fide, debet capi p̄sumptio exclusiua delicti. per regulam. l. merito. ff. pro socio. ¶ Aduerte etiā, q̄ tenendo cōm habes vnam limitationē ad illud q̄s dicit, q̄ cōsumptione reconciliat mutuum. ¶ Limita sc̄o, vt licet mala fides ex parte consumētis impediatur reconciliatiōem: tamen ex parte dātis non. l. nā z. si fur. in prin. j.

vis q̄ est q̄ cōm
habet mutuu

- eo. Tercio limita vt colligit ex dictis Barto. in d. l. naz. et si fur. in iij. no. ¶ Ultimo not. ex isto text. q. licet per seruū fugitiuū q. rat possessio dñi. l. j. s. per seruū qui in fuga. ff. de acqui. pos. cum simi. tñ per seruū fugitiuū nō queritur domino certi condictio.
- 1 ¶ An gerenti negotia absentis vel furiosi competat actio.
 - 2 Consumptio pecunie, tantum operatur quantū a principio translatio domini.
 - 3 An furiosus contrahat mutuum.
 - 4 An ex stipulatione mutui, queratur actio statim.
 - 5 Ex pecunia aliena tibi mutuata, teneris actione ex mutuo si est consumpta.
 - 6 An depositarius teneatur reddere tertio contradicente.
 - 7 An debitor ex mutuo possit opponere exceptionem non facti mutui.

¶ Si a furioso.

Ista. l. cum. l. seq. vsq. ad. s. si seruus cōis. hz plura respon-
saret sic posset diuidi in plures partes. Sed tu diuide
fm Pau. de ca. hic in tres partes prin. Primo loquitur
iuriconsultus, qñ mutuū nō potuit cōtrahi ppter defectū cō
sensus in mutuantē, qui erat furiosus a principio tpe numeratio
nis. Secō loquit qñ defectus consensus nō erat a principio in mu
tuatē: sed postea superuenit ante cōsumptionem, q. cepit furere.
Tercio loquitur qñ impedimētū nō erat ppter cōsensum mutua
tis, sed ppter defectū dñi: q. mutuanus non erat dñs pecunie: s.
erat fur, vel non erat dñs pecunie in totū: sed pro parte vna cū ior
clofca ibi, itē si is qui seruus, tertia ibi: naz. et si fur. d. in effectu,
quāvis a principio nō cōtrahat mutuum ppter defectū cōsens
sus in mutuantē: vel q. mutuanus nō erat dñs pecunie in totū vel in
parte: tamē secuta cōsumptione recōciliat mutuū: q. tantū ope
rat cōsumptio pecunie facta ex postfacto, quantū translatio dñi a
pncipio. h. d. vsq. ad. s. si seruus cōis: s. dubiū faciebat: q. nō potest
dici mutuū: nisi fiat de meo tuū: sed certe ius ciuile ppter consum
ptionē fingit fuisse: ideo est mutuū naturale cui ius ciuile coope
ratur. ¶ In tex. ibi quasi mutuat: dic qd ideo text. vititur dictione
quasi, q. isse qui recipiebat erat in bona fide. credebatur em qd ille
qui mutuat esset sane mentis. ¶ In tex. ibi, ea q. in rē tuā ver
sa fuerit, nō intelligas qd istud de necessitate requiratur, q. pecu
nia vertat in vtilitatē recipientis: q. dñi dicimus cōsumptionē recō
ciliari, est siue vtiliter siue inutiliter consumpsit. ¶ In tex. ibi:
nā ex qbus causis iuriconsultus in hac ratione solū ponit maio
rem: minore autē et cōclusionē omittit. vnde aliqui vt moderni sup
plet istā rationē ex verbis sequētibz. Ego vero suppleo ex. s. fin.
precedētis. l. et ideo ad istā rationē: nā ex qbus causis zc. supple q.
si pecunia aliena mutuat sine volūtate dñi, et per recipientē cōsu
mat bona fide: certe secuta cōsumptione, acquiritur actio ex mu
tuo dñi ignorātis, s. si fugitiuus. s. l. pri. Et adde, qd eparatio quā
facit tex. de furioso ad ignorantē nō solū pcedit actiue, quātū ad
acqrendū: sed etiā passiue, quātū ad obligādū efficaciter: et ideo
quēadmodū qñ q. gerit negotia absentis et ignorantis vtiliter,
ille absens et ignorās obligat efficaciter, et tenet actiōe negotiorū
gestorum, toto titulo. ff. de neg. gest. eodem modo si q. vtili
ter gereret negotia furiosi absentis vel presentis furiosus obligat
tur naturaliter et ciuilitate, et tenet actione negotiorū gestorum: et
tunc obligatione naturalis non causat ex consensu: sed ex eqtate. de
clarat magistraliter Bar. in l. iulianus verū debitorē. in. l. x. col. de
cōdi. indebi. ¶ In tex. ibi. deinde seruus in rē dñi id verterit, istud
ideo dixit tex. q. si seruus pecuniā receptā nō quēteret in vsum do
mini, ex cōtractu serui dñs nō obligat, nisi talis seruus haberet pec
culiū tñ obligat dñm qñtenus est in peculio: sed si cōuertat in vti
litate dñi: dñs tenet ex pctu serui de in rē s. lo. toto tit. ff. de in rē s.
lo. ¶ Tñ. ex istis legibz, cōsumptionē pecunie recōciliari mutuū:
et qd tñ operat cōsumptio pecunie, quantū a pncipio translatio dñi.
Adde in fili, q. cōsumptionē recōciliat cōdictio ob causam. Glof.
in. l. iij. s. subit. sup verbo ipsius. ff. de p. di. ob cām. quā glof. l. iij.
in specie ad hoc alibi no. Bar. in. l. si pcuratori falso. in. j. q. quar
te questionis princ. ff. de condi. ob cām. Intellige tñ, qñ consum
ptio fit bona fide: secus si mala fide: vt in. s. si. s. l. p. x. ¶ Secō fal
lit, qñ pecunia esset cōmunis duorū, et vnus mutuatet istā pecu
niā alteri: q. secuta cōsumptionē non recōciliat mutuum, quo ad
partē ipsius dñi: vt per Bar. in. s. si. j. eo. s. l. limita. p. l. qdā. in. fi.
ff. de rebus dubijs. quā allegant Sali. Ludo. et Alex. in. l. oia. s. e.
¶ Blo. in verbo condictionē. in. fi. gl. pro clara intelligentia, diffi
cultas gl. dicit in tex. q. si furiosus mutauit pecuniā, a pncipio
nō pōt esse mutuū, q. nō potuit transferre dñm: s. consumpta pec
unia recōciliat, et furioso acquirit cōdictio. Contra licet glof. vis
deat formare questionē prout etiā cōiter docet Ego formo oppo. et
ostēdo impossibile esse furioso acqri condictionem ex mutuo: aut
vis dicere qd actio oriat et acquiritur ex cōsumptione: et fatuus est
dicere, q. non est modus inducende obligationis. Aut vis dicere
prout est necessariū, q. actio oriat ex numeratione: et istud posset

dicere, qñ psona que numerauit pōt vere cōsentire: aut fecte con
sentire. l. si q. pro eo. s. si nūmos. alleg. i. glof. sed furiosus, nō pōt
vere cōsentire: nec lex pōt fingere qd consentiat: q. fingeret in
possibile: ergo cū non possit cadere verus consensus: nec etiam
fictus, et impossibile sit ex numeratione oriri actionē absq. cōseu
su: aut vero, aut ficto, aut tacito. l. non ois. in prin. vbi dicemus. j.
eo. l. obligationū subltaria. ff. de actio. et obligat. ergo impossibile
videt etiā secuta cōsumptione actionē oriri ex mutuo: s. j. Fulg.
hic inaduerteret (vt puto) dicat, q. furiosus possit fingi cōsentire,
falsum est: licet gl. hic dicat, q. hic expressus consensus sit neces
sarius nō tacitus vt in locato: et sic vult, qd qñ regit verus cōseu
sus nō cadat in furioso. secus si requirat tacitus. gl. male dicit: et
dicit de directo cōtrahet. quem allegat in. l. qui ad certū. j. locati.
est bene verū q. vbi non requirit expressus consensus, nec etiam
tacitus, sed sufficit q. nō cōtradicat: vel q. nō habeat cām contras
dicendi, furiosus habet pro cōsentiente. tex. est in. l. j. s. qui volun
tate. et ibi Bar. ff. sol. mat. et idē Bar. in. l. iij. s. alterius. ff. de nego.
gest. et glo. in. l. in negotijs. ff. de reg. iur. declarat Alb. et Alex. hic.
breuiter vera et cōis snia in questione glo. est, q. qñ in numeratio
ne pecunie nullus interuenit consensus, nec interuenire potuit
vt in primo casu huius. l. qñ furiosus numerauit: et tñ sit vera opi.
azo. et glo. q. actio oriat ex numeratione, non q. ex numeratione
resulter. cōtractus mutui: q. deficit consensus: sed ex equitate. l.
si et me et titiū. j. e. q. cū pecunia furiosi puenit ad manus tuas et
sit consumpta, equum est illam sibi reddi: et sic secuta cōsumptio
ne reconciliabit, non vt mutuū, sed vt creditū in genere fm doct.
hic cōmuniter, et cōsequēter cōpetit certi condictio generalis ex
eqtate. d. l. si et me et titiū. nō autē conditio mutui, cōpetit etiam cōs
dictio sine causa. Quādo vero a principio interuenit consensus:
tunc non oritur certi condictio ex mutuo s. ex numeratione: ita
loquitur tex. in. d. l. si q. pro eo. s. si nūmos. ff. de fideiul. et ita pcedit p
ma opi. Jo. relata in glo. et ad hoc vide etiā Bart. et ibi gl. magnā
ad fi. in. l. inter dñi. ff. de condi. et demonst. contra istam cōem opi. tes
net Bre. hic. et facit iste tex. in verbo cōditionē, qd in sequētibz
respōsionibz ponit p cōditione specialis: ergo idē in casu isto, per
regulā. l. vtrū. ff. de peti. here. Sed tu responde per gl. in. l. j. ff. de
offi. pcon. et leg. vnde teneas cōmunē opi. Sed tunc dices tu q. est
ratio diuersitatis, q. quando nullus consensus interuenit, q. pōt
cōpetere certi condictio generalis non specialis, in alijs autē orit
specialis: cum etiam certi condictio generalis oriat ex causa et
obligatione. l. certi cōdictio. in prin. s. cōrespondet Alb. hic. et dī
cit vñ verbū per qd confirmat opi. Bar. quā posuit in. d. l. certi
condictio. in prin. in quantum ibi dixit, qd certi condictio genera
lis cognoscit a speciali per mediū cōcludēdi: nam dicit Alb. qd
in certi condictione generali, conclusio debet esse q. certū: sed in
speciali requirit, q. mutuū: sed furiosus nō pōt mutuū contras
here. ergo zc. q. tamē modice vtilitatis, nō infisso. vide tñ tex. in
l. qui seruū. cum. l. seq. ff. de acqui. here. ¶ Blo. in ver. consumpsit
ris. primo declarat tex. secō format vñā. q. in qua questione cum
magno mysterio psupponit: q. quis mutuauerit pecuniā alienā
et expresse stipulatus sit eā reddi: quo casu debes scire, q. ex stipu
latione tanq. ex mutuo ciuili, actio orit mutuatū statim, nec requi
ritur tunc consumptio pecunie. l. quāuis. C. eo. titu. subit. ergo
gl. si iste qui mutauit pecuniā alienā et stipulatus est, agat ex sti
pulatione. et sic ex mutuo ciuili. item comparet verus dñs et verus
dicit pecuniā, q. istorū pferet. et glo. cōcludit et bene. q. pferet ille
qui est verus dñs: et sic q. ex iuregētū. et excludit eñ q. agat ex stipu
latione. et sic dñi ciuili. tex. est solēnis in. l. j. s. j. de stipu. seruorū.
¶ Dñi tamē gl. subdit rōnē: q. recipies absq. culpa desinit habere
pecuniā. et Bar. in. j. ratione in idem reincident: male dicit q. dato
qd pecunia mutuata pereat sine culpa accipiētis: tñ nunq. debi
tor liberat etiaz si periret casu fortuito, q. est debitor in genere. l.
incēdiū. C. eo. et melius loquit gl. cōtraria in. l. j. in gl. fi. C. eo. tñ sed
potes soluādo glo. et Bar. dicere, q. d. l. incēdiū. loquit qñ nō in
teruenit culpa creditoris, prout fuit hic. ista fuit mens Bar. et ita
etiā loquit glo. dñi dicit, vñ illa sine culpa. Addit etiā pro conclu
sione gl. Ja. bu. Alb. et Ang. hic aliā rationē, q. fundat in. l. si ope
ra. ff. de excep. do. nā cū debitor teneat ad pecuniā, et facto credi
toris sit factū vt nō possit soluere ergo dñs liberari. d. l. si opera: sed
Fulg. Ludo. ro. et do. Alex. dicunt q. illa. l. si opera. nihil facit: q.
loquitur qñ debitor pparauerat certā pecuniā, quo casu dicit ibi
tex. q. si facto creditoris pereat liberatur debitor: sed in casu no
stro nō erat aliqua pparata: tñ contra istā respōsionē istorū do
ctorum facit. l. siue hereditaria. ff. de neg. gest. ponderando vt ibi
per Bald. in. j. no. pro limitatione. l. incēdiū. C. si cer. peti. Istā
Bald. ibi in. j. no. multū notat et commendat illū tex. qd debitor
quātitaris vel generis liberat, quādo res pro qua erat obligat
perit culpa creditoris, et ita limitat. d. l. incēdiū. per illum text.
in. d. l. siue hereditaria. Tu extende. d. l. si opera. vt procedat etiā
quando quantitas non esset parata solutioni: sed potuisset solui
et peris

a ¶ De dictio
ne quasi. ad
de per Fel.
diffuse in. c.
gratū. in. v.
colū. de off.
delega.

et perit culpa creditoris: et ista scda pars glo. ibi incipit: sed qd si aliena. In tertia parte ibi item quid si dedi pecuniam. glo. format aliam. q. valde necessaria: quando mutuo tibi pecuniam alienam, ea consumpta teneris actione ex mutuo: quid si nolis consumere, tenet glo. quod si malafide facias ne mihi tenearis, pecunia habetur pro consumpta: ex quo itat per te, per regulam. l. iure civili. ff. de condi. et demon. sed si nolis consumere, q. scis pecuniam non esse mutuantis, sed aliena. vel q. dñs tibi denuntiavit, tunc secus est: prout etiam tenet glo. in l. ij. in glo. si. C. eod. tit. licet Bartol. dicat, qd isto casu quando dñs denuntiavit tibi, si ille qui mutuavit offert cautionem de reuelando te ab illo dño qui denuntiavit, debes consumere: als teneris per tex. in l. is a quo. c. l. sequenti. s. de rei ven. Aduerte q. ista iura non videntur congrue allegari per Bartol. q. illa pprie loquuntur, quando per sententiā iudicis tu fuisti condēnatus ad restituendū rem: tunc si comparet tertius qui petit eandē rem, et ego presto cautionē de reuelando te ab illo tertio: tunc teneris mihi restituere, verū est ppter auctoritatem sententie sed quando nō esset lata sententia, cautio quā pstarē tibi non sufficeret, ita declarat ipsemet Bar. in l. si rem alienā. ad ff. solu. mat. Bald. in c. veniens. scdo. in. ij. col. de testibus fideo pro Bart. melius facit l. mulier. ff. de lege cōmissio. et melius. l. pe. in fi. cum aut. ibi posita.

6 C. depositi. Quid autem si deposui rem meam penes te: et quando tam repeto comparet alius qui petat illam ad te, nūquid prestita cautione debeas mihi restituere illam rem, vel quid fieri debeat, habes tex. not. in l. penult. in fi. cum aut. ibi posita. C. depositi. Aduerte etiā, q. licet in prin. q. glo. idem teneant magis cōmuniter doc. tamē fundamētū glo. de l. iure civili. non videtur mutuum tutum per. l. cum ab eo. cum glo. ff. de contrahen. emp. fm Albe. et Alex. hic: et ideo Jac. but. Albe. Salic. et roma. hic tenet, q. si recipiens noluit mala fide consumere, qd nō est verū qd teneatur acti consumpsisset: q. hoc processit culpa creditoris, qui alienam pecuniam numeravit: ideo nō est imputandū si nolit cōsumere. Ad uerte etiā in quātū Bart. post glo. tenet, q. si denūtiatū est debitor, ne consumat q. est aliena, q. propter hoc debitor bona fide facit si non consumat: nam aduerte q. non requiritur necessario q. denūtiatum sit: satis enim, q. sciat alienam: q. si consumeret cōmiteretur furtum. l. qui vas. s. verare. ff. de fur. fm Fulgo. Lud. et Pau.

7 Et iuxta questionem glo. dubitant Bartol. et doct. nūquid debitor conuentus ex mutuo, possit opponere quod nō sit mutuum quia ille qui dedit non erat dominus: et sic an ille qui conuenitur ex mutuo, possit referre questionē dominij. Syn. in l. ij. C. eodem. tenet quod sic, quia agens ex mutuo debet se probare dominum, per regulam. l. ei qui. ff. de proba. nam non potest esse mutuum nisi si mutuantis sit dominus: et sic transferat dominum. Breviter Bui. de cu. et communiter docto. tenent contrariū. Jo. fab. in. s. sequens. instit. de actio. et Bal. in l. ij. C. eo. et in l. ij. s. appellata. s. et Ang. in l. non vnde. C. eo. et principaliter mouentur per tex. in l. non vnde. C. eo. tit. Nihil videtur q. ille text. dicat totum cōtrarium, duz dicit, nō vnde originē pecuniam q. mutuo dat habuerit: s. an ut propriam mutauerit in huiusmodi. Et tribus inquiri. Si ergo inquiratur an propriam mutauerit: ergo an esset dñs, gl. ibi. in verbo propriam. vidit istud: et propterea exponit ppriam. l. proprio nomine. non aut qd inquirat. et. sed vides q. istud diuinit et destruit text. tamen est cōmunis conclusio, q. cum mutuans pecuniā: in dubio presumat dñs, ex quo non apparet aliū esse dñm: prout etiam dicit Bart. in l. si duo in fi. prin. ff. vti posside. et in simili Bald. in l. in restituenda. C. de pet. heredi. saltem quo ad eum qui ab eo mutuum accepit et sic causam habuit: licet secus esset quo ad tertium vel alium qui non habet causam ab eo, prout voluit idem Bart. Alias esset sibi contrariū in l. rē que nobis. ff. de acqui. pos. et in l. rem alienā. de pigno. act. et pondera, q. ex verbis Bartol. habes notabile limitationē ad vñ qd alibi dicit Bar. in l. ij. s. item questum. per illū tex. ff. de aqua quoti. et est. vbi dicit, q. qd tenet probare illud qd est fundamentum intētionis sue, prout etiam dicit hic: sed fortius si aliquis astrinxit se ad aliqd probandū, et postea illud non probat, debet perdere causam: et ideo si aliquis fecit capitula ad probandum aliquid, et petiit tempus, et nō probet perdit causam, ita ibi no. Bar. per illū tex. et ex legibus ibi allegatis per eū. et idem Bar. in l. is qui reus. in. viij. col. ff. de pub. iudi. naz ex verbis Bar. hic habes limitare illā regulā ut sit vera, nisi qd habeat fundatā intētionē ex presumptione iuris: nam cum non possit esse mutuum, nisi fiat de meo tuum: et istud sit fundamentum intētionis agentis ex mutuo: tamen fm Bart. ille qui mutuatur presumitur a iure esse dñs: et si nō appareat aliū esse dñm, non expedit q. alius probet se dñm. Adde tu in specie Salic. ponentē istā limitationē, q. si nō probat id ad qd se astrinxit perdit causam, pcedit, nisi haberet fundatā intētionē ex presumptione iuris. ita Salic. in l. cum viruz. C. de fideicō. Et per ista sunt expedite iste leges vsq. ad. s. si seruus cōmunis.

8 Dicitio seu copula, nam et si

2 An in rebus mutuabilibus reddatur ad numerū vel speciem.

Si seruus.

Bar. aut nihil hz. Premitto ad eul. dentia qd iste. s. legit fm oēs indifferentes: et antiquos et moder. qd intelligat quando seruus communis duorum dominorum de peculio cōmuni mutuauit. et vni tertio: ut tunc vnicuiq. dominorū competat cōdictio ad. v. pro parte sua iste intellectus mihi nō placet per plura. Primo, q. fm istum intellectū oportet, vel destruere tex. vel supplere: nam oportet vel ex ponere in quinq. in qua, v. subaudire in quinq. scilicet vnicuiq. ipsoz. Scdo q. fm istū intellectū, simile qd sequit non est bonum quicq. pñmus casus quando seruus cōmunis mutualet istā pecuniam non vni ex dñis, sed tertio et simile loqueret, quando socius mutuatur alteri socio non tertio. Tertio pondero copulaz illam: nam et si cōmunes, de cuius copule natura est, q. denotetur paritas in casibus copulatis seu identitas terminorum fm Bal. Sal. Pau. de cast. et do. Alex. in l. ij. C. de succedi. bonus text. in. c. j. s. j. de feu. mar. facit tex. in l. seie. s. caio. ff. de fun. instru. et gl. in l. si sic. in gl. j. ff. quemad. ser. amit. que vult, q. de natura copule est quod in precedentioratione intelligatur inesse illa qualitas, que in sequenti. Et si diceret prout videt dixisse Bar. q. in ver. nā et si cōmunes, mutuum nō fuit factū tertio, sed socio: dico, qd istud est contra tex. in verbo tibi credidero. et sic socio. et vult gl. in verbo cōmunes propterea intelligo q. tex. loquatur quando seruus plus rñ dominorū mutuauit vni ex dominis: et fm istum intellectum omnia bene procedūt. h. d. fm cōmunem intellectū, et mutuo facto per seruū cōmunem vni tertio, queritur actio vnicuiq. dominorum pro partibus dominicis hoc primo. et idem quādo mutuatur pecunia cōmunis. et tunc fit diuisio per numerum, nō autē per singula corpora. h. d. vel aliter scdm intellectum meum. h. d. ex mutuo facto per seruū cōmunē vni ex ipsis dominis queritur actio alteri domino pro sua parte, quemadmodū si cōmunis pecunia vni mutuetur pro parte mutuantis, mutuum contrahit. h. d. et si dicis q. contra istum intellectum multū obstat: q. tunc nō requireret consumptio: dic qd dixit de cōsumptione propter dubium quod ponit Bartol. hic in. j. no. per. l. sequitur. s. lana. ff. de vñcap. Dubiū faciebat: q. qñ pecunia puta decem sunt cōmunes, vnus quisq. deberet agere ad decem p sua diuidia: et sic petere qd qui libet nūmus diuidat per numerū: tamē propter maiorē cōmoditatem nō sit per corpora diuisio: sed ad numerū ut hic. et. l. si pena s. si falso. j. de condi. indebi. et. l. in stipulationib. ff. de verbo. obli. ga. et licet Bartol. in l. singularia. et ibidem Fulgo. et Alex. dicat istud speciale in pecunia numerata tantū: et q. secus sit in alijs rebus mutuabilibus, teneo contrarium prout tenent Pau. de cast. hic, et Jac. but. Albe. et Ful. hic in quadaz questione: tuam dñ Jac. legisset istū. s. fuit cum scholaribus suis ad plateam Bononiē et emit medietatē ficuum ab vna vetula, et singulas volebat per medietatem diuidere, et vetula respondit vendidi medietatem ad numerum, non per singula corpora: et sic ostendit practicam huius tex. cum glo. et sic nō istā regulā, diuisionē fieri per numerum: non autē in corporibus singulis: ut hoc tex. cū glo. pondera q. facit cōtra illud quod refert Valerius maximus lib. viij. fecisse. Q. fabium labeonem romanum contra Regem Antiochum quem bello su perauerat: nam cum ex federe into dimidiam partem navium accipere deberet, medias omnes secuit: ut eum tota classe priuaret: sed illa fuit vafricia militaris, non tamen iuridica per istum tex. cum glo.

Jason.

1 An filiusfamilias possit accipere pecuniam mutuo. et nu. 8.

2 Non potest plus operari fictio, quā veritas.

3 Verba generalia quando restringantur ad personas habiles. numero. 4. 5. 6. et 7.

Si filiusfamilias. C. ista lex ut inquit Bartol. videtur inuenibus difficilis: sed in veritate nō est. et vltra Bartol. in diuide eaz in quatuor partes. Primo ponit vñm dictū. Secundo ponit alia decisio. Tertio respondetur tacite obiectioni. Quarto ponitur alia decisio scda ibi. sed si consumpti sint, tertia ibi. qm toties quarta ibi. deniq. per errorem. h. d. Consumptio pecunie ex postfacto secuta idē operatur q. translatio dñi a principio: et ideo si sit facta ex causa que nō inducat obligationem sed extingit non inducit conditionē sed liberationē. h. d. C. In tex. ibi, contra senatusconsultū, innuit tex. q. si filiusfamilias accepisset pecuniam mutuo: et non contra senatusconsultū macedonia num non haberet locum ista. Debes enim scire multos esse casus in quibus non habet locum exceptio senatusconsulti macedoniani, et habes gl. magistrā q. enumerat vñdecim casus in. s. illud. instit. q. cum eo. et glo. in l. ij. C. ad macedo. et multum singulariter Anno. in. c. q. pleriq. de immu. eccle. vbi dicit, quod si creditor mutuauit bona fide, q. in foro anime teneretur filiusfamilias, restituere et peccat opponendo exceptionē macedoniam. Amē aduerte q. solus Alb. hic tenet cōtrariū, et dicit, q. dato q. nō obstat macedonianū filioz.

Id. ij

Si filiusfamilias. Secūda Jaso. super Digesto veteri.

tamē pater non tenet semp solvere pro filio in omnib⁹ casibus: et ideo etiā in illis casibus si fil⁹ solueret, pater posset vēdicare: q³ re ergo dixit cōtra senatusconsultū vt poneret casum magis clarum. ¶ In ter. ibi: qm̄ toties cōdictio dat. ista est tertia pars in qua ponunt tacite obiectiōes: nā dicit⁹ est, q³ si fil⁹ soluit debitū de pecunia patris, et pecunia extet, pater pōt eā vendicare: q³ est dñs: sed si sit consumpta, nō h³ cōditionē. ¶ Istud videt contra leges pcedētes q³ dicit q³ vbi alias nō ppeteret actio, consumptio pecunie facit quod competat: rñdetur q³ veruz est, qm̄ pecunia data ē ad obligādū: sic ex cā q³ tēdit ad obligādū: s³ h³ data est ad liberandū a creditore: vñ qm̄ pecunia est cōsumpta, cū pariat liberationē: ergo nō debet parere cōditionē, et sic actionē, facit. l. non omnis. s. si. j. e. z. l. cū fundū. s. feruz tuum. ver. q³ ad peculiares nūmos attinet. j. eo. iuncta regula, q³ actus q³ opatur liberationem nō debet operari actionē regulariter. l. in numerationibus. ff. de solm̄ ter. ibi: in ppsito aut non ita esse, supple, q³ iustum fuerunt numerati ad liberandū: et ideo sicut a principio fuisset translatus dñum pecunie statim fuisset causata liberatio: eodē modo qm̄ pecunia patris vel aliena numerat non pōt statim trāferri dñum: et sic induci liberatio: sed secuta consumptiōe q³ idem operatur q³ translatio dñi sequit⁹ liberatio et extinctio obligationis: et sic non inducit conditionē. ¶ Et versiculuz finaliē, demiq³ cōstrue sic. ¶ Magis est. i. verius est cessare repetitionē crediti facti cōtra senatusconsultū macedonianū soluti per errorem: hoc est dicere, si filiusfamilias accipit pecuniā mutuo, non obligat efficaciter propter exceptionē senatusconsulti macedo. pone q³ soluit errore iuris, an possit repetere. dicit ter. q³ non: q³ exceptio est odiosa, siue soluat exis stens filiusfamilias. siue effect⁹ sui iuris, pater tamen posset, vt dicit glo. ij. eodē modo si filiusfamilias, per stipulationē pmittat per errorem iuris: secus si per errorem facti. l. fina. ff. ad macedo. iuncta glo. fin. hic. ¶ Et hoc. ex ver. quoniam toties, quod plus non potest operari fictio quas veritas: et sic cōsumptio pecunie que est ficta trāslatio dñi, non plus operat⁹ q³ si vere translatus esset dñum: sed si vere translatus esset dñum in creditore, induceret liberatio: ergo si pecunia sit numerata creditore veritas. cōcor. l. filio quē pater. beratio q³ fictio nō plus operat⁹ q³ veritas. cōcor. l. filio quē pater. ff. de li. z. posth. z. l. cum hic status. s. si pater. de dona. inter virum et vro. z. in l. adoptio. ff. de adop. t. ¶ Istud no. inducit p. Buil. de cu. z. And. de pñis ad no. q. Pone: Rex facit fieri pclamia: q³ cūq³ ceperit talē malefactorē habeat tale castrū in feudū. pone q³ alius quis mancus vel mutus vel talis qui de iure cōmuni nō pōt habere feudū (vt in. c. j. an mutus vel aliter imperfect⁹ in vñb. feu.) ceperit talem malefactorē: nunqd virtute pclamatis hēat feudū, videt quod non. q³ ex quo vere nō pōt admitti ad feudū: ergo nec per fictionē: et sic rigore pclamatis regū, precipue cum etiam illa verba q³ cūq³ generalia debēt intelligi de idoneo. l. vt gradatim. s. sed et si lege. ff. de mune. z. ho. plene not. in. l. j. s. nuntiatio: post gl. ibi, de ope. no. nuntiatio. ¶ Istis nō obstatibus determinat prefati docto. cōtrariū per vnā pulchriā regulā quā valde not. q³ vbiq³ tractat de fauore publico, verba generalia non restringuntur ad personas habiles: imo generaliter intelliguntur etiam de inhabilibus fauore publico. text. est valde singu. in. l. iij. s. vtrum. versic. hi quoq³ in fi. in verbo, q³ in cōmuni vtile est. ff. ad sille. t. Et ita etiā mancus habebit feudū: tamen non habebit propriā naturā feudi c. j. de feud. non habent. pp. natu. feu. z. idē tenet Alb. de ros. hic in vlti. col. Bal. Sal. Lu. z. Alex. hic nec aliq³ discrepat. de ista decisione Buil. facit mētionē Bar. remissive. in. d. s. vtrū. Adde pro ista decisione bene facere, q³ per illā regulā decidit notab. Bal. in rub. C. qui accu. nō pos. in pe. co. in ver. quero statutum dicit de homicidio zc. t. Pone factuz est statutū q³ quilibet de homicidio possit accusare: nunqd vigore istius statuti, qui alias est inhabilis ad accusandū poterit accusare: videt q³ non: q³ illa verba quicq³ debent intelligi de habili. decidit ibi Bal. q³ fauore publico quilibet etiā inhabilis admittat ad accusandū, per regulam predictā, idē tenet Bal. in. l. ita nobis pudor. C. de adul. Ad. idē optime facit q³ decidit Bar. in. d. s. vtrū. per illum ter. t. q³ stante statuto q³ forensis nō possit acquirere immobilia in territorio, sit pclama quicq³ acceperit talē malefactorē habeat p premio tale domū vel fundum, pone q³ aliquis forensis cepit malefactorem, an debeat habere premium. videt q³ non: q³ illud statutum prohibet foresem acgre immobilia in territorio. determinat ibi Bart. cōtrariū zc. sequit Bald. in. d. s. vtrū. z. in. l. j. ad fi. z. ibi Raph. ful. C. de preci. impe. offe. z. notabiliter Salice. in. l. iij. in. l. iij. co. C. de no. ra. vbi istud vltimum valde notabiliter limitat vt procedat quando est inhabilis ad consequendū pmiū statuti: tunc cōsequit nō obstante q³ sit inhabilis: sed si heret statutū, q³ quicq³ accusauerit habeat tale pmiū: pōne q³ aliq³ sit inhabilis: puta q³ socius criminis. gl. in. l. quoniam. C. de libe. cau. nunqd iste admittatur ad accusandū. determinat ibi Sal. q³ nō stat. ergo ex predictis notabilis regula, vbiq³ tractat de fauore publico seu publice vtis

litatis, verba generalia nō restringuntur ad psonas habiles: imo intelligunt generaliter etiā de inhabilibus, per text. in. d. s. vtrū. in fi. qui est singularis per istā regulam ego vero vt puto defendo vnum intellectū Bar. quē cōmuniter doct. solent improbare. circa. l. j. C. de sacrosan. eccle. dixit ter. habeat vnusq³ licetiā relin quendi ecclesijs. gloss. z. doct. ibi intelligunt vnusq³ q³ habilis ad testandū. Bar. ibi cōtra oēs intelligit, vnusq³ q³ etiā inhabilis. Bal. ibi in repe. in. l. j. z. iij. z. xx. colū multū trussat de intellectu Bar. z. dicit q³ oēs tenent cū gl. excepto illo saturnino. l. Bar. et q³ opinio eius est trussa, z. rationes ei⁹ sunt ambages: et enī etiā reprehendit Sal. ibi in. vj. colū. z. quinq³ sequentibus. et Angel. in consil. cccxxij. incipi. posito pro constanti. in pe. colū. vbi dicit, q³ illa opi. Bart. est reprobata vbiq³ z. in iudicijs et in scholijs. Ego puto licet tactū nō legerim, q³ pro intellectu Bart. stringit incuis tabiliter regula predicta. ibi enim tractat de fauore publico, et q³ plus est de fauore anime z. religionis: ergo illa verba vnusq³ q³, non debent restringi de habili: imo debent generaliter intelligi de quocūq³ etiā inhabili, cum nō solū de fauore publico: sed etiā de fauore anime tractetur. Adde etiā ad predictā regulam, q³ vbi tractat de fauore publico, verba generalia non restringuntur ad habiles: imo intelliguntur generaliter de inhabilibus. Aliam notabilem regulā, q³ vbiq³ tractat de fauore publico, z. lex vel statutum imponat aliquā penam, licet regula sit, q³ quelibet lex penalis censetur odiosa z. restringi debeat, vulgata. l. cum quidaz. de libe. z. posth. ideo nō debet extendi: tamē quando pena imponitur fauore publico, vt delicta non remaneant impunita: illa lex penalis vel statutum censet mere fauorabile, z. extenditur sicut si esset lex mere fauorabilis. Istam regulā ponit Bart. in. l. quēadmodum. circa medium per glo. ibi. C. de agri. z. censu. ponit etiam Pau. de ca. in. l. bona fides. ff. de positi. z. mirādum est q³ non aliter get Bar. qui ad literā ponit illam quā etiā ponit Bart. in. l. j. s. exercitiū. ff. de infra. Bal. in. l. non sine. ad fi. C. de bonis q³ lib. et c. p. presse Lud. ro. in consil. c. v. incip. viso themate proposito z. allegatiombus. quā regulā teneam cordi: q³ est vtilis ad multa: z. prescipue ad regulā. l. cum quidā. ff. de lib. z. posth. vbi do. Alex. a. not. qui tamē non allegat istos doc. Sed circa predicta aduerte, q³ cōtra regulā cōmunem quā tenent oēs per. d. l. j. s. vtrū. versic. hic quoq³ in fi. in verbo, q³ in cōmuni vtile est. Adduco duo. primo adduco text. in. l. seruū quoq³ s. publice interest. ff. de pecu. iuncta l. alienā. C. de pecu. pōderando vt ibi pōderat do. Ant. z. Alexan. sed responde q³ in illis iuribus tractatur principaliter de fauore priuato: licet in cōsequentiā agatur etiā de publico. iuxta doctis nam Bart. in. l. j. ff. solu. mat. sed regula cōmunis pcedit vbi versatur fauor publicus principaliter. Seco in contrariū pondero text. in. l. in prouinciali. s. si iuncta. l. seq. z. prin. sequen. ff. de op. no. nun. si bene scies ponderare. Logita: q³ ad illum text. nō pōt dari facile responsū. z. vide omnino ad istā regulā Alexan. in. l. si ab hostibus. s. si vir. in. j. col. ff. solu. mat. vbi dat vnā declarationē ad istā regulam. ¶ Et in verbo conditionē. diuido in quatuor partes: prout gloss. format vnū contrariū z. ponit tres solu. ¶ In ea. glo. ad fi. prima z. tertia solu. que in idem reincident sunt falsæ: q³ imo in casu legis nostre pater volebat agere ex persona sua: et tamen dicit ter. q³ si sit consumpta pecunia cessat conditio: unde cōmuniter tenet secunda solutio glo. fin. t. quā dic. si filiusfamilias soluit pecuniā, z. pecunia sit consumpta bona fide, pater non habet cōditionē: ita loquit⁹ ter. hic cessare cōditionē: et licet text. nō aperiat de qua cōditione loquatur. Ego intelligo generaliter q³ consumptione bona fide facta: q³ creditor credebatur istum soluentem non esse filiusfamilias. q³ pecunia esset sua: q³ pecunia fuit consumpta ex causa solutionis, patri nulla cōdictio cōpetit, nō conditio generalis. de qua pprie loquit⁹ text. nec cōdictio sine causa: q³ illa nō est sine causa: imo est iusta causa solutionis: nec conditio furitina: q³ furtū nō fit sine dolo. s. j. in. l. i. de obli. que ex delicto. nec conditio indebiti, cum istud esset vere debitum naturaliter z. ciuilitate: licet obstat macedonianū. Item nec cōdictio ob causam, cū causa ab quā pecunia fuit data sit secuta, hoc est liberatio. concluditur ergo, q³ in hoc text. intelligat de omni specie conditionis prout etiā intelligit Alb. hic licet Pau. z. Alex. hic respondendo ad cōtrariū glo. aliter sentire videant. Si autē sit consumpta pecunia mala fide, quo casu fingit extare: tunc loquit⁹ contrariū gl. de. s. si ab alio. dum ergo text. ibi in fi. dicit, ex omni euentu pater habeat conditionem, debet necessario intelligi ex omni euentu, siue pecunia extet, siue mala fide cōsumpta sit: et licet ista solutio non careat diminutione: tamē aliter dici non pōt. Ultra glo. z. doc. pōdera q³ d. s. si ab alio. obstat cōtra ter. notrū. z. glo. in alio ad q³ glo. z. doc. nō aduertunt. dicit iste text. si pecunia soluta per filium extet, pater pōt vēdicare. Sed in. s. si ab alio. in fin. dicit q³ ex omni euentu, z. sic etiā si extet pater habet cōditionem. ista nō possunt simul stare. nam si patri cōpetit vendicatio: ergo est dñs l. vnica. C. de alie. iudi. mutau. cau. fac. c. examinata. de iudi. si est dominus

ni plus q³ pater

¶ Pater habebit feudum. Adde doct. in. c. in presentia. s. proba.

¶ Pater habebit feudum. Imptatione.

dominus impossibile est q̄ sibi cōpetat cōdictio: q̄ est actio personalis que nō pōt ppetere dño, nisi cōtra furē. s. sic itaq̄. in st. de act. l. scire debemus. s. si a fure. de verb. obli. gl. in. l. si q̄s nec cām. 2 ibi dixi. s. eo. Quomodo ergo p̄st stare isti duo tex. hic dicit, q̄ si extant nūmi p̄ vēdicat. ibi dicit, q̄ pater cōdicat: nec dicas q̄ ibi sit mala fides: q̄ mala fides intelligitur quādo cōsumpsit: sed quādo extat nihil dicit de mala fide. Preterea l3 sit in mala fide nō per hoc inducitur furtū, nisi sequat contractio. l. iij. s. si rem. de acqui. pos. Ad istud cōtrarium doc. non aduertunt excepto Alb. qui format cōtrariū: sed nihil soluit. Ego autē sic soluo 2 dico q̄ s. si ab alio. loquit̄ in alijs terminis quā ista. l. nam ista lex loquit̄ quando filius soluit de pecunia patris tunc tex. bene dicit, q̄ cuz pecunia sit patris 2 habeat dominium potest vendicare. sed in. s. si ab alio. filius nō soluit ibi de pecunia patris: sed de pecunia ter tū que fuerat donata ipsi filio: 2 tunc q̄ illa non est propria pecunia patris: nam dicit ibi, q̄ si pecunia extat pater vēdicat: sed non habet cōditionem ex oī euentu. Et si tu dicis, si tibi pecunia fuit donata filiofamilias nonne statim fuit quesita patri: quia quicq̄ acquirit filius de iure ff. ipso iure statim acquirit patri. l. plas cet de acqui. here. l. j. in prin. ff. si quis a pa. fu. manu. ergo etiam pecunia ibi erat patris sicut hic. Responde q̄ in casu istius legis pecunia erat immediate patris: 2 sic habebat pater verū 2 p̄prium dñum: ideo pōt vendicare: sed in. s. si ab alio. in fi. in illa pecunia donata per tertiu 2 tradita filio quicquid acquirit filius acquirit patri: sed illud dñum est dñum legale, q̄ acquiritur ex dispositione legis, 2 non per actū iurisperitorum: 2 sic non per traditionem. sed ego habeo, q̄ q̄ quis h3 dñum legale 2 nō verū 2 p̄prium, potest agere conditione ob causam vt cōsequat traditionē rei: sic enim dicimus in legatario: q̄ licet in eū transferat dñum rei legatē a te a morte testatoris ipso iure. l. a titio. ff. de furtis. tamen q̄ nō h3 verum dñum. pōt agere actione personali vt cōsequat traditionem rei legatē, cuius dñum a lege in se trāstat erat. Ita cōcludit docto. in. l. j. ff. de lega. j. 2 in. l. ij. C. cōsa deleg. 2 dixi in. l. certi conditio. in prin. s. eo. 2 propterea Pau. de cast. in. d. s. si ab alio. licet non tangat dictam difficultatem, tamē dicit, q̄ in. d. s. si ab alio. vbi dicitur, q̄ pater habet conditionem ex omni euentu. Ego puto q̄ etiam haberet vtilem actionē in rem, 2 ad exhibendum: 2 nihil aliud dicit: sed ratio est quam. s. dixi. Cogita tamen super predicta. Jason.

- 1 Quedam singularia circa pecuniam. nu. 12. 17. 22. 23.
- 2 Quid requiritur in mutuo
- 3 Verbum conuenit. intelligitur pacto nudo
- 4 An mutuum possint contrahi per debitorem. s.
- 6 Due fictiones an possit cadere circa idem.
- 7 Statutum in duabus personis, intelligitur statutum in vna. nu. mero. 8. 9. 10. 2. 11.
- 11 Dictio absq̄. requirit omnimodam carentiam.
- 12 Grauat de restituendo pluribus pauperibus, an possit vni dī sribuere.
- 13 Quando mutuan in ludo possit repetere.
- 14 Si solui creditori ex pecunia furata, an sim liberatus.
- 15 Pecunia in ludo victa debet dari pauperibus.
- 16 Quid p̄putat i trebellianicā tenēs restituere h̄reditatē iure fideicō.
- 18 Quando dicatur palam vel vel clam fieri.
- 19 An pater ex necessitate possit alienare res filij sine decreto.
- 20 Cum sine lege loquimur erubescimus.
- 21 An tutor ex sola scriptura absq̄ lapso biēnio obliget effectuatr.
- 24 An oriatur actio ex sola stipulatione vel confessione vel numeratione. 26.
- 25 An sit differentia an contractus sit certitudinari, an non.
- 27 Mouatio an inducatur de iure canonico vel in foro mercatorum ex solo pacto.
- 28 An in legato generali rerum veniat pecunia vel frumentum.
- 29 An filiulfa. in mutuo habeat restitutionem in integrum.
- 30 An et quando debitum ex vna persona possit conuerti in aliud debendum ex alia persona. 2. nu. 31.
- 32 Paria sunt promittere et soluere.
- 33 Iustus an possit reuocari.
- 34 Si dixi campsoz vt solueret p me titio: an si campsoz fugiat, sim liberatus. 38. 2. 39. cuz limitationibus.
- 35 Delegare est soluere.
- 36 Quid est delegatio.
- 41 Pecunia debita ab alio pōt conuerti statim in causam mutui.
- 42 An dominus recipiendo administratoris schedulam 2 acceptans do videatur consentire.
- 45 Simulatio facit reddi contractum nullum.
- 46 Verba dedit 2 numerauit apposita a notario in instrumento in quo mutuo verificentur. 2. 47.
- 48 Verba notarij dubia, debēt intelligi vt nō importent falsitatem.
- 49 Consuetudo excusat notarios a falso, 48. 2 etiam iniqua 2 iniu

stari. 50.

- 51 Consilium sapientis excusat notarios a falso.
- 52 Et an si dicit notarius numerauit, 2 cōtrarium probetur p testes an presumatur fallarius.
- 53 Verbum habuit et recepit prolatū a notario in quo verificetur. nu. 54. 2. 55.
- 56 Si numerata pecunia 2 incontinenti restituta: an dicatur instrumentum falsum. 56.
- 57 Pecunia an presumatur parata.

Singularia. Ista lex est famosa 2 repetibis: licet 2 fm q̄s exorditur Barto. habet apparatus 2 materiam valde intricatam 2 nō declaratam per doct. Ego in expeditione huius legis ser principaliter facturus sum. Primo p̄mittam q̄dam ad euidentia p̄ intellectu tex. 2 totius materie, quibus p̄missis expediam tex. tualia. Secundo principaliter veniam ad glo. 2 in gl. in prin. exp̄pediam omnes intellectus qui sunt quatuor. Tercio super illa gl. j. in sc̄a parte expediam oīa specialia mutui. q̄ glo. inordinate exp̄plicat. Quarto in glo. tertia expediam illā materiaz, q̄n debitum ex vna causa seu ex vno cōtractu, ab vna p̄sona possit conuerti in mutuum debendū ex alia p̄sona, q̄n res nō est in presentia: hic exami nabo vtilē q̄onem de campsoz. Quinto principaliter super gloss. si examino alia materiam. s. q̄s debetur ab vna p̄sona ex vna causa possit cōuerti in aliud debitum debendū tñ ab illamet persona. Sexto et vltimo examino illas vtilis questiones 2 sic practicā istius legis et sic q̄ones quas Bar. multū vtiliter expedit in vltis mis columnis. ¶ Redeo ad primū, ad euidentia p̄mitto: q̄ tex. dicit singularia quedā precepta sunt circa pecuniam creditam, quomodo intelligi debeant illi duo termini, pecuniam creditā, cum iste termin⁹ pecunia, possit capi stricte large, 2 largissime: vt vidī stis gl. in. l. ij. s. creditū. s. eo. et in. l. ij. s. fi. C. de consi. pecu. declarat Bar. 2 doc. in. l. talis scriptura. in prin. de leg. j. 2 fm diuersos intellectus, diuersis modis intelligitur. in hac. l. ¶ Teneas q̄ in hac. l. pecunia capitur large pro omni re mutuabili fm vltimū 2 quartū intellectum: sic pro quacūq̄ re in qua possit consistere mutuum. ¶ Termin⁹ autē creditū. l3 etiā capiat tribus modis: vt gl. in. l. ij. s. creditum. s. eo. tñ in hac. l. capis stricte creditam. i. mutuatā. ¶ Secundo p̄mitte, q̄ ista lex legit̄ altero de quatuor modis quos exp̄pediam in glo. j. in prin. Cōiter teneat intellectus dñi Cernoti filij Accursij, qui ponitur in quadā noua additione prime glo. in fine. fm quem intellectum iuriconsultus vult ostendere quedā spalia in cōtractu mutui contra naturā mutui. nā cuz de natura mutui sit de eo q̄s vere est meū vt fiat tuum: hic ponunt duo exempla in quibus contrahitur mutuum: 2 tñ vere non sit de meo tuū: sed de eo quod erat mihi debitū. Et fm istū intellectū cōiter approbatū ista lex. h. d. In cōtractu mutui sunt quedā specialia contra naturam 2 regulas ipsius mutui, q̄ iubendo debitore meū tibi soluere vel mihi debitū a te ex alia causa, in causam mutui conuertendo contrahitur mutuum: l3 vere nō fiat de meo tuū. h. d. fm cōmunem intellectum: vel sic 2 breuius. mutuum trahitur etiā q̄n fecte sit de meo tuū, q̄s est speciale 2 cōtra naturā mutui. ¶ Tercio ad euidentiam p̄mitte 2 hic aduerte, q̄ in isto tex. pro vero fundamentario necessario duo presupponenda sunt, q̄ quis non habeantur in tex. necessario tñ subintelligunt. doc. 2 in specie Salic. hic in. j. col. Primo oportet p̄supponere q̄ in hoc tex. pecunia nō erat presens seu in presentia: 2 hoc est expeditū: nā si pecunia fuisset in p̄sentia certe data presentia dicitur vere tradi 2 transferri possessio 2 dominium. l. j. s. si iusserim. 2. l. q̄s meo. s. si venditorē. ff. de acqui. pos. 2 pecuniam. ff. de sol. vñ in hac. l. j. si pecunia fuisset in presentia quā aliquis mihi debebat: 2 ego illā pecuniam presentē fuisset contē tus te habere ex cā mutui, q̄heret verū 2 naturale mutuum absq̄ aliqua fictione, nec tunc esset aliqd speciale. Necesse est ergo intelligere q̄ pecunia nō esset in p̄ntia. Secdo opz te necessario p̄supponere, q̄ l3 pecunia nō esset in presentia tñ debitor q̄ eā debebat habebat paratā eā solutioni vel numerationi. Et q̄n ita necessarium sit p̄supponere ostendit viua ratio: nam tex. dicit q̄ fingit a te debitore mihi data: 2 a me ad te p̄fecta: l3 nos habemus q̄s fictio non pōt cadere sup impossibili. l. qui ad certum. ff. loca. l. adoptio. ff. de adop. Item lex nō potest fingere illud quod nō est. l. quoties. ff. de noua. Si ergo tu debitor non haberes paratam pecuniam ad soluendum, 2 ego creditor iuberē tibi q̄ illā numerares alteri lex non posset fingere illud quod dicit tex. quod fuerit mihi data 2 a me ad te p̄fecta. Necesse ergo oportet presupponere in tex. q̄ licet pecunia non esset presens, tamen tu debitor habebas eam paratam solutioni: 2 ita ostendit Barto. in. vñ. col. versic. sumus expediti de isto secundo passu: 2 habes de hoc tex. meliorem de corpore iuris. in. l. si sponsalibus. s. j. ff. de iure do. ¶ Itē aduerte q̄ iste tex. pōt intelligi quādo post iurionem sequuta est numeratio ipsius debitoris: 2 tunc esset mutuum naturale, cui ius ciuile cooperatur 2 res est clara. Potest itēo 2 notabilius intelligi illa

Quicquid acquirit filius. Adde Bar. in. l. si l. ff. de inof. si testa.

l. quando nō est secuta aliqua numeratio, sed sola iussio, et ille cui faciēda est solutio, de hoc pmissionem accepi, nam si tunc pecunia esset solutioni parata, fingere numerata, et adhuc procederet ista lex, ita tenet Bar. j. in pe. charta. circa fi. dicā. j. in primo notabili. Istis sic premis diuide istā. l. in tres partes principales: et est cōmunis diuisio, primo ponit vnum dictum, scđo illud exēplificat in duabus psonis, tertio exēplificat in vna met persona, scđa ibi, nā sibi debitorē meū, tertia ibi: qđ igit in duabus, Et simile exēplum habes in l. rogasti. in prin. et in l. certi conditio. s. si nūmos. s. e. et in l. si pro mutua. C. eo. titu. Et pro figuratiōe et intellectu tex. dic. quod dubiū poterat esse: qđ quando in aliquo contractu deficiunt substantia contractus, nō pōt valere, s. precii. et. s. itez precium. insti. de contrahen. emptio. iuncta. l. cū precario. ff. de pcar. rō. et iunctis his que plene tradit Barto. in l. vbi ita donat. ff. de dona. cā. mo. cū ergo de substantia cōtractus mutui, sit qđ fiat de meo tuum: quia vt dicit text. in l. s. appellata. s. eo. si non fit de meo tuū, non potest esse mutuū: sed in exēplis positis in text. licet mutuem tibi pecuniā que mihi debetur: tamen illud quod mihi debetur, non est vere meum, sed mihi debetur, ergo videbatur contractum mutui non valere. Jurisconsultus in principio tacite respondens dicit, qđ Quis in alijs contractibus illud procederet, tamen in contractu mutui vltra alia specialia istud est, qđ possit cōtrahi mutuū: licet nō fiat de meo tuum: et sic vult ostendere iurisconsultus, qđ non solum de meo, sed etiaz de mihi debito possit cōtrahi mutuū, contra regulas ipsius mutui. Ratio autē decidēdi est triplex. Prima qđ lz vere nō acceperis nūmos meos: tñ fide acceperis meos: et sic lz vere nō interueniāt substantia mutui inters uenerit tñ fide. Scđa fuit rō subtilior fm Bar. si bñ consideres circa. vj. vel. vij. col. i. Nam regula que vult qđ in mutuo requirit qđ fiat de meo tuū, hz locū in mutuo mere naturali, sed reperitur quoddā mutuum naturale cui cooperat ius ciuile, fingendo qđ is numerauit, qui nō numerauit vere: et fm hoc habes qđ in mutuo mere naturali, est de substantia qđ fiat de meo tuum, sed in mutuo cui ius ciuile cooperat, sufficit si fide fiat de meo tuū. Tertia ratio decidēdi est: qđ quāuis nūmos meos nō acceperis, tamen qđ cōstat me iussisse debitori, nil interest, an fiat de meo tuum, vel de mihi debito tuū, mediante voluntate dñi. l. si fundus. s. j. ff. de pig. gno. l. filiuffa. ff. de dona. Et in tex. ibi: cōuenit. tex. cum minis terio vtitur verbo, cōuenit: qđ regulariter intelligit pacto nudo vt videbis in l. lecta. j. eo. qđ sola cōuentio et pactum nudū sufficit vt debitum ex vna causa possit conuerti in causam mutui modo pecunia sit parata solutioni: ita loquitur tex. hic: sed si nō esset presens nec parata solutioni, tunc requireret stipulatio. l. si ex precio. C. eo. Et Mo. ex tex. ibi: nāz si tibi debitorē meum iussero, quod si tibi requirēt pecuniā mutuo a me: ego non numero pecuniā: sed cū habere debitorē illius quantitatis, iussi debitori qđ illam pecuniā tibi daret, cōtrahit mutuū: licet pecuniā meā nō acceperis sed mihi debitorē, vt dicit. s. j. ff. de iur. et. clare procedit quādo debitor iussu meo numerauit actualiter tibi pecuniā, tunc clarū est cōtrahi mutuū. Quid aut si debitor meus, iussu meo non numerauit tibi pecuniā, sed tantū pmissit. isto casu si talis debitor habebat pecuniā quam posset numerare statim, cōtrahitur mutuū ppter pmissionē: qđ lex fingit esse numeratā: sed si debitor nō habuisset eam paratā: qđ tunc ad constituendū mutuū (cū nō possit cōtrahi nisi in his que pōdere numero mensurare consistunt) sola pmissio et obligatio nō sufficeret: licet in alijs cōtractibus sola pmissio sufficeret. l. si nuptura. in princ. et l. licet. in. s. j. cum simil. ff. de iure do. vbi ad cōstituendū dotem, sola obligatio sufficit: ita magistraliter declarat istū tex. Bart. j. in. vj. col. ver. sumus expectati de primo ad finem distinctionis: tamē ille debitor meus qui iussu meo pmitit numerare pecuniā illi cui iussit: licet statim contrahatur mutuū: vt hoc tex. tñ per talez iussionē meā et per talem pmissionē nō liberatur a me ipso iure, sed ope exceptionis tñ. tex. habes notabilem in l. si res estimata. s. fi. et in l. si mulier debitor. et l. si pater filie. s. j. ff. de iure do. fm Alb. de Ros. hic in. j. col. Ful. Lud. ro. et Alex. hic. et qđ iste tex. pcedat etiam si debitor nō numerauit tempore iussus, dummodo habuerit pecuniā paratam solutioni: nō autē intelligat qđ vltra iussus necessario requiratur numeratio: probat, quia qñ quis numerat noie meo: etiā si nō inters ueniat iussus pñitur mutuū. l. certi conditio. s. si nūmos. s. eo. Et Secūdo nō. ex tex. in fi. fm Bar. et doct. qđ due fictiones cadūt circa idem: nam dicit tex. in fi. qđ fingitur pecunia mihi a debitore data vna fictio, postea fingitur, qđ ego numerauerim isti cui volo esse mutuū, secūda fictio. Adde qđ aliqui nō solū due fictiones concurrunt circa idē, sed etiam aliqui tres in similibus terminis. tex. habes et exēplū in l. licet. s. quoties. et ibi glo. in ver. datum. no. ff. de iure do. Et si dicis qđ in qñum est regula. qđ due fictiones vel duo specialia non possunt cōcurrere circa idē. glo. in l. j. ad fi. C. de do. promiss. et glo. in l. cū post. s. gener. ff. de iure do. ad hoc respōde omnia solu. Bal. et Lud. ro. et ista est veritas, qđ duo specialia vel

due fictiones nō possunt cōcurrere, quādo pcedūt ex eodem fonte et ad eundē effectū: sic intelligunt glo. palle. sed quādo procedunt ex diuerso fonte et ad diuersos effectus: tūc plures fictiones cōcurrere pñt: qđ non debēt cōcurrere. Declara: nā in l. j. C. de do. pmiss. quando pacto nudo qđ pmitit dotē incerta pmissio nō. vj. qđ specialia duo cōcurrerent circa idē et ex eodē fonte. s. qđ pmissio fingat solēis: et dos certa, ergo non possunt cōcurrere. Sed in l. nostra, iste fictiones non cōcurrūt circa idē: nā qđ fingat mihi numerata pecunia, est fauore tñ debitoris vt sis liberat, qđ fingat a me ad te pfecta, est fauore mei creditoris vt habeā te ex mutuo obligatū: ita declarat Bart. in l. si is qđ pemptore. in vlti. q. in pe. col. ff. de vfuca. et in l. sub conditione. in prin. in. ij. col. vbi videas. ff. de solu. et in l. gerit. circa fi. ff. de acqui. here. et in l. ex facto. in. vj. col. ff. de vulg. et pupil. sequit do. Lardi. flo. in cle. qđ circa in. xx. q. de ele. et in cle. ij. in. vij. q. vt lite pen. Et Mo. ex isto tex. fm Bar. et alios, duos casus, seu melius loquēdo duo exēpla, in qbus cōtrahit mutuū, lz vere nō fiat de meo tuū: sed de mihi debito: similem casum vidisti in l. rogasti. s. eo. cum. d. s. si nūmos. et in l. si pro mutua. C. eo. Et Mo. etiā ex isto tex. qđ illud qđ statuit in duabus psonis, intelligit statutū et in vna. Adde qđ per istam regulā decidit Bal. in l. si qđ cū pcuratorio. s. fi. ad fi. ff. de pcur. qđ sicut in diuersis personis scđa cōstitutio scđi pcuratoris tollit primum, vt ibi: ita est etiā in vno eodēqđ pcuratore: nā si cōstitutū seū pcuratorē meū iam est annus, et hodie faciā eundē pcuratorē meū de nouo, ita dz agere scđo instio et nō pmo: qđ in duabz psonis recipitur etiā in eadē persona recipiendū est, vt hoc tex. Intellige hic quādo cōcurrit eadē ratio et sit vniuersalis in vna prout in duabz psonis. Hinc videmus qđ quādo plura iura cōcurrunt in psonā vni est perinde ac si essent due persone. tex. est in l. tutor. et ibi Bar. ff. de his quibz vt indig. facit. l. si pater. s. j. ff. de adop. Et ad istud notabile: adde primo bene facere qđ decidit Barto. in l. j. s. sed si vnus. ff. vi bo. rap. per illū tex. vbi decidit, qđ statutū puniens producit falsos testes hz locū in producit vni testē. ad qđ vide etiaz Bar. in l. ij. s. qđ negocia. per illū tex. ff. de neg. gest. et Bart. in l. j. ff. de pcura. et ibi Bal. et Ang. et Bald. in l. gall. s. qđ si is. circa fi. vbi Moder. ff. de lib. et posth. et Bal. in c. mandatu. in. ij. col. circa fi. de rescrip. Bald. et Ange. in l. diuus. s. diuus. ff. de peti. heredi. Ange. in l. ij. s. ait pretor. ff. de neg. gest. et in l. j. C. vt. pos. Et de ancha. et Amo. in c. relatu. el. ij. de test. et in c. j. de lit. conte. in. vj. do. Ant. de bu. in cōmē. c. fi. in col. lix. de consue. Albe. de ros. in. ij. parte statutorum. q. xxvj. Et scđo adde ad istam regulam illud qđ cōsultat Lar. flo. in pñl. elv. qđ inci. in societate. vbi dicit, qđ non dz falsa subscriptio mercatorū, in qua dz. qđ titius et socij, licet titius vnū solū sociū habuerit. Et tertio adde bene facere: quia si papa mandat alicui pūderi de beneficio in aliqua ecclesia, si pro alijs prius non scripsit. ista clausula procedit: si pro vno tantum scripsit: qđ etiam tunc non habebit locū mandatu scđm Semi. post Arch. in c. quāuis. lo. j. de preb. in. vj. et Bal. in c. mandatu. de rescrip. Et Quarto adde bene facere illud qđ tenuit Bal. in l. j. in. ij. col. C. de cōdi. infer. vbi dixit ad statutū de vote lucrāda si decesserit absqđ liberis, pdest etiā si decessat cū vno: qđ dictio absqđ, requirit omnimodā carētiā, ac si diceret, sine vllis liberis et psequit ibi Bald. valde subtiliter hoc, quādo pluralis locutio diuidatur in diuersa supposita. Quinto adde bene facere text. in l. subemus. s. si nūm. et qđ ibi Bar. et doct. notant. C. ad treb. cum cōcor. Sexto vide qđ decidit Spec. in tit. de primo et scđo decreto. in. s. iam nūc de effectu. in ver. sed nūqd sufficeret. Septimo vide qđ no. Bart. in l. iij. C. ad l. iul. male. Ideo aut. s. dixi. pdictū notabile procedere, qñ esset pariformis ratio in vna que in pluribz: sed vbi esset diuersa rō secus esset. Nā istud cōprobo ex eo qđ voluit Bart. in l. j. ff. de optio. lega. vbi notāter dixit. et qđ grauatus distribuere iter pauperes, non pōt in vnū tantū distribuere: et idem no. Bal. in l. j. in repe. in. xix. col. C. de sacrosan. ecc. qđ hic non est eadē ratio: qđ maior est pietas pdesse pluribz, qđ vni tantū. de veritate tamē illius decisionis: vide Raph. cu. et Pau. de ca. in l. vnus ex familia. s. si fundum. ff. de leg. ij. cōtra Bar. cōsultat Pau. de ca. in cōfi. cxiij. vide etiam ad hoc qđ decidit Bal. in l. iubemus. s. pe. C. ad trebel. declarādo vt per Alexā. in. d. l. gallus. s. qđ si is. Et Bloss. in verbo singularia diuiditur in tres partes principales. pmo gl. ponit primū intellectū ad tex. qđ fuit Jo. et Az. lz glo. non referat. scđo ibi, sunt aut octo. gl. confute et inordinate (dicit Bart.) ponit speciale in mutuo. qđ tamē nō sunt eiusdē qualitatis prout specialia in text. tertia que est ibi, posset etiā stricte intelligi. ponit scđs principalis intellectus ad hāc glo. qui fuit Lervoti filij Eicursij et est additio glo. qđ Accursius non posuit: et iste cōmuniter tenet, licet Bart. attribuat istū intellectū Jac. baldino. et Odo. et propterea legā simul primā et vltimā partē glo. vt simul expediā oēs intellectus huius legis. Rungendo ergo primā partē gl. et vltimā habes duos principales intellectus ad tex. Primus intellectus multum diminute refertur per gloss. et fuit Jac. et Az. et in hac. i. ponantur

Dictio absqđ. Ad gl. i. c. nō est nūz. pñ. q. v. Bar. in l. patron. in s. sempro nio. ff. 8 leg. ij. Arch. in c. cōcupiscētia. xv. q. j.

qđ pñt cōcurrere

ponuntur specialia in contractu mutui, que non seruant in alijs contractibus: et si istud intellectum verum, pecunia capis large pro qua cumque re mutuabili, creditur capis stricte pro mutuo. Quis Lervotus in si. glo. male referat: et si istud intellectum effectus huius legis est quod in isto tex. speciale est in contractu mutui, respectu aliorum contractuum: quod licet non sit presens pecunia sed parata solutioni, potest converti in mutuum: et sic pecunia debita ex una causa in alijs contractibus, non posset converti in debitum ex alia causa vel contra: sed cum istud sit falsum: quod idem potest fieri in contractu mutui et in alijs similibus. tex. in l. si sponsalibus. §. i. ff. de iure do. l. ii. §. si. ff. de dona. inter virum et uxor. Ideo iste primus intellectus reprobat per oia. Unde secunda intellectus ponit in si. glo. et fuit additio ceruotina qua Lervotus fecit ad glo. patris sui: et iste intellectus communiter tenetur, quod in hac l. ponat speciale in mutuo contra naturam mutui: nam regula mutui est, quod non possit contrahi mutuum nisi fiat de meo tui: et tamen hic fit mutuum non de meo sed de mihi debito: quod lex fingit quod sit meum. Istum intellectum sequuntur omnes excepto Salic. hic et in l. si ex precio. C. e. qui reprobatur, per aliqua que ut dicit Alex. sunt leuia, et non merentur referri. Ego autem dubito de isto communi intellectu: nec video quomodo potest sustineri. Nam ego concedo quod habemus mutuum mere naturale et verum. Item habemus mutuum naturale cuius civilis cooperatur: ut declarat glossa et doct. in l. ii. §. si. ff. de eo. sic. in mutuo mere naturali et vero, bene regula est, quod illud mutuum non possit contrahi nisi vere fiat de meo tui. l. ii. §. appellata. ff. de eo. sed aliud est mutuum naturale, cuius civilis cooperatur: et in isto non requiritur quod vere fiat de meo tui: sed in eo ius civile operatur, fingendo quod illud quod erat mihi debitum fuerit mihi traditum et postea ego mutuaui. Ideo non video communem intellectum tenendo, quomodo ponat aliquis speciale contra regulas mutui. Nam ad hoc ut fallacia vel exceptio sit bona, oportet quod sit de terminis regule: ut declarat Bar. in l. si eum. §. qui iulianus. ff. si quis cautio. unde si dico omnes homines currunt nisi equus, non est bona exceptio: quod equus non est de genere hominum, sed cum in proposito regula loquatur in mutuo vero et mere naturali, in quo nunquam dabis fallentiam, quin vere fiat de meo tui, hic autem in exemplis tex. loquitur de mutuo naturali cuius civilis cooperatur fingendo: certum non est bonum speciale: nam specialitas esset bona, si loqueretur in mutuo vero et naturali, prout loquitur regula. Et ista difficultatem sentit Bart. licet non aperiat in. vi. col. ver. iiij. est videndum que sunt specialia in mutuo: nisi dicas nec aliud potes dicere quod bona sit fallentia considerato mutuo absolute. Tertium intellectum Ray. quem recitat glossa. si. post medium et Bar. in primo intellectu recitat et reprobatur ut per Bar. et doc. et similiter quartum intellectum quorundam antiquorum refert et reprobatur Bart. in primo intellectu: et alii post eum tamen non recedat a communi intellectu Lervoti, que omnes sequuntur. Sum in secunda parte principali gl. ibi, sunt autem. Aduerte quod glossa. multum inordinate ponit ista specialia. et primo dicit, quod in tex. ponuntur duo spatia: et non est verum, quod ponit solum unum, sed bene ponuntur duo exempla. Secundo aduerte, quod alia sex specialia que ponit glossa. duo prima et duo ultima, sunt specialia in pecunia numerata stricte que non habent locum in alijs rebus mutuabilibus: alia duo specialia gl. sunt specialia in contractu mutui respectu aliorum contractuum. Primus ergo, est, quod in pecunia numerata facit translatio debiti quam in alijs rebus mutuabilibus, quod in pecunia numerata sola immixtione transfert debitorum. l. si alieni nummi. ff. de solu. sed in alijs rebus mutuabilibus puta vino, frumento, et similibus: licet frumentum alienum misceatur cum meo, sola immixtione non transfertur debitorum, imo potest vendicari per debitorum. l. pomponius scribit si frumentum. de rei ven. §. si duorum. ver. quod si frumentum. in si. de rerum diu. Et ita cum ista differentia gl. transiunt Bar. et communiter doc. et Alex. hic in specie. Et pro ista communi sententia faciunt tria. Primum. quod l. si alieni. continet casum speciale contra regulas iuris communis: nam cum regula sit, quod illud quod meum est sine facto meo auferri non potest. l. si. ff. de pac. cum ergo in illa. l. auferatur sine facto meo, illa. l. dicitur continere ius singulare et exorbitans, cum glossa. loquatur in pecunia numerata tantum: non debet extendi ad alias res mutuabiles. Secundo per ista sententia facit ratio diuersitatis inter pecuniam et alias res mutuabiles, quod in numeris non cadit affectio. l. nummis. ff. de in lite iura. sed in alijs rebus sic. Tertio pro communi sententia facit. l. adeo. §. voluntas. in ver. sed si voluntas. ff. de acqui. re. do. et tex. in l. usufructuarius venari. §. si. ff. de usufru. Sed tu diligenter aduerte, quod ista non est bona differentia: imo data paritate terminorum, illud quod dicitur in pecunia habet locum in frumento et in oibus alijs mutuabilibus: nam illud quod dicit in l. si alieni nummi. quod immixtione pecunie transfert debitorum, preedit illis tribus rebus de quibus ibi in tex. Primo enim preedit propter difficultatem: et tex. ibi expresse dicit, quod non poterat discerni nummi post immixtione: et ideo si nummi mei essent alterius forme et immiscerent tuis, quia possent discerni nunquam per immixtione transferret debitorum. Secundo ibi cooccurrit titulus. Tertio bona fides recipientis. Ibi enim dicit quod

vere eras debitor meus et soluisi pecuniam alienam, ego recepi bona fide credens tuam: et ex titulo habili ad translationem debitorum: tunc si pecunia illa misceatur cum mea transfert debitorum in me, propter difficilem discretionem, titulum, et bonam fidem. Istis concurrentibus teneo quod idem esset in frumento et in omni alia re mutuabili. Quia potest et tex. in d. pomponius scribit si frumentum: loquitur quando frumentum mixtum poterat discerni et cognosci, ita expresse dicit tex. ibi inquantum apparet in illo acervo suum cuiusque esse. nec ibi. interueniebat titulus et bona fides, que sunt necessaria, quod si traditio sine causa non potest continere translationem debitorum. l. nummi nuda. §. de acq. re. do. quodominus immixtio sine causa potest operari translationem debitorum. quod autem requiratur quod immixtio fiat bona fide patet in l. rogasti. §. si. ff. de eo. adeo data paritate terminorum illud quod dicit in d. l. si alieni nummi. haberet locum in quacunque re mutuabili, ut concurrentibus illis tribus de quibus ibi, frumentum immisceatur transferret debitorum. Ita concludit Ray. ph. Fulg. et Lud. ro. hic sequor. et Raph. cu. in d. l. si alieni nummi. et an eos fuit op. do. Christoph. h. in si. sui apparat. Et predicta in actu practico sunt utilia ad questionem quam dicit Raph. cu. se habuisse de facto in d. l. si alieni nummi. Nam dicit quod habuit consilium in isto casu, quidam iussit mecum et lucratur est pecunia mea: puta. x. postea hinc ad. x. dies reuersus est ad ludendum: et portauit pecuniam alienam et lusit: et ego lucratur sum. Dicitur pecunie vendicatur pecunia sua contra me qui vici: et sic habeo ex turpi lucro: confusum est quod cum ista pecunia debeat compensari cum illa quam perdidit: postquam est mixta pecunia mea: translatus est debitorum in me et ille non potest vendicare. Pro ista decisione adde bene facere illud quod dixit Ange. hic in. iij. col. quod casus dicit. l. si alieni. est mirabilis: et si ego facto subripui pecuniam et solui creditori meo, translatus est debitorum immixtione et sum liberatus, dato quod esset fortuita, quod consumptione reconciliatus est mutuum, quod est mirabile secundum eum. Joan. de imo. in d. l. si alieni. dicit quod ille casus de facili non reperitur alibi in iure. Ego ex predictis puto quod decisio Raph. cu. non sit vera quod ut declarauit, ut habeat locum. d. l. si alieni nummi. et sic, ut per immixtione transferret debitorum, sola immixtio non sufficit, sed requiritur tria. et precipue, quod preceat causa habilis ad translationem debitorum, sicut ibi titulus verus debiti. Nam si traditio non potest operari translationem debitorum quando causa non preceat, multoties sola immixtio sine titulo: sed in questione Raph. non erat titulus habilis ad translationem debitorum. l. acquirere in ludo. l. si quis cum scire. ff. de vfuc. pro empto re. declarat notabiliter Bald. in rub. C. de condi. ob tur. cau. ergo non est vera decisio Raph. quod sola immixtio fuerit translatus debitorum, et dicitur prohibeat vendicare. Nec est verum illud quod presupponit, ex quo diebus antecedentibus perdideram pecuniam, si contingerat postea me lucrari lucrata compenset cum perdit. quod veritas est in contrarium, et fortius quod si ego in ludo perderem denarios meos excepto uno nummo, et statim cum illo solo nummo recuperarem omnes denarios perditos, sum obligatus illos restituere: sicut si essent tui, excepto illo meo nummo: ex quo debitorum erat translatus in te per immixtione. Istud dicit glossa. in l. si minor. xxv. annis filiofamilias in prim. ff. de mino. In hoc tamen remitto et subicio iudicio theologo rum. Et ad istam materiam vide tex. in aut. alearum lufus. C. de res. lig. et sumpt. fane. vbi Salic. no. et quod pecunia in ludo victa debet dari pauperibus. In ea. gl. ibi item pecunia. speciale est valde obsecrum. quod pecunia ex bonis debita parte qualibet respicit facultatem: secus in alijs rebus non intelligas glossa. si quod verba sonant: quod quando est debitum hereditarium in pecunia: illud debitum hereditarium in pecunia respiciat totum patrimonium, licet in alijs rebus istud est falsum. Nam omne debitum respicit totum patrimonium defuncti, siue in pecunia siue in alijs rebus. l. i. §. si heres. ff. ad treb. et quod sit verum patet, quod pro omni debito siue in pecunia siue in alijs rebus mortuo debitor: creditor mittebat in possessionem non omnium bonorum defuncti, licet hodie non mittat, nisi pro rata debiti. l. cum proponas. iuncta aut. ei qui. C. de bo. auto. iudi. pot. ergo apparet, quod omne debitum respicit totum patrimonium defuncti, etiam si non sit pecunia: quomodo ergo debes intelligere glossa. not. que fin. verba eius te deciperet: sed non fin. leges quas gl. allegat et declarat Bar. hic in. vi. col. Nam debes scire quod heres grauat per fideicommissum restituere hereditatem, potest retinere quartam treb. toto titulo. ff. de treb. et in ista treb. solus computat illud quod percipit iure hereditario a coherede aliud non, licet in falcidia computet quicquid percipit iure hereditario etiam non a coherede: ut declarat magistraliter Bar. vbi laborat in inuestiganda ratione diuersitatis in l. in quarta. ff. ad l. fal. In treb. ergo computat illud quod heres iure hereditario capit ex parte coheredis: tunc sic, in pecunia numerata est speciale ut tota pecunia respiciat partem hereditatis: et sic intelligat tota haberi a coherede: et sic tota computet in trebe. secus in alijs rebus, que intelligunt haberi de vniuersali patrimonio: et sic media pars de parte coheredis et alia dimidia de sua, et sic in alijs non computat nisi dimidia in trebellianicam. tex. est in l. deducta. §. nummis. allega. in glo. ff. ad trebel. et ibi glossa.

Al. hic refert alia mirabilis expositione ad ista verba glo. quā dicit fuisse Guil. de cu. Jac. but. et aliorum: qz nō cōuenit legib' allegatis in gl. nō curo referre. **¶** Tertiū speciale glo. est clarū et consistit in duobus. Primum est, qz solus tutor in contractu mutui et sic ex causa mutui potest se facere debitor pupilli. Scdm est qz si tutor sit creditor pupilli ex contractu mutui pōt sibi soluere ppria autoritate, secus in alijs contractibus. Circa primum dic melius quod in hoc non est speciale in cōtractu mutui: imo in omnibus, contractibus est idem. vt teneas, qd si tutor facit cōtractum cum pupillo palam et bona fide, quicunqz tractus sit siue mutui siue emptiois, pōt facere. tex. est in l. nō existimo. ff. de adm. tuto. no. glo. in l. quoties. §. nō tātum. eo. ti. et glo. in l. cum ipse. C. de contra. hen. emp. Si autē claz faciat non posset etiam mutui celebrare fm gl. p. alleg. et late Bart. in l. pupill'. §. si. ff. de adm. tut. Fallit vno casu singulari, in quo solus tutor pōt indistincte emere rem pupilli: quādo pupillus vēdidit rem vni tertio cuz autoritate tutoris et decreto iudicis: et sic res pupilli fuit solenniter alienata: tunc si ille tertius nō soluit precium, potest solus tutor talem rem emere: ex quo semel facta est alienabilis. tex. est valde sing. in l. tutor rerū. ff. de adm. tut. quē Ludo. ro. hic in. vij. col. reputat singulare et ad hoc: et multum not. Barto. in. d. l. tutor rerū. **¶** Stat ergo qz tutor potest celebrare mutuum et quoscunqz contractus cum pupillo: dūmodo palā et bona fide faciat secus si clā. **¶** Pulchrum ergo et necessariū dubium est, quando dicat palam fieri, et qñ clam. Istud declarat singulariter Bart. nec alibi inuenies in l. frater a fratre. in prin. ff. de condi. inde. circa. xvij. col. ver. iij. quero qd in contractu emptiois: et ibi singu. dicit cōtractus dī palā et bona fide fieri cum pupillo, quando sit interuenientibus cōsanguineis et amicis pupilli. l. transactio. C. de transact. vel quādo sit in p'sentia soli iudicis. l. si. in prin. ff. qd met. cau. **¶** Teneas perpetuo cordi istud vltimū, de p'sentia iudicis, qd quādo tutor facit cōtractum (quicunqz sit) in p'sentia soli iudicis, talis tractus dī fieri palā et bona fide et v3. Illud dictū et refert et sequit Jo. de imo. in l. i. §. fuit questitū. in. iij. col. ad treb. do. Alex. in l. transactio. in fi. C. de transac. Facit qd volunt; Bal. Sali. et Mod. in l. pacta nouissima. C. de pact. qd omnis metus et ois dolus p'sumitur cessare qñ interuenit p'sentia et decretū iudicis, qd bñ no. **¶** Circa scdm qd vult glo. qz si tutor sit creditor pupilli ex cōtractu mutui pōt sibi propria autoritate soluere: secus in alijs cōtractibus. Adde qz cōtrariū tenent Bart. Ang. et oēs Mod. hic per tex. in l. fistulas. §. j. de cōtrahen. emp. et licet Bal. hic respondeat, qz ibi loquat quoad possessione tantū, qz cum pcederet titulus habilis emptiois celebrata cum defuncto: certe apprehensio possessionis operat trāslationem domini nū. l. ex empto. in prin. ff. de act. emp. et ita dixit ipsemet Bald. in l. cū ipse. in vlt. col. C. de cōtrahen. empt. **¶** Concludit ergo Bar. et omnes, qñ tutor est creditor pupilli ex quocunqz tractu vel causa solus tutor pōt propria autoritate sibi soluere vel satisfacere per d. l. fistulas. §. j. Sed ego in cōtrariū allego forte tex. i. l. i. §. fuit que sitū. ff. ad treb. vbi est tex. pone qd pupillus sit institutus heres et grauatus restituere hereditatē tutori. **¶** Aliquid tutor poterit facere sibi restitui. dicit ibi, qz nō, qz tutor in causa ppria nō pōt autorizari: tamē ibi nullū incōmodū poterit esse pupilli facta restitutione hereditatis. Bar. ibi. in. j. oppo. respondet et dicit, qd quedaz est restitutio vel solutio nudi facti: et istam pōt facere solus tutor: ita loquit. d. l. fistulas. §. j. Quedam est restitutio facti que habet maximum iuris, vt est restitutio hereditatis. p quā trāsserunt oia iura actiue et passiue. istā non pōt facere tutor vel pupillus cuz autoritate tutoris: ita loquit tex. in. d. l. i. §. fuit questitū. et quantū ad hec cum ista sol. Bar. trāsseunt Ludo. ro. Alex. ibi: qui dicit qd miruz est de illo tex. quare solus tutor nō pōt facere restitutione. **¶** Ista solu. communis non tollit contrarium de. l. i. §. fuit questitū. ad. l. fistulas. §. j. et propterea mihi non satisfacit: nam ego consydero qd in restitutione hereditatis duo debent attendi. Aut cōsyderamus, ipsum restituere hereditatem: certe restitutio hereditatis est facti: qz fit re: aut verbo. l. restituta. in prin. ff. ad treb. aut cōsyderamus effectū restitutionis: et veruz est qd ex ipsa restitutione sequit effectus iuris, qz iura transferunt in fideicomissariuz vtilia actiue et passiue. §. restituta. in. i. de fideicomiss. heredi. eodem mō qz idem est in. d. l. fistulas. **¶** De emptioe et venditione. Hā si nos cōsyderamus ipsum tradere ver apprehendere vacuam possessione et fateor qz istud est nudi facti: sicut etiam restituere hereditatem. Sed si cōsyderamus, qz ex possessione vacua tradita rei vendite acquirat dñum si vendens est dñs, vel vsucapiendi conditio si nō est dñs. l. in cōventionalibus. in fi. de verb. obl. certe iste etiam est effectus iuris, vt in restitutione hereditatis, et sic vtrobiqz adest factum et effectus iuris, non video quare apprehensio possessionis rei vendite possit fieri per solum tutorem, non restitutio hereditatis per fideicomissum relicte ipsi tutori. Hā dicere prout Bart. et docto. qz in. d. l. fistulas. §. j. ibi sit restitutio nudi facti. sed in. §. fuit questitū. est restitutio facti habens mixturam iuris, imo idem

in vtroqz, qz in vtroqz ex isto facta resultat effectus iuris. **¶** Alii dices, qz in restōne hereditatis versat maior effectus iuris, qz agit de iure vniuersali trāsferendo, sed in emptioe agitur de effectu iuris singularis de trāsferendo dñum rei particularis: tamen cōsydera qz tex. et docto. in. §. fuit questitū. non fundant se in iure vniuersali vel particulari. Circa illud, speciale de tutore qz potest sibi soluere. **¶** Non omitto vnum qd ponit bal. hic quod refert Ludo. ro. hic in. vij. col. tutor cum pupillo non pōt alienare aliquam rem immobilē pupilli, etiam ex aliqua necessitate, nisi cum decreto iudicis, et si alienet sine decreto iudicis, alienatio est ipso iure nulla, toto titulo. ff. de reb. eo. et in. l. que tutores. C. de adm. tuto. **¶** Nunquid istud habeat locū in patre: quādo pater alienat res ad uentitias filij ex causa necessaria vel legati: nunquid requiratur decretū iudicis, habes dictū singulare Azo. qz in patre alienante rem filij, non requiratur decretū iudicis. in summa de bo. q. libe. vlt. tra mediu versic. nec puto qz in alienatione immobilū qd dictū bal. hic, reputat singulare et aureū. Sed Ludo. ro. dicit falsum et cōtra casum legis si pupilloz. §. si pater. ff. de reb. eo. **¶** Subdit tamē tex. ibi, qz iudex debet esse promior ad cōcedendū decretū in patre qz in tutore. Adde similitē text. in l. cū emancipatis. C. de p'di. in. i. no. quē Bal. ibi no. ad hoc, per quē tex. Sali. in. l. p'ses. C. de transac. reprehendit illud dictū Azo. breuiter ista est veritas, si est filius in potestate quo casu pater est legitimus administrator ipso iure: et tunc, si pater alienat, non requirit decretum iudicis, et ita loquitur dictū Azo. et ratio est, qz quādo pater est legitimus administrator filij, habet vsufructum, tutor non: ideo qz plus iuris habet pater pōt alienare sine decreto iudicis, sed si esset legitimus tutor filij emancipati et alienat, requiritur decretum iudicis: et ita loquitur tex. in. d. l. cū emancipatis. et l. pupilloz. §. si pater. ita declarat Bal. in. l. i. ff. de rebus eo. et Bal. in. d. l. cū emancipatis. Ludo. ro. hic Pau. et Alex. in. l. p'ses. C. de transac. et idem Bal. in. d. l. pupilloz. §. si pater. et illud dictum declara tu vt. s. tenet etiam Bal. in. l. iusurandum, ex conuentione. §. fin. de iureiu. et in l. si. §. si autem es alienum. de bo. que libe. Jo. de imo. in. c. constitutus. de testibus. et Rapha. in. d. l. p'ses. et ista est veritas. Sed vnum facit me valde dubitare: dicat mihi do. Azo. qua lege probet istud. **¶** Vnde erubescimus, cum sine lege loquimur: vulgata. l. illam. C. de colla. et expressius. §. consyderemus. in aut. de tri. et sem. mis. vnde autoritas domini Azo. est pbabilis nō necessaria. glo. in. l. i. C. de legi. vnde dicit Bald. in. c. in genesi. in vlti. col. de elec. qz paria sunt vel facere contra legē, vel sine lege. Sed cogitabam qd dictū Azo. potest pbari per tex. in. l. si. §. si autem es alienum. C. de bo. que lib. pondera qz tex. ibi vult, qd pater sine filio possit, ergo nō requiritur decretum: et ad istum articulū vide que scripsi latius in. l. p'ses. C. de transac. Item aduerte quod tex. in. d. l. fistulas. §. j. loquitur, quādo tutor emerat fundū a patre pupilli: et sic contractus erat omnino validus si autem tutor emisset ab isto pupillo an procedat ille tex. Bald. Sali. Ludo. ro. hic distinguunt qd si tutor emisset a pupillo cum autoritate alterius contutoris vel iudicis: idem esset, et haberet locū. d. l. fistulas. §. j. alias secus: et licet ipsi non dicant, ante eos ita tenuit Bart. in. l. fistulas. §. j. in. l. i. in fi. ff. de stipu. seruo. vt ibi Jmo. et Rapha. cu. et Ang. are. in. §. actionum. in. i. de act. in. xvij. q. in materia tutelarum: et hoc modo remanet expeditum et declaratum tertium speciale gloss. **¶** Hō omitto vniuz qd ex prima glo. colligi pōt: tutore ex sola scriptura absqz lapso biennio obligari effectualiter: et sic in tutore nō habebit locum titu. de lit. ob. et ti. C. de nō nume. pec. in quantum dant. j. biennium exceptionē non nu. pe. Et si dicas qz est ratio diuersitatis inter tutores et alios confidentes: responde prout colligitur hic, qd ratio est: qz in alio debitore non est in eius potestate sibi soluere, p'sumitur qz fecerit illaz scripturam sub spe future numerationis: sed in tutore cum sibi possit soluere non p'sumit facere scripturaz sub spe future numerationis. **¶** Quartū speciale glo. non est verum, qz in casu. l. certi condictio. §. si nummos. s. eo. non est verum qz actio querat tertio per pactum: sed querit p numerationē, et sic per actū naturālē: qz per actū naturālē, et corpus reum potest alteri queri: secus per actum ciuile, vt declarauit opus portune in. d. §. si nummos. vbi etiā declarauit: qz quēadmodum pecunia capis stricte, large, et largissime, idē sit in distinctione nummi. **¶** Quintū speciale gl. est in pecunia numerata stricte: qz si mutuaui pecuniā cōem, in restitutione nō debet glibet nummus: scin di per mediū, vt media pars detur mihi alia socio: sed d3 restitutio fieri ad medietatem nummi: secus in frumēto et alijs rebus mutabilibus: qz si frumentum cōe mutuet, d3 restitutio fieri per singula corpora diuidēdo vniūquodqz granum per mediū: et sequit Bart. hic in. iij. col. et exp'sse Alex. hic assignat rationem, qz si pecunia scindere, nō posset ampli' expēdi, et sic vtilitas pderet, nō sic in frumēto qd non perdit vtilitatē sic ex diuisione: qz pōt conuer ti in farinā, mihi videt qz ista opinio sit deridicula: qz sic sequeatur qd si mutuaues decē saccos milij cōes, in restitutione deberet scindere di grana

de debitor

cat. f. u.

mme. pecun. no
tutor

di grana per mediū: et propterea teneo qd in oibus dz fieri diuisio p numerū, vt expresse tenet Albe. Ful. et Ludo. ro. hic. Pau. de ca. in. l. nā z si fur. s. si. s. co. z ibi Ja. bu. Alb. z Ful. dū referunt facetiā Ja. bu. qui emerat sic a quadā vetula. et volebat diuide re p medium vt ibi per eos. Et cōtra Bar. est text. in. l. cū stichus z pāphilus. in. si. ff. de solu. nec est bona ratio dñi Alex. qz lz grana frumēti diuisa, sint apta ad comedendū, nō tñ sunt apta ad seminādū. teneo ergo qd nō fiat diuisio p singula grana. ¶ Sextū et vltimū speciale est qd in cōtractu mutui nō debent vsure sine stipulatione. intellige in pecunia numerata tñ. d. l. qñs. alle. in gl. sed in frumēto, vino, oleo, z similibus nudo pacto debent vsure. l. frumēti. z. l. oleo. C. de vsu. z rationē assignauit in. l. rogasti. s. si tibi. s. eo. Adde etiā qd fallit in ciuitate in qua vsure in mutua pecunia stricte, debent pacto nudo. l. etiā. ff. de vsu. ¶ Tertio fallit in oibus cōtractibus bonafidei, vel etiā stricti iuris qñ habēt naturā bonafidei: vsure debent etiā pacto nudo. glo. est notabilis in l. titius. in verbo nō deberi. ff. de prescri. ver. quā glo. Fulg. z Ludo. ro. hic reputant singulārē ad hoc: z sic habes expedita specialia glo. ¶ Extra glo. Bar. hic late per duas colū. examinat aliud speciale traditū p Ja. de are. dicit Ja. de are. speciale est i cōtractu mutui respectu aliorz cōtractū, qz actio q orit ex numeratione facile impedit per stipulationē vel nouat. l. si ita fuero stipulatus. s. si. cū. l. seq. j. de noua. sec. in alijs cōtractibus. Bart. reprehēdit Ja. de hoc. motus precipue, qz istud nō est speciale in cōtractu mutui, cū idē videamus in cōtractu dotis: nam si extraneus numerauit pecuniā noie dotis z stipulatus est sibi reddi, ista stipulatio impedit actionem oriri ex numeratione z acquiri mulieri. l. auie. C. de iure do. l. j. s. accedit. de rei vxor. ac. l. quoties. solu. matris sed ista iura cum reuerētia. Bar. nihil faciunt in pposito: qz loquuntur, qñ numeratio pecunie fuit facta noie mulieris: stipulatio autem fuit facta noie extranei: z sic p diuersis personis sed Jac. de areti. in materia nostra loquit, qñ numeratio z stipulatio fuerint pro eodem. ita loquitur. d. l. si ita stipulatus fuero. s. fin. cum. l. s. quē. de noua. ¶ Itē z hic aduerte, Bar. errat inquātum cōtra Ja. de are. allegat glo. in. l. petens. in glo. j. in prin. C. de pact. quia ita demum pactū vestitur a stipulatione qñ cōtinet diuersum ab eo qd deductū est in stipulationē. fm Bart. in. l. lecta. in. j. col. j. e. et probatur per tex. iuncta gl. j. per. l. si pacto quo penā. C. de pac. ¶ In isto tñ passu, qñ stipulatio sequēs vel precedēs nouet vel impedit actionē ex cōtractu. Bar. p duas col. examinat istū passum: sed tu breuiter collige effectus Bart. aut loquitur quando stipulatio fit ex interuallo post cōtractum celebratū z actionē iam natam: z quicquid olim esset, hodie nō fit nouatio nisi expresse agatur. l. si. C. de noua. ista nō est materia nostra nos ergo habemus videre, qñ stipulatio fit incontinenti ante: vel incontinenti post. vel simul. ¶ Itē Bar. fecerit tres casus: tñ fac duos clarius q ipse: aut intercedit cōtractus certitudinarius: puta societatis, z tunc siue stipulatio incontinenti precedat: siue incontinenti sequatur, siue simul z semel interponat cū cōtractu, nunq nouat nec impedit oriri actionē ex cōtractu. text. habes in. l. duo societate. in prin. ci. reprobata gl. ibi. ff. pro socio. z in hoc Bart. bene dicit, z cōiter approbatur reiecta reprobatione Ful. vt hic p. d. Alex. Aduerte tñ diligenter: qz qñ non inuenio alios cōsy. derare q Bar. dicit esse vtilitatē: qz tunc oriuntur due actiones. vna ex cōtractu societatis vel emptionis que est bonafidei. alia ex stipulatione que est stricti iuris: sic vult Bart. qñ fit cōtractus bonafidei z sup eo imponit stipulatio. qd tñ stipulatio remanet stricti iuris: z nunq sumit naturā cōtractus bonafidei sup quo interponitur: z p hoc adde glo. in. l. in bonafidei, in gl. sequē. z ibi Pau. de cast. expresse ad hoc nō. ff. de eo qd. certo loco. adē tenet Bal. in. l. si. s. q. in iur. riarū. in. j. col. ff. si qz cau. breuiter puto cōtrariū, qd stipulatio de per se fit stricti iuris: tñ qñ interponit sup cōtractu bonafidei assumit naturā ipsius: ita tenet Bart. sibi cōtrariū in. l. si qz cuqz aliter. in. j. col. ff. de ver. obli. z in. l. videamus. s. si actionē. ad fin. ff. de vsu. facit bene tex. in. l. j. s. bellissime. ff. vt lega. nomi. caue. et tex. in. l. j. s. parui. ff. de priui. credi. et quia stipulatio interposita sup cōtractu assumit naturā illius sup quo interponit. l. stipulatus. ff. de vsu. Ad predicta tñ caue ppter illud qd dicit Bart. in. l. j. in si. C. de cōdi. ob cau. de cuius dicti veritate vide per Moder. precipue Pau. de ca. in rubri. de verb. obli. z Alex. et alios in. l. j. in prin. ff. de pac. z istum passum late examinā in repe. mea Ru. bice. ff. de verb. obli. ¶ Sed casus principalis Bar. est, qd vbi procedit aliquid qd nō est cōtractus certitudinarius: sed pōt esse z non esse puta numeratio z traditio: z in hoc lz Bar. faciat tres casus: tñ in oibus cludit, q siue stipulatio incōtinenti procedat siue incōtinenti sequat, siue simul z semel interponat in dubio semper oritur actio ex sola stipulatione: eo qmā numeratio vel traditio presumuntur interponi ad implemētū stipulationis: idem tenent Fulg. z Alex. hic. z ita teneas, quicquid dicat Ludo. ro. z Pau. de ca. hic. quos reprobat Alex. hic subdit Bart. q si prece-

dat stipulatio et sequatur cōtractus certitudinarius incōtinenti, qñ ille cōtractus nunq nouatur nisi expresse sit actum: alle. l. item illa. s. si. j. de cōsti. pe. de hoc dicit esse tex. expresse in. l. si mādato meo. s. si. ff. mādati. quem tex. etiam repetit idē Bartol. hic in pe. col. et eum reputat singularem idem Bart. in. l. j. in. j. col. ff. de noua. ¶ Sicutus est videre quō inducatur ille text. Bart. dicit esse expresse qñ precedit stipulatio, cōtractus certitudinarius statim sequens nunq tollit stipulationē, prima fronte ille tex. nihil probat, quia in illa lege nihil de stipulatione dicitur: puto illum text. sic inducendum. ibi loquimur de fideiussione ergo de stipulatione, quia fideiussio non potest fieri sine stipulatione. l. blādītus. C. de fideiussio. et tñ dicit ibi tex. si mandato est cōtractus certitudinarius. s. mandati, per istud mandatum nō tollitur stipulatio et sic obligatio fideiussionis, qz tex. ibi dicit, si egisses, z sic esses litē contestatus tolleret stipulatio fideiussoria: ergo solus cōtractus mādati nō tollit ibi stipulationē fideiussoria precedentem: sed ita de mū si fiat nouatio p litis cōtestationem. l. delegare. s. j. ff. de noua. ergo solus cōtractus mandati non sufficit ad nouandum stipulationem, sic voluit inducere Bartol. dum dicit casus expresse. ¶ Circa tñ predicta nō omitto quatuor. Primo inquātū Bar. facit differentiā, an interueniat actus qui certitudinarie sit cōtractus vel nō: qd ratio diuersitatis potest colligi ex. l. non oia. in prin. j. cod. et. l. obligationum substantia. ff. de actio. et obli. qz cōtractus produciunt semper actiones de sēs numeratio vel traditio nunq nisi partes agant: sed qñ partes apponunt stipulationē in continenti, lex presumit numerationem factam ob stipulationē sequentē, z partes tunc videntur velle q actio oriatur ex stipulatione, nisi aliud expresse dicatur. Secundo aduerte inquātum. d. Alex. hic circa primū casum Bart. quē. s. reuli reprobādo opi. Ful. respōdet ad. l. nō ad ea. ff. de cōdi. z demō. adductā per Ful. q illa lex habet tñ locū in vltimis voluntatibus, nō in cōtractibus. alle. Bal. ita tenere in. l. rescriptū. in. j. si pacto quo penā. ff. de pac. ista responsio do. Alex. etiā facit q Bar. quē ipse conat sustinere: qz istud est verus q illa lex habeat locū solū in vltimis voluntatibus: ergo Bar. male allegat illam. l. pro se. de ego re spondeo q. d. l. ad ea. procedit qñ secundus actus sit aliter z sub diuersa forma: q primus, tenet sub cōmemoratione primis sed hic secundus actus non sit sub diuersa forma, imo sub eadē et ad cōfirmandū primū actum. ¶ Tertio aduerte inquātū Bart. tenet qd in omni cōtractu in quo requirit res: z sic numeratio vel traditio, z sic in cōtractibus qui cōtrahunt re, stipulatio incōtinenti post vel ante interponat impedit actionem oriri, z oritur ex stipulatione: ratio, qz illa traditio semp videtur facta animo implēdi stipulationē: z ideo dicit, q si numero pecuniaz ex cā dotis vel depono re, nō orit actio ex deposito, sed ex sola stipulatione, z cōse quēter ampliat z extendit singulariter. l. si ita stipulatus fuero. s. si. cū. l. seq. ff. de noua. vt habeat locū, nedū qñ nouatio fit ex cā mutui: sed etiā qñ fieret ex oi cōtractu qui celebraret re: ex ista doctrina videtur pulchre inferri ad practicā. nā de stylo notariorū est, q in oi mīstro in fine apponunt stipulationē. sequitur ergo ex ista doctrina. q si p mīstro depono re apud te, q nō possum agere ex cōtractu deposito, sed ex stipulatione: cū hac doctrina tenet Aug. Fulg. z do. Alex. hic hanc doctrinam reprobat subtiliter Paul. de ca. in. l. certi cōdictio. in. j. qñ. s. eo. nā fm eū Bar. male extendit. d. l. si stipulatus. s. si. cū. l. seq. loquētē in cā mutui, vt habeat locum in alijs cōtractibus qui re cōtrahunt qñ sunt bonafidei: quia qñ est cōtractus mutui, vel alius cōtractus stricti iuris, q stipulatio impedit ex cōtractu nasci actionē, nihil interest stipulantis, cū oīno sint stricti iuris: sed qñ esset bonafidei: preferunt multum privilegiata: vt ex deposito, si dicamus q stipulatio que interponit in fauorē stipulātis impediret nasci actionem ex deposito: esset multū dānosum stipulationi: quia actio ex deposito est multum privilegiata, z sic stipulatio facta in fauorē stipulātis refoqueretur in dānum q non est dicendū iuribus vulgaribus: cōtra Bar. p istudinet fundamentū tenet Ludo. ro. hic in prin. col. z seq. et per istud fundamentū dicit se esse in pulchra z vera opinione, de qua gloriā multum: nā si non interest stipulātis, tunc stipulatio impedit actionē nasci ex cōtractu: vt. s. proxime Alex. hic sustinēdo Bar. respōdet ad istud fundamentū vno mō. ego respondeo alio z retorqueo ar. Pau. de ca. z Ludo. z eos nāz dicit, qd si interponit stipulatio sup cōtractu bonafidei, q si actio nō oritur ex cōtractu sed ex stipulatione qd esset stricti iuris: istud pro certo est falsum, qz lz stipulatio de per se fit stricti iuris: tñ si interponitur sup cōtractu bonafidei, sumit eius naturam et hz eius privilegiata: ita Bar. in. l. si quis cū aliter. in. j. col. ff. de verb. obli. z in. l. videamus. s. si actionē. ff. de vsuris. cum concoz. de quibus. s. dixi. Quarto aduerte inquātū Bartol. in. l. j. ff. de nouatio. vult q per nullū cōtractū (excepta stipulatione) fit nouatio nisi expresse agatur: nam cōsydera si posset attentari noua opinio, quod z in foro mercatorum. Itē et in foro canonico per pactū

8 nudum inducatur nouatio in illis casibus in quibus inducitur per stipulationem, cum in foro mercatorum pactum nudum producat actionem sicuti stipulatio secundum Bar. in l. qntus. ff. in adati. Item etiam de iure canonico oritur actio ex pacto nudo sicut ex stipulatione ut notat in c. i. de pac. ¶ Quedam alia specialia in mutuo vel in pecunia numerata respectu aliarum rerum mutabilium enumerat Bar. Lud. 28 ro. 2 Alex. hic potes per te videre. ¶ Ultra eos non omitto, quod si testator legauit domum cum omnibus rebus quae in ea sunt, nulla omnino excepta: tamen in isto legato sic vniuersali non continetur pecunia stricte, sed bene frumentum et alie res. tex. est mihi singularis ad hoc in l. si mihi menia. §. si de lega. iij. et ratio illius tex. est, quia pecunia non circumscribitur loco. l. si fideicommissus. §. tractatu. ff. de iudi. limitat tamen illud rext. per alium tex. valde not. in l. si chorius. §. i. de lega. iij. ¶ Aliud etiam speciale multum nota. quod 13 docto. hic indifferenter ponant, tamen non habet locum nisi in pecunia numerata tamen, si filius fam. capiat pecuniam mutuo iussu patris, non habet restitutionem in integrum, sed in aliis rebus bene habet restitutionem, non obstante iussu patris si reperiatur lesus: ratio est, quia filiusfam. obligatur ex omni contractu praeterquam in pecunia. i. mutuo, etiam sine iussu patris, et obligatur naturaliter et civiliter et effectus: ideo omnes alij actus sustinentur in persona filij. tex. habes sing. in iure in l. iij. §. sed verum. ff. de mino. in ver. excepta. fm. Bar. Lud. 2 Alex. hic aduerte tamen, quia etiam in contractu mutui quod non fit in pecunia numerata: sed in aliis rebus non habet locum macedonianus, nisi fieret in fraude. l. sed iulia. §. qd dicit. ff. ad mace. Bart. in l. tas. l. scriptura. in prin. ff. de le. i. ¶ Gloss. in verbo non acceperis. primo declarat tex. remouendo contrarium, secundo oppo. et soluit. secunda ibi, sed hoc non videtur speciale: In ea. gl. ibi: sed ibi erat res praesens. d. l. falsus. dic quod gl. nouum dicit, in quantum ad l. falsus. §. sed et si is. vbi quod indebita pecunia soluit nomine meo alij ita demum facio furtum si in mea praesentia soluit, alia secus: ratio est, quia furtum non fit sine actio: nec ergo ad hoc ut fiat furtum regitur quod sit praesens et in praesentia si ei numeretur quia illa numeratio quod fit in praesentia sua censetur actio quod inducit furtum: sed dum glo. respondet ad l. iij. §. x. de dona. inter vi. et vxor. 2 dicit, quod ibi pecunia erat praesens, reprobat per Bart. et omnes qui diuinant et in contrarium faciunt. l. 13. §. i. de i. nuptura. ff. de iure do. in quibus locis pecunia debita mulieri non erat praesens, et tamen conuertitur in causam dotis. Hinc sumpta occasione examinant Bart. et alij quod debitum ab una persona possit conuertere in debitum debendum ab alia persona ex causa mutui non data praesentia rei, vel in debitum ex causa dotis: sed aduerte inquam Bar. vult, quod si ego creditor iubeo debitori meo quod tibi numeret vel soluat pecuniam quam mihi debet, quia volo tibi mutuum vel donare vel ex causa dotis, non facio vim, si iste debitor nihil promittit tibi certe istud cesseretur simplex mandatum quod ego creditor possum reuocare. hoc iure. §. si quod dedecrit. ff. de dona. 2. l. si cum cornelia. de solutis si debitor meus cui ego iussi ut tibi daret, promittit tibi quod eam soluet vel numerabit, ego creditor non possum amplius reuocare ne tibi soluat, eo quod res non videtur integra, facit bene tex. in l. verum. in ff. de cossi. pecu. Adde hinc notabilem decisionem Bar. illud quod fortius voluit Jo. an. in addi. Spe. in. ti. de deposito. super rubrica. vbi vult, quod si ego creditor iussi debitori meo quod pecuniam mihi debitas tibi numeret vel soluat: et iste debitor in libro rationum suarum posuit istud debitum ad partitum illius tertij, et deuenit ad notitiam eius qui notificauit, non potest creditor amplius reuocare, dato quod debitor non promiserit illi tertio: ut dicit Bar. sed solum posuit ad partitum suum et ille sciens acceptauerit. per tex. in l. si ego. ff. de iure doti. ista decisionem Jo. an. refert et sequitur Bal. in l. si. C. de noua. Angel. et do. Alex. in l. qui usufructum. ff. de ver. obli. Pau. de ca. in l. si cum cornelius. ff. de solu. et not. quia magna extensio est ad doctri. Bart. quam notabiliter limita inquam vult, quod si ego creditor iussi vel mandauit debitori quod pecuniam mihi debita solueret tertio: si illi tertio nihil promittit, possum reuocare, quasi simplex mandatum, ut sit verum, nisi creditor mandauerit debitori correlative ipsius debitoris principaliter, tunc dato quod debitor nihil promiserit illi tertio: tamen non possit amplius reuocari. tex. habes et exemplum in l. in l. si cum fundum. ff. de pac. quem in proposito alle. solus Pau. hic in pe. col. Bald. in tractatu extra de pac. in. col. in fine. ¶ Ultimo in quantum Bart. constituit differentiam inter contractum mutui et alios contractus: et dicit, quod si iubeo debitori meo quod soluat pecuniam alij cui, et promittat, quod ista promissio potest conuertere in causam dotis non mutui, quia mutuum consistit pondere numero vel mensura: et sic sola obligatio non potest conuertere in causam mutui. alle. l. q. negotia. ff. in adati. de cuius intellectu non tango hic, quia dicam in gl. si fallit secundum Bar. nisi pecunia esset destinata solutioni, quia sufficit ad hoc ut conuertatur in mutuum, ita intelligit istum tex. ita etiam tenet Bart. in l. si me et titium. §. eo. vbi ita saluat glo. si. que est ibi, in verbo peruenit. ad si. quam multi libri non habent: et cum eo tenent Pau. de ca. 2 Alex. hic: et sic concludit Bart. quod si iussero debitori meo quod numeret tibi pecuniam debita ex causa mutui, et debitor promittat non habetur mutuum, nisi aut sequuta numeratione, quod est indubitatum:

aut si debitor haberet pecuniam paratam solutioni. Istud reprehendunt Sali. et Lud. ro. hic primo per glo. expressam in d. l. si me et titium. in gl. si. in questione qua format in si. et multi libri non habent, respondet, quod illa gl. debet intelligi secundum distinctionem Bar. hic quod habebat pecuniam paratam solutioni: de alleg. tex. in l. si ex praecio. C. eo. sed ille tex. loquitur: quoniam interuenit stipulatio, quo casu bene potest mutuum civile contrahi per stipulationem non per pactum nudum, ut loquitur tex. noster in verbo conueniunt. et ita declarant An. Fulg. et Pau. de ca. hic: licet Lud. male referens Bar. dicat quod loquitur quoniam intercessit stipulatio. ¶ Mouetur etiam Lud. quod paria sunt promittere et soluere. l. si. C. ad l. fal. sed si soluisset et traheretur mutuum: ergo idem dicendum si promittit, responsio patet ex fundamento Bar. quia in casu nostro est eadem ratio in mutuo que in aliis contractibus, cum mutuum non consistat nisi pondere numero vel mensura et contra Bar. etiam tenet Fulg. in l. si me et titium. §. eo. quia promissio habet vim solutionis. l. quis. §. interdu. ff. ad velle. in verbo soluit enim qui res delegauit. §. Alex. dicit quod intelligendo illum tex. ut per glo. probatur contrarium: tu responde melius ex mente Bar. quod illud quod dicitur, quod delegatio et solutio parificatur, est verum in contractu consistente in sola obligatione: secus in contractu mutui, qui non potest sola obligatione consistere: teneo ergo declarationem Bar. ¶ Stat ergo ex predictis omnibus, quod dominus vel creditor potest reuocare iussu factum debitori suo, quoniam debitor nihil promittit illi tertio: secus si promississet. Istam doctrinam inducit Bar. ad vtilem et quotidianam questionem: pone, ego dixi capsoz et quod solueret per me illud quod debeo titio ex causa pannorum emptorum ab eo, vel ex alia causa. In quid ego sum liberatus, adeo quod si ille capsoz cederet foro quod in tuscia dicitur fallere, seu si mercator decoqueret, nunquid ille posset habere regressum contra meum Bar. punctualiter determinat secundum doctrinam precedentem, et dicit, quod si iste capsoz promittit illi tertio quod solueret, ego sum liberatus: eo quia illa promissio cedit loco solutionis. l. si pupilli. §. i. ff. de neg. gest. l. inter causas. §. abesse cum glo. ff. manda. et sic ego sum liberatus: sed si capsoz nihil promittit illi tertio, dato quod ego iusserim illi ut solueret, ego non sum liberatus: et ideo si mercator decoqueretur posset habere ille tertius regressum contra meum Bar. hic et tenent Bal. et Ang. hic. idem tenet Bal. in l. si. in aliquibus lecturis. C. de noua. Bal. et Sali. in l. pro debitor. C. de bo. aut iudi. pos. argu. in repe. l. in. xvj. col. C. de iudi. pro opin. Barto. optime facit, quia quando iubeo capsoz quod soluat quod debeo titio, et capsoz per stipulationem promittit illi tertio acceptanti et nomine meo, ista est delegatio: ut declarat glo. magistra. et not. in l. quia uis. §. si mulier. in glo. §. ff. ad velle. sic est: quod delegare est soluere. d. l. quis. §. interdu. sed per solutionem liberaretur ipso iure: quia solutione eius quod debetur ipso iure omnis tollitur obligatio. in istis quibus modis tolli. obli. in princ. ergo eodem modo per delegationem ipso iure dicitur esse liberatus: et in terminis, quod per delegationem liberetur quis ipso iure, est text. in l. delegare. in verbo vice sua: de noua. istud est fortius fundamentum quod possit adduci pro opin. Bar. istam opinio. sequitur etiam do. 4 ran. de are. in cossi. v. in cap. in causa et puncto ad me transmissio per fundamentum de quo mentionem faciam: eandem opinionem videtur tenere Bar. in l. delegare. ff. de noua. vbi dicit, quod si aliquis promittit pro me sine delegatione: ego sum liberatus, nec fit ipso iure nouatio. sed si ego darem debitorem meum vel ex promissione tunc fieret nouatio. tamen dicit se non ponere pro instanti. Kap. h. Fulg. hie tenet contra Bar. motus: quia licet de iure forum per interuentum noue persone fieret nouatio: hodie tamen non fit nouatio nisi expresse sit actum §. preterea. in istis qui. mo. tol. obli. l. fin. C. de noua. nisi consuetudo aliter se haberet secundum eum. l. i. in fin. C. de consi. pecu. Pau. de ca. hic. istam opinio. Fulg. refert et dicit quod alias fuit in isto errore contra Bart. sed postea mutantur propositum eo quia. l. si. C. de noua. non habet locum in delegatione: prout dicit tenere Barto. in d. l. delegare. et delegatio dicitur quando facio debitorem tibi promittere tanquam debitorem meum secundum glo. in l. quauis. §. si mulier. ff. ad velle. subdit etiam quod Barto. errat in formatione questionis: quia si iussi capsoz quod solueret pro me et ipse promittit, non fecit illud quod iniunxi. et sic non sum liberatus. tex. est in l. si debitorem. cum glo. et in l. si Stichum. ff. de noua. et dicit quod ista est veritas in hoc articulo per neminem bene declarato. Adde etiam quod Bart. in consi. suo incipien. tertius promittit mihi, videtur tenere contrarium eius quod hic secundum quod ponderat Lud. ro. hic. querit enim Barto. pone quod tertius promittat tibi illud quod ego debeo: nunquid ero liberatus? determinat quod non: eo quod per iura noua nunquam fit nouatio. et sic extinctio precedentis obligationis nisi expresse agatur. d. l. si. C. de noua. unde iste qui promittit censetur fideiussor iuxta glo. quam dicit singulari in aut. de fideius. in prin. sed caue tu quia Bar. ibi non loquitur quoniam iste tertius promittit precedente iussione mea prout loquitur hic: et declarat expresse Bar. in d. l. delegare. Lud. ro. hic etiam

no restant in
ssu pns accipit
no:

8 Per pas
ctum nudum.
adde Inm.
i. c. nouit. de
iudi. Inmo.
i. c. cum venis
sent. de isti.
Archi. in. c.
sunt non nuls
li. q. i.

etiā audacter tenet cōtra Bar. eo q̄ tenet q̄ lex. si. C. de noua. has
beat locū nō solū in nouatione simplici, sed etiā in delegatione.
vt nullo casu fiat nouatio, nisi expresse agat a partibus: de hoc di
cit esse casum rotundū in. s. preterea. in. si. qui. mo. tol. obli. iuncto
principio cū finesset si tu referas ad casum proxime precedentez
nihil obstat. Scdo monet Lud. per. d. l. si. vbi hoc. d. expressum
inquatum text. ibi dicit, q̄ si quis promittit id q̄ ego debebam:
quo casu est delegatio, nō sit nouatio, z sic text. necessario loquit
in delegatione: sed ante Lud. istud argumentū format Bart. in
d. l. delegare. la. j. z respōdet q̄ nō legitur, aliq̄s p̄mittit id q̄ ego
debeo: ergo est delegatio, q̄ requirit q̄ sit debitor me⁹ qui de vo
luntate mea promittat. Alia principalis fuit opi. Ang. in. l. ij. ff.
de noua. qui dicit, aut querimus an de iure fforissacta esset noua
tio. et dicēdū est q̄ sic, q̄ de iure ffor. quoties interueniebat nouas
persona, semper fiebat nouatio. d. s. preterea. aut queris an atten
to iure nouo. C. et sic. d. l. si. fiat nouatio: et tūc, aut q̄ris an fiat no
uatio ipso iure, z dicit q̄ nō. d. l. si. aut queris an fiat nouatio ope
exceptionis: z dicit q̄ sic, motus per vñā regulā quas infra repro
babo, q̄ in oibus casibus in quibus de iure fforū fiebat nouatio
ipso iure, hodie per iura noua. C. q̄uis nō fiat nouatio ipso iure:
tūc fit ope exceptionis, istam regulā ponunt glo. z Bar. in. l. ij. ff.
de noua. Bar. z Ange. in. l. pe. de preto. stipu. z in. l. certi cōdictio.
s. si nummos. s. ed. sentit gl. in. l. si. z ibi clare Bal. C. de noua. Alia
fuit opinio eiusdē Ang. in. l. delegare. ff. de noua. q̄ dixit: aut que
ris nunquid ppter pmissionē cāpsoris debitor liberetur virtute
nouationis z teneas q̄ non: q̄ nouatio nunq̄ fit nisi expresse aga
tur, aut queris nūquid liberetur virtute delegationis, hic aduer
te: aut cāpsor promittit per solennem stipulationem, tunc debi
tor liberetur: aut promittit pacto nudo vel per cōstitutum: z tunc
nō liberetur nec ipso iure, nec ope exceptionis. Litē illa. s. fin. cum
glo. ff. de constitu. pecu. s. sic sunt opiniones maiorū nostrorū in
hoc articulo, quas retuli breuius q̄ potui. Quid tenendū pro
veritate huius notabilis passus, oportet ante oīa tria videre ex
q̄bus eliciet veritas huius quotidiani articuli. In primis neces
sariū est scire, q̄n dicat nouatio: z q̄n dicat delegatio. Ande debes
scire, q̄s iste terminus nouatio pōt capilarge, z stricte, sicuti ter
minus adoptio. l. ij. ff. de adop. si capiat large, z sic tanq̄ genus, cō
prehendit sub se delegationē et nouationē in specie: prout declar
at glo. in rub. ff. de noua. z Ly. in rub. C. cognito ergo qd sit p
prie delegatio in specie cognosces qd sit nouatio. nam declaran
do que requirant vt sit nouatio presupponē qd vbi aliq̄d ex illis
defecerit non sit delegatio sed nouatio. Delegatio ergo est vice
sua seu loco suo delegare vñū alterū per solennem stipulationem,
qui sit debitor delegatis, z promittat tanq̄ debitor delegatis et
acceptet ita pbat in. l. delegare. j. et ibi Bart. z in. l. delegare. ij. ff.
de noua. z vtrōq̄ dicit q̄ requirit stipulatio. prout etiā est tex.
in. l. j. C. de noua. z requirit q̄ iste pmittat pcedente mea iussione.
als si quis pmitteret illud qd ego debeo sine mea iussione non est
delegatio, sed simplex nouatio. prout declarat Bar. i. d. l. delega
re. Item si is quem delegauit non esset debitor meus, nō est p
prie delegatio. Item si esset debitor meus z pmitteret ex iussione mea
sed nō tanq̄ debitor meus, nō est delegatio p
prie. ita declarat gl.
in. l. q̄uis. s. si mulier. ij. in glo. j. magna. z ibi Ja. bu. z Paul. ff. ad
velle. z glo. in. l. si titius. ff. de noua. Spec. in titu. de obli. z solu. s.
nunc dicamus. circa prin. et notabiliter Bald. in. l. ij. C. de exe. rei
ludi. vbi in terminis qōne format a Bart. dicit aduertendū esse
an iste cāpsor esset debitor me⁹ z pmitteret tāq̄ debitor meus,
z tūc sum liberatus. als secus: z ex istis apparet in qōne Bar. sim
pliciter p eum formata q̄ Bart. nō loquit in delegatione p
prie.
Itē Bar. male format questionē, q̄n ego iussi cāpsori soluere pro
me, z ipse pmissit, nō debuit sic formare questionem, q̄ cāpsor nō
fecerat illud qd iussi. l. si debitor. cū glo. ff. de noua. vñ debuit for
mare qōnē, qd iussi cāpsori qd pmitteret p me, z nō qd solueret: z
ita pmissit, tūc fecit q̄ iussi fm Paul. de cast. hic. z Alexan. in. l. q̄
vsumfru. ff. de verbo. obli. Scdo habes presupponere pro vero
fundamēto. l. si. C. de noua. et. s. preterea. in. si. qui. mo. tol. oblig.
per que iura corrigunt leges antique fforuz. z statuitur q̄ hodie
nūq̄ fiat nouatio nisi expresse agat a partibus: illa iura non corri
guntur nec habent locum in delegatione p
prie sumpta: et ideo si
creditori meo delego cāpsorem qui sit debitor meus, cōcurrēti
bus illis requisitis de quib⁹. s. p delegationem sit nouatio, q̄uis
nō sit expresse dictū. z qd. d. l. si. nō corrigat nec habeat locum in
delegatione p
prie sumpta, est cōis snia, quā tenet glo. expresse
in. l. ij. in glo. j. C. de noua. Bar. Ang. Imo. Raph. Pau. de cas.
tenet in. l. delegare. ff. de noua. Bal. in. l. pecuniam quā. j. eo. Joā.
Imo. in. l. pe. ff. de preto. stip. ista est cōis cōclusio, q̄uis Lud. te
nuerit cōtrariū: motus nā clarū est, q̄ nouatio est genus et com
prehendit sub se delegationē: sed ego habeo qd in. l. corrigente si
ratio est scripta in illa. extenditur de stricta significatione ad lar
gā. vt est glo. in aut. vt hi qui obli. pbi. ha. res mi. in verbo ad cu

ratorē. z ibi not. Ang. no. Bal. in aut. quas actiones. in. ij. col. C.
de sacrosan. ecc. sed non recedas a cōi. p qua facit. nā delegatio di
citur esse quedā solutio. l. q̄uis. in. s. inter dū. ff. ad velle. sed quan
do datur nomē debitoris in solutū, dicit dari ipsa res insolutum,
sed clarū est, q̄ si daretur ipsa res insolutū ipso iure essem libera
tus: ergo sequit qd. d. l. si. nō habeat locū in delegatione p
prie
sumpta. z ex hoc colligit respōsio ad motū Lud. l. disputādo
posset aliud dici z attēdari cōtra cōmunē opi. Tertio p
suppone
qd loquendo in nouatione p
prie, hodie nunq̄ fit nouatio nec ipso
iure, nec etiā ope exceptionis, etiā in casibus in q̄bus olim fiebat
ipso iure nouatio. l. j. glo. z Bart. teneant oppositū vt. s. retuli. ta
men ista est veritas. si dicerem q̄. l. si. C. de noua. hodie non fit no
uatio nisi expresse agatur, q̄ nō fiat nouatio ipso iure, sed ope exce
ptionis: certe illa lex esset imposita verbis, z nō rebus, z maxime
cū text. in illa. l. si. dicat nihil penitus, qd idem importet qd nullo
modo, prout est gl. in. l. in naue saupheli. ff. loca. z sic nec ipso iure
nec ope exceptionis. z ista est vera snia quā tenent Imo. Pau. de
ca. z Raph. cu. in. l. pe. ff. de preto. stipu. Imo. Pau. z Raph. in. l.
ij. ff. de noua. z Imo. in. l. delegare. eo. tit. z Raph. in. l. si. C. de no
ua. et ita late format. d. Alex. post multos doc. per cū relatos in
l. qui vsumfru. de verb. obli. z ita contra Bar. consuluit Alex. in
cōsi. clj. incip. visis disputationibus. et in consil. clv. incip. visis et
cōsyderatis verbis prime scripture. in pe. et vlti. colū. z in consil.
cxliij. incipien. visis z diligenter ponderatis. li. ij. z dicit Raph.
cu. in. l. ij. ff. de noua. ita audacter cōsulerem et iudicarem contra
38 Bart. Istis tribus fundamētis sic premissis teneo in questione
Bar. q̄ si formetur in terminis vbi sit p
prie delegatio: vt quia
presupponas q̄ ille cāpsor esset debitor meus: et per solennem
stipulationē promitteret noīe meo tanq̄ debitor meus me iuben
te z creditore eum acceptate, tūc ista esset p
prie delegatio: z te
neo indubitanter qd isto casu esset ipso iure liberatus: adeo qd si
cāpsor fugeret aut decoqueret amplius cōueniri nō possem: et
in istis terminis teneo cū decisione Bart. si autem nō appareret
qd ipse cāpsor esset debitor meus, aut non pmitteret tanq̄ des
bitor meus: quia ista non est p
prie delegatio, nō liberarer, nec
ipso iure nec ope exceptionis, cōtra Bar. per regulā. l. fin. C. de no
ua. in qua teneas, q̄ hodie nec ipso iure nec ope exceptionis fiat
nouatio. vt. s. retuli. et isto casu ipse cāpsor censetur tanq̄ fides
iussor meus: prout declarat Bartol. in prealleg. consil. incipien. ter
tius promittit mihi. per glo. mag. strā. in aut. de fideius. in princi.
pro isto vltimo opportune alle. illud qd singulariter dicit Ange.
in. l. sciendū. in princi. ff. de edi. edic. si pecuniā apud te depositam
ego per solennem stipulationem promiserō restituere dñor: tū tu
depositarius non eris liberatus: eo qd ista pmissio censet esse que
dam fideiussio non nouatio nisi expresse agat: de hoc dicit esse gl.
sing. quā dicit tenendā cordi. in. l. titia. s. respondit. in glo. ij. iuncto
text. de verb. obli. ista cludo in presenti quotidiano passu. z istud
est q̄ in effectu voluit Pau. de ca. hic. z Bar. in. d. l. delegare. z ex
presse Ang. Pau. z Alex. in. d. l. qui vsumfru. z Ang. in. l. pe. ff. de
preto. stipu. et ibi latius Imo. in antepe. z pe. col. et ita fm cōclu
sionem quā feci late cōsultuit Alex. Imo. in cōsi. clj. incip. visis dis
putationibus. Idem tenet Raph. cu. in. l. delegare. ff. de noua.
vbi in terminis quotidianis dicit, si debitor dicat creditori nō ha
beo pecuniam ad soluendū: sed dabo tibi vnum bonum debitorē
et ita fecit, tenet p hoc non esse liberatum, nisi interuenerit vera
delegatio: subdit tū magnū verbū qd est de p
prietudine, q̄ possit
cāpsor vel mercator promittit creditori, z creditor acceptat, qd
ipso iure liberatur debitor. Aduerte tū, vt nihil omittā, inquātū
dixi, qd ad hoc vt dicatur delegatio p
prie, nō sufficit dare alium
vice mea qui pmittat, sed est necessarium qd iste quē delegauit sit
debitor meus, z q̄ promittat tanq̄ debitor: z ita accipere: vnde
si vice mea delegare vñū qui pmitteret, sed nō esset debitor meus
nō esset delegatio: prout. d. gloss. in. l. q̄uis. s. si mulier. ff. ad velle.
et in glo. in. l. si titius. ff. de noua. declarant doct. in locis prealleg.
nā inuenio q̄ etatis nostre iuriconsultorū facile princeps Fra
re. in prealle. cōsi. v. incip. in causa z puncto ad me transmissio. re
probat istā doctrinā, quas dicit esse Pau. de ca. z dicit, q̄ imo est
delegatio p
prie, q̄uis ille quē delego nō sit als debitor meus z
qd nō est verū: ad hoc vt dicatur p
prie delegatio in specie, nō re
quirif q̄ ille quem delego sit debitor meus: imo si delegare vnū
qui nō esset debitor meus z pmitteret z acceptaretur, esset p
prie
delegatio, eo qd interueneret noua psona, dato qd nō sit mihi obli
gata: z ita in hoc tenet gtra Pau. de cast. inter cetera q̄ alle. dicit
qd ita est cōis opi. qd ista sit delegatio. alleg. Bar. quem dicit ita
velle. in. d. l. delegare. ff. de noua. vbi dicit, qd si quis det debitorē
suum vel expromissorē, dicit delegatio, z nō hz locum illa lex si. di
cit l. j. nō ponat pro cōstanti, pondera dū dicit, vel expromissorē,
et licet fm cū Bar. non ponat pro cōstanti. ibi dicit Fran. q̄ hic
in ista. l. singulari in ista. q. de cāpsore. istud ponit pro cōstanti.
quāuis ego inueniam Bartol. hic facientem mentionem de de

no vato
Delegatio

legatione. Pro ista sua opi. ponderat esse duos tex. non cauillans
do. in. l. si titius. prealla. ff. de noua. et in. l. pure. s. si cū. ff. de excep.
doli. qui text. ponunt eundē casum. aliquis volebat mihi donare
facio qđ pmittit meo creditori: dicit tex. qđ ista est delegatio: ecce
ibi qui delegat nō erat debitor. tñ est delegatio pprie. qđ lz vellet
donare: ante tamen qđ veniat ad actū donationis vel promissōis
nō dicitur debitor: vt in simili per gl. in. l. in emētis. C. de contras.
hen. emp. z ideo ipse fortius cōsuluit sequendo simpliciter opini.
Bar. etiā si iñe cāpsor vt mercator nō erat debitor meus: tñ iussu
meo pmissit per stipulationē creditori acceptati. ego sum libera-
tus: ego nō recedo a doctrina gl. et doc. quos. s. retulit. qđ ad hoc
vt dicatur proprie delegatio oportet vt sit debitor delegatis: nec
auctoritas bar. in. d. l. delegare. cōcludēter obstat. dñ dicit. qđ si fa-
cio pmittere debitore aut expromissore. est delegatio: pōdera ex
promissore. qđ promissor pprie dicit ille qui intercedit pro eo qđ
vere nō est obligatus: ita declarat gl. in aut. de fideius. in princ. cū
suis cōcor. istud nō infert necessario qđ p hoc expromissor nō esset
debitor mei delegantis. dato quod ego delegatus nō essem debi-
tor. nō ob. l. si titius. et. l. pure. s. si cū. vbi dicit. qđ ille qui pmittit
nō erat debitor. qđ respōdeo ex quo ille qui volebat donare con-
sentit delegationi. cēset velle descendere ad actū donandi. cū dona-
tio perficiat aut traditione aut promissione. s. perficiuntur. instit.
de dona. **E**ogita tñ qđ cōsiderationes. d. s. rā. iemper sunt subti-
les. **39** Itē attende in quātū dixi. qđ si cāpsor nō erat debitor meus
et feci eum pmittere creditori meo. ego nō libero. z cāpsor censet
quidam fideiussores: aduerter. lz fideiussores habeāt beneficium dis-
uisionis z excussionis. qđ si zueniant a creditore possunt opponere
re. cōuenias primo principalē z excutias eū. aut. presente. C. de fis-
deius. s. beneficium excussionis non hz locū in cāpsoribus vel mers-
catoribus matriculatis. qui si pro alijs fidelubeant possunt prin-
cipaliter cōueniri ante principalē debitore excussum. nec possunt
opponere de beneficio excussionis. cū propter magnā fidē quā ex
publico erga eos habēt ad eos recurratur. ita dicit gl. singulas
ris quā signa in. s. argentario. qđ est. s. si. in aut. de fideius. quā gl.
no. z sequit Bar. in. l. si. circa si. C. ad. l. fal. et notabiliter idē Bald.
vbi facit festum de illa glo. in. l. frustra. C. de nō nūme. pec. vbi am-
pliando illā singularem glo. per eā dicit. qđ si cāpsor aut mercator se-
cerit apochā in qua cōtinetur se habuisse z recepisse. c. mutuo. non
pōt opponere exceptionē nō nu. pecu. quā possunt oēs opponere
contra cōfessionē suam de recepto. ita limitatur titulus. C. de nō
nu. pe. et insti. de lite. oblig. est verū in hoc vltimo. Salic. in illa. l.
frustra. tenet. **2**tra Bal. sed pro nūc aliter nō examino. Itē aduer-
te in quantū superius in questione Bar. feci duas cōclusiones z
dixi. si cāpsor taliter intercessit p me qđ fuerit vere delegatio ego
sum liberatus: sed si nō fuit vere delegatio. ego non sum libera-
tus ipso iure nec ope exceptionis. **40** Limita primum dictum qđ
esset delegatio vera cāpsoris: vt nō pcedat in eo qui dedisset mer-
catorem in pmissore quē sciebat facile rupturum seu decocturum.
nūc non liberatur. qđ fuit delegatio: aut si liberatur saltē res-
netur de dolo ad interesse creditori. l. si legatarius. ff. de dolo. Ita
notabiliter determinat Bal. Ang. Imo. et Moder. in. l. si cū dos
tem. s. si mulier. ff. so. ma. et idē Bal. in. l. pro debitore. circa fin. C.
de bo. aut. ind. pol. z dicit Imol. in. d. l. si cū dotē. s. si mulier. si iste
mercator decoxit vel aufugit intra breue tēpus. psumitur qđ ego
fuerim in dolo z scientia ppter breuitatē temporis. l. si vētri. s. in
bonis. et ibi no. Bar. ff. de priuile. credi. et not. Bar. in. l. post con-
tractū. ff. de dona. **2**tra Bal. z Salic. in. l. si qđ post hac. C. de bo. pro
scri. **2** Limita tñ istud vltimū qđ dixi qđ qđ dedit cāpsorem quem
sciebat de facili decocturū nō liberat. saltē in effectū. limitat sing.
Imo. in. d. l. si cū dotē. s. si mulier. vt sit verū. nisi fuisse mercator de-
beat mihi tantū dē. qđ fuit licitū me exonerare sed cane. qđ cāpsor
nō posset aliter delegare. nisi pprie esset debitor: z sic ista limita-
tio est inepta. Itē limita secundū qđ si cāpsor nō erat debitor me.
qđ nō est pprie delegatio ego nō suz liberatus: istud limitat sing.
Bald. in. l. i. C. de exe. rei iu. vt pcedat qđ talis cāpsor qui non est
debitor meus simpliciter p stipulationē promissit p me: tunc non
sum liberatus. qđ nō est pprie delegatio: sed si iste cāpsor qđ non
est debitor meus pmissit pro me p stipulationē. z expresse diceret.
pmitto vice z noie tui: tunc essem ipso iure liberatus. d. l. delega-
re. ibi. in verbo. vice sua. ff. de noua. istā decisionē sequitur Paul.
de ca. in. d. l. i. C. de exe. rei iudi. refert z sequit Alex. in. d. l. qđ sum
fru. de verb. obli. z ita cōsuluit Alex. in cōsi. cli. inci. visis disputa-
tionibus. in. i. col. lib. ij. idē tenet Imol. lz de Bal. nō meminerit.
in. l. pe. in pe. col. ff. de preto. stipu. illud qđ etiā pprie vult Ludo.
ro. hic in pe. col. lz nihil alleget. **2** Cōfirmo p illud qđ notabi. volūt
Ba. de are. z Bal. in. l. meua. in prin. ff. so. mat. z Bal. in. l. si in vlt.
q. C. ad. l. fal. vbi querit: pone testator reliquit mihi domum. si de-
dero heredi suo cētum: cōditio dē impleri in forma specifica: ego
iussus offero dare z do vnum cāpsorem qui pmittat illa centū
vt habeam domū presente herede et acceptante: nūqđ dicar cō-

ditionem implese z debeā habere legatum. arguit bal. p. z 2tra:
tandē concludit in pposito. qđ si cāpsor pmissit p me noie z vice.
mea. ego sum liberatus: z dico implese z ditionē ego tñ in ista li-
mitatione sum valde dubius. qđ per istā limitationē glo. prealleg.
que dicit. qđ ad hoc vt sit delegatio pprie. requiritur qđ ille qui dele-
gatur sit debitor. z inuenio qđ Paul. de cast. in. l. qđ uis. s. si mulier.
tenet cōtrarium. qđ si cāpsor pmitteret noie z vice: tñ nō esset pro-
prie delegatio si nō erat se debitor. **2** Adde etiā p dictis alios duos
casus. in quibus per dictū mandatū datū cāpsori inducitur libe-
ratio. **1** Primus qđ facta pmissione mercatoris creditori reddit in-
strumētū debiti debitoris: ex hoc em sequitur liberatio tanqđ facta
iure delegationis. p. tex. in. l. labeo. ff. de pac. ita Bal. in. d. l. i. C. de
exe. rei iudi. **2** Scōs casus est. qđ pmissio cāpsoris non fit ex eadē
causa vel simpliciter. sed fit variata cā. qđ tūc inducitur liberatio pri-
mi debitoris. etiā circa stipulationem: ita singulariter. d. s. rā. de
albergo. de are. in. l. sponsalibus. s. j. per illū text. ff. de iure do. z cū
in specie refert z sequit Are. hic: z p hoc remanet ista qđstio Bar.
expedita. **3** Bloss. si. in verbo. pfecta. diuiditur in. vij. partes. pri-
mo declarat text. secūdo colligitur ex text. notabile. et alleg. cōcor.
tertio fortiter opponit 2tra tex. z tripliciter soluit. quarto ad idē
oppo. 2tra tex. z soluit tribus modis. quinto oppo. cōtra text. in
alio tripliciter soluit. sexto p viam qōnis etiāz opponit z soluit. se-
ptimo remouet aliud cōtrariū. scōda ibi. z sic not. tertis ibi. sed con-
tra infra mādātū. quarta ibi. idē ad idē contra. C. eo. l. si ex precio.
quinta ibi. itē qđ hoc casu dicit. sexta ibi. qđat alleg. septima ibi:
z cū hac determinatione. prima z scōda pars sunt clare. **2** Pro expes-
ditione tertie partis gl. assumo 2trariū gl. qđ est difficillimū. d. l.
qđ negotia. in prin. ff. mand. z pondera qđ ille text. fortiter obstat in
duob. lz doc. nō aduertāt nisi ad pmiū. dicit tex. noster. si debeas
mihi pecuniā ex cā mandati: qđ fuisti pcurator meus z exegisti pe-
cuniā. z cōuenit vt haberes pecuniā mutuo. teneris ex mutuo. cō-
trarium de directo. dicit tex. in. d. l. qui negotia. qđ qui gerebat ne-
gotia mei absentis exigit multas pecunias. postea scripsit. qđ vos
lebat illā pecuniā habere mutuo. decidit ibi iuriscōsultus debi-
tum ex causā mādātū non cōuertit in causam mutui. assignat ras-
tionē in qua bene cogitabis. qđ pactione nuda istud fieri nō potest
nec obstat si pecuniā quā deposui cōuenit vt haberes mutuo. ita
tūc est mutui ratio est. qđ in deposito nūmerant mei. sed in man-
dato nō mei sed mihi debiti: ista est prima oppo. **2** Ego autē qđ de-
ro qđ tex. in alio obstat in sequētī respōso. in ver. Itē si a debitore.
vbi dicit tex. qđ si iussi debitore meū te accipere pecuniā. statim
41 est credita idqđ benigne receptū est. tet sic vult. qđ pecunia debita
ab alio possit conueri in causam mutui statim ex benignitate: si
autē debeat ab ipsomet nō fit mutui. hic dubito in duobus quas
re tex. dicat. qđ in duabus psonis. si creditor lubeat debitori mihi
soluere statim est mutui. sed in vnamet psona qđ tenebat ex causa
mandati. nō fit mutui. cur diuersum. maxime cū tex. noster dicat
illud qđ dicitur in duabus psonis in eadē psona recipiendum est
ad hoc contrariū nō inuenio aduertere doc. hic excepto Rapha.
Fulg. qui in. d. l. qui negotia. ptingit. sed nihil respōdet. idē Ful.
hic dicit illud qđ ibi ex benignitate receptū est in duabus psonis.
idē hodie receptū est in eadem psona: ac si diceret. qđ ista corrigat
illā. vides qđ solutio sit ista. ita etiā respondet ad primū 2trarium
gl. z doc. **2** Circa istud difficile cōtrariū. inuenio varias solutiones.
prima solutio glo. hic. qđ in ista. l. pecunia erat in pntia ibi nō. qđ
sol. reprobāt gl. in. d. l. qđ negotia. in gl. ij. ratione de qua ibi p cam.
et qđ ista solutio sit falsa pater. qđ si in ista. l. pecunia fuisset pntis.
certe fuisset vere translatus dñi. l. j. s. si iusserim. ff. de acqui. pos.
z. l. si pecuniā. ff. de sol. z tñ iste tex. dicit. qđ fictē pterea ista solu. dī
uinat ad vtrāq. **2** Secūda est solutio. quā tē gl. hic z i. d. l. qđ nego-
tia. z magis cōter approbat. quā solutionē tē Bar. Ange. Salic.
Paul. Alex. hic z Albe. de ros. hic z in. d. l. qui negotia. qđ in ista. l.
qđ pecunia nō esset pntis: tñ extabat et erat solutioni para-
ta: ideo minime si conuertitur in causam mutui. z qđ in ista. l. pe-
cunia esset parata solutio. probauit in euidentibus huius. **3** Et
quantū ad istā. l. istud optime satisfacit. in. l. autē contraria pecu-
nia. nō extabat nec erat parata solutioni. non mirū si non potuit
conueri in causam mutui. ista solu. quantū ad. l. qui negotia. non
satisfacit. z eā reprobāt Ful. z Ludo. ro. hic. z Fulg. in. d. l. qui ne-
gotia. et ante eos Bald. hic. quia dicerem qđ in. d. l. qui negotia.
nō extaret pecunia sed esset cōsumpta: esset in primis diuinare z
contra tex. ibi. certam summā ex administratione apud se esse. et
go pecunia extabat. qđ etiam innuit text. ibi periculo debitoris
nūm fuerint. suadet etiā. qđ ille erat debitor quātūtatē in genere.
sed fortius. qđ ista oia cessarent. vñ obstat cōtra istam cōmunez
sol. qđ tex. in. d. l. qui negotia. non fundat se. qđ pecunia nō extaret
vel esset cōsumpta: sed fundat se. qđ pactione nuda non potest de-
bitus ex causa mandati conueri in causam mutui. vñ lz ad alias
rationes que adducunt cōtra istā sol. gl. posset responderi vt p. d.
Alex. hic: tñ ppter istā vltimā. ego non teneo cum illa. **2** Unde ter-
tio loco

Itē qđ pactione nuda. responde qđ dicitur idē
dicitur tēpore tēpore pactione nuda. **2** Et fundat
se qđ si inter vtrūq. stipulatio est si pe-
cunia nō esset parata solutioni possit
conueri in mutuum. ut in l. si ex p. h. C. de

querit Bar. qualiter materia huius legis ad predictam deducatur: et quando celebrantur isti contractus, qualiter notarius forment instrumentum, et forment quinq; questiones. Prima questio
46 Bar. est. si notarius in instrumento dicit, dedit et mutuauit et c. ut hic per eum in prima questione. Bar. vult duas conclusiones. Prima conclusio est, qd si in instrumento mutui notarius dicat, dedit et mutuauit, ista verba dedit et mutuauit, verificantur non solum in vero mutuo, sed etiam in ficto contracto per delegationem: et ideo lz probetur qd tpe confecti instrumenti nulla pecunia fuerit numerata, per hoc notarius non redarguitur de falso, quis dixerit, dedit et mutuauit: quia potest intelligi de ficto mutuo p delegationem vel debitum ex vna causa in mutuum conuertendos. Secunda conclusio est qd si notarius in instrumento mutui apponat verbum, numerauit: et probetur qd tpe celebrati instrumenti nulla pecunia fuerit numerata: certe notarius potest puniri de falso: nec possit aliquo modo excusari. Et propterea caueant multi notarii: ut non apponant verbum numerauit, nisi pecuniaz actualiter viderint numerari. Circa primam conclusionem adde qd Bart. bene dicit: et cum eo tenent Pau. et Alex. hic. Bar. in rub. C. de fide instrum. in. iiii. col. Quis contrarium et male tenuerit idem Bal. in. l. si ex precio. per. glo. ibi. C. eo. et Sal. ibi relinquit cogitandum. tene cum Bar. Item Pau. de cast. hic refert qd Ange. volebat contrarium in l. predia. ff. de acqui. posses. per. glo. in. l. si ex cautione. C. de non nume. pecu. Sz qd equius est opi. Bar. et eam confirmat, quia quotiescunq; verba notarii apposita in instrumento possunt intelligi vt euitetur falsum: semper sic debet intelligi vt notarius excusetur a falso. ita vult glo. notabilis in. l. ius gentium. s. qd fere. in verbo approbetur. ff. de pac. qua Bal. et Ange. ibi no. ad hoc. Hinc dixit
48 in specie Bald. in. l. j. in lectu. C. de sacrosan. eccle. qd vbi vnum verbum positum a notario in instrumento potest denotare falsitatem et non falsitatem: debet semper sic intelligi vt falsitatem non importet: facit regula. l. merito. ff. pro so. Hinc videm? et tota die allegatur, qd si notarius aliter scripserit in instrumento qd fuerit dictum a partibus, presumitur potius per errorem scripsisse quam dolo: et ideo nisi probetur qd dolo: non potest puniri de falso: ita expresse not. Bart. in. l. quoties. s. j. per illum text. ff. de here. insti. p quo adde bo. tex. in. l. qd adhibitus. in fi. C. de his qui sibi in testamento ascribunt. que lex est no. ad excusandum notarios a falso. In Bal. a quo didici in. l. j. ff. de legi. Confirmo etiam predicta, quia ad hoc vt notarius possit puniri de falso vitra vulgatam regulam, qd probationes debent esse luce meridiana clariores. l. sciatis cuncti. C. de proba. facit regula, quia probatio falsi seu falsitatis debet de necessitate concluderetur colligitur ex no. p glo. in. d. s. qd fere. et ibi Bal. et Ange. Bal. expresse in. l. imperator. ff. de statutu ho. Sal. in. l. de tutela C. de in integ. resti. mi. Alex. conf. l. j. incip. viso processu inquisitionis formate. in. j. col. 2 in. 2. h. l. xxiij. viso testamento. Jo. and. in. viij. col. lib. j. sed in proposito, qm notarius dicit in instrumento, dedit et mutuauit, de necessitate non importatur numeratio. ergo notarius non punitur de falso. Circa secundam conclusionem. Bar. qd si notarius in instrumento mutui apposuerit verbum, numerauit, non potest excusari a falsitate: imo punitur de falso, si probet qd nulla pecunia fuerit numerata. Adde qd contrarium de directo tenuit idem Bar. in. l. predia. per illum tex. de acq. pos. post Jac. bu. in quadam disputatione per eum relata, qd si in instrumento dicat qualiter titius vendidit fundum tibi precio. c. qd precium habuit et recepit, et pbat p testes qd nulla pecunia interuenerit, tñ instrumentum excusat a falsitate: sed illa sententia Bar. est da nata p oes ibi: teneas ergo de decisione Bar. hic. ita tenet doc. hic Ange. Imol. et oes. Moder. in. d. l. predia. et in. l. si ita stipulatus. s. chrysogonus. j. de ver. obli. La. in. c. si cautio. de fide instr. Bal. in. l. si in pe. col. C. coia vtriusq; in. d. Jo. de imo. in. l. si debitorum. ff. de noua. bene facit illud qd expresse vult glo. solennis in. l. si ex cautione. et ibi Bar. in. j. col. expise sequit. C. de non nu. pec. vbi gl. expresse dicit, qd notarius in instru. nunq; potest dicere, qd accepit nisi viderit pecuniam actualiter numerari: imo fortius dixit singu. Bal. nec alibi in specie legi, in rub. C. de fide instrum. in. iij. col. in ver. et nota qd hic dubitatur quomodo notarius debeat conficere instrumentum et c. qd si pecunia erat presens, sed erat in bursa vel sacculo, et ambe partes consentunt qd ibi est tota pecunia. tñ si notarius diceret, numerauit, puniretur de falso, nisi fecerit euacuare bursam et numerari pecuniam, non debet apponere verbum numerauit, sed si diceret dedit et mutuauit, excusaret. Ita Bal. ibi allegando hic Bar. Et no. ista extensione ad doctrinam Bar. hic. qd notarius punit de falso si dixit numerauit: lz pecunia esset in sacculo presens, si non sit numerata. Istam doc. Bar. hic. qua sequit totus mundus, limita singulariter, nisi consuetudo et stylus notariorum loci esset apponere verbum, numerauit, qm partes consentunt: lz pecunia non fuerit numerata. na ppter tale consuetudinem notarius excusatur a falso. et ita alias defendi notarium placet inu, qui in instrum. apposuerat verbum numerauit, et tñ non fuerat presens pecunia: na

*Wba' sung du
notary*

plato fals
Indice

fuerunt examinati amplius. xxx. notarij. qui dicebant ita esse de stylo z consuetudine notarij placentie apponere verbu numerat

uit. lz pecunia nō esset pñs. nā regula est: qđ cōsuetudo excusat no tarium a falso. Bal. in. c. j. in. ij. col. de feu. cogni. et in. l. j. C. de cons. feli. circa viti. co. et in rub. C. de fide instrum. in. v. col. versic. quid er go de eo qđ quotidie fit facit optime qđ volūt Ido. Jo. and. z An to. de but. in. c. ij. de fide instrum. vbi concludit. qđ consuetudo excu sat^a notarios. vel alios scribētes a pena falsi. nā si sit consuetudo q notarij vel cācellarij sigillent vel subscribant literas de volun tate episcopi: licet episcopi ignoret. excusant a falsitate: sequi tur Alex. a. Jmo. in consi. cxxij. incip. visa facti narratione. in pe. col. lib. j. cōfirmo tertio per illud qđ dicit Bart. in. l. j. in. si. pñci. pñ. ff. pñci. qñq. iuris. vbi dicit. qđ iudex qui iudicauit cōtra legē. excusatur vt nō teneatur in syndicatu. si ita erat cōsuetudo: facit id qđ voluit idē Bar. in. l. j. si quis sit fugitiuus. s. apud labeonem. per illū text. ff. de edil. edi. vbi no. qđ si aliquid cōter reputatur li citum. dato q sit vsura. tñ excusatur. Confirmo quarto p illud qđ vult glo. imo. valde notabilis in. c. cu venera. in glo. j. quam Abb. Banor. ibi multū notat. de cōsuetudi. et notabilis Be. de anc. vbi vult. qđ cōsuetudo etiam iniqua et iniusta excusat a pena. z per illam glo. cōsultuit in specie Be. de anch. in cōf. cxxij. inci.

49 pien. in chm. noie iure scripto zc. qđ stante consuetudine ves tustissime ciuitatis Bononi. q pueri. xvj. anno. vel circa faciunt coadunationes z quasdā colluctationes vel torneamenta. in qui bus vnus proicit aliū ad terrā: si in illis vnus vulneraret aliū: ex quo illud tāto tpe fuit toleratū. nō pōt quis pñri de vulnere. stante statuto qđ quis de vulnere puniatur: dato etiā qđ esset talis puer qui posset puniri. iurta. l. in puerem. j. de falsis. Jstā de cisi. Be. de anch. sequit Alex. in cōf. cxxij. lib. ij. incipiente: p ins uesti. predicto. in vlti. col. Antellige tñ glo. d. c. cu venera. q con suetudo etiam iniqua excusat a pena: verū est a tēporali. quātum ad principes mundanos sed nō a pena diuinā: limitat glo. in c. deniq. iij. disti. per quam glo. dicit in specie Lud. ro. in consi. cccc. lvi. incip. videtur prima fronte qđ consuetudo de non obser uando iuramentum licet excusetur a pena tpali quo ad hoies: nō tamen excuset a pena diuinā. Jnuemo etiam limitare Bald. licet predictam glo. non allegat. in repeti. l. de quibus. in pe. char. ver. viso de causis. et p Jmol. in. c. sane. de tēpo. ordi. Jd verum est q consuetudo excusat a pena in his que non sunt de se mala: et si hoc vltimum esset verum. prime dicta non procederent: et sic has bes primam bonam limitationem ad Bar. hic ad excusandū no tarios. Et ad predicta vide Bar. in. l. j. si pignore. s. si. per illuz tex. ff. de pig. ag. scōdo limita singulariter cōclusionē Bart. vt non pro cedat. qñ notarius attestatur in instrumēto. q vidit in presentia sua pecuniam actualiter numerari anteq esset rogatus a partis bus: puta notarius hodie rogatus a partibus de conficiendo in strumētum de cōtractu mutui. in instrumēto expresse dicit qua liter heri in presentia sua titius numerauit sempromio centū no mine mutui: istud instrumētum nihil probat de illo mutuo z sibi nihil creditur. quia depoyit vel attestatur de eo qđ vidit anteq esset rogatus a partibus. Ideo lz falsum esset. quia pecunia non fuisset numerata non posset notarius puniri de falso: nisi dixerit numerauit in instrumēto. eo q id qđ vidit anteq rogare a par tibus. tanq primatus vidit. nō tāq notarius. ideo nō pōt puniri de falso. eo q nihil iurauit: nā bene iurat officium rebellionatus legaliter exercere de eo qđ rogatur a partibus zc. Jsta sunt ver ba singularia Bal. in. l. ex his verbis. C. de te. mil. in. ij. col. vbi re fert istā doctrinā esse Innocē. in. c. qñ contra falsam. de proba. qđ

si perpetuo nota pro bona limitatione doc. Barto. hic. Tercio li mita doc. Bar. hic: vt non procedat qñ notarius fuit rogatus vt cōficeret instrumētū de gñlio sapiētis. tunc lz reperiatur verba numerauit vel aliud ppter qđ posset als puniri de falso. excusat. q fecit de gñlio sapiētis. Jta notabiliter inuenies in similib⁹ ter minis Bald. quem videas in. l. captatorias. in. ij. col. C. de te. mil. Quarto limita doc. Bar. nō pcedere. qñ notarius in instrumēto mutui diceret: qđ titius fuit cōfessus habuisse z recepisse centū a sempromio dāte z numerāte. tunc lz pbeť q nulla numeratio fue rit. tñ notarius nō posset puniri de falso. qđ ista verba cēsēť pba cōfessionis partiū. Jta no. cōcludit Bald. in. l. j. circa. vij. vel. vij. col. C. de cōf. z idē Bal. in. l. si ex pretia. C. eo. z in. l. si ex cautione C. denō nu. pe. Jnc dicit Bal. in. c. qñ cōtra falsam. in. ij. co. post Jmo. ibi. de pba. J si in instrumēto mutui cōtineat. qualiter con fessus fui me accepisse a titio numerāte. z pbeť p testes instrumen tarios q nulla interuenit pecunia. instrumētū p hoc nō redditur falsuz. nec notarius p hoc puniť de falso. qđ presumunt talia pba relatiua nō assertiua: qđ est bene notandū fmeñ salibi. idē Bald. in. l. j. si. s. eo. dicit. si notarius in instrō dicat. qualiter titi⁹ fuit cōfessus habuisse z recepisse a sempromio dante. et numerante. ista verba non probāt numerationē. Secūda principalis questio Bar. est in qua vult duas cōclusiones. Prima est si pecunia erat

presens. verba habuit z recepit apposita in instrumēto verifican tar etiam si numeratio nō interuenit. Secda nota. cōclusio Bart. est. verbū. numerauit. positū a notario in instrumēto nō verificat ex sola presentia pecunie. sed requiritur q actualiter sit numerata. als notarius puniť de falso. subdit Bart. q si pecunia esset data tertio. pōt notarij dicere. habuit z recepit: eo qđ qñ est data me presente pōt dicere habuit z recepit. qđ ergo video accepisse p. l. falsus. s. sed z si is. de fur. Et sic vides qta vis sit in verbo nume rauit. qđ etiā si sit pñs pecunia z qđ sic habes decisio. Bar. hic z in fortioribus terminis quā Bal. in rubri. C. de fide instrum. put retuli in prima questio. dñ vult q si pecunia erat in saculo zc. et Bar. hic vult fortius etiā si pecunia esset in presentia. notari⁹

33 puniatur de falso. si dicat numerauit si non fuit numerata. Jta nota ergo ex doc. Bar. q verbū. habuit z recepit: verificat ex sola pre sentia pecunie. secus in verbo. numerauit. Et sic ex hac doctrina potes p teipsum colligere q cordiaz ad testes si testes alioquin di cant. habuit z recepit. qñ aliū dicat. q illā pecuniam habuit z re cepit sempromius. isti testes possunt saluari ex pdictis. z ita cōfus luit Bar. in gñ. incip. in cā pposita solū ad hoc allegare z ex toto. q refert Lud. ro. hic: z sequit in vlti. colū. vide etiā ad predicta oino not. p Bal. in. l. j. in. ij. col. C. qñ et qñ iudex. z nota. p Anto. de bu. in. c. quoties. de pactis. et notata p Bart. in. l. ciuitas. circa

34 si. j. eo. Jta etiā p reprobatione instrumēti. si in iustro adsit sola cōfessio. q aligs cōfiteť habuisse et recepisse noie dotis mille. vel ex cā mutui. z pbeť q post cōfessionem fuerunt numerata solum quingenta: certe ex minori summa probata. probatur quod in strumētum fuerit simulatū: ppterea eius virtute nō potest peti executio. nisi in illa minori summa. q pbatur actualiter numera ta. Jta solēnter determinat Bal. in. l. ab anastasio. C. manda. per illū tex. sequit Lud. ro. in cōf. cccc. lvi. cōsultatio presens tres hz nodosas dubitationes zc. in. ij. col. in cuius tñ veritate (qđ non est sine dubio) vide Bal. contrariū tenentē in. l. legē. C. de pac. et in. l. si absens. C. eo. et qđ not. Bart. in. l. penul. s. qđ si vir. ff. sol. matri.

35 Tercia questio Bar. est ex qua habes duas cōclusiones. Prima est. si notarius in instrō mutui dicat: titius habuit et recepit tan taz pecuniam que fuit numerata. si vere habuit. lz incōtinenti resti

36 tueret. p hoc non vitiat instrū. nec notari⁹ puniť de falso. Jscda cōclusio est: si inter partes fuerit cōuentū anteq pecunia nume retur. qđ facta numeratione statim restitueret. cōtractus reddiť inutilis p regulā. l. qui sic. ff. de solu. als secus. cum Barto. trāsēnt oēs hic: z idē tenet Barto. in. l. si qđ duos. ff. de. sol. et in. l. p diuersas. in. ij. col. z ibi lat⁹ Bal. in vlt. q. C. mada. Bal. in. l. cū opz. in prin. in. vj. col. C. de bonis q libe. et in. l. si. C. de vsu. Enge. in. l. si ti bi pecuniam. j. eo. qñ cōtrariū videat velle Bar. in. l. titia. ff. de solu. sed salua vt hic. per do. Alex. Quarta questio Barto. est. ad de qđ istā doc. Bar. multū notat bar. cepola in cautela. xxvj. et se quitur Ang. in. l. si quis duos. de solu. et in. l. si tibi pecuniam. j. eo. z Jau. de cast. in. l. menius. s. duobus. de leg. ij. in si. in quod dic vt hic per Alex. plenius referentē Bar. voluisse contrariū. remitto me ad eū. Jltimo dicit Bart. qđ ista lex est fundata qđ pecunia dz esse parata solutioni: vt habeat locū ista lex. nunqd psumitur fuisse parata. cōcludit q si erat diues z magnus cāpsor. psumitur habuisse paratam solutioni. glo. in. l. v. de. l. commissoria. et cum Bar. tenet oēs. et Sal. in. l. si ex pretio. C. eo. ti. Et p hoc est expe dita vtiliter ista lex tā ad theoricā q ad practicā.

37 me ad eū. Jltimo dicit Bart. qđ ista lex est fundata qđ pecunia dz esse parata solutioni: vt habeat locū ista lex. nunqd psumitur fuisse parata. cōcludit q si erat diues z magnus cāpsor. psumitur habuisse paratam solutioni. glo. in. l. v. de. l. commissoria. et cum Bar. tenet oēs. et Sal. in. l. si ex pretio. C. eo. ti. Et p hoc est expe dita vtiliter ista lex tā ad theoricā q ad practicā.

1. An ex contractu societatis transferatur dominium.
2. Contracta societate inter fratres. an vnus possit acgrere sibi ipsi.
3. Anus ex socijs an possit disponere de rebus cōibus.

Si socius. Socius omnium bonorum pecuniam communicadā pōt inuitis so cius mutare. secus est pecunia iam cōcata. h. d. Et ad euidētiā premittē. qđ qñ contrahitur societas vniuersalis omnū bonoz inter aliquos. statim z ipso iure absq aliqua traditione. trāsferitur dominij omnū bonoz hinc inde. l. j. et. ij. z ibi declarat Bart. ff. pro socio. et licet Barto. in. l. et ideo ff. de condi. furti. et in. d. l. j. dicat speciale in societate: ista non est sufficiens ratio: non etiam credas qđ istud prouenerit propter ti tulum vniuersalem: quia sicut ex solo titulo particulari nunquā transferatur dominium nisi secuta traditione vel quasi. l. si ager. vbi glo. magistra. de rei ven. l. traditionibus. C. de pact. eodē mo do ex titulo vniuersali regulariter non transferatur dominium nisi mediante traditione. prout voluit in effectu glo. reputata sin gularis in. l. j. in pñci. in glo. in verbo vniuersa. ff. de vsucap. pro dote. quam glo. reputat singu. Bal. in. l. nulla. vbi ponderat text. ad hoc. C. de iure do. et in. l. si. s. preterea. eo. titu. et est text. in. l. qui tibi hereditatem vendidit. et ibi Bal. ad hec not. C. de his qui a nō do. et est idē tex. in. l. qui tibi hereditatē. C. de ac. vel here. ven. An societas ergo ratio est. qđ quoties ti. vniuersalis accedit pso ne: tūc ex illo tit. vniuersali qui venit in cōsequētiā psonē. transfer tur dominium ipso iure absq traditione. tex. in. l. si adoptauro. ff. de preca.

notarius a falso

notarius a falso

notarius a falso

notarius a falso

ff. de peca. et tex. in aut. ingressi. C. de sacrosan. eccle. et ibi Bald. in. iij. opp. sic declarat. et Sali. in. iij. qñ ergo, inter plures contra hitur focitas psonalis, in cōsequētiā venit bonaz: ideo ipso iure trāstertur dominiū. Aliā assigno rationē, qñ in societate vnuer sali. quilibet fingitur se cōstituisse noie alterius: vt p Bart. in. l. j. ff. pro so. qñ tñ qñ dixi qñ in societate oim bonoz trāstert dominiū ipso iure pcedit in bonis que erāt tpe contracte societatis: scilicet in bonis postea acquisitis post tractatā societatis: qñ si socius postea acquirit dominiū, nō acquirit ipso iure socijs, sed remanet penes eū qui acquisiuit, sed bene tenet cōicare actione pro socio. tex. est in. l. si quis societate. ff. pro so. et iste est proprie casus legis nostre: nā hic isti erāt socij oim bonoz: vt hec gloss. vnus ex socijs acquisiuerat pecuniam, et licet teneat cōicare: nō erat ppria, ideo potuit mutare secus in pecunia iaz cōicari: et ratio diuersitatis est qñ cōstitutū non trahit ad futura: vt p Bal. in rubri. C. de contrahē. emp. cum concor. sequitur qñ in bonis postea que sitis, non trāstertur dominiū sine traditione: ppter ea Bal. hic: ista non ponat, tñ notat ex isto text. qñ socius oim bonoz potest in se paratō habere pecuniā propriā, l. i. illā talē pecuniā cōicare teneatur, et ideo anteq cōicet potest de ea disponere prout vult. Hinc infert in specie qñ si sunt plures fratres (mortuo patre) socij oim bonoz et vnus emerit fundū altero ignorāte et receperit chartā p se tñ: certe qñ emit pro se tñ, ipso iure est: sed iure societatis cōicare tenetur: eo qñ ignorantibus fratribus nō potest distrahere societate, secus si hoc fecisset patientibus et scientibus fratribus. l. i. iaz. ff. p so. l. j. s. magistrū. ff. de exercito. Ita nota. determinat solus Bal. hic: alij nihil dicunt. Adde qñ istud idē formaliter tenet idē Bal. in. l. j. C. si quis alteri vel sibi et idē Bal. in. l. i. ff. de propolis. ad fi. C. de re ven. vbi no. dicit, qñ si patruus et nepos simul stent in communione, et fructus simul percipiūt de cō. et patruus magis sagax vedit fructus, et ex illa pecunia emit fundū suo noie, tñ tenebitur cōicare nepoti si erant socij oim bonoz, et fm eū intelligitur tacite tractata societas in dñio pro equalibus portionibus. l. si nō fuerit. ff. pro so. Ad idē addo no. Bal. in. l. cū duobus. s. si fratrem. alias incipit Papinianus. in lectura antiqua. ff. pro so. post l. x. vbi refert. qñ alij accidit questio de factoro: duo fratres mortuo patre remanserunt in hereditate paterna cōter: eorum frater maior natus ibat ad emendū merces in partes remotas: alter minor domi stationē tenebat: accidit qñ maior frater pecuniā reuebat et expēdebat, ideo fecit quasdam emptiones predictoz, in litru mēta faciebat fieri in psona sua tñ fratre ignorāte: tñ his rebus sic emptis promiscue utebatur cum fratre: demum frater minor predictis relicta filia paruula quā heredē instituit, in diuisione frater maior dicebat res emptas suo noie esse suas proprias: refert Bal. l. x. cōsultuisse cōtra fratrē maiore, qñ teneret cōmunicare neptet cū eotrāst Bal. ibi: idē Bal. in. l. cū oportet. in prin. in. iij. col. C. de bonis qñ libe. referēs idē tenuisse Richar. in ali. ad de istud idē tenere Bal. in. l. si patruus. C. cōm. vtriusqñ iud. vbi notat ex illo text. si sunt plures fratres, vel patruus et nepos socij, et vnus clam emit pro se et hereditibus suis tātū, nihilominus talis possessio empta vñ cōicari cū alijs: qñ clādestine empta non debet sibi patrocinari, cū nō potuerit altero iudicio renuntiare societati, et fm p dicta debes intelligere et limitare Bar. qui alias te decipet in. l. titiū aut meum. s. altero. in vlti. col. post mediū. ff. de ad m. tu. vbi dicit sub dubio forte, qñ si vnus ex socijs emisset fundū suo noie proprio tñ, non cogitur illum cōicare: sed bene cogitur cōicare pecuniā quam ex dicta negotiatione habuit alie. tex. in. l. si vnus. s. j. ff. p so. et illud idē expresse tenet Sali. in. l. cū duobus. s. si inter fratres. ff. pro so. prealle. et expresse Jo. de ana. in consil. lxxv. incip. vñ puncio in quo permittitur. nā illa decisio Bar. non posset procedere in socijs oim bonoz, qñ emptio fieret altero ignorāte: sed loquitur Bart. in societate vnus negotiationis tantū: qñ nō aperte declarat ex indiuiduo. cōtra Bart. tenet Pet. de ancha. in cōs. cxxvii. incip. materia de qua querit non est nota sed trita et vbi de directo tenet cōtra Bar. in eo qñ emit fundū noie proprio, qñ imo teneatur illum fundū cōicare, qñ prius hincinde oia fuissent collata, itaqñ esset cōtracta societas vnuer salis. Ita etiā tenet Aug. in cōs. cxxvii. incip. filius Hugo. ex in specie Alex. Imol. in cōs. xlii. incip. mature. in pe. col. l. j. et in consil. xxxvii. lib. iij. incip. cōsideratis. in vlti. col. et pro predictis habes text. meliorem de iure in. d. l. si quis societatem. ff. pro socio.

3 Et Secō nota ex hoc text. si sunt socij oim bonoz vnus socius nō pōt de rebus iam effectis cōibus disponere vltra partē suam. ita vult tex. in scōa parte. Limita istud nō habere locū in fisco, qñ potest rem quā habet cōmunez cū alia totā vendere inuito socio: tex. est singularis in. l. j. C. de cōm. rerū alie. Secō limita nō pcedere in mercibus et alijs rebus venalibus, quia in talibus videtur ad inuicem pposuisse ad vendendum ita declarat Bart. in. l. nemo ex socijs. in prin. ff. pro socio, et plenius Bal. in. l. j. C. qui tes

stantentum facere possunt. Tercio principaliter nota ex hoc tex. s. j. Pau. de castille qui est dñs rei licet teneatur actione psonali ad cōicandum et sic ad dandum, anteq cōicet pōt transferre dñum in aliu inuito socio: concord. l. non ideo minus. ff. de rei vñ di. iuncta regula. l. quoties. C. de rei vñ. et ratio est quia actio psonalis non sequitur rem. l. si. ff. de contrahē. emp. l. j. s. si heres. ff. ad trebellu limita istud notabile Pau. vt procedat in eo qui tenetur ex contractu: secus si ex vltima voluntate, qñ grauat in testamento p fideicommissum restituere alteri rem, non potest effectualiter in alium trāstere, quin fideicommissarius possit vendicare: pondera vendicare: ergo dominiū nō trāstertur. tex. in. l. si. ff. si. C. cōm. de le. fm Aug. hic. Jason.

1 Et Scholares donec sunt in studio, dicuntur esse in via.
2 Extraordinarium iudicium quod dicatur.
3 Filiusfamilias, quando possit esse in iudicio.
4 Debitor an possit soluere filiosa, vel seruo, quibus mediantibus acquisita est actio patri vel domino.
5 In his que sunt facti, filiusfamilias, est capax.
6 Filiusfamilias, competit extraordinarium iudicium.

Cum filiisfamilias

Ex mutuo celebrato p filiisfamilias absente patre, propter patris absentiam prouidetur officio iudicis. h. d. Et ista lex in examinis bus soler diuidi in duas. In prima ponitur thema ex quo tacite resultat questio. In secunda responsio. scōa ibi, responsum est: Et premittit ad euidentiā, tu inuenis illud qñ declarat glo. magistrā, in. l. si longius. s. j. et ibi Bart. ff. de iudi. et Albe. hic. Et isto text. in verbo viaticū. notant Ja. bu. Alb. et Sali. et Lud. ro. et Alexā. hic. qñ scholares donec sunt in studio dicuntur esse in via. Et ideo infertur, qñ stante statuto qñ qui venerint ad habitandum in tali ciuitate sint immunes, qñ scholares non erunt immunes: et ideo nunq cōtrahant domicilium illius loci vbi sunt causa studij: tñ iste tex. nihil facit: sed melius facit bo. tex. in. l. seie. s. pams phile. et in. s. precedenti. ff. de fundo instrum. et tex. in. l. que sitis. in prin. ff. de leg. iij. vbi Bart. facit tex. in. l. j. C. de verbo. sig. declarat Bar. in. l. lex cornelia. s. domū. et. s. si tñ. de iniurijs: intellige nisi scholaris: sicut vltra decennium cā studij. tex. est et glo. expressa in. l. j. C. de incolis. lib. x. declarat Barto. in locis preallegatis: et vñ de ad predicta qñ no. Bal. in. l. qui sub preteritu. C. de sacrosan. eccle. Et vltra glo. primam hic. quot modis sumatur ille terminus viaticū: habes. c. qñ in te. et ibi gl. j. declarat de peniten. et remissio. Secundo not. ex hoc tex. in verbo, extraordinarium iudicium iuncta glo. fm Bar. et doc. hic. extraordinarium iudicium intelligitur officium iudicis, prout etiā est tex. in. l. j. et ibi Bar. no. ff. de furibus balnearū. et in. l. j. et ibi glo. et Bal. C. de liber. et eorum liber. et istos duos text. allegat Albe. hic. vltra text. quos alleg. Alex. hic. et propterea dñ tex. in. l. j. C. de insti. et sub st. sub cōdi. fac. dicit, extraordinario auxilio non indiges: sicut Bar. in. l. in testamento. ad s. j. de cōdi. et dem. dicat se nō intelligere, satis patet ex pdictis cum his tamen que dixi in l. i. l. j. Tercio principaliter no. ex hoc no. tex. propter absentiam patris permittitur filiosa, illud, qñ alias nō permetteretur. Hinc est qñ licet filiusfamilias non possit esse in iudicio nec agēdo, nec implorando officium iudicis, nisi interuenire cōsensu patris. l. fin. s. j. filij simili modo. C. de bonis qñ libe. c. si. ad fi. de iudi. in. vj. tñ qñ pñ est absens potest implorare officium iudicis in figura iudicij. tex. est hic. et tex. apertior in. l. si longius. s. j. ff. de iudi. quicquid dixerit Iudo. ro. hic et male: quem reprehendit do. Alexā. intellige tamē qñ imploratur officium iudicis: vt in figura iudicij: secus quādo imploratur extra ordinem, et non in figura iudicij, vt est gloss. singularis: et ibi Bart. multum no. circa si. in. l. j. C. qui adimit. cum cōcordan. quas ibi dedit: sic ergo propter absentiam patris aliquid conceditur, qñ alij non cōcederetur. cōcor. tex. in. l. sed si vnus. s. filio. ff. de iniur. Hinc est qñ propter superioris prelati absentiam aliquid permittitur qñ alij non permetteretur. tex. est notabilis in. c. cum nullus. ad fi. in ver. episcopo autem in remotis agente. de tempo. ordi. lib. vj. fm Pau. de cas. in consil. cxxvi. et ideo dicit Lano. in. c. cum dilecta. de rescriptis. qñ vbi abbas est absens, ita qñ commodē nō potest haberi eius licentia, qñ monachus potest agere sine eius licentia, et propterea non sunt. xv. dies qñ consului in casu in quo requirebatur consensus episcopi: et qñ erat absens ab episcopatu rome, consului qñ ppter absentiam sufficit habuisse licentiā vicarij vel eius locum tenentis. ad hoc allegauit in terminis Archi. lxxij. distin. c. reatina ecclesia. vbi dicit qñ si ex cōsuetudine in electum alicuius prelati debet interuenire cōsensu regia vel archiepiscopi vel episcopi, et si contingat regē esse extra regnū, vel episcopum ab episcopatu, sufficit habere consensum vicarij vel eius locum tenentis: alle. Compositel. ita tenere in. c. qñ sunt. de elec. qui refert ita obtinuisse in cā cātuariensis episcopi, vel canonicoz rosentū. arg. c. ex frequētibz. de insti. et illam decis. Archi. videtur referre

a **C**risi scho laris. adde bar. in. l. heres absens. in. s. j. ff. de in. bal. l. j. vbi de cri. agi ops. Jo. de inel. l. c. dilect. el. ij. de rescrip.

b **T**ermin⁹ viaticū. ad de Jo. an. in c. in his. i. vñ viaticū. de priuileg.

c **F**iliusfamilias. Ad de bal. in. l. nec qñ. in s. de plano. ff. de offi. p. cōsu. Bal. l. iij. in. s. sed vtrum. ff. de mino. alex. de imo. s. fil. lviij. inci. vi so processu. cause. in. s. volu.

¶ Cum filiisfamilias. Secunda Jasonis super Digesto veteri.

Anto. et Panoz. in. c. qd sicut. Illa decisio. expresse sequit Bal. in. c. cum vene. de consuetu. Illud dictu Archi. refert etia Ange. licet coiter corruptus habeatur i. l. adoptio. circa me. ff. de adop. et ita consilui. Quis illud dictum Archi. reprobat Ludo. ro. in consil. de cili. incipiente. ex longeva et inueterata consuetudine: bene facit tex. in. d. c. cum nullus. versi. epo autem. ¶ Quarto not. ex isto

4 tex. qd filius absente patre pot esse in iudicio. implorato officiu iudicis sup contractu mutui per eum celebrato. qd no posset patre presente. nisi pater consentiret. vt predicti. Sed pulchru et necessarium dubiu est p intellectu huius tex. et. d. l. si longius. s. j. inuestigare. nuquid in casu istaru legu ad hoc vt filius possit implorare officiu iudicis. requiratur vt filius caueat de rato. qd pater habeat ratu. tex. isti nihil dicunt: tñ Bal. in. l. j. in. iij. col. C. de bonis mater. format questione et decidit in casu istarum legum requiritur qd filius caueat qd pater ratificabit: et ita limitat istas leges alle. simpliciter. tex. in. l. filiusfamilias. ff. q satisf. cog. sed ille tex. nihil facit. qz no loquit de cautione de rato. sed de iudicio soluendo: ratio est. qz nemo quatilibet coniunctissimus est idoneus defensor sine satisfactione. ne iudiciu sit delusoriu: et sic loquitur. qñ filius vult coparere pro patre absente et oino defendat. nos loquimur qñ filius agit pro se non pro patre: et sic illa lex nihil facit. ¶ Primo qz loquimur de cautione de iudicio soluendo. nos in cautione de rato. Secundo. loquitur qñ filius vult agere p patre absente tanq defensor. et non pot nisi satisf. de iudicio soluendo. nos loquimur in alio casu. et poterat Bal. allegare tex. forte meliore de iure in l. si cu dote. s. si patri. ff. so. ma. vbi in fortioribus terminis i actione de dote q est cois patri et filie. pater non pot sine consensu filie agere. l. ij. s. voluntate. ff. so. ma. tñ si pater sit absens imo sit bannitus. tñ filia absente patre no potest intrare actiones de dote. nisi caueat qd pater ratificabit: qd fortius in casu nostro. vbi de iure isto in mutuo celebrato per filiu. actio in totu querebatur patri filius no poterit agere nisi caueat patre ratificaturu: et per illum text. videre debere intelligi et limitari. d. l. si longius. s. j. et istam l. tñ Bal. in illa. l. si cu dote. s. j. sibi contrarius. tenet q in casu istas rñ legu. filius absente patre pot agere absq cautione. prout nec isti tex. requirunt. nec obstat tex. in. d. s. si patri. qz rñdet Bald. qd aliqu requiritur consensus patris ratione coionis qua habet in re: prout in dote. tñ qz agit de preiudicio patris. eo absente no pot filia agere nisi promittat patre ratificaturu: ita loquit text. in. d. s. si patri. aliqu requirit consensus patris no ratione coionis sz ad si. vt suppleat defectum persone filisfam. qui als non habet legitimam personam standi in iudicio. tunc data absentia patris. filius pot esse in iudicio absq eo q caueat patre ratificaturum. in istis terminis loquitur ista lex. et. l. si longius. qz non tractatur de preiudicio coionis quam habet in re: et sic no videt tractari de iure qd hz in re. Ita solutione sequitur Raph. cu. et ibi idem Alex. in si. in. d. s. si patri. ista solutio non euacuat difficultatem nec meredit clarum: imo ista sol. magis auget dubitationem. qz in. s. si patri. vbi solum est preiudiciu coionis: hoc est. qz patri sit preiudicium in actione qua habet comune cu filia. propter istud preiudicium coionis requiritur. qz filia agens absente patre caueat patrem ratificaturu: quanto magis istud debet requiri qñ actio est in solidum ipsius patris. vt in casu istarum legum vbi tractat de maiori preiudicio. sed dicas sustinendo et declarado solu. quantu pot. qd in casu istius legis. et. l. si longius. s. j. licet actio queratur in totu patri: queritur tñ mediate contractu filij. qz filius mutuat. ¶

5 uit. quo casu debes scire. qz qñ actio vel obligatio queritur mediante contractu filij: licet in totu querat patri. tñ debitor potest soluere filio. imo seruo. et ipso iure liberatur a patre. text. est in. l. cu seruus. in prin. et ibi Bar. no. ff. de solu. et. l. filius paciscendo. iunctis his que expresse no. Bar. C. de pacificut ergo isto casu posset debitor soluere filio et ipso iure liberaretur a patre: statutum est his legibus. qz filius absente patre possit esse in iudicio: nec requiritur qz caueat ratificaturu patrem. sicut si sibi solueret istud cessat in contractu dotis. vbi actio no queritur patri ex contractu filie. Ideo non posset dos solui filie soli. nec soluens liberaretur. d. l. ij. s. voluntate. et. l. sed non solum. ff. so. mat. Ideo nimirum si filius absente patre agens cauet de rato. d. s. si patri. predicta sunt pulchra et subtilia. sed non sine difficultate. ¶ Glo. in verbo extraordinario. primo declarat text. secundo respondet tacite questioni. tertio remouet tacitum contrarium. scda ibi. item vtilis certi condictio. tertia ibi. nec est absurdum. ¶ In glo. ibi. j. de actio. et obligatio. l. filiusfam. et. l. in factum. habes ex ista gl. duas principales conclusiones. Prima est. qz ex mutuo celebrato per filiusfam. si pater est absens. non solum filius potest implorare officiu iudicis: sed etiam ei competit vtilis certi condictio. intellige glo. quando pecunia mutuata fuisset consumpta: quia reconciliaret mutuum. l. rogasti. s. si. cu. ll. sequen. s. eqñ si pecunia exaret. quia filiusfam. non potuit mutuari: certe non esset tractum mutuum. et non competere vtilis certi condictio. sed vtilis rei vindicatio fm

Alexan. et Fulg. hic facit. l. si filiusfam. in verbo vendicati. s. eo. quicquid dicat Albe. hic in vltimo nota. Scdo habes ex glo. qd cum de iure. ff. quicquid acquireret filius. acquireret statim patri. l. placet. ff. de acquir. here. l. j. in prin. si quis a patre fue. in a numis. plene traditur in. l. cu filio. ff. de leg. j. eodem modo actio nes omnes ex contractibus celebratis per filium. vel ex alijs factis in totum querebatur patri. et penes filiu nihil remanebat. ¶ Aliit fm glo. in quinq casibus. et sic in quinq actionib. positis in. l. filiusfam. et in. l. in factum. alleg. in glo. et glo. in illa. l. filiusfam. addit alios casus. Caue tñ circa istos quinq casus glos. inter quos est depositum et commodatum. qd in illis directa actio queritur filio non patri: multum obstat tex. in. l. si longius. s. j. primo. in verbo vtili iudicio. s. de iud. vbi loquitur in deposito. et tamen dicit qd filius habet vtili actione. glo. ibi dupliciter respondet et com. muniter tenetur. vltra solu. qd exponatur vtili. i. efficac. reuera fortiter ob. tex. et si dicis. que potest esse ratio specialitatis. quare in istis quinq casibus de iure. ff. queretur actio filio et non patri: secus in omnibus alijs. quare non sic in mutuo et in omnibus contractibus bonafidei. ¶ Bart. in. d. l. filiusfam. aperta fronte fatetur se nescire. et nunq potuisset inuenire fundamentalem ratione. ego sepius audiui a preceptoribus. non posse dari rationem specialitatis. tamen vt dem materiam cogitandi. cogitabis si ista posset esse ratio. nam in interdicto quod vi aut clam et in actione in factum pro omnibus interdictis Bartol. in. d. l. in factum. dicit. qd ista sunt remedia iuris pretoris. non iuris ciuilib. pretor autem non considerat nisi solum equitatem. et non curat patri potestatem. Ideo nimirum si in omnibus interdictis queritur actio filio. cogita tñ. quia est nimis latum verbum: qz sequeretur: qd oes actiones pretorie acquirerentur filio non patri. qd ego non pono pro constanti in alijs actionibus commodati et depositi: quia acquiruntur actio filio et non sic in mutuo et alijs contractibus bonafidei: inuenio qd solus Raph. cu. inter Moder. subtilissimus in. d. l. filiusfam. dicit se putare istam esse rationem: na in commodato et deposito non transfertur dominu. sed agitur de restitutione ne nude tenete que est meri facti: et in istis que sunt nudi facti vt tenuta. filiusfam. et seruus est capax. l. stipulatio ista. s. hec quoqz. ff. de verb. obli. cum sit capax tenete: eode modo debet esse capax actionis competetis pro tenuta. sicut in simili depositato. text. est no. in. l. si madauero. s. is cuius. ff. manda. et sic quia iste due actiones sunt bonafidei: et in vtraq non transfertur dominu: et sic in vtraq agitur vt restituatur. ppter hoc statutum est qz filiofa. queratur actio directa. et non acquiratur patri sicut in mutuo in quo trasfertur dominu sic et in alijs agit ad possessionem prout est iuris. que autem sit ratio in actione iniuriaru pot dici qd sit ratione cotumelie. Illa ratio Raph. licet sit colorata mihi non satisfacet propter duo. ¶ Primo quia non procederet qñ re comodata vel deposita perempta petitur interesse. licet comuniter concludatur qd re perempta post mora petitur res et restitutio rei: quia fingitur extare. qd no esset si ante moram: vt declarat Bar. in. l. in re furtiua. de codi. fur. et plenius in. l. stipulationes non diuiduntur. in prin. ff. de verbo. obli. fortius qd ratio Raph. sit falsa ostendo: nam in locatione no transfertur dominu. et est bonafidei. et agitur pro restitutione solius tenute: sequeretur qz actio ex locato quereret filio et non patri. qd est falsum. ¶ In ea. gloss. ibi nec est absurdum. glo. hic voluit remouere tacitum contrarium: na ¶

7 tex. dicit filio competere extraordinarium iudicium et sic officium iudicis: tamen gloss. supra dixit qz isto casu competit vtilis certi condictio. Contra remediuz extraordinarium. et sic officiu iudicis nunq habet locuz qñ competit ordinariu et sic actio. l. in cause. de minor. no. in. l. in provinciali. in prin. ff. de ope. nu. num. sed fortius fortifico illud tacitum motiuum: glo. na si in casu isto copetit officium iudicis: ego habeo qd officium iudicis nullam presupponit obligatione. l. qz collusione. de act. emp. l. quintus. ff. de annu. leg. cum limitatione qua dat Bar. in. l. fin. ff. de iniur. glo. et Ang. in. l. si seruum. s. sequitur. de ver. obli. si nulla obligatio: ergo impossibile est copetere certi condictione. que est actio personalis. et presupponit obligationem. s. j. in si. de actio. l. certi condictio. s. e. gloss. voluit respondere vtriqz difficultati. dicens non esse absurdum qd duo remedia concurrant cu ambo sint ex equitate. quasi dicat glo. qz si vtilis certi condictio competeret ordinarie. certe cessaret officium iudicis qd est extraordinariu: sed hic ambo remedia dantur ex equitate. ideo simul concurrunt. qz bene possunt concurrere duo remedia extraordinaria ista solu. satisfact primo argu. Ad scdm respondeo ex eadez solu. qñ filius mutuat pecuniam et pecunia consumitur: ex isto mutuo nascitur actio directa et obligatio: sed ista actio et obligatio queritur patri: et cu ista presupponit obligationem no cooccurrit cu officio iudicis: sed si pater sit absens copetit filio vtilis certi condictio. que nulla presupponit obligatione. sed datur a lege ex equitate. et sic est actio datua: ergo illa que presupponit obligatione datur patri: sed

trifedista cum nullam presupponit obligationem, nimirum si concurrat eius officio iudicis. Et per predicta est utiliter expedita ista lex, que solet frequenter dari in punctis.

- 1 Quando dissensus impediatur contractum.
- 2 Indebitum soluens an repetat.
- 3 Voluntas unius partis an attendatur.
- 4 Reconciliatio quando confirmet mutuum.
- 5 Appellatione contractus non venit distractus, et quid in statuto.
- 6 Pecunia extante an remaneat diuitem penes ipsum dantem.

Siego. Ista lex, fin. Bar. est multum pulchra et nota. h. d. Dissensus in speciebus actus impedit contractum et diuitem translationem, que reconciliat secunda consumptione: et quantum ad danda actionem inspicitur animus recipientis: quantum vero ad danda exceptionem inspicitur animus dantis. h. d. et l. 3. Bar. et Ange. summamodo istum tex. dicat errorem in speciebus actus: tamen hic non est proprie error, sed dissensus quasi diuersus sensus. Diuiditur ista lex in tres partes: prout tria h. 3. responsa. scda ibi: et si ego, tertia ibi: idem est. et in omnibus tribus exemplis istius tex. recipiens semper habuit animum restituendi: datus autem non habuit animum in primo casu, ut rehaberetur: quia dedit animo donandi: sed in alijs duobus exemplis sic. Nota ex hac lege, quod dissensus partium in tit. seu in speciebus actus impedit contractum. ratio fin. Angel. et Ludov. est, quod debet concurrere voluntas utriusque, ut est tex. no. in l. in omnibus. vlti. et in l. ex consensu. ff. de actio. et obli. l. inter stipulantes. s. j. ff. de ver. obli. Istud non limitat Alex. non habere locum in quasi contractu, per tex. in l. v. in fi. ff. de neg. gest. et gl. in d. l. in omnibus. sed ista limitatio non est ad propositum, quia in d. l. v. interuenit error in eo qui credebat gerere negotia titi absentis, et erant semper prout, et sic non fuit dissensus s. error. Nota. h. ex hoc tex. fin. Pau. de cast. et Alex. hic limitationem ad regulam que habet: quod qui scienter soluit indebite, videtur donare. l. cuius per errorem. ff. de re iud. l. j. de condi. indebi. nam illa regula optime limitatur per istum tex. quod ad hoc ut soluens scienter indebitum videatur donare, non sufficit scientia ex parte soluens: tunc etiam requiritur quod qui recipit recipiat tanquam scienter indebitum: tunc contraheretur donatio, alias dissensus impediret donationem ut hoc tex. et ita declarat Bar. in l. j. in j. col. ff. de do. et Bal. in l. falsus. in iij. col. C. de fur. et ibi Ang. in repe. in v. col. et in l. dis pensatore. ff. de solu. et Pau. de ca. et Alex. in l. j. de condi. indebi. et est glo. in l. qui fundum. s. seruus. in glo. si ante fi. ff. de vsucapi. pro empto. Nota. tertio ibi: quia secundum voluntatem dantis, ad impediendum actionem inspicitur voluntas solius dantis: eo quod istud respicit eius damnum: quantum autem ad eius utilitatem secus esset: quia ad eius utilitatem voluntas unius partis non attenditur. l. si repetendi. C. de condi. ob cau. l. j. s. sed si parati. j. de condic. ob cau. et vide Bar. hic in iij. oppo. Nota. etiam ex isto tex. quod quando partes dissentiant in contractu et sequitur consumptio: talis consumptio reconciliat translationem dominij: sed non potest operari reconuallidationem contractus, ut dicit Bar. et Ang. hic. Nota. in verb. non fieri. diuitur in quatuor partes principales. primo fortiter oppo. contra tex. in verbo, magis: et dicit Pau. de cast. quod istud est unum de difficultatibus contrariis que sunt in iure. scdo soluit uno modo fin. Rogerium. tertio soluit alio modo et ista communiter tenentur: quarta tacite querit et se remittit scda ibi: sol. hic erat certa. tertia ibi: vel dic quod ibi promissio. quarta ibi: et potes hic dicere. In glo. ibi fin. Rogerium ista sol. est vera in se. sed quia diuinat ideo reprobat. In ea. glo. ibi: hic autem debitum non precessit: ista secunda solu. communiter approbatur a doctis quam limita istum tex. dum vult, quod dissensus impediatur contractum et translationem dominij, ut non procedat quando debitum vere precedebat: nam fauore liberationis transfertur dominium: tamen istam communem solu. representant Fulg. et Lud. ro. hic: per aliqua quibus responderet Alex. Sed ultra eos aduerte primo, quod pro ista communis sol. facit: quod appellatione contractus non venit distractus. l. si et ibi Bal. C. si tuto. vel cura. inter scdo facit simile quod videmus: nam confessio extraiudicialis ad liberandum sine causa valet: ut probatur in l. tale pactum. in prin. et ibi doct. ff. de pact. Bal. in l. creditori. C. de pact. et in l. generaliter. C. de non nu. pec. et tamen secus est in confessio: ne ad obligandum, que sine causa non valet. l. cum de indebito. s. si. ff. de proba. glo. in l. j. in fi. C. de interrog. actio. Tertio facit aliud simile: nam videmus, quod confessio ad liberandum facta absente parte tenet, ut est glo. et Bart. in l. non solum. in s. si liberationis verba. ff. de libe. lega. glo. et omnes in l. idem in duobus. s. fin. ff. de pact. et tamen confessio ad obligandum facta absente parte non valet. l. certum. s. si quis absente. et ibi glo. et Barto. ff. de confes. Secundo aduerte, quia contra predicta faciunt aliqua similia: primo, quia videmus, quod sicut dolus dans causam contractui bonae fidei, illum annullat ipso iure. l. eleganter. in prin. ff. de dolo. idem est in distractu ut probatur in l. de tutela. C. de in integ. restitu. in i. non sponunt doc. in l. sub preceptu. C. de transactio. secundo facit quod not. Bartol.

in l. ab emptione. in iij. no. per illum tex. ff. de pact. et Bal. in l. j. C. quando lic. ab emp. dis. tertio facit, quia lex quantuncumque exorbi tans loquens in contractu, habet locum in distractu seu liberatione. glo. in l. iij. s. contrarium. ff. de contrario iudi. tutel. quarto facit: quia statutum loquens in contractu habet locum in distractu fin. Bald. in l. pactum. in xij. q. C. de colla. et in rubri. C. de pact. et Bar. et doc. in l. si vnus. s. pactus. post glo. ibi. ff. de pact. et ibi dixi quauis contrarium tenuerit Bal. in l. siue apud acta. et ibi do. Alex. fan. C. de trasla. vbi etiam posui de ista materia. Tertio in ista materia an error impediatur liberationem, vide tex. in l. cum quis. s. si debitorem. ff. de solu. qui tamen text. loquitur in terminis diuersis a nostris: quia ibi tertius recipiens erat in dolo: quia sciebat reuocatum mandatum. Aliam solu. dabat Rapha. Fulg. hic: et dicit vlti. quod a iuuentute ea cogitauerit adhuc sibi placet: nam dicit ipse se tenere, quod dissensus in contractu (omnino modo uterque contractus tendat ad translationem dominij) non impediatur translationem dominij: et quod istud sit verum probat ipse sic: nam ad transferendum dominium duo concurrunt, contractus et traditio: contractus est causa remota: traditio est causa proxima: unde dicit Fulg. dissensus in causa remota non impedit translationem dominij. probat per titu. ff. de condi. indebitis. si dissentiremus in causa propria. Et si dicatur quid respondes ad istum tex. vbi uterque agebat transferre dominium: et tamen non transfertur. respondet Fulg. se intelligere istum tex. quod in hac lege ponantur quatuor dicta, et quod ver. magis. non legatur cum principio tex. continuatiue: sed ponatur alius casus: et licet ipse non dicat, potest illud persuaderi, quia iurisconsultus in principio loquitur in prima persona, in versi. magis. mutata tamen litera refragat et copula magis. obstat: ideo non facio vim nec curo de hoc intellectu. Preterea et secunda consideratio Fulg. est falsa: quia dato quod uterque contractus sit habitus ad transferendum dominium: tamen dissensus in contractu vitiat contractum, ex quo traditio remanet nuda et sine causa, et traditio nuda est sufficiens ad transferendum dominium. l. nunquam nuda. ff. de acquir. re. do. non obli. titu. ff. de condic. indebi. quia traditio ibi non est nuda a causa saltem putatiua, licet sit nuda a causa vera. Aliam etiam solutionem ad illud contrarium dabat Oldra, hic: et in d. l. cum in corpus. et utrobique sequitur Albe. de rosa. sed quia est fere idem intellectus cum illo Fulgo. non curo referre. Inuenio quod alium et quartum intellectum satis coloratum dedit do. Pe. de besu. doctor Mediolanensis et multum subtilis et insignis: nam dicit quod in l. contraria cum in corpus. ego dedi tibi pecuniam animo donandi, tu accepisti ex causa mutui: dicit ibi tex. licet dissensus in causa, iste dissensus non impedit translationem dominij: ratio est fin. eum, quia ego qui dabam animo donandi nesciebam quo animo tu acciperes, credebam te accipere eo animo quo dabam: eodem modo tu recipiens ignorabas animum meum dantis credebas me dare tibi ex causa mutui: put tu accipiebas, propter ea quia neuter sciebat voluntatem alterius: ideo ibi non impeditur translatio dominij: sed in ista. l. ego qui dedi pecuniam ex causa donationis: sciebam te recipere ex causa mutui, non ex causa donationis: et etiam tu qui recipiebas ex causa mutui sciebas quod ego dabam tibi ex causa donationis: et quauis scires nolebas habere dono, et sic quia hic erat expressa conditio, propter expressam voluntatem impeditur translatio dominij. Et si dicis: quis reuelauit quod in ista lege uterque sciret animum alterius: respondet, istud expresse dicitur in tex. nam si donator sciuisset, quod ille reciperet animo mutui, quomodo ageretur ad repetendam pecuniam. Item quomodo iste conuentus opponeret exceptionem doli, nisi sciuisset: prout dicit text. tamen istud vltimum non probatur necessario in isto tex. quia dum dicit Bar. hic: in fi. duz querit, quomodo probetur iste error, potest esse quod scientia superuenerit ex postfacto: tamen a principi. vnus nesciret voluntatem alterius. Quid tenendum aduerte in l. cum in corpus. ponuntur duo exempla, quantum ad primum exemplum vera est solutio quam dat Oldra. laudat et Barto. hic sequitur, quantum autem ad secundum exemplum vbi videtur idem exemplum quod in hoc tex. vbi si ego dedi animo donandi, tu accepisti tanquam creditum, dominium in te transfertur, quauis in causa donandi et accipiendi dissentiremus, in hoc text. in versi. magis de directo dicitur contrarium: tu considera quod tex. in illo secundo exemplo differt ab isto in vna dictione, hic dicitur quasi mutuatam: ibi autem dicitur quasi creditam: unde considera, quod si ibi dictio, quasi creditam, intelligeretur. i. mutuatam prout capitur in multis legibus huius titu. presertim in d. l. si tibi. j. eo. ille tex. in euic. biliter obstat: sed debes in illo text. intelligere dictionem creditam large: quia tu capiebas quasi creditam: hoc est, quia illa pecunia erat tibi credita large, hoc est, debebatur tibi: et sic licet ille daret tibi pecuniam causa donandi, tu qui sciebas pecuniam creditam. i. ab illo tibi deberi eam accepisti, quasi creditam large: certe in te transfertur dominium: hoc est quod voluerunt dicere glo. et docto. hic: dum dicunt quod pecunia ibi erat debita illi recipienti.

Statutum loquens, ad de Bald. in rubri. extra de iurcuria.

nam quo I esset debita in illo tex. diuinarer ad illum tex. nisi intel-
ligeres prout declarauit creditam large nō pro mutua. **Glo.**
in verbo consumpserit. habes ex glo. magnam extensione ad hūc
tex. inquantū vult. quod pecunia data in qua partes dissenserūt
si sit psumpta. quod in effectu nō potest agi: qz obstat exceptio do-
li. qd iste tex. procedat etiam in pecunia que nō sit consumpta sed
adhuc extet: mouetur per tex. in. l. post rem. s. j. et si. ff. de transact.
vbi post rem iud. z sic postqz res est liquida. si fiat transactio est in-
ualida: quia trāfactio debet fieri de re dubia. tamen si pecunia sit
data ex causa transactionis. z sic ex causa inualida. potest retineri
ex causa valida rei iud. tamen ille text. nihil ad questionē glo. quia
in. q. glo. nulla causa valida intercessit: tamen cū cōclusionē glo. tenent
Bart. Ang. Pau. Alex. hic: z Raph. cu. in. l. si tibi dederim.
ff. de don. z dicūt pro opi. glo. esse tex. in. d. l. si tibi dederim sed cer-
te ille tex. (dicūt doct. quātū velint) nihil facit: quia in illo tex. trās-
latū est dominiū eo quia tradens z accipiens consensiebat in cau-
sa. licet forma nō seruaret: qz tradēs debebat tradere noie alterius
z tradebat nomine suo: hic dicitur contrarium. quia dominiū nō
transfertur pro ista cōclusionē glo. do. Alex. hic facit fundamentū
nouum z dicit. quod iste tex. dicat consumpta pecunia. agenti ob-
stare exceptionē doli. ostendit qd idem debet esse si extet: quia con-
sumptio pecunie fm eū. licet operetur translationem dominiū: ta-
men nō facit qd impediatur repetitio. sicuti si non esset psumpta:
de quo fundamento valde admiratus sum. per text. in. l. si filiūssa
milias. s. eo. vbi consumpta pecunia impeditur repetitio: z tamen
si extat potest vendicari. pro cōclusionē gl. ego puto qd magis fa-
cit regula quā tradit hic Bar. qd quātū ad dādū exceptionē inspi-
citur anim⁹ dantis: si inspicias animuz dantis impedit repetitio:
breuiter puto qd contraria opin. cōtra glo. sit verior quam tenent
O doff. Oldra. Ly. Ray. Bal. z Raph. Ful. hic per tex. in verbo
quare si eos cōsumpserit. qui vult. qd sequuta cōsumptione pecu-
nie bene agenti obstat exceptio doli: ergo vult si pecunia extet. nō
debet obstat exceptio doli: probatur ratione: quia pecunia exta
te dominiū remansit ipsius dantis. vt expresse dicit text. hic: sed
quando ego sum dominus z tu recipiens tractas de lucro. et ego
de damno. in pari causa pecunia extante melior est conditio dan-
tis. l. apud cellsum. s. j. ff. de except. do. z ibi Barto. in. l. in re obscu-
ra. s. compar. de regu. iur. z tenendo istam partem nihil obstat in
contrarium allega. z ad tex. in glo. alleg. s. respondi. z non ob. tex.
in. d. l. si tibi dederim. quia etiam. s. respondi. z non ob. fundamen-
tum qd ego feci ad regulam quam tradit Barto. hic: quia respō-
deo qd Bar. loquitur quantū ad dandā exceptionem: sed quādo
vnus tractat de damno. alius de lucro. dico qd datur replicatio. z
ita teneo. omīssa distinctione Albe. z Lud. ro. hic non omitto qd
per. d. l. si tibi dederim. de do. p. ele. Flozia. de sancto Petro. z Jo.
imol. in. d. l. si tibi dederim. dicunt. qd alias voluerunt defendere
quendā iuuenem z nō potuerunt: quia potestas fecit eum suspens⁹
di: prout etiā dicit Imol. in. l. cassius. ff. de solu. t. Quidam merca-
tor. habebat quendā iuuenem quem tenebat ad banchum suum.
dedit. cc. ducatos isti iuueni vt numeraret sempromio: iste iuuenis
tenuit pecuniā z cōuertit in vsus suos. z sic cōtrectauit. inuito do-
mino formata fuit inq̄sitio de furto cōtra eum. prefati doct. vole-
bant defendere illū per illū tex. vbi dicit qd de rigore facit furtum:
sed nō de equitate: nī ille est multū diuersus casus: quia ibi nūcius
dedit pecuniā: licet nomine suo non domini. in questione predi-
cta retinuit. Ego puto qd ad defendendū illum iuuenem poterat
allega. glo. ordina. in. l. eius qui in prouinciam. in vers. quas vero.
in verbo nam z si tibi. quam Bar. ibi cōmendat z sequitur in. iij.
col. in ver. z item ad secundū opponitur. vbi glo. est solēnis quod
quando datur certa quantitas pecunie ad numerū nuncio. domi-
nium illius pecunie dicitur translatum in ipsum nuncium: si ergo
erat translātū dominiū pecunie. non poterat committere furtum:
quia furtū est contrectatio rei aliene. l. j. cū si. ff. de fur. s. est verum qd
glo. z Bart. ibi damnantur per Moder. vbi reseruo dicēdum per
text. ad literam. vbi est casus clarus cōtra iuuenem illum in. l. si is
cui. ff. de fur. licet Imo. in prealleg. l. conetur respondere ad illum
tex. et minus bene. Iason.

- 1 Ex quibus reuocetur donatio.
- 2 Donatio causa mortis quādo reuocatur z quando dicatur reuo-
cata. z. z. 4.
- 3 Quando fit mentio heredū. an dicatur donatio causa mortis. vel
inter viuos.
- 6 Quando fit locus repetitioni.
- 7 An ante lapsum temporis oriatur obligatio.
- 8 Quando integrum tempus sit expectandum.

Non omnis. Actus numerationis nō ope-
ratur: vt quis obligetur vltra
intentionem contrahentiū. quod per duo exempla cō-
probat. h. d. vsqz ad. s. si pupillus. Et diuide vt hic per
Bar. Et sic nota ex tex. illud ad qd milles allegatur: actus agen-

tium nō operatur vltra intentionem eorum: concol. l. obligationū
substantia. ff. de actio. z oblig. intellige de voluntate explicita z im-
plicita: tex. habes z exemplum in. l. si is qui. s. si. ff. comino. alleg. in
glo. secundo intellige de voluntate primitiua seu secundaria. l. si abs-
sentis. z ibi declarat Bal. in. ij. opp. C. eo. z in specie refert Alexan.
hic: limita istam regulam quantum ad dandū retentionē: quia
datur mihi retētio etiam si neminem obligare volui. in hoc iudi-
cium. ver. diuersum. ff. p. mu. diui. Secundo limita qd actus agen-
tium nō operatur vltra eorū voluntatem. s. principaliter. sed secū-
dario sic. l. si. ff. de cōdi. ob. tur. cau. **¶** Nota secō ex text. duos cas-
sus. per quos reuocatur donatio causa mortis. primus est. qn dos
nator cōualuit ex infirmitate vel liberatus est a periculo: intellige
tamen tex. sane ne te decipiat. qn donator tempore quo fecit dona-
tionem causa mortis erat in tali infirmitate: nam si ab ea liberet.
tanqz cessante causa reuocatur donatio causa mortis: sed si aliqz
sanus donaret causa mortis: deinde post incideret in aliquam in-
firmitatem. si liberatur ab illa: non per hoc reuocaretur donatio
causa mor. tex. est solennis de hoc in. l. si is seruus. in verbo aut sus-
spicione mortis propter quam donauit liberetur. ff. de dona. inter
vi. z vro. quem alle. solus Pau. hic. facit tex. no. in. l. apud cellsum.
s. j. ff. de excep. do. Secō limita istū text. nō procedere. qn donans
causa mortis faceret expresse pactū in contrariū: tex. est clarus. in
l. si alienā. s. marcellus. ff. de dona. cau. mort. **¶** Tercio notabiliter li-
mita istum text. nō procedere in testamēto vlt in legato: nam pone
qd aliquis cōstitutus in graui infirmitate. credens se ex ea mori
turū. propterea fecit testamētū z fecit legata: nā si cōualuerit a
tali infirmitate. nō propterea reuocatur testamētū nec legata in
eo relicta. de hoc tex. est singu. in. l. si. z ibi Bal. z alij ad hoc no. C.
de posthu. here. insti. Bal. z Moder. hic z Ly. in. l. si. C. de dona. cau.
mor. Bar. vbi notabiliter limitat in. l. alumne. s. si. per illum text.
ff. de adimē. leg. z in. l. potest quis. in pun. ff. de here. insti. Alexan.
in. l. sancimus. in. j. nota. C. de testa. **¶** Adde fm glo. nostram. qd dos
natio causa mortis reuocatur per penitentiam donantis: vt in iu-
ribus alleg. in glo. z in hoc differt a donatione inter viuos. que re-
gulariter reuocari non potest. l. si. C. de reuoca. do. ca. si. de dona.
stat ergo. qd donatio causa mortis potest quādoqz reuocari
per penitentiam donatoris. ista regula clare procedit quādo dona-
tio causa mortis est facta simpliciter. Sed hic offertur quotidianū
et vtile dubiū. qd si in instrumento donationis causa mort. essent
apposita illa verba que notarij semper solent apponere: scz. quod
dictus donator promittit dictam donationem z predicta omnia ra-
ta z firma habere. et nullo viqz tempore cōtrauenire zc. nūqz
per talia verba apposita in instrumento donationis impediatur
donator talem donationem reuocare: z quia passus est valde vti-
lis et habui consulere. volo eum bene examinare: et in primis vide-
tur. quod non obstantibus talib⁹ verbis possit talis donatio cau-
sa mortis per solam penitentiam reuocari: nam ego habeo quod
donatio causa mor. postqz est in esse producta. censetur vltima vo-
luntas. glo. est ordi. z approbata in. l. ij. in princ. ff. de do. p. ele. quā
no. z sequuntur Bart. z Moder. in. l. ij. ff. de lega. s. sed si testator fe-
cerit testamētum vel aliam vltimam voluntatem. z in instrumē-
to dixerit qd vult illam vltimam voluntatem perpetuo obserua-
ri. z nūqz posse reuocari: tū non obstantibus istis verbis potest re-
uocare facta mentione illius inhibitionis. l. si quis in principio tes-
tamenti. cū si. ff. de lega. ij. ergo idem dicemus in donatione cau-
sa mortis. Secundo pro ista opi. est in terminis gl. expressa et ordi.
in. l. si alienam. s. marcellus. in verbo accepit. ff. de dona. cau. mort.
vbi gl. expresse dicit. qd nō obstantibus talibus verbis potest do-
nator per penitentiam reuocare talem donationē cau. mort. **¶** Tercio
tenuit Bal. vbi late z ordinarie examinat. in. l. cū quis. ff. de cōdi.
ob. cau. vbi formaliter querit: quando in instrumento donationis
causa mortis donator promittit perpetuo firmā et ratam habere
et nūqz reuocare. an poterit nihilomin⁹ reuocare: arguit ad pari-
tem et finaliter determinat. qd sic. Inter cetera mouetur pūchro
fundamētum: nam illa verba. quibus promittit nūqz reuocare zc.
debent intelligi. fm naturam actus super quo interponuntur. vtil-
gata. l. si vno. in princ. ff. loca. et. l. si stipulatus. ff. de vsur. intelligi-
tur ergo ista verba quod non possit reuocare nisi fm quod est nas-
tura dona. causa mort. z sic nisi ex penitentia. per tex. ad hoc valde
notabilem in. l. quero. s. inter locatorem. ff. loca. vbi est tex. notabi.
quod si locator fecerit pactum expresse de non expellendo con-
ductorem. intelligitur nisi cessauerit in solutione: nam ex natura
actus si cessat in solutione. potest eum expellere. quamuis promi-
serit nūqz expellere. idem dicemus in proposito: et istam vltimā
decisionem Bal. refert z sequitur Alexan. de imo. in. l. que dotis.
in. vij. colum. ff. solu. matri. **¶** Confirmatur. quia talia verba apponū-
tur in instrumentis magis ex consuetudine notariorum quam ex
voluntate donantis. ergo zc. argu. eius quod dicit in simili Bar.
in. l. j. in. vj. q. ff. de iure codicil. accedat etiam pro hoc quod dicit in
risconsultis in. l. pediculis. in. s. habeo. ff. de auro z argen. lega. vbi
dicit qd

*Donatio ca mortis qn na
posse reuocare*

dicat, qd verborum multiplicatio nō immutat naturam contractus. Sed istis non obstantibus, teneo contrarium: et ita consulerem si casus accideret, et nota quia quotidianū est: eo qd quando aliquis donat causa mortis: et in instrumēto dicit qd nunq̄ vult posse reuocare, certe licet donet causa mortis: tamē propter illa verba, dicitur donatio inter viuos, et reuocare nō pōt: text. est clarus in l. vbi ita donatur. ff. de don. cau. mor. Bal. in l. ij. C. de iure do. si ergo donatio inter viuos dicitur, clarum est qd non potest reuocare, vt predicti: et in terminis questionis superius formate licet ille donauerit causa mortis: tamen censetur donatio inter viuos, et sic non possit reuocari: expresse tenet Ang. in cōsil. ccxij. incip. in dei nomine visis instrumētis et c. Pau. in cōsil. xvj. incip. in Christi nomine notandū. et expresse ita cōsultuit sibi cōtrarius do. Alexā. in cōsil. xij. incip. pi. circa primū dubium quo queritur nunquid donatio. in. iij. col. lib. j. et est de mente Bart. si inspereris in l. fina. in pe. colum. in pñ. C. de pact. et tenendo istam partem quam teneo, non obstat gloss. in d. l. si alienam. s. marcellus. quia super illa gloss. non posset fieri fundamentum: quia Jaco. de are. Albe. et Bar. ibi expresse reprobaunt illam gloss. istam conclusionem multo fortius credere in esse verissimam, quando vltra dicta verba etiam interuenisset iuramentum: tunc proculdubio tenerem qd donatio esset irrevocabilis ex penitētia: ita in dubio cōsultuit. d. Frā. de are. in cōsil. lxxij. incip. diligēter et mature cōsideratis his que in puncto. in. iij. colum. Pau. de cast. in preallega. cōsil. xvj. et in cōsil. xcix. et in cōsil. c. et sic ex predictis bene limita regulā que habet, qd donatio cau. mort. reuocatur ex sola penitētia donātis: nam non procedit quando essent verba de quibus. s. precipue cum iuramento. Secundo singulis lariter limita, qd per penitentiam donatio causa mortis reuocatur, quando talis donans mortuus est cum herede: sed si talis donans qui reuocauit donationē causa mortis decederet sine herede, certe ex penitētia non reuocaretur illa donatio causa mortis: ista fuit nota. deci. Angel. in multis locis in l. qui rome. s. flautus. ff. de verbo. obli. vbi dicit istum casum nouum et inauditum: et qd ante eum nemo cogitauit, et idem Ang. in l. ij. ff. de lega. j. et in l. cir. ca. s. si cui. ff. ad leg. falci. et in repe. l. eam quā. in. x. col. C. de fideicōmiss. et in. q. per eum disputata incip. assensio miles. in. xij. colum. ad si. quā decisionē refert et sequitur Alexā. hic et in d. l. ij. de leg. j. fundamentum Ang. cōsistit in l. ij. in si. iuncto primo intellectu glo. ibi. ff. qui sine manu. ad liber. perueniunt. vbi dicit tex. si aliquis vendidit seruū, eo pacto qd post certū tempus manumittatur, venditor nō potest per penitentiam reuocare: quia in hoc vltimo multa iura contradicunt, gloss. ibi dicit, quod ideo est quia veditor decet sit sine herede: deo tunc eius penitētia nihil nocet, eo quia quando sine herede decessit, non est qui possit agere ex penitētia: istud dictum nemo vsq̄ huc improbavit, ego semper dubitavi et dubito, quia fundamentum Ang. nō videtur verū: eo, quia nemo possit obicere de reuocatione per penitentiam: quia nemo dicitur vnq̄ decedere sine herede: quia saltem vltimo fiscum habet heredē. gl. in l. lex facto. s. si. ff. ad trebel. nisi loqueris quando etiā fiscus repudiaret et nollit illa bona. Secundo moueor: quia text. super quo se fundat Ang. in d. l. i. iuncta glo. cū loquatur in casu in quo tractatur de fauore libertatis, nō videtur qd ille casus qui loquitur in materia ita fauorabili, possit extendi ad casum nostrū in quo non est fauor libertatis. Quarto et vltimo adde aliū casum in quo reuocatur donatio causa mortis. nā quemadmodū legatū factū a testatore reuocatur: si testator postea voluntarie alienauerit. l. fideicōmiss. s. si rem. ff. de lega. iij. et l. rem legatam. ff. de adimen. leg. j. multo fortius si donator causa mortis alienauerit voluntarie rem donatā, reuocatur donatio causa mortis. qd non potest sola penitētia reuocari: ista fuit decisio Dy. in l. Stichū qui meus erit. ff. de legat. j. quam Bal. ibi et Moder. et Alexā. hic dicit esse auream sed absq̄ decisione Dy. puto qd nō sit aureū eius dictū. imo sit quasi indubitatum, quia testamentū non potest reuocari ex sola voluntate vel ex sola penitētia: text. est melior de corpore iuris in. s. et eo autē solo. in. l. i. quib. mo. testa. in. fir. plene traditur in l. sancimus. C. de testa. et tamen legatū factū a testatore reuocatur per alienationē postea voluntarie factā, iuribus palle. quāto fortius donatio causa mortis, que etiā est vltima voluntas et reuocatur per solam penitentiam, reuocabiliter per alienationē voluntariam. Confirmatur, quia donans alienādo dicitur penitere. l. cū hic status. s. si maritus. ff. de dona. inter vi. et vxo. confirmatur etiā ex text. in l. vxo. ff. de dona. inter vi. et vxo. per hoc inferitur quintus modus, qd quēadmodum legata reuocantur per inimicitias capitales que postea interueniunt inter testatorem et legatariū. l. iij. s. si. cu. l. seq. ff. de adimen. leg. multo fortius dona. cau. mor. reuocatur si superueniat inimicitie capitales, quasi ex tacita penitētia. Alius est casus quādo donator prius decedit ante donatorem. text. est hic. Et ex hoc duo infero. Primo, quod donatore viuente, dona. cau. mor. nō trāsmittit ad heredes donatarij. Secundo infero, quod si in donatione causa mortis fieret iūctio hereditatis: puta quia aliquis donaret causa mortis

titio et hereditibus suis, qd ista mentio hereditatis daret intelligere quod non est don. cau. mor. imo inter viuos, cū donatio cā mortis nō trāsmittatur ad heredes donatarij: et ita ad literā tenet singulanter Bal. in l. cōtra. C. de iure do. et ibi Salic. et ita consultuit do. Alex. in cōsil. xij. incip. circa primū dubium quo queritur an dicta donatio. lib. j. et in cōsil. lxxvj. in. l. iij. vol. et Are. in cōsil. prealle. 6 ¶ Quarto no. in vers. et cum pecunia. qd quēadmodum datum ob certā causam, causa sequuta et impleta repeti non potest, toto ti. ff. et C. de cōdi. ob causam. ita donec quid in pendentem adimpleatur, interim repeti nō potest: text. est hic: et in l. qd seruus. ff. de cōdi. ob causam. Aduertendū est tamē, qd licet text. hic dicat ante Iulianum nullam actionē habebor: et sic vtatur vnuerfali termino nullā: tamē cum sit tractus inuoluntarius, do vt facias: certe si res esset integra, ex capite penitentie posset agere et repetere qd dedit. l. iij. in pñ. et l. si pecuniam. j. de condic. ob cau. et ita necessario debet limitari iste tex. quāuis dicat nullā actionē, prout etiā tenet Pau. de cast. hic. ¶ Glo. in verbo obligatio. primo declarat tex. secundo ponit vñ dictū remissiuē, tertio format questionē in qua arguit ad partes, et nihil clare decidit, secunda ibi: et est hic argumentū. tertia ibi: item quid si decem dedit. ¶ In glo. ibi obligatio. l. effectus obligationis. gloss. ita exponit, quia anteq̄ iste faciat est obligatus: donec tamē superest facultas faciendi non possum exigere qd obstat tēpus intra quod facere pōt. ¶ In ea. gl. ad si. pro clara intelligentia vltime partis glo. si querat, qñ aliquis promissit facere domū vsq̄ ad certū tēpus: puta vsq̄ ad kalēdas Maij. et iam ita prope terminū est, qd sit certū cū amplius edificij facere non possit: nunquid ante terminū possum agere vel ne: licet materia sit diffusula, et examinetur latius in locis. j. allegandis, tamen tu cōsidera tres casus principales. Aliqñ enim iste qui promissit facere edificium intra tēpus, promissit certā penā si non faceret intra tēpus, limitatur isto casu qñ lapsus est tantum tempus de illo tempore qd intra illud non pōt adimplere promissionē, statim ante tēpus lapsus cōmittitur obligatio et incidit in penā mero iure: verumtamen est, qd eam non possum petere ante lapsum totū tēpus, qd obstat exceptio in istis terminis loquitur lex cū stipulatus sum mihi a proculo. alle. in gl. Aliqñ et secundo, nulla pena promissa est ab homine, si non fiat intra certū tēpus promissum: tunc regula est, qd qui promittit facere, si non facit, succedit ex dispositione legis obligatio ad interesse. l. stipulationes nō diuidunt. vers. celsus. ff. de verb. obli. l. si quis ab alio. in si. de re iud. et tunc, qd mittitur agitur cu. j. l. quā qñ pena promissa est ab hoīe. l. celsus. in fin. de arb. et isto casu ante lapsum totū tēpus, etiā mero iure nō tenetur quis ad interesse, sed deum lapso tēpore. l. insula intra biennij. ff. de verb. oblig. Aliqñ et tertio aliquis dedit puta. c. alius, vt sibi faceret domum intra kalē. et tantū de tēpore est elapsus, qd certū est amplius intra terminū facere nō posset: et tunc si queratur, nūquid ante terminū possum repetere pecuniā quā dedi: et ista est questio glo. hic. et in hoc est cōmunis sententia, qd non cōpetat repetitio pecunie date nisi trāfacto tēpore, iuribus prealleg. licet Fulg. hic conatus fuerit cōtradecere, et sic vides qd nisi agat ad illud qd expresse conuenit est ab hoīe: puta ad penā, qd alias ante elapsum totū tēpus etiā mero iure agi nō potest: qd vt dixi mittitur agitur cum lege ad hoc facit tex. in c. commissio. in pñ. de elect. in. vj. vbi est tex. qd electus ad ecclesiā parochiale, si nō facit intra annū se promoueri ad sacerdotiū priuatur beneficio: pone qd est elapsus tantū de illo anno, qd certū est qd non possit promoueri intra annū, forte cōsideratis cōsuetudinibus et c. nūquid erit priuatus ante annū: decet ibi papa, qd non. ad idē facit gl. no. in. c. vbi periculum. in pñ. in gl. in verbo decē diebus. de elec. in. vj. et Bal. in. c. licet inuitanda in pe. colum. et seq. de elect. ¶ Nam mortuo papa anteq̄ Cardinales qui sunt rome possint creare alterum pontificē, opus est expectare decē dies alios cardinales qui sunt absentes: pone qd cardinales sint absentes adeo in remotis partib⁹ qd impossibile sit cardinales reuerti romā: nunquid intra decem dies possint cardinales qui sunt rome creare pontificē. glo. arguit ad partes, finaliter determinat qd non. Ad idē facit qd decidit Bal. in l. ad si. C. de tempo. appella. vbi notabiliter querit, statuto cautetur qd accusatus vel inquisitus de crimine, si nō comparuerit intra decem dies habeatur pro confesso vel conuicto et bona publicentur: pone alius quis accusatus de crimine pretermisit labi sex aut octo dies de tēpore ad comparendū, adeo qd impossibile est quod appareat intra decē dies: nūquid ante decē dies possint bona publicari: arguit ad partes et determinat qd non: ratio est, qd nunq̄ quis incidit in penā a statuto debita, nisi labatur totū tempus et c. secus quando debetur ex conuentione hominū. ¶ Glo. in verbo non fuerint. in glo. ibi: solu. hic cogitauit ista sol. est vera in se: sed diuinat ad hūc tex. ideo respōde, qd iura cōtraria procedunt qñ ego dedi tibi seruū meū vt intra certū tēpus manumitteres, et sic seruus manus mittēdus erat ipsius dantis, tunc verū est si non manumittat consequitur a. l. libertatē. ita loquuntur contraria: sed in lege nostra non

Secunda Pars, super Digesto veteri.

dedi seruū, sed dedi pecuniam vt manumitteres seruū tuuz intra
 tēpus: isto casu, qz seruus non erat vantis, non consequitur liber-
 tatem: ita loquitur tex. hic fm Bar. in l. iij. §. ij. de cōdi. ob cau. et
 Fulg. Paul. z Alex. hic: tu tamen caue quia huic solutiōi obstat
 tex. in l. si is qui. C. si man. ita fuerit alienatum.

- 1 **§** An pupillus solvendo liberetur sine tutore.
2 Quid in adulto habente curatorem.
3 Mutuum factum per pupillum sine tutore an reconcilietur ratifi-
4 catione tutoris.
5 Consumptione pecunie quando reconcilietur mutuum. z. s.
6 Stante statuto quod mulier vel minor non possit alienare sine con-
sensu consanguineorum quid si vendunt equum sine illa solenni-
tate z moriatur cuius erit periculum.

Si pupillus. ^{Id euidentiā premittit, quod si pu-}
 pillus sit verus debitor alicuius natu-
 raliter & civiliter: tamē si sine tutoris auctoritate soluat illi vero cre-
 ditori, non liberatur vt hic: z. l. quod si forte. §. si. ff. de solu. ratio
 est, quia solus pupillus non habet administrationem bonorū suos
 rum. Iusiurandum et ad pecunias. §. pupillus. j. de iureiur. & pro-
 pterea deciditur in hoc text. quod si pupillus sine tutoris auctori-
 tate soluat pecuniam vero creditori: quia non habet administra-
 tionem sui patrimonij, et consequenter nō potest transferre domi-
 nium: & sic non liberatur, quāuis Pau. de ca. dicat hoc esse mi-
 randum in hoc tex. multo minus si pupillus mutuat pecuniam al-
 teri, nō transfert dominij: & ex hoc infero qđ pupillus sine tutoris
 auto. nō potest alienare, etiā res que seruando seruari nō possunt:
 vt est pecunia: tamē vtroq; casu si pecunia cōsumitur per accipiē-
 tem, cōsumptio operatur translationē dñij, & consequēter facit qđ
 pupillus liberetur si soluit creditori, vel si mutuauit recōciliatur
 mutui, eo qđ cōsumptio facit vt pecunia fingatur cū effectu a pu-
 pillō peruenisse in eum qui acceptet: iste est effectus huius text⁹.

- ¶ Hinc inferitur qd iste text. non procedit in adulto non habete cur
ratorē: qz cū habeat administrationē, potest transferre dominium
pecunie, z sic soluendo liberari, et sic cōtrahere mutuū. gl. est repu
tata singu. in. l. j. §. fuit quesitū. ad treb. quam reputat valde sing.
¶ U. d. ro. hic: adde gl. in. l. inter dū. in glo. magna. circa mediū. ff. de
cōdi. inde. z tex. in. l. iij. §. si. ff. cōmo. z in. l. iij. §. si. ff. ad mace. ¶ Hinc
quid autē mutuū factum per pupillū sine tutore quod non valet,
reconu. alidetur per consensum tutoris, z sic ratificatione, sicut cō
sumptione. sic qd nō, per regulā. l. obligari. §. tutor. ff. de auto. tuto.
to. cum si. z ita tenent Jac. de are. et Albe. hic. ¶ Iuxta predicta suce
cedit difficultas, que est ratio qd quando pupillus facit conditio
nē suam meliōrē, qd potest efficaciter obligari sine auto. tuto. l. nō
ideo minus. C. de pecu. no. gl. in. l. ij. ff. de accepti. quā Ang. z Imol.
ibi not. qd pupillus z quelibet persona prohibita obligari, potest
se obligare sine auto. tuto. ad finē cōsequende liberationis: et ta
men videmus hic, quod pupillus solus non potest trāsferre domi
niū pecunie sue in creditore, licet agatur de liberatione sua: puto
qd ratio diuersitatis sit: nā lex non interdicit pupillo obligationē
sine tutoris autoritate, sed soluz ei non assistit: probatur, quia sine
tutoris autoritate obligatur naturaliter. l. j. ff. de noua. z tamen si
lex resisteret, non ouiretur nec naturalis nec ciuilis. l. si non fortez.
in prin. z ibi Bar. z docto. ff. de condi. indebi. z ita declarat Bar.
in. l. j. in vlti. col. ff. de non assed ipsa lex bene interdicit pupillo ad
ministrationem bonorū sine autoritate tutoris: patet in. l. ait pres
tor. circa mediū. ff. de iure delib. istam differentiam inter aliena
tionem z obligationem facit iurisconsultus in. l. obligari. in princ.
et in. §. j. ff. de auto. tuto. ¶ Istam differentiam cōfirmo per duo simi
lia. Primo quia videmus qd seruus habens ad administrationē pec
culi simpliciter, potest obligare dominū de peculio. l. cū fundus.
§. seruū tuum imprudēs. in ver. peculiares nummos. et ibi domi.
Alexā. in. vj. no. z ibi etiam glo. z Sali. j. eo. z tamē talis seruus nō
potest alienare bona peculiararia nisi habeat liberam. l. quā tubero
nis. §. alia. z ibi gl. ff. de pecu. ¶ Secundo, quia videmus idem in pro
curatore simplici, iuxta ea que habentur in. l. procurator tutorū. z
in. l. procurator cui libera. z in. l. mādato generali. ff. de procur. ad
predicta tamē nunquid minor possit alienare faciēdo conditionez
suā meliōrē: z quid in ecclesia, vide que refero pro et cōtra. post gl.
ibi in. l. cū hi. in. §. eam transactionē. ff. de transact. Et tistum. §. diui
de in tres partes, vt p Bar. z doc. hic. Et hoc dicit, si pecunia nu
meratur per pupillū sine tutore vñ sit pecunia aliena sequuta con
sumptione per recipientē vel alium reconciliatur mutuū vel soy
lutio fm quod numeratio fuit facta. ¶ In tex. ibi: quod facto ei
z c. vult dicere text. scdm verum intellectum, quod quando pupil
lus mutuauit pecuniā sine tutore, vel aliquis mutuauit pecuniaz
aliena: nō ideo reconciliatur mutuū, eo quia fictione iuris fingitur
cum effectu peruenisse ab eo qui numerauit ad eum qui accepit.
¶ Alia notabilia collige vt per Moder. precipue do. Alexā. hic. nō
omitto duo primo, qd hic videt tex. terribilis contra regulā tradi
tam per doct. in. l. regastian. §. si tibi. §. eo. ¶ vbi consumptione per

cum re conciliat mutuum: ita demum fiat hoc bona fide. i. si credat
 mutuantem posse dominium transferre: secus si mala fide: nam hic vi-
 detur tex. in contrarium, ubi quis accipiebat a pupillo sine tutore:
 et sic erat in mala fide: tamen vult consumptione reconciliari mutuum:
 sed responde hunc tex. intellectum, quoniam fuit accipiens in bona fide, quod
 contingere potest etiam in accipiente a pupillo, iuxta. l. i. §. si a pupillo.
 ff. pro empto. Et quod iste text. intelligit quod bona fide consumpsit.
 declarat hunc casum text. in. §. nunc admonedi. in si. quibus alie.
 licet vel non. et in. l. obligari. §. pupillus. ff. de auto. tuto. Secundo non
 omitto quod hic videtur tex. magistralis. in ver. quapropter. ad declar-
 rationem iurium volentium per consumptionem reconciliari mutuum: quia
 licet pecuniam quam tibi mutuaui alteri dederis: tamen si adhuc eadez
 pecunia apparet et discernitur nec comixta est. non dicitur consumpta: et
 ita ad istum tex. no. Bal. in lectu. antiqua: Sali. Pau. de cast. Lud.
 ro. et do. Alex. et dicit Lud. ro. quod est singularis in iure. adde tex. in
 l. pater filie. circa si. tit. ff. de pact. do. et Glos. in verbo eius. diuisi in
 duas partes per. In prima disputat questione necessariam ad textum.
 opp. contra tex. et tripliciter soluit: tene primam solutionem que clara
 est. ibi. item in eo quod dicitur et quia prima pars gl. v. obscura: precipue
 dum exponit tex. eius. scilicet accipientis vel eius. scilicet pupilli: ideo ut intelli-
 gas debes aduertere. quod tex. expresse dicit. si pupillus sine autori-
 tate tutoris mutuaui pecuniam alicui. et iste qui accepit consumpsit
 expendendo vel aliter. reconciliatur mutuum et obligatur pupillo ex
 mutuo. Querit ergo glos. quid si iste qui accepit pecuniam mutuo a
 pupillo. non consumpsit sed perdidit casu fortuito: puta quia inci-
 dit in latrones qui abstulerunt pecunias. nunquid iste obligetur pu-
 pillo: an vero liberetur a pupillo. glos. refert opiniones. prima est
 Mar. qui tenet quod ille liberetur: et mouebatur Mar. ex tex. nostro:
 dum dicit. quia facto eius et intelligebatur facto eius. scilicet accipientis. qua
 si dicat quoniam iste qui recipit consumit: ex quo interuenit factum recipien-
 tis scilicet presumptio obligatur pupillo: ergo si non interuenit aliquod
 factum recipientis: ut in questione predicta. non debet recipiens
 obligari pupillo. Pro Mart. melius facit. quia pupillus qui mutuat
 pecuniam sine tutore non transfert dominium pecunie: sic remanet
 dominus ipsius pecunie: sed regulam habemus. quod quoniam res perit casu for-
 tuito. semper perit periculo eius cuius est. et sic periculo domini. l. pi-
 gnus. C. de pign. act. ergo ista pecunia que perit casu fortuito. de-
 buit perire periculo pupilli domini. Breuiter glos. determinat opposi-
 tum et bene. quod si pecunia mutuata a pupillo pereat casu fortuito.
 periculum sit accipientis. non pupilli: fundamentum glos. est quod si tra-
 dens fuisset maior. periculum proculdubio spectasset ad accipien-
 tem. l. incendiū. C. eo. quia maior mutando transfuisset dominium:
 cum ergo fauore pupilli statutum sit. quod non possit transferre domi-
 nium: certe istud non debet in eius damnum retorqueri. l. quod fauore
 ff. de leg. nec ob. tex. hic: quia debet intelligi facto eius. scilicet pupilli.
 l. non facto eius. scilicet accipientis: nec ob. regulam. l. pignus. ubi res que
 perit casu fortuito. perit periculo domini: quia per istam glos. habes
 not. singularem limitationem ad regulam. d. l. pignus. ut procedat
 in eo qui est dominus de iure communis: secus in eo qui dicitur dominus bene-
 ficio de iure singulari. ut est in pupillo: quia ne istud beneficium retor-
 queatur in eius damnum si res perit. non perit eius periculo: sed
 accipientis: et ad hoc reputant singuli. istam glos. Pau. et Lud. hic.
 Et ad hoc credo quod etiam ponat Lud. ro. in vno singulari per
 istam glos. dicit Lud. ro. se obtinuisse florentie non erant sex menses
 contra omnes doct. et aduocatos florentie. Nam florentie est statutum (quod
 etiam vbiq. est) quod mulier vel minor non potest alienare aliquam rem
 etiam mobilem sine consensu duorum propinquorum: et si alienauerit sit
 ipso iure nulla alienatio. ¶ Euenit casus. aliqua mulier vel minor
 vendidit equum sine consensu consanguineorum. iste equus intra quatuor
 dies mortuus est. morte naturali vel casu fortuito: minor petebat
 precium equi: ille opponebat. quod alienatio fuerat nulla. et quod
 equus perierat periculo ipsius minoris: quia ex forma statuti. non
 potuerit transferre dominium. quia regula est. quod res que perit casu
 fortuito perit periculo domini. ita in proposito. et ita tenebant omnes doct.
 florent. Lud. ro. per istam glos. consuluit contrarium. de quo omnes fue-
 runt valde admirati. quia cum minor remaserit dominus iure speciali et sin-
 gulari. ex forma statuti perit periculo ipsius ementis: ne quod stat-
 utum est in fauorem retorqueatur in eius damnum: et ita limita regu-
 lam. l. pignus. Secundo limitia in casu. l. titius. de prescript. ver. de
 quo dixi in. l. quod te. §. eo. titi. ¶ Quid autem in maiore: pone maior
 mutauit pecuniam alienam: pone quod perdat an reconcilietur mutuum
 sicut si fuisset consumpta: an vero perdat periculo creditoris: vide
 glos. quod reconciliat mutuum in. l. indebiti. in. §. sed si nudi. ff. de condi.
 inde. sed de ea dubito. quia si speciale est in minore rationibus predi-
 ctis: ergo contrarium est in maiore: unde Pau. de cast. hic tenet con-
 trarium: sed de eius veritate ibi dicam.

- 1 **¶** In contractibus verba que non possunt intelligi proprie in-
telliguntur improprie, quia potius attenditur mens contrahens
tium. nu. 2.
- 3 Quid in sententia et ultima voluntate, Quid in

Quid in

- 4 Quid in libello, nu. 5.
 6 Que dicatur proprie donatio.
 7 Quod dicatur creditum.
 8 An ex impropio contractu transferatur dominium.
 9 Equitas preteritur rigori.
 10 Ex actu momentaneo transfertur dominium.
 11 An redonando presumatur causa remunerationis.

Si tibi pecuniam. Pecunia donata: ut mutuetur donā
 ni, facit ut non sit mutuū neq; donū de rigore iuris sed
 bene de equitate. h. b. C. p. ex ista. l. fm Bar. z docto.
 in contractibus verba que non possunt intelligi scdm propriam
 significationē, debent intelligi improprie, ut actus valeat z actus
 sustineatur, et ad hoc millies allegamus istū tex. cōcor. tex. in. l. in
 sulam. z ibi Bar. ad hoc no. j. de p̄scri. ver. z tex. in. l. serui. et. in. l. si
 tam angustī. ff. de serui. ti. generalit. tex. in. l. olei. z ibi Bart. z docto.
 no. C. loca. z p̄pterea dixit tex. in. c. cū dilecti. de dona. q8 in contras
 ctibus debet fieri larga interpretatio, sed nō largissima. Hinc etiaz
 dicimus, q8 in attractibus debemus magis attendere mētem quā
 verba tex. est in. l. si. z ibi Bal. z ad hoc no. C. que res pig. obli. pos.
 et tex. in. l. ita stipulatus. magna. ff. de verbo. obli. g. item si quis ita
 stipuletur. in ver. ex. inia cōtrahentiū. z ibi gl. j. z docto. z glo. not. in
 l. blādītus. ff. de fidei. z in. l. si in vēditione. in gl. si. ff. cōmu. predi.
 z tex. in. l. in cōventionibus. ff. de ver. obli. z in. l. sed z celsus. g. si fun
 dus. ff. de contrahen. emp. non enim intentio verbis, sed verba in
 tentioni debent seruire: dicit tex. no. in. c. intelligētia. z in. c. in his.
 de verb. signi. z in. c. humane aures. rrr. q. v. z text. no. in. c. sedulo.
 rrr. vii. dist. Hinc dicit in specie Bal. in rub. de iure emphi. in. j. et
 q. z idem Bal. in. l. j. C. cōmo. q8 si aliquis q̄cedit fundū in em
 phiteosim, dato q8 in instrumento apponatur verbum vendo v̄
 locortamen magis debemus attendere naturā et formā contras
 ctus quā verba: imo debet improprie scdm mētem cōtrahentiū:
 v̄ videmus qñ quis emit redditus a cōmunitate: puta pedagla
 si querat, nunquid sit emptio vel locatio vel cōductio: nā si condu
 ctio, sit remissio p̄pter guerrā z propter pestē. l. licet. C. loca. glo. in
 l. si vno. ff. eo. secus si sit emptio: nā in tali materia (dūmodo aliter
 possit cōstare de mēte cōtrahentiū) verbū vendidit exponit pro lo
 cauit: ita no. determinat Bart. in. l. cotem ferro. g. qui maximos. ff.
 de publi. z in questione per eum disputata que incipit Publicas
 mus. z in. l. vbi alias dixit. C. de iure emphi. eo modo verbum vēdi
 dit in cōtractibus ponitur pro permutauit. ita no. Bal. in. l. j. C. de
 re. permu. Et locatio ponitur pro conductione z contra. glo. in. l.
 q. z ibi Ly. z Bart. C. loca. Et propterea dixit Bal. post Ly. in. l. si
 cum ante. C. de don. ante nupt. q8 vbi verba grosso modo z improp
 prie proferuntur a cōtrahentibus, ista improprietates et grossities
 non debet nocere: q; magis debet attendi mens phentium quā
 2 proprietates verborū. Adde q̄ predicta regula multo fortius p̄ce
 dit in testamentis z vltima voluntate, vbi largissima fit interpreta
 tio, dixit tex. in. d. c. cum dilecti. de dona. quia in vltimis voluntati
 bus verba prolata a testatore que non possunt procedere fm pro
 priam significationem, debent improprie vt sustineatur vltima
 voluntas. l. titia testamento. g. j. in vltimis verbis. z ibi Bartol. ff.
 de lega. ii. z text. in. l. quibus diebus. g. dñs seruo. ff. de condi. z des
 mon. facit glo. solennis in. l. quoties. C. fami. ercisc. dum dicit, quod
 quilibet testator nescit dicere institu v̄ relinquo iure institutionis:
 ideo satis est dicere assigno v̄ vti simili verbo. Hinc est, quod si te
 stator in testamento dicat: do ego talem tutorem filio meo vsq; ad
 77. ann. certe intelligit tutor id est curator post. rrr. ann. post quā
 etatem non potest durare tutela, fm Ange. in. l. j. C. de confirma.
 tuto. facit quod vult glo. in. c. j. de oblig. ad facioci. in quantum bis
 cit quod sepe tutor ponitur pro curatore z contra. Adde Bart.
 3 in. l. j. g. j. quod cuiusq; vniuer. no. Adde etiam quod predicta re
 gula Barto. hic procedit non solum in contractibus z vltima vo
 luntate: sed etiam in sententia, vbi licitū est improprie verba sen
 tētie, ad hoc vt sustineantur. gl. est reputata singu. in. l. et puto. g. j.
 ff. fami. erciscum. quam glo. dixit Bal. ad hoc singularem in iure.
 in. c. si. in vlti. colum. de transla. episco. et idem Bal. in. c. cum sup.
 in vlti. col. de re iudic. z in. l. cum virū. in vlti. col. C. de fidei. cōmī.
 habes bo. text. de hoc in. c. in his. de verbo. signi. Hinc dixit in spes
 cie Bart. in. l. j. C. de nego. gest. se alias dixisse in contingentia facti
 dum esset agnatus proximior z consequenter tutor legitimus pu
 pilli, et iudex in sententia dixisset v̄ in actis, quod dedit talē agna
 tum tutorem illi pupillo, opponebat quod datio tutoris erat nul
 la, z dicit Barto. se defendisse, quia verba sententie in qua dicitur
 dedit tutorem, debent improprie, dedit. i. tutore datum declaraz
 uit. Hinc etiam dixit Bar. in. l. j. in p̄ncipi. ff. si serui. vendi. z in. l. nō
 solum. g. si autem. C. de bonis que liber. se dixisse in contingentia
 facti et obtinuisse: debes scire quod filiū familias cum sit in pote
 state patris, non potest habere alium tutorem vel curatorem: po
 ne q8 sit delata hereditas filios fami. pater nō vult adire, debet da

ri curator pupillo ad illum actum, non persone. l. cuz vna. g. tutor.
 ff. de appella. z d. l. cum nō solum. g. si autem. pone isto casu iudex
 in sententia dixit qualiter dat tutorem pupillo ad aduendū heres
 ditatem: dicit Bar. q8 dicebatur q8 datio erat nulla Bar. defen
 dit, quia verba debent improprie, cuz dicat, dedit pupillo. i. ad
 4 vtilitatem pupilli per illum tex. Adde z quarto q8 predicta re
 gula multo fortius procedit in libellis, in quibus verba debent la
 te intelligi z improprie vt sustineatur libellus, prout no. Bar. et
 doc. in diuersis locis, precipue in. l. sed z si possessori. g. item si iura
 uero. per illum tex. j. de iureiuran. z quia ibi specialiter dicam de li
 bello, ibi reseruo dicendum: z ibi. in illo tex. habes, quod idē est in
 iuramento, vbi verba debent improprie. Adde sexto idem esse in
 verbis prolatis a teste, que debent improprie et late intelligi vt
 dictum sustineatur. glo. z docto. in. l. stipulatio ista. g. hec quoq; ff.
 de verbo. obli. cū multis concor. quas ibi signat Alex. ad hoc.
 ad idē est tex. z ibi Bart. ad hoc no. C. de his q̄ ex pu. ratio. lib. x. in
 l. j. z Bart. in. l. j. in fi. C. de usufruc. Adde septimo quod predicta
 regula etiam procedit in verbis apposis per notarios in instrum
 entis, que si non possunt proprie intelligi, improprie. Hinc
 dixit Bar. in. l. j. in. j. per illū tex. ff. q8 culusq; vni. vbi ad hoc al
 leg. aliqua similia. et in. l. neq; C. de procura. debes scire q8 differē
 tia est inter procuratores z syndicum, procurator proprie dicitur
 qui creatur ab vna particulari persona, sed ille qui cōstituitur ad
 agendum vel defendendū ab vniuersitate vel collegio, non est pro
 prie procurator, sed syndicus, quasi singulorum causas dicens. gl.
 est ordi. in. l. j. g. quibz. quod culusq; vni. no. certe si notarius in ins
 trumento diceret, qualiter vniuersitas constituit procuratorem
 suum, cū deberet dicere syndicum, improprie potius quā p̄ceat
 constitutor: tamen de iure canonico non curatur ista differētia: in
 c. petio. de procura. imo plus dicunt ibi Hosti. z Inn. si in instrum
 ento dicatur titius cōstituit affinem suum ad agendum z defen
 dendum: iste est legitimus procurator: istud refert et sequit Bal.
 in. l. testamentum non ideo. C. de testam. z in. l. neq; in vlt. col. C. de
 procura. z in. l. id quod pauperibus. in. j. col. C. de epi. z cleri. est ve
 rum q8 istud vltimū reprobant Moder. in. l. si quis in fundi voca
 bulo in p̄ncipi. ff. de lega. j. z precipue Alex. ibi post do. Ant. de bu.
 z Imo. in. d. c. petio. alibi dixit idem Bal. in. l. id quod pauperi
 bus. in. col. j. C. de episco. z cle. si notarius in instrumento testamen
 ti alicuius dixit, dictus testator constituit vilapidatorem bonorū
 suorum sempromium, cum deberet dicere executores, non per hoc
 vitatur constitutio executoris: alibi dixit Bal. in. l. impator. in. j.
 col. ff. de sta. ho. notarius crassus scribens testamentum alicuius,
 in scriptura testamenti dicat, testator relinquit filie centū pro sua
 falcidia, cum deberet dicere falcidia. Eodē modo, si notarius cras
 sus in instrūto dixit, mulier renūciauit beneficio variā, cū deberet
 dicere velleiani: ista grossities nō vitiat instrūm. Alibi idē Bal. et
 millies allegatur in. l. si ante. C. de dona. ante nup. dicit q8 habuit
 cōsulere de facto: nā debes scire, ad hoc vt testamentum hodie va
 leat, est necesse vt relinquat filio vel filie aliquid titulo institutio
 nis: nam si alio titulo, puta legati, rumpere testamentum. g. aliud
 quoq; capitulum. in aut. vt cū de appella. cognō. z docto. in aut. no
 assigna. C. de inoffi. testa. glo. z doc. in. c. raynulfus. de test. glo. no.
 que ponit cautelam. in. l. j. sed vtrum. ff. de mino. pone q8 nota
 rius grossus dixit in instrumento testamenti, qualiter testator re
 linquit filie. z libras titulo restitutionis, cuz deberet dicere titulo
 institutionis: dicit Bal. se consuluisse q8 talia verba nō debent vi
 tiare institutiones, sed debent sane intelligi etiam improprie.
 5 C. l. limita principale notabile huius tex. z statuta, vt non pro
 cedant quando verba posita in dispositione neq; ex proprio neq;
 ex impropio significatu possunt cōprehendere casum in quo dis
 positio valeret, tunc non saluatur dispositio: sed reddit inutilis: vt
 probatur in. l. tutores. g. curatores testamento. cuz ibi notatis per
 Bar. ff. de admini. tuto. z in. l. fidei. cōmissa. g. si filio. z q8 ibi Bar.
 6 ff. de leg. ii. fm Are. in. l. a titio. in vlti. col. ff. de verbo. obli. C. l. Not.
 ii. ibi donationē nō esse: illa dicitur esse proprie donatio, que fit ex
 mera liberalitate pure z simpliciter, non autē respectue nec adie
 cta aliqua causa: prout etiā dicit tex. in. l. j. ff. de dona. alias est im
 proprie donatio: z ideo si statutū faceret mentionē de donatione,
 debet intelligi de donatione proprio modo. fm Bar. qui cōmuni
 ter habet corruptus in. l. j. in fin. z ibi latius Imo. ff. de donatio. et
 Barto. in. l. filiū. in. j. oppo. z ibi plenius Imo. ff. eo. titu. et pro
 p̄pterea dixit Bal. in aut. eo de cursum. C. de dona. ante nup. q8 sta
 tutū loquens in donatione, nō habet locū in donatione causa mor
 tis, nec in donatione p̄pter nupt. nec in pacto do. luc. C. l. Tertio
 7 no. ex hoc tex. q8 proprie dicitur creditū, qñ quis sponte sequitur
 fidem alienā, si autē ex necessitate facit abusive dicitur creditum:
 prout etiā est bo. text. in. l. si penā stipulatus. de verbo. obli. alleg. in
 8 gl. facit ad ea que dixi in. l. j. extra glo. d. eo. C. l. Quarto not. ex isto
 tex. fm Are. hic, q8 sicut ex cōtractu p̄prio iuncta traditione tras
 fertur dominū. l. traditionibus. cū si. C. de pact. ita ex improprie

et istud est de equitate: secus de rigore: tu aduerte qz iste text. non pbat hoc: nā in isto tex. translatio dñij nō impedit de rigore, eo qz sit impropria donatio: patet, qz donatio ob causam est impropria donatio. l. j. ff. de dona. z tamē trāssert dominiū. ratio quare impeditur trāssatio dñij de rigore est, qz traditio videt iuda ex qua nō trāssert dominiū. ¶ Quinto not. ex isto tex. qz equitas preferit rigori: vt no. gl. hic. ponit Bar. in. l. j. C. de le. et tradit in. l. placuit. C. de iudi. no. tamē vnū ad istā materiā, qz lz relatis pluribus opi nionibus, vltima cēseat approbata: vt est bo. tex. ibi Bart. in. l. bos nā fides. ff. de pos. ponit Bal. in aut. ex testamēto. C. de colla. cum concoz. tñ istud fallit, nisi prima opinio sapiat equitatē. vltima ris gorositate: qz tunc prima cēsetur approbata. glo. est valde singula ris in. l. si cū exceptione. in. s. sed z si quis. in glo. iu verbo omnimod. ff. qz me. cau. quā gl. no. ad hoc pro singulari do. Franc. de are. in cōs. clrij. qz incip. Diligenter z mature discussis. in. vij. colum. ¶ Ultimo no. ex si legis fin Bar. z doc. qz ex actu instantaneo seu momētaneo trāssert dominiū: tex. tamen non pbat necessa rio, qz incontinenti deberet pecunia donata mutuari: qz poterat fieri ex interuallo. In hoc tñ articulo, qñ do tibi pecuniaz vel aliā rem, cū pacto qz incōtinenti tenearis reddere: an istud impediāt translationē dñij: dicunt Bart. z doc. qz si tu es percepturus vti litatē trāssertur dominiū, licet tenearis mutuari: facit tex. in. l. ser uus totalis. in si. ff. sol. ma. si autem tu recipies nullā vtilitatē rece pturus es: tñc nō trāssertur dominiū. l. qui sic. ff. de solu. facit text. in simili in. l. si in si. C. de bon. que libe. intellige tamē, qñ tu teneris retrodare virtute pacti expssi: sed si nullū pactū precessit, tñ tu ins continenti reddis. non impedit translatio dñij. l. si quis duos. ff. de solu. et in dubio presumet actū qz incōtinenti deberet reddi ar. l. si ventri. s. in bonis. ff. de priu. credi. fin Albe. hic. ¶ Glo. in ver bo men. primo timore cōtrarij exponit tex. scdo colligit notabile z alleg. concoz. tertio remouet aliud triūm: quarto ponit vnū dictū. quinto alleg. cōcoz. ad tex. nostrum. scda ibi: sic no. qz nec est mus tuū. tertia ibi. qz si rigore. quarta ibi: z hic equitas. quinta ibi: z fa cit. j. de solu. z glo. est clara. vide eam per te. Extra glo. non omitto questionē quā ponit hic antiqui: pone dono tibi vnā domū pure et simpliciter: postea hinc ad annū tu donas mihi eandem domū: an ista donatio ppter ingratitudinē reuocetur iuxta l. fin. C. de res uoc. do. z. c. si de dona. z. s. perficiuntur. in si. de dona. And. de pñis dicit, qz non: mouetur, qz quādo ego dono tibi domū simpliciter nō appposito pacto, ex ista donatione tu obligaris mihi naturali ter ad antidota, vt beneficienti beneficiam? si ergo tu postea res donasti mihi eandē domū, est presumendum quod tu feceris cau sa remunerādi alio nō apparere. l. si vero nō remunerandi. s. idem papi. ff. manda. sed nos habemus, qz licet donatio quilibet reuo cetur propter ingratitudinē: tamē istud fallit in donatione remun eratoria. glo. est no. in. l. si pater. in si. ff. de dona. quam sequuntur Cano. in. c. si. de dona. et ita teneo. est verum qz Buil. de cu. z Al be. hic tenet contrariū. Mouetur, quia ista est propria donatio, ex quo in prima donatione nō fuit appositum pactum qz teneris re trodonare: nam tunc bene fuisset impropria donatio: vt hoc text. et ad hoc probandum alleg. multas leges que a longe faciunt: ins ter ceteras melius probat. l. generaliter. in. ij. responso. de secundis nupt. non tamen respondet arg. And. de pñis inducto. vt. s. teneo eius opi.

Iason.

- 1 An in petitione maioris summe, insit minor.
- 2 An creditor inuitus cogatur accipere partem crediti. nu. 5.
- 3 An ad officium iudicis pertinet dirimere lites.
- 4 An iudex possit cogere partes ad faciendum compromissum.
- 6 Argumentum de pia causa ad libertatem.
- 7 An emphyteota possit partem debiti soluere.
- 8 An actor cogatur totam summam petere. nu. 9.

Quidam estimauerunt. Diuidit tres principales. In prima refertur quarundaz opinio non vera. Secundo ponit vera decisio. Tertio assigna tur ratio decidendi. Secunda ibi: sed vtroqz casu: tertia ibi: cum ad officium eius. h. d. in effectu, creditor partem debitam confessataz cogitur accipere, z in reliqua litigare, ad iudicem spectat lites di rimere. ¶ Nota ex ista lege fm Paul. de cast. z do. Alexan. hic: quod actor qui in libello petit maiorem summaz, intelligitur etiā petere minorem, patet in hoc tex. quia si actor qui petit. x. nō intel ligeretur etiā petere quinqz: sequeretur, qz si debitor pñteatur par tem debiti, non posset procedi in alia parte: sed opus esset nouo li bello: z tamē text. hic dicit triūm, z sic in libellis in maiori summa cōtineretur minor. Et ideo qui in libello petit decē, et postea pro bat de quinqz tantū, cū intelligatur etiā quinqz petisse, potest ius dex cōdemnare in quinqz, et sentētia erit conformis libello facit. l. apud celsum. s. item queritur primo. ff. de crep. do. et. l. si. ff. depo. quem allegat hic Albe. cū cōcoz. de quibus per Alexā. hic. et vide Pau. de cast. hic qui ponit quid in iuramento. Sed maius dubiū

est, quid e contra: pone qd actor in libello petit minorem summaz postea probauit maiore nūquid iudex possit in maiori condēnare, habes de hoc gl. sing. qd non. in. l. verbū hoc oportebit. in glof. ma gna. circa si. de verb. signi. quā gl. alleg. Alb. hic z eam dicit singu larem Lud. ro. hic: z pro illa glof. facit vna ratio, nam sentētia nō potest ferri super eo super quo non est lis contesta. l. prolatam. vbi glo. z Bar. C. de sentē. sed si actor in libello petit decem tantū, lis est contestata in decē tantū, dato postea qd probet de. xx. iudex nō potest ferre sententiā de. xx. quia ferret super eo super quo lis non est contestata: sed contra illam gl. habes tex. expresse si non cauil latur quem bene alleg. illa glo. z sciuit in. s. si minus. in si. de actio. est verū qd glo. z doct. ibi. z gl. z doc. in. l. edita. C. de eden. destruit illum tex. nā dum dicit in eodez iudicio, exponit in eodē iudicio, id est coram eodē iudice, sed erit opus nouo libello et noua instan tia: adde etiā qd si actor in libello petit maiorem summā quā sibi debeatur, vel post probet reus, habet iustam causam litigandi: et non debet in aliquo in expensis cōdemnari, nisi actor esset conten tus partem debiti accipere confessatam a reo: ita not. determinat Bal. in. l. qui solidum. in princ. ff. de leg. ij. ad si. sequitur Salic. in l. edita. C. de eden. quāuis Raph. cu. in. d. l. qui solidum. teneat cō tra Bar. de quo quia alij non tagnunt hic videas Bal. qui arguit ad partes z nihil clare determinat in. c. j. in. iij. col. de plus peti. et in. l. generaliter. in. vj. col. C. de epis. z cleri. in. l. eos. s. cautio. C. de appel. z in. l. properandū. s. finantē alterutra. z ibi Salic. z Alex. C. de iudi. z late imo. in. d. l. qui solidum. ¶ Nota. ex hoc text. fm cōmunem intellectum gl. z doct. qd creditor inuitus cogitur par tem debiti accipere quādo est confessata per reum. concoz. tex. in. l. permittendū. s. si pars here. pet. quam regulā limitabo aliquibus modis statim in glo. Sed pulchrū dubiū, nunquid ad hoc vt has beat locū iste text. sufficiat quod reus pñteatur partem debiti, an vero requiratur qd etiā offerat illā partē soluere, pondera quod iste tex. videtur requirere duo, qd reus cōfiteatur, item qd offerat partē cōfessatā: ita dicit text. hic, ad accipiendū id qd offert. Intel lige tamē sane quādo actor acceptat partem cōfessatam, alias re? nō tenetur sibi offerre: scdo cautela est, qd quādo reus conuentus cōfiteatur partē debiti, debet actor confessionem talem acceptare: alias reus actoris expresse nō acceptante nō tenetur offerre, nec dis ceretur in mora. tex. est de hoc singularis in. l. in fideicommissi. in princ. ff. de vsur. per tex. Bar. ita solēnem practicā dedit in. d. l. qui solidum. in princ. z ibi Imo. de leg. ij. z Pau. de cast. z alij Mod. hic. d. Alexan. in. l. diuus. circa fin. ff. ad. l. falci. z bene facit cautela Bar. in. l. pe. circa si. ff. de distrac. pig. vbi dicit Bar. qd si vnus fas cit tibi solam oblationem, cautela est qd dicas, ego sum parat? ac cipere: quia tunc sola oblatio non sufficit, quam practicam multū no. Imol. in. l. si mora. in princ. ff. solu. ma. est verum qd in predicto dubio principali Bar. in. d. l. in fideicommissi. et in. l. j. s. si stipulant. ad si. ff. de verb. obl. visus est tenere contrarium. Et de qua contras rietate perpendit Raph. cu. in. d. l. qui solidum. in princ. z Lud. ro. hic, sed non tango nunc, quia ordinarie tangitur vbi debuissis vi disse. in. d. s. si stipulanti. non omitto qd Matef. in no. clxxxviii. pō derat Bar. in. d. l. qui solidum. velle, quod ad hoc vt practica sua sit bona, requiritur qd actor accipiat cōfessionem partis, non per verba enunciativa, ego sum parat? accipere, sed opus est qd actor vtatur verbis dispositiuis, volo quod soluas istam partem confes satam, tamen cogita qd in libro meo Bar. non sic dicit. Nunquid autem vltra cōfessionē et oblationē verbalem, teneatur etiam des bitor actualiter offerre pecuniā, z eā cōsignare z deponere, habes gl. not. in. l. si debitor offerret. ff. de solu. z ibi Barto. expresse no. qd in. l. nostra. non sufficit ipsa oblatio: sed requirit cōsignatio et des positio: z idem tenet Lu. in. l. interdū. s. si. ff. de ver. obl. sed tu caue quia tex. dicit solum, offertur. Ideo videtur quod sola oblatio ver balis sufficiat: alias text. videretur diminutus, et probo ratione: quia oblatio verbalis que fit in iudicio tantū operatur: et ita in ducit liberationem, quantū depositio et cōsignatio extra iudiciū: ita expresse no. Bar. in. l. si rem. s. si. ad si. in vltimo not. ff. de pign. act. nūquid autē in terminis. l. nostre, quādo reus cōfiteatur partē debiti, posset iudex ferre sententiā absolutoriā super illa parte, iuxta l. si reus paratus. ff. de procura. z. s. fin. in si. de pen. te. liti. Istud est subtile. z domi. Alex. hic. cōtra morem suum solitū ma le recitat doct. in hoc puncto. Innocē. in. c. cū inter. R. seniozem. de elec. in glof. sua que incipit mirū videtur. tenuit indistincte, qd iudex nō possit ferre sententiā absolutoriā in parte, z super alia pces deretur: ratio, qz sententia est indiuidua. l. in hoc iudi. ff. fami. ercisi. z ideo non potest ferri pro parte, z pro parte non. l. j. C. si aduersus rem iudica. nisi in libello continerentur diuersa capitula. l. carmes lia pia. ff. de iure patro. z ita Imo. refert z sequuntur Aug. Albe. z Lud. ro. hic. vero Alex. est in mirabili sententia, qd si ex. x. pe titis reus cōfiteatur quinqz: et illa. v. offerat, qd isto casu extingui tur iudiciū z instantia super illa parte: quia illa confessio z obla tio habet vim solutionis. alleg. tex. in. l. iusiurandū z ad pecunias. s. si. z ibi

3. si. et ibi Bar. i. tit. i. si ergo instātia perit in illa parte, iudex debet
posse in ea ferre suam. et dicit qd ita vult Bar. in. l. i. C. si aduer. rez
iudic. et qd istud est de mente Ful. et Pau. de cast. hic sed aduerte
q: ego teneo sententiā fin. declaratā vt. s. q. d. Alex. male addu-
cit Bar. in. d. l. i. nā Bart. ibi loquit in terminis penitus diuersis,
querit enim ibi Bar. quid si egi rei ven. ad fundū quē dicebam te
possidere, probat qd tu non possides nisi partē, dicit ibi Barto. qd
ex quo nō possides nisi partē, instātia est perempta in parte. nūm
quid aut iudex possit super alia parte dēnare, et dicit qd sic, quia
nō est aliud sup quo possit ferri sententiā, ita Barto. ibi et in. l. si cō-
stante. s. si. ff. solu. massed. d. Alex. loquit in casu ecōtrario, qm suā
est perēpta in vna parte, et iudex vult ferre sententiā absolutoriā in
illa, faciēdo qd iudiciū dūret in alia parte. ¶ Mo. ultimo ex si. tex.
4. qd ad officiū iudicis pertinet dirimere lites aut diminuerē quātū
potest, concor. text. in. l. litibus. C. de agri. et cens. lib. xi. et in. s. item
verborum. in. l. i. de inuti. stipu. et tex. in. c. finem litibus. de do. et con-
tu. c. cordi. de appel. in. vj. in. c. cum eterni iudicis. de senten. et re ius-
di. in. vj. papa enim et imp. exēcrantur lites: eo quia propter lites
multi deducti sunt ad summā egestatē et coacti deferere patriā
vt dixit no. in. aut. vt dis. iudi. in prin. facit tex. in. l. ne in arbitris. s.
fin autem. C. de arb. et in. l. i. properandū. in prin. C. de iud. et ideo pro-
bi viri lites exēcrātur. dixit iuriscōsul. in. l. i. si res. s. si. ff. de alie.
iu. mu. cau. fac. Item ad istud no. adde qd vult Barto. in. l. qd ius-
sit. circa prin. post gl. ibi. ff. de re iud. Sed tu aduerte. qd idē Bart.
in. l. si de meis. s. recepit. ff. de arbit. dicit, qd qm es arbitrator tūc
bene coneris reducere partes ad cōcordiā: sed qm es iudex nūq̃
te reducas ad cōcordiā sed ad sententiā: qd ad iudicē nō spectat
cōcordia. l. de qua re. ff. de iudi. ¶ Ande facit tex. fm Pau. et Alexā.
hic ad questionē an iudex possit cogere partes litigātes ad faciē-
dum cōpromissum in amicū cōm. ¶ In quo breuiter cōclude quod
de iure cōi. nemo inuitus cogit facere cōpromissum vel trāfactio-
nē, et si cogat a iudice nihil valet: ita gl. et Bart. in. l. furti. s. q. iussu.
ff. de his qui no. in. fa. et tex. no. in. s. quia ibi vero. et ibi Auge. multū
no. ad hoc. vt in aut. litigantes iuret, est text. in. c. si. et Bald. in. iij.
col. ad hoc no. de rescrip. Bal. in. l. ex stipu. C. de senten. et in. c. s. si
quis qui ag. de pa. te. in vj. feu. et plenius Bald. in proe. decre. in
v. col. et seq. et in. vj. colum. et seq. et est glo. in. l. i. s. et post operis. vbi
Moder. ponunt. ff. de ope. no. nūm. ¶ Ista regula fallit fm Pau. et
Alex. hic, nisi esset timor futuri scandali, ne partes ad arma deue-
niant: prout etiā tenent cano. do. Anto. etymo. in. c. j. de mutu. pe-
ti. Bal. in. c. cum ecclesia vulerana. de elec. per tex. no. in. l. equissi-
mū. in prin. ff. de vsu fructu. per quē no. Bar. in. l. si usufructus. s. j. co-
titu. qd quando cōtentio est inter duos de possessiōe, et iudex timet
ne partes veniant ad arma propter possessiōē, potest vtriqz par-
ti inhibere ne vadant ad possessiōē: prout etiā not. Bal. in. l. si.
in. iij. colum. de edic. diui adri. tol. et in. l. nullus. C. de sum. tri. et in. l.
j. de prohi. seq. possit vltimū limitat no. Bal. hic in vlti. colum.
et no. quia quotidianū est, vt procedat quando neuter possideret
sed vterqz prēderet possessiōē ad se spectare: sin autē vnus tām
tum possideret siue esset in possessiōe, alius nō: nō potest tunc iu-
dex sequestrare possessiōē, dato qd videat partes processuras ad
armā: ita not. limitat Bald. in. l. equissimū. adde qd predictā limitā-
ta. pouit idē Bal. in. l. si. C. de or. cog. et in. c. j. in. iij. col. de vi. et hone.
cle. et in. l. ordinarij. de rei ven. et in. c. j. de seque. post fruct. in. iij. col.
vbi dicit quod propter metū armorū non debet fieri sequestrum
nec recediā a tramite iuris, nisi quādo dubiū est de possessiōe: secus
qm vnus possidet, alius nō. ¶ Secus principaliter limita predictā
regulā quādo partes diu litigassent, et cause essent dubie. tex. est
notabilis in. c. placuit. xc. dist. do. Anto. in. c. j. de mu. peti. et de jilo
tex. facit magnū. festū Ab. pa. in multis locis in. c. humilis. in. iij.
no. et de maio. et obe. et ibi dicit qd est solennis text. non tradendus
obliuioni. et in rub. de treu. et pa. in. c. cum pridē. in. iij. col. de pac. et
in. c. nouit. in. iij. col. de iudi. ¶ Tertio fal. in papa et imperatores sic
in supremis iudiciis, qui possunt cogere partes ad cōpromissū
sum, vel ad transactionē, vel ad pacē, vt videtur text. probare in. c.
cum inter. R. senorem. et ibi. d. Ant. de hu. no. de elec. fm Pau. et
Alex. hic. ¶ Mo. magna in verbo, ad accipiēdū. diuidit in. v. par-
tes prin. Primo fm Bart. gl. format. qd dic melius qd in prima
parte gl. remouet oppo. que est ista. dicit tex. iudex debet cōpellere
actorem qd offertur accipere: contra, nemo potest precise compelli
accipere: sic ad factū glo. respōdendo fatetur, qd verum est qd
nō potest cōpelli precise: sed cōpellitur causatiue, si pecuniā obla-
tam nō acceperit et pereat casu fortuito, eius est periculū. l. qui. r.
in prin. ff. de solus. tunc tamē quia. d. l. qui. r. alleg. per glo. loquitur
quādo debitor offert totū illud qd debetur: sed aduerte qd isto
modo intelligēdo text. non esset iudex qui cōpelleret accipere, sed
dispositio legis: et tamen tex. hic et in. l. si debitor offerret. ff. de sol.
dicit, qd iudex debet compellere actorem accipere: ideo dic melius
quam glo. qd iudex compellet actorem accipere: nō precise, sed dene-
gādo sibi audiētiā vel iurisdictionē suam. d. l. si debitor offerret,

cum glo. no. et in. l. si de cōmissa. s. si rem. in. si. ff. de lega. iij. iuncta. l.
sed et si p. p. eto. s. sed et si dū decreto. ff. ex qui. cau. ma. fm Bart.
sili. et Albe. hic qui ita apōstillant tex. et melius quā gl. dicat et po-
nunt etiā Ful. et ro. hic. ¶ In scda parte que est ibi: et sic no. qd credi-
tor gl. colligit ex tex. no. et ad illud alleg. quatuor conco. tertia ibi:
sed contra glo. oppo. cōtra dictū no. de tribus. l. et quatuor tradit
solutiones. quarta ibi: prima verior est, glo. approbat primā sol. et
illam pbat ex hoc tex. et tu teneas illam sol. quā cōmuniter tenent
doct. excepto Ful. qui per aliqua leuia impugnat, quibz respōdet
Alexā. hic. quinta ibi: hoc est ergo ius cōmune, glo. facit cōclusio-
nem respondet quatuor. l. i. in. iij. parte alleg. ¶ In ea. glo. ibi specias
le est in iudicijs, quāuis oēs sic transeant cū glo. tamen cōsidera
quia prima fronte ista solutio glo. videtur inepta, qd tex. ibi videt
aliter respōdere si bene cōsideres. ¶ In ea. glo. ad si. pro clara intelli-
gentia totius gl. fac regulam prout dicit gl. regulariter creditor in-
uitus non cōpellitur particularem solutionem recipere: vt est tex.
melior de iure quā gl. alle. in. l. tutor. s. lucius. ff. de vsu. et ratio est:
vt dicit glo. iij. qd particularis solutio nō minima incōmoda solet
afferre. l. plane. ff. fa. ercisc. ¶ Istam regulā comprobo triplici funda-
mento. Primo: nā ego habeo, qd quādo offert solutio cū incōmo-
ditate ratione loci vel tēporis, creditor nō cogitur recipere. l. si so-
lutorus. ff. de so. ergo etiā nō debet cogi recipere cū incōmoditate
quā affert particularis solutio. l. plane. ff. fami. ercisc. argu. de re ad
tempus. l. miles ita. ver. et quia. ff. de testa. mili. ¶ Secus cōprobo istā
regulā per. l. cū heres. s. si. r. alleg. in glo. vbi dicit, qd est speciale
fauore libertatis, ergo in triūm est ius cōmune. l. ius singulare. ff.
de legi. ad illum tex. rñdet. d. Christoph. de ca. qd ibi datio erat
sub cōditione, et cōditio non potest impleri pro parte, qd cōditio-
nes sunt indiuidue. l. qui fundus. ff. de cōdi. et demon. tamē ad istā
cōsiderationē. d. Christoph. pōt responderi si bene inspicias tex.
¶ Tertio cōprobo: nā sicut creditor nō pōt diuidere creditū et pete-
re partē. vj. videbis. ita etiā debitor non debet posse diuidere, vt
seruet equalitas inter ipsos ar. l. si. C. de fru. et li. expen. ¶ Istam regu-
lam sic comprobatā amplia. iij. modis. primo vt procedat etiā si sit
fienda solutio in diuersis rebus, sed ex eadem tamē causa. l. iij. s. si
reddita. ff. cōmo. gl. no. in. l. elegāter. s. non solum. et ibi Bart. circa
si. ff. de dolo. scdo amplia vt colligit ex text. in. l. celsus. ff. ad exhi. et
qd ibi Bal. quē tex. dicit not. are. in. l. scire debemus. in. v. col. in. si.
ff. de ver. obli. vj. vt sicut creditor nō potest cogi per debitorem ad
recipiēdū particularem solutionē, ita nec creditor pōt cogere debitorem
ad soluēdum particulariter. ¶ Ista regula fallit primo in casu
huius. qm reus partē debiti petitiā confitetur, et aliā partē negat:
tunc creditor cogitur partē confessatā et sic liquidā accipere, et su-
per alia litigare: intellige tñ, nisi creditor haberet in pōptu pro-
bationes paratas de toto credito: puta, per iustitiam tunc nō proce-
deret ista lex: nec tunc creditor primitus cōpelleretur particularem
solutionem admittere: fm Bal. l. iud. et Alexā. hic. et ratio, qd tñc
apparet qd reus calūniōse aliā partē negaret: nā negatio que statim
cōuinci potest per iustitiam probationē, nihil operat. glo. in. l. post
rem. in prin. ff. de trāsa. scdo limita predictā regulā fauore liberta-
tis, prout expresse dicit tex. in. l. cū heres. s. item si decē. alle. in glo.
¶ Tunc infer. cū bonū sit arg. de libertate ad pias causam, et ecōtra:
vt no. Bart. in. l. prime. ad si. ff. de his que in test. de. et in. l. si vnus.
C. de test. et est tex. in. l. i. in ver. ad hanc pietatis rationē. et ibi Bald.
ad hoc no. C. de ser. pi. da. ma. qd si pia causa, puta ecclesia esset de-
bitrix, pōt inuito creditori particulariter soluere, fm l. iud. et Alexā.
hic. sed aduerte, qd videt qd l. iud. et d. Alex. nō bene arguant a
libertate ad piam causam: tñ ecōtra. scde pia causa ad libertatem
bene est bonū ar. l. i. ppe si ibi, ad hanc pietatis rationē, et ibi Bal.
C. de cō. ser. massed ecōtra: de libertate ad piā causam nō videtur
bonū: nā libertas est magis fauorabilis, quā pia causa. p. b. nā le-
gitima filiorū est fauorabilior legato ad pias causas, p. b. quia le-
gatus ad piā causam nō diminuit legitimā filiorū, fm Alex. in cōfi-
ceccij. qd incip. nō minuitur legitimā: tñ ego habeo, quod lega-
tū libertatis est fauorabilius legitimā: qd nō solū illam diminuit
sed etiā in totū illā aufert filijs. l. papi. s. quarta autem. s. de inoff.
test. et ibi no. Ful. ergo et c. nūquid aut ille. s. quarta aut sit correctus
hodie, nō tango nūc. ¶ Tertio notabiliter limita, nisi a principio fuis-
sent plura debita, quibz ad vnū peruenissent: tñc pōt debitor vnū
qdqz particulr soluere: tex. est no. in. l. si. vbi Bar. multū no. ff. qui.
mo. pig. vel hypo. sol. et glo. hic circa si. quā tñ limita per tex. in. l. si
pignori. in ver. contra quoqz. et ibi Bar. ff. fa. erc. et Alexā. hic. scdo
intellige qm erāt plura debita et vtrūqz principale, secus si vnū pñ-
cipale et aliud vsurariū: tñc nō posset de per se solui. text. est clarus
in. d. l. tutor. s. lucius. alleg. in gl. fm Albe. et Alex. hic. Salic. in. l. i.
C. de so. qm triūm et minus bene teneat Pau. de ca. hic. ¶ Quarto
to limita principaliter regulā predictā per tex. no. in. l. placuit. C.
de coll. fun. patri. lib. xi. qui fm gl. loquitur in eo qui debet soluere
tributū principi. nāz potest soluere tribus terminis principaliter.
vt ibi in tex. pōit tamē sing. Bal. hic: nec aliud tangit, qd illa. l. nō
E iij

hinc taliter
dicitur non
esse debiti

legatus pñ
legatus

hinc taliter
dicitur non
esse debiti

procederet in collectis que imponuntur a principe vel a ciuitate, sed dic melius fm Ful. hic, q8. d. l. placuit. nō loquitur in debitorē tributorū: vt dicit glo. z doc. sed loquitur in emphiteota prediorū patrimonialium principis, qui cū cōduxisset predia in emphiteosim a principe nō potest in tribus terminis soluere. Et si vis scire que differētia sit inter tributū, cēsum, p̄stationē, vectigal, vel collectas: vide glo. magistratū in l. j. s. j. ff. de publi. adde q8 gl. in l. j. in glo. pe. C. de iure emphi. tenuit singulariter, q8. d. l. placuit. habeat locū in emphiteota cuiuslibet puati, quā gl. approbat ibi Ly. in xi. q. z Sali. in xiiij. col. Specu. in ti. de loca. s. nunc aliqua. in versicu. xxiij. z Ange. in s. scire autē. in aut. de nō alie. f. sed tu tene cōtras rium, q8 de iure qū alia cōsuetudo non apparet nec alla pacta em phiteota tenet simul totum canonem soluere in vna vice, nec pōt particulariter soluere inuito dño. per regulam supra factam: et qz speciale est in emphiteota principis: per d. l. placuit. ita singu. des terminat ad literā Bart. in l. eum qui. alias incipit. l. Jabolenus. in vltimis verbis. ff. de annu. leg. et Bal. in l. j. in pe. col. C. de iure emphi. Raph. Ful. z Pau. hic. z Lud. ro. in l. stipulatio ista. s. in ter certā. in iij. col. ff. de verb. obi. Quinto sing. limita predictaz res gulā nō pcedere in eo q est debitor de. x. z dedit duos fideiussorē qui in effectu nō tenentur nisi quilibet pro dimidia: nam debitor principalis, licet non posset soluere partē debiti suo noie vt predi xi. tamen si vult soluere noie vnius fideiussoris totā illam partem quā d3 vnus ex fideiussoribus pōt inuito creditore. text. est in l. in his. s. si duos. z ibi gl. expresse in ver. liberet. z ibidē Jmo. etiam re putat sing. ff. de sol. z oēs Moder. hic precipue Lud. qui dicit, q8 ille tex. est sing. quem etiā pro singulari allegat Bal. in l. pro heres ditarijs. in j. col. de here. act. C. z l. acceptā. in iij. col. C. de vsur. et est ratio ex mēte illius gl. qz sepe numero quis pōt cōsequi ex per sona alterius, q8 ex sua non posset. tex. in l. si pater. s. q duos. ff. de adopt. aliā rationē assignat Jmo. in illo. s. si duos. z Lud. ro. hic: qz magis subueniēdum est ei qui alieno noie tenet, quā qui proprio. In dñum tamen fortiter obstat tex. in l. inter eos. s. si ff. de fideiuss. de quo tex. multū dubitat Jmo. in illo. s. si duos. et finaliter tenet q8 intelligi debeat z limitari fm. s. si duo. Sexto no. limita predi ctā regulā procedere in solutione, secus in cōpensatione: nā partis cularis cōpēsatio admittit inuito creditore: tex. in l. etiā. z ibi bar. hoc no. C. de cōpēsate. quo habes q8 plus operat cōpensation quā solutio. quāuis alibi iuriscōsul. in l. si debi. in fi. ff. qui po. in pi. ha. dicat, q8 nihil interest an soluerit an cōpēsauerit, z potest di ci rationē esse, qz cōpēsatio fit ipso iure a. l. cū debitū est liquidū. l. si. C. de cōpēsate. z ppter hoc etiā impedit cursum vsuraruz: sicut etiā si creditor voluntarie acciperet, qz cū fiat a lege sine facto ho minis, trahit secū effectū: accedit q8 disputat Bart. in l. amplius non peti. in vlti. col. ff. rem ra. ha. an debitor qui iurauit soluere in certo termino cōpensando liberet a periurio, q8 vltimū nō attinz go, qz passus disputabilis est. Septimo limita in exatore publis co: cui volenti potest fieri solutio particularis z text. est. in l. fina. z ibi Barto. C. de apo. pu. lib. x. Octauo limita, quādo debitor pro misit soluere pluribus locis. l. j. s. si quis ita. el. j. et ibi Bart. ff. de eo quod cer. lo. Nono limita quando debitor nō posset soluere totum propter impotentia, ita probatur in c. odoardus. z ibi Jmo. ad hoc no. de solu. Nunquid autem quo ad euadendum penaz in parte admittatur particularis solu. tex. in d. l. tutor. s. lucius. ff. de vsur. videtur pbare q8 non, attento q8 vsura dicitur pena. de hoc habes tex. in l. v. s. fina. z ibi ponunt Raph. cu. z Moder. in l. in execu. ff. de ver. obi. per Raph. Ful. z Alex. hic: quid autē sit in cō ditionib⁹, nūquid cōditiones adiecte a testatore vel a partib⁹ pos sint impleri pro parte: habes tex. valde no. q8 nō. in l. cui fundus. z in l. pe. ff. de cōdi. z demō. Ultimo extra gl. tagit remissive Bar. post Guil. de cu. quid ecōtra ad hanc. l. pone creditor q pretendit habere. c. vult petere quinquaginta tantū aut minus, z forte facit vt cognoscat quō possit pbare per testes, nūquid cogat petere totū: z sic nūquid debitor possit eū cogere vt petat totū: de quo pun cto habes per Bart. in l. in cōmodato. s. duob⁹. z in l. nō est nouū. in fi. ff. de act. emp. Bal. z Moder. in l. j. ff. de acq. here. Bal. An ge. Sali. z Alex. in l. cū quedā puella. s. si ff. de iurif. om. iudi. Bal. Pau. Lud. ro. in l. si idē cū eodē. in prin. ff. de ver. obi. z Bal. Al be. Angel. z Lud. ro. hic: f. et in hoc cōmunis consuevit esse con clusio, q8 actor cogitur totam summam petere, ne continētia cāe vel iudiciū diuidatur. l. nulli. C. de iudi. l. j. z ij. ff. ex quibus cau. ad eum. in. ea. z facit natura correlationis: nā sicut debitor nō potest particulariter soluere creditori, ita nec creditor debet posse pti culariter agere, qz istud esset vexare debitorez diuersis iudicijs: et licet ista sit cōmunis conclusio, in cōtrariū habes fortem tex. in l. ita tamē. s. pe. ff. in. solui. vbi si sunt plures heredes vnius credito ris mortui, vnus potest petere partē suā: nec dicas q8 ibi illud fit propter pluralitatē hominū, quia si illud fuisset permittum princi pali tamen ex persona heredū licet plures sint, non permittet. l. j. s. ex his. de ver. oblig. est verū qz Bar. in l. pretor. s. si mihi plus

res. ff. de iniur. respondet ad illum text. q8 procedit quia nō fuit oppositū a debitorē, q8 est de directo contra illū tex. cogita super illo tex. quia difficilis est. Ad predicta etia vide duo. primo vide glo. no. in. s. si minus. inst. de act. vbi gl. vult. f. q8 si peti quinquas ginta et probauit de. c. quo casu iudex non potest nisi in quinquas ginta cōdemnare, non potero alia quinquaginta petere corā alio iudice per illum text. in ver. in eodē iudicio. quā glo. exponit. i. corā eodē iudice. et itam glo. pro notabili alleg. Datefil. in notā bili. cl. vide etiā ad predicta vnā notabilem cautelam Bart. in au ten. at qui semel. in fi. C. de prob. quā etiā ponit Albe. hic: nā dicit Bar. quod si vis petere mille z nescis qualiter testes deponāt, cau tela est vt petas modicam partem, quia si postea deponent plene pro te, poteris postea totam summam petere: nam per predicta li mitatur ista cautela, vt non procedat reo opponente z ita eam res stringit Jmo. in l. si mihi z tibi. in prin. ff. de lega. j. et Datefil. in notabili. c. xvj.

- 1 Cuius temporis estimatio attendatur.
- 2 Argumentum de tempore ad locum z econtra. nu. 6.
- 3 Debitor fugitiuus vbiqz capi potest. nu. 4. z 5.
- 7 Si debitor vini fuit in mora vel creditor cuius estimatio attenda tur. nu. 8. 13. z 19.
- 9 An vbi est apposita dies requiratur interpellatio. nu. 10.
- 14 In vino cui estimatio attendatur. nu. 12. z 23.
- 15 Si de iussor nō debet esse deterioris cōditionis quā principalis.
- 15 An per interpellationē etiā extraiudicialem debitor in mora cons tituatur. nu. 16. z 17.
- 18 Estimatio siue in contractibus bonafidei siue stricti iuris venit a tempore more. nu. 22.
- 20 Quando iuramentum affectionis prestat.
- 21 Natura aduersatiue.
- 23 Sentētia debet esse conformis libello cum limitationibus. nu. 26. 27. 28. z 29. cum sequentibus.
- 24 Quid in imperatore vel papa.
- 25 In libello accusatorio an requiratur conclusio.
- 33 In causis in quibus non requiritur libellus si porrigatur z inepte an vitietur.
- 34 Si in sentētia exprimat causa falsa an vitietur.
- 35 In summarijs sufficit qualisqualis petitio, sed requiritur q8 re⁹ sit certus.
- 36 Sententia lata super inepto libello an valeat.

Vnum. Ista est famosa z repetibilis lex z secun dum Albe. de rosa. est subtilis et vtilis. et continue versat in practica. h3 duas partes pncipales. primo tractat cuius temporis estimatio attendi de beat. scdo cuius loci. scda ibi interrogatus. Alio modo diuidit per Alber. in tres. In prima ponitur thema in genere. In scda elicit questio circa tempus, et illi rñdetur. In tertia elicitur qō circa los cū z illi rñdetur scda ibi: questū est scda ibi interrogatus cuius loci. sed Ang. hic diuidit in quatuor: vt hic per eū. Sed nō recede a prima. Ad euidētia huius. l. habes pmittere tria. Primo quod ista. l. in vers. cū petitū esset. legitur in gl. altero de duobus modis. Primo vt intelligatur de petitione iudiciali, z sic de litis contest. z iste intellectus persuadetur. Primo qz respōsio debet cōgruere interrogationi facte. s. pterea. insti. de inutili stip. l. si defensor. ff. de interro. actio. facit. l. j. C. de diuer. rescrip. ergo cum in interrogatio ne queratur solum an attendi debeat tēpus quo vinum datuz est mutuo: an vero tps litis cōtestate: z sic tps petitionis iudicialis, z iuriscōsultus rñdet debere attendi tēpus quo petitū esset, debet intelligi de petitione iudiciali: z sic de tēpore litis cōtest. Scdo sua detur hic intellectus, qz verbū petitū intelligit de litis cōtest. l. am plius nō peti. ff. rem ra. ha. ergo non debet intelligi extraiudiciali ter, qz sic esset improprie verbum. Tertio suadet qz verbum petitū positum in prin. intelligitur in iudicio: ergo similiter debet intellis gi idē verbū positū. j. qz vna pars legis declarat aliā: vt. ff. de pe. he re. Alio z scdo modo intelligit tex. in ver. cum petitū esset. et iaz de petitiōe extraiudiciali, z iste est verior sensus, quia l3 interrogatio fuerit imperfecta cōtinēs solos duos casus. tñ iuriscōsultus per sectius rñdet, prout in simili facit in l. vt respōsum. C. de transac. z in l. precibus. C. de impub. z alijs subfisteneas ergo, q8 iste tex. in ver. petitum esset, intelligitur de quacūqz petitione, etiā extraiu diciali. et ista est cōmunis opinio. pro qua adduco tria. Primo, nā text. dicit, quod debet attendi tps quo d3 fieri solutio, z sic loquit de interpellatiōe diei: sed interpellatio diei est interpellatio extra iudicialis, ergo z scdo adduco, qz non debet plus operari fictio in casu ficto, quam veritas in casu vero. l. filio quem pater. ff. de lib. et posthu. sed hic text. vult q8 attendatur tēpus interpellationis diei, q est interpellatio ficta: ergo fortius d3 attēdi tēpus interpel lationis hois extraiudicialis q est vera. Tertio adduco, nam verū bñ peti relati ad eū cui ex petitione d3 acquiri ex proprietate ser monis intelligit extra iudiciū. l. si. x. cū petiero. ff. de ver. oblig. de clarat.

clarat Bar. in l. amplius nō peti. ff. de ra. hab. Secūdo ad euentiā premittē illud qd dicit glo. nō. quā ibi multū notat in l. cū qd. in glo. si. s. e. qd qñ debitor nō est in mora, tūc nō est querendū de estimatiōe: nā si pmissi reddere vinū. j. annū. z restituo. j. tps pmissi sum z sic nō sum in mora, certe liberos restituēdo vinū eiusdē qualitatis z bonitatis. nec querit an estimatio creuerit vel decreuerit. Et idem est in pecunia: nam si mutuaſti mibi. x. ducatos aurū: z tē pore quo mutuaſti, aurū valebat plus, postea decreuit: nō teneor ad aliquā estimatiōē, ex quo nō sum in mora. Si aut debitor fuit in mora: tunc procedit materia legis nostre: nā non sufficeret debitor reddere mutuo debitorū: sed ultra vinū teneat ad estimatiōem quantū pluris valuit vinū. Dicitur aut debitor fuisse in mora qñ erat appositū certū tps. j. qd debebat restituere. Nam dies interpellat p homine z cōstituit in mora: vt statim dicā in notabilib. Sed qñ nō esset appositū certū tps, tunc debitor diceret in mora qñ fuisset interpellatus cōgruo loco z tpe, etiā, extra iudiciū: vt hic in glo. per glo. in l. qd te. s. eo. z propterea illud qd dicit in hoc text. qñ petitū est, dz intelligi vel extra iudiciū vel in iudicio. Si querat ergo, cuius tēporis estimatio attēdi debeat, decidit text. si tps fuit adiectū quo reddi debebat, illud attendi dz. alias attendit tps quo petitū est, in iudicio vel extra. Et similiter decidit in loco: nā si conuenerit qd cer. loc. redderet, inspicit estimatio loci in quo debebat reddi. Si aut certus locus nō fuit destinatus solutioni, debet attendi estimatio illius loci in quo petit vinū: intellige tñ si ne qñ ille locus est congruus, qz debitor sortitur ibi foris. ita qd de iure ibi pōt peti vt hic in glo. si. Bar. hic. in fi. z in l. non solū s. morte. in. iij. q. ff. de oper. no. nū. z declarat Cy. in l. in minorem. in iij. q. C. in quib. cau. in. integ. resti. nō est ne. Tertio pro figuratiōe casus z intellectu huius legis oportet te pſupponere, qd in isto tex. post petitionē vini: z sic postqz debitor fuit in mora, estimatio vini postea decreuit: z qd ita debeas intelligere tex. patet, qz si estimatio creuisset, nō attenderet tps litis cōte. vt dicit tex. imo attenderet tps vsqz ad finiam. l. in re furtiua. s. pe. j. de 2 di. fur. sic tunc nō attenderet tps petitionis, imo omne tps vsqz ad finiam: z ideo glo. h. que subaudit, tunc vel post fateat verū esse qd attendi debeat non solū tps petitionis vt dicit tex. sed oē tps vsqz ad finiam. z ita gl. subaudit ad tex. sed ista subauditio nō est necessaria: qz debes aduertere, qd duplex est tps, primū est a quo tpe incipiat crescere estimatio, z de isto tpe a quo, loquit solū ista lex. put declarat bart. hic. in. iij. col. Aliud tps est, vsqz ad qd, z de isto tpe non loquitur ista lex, nec materia istius legis, sed loquit. l. iij. s. in hac. vbi glos. z doct. j. cōmo. z l. Bar. hic dicat se de hoc dicturum in l. in hac. ff. de triticaria. tñ ibi nihil dicit, sed bene dicit in. d. l. iij. s. in hac. Et ex his patet, qd debeat figurari casus in hac. l. vltra gl. nam figurari debet, qd estimatio decreuerit z solum queritur de tempore a quo incipiat estimatio: non autē de tpe vsqz ad qd. Et ex his reies cto sumario Bar. qd reprehēdunt cōter Moder. hic precipue Alexan. hic summa tex. sic estimatio vini vel alterius rei mutuo date debet fieri fm tempus z locū in quibus de reddendo conuenit: si autem nihil conuenerit, tunc attēdi debet tps z locus petitionis. h. d. ista notabilis lex fm Fulg. Bau. de ca. z Moder. In text. ibi, per iudicē, exponit mediante iudice vel corā iudice nō qd fiat officio iudicis. Item intellige de officio iudicis mercenarius deseruienti alicui conditioni ex mutuo: non de officio iudicis nobili fm Ba. but. Albe. de rosa. z Ang. hic z j. dicitur in tex. ibi, respondi si cōuenisset vt certo loco: vult dicere text. debere inspicere locū destinate solutionis, in quo erat destinata solutio, fm eū debet fieri solutio vbi autem certus locus non esset solutioni destinatus, debet attendi locus in quo quis conuenitur: vt dicit gl. si. z Bar. in fi. z Cy. in l. in minori. in. iij. q. C. in quib. cau. in integ. re sti. nō est neces. In tex. ibi vini, qd aduertit: nam istud relatiuum qd est relatiuum eiusdē substantie, eiusdē corporis, eiusdē indiuiſiui: vt dicunt grammatici. z flo. in l. vnica. in ver. pferūt. C. de sen. que pro eo qd interest. z glo. in. s. alteri. insti. de inuti. stip. vnde hic text. in isto relatiuo, qd, videt innuere, qd illudmet vinum qd fuit datū mutuo: fuit petitū: qd est male dictū: qz non debet peti idem corpus in specie, sed in genere, vt hic per Bar. in. j. col. in. j. op. qui rīdet: vt hic per eū, qz relatiuum qd, facit relationē in genere non in specie: vt dixi in l. iij. in prin. s. eo. vbi allegaui plures gl. In tex. ibi, per iudicem petitū est, innuit tex. qd vinum petatur per officiū iudicis. Cōtra officiū iudicis nō pſupponit aliquā obligationē l. qui per collusionē. ff. de act. emp. l. quintus. ff. de annuis leg. z ratio est qz officiū iudicis est remediū extraordinariū, qd dat ex equitate: sed vbi adesset obligatio ibi cōpeteret ac. z consequenter remediū ordinariū: ergo cessaret officiū iudicis: sed ita est in casu nostro, nā vbi tibi mutuo vini, obligaris mihi naturaliter z ciuili ter ex contractu mutui: sic orta est obligatio z actio, ergo videt impossibile, qd iudicis officiū intēret. rīde, qz verū est vinū mutuatū petit iure obligationis z actionis nō officio iudicis. z ideo tex. hic in ver. petitū, debet intelligi iure actio. z verbū per iudicem dz

exponi, mediante iudice vel coram iudice. Est verum qd reperit vnus casus specialis in quo mutui petit officio iudicis, in l. cum filiis familias. s. eo. C. si nota ex ista. l. qd idē iudiciū est de tēpore qd de loco z cō. Nam illud qd statuit in loco, statuit z in tpe: z propterea Bar. z doc. notant ex hoc tex. qd bonum sit arg. de tpe ad locum z eōtra. cōcor. l. si. z ibi Bar. no. j. de triti. z tex. in l. rō. s. si per venditorem. z ibi Bar. no. j. de act. emp. z text. in l. quoties in diē. cū. l. seq. ff. de verb. ob. z Bar. in l. q. plures. in prin. ff. de vulg. z pu. z in l. miles ita. s. j. ff. de test. mili. facit bene qd vult glo. no. in cle. ij. ad fi. in ver. regularem. de censibus. que vult, qd sicut ex causa necessitatis licitū est comedere carnes tēpore prohibito, puta quadragesime. ita etiā licitū est in loco prohibito puta in clauſtro cartusienſi. per istud arg. puto l. in specie tactū nō legerim. z ita alias dixi z obtinui in contingentia facti, qd quemadmodum debitor fugitiuus seu suspectus de fuga, potest capi tēpore incongruo per creditore propria autoritate, eo modo arguēdo de tempore ad locū, posset capi loco prohibito. Quod autē debitor fugitiuus seu suspectus de fuga possit capi tēpore incongruo, istud probō per quatuor decisiones notabiles. Primo probō: nam debitor in diē vel sub conditione, pendente diē vel conditione nullo modo pōt quēniri cū effectu. l. cedere diē. ff. de verb. sig. vidistis in l. certi cōdictio. in prin. s. eo. tñ debitor in diē vel sub conditione potest capi per creditore pendente diē vel cōditione: z sic tpe incongruo, argumēto. no. text. in l. quesitū. z ibi bar. z Ange. in summa. rio. ff. de pig. per quē text. ita in specie decidit notabiliter Bald. in l. j. ad fi. C. de cōdi. ex lege. in l. si debitor. ff. de iudi. z in l. iij. ad fi. ff. commo. Secundo probō, nam l. alias pendente lite vel pendente appellatione a ſiua, nihil debet innouari, toto tit. ff. nil no. ap. pendente. l. j. vbi Bal. z Moder. no. C. de bo. pos. fm tab. z glo. magis ſtra. ij. q. vj. c. si appellationem. tamen pendēte lite vel appellatione a ſiua per quā debitor est cōdemnatus, si debitor efficiat suspectus de fuga, qz preparat se ad fugam, pōt pendente appellatione capi per creditore. Ita singulariter determinat Ang. in repe. l. nemo carcerem. C. de exacto. trib. lib. x. post mediū. ver. item quero an pendente lite, quem refert z sequitur Alex. Amo. in consi. cv. incip. magnifice pretor. in. xij. col. lib. iij. Tertio istud probō, nam heres qñ est. j. tēpora data ad conficiendū inuentariū, nō pōt conueniri nec cōuenire debitores hereditarios, tex. in l. si. s. donec. C. de iure delib. tñ interim z sic tempore incongruo potest conuenire imo capere ppria autoritate debitorē suspectū de fuga. ita singulariter determinat Ange. in repe. l. j. s. hec stipu. in. xij. col. ff. si cui plusqz per legē sal. Quarto istud probō, nā debitor suspectus de fuga pōt capi, vel autoritate iudicis vel autoritate propria creditoris diē feriata etiā in honore dei. z sic feriata z tpe incongruo. gl. est singu. z approbata in l. dies festos. in gl. ij. z ibi Bar. z alij notabiliter sequuntur. C. de ferijs. Bar. in l. ait pretor. s. si debitorem. ff. de his que in frau. credi. z illa gloss. est vnica z singu. in iure fm Ange. z Fulgo. in l. iij. ff. de ferijs. z Ange. in l. qui restituere. ad fi. ff. de rei ven. Bau. de cast. in l. diuus. ff. de ferijs. Alexan. in consi. cccij. incip. circa primum dubium omisso apparatu verborum, illam sequitur Bal. in l. j. C. qui bo. cedere pos. z in l. si. C. de exhib. reis. Albe. in l. si feriant. ff. de ferijs. vbi dicit, quod consuetudo sequitur z approbat illam glo. z qd illa gloss. sit singu. in iure dicit etiā Bal. in c. si. in vlt. columna de ferijs, vbi multum ampliat illā glo. qd debitor suspectus de fuga possit capi diē feriata: neduz si sint ferie solennes, sed etiā si sint solenniores vel solennissime, vt die natiuitatis vel pasche. qd est bene notandū: per illam gl. amplian do scō modo dicit Bal. in rub. de treuga z pace. in. ij. co. qd debitor meum fugitiuum possum propria autoritate capere tpe treuge, qz treuga non prodesset fugitiuis, z istud erit quintum simile. Ex istis ostēditur clare, qd debitor fugitiuus seu suspectus de fuga potest per creditore inmet propria autoritate capi tempore incongruo. Infero l. z nō inuenerim tactū, arguendo de tēpore ad locū, qd debitor suspectus de fuga eo modo poterit capi etiā loco incongruo vel alias prohibito a iure. C. Hinc infero duas nouas decisiones. Prima est, qd l. alias pro debito priuato non possit capi quis in domo, z si caperet dz relaxari. l. pleriqz. ff. de in ius voc. l. nemo de domo sua. ff. de regu. iur. late Bal. in l. si. ff. ad l. iul. pecu. tamē qñ debitor est suspectus de fuga, potest capi in domo ppria: arguēdo de tēpore ad locum, p limitatione. l. pleriqz. z ista limitatio nō tradit ibi p. d. Alex. nec per aliū scribentē: z ita alias in contingentia facti allegaui z obtinui, tñ postea inueni qd istud in terminis tenet Bal. in lect. antiqua in. d. l. pleriqz. alle. l. quesitum. cū glo. ff. de pig. vide tamē Bal. qui aliter videtur velle in l. ex oibus. C. de decurio. li. x. C. Scō infero aliud qd videbū tibi forti. nec est sine dubio, qd l. alias pro debito priuato quis capi nō possit in ecclesia. l. j. z ij. z per totū tit. C. de his qui ad ecc. confug. c. inter alia. de immu. eccle. in proposito ergo. l. quis nō possit capi nec extrahi de ecclesia: tñ nō esset ponere os in celū, qd debitor suspectus de fuga posset extrahi de ecclesia: arguēdo de tpe sacro ad locum

argu. de tpe

Dies interpellat. ad de bart. in l. magnā. C. de 2 hē. z com. itipu. Jo. de imol. in l. si mora. ff. sol. mat. car. in c. B. z B. in v. col. de offi. delega.

Nō possit capi quis in domo. adde Bar. z doc. in l. j. C. de eff. diuersi. iudi. Ant. de bu. z doct. in c. ij. de pig. **N**ō possit in ecclesia. ad de auten. de mada. prin. l. s. neqz aure. z ibi gl. z Bar. Sali. i aut. si qd. z C. de adult. Ang. d. are. in tractatu malefactorū: in 2. fama. z idē in mates ria capture.

¶ Non solum iudex laicus, sed etiam creditor laicus potest propria autoritate capere clericum debitorem qui sit fugitivus, vel prepararet se ad fugam, vel quacunq; aliam personam ecclesiasticam, ut postea enim con-
signet iudici ecclesiastico, allegat Jo. an. in c. nullus. de pignori-
bus. istud expresse decidit cano. in c. cum non ab hoie. de iudi. vbi
Bald. in l. ij. col. d. Car. flo. et ibi latius d. Abb. Panor. in l. ij. col.
post alios ibi per eum relatos cum tex. in c. cum olim. de resti. spo. istud
idem expresse firmat Bald. in c. dilectis. in v. col. de appel. et idem
Bald. in margarita sua. in verb. clericus. ver. xvij. Nec sufficeret
quod diversa sit ratio in tempore et loco. Nam maiestas dei ita vi-
deret dicere offendi qui caperetur tempore sacratissimo, sicut si in eccle-
sia: et sic loco sacro, cogita tñ. ex quo nullus ista non tñgit, ne erres
qđ non requirit qđ sit suspectus de fuga, vel prepararet se ad fugam. vbi
sed satis est qđ sit suspectus de fuga, vel prepararet se ad fugam. vbi
cunt doct. in locis preallegatis. de hoc habes gl. not. quā signa in
l. questum. in verb. interest. ff. de pign. unde dicit Bald. in l. si quis
in tñ. in v. col. C. unde vi. qđ sufficit, si debitor sit in preparatione
fuge. et istud idem dicit Bald. in l. generali. C. de decu. lib. x. bald.
et Salic. in l. pe. per gl. expresse ibi. C. de pigno. actio. facit text.
in l. pedius. in prin. ff. de incen. rui. naufra. quamvis de hoc ultimo
dubitaverit Ang. in l. aristo. ff. de iure delib. et contrariuz expresse
firmat idē Ange. qđ requirat qđ debitor sit in actu fuge. in repe.
d. l. nemo carcerē. C. de exacto. trib. li. x. quē refert et in specie repres-
hendit Alex. in cōsi. l. xij. l. iij. inci. et sic celeberrime doctor. in vlt.
col. et idē Alex. in l. diuortio. in prin. in l. iij. col. ff. sol. mat. vbi dicit
se ita de facto obtinuisse. imo fortius si de fuga soluz timeretur ex
solis coniecturis licet aliter non probetur. predicta procedunt fm
Bald. in l. consentaneū. in v. co. C. quō et qñ iudex. in aut. ei qui.
C. de tēp. app. ¶ Redēdo ad notabiliē tex. qđ bonū sit argumē-
tū de tempore ad locū. limita nisi sit diversa ratio: patet ex not. per
Jmo. in c. quātr et qñ. extra de accusa. vbi dicit. qđ testis nō tenet
tñ recordari de tpe sicut de loco. qz tps potest facilius tradi obli-
uioni quā locus: et refert Bal. in l. presbiteri. in i. col. C. de epis. et.
cle. Adde qđ similiter de re ad tps. l. miles ita herede. in prin. ver.
et qz diximus. ff. de test. m. Similiter bonū est argu. de re ad locū
l. si qđ ita legauerit. ff. de auro et argē. leg. Similiter bonū est arg.
de psonis ad locum et ecōtra. l. j. s. offilius iuncta. l. ij. ff. ne quis euz
qui. ¶ ¶ Not. secūdo principaliter ex ista. l. qđ qñ debitor vini vel
alterius rei fuit in mora soluendi: ista mora debitoris facit ut vl-
tra debitū principale vini, veniat estimatio, vbi hic et iuribus ale-
ga. in gl. ¶ Iuxta istud notabile. ex isto tex. offertur pulchra et no. qđ
quid econtra. si creditor fuit in mora accipiēdi vinū. debitor ob-
tulit vinum congruo loco et tpe: creditor noluit accipere: et sic fuit
in mora nunqđ debitor: poterit postea dicere. volo defalcare esti-
mationē quanti pluris vñ nunc vinū: qz illo tempore quo volui re-
stituere. brenta vini valebat mediū ducatū. nunc quelibet brenta
valet vñ ducatū: et sic vbi eram debitor de ex. brentis vini. nos
lo soluere nisi. x. attenta stipulatione qto pluris. nunqđ possem:
istā questionē tñgit L. yn. in l. in minorū. in ix. q. C. in quib. cau. in
integ. restit. et ibi refert Jac. de are voluisse. qđ ista lex. et similes nō
habeāt locū econtra: inquantū vult debere attendi estimationē. et
qz nō procedit quādo creditor fuit in mora: mouetur duplici ra-
tione. primo qz nulla. l. cauetur. vnde erubescimus et c. s. confydere
mus. in aut. de tri. et se. l. illa. vbi Bar. et alij. no. C. de colla. et paria
sunt aliquid fieri sine lege. vel contra legē. dixit mirabiliter Bal.
in c. in genesi. in vlti. col. de ele. et si dicis nonne ista lex. statuit. des-
bere attendi estimationē qñ debitor fuit in mora: ergo l. ista lex et
alie similes loquantur de debitorē: tñ idem debemus intelligere
ecōtra in creditore. cum sint correlatiua: sed etiam in correctorijs
illud quod statuitur in vno ex correlatiuis. intelligitur etiā statu-
tum in alijs. l. si. C. de indic. vid. tol. cum multis que ibi dixi: et tñto
plus. qz sumus fauorabiliores debitoribus qđ creditoribus. in re-
gula fauorabiles. et l. arrianus. de act. et obliga si ergo in debitorē
moroso attenditur estimatio. certe idem debemus dicere in credi-
tore moroso et ad istud argu. respondet L. yn. qz quādo creditor est
in mora accipiēdi. grauetur in alio. qz periculum ad eum spectat
l. qui. x. ff. de sol. ergo cum in hoc grauetur nimirū si ulterius non
attenditur estimatio que ratio cessat de debitorē: et si ista est vera
decisio est magna limitatio ad istā. l. et similes. ¶ Contrariū tñ deter-
minant ff. de bella per. et L. yn. in d. l. in minorū. in ix. q. et imo
ista. l. et similes procedāt econtra qñ creditor fuit in mora mouens
tur qz contractus nō debent claudicare. qđ statuitur in vno idem
in alio. l. illud. ff. de pericu. et cōmo. rei ven. iuncta. l. si. de fruc. et lit.
expens. tñ potest responderi ex ratione quaz prime dixi. qz diuersa
est ratio plus in vno qđ in alio. idem et Albe. hic. in pe. col. et p ista
opimōe (nō euydo per medicata. suffragia) videt. tex. expresse in
l. ratio. s. si per venditores. ff. de act. emp. et ibi gl. expresse in verbo
cum agatur. si tu subtilis responderes ad illum tex. qđ loquat

quādo vterq; tā debitor qđ creditor sint vtriusque in mora sed qđ
nostra loquit quādo solus creditor fuit in mora: ad idē videt face-
re bonū tex. in l. qui hominē. ad fin. ff. inā. vbi text. loquit de mora
vtriusq; et dicit qđ neutri sua mora debet prodesse. et ad istā cau-
dem opin. vide Bald. in l. acceptaz. in xv. q. C. de vfur. et Alex. in
l. semel mora. ff. sol. mat. Breuiter Bar. posuit doctrinā satis equā
p quā predictae opiniones possunt concordari in l. iij. s. in hac. in vlti.
ti. col. ff. zmo. per tex. cum gl. in l. si mora. ff. so. mat. ¶ Tercio prin-
cipaliter no. ex hoc. tex. in ver. sabinus respondit. fm Bal. Salic. et
oēs modernos hic. qđ qñ dies solutionis est appositus a cōtrahen-
tibus. non est necesse qđ creditor interpellet debitore ut soluat ad
hoc ut eū constituat in mora. sed talis dies interpellet. et cōstitui-
tur in mora. l. magnā. C. de contrahen. et cōmit. stipu. cum suis cō-
cordantijs. et istud pcedit etiā si debitor promississet soluere vsq;
ad pascha. et abinde in antea ad beneplacitum creditoris. tñ dies
talis appositus constituit in mora debitorē. nō ob. illis verbis. et ab-
inde in antea et c. tex. est no. in l. cū stipulat. fm mihi a proculo. in
ver. arbitrio suo. cum gl. et ibi Bar. expresse not. et alij post eum. ff. de
pbo obli. Aug. et Jmo. in l. si insulam. in xvij. col. ff. de verb. ob. et
in l. ita stipulat. eo. ti. Bal. in l. ij. in pe. col. C. qñ dies lega. led. et in
l. si. s. preterea. C. de iure do. singulariter Bald. in c. si. de eo qui
interfecit fratrem dñi sui. vbi plus tenet Bald. si debitor pmiserit
creditori soluere vsq; ad certum tempus. puta pasche et quicunq;
interpellauerit. tamē etiā isto casu. dies paschalis interpellet et
constituit in mora. ¶ Et extēde istā regulā. qđ dies interpellet et cō-
stituit in mora. ut procedat nō solū in die expresse interposita ab
homine. sed etiā in die tacita interposita a lege. tex. habes et exem-
plum in l. iij. ante fi. C. de iure emphiet in l. quoties in diē. cū l. seq.
et in l. si ita stipulatus essem abs te. ff. de verbo. obli. et est gl. in l. si
mora. vbi late moderni. precipue Alex. post Jmo. ff. sol. ma. et gl.
in c. potuit. de locato. et gl. in l. iij. s. nunc de effectu. ff. de eo qđ cer-
loco. quā ibi Ang. no. ponit late Bar. in l. ita stipulatus. magna.
in ij. principal. ff. de verb. ob. Ludo. ro. in l. si ex legati causa. eo tit.
Jmo. fortis et est tertia extēsiō. istud procedit etiā in die tacita ad
iecta miserationis gratia ad soluendū illa etiam interpellet et cō-
stituit in mora. gl. est singu. de hoc. in d. l. si mora. ff. sol. mat. quam
moderni ad hoc no. precipue Alex. illam gl. allegat pro singulas
ri. d. Dates. in no. cxxij. Antellige tñ predictam regulam procede-
re in die tacita vel expresse. qñ est dies certa. prout expresse dicit
tex. in l. magnā. preallegata. C. de cōmit. stipu. in ver. ex certo tpe.
secus si sit incerta. an et qñ. fm L. yn. in illa. l. magnā. per illū tex. et
late Bar. in l. ita stipulatus. magna. in duobus locis in ij. q. prin-
cipali. in ver. iuxta hoc quero qñ committat. et in ver. ij. est videns
dum: firmat Bald. in l. si pacto quo penam. in iij. col. C. de pac.
¶ Secūdo intellige et limita predictā regulam. qđ dies interpellet et c.
ut procedat. qñ debitor scit qđ illo tempore debet soluere. secus si
probabiliter ignorat: ut qz mortuo principali debitore. heres suc-
cessit: tunc donec ignorat nunqđ constituit in mora: sed quāprimū
scit. absq; noua interpellatione constituit in mora: ita singulariter
determinat Bar. in cōm. incip. diē Jacobe primo vos queritis.
nihil tamen sufficiens allegat. poterat allegare bonū tex. in l. cum
ancillis. C. de incest. nupt. in ver. vel postea cogniti. et ibi glo. et bal.
Et qđ esset si acciperē pecuniā mutuo euz pacto expresse. qđ credi-
tor nō posset me molestare vsq; ad kalēdas martij. vel qđ credi-
tor nō posset petere vsq; ad annū. nunquid lapsus anni interpellet
et constituat me in mora: dubiū facit. qz inducta ad fauorem non
debēt in odiū retorqueri. l. qđ fauore. C. de legi. istū passum tangit
Bal. et nō decidit sed relinquit cogitandū in l. si. s. preterea. C. de
iure do. vbi etiā habes per Bal. et L. yn. an dies appositus in statu-
tis vel rescriptis constituat in mora. et decidunt qđ sic. et ego in pre-
dicta qōne idem decido: qz fateor qđ vsq; ad id tēpus nō possum
in mora constitui. sed post id tēpus bene constitui. ¶ Quarto no.
ex ij. parte tex. ibi quāri eo loco esset. qđ qñ tractat de estimatione
ppter morā. debet attēdi estimatio fm locū vbi debebat solui. et
non fm locū vbi factus est cōtractus. concordat. d. l. ratio. s. si per
venditorem. ff. de act. emp. ¶ Et per istum tex. dicunt L. yn. Alb.
et Alex. hic fuisse solutā qōnem de facto. aliquis existens in mar-
chia anconitana vēdidit quāritē vini pro certo precio. quā pmisit
soluere in ciuitate ferrarie. iste venditor volebat rescindere vendi-
tionē. eo qz erat venditū vinum citra dimidiā iusti pretij. l. ij. C. de
rescin. ven. fuit dubitatū in estimatione istius vini. cum loci esti-
mationem inspiciamus. an marchie anconitane. an ferrarie. fuit
determinatū qđ scdm estimationē loci ferrarie: qz cū fuerit desit-
natus locus solutioni. ibi vident partes pisse. l. pisse. ff. de act. et
obli. p hoc correlarie puto posse decidi qōnē quā ponit L. ud. in ij.
col. quā reliquit indecisam. qz pēdebat in facto. qñ quis promisit
florentie soluere. c. ducatos in anno rome. reperitur florentie debi-
tor et soluere vult ducatos florentinos. creditor vult estimationem
quia rome ducati valent plus. L. ud. re. dicit qđ nō vult decidere
credo qđ possit clare decidi per predicta. et per istam legē. ¶ ¶ Et
multimo

¶ Argumē-
tum de tpe.
adde. l. vinū
si cert. per. l.
miles. de tes-
ta. mil. bar.
in l. qui plu.
res. d. vulg.
et pu. Bar. i
l. rō. in s. si p
vēditores. ff.
de act. emp.

multimo pro cōplemento textualiū aduerte hic videt text. illud qd vult gl. in c. qm̄ frequēter. in. s. porro. vt lit. nō contest. que vult qd ex lapsu tēporis p̄cessi per ep̄m clerico ad se presentandū nō cōstituit clericus in mora nisi de nouo citef ad resciendū: nā istud videt qd hunc tex. isto mō inducēdo: nā villatio apposta ad soluen dūz videt apposta fauore debitoris fin qd declarat Bar. in. l. qui roine. in. p̄a. ff. de verb. ob. z tñ tale tps̄ interpellat z cōstituit debi torem in mora. tex. est hic. z ita illā gl. reprehēdit. d. f. rā. de are. in. l. si ex legati cā. ff. de verb. ob. z qd illam gl. videt tex. no. in. l. si. p̄. te rea. z qd ibi no. Bal. C. de iure do. tu vero considera qd illa glo. loquit qñ apponit ep̄s qd nec primo nec secundo nocet reo sed hic tps̄ qd datur debitori l3 principaliter respiciat fauorem debi toris tñ secundo respicit etiam fauore creditoris. s. ultimo aduer te inquantū in ista. l. d. qd debitor fuit in mora tenet ad estimatio nem quāti plurimi valuit vinū. ¶ Nam istud limitatur singularis ter per 3mo. in. l. p̄tia rerum. in. fin. ff. ad. l. fal. vt non procedat in ex crescentia momentanea que fuit tēpore vnus extreme caristie que parū durauit: qñ talis estimatio nō d3 attēdi qd morosum per illum tex. sed 2um t3 Raph. cu. in. d. l. p̄tia rerū. z in. l. cum res in. s. si. ff. de le. j. z d. Alex. in. l. p̄tia rerū. l3 nō faciat mentionem de Rapha. mouent p̄ duo. primo odio morosi: qd dicit delinquere scō qd. d. l. p̄tia rerū. in. si. loquit qñ debitor non erat in mora: z ita tenere est multū extendere tex. nostrū. z ita transeo l3 do. l. h. rā. de castilio. hic in. j. char. tenet idēz qd imo. qd non d3 valor nisi qui cōter nō raro cōtingit. ¶ Blo. in ver. cōtestaretur. primo tñ more 2m̄ supplet ad tex. z ista suppletione facit vt rñsio sit cōfou mis interrogatori. tñ ista suppletio non est necessaria: eo qd im̄ perfecte interrogatori iuriscōsultus perfecte d3 rñdere. scō po nit casum in terminis. h. ibi z dic vinum. ¶ Et inquantum gl. ibi dicit petitiū in iudicio d3 intelligi citra tñ litis cōtest. glo. fit super flua que postea dicit de litis contest. quāuis proprie peti dicatur per litis contest. l. amplius non peti. ff. rem. rā. ha. ¶ Blo. in ver. quanti. diuiditur in duas partes. primo temore cōtrarij supplet ad tex. sed suppletio gl. non est necessaria qd vt dixi in euidentiali bus in ista materia 2m̄ considerari d3 duplex tēpus. primo tēpus a quo. z de isto loquit ista lex cū materia aliud est tēpus vsqz ad qd: z de isto loquit. l. in hac. alleg. in gl. z melior tex. in. l. re furtiua. j. de con di. furti. z de isto nō loquit ista. l. h. glo. opponit z dupliciter soluit h. ibi: sed certe in ea. gl. ibi sed ibi fideiussor fuit conuentus ista p̄ma sol. gl. sic simpliciter intellecta est falsa: qd sequeret qd fideiussor esset deterioris conditionis quā reus principalis: z tñ istud est falsum: qd magis fauet circa morā fideiussori quā reo principalis: pater qd reus nō potest purgare morā: nisi incontinēti. j. duos vel tres dies. l. z si post tres. ff. si quis cau. tñ fideiussor potest purgare morā. j. sex menses. l. sancimus. C. de fideiussor. vnde oportet te intelligere solutiones gl. fin qd declarant Ja. de are. z Bar. hic: z ante eos glo. expresse se declarat in. l. quoties in diē. de verb. obli. nō caret tñ diuinatione dicere qd in. l. 2ta debitor principalis iā erat in mora tpe quo fideiussor intercessit: ista tñ solu. que vera est in se nor. duo. fin Rapha. Ful. hic. z Raph. co. in. l. quoties in diem. que sibi ascribit Alex. imo. hic primū est qd mora rei principa lis nocet fideiussori etiā si mora erat 2ta ante qd fideiussor in tercederet: ratio est qd fideiussor simplr acceptus intelligit accede re ad oē illud ad quod tenet reus principalis etiā ex mora. l. que ro. in. p̄m. ff. loca. l. si. ff. de eo qd cer. lo. z ibi Bart. ex quo sequitur correlarte fin no. qd per dationē fideiussoris non purgat mora rei principalis de quibus duobus habet in. l. mora rei. z in. l. si seruū. s. videamus. ff. de ver. ob. z habes gl. in. l. eū qui ita. s. in. glo. ma gna. super verbo cōfessum. eo. ti. in ea. glo. ibi. l. appoiui in satisfas tione supple. z sic tps̄ qd debebat soluere quo tpe si nō soluit cons tituit in mora vt dixi in tex. z sequenter attendit tps̄ more sicut hic. ista sol. tenent Bart. z alij hic non caret tñ diuinatione dicere qd in. d. l. cū quis. qd fideiussor tpe quo satisfedit apposuerit tps̄ solutioni. ¶ Blo. in ver. petitiū esset pro introitu gl. aduertendum est qd iuriste circa istā materiā. cuius tēporis estimatio debeat at tendi variari: quidā dicūt attendi tps̄ 2ctus. quidā dicunt attē di tēpus litis cōtest. quidā dicūt attendi tps̄ sentētie: ideo gl. va rias assignat oppositiōes. p̄m diuide istā gl. in quinqz partes prin cipales. primo declarat tex. de qua petitione intelligi debeat h. ibi nec ob. gl. opponit cōtra tex. qd non debeat attendi tps̄ more: sed tēpus litis cōtest. h. ibi. sed certe tēpus dati mutui. gl. opponit cō tra tex. qd imo attēdi debeat tēpus cōtract. z de isto format tres oppositiōes. h. ibi. sed fin hoc erit fortiter cōtra. gl. de vno oppo nit qd attendi debeat tps̄ litis contest. z huic cōtrario gl. videtur tradere tres solutiones. sed non sunt vere nisi due. eo qd tertia sol. venit ad sustinendum sol. l. 3o. v. ibi. sed quero extra. gl. fin Bar. ponit practicā istius. l. tu dic melius. qd in ista. v. parte per vias qōnis opponit fortiter cōtra tex. z ponit sex solutiones ex quibus bene colligitur practica huius. l. Ex. j. parte tgl. no. regulā ad quā multoties allegat ista gl. qd etiā per interpellationē extra iudiciū

factam. debitor constituitur in mora. similem glof. habes in. l. qui roine. s. coheredes. in ver. testator. ff. de ver. ob. z gl. in. l. fideiussor obligari. s. si. ff. de fideiussor. z glo. in. l. amplius non peti. ff. rem. rā. ha. facit tex. in. l. denuntiāse. in. p̄m. ff. de adu. l. z ibi Bart. no. z les git sub. l. qui vxori. idē volūt Bar. z doc. in. l. si ex legati causa. ff. de verb. ob. ista regulā amplia procedere etiā si interpellatio extra iudicialis fieret per verba enūtiatiua. vt qd creditor dicat debitor ri. egere. vel ego illa pecunia. vel scio qd es discretus. vel per simi lia. nam per ista verba constituitur in mora. sicut si expresse inter pellaret. ita no. Bar. in. l. z hoc modo. ff. de leg. j. z latius idē Bar. in. l. si qd mihi bona. s. sed qd si mandauit. p̄m. tex. z ibi alij doc. ff. de acq. here. z in. l. j. in. p̄m. ver. iij. d. p̄. ff. de no. ope. nū. no. Bald. in. l. eū qui duobus. s. j. p̄. illū text. ff. de acq. here. z in. repe. l. qd te. in. vij. col. 3. eo. Ange. z Flo. in. l. mora. in. p̄m. ff. de viuris. vbi ad ducunt text. in. l. paulus. s. j. ff. de bo. lib. z ita est magis cōis sñia est verū qd 2y. quē allegat in locis p̄allegatis t3 2um. qd vera ba deprecatoria vel enūtiatiua nō cōstituunt in mora. ita t3 2y. in. l. in. minorū. in. vij. q. C. in. qui. cau. in. integ. resti. non est nec. quē simpliciter sequit Bal. sibi cōtrarius in. c. si. si de seu. vasa. ab aliq interpel. sue. Al. b. de ro. in. l. qd te. 3. eo. vbi dicit qd vidit practica ri in palatijs. qd talia verba enūtiatiua non cōstituunt in mora. Buil. in. l. qd te. distinguebat. aut talis persona est debitor cui cre ditor d3 reuerētiā: tunc talia verba cōstituunt in mora: qd ppter reuerētiāz lex p̄sumit qd non sit ausus interpellare expresse. l. j. s. que onerāde. ff. qua re. actio non dat. z tex. not. in. l. pe. ff. de furt. als illa verba nō sufficiunt. ita etiā refert z sequitur Raph. cu. in. d. l. si quis mihi bona. s. j. qd si mādauit. tñ p̄cedens opimo verior est. Scōo extēde dictā regulā. vt non solū interpellatio extraiu dicialis 2stituat in mora: sed sola notificatio debiti extraiudicia lis. ita Bald. hic. in. vlti. col. circa. si. z forte raro alibi inuenies. qui postq arguit ad partes. pōderat tex. in. l. j. in. p̄m. ff. de lib. agno. po terat allegare meliorē text. in. d. l. pan. s. j. q. text. loquit de simplici notificatione enūtiatiue facta. 2ta regulā sic ampliata. quatuor notabilibz modis limita. 2mo limita vt p̄cedat in his q debentur alicui iure obligationis z actionis. secus in his q non debentur iure obligationis. s3 solū officio iudicis in istis interpellatio extraiu dicialis nō cōstituit in mora. s3 requiritur qd iudex moneat vel in terpellet. tex. est de hoc singularis fin oēs z Bar. ibi. in. l. cū postu lassem. in. p̄m. ff. de dā. infe. z idē bar. in. l. vbi. s. j. ff. de edē. z in. d. l. si ex legati cā. z rationē assignat notabilr Bart. in. l. j. in. vj. colū. z idē Bal. in. l. iij. ff. de iur. om. iudi. z istud vltimū adeo est verū. qd etiā oblatio libelli nō 2stitueret tūc in mora. sed requireretur litis conte. ita singlr determinat Bart. in. l. denuntiāse. s. qd ergo. ff. de adu. no. bar. z alij in rub. C. de in ius voc. Ang. z Lu. ro. hic in. iij. col. facit tex. in. l. si libertus a patrono. ff. de in ius voc. intellige tñ in his q debent officio iudi. nobilr secus si iudicis officio mercenari o. qd cū illud deseruiat actioni intētat: interpellatio extraiudic alis constitueret in mora: ita notabiliter declarat 2y. in. l. j. circa med. C. de alie. iu. mut. cā fac. quē refert: z sequit Bald. in. l. iij. an. j. col. ff. de iur. om. iu Scōo singlr limita p̄dictā regulā. nisi creditor prius fuisset in mora. ¶ Nam si postea interpellat debitorē extra iu diciū nō cōstituit eū in mora: sed requirit tūc litis cōte. tex. est in. l. sed z si alia. ff. de cōsti. pec. quē tex. ibi ad hoc. no. Sal. z reputat singu larem. z dicit esse suū nouum dictū. idē t3 Sal. in. l. si pacto quo pe nā. C. de pact. sed istud dictū reprobat Alex. hic. z in. l. si in iulā. in. vlti. char. ff. de ver. ob. p̄ text. in. l. celsus. s. si. cū. l. seq. ff. de arbi. z l3 Alex. non dicat spondera qd 2um satis vult Bart. in. l. itē illa. in. p̄m. ff. de conti. pec. in. pe. col. ver. in. eo. modo dico de actore. Sed caue qd. d. l. celsus. s. si. cum. l. l. seq. loquit in diuersis terminis quo ad penā. nos loquimur de mora que facit quem teneri de pericu lo casus fortuiti: z facilius quis excusatur a mora: z sic ab interitu rei. quā a pena. qd primo casu pōt longiori tempore mora purgari quā in secundo vt declarat doc. in. l. si insulā. ff. de verb. ob. z in. l. si si post tres. ff. si quis cau. z vide p Sal. in. simili tex. in. l. z si per em prore. s. si. cū glo. j. de act. emp̄ 2ctio principaliter limita. qd inter pellatio extraiudicialis constituitur in mora: vt sit verum. qñ alia mora non precedebat. sed si debitor prius erat in mora. tunc inter pellatio seu denūtiatio vel protestatio non solum nō cōstituit euz in mora: sed etiā purgat morā p̄cedētem. eo qd interpellando. se cūdo loco videor remittere morā que precedebat. l. emilius lars gianus. ver. dicebam. iuncta glo. ff. de mino. z ibi expresse Bart. in. j. col. qui multū no. ad hoc. z non inuenio qd de illo dicto aliqs fa ciat mētionē in locis ordinarijs. sed ego dubito de veritate illius dicti: eo qd iste qui scōo loco interpellat debitorē: eum interpel lat vt magis grauet z eum magis morosuz reddat: ergo inducta ad augendū: nō debent operari 2um effectū z sic remissionē mor re. l. legata inutiliter. ff. de adi. leg. z l. legata inutiliter. ff. de leg. iij. z fortius moueor p̄ alā regulā que mihi de directo videt cōtradi cere decisione bar. qd interpellatio geminata magis grauat morā qñ sit diuerso tēpore: qd vbi alias admitteret purgatio more: qd

p que pba qst
mora

interpellatio
lis nō gphat
debentis p of

attf

minata interpellatio impedit, ne possit mora purgari, ita probat
 tex. no. in l. traiectione. §. de isto. fm. vna lec. ff. de act. et ob. not. Lud.
 ro. in l. si infula. et ibidem. d. Alex. ff. de verb. ob. et idem Lud. ro. in l. et
 si post tres. in pe. char. ff. si quis cau. et in §. si. cclij. in. ij. dubio prin-
 cipali: ergo non est verum quod interpellatio secunda purget moram pre-
 cedentem: magis grauat: propterea Bal. in c. accepta. in. vij.
 q. C. de vsur. alle. d. lemilus. dicit quod ibi est tex. cum gl. et si debi-
 tor tenebatur soluere in certo termino, et lapsus sit terminus in
 quo non soluit, est in mora sed si creditor proroget tale terminum
 bene remittere videtur mora precedentem: videymo. in l. cu. pcuras-
 tor. §. ff. de ope. no. nu. vbi no. declarat predictum no. Bart. circa quod
 diligentius considerabis, et in veritate in l. lemilus. fuerunt diuerse
 interpellationes, vna legis, alia hois: sed vbi essent ambe hois, vna
 grauaret aliam. Quarto et ultimo limita predictam regulam, inter-
 pellatio extrajudicialis constituit debitorem in mora, vt pcedat qm
 debitor tpe quo facta est sibi interpellatio extra iudicium, poterat
 soluere sed si illo tpe non poterat soluere, certe difficultas facit vt
 interpellatione eum non constituit in mora, ita sing. vult gl. nostra in
 sequenti pre. in. j. sol. et ibi Ang. Sali. et Lud. et Alex. ad hoc podes-
 rant. j. ibi statim dicitur in ea. gl. in. ij. pte ibi, nec ob. j. de triti. aduer-
 te. na cum gl. in prin. dixerit, attendi tempus petitionis extrajudis-
 cialis, et sic tps more, oppo. de. l. si. in verbo quo iudicium recipere,
 §. de triti. glo. sol. dupliciter, et prima sol. habetur dupliciter. aliqui
 libri habent, ibi re soluere non valebat. nihil est, aliqui libri habent et
 melius ibi soluere non valebat, et hoc modo est vade not. solutio. na
 per ea habes no. limitationem ad regulam statim traditam in pn. glo.
 quod interpellatio extrajudicialis sufficit ad constituendum in mora
 procedit, nisi debitor tpe interpellationis esset impotens ad soluen-
 dum, tunc difficultas et impotentia eum excusat, ne constituat in mora.
 ita ponderat ista gl. Ang. Sali. Lud. et Alex. hic et lz dicat Lud.
 quod ipse solus no. ad hoc ista gl. tñ Ang. et Sali. ante eum ponderant
 ista gl. est verum quod Ang. hic postquam dixit ista glo. esse mirabilem, et
 ea se nescire alibi, quod subiungit illa non esse vera, p ea q no. in l. qd te.
 §. eo. Et si dicis, que pot esse ratio diuersitatis, quare difficultas ex-
 cuset a mora extrajudiciali, non a iudiciali mora: rñdet Sali. et Lud.
 ratio est quod qui debitor interpellatus in iudicio neget se debere, p ne-
 gationem fit litis contestatus. ideo si reperiat in mendacio quod vere debeat,
 mendacium facit, vt difficultas eum non excuset, sicut p mendacium p dū-
 tur, beneficia inducta a lege. l. si actione. §. si. ff. pro soc. l. si dubites. §.
 ita demum. ff. de fidei. i. ista gl. et ista limitationem retuli in l. qd te. §.
 eo. et ea reprobauit. Et quod ista solutio non sit tenenda, pprobo. Primo
 quod diuinat ad primum. Secundo, quod presupponit quod difficultas excuset
 debitorem quantitatis vel generis a mora extrajudiciali: nā istud est
 falsum: vt tenet Bar. et oēs in l. qd te. §. et tñ in d. l. fuerat debitor
 generis, ergo difficultas eum non excusat. Tertio est falsa ratio Sa-
 li. et Lud. ro. quod litis contestatio non fit necessario per negationem: imo
 pot fieri per confessionem, vt p gl. et doc. in aut. offerat. C. de litis pte.
 imo fm doct. potest fieri per verbum dubito. Quarto et fortius per
 solam negationem quis non perdit beneficia legis, nisi convincatur de
 mendacio. l. eum qui. in prin. l. tit. j. ergo etiam per litis cōte. facta per
 negationem, quod non pdit beneficium anteq conuincatur. Quinto, quod
 lz habemus aliquos casus speciales in quibus negatio si quis conuin-
 catur perdit beneficium, tñ non est facienda extensio ad alios cas-
 sus, vt dicit. d. Alex. hic. et ego allego Bald. in terminis in aut. ex
 testamento. in. j. col. C. de secun. nup. allegat bonū text. in. §. cu. igitur
 tur. in aut. de non eligen. secundo nub. ex quibus oibus cōcludo
 quod ista prima sol. gl. non est bona, ideo Bar. et cōter doc. tenent se-
 quentem solutionem gl. quod debet attendi tempus litis contest. vt. l. tria.
 verum est, nisi debitor extra iudicium ante fuerit interpellatus: vt
 hic, sicut in simili iuriconsultus interpretat rescriptum principis.
 in fideicommissi. in prin. ff. de vsur. et in l. hominem. vers. aliter. ff.
 mand. que iura allegant hic Sali. et Fulgo. tñ dicit Sali. hic lz sit
 possibile, quod in illa. l. si istud euenerit. l. qd debitor non fuerit inter-
 pellatus extra iudicium, tñ non est verisimile. Et anteq vltius
 procedam aduerte, quod ista gl. ibi bonitas extrinseca et. vult duas
 conclusiones. prima quod si estimatio deberetur iure actionis esset
 eadem ratio que in bonitate intrinseca. Secundo vult, quod in cōtractibus
 bonæ fidei: estimatio non debet iure actionis: quod tunc estimatio de-
 beret a tempore cōtractus: et per hoc infero non bene dicere glo. que
 vult primum in. §. actioni. in. §. de act. quā glo. reprehendunt Ang.
 et Alex. in l. si marito. in prin. ff. solu. mat. et sic ex predictis ha-
 bes quod estimatio in cōtractibus siue bonæ fidei siue stricti iuris ve-
 nit a tpe more: et sic interpellationis extrajudicialis: vt per totam
 istam gl. et oēs tenet. Contra hoc resultat magna difficultas. cōtra
 habemus regulam quod in cōtractibus stricti iuris accessoria nunq
 veniunt a tpe more: et sic interpellationis extrajudicialis, sed solū a
 tempore litis cōte. et ideo in cōtractibus stricti iuris non veniunt
 fructus et vsure a tpe more, sed a tpe litis conte. l. cu. fundus. in pn.
 j. eo. et ibi videbimus. l. videamus. in prin. et §. si actione. ff. de vsur.
 quare ergo estimatio valoris que etiam est accessoria venit officio

iudi. in actibus stricti iuris venit solum a tpe more. et sic petitionis
 extrajudicialis, quare non attenditur ibi tps litis cōte. sicut in alijs
 accessorijs. Raph. Fulg. subtilissimi ingenij in. ij. col. mouet istam
 difficultatem: et quod non videt rationem diuersitatis, refert quosdam tenere
 quod non sit differentia: quod sicut in fructibus et vsuris requiritur lis
 tis cōte. iuribus prealle. Idem etiam fit in estimatione et valore rei:
 et ista opi. suadet per. l. ista. que dicit attendi tps quo petitiū est: sed
 peti dicitur per litis pte: nec est aliqua lex quod dicat, quod in estimatio-
 ne quanti plurimi, attendatur tempus more. nec ob. l. in hac. q. nos
 loquimur in estimatione rei que crescit vel decrescit, illa lex loquitur
 in estimatione que debetur facto debitoris occidentis rem, di-
 cit tamē quod periculosum esset ita tenere per iura prealle. Pau. de
 cast. hic in pe. col. et se. refert quod quidā doc. papiē. tenebāt illud quod
 dicit Fulg. sed ipse dicit quod durum est stimulum calcitrare: per istam
 tex. qui loquitur in mutuo. et sic in actu stricti iuris. et dicit text. quod
 si tps erat adiectus, elapso illo tpe constituitur in mora: et ergo atten-
 ditur tps more: ergo non requiritur litis cōtest. dicit quod difficile est
 assignare rationem diuersitatis, tñ ipse assignat vnā rationem quod pñā
 fronte videtur boni colorata: et multū bona: quā rationem sibi ascribit
 Alex. hic. nam estimatio valoris rei succedit loco rei principalis,
 et representat re principalem: et propterea ideo iudicat de ea quod de
 principali: ideo nimirum si ibi attenditur tps more prout in re
 principali: sed in fructibus et vsuris et interesse diuersum est: quod non
 succedunt loco rei principalis: imo debent vltra re, ideo non assu-
 munt naturā principalis, cū debeantur vltra re, et propterea in his
 seruamus aliam regulam, vt attendamus litis cōte. et istud est quā-
 tum dici potest ista ratio mihi non placet, in qñtū dicunt quod estimatio
 valoris succedit loco rei principalis, et non debet vltra re principa-
 le, prout in fructibus et interesse: falsum est in ista. l. estimatio venit
 vltra re, quod in ista. l. debeo petere vinum, et vltra vinū succedit est
 imatio quāti pluris valuit res officio iudicis, et sic non est verū quod
 estimatio representet re: sic quod sola estimatio veniat: imo venit
 vinum, et vltra vinum succedit estimatio. ita magistraliter decla-
 rat Bar. hic. dum ponit practicam istius. l. in vlt. co. cogita de me-
 hōri responsō in. ij. parte principali glo. ibi: sed certe tps, glo. for-
 mat tria tria, quod non debeat attendi tps petitionis extrajudicia-
 lis: et sic more: imo debeat attendi tempus actus, ad primum primum
 d. l. cū quid. §. eo. glo. rñdet, quod ibi loquitur de bonitate intrinseca
 que est illa que procedit a natura, vt color et sapor vini hic loquitur
 quo ad bonitatem extrinsecam, vt valor et estimatio: ratio diuersita-
 tis est, quod bonitas intrinseca est in obligatione, extrinseca venit so-
 lo officio iudicis, ratio diuersitatis est, in mutuo non pot in plus
 contrahi obligatio quā sit datū. l. rogasti. §. si tibi. §. eo. ideo illud
 extrinsecum non pot dici esse in obligatione. l. si alij. §. rerum. ff. de
 vsufr. solum ergo venit officio iudicis mercenarius sed bonitas
 intrinseca est in obligatione vt declarat not. Bald. hic. in. j. oppo.
 istam solu. tenent oēs indifferenter: ex qua sol. habes, quod quātum
 ad estimationem et sic bonitatem extrinsecam, nunq attendit tempus
 cōtractus. Ex ista cōi solutione sequitur vñ quod est valde mirabile,
 quod si vinū tempore quo mutasti valebat plus: et postea tpe more va-
 leat minus: talis mora prodest moroso: et lucrum ex sua mora con-
 sequitur et tñ istud videtur summa iniquitas. sol. Albe. in. ij. col. in fi.
 mouet istā difficultatem, et respondet, quod istud non procedit propter
 morā, sed a casu: nā sicut vinū decreuit ita potuit crescere: quod solu.
 mihi non placet, quod illud quod postea succedit, dicit attendi etiam si a
 casu. l. de etate. §. qui tacuit. ff. de inter. act. et l. locū. §. condēnatio. j.
 de tabu. ex hys sed illud quod succedit esset vtile moroso, vt qñ estimas-
 tio vini decreuit, tunc videretur quod illud procedere non posset: et
 propterea ne sequatur ista absurditas, forte non esset ponere os in
 celum tenere quod quando tempore contractus vinū plus vales-
 bat quā valeat tempore interpellationis, quod attendi debeat tempus
 cōtractus, per tex. clarū in l. datio. §. si per venditorē. in vers. vel
 quo venit. ff. de act. emp. cui non nisi difficulter respondet: est verū,
 quod Bar. in. ij. col. referendo intellectū Buil. de cu. et eū reprobādo
 et Alex. tenet expresse primum: sed non tagunt difficultatem quā dixi
 et propterea Sali. hic dicit vñ verbum quod multū adiuuat opi. prece-
 dentem quod debitor qui nūc est in mora, presumitur tertio habuisse
 animum non soluendi: ideo nimirum si trahit retro et attendit tempus
 cōtractus quā est notūū creditor. Et si dicis imputandum est cre-
 ditori qui interpellauit debitorem tpe quo min⁹ valebat: rñde, tpe
 quo vinum venit plus valebat, et tpe petitionis valebat minus: nñ
 durum est quod attendi debeat tempus petitionis et sic more et. Scdm
 contrariū gl. est de. l. fundū cornelianū. ff. de noua. vera sol. est quā
 ponit hic gl. et clarus. in. d. l. fundum. quod ibi estimatio debeat iure
 obligationis et actionis principaliter: ideo attendit tempus contra-
 ctus: hic loquitur quod estimatio non debebat iure actionis principa-
 liter, sed venit officio iudicis mercenario tñ. In pulchrum esset vi-
 dere: nos habemus in obligationibus facti vel tradendi, si non
 fiat: succedit obligatio ad interesse: pondera ergo, interesse est
 in obligatione: nunquid tunc habebit locum. l. fundum. et sic nūq
 quid

nunquid in tali estimatione vel interesse attendatur tpsactus: videtur qd sic: qz sicut in d. l. fundi cornelianu, estimatio vel interesse erat in obligatione, ita hec estimatio vel interesse est in obligatione. (Dic qz qsto ultimo casu, in obligationibus facti succedit obligatio ad interesse, et non considerat fm tpsactus, sed fm tps more. ita t3 gl. 02. in verb. more in l. in hac. j. de triti. allegans ad hoc tex. in l. si kalendis. j. de re indi. et tenendo illa glo. no ob. d. l. fundi. qz l3 ibi estimatio deducta esset in obligati. sicut hic interesse est in obligatione: s3 aliter ibi, quia hic qz ibi estimatio est in obligatione eque principaliter sicuti et fundus: sed in qone nostra, estimatio vel interesse est in obligatione accessorie, si non fiat et succedit loco obligationis facti: et si non fiat no debetur vtriusqz, sicut in l. fundi cornelianu. ibi vtriusqz principaliter debet et peti potest: verum qz aliq nihil tangit hic vide magisraliter Bar. in l. iij. s. in hac. in v. co. ver. sus mus expediti de lecturis. vbi late examinat et reprehendit illa glo. Tertiu et vltimu qz in terribile est de l. ro. als inci. datio. s. si p venditor. ff. de ac. emp. in isto difficili qz in ipso quoz principales solutiones (prima est sol. Bar. relata in l. qua Bart. reprobat et bñ. secda fuit sol. antiquoz Dy. de l. y. ba. bu. Richar. malin. et Albe. de rol. hic in fi. qd dñ tex. ibi dicit, attēdi tps quo venit, d3 subaudi ri. stradendū, que solutio diuinat tertia sol. ponit Bui. de cu. hic. et sequunt Sal. et Lu. ro. hic sed Bar. reprobat duabus subtilib9 rationib9: et l3 aliq trāseāt cū reprobationib9 Bar. in effectu tñ scilicet cūda ratio Bar. est euidenter falsa: qd in d. s. si per venditor. qz venditor nō vult tradere vinū succedat obligatio ad interesse falsum est: nā cū ibi veditū esset vinū in genere, tūc nō succedit obligatio ad interesse imo cogitur precise dare: vt declarat Bartol. in l. lex emptor. in prin. post gl. ibi. ff. de act. emp. et in terminis qd in d. s. si per venditor. venditor cogatur precise ad dādum vinū: declarat ipsemet Bar. in l. i. ad fi. principij. s. eo. tñ quarta fuit sol. Barto. hic, qui dicit qd istud videtur difficile qz in, sed recte intelligendo concordat cum hac. l. et ista sol. sequunt Bald. et Ang. hic: sed certe sol. Bart. l3 sit colorata tñ diuinat. nam diuinare est qd in d. s. si per venditor. emptor statim tpe celebrati actus soluerit pretium vedito: et si dicit prout dicebat Bar. si emptor nō soluerit pretiū non posset agere ex empto qz venditor. qz responderetur per hoc nō sequitur necessario qd pretium fuerit solutū statim incontinenti tpe actus, qz potest esse qd post celebrati actū ex intervallo post soluerit pretiū, ante tñ qz ageret scdo qz solu. Bar. stringit inquantum Bar. presupponit, qd soluto pretio statim venditor dicat in mora per l. curabit. in fi. C. de act. emp. qz illa l. potius probat qz Barto. loquitur enim quantum ad hoc vt emptor nō lucratur et sic non faciat fructus suos: nā verū est qd statim constituitur in mora quantum ad hoc ne lucratur: et sic nō faciat fructus suos: sed nō quantum ad hoc vt sentiat damnu. et sic vt teneat ad estimationē fm Sal. et plenius Alex. qz ad hoc multa allegat. ad qd etiā vide. d. Alex. in l. de diuisione. in vlt. col. ff. sol. ma. et vltra. d. Alex. dico qd mora irregularis, nō est potens ad faciendū qd veniant vsure vel accessiones. l. cū qdā. s. estimatio. ff. de vsur. nisi estimatio debere iure actionis. vt per gl. in l. ast pretor. s. sed hodie. ff. de mino. Quinta et vltima solutio est, qd in d. s. si per venditor. ideo attenditur tēpus actus: eo qz ibi fuerit actū, vt vinū statim tradere: nam si non tradatur, statim attēditur tps contractus: sed in ista l. qñ vltimum fuit datum mutuo: non fuit actum vt statim redderet, et propterea non attēdit tempus actus: sed tps qñ petitur vinum, et sic constituit in mora, et qd in d. s. si per venditor. fuerit actus qd statim vinum redderetur, tenet ibi gl. Bar. et Raph. Fulg. et Ang. do. Thustoso. de castel. et Raph. Fulg. hic. Et si dicit vbi probat qd in d. s. si per venditor. fuerit actū qd statim traderetur, in ista l. nō debuit statim tradi. dico qd vtriusqz probat rōne naturali a cōs19 ter accidentibus: nā ista l. loquitur, qñ vinū fuit datū mutuo: sed a cōster accidentibus: si mutuo tibi vinum, non debes statim reddere, sed eo vti: et post aliq tempus reddere, fm glos. in l. si pena. ff. de verb. obli. alias ad qd fieret mutuum, si statim debitor deberet reddere: sed text. in d. s. si per venditor. non in mutuo sed in emptione loquit, qz si emo vinum, certum est qd a cōster accidentibus volo qd statim tradat, nisi expise apponatur tps dilationis: ideo nimirū si tps actus attenditur ista sol. h3 multū colorat. Et d3 uerte etiam, qz tenendo vnaz opt. quā. s. dixi posse teneri: alia potest dari sol. et illud qd dicit hic, qz debeat attēdi tps more vel petitio nis, intelligitur qñ estimatio creuit: sed si decreuit, d3 attendi tps actus vt in qz: cōsidera tñ, qz fm ista sol. iste leges vident impossi te verbis, qz satis erat dicere qd semp attēditur tps quo plus valuit, siue plus valuit tpe actus, siue plus valuit tpe more, siue post ista. In quarta parte gl. ibi: sed fm hoc fortiter est qz dñ oppo. de l. iij. s. in hac. j. como. intelligit tex. ibi rei iudicade. l. more quo tpe iudicari et codenari debuit, sic etiā capis in l. fructus. s. de rei vēr gl. videt ponere tres sol. sed sunt tñ due: qz tertia nō est sol. de per se, sed venit ad sustinendū qz. vt hic per Bar. et dum gl. in j. sol. oppo. de l. fructus. ff. de rei ven. et respondet, qd ibi ideo est qz rei

vedicatio habet similitudinē cū actionibus bonafidei, nihil est dicere: vera solutio est, qd in actionibus stricti iuris non veniunt fructus nisi a tpe litis contestate: ista regula fallit qñ peto id quod est meuz vt aliqñ fuit meum: tñ etiam in actionibus stricti iuris veniunt fructus a tpe more: ita dicit tex. in l. videamus. ij. s. si actio nem. ff. de vsur. et ita pprie cōuenit in d. l. fructus ratio fallit: est qz qñ peto illud qz est meū, debet fieri plena restitutio cū habeam plus iuris. s. sit itaqz. insti. de act. unde nimirū si fructus veniunt tempore more, et ita etiam tñ de ad. l. iul. scribit si hominem. s. j. ff. de rei vendi. quam glos. inferius allegat primam solutionem resprehendunt qz et doc. qz est qz tex. d. l. iij. s. in hac. in verbo quāti res est. nam illa verba quāti res est, intelliguntur de estimatio: nō autem de fructibus. Scda sol. qz dum tex. in d. s. in hac. loquitur de litis conte. debeat intelligi qz vsqz ad illud tps et non vltra crescat estimatio: s3 qd incipiat a tpe more: vt hac. l. falsa est. qz sequeretur qd reus litem contestando efficeretur melioris conditionis. si vltra non posset crescere estimatio: et tñ regulaz habemus, qd non solet fieri melior cōditio eorū qui litē contestantur: quā qui non contestant. l. non solet. ff. de regu. iur. preterea est contra oia iura que dicunt, qd imo crescit estimatio vsqz ad finem l. in re furtina. s. pc. j. de cōdi. fur. et ideo gl. in iij. solutione volens defendere qz. rñder, qz ibi res perierat tpe litis contestate. ideo non potuit vltius estimatio crescere, qd est diuinare ad illū tex. ideo solutio qz. non est vera: false varie solutiones tradunt per glo. in d. s. in hac. et in l. in hac. j. de triti. sed reprobant per Bar. et dicit Bar. in d. s. in hac. qd intellectu illius. s. obtenebrata sunt ingenia antiquoz, et dicit Pau. de ca. hic. qd antiqui nihil intellexerunt de illo. Salia sol. ponit Bui. de cu. hic. et l3 Bar. hic dicit quod satis possit sustineri, tamen in d. s. in hac. eā reprobat et dicit non congruere ad illū tex. et propterea Bar. ibi posuit aliū intellectu ad illum. s. in hac. quem commendat Fulgo. hic. et dicit, quod si iuriconsultus viueret non posset melius intelligere illum tex. quē intellectum sequuntur Bal. Sal. Pau. et Ro. hic. et Bal. in d. s. in hac. l3 Alex. imo. hic multa euoluat: nāz primo dicit circa intellectum Bar. se non videre que sit ratio diuersitatis. qd in actionibus bonafidei et arbitrariis referatur iuramentum ad tēpus sentētie, in actionibus stricti iuris inspicia tēpus litis contestationis: et dicit, qd ratio Bar. ibi non est bona: sed vt dixi. est bona, qz in actionibus bonafidei est, propter spretaz sententiā iudicis, in actionibus stricti iuris est, propter litem contestatam: do dicit. d. Alex. si iuramentum in litem referretur ad tēpus sentētie ferēde, esset iurare de affectione quā esset habiturus tēpore ferēde sentētie in futurū: sed istud esset subire anceps periuriū: sed ego dico qd Bar. bene loquitur. et nō loquitur Bar. ibi de tēpore sentētie in futurū ferēde: imo expresse de sentētia tam lata et spre20 ta qz iuramentum affectionis nunqz prestatur nisi spreto pcepto iudicis. l. qui restituere. in fi. ff. de rei ven. et declarat Barto. in l. in actionibus. j. ti. ij. Sed nōnulla sunt que obstant cōtra intellectu Bart. et primo, inquantū dicit qd in iuramento affectionis inspicit tēpus sentētie late, que qz spreta est, deferatur iuramentū affectio nis: et sic vult Bar. qd tex. ille loquat de tēpore sentētie late: et tamen tex. ibi dicit, sentētie ferēde et sic in futurū. Scdo ob. qz Bar. vult, qd ideo iuramentū in litē de affectione referat ad tēpus sentētie. eo qz sentētia iudicis spreta, est illa que causat hic iuramentū: nā ipsemet Bar. in d. l. in actionib9. in. iij. col. visus est velle cōtrariū, qd etiā iuramentum in litem affectionis possit causari, etiā vbi nulla sentētia spreta est, puta si ille qui defēdit dolo defendis set: et istud est qd perpēdit Fulg. in d. s. in hac. et conatur respōdere: qz verba Bar. in d. l. in actionib9. sunt ambigua nō explano aliter videbitis ibi. Tertio cōtra Bar. stringit, qz si tex. in d. s. in hac. loqueret de iuramento in litē affectionis, nō esset bona differētia inter actiones bonafidei et stricti iuris, qz quelibet actio stricti iuris efficit arbitraria, vt iuret in litem de affectione qñ reus cōdenatus per sententiā recusat restituere: vt per Barto. in d. l. in actionib9. in. ij. col. Quarto cōtra intellectu Bar. facit, dñ intelligit illum tex. in prin. loquit de iuramento affectionis in litē. finem vero intelligit de alio iuramento in litē: nam hanc intelligētiā nō patitur t aduersariū: quāuis de eius natura est: vt ponat inter ea que sunt eiusdē generis. iuxta glo. et ibi Bar. in l. mariti. s. fi. ff. de adul. et l. in aut. sacra puerū. circa prin. C. si aduer. ven. et do Alex. in l. filius a patre. in prin. ff. de libe. et post. post Bal. vno loco nisi respōdeas qd Bar. habuerit respectū ad iuramentum in litē in genere. Quinto cōtra intellectu Bar. obstat tex. ibi. in verbo, quāti res est per qd apparet qd ibi non iuratur de affectione: nā si iuraret de affectione, non iuraret quāti res est: sed quantam affectionez haberet: vt declarabo in l. in actionibus. de in lit. iur. nisi intelligas quāti res est penes meaz affectionem. et sic per ista sit expedita ista pars gloss. Ante quā tamē veniaz ad sequentem aduerte, qz s. est cōclusum debere attendi tempus more respectu22 temporis a quo test aduertēdum quod habemus aliud tempus

Vinum. Secunda Baso. super Digesto veteri.

vsq; ad q8 tempus scz possit crescere estimatio z istud est vsq; ad
sniam. l. in re fur. iua. ff. de cōdi. fur. l. vbi. in prin. ff. de edē. An aut
crescere possit post sniam si a snia est appellatum. Bart. in. d. s. in
hac. vult q8 sic. l. 3. gl. ibi teneat qm tñ opi. Bar. est verior. vt etiaz
t3 gl. in. l. in hac. ff. de trit. z dicit Bar. q8 istud q8 nō crescat esti
matio post sniam. vñ prima fronte huius not. effectus. qz cū hodie
per statuta. instrumēta habeāt vim sententie. z post sniam nō pos
sit crescere estimatio. vñ q8 nec etiā per instrū. tñ Bar. ibi. z me
lius tenet qm. vt ibi per eum. aliā etiam vtilitatez ponit Bal.
hic in. iij. col. in fi. In vltima parte glo. in qua reuera glo. oppo. z
dat lex solu. z sic possit subdiuidi in septem particulas ex quibus
colligit practica huius. l. quā habes p. Bart. in specie. quā non res
23 fero. qz nō ad rem. ¶ Pro clara intelligentia huius partis glo. op
pono cōtra tex. qui dicit. vinum fuit petittum z condēnatio fuit fa
cta in estimatio. qz iudex nō potest cōdemnare in alio quā sit
petittū. z fatuus est iudex qui condēnat in alio quā petatur. dixit
tex. in. l. si. C. de fideicō. lib. nisi in actionibus arbitraris: nā quelibet
bet actio stricti iuris pōt aptitudine fieri arbitraria. hoc est. recte
pere hanc qualitatez vt efficiatur arbitraria: qñ iudex condēnas
uit ad restituendū rē: z reus dolose z cōtumaciter nō vult restituere
z contēnit sniam iudicis: z propter istum contēptum actio effici
tur arbitraria: hoc est dicere. propter talē contēptū l3 actio sit stric
ti iuris: z in ea deberet stricte procedi. tñ propter illū contēptū
iudex pōt de nouo arbitrari. z cōdemnare ad illud totū q8 fuerit
iuratū per actore. tex. est in. l. qui restituere. in. ff. de rei ven. de clas
rat Bar. in. l. actionibus. z ibi dicam. j. de in litē iur. z tūc vides qz
in istis arbitraris feruntur sentētie: vna condēnatoria ad resti
tutionē rei: alia ppter contēptū. super toto in quo fuerit iuratū: z
ista scda nō est conformis libello seu petitioni: z istud est qz vult di
cere glo. dñ dicit in arbitraris enim aliud esset. z istud est q8 vult
dicere gl. in pe. solu. q8 in arbitraris fertur scda snia. Et aduerte
quia l3. dixerim. q8 quelibet actio stricti iuris aptitudine possit
fieri arbitraria: tñ non dico q8 in ista. l. esset arbitraria. imo dico
q8 non erat arbitraria. l3 gl. in vna sol. vellet cōtrarium z male. Et
tene primam sol. gl. que vera est z cōis. in hac. l. ideo sit condēna
tio in estimatioe vltra vinum petittum: eo qz propter moram de
bitoris creuit estimatio. vnde ex necessitate sit condēnatio in esti
matione. quāuis non sit petita nec sit in obligatione. Bart. tñ dñ
ponit formam libelli z practica in vlt. col. dicit tutius esse q8 in
libello creditor petat vinū mutuatū: z qz debitor possit esse in mo
ra: z decretere estimatio in libello expresse imploret officium iu
dicis super estimatione: tunc iudex condēnādo in estimatione
condemnat in eo quod est petittum. Hinc assuue ex gl. regulam
cum fallentia. regula est. q8 regulariter snia debet esse conformis
libello: alias non v3 si feratur in eo q8 non est petittū. l. vt fundus.
ff. cōi. di. c. l3. Beli. vbi canoniste de simonia. z fatuus est iudex qui
condemnat in alio quā est petittū. dixit tex. in. l. si. ad fi. C. de fideicō.
lib. Et ratio huius regule est: qz si ego in libello peto aliquas rem
lis cōtest. super illa re. si postea iudex fert sniam in alio qz in eo q8
est petittum. certe ferret sniam in eo in quo non est lis contestata:
sed snia sine liti contestatione nihil v3. l. prolatam. z ibi in specie
declarat Bar. C. de sen. hinc dicimus q8 tria debēt esse cōformia.
libellus: probatio: snia. dixit magistraliter Bal. in. l. j. C. si plu. vna
sententia. notabiliter Bald. in. d. fi. C. de fideicō. lib. Adde q8 ista
regula procedit non solū in iudice ordinario: sed etiam in arbitra
tore. quāuis in eo cesset ratio predicta: z videretur q8 arbitrator
potest procedere de iure z de facto. prout vult: tamen etiam arbi
trator nō pōt cōdemnare in alio quā sit petittum. ita no. Bald.
in. l. aquilia. ad fi. vbi limitat. ff. de transac. z dicit Aug. in. l. de his
ff. de transac. se illud auduisse a Barto. dum legeret viua voce:
istud idē tenet Bal. in. l. si. j. in. iij. co. C. cō. de lega. z in. l. si super
possessione. C. de transac. z latius Anto. de but. z alij Lano. in. c.
constitutis. per illum tex. cū glo. de reli. domi. Ista regula limita
tur per glo. z clarius Bar. hic. nisi cōdemnatio fiat in alio ex cau
sa necessitatis. de quo videas plenius Bartol. in. l. stipulationes
non diu. in. l. q. in. fi. z in. l. si seruum. s. fin. ff. de verb. obli. glof. in. l.
si. ff. que sen. sine app. rescin. Bal. in. l. si. C. de fideicom. lib. facit q8
not. Bart. in. l. si q8 ex pamphila. in. fiam vlt. no. per illum tex. ff. de
leg. j. Hinc dixit Bald. in. l. fideicom. s. si seruo. in. fi. per illum tex.
ff. de lega. iij. quod regula predicta. q8 non potest iudex condē
nare in alio quā sit petittum: procedit quādo illud q8 est petittum
pōt prestari iure vel consuetudine permittēte: sed quando ius vel
cōsuetudo non permittēt prestare illud q8 est petittū. possit tñ
fieri condēnatio in alio. ¶ Secūdo predicta regula fallit in papa
imperatore z alijs similibus principibus qui possunt ferre sniam
in alio quā sit petittū: istud originaliter ante oēs voluit Spe. in. c.
pe. actio. z peti. s. superest. vers. sed nūquid. cū vers. seq. Jo. and. in
c. in mandatum. de rescrip. Bar. in. l. melius. in. prin. in vlti. col. post
me. ff. de mīno. do. Anto. de but. in. d. c. l3. Beli. Archidia. in. c. y. de
res. spo. in. vj. do. Alex. hic. Confirmat. qz princeps non tenet ser

uare ordinem iudicium: z valet snia lata a principe sine ordine
iudicario. tex. habes meliorem de iure in. c. ad petitionem. de ac
cusa. quē not. Bal. pro singulari. in. c. ij. de noua. for. fide. l3. dñ dera
etiam rationes in qua se fundat Barto. in. d. l. emilius. qz dñ q8
ratio est: qz princeps d3 iudicare fm veritatem: nam ex ista ratio
ne videt posse dari ista noua limitatio: v3 q8 qñ alicui iudici com
mitteretur causa. sola facti veritate attendat: q8 valeret etiam snia
licet super alio quā petittū esset fuisset lata. faciūt que dixi de hac
clausula. sola facti veritate inspecta. l. certi condictio. in. s. si num
mos. ff. si cer. pe. ¶ Tertio predicta regula limitatur. vt procedat
in causis ciuilibus: secus in criminalibus: nam si accuso aliquem
z dico debere cōdemnari in amputatione capitis. iudex pōt ferre
sniam non conformes accusationi: z sic in alio condēnare. Hinc
25 est qz in criminalibus non requirit qz pars accusans cōcludat. z
sic in libello accusatorio non requirit cōclusio: qz illa stat in dispos
itione iudicis fm. Bald. in. l. qd ergo. s. pena grauior. ff. de infā. in
ij. col. vers. venio ad tertiā gl. secus in causis ciuilibus in quibus
ius fundatū est in parte: ideo attenditur forma libelli. z fm petiti
oē d3 ferri snia. ita Bal. in. l. z si seuerior. in. iij. oppo. z seq. C. de in
fa. hinc dixit bal. in. l. si ea. C. de adult. q8 si aliqz in libello accusat
de adulterio. postea probet de stupro: valet snia lata super stupro
26 qz nomen adulterij generale est. ¶ Quarto predicta regula fal
lit de p̄sensu partiū. partibz cōsentientibz pōt iudex ferre sniam in
alio quā petittum sit. fm do. Alex. hic allegantem. l. si conuenerit.
cum ibi no. p. Bart. ff. de re iudi. Sed ego dubito per rationē quā
assignauit: qz cū de substantia sit litis cōte. que cū nō sit facta super
nō petitis. partes nō possunt facere quod valeat snia non interue
nientibus substantialibus: vt not. per Bar. in. aut. offeratur. circa
27 fi. C. de lit. cōtest. cū si. ¶ Quinto predicta regula fallit in iudicijs
diuisorij. in quibus l3 in libello petatur diuisio bonorum: tamen
iudex pōt ferre sniam non conformē libello: z hoc propter cōm
ditatem partium: ideo possit iudex assignare vni omnia bona: z
illum cōdemnare qz solueret estimationem partis socio. s. fin. cū si.
in. l. de offic. iudi. At pōt iudex si videat sibi assignare vni pro
prietatē oim rerum. alij vsum fructum. l. v. vbi glo. ad hoc no. ff. de
28 vsufru. ¶ Sexto predicta regula notabiliter fallit. qñ emptor
ageret in libello. actione quāto minoris nam possit iudex cōdem
nare veditore ad redhibendū z redhibitoria: z cōsequēter in alio
quā petittū sit. tex. est in. l. bouē. s. aliqñ. ff. de edil. edi. no. glo. in. d. c.
licet heli. z ratio est illius tex. quā ibi assignat glo. ppter necessitas
tem. nam ibi dixit tex. q8 egi quantom minoris pro seruo emptor: l3
seruus erat adeo vitiosus q8 ego nihil veditissem. vnde necessariū
est q8 redhibeatur: nam agendo quantom minoris sub illo termino
minus continet etiā illud q8 nihil est. tex. est in. l. illud. s. minus. ff.
de tribu. per quē tex. dicit Bull. de cu. z Albe. de rosa. ibi fuisse de
cisam qōnem de facto inter duos socios. fuit conuētus q8 qui mi
nus curreret ex eis solneret cenam societati: z dum essent in loco
currendi vnus cucurrit. alius non: nunquid qui non cucurrit de
beat cōdemnari ad cenā z dicunt q8 sic: qz qui non currit dicitur
29 minus currere. ¶ Septimo predicta regula fallit z not. ista fal.
qz vtilis est qñ in libello peto restitutionem possessionis: v3 snia de
re restituenda. quāuis ego possessionem petierim. verba sunt ad
literā. Bal. in. addi. Spe. in. ti. de resti. spo. circa prin. in. vers. si peto
restitutionē possessionis. z l3 Bal. ibi moueatur aliqua ratione: tñ
ego firmo per pulchram z vtilem regulam: qz qñ in libello agit
ad restitutionē. etiam quod est fortius si ageretur in possessionē:
tamē ista petitiō adaptatur ita ad petitoris sicut ad possessionis:
ita ad literam dicit Anto. de bu. in. c. cum ad sedem. in. iij. col. de
rest. spo. quem refert z sequitur Alex. in. consi. clxx. incip. visis z
ponderatis his que continēt in processu. in. j. colum. lib. iij. quod
bene not. ¶ Octauo predicta regula fallit. quando aliquis esset
conuentus actione reali: qz possidebat domum vel fundū meum
vel rem meam: nam si pendente iudicio iste conuentus deiciatur
per vim de possessione per aliquem. sine tamē collusionē z fraude.
certe non potest amplius cōdemnari prout petittum est: ex quo
desit possidere sine dolo: certe iudex pōt in snia eum cōdemnare
ad cedēdum interdicto vnde vi cōtra deictore: l3 ad illum actus
nō sit in libello. ita probat tex. in. l. quid si in diē. s. iul. in verbo cede
re debet. ff. de pe. here. z ibi Ange. ad hoc no. z reputat not. dignū.
allegat etiam Spec. in. tit. de interro. que fiunt ante lit. contesta. s.
30 nunc de interrogatione. vers. sed ecce reus. ¶ Nonō predicta res
gula fallit: nā v3 snia super eo quod nō est petittum: si tamen illud
venit in iudicio ex natura z aptitudine actionis intentate: eo qz il
lud d3 tacite inesse petitioni: vnde si egi contra aliquem actione. l.
aquilie. z simpliciter petiū damnum emendari. potest fieri cōdem
natio ad duplum: l3 dupluz nō sit petittū in libello: eo qz duplū ve
nit tacite ex natura actionis. l. aquilie. Item probatur in. l. contra
negantem. z ibi expresse declarat Bald. in. iij. oppo. C. ad. l. aquil.
¶ Decimo predicta regula notabiliter fallit. quādo saltem edest
tacita vel implicita petitiō: ideo si actor vel etiam reus perat fm
se sniam

¶ Snia d3.
Add. c. qua
liter z qñ. el
ij. de accu.

le forma libelli

b ¶ Fallit in
papa z impe
ratore. adde
text. in. c. ad
petitionē. de
accu. Fel. in
c. in causis. in
ij. col. vers. si.
similiter di
xit Bald. de
re iudi.

se sententiam ferri: certe sub ista indefinita petitione, includit non
solū causa principalis, sed etiā causa expensarū: ideo tunc v3 snia
condemnatoria sup expensis: 3 alias nō sunt expse petite in libel
lō: ita elegāter determinat Bal. in l. pperandū. §. si autē alteru
tra. C. de iudi. vbi alle. Inno. ita tenere in c. grauis. de resti. spo. 2
ibi Inno. dicit, q8 in hoc reprehendit suū pceptorē Dy. qui Innum
tenebat. facit q8 nō. idē Inno. in c. sepe. de appel. ¶ Undecimo
fallit, in causa matrimonij carnalis vel spiritualis vel in alijs con
cernentibus periculus anime: q8 in istis fm veritatē fertur snia: 3
non conformis petitioni. ita dicit Lar. flo. in cle. sepe. §. j. in. ij. opp.
de verb. sig. 2 confert ad aliqua dicta in precedentibus fallentis.
¶ Duodecimo fallit, nisi qñ de nouo aliquid emergat. l. ediles. §.
32 item sciendum. ff. de edil. edi. ¶ Ultimo predicta regula genera
liter fallit, q8 non pōt ferri snia sup nō petitis: est verū qñ aliqua
non essent petita expresse: essent tamē de natura petitorū vel cor
relatiua vel correspondentia vel connexa, 2 pcederent ex eodē fon
te: tunc sufficeret 2 posset in illis ferri snia: quāuis aliter explicite
non sint petita. ita pulchre dicit Bal. in l. pe. C. de sen. 2 in l. j. C. de
sen. que pro eo q8 interest. vltra me. Adde gloss. not. in c. ecclesia
futura. in glos. in verbo in iudicium. ad fi. de cā pos. 2 pprie. ¶ In
ea. glo. ibi: sed ibi speciale odlo furis. istam gl. reprehendit Bar.
2 doc. q8 non est verū q8 ibi sit specialitas aliqua: q8 fur 2 moro
sus equiparantur. l. inter stipulantem. §. pen. vbi glo. ff. de verbo.
obli. sed est, q8 succedit obligatio ad interesse qñ quis non est pres
cise coactus ad rē: vt puta in fure. Contrariū tamē adduci posset:
quia imo fur tenetur ad damnum: 3 in effectu teneat ad restituē
dum. §. sic itaq. insti. de act. dixi in l. nam 2 si fur. §. eo. tamen pōt
responderi. ¶ In ea. glo. ibi: fauore libertatis. Istam solu. repro
bant omnes: q8 3 tex. in d. l. si loquatur in libertate: tamē in mille
locis habemus q8 snia debet esse conformis libello etiam vbi non
est fauor libertatis. ¶ In ea. glo. ad fi. Istā gloss. in fi. est singu. ad
33 duo fm Ludo. ro. hic. ¶ Primo habes ex hac glos. q8 in causis in
quibus nō requiritur libellus: vt puta in causis summarijs, si por
rigatur libellus 2 sit ineptus: per hoc non vitatur processus nec
iudicium. 2 ad hoc istam glos. ponderat Bald. ante Ludo. in l.
2 si sine. in pe. col. C. ad trebel. 2 in l. j. in. ij. col. C. de re iudica. ¶ Ba
noz. in c. bone. el. ij. in vlti. not. de elec. tenet Bal. 2 Inno. in l. si per
illum text. ff. de libe. 2 posthu. Istam conclusionem glos. confirmo
ex pluribus. ¶ Primo ex regula que habet, q8 quando aliquid nō
requiritur de necessitate: si illud interueniat etiam inepte, nō ha
bet vitare actum. tex. est in l. j. in prin. C. de rei vxo. actio. Secun
do confirmo per illud q8 vult glos. singu. in §. multis. in verbo in
transitu. insti. de libert. que glo. singu. dicit, q8 quando actus pōt
expediri sine presentia iudicis: 2 si fiat in presentia iudicis, 2 mis
nus solenniter, per hoc non vitatur actus: 2 de illa gloss. facit fes
tum Bal. in multis locis in l. consentaneū. in v. col. C. quomodo
2 qñ iudex. 2 in l. ij. in. ij. col. C. de iure emphi. 2 in c. j. §. si q8 vero.
de pace iura. fir. in vlti. sey. 2 per illam gloss. dixit in specie Bald. in
l. nec quicq. §. vbi decretum. in vj. colum. in ver. sed si dubitatur si
possum ingredi. ff. de offi. procō. 2 leg. pone. ego propria auctoritas
te possum ingredi possessionē. iuxta l. creditores. C. de pig. 2 licet
possum propria auctoritate vigore pacti intrare possessionē: tamen
vado ad iudicem 2 peto licentiā absq3 citatione partis, nunquid
vitiatur iste actus: 2 decidit ibi Bal. q8 non: q8 tñ intellige vt ibi
per eum. Tertio confirmo per illud q8 vult alia not. glos. in l. qui
testamento. §. qui contrarium. ff. de testa. q8 in casu in quo non re
quiruntur testes: puta in testamento mītis in expeditione. si in
tali testamento sunt testes pater frater vel mulier aliqua: tale testa
mentū non vitabitur: vt dicit illa solēnis glo. Quarto confirmo
per illud q8 decidit Bal. in l. j. in fi. C. de manu. vin. 2 semp putau
34 mirabilem decisionem. ¶ Donec q8 iudex in snia dicat: q8 per tales
2 tales testē est mīhi probatū plene q8 titius dz centū sempromio:
ideo condemno eum ad illa centum 2c. si in actis reperitur istos
duos testes nihil scire de hoc, nunquid per hec vitabit snia. rñdet
Bal. q8 nō. imo v3 snia: mouet q8 nō tenet iudex in snia exprimere
causam quare sic iudicet. c. sicut. de re iudi. gl. 2 Bar. in l. ij. §. igno
minie. ff. de infā. ergo si iudex expressit causam que nō est vera: per
hoc nō dz vitari snia. allegat Inno. in c. in presentia. de renun. tñ
istud vltimum non pono pro constanti. sed remitto me ad adod.
precipue Alex. in l. si is ad quē. ff. de acqui. here. Stat ergo ex pre
dictis vera conclusio gl. q8 in causis in quibus non requiritur li
bellus si detur nō solenniter seu ineptus libellus, nō vitat iudiciū
neq3 processus: 2 per istam regulam quaz dedi de libello dixit in
specie sing. Bar. nec legi ab aliquo alio tactū in extranaganti ad
reprimendā. in verbo figura. in. ij. col. circa me. q8 si princeps rescri
bat q8 in aliqua cā procedat simplr summarie 2 de plano: vel sit
causa in qua de iure cōi possit procedi sine figura iudiciū: certe in
istis causis non requiritur libellus: sed qualisqualis petitio. cle.
sepe. de verbo. sig. pone q8 in talibus causis quis porrexit libellū
sed non solennem. iuxta glos. in l. j. in prin. in glos. mag. ff. de eden.

dicat Bart. q8 illud nō habebit vitare: hinc subicit ipse Bar. q8
isto casu sufficeret libellus vel petitio gñalis. Et pōdera q mens
Bar. est, q8 etiā si opponeret apte, in istis causis summarijs etiaz
parte opponente pcedat libellus generalis: alias si pars non op
ponat procedit libellus incertus 2 obscurus in oibus causis. l. fi.
in fi. C. de anna. excep. et sic si intelligeres bar. parte nō opponēte
non sufficeret. Illam decisionem Bart. referunt 2 sequit quāuis
aliter non declarent Joā. de lig. Pet. de anc. 2 Joā. de imo. in cle.
sepe. in prin. de verb. sig. Illud dictum Bar. multū commēdat et
sequit Alex. Inno. in l. si ita stipulatus. §. chrysogonus. in. ix. col.
de verb. ob. et in consil. cccxxvij. inci. in hac cā 2 lite. in. ij. col. lib. ij.
Sed ipsemet. do. Alex. in consil. cxlvij. incip. in causa executionis
mote. in. iij. col. lib. ij. referens illud dictum Bal. quod in causis
summarijs sufficit libellus generalis, dicit quod illud dictū proce
dit parte nō opponēte: sed si pars opponeret etiaz in causis sum
marijs nō pcederet libellus vel petitio generalis: 2 subdit, q ita
vidit obseruari in ciuitate Bononiē in magna et ardua causa, in
qua ipse erat advocat. mouet, q8 dictū doctoris dz semper inte
ligi fm legem quā allegat. dixit Bar. in l. non soluz. §. si liberatio
nis verba. ff. de libe. leg. sed Bar. pro illo dicto allegat. l. fi. in fi. C.
de anna. excep. et illa l. intelligitur in libello generali parte non
35 opponente 2c. ¶ Scdo 2 fortius mouetur in causis summarijs in
quibus requiritur qualisqualis petitio: tñ illa qualisqualis pe
titio, dz ita procedere vt reus fiat cert. an velt cedere vel contem
dere, als si cogeret nō declarare, aufere defensio quento. allegat
duas glo. in d. cle. sepe. vnam in verbo pronuntiatio. aliā in verbo
contestatio. 2 isto mō intelligēdo dictū Bar. nihil seruiret nobis
ego teneo, q8 etiā pte opponēte illud dictū Bar. procedat in cau
sis summarijs: nec est opus alia declaratione, 2 in hoc gñssit sin
gularitas illius dicti. 2 q8 ista sit Bar. patet ex dictis eius: q8 di
cit, q8 v3 qualis qualis petitio. dato quod nō sit solennis. et dato
item q sit generalis: 2 q8 illud dictū Bar. procedat etiaz parte
36 opponente. ita tenet Alex. sibi Inno. in cōsi. cccxxvij. §. allegato.
¶ Scdo principaliter ista gl. est singu. ad aliud fm Ro. hic, pro
limitatione eius q8 vult gl. insti. de obli. in glo. super verbo scdm
circa si. dñ dicit. Item per cōpetentes actiones als non procedit
libellus: vult ista gl. q sentētia lata sup inepto libello, ipso iure sit
nulla. 2 illam gl. alle. ad hoc Bal. pro sing. in l. actori. C. de rebus
credi. 2 in l. si ff. de iusti. et iur. 2 in l. ex hoc iure. in penul. colū. ff. de
iusti. 2 iur. in l. exceptionem. in. ij. col. C. de proba. 2 est bonus tex.
in l. fi. in verbo nil agit. 2 ibi bal. Inno. 2 Moder. ad hoc not. ff. de
libe. 2 posthu. 2 est bo. text. in l. si finita. §. j. in verbo. nihil gñmit.
ff. de tut. 2 ra. dista. Itē est bo. text. in l. fideiussoz. in prin. in verbo
frustra aggrauare. 2 ibi Bald. ad hoc not. ff. de neg. gest. notant
Lano. in c. cum dilecti. per illum tex. de emp. 2 ven. 2 in l. vnica.
C. vt que defunt aduo. illa regula debet limitari. fm hanc glo. nisi
essemus in causis in quibus non requirit libellus: tunc si poriges
ret libellus etiā ineptus, snia sup eo lata nō esset ipso iure nulla.
ratio. q8 nō est de solēnitare iudiciū vt dixi. Sed contra istā gl. pon
dero videri gl. in l. perinde. la. ij. §. si ff. ad l. aquil. 2 est gl. mag. quā
non ignorauit Bal. in l. diffamari. in. ij. col. C. de inge. 2 manu. sed
concorda sic. q8 gl. illa loquit qñ sumus in casu claro q voluit ius
dex ordinare pcedere: sed ista glossa loquit in casu dubio Et ad
hoc vide q no. Panoz. in c. bone. el. ij. in vlt. no. p illū tex. de elec. 3
nō credam, q8 illud q8 ibi dicit Panoz. sit verum: nec q8 probat
in illo tex. Et p hec est expedita ista notabilis lex.

- 1 An possit agi in subsidium gtra bona filiorum a patre ali
mentatorum, si pater nihil habet.
- 2 An debitor speciei sine mora libere a quantitate.
- 3 An emptori cōpetat certi cōditio, vel actio negotiorū gestorū.
Ad petendū precium q8 habuisti ex venditione rei mee.
- 4 Precium quādo succedat loco rei. §. 2 quid in feudo. §. 2 quid in
hypotheca. 7.
- 9 An filia vsurarij dotata, teneat creditoribus in foro conscientie.

Si eum seruum. Precium rei mee que
causa lucratua possum condicere. h. d. Pro intelligen
tia quero, que fuit ratio dubitandi in ista l. rñde q8 v3
debatur q8 contra istum venditorem nulla competeret actio: non
sem personalis: q8 oritur ex cōtractu vel quasi, ex delicto vel quasi
vt declarauit in rub. §. e. sed hic cum legatario nihil horum fecit:
ergo 2c. nō etiam realis: quia rei vindicatio non datur nisi cōtra
possessorem, vel illum qui dolo desit possidere: sed iste non possi
det nec dolo desit possidere: ergo 2c. 2 si dicat q ex quo talis ven
ditor habet precium serui, videbat posse quēniri si dubitaret: q8 di
co q8 istud nihil est, in particularibus precium nō succedit loco rei.
l. veditor ex hereditate. §. j. ff. de here. vel act. v. alle. in gl. bar. not.
limitans in l. qui a debitore. per illū tex. ff. de here. vel act. ven. tñ
his nō obstantibus determinat contrarium: q8 hic penes quē est
precium cū aliena iactura locupletaret. ¶ Not. q8 aliqui in sub

fidium permittit qd possit agi contra eum qui h3 comodū rei mee. concoz. l. si me z titiū. j. eo. z facit ad q. quā format Bar. in. l. his so-
 lis. ff. de cōdi. inde. z reliquit indecisam. pone mutuo frumentum
 patri pauperi qui nil h3 in bonis z pascit filios: z isti filij habent
 bona materna possum agere cōtra filios qui fuerunt alimentati
 ex eo vt in subsidij teneant ad solutionē dicti frumenti. facit bo.
 ter. in. l. ei q. C. quod cum eo. facit qd no. Bal. in. l. si. C. ad macedo.
 Scdo pōdera qd in ista. l. videt. qd vna cōclusionē Bar. z est
 magis cōis qd qn quis est debitor quātitaris respectu certe spe-
 cie. perēpta illa specie sine mora ipsi. liberaf etiā a quātitate. ita
 ponit Bar. in. l. qd te. in. j. col. s. e. vbi alle. quinqz ter. nam hic iste
 erat debitor precij. z sic quātitaris. respectu serui debiti. z sic spe-
 cie: qn perēpta specie ante morā. nō liberaf. qn teneat ad precij:
 z super solutione relinquo vos cogitātes. Tercio pōdera qd in
 dicio meo hic vī ter. qd nō solū vero dñō habēti verū dñiū succur-
 rit in subsidij re vedita perempta cōtra veditōrē. iuribus alle. in
 glo. sed etiā succurrit habēti improprij dominiū z iure singulari
 prout est in legatario. qui ante traditā sibi rem legatā nunq dicit
 habuisse veruz z proprij dñiū. Hinc est qd non datur sibi directā
 rei vendicatio: sed vt illic: vt per Arc. in. l. j. ff. de lega. j. Quarto
 pondera ter. hic loqui in seruo mortuo. vt ibi. eo mortuo: z quare
 ter. dicat hic declarat: vt hic p Bar. Adde qd idē esset si seruus ex-
 taret. sed esset vsucaptus ab empore. l. si. ff. de neg. gest. Adde idē
 si nō esset vsucaptus: sed esset veditus homini potēti. vt per Bal.
 in. d. l. si. z in. l. mater. alle. in glo. Ad qd vltimum adde bene facere
 no. per glo. in. l. j. in prin. ff. qui sa. cog. z p Bar. in. l. si. in prin. j. e.
 Glo. in verbo condicere. diuiditur in tres partes prin. Primo
 respondet tacite qd nō Scdo format qd nō necessariā. Tercio
 colligit notabile z alle. duos ter. cōcoz. postea opponit z nō soluit.
 Scda ibi: item ex cōstertia ibi: item not. hic argumentum. Rursus
 prima pōt subdiuidi in duas. In prima declarat ter. dicentē con-
 dicere. vt loquat. de certi z dictione generali: de speciali aut loqui
 non pōt: qd hic nullū est mutū. In scda rīdet. qd declarando quō
 possit cōpetere certi z dictione generalis: qd fin bar. d3 dari specialitas
 aliqua ad hoc vt de certi cōdictio generalis. scda ibi: cum em v-
 niat. Rursus scda pars principalis subdiuiditur in quatuor par-
 ticulas. In prima rīdendo tacite qd nō refert opi. quorundam ter-
 ticular. In prima rīdendo tacite qd nō refert opi. quorundam ter-
 nentium. qd etiā re vedita extante procederet ista. l. qd possit agi
 ad precij. In scda gl. tenet qd nō. In tertia per viā fallentie respon-
 dendo qd nō gl. facit tres casus prin. In quarta glo. assignat ratios
 nē ad mēbra superius posita. scda ibi: sed nos cōtra. tertia ibi: nisi
 causam habeat a me. quarta ibi: nā in superiori. z dñ glo. alleg. l. si
 nō sortē. s. libertus. voluit allegare in. ver. sed hec inquit. Rursus
 tertia pars prin. subdiuidit in tres particulas. In prima facit qd
 dictum est. In scda alle. duo iura concordantia. In tertia glo. op-
 po. z non soluit. z inquantū oppo. de. l. veditōr ex here. adde qd vo-
 luit allegare in. ver. sed hoc in re singulari. In ea. glo. ibi. l. certi
 conditio. s. eo. habes duas conclusiones. Prima est qd ad petē-
 dum precium qd habuisti ex venditione rei mee cōpetit certi con-
 dictio generalis: z in hoc glo. optime dicit. Scdo vult gl. qd mihi
 etiā cōpetat actio negotiorū gestōrū. z in hoc gl. etiaz verum dicit
 in se. iuribus allegatis in ea. tñ ad terminos huius. l. glo. nō bene
 dicit fin Bar. z doc. hic. vt hic p eos. z Bal. in. l. j. C. de re. alie. nō
 alienā. vide glo. in. l. item si pupilli. s. item querit. in verb. ipso ge-
 stu. ff. de neg. ge. z ita tēneo quāuis Sali. hic per duo fundamenta
 leuia quibus rīdet do. Alex. teneat qd nō. z ideo non curo refer-
 re. Ex ista scda pte glo. habes colligere conclusionē. z primo de
 bes aduerte. qd ter. noster ponit casum in seruo mortuo. qd gl.
 est nunqd si extaret seruus possim agere ad precij. z gl. tenet qd nō:
 z idē videt. tenere ter. hic. q loquit in seruo mortuo. Et ratio est in
 promptu. qd qn res extat mihi dñō cōpetit rei vendicatio z posses-
 sōrē merito tunc nō cōpeteret actio in subsidij que dat ex equitate
 te huius. l. sed qn res mea perempta est: tunc ex equitate compe-
 tit mihi actio ad precij. Istam cōclusionē gl. limitat Bar. nisi ser-
 uo extate ratificasset: qd possem agere actione neg. gest. vt hic per
 eū cū cōcoz. de quibus per do. Alex. hic. z l3 aliqui dīcant Bar.
 qd nō est verū. qd ratificādo liberē eū de euictione: vt hic p Alex.
 rīdeo qd Bar. intelligit de periculo future euictionis. z vide etiaz
 eū Alex. reprobat. in. l. qd dōtis. in. xvj. col. ff. sol. mat. post Bald.
 z Imo. ibi relatos. Aduerte tñ ad duo. Primo qd l3 oēs teneant
 qd per ratihabitionem ita cōpetit actio neg. gest. sicut si esset pres-
 scripta: z hoc ex equitate tñ non esset apponere os in celum tenere
 qd dixit Bar. qd non sit ex equitate: sed ex ratihabitione. z ad hoc
 vide text. in. l. si cum vno. z Fulg. z Paul. de ca. C. de nego. gest. z
 Fulg. in. l. si pecuniā. C. de neg. gest. Scdo aduerte. qd sicut possum
 in subsidij habere ratam venditionē rei mee: l3 non meo nomine
 factam: ita possum habere ratā exactionem debiti: l3 non factam
 meo noie. ad hoc vt cōpetat mihi actio nego. gest. glo. est not. in. l.
 eius qui in prouincia. in verbo neg. gest. j. eo. quā Barto. ibi in. iij.
 colū. no. pro extentione. l. nostre. s. l. vltime. allegata in glo. tamen

aduerte. qd ista lex cum similibus procedit in re mea: sed non pce-
 dunt quo ad debita. ter. est in. l. venditor ex hereditate. ff. de here.
 vel act. ven. Item vult ista gloss. qd qn aliquis habet causam a
 me. possum indistincte agere ad precij. Bar. reprehēdit gl. qd ter.
 quē alle. gl. nil probat. z ego dīci qd. l. allegare per bar. nil probat
 ad propositum suum: sed loquuntur: qn quis reddit rem commo-
 dataz sed deterioratam: melius facit. qd si commodatarius dolo
 se alienauit: dato quod res sit perempta: tñ odio dolo si fingitur
 extare z pōt repeti. l. si. ff. de dolo. ma. z est text. in. l. j. s.
 si. cum. l. seq. ff. de po. per quā oportet intelligere decisionē Bart. z
 est de mente Pau. de ca. z Lud. ro. hic. In ea. glo. ibi: sed ar. cō-
 tra. adde qd est in verbo: sed hoc in singulari. z l3 glo. non rīdeat
 tamen ter. ibi ponit verā doctrinā quā sibi ascribunt doc. z Et est
 talis. quod in vniuersalibus precium succedit loco rei: sed non in
 singularibus. z ita loquit verficulus: sed hoc in re singulari. Et si
 dicatur. qd in text. nostro erat res singularis: z tamē precij succe-
 dit loco rei. rīdetur. qd hic de rigore non succedit: sed de equitate
 re perempta. Et de hac materia an z quādo precij succedat loco
 rei: habes glo. in. l. labeo z fabinus. s. j. ff. de verb. sig. no. Bar. in. l.
 qui a debito. ff. de his que in frau. credi. z in rub. ff. sol. mat. z in cō-
 si. incip. punctus talis est. dñā. p. Bal. in. l. mater. in. iij. z. r. colū. C.
 de rei ven. z in. l. si vt proponis. eo. ti. z in. l. j. C. de rei ven. z in. l. si vt
 proponis. eo. ti. z in. l. j. C. de ser. pig. da. ma. z Et ista doctrina fas-
 cit ad pulchram qd nō. pone aliquis vsurarius nil h3 in bonis nī
 si ex vsuraria prauitate. filiam quā habet locauit semprior: z in
 dotē dedit mille ducatos: postea moritur maritus: filia non vult
 esse heres patris: qd si vellet esse heres nulli dubij qd teneret. per
 c. tua nos. de vsur. sed solū vult habere dotē suā: nunquid in foro
 conscientie teneatur creditoribus. Federi. de se. in consi. lxx. incip.
 qd talis est. mirabiliter determinat qd ista filia nō est obligata ad
 aliquā restitutionem: mouetur inter cetera: nā vsurarius qn ma-
 ritauit filiam. bene dedit pecuniam vsurariam marito: sed mar-
 tus consumpsit. eo mortuo restituitur dos: z sic alia pecunia. que
 non est vsuraria: ergo filia illam non tenetur restituere: miror non
 de eius decisione: sed de eius fundatione. z inuenio quod decisio-
 nez Fede. sequitur. do. Lau. de rodul. doc. floren. in commento. c.
 cōsuluit. de vsuris. in. lxxj. q. in si. istud etiā tenet Bal. in. l. rez quā.
 C. de iure do. z ibi limitat dictum Fed. nisi filia habuisset fundum
 in dotē. z ille fundus mortuo marito restitueretur: nā tūc filia be-
 ne teneret. alle. l. vir ab eo. ff. de iu. do. Ego considerabam. qd pro
 ista decisione Fede. faceret ratio: qd dos data filie succedit loco
 eius legitime. dixit Bart. in. l. titio centum. s. titio genero. ff. de cō-
 di. z demō. z Bar. in. l. si. ff. de his quibus vt indig. dicit qd succe-
 dit loco alimentorū. Punctus est. dato qd filius non debeat ha-
 bere legitimā ex vsuris: tamen videt quod saltem filius possit pe-
 tere alimenta: z sic quod filia pro alimentis possit retinere dotem
 per not. per Barto. in. l. si. s. si a socero. ff. de his que in frau. credi.
 Cano. in. c. cum tu. de vsur. referunt deci. Fed. z ea reprehendunt:
 quia tenetur filia ad restitutionem. z mouent per fundamentum
 Fede. qd retorquetur in eum: qd dos est quid vniuersale. Bart. in
 rub. ff. sol. mat. in. si. z in vniuersalibus. precium succedit loco rei.
 Adde Spe. in. ti. de vsur. in versi. pone vsurarius. qd si quis emit
 librum a iudeo etiam in isto precio. non posset retinere. Sed du-
 bium est an hoc procedat in feudo: vt si princeps cōcedit mihi cas-
 trum in feudum: z pro filiis z pro quibus dederit: que verba sunt
 huius effectus: vt vasallus possit alienare sine contentu domini.
 text. est in. c. j. de feu. non ha. natu. feu. per quem ter. dicunt multi.
 idem esse etiam in emphiteosi. quando sunt ea verba cui vel quis
 bus dederit. Bald. z Angel. in. l. cum essent. s. plurium. ff. de ser.
 rusti. pred. z Bald. in. l. j. in. xlv. q. ff. de re. diui. Albe. de rosa. in. l.
 fina. in vlti. col. C. de iure emphi. ibi alias dixi. Pone ergo quod
 ego qui vendidi castrum pro mille duca. habeo precium: nūquid
 dicar vasallus z teneat ad seruitia sicut primo. dubij stat in hoc
 an precium succedat loco rei in feudo. Joan. and. in addi. Specu.
 in titu. de feudo super rubri. in vlt. q. determinat quod sum vasal-
 lus sicut prius. quia precium succedit loco rei. alleg. ter. in. l. si rem
 z precium. ff. de peti. heredi. sed Bal. in. d. c. j. de feu. nō ha. na. feu.
 examinat istam materiam in vlt. colum. late. z concludit contra
 Joan. and. licet de eo non faciat mentionem: maxime illa ratione
 quia sequeretur quod pro vna re essent duo vasalli. z pro eo facit
 doctrina quam. s. dedi. z do. Fran. de are. in consi. xij. quod in
 cipit: viso z diligēter considerato themate. in. ij. col. facit mentio-
 nem de deci. Joan. an. z Bal. z tenet opi. Bal. z determinat cōtra
 Joan. an. quia non remanet vasallus. dato qd habeat precium: z
 istud melius videtur probari. Quid autem sit in hypothecaria
 an precium succedat loco rei. habes glo. ordina. in. l. j. in glo. si. ff.
 de distr. pig. z ibi Bar. multum not. z per eam dicit se alias ob-
 tinuisse in. q. de facto in quadam muliere paupercula. z illam glo.
 not. etiā Bart. in. l. qui a debito. in. si. ff. de his que in frau. cre. se-
 quitur etiam Bar. in. l. si. s. si pte facta. in vlt. col. C. de iure delibe.
 Ange. in

Si eum an
 soluitur

An z qn
 precij. Ad
 de. l. si rem z
 precij. ff. de
 peti. here. z
 ibi bar. gl. in
 l. si cū seruū.
 ff. si cer. pet.

Aug. in l. si rem et precium. ff. de pe. here. et si bene cōs. deres inue-
mes qd verba doctorum loquuntur in singularibus. Altim ad
uerte qd in omnibus casibus in quibus precium succedit loco rei:
ut est in vniuersalibus. Illud procedit per fictionem legis: ideo
in vniuersalibus si aliquis interrogetur: an habeat illam rem: et
cū iuramento respondeat qd nō, dato qd habeat precium illius rei:
tamen nō mēdax nec perurus. Licet in istis vniuersalibus
precium succedat loco rei: quia illud est ex fictione: sed iuramen-
tum est de veritate et tendit ad veritatem: ergo et c. ita dicit nota-
biliter Bal. in l. cogi. in pe. col. C. de pet. heredi.

Actio ex stipulatu cōpetit ad incertū: nō aut ad certum.

Si quis certum. Ex stipulatione con-
petit actio ex stipulatu sed certi conditio. h. d. Not.
ex hac. l. qd actio ex stipulatu cōpetit ad incertū: nō

autem quando aliqd certū promittit. Et si stipulatio continet
ret certum et incertum: tot censet esse stipulationes: qz quatenus
cōtinet certū, cōpeteret certi cōdictio: quatenus igitur incertū:
cōpeteret actio ex stipulatu. Ita declarat not. Bart. in l. lecta. in
vlti. col. vbi dicitur. J. eo. Aliud exemplū in quo vnamet stipula-
tio continet certum et incertum: habes in l. liber homo. s. fin. ff. de
verb. oblig. et tex. in l. scire debemus. in prin. in ver. stipulationem
quoqz. ff. eo. et predicta ponunt Pau. de cast. et Alex. hic. Et glo.
in verbo certū. diuiditur in quatuor partes. Primo colligit not.
qd hz duas partes. Secundo opponit qd primum vno modo. Tertio
opponit alio modo. Quarto opponit qd hz partē notabilis. scdū
ibi. sed primo dicto est contra. tertia ibidem ad idem qd. quarta
ibi: ad scdm est qd. In gloss. ibi: solu. abis. speciale: ita etiā respo-
det gloss. in l. j. s. j. C. de rei vro. acti. Quia tū ista videtur modica
specialis: dicunt Salic. et Fulg. quod posset responderi ad istud
contrarium: ut gloss. respondet ad precedens contrariū. Jason.

Mutans in refectionem, preferatur alijs creditoribus. nus-
mero. 2. 3. 4.

An mercator vendens, preferatur alijs creditoribus in suis mer-
cibus.

Melioramenta facta in re obligata: an pro eis hypothecata sit
illa res.

Socius quando teneatur ad refectionem.

Reditor. Mutans in refectione edificio-
rum, hz actionem priuilegiatam.

h. d. Et No. qd mutans pecuniam alicui in refectione
nem domus vel edificij, habet priuilegiū: ut preferat
omnibus creditoribus: prout est tex. in l. inter dū. vbi glo. et Bar.
declarat. ff. qui po. in pig. ha. Aduerte qd iste mutans habet
triplex priuilegiū: et istud voluit dicere gloss. licet clare nō des-
claret: sed plenius declarat glo. et Bart. in d. l. inter dū. Primum
priuilegiū est, qd illa domus resecta censetur mihi tacite hypo-
thecata. text. est in d. l. inter dū. Secundum priuilegiū, qd cre-
ditor mutans in refectione preferatur in hypotheca illius dor-
mus, etiam alijs creditoribus anteriori tempore. glo. et Bal. in d. l. in-
ter dū. Tertium est, qd creditor iste preferatur omnibus creditoribus
anterioribus in actionibus personali. l. j. ff. de priuile. credi.

Attende tū diligenter, qd ad hoc ut ista lex et similes locū ha-
beat, duo copulative requiruntur: primo quod pecunia expresse
fuerit mutuata ad refectionem rei: scdō requiritur qd res actus
liter fuerit resecta: unde si qd simplr mutasset pecuniam: hz debi-
tor cōsumperit in refectione edificij: nō hz locum ista lex. l. pro-
curatoris. s. si duas. in verbo plane. ff. de tribu. J. si pecunia nō
esset qsumpta in refectione domus: hz ad hoc esset mutuata: tunc
cessaret rō assignata in d. l. inter dū. etia licet. s. sed et si sic. ff. de
in rem verso. Limita primo istā legem: ut procedat si domus re-
secta extat: alias secus. gl. in l. j. in gl. si. parua. ff. de cel. bonorū.

Secdō limita istā legē et similes que loquuntur de priuilegio pres-
tationis: ut habeat locū respectu sortis principalis: nō aut res-
ctu pene adiecte in actu, et ideo in tacita hypotheca fin. Pau. de
ca. in l. ideo cōdēnatus, per illum tex. ff. de compen. Tertio limita
ista legē: ut pcedat, quatenus pecunia mutuata fuit necessaria
pro refectione edificij: secus est in eo pluri quod fuit mutuatum
vltra qd necessitas refectionis exigeret: qz in illo pluri cessat istud
priuilegiū: ut est optimum argu. in l. fin. ad si. princ. ff. de exerci.

Quarto pro limitatione predictōrū aduerte: qd mutans heredi-
co. in refectione, nō hz priuilegiū hypothecae: ut in simili dicit text.
in aut. idē priuilegiū. C. de here. Abb. in c. qz gaudemus. de di-
uor. Quid aut si mutauit pecuniam ut faceret edificij de nouo, vel
ut nouū edificij emeresset: an habere triplex priuilegiū: de quo. s. di-
xi. Primo qd in illa re de nouo edificata vel emptā. nō habeo tas-
citā hypothecā nisi sit dictū. licet. C. in qui. cau. pig. ta. cō. Secdō
dic qd licet nō haberet tacitā hypothecā: tū debeo pferri ceteris
creditoribus. l. qd ga. ff. de priuile. credi. Tertio dic qd et si esset expresse
actū, qd talis res de nouo edificata vel de nouo emptā esset mihi

hypothecata: licet excludantur alijs creditores: tū nō excluditur
actio dotis. s. h. p. cōsequēter. in aut. de equa. do. vñ sumitur aut.
quo iure. C. qui po. in pig. ha. et ibi vide glo. magistrum. Et No. tamen
diligenter, qd si mercator vendidit merces suas alijs merca-
tori et transfert dñm: et iste mercator promittit soluere in certis
nundinis: postea aufugit: et extant merces vendite, comparēt alijs
creditoribus: nunqd mercator qui vēdidit illas merces: habeat alijs
quod priuilegiū in illis mercibus: veritas est qd nō habet pri-
uilegiū nec preferat alijs creditoribus: quia extant dicte mer-
ces. text. habes ad hoc meliorem de iure in l. quidā fundum. ff. de
in rem verso. per quē tex. ita determinat Dy. Bart. et cōmuniter
doc. in l. si cum dotem. s. si. ff. solu. ma. Bal. in l. si. C. cōmo. et in l.
eum cui. C. de act. et obli. et in l. in reb. in. ij. colū. C. de iure do. quā-
uis igitur: et male tenuerit idē Bal. in l. pro debito. C. de be. aut.
iu. pos. Sed salua Bal. vno casu, qñ pecunia fuisse expresse et no-
minatiz mutuata ad emēdum tales merces que fuissent emptæ:
tunc tales merces censentur obligate, et in illis preferatur omnibus
creditoribus prioribus. text. in l. cum quis. vbi glo. approbata. ff.
de priuile. credi. imo plus mutans expresse ad emēdū tales mer-
ces habet tacitam hypothecam in illis mercibus. ita glo. in aut.

quo iure. C. qui po. in pig. ha. Et No. quod quando obligo
tibi aliquam rem: postea in illa re facio magna melioramenta:
certe quicquid sit melioramenti: qualecunqz sit, censet hypothe-
catū. text. est clar. in l. si fundus. s. ij. ff. de pig. qd intellige, qñ ille q
hypothecauit rem, est ille q fecit melioramenta: ita log. d. l. si fun-
dus. s. ij. sed si alius fecit melioramenta: forte alius ad quem res
peruenit: nō aut ille qui hypothecauit: tūc res nō esset obligata
cum melioramentis. l. fin. C. de pdi. et oibus rebus nauicul. lib. xi.
et ibi Bar. sequitur Pau. in l. si conuenerit. s. si fundus. ff. de pig.

actio. Et No. et discerni iuuenis vnum tex. valde notabile in ma-
teria, in l. si fratres. s. si idem respondet socius qui cessantis. ff. pro-
so. qd si res communis eget refectione, et socius meus nolit reffe-
re: hēgo refficio mea pecunia: et illa intra quatuor menses nō
restituunt cū vluris: qd priuat pte sua, quē text. alle. gl. nra. et de illo
tex. Ang. are. in. s. actioni. in materia locietatis facit magnum te-
nuis: et ibi aliqui plenius dixi. Et in verbo habebit. diuiditur in
tres. In prima declarado text. declarat in quo cōsistat priuilegiū
tex. et dicit qd in duobus: dic melius qd in tribus ut dixi in text.
Secundo alle. simile. Tertio gloss. se remittit de hac materia: se-
cunda ibi: idem priuilegiū est: tertia ibi: et plene dices.

Miles pupillus et ecclesia habent quadruplex priuilegiū.

Pro nonien suus, est equiuocum.

Si pecuniam. Per procuratorem mili-
tis sicuti per tutorem vel
curatorem: querit actio militis: tam q principalē debito-
rem q cōtra fideiussores. h. d. Pro clara igitur intelligen-
tia huius tex. oppo. nam text. videtur ponere priuilegiū in milite
sicut in pupillo, et priuilegiū sit qd si procurator militis mutua-
uit pecuniam, et acceptit fideiussores, qñ actio militis: etra hoc vñ
spāle: imo idē est in quacunqz persona cui pōt queri per alium ex
actu naturali et corporeo: puta numeratione p regulā. l. ea q ciuis
liter. ff. de acqui. re. do. et declarauit in l. certi qdictio. s. si nūmos. s.
eo. debes aduerte qd text. dicit, qd pcurator mutuauit suo noie
illud pñomen suo, pōt intelligi. s. militis: vñ suo. i. procuratoris. si
intelligis suo. s. procuratoris, tunc est magnū priuilegiū militis: si
aut intelligis suo. i. militis, nullū est priuilegiū circa actionē pñ-
cipalē: sed circa actionē q fideiussores erit priuilegiū: hodie tñno
fin. Bar. hic et idē tenet Barto. Sali. Pau. de ca. Lud. roma. et
Sali. in l. ij. C. per quas pso. no. acq. Ludoro. et Moder. in l. stipus-
latio ista. s. si stipuler. de ver. obl. et in l. ita stipulatus. s. chrysogo-
nus. eo. titu. nec dicas qd illa. l. ij. sit correctoria, et qd nō debeat
extēdi: qz omissis multis vbi. d. Alex. nō est correctoria sed limita-
toria: et ad hoc vide que plene dixi post Bart. in d. s. si nūmos.
in. ij. combinatione Bar. aduerte qd intelligendo text. primo mō
q est clarior et melior intellectus: iste tex. ponit clarū priuilegiū: et ut
intelligas et tex. et gl. debes aduerte qd miles et pupill. et eccle-
sia habent quadruplex priuilegiū. Primum est, qd si procurator
priuati stipulet noie priuati: et cōferat vba obligatiua in psonam
dñi, stipulatio nulla est: qz dōz pferre vba obligatiua in psonā suā, et
executiua in psonā dñi: alis nō valeret. l. stipulatio ista. s. si stipus-
ler. palle. in gloss. et doc. et est p regulā text. in l. quecunqz. ff. de act.
et obli. In hoc est spāle in milite et pupillo: qz si talis pcurator sti-
pulado pferat vba obligatiua in psonā dñi, vñ stipulatio. text. est
in l. en qui. s. qui actori. ff. de cōsti. pec. alle. in glo. et ibi in text. Se-
cundū priuilegiū est: qz p stipulationem pcuratoris nō qñt actio
dñi: sed ipsi pcuratori directa querit, et cedere tenet per actionē
mādati dñi. l. possessio quoqz. s. si. ff. de acqui. pos. i hoc est singu-
lare priuilegiū militis et pupilli per hunc tex. qz p eorū pcuratōrē
qñt utilis sine cessione. Tertium priuilegiū est, qd pcurator priuas
ti stipulatus simplr, censetur stipulatus noie suo et nō dñi. l. et ma

amendator
dita. alij ced

melioramenta
hypothecata

aff.

Ciuitas. Secunda Jasonis super Digesto veteri.

gis. ff. de solu. in argu. priuilegium est in procuratore militis: vt presumatur stipulare noie dñi militis vel minoris zc. z text. est in l. post mortē. §. j. ff. quā. ex factu. z in l. j. z. ij. c. ij. Quartū priuilegiū est militis pupilli z ecclesie: qz si aliquis etiam non procurator emat aliquid de pecunia istorum: res empta statim et ipso iure efficitur ipsius militis pupilli vel ecclesie. text. est in l. si vt pponis. C. de rei ven. alle. in glo. licet regulariter secus sit: qz res empta ex pecunia mea regulariter nō dicat mea: imo plus, si pecunia esset dotalis: z ex illa emeretur res: res illa non efficeretur dotalis. l. ex pecunia. C. de iure do. glo. in l. si procuratoris. §. si duos. in verbo plane. ff. de tributo. ¶ Et predictis oibus que dixi: z dicunt in gl. habes tu iuuenis notare, qd istud pronome suum, est equiuocū: z propterea dubitauit alibi Bar. z dicit habuisse questionē de facto: pone doctor medicine in testamēto instituit heredem alium doctorem medicine: z si contigerit illum mori grauauit: vt restitueret suos libros titio: quomodo intelligitur suos libros: an testatoris, an verbo heredis. Eodem modo quādo testator grauatur restituere bona sua. Bar. in l. cum in testamento. ff. de au. z argē. leg. notabiliter dicit, qd in dubio dñz intelligi suos. i. testatoris pillū text. z gl. in l. ex facto. in prin. vbi Bar. z Imo. notant ad hoc. ff. ad tre. facit gl. in l. quoties. in. §. si. in verbo ipse. ff. solu. mar. z qd nos. Bar. in l. vide. ff. de fun. in l. r. z ita remanet expedita ista lex cum gl. glo. in verbo exēplo. primo declarat text. secūda ibi: sic z alias ponit vnum dictum. tertia ibi: z caue opponit z soluit. Jason.

- 1 An ciuitas obligetur ex mutuo contracto per eius administratorem. 12. 13. 14. quid in alijs contractibus. §. 16. et. 18.
- 2 Et quid delinquendo an homines de vniuersitate vel singulas res teneantur. 3. 4.
- 3 An princeps obligetur ex contractu.
- 4 An ex contractu facto per principem, transferatur dominiū sine traditione.
- 5 Contractus vel epistola principis habet vim legis, et quid in ciuitate. ibidem. 8.
- 6 An ciuitas vel vniuersitas possit creare syndicum obligadi eas. numero. 10. 11.
- 7 Exceptio non numerate pecunie, semper ciuitati competit.

Ciuitas. Ista est solēnis lex propter materias quā habet: vt etiā exordit Paul. de cast. hic. Diuiditur in tres partes. Primo ponit vna decisio. Secūdo ponit limitatio illius decisionis. Tercio ponitur alia decisio. secūda ibi: si ad vtilitatē eius. tertia ibi: alioquin ipsi soli. z. h. d. Ex mutuo celebrato. per administratores nomine ciuitatis: obligatur ciuitas si pecunia sit versa in vtilitatez ciuitatis: alias tenetur administrator. h. d. Pro figuratiōe casus: aduerte qd debet poni casus in administratoribz z antianis ciuitatis seu prioribus, non in potestate z pretore qui sunt deputati ad ius reddendū: vt declarat Barto. in l. principalibus. §. eo. ¶ Nota ex ista lege qd ciuitas nō obligatur ex mutuo celebrato per eius administratores nisi pecunia versa sit in eius vtilitate. Contra istud nō opponat Bar. qd imo ciuitas indistincte debet obligari ex mutuo. Nam bonum est arg. de contractibz ad delicta, z contra. l. omnem. cum gloss. ff. de iudi. ff. sed ciuitas delinquendo obligatur. l. metum. §. animaduertendū. ff. qd metus causa. ergo eodē modo ex tractu pro sol. Bar. hic facit quatuor casus principales. Et si consideras totam distinctionem Bart. vult dicere: qd ideo in hac. l. ciuitas non obligatur ex mutuo: qz mutū fuit actū p actorē qui nō habebat mandatū ad hoc: alias secus, si esset contractū ab hñte mādātū: tūc ciuitas obligaret ex mutuo sicut ex delicto. Tu posses clarius rñdere in examine inquantū Bar. dicit, bonū est ar. de delictis ad §. 2c. nō est verū: nam pupillus z ciuitas equiparatur. l. res publica. C. ex qui. cau. maio. et pupillus obligatur delinquendo: nō pñendo. l. auxiliū. ff. de mino. glo. no. in l. si quis in tantam. C. vnde vt. ergo non sequitur, ciuitas obligatur delinquendo: ergo z eodē mō pñendo deberet obligari. Itē aduerre, inquantum Bar. indistincte claudit qd ciuitas obligatur ex delicto: nam in hoc est diminutū: imo debet intelligere prout notabiliter limitat z itelligit ipse Bar. ad quē semp recurrimus in l. aut facta. §. si. ff. de pe. i. vlt. col. nec alibi ponit illā doctrinā quā nunq obliuiscaris: qz ciuitas tenet et obligat ex delicto: qñ oēs de ciuitate cōicato pñlio z pcedente de liberatione iuerunt ad delinquendum: alias secus. Illam doctrinā Bar. refert. z simpliciter sequit Abb. panos. i. c. dilectus. ij. z ibidem Joā. de ana. de simonia. z idē Abb. in c. in genesi. in. ij. col. de elec. z ita ante oēs tenuit Joā. an. in c. felicit. §. si. de pe. in. vj. z in nouel. z ibidem plenius Bem. in. ij. col. z multū notabiliter cano. precipue Lar. flo. in cle. j. in verbo ciuitas. in. ij. qd. de pe. Ang. in confi. cl. iij. incip. cum multitudo. ¶ Et ideo p doctrinā Bar. in d. l. aut facta. §. si. cōsult in specie Pau. de cast. in qñ. lxxvj. inci. in causa fortij zc. nō sufficere qd probatū fuerit hoies vnius terre cōbussisse certū senū nobilis: ad hoc vt libellus cōtra

vniuersitatē terre procedat: cū nō fuerit pbatū qd fecerint prius cōmunicato cōsilio, quod requiritur: vnde agendū est ztra singulares personas que ignē iniecerunt. Itē z scdo per predictā doctrinā refert Jo. de ligna. doc. bonos. in cle. j. de pe. se alias cū magimo honore defendisse ciuitatē Boni. coram Papa: vt non posset ciuitas tanq rebellis puniri vel subijci interdicto: etiā si homines ciuitatis fecissent rebellionem: ex quo non apparebat qd de hoc pcessisset collegialis deliberatio: ita etiā refert ibi Imo. in. ij. col. z Lar. flo. in. ij. q. Hinc z tertio ex predicta doct. Bart. et Jo. an. consuluit etate nostra Franci. are. iurisconsultoz etatis nostre proculdubio princeps, in enosi. cl. ix. incip. sicut Joā. dicit in Apocalyp. pñ. i. xvij. co. z seq. qd ciuitas Florentina nō potuit de iure ex cōmunicari per papam Sixtum, vel subijci interdicto: ex eo qd Florentini interfecerant archiepiscopum Florentinū z cardinalem captiuauerant: eo quia cum non fecerint pcedenti de liberatione z cōsilio ad hoc: quis commisissent homicidiū, nō poterāt omnes puniri: sed debebant puniri singulares persone que commiserunt homicidium. Stat ergo, qd ciuitas non potest puniri ex delicto facto etiam presentibus omnibus de ciuitate: nisi pcesserit cōsiliū delinquēdi: limitat Bar. in loco prealleg. nisi ciuitas postea ratificauerit: qd factū fuit per hoies ciuitatis, vt in exemplo ibidez per eum adducto: per gl. no. in l. sed z si dolo. §. si. ff. de dolo. z glo. in l. aliud. §. refer. ff. de re. iur. z licet Are. in l. j. §. pupillus. ff. de acquir. pos. reprobet istam limitationem Bar. Tu tamen adde vltra Bar. ad hoc facit glo. no. in c. cuz dis lectus. vbi Bald. in vlti. col. ad hoc no. de or. cōg. vbi no. Bal. qd quando canonici ratificant tacite delictum commissum a prelato, tenentur ex ratificatione: z ibidem dicit Bal. qd idem est in ciuitate vel populo qui delictum commissum per singulares pños ratificant: z illā limitationē Bar. referunt: z sequuntur Abb. panos. z Joā. de ana. in locis preallega. ¶ Confirmo per illud quod voluit Be. de ancha. in cōf. cl. ij. incip. ex narratis in facto. in. vj. col. vbi dicit qd illa doc. Bar. qz ciuitas non pōt conueniri vel puniri ex delicto facto p ipsos homines ciuitatis: nisi pcesserit cōsiliū zc. debet intelligi in delicto momētaneo: prout facere homicidiū: vt etiā exēplificat Bar. secus vbi delictum haberet causam cōtinuam z successiuā, vt est rebellio, guerra: z si in istis tenetur ciuitas: eo qz habet tractū successiuū: vt ibi per eū. Ita etiam refert Joā. de ana. in c. dilectus. cl. ij. in. xj. colum. de fimo. idem tenet Be. de ancha. in d. cle. j. de pe. z ibidem Lar. qd vltimum bene pondera: qz videt refragari cōsilio Joā. de ligna. s. relato. circa defensionē ciuitatis Bonos. ppter rebellionē: naz rebellio habet causam successiuā: z ista erit scda limitatio. ¶ Tercio mo z tertio: z erit tertia nō limitatio ad doctrinam Bar. z ex eo formaliter dicit Sali. in l. j. C. de seditionis. vbi dicit, qd delictum in omittēdo imputatur vniuersitati z ciuitati, quis nō sit factū cōicato cōsilio, vel pcedēte deliberatione: eo qz hz cām successiuam: secus in delicto in committēdo: tūc enim procedit doctrina Bar. Ad pdicta adde qz nō decidit Panos. z dicit qd est suū nouum dictum in c. constitutus. cl. j. z in c. cum cā. in vlt. char. de testi. Vbi dicit, qd licet alias factū familiaris nō impuisset dño. c. cū ad sedē. z ibi glo. magistra. de resti. spo. ponunt doctō. in c. per trus. de homi. Istud est verum, nisi delictum familiaris haberet causam successiuam: qz tunc dñs nō prohibendo presumit accōmodare eius consensum. sed si cām momentaneam haberet vt in homicidio. Et nota predicta: qz valde vtilia sunt. Ex predictis tu prouecte habes colligere quartā solu. ad oppositionē Barto. nam superius retuli tres solutiones. Itā dicit Bar. ciuitas obligatur delinquēdo: ergo etiā debet obligari cōtrahēdo: z sic mutuum accipiēdo indistincte: nam non est verum qd ciuitas obligetur delinquendo, nisi prius cōmunicato cōsilio: sed cōicato cōsilio si delinquat bene tenetur, idem esset in mutuo zc. ¶ Secūdo principaliter adde inquantū Bar. cōcludit, qd si ipsa ciuitas seu cōsiliū (qd totam ciuitatē representat) cōtrahat mutū, qz nō habet locum ista lex: tunc enim ciuitas indistincte obligaret ex mutuo: z istud probat duplici fundamento. Primo, qz si ciuitas obligat delinquēdo, ergo z cōtrahēdo. d. §. animaduertendum. Secūdo probat subtiliori rōne: nam non est dubiū, quin ciuitas potest condere legem vel statutū super alienatione reruz suarū. l. prohibere. §. plane. ff. qz vi aut clam. z tale statutum pōt allegari vt lex: ergo zc. Adde qz istā cōclusionē Bar. reprobant Rapha. Fulgo. z Alex. hic in. vj. col. eo qz iste due rōnes Barto. nihil valent, in primis inquantū dicit, ciuitas obligat delinquēdo: ergo eodē modo cōtrahēdo: nō est bona psequētia, p illud qd superius dixi. Sed fortius dico qd nec ciuitas obligat etiā delinquēdo: nisi pcedente cōsilio et deliberatione omnium: vt. s. dixi. Item scda ratio Bar. nō videt vera: imo probat magis contrarium: nā dū dicit, qd ciuitas potest cōdere leges vel statuta zc. est verum. Item dum subdit, qz tractus celebrati ab eo qui habet potestatem condendi habent vim legis: z istud est verū, sed dum

has obligatur ex

postea

postea infert, qd civitas ligat et tenetur ad observantiam suorum contractuum: istud non est verum: nec est illa bona consequentia: quia lex non ligat condentes: et sic civitas non ligatur lege sua l. pe. ff. de arbi. no. Lano. in. c. j. de cōsti. in. vj. et Bart. in. l. j. ff. quod quisq. iuris nec legislator potest sic legem condere: quin ad sui libitum liceat ab ea discedere. l. si quis in principio testamenti. ff. de leg. iij. nisi salvando istud fundamentum Bar. dicat, qd qñ lex transiit in contractum sequentes (in quibus terminis loquitur Bard. hic): tunc non est amplius revocabilis p. litem eorum. s. ex his. ff. quod cuiusq. vniuer. l. quod semel. cum glos. ff. de decre. ab oz. fa. Bart. in. l. omnes populi. in. iij. q. tertie questionis prin. ci. ff. de iust. et iure. Cyn. Bald. in. l. digna vox. C. de le. fus. Lano. in. c. novit. de indi. Tamen pro conclusione Bart. que est vera: l. 3. ei rationes non sunt bone: habes tex. in. c. qd quibusdam. de fideius. so. et in. c. j. de depo. ¶ Tertio principaliter adde, inquantū Bar. concludit et miles allegatur: qd omnes contractus celebrati a ciuitate vel principe qui potest legem condere, habent vim legis: et ita possunt allegari in similibus causis, sicut si essent leges: vt p. Bar. hic: et in. l. si vnus. s. pactus. ff. de pac. in vlti. colū. et pro hoc est melior tex. de iure: quēz alle. Bar. in. l. pe. in verbo vt poter. cōtractibus imperialibus legis vicem obtinentibus. et ibi Bart. et Bald. no. C. de dona. inter vi. et vro. Bar. in. l. cesar. per illum text. ff. de publi. et Bal. in. l. j. circa prin. et ibi Paul. de cast. ff. de cōsti. prin. Et ibi dicit Bal. qd cōtractus facti a principe vel a ciuitate vel ab alio qui potest legem condere, non solum habent vim legis, imo plus: licet princeps sit solutus legibus. l. princeps. ff. de legi. l. digna vox. C. eo. tñ princeps bene ligatur lege conuentio nis seu cōtractus. et dicit Bal. in. l. j. C. de seru. et aqua. licet Deus subiecerit leges principibus: tamen non subiecit actus (cum sint de iure gentium) quin ipsi ligentur contractibus per eos celebra tis. Adde etiam Bal. in. l. j. in. iij. col. C. de here. vel act. ven. vbi dicit, qd eodem modo cōtractus fiscales habent vim legis et cōtra ctus. Et ad predicta adde qd per istam regulam decidit Panoz. in cōsti. c. xxi. qd incip. illud de iure querit, qd cū pacta iura cum habente potestatem legis condende, habeant vim legis: sequitur qd quemadmodū lex posterior recipit interpretationem fin. p. cedentem: ita pacta scēa simpliciter plata facta cum principe, de bent intelligi fin. antiqua capitula. ¶ Adde etiam qd per istā re gulam ego infero nouam rationem, quare ex cōtractu facto per principem transiit in dñum sine traditione: vt per Balan plus dñs feudoz. in. x. colū. quē sequit Alex. in cōsti. c. cxxviii. qd inci pit: in hac cā et lite. i. vlt. co. et in. l. iij. in prin. de acq. poss. cū cōcor. quas posui in. l. quoties. C. de rei v. nā huius credo esse rationē: quia ex quo actus principis hz vim legis: vt per doc. hic: ego hz beo qd per legem transferretur dominū sine traditione fin. Bal. in. l. j. in. no. C. eo. de le. et in. l. si in. iij. col. C. de sa. sanc. ecc. et Lano. in. c. cum dilectus. de consue. ¶ Adde qd eodem modo epistola trās missa per principē vel ciuitatem vel quēcumq. aliu q. hz p. tatem legis cōdēde, hz vim legis: et pot. in. l. iij. alle. p. ro lege. ita no. Ang. in. l. iij. de veniūt. s. ceterū. pillū tex. ff. de pe. hē. et ibi dicit Angel. qd ista qd vigeat tunc de fctō in ciuitate Tarusij. ad cuius p. tates quedam epistola fuerat transmissa per serenissimū dñum Venetiarum: nam fuit dubitatum, nunqd illa epistola faceret ius quo ad alios in simili casu. dicit Ang. fuisse determinatū qd sic, pillū tex. ad idē est tex. in. l. j. in verbo per epistolā. ff. de cōsti. prin. Istud idē no. Pau. de cast. in. d. l. j. in verbo per epistolam. ibi tñ Pau. li mitat istud vltimū esse verum, qñ tales epistole sint redacte in volumē iuris cōmuni, vt sunt decretales epistole edite a pon tificibz, q. sunt redacte i volumē decretalium: sec. si nō sunt redacte i volumē iuris cōis vlt. statutorū: et si ista limitatio est vera, decisio Ang. in. d. s. ceterū. non erit bona. Alio et scdo modo limitat no. idē Ang. in. l. j. in prin. ff. de fer. per glos. ibi valde no. quod verum est, qd papa vel imperator rescribendo vel epistolam transmittē do, dicitur legem cōdere: qñ talis epistola habetur pro legis. Istud solum habet locum in papa vel imperatore vel alio principe qui non recognoscit superiorē, vel priuilegio, vel cōsuetudine: vt sunt Veneti: vt per Bar. in. l. hostes. in. iij. colū. ff. de capri. et possi. re. sed si epistola emitteretur a rege comite barone vel a ciuitate rez cognoscente superiorē, nō haberet vim legis. istā limitationē sequū tur Raph. Ful. et Alex. i. d. l. j. ff. de fer. ita et p. suluit Alex. in p. sil. c. cccclxij. incip. alias de facto p. sul. rñdi leon. istud idē incidēt bi cit Alex. hic. i. vlt. col. facit. l. j. et ibi no. Bar. et Ful. C. de of. p. se. pre to. et cogita quare sec. in actu inferioris a principe q. hz vim legis. Stat ergo ex p. dictis, qd actus celebrati a principe vel ab alio q. pot. legē cōdere, sunt vt lex: istud vltimo limitat. d. Bartho. vero. in trac. ser. rust. p. dio. in ti. de seru. tute vic. in. x. qd. in. iij. col. illius r. q. omis, v. p. procedat qñ actus fieret sup. rebz ciuitatis vel ciuiuz: sec. i. his q. nō spectāt ad ciuitatē sed ad superiorē: vt ibi plenius p. cū. et ite attēde qd ois actus factus a principe vel ciuitate, non solū hz vim legis: sed hz naturā actus bonēfidei. ita dixit singu.

Bald. in tit. de pace cōstan. s. si qd. no. nec alibi ab alio tactū legi. ¶ Quarto principaliter adde et hoc aduerte: qñ ē difficilis passus, inquantū Bar. cōcludit, qd civitas vel vniuersitas potest creare syndicū, et dare illi p. tate obligādi ciuitatē vel vniuersitatē et sin gulas personas, et res et bona singulatiū psonarū, et dicit qd istud prouenit: qñ q. ciuitas facit, hz vim legis: si istud est verū, sequitur in practica: pone ciuitas patauina creauit syndicū: et in instrō des dit potestātē obligādi ciuitatē et etiā singlas psonas, et bona eoz: certe fin. hoc poterit fieri executio q. singulares personas et bona eorum. Adde qd istud idē tenet Bar. in. l. sicut. i. p. n. ff. qd cuiusq. vniuer. no. et in. l. iij. in prin. et ibi Ludo. ro. et Moder. ff. de re iudi. et idem Bar. in. l. pe. vbi Bal. idem tenet. C. de do. inter vi. et vro. Bar. in. p. si. xciij. incip. viso puncto questionis. idē tñ Angel. hic. et Raph. cu. in. l. continuus. s. cum quis. ff. de verb. ob. et Bal. in. l. j. s. quibus. in. iij. col. ff. qd cuiusq. vniuer. no. Bald. vbi no. li mitat in. l. etiaz. in. iij. col. C. de execu. rei iudi. Istā decisionē Bar. reprobat Bal. in. l. j. C. ne si. pro pat. motus, quia illud quod dicit Bar. qd cōtractus celebratus a principe vel ciuitate habet vim legis: procedit quando talis contractus fieret animo condendi legem: et abhibita forma que requirit in. l. condēda. sed qñ creat syndicum, nō facit animo condēdi legem: et ideo vt decisio Bart. procedat, esset opus qd antea ciuitas conderet statutū, qd omnis contractus ab ea celebratus haberet vim legis. Istam opi. Bal. sequitur Pau. de cast. hic: et in. l. iij. s. actor. ff. de re iudi. et pro ista opi. q. Bart. consuluit Alexan. imo. in cōsti. p. iij. incip. viso the mate supra scripto et omnibus deductis in eo. in p. e. colum. de quo non parū admiro: addo bene facere pro ista opi. l. 3. ipsi nō dicant illud quod dicit Bal. in. l. continuus. s. cū. q. s. in vlti. colū. et ibidē Pau. de cast. ff. de ver. ob. et Bal. in rub. C. de p. hen. emp. in. iij. q. q. Bar. tenet et Sali. hic: q. allegat bonā et notabilē gl. q. Bal. in. l. j. in glo. magna post me. C. que sit longa consue. vbi vult glos. qd princeps vel ciuitas non pōt per statutum obligare vel alienare res vniuz priuati etiā sibi subdit: etiā principaliter istud agendo. Quid tenēdū: teneat aliq. quicqd. velint, ego in isto notabili et vti li passu: puto sic debere distinguī: et si casus accideret ita consule rem. ¶ Aut ciuitas creauit syndicum, et dedit ei potestātē vt pos sit obligare vniū vel duas personas in singulari: eis non consen tientibus: et credo qd nō possit in effectū: et probō per fundamē tum Bar. qd retorqueo od oppositū per limitationem eius: crea tio syndici facta a ciuitate hz vim legis vel statuti. est verum. sed qñ ciuitas facit statutū debet illud facere generaliter: sed si facit contra singulares personas non habet vim legis. et factum non valet: quia obstat exceptio doli. text. est melior de iure in. l. j. ad fi. ff. de excep. do. per quē tex. ita in specie determinat ipse Bart. in. l. omnes populi. in. v. qd. p. inci. ad fi. ante q. incipiat seram. ff. de iust. et iur. et idem Bart. in. d. l. j. in. j. col. ff. de ap. reci. et in. l. iij. toties. ff. de polli. et in. l. antiochēsum. ff. de priu. credi. Ange. et Moder. in. l. j. ff. qd q. iur. Lano. in. c. cū oēs. de cōsti. Abb. panoz. in rub. extra de cōsti. et propterea alibi querit Bar. in. l. nemo exte rus. C. de iude. nunquid ciuitas vel communitas possit statuere p. tatiū rebz vendendis in ciuitate, et determinat qd sic: vñmō sta tutū generaliter fiat. sed si statutū faceret ciuitas q. particulares psonas nihil valeret: imo plus dicit, qd si isto casu ciuitas faceret statutū q. iudeos nihil valeret: imo plus dixit Bal. in. l. quing. C. quoz ap. nō reci. et in. c. cum ordinē. de rescrip. qd etiā si statutū esset generale quo ad p. ba. tñ, in effectū esset singulare et q. certas personas, nihil valeret, et posset opponi exceptio doli, per tex. quē dicit ad hoc no. in. l. j. ad fin. ff. de excep. do. ¶ Pro isto vltimo adde benefacere qd consuevit Pet. de ancha. in cōsti. p. iij. incip. sup. du bio trāsmissio. et in cōsti. c. xiv. incip. optimis rōmbus, vbi egregie cōsuluit nō valere in effectū statutū ciuitatis Spoleti: l. 3. esset con dituz p. verba generalia: ex quo in effectū dirigebat q. molendina que habebat archiep. ex liberalitate regis vngarie. Istam deci sionē refert et sequit ipsemet Pet. de ancha. in cōmen. c. canonū sta tuta. de cōsti. in. x. q. prin. p. si. ego q. rō q. stionē in qua p. sului. et istā decisionē sequit Alex. in p. sil. c. cccclxij. incip. visa facti narratione. in vlt. colū. Et sic ex p. dictis cōclude, qd si ciuitas crearet syndicū ad obligādi vniū vel duas psonas, non valeret in effectū: in istis terz minis proprie loquit gl. quam alle. Sali. in. d. l. j. in glo. magna. post me. C. que sit lon. p. se. et ibi Bald. ita no. declarat in. iij. colū. Aliqñ creat syndicus a ciuitate vel ciuitate, cū p. tate vt possit obli gare oēs psonas ipsius vniuersitatis. non restringendū ad par ticulares personas: tunc cōcludo, qd ex causa publice vtilitatis possit syndicus obligare: alias sine cā nō possit: sed obligare sin gulas psonas nō respicit publicā vtilitatē: et qñ nos habemus qd princeps vel ciuitas non pōt facere statutū per qd auferatur ius priuati: nec obligare res subditorū nisi ex cā publice vtilitatis. glos. in. l. si priuatus. ff. qui et a quibus. et tex. in. l. antiochēsum. et ibi no. Bar. ff. de priu. ere. late Bart. in proe. ff. glo. et doct. in. l. fin. Cū cōtra ius vel vtilit. pub. Lano. in. c. que in eccliarū. de p. statu. et

a Trāsmis sa. adde se li. in. c. j. in iij. col. ver. in tex. ibi. de proba.

b Juris. ad de doc. i. c. si romanorū. rix. di. et doc. in. c. pastora lis. de iust. r.

omnes p. stat vendendū

c Syndicū. Adde bar. in. l. p. cura tiones. C. de decu. lib. x.

Cintas.

42

13

14

55

16

17

Opidius

4 Quadruplex est pignus.

Reditor.

Qui accipit pignus non idoneum

re residuo. h. d. habes ergo ex hoc text. qd creditor qui non accipit idoneum pignus, non per hoc sibi preiudicat: quin possit petere residuum in quo pignus non sufficit, ultra concord. glo. Adde tex. in l. j. C. de pig. z ibi glo. z doc. z text. not. in l. quesitum. s. si. ff. de distr. pigno. quem text. debuit allegare glo. dum corrupte allegat. l. qd in pignoribus. ff. de distr. pigno. qz illa non est: z ibi iuriscultus ponit casum valde no. ad propositum text. nostri. ¶ Huiusmodi aut pignus in dubio presumat idoneum, habes glo. no. qd sic. glo. est in l. h. in verbo redigere. C. de pig. quā pro notabili alle. Bal. hic: ¶ z per eam infert. qd cum pignus presumatur idoneum in dubio creditor non potest facere capi debitorum tanq̄ suspectum de fuga: z sequitur Alex. hic: adde etiam ad hunc tex. qd eodem modo non preiudicat sibi creditor q̄ stipulatus est a debitore si non soluat penā vel interesse: illa pena sit minor q̄ debitum principale: certe per stipulationē pene nō preiudicat sibi quo ad debitum principale: text. habes solennem de hoc in l. apud celsum. s. item queritur si eū. ff. de exce. do. ad idem est text. in l. predia. ff. de attio. emp. facit text. in l. si ita stipula. p. trono facta. ad si. ff. de ope. lib. ¶ Gloss. in verbo non amittit. primo ponit rationem dubitandi ad tex. istum. secundo decidit contrarium. tertio ponit vñ dictū. scda ibi: s. tñ gēit. tertia ibi: s. Veneti non seruāt. ¶ In gl. ibi: sed Veneti nō seruāt istā legē: istud idē dicit glo. in l. j. C. de pig. z glo. in l. z si pro mutua. C. si cer. p. et ibi Ang. dicit. qd ista lex nō habet locū in feneratoribus vel vsu rarijs: z sic in iudeis: z istud vltimū seqtur simpliciter Alex. hic: ¶ Quis pignus in iudeis tenet bald. hic in prin. quē intellige circumscripta z suetudine. ¶ Itē ad istā glo. z similes que dicit qd Veneti non seruāt istā legē: adde facere qd vult bald. in l. multis. in vlti. col. C. de te. mi. vbi dicit: ¶ qd Veneti reputāt se ita sapientes qd legibus viuere nolunt: z volunt viuere non legibus sed sua natus rali iustitia fm Raph. cu. in cōsi. ex. ¶ Extra glo. restat pulchrum dubium, nunquid ista. l. que pprie loquit in pignore cōventiona li, habeat etiā locū in pignore ptozio vel iudiciali: z pro huius, intelligētiā debet scire iuuenes, quadruplex esse pignus in iure nostro: ponit gl. in l. j. z ibi Bar. no. C. qui po. in pig. ha. z glo. in l. j. C. de pto. pig. que ponunt differentiā inter pignus iudiciale, et ptozium pignus: est etiā pignus legale: de quo loquitur totus titulus in qui. cau. pig. ta. s. ff. z. C. q̄ aut sit differentia inter pignus cōventionale ex vna parte, z ptozium pignus vel iudiciale ex alia parte, habes gl. in l. j. z ibi Bar. clarius. ff. de pig. ac. z vltra differentias quas ponit glo. z Barto. ibi scias vñ aliam differentiā: debes scire, qd habet rem pignoratā ex cōuentione ad quēcūqz res pueniat habet eā sibi obligatā: tamē non potest agere hys pothecaria aduersus extraneos possessores: nisi prius excusso debitorē principali: aut hoc in si. C. de pig. tamen in ptozio pignore secus: quia possunt non excusso prius principali agere actione in factum aduersus extraneos possessores, ad quorum manus peruenierit res in quā missus eram: z sic habebam ptozium pignus: istud fuit singulare dictum Bal. in l. j. in vlti. colū. C. de his que in frau. cre. ¶ Ad propositum ergo dico, quod ista. l. non habet locū in ptozio pignore vel iudiciali, per. la. diuo pio. s. si pignora, cum ibi no. per Bar. ff. de re iudica.

1 Quid sit institutor vel exercitor.

2 An obligent dominum. in l. j.

Si institorem.

Ex contractu institutoris etiam serui, obligatur dominus propter eius iussum. h. d. Ad euidentiā debes scire ¶ quis sit exercitor: quis institutor: breuiter institutor in terra, exercitor in mari: institutor est qui negotiationem vniuersalem z questuariam in terris exercet: siue sit seruus seu liber: alias si vnum ex istis deficeret non erit institutor, sed procurator magnus: de istis est text. in l. si institutor. cum duabus. l. l. seq. z in l. si cuz villico. ff. de instito. declarat plene Immo. in. c. si. vbi plenius Immo. de fideius. Barto. Bald. in. d. l. institutor. z Bald. in. l. mandatum. in. iij. oppo. C. mā. z in rub. b. C. de exer. in. iij. col. z tu iuuenis habes glo. de hoc in l. liber. to. in prin. ff. de nego. gest. declarat Abb. Panor. in consi. xvi. incip. ad claram decisionem presentis dubij. in. j. colū. z ad declarationem huius tex. adde text. in. s. si. insti. qd cum eo. z si dominus fideiussit pro suo istitore tenet institoria. z fideiussoria. text. est not. in l. in eum. s. taberne. ff. de insti. Bald. in. l. si mādator. C. quod cum eo. ¶ Item amplius z extende istam. l. vt habeat locum nō solum in istitore vero: sed etiā in eo qui gerebat se pro istitore: z dñs sciebat, fm Bart. in cōsi. quidā vendidit istitorei carnificis vñ porcū. facit vulgatū dictū Innoc. in. c. ex parte decani. de res. scri. itē adde quod mirabiliter tenet Ang. in. l. cuz te in gallia. ad si. C. eo. ¶ quod quēadmodū ex contractu facto cū istitore obligat dñs: ita ex contractu facto cū dño obligat institutor seu facto, p. text.

diuiditur in tres partes. Primo extendit istū tex. Scdo ponit dubium. Tertio qrit qualr distingui debeat in hac materia z se remittit. Scda ibi: sed z ipe. Tertia ibi: z plene distingue in glo. ibi. idē dici debet in colligis, habes ex gl. extensionē ad hāc. l. ratio est fz Barto. z ita cū extensione gl. tenet Bar. Ang. Ful. z Lu. ro. hic: z Guil. z alij distinguant inter collegia magna z collegia parua: z sic etiam in simili distinguit Bart. in. l. j. ff. de albo scri. z circa hoc Alex. multa verba effundit. ¶ In verbo ciuitas. primo ponit q. ad tex. scdo ponit dictū pro extensione huius text. Secda ibi: item et res. In gl. ibi. l. j. lib. xj. illa lex probat post medium. ibi: qd exsolutū est ratione reip. profecisse doceatur, tñ parū facit: qz non loquit in eo qd habebat administrationē: prout hic fm Ful. Lu. ro. z Alex. hic. ¶ Circa istā glo. qd vult: qd creditor debeat pbare qd pecunia sit versa in vtilitatē ciuitatis, occurrit dubiū qualr probabit. glo. in aut. hoc ius porrectū. C. de sa. san. ec. dicit, ex solis cōiecturis, nec aliter declarat. z certe qñ acciperet pñte pplo vel cōsilio, nō requiritur alia probatio. ¶ Hinc offertur pulchrum dubiū, pone qd ciuitas idigebat illa pecunia tpe quo administrator nō pñte populo vel cōsilio acciperet mutuum: nunqd sufficiat dato quod aliter nō probet pecuniā versā in vtilitatē. text. in l. si. j. de exer. pbare vñ, qd sic: z ita p illū text. tenet aug. z Sali. Pau. de ca. hic. z Ja. bu. z Bald. in l. j. C. si aduer. cred. ¶ Huiusmodi tenet cōi ter doc. hic, qd illa. l. si. solū habeat locū i psona priuati, nō i priuilegiata, vt est ecclesia. ita Guil. Bar. Alb. Ful. Alex. Lu. ro. hic. Bar. in. d. l. si. de exer. z in aut. hoc ius porrectū. in pe. col. C. de sa. san. ec. glo. or. in. s. si vero quis. in aut. de ali. z emp. istud idē tenet Jo. de imo. in. c. j. de depo. vbi dicit istam esse cōem opi. adē tenet Ang. in consi. ccc. lvi. inc. qz omne datū optimum. in. iij. col. z pro qua communi opi. d. Alex. hic inducit tex. in. c. qd quibusdam. de fideius. in verbo manifeste cōstituit. licet forsan posset responderi qd illud vñ verificatur etiā in presumptionib. l. p multa que pono in l. j. C. de re iudica. cōclude ergo qd. d. l. si. non hz locū in ciuitate. z sic sufficit pbare qd ciuitas tpe celebrati mutui egeret pecuniam: nisi probet pecuniā esse versā in vtilitatē ciuitatis: aduerte tñ qz pma fronte vident Bar. z doc. ista materia sibi qñ: nā in quātū in superiorib. allegāt text. in l. j. s. nūc tñ. ff. de exer. videntur velle qd illa lex habeat locū in ciuitate: z tamē postea videntur qd. d. l. si. eo. tñ. nō habeat locū in ciuitate: sed pro cōcordia qz dera qd Bart. in superiorib. dñ alle. d. l. j. loquit qñ administrator hz mādātū a ciuitate, vel simplex vel limitatū: nā tūc ciuitas vñ iure priuati: s. in. q. ista Bar. loquit z doc. qñ administrator nulli hz mādātū. ¶ Itā cōem cōclusionē limitat Lu. ro. hic: nisi credi tor duo copulariue pbaret. primo qd ciuitas tūc egeret pecunia. scdo qd eo tpe fuerit pñsum necessitati ciuitatis, qz pñsum fuis se pñsum ex illa pecunia. ¶ Ista limitatio pbat p no. p Bart. in l. si. per illū tex. C. de ali. pu. prestan. z per Barto. in. l. cum seruus. ff. de ver. ob. facit qd vult Bar. in. l. si. s. z si prefactā. in. si. C. de iure deli. facit etiā qd no. Bar. in. l. si. ver. sed z si quis. per illum text. C. ad ma. in. l. si ventri. s. si. ff. de pñui. cred. nisi dicas qd ista similia loquuntur in personis non priuilegiatis: nos in priuilegiatis scilicet cūdo limita sin. cōmunē sniaz q hz. qd. l. si. de exer. nō hz locū in ciuitate: vt sit verū nisi ciuitas exerceret artē illā questuariā: puta mercaturā navigationis in mari. ita sin. limitat Bald. in rub. C. de exer. in. vj. col. z Alex. hic aliqd pungat ad oppositum. ¶ In ea. glo. ad si. habes ex glo. qd qñ administrator acciperet pecuniā mutuo noie ciuitatis, z vere pōt obligare res ciuitatis p tali mutuo. intellige etiā si nō hz mādātū ad hoc. l. si. q. de pig. alle. i. gl. ¶ Ista cōclusionē gl. obstat fortiter tex. i. l. dñm. ff. qd iussu. rñde ad illū tex. fm Pau. de cast. hic qd loquit in priuato, nos in administratorē publico: rō diuersitatis, qz administrator publicus ciuitatis, cōfēt habere mādātū a lege. l. preses. vbi doc. no. C. de trāsa. ideo nimirū si habet maiorē facultatē vt possit obligare res ciuitatis: vt hic latius per eū alibi tñ iuenio. qd. d. Abb. pa. in. c. nulli. l. de re. ec. non alie. ponderat ibi esse text. not. in verbo specialiter hypothecae: quod prelatas ecclesie pro cōtractu quē facit in vtilitatē ecclesie, pōt generalr obligare bona ecclesie: sed in spe non potest obligare rē ecclesie: puta illā z illā. Idē no. Abb. Panor. in. c. j. in. iij. no. de pñas. ¶ Tñ qz dera qz Panor. in. d. c. nulli. vñ facere text. in. d. l. si is qui. in verbo rem. pondera qd non dicit res: ergo videt qd spāliter possit obligare: z aduerte qz Ang. z Pau. de ca. hic: dicunt plus, qd administrator ciuitatis z ecclesie p dēctū vtili ipsi ciuitati vel ecclesie, nō solū pōt res obligare: sed etiā apz ponere penā in dēctū, si sit solita apponi: z pro hoc allego text. in. l. bene a zenone. C. de quadri. prescri. quē ibi multū norant Bald. z Ange. ¶ quod administratores z ambasiatores ad pacem contrahēdam possunt in capitulis pacis apponere penā: z non habuerunt mandatū ad hoc: z maxime si sint solita apponere bene facit text. iuncta glo. in verbo sententiā. in. l. si. ff. quod cum eo.

3 Veneti nolunt subijci legibus.

Et ambasiatores. ad de. l. cui iurisditio. ff. de iurif. om. iud. z Ang. in. l. bene a zenone. C. 8 quadri. prescrip.

ista l. na hz locum

Qui pecuniam. Secunda Jasonis super Digesto veteri.

- in l. j. §. penult. ff. de ex. quod est no. fin eum.
1 Exceptio non numerate pecunie, quando et quibus competi-
tat. nu. 2. cum limitationibus.
2 Quid in ecclesia et clericis.
3 Quid in pupillo.
4 Qui promissit accipere pecuniam, an possit non accipere.
5 Quando competat exceptio doli.

Qui pecuniam. Qui spe future nume-
rationis promissit, non habet
necesse recipere, h. d. iuxta istum tert. loquentem de eo
qui promissit sub spe future numerationis. Bald. hic
aliqua ponit, circa istam materiam non nu. pe. Ego autem ut istam materiam
clarius tradam, expedit per sex no. extensiones et quinque notabiles
fallacias. Scis quod in actu mutui, si aliquis pteat i apocha/vel pu-
blico instrumento habuisse et recepisse pecuniam: non potest conveniri des-
bitor ante biennium in effectum: quod potest opponere exceptione non nu.
pe. de ista loquitur tit. isti. de literarum obli. et C. de non nu. pe. maxime
in l. si ex cautione. ubi gl. magistra. Amplia in primis: quod ista ex-
ceptio non nu. pe. competit debitori qui in instrumento confiteretur se ha-
buisse et recepisse. c. mutuo a tali. et dicitur ista pteatione facio non spe
future numerationis: sed quod habui. adhuc competit ista exceptio
Bald. in l. si ex cautione. in j. col. in fi. C. de non nu. pe. quod ubi multum
exclamat. Jo. de imo. in c. si cautio. de si. instr. et ultra Bald. affirmo
per duo similia. Primo, quod qua fragilitate inducit debitor propter
necessitatem ad pteandum recepisse id quod non recepit: eadem fragilitas
te inducit ad renuntiandum. l. doli mali. ff. de noua. Secundo affirmo per
illud quod decidit sing. Bar. in l. si. §. idem q. sit. circa pn. ff. de p. di. in
de. ubi dicit singulariter et non obliuiscaris, quod si aliquis dicit res
nuntio codictioni indebiti, pteationi ob casu, exceptio doli et metus
et c. ista renuntiatio non facit quod possim interare codictionem indebiti
vel ob causam et c. quod an sit verum ibi referuo dicendum. Tercio exten-
do, quod dicta exceptio non nu. pe. competit et si debitor renuntiaret: quod
exceptioni non nu. pe. non potest renuntiari: istud tenent omnes doct.
in l. si ex cautione pteat. si mo plus, si faceret pactum expressum de
non opponendo exceptionem non nu. pe. non obstante renuntiatio-
ne et pacto expresso, poterit nihilominus opponere: ita dixit sing.
Bald. in l. in contractibus. in prin. in. iij. q. C. de non nu. pe. et ante
eum Spe. in ti. de obli. et sol. §. i. ver. sequitur. dum ponit formam
in hac materia: ratio est propter fragilitatem, ut dixi. Tercio exten-
do, quod ista exceptio competit et si quod pteatus esset in instrumento gua-
rigitato, nisi statutum spalliter prohiberet tale instrumentum oppo-
ni ex ce. non nu. pe. istud dicit Bald. hic: et idem addi. Spe. in ti. de ex.
sen. in. §. i. et in addi. Spe. in ti. de ap. ver. §. nunquid pteat. et in l.
si cam. C. de ex. rei iudi. et in d. l. in actibus. in fi. pncipi. Quarto
amplia, quod ista exceptio potest opponi, et si esset statutum in ciuitate quod
instrumenta publica non possint opponi aliquam exceptionem, nisi solutio-
nis vel simulationis et nulla alia: sed ista confessio facta in in-
strumento, si quedam simulatione determinat Bar. et no. Bald. in l.
ij. C. de post. et Bald. in l. pecunie. C. de sol. Quinto amplia, quod ista
exceptio habet locum etiam si confessus in instrumento recepisse pecu-
nia mutuo, dedisset pignus. text. habes ad hoc valde no. in l. j. C.
de non nu. pe. ubi Bald. multum no. Sexto amplia quod exceptio non
nu. pe. habeat locum etiam si quod pteatus recepisse cum iuramento.
text. est in l. si. et ibi Bar. et alij declarant. C. de non nu. pe. et ille text.
est vnicus in iure ad hoc. fm Bald. in c. que in ecclesiariis. in. xij. col.
de colli. licet Lano. dubitarunt p. c. cum contingat. de iure in. Istam res-
gula sic ampliatam limita nunc quod notabilibus modis: et possint
addi alie limitationes: sed sunt aut vulgarissime aut non vere.
Primo ergo ista regula singulariter fallit, quando aliquis in testame-
to confiteretur recepisse pecuniam mutuo: quod vel ipse vel heres eius pos-
terit queritur: non poterit opponere ex ce. non nu. pe. quod lex presumit
quod magis cogitat de morte quam de numeratione: istud ad literam di-
cit gl. in l. j. in gl. si. circa me. qua Bar. Bald. et oes doc. sequuntur et
multum no. C. de fal. ca. adiec. le. et illa gl. est vnica et singularis in ius-
te fm Bald. in c. literis. in. iij. col. de presun. et in titu. de pa. pta. in
verbo vassalli. et j. ad fi. Tercio predicta regula singulari fallit,
quando esset geminata pteatio, quod facit ut non possit opponere ex ce. non
nu. pe. si quando fieret ex intervallo. Ita voluit gl. no. in l. in actibus. §.
illis et in p. bis opponit. in pn. illius gl. C. de non nu. pe. qua glo. ad
hoc no. et reputat fm Lano. in l. si. §. de viro. in. xxi. fallentia.
ff. de ma. idem expresse tenet Bald. et Aug. in d. l. in actibus. §. sed quoniam et
istud idem ante oes voluit Jo. an. in addi. Spec. in tit. de do. inter. yi.
et viro. in rub. ad fi. Tercio principaliter fallit, quando debitor re-
nuntiaret expresse exceptioni non nu. pe. et iuraret, tunc sibi preiudi-
cat. ita Bald. hic: et Bar. in d. l. si. C. de non nu. pe. et ibi alij doc. pleni-
ter an sit verum nunc non disputo: vide doc. in illa l. si. Bald. in repe. l.
ij. ff. de iure in. circa me. Quarto fallit, quando post confessionem debi-
tor inciperet soluere aliquid ex delicto, et sic agnouit soluendo partem
quod pteat: ut possit opponere ex ce. non nu. pe. text. in l. cum fide.
ubi Bar. et Bald. no. C. de non nu. pe. quod intellige et limita: ut ibi

per Bar. Tercio sunt qui limitant, ut ex ce. non nu. pe. non habeat
locum in mercatoribus vel capsozibus, propter publicam fidem: ita se-
pe audiui a pteatoribus meis, per singularem gl. §. si. qui incipit ar-
getarioz. in. aut. de fidelit. et retuli in l. singularis. §. eod. titu. et
alle. Bald. in l. frustra. C. de non nu. pe. ubi Bald. alle. illa glo. pro sin-
gulari: sed ego volui reuideri Bald. qui non dicit sic: sed bene dicit quod
quod capsoz vel mercator promittit pro alio qui pteatus est se recepisse
se pe. mutuo: tunc dicit Bald. quod capsoz non potest opponere ex ce. non
nu. pe. per illam l. frustra. et d. glo. in illo. §. argentarioz. et propterea
Sali. in illa l. frustra. dicit, intellige quod capsoz non possit opponere
ex ce. non nu. pe. est verum, quando vult opponere ex persona suae: sed quando vel-
let opponere exceptionem pro eo pro quo intercessit, et quod possit.
Alius casus est in pteatione facta in iudicio: quod si quod in iudicio con-
fiteatur se recepisse pe. mu. non haberet aliquam exceptionem. gl. in
cto. tex. in l. j. C. de confes. in gl. ij. in primis p. bis: et pilla gl. istud fir-
mat ibi Sali. in. prima et tertia op. Sed istam limitationem ego
adduco aliqua. primo, no. per Bald. in l. siue apud acta. C. de trasac.
ubi non facit differentiam in iudicio vel extra: tunc duo reddunt me du-
bitum ad istam limitationem. p. mu. quod si quod pteat se recepisse ex causa
mutui et iurer, h. tunc ex ce. non nu. pe. l. si. C. de non nu. pe. et §. dixi. et
tunc iuramentum habet vim iudicii. l. q. iurasse. in fi. ff. de in lit. iur. imo habet
vim lit. et c. etiam si sit iuramentum extra iudiciale. l. na. et postea. in. §. si
is qui pteat. et ibi Bart. ff. de iure in. Confirma ista per: quod et si confessio
sit facta in instrumento guarigitato: quod habet vim iudicii, tunc habet locum ex ce.
non nu. pe. ut §. dixi. Sed de hac pteatione limitari non possit
hoc modo, ut pteat quod confessio sit in iudicio per viam cotentionis iuridici-
tionis: tunc enim non competit ex ce. non nu. pe. et ita loquitur Sali. ubi §.
sed alia quod allegauit pteat in confessione voluntarie iurisdictionis,
talis enim confessio non tollit ex ce. non nu. pe. et ex hoc collige pulchram
limitationem ad d. l. si. C. de non nu. pe. ut intelligat in confessione vo-
luntaria: secus in contentiosa. Ultra istas fallacias, quod excep. non
nu. pe. de iure civili non potest opponi nisi intra biennium, saluo nisi des-
bitor assumeret onus probandi in se. d. l. in actibus. in prin. ubi gl.
fin. de equitate canonica potest perpetuo opponi etiam vsque ad mille
annos, istud fuit sibi in regula locupletari. ad fi. de reg. iur.
in. vi. quod dicitur refertur sequit Aug. in. §. cl. vj. in. §. prima fratre
dicta dnam Aug. ubi dicit, quod dictum de. habere locum in oib. ter-
ris subiectis ecclesie, quo ad tpealitate. de quo etiam h. Bald. i. termi-
nis in l. si ex cautione. in. ix. q. z. l. in actibus. in prin. in. §. not. C. de
non nu. pe. et Bald. in l. cum quis. in. xj. et xij. col. C. de iur. et fac.
igno. Hinc dubitabam de vno in quo laborat Lano. Post. Ro. an.
Amo. et Panor. in. c. si. in vlti. col. de sol. querunt ibi nunquid
ecclesia et clerici in bonis patrimonialibus possint opponere ex-
cep. non nu. pe. perpetuo. Post. et quod sic: nam pupillus perpetuo oppo-
nit l. si. C. i. g. cau. in ite. rest. non est neces. ergo etiam ecclesia, cum egparatur
pupillo: et quod leges civiles non ligant personas ecclesiasticas quando sunt
preiudiciales, nisi sint approbate pontifice: et multa alia argu-
menta adducit breuiter Panor. ubi reprehendit et tenet Prius, quod
in clericis quo ad bona patrimonialia excep. non nu. pe. tollitur
elapso biennio: et istud idem tenent Anto. de bu. et ibi Panor. et alij
in. c. si cautio. de si. instru. ponit Lano. in repe. aut. similiter. C. ad
l. fal. in. vj. speciali quod habet pia causa inter iudicia: et in simili dixi in
l. ciuitas. §. e. non inuenio quod isti La. faciant mentionem de illo pteato
de. quod de equitate canonica, illa exceptio perpetuo duret. Secus
do principaliter dicit Bar. hic in fi. quod iuricon. per hanc l. deter-
minat. q. in l. pe. ff. qui po. in pig. ha. est corruptus Barto. debuit
allegare tex. in l. pe. que res pig. ob. pos. quem tex. alle. gl. nostra: et
sic habes ex hoc tex. quod debitor qui promissit accipere certam pecu-
niam mutuo, potest dimittere si vult. Hinc offertur pulchrum du-
bium: quod contra, creditor promissit mihi mutuare. caureos gratis
vsque ad annum, postea non vult, an possim eum cogere: vide quod sic, quod
que a prin. sunt voluntatis, et post facto sunt necessitatis. l. in com-
modato. §. sicut. j. com. per Bar. in terminis in l. fideiussoz. creditor
ris. ff. de fideius. determinat quod non possit cogi creditor mutuare,
per gl. in l. ad penam. ff. de ver. obli. ego confirmo per regulam illius
l. na. ex natura correlatiuorum est, ut quod statum in vno, et in alio vlt
statutum. l. si. de indi. vi. col. ubi Bart. et alij no. sed debitor qui promissit
accipere, potest non accipere: ergo et creditor potest non mutuare: facit tex.
in l. si voluntate. cum gl. C. de bo. promissit verum quod Lano. et Bald.
hic determinat Prius: ponunt Pau. de ca. et alij in l. §. solu. ma.
Ultimo ex illo tex. vlt. posse notari, quod et in actu nominato locus
est pteat, saltem in effectum: Prius vlt. facere regulam. l. in com. modato. §.
sicut. ff. com. pro sol. potest primo dici, quod in actu mutui celebra-
to, non est locus penitentie: et ita loquitur Prius: sed in mutuo contra-
hendo, bene est locus penitentie: hic fm Bald. vel scdo potest dici, quod in
ista l. iste tenet ex actu mutui notato: sic ad factum: et ad factum quod
pote est non obligat: imo soluendo interesse libera. l. si quod ab alio. §. si.
ff. de re iur. cum §. nullum interesse sit creditoris, non tenebit debitor ad
interesse. Blo. in verbo obstringat. primo respondet tacito con-
trario secundo querit de not. q. ubi dicit quid. In glo. ubi que
reo pig.

hodie defunctus
Lano. et per s.
Equiparatur. Ad
gl. i. ubi co-
paruerint, i.
c. ingrendu.
de pec. cle.
in qua ubi bar
ba. allegat
singulare.
in merale. per
et in m. §. 3
et 150 ff. de
et per
et in merale

res pig. obli. pos. l. pe. habes ex ista prima parte glos. duas princi-
 10 pales cōclu. f. Prima est, qd illud qd dicitur. qd qui pmitit acci-
 pere pecuniā, potest non accipere, nec se obligare: debet intelligi
 scilicet cū effectur: cū ista suppletione ad text. transit simpliciter
 Bart. et magis cōmuniter alij, sed ista suppletio nō est necessaria,
 debes aduertere, qd est differentia an quis cōfiteatur in scriptis, an
 nō: si in scriptis, mero iure obligat, s; habet exceptio. non nu. pec.
 q; pprie h; locum exceptio nō nu. pec. qn confessio fit in scriptis,
 in scriptura publica vel priuata, sed qn cōfessio nō fit in scriptis:
 sed coram testibus, nō obligat, et non habet locū illa exceptio, gl.
 in l. si non singuli. C. e. gl. et Bart. i. l. si ex cautione. C. de nō nu. pec.
 et in specie: ita intelliguntur text. nostrū. Albe. et s. ul. hic: est verū qd
 articulus est disputabilis, vide plene Joā. de imo. et Alexā. in l. si
 ita stipulatus. s. chrysogonus. s. de ver. obli. s. cō. habes aduertere
 re ad gl. nec te fallit, inquantū dicit, qd licet mero iure obliget: tū
 h; exceptionē non nu. pec. vel doli: tū si qd dederas leges quas alie
 gat glo. v. habuisse aliū sensū, qn qd pmitit p solēne stipulatio-
 nem sine aliqua causa, h; exceptionē doli. licet mero iure obliget
 l. ij. s. circa. ff. de exce. do. et habes veritatē istius gl. aliq; pmi-
 sit sub ipe satire numerationis et ego puto qd i ista materia ha-
 bemus tres exceptiones: et non inueniā declaratiū. Aliqñ cōfessio
 facta est in scriptis: et tūc pproprie cōpetit exceptio nō nu. pec. et de
 ista loquitur titū. C. de nō nu. pec. in l. si de lite. obli. Aliqñ cōfessio
 est facta corā testibus et nō in scriptis: tūc cōpetit excep. doli. nō
 autem exceptio non nu. pec. iste est casus in illa. l. ij. s. circa. ff.
 11 de exce. do. q; dolo facit qui petit pecuniā quā non dedit. f. Que-
 dam est exceptio in factū, qn in scriptura confessus sum habuisse
 pecuniā, et pmihi illā reddere per solēne stipulationē, isto casu non
 cōpetit exceptio nō nu. pec. sed exceptio in factum. text. est in l. cum
 vltra. C. de nō nu. pec. vbi glo. et doc. inuenio qd Abb. et Banor. in c.
 si. in viti. col. de sol. ponit aliā doctri. sed errat. C. In ea. gl. ad fi.
 habes ex deci. gl. in q. per eam formata nō. limitationem ad leges
 istā: vt procedat, qn quis volebat accipere pecuniā mutuo sine
 vsuris: sed si pmitit qd accipere pecuniā sub vsuris vsq; ad annū
 nō possit soluere intra annū vsuras vt se liberet: limitat doct. illā
 glo. nisi creditor inueniret alios quibus daret pecuniā sub vsu-
 ris eque bene mutuando. allegant. l. diem functo. ff. de offi. assel. et
 glo. in l. sed et ades. s. in. gloss. si. ff. lo. et istud videtur tenere gloss.
 in l. qui rome. in prin. ff. de ver. obli. et inueni tenet. s. a. bu. hic: licet in
 actibus inuominatis aliqñ sit locus pmi. tū in actibus nominat-
 tis (et re integra) nō est locus penitentie. l. ab emptio. ff. de pac. l.
 j. et q. C. qn lice. ab empt. disce. s; actus mutui ē noiar: ergo et casus
 sequeret si vera esset opi. gl. quā Bar. refert, qd si vēdidisses mihi
 domū pro mille ducatis: et ego dicerē, nolo emisse: qd est hic vnus
 eque idoneus qui vult emere: vendas sibi: sequeret qd esset licita
 pnia, qd est falsum. Secūdo pro hoc adducit text. in l. mandato in eo.
 in prin. ff. in an. vbi nemo cogitur mutare debitorē, etiam si dā-
 dus esset magis idoneus: breuiter Bart. hic fuit in mirabili opi.
 vt hic per eum. et dicit. d. Alexan. qd oēs hic: et in d. l. qui rome. in
 prin. tenent cum Bar. aduertit: qd Bar. videt male loq; qn in cō-
 tractib; inuominatis bñ est licita pnia ex parte creditoris id in
 plenitudo: nō ex parte debitoris: vt etiā Bar. pungit s. ul. hic: tal-
 uo nisi saluaretur Bar. vt intelligat qn vinum vel frumentum non
 fuit actualiter mutuatum sed tantum fuit conuenitum: et vide ad
 istam q. aliam glo. in l. si sup verbo semisse. C. de preto. pig. et pie-
 mus per Moder. in l. qui rome. in prin. ff. de verb. obli. Balon.
 12 Fructus et interesse in contractibus stricti iuris vel bonafidei
 dei, a quo tempore veniant, nu. et cum limitationibus.

4 Iudicium a quo tempore incipiat.

5 Clausula in libello, peto fundum cum omni causa, quid denotet.

Cum fundus.

In certi cōdictione cū sit
 accessiones a tpe litis ptestate. h. d. C. No. ex ista. l. res
 gl. qd in cōtractibus stricti iuris (prout est certi con-
 dictio) veniunt fructus vsure interesse et alie accessiones a tpe li-
 tis cōtestate, et non ante. f. sed in actionibus bonafidei, statim veni-
 unt a tempore more. concor. l. mora. s. i bonafidei. l. videamus. in
 princ. et s. si actionem. ff. de vsu. Et si querat que sit rō. differentie.
 quare in contractibus stricti iuris nunq; veniunt: nisi lite cōtest.
 in actionibus bonafidei, secus: rñdet Bald. in l. j. in viti. col. i. C. de
 vsur. et fru. lit. qd ratio diuersitatis est, propter exuberantiam bon-
 nafidei: que requiritur in actionibus bonafidei: de qua materia
 traditur per Bart. et alios in l. si filius. s. j. ff. de verbo. obli. ponit
 Bald. in l. pe. in. ij. col. C. de condi. inser. et ibi declarat Bald. quid
 iuris sit in contractu emphiteotico: quid in contractu feudali, a
 quo tempore veniant accessiones. ponit Bald. in l. si traditio. in
 iij. qd. C. de ac. em. f. Stat ergo regula, qd in actionibus stricti ius-
 ris: dato qd debitor sit interpellat; extra iudiciū (et sic fit i mora)
 tñ fructus et accessoria nō veniunt a tpe more: s; a tpe litis cōtestas
 te. Istā regulā limita qtuor. no. modis. Primo limita, vt pcedat

qn qd petit id qd sibi debetur: tūc veniunt a tpe litis ptestate: sed
 si petere id qd est meū vel aliqñ fuit meū: tūc etia in actionibus
 stricti iuris veniunt vsure et fructus et accessoria a tempore more:
 istaz limitationem ponit iuriscō. in l. videamus. l. ij. s. si actionē.
 ff. de vsu. hinc est, qd in l. ij. C. de pac. inter emp. et ve. in actione pri-
 scrip. verbis, que est stricti iuris, veniunt fructus a tempore mor-
 re: eo quia ibi agitur ad illud qd aliquādo fuit meū: istud est qd
 subtiliter dixit Bald. in repe. l. petens. C. de pac. reprobadō Bar.
 ibi, declaror: si dicis que potest esse ratio istius fallēte, quare isto
 casu in actione stricti iuris magis veniat fructus a tempore more:
 quā qn ago ad id qd est debitum: s; Paul. de ca. hic dicit rōnem
 esse: qd qn ago ad id qd fuit meum: ago ad restitūē rei mee: vel que
 fuit mea: sed vbi ago ad restitutionem debiti: restitutio denotat
 plenitudinē: sic veniunt fructus et accessoria a tempore more: et
 qd sit verū de restitutione: declarat iuriscō. in d. l. videamus. s.
 in fauiana. ff. de vsu. aliā rōne assignat Sal. in l. vinū. in. ij. oppo.
 s. eo. vbi dicit qd qn peto qd est meū vltuit meū ago ratio de pieno
 ris iuris: qd plenius ius dico: habere: ideo minū si fructus pri-
 veniunt qd alio casu: qn ago ad mihi debitum. C. Secūdo principaz
 liter limita i casu. l. filius. s. j. ff. de col. do. et ibi gl. et clarius Bart.
 qui rationē assignat, declaro et induco illum text. et dicit bal. in l. si
 foror. C. de col. qd casus. d. l. si filius. s. j. ff. est in hoc singularis et mis-
 rabilis, in quo fructus veniunt a tempore more in actionibus stri-
 cti iuris. Tertio cōfydera si ista regula posset limitari sed non au-
 deo firmare: qd nō inuenio ab aliquo tactū: nunq; posset limitas-
 ri. ex eo qd dicit sin. bal. in tit. de pace cōstan. in pbo si qd vero. vbi
 dixit, qd oēs actus celebrati cū principe hñt naturā bonafidei p
 illū text. qd multū no. et pōt esse rō: qd i pncipe o; exuberare bonas
 fides: et io l; sit actus stricti iuris: tñ ppter exuberantiam bonafidei
 dei in principe, d; habere naturā bonafidei: si ita est, fructus et access-
 3 foria veniunt a tpe more: sicut in ptractib; bonafidei. Quarto
 cogita an ista regula possit etiā limitari f. quarto mō: et istud etiā
 nō inuenio in spe tactū: vt ista differentia nō procedat de iure cano-
 nico: imo de iure canonico nō fit differentia, an actio sit bonafidei
 an stricti iuris: vt semp fructus veniat a tpe more: eo qd attento ius-
 re ca. vbi attēdit bonafides, oēs actus cēsent bonafidei: istud pbo
 p illud qd dicit Bald. in c. j. in viti. col. ppe si. de plus peti. vbi ex-
 presse dicit se putare de equitate canonica oēs actus esse bonafidei
 dei, et dicit: et alias habeamus aliā differentia inter actus bonafidei
 et stricti iuris: qd dolus dāns cām ptractui bonafidei, reddit ptra-
 ctum ipso iure nullū. s; dolus dāns cām ptractui stricti iuris, non
 reddit actum nullū ipso iure, sed ope exceptionis. l. eleganter. in
 prin. ff. de dolo. de equitate canonica non erit ista differentia. et si eius
 opi. est vera, est magna limitatio ad pdicta: tñ non audeo firmare
 istud vltimū p regulā que h; nisi de iure cononico decidat expresse
 contrariū eius qd est de iure civili: nō recedimus a iure civili. c.
 ij. de ope. no. nun. no. Bart. et alij. in l. privilegia. C. de sa. san. eccle.
 4 Et vlti mihi qd imo de iure cano. habemus text. facientē mētiōem
 de actioe stricti iuris i. c. cū venera. de excep. nisi diceret qd ibi sit
 narratio facti: Quid autē si actus est bonafidei sed actio stricti
 iuris: puta qd triticaria, vel certi conductio gualis proponitur ex
 actui bonafidei: qñ tunc veniunt fructus, an a tpe more: an vero
 litis cōte. vide sin. Bald. in l. vnum. in. iij. col. s. eo. et Bart. in l. an
 den. hic. Dicitur est a quo tempore incipiant venire fructus seu ac-
 cessoria: nunc videndū esset vsq; ad qd tps. text. in l. iulianus lris
 bit si hominem. s. j. in verbo vsq; ad finem: et ibi glo. hñt. ff. de
 rei ven. dicit, quod veniunt vsq; ad sententiam: sed gloss. in l. qui
 restituere. in verbo condemnatio. s. de rei vēdi. forte melius tenuit,
 quod etiam fructus veniunt post sententiam vsq; ad actualem
 executionem: alias mora debitoris esset illi vltimū de quo etiam
 habet per glo. Barto. et oēs in l. in hac. ff. de tri. Secūdo pondera-
 4 tex. ibi post iudiciū acceptum: iuncto text. ibi, si litis pte. tpe, hic esse
 text. expressum pro eo in quo glo. et doc. vtriusq; censere dubitant
 s; a quo tpe incipiat iudiciū: hic habes text. qd iudiciū pprie in-
 cipit a litis pte. nō a citatione vel oblatioe libelli vel similibus: et
 ratio. qd oia ea que pcedunt dicunt esse preludia seu preparatos
 ria iudicij: et qd ista alia que pcedunt, dicantur preludia seu ppar-
 toria, dixit expresse gloss. in. s. si. sup verbo ex proemissis. in aut. in
 medio litis nō fieri sat. iussio. per quā gl. ita expresse dicit Bal. in
 aut. clericus. C. de epis. et cie. et in l. j. s. similitq; mō. el. ij. C. de latis.
 lib. tol. Ange. in l. j. C. de prescri. lon. tps. est verū, qd fm diuersas
 5 materias quo ad aliqua dicitur iudiciū inchoare f. a citatione:
 vt dicit text. cum gl. in l. vbi ceptum. ff. de iudi. et text. in. s. fin. in tit.
 de pe. te. lri. plene not. per doc. in rub. C. de in ius vocā. Tertio
 principaliter f. no. ibi causa omnis restituenda est. hic est text. no.
 fm Ange. Ludo. et Alexan. hic: pro declaratione verborum, que
 ponuntur in libello, quando peto fundū cum omni causa: quid
 notet illa verba cum omni causa, text. declarat. s. omnia accessoria
 et omnia que haberem si dedisses mihi in tempore. Adde similes
 text. in l. iulianus scribit si hominem. s. j. et in l. preterea. ff. de rei

Anchora
 re. ad bar.
 in l. et q. ff.
 de iuris. om.
 iud. Bar. i
 aut. de test.
 in. s. si vero.
 docto. in .c.
 relatum. de
 offi. delega.
 doct. in. c. ex
 parte. el. j. s
 ver. sig. bal.
 in addi. spe.
 titu. de app.
 ver. iudiciū
 dicitur.

Indrom map

in omni causa ex
q3 petere

ven. z licet Alexand. alleget multas alias. ll. ad hoc: sed ille nihil faciunt, quis faciant mentionem de causa: sed non declarant: vt hic facit tex. Adde etiam in proposito gloss. not. magistrum in. l. sed z partus, in prin. ff. q3 me. cau. qua Ang. ibi multu no. z dicit non esse alibi in iure: vbi dicit, q3 plenior est petitio, petere re cuz omni causa: q3 petere rem cu fructibus: quia primo casu: q3 petere rem cu omni causa, venit non solu fructus: sed fructus fructuuz et partus partuuz: qui alias non venient petendo fructus simpliciter, et illam glo. bene no. quia est bona z utilis.

- 1 Peculius octo modis capitur, z quid sit z vnde dicatur ibi
- 2 Quando pater vel dominus teneatur pro filio vel seruo. nu. l. z.
- 4 Cui acquirat seruus possessus ab alio.
- 5 Actio an detur ex equitate illi cum quo negotiu non est gestum.
- 6 Jurisconsultus formans questionem z non decidens, dicitur pro parte affirmatiua decidere.
- 7 Coipio quod quis approbat contractum ab altero gestum, tenetur in solidum.
- 8 Quando venditor liberetur cedendo actionem contra bonafidei possessorem.
- 9 Quandoq3 error remoueat consensu, ita quod impediatur dominij translationem.
- 10 Quid in matrimonio.
- 11 Limitatio q3 de quantitate ad quantitatem, semp fiat compensatio.
- 12 Quomodo de liquido ad non liquidum fiat compensatio.
- 13 Compensatio est facta solutio.
- 14 Quando dominus teneatur de in rem verso.
- 15 An sit differentia inter actionem utilem z directam.
- 16 An omnia que dicuntur in seruus, habeant locum in monachis.
- 17 An monachi equiparentur filiis.
- 18 An filius egrediens de monasterio debeat habere hereditatem patris.

Seruum tuum.

Iste, s. est valde difficilis z intricat in tex. z i gl. z ita exorditur Pau. de ca. hic. Ideo pro euidentia litere z eorum que tanguntur in glo. habent iuuenes aliqua premittre ad euidentiam, quibus cognitio text. videbitur minus difficilis: z quia difficultas tex. z glo. est circa peculiu titij seruus: ex quo emptus fuit alius seruus pamphilius: ideo incipiam a leuioribus. In primis debet scire iuuenes, q3 iste terminus peculii est valde equiuocus in iure nostro: nam capitur altero de octo modis, quos enumerat gl. magistrum in rub. ff. de pecu. Sed quatenus attinet ad propositum: z ad s. nostrum, peculium proprie dicitur illa pecunia quas dñs dat seruo suo: vt ex ea possit negotiari, z de ea disponere: put illi placuerit: z isto modo quid sit peculiu: z vnde dicatur, declarat iuricon. in l. de positi. s. si. cu. l. seq. ff. de pec. z in l. iij. eo. tit. in prin. declarat Bar. super rub. ff. de pecu. z Bald. in l. si. in iij. z iij. colu. C. q3 cu. eo. Quis autem dicatur populus peculiaris: habes text. z ibi clarus Bald. in l. i. circa fi. in verbo peculiare. C. communia de ma. vbi Bald. dicit, q3 populus peculiaris dicitur ille qui immediate subest regi: de quo etiam est gloss. in c. quidam. de celebr. mis. declarat etiam Bald. in aut. ei qui. C. de bo. aut. in. pos. in. xv. colu. versu. quero nunquid habet locum missio in possessionem ex primo. decre. in hominibus. Secundo habet premittre iuuenes q3 de iure civili, dominus si habeat seruum, nanq obligatur ex contractu vel quasi contractu seruus: nec ex delicto vel quasi delicto: eodem modo in filio regulariter, propter hoc factus est titu. C. ne. fil. pro. pa. vel pater pro z pater autem habens equitates ante oculos, statuit: vt pater pro filio, vel dñs p seruo teneatur, in tribus casibus. l. q3 iussu: q3 cum eo: z de pecu. declarando: vt per Bar. pulchre in rub. de pecu. in. ij. colu. per totum. Ille titu. de peculio procedit, donec seruus viuit: mortuo seruo dñs non tenetur de peculio: nisi intra annum tantum de equitate illius. titu. ff. quando ac. de pecu. est anna. et de istis videas glo. magistrum in l. pater qui ca. trese. in princip. in glo. magna. ff. de cast. pec. z ibi Bar. commendat illam dicens esse mirabilem z signandam: z idē Bar. in l. si. finita. s. si de vectigalibus. in vlti. col. ff. de dam. insec. z ibi Jmo. commendat etiam illam gloss. Stat ergo, q3 si dominus concesserit peculiu seruo, dominus perpetuo tenetur ex contractu serui de peculio, quatenus est in peculio intellige nisi dominus vel pater ratificauerit postea expresse contractum serui vel filij: nam si non ratificat, tenetur de peculio etiam inuitus: sed quatenus est in peculio: sed si ratificauit tenetur in solidum: z ita ultra peculium: istud est quod dixit iuricon. in ver. sed adicere debuit iulianus. Secundo debes aduertere q3 licet dominus teneatur de peculio ex contractu serui: quatenus est in peculio et non vltra: tñ in isto peculio habet priuilegiu, si quid sibi naturaliter debeatur a seruo, prius deducit in l. de positi. s. si. z. l. sed si dominus. s. j. ff. de pecu. istud est veru, q3 seruus hñs peculiu fecit actū ignorans te dñs: sed si faceret actum sciente dñs: non hñs priuilegiu dñs vt possit deducere sibi debitū: z sic vt pferetur alijs creditorib: sed

hanc q3 sit

a Peculiu.
Adde abb.
z doc. in rub.
bri. de pecu.
clerk

b Pretor
autē. Adde
tex. c. cu eter
ni. de re iur. b
di. in. vj.

habet locum titulus de tributoria. l. j. in prin. cum gloss. in verbo tributum. ff. de tribu. Tertio propius ad text. premittre debet iuuenes: z est valde necessariu, q3 qñ dñs concedit peculiu seruo: aliquando concedit simplr, aliquñ concedit liberam administrationem peculij: vt dicit text. not. in l. qua tuberionis. s. alia causa est peculij libere. cu gloss. ff. de pecu. Et quatū ad obligadū dñm de peculio, non est differentia an seruus habeat liberam administrationem peculij siue non: quia vtroq3 casu obligat dominum etiā ignorans z inuitu. tex. est in l. si quis seruum. s. si. ff. de pecu. z gl. hic in xbo euanesce. circa fi. melius pbatur istud esse veru in hac l. quam in aliqua. l. vt ponderat Sali. in. iij. not. z Alexan. in. vj. q3 seruus perdiderat administrationem propter furtum: z tñ dominus tenetur de peculio: sed bene differentia est quo ad translationem dominij: quia ad hoc vt seruus possit transferre dñm alie nando peculiu, requirit vt habeat administrationem liberā. d. l. qua tuberionis. s. alia causa. cum gl. ff. de pecu. z l. procurator cui libera. ff. de procu. hñc est, q3 licet in isto tex. iste seruus nō haberet liberam administrationem: licet potuerit obligare dominum de peculio qñ dñs in peculio nō trāstulit dñm in emptorē: ideo dñs pōt vendicare: sed si habuisset liberā administrationē trāstulisset dñm, z dñs nō vendicaret. Quarto premittre vnam regulam: in qua etiam iacet fundamētū istius. l. qñ seruus meus possidet ab alio bona si. si seruus aliqd acquirat: nunqd acquirat mihi domino, an vero bonafidei possessori: aduerte, si seruus acquirat ex pecunia sui possessoris vel ex operis suis: illud acqrit bonafidei possessori: sed si ex peculio veri domini, acquirat vero domino, nō bonafidei possessori. l. homo liber. per totam. z in l. si seruus meus. ff. de acquiren. re. do. in. s. antepe. z pe. in sti. per quas perso. no. acquir. istud est verum: nisi illud quod acquirat tradatur bonafidei possessori: q3 dato q3 acquirat ex peculio. veri domini si tradatur bonafidei possessori illi acquiratur: sed si tradatur seruo acquireretur vero domino: istud est q3 vult tex. hic in prin. z gl. i verbo traditus. z Bar. in prima oppo. Quinto habes aduertere p quadā cōstructione text. nā cum versu. nā z iulianus ait. debet necessario iungi simul cu. s. si. sed adicere: q3 ibi iuricon. facit duas additio: nēs ad decisionē iuliani. licet Bar. dicat q3 illud q3 querit i ver. nam z iulianus. deciditur in si. sed nō est veru. Stē ad intellectus istius tex. videas text. optimū in l. si mandauero. s. fugitiuus. ff. man. fm. quē tex. dicit Albe. q3 q3 dñs figurabat casum istius. l. s. non est veru. Item istum tex. in prin. habes repetitum de verbo ad verbū. in l. si seruus. s. j. ff. de ac. emp. Ultimo z nunc ingredior declarationē tex. q3 in casu istius. s. qñ seruus fuit mihi subtrahctus: z iste seruus habebat peculiu, ex quo peculio emerat alium seruū, qui tradit? sit bonafidei possessor, qui bonafidei meū seruū emerat. Dubium est, quod remediū cōpetat mihi contra bonafidei possessorē, ad illū seruū emptū a seruo meo ex peculio. Et videtur q3 nullū remediū: non enim rei vendi. q3 nō fuit in dñio meo aliz quo tēpore, nec ex contractu serui fuit mihi acqfitū dñm: q3 seruus nō fuit seruo meo traditus: sed fuit traditus bonafidei possessori: ideo non potuit mihi acquiri dñm: q3 licet res sit emptā ex pecunia mea. tñ nō acquirat mihi dñm, nisi mihi vel seruo meo tradat: z sic nō pōt mihi cōpetere rei vendit? mihi domino non pōt aliqua qdictio cōpetere siue indebiti, siue sine cā: q3 qdictioes sunt actiones psonales, que actiones solū oriunt ex contractu vel delicto vel quasi: vbi em nullū negotiū gestū est, nulla obligatio pōt esse. l. si in area. ff. de condi. inde. ergo cum inter me verum dñm z bonafidei possessorē, nullū negotiū gestū sit: nulla actio mihi vero dñs potest cōpetere cōtra bonafidei possessorē: z istud erat q3 faciebat dubium in isto tex. tñ ex quo ille seruus fuit emptus de peculio: z sic de pecunia mea, z vedēs tradidit aliq q3 cui debebat, ego possum agere contra ipsum venditorē qui vendidit seruo meo, z ille venditor poterit agere contra bonafidei possessorē: sed gratia evitandi circuitus, statuit hic tex. q3 ego possum agere cōtra bonafidei possessorē, vt illi conditione indebiti: z ille poterit agere qtra me, si aliquid in ipso negotio expendit: z istud est q3 dicit prima pars tex. z istud remediū (vt dicunt gl. z doc.) datur ex equitate. Postea in ver. nam et iulianus: queritur, quid si ego non vti ista equitate quam concedit lex: z sic nolo agere contra bonafidei possessorē: an possum contra venditorē agere z dicere, seruus meus ex peculio meo emit a te seruū, tu tradidisti alteri q3 debuisti: volo q3 tradas mihi, an possum. Jurisconsultus nihil decidit: seu dicunt docto. q3 ex quo format. q. z nihil decidit, videtur decidere q3 sic: cū ista l. cōtra pte tex. oportet q3 iungat quartā ps. q3 est ibi: s. adicere re. In omnia illa tertia parte: q3 ad peculiare nūmos: et dicit ibi, q3 iulianus fuit dimittus: quia non declarauit quādo ego dñs volo agere ex empto q3 venditorē an teneat ad precium et quō z decidit ibi autor huius. l. q3 ex quo agēdo qtra ipsuz ex empto videoz actuz approbare, sum obligatus ad preciu, vltra quantitatē peculij in solidu: z ideo pone, seruus hñs. x. in peculio debent detrahi. v. q3 mihi debebant ante oia: pone emi a te seruuz pro. xx. ego contra

ego contra te ago actione ex emptor: per hoc qd approbo qd actum
sum obligatus ad. r. l. 3. non sunt in peculio. In ver. idē dici debet.
iurifconsul. ponit aliqua verba obscura: pone ego dñs primi serui
egi cōtra venditorē: dictū est, qd ego teneor insolidū, pone qd ven
ditor tradidisset seruū bonafidei possessorē: ego ago cōtra vendi
tozem, qd possum de rigore: qd tradidit alij qd debuit: tamē qd iste
venditor de presenti non possidet seruū venditum, nec dolo desit
possidere, ex equitate conceditur qd cedēdo mihi actiones cōtra
bonafidei possessorē liberet: r. ratio est, qd sicut in primo. casu vt
enitet circuitus permittitur mihi dño serui vt agere possum qtra
bonafidei possessorē ex equitate: eodem modo in fine statuitur
ex equitate, qd si ego volo agere de rigore cōtra venditorē qd ipe
ex equitate liberatur cedendo actiones: et ideo erit mihi vtilius
agere ex equitate cōtra bonafidei possessorē: qd si volo agere cōtra
venditorē facio duo mala. Primo teneor insolidū. Secō habeo
postea necesse adhuc agere cōtra bonafidei possessorē: qd venditor
liberatur cedendo actiones contra ipsum. In ver. qd ad peculias
res nūmos: ponit casus diuersus a suprascriptis: qd supra dictum
est qd dñs voluit approbare qd actum: sed pone qd ego nolo appro
bare, quid iuris erit isto casu, r. idet iuriscō. qd ego possum vdedica
re ipsos nūmos: qd seruus nō potest alienare peculū, nisi habeat
liberam administrationē: vt. s. declarauit, obligat tamē dñm ex cō
tractu, quatenus est in peculio: vt etiā. s. declarauit. Item aduerte
qū venditor tradidit seruū bonafidei possessorē, tradidit p errorem
tamē qd tradidit bonafidei: quis teneat actione ex emptor: tamē
liberatur cedendo actiones aduersus bonafidei possessorē. Diuis
ditur iste tex. varijs modis fm do. nostros. Barto. r. cōter docto.
diuidit in quatuor partes. Bal. diuidit in. ix. Albe. diuidit alijs
modis: quicquid alij dicant, ego diuido. v. modis. Primo ponit
vnum casum: ex quo potest elici triplex questio vt appareat ex res
sponsionibus. Secō iuriscō. ponit primā decisionē Sabini r. Las
si que est de eqtate qtra rigore iuris: qd verus dñs possit qdicere
illum seruū emptū a bonafidei possessorē: dato qd nullū negotiū
gestum sit cū illo: r. istud est causa euitandi circuitus. Tercio ponit
tur alia decisio Juliani r. illa est de rigore, qd dñs approbet con
tractū serui, r. agat actione ex empto. Quarto ponit alia decisio
q etiā pcedit per pūctū iuris, qd dñs nō ratificet qd actum, sed vdi
cet nūmos peculiares. Quinto r. vltimo dicant gl. r. Bar. quicqd
velint, ponit duas additiōes r. sic duas limitationes ad decisionē
Juliani: ideo illa quinta pars debet simul iungi cū tertia. Secda
ibi: Sabini r. Cassius. Tertia ibi: nam r. Julianus ait. Quarta
ibi: qd ad peculiares nūmos attinet. Quinta ibi: sed adicere de
buit Julianus: sic summat qūis alij diuersis modis summant:
Ex equitate ppter circuitū euitandum cōtra regulas iuris, pmit
titur vero dño, cum quo non est gestū negotiū vt possit intentare
cōditionē indebiti qtra bonafidei possessorē: r. hoc q regulam. l. si
in area. j. de qdi. inde. h. d. prima pars et si dñs approbat qd actum
r. tunc tenebit perfecte implere qd actum, r. venditor cōuentus, qd bo
nafide alij tradidit, liberabit cedēdo actionem cōtra eū. h. d. secū
da pars. Tertia r. vltima pars q debent simul iungi. h. d. si vero dñs
reprobet cōtractum serui, potest vendicare nūmos peculiares si
extant: sed tenebit de peculio. eis autē consumptis, actio de pecu
lio euanesceat. h. d. quarta pars r. sic totus tex. In tex. ibi imprudēs.
dic qd imprudentia hic non sonat in delictū: sed in quandam tole
rabilem nescientiam fm Albe. in dictionario suo: in ver. impru
dentia. facit tex. in. l. in fundo. cū glo. j. ff. de rei vend. habes ex isto
tex. tria que posui in euidentia libus: ideo nō repeto vltra. Que
dam alia nota. satis literalia possent elici: de quibus non curo.
¶ Ho. tñ vltra predicta quatuor ex tex. Primo ex prima parte
not. qd ex equitate datur actio illi cū quo negotiū non est gestum:
r. hoc vt euitet circuitus, ne sit necesse primo agere contra ven
ditorē: r. postea venditor agat cōtra bonafidei possessorē. concor.
tex. in. l. dñs testamento. de cōdi. inde. quē glo. alleg. r. tex. in cle. au
ditor. de rescri. r. in. l. si ita fuerit parua. ff. de statuli. per que iurat
et per quā regulam decidit Joā. an. in addi. Spe. in tit. de obli. et
sol. super rubri. vñ qd. d. Alex. hic multum extollit. qd si promisi
me obligare ad. r. potest contra me agi etiā anteq obligauerim
me. Secō pondera text. in ver. nam r. Julianus. vbi iuriscō. re vera
format qd nem, sed non decidit: r. l. 3. glo. j. r. Bar. r. cōter alij dicāt
qd decisio ponat in vlt. huius. l. mihi nō placet: qd in vltima parte
nō ponitur decisio: imo ponitur duplex limitatio ad decisionem
Juliani. Dic ergo ideo esse: qd qd iuriscō. format qd nem, et aliter
non decidit, presumitur decidere p parte affirmatiua: qd sic. put
formauerat. qd Et sic not. regulam, qd qd legislator format aliquā
qd nem: r. ei expresse nō respondet, presumit qd et rideat prout. q.
formauit: similem tex. habes in. l. in rebus. in prin. in ver. sed viden
dam. r. ibi glo. j. cōmoda. r. tex. in. l. qd sepe. s. si res. ver. sed videas
mus. ff. de act. emp. r. text. in. l. si. vbi I. Rappa. Fulgo. ad hoc not.
ff. de eo qd cert. r. tex. in. l. si. ff. de ser. rusti. predi. r. in. l. si indebitum.

in prin. ff. rem r. a. ha. glo. in. l. sed r. si quēcūq. s. si magister. in glo.
penul. ff. ad le. acqui. r. tu limita istud not. vt procedat qd iuriscō.
vel legislator format simplr qd nem: prout hic facit: secus esset si
legislator formaret qd nem r. argueret ad partes, vel referret opi.
tunc si postea nihil determinat: intelligitur determinare pro opi.
quā vltimo loco posuit: vel p qua vltimo loco arguit: eo qd vltima
opin. censeret approbari per iuriscō. vel legislatorē. ita no. Bart.
in. l. bona fides. per illū text. j. de pos. r. est glo. ordi. in. l. qui filij. s.
fabianus. ff. ad trebel. not. Bal. in aut. ex testamēto. in ij. colū. C. de
colla. ita etiā est text. in. l. si idē cū eo. s. si. vbi dñs oder. no. ff. de iur.
om. iudi. Istā fallentiā qd vltima opin. censet approbat: limita
vt sit vera, nisi prima opi. sapēret equitatē: vltima autē esset rigos
rosa: qd in dubio presumit qd auctor elegerit r. approbauerit pri
mam vt sic equitas pferatur rigori: ita in specie limitat nouiter
Francisc. are. iurifconsulor etatis nostre. pculdubio princeps: in
cōsi. cl. r. iij. incipi. diligenter r. mature. in. vñ. colū. r. pro ista limita
tione dicit esse glo. in. l. si cum exceptione. s. sed si quis. ff. de me.
cau. ¶ Tercio no. in ver. sed adicere. qd eo ipso qd quis appro
bat contractū ab altero gestum, tenet insolidum: perinde ac si cū
eo fuisset gestum: facit ad hoc tex. in. l. catus. ff. de man. r. in. l. pōs
ponius. s. cum quis. ff. de acqui. pos. Adde ad predicta bonum
tex. in. l. si autem. cum glo. ff. de pac. per quē dicit no. Bal. in. l. cō
tra iuris. s. si. eo. ti. qd is cui acquiritur ius ex contractu alterius,
debet illum qd actum acceptare cum oibus qualitatibus suis. facit
qd dicimus de cōfessione qualificata quam quis tenetur in totū
acceptare: iuxta no. per Barto. in. l. aurelius. s. idem quesit. ff. de
libe. lega. ¶ Quarto no. ex eo. ver. in si. ibi: si tamen act. ones. text.
quē Bart. hic in vlti. col. in ultū not. r. dicit tenendum esse men
ti: qd si venditor non tradidit rem veditā emptor: r. sic illi cui de
bebat, sed eam tradidit illi bonafide cui credebatur posse traditi cō
ueniatur liberatur cedendo actionē quā habet contra bonafidei
possessorē. Istud notabile limitat: vt pcedat, qd venditor vedit
certā specie vt hic vendidit seruū: secus esset si vendidisset genus:
puta frumentum vel aliud genus r. bonafide tradidisset alij quā
cui debebat: certe si conueniatur ad illud genus: non liberatur ce
dendo actionem cōtra eum cui bonafide tradidit. gloss. est de hoc
singu. iuncto text. in. l. si quis vroz. s. apud labeonem. in gloss. si. ff.
de fur. quam. gloss. reputant singu. ad hoc omnes. Moder. hic. no.
Bal. in. l. falsus. in penul. colū. C. de sup. declaratio huius fallē.
est duplex. Prima prout voluit gloss. in. d. s. apud labeonē. qd qd
venditor vendidit aliquid in genere, id qd tradidit nō erat pēne
in obligatione: ideo non liberat cedendo actionē cōtra illum cui
tradidit: secus quādo vendidit specie r. tradidit: qd tradidit id qd
erat in obligatione: r. ex his habes aliam limitationē ad regulā
que habet, qd qd debetur aliquid in quātitate vel genere r. soluit,
illud qd soluit fingitur vsqz retro fuisse in obligatione. l. cū incer
tus. ff. de lega. j. r. in. l. menius. s. duobus. de leg. ij. illa iura proces
dunt qd soluit illi cui debet: secus si soluit alij etiam iusto errore.
ita est glo. sing. in illo. s. apud labeonem. in gloss. si. Secūda ratio
huius fallē. est: qd qd vedita est species r. tradita illi cui nō debuit
tradi bonafide: tñ illa res definit esse sua sine culpa sua. l. qd sepe.
s. si res. ff. de qd. emp. merito excusat debitorē speciei, adeo qd ce
dendo actionē liberatur: sed difficultas prestationis debitorē in
genere nō excusat. l. cōtinuus. s. illud. ff. de verb. obli. ideo cedens
do actionem nō liberaretur. Notes etiā ex hoc text. no. aliud qd
no. Barto. hic in. iij. col. ver. sumus expediti. de hac scda respos
sione, quā videas, nō refero: qd nihil ad rem. ¶ Si. in. vñ. tradit.
diuiditur in duas partes principales. Primo remouet vñ dñm
qd formatum. Secda ibi: sed vt nullo casu. glo. opponit qd error
debit impedire ne dñm transferatur: r. ad probandum qd error
impediat translationē dominij: gloss. allegat sex leges. prime tres
loquuntur quādo erratur in persona illius cui traditur: alie tres
leges loquuntur quando errat circa rem que traditur: et vtroqz
casu impeditur translatio dominij. r. gloss. bene respondet. Circa
primam partem aduerte: qd glo. voluit opponere contra tex. hoc
modo, dicit in tex. qd seruus meus a te bonafide possessus emit
ex peculio meo seruū q traditus est tibi: dicit tex. qd possum illū
scdm seruū a te condicere: cōtra quicquid acquirit seruus meus:
presertim ex pecunia mea, acquirit mihi dño. p regulā. l. placet. ff.
de acqui. here. cū ergo emerit ex peculio meo, acquisitus est mihi
dñm. quomodo poterim cōdicere: qd nullus pot rem suā condi
cere nisi a fure. s. sic ita q. insti. de acti. dñi in. l. si quis nec cām. s.
eo. glo. respōdet qd dñm procedit, quādo res emptā fuisset tra
dita seruo meo: qd tūc bene mihi acquirere: s. in tex. nostro nō fuit
traditus seruus emptus seruo meo: s. bonafidei possessor: ideo
nō acquiritur mihi dñm: qd solo cōtractu nō acquirit dñm. l.
traditionibus. C. de pac. ¶ In glo. ibi. l. si seruus. que est contra,
habet notare duas conclu. put declarauit in euidentia lib.
ma cōclusio est, qd seruus bonafide possessus ab aliquo, si acgrat
ex pecunia bonafidei possessoris vel ex operis suis, acquirit totū

bonafidei possessori: si autem acquirat ex re veri domini et tradatur ipsi seruo, acquirat vero domino: si autem tradatur bonafidei possessori (put fuit in hac lege) tunc acquirat bonafidei possessori, propter traditionem glo. verum dicit et text. sunt clari in l. liber homo. in prin. et in l. seruus qui bonafidei. ff. de acq. re. do. et text. in s. de his. iuncto. s. seq. in l. p. quas perso. no. acq. sed dum ista glo. alleg. l. si seruus meus. ff. de acq. re. do. quez. text. etiam inaduertenter allegat Bar. et Alb. hic: certe admirandum est: quod text. ille dicit totum. Quia et est fortis text. Raph. et al. hic perperit, quod ille text. fortiter viget ad oppositum: et dicit muletis per totos dies et annos querendo defendere glo. et ab illo text. et nunquam inuenietis responsum. Alex. ridet: et fuit responsio glo. in illa. l. si seruus. et dicit, quod illa lex nihil facit, quod ibi res fuit tradita ipsi seruo: quo casu preedit id quod ibi dicit: sed text. noster loquitur quod res empta fuit tradita bonafidei possessori et non seruo: sed ista solu. non tollit difficultatem: maxime, quod text. in d. l. si seruus. non se fundat: eo quod emerit ex pecunia tertij: sed quod non possidebat eum. et d. Alex. non est visus bene considerasse, ubi sit difficultas. Habemus regulam quod bonafidei possessori per seruum solum potest queri tribus casibus: extra istos tres casus semper acquirat vero domino. Primus casus est, quando acquirat ex re bonafidei possessoris. Secundus quando ex opera sua: istis duobus casibus querat bonafidei possessor: ut dicit text. preallegatus. Tertius casus est in hoc text. quando traditur res bonafidei possessori: extra istos tres casus semper debent acquiri vero domino: sed in illa. l. si seruus. ponit casus qui non est de istis tribus: ergo deberet queri vero domino: ibi enim loquitur text. quando seruus non acquisiuit ex re ipsius bonafidei possessoris: et res non fuit tradita ipsi bonafidei possessori: sed ipsi seruo: quare ergo non acquiratur vero domino: nec ratio iuriscō. ibi est bona: quia non possidebat a vero domino: quod dato quod non possidebatur a vero domino: extra illos tres casus semper acquirat vero domino: tamen text. ibi dicit quod non acquiratur nec vero domino nec bonafidei possessori: ideo credo quod Fulg. verum dicat, quod non possit bene responderi: sed verum quod alias ego dabam unam aliam solu. quam tradebam ex quibusdam verbis gl. ibi: nam dicit illa glo. quod text. ibi qui dicit quod in illo text. res non fit mea. non debet intelligi quo ad possessionem: sed bene quantum ad proprietatem: et ratio est: quod cum ab alio possideatur, non potest mihi possidere. et al. s. per seruum qui in fuga. ff. de acquirend. pos. et sic text. ibi dicens meam non fieri: debet intelligi meam respectu possessionis per rationem que subiungitur: quod si seruus non possideam, dominum tamen per eum mihi acquiri potest, possessio non: et vere ratio iuriscō. ibi inclinat in istam solutioem: tamen solutioni obstat dictio mei: quod regulariter importat dominum: nisi dicat ut dixi: quod ratio quod ibi subiungitur istud suadet: preterea in illo tit. de acq. re. do. non fit mentio de acqui. pos. In ea glo. ad si. ponit veram solu. per cuius clarior intelligentia facit tres casus principales. Aut erratur in substantia persone: quod credo quod sit titius: et est alius: et iste error quod remouet consensum meum impedit translationem dominij: ita loquuntur prime leges allegatę in glo. Aliquando et secundo curat circa rem seu circa dominium rei que traditur: quod tradens credit quod sit sua vel tua vel econtra: et iste error impedit translationem dominij: ita loquuntur alie tres leges allegatę secundo loco in glo. Aliquando et ultimo non erratur in substantia persone: nec in domino rei: sed erratur circa qualitatem persone cui traditur: et iste error non impedit translationem dominij: ita loquitur text. hic. Fallit nisi recipiens sit in dolo, in istis terminis loquitur. l. falsus. in prin. de qua glo. ultimo loco opponit et non soluit: sed in l. nostra recipiens erat in bonafide. ideo loquitur text. cum mysterio: istam materiam declarat Barto. assignans rationem vniuersalem quod membra in l. eius qui in provincia. in. iij. co. heo. plenius in l. i. ff. de off. pec. ces. Circa tamen predicta: aduerte ad duo. Primo quod l. si pcurator. ff. de acq. re. do. allega. in glo. est secunda non prima. Secundo quod circa intellectum. d. l. falsus. videbitis in l. si pcuratori falso. in glo. si vbi Bar. in. iij. col. i. et. per Barto. in l. quoniam. ff. de condi. fur. Quid autem sit in matrimonio, nunquid error in substantia persone vel in qualitate impediatur matrimonium et vitiet, et faciat illud dirimi, de hoc habet apud Lano. rix. q. i. p. totum. et est gl. magistralis in summa illius quoniam. et ibi Archid. ponit no. q. Bal. in l. cum archimedorā. C. ut in pos. leg. et vide omnino illud quod pulchre consulu. do. Anto. de but. in. 2. l. iij. incip. multa dubia. Blo. in ver. cōdicere. Primo declarat text. Secundo oppo. et bene solu. et solu. gl. cōiter tenet quod dixerit Sali. ut habes plene per Alex. hic: cui adde quod opi. Bet. et Ly. relatum per ipsum sequit etiam Albe. hic: in penul. col. Blo. in ver. ex negotio. circa huius gl. declarationem Bar. multa verba exprimit: plenius exemplum potest dari quod bonafidei possessor fecisset expensas per gazbella et per notarij: ut hic per Bar. et cōiter oēs Blo. in ver. acturum timore cōtrarij ponit duas solutioes. Primum est istud. nos habemus regulam: quod quod quis expedit ignoranter in re alterius, non potest agere ad tales expensas via actionis: sed via retentionis sibi succurrit: ad hoc alleg. text. Bar. in l. si in area. de cōdi. inde. posset alleg. text. in l. in hoc iudicijs. s. diuersum. ff. cōi. d. hic et. Quum, dicit enim actu

rum vera solutio est quod hic Bart. post multa verba ponit. Blo. in ver. vendicare: diuidit in duas. Primo oppo. cōtra text. et pro solu. refert duas opi. Secundo per viam no. etiam oppo. et clare soluit. Secunda ibi: item no. quod non opponit. In eadem glo. ibi: ideo quod non admittitur cōpensatio: et habes ex ista glo. pulchram limitationem ad regulam, quod de quantitate ad quantitatem semper debet fieri cōpensatio. l. si. C. de cōpensat. l. si cōuenierit. ff. de pig. ac. nā illa regula limitat ut preceat quando quantitas pecunie debet simpliciter tanquam quantitas: sed si quantitas debet tanquam certa species, ut est in nummis pecuniariis: tunc de ista quantitate que requiritur ut species non debet fieri cōpensatio ad quantitatem: ita est glo. no. hic: ad idem est glo. in l. si. in gl. j. et ibi antiqui etiam tenebant. C. de compen. et glo. j. s. in bonafidei. in glo. mag. instit. de act. et sequit Lud. roma. in l. si certos. ff. de verb. obli. et pro ista conclu. faciunt duo. Primo facit regula. d. l. si cōuenierit. in prin. ff. de pig. act. ubi traditur res gula, quod de specie ad quantitatem non fit cōpensatio: quod autem nūmi pecuniarie cenleantur species, est fortissimus text. in l. sed si certos. ff. de lega. j. alleg. in glo. ubi expresse dicit isto casu neque permutationem recipiunt: et sic quando pecunia debetur ut species si velles dare aliam pecuniam eiusdem forme non posses, super quo text. dicit raph. cu. et semper fuit dubius: et illum text. ego induco strictius sic: nā fictio in casu ficto, non debet plus operari, quam veritas in casu vero: tunc sic: quando debetur alicui quantitas ut certum corpus, non possem ei soluere in alia quantitate: ut probatur ibi: et tunc dixi: ergo si non possum soluere vere multominus debeo posse cōpensare: que cōpensatio est ficta solutio: ut declarat Bart. in l. amplius non peti. ff. rem ra. hāz solu. d. Alex. hic ad illud text. data, bene est verissima in se sed non tollit cōtrarium, propter inductionem quam nunc feci: et pro ista opi. facit etiam quod vult gl. not. in l. hec venditio. s. j. ff. de de cōtrahen. empt. Breuiter conclusio glo. cōmuniter reprobat: quod imo quantitas debita, seu ut quantitas seu ut species semper cōpensatur cum debito alterius quantitatibus: probatur viua ratione: nā de vna specie ad quantitatem non fit cōpensatio: quod in vera specie cadere potest affectio, que affectio impedit cōpensationem: sed quod debetur pecunia tanquam species: non potest cadere affectio: quod in nūmis non cadit affectio. l. nūmis. ff. de in l. iur. et ergo ibi semper debet fieri cōpensatio: quod regula. d. l. si cōuenierit. loquitur in propria specie. et ita tenent Ange. Bart. et Moder. hic. et Ly. in d. l. si. in. vj. q. C. de compen. et ibidem Bald. et Ange. et est cōmunis sententia in iuribus hic allega. per Bart. et si dicis ad argu. glo. quare ergo in ista lege non fit cōpensatio de debito nūmorum pecuniarum, cum debito personali pecuniarum: quod etiam est quantitas: et tamen lex dicit utrunque posse peti, respondent doct. quod cōpensatio non fit propter aliam regulam quod de quantitate ad quantitatem fit cōpensatio nisi quando utrunque debitum est clarum et liquidum: sed si vnum esset liquidum et aliud non, non fieret tunc cōpensatio: ita est hic: prout declarat Bar. in l. frater a fratre. in. xij. col. ff. de condi. inde. et Stat ergo regula, quod de liquido ad non liquidum non fit cōpensatio: istam regulam signanter limita et tene bene cordi: nisi debitum esset factum liquidum per cōfessionem meam: tunc cum illo debito liquido per meam cōfessionem debet fieri cōpensatio cum eo quod non est liquidum: de hoc habes glo. valde not. in l. fin. in glo. j. in ver. conuicta. C. de cōpensat. quā gloss. ibi expresse no. et sequitur Ly. in. ij. q. 2. Bar. in vna lectu. non credo quod sit in ista impressa, idem tenet Abb. panos. in. c. si. in pe. col. de deposi. et istas limitationes multum no. d. Bartho. vero. in caute. et. et in cautela clarij. Quis cōtrarium tenuerint Bal. et Pau. de ca. in d. l. fin. C. de cōpen. Blo. in ver. euanesce. diuidit in quinque. Primo format quoniam. et refert opi. Secundo format aliam quoniam. Tertio alias. Quarto per viam not. arguit cōtra text. a partibus sufficienter enumeratis. Quinto colligit notabile quod vbi venire multum a remotis. sed illud non venit tenendo opi. Jo. relata in prima parte. Secunda ibi: ite pone venditor. Tertia ibi: ita pone precij fuisse. Quarta ibi: ite hic seruus. Quinta ibi: ite non interesse. Rursus prima pars principalis subdiuiditur in quatuor particulas. Primo recitat opi. Jo. Secundo illam reprobat. Tertio glo. ponit suam opi. Quarto et illas oppo. et solu. Secunda ibi: quod non placet. Tertia ibi: tu ergo dicar. Quarta ibi: sed none remanet dñs. et ita glo. magis eget declaratione quam magna additione. Querit ergo glo. in. j. q. dicit in text. quod si nūmi pecuniarie soluti venditori sunt consumpti, quod actio de peculio euanesce. Quero quo iure euanesceat actio de peculio, an virtute cōpensationis, an vigore solutionis: effectus et utilitas resultant: ex eo quod colligitur in. ij. q. gloss. vbi notabo. Jo. tenet quod actio de peculio euanesceat iure cōpensationis. q. d. quod illud debetum personale, quo tenet dominus ex attractu serui de peculio, cōpensatur cum nūmis pecuniariis ad quos tenet venditor rei vendicatio: et sic fit cōpensatio de illo debito personali cum illo reali quo tenetur venditor quod improprie est debitum ista opi. reprehendit gloss. quod ad hoc ut fieri possit cōpensatio, requiritur quod tempore quo deuenerit ad conflictum coram iudice, quod hinc inde subsit debitum: alio non posset

sed in hac solutioem

8 Error in substantia. Adde Bar in l. error in iij. col. C. de iur. et fac. ig. Bar. Alex. i. c. ij. in. j. col. et i. j. oppo. de coniu. ser.

10

posset fieri cōpensatio. vt no. in. l. si constat. C. de cōpens. sed hoc tpe quo deuenit ad cōflictū. nō erat huiusmodi debitu. p. 13. q. 1. rei vendi. erat extincta: nā cū ipse vēditor de presenti nō possideret nūmos peculiares. nec dolo defūisset possidere: q. bona fide cōsumpsisset. et sic rei vēdictio erat extincta: ergo nō est possibile qd deueniat ad cōpensationē. ideo gl. nostra (quā oēs tenet) cōcludit. qd actio de peculio euanescat nō virtute cōpensationis s3 solutionis hoc modo: nā donec nummi peculiares extabant. nūq. fuit dñum traslatū: q. seruus nō potuit transferre: et sic dñs fuit liberatus de peculio: sed cōsumptione secuta per quā trasfert dñum. l. si filius. z. l. nō oīs. in. s. si pupillus. s. eo. ideo sicut si a prin. traslatūz esset dñum. liberaret dñs ab actione de peculio: ita mediante cōsumptione q. fit per solutionē. et sic virtute solutionis tollit et euas nescit actio de peculio: cōtra istā so. opp. gl. ibi: sed nonne: pone qd dñs ignoret nūmos peculiares cōsumptos esse. cū credat eos extra re nec vult approbare: et tūc seruus. agit rei vēdicatione si dicim⁹ quod actio sit extincta: eo q. secuta cōsumptione trasseat in dominiū vēditoris: ergo domini⁹ erit priuatus oī iure: q. secuta cōsumptione trasseat in solutū: nec dñum amplius approbare pōt ex quo semel reprobatū. l. dispensator. in. s. ff. de solu. glo. fatetur dñum. et dicit. sibi imputet dñs: q. poterat approbare dñm istud qd dicit gl. qd sibi imputet pcedit i dñs sciente s3 in igne ante gl. nō bene dicit: imo si dñs ignorans nūmos peculiares cōsumptos esse. egit ad nūmos: agēdo ad nūmos vt dñum reprobare. si istud fecit ignorāter vel etiā dubitās. nō est verū qd sibi pcedat: q. ignorās vel dubitās nūq. intelligit sibi pcedat in eo qd dubitant vel ignorant. l. manifestissimū. in. prin. iuncto ver. in autē nescius. C. de fur. ergo l. egerit ad nūmos: ex quo erat ignorans poterat adhuc approbare dñm et agere cōtra possessore vel cōtra vēditore ex emptor: ita in effectu cōcludit Sal. l. u. z. d. Alex. b. Attende etiā tu subtilis circa predicta: q. l. gl. s. reprehenderit opi. Jo. vno medio: vt retuli. s. in. x. istā opin. reprehēdit gl. z. ego puto qd glo. in vlt. parte s. si. dñm dicit. Et nō interesse. voluit subtiliter rēdere. qd imo cōsumptis nūmis pecularibus rei vēdictio nō sit sublatā: q. quēadmodū si res esset perempta vel non extaret: succederet obligatio ad interesse: ita ex quo nūmi peculiares p vēditore sunt cōsumpti est sublatā rei vēdictio q. tūc ad nūmos non q. tūc ad interesse: sic quātum ad interesse potest fieri cōpensatio: et sic pcederet opi. Jo. et ideo illa pars oī iūgi cūz prima: et ideo vult gl. qd q. tenebit ad specie: perempta specie. tenet ad interesse. et ita Albe. Fulg. z. d. Alex. hic istud tū qd dicit glo. nō est verū: q. qd sequat. obligatio ad interesse pempta specie. est verū. perempta specie post morā: sed q. cōsumunt nūmi bona fide est in totū traditus extincta rei vēdictio: et sic non potest vllō modo fieri cōpensatio: pterea si verū esset qd gl. dicit. se queret qd etiā ante cōsumptionē fieret cōpensatio. qd est falsum: ideo tene qd euanescat vigore solutionis nō cōpensationis. In gl. ibi: alia pcedit opi. cōtraria: vides ergo qualiter gloss. in ista sēda parte querit. pone qd seruus bona fide possessus emit aliu seruū p. x. et illos. x. soluit: et bona fide cōsumpti sunt: pone postea qd dñs nō tenet de peculio: nisi in. x. q. facta detractione eorū q. debebant dñs nō restat peculū: nisi in. x. dñs reprobat dñm q. nō vult stare dñm: tenet tūc de peculio: et sic in. x. an alia. x. poterit repetere: aliqui tenet qd sic: aliqui qd nō. gl. distinguunt: vt in ea q. aut extant et pōt vēdicare: aut nō extant: et nō poterit vēdicare: q. sunt solu ti ex iusta causa. et bona fide cōsumpti: ex quo nulla conditio nec indebiti: nec alia competet dñs. cūz distinctione gloss. tenent cōi ter doc. hic. Sed cane cōtra istā opi. gl. approbatā fortiter viget tex. in. l. seruus cuiusdam. de condic. inde. alleg. in gl. vbi creditor q. recepit pecuniā a seruo. nō potest querere ad illā pecuniā. etiā qd fortius est. dato qd illa nō esset pecularis sed pprie dñi. doct. non aduertit ad hoc: sed glo. ibi ppendit. et ponit tres solu. que omnes diuinant. Ex cōclusionē ergo glo. s. facta no. duas conclusiones. Prima vtilitas ex qōne tactā in prima pre gl. est an actio de peculio euanescat iure cōpensationis vel solutionis: et retenta opin. Jo. qd iure cōpensationis posset ista. x. repetere dñs: q. nō potest fieri cōpensatio nisi pro debito dñi. tamen ex quo alia opi. est vtr rior: q. cōpensatio est ficta solutio: ideo nō potest repetere: et sic habetis qd cōpensatio est ficta solutio. nō solū q. est debitum naturale et ciuile: s3 et quo ad naturale tūc. nā quo ad. x. ad que tenetur dñs. est debitū naturale et ciuile: sed quātum ad. x. ad que tenetur seruus. est tantū naturale: et ita Fulg. hic dicit istā glo. not. ad hoc. et idem dicit. d. Alex. et ante eos idē dicit Albe. hic in vlt. col. In ea gl. ibi. s. de in rem ver. l. iij. in. prin. questio. glo. est: pone in peculio serui nō sunt: nisi. x. ad que teneat dñs: iste seruus emit aliu seruū p. x. q. in veritate valet. x. x. dñs pro isto cōtractu de peculio non potest teneri nisi in. x. an ad alia. x. teneatur dñs de in rem verso: q. seruus potest obligare dñm quatenus est versum in vtilitatē dñi: et videtur qd sic: q. est euident vtilitas dñi. questio 14 ergo glo. est. et aliquid dñs verus possit querere vt soluat verus

precium serui empti: quando seruus fuit emptus pro. x. ducatis: et in veritate valet. x. q. vertitur in vtilitatem dñi: nunquid dñs teneatur de in rem verso. glo. arguit pro et cōtra Bart. dicit: qd in hac questione debet distinguere: vt habet in. l. 2. ideo. s. i. cum gloss. s. de in rem ver. et aliter non declarat: soluit dicere Bart. qd debet inspicere propositū serui emptoris: quo animo fecerit contractum: q. aut emit principaliter animo vertendi in vtilitatē dñi: et sic augendi patrimonii. et dñs tenetur de in rem verso: aut emit principaliter animo augendi peculū suū: et tunc. aut animo obligandi dñm. et dominus tenetur de in rem verso: aliter secus. et ita Bart. declarat Paul. de ca. z. d. doder. Sed tu cōfz dera qd atra istam dist. fortiter obstat text. in. l. iij. in. prin. de in rem ver. Salic. z. d. Alex. dicunt responde. vt ibi in glo. non inuenio ibi gloss. aliquid dicere. Item aduerte qd questio gloss. in quātum querit de in rem verso. non facit ad propositum tex. nostri: probō. q. in lege nostra seruus secundus emptus. fuit traditus bone fidei possessori et non domino: frustra ergo queritur an teneat de in rem verso: cum non sit versum in rem dñi: quo casu. aut dñs reprobat contractum: et tunc quomodo potest dici versum in vtilitatē dñi: aut approbat et frustra queritur de in rem verso: q. approbando cōtractū obligatur in solidum. etiā si nō sit versum in vtilitatē: vt est tex. hic. in versu. s3 adicere: sed questio gloss. debet intelligi q. seruus emptus fuit traditus ipsi vero dño: vel saltem quādo fuit traditus seruo meo ab alio bona fide possessore. quo casu mihi acquiritur dñum per ipsum. et ita Albe. hic post Bull. de cu. z. Salic. z. d. Alex. et tūc venit dicendum: vt. s. l. si. in. ver. paratus. diuiditur in tres. Primo videt formā qōnem sed vere opponit contra tex. Secundo format qōnem. Tertia oppo. et nō sol. Secunda ibi: tūc nunquid liberatur. Tercio ibi: Sed argu. cōtra. Circa primā partē glo. aduerte: q. oppositio venit hoc modo: dicit text. in. s. qd venditor conuentus a vero domino actione ex empto. liberatur cedendo actionem quā habet contra bone fidei possessorem: contra. verus dñs potest agere contra bone fidei possessorem sine cessione: ergo nō est opus cessione. glo. respondet. qd est verū qd habet vtilem et illa nō est opus qd cedatur: sed per cessionē cōpetit sibi directā: et cum gl. tenent omnes. tamen dicit. d. Alex. et ante eum Fulg. qd posset aliter responderi: qd est verū qd hic verus dñs cōtra bone fidei possessore h3 certi condictionē generalē. et cōditionē sine causa. sed non cōditionē indebiti. errant. q. ante cessionē habet etiā vtilem cōditionem indebiti: ex equitate causa circuitus euitant. dicit. tenet glo. i. z. glo. in ver. condicere. et Bart. in. j. col. z. ibi oēs sequuntur. et ipsemet do. Alex. et circa predicta: tu inuenis si vis scire. que dicat actio directā. et que vtilis: habes inter alias optima gloss. in. l. ex legato nominis. C. de lega. et declarat magistra liter Bartolin. l. j. C. de act. et obli. z. in. l. j. ff. eo. de actio. et obli. Et an sit differentia inter actionem vtilem et directam habes text. in l. penul. ff. de nego. gerit. qd nulla est differentia. vtrum intentetur actio directā: an vtilis: tantū em consequitur per vnā quantū per aliam. inuenio tamē qd Bald. qui nihil ignorauit in. l. j. in. v. colū. C. de prin. do. dat vnā sing. z. no. differentia. qd actio vtilis nō h3 ea priuilegia q. habet directā: puta. actio de dote h3 multa priuilegia. que enumerant in. l. j. z. p. totum ti. ff. so. ma. p. doc. precipue habet tacitā hypothecā. et vt preferatur alijs creditorib⁹: certe si intentaret actio de dote vtilis: puta cessa a muliere. non haberet illa priuilegia q. habuisset si intentaret directā p ipsam mulierē. Alia differentia posuit Bald. in. l. ij. in. ij. col. C. q. si. vel priua. et Bart. in. l. nomē. C. que res pig. ob. pos. si bene inspereris. In sēda parte gl. q. est clara: ista partē glo. Ang. reputat sing. et dicit qd ex ea colligit sing. doctrina: qd quotiescūq. qd iusto errore tradit re alij quā cui debet. etiā si tradat sine mandato. liberat in effectu cedendo actionē: et ita pulchre limitatur regula. l. si. hoiem. in. s. si nullo. ff. de solu. et sequuntur L. yd. ro. z. d. Alex. hic limita tamē vt dixi. s. in. textualibus. In si. gloss. oppo. de. l. si fugitiuus. ff. de sol. et nihil soluit. et est in ver. sed si alij. vbi est text. qd si seruus meus generis se p libero tibi ignoranti mutauit nūmos meos. postea iussit tibi qd solueres alij. tu existens in bona fide soluit. dicit text. qd non liberaris. respondent Alber. Barto. z. d. Alex. hic: et plenus Bart. in. illa. l. si fugitiuus. qd d3 illa lex intelligi fin istā. vt non liberet ipso iure. sed ope exceptionis. sed ista est violentia. ideo aliter rident hic Ja. bu. Albe. Salic. z. Fulg. et credo qd ista sit bona: q. ibi ille debitor erat debitor in quātitate seu i gire. quo casu nō liberat: q. non soluit illud qd debet: vt dixi. s. in. no. z. ista mihi placet: nec est verū qd dicit. d. Alex. qd est ppter nūmos peculiares: q. nūmi peculiares (vt dicit gl. ibi) erāt extincti. Circa gl. querit Bart. hic in si. practica istius legis. ea q. dicunt in isto textu q. dicta sunt. s. habet locū in monacho: q. bonū est arg. de seruo ad monachū. dictū est originale Innoc. in. c. cō. olim. el. ij. de priu. Adde in quātū Bart. tradit regulā. qd oia q. dicunt in seruis vēdicat sibi locū in monachis nostri tps. istam regulā pluries repetit Bart. in varijs locis: p. p. in. l. j. in. prin. s. itē si fructuas

Sh. v. m. d. i. a. n. d. i. n. m.
p. m. g. l.

C. Prusse
gia. Adde
diffuse p. l. a
p. g. i. n. de bo
nomia i. tras
ctatu de pri
uile. do.

qm

quod de m.
in monacho

rius. z in l. si cōis seru⁹ ita. in. ij. z. ij. q. z in l. si seruus testamento. in fine. z in l. ij. §. qd seruus. ff. de stipu. ser. z in istis locis infert in specie ad varias decisiones. z Bar. z Moder. in l. j. §. itē acquiris. ff. de acqui. pos. Bal. in l. interpositas. C. de transact. p ista equiparatione, habes glo. ordi. in l. cū heredes. §. si. ff. de acquirē. pos. z l. ista sit vera z cōiter approbata equiparatio: alibi tamen dubitant Bar. z alij: tñquid monachus⁹ debeat egparari seruo an potius filio in potestate: z sic vt potius equiparemus potestate abbatis in monachos: patris in filios: qd dñi in seruos. bar. dicit, qd monachi equiparant filijs⁹ in potestate: pbat, monach⁹ non deinit esse suus heres patri: z debet habere legitimam ex testamento, als preteritus rumpit testm. text. est in l. deo nobis. C. de epi. z cle. z tñ ista nō cōueniunt seruis, et ideo qñ doc. dicūt, qd monachus equiparat seruis: melius dicerent, qd debet egparari filijs in ptāte: ita proprie dicit Bar. in l. j. in prin. in. ij. q. iij. partis prin. ff. de vulg. et pupil. z Bar. in l. cū pponas. circa mediu. et ibi Bal. Pau. z Sal. z ibi dñi. C. de here. insti. z Jo. and. z Anto. de hu. in. c. in presentia. vbi Lano. oēs de proba. z late Bald. in l. j. in. x. q. C. qui admit. L. yu. z Bald. in l. deo nobis. C. de epi. z cle. ista est cōmuniō snia per rōnem predictā: est verū qd Joā. de mol. in d. c. in presentia. z in d. l. j. ff. de vulg. z pupilla. z ibidē Alex. vo. luerunt saluare Bar. z Inno. qd monachus equiparat seruo: est verū quātū ad actus: sed quo ad vltimas volūtates, equiparat magis filio in ptāte, ppter suitatē et legitimā: placet mihi ista cōcordia. et Barto. semp loquitur in actibus, qñ dicit equiparari seruo: an autē monachus possit habere pecuniā: qz Barto. hic vñ loqui inter deites: vide Bal. in l. si. ff. C. qd cū eo. C. Circa vltimū circa qd Bar. relinquit cogitandum. Ange. z Ludo. hic determinant, quod in dubio presumitur qd acquisiuerit de bonis z de pecunia, sui monasterij: nisi alie pecture sint ad oppositū: qz qd dicit Fulg. z Alex. hic, in hac qōne multa profundit, breuiter habent Lano. gl. de hoc in. c. sint manifesti. xij. q. j. et gl. in. c. nulli. xij. qd. v. ponit Lano. in. c. cum officijs. de test. z in. c. j. de pecu. cle. et latius Bal. in aut. licentia. C. de epi. et cleri. Quid aut si qd ingrediat monasteriū z mortuo patre exijt monasteriū: nunquid debeat habere hereditatē: an nō monasteriū, an cōsanguinei, veritas est, qd si ingressus sit monasteriū qd potest habere bona in cōi, semper succedit monasteriū: z debent habere bona patris monachi: ille sit egressus religionē: s; si monasteriū non posset habere aliquid in cōi, cōsanguinei debent habere bona: z filius nihil d; habere: ita cōsuluit z vere Ludo. ro. in cōi. cl. vij. incip. in casu pposito. vbi ad hoc ponderat aliquos. §. in cle. exiui de paradiso. de hb. sig. z l. ipse nō dicat videas in similibus Bar. in l. adultera. §. fin. per illum tex. ff. de adul. Alibi Bald. in. c. in presentia. in. vj. colū. pallea. ver. quid si ingressus monasteriū zc. querit de pulchra qōne pone pater habet filium quē instituit heredem: z dicit, si filius moriatur sine filijs legitimis z naturalibus substituo titium si filius ingrediat monasteriū: an monasteriū excludat substitutum: dato qd filius postea exiuerit monasteriū z mortuus erit ex tra. Et determinant: vt. §. per. c. j. §. j. in tit. epi. vel abba. qz facta p fessione statim est acquisitum monasterio: sed si anteq faceret p fessionem exiisset: secus esset, quia si decederet sine filijs haberet locum substitutio.

1 An oriatur obligatio si pecunia mea peruenit ad te sine facto meo. z nu. z.

2 An fructus triennio prescribantur.

4 An mutuum probetur re, vel requiratur cōsensus.

Si me et titium.

Incip. facte fuerunt i tere cāb; dicit qd ista lex est sing. z quod deberet scribi literis aureis. Diuide in tres partes pñ. Primo ponit thema. Secūdo dubitatio z ratio dubitadi. Tertio ponit decisio et ratio deciden. Secūda ibi: subsisto. Tercia ibi: s; proprius est. h. d. Si res mea vel mihi debita ad te puenit: z nō subest causa quare apud te remanere debeat, possum ex eqtate a te condicere, qñ negotiū vere inter nos gestū, nō sit: cōcor. text. vltra. alleg. in gl. in l. seruus quē. §. scdm que. ff. de act. emp. z tex. no. in l. si qd muni cipij. §. si. ff. de instito. z ibi iuricon. assignat rōnem rōnis ad text. istū. C. tñ. istū moralē z qñmū tex. qd qñ pecunia mea vel mihi debita ad te peruenit, absq qd a me habueris s; ab alio: z nō habes causam retinendi, qñ non pcellerit actus ex quo mihi ob ligeris: z per qñs cū nullum negotium inter nos sit gestū, videt qd nulla obligatio sit orta: qz dictio nō ont nisi sit gestū aliquid inter partes. l. si in area. ff. de cōdic. inde, tamē equum est. vt mihi restituas: z propter talem equitatem cōpetit certi condictio generalis. Hinc p istum tex. Inno. in. c. in literis. de restit. spo. posuit singu. limitationem ad oēs leges nostras. z Ange. hic refert z facit magnū festū: scitis qd bonafidei possessor nō tenetur restituere vero dño fructus industriales, quos bonafidei percepit ex industria et opera sua. lex diuerso. in prin. de rei vend. Inno. per hanc

legē dat mirabilem limitationē: istud est verū, nisi quatenus bonafidei possessor reperiretur locupletior, deducta omni impensa z opera psonē: qz tenetur restituere ex equitate istius legis: istud dictum sequit expresse Bar. in l. z ex diuerso. in prin. in vlti. colū. ff. de rei ven. late Inno. post Ange. in l. nescimus. §. j. ff. de re iudi. et Bald. in l. j. C. de vsur. z fruct. leg. cū multis concor. quas addit Alexan. hic. z in d. l. nescimus. §. j. C. tñ. qd in omni materia vbi quis tenet ad restitutionē fructuū: put in cōtractibus bonafidei a tpe more in cōtractibus stricti iuris a tēpore lit. contestā. in his si ptererunt tres anni a pceptione prescribita: vt amplius nō teneatur ad restitutionē fructuum. glo. est sing. in l. sequitur. §. fructus. z ibi Bar. ad fin. ff. de vsuca. z expresse Bar. per illam glo. in l. ij. C. qd me. cau. Bal. in d. l. j. in. vj. col. C. de vsur. z fruct. les. ga. z in l. ancille. in. iij. colū. C. de fur. z in. c. grauis. in. ij. colū. de resti. spo. z in. c. vigilanti. in vlti. colū. de prescrip. z in oibus istis locis facit magnum festū de illa gl. item per istam legē Hosti. in. c. bone. in. ij. col. z ibidē Jo. an. z alij de appel. t tradūt regulā, quod vbiqz qd habet rem meā sine causa: z ex ea efficit locupletior de iure cano. datur officiū iudicis: qd fundat in regula hui⁹ tex. et c. q. v. de iudi. z volūt tale officiū iudicis esse nobile: prout etiam Alex. hic. Ego multoties dubitauit: qz officiū iudicis nobile nullam presupponit obligationem. l. q per collusionē. ff. de act. emp. z l. caus. ff. de annu. leg. sed in ista lege psumponit qd adsit obligatio: dum dicit tex. vt obligari te existimē: hinc tenuit Barto. z alij sequunt, qd actio que datur ex hac lege sit natia z sic nō datia, si adest obligatio, non cōpetit officiū iudicis nobile: vnde forte Lano. melius dicerent, dare officiū iudicis mercenariū. Item ad istum tex. adde qd sup equitate huius legis fundat decisio. l. j. §. si. cum. l. seq. ff. cōmo. z l. rescriptū. §. j. ff. de dist. pi. z pulchra decisio glo. in l. fulminis. §. j. z. ij. ff. ex q. cau. in pos. ea. vbi gloss. alleg. istam legem. Item per istam legē dicit no. Bar. in l. si coloni. C. de agri. z cōi. lib. xj. qd si aliquis habet solā possessionē rei, z talis possessio perueniat ad te sine vitio, qd talis bonafidei possessor potest cōdicere talem possessionem ex equitate huius legis. Itē adde qd p istū tex. consuluit Be. de ancha. in. xij. inc. xba stipulationū. An pe. z vlti. col. item facit ista lex qd si mutuaui pecuniā vel frumentum pauperi q nō est soluendo: z ex illa pecunia vel frumento alimētauit filios, qd possum agere cōtra ipsos filios habētes forte res maternas, ex equitate huius legis. facit. lei. qui. ad fin. C. qd cū eo. Quis Bar. istud indecisum reliquerit i. l. his solis. §. de cond. inde. Itē facit ista lex, qd si aliquis h; a me mandatum limitatuz emendi talē rem p octo dñtarat: z emat pro decē z mihi tradat: si valet plus, potest illa duo a me repetere ex equitate huius. l. de quo p gl. z doc. in l. si. C. de neg. ge. C. tñ. qd vlt. ex tex. ibi, nisi inter p sentientes: qd l; mutuū pbat: tñ istud nō sufficit: s; requit etiā consensus vtriusq;: put etiā est tex. in l. nō ois. in prin. §. eod. et ibi ponderaui z limitant: qd istud est verū i mutuo naturali, s; in cū uili potest cōtrahi etiā sine consensu: sed lex fingat p sentum. l. cer. cōdictio. §. si nūmos. §. eo. fm Fulgo. z Alex. hic. C. Blo. si. prin. o declarat tex. scdo alleg. cōcor. tertio oppo. z non sol. quarto querit z respondet. scda ibi: z ad hanc equitatem. tertia ibi: sed arg. z tra. quarta ibi: sed quid anteq. C. In ea. glo. ibi, argu. cōtra. in l. cum putarem. in pe. rñ. glo. nō rñdet. respōde, qd imo pars hereditatis non est sine causa apud coheredē putatiuz: nā diceretur esse sine causa qñ verus heres absq iudice diuississet hereditatē cum illo putatiuo z sibi assignasset partē, z potest eā repetere p equitatē huius. l. conditione sine causa. sed tex. ibi loquitur, qñ diuisio facta est mediante snia iudicis: tunc ppter autoritatē snie, nō potest repeti pars hereditatis: que tūc per sniam incipit deberi. l. j. de cōdi. inde. qz illa lex est nimis rigorosa: inuenio qd Ang. arc. l. imitat singulariter in. §. quedam. in. iij. col. insti. de act. vt procedat qñ verus heres fuit ille qui prouocauit eum quem putabat heredem, intentando officiū iudicis sup actione famil. erc. isto casu qz officiū iudicis non fuit intentatum sine actione, si sequat diuisio mediante officio iudicis, procedit illa. l. cū putarem. vt nō possit repeti pars hereditatis: s; ille heres putatiuus puocaret s; heredē ad diuisionē z officio iudicis haberet partē, posset postea verus heres repetere, nō obstante autoritate iudicis: qz fuit sine actione. alle. do. Bart. in l. j. in prin. de do. ple. Si ista limitatio est vera, certe est sollempnis z notanda: s; ego dubito, qz tex. i. d. l. cū putarē. fundat se in snia iudicis, z nō in actione intētata. Cōtra etiā Ang. mouet ex doc. Bar. in l. si titius. in. j. col. insti. ff. de hb. obli. Itē cōtra Ang. facit qz Ang. psumponit, qd qñ verus heres agit iudicio fa. erc. cōtra heredē putatiū, qd iudiciū valet: sed cōtra qñ heres putatiuus agit q verū, nō valet: nā errat Ang. qz qz tex. in d. l. cū putarē. Aduerte tñ circa illū tex. qz nō obstante autoritate rei iudicate: de qua ibi, cōpetit qdictio sine causa fundata in ista. l. ita gl. ordi. in l. fideiussor. §. in oibus. iuncto text. ff. mand. z l. Bar. z alij cōiter videantur reprobare illā gl. tamē Pau. de cast. in cōi. cccxj. qd inci. in cā que vertit Bar. me. dicit qd unq fuit sibi visum

fibi visum, qd illa glo. in illo. s. in oibus. meruit reprehendi, propter
 auctoritatem. l. nostre. sed qd non est locus suus, de veritate illius
 glo. vide per Alex. in l. imperatores. ff. de re iudi. ¶ In ea. gloss.
 ad si. ex ista gl. no. qd l3 in casu huius legis nō interuenisset actus
 his numeratio: sed sola promissio, olim facta fuisset nouatio per
 interuentum noue persone. s. preterea. insti. qui. mod. tol. obliga.
 intellige tamen fm Bar. esse verū: dūmodo debitor habuisset pec
 cuniam paratam numerationi: istud est qd dixit etiā Bar. in l. sin
 gularia. ver. sumus expediti. vbi declarauit. s. eo. tamen Bar. non
 bene dicit quantū ad istam legē: qd cū hic interuenit stipulatio,
 nō requiritur quod pecunia sit presens: qd tunc non requiritur nu
 meratio vt sit in utrum. l. si ex precio. C. eo. z dixi in l. singularia. s.
 eo. tamē remitto me ad ea que delarauit in d. l. singularia. vbi de
 clarauit de illa delegatione z nouatione: z quod. l. si. C. de noua. nō
 habet locum in delegatione: licet Paul. de cast. hic aliquid tan
 gat, sed errat: vt hic per Alexan.

1 ¶ Officiales durante officio an possint contrahere, z an cōfir
 mentur finito officio. nu. 1. z 2. cum limitationibus.

2 An vasalli teneantur succurrere dominis videlicet de pecunia in
 necessitatibus.

3 An officialis prohibeatur pignus accipere.

4 An officialis finito officio tēpore syndicus possit contrahere.

5 An officialis possit ibi vxorem ducere.

Principalibus.

Officiales ppetui pos
 sunt pecuniam mutuo

dare et accipere in loco vbi sunt officiales: sed tempos
 rales mutuo dare non possunt: s3 recipere sic a non sub
 ditis: vel etiam a subditis pro eorum necessitatibus. h. d. cum. l.
 seq. iunctis his que dicuntur in glo. ¶ Ho. ex hac. l. regulam. qd
 regulariter officiales non possunt mutuari: nec alios contractus
 facere durante eorum officio: concordantes sunt in glo. Adde qd
 eorum contractus adeo sunt prohibiti, quod etiā finito officio cō
 firmari nō possunt, etiam mutuo cōsensu expresso vel tacito. ter.
 est ad hoc no. in l. i. vers. pe. C. de contra. iu. Adde etiam qd eodē
 modo procures seu curiales principis, phibent emere vel alios cō
 tractus facere, z si cōtrahant, cōtractus est nullus. ter. est in l. fin.
 C. de rescin. vendi. iuncta glo. ibi in ver. palatinos. qui dicit quod
 illa lex habet locum in omni contractu: est verum quod Bald. ibi
 restringit: vt illa lex procedat in magnis consiliariis magnorū do
 minorum. Amplia etiam regulam huius legis z similiū, quibus
 dā alijs modis, de quibus. j. dicam. z presertim in vlt. col. Sed an
 teq̄ vltra pcedā quero que sit ratio phibitina. dicit Ludo. ro. hic
 rationē fuisse. qd officiales debent vacare officio publico: z sic pu
 blice vtilitati, quod cōmode facere nō possent si vacarent priuatis
 emptionibus. argu. l. in iustis agrum. ff. de re mili. z. l. ab admini
 stratione. C. de lega. j. z istam rationem ante Ludo. assignat etiaz
 gloss. in l. i. C. nego. ne mili. lib. xij. et Bald. in quodam suo consi.
 incip. premittit qd potestas: vbi etiam addit quasdam alias ratio
 nes, persuasivas, sed non cōcludentes. Ista ratio nō videt genera
 lis: qd l3 militaret in emptione agroz vbi requirit cura tñ non in
 litaret in emptione domus. Alia melior ratio est, propter metuz
 impressionis: qd lex suspicatur, qd officiales propter officiū metu in
 ducerent aliquē ad contrahendū nō libere. l. si qd p impressionē. C.
 qd me. cau. z. arg. l. j. C. si rec. puin. Que autē pene imponatur offi
 cialibus contrahentibus, quoniam varie leges loquuntur, in hoc
 remitto ad Bar. in l. aufertur. s. qd a preside. ff. de iur. fis. ¶ Ista
 regulam limita fm Guil. z Bart. hic, non habere locum quando
 officialis gereret officium in sua patria: qd nisi posset contrahere,
 quodāmodo diceretur ei interdici cōmercium. z idem sequuntur
 Pau. 8 ca. z Alex. hic: z si dicas, quomodo potest quis esse officia
 lis in patria sua, respondetur qd potest esse ex permisso principis
 vel potest esse officialis sine iurisdictione reddenda: vt traditur in
 l. si eadem. ff. de offi. assesso. z in l. si cui. ff. ex qui. cau. maioz per b
 infert Bar. qd priores ciuitatis seu anciani durante eorū officio
 possunt contrahere: z isto modo fm eos posset intelligi. l. se. quēs.
 Adde quod contrarium tenet Ange. et Ludo. roma. hic. alleg.
 Ange. ter. in l. qui officij. in prin. ff. de cōtrahen. emp. ad quē text.
 rīder Alex. qd nihil facit: sed ego puto qd Aug. voluerit ponde
 rare illum tex. in verbo preterq̄ si paterna: ex hoc voluit elicere
 Aug. qd ex quo bona paterna vdebant, qd ille esset locus pater
 na: tamen per hoc illud necessario non probat ille text. nam stat
 simul quod alibi venderentur bona patris: z tamen illa non esset
 sua patria. Ludo. refert Bal. in l. quisquis. C. eo. qui nihil dicit.
 Mouetur etiā qd ratio impressionis metuz: ita mutat in eo qui
 gerit officium in patria: sicut in eo qui gerit officium alibi. Sed
 responde: prout formaliter responder Bar. in d. l. aufertur. s. qd
 a preside. de iur. fis. Ultra alios pro ista limitatione cōt qd officia
 lis alias prohibitus contrahere: possit tamē contrahere qd gerit
 officium in sua patria: pondeo bene facere duos text. simul iun
 ctos: nam habeo, qd officialis prohibitus est contrahere matrimo

nium in loco in quo officium administrat ppter periculum im
 pressionis metuz. l. si quis officiū. in prin. ff. de ri. nup. imo plus
 non solum prohibetur cōtrahere matrimonium in loco vbi admi
 nistrat officiū, etiam si filius eius vellet cōtrahere matrimonium
 de iure s3 nō posset: qd pater nō posset consentire. text. est in l. si
 is qui in provincia. ff. de ritu nup. tamen ego habeo, qd quia ami
 nistrat officiū in patria propria potest ibi matrimonium cōtrahere:
 nec isto casu habent locum leges prohibitiue. text. est in l. eos.
 ff. de ritu nup. est verum qd Sali. in d. l. qui in provincia. dicit qd
 ibi speciale est fauore matrimonij, et aliud non dicit. Tu posset
 addere euidentiorē differentiā inter contractus matrimonij et
 alios cōtractus: qd alij cōtractus magis prohibenter in officia
 li qd cōtractus matrimonij: nam si durante officio faciat certum
 contractum: non potest postea ratificari post finitum officiū. l. j.
 C. de contra. iud. tamen si officialis cōtrahat matrimonium, pōt
 finito officio ratificare. text. est in d. l. eos. z d. l. qd in provincia. ff.
 de ri. nup. ergo zc. ¶ Secūdo limita predictam regulam vt pces
 dat in officiali tpali: secus in perpetuo officiali. text. est in l. presi
 dis. que statim sequitur in ver. qd perpetui. fm Bar. z cōmuniter
 Moder. hic: cum limitatione quā dixi, nisi appareat qd per im
 pressionem factus sit contractus. vt per Bar. in l. aufertur. s. qd
 a preside. Et si dicas qd illa. l. presi. dis. nō loquitur in officialibus
 principalibus: sed in eis qui secū sunt: responderetur qd ratio illius
 text. est generalis: v3 qd perpetui sunt. Adde qd Sali. tenet con
 trarium hic: mouetur: qd maior metuz z maior impressio timef
 in perpetuo officiali, qd in tēporali. qd in breui est remouēdus: nō
 respondet tamen Sali. ad istum tex. in ver. qd perpetui. Adde qd
 Bal. in l. solent. s. fin. in. q. ff. de offi. procon. z leg. plene disputat
 istum passum, nūquid ista. l. et similes habeant locum in officiali
 perpetuo. z primo refert Buil. de cu. tenere id quod sibi ascribit
 Sali. hic per dictā rationē: qd maior impressio timef in perpe
 tuo z hoc nō obstat. cōtrariū determinat Bal. z sequitur cōm
 opi. qd perpetuus officialis potest cōtrahere: dūmodo nō appa
 reat metuz impressionis, z probat, nam eps habet perpetuū offi
 cium: z tamen eps posset contrahere: aut. licentia. C. de epi. z cle.
 z ista opin. potest suaderi: qd perpetui officiales viderent ppetuo
 prohibiti contrahere: z sic videret eis interdictū perpetuūz cōm
 mercium, qd non est dicendū. tamen posset rīdere ad istud argu
 mentum: nam ex quo potest contrahere cum nō sibi subditis, nō
 est curandum si non possit contrahere in loco vbi perpetuo gerit
 officium: facit in arg. ter. in l. titio centum. s. j. ff. de cōdi. z demō.
 Et illud qd dicitur in officiali perpetuo, intelligit dictum in offi
 ciali posito ad beneplacitum, qui epuipatur perpetuo, propter
 incertitudinem per glos. in cle. ij. de rescrip. z in c. si gratiose. z in
 c. si. de rescrip. in vi. l. sufficit. de condi. inde. ita determinat Bart.
 in l. de pupillo. s. si quis ipsi pretori. ff. de oper. no. nuntia. Lyn. et
 Bal. in l. quisquis. C. eo. z Bal. in l. solent. in. s. fina. in. iij. q. ff. de
 offi. procon. z leg. Bal. z Ange. hic. ¶ Tertio limita predictam
 regulam nō procedere, quādo officialis contrahit cum nō subdi
 tis: quia tunc cessat ratio impressionis metuz: fm glos. z Sali. in
 l. quisquis. C. eo. z Barto. z docto. hic. ¶ Quarto limita non ha
 bere locum quādo emit vel contrahit ex causa necessitatis: puta
 victualia: vt probat text. in l. vnica. vers. preter eas. C. de contra.
 iud. z. l. sequen. fm alium intellectum Buil. Barto. et cōmuniter
 docto. hic, et idem dicit Bal. in d. l. solent. s. fin. in. iij. nota. Hinc
 est qd prohibita alienari, possunt alienari ex causa necessitatis. l.
 alienationis. ff. fami. er. eo quia necessitas non subiacet legi: vt
 l. j. de offi. consu. facit text. in l. ij. s. in eadē. ff. ad le. rbo. de iacphic.
 dicunt Buil. Alber. Ange. Sali. z Ludo. roma. z Alex. hic: qd
 prohibitus extrahere frumentum de ciuitate sub certa pena: nō
 intelligitur prohibitus quādo extrahit ex causa necessitatis: pu
 ta pro necessitate victus sui. not. docto. in l. cetera. in princip. ff. e
 lega. hinc est, qd qui est exemptus ex privilegio z habet immuni
 tatem a collectione non tamen intelligitur exemptus a collecta que
 imponit ciuibz ppter necessitatē instantē: puta ppter bellum.
 prout habes per Dy. Ray. z Bald. contrariantes eil. si ex toto.
 in prin. ff. de lega. j. facit optime illud qd no. Bal. in l. iubemus
 nullam. in. j. z. ij. no. C. de sacrosan. eccle. vbi not. qd de necessitatibz
 imminētibus ecclesie: forte ppter guerram, nullus quantū
 cūqz priuilegiatus intelligitur excusatus, siue priuilegium sit di
 gnitati seu persone seu religioni concessum: hinc etiā dixit Bald.
 in l. j. ad si. C. de ope. libe. qd tpe necessitatis: puta guerre, possunt
 principes imponere subditis subsidij charitatiuū. inuenio tñ
 qd Jo. de ana. in consi. vj. incip. visis z ponderatis his que nar
 rantur in themate. in. iij. col. consuluit, quod vasalli non tenentur
 tēpore necessitatis: puta guerre subuenire dominis de pecunia:
 z ibi ad hoc bene ponderat text. in c. licet vasallus. in. ij. rīso. si de
 seu. sue. cōtro. inter do. z agna. limita tamen istā decisio. vt vbi p
 eum. Possent tamē bene respōderi ad d. c. licet. Ad predicta etiaz
 adde illud qd no. Ange. in l. diuus. ff. de peti. here. vbi dicit, qd si

Charitas
 tiuū. Adde
 Bar. de be.
 in tracta. de
 charitatiuo
 subsidio.

constat in iudice
 ppter nōd. ad

exempti: ppter
 exempti: ppter

fit prohibita arengario pro imponenda collecta cōitati: tamen si subit causa necessitatis, erit permessa arengario. Adde etiam no. tex. in l. tutor qui repertorium. in prin. ff. de admi. tut. p. quem tex. decidit Panoz. in c. fi. in. ij. col. de eccle. edi. qd si imminet necessitas alienandi res ecclesie cathedralis. potest prelatus inconsulto romano pontifice alienare, quāvis iurauerit nihil alienare inconsulto pontifice. c. super. de reb. eccle. non alie. Adde illud qd no. Bar. in l. si quādo. in fi. per illum tex. C. de naufrag. li. xj. vbi dicit qd tempore magne siccitatis, si vicini veniunt ad macinādum in terra nostra non tenetur soluere gabellam: ideo glo. no. in ca. fi. in ver. perciperet. xliij. q. j. vult qd in casu necessitatis pmissus sit consiteri peccata etiā iudeo et sarraceno. Quinto limita p̄dictam regulam. qñ res paterne cōfiscate venderent: licet filio officiali emere propter affectionē. tex. in l. qui officiū. in prin. ff. de contrahen. emp. allegatu aliū text. in l. milites. ff. de re mili. Sexto limita non procedere in officiali qui caperet donationem remunerationis causa durante officio. l. aquilius regulus. vbi Bar. in. ij. oppo. in fi. ff. de dona. Septimo predictā regulam limita non procedere quando officialis contraheret palā et bona fide: vel cū autoritate alteri? administratoris, sicut in simili dicitur de tutore ita tenet glo. in l. si emptione. s. fi. in. ij. solu. arg. illius tex. de contrahen. empt. facit bene tex. in l. non existimo. ff. de admi. tut. et tex. in l. cum ipse. C. de contrahen. emp. fm Ange. hic. et Raph. Fulg. in l. non licet. ff. de contrahen. emp. ita seruatur de cōsuetudinē qz contrarium et melius tenuit glo. in l. j. C. de contra. iu. que glo. est singu. ad hoc fm Bal. et Sal. in l. quisquis. C. eo. vbi idem tenet. et sequuntur cōiter Moder. hic: eo qz iura contraria loquuntur in administratoribus priuatis. l. tutoribus: in quibus cessat ratio impressionis metus: et qd ita sit probat per tex. in d. l. j. de contra. iu. vbi dicit qd officialis qui vult cōtrahere debet hoc specialiter impetrare: s; frustra impetraret a principe qd palam et bona fide posset facere. Pro alia tamē limitatione et octaua potest addi qd illa regula procedit per viam contractus inter viuos: sed per vltimam voluntatē secus et ideo officialis potest durante officio institui heres, et sibi fieri legatum. l. non dubium. in prin. in ver. potestate. C. de testa. et ibi Barro. et docto. et ad istā limitationem interlo. qd prohibitus cōtrahere cum certo genere personarum non prohiberetur eis relinquere per viam vltimē voluntatis: facit tex. in l. testamentum non ideo. et ibi glo. et Bald. C. de testa. cū multis que ad hoc possent adduci. Non limita istam legē: vt non pcedat in officiali qui habet solam administrationē sine iurisdic. fm Bar. in d. l. auferetur. s. qd a p̄sede. ad fin. ff. de iure fil. Decimo limita, quando officiali ciuitatis contrahenti consentiret princeps. d. l. j. in prin. C. de contra. iud. qd nō procederet in rectorē prouincie: vt ibidem est text. in ver. prouinciarum. Ultra alios: moueo circa istas leges difficultates seu questiones que non tangunt a doct. in cōmunibus locis. Prima questio est nunquid officialis qui prohibetur contrahere prohibetur pignus accipere: qz vt dixi tactū non inuenio, vt dem materiam cogitandi arguam ad partes, et pro parte negatiua: qd etiā phibeatur pignus accipere, videt facere regula. l. fi. C. de re. alie. nō alie. vbi prohibita alienatione, intelligitur prohibita pignoris datio vel acceptio. Secūdo qz regula est qd qñ per legem prohibetur contractus principalis, intelligitur prohibitus etiam accessorius: puta pignus et iuramentum. tex. est in l. nō dubium. C. de leg. hinc est, qd si contractus principalis non valet: nō valet etiam aliquod accessorium. glo. est solēnis in l. si patronus. s. patronum. ff. si quid in frau. pa. quā gl. multū no. Bal. in l. j. in. v. colū. C. de inoffic. do. etiam Bald. in l. imperator. in penul. col. ff. de statu. ho. hinc videmus si non valet contractus principalis, non valet etiam confessio tutuum, dixit Bal. in l. j. ad fi. C. de fideicō. et ideo Bal. sub dubio tamen forte in c. ij. de feu. da. in vi. le. cōfinc etiam videmus qd si non valet contractus principalis, non valet etiam confessio in eo appositā tanq̄ accessoria. ff. de consti. pecu. in l. si quem tex. alleg. pro singulari Bal. in l. si absentis. in vlt. col. C. eo. tit. Bald. in rub. de consti. pecu. in. ij. colū. ergo in proposito, si officialis non potest facere contractus principales, non potest etiam accipere pignus: et sic accessoria: et ad hoc vide etiam bene facere quod not. Bal. in l. iij. s. hec verba. per illum tex. ff. de neg. ge. vbi quicquid statuitur in principali, extenditur ad accessorium. Si cōtrariū non eundo per mendicata suffragia, allego glo. expressam ad hoc in l. in quorum. ff. de pign. vbi glo. dat notabilem doctrinam in contrarium, qd imo officialis qui prohibetur cōtrahere cū subditis durante officio, non prohibetur accipere pignus: facit doctri. Bart. in l. in quorū. ff. de pign. vbi reprobatā doctrina glo. dicit, qd quādo prohibitio est circa res: res que prohibet deduci in contractum, nō pōt pignoriari, vt res sacra: aliquando etiam persona prohibetur, nō res, tunc dicit Barto. quod licet persone prohibentur contrahere: non tamen prohibentur pignus accipere: et per hoc infert ad statutum: ergo in proposito, cū res non sint pro-

hibite: sed persone officialium, dicemus quod licet officiales sint prohibiti cōtrahere, non prohibent accipere pignus et c. Ad idē facit qd decidit Ly. in contingentia facti in l. fi. C. de reb. alie. non alie. in addi. et ibi refert Salice. duo barones vicini promiserunt sub pena qd vnus non acquireret in territorio alterius: pone qd vnus ex eis pro mutuo accepit hypothecam in re immobili que in territorio est alterius baronis: nunqd per talem hypothecam dicat acquisiuisse: ita vt incidat in penam: et determinant qd non: et qz prohibitus alienare seu acquirere: nō tamē est prohibitus accipere hypothecam et pignus intellige tamen sane: prout Bart. in l. in quorum. nisi pignus valeret et c. Tertio eadem pars potest suaderi: qz in pignore non videt militare eadem ratio que in contractu: quia in pignore non transfertur dñum: prout potest in alijs. Quid tenendum: ego puto sic distinguendum, aut officialis fecerat contractus ante ingressum officium, vel in alio loco: ita qz contractus principalis erat validus: tunc puto qd durante officio pro illo cōtractu possit pignus seu securitatē accipere: qz isto modo cessant contraria, si nō valet principale nō valet accessorium et c. et in istis terminis videntur formare qd nē Ly. et Sal. in illis baronibus in d. l. fin. C. de re. alie. nō alie. sed si officialis durante officio fecerit contractum qui non valet, si pro illo contractu acciperet pignus credo qd non valet etiam acceptio pignoris: ita cōcludo in hoc passu. Secundo quero, ista. l. et similes prohibent officiales cōtrahere durante officio, nunquid habeant locum in officiali cuius officium est finitum: sed est in syndicato: an illo tēpore syndicatus possit cōtrahere: istum passum tangit solus Ludo. ro. hic: de quo aliquis adhuc nō fecit mentionē et tenuit mirabiliter qd officialis etiam dñi est in syndicato non possit cōtrahere: ita ampliat istas leges alleg. Bal. in l. solent. s. fina. ff. de offic. pro. con. et leg. in. v. q. princ. vbi cōcludit Bal. qd donatio prohibet fieri officiali: vt etiam contractus prohibetur etiam paulo post finitum officium: et licet non dicat poterat allegare glo. in simili in l. pōponius. s. rati habitationis. ff. de proc. quā gl. reputat sing. Imo. in l. ex assensu. s. eū qui. in. xxv. col. ff. de ap. et Idem Imol. in l. j. s. prius. ff. de vulg. et pupil. sed est glo. sitis in l. j. in. C. de iura. calū. qd paria sunt fieri ante vel paulo post et c. Inter cetera bene facit quod singu. vult Bald. in l. fi. C. de fideicom. in vlti. col. ad hoc vt testm valeret, opz testes esse rogatos a testatore vel notario ante perfectum testamentum: idē si paulo post. et c. Ultra Ludo. adde qd debebat allegare Bald. in l. obseruare. s. proficisci. in l. v. qd. ff. de offi. pro. con. et lega. vbi dicit qd quando finitum est officium: sed est in syndicato, donec durat syndicatus, debet illi tanta reuerentia sicut si esset in officio: et ideo infert, qd si quis intulerit iniuriam ei, ita qz puniri sicut si esset illata iniuria durante officio: quia adhuc remanent reliquie et appendicie officii. alleg. l. j. C. vt cau. poss. pu. et ex hoc infertur: qd sicut dans alapas p̄tati puniri debet capite fm Bal. in c. j. s. iniuria. de pa. iura. fir. ita idem dicendum in eo qui dat alapa potestati existenti in syndicato: est ne vera decisio Ludo. dicat Ludo. quicquid velit, nō placet mihi illa decisio: qz cessat ratio qua fundat phibitio huius legis, scilicet timor impressionis metus: sed qñ est in syndicato officialis non potest dici in eo qd sit metus impressionis ergo et c. Secūdo moueo: p̄ illud qd arg. illius dicit Bald. in. ij. no. in l. tribunus. in prin. ff. de testa. m. li. vbi dicit tex. quod statutus disponens, qd qui offendit potestatem puniat capite, intelligit de eo qd est nūc in officio: non de eo cuius officium est finitum: s; nondum recesserit de ciuitate: et ideo vult Bald. in l. obseruare. s. proficisci. in l. ij. q. ff. de offi. pro. con. et leg. ab leg. l. affinitatis. ff. de postu. Ultimo pro cōplemento huius legis: aduerte, qz ex p̄dictis oibus possunt elici aliquę extensiones ad istā legē: vltra quas extende etiā: vt per Bal. in vno suo consil. incip. premitto ad euidentiā: vbi tenet, qd officialis forensis et ad tps deputatus, si se obligauit alicui subdito suo rōne iurisdictionis p̄ aliqua quātitate pecunie, etiā p̄ alio fidei iuramento, etia si in instrumento guarentigato, etiā cū renūtiatione ois legū auxilij: tamen adhuc et ante et post finitū officium potest se defendere: qz nō potest legibus renūtiare, qd nō est de etiā istā legē: vt quēadmodum nō pōt cōtrahere in loco officij: ita nec ibi vrozē ducere, vt p̄dixi: imo nec vrozē filio ibi dare potest: vt etia s. dixi: tamen nō phibetur ibi filias in matrimonij collocare: vt d. l. si qd officium in fi. ff. de ritu nuptia. sicut in fili, tutores nō phibentur filiā suam collocare pupillo: et tamen phibent pupillā ducere in vrozē. l. lis bertum. s. j. et fi. ff. de ritu nup. rōnem diuersitatis assignat glo. in l. curatorem. C. de interdi. ma. Ja. fab. et Ang. in. s. cū autē. insti. qui. mo. ius pa. po. sol. Secūdo principaliter pondera istū text. dñi in eo ponunt vt diuersa negotia et fenerari, qd appellatio ne negotiator seu mercator non veniunt feneratores: ad idē est text. in l. questu. s. idē rñdet domo. el. ij. in ver. mercatorē ac feneratorē. ff. de fin. insti. facit qd vult Bar. in l. legatis seruus. in prin. ff. de leg. ij. Quis dñi videt tenere glo. in l. in cū. in prin. ff. de insti.

¶ An officialis teneatur ex negligentia sui subadministratoris: An administrator

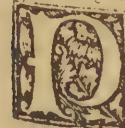
2 An administrator teneatur si fuit negligens et nomina debitorum sunt deteriorata.

Periculum.

Ad euentia habet premittere iuuenes, qd ita lex legit p glo. et omnes doc. altero de duobus modis. Primo legitur ut intelligatur in administratore et officiali rei publice: qd in eo qui administrat officium publicum auctoritate et utilitate: et hic deciditur, qd si officialis publicus ciuitatis vel principis sit deputatus ad erigendum debitores, et fuerit negligens, adeo quod debitores sint facti, non soluendo periculum spectat ad eum iuxta l. imperatores. et ibi glo. magna no. ff. ad municip. et est tex. no. in l. de alicui. ff. de neg. gest. et iste primus intellectus est verissimus in se pro eo habes tex. in l. missi opinatores. vers. quod si intra annum. C. de epac. trib. lib. x. et ibi Bart. in. ij. no. multum not. et isto casu, sicut officialis tenetur ex negligentia sua ita tenetur ex negligentia alterius subministratores. tex. est in l. ad commentariem sem. C. de custo. et exhibend. reo. et text. est in l. v. ff. ad l. iul. de vi. et Bald. hic: et istud procedit etiam si ille administrator non fuit electus ab eo sed de publico. tex. in l. ex facto. et ibi Bart. ff. de nego. gest. si bene inspereris: alio etiam secundo modo legitur ista l. per glo. et docto. ut intelligatur in administratoribus priuatis: puta tutoribus vel curatoribus: et iuxta hoc, glo. ponit quid si essent tutores vel curatores: quis deberet prius conueniri, et quid si odes rā fideiussores et. et qd glo. non plene dicit: recurre ad glo. vbi Bart. et oēs. C. de transact. in l. j. et in l. j. ff. nunc tractemus. ff. de tu. et rā. d. l. fra. et late Sali. hic: et in pluribus administratoribus reipublice: dic ut per glo. in d. l. imperatores. Ego autem considero quod in tex. isto de administratione verbum nullum: et propterea non restringitur. ut loquatur in aliquo administratore: prout faciunt gl. et docto. sed intelligo tex. generaliter in omni eo qui debebat erigere debitores alicuius, et fuit negligens, periculum spectat ad eum: et ideo credo qd deberet habere locum in procuratore priuati: et hoc dicit: et si debitorum nomina efficiant deteriora periculum spectat ad administratorem in agendo negligentem. h. d. sponda tex. in ver. pro bari potest. fm Bal. Fulg. et Ludo. roma. qd culpa vel negligentia in dubio non presumitur: et ideo qui dicit tunc fuisse in culpa, probare debet: et probabit eo ipso qd debitor erat soluendo ante. facit ad hoc regula. l. quoties. ff. qui dolo. ff. de proba. et facit ratio, quia negligentia et culpa sonant in delictum aliquale: in dubio tamen non debet presumi delictum. l. merito. ff. pro so.

- 1 Argumentum a contrario sensu an habeat locum in actibus.
- 2 Quid in legatis et institutionibus.
- 3 Tanquam, est nota improprietatis.
- 4 Contractus conditionalis deficit, non impleta conditione.
- 5 Debitor pendente conditione an possit erigi.
- 6 Durante copromisso, an possit reus recoueneri coram ordinario.
- 7 An ex stipulatione conditionalis penali oriat actio vel obligatio.
- 8 An ex conventionione conditionalis possit agi.
- 9 Pena petentis ante diem, que sit: cum limitationibus.
- 10 An debitor suspectus possit conueniri ante diem.

Pecuniam.

Stipulatio conditionalis precedentem stipulationem puram suspendit: et eam nouat in conditionis euentum h. d. fm Bal. vel sic et pinguis: debitum purum in euentum conditionis nouandum stat in suspensio, pendente conditione, et nouat per existentiam conditionis: sed deficiente conditione, in suo robore perseverat. h. d. in tex. ibi: etiam si conditio pondera illam dicitio nem que est implicatiua: et solet implicare alium casum ultra expressum. l. etiam. C. si tut. vel cur. interue. nam prima fronte ista dicitio etiam videtur implicare, qd si conditio non deficiat posse peti: et isto modo intelligendo resultaret absurdus intellectus: qd cum primum creditum esset nouatum non posset peti: propterea illa dicitio etiam necessario debet legi cum illis verbis credita esse perimaneat fm Richar. malū. Alb. et Moder. et erit sensus, si conditio deficiat et credita remanent: sicut a principio erat credita. et hoc ex text. ibi tanq sub contraria conditione, duo principaliter. Primo, quod argumentum a contrario sensu habet locum in contractibus, concordant. tex. in l. inter socerum. ff. cum inter. ff. de pact. dot. quem tex. ad hoc alleg. pro singu. Panor. in c. cum apostolica. de his q sunt a prela. sine consen. ca. sed ante eum illum tex. ad hoc notat Bal. in l. venditi. ff. C. de act. emp. et ad hoc videas not. Bal. in l. pro hereditaria. ad fi. C. de he. act. et qd argumentum a contrario sensu etiam habeat locum in contractibus: tenet etiam Alexand. in consil. cxxix. incip. pōderatis char. j. lib. ij. et in consil. c. lib. ij. incip. circa primum dubium. in. ij. colum. Altra alios in isto argu. a contrario sensu: ego pondero quod iste tex. est no. ad alia duo q doct. non ponderant: et in primis pondero hic esse tex. pro eo qd dixit Bal. in l. apud antiquos. ad fi. C. de fur. vbi dixit, qd argu. a contrario sensu habet locum non solum in contractibus bonafidei: sed etiam in contractibus stricti iuris: et sequitur Ludo. roma. in

consil. cccxix. incipiens. ut presens consultatio clarioz reddatur, in duo debet quesita distinguere: licet ipse nihil alleget ad hoc vtrum habes text. hic ad literam qui proprie loquitur in stipulatione: et sic in contractu stricti iuris. Cōfirmo: qd rescripta cum sint stricti iuris: et etiam stricte intelliguntur. cum dilecta. de rescri. et tamen in eis etiam habet locum argu. a contrario sensu. gloss. est singu. in l. si procuratorem. ff. si ignorantes. ff. manda. in duabus gloss. quas gloss. ad hoc reputant singu. Sali. et Ludo. in l. j. vers. huius rei. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. et Sali. in l. conueniuntulam. C. de episco. et cleri. Cōfirmo etiam, qd mandatum qd datur procuratori est diligenter et stricte interpretandum. l. diligenter. in prin. ff. man. et tamen habeo qd etiam in mandato habet locum argumentum a contrario sensu. text. est not. in l. eū qui duobus. ff. filius. fm primum intellectum glo. et ibi Bart. in summario. ff. de acqui. here. et ista extensio Bal. in d. l. apud antiquos. est multum no. cum alias soleat dici qd in contractibus stricti iuris quicquid est omissum habet per omissionem: et non sit extensio. l. quicquid asfringende. ff. de verb. obli. Bal. tamen in d. l. apud antiquos. limitat prefatam conclusionem, qd in contractibus habeat locum argu. a contrario sensu. ut procedat, qm in sensu contrario adesset contraria ratio: secus si in sensu contrario esset eadem ratio vel maior: qd tunc non sumeretur argu. a contrario sensu. l. si extraneus. ff. de condi. ob. cau. Secundo ultra alios pondera: qd iste tex. probat aliud qd est not. nos habemus, qd in vltimis voluntatibus: quando verba conditionaliter proferuntur, non habet locum argu. a contrario sensu: et ideo si testator institueret aliquem heredem et diceret: et si heres meus decesserit sine filiis substituo cauz, non sumitur argu. a contrario sensu: ergo si decesserit cum filiis, filij sint instituti. gloss. est ad hoc singu. in l. lucius. in vlti. char. et ibi clarius Bart. ff. de here. insti. est similis. gl. in l. si quis ita heres instituat. si legitimus et. ff. de here. insti. cum infinitis concor. quas dixi in l. j. C. de pac. vbi videtur tex. etra illā glo. et est ista cōis sententia: et arti. sit disputabilis. et hic habes text. expressum, qd aliud est in contractibus: vbi si apponatur conditio, ex illa conditione sumitur argu. a contrario sensu: quibus conditiones sint precise. et debeant impleri in forma specifica. l. qui heredi. in prin. ff. de p. d. et demon. facit bonus text. in d. l. inter socerum. ff. cum inter. et firmat Bald. in d. l. pro hereditariis. in fi. et aduerte tamē: qd conclusio glo. de qua in d. lucius. procedit. in institu. secus in legatis: qd in illis bene sumitur argu. a contrario sensu. ita egregie Angel. in l. legatis. in vna lectu. C. de lega. et ibi assignat rationem diuersitatis: qd legata possunt relinqui nutu. l. nutu. ff. de lega. ij. sed institutiones debent fieri per verba expressa a testatore. l. iubemus. C. de testa. et per hac limitationem dicit esse glo. in l. filiisfamil. ff. cum quis. ff. de lega. j. Cōfirmo istam limitationem: qd licet dicatur qd vltime voluntates sint latissime interpretande et multum fauorabiles, est verum respectu institutionis: sed legata non sunt eque fauorabilia. glo. est no. in l. si plures. in gloss. fina. in fin. ff. de condi. institu. Cōfirmo hoc multum: nam in legatis conditio appposita debet impleri per legatarium qd primum potest, alio habetur pro defecta. tex. est in l. hec conditio si in capitolium. ff. de condi. et demon. et tamē in institutione secus est: qd licet non impleat heres conditionem qd primum potest, tamē non habet per defecta. text. est in l. si quis ita instituat heres in die. ff. de here. insti. quē no. Bart. in d. l. hec conditio si in capitolium. facit. l. pe. in princ. iuncto. g. illo. C. de neces. ser. here. insti. Quarto pondera eadē verba, tanq si sub contraria conditione: etiam dicitio tanq, est nota improprietatis. gl. in c. solite. in ver. tanq. de maio. et obed. facit. l. si pater. ff. qui duobus. ff. de adop. nam isto casu probat iste tex. no. qd argu. a contrario sensu venit per improprietatem, non autem proprie et ex verbis et ex hoc sequitur, qd cum in statutis verba debeant proprie intelligi, in statutis non habet locum argu. a contrario sensu: prout Bart. tenet in l. oēs populi in. vj. qd. prin. ff. de iusti. et iur. et in d. l. j. ver. huius rei. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. cum cōcor. ibi traditis: et qd argu. a contrario sensu non venit proprie, sed ex cōiectura dicit gl. in l. apud antiquos. in glo. fi. C. de fur. et ibi Jaco. bu. et Bald. et pro illa gloss. est tex. hic, in illa dictione tanq, et ita ponderat istum tex. Bal. in lectu. antiqua Sali. et Alexā. hic: et miro qd non allegant Bart. q ante omnes plenius ponderauit ad hoc istum tex. in d. l. oēs populi in. vj. q. prin. ver. iuxta predicta quero statutum extendat: et idem Bartol. in l. j. circa si prin. ff. de offi. eius cui man. est iurisd. Quinto principaliter nota ibi, perinde est enim ac si nulla stipulatio qd quando conditio est appposita in contractu: et illa deficit, habetur perinde ac si nunq tractus conditionalis fuisset factus: et hic et l. necessario. ff. de pericu. et cō. rei vend. quē admodum si conditio euenerit trahit retro: et habetur peinde ac si a principio contractus fuisset pure celebratus: et hoc habes fm Paul. de cast. correlarie inferre an itante statuto qd de contractu soluatur gabella: an et quando de contractu conditionalis soluat gabella. de quo videas Bart. in l. sancimus. C. de consil. li. xij. videas etiam qd not.

C Dicitio etiam. Adde Bar. in l. si tertius. i. ff. officiu. ff. de aq plu. ar. c. accusatus. i. ff. qd omib. de here. lib. vj. et cle. disspodiosam. in fi. de iud.

m stat nō hz lo

Bonafidei. Adde bal. in l. iij. in fine. C. de insti. et subf. bal. in l. vediti. C. de act. emp.

argu a quo sum

Pecuniam. Secunda Iaso. super Digesto veteri.

Bal. per illū text. in l. ij. C. de enunc. z Bar. in l. si. fi. vbi dixi. C. cōia de leg. Sexto no. ex tex. ibi pēdente aut cā ditionis idem petere nō possum, regulā generalē q̄ sumit ex tota lege, q̄ q̄ si has beo debitorē purū, quē facio pmittere titio sub cōditiōe donec pendet cōditiō nō possum petere cū effectu ab isto debitorē: ratio, q̄ si ditiō eueniret, primū debitū nouaret z tolleretur donec ergo pēdet cōditiō: vt in tex. est incertū an eueniat vel nō: ergo pendente dubio nō possum cum effectu petere q̄ istū tex. limitat. dom. Alexā. hic: vt nō procedat q̄n esset debitor speciei, quā speciē fecissem pmittere alij sub cōditiōe: nam si iste debitor speciei post morā occidisset speciē: ego possum cōuenire talez debitorē occisorē anteq̄ eueniat cōditiō in personā titij: q̄ tex. non loquitur in pecunia, per tex. in l. eū qui ita. s. fi. z ibi glo. z doc. ff. de ver. ob. Sed credo q̄ in hoc errauerit: q̄ tex. noster loquitur in terminis multū diuersis ab illa. l. eū qui ita. s. fi. nā iste tex. loquitur q̄n quis debebat mihi et iussu meo pmissit tertio sub cōditiōe, quo casu si debuerit speciē ei etiā occidat, nō est verū q̄ pendente ditione possum eū cōuenire in preiudiciū tertij: q̄ posset euenire cōditiō, z species deberet illi tertio, nō sic est in l. eū qui ita. s. fi. nō erat villo casu debendū tertio, sed in oēm casum debebatur mihi, et si ibi creditor ante tēpus agat non est alius tertius qui possit pretendere interesse suū: hic Secūdo limitant istā legē Pau. z Alexā. hic: vt pcedat, q̄ stipulatio cōditiōnalis fuit interposita aio nouandi primā purā, q̄ in dubio presumitur fm ista iura fforissecus est fm eos si stipulatio nō fuisset interposita animo nouandi: q̄ tunc pendēte cōditiōne posset agi ex prima stipulatione pura, nec procederet ista lex ad hoc allegant tex. in d. l. id quod. ver. sed si is qui. z ibi glo. in verbo vitra. ad fi. ff. de consti. pec. ista limitatio posita quod possit esse vera in se, tamen tex. per quē mouetur Pau. z Alex. nihil facit ad istā legē: q̄ tex. in d. l. id quod. s. fi. loquitur quādo illemet qui erat debitor pure constituit se soluturum illi eidē ex primo debito puro ratio, q̄ constitutum q̄ apponitur, regulariter interponit fauore creditoris, z nō animo nouandi: z nunq̄ fiebat nouatio p constitutum, nisi expresse ageretur. tex. est in l. item illa. s. fi. z in l. vbi. ff. de cōti. pec. sed hic tex. loquitur in terminis diuersis: quādo debitor illud q̄ mihi debat pure, pmissit sub cōditiōe, nō mihi s̄ alio tertio: vñdato ē q̄ stipulatio nō esset interposita animo nouandi: tamē cum hic possit tractari de preiudicio illius tertij, ergo ea pendente nō poterit primus creditor agere cōtra debitorē. Tertio limita istam legē pcedere, nisi q̄n creditor p̄mus ageret de consensu illius tertij: inuito etiā debitorē qui forte vellet expectare euentū cōditiōnis: ita not. Bar. in l. post dotē. in v. col. ff. lo. ma. per illū tex. fm primā lec. gl. ibi, q̄uis aliqui cōtradican q̄ nūc aliter nō examino. Septimo no. ex isto tex. q̄ ex stipulatione que speratur in euentū alicuius cōditiōnis, transcendī vel nouari nō potest: sic etiam ex testamento quod speratur rumpi nō pōt adiri hereditas: nec agnosci bonoz possessio fm tab. l. ven tre. ff. de acq. here. l. illud. s. fi. ff. de cōtratab. sic videtur probare iste tex. q̄ si tractus purus speratur resolui in euentū alicuius cōditiōnis, q̄ interim agi nō possit, q̄uis cōtrarium tenet gl. in l. ij. ff. de in diem adieq. autē in terminis huius legis sit necesse q̄ obijciatur exceptio q̄tra petentē. Bar. in l. necessarij. ff. de acq. here. prout eum ibi intelligit Imo. sentit non esse necessariā obiectionē exceptionis q̄ ibi reprehendit Imo. s̄ salua: vt ibidez per do. Alex. ad quē te remitto. Octauo principaliter no. text. in fi. ibi cum incertum sit: nam hic est tex. valde no. fm Pau. de ca. ad vnum q̄ dicit esse tenendum menti q̄ quotidianum: t̄pone, ego volebam tecum litigare: sed anteq̄ venirem ad iudiciū, interuētu amicorū feci p̄promissum de ista lite in arbitrum vel arbitratorē: nunquid durante cōpromisso: potero te conuenire coram iudice ordinario? dicit Pau. per hunc tex. quod si esset statutū in ciuitate, q̄ sine arbitroz vel arbitratoruz mādentur executioni, sicut sine diffinitiue ordinarioz iudicuz: z eandem habeant efficacia: non potero te conuenire coram iudice ordinario: ratio, q̄ donec pendet cōpromissum, est incertum an mihi debeatur, z sentētia arbitri posset esse absolutoria, z pareret exceptionē rei i. eo. dē modo in casibus in quibus ex sinia arbitri oritur actio: qui p̄nunt in l. ne in arbitris. C. de arb. p̄puta, si intercessisset iuramentū isto casu nō potero te cōuenire coram iudice ordinario: secus quādo sinia arbitri non haberet efficaciam: quia non oritur actio vel exceptio, sed solum debeatur pena: isto casu possem te conuenire coram iudice ordinario. tex. est in l. si quis rem. ff. de arbit. licet ex hoc inciderem in penam: z in effectu cū ista decisione Pau. transit Alexan. hic. Ex ista decisione habes, q̄ quēadmodum quādo pendet lis coram iudice ordinario: non potes me conuenire coram alio ordinario: quia obstat exceptio pendentie litis. l. nulli. C. de iudi. z l. vbi ceptum. ff. de iudic. idem est si questio pendeat coram arbitro vel arbitratorē: eo casu quādo sinia arbitri potest parere actionē vel exceptionē: z Pau. exclamet istam decisionem: et Alexan. sequitur, z est bonarū: tamen si non haberem auctoritatem

Pau. istud decideretur ex doctrina Bald. in c. j. ad fi. de contro. seu. ap. pa. ter. in v. seu. vbi querit: an z quando pendencia litis impediat iudiciū corā alio: z dicit Bal. q̄ pēdēte lite exceptio impedit coram alio agi: quādo ex sinia primi iudicis potest oriri actio vel exceptio: per regulam. l. fundum. ff. de except. z l. fundi. ff. eo. de except. Altra no. per docto. pondera tex. hic in ver. etiam, que refertur, necessario ad dictionem creditam esse: q̄ isto modo referendo est hic tex. q̄ pecunia que debetur non solum purificata cōditiōne, dicitur esse credita: sed etiam ea que debetur ea pēdente: et sic pondera hic esse tex. de eo q̄ dubitant docto. in l. ij. s. eo. tamen posses respondere q̄ istud est in isto tex. eo quia pcedebat debitum purum: secus vbi esset mere cōditiōnalis. Not. etiā ex isto tex. iuncta gl. ij. q̄ q̄ licet ex stipulatione mere cōditiōnali non oriatur nec actio nec obligatio: tamen quādo interuenit prima p̄missio pura z secunda cōditiōnalis: licet prima resoluat sub contraria cōditiōne: tamen talis contraria cōditiō nō impedit ortum actionis z obligationis: ita gloss. ij. hic: quam. Bart. z cōmuniter docto. sequuntur. Ex hoc colligo duas conclusiones. Prima quod l̄ agens ante euentū cōditiōnis nulliter agat: et sic nō sit opus opponere exceptionē. l. cedere diem. ff. de verb. sig. tamen si quis agat ex pura pcedenti que speratur tolli per euentū cōditiōnis, nō agit nulliter: z ideo necessaria est obiectio exceptionis. Secundo ex hoc colligitur limitatio ad d. l. cedere diem. Pondera etiam hic esse tex. q̄ quod in contractibus quādo est dispositio pura que venit resoluenda in cōditiōnis euentum, quod interim non habet executionem, q̄ obstat cum incertum sit an ex ea debeatur: tamen contrarium videtur dicere glo. per omnes approbata in l. ij. in prin. ff. de in diem. adie. quod imo ex pura interim pendente cōditiōne pōt efficaciter agi: quādo ipsa pura est resoluenda in euentum cōditiōnis: cogita. vide etiā circa istam legem. Bar. in l. necessarij. ff. de acq. here. vbi inducit ad questionem que ibi tangitur per gloss. z docto. vide per te. et refero in voce Item ad istum tex. adde questionē quam format bald. in c. j. in v. col. de consti. vbi querit si cōmissa est reuocatio statutorum quibusdam sapientibus: an pendente reuocione possint statuta vetera exequi: z si equiparamus statuta cōtractibus non poterunt interim exequi per istam legem: si vero equiparamus vltime voluntati possunt exequi: vt l. pure. in prin. ff. de except. doli. tandē concludit sequendo Bart. in l. iulianus verum debitorē. ad fi. j. de cōdi. indebi. q̄ possunt interim exequi: quia interim habent suum esse perfectum: licet in futurum possint reuocari: vt in l. ij. ff. de in diē adie. facit. c. si gratiose. de refer. in v. z l. iij. ff. loca q̄ intelligit Bal. esse verū p̄fissa cautione: z nō aliter equiparādo. supplicationi. c. suscitata. de in integ. restit. per hoc infert no. Bal. q̄ si arbitrator qui habet ex forma cōpromissi potest arbitrandi: z corrigendi arbitratū, ferat laudū suū referua ta sibi ptate corrigendi, q̄ facere pōt: put etiā tenet Bal. in l. idē labeo. ff. fami. herc. q̄ interim laudare. l. tali potest peti executio mandari p̄fissa cautione idonea. l. fi. C. de ordi. cog. z Tre. aut. que supplicatio. C. de preci. impe. offe. C. de in ver. cōtraria cōditiōne. Primo declarat tex. Secundo per viam not. opp. contra tex. z soluit. Secūda ibi: et no. q̄trariū est istud: l̄ Bar. expediat p viā q̄onis, dicit hic: q̄ si illud q̄ mihi debes pure, iussu meo p̄mittis alij sub cōditiōne, q̄ videris mihi sub tria cōditiōne p̄misisse: ergo non possum petere sed contrariū dicit tex. quia vult q̄ potest peti, nō cū effectu: z ideo dicit glo. q̄ pōt peti: s̄ obstat exceptio: z istud q̄ dicit gl. est verū per tex. ibi, credita esse p̄maneat. In gl. ibi. l. legata inutiliter. illud q̄ dicit gl. est verissimū sed dū alleg. l. legata. illa lex nihil facit fm Fulgo. z do. Alexand. z in contrariū cōtra conclusionē glo. stringit tex. in l. legatum. in prin. ff. de adi. le. vbi d̄ q̄ si legatum factum vni legetur alij sub cōditiōne, intelligitur alteri sub contraria cōditiōne legasse: si tamen primus legatarius moriat pendente cōditiōne q̄ postea eueniat non transmittit: s̄ responde fm Bart. ibi: in vlti. oppo. q̄ illud est in vltimis voluntatib⁹, q̄ donec viuit testator nullā dicitur habere perfectionē: z ideo facilius suspēduntur in totum quam cōtractus actus qui postq̄ initi sunt oīno perfecti sunt: ideo cōditiō postea non suspendit: prout etiā declarat Fulg. hic. C. de l. in ver. non possum. Primo allegat quatuor cōcoz. Secūdo ponit vnum dictum ad extensionē tex. Tertio cōtra tex. fortiter opponit z soluit. Secūda ibi: imo solutū. Tertia ibi: sed videt q̄ interim. Quia in intelligētia huius cōtrarij apereritur medula istius legis: ideo hoc est aduertendum: nā in l. pure. in prin. ff. de except. doli. d̄ totū cōtrariū eius q̄ hic in ista lege: nā hic dicitur, q̄ pendēte cōditiōne primū debitū q̄ purum erat peti non potest, ibi d̄ contrariū in ista difficultate quinqz reperio solutiones. Prima est glo. nostre: vt hic pcam: istam sol. glo. reprobat Buil. hic. ista rōne: q̄ legata sunt fauorabiliora: q̄ contractus: sed in actibus impedit ne possit peti: quāto ergo magis in legatis: s̄ cōfidera si pōt responderi huic rōni, q̄ verū est q̄ legata sunt fauorabiliora cōtractibus

lia cōtractibus data paritate rationis: sed hec non est paritas rationis, quia in legatis prestatut cautio ut in cōtrario sed Bar. in d. l. pure. in prin. reprobatur ista ratio, quia etiam in cōtrariis prestatut cautio. l. in oibus. j. de iudi. l. si creditores. ff. de priui. cred. sed do. Alex. respondet, qd in cōtrariis nunc prestat cautio nisi sit suspicio: secus in ultimis voluntatibus, tu adde aliud cōtra Bar. nam videtur qd Bar. equiuocauerit. nam in ultimis voluntatibus prestatut cautio per heredem qui vult agere, sed in d. l. in omnibus. et in d. l. creditores. est debitor qui prestat cautionem: et sic sunt diuersae cautiones. Ista prima solu. licet forsan saluetur ab impugnationibus predictis: tñ videtur cōfundi per vñ aliud fundamentum Fulg. hic: qd sibi ascribit do. Alex. nam cautio legatorum adinuēta est fauore legatariorum. toto titu. ff. et. C. ut leg. no. caue. si ergo diceremus, qd heres ppter istam cautionem quam prestat legatario, posset agere nō obstante conditione: certe illa cautio que est inuēta solo fauore legatariorum retorqueret in eius damnum contra. l. quod fauore. C. de legi. q. legatarius qui habet rem est securior, quia melius est rei incūbere qm in personā agere: si ergo posset agi ppter cautionem retorqueret in damnum: qd nō est dicēdū. l. j. si debitor. ff. ut in pos. lega. Secunda fuit solu. Guil. de cu. hic: quam refert hic Bar. et reprobatur. vide per te. Et inquit Bar. Guil. allegat. l. sufficit. ff. de cōdi. inde. dicit qd probat hoc modo: nam ibi erat pactū de nō petēdo factum sub cōditione, ut hic per Bar. in ultimis verbis, ponamus modo qd cōditio euenerit: certum est qd pactū de nō petēdo non tollit ipso iure actionē. l. si vnus. s. patus ne peteret. ff. de pac. et tñ dicit ibi tex. qd vigore talis pacti nedū nō potest peti: imo si solutū est pōt repeti. et cōtra etiā Guil. facit regulā. l. nihil interest. ff. de reg. iur. Tertia fuit solu. Pet. de bella perti. hic: quā tenet Bal. in d. l. pure. in prin. sed idē Bar. hic, et melius reprobatur ipsam, et cū eo oēs tenent. Quarta fuit solu. Fac. but. et Bar. hic: qd aliud sit in cōtrariis: aliud in ultimis voluntatibus: tñ nō placet, qd rationes diuersitatis per ipsos assignate nō cōcludunt. et prima ratio eorū, qd sit ppter cautionem: ut etiam dicit glo. que superi⁹ fuit reprobata. Secūda etiā ratio, licet eā appropinquat Fulg. et Pau. de ca. hic: nō cōcludit mihi ad ppositū: imo videtur qd si inferat pñi sibi, bene cogitabis. Tertia rationē Bar. reprehendit Fulg. et Alex. hic. ut per Alex. Quinta fuit solu. Bal. hic, que fuit multū subtilis, et dicit qd ideo in d. l. pure. potest peti canēdo: qd illa cōditio fuit adiecta liberationi, nō debitor: et sic vire⁹ debiti in nullo fuit lesa: sed in l. nostra, cōditio fuit adiecta debito, et sic virtus debiti est suspēsa et sic alteratur: ideo nimirū si nō potest peti: qd cōditio adiecta obligationi impedit agere, ut hic: secus si liberationi adiecta sit. ut d. l. pure. in prin. Ista solu. mihi nō placet. Primo qd est d. l. sufficit. vbi pactū de nō petēdo sub cōditione, impedit ne possit agi: et tñ cōditio ibi erat appositā pacto de nō petēdo. Secūdo, qd ratio ista⁹ tex. scz qd incertū est an possit agi, militat vtroq; casu: unde ego do alia solu. et dico, qd aliud est in cōtrariis, aliud est in ultimis voluntatibus: qd pendētia cōditionis in cōtrariis impedit ne possit agi. et ratio est, qd in cōtrariis cōditio quādoq; eueniens trahit retro. l. cū filius. s. j. ff. de verb. oblig. in legatis secus: quia nō trahitur retro. l. j. s. j. ff. ad lilela. licet secus sit in hereditatibus: qd ergo in cōtractibus cōditio traheret retro, faceret ut vsq; a principio nō deberetur eius mente cōditione. in legatis nō est sic: qd in legatis pōt agi qd debitor purum; et dato qd eueniat cōditio: ista cōditio nō trahitur retro: ideo non impedit quin possit agi: tamen ut dixi tex. in d. l. pure. non assignat istam rationē: sed dicit qd est ppter cautionē. Ultra pdicta adde qd Bal. in l. si creditoris. in j. no. C. de fideicō. no. qd quādoq; exceptio inducit suspēsiōē. ut hac. l. quādoq; nec exceptionē nec suspēsiōē. ut qñ non ordinatur ad hoc. d. l. pure. in princip. et no. in l. j. in prin. ff. de in diem adiec. et dicit facere ad qñem, qd si statutū dicat, qd banniti debeant rebanniri per quosdam sapientes, qd interim anteq; bannū sit cancellatum, non poterunt offendi, qd bannū est inefficax: quia si ageretur ex eo obstat exceptio ut ibi. In glo. in verbo videor. ista glo. querit, que pena sit ei qui petit ante diem vel conditionē. et refert opi. Azo. que est falsa et que reprehenditur per omnes: ut hic per Barto. et ideo glo. dedit aliam solu. quā vide per eam. et idē tenet glo. in l. c. de plus peti. iuncto prin. cum si. nec dicat aliquis ut dicit Ang. in vna lect. et qd illud pcedat de iure canonico, qd obstat: nam qñ aliquid est dubiū de iure civili, et est tex. de iure cano. statutū de cisioni iuris canonici etiam in civili. c. j. et. iij. de ope. no. nun. traditur in l. privilegia. C. de sac. san. eccle. et ita teneo, quāvis Guil. et Alberi. hic tenerent pñum, per aliqua quibus respondet Bar. hic. et ultra Bar. probō. nam si quando petitur id quod debetur in diem, duplicat tēpus. s. si quis agens. in l. de act. iuncto. s. pe. in l. de excep. multo magis istud debet esse qñ est debitum sub cōditione. et cōcludo ergo, qd est pena duplicationis, nō amissionis cause: ut dicebat Azo. nec etiam arbitraria: nec etiā mihi placet

distinctio Bar. hic: per vñum argumētū quod erat Guil. hic: cui respondet Bar. hic. Et ac regulā et etiā capias quatuor fallen. Regula est, qd pena petentis ante diem vel conditionē est, qd duplicatur inducie, et tempus. c. j. de plus peti. istam cōclu. limita fm Bal. et Alex. hic: ut procedat, nisi creditor ageret pēdente conditione: sed si pendente iudicio, cōditio purificaretur: ista cōditio purificata facit, ut creditor dicatur recte egisse: nec incidit in aliam quam penam: per regulā. l. si rem. s. si. ff. de pigno. acti. Secundo not. limita in fisco, cui si quid debeatur in diem vel sub cōditione, quod potest fiscus statim petere, nec per hoc incidit in penam, nec duplicatur debitori aliquod tempus, quādo petit ex causa necessitatis publice, tex. est ad hoc singu. in l. j. C. de cōdi. ex lege. quem Bal. ibi multum not. Tercio ego limita predictam regulā non habere locū in debitorē fugitiuo vel suspecto de fuga: quia ante diem vel conditionem potest conueniri. l. quesitum. ff. de pig. et ibi glo. no. in verb. interest. et ibi Bar. et Ang. in summano. et per illā glo. dicit fortius Bal. in d. l. j. ad fi. C. de cōdic. ex lege. et in l. iij. ad fi. C. cōmo. qd pendente die vel cōditione, non solū debitor cōditionalis suspectus de fuga potest conueniri: imo capi propria autoritate: de quo ultimo dixi plenius in l. vñum. s. eo. sed caue quia licet Bar. et Ange. in l. quesitum. summant illum tex. etiam in debito cōditionali: certe ille tex. non loquitur de debito cōditionali: sed loquimur de debito in diem, nec gl. ibi dicit aliquid. ideo Albe. de ros. ibi dicit, qd illud nō procedit in debitorē sub cōditione: et ratio est, quia quādo est in diem, interim est nata actio et obligatio: sed secus quādo est sub conditione. l. cedere diem. ff. de verbo. signifi. Tercio aduerte, qd licet debitor in diem possit conueniri si sit suspectus de fuga, non intellige quod possit exigi: sed quod possit conueniri, ut caueat creditori et c. Quarto limita not. dictam regulam procedere in tempore vel cōditione adiecta obligationi: secus est si tempus esset adiectū non obligationi sed solutioni: eo quia tempus adiectum solutioni, intelligitur adijci causā miseratiōis fauore debitoris, ut differat solutionē: ita bar. in l. ita stipulatus. magna. circa princ. in j. q. ff. de verb. oblig. cum infinitis concor. quas Alex. refert et late Ludo. ro. examinat hic: et pondera quod est tex. pro ista limitatione in s. penul. institu. de except. alleg. in glo. in verbo tempus pactionis vel obligationis. Et pro quinta limitatione adde, qd duplicabuntur tamen inducie, non pro toto tempore, sed pro eo tantū quod restat. tex. est in l. aut damnum. s. quisquis. et quod ibi not. ff. de pe. et limita alio modo ut per Bal. hic: etiam ad predicta. et ad istam materiam vide plures questionēs per Bal. in l. iustas. C. de iure fil. libro. j. Extra glo. dicit Barto. qd ista lex procedit de iure. ff. quo nouatio fiebat super internētū noue persone, hodie nunc fit nouatio nisi expresse agatur. l. si. C. de noua. oporteret ergo ut fieret nouatio quod expresse esset actum in hac. l. et sequuntur Bal. Ange. Pau. de cast. et do. Alex. aduerte tñ dicit Bar. qd in casibus in quibus olim fiebat nouatio ipso iure, hodie fieret ope exceptionis. istud cōter damnatur. de quo late dixi in l. singularia. s. eo. vbi retuli reprobantes Bar. vide ibi.

- 1 In quacūq; materia cōditionali an agatur si illa est falsa.
- 2 Stipulatio sine causa vel in diem vel cōditionalis, an valeat.
- 3 An cōditio plus operetur qm iuramentum.
- 4 Que dicatur cōditio.
- 5 Actus legitimi an possint fieri sub cōditione de presenti vel de preterito.

Tum ad presens

Cōditio de presenti suspendit actum, quāvis trahētes ignoret: secus est in cōditione de futuro. h. d. vsq; ad l. lecta. In primis pondera tex. ibi: et si cōditio vera sit, et qd in quacūq; materia vbi adijcitur cōditio de preterito vel de presenti, si illa est vera, debetur, si est falsa, nō debet. cōcor. tex. in l. cū in testō. ff. de in iur. rupto et irri. testa. et tex. in s. cōditiones. in l. de verb. obli. intellige tñ et limita istū tex. et predictū no. qd si cōditio de preterito vel de presenti est falsa, nihil debet. intellige tñ sane, qñ talis cōditio que est falsa tñ fuit possibilis, nihil debetur: secus si cōditio de presenti vel preterito nō sit falsa, sed impossibilis: tunc nihil impedit quin debeat. l. si meua. cū glo. j. ff. de here. insti. et ibi Bal. no. illā glo. et reputat singu. pro limitatione istius regule, est verū qd Jo. fa. in s. cōditio nes. institu. de verb. obli. reprobatur illā glo. nihil tñ sufficiens alleg. Secundo no. ex tex. ibi: stipulatio tenet, limitationē ad regulā cōmunem que habet, qd stipulatio facta sine causa non valet in effectū. qd obstat exceptio doli fm. l. j. s. cōdia. cum glo. ff. de excep. do. illa regula limitatur per illum tex. quando stipulatio vel promissio fuit pura. et secus in stipulatione facta sub cōditione: eo quod, quādo stipulatio sit adiecta cōditioni non requiritur causa: quia cōditio habetur pro causa: ita no. Bar. et alij ex hoc textu. no. etiā Bar. in l. q. titio. per illū tex. de verb. obli. et in l. si quis ita stipulatus fuero hanc summā. eo. tit. et in l. si sic. in prin. ff. de leg. j.

C iure ciuili. adde. c. clerici. de iudi. et. c. si. de ses. cum. nup.

C Stipulatio facta. ad de glo. in l. gñaliter. C. de nō nu. pe. cu. Jo. an. in addi. Spec. tit. de cōfes. in s. mīc vīdendū. ver. sed q est rō.

pro ista regula Bal. in l. hoc iure. §. si. ff. de dona. quem referunt
 Aud. ro. z Alex. hic dicebat bene facere. tex. in l. p. et di. circa fi.
 in ver. causa conditionis. qui tex. parū facit: z etiam tex. in d. l. hoc
 iure. §. j. z si loquuntur quando intererat stipulatoris: z per imple
 mentū cōditionis multū aderat stipulor: sed pro ista regula, q
 cōditio habeat pro causa, facit tex. bonus in l. si quis cū debitore.
 j. de iureiur. in verb. est enim iusta cōuentio si quelibet causa in cō
 ditione iuristurandi deducta fuerit. Hinc est, si pmitto tibi centū
 sub cōditione si nauis ex asia venerit, quā nulla alia causa sub sit,
 cōditio habet pro sufficiēti causa: ita q non obstat exceptio doli.
 Et pōdera q iste tex. loquit de cōditione presenti z de pterito: et
 tū volūt doc. q illa sit sufficiēs causa: z sic infer, q nō solū cōditio
 ppria que est de futuro habet pro causa ad validitatē stipulatio
 nis: sed etiā cōditio de p. senti vel de p. terito, quā sit impropria,
 tū habet pro causa. Pondera etiā q cōditio est iusta causa, etiā si
 nullū cōmodū afferat stipulatori implemētū eius cōditionis, puta
 qz nihil inter sit eius. z p. terea dixit Pau. in d. l. a titio. q vidit
 pluries iudicari f. lozētis, vbi mercatores solēt inuicē cōtendētes
 pmittere sibi inuicē cētū, si papa sit mortu: fuit dubitātū an ista
 promissio valeret, dubium faciebat, quia sine iusta causa promissio
 fuit: z collata in fortunā, dicit Pau. q fuit iudicatū valere, qz
 cōditio habet pro iusta causa: multo forti⁹ debem⁹ dicere q va
 leat cōuentio que tota die sit venietis z genue inter mercatores.
 pone, aliqz mercator hz nauem onustā mercib⁹ in mari, pmittit
 mihi si nauis venerit salua in portū: z ego pmitto illi omē dānū
 si periclitauerit, certe ista cōuentio valet vt per predicta: ita not.
 Pau. de ca. in l. in naue saupheli. j. loc. per illū tex. quē ad hoc spe
 cialiter pōderat, dicit q ista cōuentio valet nō solū attēto iure ci
 uili: sed etiā iure cano. pōderat illū tex. in ver. oneris aduersus istā
 decisionē Pau. refert z sequit⁹ do. Lau. de rod. doct. flo. in repe. c.
 cōsultuit. de vsur. in. iij. parte prin. z in. iij. q. istud idē tenet Jo. de
 ana. in c. nauigati. in. xij. col. de vsur. z do. Alex. in d. l. a titio. si mo
 forti⁹ dicit Ang. se pōderare hic esse tex. q istud pcedit nō solū in
 in stipulatione, q si stipulatio fiat sub cōditione habeat pro cau
 sa: sed etiā si fiat pactū nudū sub cōditione, sine alia causa, dicit
 Ange. q illa cōditio nō solū habet pro causa: sed etiā habet pro
 implemētō: ita q ex pacto pōt agi ac si esset sequutū implemētū,
 qd reputat not. dignū: z puto, licet nō dicat q voluit ponderare
 verba, dare spondes, quod verbū importat pactū nudū: nec ob st.
 fm eum tex. in l. si intra. ff. de pac. quia respōdet ideo ibi est, quia
 fuit ppter actum preambulū poterat melius respōdere Ange.
 q ibi pactū prodest solū ad exceptionē, nō ad pducendū actionē.
 z vide oīno ibi Ang. ad fiquid tenendū. doct. hic. z in d. l. a titio.
 nihil dicit nec faciūt mentionē de ista extēsiōe, lego puto q ista
 extēsiō nō sit bona: sed teneo q licet si stipulatio fiat sub cōditioe
 habetur pro causa: tū secus est in pacto nudo: quia etiā si fiat pa
 ctum sub cōditione, illa nō habet pro causa nec pro implemētō. z
 in primis allego Bal. in terminis ita declarantē istā regulā in c.
 cum inter. in pe. col. de elect. z in c. iū. iōanes. ff. de fide instru. vbi
 dicit, q ista est pulchra z subtilis differētia apud legistas. z vltra
 Bal. suadetur ratio: qz sicut in stipulatione, cōditio habet pro
 causa: eodē modo in pacto nudo cōditio habet pro causa: sed qd
 cōditio habetur pro implemētō est falsum, ne duo specialia con
 currant circa idem, contra glo. in l. ij. C. de do. promiss. et glo. in l.
 cum post. §. gener. ff. de iure do. nec est verū q iste tex. in verb. spon
 des intelligat de pacto nudo: ex quo tex. expresse loquitur de sti
 pulatione, necessario illud verbū spondes, debet intelligi per sti
 pulationē. Et ex predictis infero, q cōditio plus operatur q iu
 ramentū: nam iuramentū non supplet in stipulatione defectum
 cause, fm Bal. in rub. C. de re. permu. facit. l. si. C. de non nu. pecu.
 c. quē ad modū. de iureiur. limita tū predictā regulā in quātū dixi
 q cōditio habetur pro causa sufficiēti, vt procedat qn sumus in
 materia in qua quelibet causa sufficeret: sed vbi essemus in mate
 ria, in qua cause essent limitate a iure: tunc cōditio non habere
 pro sufficiēti causa, pone testator in testamēto dixit exheredo fis
 lium meū si non venerit in patriā intra annū, illa cōditio, si non
 venerit, non habet pro causa sufficiēti: quia in materia exhereda
 tionis sunt limitate quatuordecim cause, que enumerantur in §.
 causas. in aut. vt cum de appella. cog. enumerat glo. in c. quinta
 uallis. de iureiur. ita limitat Bal. istā regulā in l. si pater. in. vj. C.
 de insti. z substi. sub cōdi. fa. Et secūdo not. ex l. itaqz. illa pprie
 dicit cōditio que est de futuro. illa que est de p. senti vel de p. terito
 nō est pprie cōditio, qz cōditio pprie dicit que potest esse z nō esse:
 ergo requiritur qd sit de futuro: sed illa que est de presenti vel de
 p. terito nō potest esse vel nō esse: qz aut est, aut nō est. facit bene
 tex. in l. si ita stipulatus fuero hāc summā. ff. de ver. obli. z est tex.
 in l. in conditionibus. §. j. ff. de condi. z demon. glo. in l. ij. in. j. glo.
 ff. de here. insti. z in terminis glo. in l. si sic. §. j. z ibi Bar. ff. de leg. j.
 z idem Bar. in l. j. in. j. col. ff. de condi. z demon. istud est vtile fm
 Aud. ro. propter statuta in quibus verba debēt intelligi pprie,

et ideo fm ipsum si stet statutū, q quis teneretur respondere purē
 z non sub conditione: poterit tū respondere sub conditione de p. te
 terito, quā Bal. hic teneat cōtrariū. Hinc infer Bal. q filius in
 potestate l3 nō possit institui sub cōditione de futuro qn est casua
 lis vel mixta. l. si pater. C. de insti. z substi. sub cōdi. fac. tū bene pōt
 institui sub conditione de presenti vel de p. terito. alleg. glo. in l.
 posthuma. in verb. pendente. ff. de libe. z posthu. ego allego text.
 in l. institutio talis. §. si. ff. de condi. insti. z per illū tex. habes diligē
 ter notare q ad hoc vt valeat institutio filij in potestate nō requi
 ritur q institutio sit certa z liquida. intellige tū sane qn cōditio
 de p. nti vel de p. terito extitit, alias sec⁹ ista ad istas leges moueo
 necessaria qōnez quā adhuc nemo tāgit. Et nungd actus legitimi
 qui non possunt fieri in diē vel sub cōditione, z si fiat actus est nul
 lus: an salte⁹ possit fieri sub conditione de presenti vel de p. terito.
 pono exēplū de iure cano. canonici eligunt me in prelatū si bene
 ficiū vacat, nungd valeat electio, eodē modo de iure ciuili, si he
 res adeat hereditatē si hereditas est lucrosa vel soluendo. Istam
 questionē nō legi apud quenqz ordinariē, nisi apud Jo. fab. quem
 ego summe veneror z colo in §. conditiones. insti. de ver. obli. vbi
 disputat, an actus legitimi possint fieri sub cōditione de presenti
 vel de p. terito, arguit ad partes multū later: qz nō satis cla
 re decidat, z vt puto nō satis viderit veritatē, tū videt residere q
 possint fieri tales actus legitimi sub conditione de presenti vel de
 p. terito, z vltra leges quas allegat, est bona glo. de qua in fi. res
 cordatur glo. in c. pastoralis. in. glo. j. vj. q. j. vbi querit an digni
 tas ep. alis possit cōferri sub conditione de p. nti vel de p. terito: z
 est glo. alia in cle. j. in glo. magna. de offi. deleg. l3 Jo. fab. refu
 deat in sniam affirmatiuā, ego in contrariū allego tex. expressum
 z multum not. in l. eū qui duobus. §. si. z ibi expresse Bart. not. ff.
 de acq. here. z ibi assignat rationē. Et p illū tex. inuenio, q Bart.
 in l. z si cōditionalis. ff. de auto. tu. format qōnem z relinqt in deci
 sam: p illā. l. eū qui duobus. §. si. non valet contractus pupilli sine
 autoritate tutoris. pone q cōtraxit autoritate tutoris: postea iu
 dex interponit decretū, z dicit si z inq. tū de iure possum z non ali
 ter: nungd tale decretū valeat vt dicit, videret q sic: qz est factum
 sub conditione de presenti. z allegat istā. l. in cōtrariū. est. text. in l.
 eum qui duobus. §. si. de acq. here. ppter hoc dicit Bart. nō deci
 do. alibi idem Bar. in l. cū ppter. ff. de leg. prestā. querit: pone pu
 pill⁹ cū autoritate tutoris vult alienare rē immobilē nō pōt sine
 decreto iudicis: pone tutor cum pupillo petit pfirmari talē aliena
 tionē a iudice, iudex dicit confirmo si z quatenus de iure valet ali
 ter nō. nungd valeat cōfirmatio. Bar. tenet q valeat cōfirmatio:
 tū Bart. nō fuit recordat⁹ q ille esset actus legitimus: tū in istis
 duobus vltimis cōis snia est, q valeat decretū: ita tenent Amo. z
 doc. in l. iudex. ff. de re iudi. Bal. in l. j. in pe. col. C. q admitt. Bart.
 in l. ambitiosa. in pe. col. ff. de decre. ab ordi. facien. facit qd not.
 Bar. z alij in l. si qn. in prin. ff. de leg. j. dū querūt, qn pducit instru
 mentum z iudex admittit si z inq. tum zc.

- 1 Quid sit informare contractum. nu. 19.
- 2 Quid reformare. nu. 19.
- 3 Quot aurei faciant libram.
- 4 Usura an appelletur pena.
- 5 Verbum conuenit, quomodo intelligatur.
- 6 Verbum placuit.
- 7 Solutio debet fieri in fine termini non in principio.
- 8 Prorogatio facta circa sortē principalē intelligit etiaz facta cum omnibus qualitatibus suis.
- 9 An proгато termino principali fideiussor sit liberatus.
- 10 An proгато primo termino intelligatur repetitū iuramentū.
- 11 An pactum super vna re porrigatur ad aliam.
- 12 Casus in quibus ex pacto nudo datur actio z quid in curia mer catorum. ibi.
- 13 An proгато termino debitor tamen teneatur ad vsuras p. te ritū temporis.
- 14 Pacta incontinenti apposita dicuntur inesse. vide regulam ex tensam.
- 15 Verbum creduntur importat fictionem.
- 16 Verbum recte z rite.
- 17 Que sit ista actio que oritur ex pacto nudo incontinenti apposi to.
- 18 An stipulatio informetur ex pacto incontinenti apposito.
- 20 Quando pactum dicatur incontinenti apponi vel fieri.
- 21 Quid in teste.
- 22 An sit differentia ponat pactū incōtinenti vel ex intervallo.
- 23 Licet debitum sit purum tū si apponitur pactum conditionale reo paratur exceptio.
- 24 Regula cum limitationibus quid operetur pactum incōtinē ti appositum iuxta omnem contractum. nu. 25 z 6. 27. 28. 29. 30. et nu. 32.
- 31 Fideiussio prestita pacto nudo an valeat de iure canonico.

Recta. Ista est famosa et repetibilis lex: ad eundem huius. l. et pro intelligentia summarum quod ponunt Jac. But. Bar. et Ange. debet scire iuuenes, quod pactum nudum incotinenti appositum iuxta contractum siue bonafidei siue stricti iuris, aliquando ipsum contractum informat, aliquando reformat. Informare contractum est proprie extendere dando nouam formam, sed non tollendo aliquid de precedenti contracturimo ei addendo, exemplum, vendo tibi istam domum pro mille, pacto incotinenti appposito, ut vadas pro me romam: istud pactum informat actum venditionis, ut competat actio ex vendito ad deductum in pacto, ac si pactum esset initum in ipsa venditione: et tale pactum nihil tollit de precedenti contractu, imo addit, et si quod alibi declarat Pau. de ca. calceus dicitur informari per pedem qui imponitur: saccus qui frumeto impletur, dicitur informari: ita etiam tractus precedens dicitur informari per pactum. tex. habes in l. iuris gentium. §. quimo. in verbo informare. et ibi glo. et Bar. in. iij. col. ff. de pac. et tex. principalis est in l. fundi parte. ff. de hie. emp. et v. et l. si sterilis. §. si. ff. de actio. emp. et de tali informatione seu virtute informatiua, loquitur ista lex in glo. hic in verbo stipulationi. Bar. Albe. Ang. et magis coter doct. et late sustinet Alex. hic in xv. col. quod ista lex loquat de informatione: probat tex. in verb. dicebam. pondera dum tex. dixit, incotinenti, quod si loqueretur de reformatione, non esset necesse apponi incotinenti: sed ex intervallo appositum reformat actum. l. iuris gen. §. adeo. §. de pac. aliquando pactum incotinenti appositum reformat ipsum actum. et differentia est, quia quando pactum informat non tollit sed addit. et reformare autem est renouare remanente tamen eodem tractu sed sub alia forma: exemplum vendo tibi istam domum pro mille, sit postea pactum inter nos quod prout erat vendita pro mille: nunc sit vendita pro quingentis. primus ergo actus renouat et reformat et tamen remanet idem, quod remanet venditio: prout est tex. in. §. adeo. in ver. cur non et reformari. et melior tex. in. §. adeo. in verbo reformari. et in ver. quasi renouatos. §. de pac. et tex. optimus in l. pacta conuenta. in prin. in ver. paulus. ff. de tras. hen. emp. et l. si quam. ff. de rescind. vendi. et de tali reformatione proprie loquitur ista lex. in ful. Pau. et Aug. ro. hic et semper mihi magis placuit ista sententia, et patet ad sensum: quod contractus in ista. l. primo, erat factus sub vna forma: ut in kalen. primis tota summa redderetur, et si non redderet solueretur usure: postea fuit factum pactum ut non solueretur tota summa in kalen. proximis, sed treceti denarii singulis mensibus. quis est tam obtusus ingenij qui non videat istud pactum reformare et renouare primum contractum: quia primus contractus non remanet firmus. ut dicit tex. in ver. perinde esse. et dicit Pau. de ca. hic. in. j. col. §. glo. et doc. non intellexerunt istum tex. nec mente Pau. iuriscon. et dicit, quod licet Fulg. istud viderit, tamen non ausus fuit firmare: tamen ipse dicit, quod indubitater est tenendum, quod iste tex. loquat de reformatione. Secundo debes premittere ad eundem ut intelligas illud quod dicit Bar. ut noua pariat. illud quod magistraliter declarat Ang. de are. in. §. actionum. in ver. queris an pactum appositum iuxta contractum pariat actionem in quam etiam de act. et declaro in voce. Dimiditur ista lex in sex partes principales. In prima ponitur thema cuiusdam cautionis, et sic cuiusdam scripture private, que cautio continebat tria: duos stipulationes, et vnum pactum nudum, et super illo pacto, stat tota difficultas. In. ij. elicitur questio et dubitatio ex illo themate. In. iij. ponitur decisio Pau. iuriscon. In. iij. referuntur duo argumenta contra decisionem Pau. Quinto ponitur responsio ad illa duo argumenta. Sexto in Bal. et Ange. determinatur quedam questio incidenter, sub dicto subtilius, quod ponitur casus in quo potest saluari illa opinio aduersario Pau. Secunda ibi: questio est de obligatione usurarii. Tertia ibi, dicebam. Quarta ibi: pactum autem quinta ibi: sed cum sortis. Sexta ibi: sed et quantitate. et ista est ratio diuisione per Jaco. Butri. Bar. et Ang. sic summat, etiam in actibus stricti iuris pacta incotinenti apposita insunt, adeo ut veterem actionem informet et noua pariant, et vi exceptionis impediunt moram committi, et sic usuras ex stipulatione propter moram. secus si usure debeant ex stipulatione propter stipulationem istud summarium Bar. videtur peccare in tribus: prout etiam reprobatur Pau. de ca. hic. in. iij. col. sed ego clari dicam, In primis, inquantum dicit, quod in ista. l. pactum incotinenti appositum veterem informat actionem: et noua pariat. istud est verum in se, quod tex. est in l. peres. in. j. tercia lea. glo. coter approbata. C. de pac. sed non venit ad istum tex. quod in isto tex. non dicit quod veterem informat, et noua pariat: quod iste tex. non loquitur cum de virtute informatiua, sed reformatiua. ita Pau. de ca. Secundo videtur peccare summarium Bar. in. j. Pau. de ca. dum dicit, quod vi exceptionis impedit moram et cursum usurarii propter moram: quia dicit contra tex. ibi: quauis sententia diuersa obtinuerit, ubi dicit, quod istud pactum non solum vi exceptionis: imo ipso iure impedit cursum, et verum est quod ipso iure impeditur cursum: quod licet pactum nudum non possit tollere ipso iure usuras committas, tamen ante committant ex mora, potest ipso iure impedire ne committantur: ut declarat ipse Bar. in. j. super glo. in ver. ipso

iure: quid tamen velint sibi illa verba quauis sententia diuersa obtinuerit declarabo statim. Item Bar. dum dicit, secus si usure debeant ex stipulatione propter stipulationem, quod pars summarij cadit super ver. si. sed et quantitate, videtur velle, quod quando debetur usure ex stipulatione: tunc non attendat moram: et tamen in Pau. de ca. hic. istud est falsum: quod non currunt absque mora sed saluando Bar. dicit quod voluit dicere, quod mora interueniente currat pro tempore preterito, in quo nulla fuit mora. Item in ver. si. usure non debent ex stipulatione propter stipulationem: imo propter moram: ut declarat hic Alex. in vlti. no. reprobato summario Bar. sic summa tex. pactum appositum incotinenti iuxta stipulationem factam super actu mutui: et usuris reddendis: quod sit ad differendum solutionem et sic fauore debitoris reformat ipsam stipulationem: et sic contractum, et impedit ipso iure ante diem prorogata committi moram, et consequenter usurarium stipulationem ex mora, nisi nominatim actum esset, quod pecunia sua die non soluta usure usque retro ex die stipulationis deberentur. h. d. casum in hac. l. figurat Albe. de ro. hic et omitto quandam opi. O do. per Albe. hic qui non parum arroganter dicebat se putare quod ista decem Pau. sit falsa, et se credere quod si Pau. viueret non posset illam sustinere per quatuor fundamenta admodum leuia, quibus responderi potest facilliter: et illis respondet Albe. hic et duo ponuntur in tex. in ver. pactum. In tex. ibi: in auditorio, adde tex. in l. cum in fundo. §. si fundus. in si. ibi: et ego dixi in adiutorio. ff. de iure dot. et in l. mulier. in prin. ff. ad trebel. In tex. ibi: cautio huiusmodi scriptura priuata scripta manu debitoris que continebat conuentionem de tribus: primum caput erat quia debitor fuerat confessus recepisse mutuo actualiter quindecim millia: que promittebat reddere kalen. proximis, per solennem stipulationem, et sic prima stipulatio fuit super reddenda tota sorte principali. xv. millia in kalen. primis. Secunda stipulatio fuit super usuris, quod si dicta. xv. millia non redderent in kalen. proximis abinde in antea in singulis. xv. diebus pro vnoquoque centenario solueret vnum denarium: et sic habes aduerte quod cum essent mutuata. xv. millia, ista faciunt. cl. centenaria: et in singulis. xv. diebus debent soluere vnum pro centenario usurarium nomine: ergo oibus. xv. diebus soluebant de usura. cl. denarios: postea in ista cautione erat vnum pactum nudum, ex quo orta est tota dubitatio: nam vigore prime stipulationis debet totam summam soluere in proximis kalen. factum est pactum nudum quod tamen tenetur soluere. ccc. omni mense: et sic istud pactum dedit vnam maximam dilationem, quod ubi debebat soluere tota. xv. millia kalen. proximis per istud pactum poterit soluere. ccc. quolibet mense, et sic erat dilata solutio sortis in l. menses. et sic in quatuor annos et duos menses, in isto tertio pacto nihil de usuris dictum erat, ideo altercatio erat orta circa usuras inter creditorem et debitorem, non circa sortem principalem sed circa usuras: nam creditor petebat singulis. xv. diebus cl. ducatos nomine usurarii: debitor autem non volebat soluere nisi pro. ccc. ducatis singulo mense: demus ergo quod essent elapsi oes. l. menses in quibus non soluisset usuras: usura totius sortis esset xv. millium quinquaginta denarioz: si esset dilatio facta circa usuras tota summa esset minor sine comparatione: quod si debitor ad rationem trium ducatorum in mense essent tamen. cl. ducati que rebatur ergo a iurisconsulto. quid iuris esset, decidit pro debitore contra creditorem: ista ratio, quod cum tertium pactum reformauerit precedentem contractum, perinde est ac si a principio conuentum esset quod debitor sola. ccc. singulis mensibus solueret, quo casu non fuisset obligatus nisi ad vnum denarium pro centenario singulo mense et sic primo mense ad. ccc. duca. et sic successiue de singulis. In text. ibi: denarios centenos. tu dic licet gloss. subaudiat propter quod vult dicere text. quod singulis. xv. diebus promittebat debitor soluere vnum denarium pro singulo centenario nomine usurarium. In tex. ibi. xv. mutua aliqui libris habent. xv. millia aliqui habent. xv. simpliciter. et tunc gloss. subaudit pondo. debes scire quod ista tria sunt synonyma, libra pondus: et as. l. si ex toto. §. si. ff. de le. j. debes scire quod olim. lxxij. aurei faciebant libram, hodie temporibus nostris. xcvj. aurei faciunt libram auri. l. quoties. et ibi not. Bart. C. de exac. trib. et habemus plures gloss. de hoc. gloss. in l. quicumque. C. de ser. fugi. et glo. in. §. si. in. l. de pe. te. liti. In tex. ibi: pactum autem quod subiectum est. in isto ver. formatur duo argumenta contra Pau. nam Pau. decidit, ex quo creditor dedit dilationem debitori circa totam sortem et de usuris nihil dixerat, tamen dilatio facta super sorte, extenditur ad usuras, et quod tale pactum impedit ipso iure cursum usurarium contra Pau. arguitur primo, pactum appositum super vna re non extenditur ad aliam rem. l. si vnus. §. ante oia. ff. de pac. ergo pactum appositum super sorte, non debet extendi ad usuras: ergo contra confirmatur quod restitutio concessa super sorte, non extenditur ad usuras. ut est tex. no. in l. fin. §. fin. j. de condi. indebi. Secundum arg. est: quod contractus primus erat factus per solennem stipulationem: ergo pactum nudum (quod est debilius) non debuit ipso iure tollere stipulationem: et sic contractum validiorem ergo usure debent durare in suo cursu: prout primo currebant.

per istud ultimū, isti aduersarij credebant qd vsure deberentur
fm forma secūde stipulationis: perinde ac si in tertio pacto fuisset
expressum, qd vsuris non esset derogatū. Ad vtrūq; respondet
Pau. in quinta parte. z primo ad primū, inquantū dicebatur, qd
pactū nō extēdit ad aliā rem, est verū diuersaz z eque principaliter
sed bene ad accessoria: ergo hoc extendit ad vsuras, que sunt ac-
cessoria fortis. Ad secundū arg. qd pactū nudū nō pōt tollere stipu-
lationē zc. Pau. respōdet more iuriscōsul. in ver. z si vt ille putas-
bat, primo negat assumptū, inq̄tum dicebat qd pactū nudū solū
prodest ad exceptionē. dicit Pau. istud est falsum: qz siua diuersa
obtinuit: nā lz als pactū nudū de per se nō pducatur actionē, tū qū
fit incōtinēti iuxta d̄ctum est potens ad producendū actionem. z
intelligit qū ad hoc tēdit ne superiora d̄dicant. Secūdo no. respō-
det, qd verū est, qd pactū nō pōt tollere vsurariū cursuz ipso iure:
sed bene impedit currere vsuras ipso iure: qz facillī impedit quid
fieri qd tollatur factum. l. patre furioso. s. de his qui sunt sui vel
alie. iur. naz vsure nunq; debent nisi ex mora: sed si debitor, potest
se tueri exceptione, nunq; dicitur in mora esse ex pacto: sed iste ex
pacto potest se tueri exceptione vt dicitur aduersarij: ergo non est
in mora, ergo impedit cursuz vsurariū. In ver. si. sed z quātitatē
aduerte, qd iuriscōsul. voluit respōdere ad vñū qd aduersarij dice-
bant: dum dicebat: qd nō obstante prorogatione debeatur vsure
atq; si nominatim esset expressum, iuriscōsul. dicit, qd illud qd
vsure debeant, atq; si noiatim esset expressum, pcedit, qū exp̄sse
sunt pmissē per stipulationē, etiā pro tpe preterito in quo nō fuit
mora. z sic vult ponere casum, in quo vsure debebatur pro tēpore
preterito quo debitor nō fuit in mora, quia fuit noiatim exp̄ssuz,
sicut contingit qū stipulamur quātitatē que medio tpe percipit,
cū cōditio extiterit, declaro primū per exemplū, pone mutuo cen-
tum ducatos gratis vsq; ad annū. hoc acto qd nisi intra annū res-
tituas, qd teneris. z ita pmissis soluere vsuras, etiā pro tpe pte-
rito, isto casu dicit iuriscōsul. debebunt etiā pro tpe pterito, qū
in eo debitor nō fuerit in mora, hoc est, qz noiatum fuit exp̄ssum,
sicut posset fieri in fructibz, posset enī fieri stipulatio sic, pmitto
tibi fundū tradere hinc ad annū, z si nō tradidero pmitto lapso
anno dare etiā fructū tps pteriti. Hinc sumpta occasiōe declarat
doc. qd vsure possunt multis modis deberi: vt per Bar. hic in. iij.
col. post glo. z plenī ceteris. Ex. Pau. de ca. z do. Alexan. hic in
vlt. no. In ter. ibi: de dono sua. iuncta glo. l. i. que exponit, ab ipso
vel castaldo eius. Adde qd dicit Bal. in aut. hoc ius porrectū. in
pe. col. C. de sac. san. eccle. post Immo. in. c. qd quibusdā. de fideiuf.
qd mutuas factori seu castaldo altius, nō repetit a dño, nisi pbet
versum in vtilitatē dñi. ¶ Ho. j. ex ter. ibi: lecta est in auditorio.
hic esse ter. fm Bul. de cu. z refert Bar. hic in. iij. qd in d̄ctibus d̄z
in instrumēto inferi locus celebrati d̄ctus. z ita etiā no. Ang. hic.
Sed certe iste ter. nihil probat qz iste locus auditorij nō est locus
in quo fuit celebratus tractus, sed est locus in quo fuit recitatū
instrumētū d̄ctus: z ita perpēdit Albe. in. iij. col. Fulg. z Lud.
ro. hic. de quo tñ, an locus debeat de necessitate inferi in instru-
mento z locus loci licet Albe. hic in. iij. col. i. examinet ex quo aliū
nō tangunt, remitto me ad Bar. in. l. de pupillo. s. qui nuntiat. ff.
de no. ope. nun. cū multis concor. de qbus ibi. ¶ Secūdo no. ibi:
pene noie. iunctis seq. verbis, qd vsura appellat pena: z ita no. glo.
hic in ver. pene. z est ter. in. l. qui sine. ff. de nego. gest. z in. l. iulius. s.
idēq; papinianus. ff. de act. emp. tñ caplēdo pprie, differentia est
inter penā z vsurā: qz vsura potest per pactū exp̄ssum pmissi vt
debeat etiā sine mora, pena aut etiā per pactū exp̄ssum nō debet
sine mora. l. aliud. ff. de verb. sig. Item pena regulariter nō cōmit-
titur nisi semel: vsura pluries potest deberi, istas duas differēti-
as ponit magistraliter Bar. in. l. qui sine. ff. de nego. gest. z in. l. cū stipu-
lante. z in. l. si insulā. in. vj. oppo. de ver. obli. z refert Lud. ro. hic
in. vj. col. i. ¶ Tertio no. ex ter. in verbo cōuenit. hic esse ter. qd si
verbū cōuenit, respōdet in instrumēto vel scriptura, tñ intelligit pacto
nudo. z qd ita intelligat ter. est hic: qz si fuisset stipulatio cessaret
dubia huius legis: qz stipulatio tolleret ipso iure stipulationē pre-
cedentē: qd aut esset scriptura p̄tz in prin. ibi: lecta zc. ita not. hic
Bar. in. iij. col. z cū eo transit Ang. z Alex. Stat ergo fm Bar. et
prefatos qd differētia est inter verbū quēnit redactū in scriptura,
z verbū pmissū: qz verbū cōuenit, intelligitur pacto nudo: verbū
pmissū, per stipulationē. s. si ita scriptū. insti. de inuti. stip. qui ter.
melius facit qd sciendū. ff. de verb. obli. hic alleg. per Bar. qz ibi
solū no. hoc adde etiā, qd ista doctrinā sequit Bal. in. c. cū in iure.
in. v. col. de offi. deleg. vbi no. infert ad practicā, si in instrūto dicat
hoc acto z cōuēto, nō psumit qd ibi interuenerit stipulatio: secus
si esset dictū, hoc acto z pmissio. Item dicit Pau. de cast. in. l. j. C. de
vsur. qd non esset tutum recedere ab ista doctrina Bar. z alijs oēs
tenēt cōtra Bar. hic: qd nō fit differētia, inter verbū quēnit, z ver-
bum pmissū: sed vtrūq; redactū in scriptura, imponat stipulatio-
nem, z ratio Bar. potius probat qd dicit, verbū cōuenit
est verbum magis generale z latius, per. l. cōuentionū. ff. de pact.

melius allegasset. l. labeo. cū glo. eo. tit. nā istud est falsum. verbū
promissū est magis generale, qz pōt intelligi pro promissione et
pollicitatione: sed verbū cōuenit non potest intelligi pro pollici-
tatione punctus est solū respondere ad istū ter. vbi verbū cōue-
nit erat redactū in scriptura. ad istū ter. respondet Bal. sibi con-
trariis in. l. j. C. de vsur. ideo hoc verbum cōuenit non intelligitur
per stipulationem, qz prolātū est in materia odiosa siue vsuraria: z
ita respondet Pau. de ca. hic in. iij. col. qui tenet etiā cōtra Bar.
(sed ista solu. non est bona: qz istud verbū cōuenit nō est prolātū in
materia odiosa: imo i materia fauorabili. s. circa sortē. nā de vsuris
nihil dictū erat, p̄pterea est ter. in. l. j. a contrario sensu. C. de vsur.
et ibi Sali. pōderat. z Lud. ro. in. l. sciendū. ff. de verb. obli. Alio z
secundo modo respondent Ful. z Lud. ro. hic: z qd ideo in hac. l.
verbū cōuenit intelligitur pacto nudo, qz in scriptura de qua in
hoc ter. erant multa capitula: z vbi partes voluerūt stipulari, ex-
presse sunt stipulati. vt in. l. j. z. ff. capitulo. vnde si voluissent stipulari
in. iij. capitulo. expresse fuissent stipulati. (Et alio modo respōdet
Ang. hic: qd vbi cōuenit: intelligit p stipulationē, qū est redactū
in scripturam publicam. s. instrumentum: secus in scriptura priua-
ta vbi hic. Et hoc potes facere cōclusiōe. regula est qd verbum con-
uenit vel promissū in instrumēto repertū intelligit p solēne stipula-
tionē. Ista regula fallit, quādo in instrumēto adessent plura capi-
tula, z in omnibus capitulis partes expresse apposuerūt stipulas-
tionem: si postea aliud capitulum in quo sit verbum cōuenit: non
intelligitur per stipulationē. z ad hoc Lud. repugnat sing. istū ter.
hic. Secundo limita dictā regulā, qū in scriptura publica vt in in-
strumēto publico apponit vbi cōuenit tūc intelligit p stipulatio-
nē. s. si in priuata, vt h. Tertio limita no. dictā regulā esse verā,
qū verbū cōuenit vel promissū intelligit p stipulationē sup actu q
valet de iure cōmuni: secus si apponeretur super actu qui valeret
de iure speciali: tūc verbū promissū intelligit pacto nudo, nō per
stipulationem, ne plures specialitates concurrant circa idē. po-
ne reperit in instrūto, titulus pmissū dorem pro muliere, regulariter
pmissio q non habet certā quātitatē vitiat: speciale est in dote, vt
ppter incertitudinē non vitiet dōs. l. cum poss. s. gener. ff. de iure
do. vides ergo, qd verbū pmissū est in actu q valet de iure speciali
nūquid intelligit p stipulationē, certe nō. Imo pacto nudo. ter.
est ad hoc sing. in. l. j. cū glo. z ibi expresse ad hoc no. Bal. C. de do.
promissū. Quarto no. limita, nisi verbū cōuenit aut verbū promissū
apposant in instrumēto in materia contractū innotatorum (naz
cōtractus innotati sunt pacto nudo) verbū cōuenit: debet intelli-
gi fm materiam actus super quo interpōit. l. si vno. in. princ. ff.
loca. z. l. insulam. z ibi Bart. no. ff. de p̄scrip. ver. ergo verbū pro-
missū vel cōuenit: intelligitur pacto nudo: ita no. Bar. in. l. ex plas-
cito. C. de rerū p̄mu. tñ vide Alexan. in. d. sciendū. Quinto limita
qū talia verba proferuntur in scriptura a iurisperito: qz tunc bene
intelligunt per stipulationem: secus si a non iurisperito. ita Jaco.
de but. z ibi Ang. ponit a quo didici in. l. j. C. de p̄hen. z cōmit. stis
p̄stū pro veritate tu vide glo. z doct. in. l. j. C. de vsur. z decan. d. l.
sciendū. vbi reprehenditur ista differentia. Sexto limita qū ver-
bum cōuenit reperitur in actis, tūc videtur intelligendū per sti-
pulationē: per ter. no. in. l. cū ostendimus. s. si. ff. de fid. et mā. z be.
ita limitat Bal. in. d. l. sciendū. s. si. ff. de verb. obli. sed de intelle-
ctu. d. l. cū ostēdim. s. si. dicit p Bar. z doc. in. l. j. in p̄stū. de vbi ob.
Altra alios pōdero ter. qui nō solet allegari cōtra Bar. hic: vbi
verbum cōuenit etiā sine scriptura intelligitur per stipulatio-
nem. ter. est in. l. si extraneus. s. si. ff. de condi. ob. cau. inducendo
prout inducā, vbi dicit, p̄stū dedit dotem pro filia z cōuenit. d. i.
cit ter. ibi, qd ex illo pacto potest agere: cōtrariū verbum cōuenit
intelligeretur pacto nudo: habeo, qd si pater dat dotē, non sufficit
pactum nudum de reddenda dote. l. aulia. C. de in. dot. ergo neces-
sario debet intelligi illud verbū cōuenit: p stipulationē. glo. sibi
perpendit hoc. exponit, cōuenit. s. per stipulationē: z illud est de-
struere ter. verū qd Alexan. ibi conatur respōdere: tñ aduerte, qz
pōt dici qd imo illud verbū cōuenit intelligit pacto nudo: non ob-
regula. d. l. aulia. qz dico qd in. d. l. si extraneus. s. si. pater non age-
bat ad dotem ex pacto vel stipulatione: sed agebat cōditione ob
causam, qz causa non erat sequuta: z ita respondet ibi. d. l. huius.
de ca. aduerte etiā vltra dot. qz pro illa opi. qd verbum cōuenit:
etiā in scriptura importet pactum nudū. facit ter. in. l. qui rome.
s. callimachus. in verb. cōuenit. iuncto ter. in. l. j. de vbi obli. vbi dicit
qd sup omnibz apposita ē stipulatio: z ad hoc illū ter. no. ibi Aret.
in. iij. not. pro illa etiā opi. dico qd facit ter. in. l. si cōuenit. ff. de res-
scin. vend. dum ter. dicit, qd oritur actio in factum: ergo verbū cō-
uenit ibi positū intelligit pro pacto nudo: qz si fuisset stipulatio
nō: oriretur actio in factum: nisi respōdeas, qd nō apparet quod ibi
illud verbū cōuenit, esset positū in scriptura publica: ad idēz pro
illa opi. facit ter. in. l. singularia. in verb. cōuenit. s. eo. fm cōm
intellectū. nisi respondeas qd ibi nō erat illud verbū redactū in scri-
pturā: sed idēz pro opi. Bart. facit ter. in. l. legē. C. de pac. z ter. i. l. vt
responsum

An loc?
Adde Joā.
an. in addi.
Spec. tit. de
instr. edi. in
s. instrumē-
tum. ver. qd
si locus.

Pena. ad
de etiā ter.
in. l. v. in. s.
fi. z ibi Ras-
pha. Ful. et
moder. z in
l. executioe.
ff. de verboz
obliga. z ibi
Rap. Ful. 4
z Alexā. de
imo.

ferms

responsam. C. de transactiō aduerte, quia pro cōtraria opi. contra Bar. quod verbū cōuenit, sui natura sit aptum importare stipulationem, sicut verbum promisit. adduco tex. in l. feruus. ea. l. ff. de ser. expor. in verb. cōmisit circa stipulationē. nam tex. frustra dices ret circa stipulationē: si verbū cōuenit, nō importaret stipulationem: et ille tex. loquitur etiam qñ nō est redactū in scripturā, ad idē adduco. l. pacta nouissima. C. de pactis. et ista opinio placet mihi.

6 Quid autem in verbo placuit. Lud. ro. in. vi. col. et do. Alex. hic dicunt, non intelligi per stipulationē, sed pacto nudo. alleg. tex. in l. que fortuitis. iuncta glo. in verb. placuit. C. de pig. act. et ter. in l. diuisionis placitū. C. de pact. et fin. eos idem est in verbo spondit. qñ intelligitur pacto nudo. alleg. glo. in l. i. in glo. ij. C. de suffra. istud idē (licet ipsi nō dicant) voluit Ang. in l. cū ad p̄sens. per illum tex. in ver. spondes. s. eo sed ego in omnibus istis teneo contrariū, qñ imo verbū placuit et spondit, intelligatur per stipulationē: ratio, qñ leges allegat per Lud. et Alex. nō loquuntur qñ illa vba essent redacta in scriptura publica. Addo etiā qñ vbi cauuit: semp intelligitur per stipulationē, si reperiat in instrumēto etiam in materia vsuraria et sic odiosa. tex. est ad literam in l. si ita quis. s. seia cauuit. ff. de verbo. obliga. et glo. in l. sancimus. in glo. si. per illum tex. C. de ver. sig. Quid aut sit in verbo pepigit, ponunt

7 glo. Bar. et oēs in l. si cum dotem. in prin. ff. sol. mat. Et Quarto nō ibi: igitur finito primo mense fm Bar. et alios hic: qñ solutio debet fieri in plurib⁹ terminis, semper intelligit actum qñ soluitur in si. cuiuslibet termini nō in prin. de qua materia l. Alb. hic latissime disputet: remitto ad Bar. et alios in l. qui hoc an. no. ff. de ver. obli. Et Quinto not. ex hoc tex. qñ progiatio termini facta circa sortē principalē, intelligit facta cū oibus qualitatibus suis, et sic nō solū intelligit progata sortis, sed etiā vsura et alia accessoria. et ad hoc not. do. Alex. per duas col. aliqua dicit p̄cipue circa duas limitationes Pau. de ca. quas reprobat, quā materiā ponit Bar. et moder. in l. i. s. et post operis. vbi tex. est de hoc. ff. de ope. no. nun. cū multis cōcor. quas habes per Alex. ibi: et hic ponunt Lano. in multis locis, p̄cipue in c. p̄terea. el. ij. post Anno. ibi: de appella. ultra tradita a doc. in istis locis. Circa istud no. mo. ueo duas bonas qñones. Prima est quā ego vidi pluries in facto, nunqd si creditor progat debitori principali terminū ad soluendum absente et ignorante fideiussore, an fideiussor dicatur liberatus: an vero in ista progiatione termini etiā includat fideiussor, ut sic progiatio intelligatur facta cū suis qualitatibus, hoc est, nō solū quo ad principalē: sed etiam quo ad fideiussorem. iste tex. hic probat, qñ iste fideiussor nō esset liberatus, sed includit in progiatione termini. Et idē etiā cōprobat, qñ in progiatione simpliciter facta intelligit etiā pena progata. l. cū stipulat⁹ sim mihi a procul. ff. de ver. obli. l. item querit. s. qui impleto. ff. loca. ad hoc facit multū qñ dicam nūc in seq. qñ in primo termino debitor iurauit soluere, an progiatione termini intelligatur repetitū iuramentū. Ad idē facit, qñ progiatio proprie dicit⁹ et intelligitur sub omni modo et forma: prout erat prima obligatio. glo. est cano. que reputat sing. in c. hi qui autoritate. de p̄be. in. vi. in. ff. cōtrariū, qñ imo si sit progiatus terminus debitori ad soluendū, fideiussor intelligatur liberatus, qñ sit eo absente et ignorante: saluo nisi fideiussor de nouo cōsentiret. ita visus est velle Specu. in titu. de fideiuss. s. i. ver. illud. et ibi clare Jo. an. in addi. et clare do. Anto. de but. in c. cōstitutus. de fideiuss. et pro ista parte mouetur per tex. in l. cum hermes. C. loc. et per tex. in l. latez querit. s. qui impleto. ff. loc. vbi si progiatur terminus cōductori, fideiussor nō tenetur, nisi denuo expresse p̄mittat: aduerte qñ isti tex. nihil faciunt, nam loquunt⁹ in tpe finiedē obligatiōis: et tūc verū est, qñ si tps finiedē obligatiōis progiat, fideiussor ultra nō tenet, nisi de nouo cōsentiat: qñ nostra nō loquit⁹ in termino finiedē obligatiōis: imo in termino in quo progabat mora. et sic in die inchoade executionis et more, tunc si terminus progiat ad soluendū, videt⁹ progari morā: et p̄pterea videtur dicendū in ista. qñ aut fideiussor p̄misit pro principali vsq; ad certū tps: et tunc si illud tps progiat debitori, per hoc fideiussor nō teneret, nisi denuo cōsentiret: sed si est terminus nō finiedē obligatiōis: imo termin⁹ in quo deberet solui, et si nō soluit, mora cōtrahit⁹: et tunc si ille termin⁹ progiat principali, fideiussor nō erit liberatus. unde illa progiatio facit, ut nec ipse fideiussor, nec principalis sit in mora. Istā distinctionē tradit originalr Hostiē. in d. c. cōstitut⁹. de fideiuss. et ibidē Pau. de ancha. Jo. de imo. et Panor. in vlti. col. istud tenet Archi. in c. te quidē. xj. q. j. et ista vltima videt⁹ cōis finia. Pro ista cōi doctrina in vtroq; mēbro ad eā fortificandam venio. et in. i. mēbro. qñ fideiussor p̄misit vsq; ad certū tps. si progiat termin⁹ principali, post tps nō tenet fideiussor, nisi denuo cōsentiat, ad hoc addo tex. in l. si vnus. s. j. et ibi Bal. in lec. antiq. Ang. et do. Alex. ad hoc no. ff. de pac. et dicūt, qñ istud est vtile pro castellanis qui se obligat custodire castrum vsq; ad annū et dant fideiussores: si postea manent in castro ultra annū, non tenentur fideiussores: istud idē tenet Archi. et Hosti. in locis p̄alle. istud idē

tenet Bar. in l. lucius. per illū tex. in. s. paulus. ff. de adm. tuto. quē videas. vbi dicit, qñ Jaco. de are. habuit istā. q. de facto in ciuitate veroneffid tñ d3 limitari qñ castellani p̄miserūt solum custodire: sec⁹ si p̄miserūt custodire et castrū saluū restituere p̄ncipis: tunc elapso termino, tenent fideiussores si nō restituerūt. ita etiā t3 Bal. in l. si cū hermes. C. loca. pro isto etiā mēbro addo tex. in l. labeo. s. si per fideiussorē. et ibi Barto. ad hoc no. ff. de arbi. Stat ergo, qñ istud primū mēbrū est verissimū. In secūdo mēbro est difficultas, qñ tps nō est finiedē obligatiōis: imo potius inchoas de solutionis et more: nunqd si progiatur terminus principalis fideiussor sit liberatus. Spe. et Jo. an. in locis p̄alle. et do. Anto. tenent, qñ sit liberatus: alij cano. tenent qñ tps primā opi. tenet etiā do. Ant. in c. j. de offi. deleg. ista secūda opi. qñ fideiussor nō sit liberatus est multū equa et iusta, qñ fideiussor erat obligatus perperpetuo: et pro ista cōi finia facit, qñ inducta ad vnū effectū, nō debent operari qñ tps. l. legata inutiliter. ff. de adi. lega. et l. legata inutiliter. ff. de leg. j. sed ista progiatio termini non fit, ut fideiussor vel reus principalis liberet⁹: sed ut differat solutio: ergo progiatio nō debet operari liberationē: et maxime. qñ actus agentii nō d3 operari ultra intentionē eorū. l. nō ois. s. eo. et l. obligatiōnū substantia. ff. de act. et obli. et ita videt⁹ cōcludendū. Contra tñ istā cōi opi. pro opi. Spe. et Jo. an. stringit vnū arg. cui nō pōt bene respōderi, non est dubium, qñ si debitor sit obligatus soluere in certo tēpore, et creditor progiat terminū illū terminū, certe per istā progiationē fit nouatio prioris obligatiōis ope exceptionis. ista sunt verba Bar. in l. valerianus. que est. l. pen. ff. de preto. stipul. Sed ego habeo, qñ qñ prima obligatio nouat vel ipso iure vel ope exceptionis, semper fideiussor liberatur. tex. est no. dignus. in l. vbi cūq; ff. de fideiuss. facit in arg. l. soluti. s. nouatio. ff. de pig. act. huic fundamēto nunqd vidi cōgruū respōsum: inuenio tñ qñ Bal. in l. tam mandatori. C. de nō nu. pecu. limitat singu. istam doc. Bar. vbi dicit qñ qñ creditor progiat debitori terminū ad soluendū, nunqd fiat nouatio prioris obligatiōis. dicit Bal. aduerte, si fiat progiatio p̄ stipulationē, fit nouatio ope exceptionis, qñ quodāmodo censet noua obligatio illa progiatio. ita procedit doct. Bar. in d. l. pe. ff. de preto. stipul. si progiatio fiat pacto nudo, dicit Bal. tñ prima obligatio nō nouat, nec ipso iure, nec ope exceptionis: et dicit ita tenere Anno. in c. p̄terea. ij. de appella. et tenendo istud vltimum, qñ est facta progiatio termini mediante stipulatione qñ fiat nouatio ope exceptionis: et sic in isto casu fideiussor sit liberatus. Inuenio qñ Bart. in l. si quis aliā. post prin. de sol. multū signanter limitat doctrinā suā: ut procedat, qñ progiatio termini mediante stipulatione sit simpliciter: secus si aliquid adhiere: puta si nō solueret in termino progiato, qñ intelligat esse in priori statu et obligatiōe et gradu: prout erat primo, tunc fideiussor non erit liberatus, et nō multum predicta, quia pluries habui cōsulere: et est questio multū ambigua. Et secūdo principalr circa istud no. qñ progiatio termini intelligatur facta cum omnibus qualitatibus et accessorijs: et quero quid de iuramento: pone, aligs p̄misit soluere in festo pasche et iurauit, si nō soluerit erit piurus et vigore iuramenti possum euz cōuenire corā iudice ecclesiastico: creditor progiat terminū ad soluendū: nunqd intelligat repetitū iuramentū, ita ut si non soluit in secundo termino intelligat esse periurus. nam in primo nō est periurus, qñ creditor progiat. prima fronte videt⁹ dicendū qñ non: qñ iuramentū habet tacitā clausulam et intelligitur rebus manentibus et durantiis in statu, prout erant tempore iuramenti. l. si. ff. qui satisda. cogā. vbi doc. not. Bald. in l. si. C. de nō nu. pe. vbi enumerat oia illa que tacite intelligunt⁹ in iuramento. Et iuramentū est valde precisum et videt⁹ seruandū quatenus est prestitum et nō ultra. hinc est qñ iuramentū censetur personale: et non afficit heredē pena periurij. c. veritatis. vbi Lano. no. de iur. reur. not. eleganter Bald. in l. si. C. de pac. vbi melius declarat qñ canoniste: ergo debitor nō intelligitur astringi ad iuramentū nisi quatenus iurauit: si ergo progiat terminus, iuramentū ultra nō se extēdit: istud idē pōt suaderi per tex. in c. clericus. de iure iuran. vbi si clericus iurauit seruare statuta ecclesie, si postea fiat nouum statutū et illud nō seruet, nō est periurus, qñ iuramentū nō se extēdit ad futurū: ita hic in p̄posito. Et nō potest negari quā ista sint duo termini et diuersi. l. celsus. in si. ff. de arbi. et bonus tex. in l. cum in plures. s. lege dicta. ff. loca. ergo qui iurauit in vno termino, nō debet intelligi iurasse in alio: breuiter istam qñ. tangit in terminis Bal. in loco solitario. in c. venerabile. in. vj. col. et seq. de elect. vbi determinat singu. oppositū, qñ si aligs iurauit soluere et progiatur terminus simpliciter intelligit repetitū iuramentū, adeo qñ si nō soluat in termino progiato, est periurus, et pōt quēniri corā ecclesiastico iudice, et si est clericus priuaretur beneficio. mouet ista ratio: ne, quia progiatio termini intelligitur facta cum oibus qualitatibus que erāt in primo termino. per. d. l. j. s. et post opis. ff. de noui oper. nun. cum mille similibus: et pbat, qñ si debitor p̄mittit soluere sub pena in primo termino, si progiat terminus simpliciter

progiato termino an fideiussor
sit liberatus? 1104 18 113 for

intelligitur repetita pena. l. cum stipulatus sim mihi a proculo ff. de verb. oblig. eodem modo in iuramento. ad hoc alle. c. hi qui autoutate. de pben. in. vi. ¶ Ho. bene ista extensione que est magna ad regulam qua dedi ex hoc tex. sed caue quia similia Bal. de pena. z de similibus no probat necessario. nam q pena intelligatur repetita in prolatione. vbi vertit solu preiudiciu pecuniaru. sed in iuramento vertitur preiudiciu aie. que cunctis rebus est prefe rendia. l. sancimus. C. de sacrosan. eccl. z sic esset arguere de minori ad maius. ¶ Sexto not. ex ver. sed cu fortis. fm Bar. z oes limi itationes ad regulam q pactu super vna re no extedit ad alia. l. si vnus. s. ante oia. s. de pac. illa regula procedit. qn alie res sunt eque principales. als si pactu fuit super re principali puta super sorte extedit ad vsuras: z sic ad accessoria. ¶ Septimo pondera dum tex. dicit. z si vt ille putabat ad exceptione tm pdeset. pon dera illa verba. qvis snia diuersa obtinuerit. que possunt intellis gi altero de duobus modis. Primo possunt intelligi. q Pau. ma le respodebat. q stipulatio que est magis potes tolleretur ipso iure per pactu nudu. qd est min⁹ potes. nam videbat per pactu nudu debere tollere ope exceptionis. Pau. rndet. q illud pactu nudu imo ipso iure tollit stipulatione pcedente. z iste intellectus mihi magis placet. alio modo legit fm glo. z magis coiter doct. q tex. velit dicere. q snia diuersa obtinuerit. q istud pactu valet no solu quo ad exceptione. sed etia quo ad actione: z sequetur ex isto pa cto nudo. no solu debitor habeat exceptione: z etia actor habeat actione. isto modo intellexit glo. Bar. z magis coiter docto. z fm hoc q aliqui pactu nudu no solu pducit exceptione sed etia parit actione. qn velutur coherentia actus vt hic. regulariter tm pactu nudu non est potens ad pducendu actionem. sed aliqui producit vt hic. Est veru q aliq casus inueniunt in quibus ex pacto nudo datur actio. quos soleo numerare post glo. z alios in. l. iurigen. s. igit nuda. s. de pac. ¶ Hunc volo te notare quinqz aut sex casus qui coiter ibi non ponunt. ¶ Primus casus est. qn vassallus faceret pactu nudu cu dno. q seruiau dno expensis dnt: isto casu qvis pa ctum sit nudu. tm ex illo oritur utilis actio. ne fides remuneratiõe careat: z ide in vxore que simile pactu nudu fecisset. cu marito. tex. est ad litera in. l. inter socera. s. couenit. ff. de pac. dota. que tex. ad hoc ponderauit solus Bal. qui nihil ignorauit in iure a quo dis dici. in. c. si cautio. in vlti. col. de fide instru. vbi dixit illu tex. ad hoc vniciu z singulare: nec credo q habeas pulchriore casum ¶ Secun dus casus est in legis z treugis. ex qbus potest agi pacto nudo. et pactu nudu ita producit actione: sicuti si stipulatio interuenisset. ita signater dicit Bal. in. c. j. in vlti. col. de pac. z ibi assignat ratio nem. qz pacta publica non egēt fomento verboru. l. couentionu. ff. de pact. z not. ista rōnem. qz ex ea poteris inferre ad alios multos casus. z istud no memini legisse apud alios ¶ Tertio casus. quoties cunqz ex inobseruātia pacti ego patior dānum. qz tractati de dā no ppter inobseruātia pacti cōpetit actio de dolo ex illo pacto nudo. tex. est in. l. legāter. s. seruus pactiois. ff. de dolo. et ibi Bar. circa si. Bal. z aliq no. illum tex. ad hoc. z dicunt qd per illum tex. limitatur tota materia pactorum ¶ Quartus casus est curia merca torum. z vbi cunqz cause cognoscuntur de bono z equo: eo qz inter mercatores inter quos cause cognosci debent ex equitate. non est curandum de verbis: ita est de mente Bar. in. l. quintus mutius. et in. l. fideiussoz. s. quedam. ff. man. Bal. in. l. si pro ea. in vlti. col. ¶ C. man. z expresse istud dicit Bal. in. c. si pro debilitate. de offi. dele ga. vbi dicit. qd in curia mercatoru non differt pactu nudu a stipu latione. p glo. in simili no. in. s. argentarioz. in aut. de fideiuss. per qua glo. dicit Bal. in. c. j. in pe. col. de pac. qd ex pacto nudo agunt mercatores et nūmularij inter se ¶ Quintus casus est de iure cano nico z in foro canonico. vbi pactu nudu pducit actione fm magis cōem sniam. q tex. est in. c. j. vbi disputant cano. z in. c. ij. de pac. et plenius in. c. quocunqz suffragio. xij. q. ij. z ratio est. qz de iure cano nico deus no facit differentiam inter pactum nudu vel simplicem pmissionē. vel stipulationem. c. iuramēti. xij. q. ij. z tenendo cōem sniam extende. qd istud habeat locum no solum in foro canonico sed etiam in foro ciuili in omnibus terris subiectis ecclesie. pactu nudum pducit actionem. ita extendit Jo. de imo. in. c. que in eccles iarum. de consi. z lz ipse no dicat. ante en expresse firmat Bal. in aut. ad hec. C. de vsur. vbi dicit. qd non solu in clericis et in foro ca nonico. sed etia in puris locis z in terris subiectis ecclie quo ad tē poralem iurisdictione pactu nudu pducit actione. z hanc extensio nem bene no Sextus z vltimus casus est. nā pactu nudu non pro ducit actionem. verum est vnu pactum nudum. sed si esset gemina tum pactu produceret actione. qz propter geminatione pactu effi citur efficacius z qz cōm pactum censetur quodāmodo constitutu. l. j. s. an debitu. z. s. pe. j. de consi. pe. istam extensione tradit Ant. de bu. post Boli. in. c. per tuas. de arbi. z in. c. cu contingat. et in. c. quinquanallis. de iureiur. Albe. de ros. in. l. iurisdictionu. s. quimmo. in. iij. col. in si. ff. de pact. Pau. de. c. in. l. j. in pu. per illu tex. de con si. pe. do. ¶ Maref. in consil. xxxvj. Alex. in. l. i. legē. C. de pact. pro

qua limitatione bene facit tex. in. l. si. C. ad le. fal. que Bal. z Ang. ad hoc not. q lz sola obligatio naturalis non sit potens ad agen du. tm si cōcurreret duplex obligatio naturalis. ex ea oriret actor ergo ex duplici pacto nudo oritur actio. lz oes ita teneant z ego non recedo: tm ad contrarium pondero duos text. vnus est in. l. si veritas. in verb. stipulantibus. C. de fideicō. que tex. sic induco. ex testamēto no solēni orit obligatio naturalis. Bart. z doc. in. l. j. ff. de condi. inde. Bar. z doct. in. l. cum quis. C. de iur. z fac. igno. ¶ As uo. in. c. si. de solu. z est cōis snia: pone. testator fecit testm no solē ne in quo aliquid mihi reliquit. heres ex illo testamēto no solēni est obligatus naturaliter: pone. q post istam obligationem pacto nudo conueni cum herede nunquid ex eo nascatur actio vt possit legatarius contra heredem agere. z Bald. hoc perpendens in. d. l. si veritas laborat circa sol. illius legis. nā ibi dicit. q ex eo pacto no pōt agere legatari. nisi stipulatus sit ab herede ex causa tras actionis z ¶ Secūdo pondero in contrariu forte text. in. l. si pacto quo pena. z ibi soleo no. C. s. pac. vbi precesserat pactu nudu. z se quuntum fuerat aliud pactu. tex. ibi dicit cōditionaliter. ita demū potest agi ex illo pacto scdo si intercesserit stipulatio. nec potes dis cere q illud sit odio pene: qz illud reprehenditur per doct. maxime Alex. in. l. stipulatio ista. s. alteri. de verb. obli. ¶ Octauo not. ex ver. sed et quantitate. casum in quo vsure pnt deberi etia pro tempore preteriti in quo debitor non fuit in mora. quando debi tor per expresse stipulationem promissit: exemplum: pone ego mutuo centu ducatos tibi gratis vsqz ad annu. sed si non soluas in fine anni. volo per solēnem stipulationem quod etiam pro tem pore preterito soluere tenearis vsuras: certe teneberis ad vsuras temporis pteriti. lz no fueris in mora. qz non debebas soluere nisi in si. anni sicut est in fructibus zc. ¶ Iuxta istu versu. moueo. q. ne cessaria qua non inuenio hic tacta per doc. quero iuxta istu casu. qn debitor si non soluebat in si. anni tenebatur soluere vsuras. xij. mensiu: pone. q creditor progauit terminu ad soluendū ad aliud annu. z nihil dixit de vsuris: nunquid debitor tenebit ad vsuras preteriti temporis: prima fronte videretur dicendum q sic. non ob. p. gatione. z moueo p rationem huius tex. in casu pcedenti. in quo p. rogatione sortis ideo intelligitur facta rogatio vsura rum qz sunt accessorie. sed in isto casu no sic erat: qz in ver. isto vsu re debetur ex stipulatione ppter stipulatione ergo no. accessorie. Secundo moueo. qz iuricon. vult ponere differentiam inter casum legis istius z casum vltimum. ¶ Tertio non eundo per mendis cata suffragia. de hoc videtur glo. in terminis in. l. non soluz. ij. s. illud. in ver. aduersus. ff. de lib. leg. z ibi Bart. no. Pau. de cast. z. d. Alex. h. qm qmum z istud est verius. q in casu istius versu. si. quod etia si creditor prorogauit terminu. vsure nihilominus no debentur pro tempore preterito: facit. qz si non soluit in fine anni. est in mora: iste ergo vsure debetur etia ex mora: si ergo cessat mor ra propter rogationem. cessant vsure: breuiter puto. q si vsure antea debebantur ex stipulatione: puta. quia erat elapsus termin nus quo habebat soluere: z sic fuerat in mora. etia si creditor pro rogauit postea terminu. vsure debent pro illo tempore preterito: sed si creditor prorogauit terminu. ante primu terminu. fini tum: z sic non erat in mora debitor: no crederem q tunc deberent tur vsure temporis preteriti quo non fuit in mora. ¶ ¶ Ho. etiam in ver. dicebam. duo. ¶ Primo regulā vulgatā. q pacta incontinen ti apposita creduntur. inesse stipulationi: z vltra concordationes hic datas per glo. in verb. stipulationi. ad si. adde text. in c. officij. de elec. ¶ Itē adde. q ratione cōtextualitatis actualis ambo actus iudicari debent vnus actus. z de eis vt de vno actu debemus bis ponere z iudicare. l. cum antiquitas. C. de testa. l. heredes palā. s. vno cōtextu. ff. eo. vnde ppter hāc contextualitatem z actuum vni cinitatem: illud quod vni actui inest. aliq creditur inesse. l. patris z filij. ff. de vulg. z pup. l. titia. s. idem respondit. ff. de verb. oblig. l. si quis ex argentariis. s. si initium. ff. de eden. bene facit. l. si ven tri. s. in bonis. ff. de priuileg. credi. ita not. Ange. in consil. cxlv. in cip. genera locero cōfessus fuit in. iij. col. ¶ L. u. ro. in consil. cccxlv. incip. consultatio presens tres habet nodosas dubitationes. in. ij. col. ¶ Secundo pondera text. in verb. inesse credunt: qz probat q istud est per fictione. tmā verbu credunt importat fictione. l. de rec. ff. de capti. p qua tenet Bart. in. l. si is q pro emptore. in. ij. char. ff. de vluc. z p hoc infero. q si statutu concederet executionem con tractui. qd no extenderet ad pacta incontinenti apposita. qz statutu no. intelligit in casu ficto. vt no. in. l. in. s. hec verba. ff. de neg. gest. ¶ Inuenio tm. q regulam huius text. limitat Bal. in. c. dilect. in. j. col. de fide instru. vt non pcedat. qn est questio momenti: qz tūc ea q sunt incontinenti. post. non vident inesse. alleg. bonum. tex. in. l. i. p. h. in. s. intra. ff. de fideic. lib. z per hoc infero in specie. q cum in strumenta possint produci vsqz ad sniam exclusiue. qd incontineti post sniam produci non possunt: ex hoc ego colligo duo. ¶ Primo limitationem ad regulam huius tex. ¶ Secundo colligo limitatio nem ad regulā glo. in. l. pomponius. s. rati. ff. de procur. circa qua multa

spatio modo orit

quā in ulta cumulauit. in l. ita demū. C. de procur. ¶ Glo. in verb. in auditorio. ibi. vel in palla. facit. l. contra pupillū. §. si. in verb. ad maius auditoriū. ff. de re iudi. p̄supponit ista glo. q̄ papinianus haberet officiū. tñ publice legeret. p̄pterea inducit ad q̄onem. nunqd possit quis simul z eodē tpe legere z gerere officiū. Bar. hic in si. breuiter explicat. z l. 3. Salī. conetur impugnare. tñ circa hoc me nō extendo. remitto me ad Barro. in l. si cōsul. ff. de adop. Lano. in. c. ex literis. de proba. z Alex. hic scribit per duas col. Et inq̄tum postea glo hic exponit de domo vel cassaldo. si vis vides re quis p̄prie dicat cassaldus. z q̄s villic. ponit Bal. in. c. j. de seu do guardie. ¶ In glo. in ver. pba. habes ex glo. duas cōclu. p̄. n̄ ma est inquātū debitor p̄misit reddere pecuniā p̄bam. superfine dictū est per. l. cū qd. §. eo. z in hoc glo. bene dicit. z p̄pterea Bar. z doc. hic interit q̄ sup̄flua sunt vba in iuris. boni p̄deris z au rī. z. vt p̄ eos. ¶ Secūdo habes ex glo. q̄ dictio recte. significat solēnitatē. hoc est. q̄ solutio fiat tpe z loco agruo tñ istud est. q̄tra p̄p̄iā significatiōē termini recte. fm Bar. q̄ recte. denotat factū z cau sam. z rite. denotat solēnitatē iuris. z de hoc sunt plures glo. in. l. hoc colore. ff. de inoff. testa. z glo. in. l. sed z si lege. §. scire. ff. de peti. here. glo. in. l. iudex. C. cōmī. vel epi. glo. in. l. nō putauit. §. nō ques uis. ff. de bo. pos. ¶ Itab. z ibi Bar. cū in ultis alijs quas alle. Alex. hic. z maxime glo. z Bar. in. l. iuste. ff. de acq. pos. z in. l. dubiū. in ver. recte. C. de diuor. Ange. in. l. j. §. j. ff. de edi. edi. Bald. in. l. iij. in p̄lu. per illū ter. cū glo. ff. de libe. z posth. vbi dicit. q̄ dictio recte. importat causam siue factū. dictio rite. solēnitatē iuris. Itē adde tex. no. in. l. generalr. §. si n̄ aūt nō rite. C. de reb. cred. in ver. nō rite illatū. recte aūt recusatū. z p̄pterea Bar. hic. in. iij. colū. infert ad q̄onem de cōsultore. cui cōmissum est vt p̄sulat an quis esset recte cap. z cū Bar. tenet Bal. Ang. Lud. z Alex. hic. ¶ Quis Albe. Salī. z Fulg. oppositū teneāt. sed nihil allegāt q̄s vigeat. Alexā. particulariter refert z rīdet. ¶ Altra doct. adde. q̄ ista doct. Bar. de cōsultore est cōis fm Alex. in. l. iij. in p̄lu. ff. de libe. z posth. vt in l. iuste possidet. in. iij. col. ff. de acq. pos. Itēz adde multa iura que probant. q̄ dictio recte. ordinē seu solēnitatē importet in. l. j. C. de vlar. in. l. imperatores. §. n̄. ff. de decu. in. l. hec aūt. §. recte. ff. ex qb. cau. in. pos. ea. in. l. recte. ff. de iudi. z in. l. si ab hostib. §. si vī. ff. sol. mar. ¶ Item aduerte ad tria. Primo. q̄ vltra iura. §. p̄tine alleg. mihi videt q̄ imo dictio recte. importet solēnitatē per tex. in. l. hec verba in stipulatione. ff. de verb. sig. z pōdera rōnem illius tex. fm quā dicere nō potes q̄ ibi ponat imp̄prie. z etiā q̄ est in titū. de verb. sig. vbi ponit p̄p̄ia significatiō vocabuli. ¶ Secūdo aduerte. q̄ verbū rite positū in lege vel in statuto denotat illud esse de for ma substantiāli actus. ita ¶ De. de ancha. in repe. regule possessor. in l. j. char. de reg. iur. in. v. alleg. tex. in. c. firmiter. in. §. sacramētū. de summa tri. z in. c. nihil. de elec. que iura parū p̄bat. ego alleg. glo. singu. de hoc. in. l. iij. C. de bo. vac. lib. x. q̄ exponit rite. i. fm formā. ¶ Tercio aduerte q̄ dictio iuste tñ importat de per se. q̄rū dictio rite z recte simul. glo. est valde not. in. §. ex hereditas. in ver. iuste. in aut. de here. z fal. z per hoc infero. q̄ si cōmissa sit q̄stio sapiētī. vt cognoscat an quis iuste captus fuerit. q̄ poterit cognoscere. et de iusticia facti z de solēnitatē. Similiter aduerbiū benētantū importat q̄tum rite z recte. Si aduerbiū male. idem est q̄s non recte. ita no. Bal. in. l. eos. in prin. in. iij. col. C. de appel. cui tu adde tex. in. c. ius dictū. de ver. signi. ¶ Glo. in ver. stipulationi. dī. dī. dī. in quatuor partes. primo declarat tex. secūdo tacite querit z respon det. q̄n pactū dicat incōtinētī appositū. tertio tacite opponit con tra tex. z non sol. quarto no. ex tex. z alleg. cōcord. ij. ibi. q̄n autem quid dicat. ij. ibi. q̄n q̄ tñ etiam. quarta ibi. item not. que. ¶ In ea. glo. ibi. plene dixi in. l. iuris gen. §. quimmo. ex ista glo. habes elicere tres conclu. Prima est. q̄n pactū nudū apponitur incōtis nenti iuxta q̄tum vel bonafidei vel stricti iuris. nouā parit actio. Secūda conclusio est. q̄ pactū incōtinētī appositū non solū iuxta cōtractū bonafidei. sed etiā stricti iuris. informat veterē actionē. Tercia conclusio est. q̄ ista lex loquitur de virtute informatiua. istis tribus expeditis erit expedita prima pars istī glo. ¶ Circa p̄is mam p̄clu. f̄necessariū est videre. que sit noua actio que oritur ex pacto incōtinētī appposito. in hoc doc. oēs tam vltamontani q̄ citramōtani cōcordāt. q̄ si habita relatione pacti ad q̄tum pōt resultare q̄tus innoiat. oritur actio p̄scriptis verbis ex illo pa cto. sed si habita relatione pacti ad q̄tum. nō potest resultare cō tractus innoiat. q̄ est. q̄n q̄tus z pactū sunt pro eodē. q̄ inno iati q̄cr. sunt respectiui. in hoc est difficultas. vltamont. tenet q̄ nulla actio oriat. Bar. z citramōtani tenet q̄ oriat actio p̄ scrip. verbis. istud firmiter Bar. in multis locis. precipue in. l. in bo nefidei. C. de pactis. vbi Salī. z Alexā. ibi. z Bar. in. l. iuris gen. §. quimmo. §. de pac. ¶ Circa hec moueo vnā difficultatē quā mouet Raph. cu. in. l. j. §. si stipulati. ff. de ver. obli. vbi dicit. q̄ ista vident mirabilia. z q̄ non posset respōderi. quō possibile est. q̄ actio ex vedito informat z actio p̄scrip. verbis cōpetat simul. q̄ si com petit actio ex vedito. ergo est q̄tus nominatus. si cōpetit p̄scrip.

verbis. erit innoiat. q̄s simul z semel esse non potest. nā vno casu licita est p̄ia. q̄n est innoiat. altero casu q̄n est nomina tus. non lz penitere. l. si pecuniā. in princ. iuncta. l. si. j. de condi. ob cam. z sic potero penitere z nō penitere. debes tu aduerte fili. lud q̄s deuenit in pacto est maius q̄ p̄ciū. attendimus illud q̄ est principale z q̄s est maius. z erit q̄tus innoiat. z hz locum p̄iasset si p̄cium q̄tus est maius q̄ illud q̄s deuenit in pacto. attendit id q̄s est maius. §. p̄cium. z sic erit q̄tus nominatus. z non hz locū p̄ia. pro p̄mo. tert. est in. l. cū te. C. de pac. inter emp. z ven. vbi Bar. dicit no. ter. multū sing. z Bal. Ang. z ceteri ibi. pro scdo. ter. habes ad literam. l. si venditione. C. de reser. ven. ¶ Ho. ergo. q̄ quādo illud quod deuenit i pacto est maius q̄ illud q̄s erat in q̄tu. §. p̄ciū. attendit p̄ciū z censet q̄tus innoiat. z habebit locum p̄ia. Bal. in repe. l. petēs. C. de pac. vidēs istam difficultatē multū dubitauit. habes declaratā primā cōclusionē glo. ¶ Duerte etiā circa predicta. inquātuz cōiter doc. ¶ Cludūt. q̄ q̄n pactū nudū apponit incōtinētī iuxta q̄tum. q̄ semper parit actionē p̄scrip. verbis. nam. d. Alex. hic pro ista cōi cōclusionē fas cit vnā nouam rationē. quam vide per te. sed ad istaz rōnē do. Alex. pōt rīderi. q̄ facilius vestitur pactū nudum coherētia tra ditionis. q̄ coherētia q̄tus. p̄bō. nam pactū non vestit coheren tia q̄tus. q̄n q̄cr. est pro vno. pactū p̄ alio. vt. j. declarabor. z tñ ego habeo. q̄ si traditio fiat pro vno. pactū pro alio. pactū vestit coherētia traditionis. l. quoties. C. de dona. que sub in. d. l. illam. C. de dona. ego vero pro cōi opi. facio aliam rōnem. nam certum est. q̄ ex oibus q̄tibus innoiat. oritur actio p̄scrip. verbis que est subsidiaria. q̄ nō cōpetit. vbi competit alia nominata. l. quoties. z ibi glo. ff. de p̄scrip. ver. Bar. in rub. eo. tit. ¶ Sed ego habeo. q̄ pactū nudū simpliciter etiā q̄n nō est respectiū. est con tractus innoiat fm gl. in. l. j. in princ. in mag. in. si. ff. de actio. et obli. quam reputat singu. Bal. in. c. quinquauallis. in. ij. col. de iur reiran. ergo zc. ¶ Circa scdam cōclusionē. q̄ pactū appositū in cōtinētī iuxta q̄tum stricti iuris. informat veterē actionē ex q̄tu stipulationis. vt competat ad deductum in pacto. z hec est con munis snia. pro qua est text. in. l. petene. C. de pac. fm tertiam les cturam gl. cōiter approbatam. ego non examino. ex quo aliū non tangunt. ¶ Itē. moueo pulchram difficultatem circa istam cons clusionem. pone iuxta stipulationē z sic cōtra ctū stricti iuris ap pōtentur pactum. volunt oēs. q̄ informetur actio ex stipulatu et poratur vt cōpetat etiā ad deductum in pacto. p̄bo q̄ sit fal sum. pone. per stipulationē p̄misi facere domū. pacto incōtinētī appposito q̄ facerem aliam vel aliquid aliud. ego habeo. q̄ pa ctū appositū iuxta stipulationem censet inesse stipulationi. pone q̄ a principio deducunt plura facta. differentia est inter stipula tionem z alios cōtractus. q̄ sunt plures stipulationes et plures actiones. l. scire debem. §. de ver. obli. in alijs cōtractibus si dedu cerent plures res. est vnus q̄tus z vna actio. l. si q̄s duos. de con trahē. emp. ff. tunc si. si in stipulatione promittit aliquid. in pacto promittitur aliud. si essent ab initio deducta in stipulatione. plu res actiones competere. ergo z sic debent due actiones compe tere. vna ex stipulatione. alia ex pacto. quomodo ergo possibile est quod actio ex stipulatu competat ad deducta in pacto. imo de berent competere due actiones. ¶ Istā difficultatem mouet ¶ Pau. de cast. in. l. peten. C. de pac. vbi dicit. quod doc. papiēses istud tes nebant. z dicit se credere quod verūz dicant. quod sit impossibile quod actio ex stipulatu competat ad diuersa. z ad deducta in pa cto z ad deducta in stipulatione. imo deberent competere due di uerse actiones. idem tenet Fulg. z d. Alexā. z idem tenet in. d. l. petens. tñ hic tenet contrarium. z si illud est verum glo. omnes z doc. male dixerunt z errarunt. ego dico q̄ doc. hic. z in gl. bene di cunt. z p̄mitto vnū. anteq̄ rīdeā. ad hoc vt p̄ciū debeat informat re q̄cr. est necesse q̄ istud pactū sit de appendicijs ip̄ius q̄tus. alia exempla que dant nō sunt bonafidei regulā tradit Bal. in. l. petens. in pe. co. C. de pac. z est text. in. l. iuris gen. §. quimmo. ver. ea enim pacta infunt que. l. q̄tui dāt. ff. de pac. z istā regulā late ponit Alexā. in. l. in bonafidei. C. de pac. hoc p̄missio rīdeat in for ma z dico. q̄ p̄ciū incōtinētī iuxta stipulationē informat z facit q̄ illa actio in specie. ex stipulatu informat z extendit. vt illa in indi uiduo cōpetat ad deductū in pacto. non obstatē regula. d. l. scire debemus. q̄ q̄n in stipulatione deducunt plures res. tot censent esse stipulationes. quor res. istud est verū. q̄n ille res deducte in sti pulatione sunt eque principales. sed q̄n vna est accessoria. vel de appēditis. est vna tñ stipulatio. z vna actio ex stipulatu cōpetit ad vtrūq̄. ita magis alr declarat Bar. in. l. scire debem. z ibi doc. oēs. ff. de verb. obli. inq̄tū Bar. ponit intellectū. l. si q̄s duo. ff. de q̄hen. emp. ¶ Tercia z vltima cōclusio glo. est. q̄ pactū incōtinētī appositū in hac. l. iuxta stipulationē informat. z sic ita. l. loquit de virtute informatiua. Cōtra istā p̄clu. Bar. in. iij. col. opponit. q̄ q̄n q̄tus est in fauorē vni. z pactū in fauorē alterius. tunc pactū nō vestit coherētia q̄cr. nec informat. alleg. glo. in. §. quimmo. allegat

ats de peri.

etiam in l. si tibi. C. loca. sed in hac l. stipulatio fuit facta in fauore creditoris, et sic pro vno, pactum fuit factum in fauore debitoris, et sic pro alio: ergo non debet vestiri nec informari. **Bar.** respondet, et cum ista solu. transeunt oēs hic, et **Ly.** in d. l. petens, dicit quicquid potest dici, sed non bene tollit **Bar.** probat quod non dicat verum **Bar.** qd ad cognoscendum cuius gratia sit **Actus** celebratus, attendimus id quod principaliter agit. l. si quis nec causam. **de eo.** l. qui exceptione. ff. de condi. ob cau. sed hoc attento eo quod est principaliter: certe istud pactum principaliter fuit factum causa debitoris, ideo non debet informari. **Actus** celebratus gratia creditoris: ideo **Udo.** ro. tenet, quod in ista lege non oriatur actio ex pacto neque ex veteri informata debetur: sic tenet **Bar.** glo. et doc. hic. **Ly.** ego video quod doc. multum equiuocant, et teneo quod in ista l. ex pacto oriatur actio. vt glo. et doc. tenent. **Sz.** **Ly.** dero cui debeat competere ista actio. nam si dicis, quod in ista l. ex pacto competat actio ex parte debitoris, istud est falsum et fatuum dicere: ad quod enim agere. nam solū quo ad exceptionem illi potest pdesse: sed nunquid creditori competat actio ex isto pacto. et **Bar.** in solutione si cōsideras, vult, quod tex. isto pacto potest creditor agere: ego cogitabam, quod frustra ageret creditor ex illo pacto. nam cum habeat actionem ex prima stipulatione, ad quod ageret ex pacto: postea cogitabam, quod si ageret prima stipulatione ageret ad totā sortē statim et non posset in effectum: ageret ergo ex tertio pacto, pro rata, sicut cōuenit. **Ad arg.** nūdeo, quod creditor non potest agere ex pacto, quod debitor posset excipere, quod pactum cum sit in fauore suū non dicitur pdesse creditori, sed quod nihil releuat et nihil interest debitoris. creditor posset agere ex pacto: quia oīno posset agere ex stipulatione in qua erat repetita sortē, per dictionem eo amplius cōtra eandē cōclusionem glo. oppo. **Bar.** quod pactum nudum ptingens idē quod stipulatio, non vestit coherencia stipulationis: et sic non pducit actionem, quod videtur hunc tex. **Bar.** soluit, vide eū. **¶** Venio nūc ad principale **Actu.** tunc in hac l. tractetur de informatione, an de reformatione: quod de informatione tenuit glo. hic. in ver. stipulationi. et in ver. obtinuerit, et glo. in **Ly.** obligatione, et ista opi. tenet **Bar.** **Ang.** **Alb.** et cōter antiqui. tenet etiam **Alex.** hic. in xv. col. 2. seq. et p ista sententia, quod ista lex loquat de informatione multum stringit ratio tex. in ver. dicebā, quod pacta incōtinēti facta stipulationi inesse credunt. pondera quod tex. se fundat, quod pactum erat appositum incōtinēti. nam si loqueretur de reformatione, non est differentia vtrū incōtinēti an ex intervallo. l. iurigen. tū. s. adeo. ff. de pac. apparet ergo, quod loquitur de informatione. istud suadet etiam ex tex. qui dicit, stipulationi inesse credunt. nam si de reformatione loqueretur frustra diceret inesse. tertio suadet istud ibi: perindeque esse acti per singulos mēses. pōdera dictionem perinde, que stat similitudinarie. si ergo stat similitudinarie, non reformat vere, quod nullū simile est idē. l. quod nerua. j. de po. quarto pbat ex **Ly.** sed cū sortis. in ver. quod sententia diuersa obtinuerit. intelligēdo quod p illa **Ly.** ex pacto oriatur actio. nam tūc oriatur actio ex pacto si stat informatiue, nam si reformatiue non parit actionem. facit tex. in l. si ita quod. s. seia cauit. ff. de **Ly.** ob. **Ly.** cōtraria opi. quod imo ista lex loquat de reformatione, et sic de virtute reformatiua et renouatiua **Act.** tenuit **Sz.** hic. in iij. col. et etiam in vlti. **Bar.** de ca. et **Udo.** ro. hic: et ante eos istud expresse tenet **Bal.** hic. in sumario suo, et etiam expresse do. **Christo.** de castel. hic: eadē opi. tenuerunt **Be.** de bexu. et do. **Yac.** de puteo in l. j. s. si simplr. ff. de verb. obli. et pro ista opi. mouetur **Bar.** de ca. nam cū istud tertium pactum veniat ad restituendum primā stipulationem: ergo non dicitur posse informare, nec fomentum ab ea accipere, per regulā. c. ex eo. de reg. iur. in vj. **Sz.** cō. quod si diceremus, quod pactum in hac l. informaret **Actu.** vt actio ex eo cōpeteret ad deductum in pactum, sequeretur absurdum. nam actio ex primo **Actu.** cōpetit ad totā summā: si ista actio cōpeteret etiam ad deductum in pacto: sequeretur ergo, quod statim possit agere ad totā sortē, virtute prime stipulationis, vt totū debitū soluat in kalēdis primis: et itē quod possit simul et semel agere, non solū ex eadē actiōe, sed etiam ex pacto, vt singulis mēribus soluant. ccc. sed ista sunt incōpatibilia: ergo et cōtra dicit, quod istud pactum venit ad reformandum **Actu.** non ad informandum, ex quo noua forma ei datur. et dicit **Bar.** de ca. quod ista est veritas, quā glo. et doc. non viderūt. et **Sz.** **Ly.** tangat non est ausus firmare: ego semper tenui et teneo, quod ista l. vere loquat de reformatione, et non de informatione, et mouet me istud fundamentū cui non video respōsum. nam informare proprie est extēdere actionem ex primo **Actu.** extēditur **Actus** et quod remanet. l. sed si manēte. ff. de preca. quā ergo extēditur **Actus** ex pacto incōtinēti, vt actio ex eo cōpetat ad deducta in pacto, istud est informare, quod remanet primus **Actus** firmus: sed actio ex eo extēditur: et sic quā ultra **Actum** aliqd adiicit in fauore creditoris: illud dicitur informare. Sed in casu nostro legis, non remanet primus **Actus** firmus: sed noua forma ei addit, nec per tertium pactum addit aliqd in fauore creditoris, imo renouat primā formā **Actus.** et noua inducitur. ergo in hoc tex. non est informatio sed reformatio, p hoc fundamentū semper tenui et teneo quod in ista l. pactum reformat non informat. et hoc bene facit text. in l. j. s. cum adiect. intelligēdo illū tex. cū. s. seq. ff. de **Ly.** ob. et tenēdo istā partē quod est vera:

non ob. dū dicebatur, quod tex. fundat se in eo quod pactum fuit incōtinēti oppositum: et quod dicat inesse. nam dico quod etiam quā pactum reformatur inesse reformatiue. Ista sunt verba iuriscō. in l. iurigen. s. adeo. s. de pactis: si dicis quare pōderauerit iuriscōsult? quod pactum sit appositum incōtinēti, si tēdebat ad renouandum: respōdet vt obfēderet quod in hac l. primus cōtractus fuit renouatus ipso iure, adeo vt iuxta dēx parte non opponēte debet observare vim pacti: vt declarabo nūc in seq. parte. in fi. gloss. secus si fuisset appositum ex intervallo ad tex. in ver. s. cum sortis. in **Ly.** quod diuersa sententia obtinuerit. vbi videtur innui quod istud pactum non solū pfit debitori quo ad exceptionem, sed etiam creditori quo ad actionem: et sic, quod pactum informat: potest primo responderi, quod ista **Ly.** quod diuersa sententia obtinuerit, non referatur ad casum legis nostre: sed velit dicere, aduersarij dicebāt quod pactum solū pducebat exceptionem: et sic quod non posset impedire cursum vsurarum ipso iure, respondet iuriscō. quod diuersa sententia obtinuerit: si intelligas ista verba: quod etiam pducit actionem: et tunc potest dici, quod hoc est verū, quā tēdit ad hoc, quod tunc posset pducere actionem, quod ipsi dicerēt quod nunquid pduceret actionem: sed tūc ex cōpōnēte: et sic in alijs terminis posset pducere actionem, non i casu nostro: sicut quod istud videtur violare tex. potest fortis aliter responderi, quod ista verba, quod diuersa sententia obtinuerit, non voluit dicere, quod oriatur actio ex pacto, sed voluit dicere aliud aduersarij dicebāt, quod pactum solū pducit exceptionem: ergo ipso iure non impedit cursum vsurarum ex stipulatione: quod pactum nudū non habet impedire ipso iure, sed solū ope exceptionis quā opponit. Iuriscōsultus vult respondere, quod diuersa sententia obtinuit, quod istud pactum non solū ope exceptionis, sed etiam ipso iure impedit cursum vsurarum: quod istud quod ipsi dicunt est verū, quā apponit ex intervallo, et sic illa verba, quod diuersa sententia et c. non dicitur quod pactum pducit actionem, sed voluit quod impediat ipso iure cursum vsurarum. **Ly.** dero tū si huic scēre responsioni resfragetur. in ver. cursum vsurarum ipso iure et c. Et sic cōcludo, quod in hac l. pactum non informat nec nouā parit, sed reformat. et istud est de mente iuriscōsulti, si bene inspiciatur tenēdo tū istud quod est verum in se, quod pactum incōtinēti appositum veterē actionem informat et extendit, et cōpetit ad deducta in pacto. l. fundi partē. ff. de contrahen. emp. quero, ista conclusio est vera in pacto nudo, quod autem esset si incōtinēti apponeretur non pactum nudū sed stipulationem: quid stipulatio informabit **Actum**, vt actio ex contractu cōpetat ad deducta in stipulationem. veritas est, quod actio ex stipulatione est stricti iuris, si nos diceremus quod actio ex contractu competeret ad deducta in stipulationem esset bonafidei. Breuiter tu habes tex. not. quod actio ex **Actu** informat ex stipulatione incōtinēti adiecta sicut informat ex pacto, vt actio ex eo cōpetat ad deducta in stipulationem. tex. in l. predia. fm secundā lectu. glo. j. de act. em. quem **Bart.** ibi expresse not. et nota istud pro extensione istius materles et per ista est expedita prima pars glo. et est enucleatus intellectus huius legis. **¶** In ead. glo. ibi. l. heredes palā. in fi. habes ex glo. intellectū fm leges quod allegat. et quod pactum dicitur apponi incōtinēti, quā apponit statim ante, vel statim post, antequā partes diuerāt ad extraneos actus: istud idem tenuit clarius gloss. in l. bonafidei. et ibi **Bal.** et **Ang.** C. de pac. et gl. in l. petēs. et ibi **Bal.** in repe. in xix. col. C. de pac. et ista opi. tenuit **Bar.** (quicquid teneat hic) in l. **Actus**. C. de fi. instr. et ista opi. probatur ex etymologia vocabuli, incōtinēti: dicitur enim incōtinēti. l. in actu se simul tenente. prout declarat **Bal.** in d. l. in bonafidei. in pñ. et ibi **Sz.** in pe. co. facit tex. in l. iij. C. de ed. act. **Ly.** dero tū, quod ille tex. bene requirit fieri debere incōtinēti, quā pactum fit post **Actum**, sed si fiat ante, tex. ille non requirit, quod fiat incōtinēti, de quo vltimo soleo dicere in d. l. petens. sed vltimū. et **Bar.** hic: et **Ly.** et **Bart.** in d. l. in bonafidei. et **Bar.** in d. l. j. ff. de solu. Ange. et moder. in d. l. iuriscōsultū. s. quā imo. teneunt, quod donec partes non habuerunt cōtractū pro perfecto et absoluto, si apponerentur mille pacta, oīa ista cēferentur incōtinēti apposita, per l. cōtractus. C. de fi. instr. sed istud procedit in casu clario sed quid in dubio, tunc procedit illud quod dicitur gloss. Ista conclusio clare procedit in actibus momentaneis: sed pulchrum dubium esset quid in actibus successiuis habentibus durationem, vt est tutela et matrimonij. Quando pactum dicatur incōtinēti factū iuxta cōtractū matrimonij vel tutelē, habes gloss. in l. iuriscōsultū. s. quā imo. ver. idē marcellus. ad fi. et **Sz.** glo. ibi tenet, quod quādo in fi. matrimonij vel tutelē apponit et dicat incōtinēti, tamē veritas est, quod tunc dicitur incōtinēti quā apponit statim in principio tutelē et matrimonij fm **Bart.** et doc. ibi. ibi dicit not. **Bald.** in l. j. et l. pe. s. mulier. circa fi. ff. solu. mat. quod presumitur factū incōtinēti, si est factū eodē die loco et testib⁹, arguēdo a cōmuniter accidentibus. in alijs aut materijs quando dicatur incōtinēti fieri, iura varie loquunt, et vt plurimū stat arbitrio iudicis: vt habes glo. in c. an sit. de appel. **Bal.** hic: in vlti. colū. late examinat. Ipse tū colligit quinqz notabiles casus, in quibus dicitur incōtinēti fieri illud quod fit intra tres dies. Primus est i spoliato possessione, qui incōtinēti potest de facto et p vim recuperare, nam dicitur

Incontine-
nti fieri, ad
de glo. fi. in
c. pterea. de
testi. cog. et
copiose per
Ud. ro. in
l. j. in. s. j. ff.
de **Ly.** obli.

19

20

a

habet incōtinenti recuperare. si intra tridū glo. *fr. i. l. i. s. euz*
fr. i. l. i. s. euz de vi z viar. Item vulneratus si mori incontinēti presu-
 mitur ex tali vulnere mortuus. nā si moritur intra tres dies pre-
 sumitur mortuus incontinēti ex eo vulnere. glo. *fr. i. l. i. s. euz* singu.
 e signanda. in. l. i. s. euz. de emen. fer. eodē modo error: vel cōfessio erro-
 rea aduocati vel procuratoris. pōt incōtinenti reuocari. z dicit incō-
 tinenti reuocari. intra tres dies. *fr. i. l. i. s. euz*. de erro. aduoc. *fr. i. l. i. s. euz*
 qñ papa vel princeps delegat cām. z delegati sunt suspecti. eligū-
 tur arbitri incōtinenti q cognoscant de suspitione. iuxta. c. *fr. i. l. i. s. euz*
 nis. extra de of. ar. pot. ind. dele. certe illi dicunt electi incōtinenti
 qñ eligū intra tres dies. l. i. s. euz. in. l. i. s. euz. Bal. ille si possit pbare
 incōtinenti. qui pbat intracres dies. allegat Bal. Archi. ita tenere.
 iij. q. iij. in summa. extra istos casus. incōtinenti. varie capit in iure.
 Adde circa primū casum. de possessione q dicit recuperata incon-
 tinenti. si recuperat intra tridū. idē Bal. in. l. i. s. euz. de his q a non
 do. ma. allegando Hugū. dicit. q si aliquis princeps vel magnus
 baro expelleret p vim de ciuitate vel de dñio suo: pōt incōtinenti
 recuperare via facti. z dicit incōtinenti recuperare intra tres annos:
 eo q multū tempus requirit ad cōponendos amicos z gentes. et
 istud idē tenet idē Bald. in. c. in literis. de resti. spo. *fr. i. l. i. s. euz* adde in q
 tum Bal. hictenet. q vulneratus q incōtinenti mori. presumitur
 mortuus ex illo vulnere. si moriat intra tridū: si aut post tridū
 visus sit ambulare infirmus cū baculo. non presumit mortuus ex
 illo vulnere. p glo. *fr. i. l. i. s. euz*. Bal. teneat illā glo. z idē Bal. in. pe.
 for. in. iij. col. z in. l. i. s. euz. q. C. de rescin. ven. Bald. z moder. in. l.
 si ab hostibus. s. si vir. ff. sol. mat. z illā glo. reputat sing. Joan. de
 imo. in. l. i. s. euz. si quis cū aliter. de obli. tu tū intellige illam glo. sane
 put declarat Bar. in. l. i. s. euz. in vlti. col. ff. ad le. cor. de fca. ponunt La-
 no. precipue. d. Joā. de ana. in. c. significasti. el. ij. de homi. z in. c. ij.
 vbi ter. pncipalis de cler. p. c. adde q eodē modo equus vendi-
 tus. si moriat intra tridū. presumit q tpe veditiois esset morboz-
 sus. z veditio tenet redhibere precium. ita ad literā determinat
 Joā. an. in addi. Spe. in. ti. de emp. z ven. s. scdū. h. de illo. sequit
 Ang. in. repe. l. sciendū. ad fin. ff. de obli. *fr. i. l. i. s. euz* moder. in. d. l. i. s. euz
 quis cum aliter. in vlti. col. l. i. s. euz. Ange. ibi teneat *fr. i. l. i. s. euz* z male. *fr. i. l. i. s. euz*
 aut dicat quis in cōtinenti se defendere: nā licitū est occidere aliū
 dum se defendit incōtinenti. habes glo. magistrā vbi doc. ponunt
 in. l. i. s. euz. C. vii. vi. Bar. in. l. i. s. euz. de iust. z iu. l. i. s. euz. in. l. i. s. euz. antiqui-
 tas. p illū tex. z ibi Bald. in. iij. z iij. no. C. de testa. ponit Lano. in
 c. olim. j. de resti. spo. Bal. in. c. ij. in. iij. col. de vi. z ho. de *fr. i. l. i. s. euz* diligē-
 ter attende ad illud q dicit Bal. hicten si declarando vñ regu-
 lam q habet. q testis qd corrigere. mutare z emendare dictum
 suū. dñmodo incōtinenti faciat. glo. est ordi. in. s. qz vero multi. in
 aut. de testi. glo. z doc. in. c. cum clamor. de testi. doc. post glo. libi:
 in. c. preterea. de testi. cog. Ho. Bar. i. l. i. s. euz. repeti. in. prin. ff. de questi.
 z in. l. i. s. euz. ff. de fal. p pulchriū est intelligere. qñ testis dicat inconti-
 nenti facere. Bal. hic ad multum si singulariter dicit. q testis dī-
 citur incōtinenti se corrigere vel emendare. si istud facit anteq
 cōpleat dictū suū: vel anteq missus sit a iudice vel examinatore:
 pprea fin Bal. si recesserit testis. nō potest postea redire ad cor-
 rigendū vel mutandū vel emendandū: posset tñ dictū suū obscu-
 rum declarare: saluo nisi repeteret a iudice. habent cano. glo. in
 c. preterea. de testi. vbi doc. cano. de qua nō fuit recordatus Bald.
 vbi dicit glo. qd testis dicitur incōtinenti emendare. si illud facit
 anteq loquat cū partibus. qd intellige vt ibi p doc. cano. *fr. i. l. i. s. euz* ibidem
 in Bal. dicit. q si testis vellet emendare anteq loquat cum partis-
 bus: z ire ad notarium z dicat. ego nō dixi sic. non est licitū notario
 emendare scriptū suū. Anteq intrē gl. seq. qz intellexi ex glo. si
 precedenti. quid opere pactū incōtinenti appositū ex parte actoris
 ris: nūc opere precū est videre. quid opere ex parte reit: an dis-
 ferat si apponatur ex intervallo vel incōtinenti: p pone. q stipu-
 latus fui pure postea sub conditione apposui pactū: an mihi pres-
 iudicē: vel an sit differētia si appositū fuerit pactū incōtinenti vel ex
 intervallo. Bar. magistraliter dicit q sic vt hic per eum. Conclus
 dit ergo magistraliter Bar. quando pactum de non soluēdo nisi
 ad diem vel sub conditione apponit ex intervallo. z nihil excipit
 reus de pacto. debet iudex cōdēnare eum ad soluendum pure z
 statim: sed si pactum dilatum solutionis sit appositum incōtinē-
 ti iudex cū nihil opponit ex parte rei. debet supplere z cōdēnare
 re eum nō simpliciter. sed ad diem vel sub conditione istud idem
 tenet Bar. in. l. i. s. euz. qui ita. s. qui ita. j. ad fin. in vlti. col. ff. de verb.
 obli. vbi dicit not. qz nunciatelligis quid sit dictum pactum in
 continentis inesse ex parte rei. qui alis nūq intellexisti. idem tenet
 Bart. in. l. i. s. euz. s. pactus ne peteret. in. viij. col. ff. de pac. z in. l.
 exceptione. vbi Bal. z Salic. C. de proba. Lano. tenet in. c. exceptio-
 nem. de excep. z in. c. peruenit. de emp. et ven. Bal. in. c. de testibus.
 extra de testib. z in. l. i. s. euz. in bone fidel. in. fi. C. de pact. z in. l. ex prediis.
 C. de euc. z ibi Ang. z Salic. z Ange. in. l. i. s. euz. quod si in diem. in prin.
 ff. de peti. here. z ista est cōmunis z vera doctri. Contrariū tenent
 Fulg. z Pau. z Ludo. roma. hicten vlti. col. z inter cetera mouetur

Rapha. Ful. qui multū se inuoluit: qz imo iudex debet supplere,
 nam ex quo reus scit exceptionem sibi competere. z eaz nō oppo-
 nit. sibi presudicat z intelligitur eā remittere. nāz si est facta dila-
 tio debitori sine reo. clarum est quod competit sibi exceptio nlla
 toria. que si non opponatur presudicat nō opponenti. qz videtur
 eam remisisse. arg. l. si ea. C. qui accu. non pos. l. pomponius. s. ras-
 ti. de procur. z l. licet. C. eo. iuncto. s. temporales. z. s. hodie. instit.
 de excep. Item fin Pau. de ca. nō est verum. quod iudex debeat
 supplere loco rei nihil opponentis. qz regula est quod iudex non
 requisitus non debet supplere nisi quando pars esset absens ex
 iusta absentia. l. ampliorē. C. de appel. Bart. declarat in. l. iij. s.
 hoc autem iudicium. ff. de dam. infec. Sed non eundo per mens-
 dicata suffragia contra Bart. stringit fortius text. in. l. i. s. euz. quod si in
 diem. in prin. ff. de peti. here. quem text. alleg. Ludo. roma. hic in
 vlti. col. z dicit se admirari quod Ful. tñ subtilizauerit cum esset
 text. clarus contra Bar. z ipse non dicat. ante euz illum tex. ori-
 ginaliter alleg. Immo. in. c. i. super glo. si. de plus peti. z p illū for-
 tissimum tex. tenet etiam Ang. contra Bart. in. l. i. s. euz. de condi. ex
 lege. z in. l. exceptionē. C. de proba. z inuenio quod ista opi. cōtra
 Bar. tenuit consulendo Alex. Immo. de quo non parum admiror
 in con. xcy. incip. in causa z lite vertente inter Spec. d. Francisc. de
 granellis. in. iij. col. ad fin. sed tu teneas in omnib⁹ doctrinā Bart.
 hic: quā ipse do. Alex. tenet hic in. x. col. z in. l. d. eū qui ita. Et
 pro ista opin. addo bene facere duo. Primo illud quod betermis-
 nat Bal. in. l. i. s. euz. supplicare. ad fin. C. vt li. pend. vbi tenet. quod iudex
 etiam reo nihil opponente potest cōdēnare ad penam contentā
 in pacto. Secundo pro ista opi. moueor: qz vbiqz ex actis ali-
 quid constat iudici. potest iudex supplere parte etiam non oppo-
 nente. glo. in. l. i. s. euz. qui z aduer. quos. Barto. z doc. in. d. l. iij. s. hoc
 autem iudicium. z facit bona glo. in. l. i. s. euz. in verb. atroc. ff. de fer. ar-
 gu. Fulg. parum facit: qz propter doctrinam Bar. hic tollitur: qz
 illud quod dicitur. q pars intelligit remittere exceptionem si nō
 opponit: verum est. quando habet necesse opponere. sed quando
 inest obligationi z sic est notoria. nō est necesse opponere. sicut pas-
 ctum incōtinenti appositum: ergo z cōtra non obs. fundamentuz
 Pau. qz iudex nō potest pronuntiare sup obligatione: quin etiā
 pronuntiet super exceptione que illi inest. difficultas est respon-
 dere ad. d. l. i. s. euz. quod in diē. ad. quē tex. respondebat dupliciter Immo.
 in. d. c. primo in cuius. solu. referunt z sequuntur Pau. z Alex.
 hic: pma solu. nihil valet. primo qz diuinat. secundo. qz quod reus
 opposuerit exceptionem: prout vult. alia solu. est facti: que facta
 non presumuntur nisi probentur. l. in bello. s. facit. ff. de cap. tertio
 qz si in illa. l. i. s. euz. quod si in diem. in prin. reus opposuisset exceptionē.
 nullam haberet ille tex. dubitationem. Secundo respondeo tenē-
 do glo. in. d. l. i. s. euz. quod si in diē. quā ibi approbat Bar. q ille debitor
 bene erat debitor in diem. sed non fuit quo ad illa conuentus. sed
 quo ad alia. tamen qz petitio hereditatis est iudiciū vniuersale:
 fuit quo ad alia absolutus. ista etiā diuinat. Ego vltra alios. rei-
 spondeo z no. nam dico. q text. in. d. l. i. s. euz. in diem. nihil ad proposi-
 tem facit. nam doctrina Barto. proprie loquit. quando quis erat
 debitor pure. z incōtinenti fuit appositum pactum dilatorium
 in diem vel sub conditione. z tunc Barto. dicit veritatem. quod si
 creditor agit ex primo debito quod erat purum et nihil excipiat
 de pacto: certe qz pactus est incōtinenti appositum iudex debet
 cōdēnare reū nō simpliciter sed in diem vel sub cōditione: sed in. l.
 qz in diem. non precedebat debitū purū. sed semper fuit in diē vel
 sub conditione. ideo si agat ex illo debito. iudex debet absoluerē
 reum qz nihil opposuerit. z teneo pro constāti. q si Bar. viues-
 ret ita respōderet ad illū tex. z ita videt sentire Ang. ibi. C. glo.
 in verbo. tractum diuiditur in quatuor partes. Primo declarat
 tex. in alijs format tres questiones principales. secunda ibi: pone
 ergo. tertia ibi: item pone econtra. quarta ibi: item cū p lege istā.
 C. In ea. glo. ibi. s. eo. l. pecuniam quam. habes ex glo. quando
 precessit debitum purum. z sic pactum q non debeatur nisi adue-
 niente conditione. pure pactum apponatur incōtinenti sine ex in-
 tervallo. vtroqz casu est idem: qz reo paratur exceptio. z consequē-
 ter vult glo. qz quod si contractū sit debitum pure. z statim fiat
 pactum. quod nō debeatur nisi adueniente cōditione. quamuis
 pactum sit pars contractus. tamen prim⁹ contractus non reddi-
 tur conditionalis. dicit Bart. secus est in vltimis voluntatibus.
 in quibus si testator legat aliquid pure. deinde illud idem legat
 sub conditione: primum extinguitur. z totum fit cōditionale. l. si
 legatum pure. ff. de adi. leg. z l. quibus diebus. s. quidam tñio. ff.
 de condi. z demon. z sic habes differentiam inter cōtractus z vlti-
 mas voluntates. qz in contractibus si aliquid promittatur pure
 deinde fiat pactum vt illud non debeatur nisi adueniente conditio-
 ne. p istud pactum primus contractus nō efficitur conditiona-
 lis: imo remanet purus. bene verū est. qz si euenerit cōditio resolu-
 nitur: secus est in vltimis voluntatib⁹ Pulchriū est videre que sit
 ratio diuersitatis. ad hoc respondet Fulgo. in. l. si pecuniam quā. s.

Occidet.
 Adde doc. i
 cle. si furio-
 sus. s. homi.

Corrige.
 re. Ad d bal.
 in. l. pbytes
 ri. la. j. C. de
 epif. z cle.

eo q ratio est, q in ultimis voluntatibus, si testator facit legatum istud nō habet pfectionē, donec testator viuat: eo, qz semper posset istud renouare, z sic semp stat in pēdētī. nimirū ergo si testator legat sub conditione illud idē si efficit cōditionale, nō sic est in contrariis, qui statim recipiunt pfectionē qn sunt pure. (Addo qd cōtrariū in terminis tenet Bar. sibi cōtrarius in l. quibus dieb?, s. quidā titio. ff. de cōdi. z demō. vbi formaliter tenet, q si pmitto decē pure ex aliquo tctū, si incōtinēti apponit pactū, q ista. r. non debeant nisi adueniēte cōditione: certe qz statiz fuit factū: facit vt primus tctus efficiat cōditionalis. z sic vult nō esse differentiam inter tctū et ultimas volūtates, istud idē tenuit Bald. hic. in. iiii. col. ver. scdo querit. z ista scda opi. mihi plus placet, qn incōtinēti pactū apponit. eo qz cessat ratio quā prime dixi, dū dixi q vltis me volūtates nunq hnt pfectionem donec testator viuat secus in tctibus. nam dico hoc casu q partes nō dicunt habere tctū pfecto: ex quo illū alterāt p pactū, ideo dico q reddit cōditionalis. Scdo pro ista opi. facit illud qd volunt Bar. z oēs in. ij. q. glo. qz ideo ibi fauore creditoris pactū resoluit tctum, qz diuersitas statim placuit: ergo multo magis in casu nostro, cū fauorabiliores simus reis q actoribus, z tenendo istā partē cōtra gloss. Bar. z sequaces hic. nō ob. gl. in l. ij. in. fi. j. de in diē adie. qz illa loquit in casu claro, qn vēdo tibi domū pure: tñ si alius afferat meliorē conditionē volo q sit inempta. certe primus tctus remanet purus, nisi alius afferat meliorē cōditionē, z sic cōcludo, q qn stipulatio precessit pura, z sequit statim pactū sub conditione, stipulatio reddit cōditionalis, ex quo non erat habita prospecta: intellige tñ sane qn opponit cōditio respiciēs ipsum debitum: z si apponit obligatiōi immediate: secus si apponat cōditio respiciēs actionem. ex emplū sit pactū qd non possit peti debitū nisi eueniēte conditio: ne: qz tūc nō resolueret: qz actus agentū nō debent operari vltra eorū intentionē fin Ful. Pau. Ludo. ro. z. d. Alex. hic: z isto vltimo modo potes saluare Barto. z glo. hic: qz vere in his terminis loqunt glo. Bar. z doc. l. qn cōditio nō apponit debito, sed petitiōi. In ea. glo. bi. l. i. vnus. s. sed si pactū. in pn. habes ex glo. q si p stipulationē pmisisti aliqd sub cōditione, z fiat pactū nudū: q illud debeas pure. nunqd vigore pacti nudi potero statim agere. glo. finaliter determinat q non: qz ex quo ex prima stipulatione cōditionali nō est nata actio, certe pactū nudū nō est sufficiens vt ex eo actio oriatur. ad hoc alleg. d. l. si vnus. s. sed si pactū Barto. limitat istā glo. pcedere, qn pactū nudū cōtinebat illud idē q stipulatio, qz p stipulationē tu pmisisti sub cōditione, c. sit pactum q illa centū statim possint peti, isto casu Bar. tenet cū gl. si pactū sit appositū ex intervallo, si aut incōtinēti sit appositū pactum purum, dicit Bar. si cōtrahebat illud idē qd stipulatio pcedēs, debetur pure, tanq a diuersitate illa illico sit recessum, non tanq in forme: z c. l. i. s. cum adiciat. de reb. ob. in hoc glo. z Bar. bene dicit subdit Bar. q si iuxta tctum cōditionale apponeret pactū nudū q anteq euenerit cōditio, pactū nō pōt informare tractum cōditionale, cū non sit nata actio q possit informari. Itē nec pactus vestit, cū nō sit obligatio q vestiat, cū sit contractus conditionalis interim nullus, z sic cum sit stipulatio conditionalis ineficax ad pducendum actionē p se, multominus per pactū. z in hoc Bart. bene dicit subdit tñ, q si referendo pactus ad cōtractū resultat tctus innotatus, qd tunc pactū nudū vestiret: ita intelligit text. in l. si venditione. ff. de peric. z cō. rei ven. Concludit ergo Bart. q si vendo tibi domū sub conditione, z incōtinēti appono pactum, vt vadas p me romā: ex isto pacto nascit actio: z in hoc cōter Bart. reprehendit per oēs moder. hic. z Lxx. in. l. in bonafidei. in. ij. q. et Salu. in l. petens. in. iij. q. C. de pac. z ibidē Ange. z Pau. de cast. z Ange. in l. iuris gentiū. s. quimmo. vbi Pau. de cast. in. iij. colū. eo qz text. p quē mouet Bar. multū decepit eum in l. si in venditio. in. in. pn. de peric. z cō. rei ven. lz idē tenuerit Bar. in l. petens. in. pe. q. p. d. in vēditione. nā posito q ille text. loqueret i terminis q Barto. tñ non pbat: q ex tali pacto oriatur actio, dum dicit, puto pactū valere, nam nō sequit, q pducatur actionē quous valeat nam venditor habet actionē ex vēdito ad precū, emptor si excipiat qd vult habere rem emptā, vēditor replicauit, q periculū spectat ad eum emptorē p pactū z hoc est q dicit valere pactū, nō aut nascit actio ex eo. z ppter ea Pau. de ca. in. d. l. petens. se valde admirari dicit de Bar. qui tantū in speculatione transgressus sit. Aduer te tñ ad duo. Primo q videt posse attentari, q mo. d. l. si in venditione. in. pn. probet opi. Bar. q ibi cōpetat actio. nā vbicunq lex dicit actū valere, intelligit nō solū quo ad exceptionē: sed etiā quo ad actionem. l. status. ff. de acq. re. eo. glo. in aut. sacramenta puberum. C. si aduer. ven. Secundo aduerte, qz in l. si in venditio. in. in. pn. cōditio defecerat. ita tenet Bal. in l. si merces. in. pn. ff. loca. z in l. petens. C. de pac. z ibi videtur sensisse Bar. in vlt. q. z p doratione, qz qn cōditio euenit, semper periculū est emptoris ad hoc ergo vt pactum aliqd operet, est necesse dicere q cōditio defecerit, vel si dicas q pēdebat adhuc, ista pēdenia nō operaret

plus q̄ defectus cōditionis. ¶ In glo. ibi. vt insit. de act. s. fuerat.
glo. vult inducere illū tex. q̄ sicut bi actio ex stipulato subrogata
in locum rei vxore actione, assumit naturam illius rei vxore ac
tionis. ita hic debet. certi cōdictio assumere naturam stipulatio
nis. ¶ In cōtrariū allegat. l. itē veniūt. s. z cum prediximus. vbi pro
bāno cōpetebat actio legis aquille, defuncto heredi cōperit peti
tio hereditatis, certe illa petitio hereditatis non assumit naturā
legis aquille. ¶ Pro clara intelligentia reassumo articulum in du
bium: pone per stipulationē sum stipulatus. xj. z sic certū, clarum
est, q̄ cōpetit mihi certi cōdictio, si incōtinenti pactū fit vt vadās
pro me romā: z sic ad incertū: nunquid pactū informabit actionē
ex primo contractu. s. stipulationis, vt cōpetat etiā ad incertū. s. vt
vadās pro me romā. punctus est videre, unquid certi cōdictio que
nō pōt cōpetere nisi ad certū, possit virtute informationis extēdi
vt cōpetat ad incertū: z sic ad deductū in pacto. Bar. hic: z cōter
doc. z in l. petens. ¶ Concludit q̄ nō, ista ratione de qua p̄ Bar. hic in
vlti. col. z illud qd dicitur, q̄ actio informat p̄ pactū iuxta contra
ctum oppositum, est verum, qñ est extēdibilis: alias secus. ideo cō
cludunt, q̄ si in stipulatione contineat certū, in pacto appposito in
continenti contineat incertū, q̄ ex isto pacto due oriuntur actiones,
actio ex stipulatu: qz est p̄inde acsi fuisset deductū in stipulatione
incertum, quo casu si fuisset deductū, cōpetisset actio ex stipulatu
ergo z isto casu. ¶ Itē cū istud pactū sit appositū incontinenti iuxta
stipulationē: z p̄ consequens vestiāt coherentia cōtractus, compe
tet actio p̄scriptis s̄ b̄ b̄ r̄ z ista sit cōis snia: vt habes diffusius per
moder. precipue. d. Alex. hic, tñ in puncto iuris mihi videt̄ (et ita
als repetēdo istā. l. sustinui) q̄ certi cōdictio virtute informatio
nis extēdit vt cōpetat ad deductū in pactū, z sic ad incertū. z isto
modo multū limitat̄. l. certi cōdictio: in p̄n. s̄. eo. istā opi. tenuerunt
Ly. z Be. hic. pro ista opi. stringunt text. in l. fundi partē. de con
trahe. emp. z tex. in l. tenet. s. j. de act. emp. quib⁹ nō bene respō
detur, in quibus iuribus dicif, actio ex vēdito sui natura nō cōpe
tit nisi ad preciū qd cōsistit in pecunia numerata, z non ad aliud:
z ideo in emptione z vēditione precīū nō pōt cōstitui alia re q̄
pecunia, z si cōstituatur in alia re nō cōpetit actio ex vendito. s. itē p̄
cium. insit. de empt. z vēpone modo, q̄ vēdo tibi domū pro cetūz
pacto appposito vt vadās pro me romā: si istud pactū sit minus q̄
precīū, certe actio ex vēdito q̄ sui natura nō pōt competere nisi ad
precīū, nisi in pecunia numerata, virtute informatiois extenditur
vt cōpetat ad deductū in pacto, z sic ad incertum qd erat min⁹ q̄
precīum. ita in p̄posito, qñ factū incertū est minus q̄ illud qd est
deductū in stipulatione, videt̄ q̄ certi cōdictio possit cōpetere etiā
ad factū: z sic, ad incertū z q̄uis Alex. laborat h̄ in solutio: tñ rea
liter nō pōt respōdeti, s̄ b̄ o. arg. Bar. z doc. dñ dicunt, q̄ pactū
censef inesse stipulationi si inest, tot stipulationes censent quot res
deducte in ea, qz respōdeo put declarau in glo. in s̄ b̄ b̄ stipulatio
ni. in p̄n. s̄. eo. p̄ glo. z doctrinā Bart. in l. scire debemus. ff. de s̄ b̄.
oblig. vz. q̄ illud qd dicif q̄ tot sunt stipulationes quot sunt res
in stipulatione deducte, est verū. qñ sunt eque p̄ncipales, sed si non
sunt eque p̄ncipales sed de appendicīs, non censent tot stipula
tiones quot res, sed vna tm̄: ergo si pactum qd apponit iuxta con
tractum continet factū quod sit minus q̄ precīū, dicif continere
quid de appendicīs, ergo censetur tm̄ vna stipulatio: z per con
sequens dabitur tm̄ vna actio. s. certi condicio etiā ad deductum
in pacto: ideo autē dixi, si factum sit minus q̄ precīum, qz si factū
esset plus q̄ precīum, non esset emptio z venditio: sed esset contra
ctus innominatus: non recedo tamen ab opi. Bart. z doc. in con
sulendo z iudicando: sed disputationis gratia, z in puncto iuris
mihi plus placet opi. contraria: pro qua s̄ ulgo. hic, nonnulla ad
ducit q̄ sunt leuia, z inter cetera adducit, q̄ actio p̄scriptis veri
bis nō orit̄ nisi ex cōtractu innominato vel quando habita relati
one pacti ad contractū resultat cōtractus innominatus: tñ in hoc
decipit, qz vt dicūt Bar. z doc. in d. s. quimmo, oritur etiā quādo
pactū nudū vestiāt coherentia cōtractus: z ita loquitur Bar. hic.
¶ Glo. in verb. ipso iure. diuiditur magistraliter in tres partes
primo opponit cōtra tex. z ponit primā solu. fm̄ qd destruxit tex.
secundo retenta illa solu. opponit et soluit. tertio ponit aliā solu.
secūda ibi: itē arg. videt̄ cōtra p̄dicta. tertia ibi: vel dic ad utrūq;
et est aduertendum in q̄tum glo. in illa secūda parte opponit ve
l. celsus. s. n. ff. de arbi. q̄ illa lex nihil facit, ideo omittā hoc q̄m̄z.
¶ Breuēde glo. ad si. pro clara intelligētia huius gl. opponit for
titer cōtra tex. qui dicif, q̄ per pactum ipso iure tollit contractus
precedens. cōtra. pactū nudū nō est potens vt ipso iure possit in
nouare contractum precedētem, iuribus in glo. alleg. qz quod est
debilius non pōt tollere qd est fortius. glossan effectu ponit duas
solu. ¶ Prima fatetur cōtrariū, z dicif q̄ tex. debet exponi ipso iure
re. i. quo ad effectū. s. ope exceptionis ista sol. est falsa: ideo glo. po
nit aliā solu. que est aliquantū obscura, eius intentio est, q̄ pa
ctum nudum in hac. l. non tollit ipso iure primā stipulationem
interpositā sup sorte, ita p̄cedit cōtrariū, sed bene ipso iure tollit

secundā

secundā stipulationē vsurarum, vel rectius impedit ipso iure, qz
cū concursus vsurarū ex mora veniat, pactū pōt impedire moras
z cōsequenter cursum vsurarū. Bar. tenet utrūqz mēbrum istius
glo. sed ponit ipso iure stipulationē sortis. tenet Barto. hic. in. iij.
col. in. iij. q. z assignat duas rationes pro glo. quas vide p te. **S**e-
cundū etiā mēbrū, qz pactū nudū tollat ipso iure cursum vsurarū
vel rectius impedit: tenet Bar. hic. in. iij. col. in. pe. opp. z ibi assi-
gnat rationē diuersitatis vide ipsam. z idē tenet Bal. hic in lect.
antiqua: l3 ista videat esse pura veritas tū tu subtilis cōsydera, qz
ista ratio diuersitatis assignata per Bar. est piculosa, in qtu dicit,
qz pactum pōt ipso iure impedire cursum vsurarum, sed non pōt
ipso iure tollere stipulationē sup sorte. ista ratio pcederet, qn pa-
ctum apponeret ex interuallo post cōtractū: tūc qz contractus est
iam pfectus, pactū nō est tante potentie vt ipso iure tollat stipula-
tionem pcedentē: sed nos loquimur qn pactū fuit appositū in-
continenti, qz tūc dicitur, qn apponitur anteq partes habuerunt
contractum pro pfecto. vt vult Bar. hic. sup glo. in. iij. stipula-
tionem. z in locis ibidē alleg. sed ego habeo qz pactū incōtinenti ap-
positum pōt ipso iure tollere. ita Bal. in. l. rogasti. s. si tibi. s. eo. z
Paul. de ca. z cōter moder. hic. z bene facit qz tenet Bart. z oēs
in glo. in ver. tractum. in. iij. q. vbi volūt, qz si qctus est dictionalis
z apponatur pactum incōtinenti videtur quod prima stipulatio
pōt ipso iure tolli, sicuti scōa per pactum incōtinenti appositū:
qz pactū appositū incōtinenti ipso iure tollit: sup hoc volo qz diligē-
ter cogites: qz non est facile respōdere: p hoc remaneret expedita
ista lex. **E**xtra gloss. recolligendo in substantia ea qz principalis
24 ter habes in hac. l. in text. glo. z per doc. imprimis fac regulam.
regulariter pactū nudū appositū incōtinenti etiā iuxta contractū
stricti iuris. puta iuxta stipulationē operatū duos effectus ex par-
te actoris. nā cū tale pactū: eo qz est incōtinenti appositū fingat
in esse ipsi cōtractui certe informat z eum extendit, z facit vt actio
ex eo contractu informet z extendat vt cōpetat ad deductū in pa-
cto. **S**cōo operatur, qz illud pactū fōmentetur coherentia contra-
ctus z qsequeretur ex ipso facto de pēse oīis actio pscriptis ver-
biar. ista. est noua actio quā parit. vt dicit glo. z doc. **I**sta conclu-
sio colligitur ex hac. l. z glossis suis tenēdo intellectū glo. z Bart.
istud idē probatur in. l. petens. C. de pac. fin. tertiā lecturā gl. cons-
muniter approbat. z in. l. iurigen. s. quimo. vbi etiam Bar. et
ali. ff. de pac. **I**stā regulā extende vt pcedat non solum in pacto
nudo: sed etiam in stipulatione. nam si vendo librum pro. x. z incō-
tinenti apponatur stipulatio in qua aliquid aliud promittatur,
certe stipulatio informat: z facit qz actio ex vendito informata cō-
petat ad deductum in stipulatione, z utilitas erit, qz actio ex ven-
dito est bonafidei: z habet multa priuilegia que nō haberet actio
ex stipulatione, qz est stricti iuris. ita probat tex. in. l. pedia. cū glo.
ff. de act. emp. fin. secundā lec. glo. z ibi expresse Bar. in. i. col. ad
hoc not. z ibi ali. sequunt. **S**ecundo extende istā regulam etiam si
pactum sit resolutiū contractus: qz l3 sit resolutiū contractus,
tamen vestitur coherentia contractus. ita. d. Jo. Pet. hic. in. iij.
col. allegat tex. in. l. si conuenerit. ff. de res. in. vendi. **T**u adde bo-
num text. in. l. sed celsus. s. j. ff. de contrahen. emp. **I**stā regu-
lam primū limita nō pcedere, quādo cōtractus principaliter fies
ret pro vno pactum pro alio incōtinenti apponeret: tunc pactum
non informat actionē ex contractu, vt competat ad deductū in pa-
cto: z ratio est, qz ex quo cōtractus principaliter est factus gratia
vnius, nō debet informare pactū contra eum, per regulā. l. quod
fauore. C. de legi. **I**ta Bar. hic. in. iij. col. ad fi. z est glo. in. l. petens.
in. gl. j. magna. ante medium. C. de pac. z ibi Bar. in duobus locis
in. q. col. in. fi. z in. j. q. **E**t isto casu qn cōtractus principalis est pro
vno, pactum incōtinenti est pro alio, sicut pactum nō informat vt
predicta etiā non vestitur coherentia contractus, p rationē su-
predictā. ita est glo. expressa in. l. iurigen. s. quimo. in. gl. in
iij. in bonafidei iudiciis, quā Bar. ibi z ali. tenet. ff. de pac. Bart.
et ali. in. d. l. petens. **C**ōfirmo p optimū simile. nā cōtractus inno-
minari fuit pacto nudo. l. ex placito. C. de re. permu. sed imple. z sic
rei interuentu pactū vestitur ex parte eius qz implet. d. l. ex placito.
to. certe rei interuentus non vestit pactū nudū cōtra promittētes
qui impleuit, z sic in eius dānum, sed bene in fauore. text. est in. l. iij.
certis animis. z ibi Bar. circa si. ad hoc not. C. de pac. z ante Bart.
est gloss. ordinaria qz ad hoc not. illum tex. in. l. ex placito. in. gl. j.
in. fi. C. de re. permu. Ang. in. d. s. quimo. in. vi. col. **S**ecundo prin-
cipaliter limita predictā regulā pcedere, qn pactum incōtinenti
appositū cōtinet aliquid diuersū a stipulatione vel contractu,
sed si contineret idē, non informat nec vestit, p regulā. l. qui bis idē.
ff. de verb. obli. fin. Bart. hic. in. iij. col. in. fi. z Bald. in. l. pe. preal-
lata. facit tex. in. l. si pacto quo penam. iuncta gloss. j. C. de pac. d. Jo.
tamen singulariter Ange. in. l. pe. C. de pac. in. iij. col. per illum
tex. fin. tertiā lecturā glo. qz imo secunda stipulatio vel secundum
pactum continens idē quod prima stipulatio, aliquādo potest
fieri vtiis multum, quādo prima stipulatio esset facta sine causa

quo casu nō v3 in effectus: qz obstat exceptio doli, fin. cōm. fin. iaz:
vt per glo. in. l. iij. s. circa. ff. de excep. doli. late examinat Alexan. in
la. titio. ff. de verb. obli. certe secunda stipulatio vel pactū ppter
virtutē geminationis facit, vt nō possit opponi amplius qz stipus
latio sit sine causa. z istud bene nō. ad duo. primo ad limitationē
glo. in. d. s. circa. secundo pro solenni limitatione. l. qui bis idē. ff.
26 de ver. oblig. **T**ertio limita predictā regulā vt procedat qz
pactum incōtinenti appositum informat cōtractū pcedentem
vt sit verum: quādo actio ex illo contractu est informabilis z ex-
tensibilis. ad deductum in pacto: als secus. puta si iuxta stipulas-
tionem continentem certum apponeretur incōtinenti factum, et
sic incertum: certe, certi cōdictio ex stipulatione comperēs ad cer-
tum non informaret: vt cōpetat ad deductum in pacto z sic ad in-
certum. ratio qz certi cōdictio nō est informabilis ad hoc. f. ad in-
certum. ita magistraliter concludit z declarat Barto. hic. in. vlti.
col. z fuit ante eū doctrina Jac. but. quā tenet Bal. Ang. z cōter
moder. hic: et in. d. l. pe. qz quis contrarium posset de facili teneri:
prout subtiliter tenebant **P**e. z **E**y. hic. per tex. in. l. fundi partes.
ff. de contrahen. emp. z l. tenet. s. j. ff. de act. emp. vt. s. dixi plenius.
Quarto principaliter limita predictā regulā vt procedat quā-
do contractus solēnis sit super principalis: sed si contractus prin-
cipalis fieret pacto nudo: vt qz pacto nudo promitto. x. stipulatio
autem apponeretur super pena, z sic super accessorio: certe pactū
nudum non vestitur a stipulatione accessoria: eo qz principale nō
debet vestiri ab accessorio. l. quod p manus. ff. de iu. codi. ita pro-
bat tex. in. l. nuda. z ibi Bar. no. C. de cōtra. z cōmit. stip. gl. Bart.
z doc. in. d. l. pe. z Bar. in. l. ex pupillo. in. fi. ff. de vulg. z pup. z idē
Bar. in. l. si pacto quo penā. C. de pac. z doc. hic. **Q**uinto limi-
27 ta predictā regulā vt procedat quādo pactū nudum appo-
nitur incōtinenti iuxta contractum purum: secus si apponeret
iuxta contractum cōditionalē: z sic de alia re quā contractus con-
ditionalis, pactum non vestitur coherentia talis cōtractus ante
purificatā cōditionē, nec informat actionē qz nō pōt, cum non sit
nata ante eūdem cōditionis, fin. Bar. hic. in. pe. col. z cōter doc.
z Barto. in. d. l. pe. in. pe. q. **S**exto principaliter limita predictā
regulā non procedere, quādo pactum nudum apponit super
eo qz est contra naturam cōtractus: tunc nō vestitur coherentia cō-
tractus nec informat. text. est in. l. roga. s. si tibi. vbi dixi. s. eo. et in
l. si tibi. in. prin. ff. de pac. facit tex. in. l. titius. in. pn. fin. vnu3 intels
lectum. ff. de pscript. verb. z quod statim. j. dicam. in. viij. tallen.
28 **S**eptimo, not. limita predictā regulā vt pcedat qn pactū nuz-
dum apponitur incōtinenti iuxta aliquem cōtractum qui valet
de iure cōi, z producit actionē: tunc procedit regula predicta, sed
si pactum nudum apponeretur iuxta contractum qui de iure spes-
ciali produceret actionem, certe pactū nō informaret actionē illā
competentē de iure speciali nec eam extenderet: eo qz ius singu-
lare non debet extendi put ius cōmune. l. ius singulare. z. l. quod
vero contra. ff. de legi. iuncta. l. eius mili. s. militia missus. ff. de tes-
tāmē. mili. s. de si ego dono pacto nudo aliquid, certe iure specias-
li competit actio vel cōdictio ex lege. l. si quis argen. C. de dona-
certe si incōtinenti apponeretur pactū nudū nō informaret. glo.
est de hoc valde singularis in. l. pacta conuenta. in. prin. ff. de con-
trahen. emp. in. glo. magna circa med. quā signabis. et ratio est dus-
plex. prima qz ius singulare non extenditur sicut ius cōmune. l.
ius singulare. ff. de legi. secunda qz ius cōmune facilius recipit ex-
tensionem qz ius singulare. l. eius mili. s. militia missus. ff. de testa-
mē. **O**ctauo limita predictā regulā non procedere quādo
pactum nudum contineret tale qd quod non possit cadere in prin-
cipali cōtractu: isto casu, non informat. ita est tex. in. d. l. iurigen.
s. quimo. dum text. dicit ea enim pacta in sunt que legē dant cō-
tractu, a contrario sensu. z ibi Bart. in. iij. col. ita nō. declarat illū
text. z ideo si cōmodo tibi rem meam vel depono pacto appposito
quod aliquid aliud facias vel des: certe actio cōmodati vel depo-
siti non potest informari vel extendi vt competat ad deductum
in pacto: ratio, qz illud deductum in pacto non poterat cadere in
contractu commodati vel depositi: eo quia obligatio in cōmoda-
to vel deposito non potest contrahi vltra in plus qz sit depositum
vel cōmodatum: et idē tenent Bald. z moder. precipue Alex.
in. l. in bonafidei. C. de pact. **E**t si opponeres de. l. fundi partem. ff.
de contrahen. emp. l. tenetur. s. j. ff. de acti. empt. quia respondeo
in emptione et venditione precium d3 esse in pecunia numerata,
et dūmodo principalis pars sit in pecunia numerata sufficit.
Aliud potest esse in facto vel in specie z alia re: z tamen erit empt.
et vendi. declarat Bar. in. l. aristo. in. prin. per illum tex. ff. de dona-
z in. l. si in emptione. in. prin. ff. de contrahen. emp. dixi in. l. iij. au-
pū. s. eo. **S**ed in cōmodato vel deposito neqz principaliter neqz
accessorie potest venire in obligatione aliud qz sit z. z faciunt qz
29 dixi. s. in sexta fallentia. **N**ono limita et hic attende, quia ad
hoc vt predicta regula procedat requiritur vt pactum nudum sit
factū ex eadē causa, ex qua cōtractus pū. ita qz pactum nudū sit de

gemmata pmyllus est vtilis.

Eius qui in puincia. Secunda Jaso. super Digesto veteri.

appenditijs ipsius contractus: tunc principalis contractus vestit
accessorium et informat ut competat ad istud accessorium: secus si pas-
ctum nudum fieret ex alia causa penitus diuersa: et non habente aliqua
dependentiam a contractu: et ideo si per stipulationem solennem dono
tibi istam domum: deinde fit incontenti pactum nudum de pmutans
da re, cum alia diuersa: certe pactum nihil habet facere cum contractu:
tunc nec informat nec vestit. Ita magistraliter declarat Bald. in
repe. l. pe. in. xiiij. col. in. princ. C. de pac. et Rappa. Fulg. in hac. l.
et Fulg. et moder. p. p. Alex. in. d. l. in bonafidei. Et not. q. est sub
statiale verbum in tota materia: nam per hoc confundunt multa ex-
pla q. tradunt a glo. et doc. Et inter cetera reprobat exemplum glo.
in. l. pen. que exemplificat istam materiam, in polenem stipulationem
nem pmitto. x. pacto incontenti appposito ut vadas pro me. ro-
mam. nam ibi dicit q. istud pactum vestit coherencia stipulationis
nis et informat. tñ Paul. et oes moder. ibi reprehendunt, q. istud
pactum non est de appenditijs, et ideo ipsi ponunt exemplum, qñ per
stipulationem q. p. m. s. scribere librum, incontenti appposito pas-
cto de non dando, istud est de appenditijs. ¶ Decimo et ultimo pres-

dicta regula fallit in fideiussione prestita pacto nudo incontenti
appposito iuxta contractum quod vestitur coherencia contractus. l. v.
s. satisfactio. ff. de verb. oblig. ita ad literam dicit Bald. in. l. ex plas-
cito. C. de re. p. mu. in vlti. col. in. xvij. q. et aliud non dicit. Ego co-
gitavi quid vellet dicere Bal. et conlydero q. dictum doctoris debet
intelligi s. legem quam allegat. ut inq. Bar. i. l. non solum. s. si liber actio
nis. ff. de liber. leg. Bald. allegat dictum. s. satisfactio. vbi dicitur
q. fideiussio non valet sine stipulatione. ut ibi. et l. blanditus. C. de
fideiuss. forte voluit dicere Bald. vbi cumq. stipulatio requiritur pro
forma vel substantia, non sufficit fieri pacto nudo incontenti, vel
scdo. l. Bal. non dicat: credo q. eius limitatio possit pbari et forte
fuit etiam mens sua. Nam pactum nudum vestit coherencia contractus,
vel informat qñ fit inter ipsos contrahentes p. m. Ita loquunt oes
leges in hac materia: sed tractus principalis non est factus cum
fideiussore: sed inter ipsos principales contrahentes: ergo non debet
pactum nudum informare contractum principale cum alio celebratum. Istud
cōprobo ex eo q. solus Joan. fab. tangit in rub. insti. de fideiuss. nec
alibi scriptum legi, vbi querit, que est ratio q. fideiussio non valeat
sine stipulatione iuribus preallegatis, dicit Joā. an. ratio est, q.
contractus noiati solo pacto nudo. i. consensu producant obligas-
tionem et actionem efficacem. i. iurisgen. in princ. ff. de pac. est verum inter
principales q. faciunt contractum, sed principales tractus non fit cum
fideiussore sed inter partes principales: ideo nisi fideiussor pmit-
tat per stipulationem non obligaret: ad idē nō adduco illud quod dixit
Bal. in. c. in pe. col. extra de pact. vbi querit, de iure canonico ex
pacto nudo ita orit actio: sicut si stipulatio interueniret. c. j. et ij.
in cōmune intellectu. de pac. et tetigi in supiorib. ¶ Aliquid de
iure canonico fideiussio prestita pacto nudo valeret absq. stipu-
latione, determinat q. non: eo, q. tex. in. d. c. j. de pac. q. vult s. com-
munem opi. q. de iure canonico ex pacto nudo orit actio, pcedit
in his q. pro noie principaliter promittunt inter quos principaliter
contractus celebratur: sed in fideiussore cum quo non celebratur
contractus principalis: non habet locum ille text. et ideo etiam de
iure canonico fideiussio prestita pacto nudo absq. stipulatione non
valeret, q. bene no. tu canonista, et est magna ampliatio ad regu-
las iuris civilis p. allegatas. Per istas decem fallē. habes plene colle-
ctam materiam istius, l. quasdam alias fallē. habes ex legibus
allegatis p. gloss. in verb. stipulationem. in. ij. p. artic. et p. d. d. art. xj.
limitatio ut dicta regula non procedat, qñ in pacto deducitur pes-
na, q. cum sit odiosa, pactum non vestitur coherencia contractus. glo. ff.
est ordinaria in. l. seru. ca. l. ff. de ser. expor. et in. l. stipulatio ita. s.
alteri. ff. de verb. oblig. tamen iste gloss. reprobantur in illo. s. alteri.
ideo non infitio.

¶ Usurarius de iure civili an possit cōdere testamentum et quid
de iure canonico.

¶ In apertura testamenti an requiratur presentia oim heredum

¶ Acta iudicij an faciant notorium,

¶ Exigere idem est quod extorquere.

¶ Qñ cā mittit q. suēda alicui p. i. t. a q. d. iur. q. d. hēat videre.

¶ An dictio quondā, subaudiat ad saluam. an. i. m.

Eius qui in puincia. Isti

videtur in quatuor partes principales. In prima po-
nitur thema ex qua s. m. gl. et Bar. tres enunciat qōes,
sed s. m. Bal. et moder. sunt quatuor questiones. Prima est de pec-
cunia exacta. Secunda de pecunia mutuata. Tertia est de stipu-
latione. Quarta de pignori. acceptis occasione mutui: l. Albe.
referat aliquos tenere, quod sunt quinq. questiones, in secunda
ibi, placebat respondetur prime questioni in principali, et alij incidē-
ti. in tertia in ver. quas vero. respondetur. h. q. principali et addu-
citur simile et tollitur obiectum. et alij qōm. quarte respondet. in
quarta in ver. quod si stipulatus. respondetur alteri principali

questioni. s. tertie de stipulatione facta per stichum an valeat et ac-
quiratur, et ponit quatuor casus: ut in litera. h. d. in effectu. igno-
rantia mortis domini (p. quam regulariter extinguit mandatum)
excusat debitores soluentes, ut propter ignorantiam liberent: hoc pri-
mo. et q. quis non facit ut heres, non venit in familia ercis. iudicij
hoc scdo. et mutuū naturale nunq. contrahit nisi dñum pecunie in
accipientē transferat: et sicut non contrahit obligatio principalis: ita
nec accessoria pignorum. h. d. tertio. et stipulatio si noiati confes-
ratur in personam dñi mortui: est ipso iure nulla. si vero in perso-
nam ipsi stichi, acquiratur hereditati iacenti: si vero sit adita her-
editas, acquiratur heredibus ignorantibus, non autem i. cientis
bus. h. d. quarto et ultimo vsq. ad finem. et vide casum in terminis
hic pulchre figuratum p. Alber. in. ij. col. intendo legere istam. l.
per partes sicut facit Bar. et cōter doc. ¶ In tex. ibi. kalēdario.
glo. exponit. i. rationibus faciendis, proprie exponit kalēdarium
i. v. s. r. exercendis: eo q. p. kalendas vsure proprie decurrunt: ut
in legibus in glo. allegatis. et dicit Bart. in. l. qui filium. ff. de leg.
ij. alleg. in gl. q. ibi est tex. expressior qui reperitur in iure, ad des-
clarandum istū terminū kalēdarium. et sepe vidi in testamētis ius-
deorum: ponit idem Bartol. in. l. v. x. vltima. et in. l. si. de usufru.
leg. Ex ista prima parte dicit Paul. et Alex. hic: q. nulla no. pos-
sunt colligi: eo q. ponitur sola narratio facti, et facit ultra eos: q.
ex narratione facti in iure posita, regulariter non potest elici des-
cisio iuris. ut est glo. in. l. unica. in tertia lec. C. quando non peten-
partes. cum multis concor. quas ibi consueui ponere: et habet cas-
no. gloss. expressiorem. in. c. ij. de dolo et cōtu. lib. xj. ¶ Ego tamen
ex ista prima parte elicio sex bona notabilia. Primo ergo pōdes
ra dñi text. dicit: rome testm. s. m. q. ponderat Ludo. ro. text. hic in
prin. et. ij. in. fi. in. vlti. col. q. l. v. s. r. de iure canonico non possit
fit condere testm. nisi prestita cautione de qua in. c. q. de v. s. r.
in. vj. tñ hic est tex. q. v. s. r. de iure civili potest condere testas-
mentum et valet. et refert Ludo. q. Bal. hic not. ad hoc istū tex. tñ
in lectura mea Ba. hic nihil dicit. Ludo. subdit, q. tex. iste nō pro-
bat: q. nō apparet q. iste testator esset vsurarius: et in isto text. de
vsura verbum nullū: et p. terea dicit se putare, q. iste stichus esset
infitor dñi qui nō feneraret sed mutuarer gratis: s. tu dic quod
imo erat vsurarius. nam dominus non misisset in prouinciam ad
mutuandum gratis: sed ad mutuandum sub vsuris: et hoc probo
q. docto. omnes tenent, quod iste stichus erat infitor. et ita repro-
bant gl. in. ij. parte. infitor autē dicitur, qui preponitur negotia-
tioni vniuersali, ex qua questum percipit. ut in. l. si infitores. s. eo.
declaratum fuit, sed in hoc tex. nisi feneraret sub vsuris non per-
ciperet questum, et sic non esset infitor: ergo et c. nisi diceret q. per
hoc non infertur q. iste esset vsurarius manifestus rome. Circa
tñ istum tex. nō puto insistendū: q. de isto iure s. r. oim vsure nō
erant phibite. ¶ Aduerte etiā, q. dispositio. d. c. q. de v. s. r. q. vsurarius
manifestus nō possit facere testamentū extendit ut procedat nō so-
lum in vere vsurario, sed etiā in ficto vsurario: q. si ficto vsurarius
manifestus faceret testamentum esset ipso iure nullum. c. ad nos-
stram. iuncto prin. et si. de emp. et ven. et ibi do. Abb. in. j. not. notat
illum tex. et dicitur fictus vsurarius ille qui vendit merces pro pe-
cunia certo precio: sed qñ non dat pecunia tunc vendit carius: q.
vendit tempus. ita consuluit Panorm. in. consi. xxiij. quod incipit
q. q. consultū sit. Et pro sua decisione ego moueor per vnā regulā.
nā vbi cumq. lex aliqd. disponit fauore aiarū. q. tunc q. illa lex sit
penalis d. extēdi. gl. habes no. in. c. sciāt cūcti. de elec. in. vj. notat
legiste in aut. sacramēta puerū. C. si aduer. ven. et per hoc limitat
l. cñ quidam. ff. de libe. et posthu. ergo dispositio. d. c. q. de v. s. r. facit cir-
ca curā et animarū. q. tunc q. penalis debet recipere extēsiōem.

¶ Secundo principaliter pōdera tex. in ver. recitatus. hic esse text.

¶ In Sal. et Ludo. ro. f. q. in apertura testamenti nō requirit presen-
tia oim heredū. et ratio est: q. apertura testamenti nullū preiudi-
cium affert alijs coheredibus: ideo aperiri potest aliquo ex her-
edibus absente: ut hic, quēadmodū postq. ap. fuit pōt infirmas-
ri: secus tñ est in publicatione testamenti, q. non pōt fieri iuxta totū
mā. l. publicati. C. de testa. nisi omnes heredes sint presentes. nam
istud est preiudiciale ceteris. Ita declarat Bart. in. l. j. in. princ. ff.
quemadmo. testa. aper. Aug. in. l. ij. C. de testamē. ¶ Tercio prin-
cipaliter pōdera tex. ibi: qui status sui ignarus. hic esse text. s. m.
quem subtiliter ponderat solus Ludo. hic: contra regulam legi-
starum et canonistarum. q. quod acta iudicij faciant notorium,
quod sic induco, in hoc tex. testamētum fuit recitatum in iudicio
coram iudice. nam apertura testamenti debet fieri coram iudice.
l. test. omnia. C. de testa. et tamen ista recitatio testamenti facta in
iudicio, non facit notorium: q. si faceret notorium, stichus nō ha-
beret probabilē ignorantiam status sui: et debitores soluentes nō
essent in ignorantia probabili: imo esset supina et crassa ignorantia
ignorare acta in iudicio. l. j. et l. nec supina. ff. de iur. et fac. ign. Ego
autē adhero cōmuni, regulariter q. imo acta iudicij faciunt no-
torium. c. si. vbi Lano. de coh. cleric. et mulie. et c. olim. vbi etiam
Lano. de

Lano. de p. sig. no. Bar. in l. gesta. C. de re iudi. z est gloss. que res
putat sing. in. c. significauerunt. in p. liquere. de testi. vbi glo. fin.
gu. limitat illam regulam procedere post qd est conclusum in cau.
santunc acta faciunt notoriū. Et si dicis qd respondes ad huc text.
ponderatū: vt p. Lud. rideo clare. qd acta iudiciū faciunt notoriū.
verū est quo ad illas psonas q sunt in illa ciuitate in qua act⁹ iu.
diciū est celebrat⁹: sed in isto tex. testm fuit recitatū Rome: sed stis
chus erat in puincia z debitoribus ibi. ideo non potuit scire stichus
nec debitoribus ideo non faciunt notoriū quo ad stichū z debitoribus.
Quarto pondera tu esse hic text. q l3 p additionē coheredis ex
tranei tollat iustas in filio fin cōem suam. l. apud tul. s. idem iuli.
ff. ad treb. vbi Bart. z oēs no. Bar. z alij in l. si fratris. C. de iud. des.
lib. tñ hic est tex. q si dñs instituit seruū. quo casu seruus efficitur
necessarius heres. insti. de here. insti. in prin. si det heredem extras
neum vt hic. per dationē istius coheredis nō tollitur necessitas qn
etiā ignoras effici heres. ptz qz i. i. iij. parte decidit. q iste stichus
mutuās transfert dñm pecunie pro parte pro qua fuit heres in
stitutus. z sic remāsit heres. z ad istud notabile vide glo. in quarta
parte istius. l. in p. hereditati. z ibi Lu. z Alexā. no. Et ppter ea
aduerte. q l3 Ange. are. insti. de here. insti. in pñ. dicat de hoc esse
tex. sing. in l. ex parte. ff. de acqui. here. habes hic text. consonum.
et inuenio q Bald. ad hoc pōderat istum tex. nō in isto pñ. sed. j.
in. ij. col. z Bald. hic assignat rōnem diuersitatis inter iustitiam z
4 necessitatē: vt hic per eū. ¶ Quinto diligenter pondera tex. ibi:
aut erigit. intelligendo verbū erigit. ppter. qd est ab inuito in ius
dicio extorquere. l. fideicō. s. si rem. ff. de leg. iij. glo. not. in l. soluens
do. ff. de neg. gesti. Extorquere aut est per importunitatē petentis
obtinere. glo. in. c. i. circa princ. de reli. do. in. vj. in p. extorqit. hoc
videtur pbari. q deputatus ad mutuandū pecuniā. z cōsequētur
ad recipiendū solutionē. possit erigere. z sic in iudicio ab inuitis
debitoribus extorquere. cuius cōtrariū cōter determinat Bart.
z alij in l. hoc iure. ff. de solutiō fin Albe. pñ. erigit. in hoc text.
non stat ppter eo q seruus vt erat hic stichus. nō pōt esse in iudis
cio. l. seruus. C. de iudi. z glo. in l. lis nulla. ff. de iudi. ideo hoc ver
bum erigit. stat impropriē. z intelligit ab his qui spōte soluebant.
Et sic istud verbū aliqñ impropriat. vt est tex. in l. nō abstulit. C.
de noua. z glo. in l. j. in. gl. si. ad si. C. de carbo. edicto. ¶ Sexto z vlt
5 timo pondera tex. ibi: consulebatur. quid iuris esset. hic esse text.
valde not. iunctis sequētibus fin Ange. hic: q qñ causa cōmitti
tur cōsulēda alicui per ista verba. quid iuris: certe cōsulor cui con
mittit causa p ista verba qd iuris. habet videre non solū circa me
rita cause: sed etiā circa ordinē iuris. z nō solū circa princ. causas:
sed etiā circa accessorias. Adde q ante Ange. istū tex. ad hoc pon
derat Bal. in. c. i. in prin. de contro. inuesti. in vñ. seu. vbi dicit. qd
in ista. l. est tex. q cōsulor cui cōmittit causa cōsulēda p ista pba
quid iuris. debet consulere super oibus zc. z subdit. q alias consi
lium nihil valet. ita etiā not. Ange. in l. cum stipulatus sim mihi a
procuro. ff. de p. obl. Joā. de imo. in l. si fundū sub conditione. vbi
Alex. z moder. ff. de leg. j. z Jo. imo. in l. qui quadringēta. in prin.
ff. ad le. fal. ponunt Lano. in. c. iij. de consue. vbi est tex. z istud no
ta pro limitatione eorū q no. Bar. z alij in l. lecta. in l. iij. col. s. eod.
vbi Bar. no. q cōsulor non potest consulere nisi sup eo qd est ei
cōmissum certe illa doc. limitat per istud no. qñ cā cōmittitur cō
sulēda per verba quid iuris zc. ad istud not. vide oino Bal. in. c.
jad si. de lit. contest. vbi dicit magistratiter. q est magna differen
tia an cā cōmittat consulēda vt videat quid iuris: q tunc cause
cōmissio est ampla z valde generalis: sed si cōmittat vt consulat
qualiter iudex debeat ferre suam z diffinire causam est valde res
strictiua cōmissio: ideo dicit Bal. vidisse vñ aduocatū adhibere
re pulchrā cautelā. nā si sunt positiones. cōtumax in respondē
do habet pro cōfesso. c. iij. de cōfess. vbi glo. z cano. modo dñ clien
tulus suus deberet haberi pro cōfesso. fecit cōmitti causam consi
lio sapientis: sed hac forma. q essent partes iudicis in diffinendo:
et q no erat pñtiatū. q positiones haberent pro cōfessatis: non
potuit cōsulor consulere sup positionibus tanq cōfessatis: z sic
6 iustit actor absq probatione ex forma cōmissionis. z sic nihil no
cui nō respōdit: vide ibi per eū. ¶ Glo. in p. recitatū eget in vo
ce declaratione pro iuuenibus. Bart. hic disputat non refero: q
nihil ad rem z est modice vtilitatis iste articulus. ¶ Glo. in p.
defuncti habet duas ptes. Secūda ibi. i. quondā titij. istā subaudi
tionē multū no. Bar. Alb. Ange. z oēs hic. z milles allegat ad hoc
pro saluandis iuramentis. z de hoc est tex. in l. insulam. s. si. vbi no.
Bar. ff. de acqui. re. do. z est tex. cum glo. in l. viro. z ibi Raph. no.
ff. sol. mat. z text. in l. diuortio. cum glo. parua. ff. de neg. gesti. Joā.
an. in. c. cum cōtra pillū tex. de pig. cñ multis cōcor. hic alleg. per
do. Alex. z vide Albe. de ro. in l. cōtem ferro. s. eam rē. per glo. ibi:
ff. de publi. z ibi Albe. ad hoc multa allegat. ¶ Limitatū cōclu. gl.
dñ vult subaudiri dictionē quōdam. qñ ageret de executione: et
sic ageret ad absolucndū. z sic in materia fauorabili. put etiam in
simili dicit Bart. si relinquit cognationi vel familie titij. z titius

fit mortuus subaudiri quondā fin Bar. in l. si cognatis. in si. ff. de
re. dub. sequunt. Imo. ¶ De. de ancha. in. c. indicante. de testat. secus
esset qñ subaudiēdo dictionē quondā. sequeret odij aut essemus
in materia penalitunc nō subaudiē dictionē quondā. ¶ Inc est. si sta
tutum disponit. quod filij rebellium non possint stare in ciuitate:
certe si pater sit mortuus. filij poterunt stare in ciuitate nec suban
ditur dictionē quondā. Bal. in l. cū acutissimi. in. ij. colū. C. de fideic.
sicut in fili. si statutū disponit. q vroz rebellij non possint stare
in ciuitate: debet intelligi donec mariti viuunt: secus si sint mor
tui mariti: q tñ poterūt vroz degere in ciuitate. ita not. Bart.
in l. titia. s. vsuras. p illū tex. ff. de leg. ij. z Bald. in l. j. s. qui in per
petuū. z ibi Ange. ff. si ager vec. vel emphi. pe. z idē Bal. in l. fin. p
illū tex. C. de iniur. z in l. volūtas. in. j. col. C. de fideic. z in l. omnes
populi. in. x. col. de iusti. z iur. qñs pñm tenuerit idē Bald. in l.
si. C. de his q ad liber. pue. nō possz ad istud vltimū qd nō subau
diat dictionē quondā: adde q p hoc forte potes decidere illud qd
Bar. indecisum reliquit in l. iij. in. si. ff. de aur. z arg. leg. ¶ Quid aut
esset cōtra. si notarius in iustro diceret titius filius quōdāz Pe
tri z Petrus viueret an p hoc vitaret iustm: cōter cōcludit q
non: q iste dictiones quōdāz olim z similes. nō solū importāt pre
teritū: sed pñs z futurū tps. glo. est ord. in l. nec emptor. in prin. ff.
de pñ. emp. z ita in terminis Bar. in l. j. s. j. in. j. colū. de ope. no.
nun. z Ange. z Lu. ro. hic. Lano. in. c. ex parte. de fo. compe. Jo. de
imo. in. c. cū olim. el. j. in. j. col. de offi. deleg. ¶ Quis cōtrarium volue
rit Joā. an. in. c. cum econtra. de pig. quem simpliciter refert Lu
do. ro. hic. in. ij. col. z mouetur Jo. an. per tex. qui mihi nihil pro
bat in. c. ray. de testa.

1 Mandatus qñ morte dñi expiret in principio. z nu. cum ex
tensione z limitat. z in ver. quas vero. nu. 8. z. 9.

2 An quesita post mortem domini acquirantur hereditati iacenti.

Placebat

Ex isto versu. Barto. colligit tria vel quā
tuor notabilia literalia. ¶ Nota ex textu.
fin Bart. z omnes. quod regulariter mandatum factoris z sic ad
extra iudicialia. seu procuratoris re integra extinguitur per mor
tem mādantis: vt hic z l. mandatum. vbi Bal. z Salic. plene exa
minant hanc materiam post gloss. z antiquos. C. manda. s. recte.
instit. eo. glo. z doct. in l. z q. ff. de iurisd. om. iud. Bart. z moder.
in l. si per epistolam. per illum tex. ff. de acqui. here. gloss. z cano. in
cle. si. de procur. z Lano. in. c. relatum. de offi. delega. quam mates
riam late examinant Jaco. de bel. z Albe. de ro. hic in. ij. colū et
duabus seq. z Ange. hic. qui ponit multas fallentias ad hanc res
gulam z vide Bart. z ibi plenius Imo. z moder. in l. j. s. sed et si
quis. ff. de dona. z late Salic. in l. inter causas. in prin. s. mand.
Tu autem ultra vulgares fallentias que traduntur in locis pres
alleg. et ultra ea que dicam nunc in glo. super verbo ignorassent.
no. aliquas viles et claras limitationes. ¶ In primis tamen am
plia regulam: mandatum regulariter factoris seu procuratoris
morte domini re integra extinguitur. istam regulam amplia pro
cedere. etiam si aliquis haberet mandatum ad donandum alicui
causa remunerationis: l3 remuneratio sit multum fauorabilis.
illud mādatum per mortem extinguitur z reuocatur. text. habes
not. z solennem in l. si quidem. C. de act. z oblig. z ibi Bal. ad hoc
not. ¶ Istam regulam primo limita non procedere in mandato
ad pias causas. quod non extinguit morte mādantis re integra.
text. est de hoc singu. in cle. exui. in ver. in co vero casu. de verbo.
signi. quem dicit Bald. esse ad hoc aureum. in aut. si qua mulier.
in pe. colū. C. de sac. san. eccle. z in l. si defunctus. in fin. ff. de procu.
et in. d. l. mandatum. C. manda. illam text. etiam reputat ad hoc
singularem Ludo. roma. in consil. cxi. incip. in prima conclusio
ne precedentis consilij. z latius idem Ludo. roma. in repe. aut. si
mulier. C. ad leg. fal. in. xvij. speciali pie cause inter contractus. et
facit quod istam dicam in sequē. fallent. Secundo fallit fauore li
bertatis. text. est in l. si pater. in prin. z ibi gloss. ff. de manu. s. vñ
di. tenet Jaco. de bel. z Albe. hic. quod confirmatur: q bonus est
argumentum de libertate ad piam causam z econtra. Bar. in l. si
vñus. C. de testa. z in l. proxime. ff. de his q in testa. del. cum simi.
Tertio singulariter fallit fauore dotis: q re integra mandatum
circa dotē nō extinguit p mortē mādantis: sicuti a s fauore dotis
non est locus penitentie. text. est sing. in l. si ego. s. si res alicui. ff. de
tur. do. vbi est multū solēnis tex. z singularis ad hoc fin Bald. in
c. cum venissent. de testi. Ita etiā p illū tex. dicit Barto. in l. j. s. si
pecuniam. in si. ff. de dona. Jaco. de bel. z Albe. de ro. hic. illū text.
ad hoc exclamat pro singulari Ludo. roma. in repe. d. aut. similis
ter. C. ad le. fal. in. xvij. speciali inter contractus. ¶ Quarto limita in
mandato ad faciendum pacem: ideo si vulneratus dedit man
datum alicui vt faceret pacem. z sit mortuus. mandatum non ex
pirat: imo post mortem vulnerantis. potest fieri pax vigore manu
dati z speciale est fauore pacis. Istā fuit singularis decisio Bald.
in addi. Specu. in titu. de homicidio. ad si. vbi dixit speciale fauor
re pacis: propter naturam ipsius allegatio. l. ij. ff. ad filie. et. l. si

quondam f. h.

¶ Quondā.
Ad d. Spe.
ri. de instru.
edi. in. s. res
stat. ad si. et
diffuse p. Se
li. in. c. vñes
rabilis. in. j.
col. de tey p
cog.

qmo f. m.

vero non remunerandi. §. fin. ff. mada. nec alibi memini me legisse. Quinto limita predicta regula non pcedere, in mandato pcuratoris in rem sua, qd etia re integra p morte mandantis non expirat. tex. est in l. illa. z ibi Bar. z alij not. C. de dona. glo. z doc. in l. mandatus. C. manda. z in alijs locis prealleg. intellige tñ sane qñ dñs directus morit cū herede. sed si sine herede moriatur: eo qz nullus velit esse hñs, et fiscus. z isto casu madau extinguit: lz fuisset pcurator in rem sua: z ratio est, qz pcurator in re sua intetat directas actiones, nō suo noie sz noie dñi mandatis: sed si dñs sit mortuus et nullus sit heres, extinguit mandatu. tex. est in l. j. fm verū intel lectum. C. de act. z obli. z Bar. ibi facit magnū festū pcpue in. iij. col. z Bal. ibi in. v. z eū reputat singularē Ang. in qñe p eum dis putata q incip. astēsis miles. in. j. col. z adde qd dixi in. l. non oēs. in pñ. s. eo. dñ tetigi, qz donatio cā mortis reuocat p alienationem voluntariā, qñ donas decedit cum herede: als secus Sexto no. l. s. mita nisi esset mandatu alicui quoad reuocabit p mandatez, isto casu mandatu factū cū illa adiectione quo ad reuocabit, nō extin guit morte: sed est necesse qz expresse reuocet, sicuti si delegatio sit que habeat durare donec delegas duxerit reuocadū. c. si delegas tus. de offi. deleg. in. vj. p quem tex. ita in terminis nostris limitat Bar. in. l. more. in vlti. col. ff. de iurif. om. iudi. secus si esset mada tum. vqz ad beneplacitū mandantis: tñc p mortē reuocat. c. si gra tiose. de rescrip. in. vj. Septimo limita, qñ dñs cōuentus in iudi cio cōstitueret pcuratorē: qz nemo admittit ad defendendū aliū nisi satisfat de iudicato soluēdo, dñs satisfat pro pcuratore in iustro z releuat pcuratorē iuxta cōsiliū imperatoris. in. s. fin. iust. de satisfda. si pcurator acceptet istud mandatu cum illa satida, dñs, mandatu non extinguit morte mandantis etia re integra. tex. est de hoc valde solēnis in. l. si defunctus. in pñ. ff. de procu. fm ve rum intellectū glo. z ibi Bar. multū notat z reputat valde mira bilem. z Bal. z alij post eū. z idē Bart. in. l. si ante acceptū. ff. iudi. solui. z Bal. in. l. mandatu. in. j. z ij. oppo. C. madau Octauo limi ta, qñ dñs mandat aliqd qd tenebat dñs de necessitate facere leu adimplere, certe mandatu necessariū morte mandantis non extin guit. l. fundi. §. item si amicus. z ibi Bar. z alij not. de acqr. pos. et istud vult gl. expresse in hac. l. in. iij. parte pñ. sup. verb. si tibi. z ibi Bar. ad hoc not. z iunge qd dicā nunc in glo. in §b. ignorassent. Nono limita nō pcedere qñ mandatu conferit post mortē dñi: qz tunc non reuocat per eius mortē. tex. habes z exemplū in. l. si vero nō remunerandi. §. si. ff. mandati. glo. z Bar. in. l. ij. §. sed z si quis. ff. de dona. extende etia si mandatu cōferat in vita: sed eius execu tio differat post mortē. glo. not. in. l. cū pater. in. s. meuo. ff. de leg. ij. Ang. hic. Contra tñ istā limitationem quā oēs tenet: vide text. mirabile in. l. si. ff. de solu. circa quē tex. Bart. ibi post glo. se muo luit. Ultimo pro cōplemento text. aduerte qz hic tex. pcedit qñ de bitor soluit illi q se mel habuit mandatu: sed si solueret ei quez cre deret habuisse mandatu non liberatur: lz probabiliter crediderit eum habuisse mandatu. tex. est sing. in. l. si qs vtori. §. apud labeos nem. ff. de fur. iuncta glo. in §b. actionē. z ibi Bart. z de illa glo. fa ciunt festū moder. in. l. cū fundus. in. s. seruū tuū imprudens. s. eo. Capio glo. in §bo. ignorassent. q primo opponit fortiter et sol uit dupliciter. Secundo ponit vñū dictū. scda ibi: sed iudicis deles gari finia. In ea. glo. ibi: vel ibi aliud in iustrore. Pro clara in telligentia huius glo. qz contrariū est difficillimum. hic enim dici tur, qd madau morte dñi mandantis reuocat: et ideo debitorēs si sciussent illū esse mortuū, soluēdo non essent liberati. text. in illo §. si impubes. dicit cōtrariū, z est aduertendū ante oia, qd text. ibi obstat contra legē istā in multis. Primo obstat contra istuz versu culum placebat, a contrario senti. Scdo obstat cōtra tex. nostruz in vers. neqz enim. qz in contrario dicit, qd post mortē pōt iustroz cōtrahere. Tertio obstat ille text. in rōne sua decidendi, dicit enim ibi text. rationē decidendi esse ppter vtilitatē pmiscui vsus: sed in ista. l. hoc etia erat vtilitas pmiscui vsus: qz erat ppositus kalen dario, z sic vniuersali negotiationi: et tñ reuocatur. z vt intelligas iunge rōnem illius tex. cum eo qd ibi dicit in fi. ideo non est impu tandū z cōtē obstat ille tex. qz ille tex. loquit principaliter qñ agitur de obligando z tñ durat madau: ergo fortius in ista. l. vbi agit de liberando, deberet durare mandatu. Pro solutiōe, varij va ria dixerunt. inuenio dari sex solu. Prima est solu. gl. qd in. l. con traria illi contrahentes cū iustrore credebāt q mortuo dño heres des adhuc vterent illo iustrore: qz non videbāt eū reuocatū: ideo obligant etia scientes, vñ idē esset in hac. l. zc. cū ista solu. tenet Ri car. de tali. z Bartol. de sal. in. d. §. si impubes. sed istā solu. reprobat Bar. z cōter oēs. pmo qz diuinat ad vtrūqz tex. qz nō magis apparet ibi qz hic, qd heredes vellent vti eodē iustrore, alio funda mento reprobāt Bar. hic istā solu. glo. z dicit, qd est cōtra illū tex. dum loquit de pupillo, et in pupillo nō pōt dici q illi cōtrahētes crederent qd pupillus vellent vti eo iustrore: eo qz pupilli non ha bent autoritatē cōfirmadi iustrores: sed certe nō credo istā repro bationē procedere in qm dicit de pupillo. per text. in. l. sed si pu

pillus. ff. de iustro. qz lz essent pupilli vel furiosi, habebant tamen suos tutores vel curatores p quos fuit remouendus: z qz ibi ha berent tutores vel curatores: pbo, qz hereditas fuit adita, in qua aditione requirit autoritas tutoris vel curatoris. Sed aliud for tius ob. cōtra sol. gl. si tex. in illo. §. si impubes. in vers. ei? quoqz. vbi tex. loquit etia ante q sit adita hereditas: z tñ contrahentes non potuerunt illud credere. z ita subtiliter Albe. hic. in. iij. col. z Bal. hic. in. ij. col. zc. Secūda pñ. solu. est glo. hic. q. l. cōtraria loquitur in iustrore. sed in. l. ista non erat iustrore: istā solu. repro bat oēs. qz imo etia in ista. l. erat iustrore cū esset pposit? negotia tioni vniuersali. Tertiā. so. ponit glo. in. d. §. si impubes. illa so. nihil valet: eo qz lz videat pcedere qñ aduersi. neqz enim. tamen nō pcedit quo ad istū §. sic. placebat. in quo nō agit de obligatio ne: sed de liberatione. z ita reprehendunt Ly. z Alb. hic. Item qz sicut durat quo ad obligandū hereditatē dñi z sic quo ad contrahē. obligationes qz magis debet valere quo ad dissoluendum obligationes. l. fauorabiliores. ff. de reg. iur. Quarta fuit solu. z est cōis quā tenent Jaso. Bu. Ly. Albe. Bar. Bal. Ang. Lud. ro. z Alex. hic. z Bar. in. l. ij. §. sed si quis. ff. de dona. Lyn. et Bal. in. l. mandatum. C. manda. z Albe. de ro. in. d. §. si impubes. facit pro ista sol. regula que habet, qz per mutationē procuratoris etia in melius reuocat mandatu. l. cum quis. ff. de solu. z. l. dispensato rem. eo. tit. qz istā solu. reprobāt solus Rapha. Fulg. hic: per tria fundamenta quibus respondet Alex. hic: sed qz duo prima sunt leuia non refero. sed refero solu. in voce fm qd est fortissimuz fun damentū cui nō bene respondet per Alex. z ideo ista sol. nō vsqz quaqz tuta est. Considera etia qz doct. in ista solutione videtur se ipsos confundere, nā dicit q ista lex loquit in vniuersali manda to: sed qd hoc mandatu ideo reuocat: qz vltra mortē mandantis interuenit mutatio status ipsius gestoris qui fuit effectus de ser uo liber. z tñ leges quas allegant loquunt in mandato particula ri qd facilius reuocat p mutationē status qz vniuersale. Ande p ista sol. cōi ego allego text. loquentē in mandato vniuersali in. l. si is qui rem. in. s. iul. ff. de fur. Aliam z quintā sol. ponit Raph. Fulg. hic: z in effectu tenet Pau. de cas. hic. nā mandatu particula re proculdubio extinguit morte mandantis, iuribus vulgaribus sed in mandato vniuersali tunc dicit Fulg. qz etiam illud de rigore iuris extinguit morte mandantis, sed de eqtate ppter vtilitatem pmiscui vsus: z sic vniuersalis negotiationis durat etia post mor tem. d. §. si impubes. sed in ista. l. ideo non durat, qz cessat equitas nā erat madau odiosum ppter vsuras: lz est vniuersale: qz stich? in ista. l. erat ppositus nego. odiose. i. pecunijs mutuadis sub vsu ris: z ideo extinguit. In illo text. intelligit de vsuris. probauit. s. in no. pncipij: tñ ista solu. lz videat satis colorata z solita sit mihi placere: tñ nunc non placet: qz fateor, qz madau odiosum debet fa cilius extingui: sed dico, qz istud qd dicit Fulg. pcedit quo ad dñm z quo ad eius heredes, quorū respectu dicit odiosa. Ideo deberet dici reuocati, eorū respectu. vt in ver. quas vero. sed respectu de bitorū soluētiū debet esse totū cōtra, vt ip si debitorēs effugiat vsuras, est verū qz do. Alex. hic alio medio reprehendit istaz solu. nam dicit q nullibi reperitur in hac. l. qz stichus esset prepositus ad fenerandum: vt in alio proposito dicebat Ludo. Ego dico q erat prepositus vsuris: vt dixi in pñ. l. in text. propter dictionem kalendario. Secūdo erat iustrore z erat prepositus pecunijs mu tuandis: vt dicunt oēs hic. in. ij. sol. glo. eā reprehendendo: tunc si iustrore dicitur prepositus negotiationi questuarię: als esset ma gis procurator: vt dixi in. l. si iustrorem. s. eo. ergo hic mutuabat pecunias, non simpliciter sed sub vsuris: vt dicat questuaria: ne gotiatio. Sextā solutionēz audiri tradit a preceptoribus meis Bapientibus qui dicebant sequendo cōmunez sententiam. nam mandatu particulare extinguit morte mandantis: sed mandatum vniuersale non zc. sed in ista. l. madau fuit vniuersale ideo morte extinguitur, non per rationem doctorū: eo qz duo cōcurrunt, mors domini: et mutatio serui: sed per aliam rationem. z qz alia duo cō currebāt: qz iste seruus fuit heres institutus, z sic representat per sonam domini: si in ista lege duraret mandatum sequeretur quod idem esset dominus z iustrore: quod absurdū est dicere per ea que habentur in. l. ij. ff. de stipula. seruo. z in. c. j. de baptismo. ideo per istam impossibilitatem decidit in hac lege vt mandatum tale vni uersale extinguitur morte. Ista solutio procederet clare si stichus seruus solus fuisset institutus heres: sed cū in ista lege tex. presup ponat quod alij sint instituti heredes vltra ipsum stichum: certe pro parte coheredum deberet durare mandatum: qz pro parte eo rum cessat absurdum. de quo. s. Secundo contra istam solutio nem istorum alias adducebam: qz sequeretur, quod si debitorēs sci uissent mortem domini soluendo essent liberati modo nescirent eum institutum heredem. Tertio contra istā sol. als adducebā. l. dispensatoz. in pñ. in §. si. cū vero. ff. de solu. nā istū supponunt q in hac. l. nō fuerit reuocati madau ex hoc qz esset liber effectus: sed ex hoc qz esset institutus heres: z tñ ibi dicit quod iustrore cui data est

¶ Dñi. Ad de Bart. i. l. filius. §. sed z si qs. ff. de dona. Bal. i. l. madau. C. mada. An no. in. c. qm abbas. de of fi. dele. doct. i. c. si gratios se. de rescri. in. vj.

data est libertas, nō dicitur habere mādātū per mortē dñi: qz dñi
tur mutare statū spe de futuro: l3 statum nō mutet. z ille text. mul-
tum coadiuuat solu. cōm: ideo necesse est tenere cōm solu. q est
minus periculosa: l3 oporteat supplere ad tex. In fi. gl. de ista mas-
teria non examinā hīc, est materia. l. z qz. ff. de iurisd. om. iudi. licet
Bau. de ca. z do. Alex. hīc tangāt. C. Blo. in ver. nō cōpetere. pri-
mo assignat vnā rōnem ad tex. scō assignat aliam. tertio opponit
z soluit. scō ibi: scō qz pro parte. tertia ibi: sed contra. In ea. gl. of.
ad fi. Pro clara intelligentia huius vltime partis gl. of. istud etiā
est difficile contrarium de illa. l. mēius. s. ser. ff. fa. erci. nam ibi
tex. vult contra illā seruū iussū esse liberū z heredē habentē pes-
nes se de pecunia dñi per seruū administrata cōpetere actionē fas-
mil. er. z tñ non habet tanq̄ heres. glo. responder hīc z ibi: qz cons-
trarium loquit de bonis acquisitis ante mortē dñi: hoc est in pes-
cunij q̄ puerat ad manus seruī ante q̄ dñs moreret: qz cū fue-
runt acquisita ante mortē dñi sunt effecta dñi, z eo mortuo sunt bo-
na hereditaria: ergo venire debent iudi. fami. erci. sed in ista. l.
fuerunt acquisita post mortē: qz exigit seruus post mortē dñi: z sic
nunq̄ fuerunt dñi: z sic nō sunt hereditaria: z p̄ sequēs non veniūt
in actionem fami. erci. istā solu. tenet Alb. z Bal. hīc, l3 Bart. z
Ang. z moder. reprobat istā solu. gl. f. qz quesita post mortē dñi: l3
non potuerunt queri dñi iam defuncto, tñ poterunt queri heredi-
tati iacēti, vt in vltima pte legis: quo casu acquisita hereditati fuis-
sent in hereditate: z cōsequenter venissent in iudiciū diuisorij her-
editatis. z p̄pterea Bart. aliter respondet: z inuenio qz Ange. et
oēs moder. etiā Fulg. tenet istā solu. Barto. aut choeredes volūt
agerz cōtra eū qui exegit tanq̄ cōtra obligatū actione psonali: et
nō possunt aut volūt agere: qz pecunia exacta cōis est vt diuidat
z hoc casu possunt: sed hoc ideo nō possunt agere vt cōis pecunia
diuidat qz erat cōsumpta: ideo non cōpetit iudiciū fa. er. Vbi
videt qz ista cōis solu. ex quatuor fundamentis non possit pcedere.
Primo qz dicere in hac. l. qz pecunia esset cōsumpta: est diuinare
nec tex. se fundat in eo qz esset cōsumpta pecunia. Secūdo facere
differentiā quā facit Bart. nō est cōcordare istos tex. p̄pterea est di-
uinatura so. sed fortius dico z tertio, que est ratio qz in hac. l. non
cōpetit actio fa. er. glo. assignat duas rationes. z Bart. met tenet,
qz rationes militāt cōtra solu. Bart. aut rationes glo. sunt falsae: qz
non est dicendū, nisi tu limites rationes glo. fm doctrinā Bart.
hic: qz est cōfundere corpus iuris ciuiliis. z p̄pterea dicāt moder.
quicqd velint isti sol. Bar. mihi nō placet. p̄pterea glo. in d. l. mes-
uius. s. seruus. soluit alio mō z dicit, qz iste leges nō sunt cōtrarie,
sed loquunt in diuersis terminis. cōtrariū loquit de pecunia pro-
pria dñi, aut de pecunia debita dñi ista sol. etiā nō est bona: qz nō
est dare rationē diuersitatis. C. Blo. in ver. neg. gest. opponit z dus-
pliciter soluit, teneas quā vis sol. vtrqz est bona, nō me extēdo, et
aduerte qz glo. Bart. z doc. cōcludūt qz ista lex loquit de act. neg.
gest. qz non cōpetit de iure cōi, sed de iure speciali ex eqtate. Trium
vult. Bar. j. in vlt. pte huius. l. in pe. col. z aptius in vlt. z ibi dicit.

- 1 An sit necesse in reuocatione mādātū, qz procurator sciat.
- 2 An lex vel statutū loquēs in actu liberatorio, habeat locū in actu
obligatorio.
- 3 Si non valet principalis cōtractus, an valeat accessorium.
- 4 An ex cōtractu pupilli sine tutore oriāt obligatio naturalis.
- 5 Bonū est argumentū a mandato speciali ad vniuersale.
- 6 An ex pecunia nuntij queratur dominium dñi.
- 7 An nuntius mortuo dñi possit in aliā transferre dñum.

Quas vero.

Primo ponitur vna decisio. Secundo
decisionis cōprobatio per simile. Terc-
tio remouetur obiectio. Quarto ponitur illatio ex predictis. Secū-
da ibi: nam z si tibi. tertia ibi: neque enim. quarta ibi: quare. C. An
tex. ibi: quare si nulla stipulatio interuenisset. vult dicere tex. qz
quando Stichus post mortem domini pecuniaz mutauit, ad hoc
vt contrahatur mutuum naturale requiritur translatio domini,
sed Stichus nō potuit trāsferre dñum pecunie, nisi pro parte pro
qua est heres. z p̄sequenter dñs. et sic nisi pro parte sua nō potuit
contrahi, nisi stipulatio interuenisset, quo casu cōtrahitur mutū
ciuile, etiā si dñum nō trāsferat, qz in mutuo ciuili qd fit in tali
stipulatione, nō curamus de translatione dñi. l. si ex precio. C. eo.
dixi in. l. singularia. sup. glo. fi. s. eo. z sic nota diligenter ex ista ter-
tia parte, qz vbi agit de dominio transferendo, ibi nō fit differen-
tia, an quis sit ignorās vel sit scīēs: qz cū si quis ignorat dñm mor-
tuum, tñ ista ignorantia nō facit, qz dominium possit transferri: vt
hic in verb. nam z si tibi. C. Ho. primo, qz ille qui errat, tñ mutuan-
do trāsferit dominū, quomodo istud procedat habetis hic glof.
meliorē de iure: an z qz errans trāsferit dominium. C. Ho. secun-
do ibi: mortuo me: hic esse text. valde not. Ad hoc vt reuocatio
mandati que fit tacite p mortē dñi habeat effectū, non est necesse
qz Stichus vel procurator istā reuocationē sciat. imo etiā eo ignor-
ante reuocatio habet locū. Quid aut sit in reuocatione expressa
nunquid sit opus intimare procuratori: l3 Bald. z Bau. hīc exa-

minent, non est materia istius. l. sed late examinant Lano. in. c. ex
parte. de rescrip. Bar. z doc. in. l. j. C. de satisf. habent Lano. glof.
magistrā in cle. j. de renū. z est alia no. glo. in. c. h. de procur. in. vj. z
in istis locis tradit regula: reuocatio procuratoris facta expresse
non nocet, nisi sit intimata pcuratori z parti aduerse z aliquādo
iudici. vt est glo. in duobus locis p̄alleg. fallit in vno casu singu-
lari, qñ ego constitui pcuratorē specialē ad cōtrahendū matrimo-
nium cum tali muliere q est in alia ciuitate: pone pcurator est in
itinere, dñs reuocat: z tñ nō intimat procuratori: procurator con-
trahit matrimonium noie meo, matrimonium valet: l3 non intus
maueriz pcuratori. de hoc habemus glo. in. l. i. sufficit. in verb. pos-
se. ff. de spō. sed illa glo. nō fuit recordata qz Lano. habent de hoc
casum expressum in. c. fi. in ver. fi. de procur. in. vj. ad hoc etiā adde
tex. in. l. si mādasseim. ff. mādā. iunctis his qz dicā statim in glo. sup.
xib. si tibi. C. Ho. tertio in x. neqz em. hīc esse tex. qz lex vel status
tum loquens in actu liberatorio, nō habet locū in actu obligato-
rio: ratio est p̄pter vulgarā regulā, qz fauorabiliores sumus ad lis
berandū qz ad obligandū. cōcor. habes in glo. z text. in. c. ex literis.
de pba. z glo. no. in. c. cū sint. de reg. iur. in. vj. declarat glof. et ma-
gistrāliter Bar. in. l. de die. in pñ. ff. qz satisf. cog. cū addi. que ibi tra-
dunt. Cōfirmat istud no. dupliciter. Primo, nā cōfessio ad liberā-
dū sine aliqua cā vz mero iure. l. tale pactū. in pñ. z ibi Bart. ff. de
pac. tñ cōfessio ad obligandū sine cā, nihil valet: qz dñs indiscreta.
l. cū de indebito. s. fi. ff. de pba. Secūdo confirmat, qz legatū propter
incertitudinē vitiāt. l. si fuerit. ff. de reb. du. adēptio nō non vitiāt
ratio, qz adēptio est liberatio. tex. est de hoc in. l. iij. s. si duobus.
ff. de adimē. le. qz tex. vt contradicere. d. l. si fuerit. tñ. d. s. rā. de arc.
in. l. si ita scriptum. ff. de leg. j. ostēdit qz nō sunt trierz. d. s. si duo
bus. loquit qñ fuerat relicti duobz titijs separatim. lex nō si fue-
rit, qñ simul. C. Ho. quarto ibi: neqz pignora teneri, si non valet
pñ. actus nō valet accessoria. concor. l. nō dubiū. circa fi. vbi glof.
Bar. z doc. C. de legi. vbi ponit doctrinā. l. eos. C. de vsur. z. l. cūz
patri. vbi vides optimā glof. ff. de reg. iur. iunctis his qz dixi in. l. j.
s. e. dñi tetigi, an officiales possint accipere pignora. Cōfirmatur
ista regula aliquibz medijs. primo p illud qd voluit glo. in. l. si pas-
tronus. s. patronū. ff. si qd in frau. pa. de qua facit festū Bart. in. l.
j. in. l. iij. col. C. de inof. do. declarabo in voce. ad idē bene facit text.
in. l. si. ff. de cōsti. pec. quē reputat sing. Bal. in. l. si ebsen. circa fi. C.
si cer. per. Ad id bene facit glo. in. c. significasti. in gl. fi. de offi. dñe.
Ad id facit quod dici solet qz si nō valet pñ. nō valet etiā p̄es-
cariū in eo appositū. ita Bal. in. c. h. de feu. da. in vicē. l. p̄misso. idē
Bal. in. l. ex testō. C. de fideicō. Contra istū tex. z istud no. moueo.
duas difficultates cōtra. d. l. stipulatio ista. s. alteri. ff. de xib. obl. z
s. alteri. multi. de inuti. stip. glo. vbi cūqz rñdet, qz regula ista pcedit
qñ principalis est cōtra. l. l3 qñ principalis est p̄ter legē. vt in iuribus
p̄is: tñ si nō valet p̄ncipale, valet accessorij. ista sol. in. d. s. alteri
solet damuari: qz qñ ante xbi pōt: pōt negatiua, illa importat
impossibilitate. glo. in. c. j. de reg. iur. in. vj. Barto. in. l. j. ff. de iniur.
rup. et irri. ten. l3 in d. s. alteri. dñs alteri stipulari nemo pōt. Ergo
p sol. vides Bar. in. l. ita stipulatus. magna. i. x. oppo. j. part. pñ.
vbi mouet istā diffic. ff. de verb. ob. sed solu. Bar. ibi nō satisfacit.
Ego puto qz ista sit vera solutio, si nō valet p̄ncipale nō valet acces-
soriū: vt hic. rñdeo put magistrāliter rñdet Bal. in. l. nō dubiū. in
pñ. oppo. C. de legi. qñ qz stipulat alteri, nō valet: qz nō interest: si
stipulet pena illi tertio, nō valeret etiā: qz sicuti non pōt stipulari
alteri p̄ncipale: ita nec etiā pōt stipulari penā: sed si ego stipuloz
dari alteri: z si nō dederit illi stipuloz mihi dari penā, valet tunc:
qz interest mea mihi acquiri penā. Cōsiderabis tñ tu prouecte, qz
verba in illo. s. alteri. vident refragari sol. Bart. in. d. l. ita stipula-
ta. in. x. oppo. Secunda difficultas est magis p̄ope ad tex. dicitur
hic, qz iste Stichus nō trāsferit dominium pro parte coheredum:
z p̄sequēs, nō valet pignora: cōtra, ad hoc vt datio fideiussoris
z pignori valeat: sufficit obligationē naturālē subesse. l. j. ff. de fia-
deiul. De pignore est tex. in. l. p̄ retentionē. C. de vsur. in casu istius
legis, iste Stichus mutauit z accepit pignus: l3 mutū nō valeat
qz nō trāsferit dñum: tñ p̄sensu vtriusqz orta est naturalis oblig-
gatio. l. Stichū aut paphilū. s. naturalis. ff. de solu. rñdet Bart. in
p̄ctu mutui si nō trāsferit dñū nō orit naturalis oblo: id pignora
nō tenere. alle. Bal. in. l. rogasti. s. si tibi. vbi dixi. s. eo. istā natura-
lis orit tñc solo p̄sensu in cōtractibus q solo p̄sensu p̄untur: l3 in
his in qbus regit trāslatio dñi, si nō trāsferit dñum non p̄hatur
etiā naturalis obligatio: l3 interueniat vtriusqz cōsensu. z istam
difficultatē nullus alius tāgit hic p̄ter Bal. vñ hoc loco inciden-
ter cōmemorasse non pigebit. habemus alibi qz pupillus q sine
tutoris autoritate p̄rit, obligat naturalr: l3 nō obligetur ciuilitr.
l. j. ff. de noua. z ibi nō doc. z tñ alibi traditur regula, qz vbi lex res-
sit z phibet aliquē p̄ctu vel actū fieri, nō valet si fiat, nec orit ciui-
lis nec naturalis obligatio. l. si nō forte. in pñ. z ibi doc. ff. de condi.
indebi. z. l. cum lex. z ibi Bart. ff. de fideiul. l. non dubiū. vbi do-
oēs not. C. de legi. sed in proposito. lex prohibet pupillum cōtra-

here siue cū pupillo cōtrahi sine tutoris autoritate: ergo videt q
nō oriat naturalis obligatio ex cōtractu inito cū pupillo: huius
timore. Bart. in l. i. in iij. col. ff. de noua. quē alij ibi sequunt, dicit.
q nō est phibitū a lege cōtrahere cū pupillo: z q lex cōtractibus
pupilloz nō assistit. nec etiam resistit: merito ex tali cōtractu natu
ralis obligatio. z pupillus obligat naturaliter. Ego valde dubi
to q Barto. dicit contra casum. l. contra iuris ciuiliū regulas. ff.
de pac. in pñ. vbi lex resistit cōtrahi pupilloz: z dicit tūc fieri contra
leges. nō autē preter leges: z sic resistit: aliqui exponunt ibi cōtra. i.
preter: q valde durū est. ego crederem verū esse. q lex resistit cō
tractibus pupilloz: z cū phitur cū illis. puto fieri cōtra legē. p cas
sum. d. l. i. qtra iuris ciuiliū regulas. ff. de pac. de quo Bar. nō fuit re
cordatus: non tñ nego. qn pupillus obliget naturaliter. per. d. l. i.
de noua. cū cōcor. q illud qd dicit. q q lex resistit cōtrahi vel actui. nō
oriat nec ciuiliū nec naturalis obligatio. illud verū est. q lex sim
pliciter resistit z phibet z non vltra pgreddi: sed vbi lex resistit et
vltius pcedit pfirmando actū. vel alia lex pfirmat. tūc bene oriat
naturalis obligatio. sic in pposito. l. i. ff. de noua. pcedit vltius
z pfirmat cōtrahi pupilli. vt ex eo oriat naturalis obligatio: l. z alia
lex resistit cōtrahi pupilloz z diceret fieri q leges zc. p doc. Bar.
z cōter doc. in l. nō dubium. C. de legi. z per doc. in l. posthum. C.
de bo. pos. qtabu. nisi ita respondeas. vix z cū magna difficultate
poterit defensari regula. z doctrina Barto. ibi in l. i. ff. de noua.
Altra pdicta nō. noto. q q ignorat se esse dñm cū sit dñs: tamē
trāfert dñm p parte pro qua est dñs. Et vltra scribētes not. sin.
ex isto tex. q l. qd velle dñe mutui in tota summa: tñ si nō pōt
in tota cōtrahere. saltem cōtrahit mutui in illa parte in qua pōt.
cōcor. tex. in l. nā z si fur. s. si. s. eo. z ex hoc collige limitationē ad
regulā. l. nō ois. in prin. s. eo. vbi dicit. q mutui nō phitur vbi nō est
animus: nā intelligit q in totū deficeret. C. i. Ro. etiā ex ver. naz
z si tibi. q bonū est argumētū a mādato pticulari. ad mādātū vni
uersale. z sic est tex. cōtra eos qui dicit. q est differentia: sed debes
dicere q equiparant quo ad translationē dñi. C. l. in pñ. alie
natas esse primo opp. cōtra tex. scō respōdet vno modo. tertio re
spondet alio. quarto ponit verā distinctionē z solu. scō ibi. sol.
fm Jo. tertia ibi alij dicit. quarta ibi: tu autē distingue. C. Ro. z
signa istā glo. q est magistra z ordinaria z melior de iure. z Bart.
hic nihil addit. C. l. in verbo nā et si tibi. pmo declarat tex. scō
op. z soluit. tertio etiā opp. z so. Bar. istā gl. in iij. z iij. parte multū
no. z exclamat vt dicā nūc. secūda ibi: z dicās. tertia ibi: sed certe.
Prima pars glo. clara est. In scōa parte videbat q non impedi
ret translatio dñi pecunie mutuate ppter mortē dñi p. l. hoc iure.
s. si qd dederit. ff. de dona. vbi si dedit tibi pecuniā mutuo hoc pa
cto q eam numeres titio cui volo esse donatā: certe si me mortuo
numeres: siue scias me mortuū siue ignoras. transfert dñm. C. l. re
spondendo distinguit: z eā pro notabili signat Barto. z dicit. q si
data est pecunia nuntio ad numerū: ita q translatū sit dñm in
nuntiu: z tūc etiā mortuo dño pōt transferri dñm in accipientē:
sed hic fuit data tanq spēs: z sic etiā mortuo dño dñm non est
trālatū in stichū: ergo nec ipse stichus numerādo alij pōt trāfer
re dñm. nisi pro parte pro qua est heres. Sed aduerte q qd tum
ad. s. si qd dederit. non est opus ista solutione: q ille tex. loquit in
casu claro. qn stabat dñm pecunie trālatū esse in mandatariū.
C. In ea. gl. ibi: quā in aliū trāferre postea pōt. Pro clara intelli
gentia huius ptis gl. reassumo materiā in dubiū. q est vtilis z quoti
diana. Qñ dñs dat pecuniā alicui vt eam mutuet alijs vel donet.
vel vt aliter trāferat dñm: videndū est nunqd dñm huius pec
unie sit translatū in istū nuntiu. Scō videndū est nunqd iste nū
tius mortuo dño ante q nuntius det. si postea det. trāferat dñm.
C. Circa primū debes aduerte plenius q gl. dicat. aliqui trā
ditur pecunia nuntio nō simpliciter: sed ex aliqua cā ex qua trans
fertur dñm: z hoc casu nō est dubium quin trāferat dñm: z nō
est dubitandū q dño mortuo pōt nuntius alij dare z trāferre do
miniu. in istis terminis loquit. l. hoc iure. s. si quis dederit. alle. in
glos. ff. de do. l. z glo. dicat aliter. Aliqñ z scō dñs dat pecuniā
nuntio simpliciter. prout tota dñe sit: z in hoc dicit no. Bar. z mul
tum pōderat. z teneas cordi verba Bar. q si ego dñs tradidi nū
tio pecuniā ad numerū: isto casu cōcludit cū gl. q dñm istius
pecunie intelligit translatū in ipsuz nuntiu: z l. z Bar. nihil allegat
ad hoc. tu allega meliorē tex. de iure. l. in naue saupheli. ver. idēz
iuris. ff. lo. sed si ego do nuntio pecuniā nō ad numerū: sed in sacculo
vel sigillatā: tūc intelligā nō esse trālatū dñm in nuntiu. Nō aperit
iam Bar. qd in dubio. quādo nō apparet vel ad numerum vel in
sacculo. Bal. in l. incendiu. C. eo. titu. supplendo. dicit q in dubio
psumit fuisse datā ad numerū: z sic intelligā trālatū dñm. Nō.
tamen q fortiter obstat. tex. in l. si cū filiusfamilias. s. l. si quis dona
turus. ff. de dona. Ro. bñ verba Bar. z l. z Alex. pōderet q Bar.
alibi videatur voluisse contrarium in l. si procura. falso. in. iij. q.
ff. de condi. ob cau. z Bar. clarius. in l. falsus. in. vlti. col. C. de fur.
Aduertendum est q Bar. non fuit sibi contrarius: nā hic loquit

qñ dñs dat nuntio suo. quo casu intelligit translatū dominii zc
in alijs locis loquitur qñ qñs tradidit nuntio non tanq suo sed
alterius. inter quos casus est magna differētia. vt est text. in l. i. sed
interim. s. si vxor. ff. de do. inter vi. z vro. Et cum opt. Barto. hic
transiunt etiā Raph. Ful. z Ro. hic. in meis lecturis: l. z aliter re
ferat Alex. et si dicās qñ dñs dat pecuniā nuntio z eā numerat
quomodo est possibile q trāferat dñm cū nuda traditio siue
causa nō sit potens ad trāferendū dñm. l. nunq nuda. ff. de ac
qui. re. do. potes dicere q subest causa qñ dñs tradit pecuniā vni
vt det alteri. Vel secūdo respōde q regula que habet. q traditio
nuda nō est potēs ad trāferendū dñm pcedit in speciebus z in
alijs rebus preter q in pecunia numerata: q eo ipso q sibi nume
ratur videt sibi concessum ea vti vt tantūdem reddat. Ex pcedi
ctis inferas pro te ad scōam. q. Nunquid nuntius mortuo dño pōt
sit in aliū trāferre dñm. Ista doct. Barto. in practica magne
utilitatis est: z facit ad aliā qñē que als fuit de facto Bonon. qñ
iuuenis ille fuit suspensus. Flo. z Joā. de imo. non potuerunt de
fendere eum. Quidā mercator exercebat mēsam z banchum non
per sesed per quēdam iuuenē: dedit semel centum ducatos isti iu
ueni. vt eos daret sempromio: iste iuuenis tenuit pro se z conuers
tit in vsus suos: postea mercator interrogauit sempromiū an re
cepisset illos centum aureos. ille dixit se non recepisse: mercator
accusauit de furto illū iuuenē: q ptractasset pecuniā suā. Imo. in
l. si tibi dederim. de do. z in l. cassius. de sol. refert q ipse conabat
defendere illum iuuenē. et tñ nesciuit tantūz allegare quin fuerit
suspensus. Ego puto q ad defendendū illū iuuenē. nihil melius
potuisset allegari q doctri. Bar. z glo. hic. nā si ille mercator de
dit iuueni centū aureos z numerauit. vt semp sit trālatum dñm
si trātulit dñm. iuuenis nō poterat cōrectando facere furtūz:
q cōrectabat rem suā z non alienam: z furtū est cōrectatio rei
aliene. l. i. ff. de fur. p doc. Bart. hic. pro qua optime facit text. in l.
in naue saupheli. ver. idēz iuris. ff. lo. Et adiuuat doct. Bald.
in l. incendiu. p. allega. Et credo q si Flo. z Imo. allegassent
istam doctrinā. facile defendissent illū iuuenē: tñ cōtra illū iuue
nem est tex. ad literam. propter quē fuit iuuenis suspensus. text. in
l. si is cui. C. de fur. ppter quē tex. doct. Bar. reddit summe dubia.
Ad idēz est tex. in l. si quis vxori. s. idēz iul. ff. de fur. ad que ius
ra difficile est respondere p que valde dubito de doc. Bar. hoc est
verum q Joā. Imo. in. d. l. si tibi dederim. z in. d. l. cassius. respon
debat. q illa iura non faciunt q loquunt qñ dedit pecuniā nuntio
vt illam et redderet: tñ non intelligitur trālatum dñm: tñ
non caret diuinatione z restrictione ad illū tex. Ego responderem
aliter tenendo doct. Bar. z dicerē. q tex. in. d. l. si is cui. qñis tex.
non aperiat per punctū rationis: dico q necessario debemus in
telligere q nō erat data pecunia ad numerū: q si fuisset data ad
numerū. fuisset trālatū dñm. z nō potuisset nuntius furtū faces
re rei sue. p text. in l. in naue saupheli. ver. idēz iuris. ff. lo. tamē doc.
Bart. in l. incendiu. q dicit q in dubio presumit data pecuniā
ad numerū. est contra illū tex. in ver. idēz iuris. quē no. z pondera
contra illā doctrinā Bal. In fi. glo. istū finē gl. multū not. z signat
Bar. z dicit. q p istā glo. limitant oia iura que volunt. q mandas
tñ re integra morte mādātis extinguit: vt dixi. s. in. iij. particula.
illa regula limitat vt procedat. qñ mandatū est voluntariū hoc
est. qñ mandatur aliquid quod pendet a voluntate mandantis.
Sed si mandas aliquid qd mandans tenebat facere: z sic est mā
datum necessariū. tale mandatū nō reuocet morte mādantis. tex.
est in l. fundi. s. itē si amicus. ff. de acqui. pos. idēz tenet Ludo. ro. et
do. Alex. hic. z Bar. Imo. z Alex. in. d. l. fundi. s. itē si amicus. et
Bar. z moder. in l. iij. s. sed si quis. ff. de dona. Lyn. Bal. z alij in l.
mandatū. C. mād. z est vera z cōis cōclusio. q mādātū necessariū
non reuocat morte mādātis. Est verū q aliqui tenuerunt cōtra
rium quos refert z reprobat Alex. hic: videas per te. z in. d. l. fundi.
di. s. itē si amicus. Et pro ista cōi opi. moueo. nā ratio quare mā
datū extinguit morte mādātis: est qñ mandans moritū re inte
grat intelligit tacite reuocare mandatū fm Bart. in l. moze. in
vlti. col. ff. de iur. om. iudi. sed ego habeo. q qñ aliquis mādāt ali
cui illud ad qd de necessitate tenet. q etiā si vellet expresse reuocare
re mādātū. non posset. l. si quis prohibuerit. ff. de publi. ergo mul
tominus tacite poterit reuocare. Et tenendo istā partem ostēdo
quod solutio que solet dari ad l. fundi. s. item si amicus. in versic.
pe. in alternatiua ibi posita. ff. de acqui. pos. est bona. dum dicit
do. ibi maxime Bar. qd illa alternatiua aut. debet exponi pro z.
illud enim sepe fit: vt dicit tex. in l. sepe. ff. de verbo. sig. z quod ibi
illa alternatiua aut: debeat exponi pro z. probat q si ibi mādātū
extingueretur per mortem domini. frustra loqueretur ibi tex. de
prohibitione heredum. q siue prohiberent: siue non esset reuoca
tum mandatū: ergo requiritur scientia mortis domini. z pro
hibitio heredum copulatiue secūdo probat q vt dixi in tex. vbi
cūq agitur de domino trāferendo. non est differentia an sciat
mandatarius dñm mortuū vel ignoret: vt est tex. in ver. nā z si. ne
ergo ille

ergo ille tex. sibi ppi dicit et huic legi, dz ergo illa alternatiua
resolui in copulatiua: z sic erit ibi casus, q sola mors, nō hz indu
cerenocatiōem mādātū necessariū. Tenēdo ergo cōem opi. pclu
de regulariter, q mandatū necessariū nō reuocat morte mādāns
tis: z sic tacite: fm doc. hic: z doc. in l. fundi. s. itē si amic⁹. Adde
q mandatū necessariū nedū non reuocatur per mortē mādāns
tis tacite: imo nec expresse: z ideo, si dñs mādāt pcuratori vt ven
dat z tradat emptori, pcurator vedit ante q tradat, dñs expresse
phibet ne tradat: non erit reuocatum mādātū, z pcurator pos
test tradere, nō obstante expressa reuocatione, z si tradit trāsfert
dñum. tex. est de hoc solennis in l. si quis phibuerit. ff. de publi.
l. limita z intellige istā cōclu. pcedere, qñ talis necessitas est p̄cisa
vt in veditore: si aut necessitas non est p̄cisa: sed causatiua, man
datū nō cēset mere necessariū, z extinguit morte mādātis, sicuti
si esset mere voluntarium. tex. habes in l. si pcedente. in prin. ff.
man. iuncta. l. si defunctus. ff. de pecu. p que iura ita limitat Bar.
in l. q. s. sed si quis. ff. de dona. z ex hoc infero q est necesse p̄sup
ponere q in d. l. fundi. s. itē si amic⁹. veditore esset dñs rei vendite
z q habeat facultatem rei tradēde: z q p̄cise teneret tradere, als
mandatū nō diceretur ibi necessariū p̄cisu. ¶ Scdo not. l. si
mita p̄dictā cōclu. pcedere qñ talis necessitas imminēbat alicui
principaliter: secus si non principaliter imminēbat: sed ratione
officij qd qd gerebat, isto casu mandatū morte extinguit. text. est
z exemplū in l. si epistolā. z ibi Pau. z Moder. ad hoc notant. ff.
de acq. here. Ludo. ro. in d. l. fundi. s. itē si amicus. in j. col. z idēz
L. hic in pe. co. vbi etiā ad hoc addit tex. in l. si. de pecu. z Alex.
in l. neqz tuto. C. de pecu. ¶ Tertio no. limitat q mandatū nes
cessarium non extinguitur morte, qñ mandans ex necessitate des
cesserit cū aliquo herede q defunctū representaret: sed si nullū her
redē reliq̄set: eo q nullus vult habere hereditatem ēt fiscus tūc
q nullus est cuius noie posset mandatū exeq. tale mandatū extin
guitur, nō p mortē: sed q nullus est cuius noie exequat mādātū.
ita pbat tex. singulariter in l. i. C. de act. z obli. quē tex. feci singu
larē ad aliud in h. parte huius. l. z ita in spē dicit Bal. in d. l. i. in
j. col. idē tenet Ludo. ro. z alij ad Moder. post eū in d. l. fundi. s. itē si
amicus. in j. col. z istis fallentibz adde q dixi. s. in j. parte. ¶ Et
in verbo teneri. primo assignat rationem ad tex. secūdo ponit di
ctū p qd respōdet tacite qñi. tertio format qñem z se remittit.
secunda ibi: sed cōsumptione facta. tertia ibi: sed non aperit cui.
¶ In ea. gl. ibi: s. j. dicā in gl. q incipit, generaliter. z in gl. idē z si
habetur, errat gl. q nō ponit ibi s. sup gl. pcedenti illā in p̄b. non
eque. s. ille gl. nō loquunt in his terminis: q loquunt qñ interue
nit stipulatio, z sic v3 mutuū z est ciuile: nos loquimur qñ nō inter
uenit stipulatio, s. cōsumptio. z Bar. hic v̄ dicere, q cōsumptio
nihil operari habet qñ ad coheredes: qz leges q dicunt consum
ptione facta recōciliari mutuū pcedūt, qñ numeratio fit noie pro
prio: s. hic fit noie defuncti: z haberet actionē p parte p qua sunt
heredes: et si nollent ratificare, actio acquireret in totū fisco p
l. si absentis. C. eo. tit. sed ipse tenetur coheredibz: quia effectus lo
cupletior. de quo an Bar. dicat verum, dicitur statim.

- 1 An sententia vel quid aliud valeat in fauorem mortui.
- 2 An seruus acquirat hereditati iacenti.
- 3 Non entis nulle sunt qualitates.
- 4 Heredes sui an presumantur scire contēta in testamento, z quid in extraneis.
- 5 Socj in diuersis ciuitatibus exercentes dicūtur adinuicem ins
titutores.
- 6 Possidens z possessus an idem sint.
- 7 Hereditas iacens equiparatur bonafidei possessori.
- 8 Hereditas adita nō dicitur amplius hereditas: sed bona patris
monialia heredis. y.
- 9 Stante statuto, q femina existētibz masculis non succedat, an
mortuo vno ex masculis ei possit succedere.
- 10 Similiter quid si renuntiat hereditati paterne z materne, an ta
men succedat fratri adeunti hereditatem patris vel matris qui
postea decessit.
- 11 An datio coheredis extranei, tollat suitatē, ita q non sit neces
sarius heres.
- 12 Quando sit dare hereditatem iacentem.

Quod si stipulatus. Diuidit in quinqz par
ticulas secūdm Alb.
Bar. et doctores communiter. Primo loquitur quando sit
chus stipulatus est nominatiu cōmō mortuo. Secundo quan
do stipulatus est sibi, z hereditas non erat adita. Tertio quando
post aditam hereditatem coheredes sciebant. Quarto quando
ignorabant. Quinto infert ex predictis vnum mirabile secunduz
Bar. secunda ibi: q si sibi dari. tertia ibi: post aditam. quarta
ibi: q si proponatur. quinta ibi: quo quidem casu. Et aduerte in
ista quarta particula dum dicit tex. quod si proponatur cohe

redes ignorasse, potest adhuc idē respōderi, vt nō intelligas idēz
put in vers. pcedenti, qñ coheredes sciebant, put intelligebant
Yaco. Bal. z Odo. quem Barto. in pe. col. refert z reprehendit
ppter aduersariuam, q si nō pōt sic intelligi text. nam aduersatis
ua debet aduersari pcedentibus in iure z in facto. vt ait Bart.
in l. hoc amplius. s. de his autem. ff. de dam. infec. ideo debes in
telligere idem put in ver. q si sibi. qñ hereditas erat iacens. ita in
telligit glo. hic: in verbo respondere. etiam in verbo non eque. et
iste est communis intellectus: nec obstat q relatio debeat fieri ad
prima. qz est verum, nisi aduersatiua obstat. nec obstat q q pos
sidentur non potest possidere: quia verum est fm veritatem: sed p
fictionem aliud inducitur: vt dicit glo. si. z Bar. ¶ Nota ex tex.
ibi: pculdubio inutiles esse stipu. ¶ Si seruus ignorans dñm esse
mortuuz, noiatiu stipuletur dñio mortuo stipulatio est ipso iure
nulla: quia cōfertur in psona eius qui non est in rerū natura. con
cor. l. si seruus cōis. s. si seruus a patre. ff. de stipul. ser. alle. in glo.
Et ex hoc correlative inferas, q actus fauorabilis collatus in pso
nam dñi iam mortui, nihil valet. Et ex hoc sequit, q sicut snia las
ta q illum q iam mortuus est: est ipso iure nulla. l. in summa. s. fin.
ff. de re iudi. l. pen. ff. que sen. si ap. ref. eo modo, si snia esset lata in
fauore eius: z p eo q iam est mortuus, nō valet: nihil pdest heredi
fm Pau. z Alex. hic: probat arguendo fauore libertatis in l. cū
quasi. in prin. ff. de fideicō. lib. p quem tex. dicit singulariter Bal.
in l. i. in prin. q idem est fauore ecclesie. et de materia remitto me
ad doc. in d. l. in summa. s. si. ¶ Ho. secūdo ibi, ita hereditati quoz
qz hic esse casum qui fm glo. non reperitur alibi. ¶ q p seruus qui
ignorabat se liberum z institutū acquirat hereditati iacenti ex re
hereditaria, sicut acqueretur alteri bonafidei possessori: et est cas
sus mirabilis fm Ang. z apud cano. inuenio q Bal. sepe facit fe
stum de isto tex. z reputat singularem in. c. quia ppter. in. viii. col.
de elec. z in. carē cū qd. circa si. de resti. spo. z in. c. ex lris. in. vi. col.
de pba. Et si dicis in quo est mirabilis iste text. responde: qz heres
ditas nō pōt possidere: qz est qd inanimatū. dicit tex. in. l. i. s. sces
uola. ff. si qd testa. lib. esse ius. sue. si non pōt possidere qñ pōt dici
bonafide possidere mirabilitas est in hoc: qz p legem fingit bona
fide possidere: eo q qualisqualis possessio fingitur esse penes eā,
l. gerit. in verbo qualisqualis. de acq. here. q est ad hoc singu. fm
Ludo. ¶ Ho. iij. in p̄bo. qñ tūc. no. regulā ad quā alleg. istuz text.
non entis nulle sunt qualitates. facit bene tex. in l. si seruum mihi.
s. j. ff. de act. emp. facit tex. in. c. j. vt ecc. benefi. z glo. in l. si arbitet.
in si. ff. de proba. multos alios tex. ad hoc alle. hic Pau. de cast. et
Ludo. ro. sed qz parū faciūt nō refero. Et aduerte qz do. Alex. hic
inepte facit, ponendo istud no. p primo: qz non colligitur ex princi
pio sed ex tertia particula huius v̄ficu. Itē ad illud nota. adde q
similr nō pōt esse frigiditas sine substantia vel subiecto. l. i. et ibi
Bar. ad hoc no. ff. de viufr. l. pōponius. s. si. ff. de acq. pos. ¶ Item
non pōt quis cognoscere accidens sine subiecto siue substantia. ita
p̄stū tex. dicit Bal. in l. i. C. de bo. pos. fm tab. z in l. omnium. C.
de test. ¶ Ho. quarto ibi: q forte ipsi quoqz ex necessarijs fuerint.
hic esse tex. no. de quo Bar. hic facit magnū festuz et dicit nunq
bliuiscaris: qz heredes necessarij (vt sunt serui) nō p̄sumuntur
scire ea q continent in testō. Rō. qz lex eos etiā ignorantes z inuis
tos facit heredes. secus est fm Bar. in extraneis: quia extraneus
presumit scire cōtēta in testō. alleg. Bar. text. in l. cū heres. ff. de
lib. leg. q non pbat necessario. z glo. magistra. in l. qdā. s. fin. ff. ad
treb. Et per hoc infert Bart. z hec est vtilitas, q filij instituti he
redes a patre nō nō p̄sumunt scire cōtēta in testō: eo qz sunt sui
z necessarij heredes, z lex eos facit heredes etiā ignorātes. ad hoc
alle. tex. qui etiā parū pbat in l. questū ff. de acquir. re. do. z dicit
ita tenere Jac. de are. z sic vult Bart. esse differentiā inter extra
neos z filios suos z necessarios. ¶ Per hoc infert Bart. cōclusiue.
qz plures filij diuidētes hereditatē paternā inter se cū renūtiatio
nibz z clausulis vniuersalibus, nō intelligunt remississe fideicom
missuz inunctum a patre in testō. qz in dubio p̄sumunt illud igno
rasse, qz filij instituti a p̄e p̄sumunt non habere notitiā cōtētoz
in testō: secus in extraneis heredibus qui non possent alias adire
hereditatē, nisi essent certi p inspectionē testamēti: istud idē tenet
plenius Bar. in l. qui rome. s. duo fratres. in. iij. q. princi. vbi late
Moder. ff. de ver. ob. bar. z Ang. in l. tres fratres. ad si. ff. de pac.
Ang. hic: z Ang. z Imo. in l. si seru⁹ testō. ff. de stipu. ser. z Pau.
de ca. in 2. si. xc. inci. qz dubia supra formata. ibi simpliciter t3 cum
Bar. idē t3 Alex. z plenius in d. s. duo fratres. sed bald. hic in pe.
colū. recedit ab opi. bart. hic z dicit, q inter filios z extraneos he
redes nō dz cōstitui differentiā: vt facit bart. sed post immixtionē
hereditatis factam p̄sumuntur habere notitiā testamēti: z tūc
post aditā vel immixtionē qlibet heres p̄sumit scire cōtēta in
testō. z testm vidisse. idē tenet Bal. in l. cetera. s. si. ff. de leg. j. z istaz
opi. t3 Alex. sibi qñus in 2. si. iij. lib. h. incip. videretur inspectis.
in. xiiij. col. qz opi. Bar. tenet Rapha. ful. z Pau. de ca. hic in vlti.
col. z latius contra Bart. audacter consuluit Pau. de ca. in cōsi.

incip. clarum est in iure. Nam in quantum Bart. vult qd filij in
stituti nō psumunt habere notitiā eorū qd ptenent in testō p̄ris: qz
sunt sui heredes, et lex facit heredes etiā ignorantes: et nō psumit
sciētia in filiis nisi p̄bet, in extraneis secus, et certe Bar. visus est
multum alte deficere in hoc fundamento. nā de iure ffoz etiā ex
traneus dūmō esset heres institut⁹ vn̄uersalis, poterat adire her
reditatē, etiā clausis tabulis testamētū. l. j. §. si. ff. de iur. et fac. igno.
hīc tenet glo. §. in. i. parte. in verbo, recitatum: hodie per iura. C.
quibet etiā extraneus institutus vel in totū vel in partē, potest
adire hereditatē etiā anteq̄ aperiatur testamētū. l. j. §. in nouissim
mo. C. de ca. tol. Si pōt adire adhuc clauso testamēto anteq̄ ape
riatur. illud ergo qd dicit Bar. qd extraneus p̄sumat scire p̄tenta
in testamēto: qz insperit testamētū est falsum: qz etiā anteq̄ ape
riret testm̄ poterat adire: ideo idē in extraneo vt in filio. ¶ Pres
tereā iste tex. loquitur in seruo: et p̄sequenter in herede necessario
et sic in eo qui velit nolit est heres, et non pōt abstinere: in isto verū
est qd p̄sumitur ignorare cōtenta in testamēto: sed non est bona
consequētia de seruo ad filiū. qz hōdie filius de iure p̄torio hz
beneficiū abstinendi. §. sed his p̄mittit p̄tor. insti. de here. quali.
et l. necessarij. ff. de acq. here. ergo redactū est ad similitudinē
extranei. l. cū in bonis. ff. de acq. here. Alexā. in. d. §. duo fratres.
defendit Bar. tu videbis an bene defendat: ego p̄sulēdo pluries
secus sum sniam Bar. et maxime qz Pau. de ca. hic t3 qm̄ tñ di
cit qd snia Bar. obseruat in practica. ¶ Nūc vehemēter dubito
p̄ vnū fundamentū cui nō video respōsum: nō est modo dubium
qd extraneus pōt adire etiā ante aptū testamētū: et sic etiā ante
qd sciat cōtenta in testamēto. d. l. j. §. in nouissimo. ego dico qd ad
hoc vt filij vel extranej possint adire, nō est necesse qd inspererint
testamētū, dūmodo sciēt ex qua parte sint instituti, vel a notario,
vel a testibus, vel p̄ publicā famā in ciuitate, ad hoc vt possint cō
ueniri vel conuenire. ista sunt verba Bar. post glo. in. l. is pōt. in
viij. col. ver. ij. dicit glo. ff. de acquirē. here. si non est necesse qd ex
traneus ad hoc vt possit effectualiter adire qd viderit testamētū
satis est qd intellexit se institutū. ergo doc. Barto. non est vera, qd
p̄sumitur scire cōtenta in testamēto: qz istud esset verū si require
ret qd extraneus viderit totū testamētum ad hoc vt possit adire:
sed illud nō requit per doc. Bar. in loco p̄alle. ergo et c. Et ad hoc
vltra Bart. vide tex. in. l. cum quidā. §. qd dicit. v. qd em̄ si solus. de
acq. here. vbi ex vehemēti opi. absqz eo qd viderit testamētum
pōt qd esse heres. Et propter hoc valde dubito de doc. Bar. hic.
Tenēdo tñ sniam Bar. et cōem a qd cōsulendo et iudicādo vt dixi
non esset recedendum. eā limitat Bart. in. d. §. duo fratres. in. iij.
q. vt p̄cedat, qm̄ filius simpliciter dicit se heredē patris: tunc non
p̄sumit scire cōtēta in testō p̄ris: secus esset si filius cōfiteretur se
esse heredē patris ex testamēto: tunc p̄sumeret habere notitiā
cōtentoꝝ in testamēto: qz tūc fm̄ Bar. eadē rō esset put in extras
neo: nam ex testamēto non pōt dicere se heredē, nisi viderit testas
mentū. l. cū in bonis. de acq. here. Et cū illa limitatione Bar. trans
eunt alij ibi. et expresse Alexā. ibi: qui aliud non dicit, sed inuenio
qd Ludo. ro. multum audacter consulendo reprehendit Bart. in
hoc in 2. si. cccxij. incip. pro decisione p̄posite p̄sultatiōis tria ar
bitroꝝ esse discutienda in vlti. dubio. et dicit contra Bar. esse text.
q̄ uitari non pōt in ista. lequiparando necessarios heredes fi
lij put egparat Bar. hic et vbiqz. mihi vñ qd iste tex. nihil faciat
etiā tenēdo egparationē Bar. qz non loquit qm̄ heredes dicerent
se heredes in testō: imo hoc ignorabāt, sed qd Barto. stringit fun
damentū qd p̄ime adduxit: et voluit adducere Ludo. sed nō ita cla
re: nam nō est bona cōsequētia. filius dicit se heredē ex testamen
to: ergo vidit testm̄. et p̄sumit scire p̄tenta in testamēto: qz pōt sci
re se heredē a notario, vel a testibus, vel p̄ famā publicā ciuitatis,
vt lat⁹ supra dictū est. Subdit Bar. et cū eo oēs tenent, qd p̄tēta
in codicillis etiā extranei heredes p̄sumunt ignorare. l. non est fe
rendus. ff. de transac. et idem repetit Bart. in. d. §. duo fratres. in
ij. q. ad fi. Adde ad hoc vltimū tex. no. et reputatum singu. in. l. si.
§. si. ff. de leg. ij. nā debet scire qd bona subiecta fideicōmissio si alie
nant: pōt fideicōmissarius euēniente tpe fideicōmissi reuocare et
vēdicare: est verū qm̄ bona sunt p̄bita alienari in testamento: si
aut in codicillis sit iniunctū fideicōmissum, et sit alienatū, nō pōt
fideicōmissari⁹ vēdicare: sed hz solū regressum qd heredē alienan
tem ad p̄ciū seu estimationē rei alienate, et dicit Bar. in. l. si. §. sed
quia. C. de le. est singularis ad hoc. et Bal. apud cano. in. c. qm̄
frequenter. §. in alijs. vt lit. non p̄te. qd ille text. limitat oīa iura de
mūdo. loquētia de alienatione. et lz Bar. dicat qd sit singu. Adde
similem tex. in. l. quidā ita testamēto. §. si. ff. ad treb. et ibi glo. est ve
rū qd Bal. in aut. res que in. i. not. C. cōia de leg. limitat tex. in. d. l.
si. §. si. vt p̄cedat in terminis in qbus loquitur ille tex. qm̄ maritus te
stator iniungit fideicōmissum heredi in codicillis, et expresse p̄
hibuit ne codicilli aperiātur viuo herede. isto casu verum est qd
heres pretendit iustā ignorantiam et nō potest fideicōmissarius
reuocare: secus est si nō p̄hibuisset aperiri codicillos in vita, quā

limitationē sequitur et declarat Alex. in confi. cccxli. inci. viso pro
cessu causē princ. lib. ij. Adde sex alias notabiles limitatio. ad. d.
aut. res que. quas ponit Alex. in. l. marcellus. §. res q. post Ang.
et Imo. ibi. ff. ad treb. nō pono hic: qz nō est locus hic. ¶ Quinto
principaliter no. ex ver. si. fm̄ Bart. et doc. et qd si sunt plures socij
mercatores vnus negotiationis: et vnus exerceat in vno loco:
alius in alio: isti censentur adinuicem institores et vnus censetur
seruire alteri. Et ad regulam bar. hic adde tex. in. l. sed si hac. §. li
beros in ver. liberta et c. et ibi bal. et Ang. et Pau. de ca. ad hoc no.
ff. de in ius vocā. sed si sunt plures mercatores qd exercent in vno
loco non obligant oēs in solidū: sed qlibet ex suo facto: sed si in di
uersis locis. qlibet cēsetur institor: et obligant oēs in solidum. de
clarat Bar. in. l. si tñ plures. ff. de insti. et plenius bar. in. l. ea. in. vij.
q. ff. de duobus reis. et oēs in. l. cuz de in gal. C. eo. titu. late. ¶ De
ancha. in. 2. si. cccxij. inci. pro clarioꝝ p̄dictoꝝ dubioꝝ examina
tione. cuz alijs 2 cor. de qbus per dñm Alex. hic itē per istū ver. si.
no. Lud. ro. qd si sunt plures dñi vnus ciuitatis vel vnus oppi
di: vnus vt seruire alteri, et sic iurisditio vt esse penes quencunqz
in solidū: et p̄r vnus pōt aliū punire. sed in hoc min⁹ bñ dicit Lud.
qz non pōt vnus dñs punire aliū: qz par in parem et c. Bar. in. l. si.
ff. de re. diui. et bart. in. l. inter tuto. in. si. ff. de admi. tut. ponit Bal.
in. c. j. §. p̄te. ducatus. de p̄bita feu. alie. p. §. ed. Bald. et Ange.
in. l. est receptum. ff. de iurif. om. iur. dicit etiā p̄ hunc tex. Ange.
qd duo reges vel principes possunt ad inuicem esse vasalli respec
ctu vnus loci. ¶ Alimo no. ex isto ver. si. vñ qd videtur mirabi
le fm̄ doc. et qd vnus et idē sit possidens et possessus. istud tñ est vt
dicit glo. si. p̄pter fictionem legis: nā fm̄ veritatem qui possidet
nō pōt aliū possidere. l. sic euēniet. ff. de adu. l. hō liber. ff. de acq.
re. do. facit iste tex. qd ego possum esse vasallus vasalli mei, et inui
cē iurabimus fidelitatē. et ita istū tex. ad hoc allegat bal. in. l. sed si
hac. §. libe. ver. si liberta. ff. de in ius vo. vbi etiam bonus text. in si
mili. ¶ Non omitto duo alia notabilia que colligunt ex isto tex. p̄
mo fm̄ Bal. et Ro. hic: et qd hereditas iacēs egparatur bonafidei
possessori: et vbiqz lex fingit rem inanimatā possidere, semp fin
git bonafidei possessor: qz lex nunq̄ fingit malā fidē: et lz ipsi non
dicāt: rō est, qz nūq̄ pōt cadere fictio legis. nisi vbi egas militat
l. deniqz. et l. nec vtilē. ff. ex quib. cau. ma. ¶ Nota etiā ex isto text. in
telligendo qd hereditas esset iacens, qd hic est text. qd vbi est heres
necessarius p̄ dationē coheredi tollit necessitas. sed glo. hic pure
violando istam dicit qd non erat iacens in totum sed p̄o parte co
heredi. ¶ In verbo qd si sibi. tu aduerte qd leges allegat p̄ gl.
sunt de directo qd tex. nostrū, qm̄ Bar. simpliciter referat glo. et
cū ea sequat: nā ille leges dicit, qd nō est differentia an seruus sit
pulet dñs suo: an sibi: an impersonaliter: an cū seruo oī casu acqui
rit dñs, in hoc text. sit differentia an stipulet dñs iam mortuo: quo
casu nō valet, sed si sibi stipulet valet. ¶ Rñdeo iura allegata in glo.
p̄cedūt qm̄ dñs viuit, quo casu nō est differentia: sed lex n̄ra loquitur
mortuo dño: et tūc est differentia. Et ex hoc collige vnā limitationē
ad iura allegata in glo. vt intelligant qm̄ dñs viuit. Sed qm̄ esset
mortu⁹, stipulādo simpliciter nō intelligit stipulari dño: qz sic as
ctus nullus, et in dubio intelligendū vt act⁹ valeat. l. quoties. de re
iur. et ita no. Lud. ro. hic. ¶ In verbo hereditati. Ista gl. est no.
ad multa, et ex ea elicio et uoꝝ pulchra nota. et p̄rimū est: qd heres
ditas postq̄ est adita p̄ heredē non dicit amplius hereditas: sed
dicitur bona p̄pria p̄p̄ius heredis. et ad hoc bar. multum not. istā
gl. et Moder. hic post Bar. et p̄ ista gl. Bar. allegat duo iura que
non multū faciūt. l. sed et si plures. §. si filio. ff. de vul. et pup. de cla
ro et induco, vbi postq̄ filius adiuit hereditatē patris, hereditas
patris dicit effectū vnū patrimonij cuz patrimonio filij, et ammo
do dicit solum patrimonium filij. Ad hoc etiā allegat in argu
mentum. l. si. ad fi. C. de inoffi. testa. vbi post emancipationem filij
peculiū non dicit amplius peculiū: sed aut reuocat: aut efficitur
p̄pria patrimonij filij. Sz qz leges allegat p̄ Bar. parū faciunt
tu allega tex. melioꝝ de iure in. §. j. insti. de here. qm̄ et differentia.
et similem tex. in. §. j. insti. qbus ex causis manu. non li. declaro et in
duco illum text. idē not. Barto. in. l. si. in. duobus locis. ff. ad tertul.
et in. l. fideicō. ad fi. p̄ri. et in. l. titiū. in p̄ri. ff. ad tre. et in. l. si qd ser
uum. §. si. ff. de lega. ij. Bar. in. l. tutel. in fi. p̄ri. ff. de cap. dimi. no.
Ange. in aut. de non eligē. secū. nub. in p̄ri. p̄ illū tex. et qd heredi
tas postq̄ est adita, nō dicatur amplius hereditas. habes glo. o.
in. l. j. §. vete. in gl. magna. vbi Moder. ad hoc no. ff. de acq. pos. et
glo. in. l. heres per seruū. vbi Moder. no. ff. de acqui. here. et gl. in
l. p̄ hereditarium. ff. de acq. re. do. Alibi tñ habes text. qd imo etiā
post aditam hereditatem: appareāt bona hereditaria. text. est in
l. fin. §. si autē es alienum. C. de bo. q. li. et ibi bal. exp̄sse no. ad hoc
qd et post aditam hereditatē appareat hereditas. sed tu responde
ad illū text. put materialiter inquit bar. in. l. iij. in vlti. colum. ff. de
bo. pos. et idē Bar. in rub. de acqui. here. vbi magis trahter sic inq̄
vbiqz post aditionē hereditatis appellat hereditas, est impro
pria locutio, quicquid dixerunt Fulgo. et Pau. de ca. hic: a qbus
etiā

hereditas post aditionē de
p̄ri monij

etiam dissentit. d. Alex. hic. Et ista regula ita declarata infero nunc in specie in practica ad quatuor pulchras deciss. Primo infero ad illud qd no. decidit Bald. in l. si viua matre. in fi. C. de suis et legi. vbi decidit stante statuto in ciuitate Mediolani, si mulier nubit extra territorium Mediolani, non possit obtinere hereditatem patris: pone anteq. mulier nubere mortu. est pater, filia adiuit hereditatem, postea nubit extra territorium Mediolani nunquid habeat locum, determinat not. Bal. q. no. eo q. statutum qd priuat filiam nubentem extra territorium, d. intelligi de hereditate in futurum deferendam de ea qua in preteritum obtinuit. de hoc alleg. tex. in terminis in l. si. ff. de liber. et no. potuisset meliorem tex. allegare, et vltra Bal. illa sua decisio optime coprobatur ex regula qua vedit: q. filia postq. adiuit hereditatem no. amplius hereditas, sed pro priu patrimonio filie, ergo si postea nubit extra territorium: statutum Mediolani in locum habere no. pot. Et illa decisio Bal. sequit. de ancha. in repe. c. cano. in fi. sed pone statutum de costi. illa etiam sequit. Lud. ro. in q. si. xi. inci. visis ac discussis p. n. et q. si. et in costi. c. ccc. lxx. inci. vt decisio accipiat p. his q. sultatio. R. aph. in d. l. si. s. vete. et in d. l. heres. et ibi d. Frac. de are. et ista est cois. sen. tertia: p. qua adduco duo. Primo, q. lex vt statutum priuat aliquem in intelligit solum priuare in q. rendis, no. in ia. que sitis. tex. est in c. in dei. et ibi Abb. ad hoc no. et in c. cosue. de iudicio. Secundo adduco et ista fuit r. d. Are. in d. l. heres. na. quotiescumq. aliquis priuat bonis propter aliquam qualitate: si illa qualitas supueniat non priuat bonis que sunt. vt probat in l. si fideiussores. si. et ibi Ange. no. ff. q. satul. co. 3. et idem no. Ange. in l. eu. qui. si. ff. de pub. sed pondera, q. in terminis statuti Mediolani est q. in ius t. Bal. in c. 2. ful. in vl. col. de offi. dele. art. 2. co. i. v. loquendi, et aliud no. dicit. + Sz ego declaro istud fundamentum: et fortiter stringit. na. verum est, q. postq. est adita hereditas patris, no. pot. amplius dici hereditas patris, sed fm. eodem vsu loquendi, aliud est, et nos habemus q. statuta debent intelligi fm. eodem vsu loquendi, et no. fm. propriam significationem: q. cois. vsus loquendi derogat proprietati vocabulorum. vt no. Bar. in l. labeo. si. idem tubero. ff. de sup. le. cu. 2. cor. et credere q. si p. baret ita esse eodem vsu loquendi, q. etiam post aditam hereditatem appellaret hereditas paterna, q. ista scia opt. esset tutior: cu. p. rone Bal. in c. cosul. adduco aliam rone: na. si q. d. deremus rone si nate illi statuti, inuenimus. q. no. pot. assignari alia nisi ista, vt bona remaneant in patria: ergo d. haberi pro exp. sa: iuxta doc. bal. in l. maximam vitiu. C. de libe. pte. et glo. in l. q. uis. C. de fideicom. et fm. cois. regulas: etia. in statutis est iusticia extensio de stricta significatione vocabuli ad lata. q. est expressa: sed appel. hereditatis largo modo venit etia. adita ergo et c. cogita. + Secdo ad predictas regulas adde secundo loco illud qd deciderit Lud. ro. + Hoder. vt Alex. in l. si. s. vete. p. glo. ibi. ff. de acq. pos. et est quotidiana decisio: stante statuto (qd vbiq. est) q. existentibus filiis masculis, filia femina dotata no. succedat patri, nec in hereditate patris: pone mortu. pater relictis duobus, vel pluribus filiis masculis, et filia femina dotata: claru. est q. patri succedat solum filij masculi, et filia dotata no. pot. succedere p. statutum: pone q. isti filij adeunt hereditatem patris, no. amplius hereditas patris: pone q. postea moriat vn. ex istis filiis masculis, et nihil habeat in bonis, pter hereditatem patris, n. qd filia p. phibet succedere fratri in istis bonis: dic q. poterit succedere, et statutum no. habebit locum: q. postq. filij adiuerunt: non dicat amplius hereditas patris, sed dicunt bona p. filiorum, et filia no. p. phibet succedere in hereditate fraterna: sz p. phibet succedere in hereditate paterna: sz ista sunt bona fraterna: ergo et c. dicit in Lud. q. non audeat decidere. q. tunc illa qd p. debet in ciuitate Boli. sed d. Alex. decidit p. predicta vt. s. et vltra allegata p. d. Alex. ibi allego in terminis Bal. et miroz q. Alex. no. viderit Bald. in c. j. s. quinctia epis. abb. vel abbat. et c. in vl. feu. vbi fort. maliter dicit, stante statuto de quod. s. filia repellatur a successione patris, et no. repellit a successione fraterna: sed ista est nunc successio fraterna no. paterna vt dixi: istud idem in terminis exp. se decidit et firmat Bal. alias Ful. in l. q. p. an. primo no. C. ad l. fal. p. illu. tex. et Bar. in l. si. ff. ad tertul. idem exp. se decidit. d. Frac. de are. iurisco. sultor etatis nostre p. culdubio princeps. in costi. clxx. incip. in p. n. ti consultatione videndum est: in prima et pe. col. et in q. si. clxx. incip. verum est. in l. iij. col. et in vltima. et istam suam puto indubitanter esse veram, et nullus ita consulere et iudicare per predicta: et etia. q. istud statutum est correctorium iuris cois. contra l. si. C. de libe. pte. ergo d. restringi, vt solum loquatur in casu suo, q. tractatur de hereditate patris, non plusimo fortius tenet. d. Frac. de are. in p. dicto q. si. clxx. i. j. co. vnu. qd est mihi valde mirabile et no. puto ab alio tactu. q. p. dicta pcedit non solum q. hereditas patris fuit adita: sed etia. si no. sit actualiter adita p. filios: sed adhuc sit adita p. heredes filij, q. ex virtute suitatis filius transmittit etia. non aditam, adhuc foror succedit. qd vltimum nunc aliter no. attingo. + Tercio principaliter ex predicta regula inferitur ad illud qd consulunt Ang. in costi. lxx. incipien. do. Zilius vbi consuluit: pone

filia maritatur a patre, et tpe quo maritatur renuntiat hereditati paterne et materne, mortu. pater et mater relictis filiis masculis, et ista filia maritata, claru. est. q. ppter renuntiationem cu. iuramento filia excludit a successione patris et matris. c. q. uis. de pact. in. vi. filij adeunt vtraq. hereditatem, postea mortu. alter ex filiis q. nihil habebat aliud in bonis, pter bona patris et matris: nunquid filia et sic foror p. phibeatur vigore renuntiationis succedere. consuluit Ange. q. non et benereo q. ista renuntiauit hereditati paterne, vel materne: sed ista non est amplius hereditas paterna vel materna: sz est effectum patrimonium fr. atrum, et filia non renuntiauit hereditati fratrum: ergo ad illam no. extendit: et idem in terminis cosuluit Lud. ro. in costi. clxx. inci. circa primum quo querit an renuntiatio d. he. Latherme in p. amo dubio vltra eos pro ista decisione quas puto esse verissimam q. renuntiatio esset simpliciter facta ita qd non sunt alia verba: q. non intelligatur de hereditate que nunc est effecta fraterna. facit ratio, q. renuntiatio iurata simpliciter facta intelligit de reb. sic se habentibus, put. sunt. c. cu. inter. p. Bof. de renun. l. si. ff. q. satul. cog. l. q. seruus. ff. de codi. ob. cau. no. Bal. p. phie in iuramento. in l. si. C. de no. nu. p. et ideo tu in practica debes esse caut. q. facias filiam renuntiare hereditati paterne materne et fraterne cu. iuramento. Educte, q. Lud. in d. q. si. an. primo dubio facit istud fundamentum et allegat. d. c. cu. inter. p. de renun. et p. phiea miroz. qd d. he. meus sic dicat vltra alios. + Quarto principaliter adde illud qd no. decidit Bal. in l. j. an. ij. q. ff. de re. diu. vbi querit. pone filia cu. iuramento renuntiauit hereditati patris, nec in illa hereditate adit feudum: claru. est, q. filia non pot. etiam succedere in illo feudo paterno ppter renuntiationem. Pone qd istud feudum pueniat ad alios fratres, deinde mortu. vnus ex illis fratrib. et filia que renuntiauit, poterit succedere in feudo qd nunc est fratrum non obstante renuntiatione: et finaliter concludit q. poterit. allegat in argumetum text. in l. paulo callimacho. si. ff. de leg. iij. et tex. meliorem. in c. j. de eo q. si. se. agna. de feu. paterno. intellige tamē q. erat tale feudum in quo filia femina poterat succedere si no. fuisset renuntiatio eius: puta, quia pater acquisiuit feudum pro filiis masculis et feminis. Adde etiam ad predicta omnia in q. tum dixi q. hereditas postq. est adita p. heredem, non dicitur amplius hereditas, nec bona hereditaria, na. debet scire, q. postq. heres semel adeptus est possessionem rerum hereditariarum, si caderet a possessione no. pot. amplius intentare petiti. hereditatis. et in hoc multum erratur in practica. ratio, q. in petitione hereditatis veniunt res hereditarie. l. item veniunt. si. fin. cu. l. seq. ff. de pen. he. sz postq. heres semel est adeptus possessionem non trahunt amplius bona hereditaria sed p. phia. Ideo si postea caderet a possessione, non copetit amplius petitio hereditatis: sz rei ven. Ita magistraliter declarat Bart. post glo. ibi in l. j. ff. de fideico. here. p. c. Ange. are. in. s. actionum. in fi. de ac. dum ponit libellum petitionis hereditatis, et ibi aliqui plenius dixi. cu. tu adde gloss. cano. solennem in c. j. an. glo. j. magistra. ad fin. de confes. in. vj. que magistraliter dicit, q. omnia remedia adipiscende possessionis que competunt heredi nunq. competunt heredi qui semel est adeptus possessionem rerum hereditariarum: eo q. non dicunt amplius bona hereditaria: ideo scis q. heredi scripto copetit remedium executiuum. l. si. C. de edi. diu. adri. tol. q. ostenso testamento d. statim mitti in possessionem bonorum defuncti: certe si semel apprehendisset possessionem, no. competeret amplius illud remedium executiuum. l. fin. C. de edic. diu. adri. tol. per illa solenne gl. et istud vltimum ponit Lud. in d. l. si. ad fin. Eodem modo non competet remedium interdicti quorum bonorum fm. illam glo. qua no. intellige et imita vt p. d. Bathe. in. not. lxx. et per hoc est p. secte expeditum primum notabile qd colligitur ex hac glo. + Secundo principaliter not. ex glo. q. si testator instituat seruum pro prium heredem, quo casu dicit necessarius heres: si ei dederit cos heredem extraneu. per hoc no. definit esse necessarius heres et sic datio coheredis extranei no. facit desinere esse necessarium heredem. et ad hoc ponderant Pau. Lud. ro. et Alex. hic istam gl. facit tex. in l. si. ex parte. ff. de acqui. here. q. uis datio coheredis extranei facta filio tollat suitatem fm. eodem suam. l. apud iulianum. sz adem in terminis. si. ad tre. et ad hoc ponderant. s. principiu. huius legis. et ibi feci mentionem de hac glo. + Tercio principaliter no. ex hac glo. fm. Barto. et alios q. q. sunt plures heredes instituti quis per additionem vnus confirmatur testamentu. in totum. l. test. ff. de testa. manu. tui non definit p. hoc interim dici heredes iacens quo ad portiones aliorum. + Quarto ego colligo ex hac gl. limitationem ad regulam gl. in l. cu. hereditas. C. de positi. ubi gl. dicit, q. vbi est necessarius heres, nunq. est dare hereditatem vacantem vel iacentem et illam gloss. multum in no. Bal. ibi: q. si tunc aliquis ageret contra hereditatem iacentem, deberet succumbere: q. vbi est necessarius heres, ibi hereditas no. potest dici vacare, idem tenet Imol. Paul. de castr. in l. si post mortem. in princip. ff. de legat. j. not. Bart. in l. si. alia allegando. ff. de codi. in fi. Ego limito illam

Statuta debet. adde gl. in l. b. no. comendunt. in l. liberos. i. s. no. m. et ibi Bart. ff. de legat. iij. Bar. l. l. ff. de suis et le. Barth. not. lxx. et dicit Abb. l. c. ij. in p. de ar. bi. q. i. o. i. materia etiam odiosa et penali semper d. attendi co. munis vsus loquendi.

In statu tis. Adde Abb. in c. q. fronte. in. j. col. de app.

gl. p ista, vt pcedat qñ vnus solus esset necessarius heres vnuer-
sali: tñc nō posset dici iacens hereditas: sed qñ esset vnus neces-
sarius heres in parte, certe p alijs partib⁹ hereditas dicit iacens
glo. est hic in terminis. Quid autē sit in suo herede, nungd qñ est
liuus heres, possit dici hereditas iacēs vel nō: videas Bar. in l. fi.
ff. de cōdi. insti. vbi allegat infinitas gl. & iura, p hec est pfecte enu-
cleata ista gl. ¶ Blo. in verbo, nō eque. primo declarat ter. scō
p viā notabilis opponit seu querit. Scō ibi: itē nō. q ista glo. res-
putat qñ sequenti gl. ideo hic nō dico: nā aduerte q in pignori-
b⁹ qñ interuenit stipulatio, africanus bñ decidit in tertia parte
principalit: est verū q qñ nō interuenit stipulatio, qd de pignori-
b⁹ nō respōdet clare in ter. gl. hic t3 vnā opī. gl. sequēs aliā: & istam
qñ etatē pōderant doc. & ideo dic vt plene dicā in sequenti glof.
quā capio. ¶ Blo. in v. nō haberēt. primo tacite opponit q illud
qd vult ter. a qñ sensu & fatet qñ. Scō format qñē & respon-
det. Tertia format aliā qñē in qua decidit expresse q ter. & pro-
pterea fm doct. deberet abradi de libris. Secūda ibi: sed cui hoc
casu. Tertia ibi: itē qd est in alijs duob⁹ casib⁹. ¶ In ea. gl. ibi. j.
de acq. pos. l. iij. f. rñso. aduertēdū est, q ista glo. vult opponere q
illud qd ter. annuit a qñ sensu, dicit enim ter. qñ coheredes scie-
bāt, nō possunt dici bonafidei possessores, q nec animū possiden-
di habebant: & innuit a qñ sensu, si ignorassent possent solo aio
possidere, & tñ istud vī falsum. p. l. iij. in prin. ff. de acq. pos. glo. fas-
tet qñ dicēdo q nō d3 sumi argumentū a qñ sensu: tu dic me-
lius, solo aio nō acgrit possessio vt in qñ: sed in hac. l. acquiritur
possessio mediante fictione. l. vt in casu precedenti, qñ acgrit he-
reditati iacenti. ¶ In ea. glo. ibi, vel secūdo dic zc. pro clara intel-
ligentia huius partis gl. circa quam antiq varie locuti sunt. vñ re-
fert hic l. y. in j. z. ij. q. z. rñso. multi laborāt aduertendū est q
qñ gl. pcedit, qñ coheredes stichi aduerint hereditatē, & sciebāt
stichū esse coheredē, quo casu ex stipulatione stichi pōt acgrī co-
heredibus scientibus. vt dicit ter. cui acgreret: tunc pro parte co-
heredum: nam pro illa parte qua est institutus stichus, nō est dus
biū q acgritur ipsi sticho: sed pro partibus aliorū dubiū est. glo.
respōdet q pro partibus aliorū coheredū acgritur ipsi stipulā-
ti: & hoc tenent De. & l. y. pcedens t3 qñum fm doct. Barto.
hic in duabus qñonibus qcordat istas glo. Et cōcor. Bar. trāsēnt
Albe. & Bal. hic eam late reprehendunt Pau. & ea. & Alex. hic.
qui plura effundūt q oporteat: & omīssis leuib⁹ duo distingunt
Bar. dicit Pau. se admirari de Bar. qui dicit expse qtra ter.
responde sustinendo Bar. p ex stipulatione stichi nō acquiritur
coheredibus scientibus, verū est mero iure, qñ non ratificant, sed
si ratificant bene acquiritur ex stipulatione stichi. In alio repres-
hendit Alex. Bar. in quātum dicit: q qñ coheredes ratificāt eis
queritur actio ex mutuo dicit Alex. est falsum: q qñ interuenit
stipulatio ontur actio ex stipulatione nō ex qctu mutui. l. si ita sti-
pulatus. z. l. seq. ff. de noua. saluat tñ Bar. d. Alex. in vno casu vt
hic p ipsum: tu rñde q Bar. nō dicit ori actionē ex qctu: sed so-
lum dicit q acquiritur coheredibus actio, vnde intelligo ex stipu-
latione: alias Barto. loqueret extra terminos questionis, quia in
q. queritur, qñ acgratur actio ex stipulatione, est verū q Bar. in
v. col. in ver. circa quartum & vltimum. dicit q acgritur actio ex
cōtractu sed loquitur Bar. in iij. parte prin. ter. nostri, & sic extra
terminos nostros: ego dico q iste glo. non sunt contrarie sed lo-
quunt in diuersis terminis. Blo. pcedēs loquit, qñ coheredes
ignorabant & loquit de pignori-
bus. hec loquit qñ sciebant de sti-
pulatione & sic de personali actione: & si dicatur q iste glo. ambe
sunt posite in ver. post aditām. & sic non possunt intelligi in termi-
nis diuersis: dico q glo. secūda clare est posita, qñ ipsi coheredes
sciebant, prima non: & si dicatur ergo prima glo. est supflua, dūz
querit cui ex consumptione acquiritur: q dico quod pcedēs lo-
quit in pignori-
bus, qñ non intercessit stipulatio, & sic fm termi-
nos tertiē partis ter. q patet cum glo. dicit actio ex qñuetudine
acquiri & sic in precedenti casu loquit qñ sine stipulatione. ¶ In
fine glo. ista glo. reprehēditur cōmuniter per doc. quia est de dire-
cto contra ter. & vt dicit deberet abradi de libris mñ saluet scōm
Sali. hic in casu qñ coheredes ignorātes nolūissent ratificare qz
in totum acquireretur sticho per. l. si absen. C. eo.

1. Differentia inter fideiussorē simplicē & eum qui promittit in defectum alterius & fideiussorē in indemnitate.
2. Limitatio quando fideiussor in indemnitate ante principalem po-
terit cōueniri.
4. Mulier renunciās omni legum auxilio, an possit pro debito cas-
pi & incatcerari.
5. Verba semper debent aliquid operari in omni materia.
6. Fideiussor fisci an possit cōueniri non facta excussione.
7. Fideiussor an liberetur si debitor efficiatur non soluendo, & cre-
ditor sit in mora.
7. Dictio quominus.
8. Quando creditor sibi preiudicat petendo partem.

9. Quomodo possit fideiussor cōueniri non excussio prius princ-
pali. nu. 10. z. 11.

12. Motorum & sententia equiparantur.

Siego. Ista lex in ver. sed et si cū seio, reputatur
brosūm, & ppterea legit ille ver. altero de quatuor mo-
dis: duo intellectus ponuntur in glo. & duo per docto.
extra gl. Tenēdo intellectū iōānis relatū in gl. qui cōter tenetur:
diuide istūz ter. in duas partes principales put due ponunt prin-
cipales decisiones. Scō ibi: sed & si cū seio egero. Rursus prima
pncipaliter subdiuidit in tres particulas. ¶ Primo ponit decisio.
Scō decisio rō. Tercio limitatio. Scō ibi, aliqñ. Tertia ibi:
at si indicatū fecerit. h. d. fm cōez intellectū. Qui promittit in defe-
ctū alterius, petitione facta a primo nō liberat, sed exactione. Et
idē est in casu econtrario. h. d. fm Bar. & cōter doc. Sed tu caue
ppter aduersatiuā positā in text. sine copula, que d3 denotare di-
uersitatē non solū in facto sed etiā in iure. l. hoc amplius. §. de his
aut. vbi late Bar. ff. de dā. infes. sed fm summariū Bar. esset idē
hic qd in primo casu. Ergo aut summariū est falsum: aut aduers-
satiua nō bene posita, vt infra latius declarabit. ¶ In pma par-
te ter. ibi deinde stipularer a seio qtomin⁹ a titio cōseq possum.
Aduertendum est, q iste seius q secundo loco pmittit, prima frō
te videtur posse dici fideiussor: isto mō arguēdo: nā ille d3 fideius-
sor q pmittit in subsidii, qtominus pōt erigi a principali. §. fina.
insti. de repli. si ergo ita est, sequit q expressio eoz q tacite insunt
nihil operatū. l. iij. ff. de lega. §. sed tu tene qñ & dicas, q iste seius
q secundo loco pmittit, nō est pprīe fideiussor: ratio, q fideiussor
d3 proprie ille q pmittit illud ad qd tenetur principalis: & pmit-
tit pure, toto titū. ff. z. C. de fideius. & glo. magistra in aut. de fides-
ius. in pñsed in ista. l. iste seius nō pmittit illud idē qd principalis,
sed pmittit qtominus a principali poterit erigi: si ergo princ-
palis soluat partem, seius tenetur in residuum: ppter ea in-
fert Ang. hic: q in ista. l. iste seius q pmittit qtominus a titio qse-
qui possūz, etiā si renūtiaret beneficio de fideiussoribus, tñ nō pōt
cōueniri ante titiū excussus: pōt est qz ista excussio regit p imple-
mēto cōditionis: nā iste seius pmittit sub conditione, si nō exigit
a primo: ergo prius oportet q adimpleat qditio, & sic q prius
excussat ad hoc vt locus sit obligationi & promissioni scōi, & hoc
reputat multū notandū, & sequit Alex. hic: nā iure isto. ff. z. C. non
regrebat excussio principalis ad hoc vt fideiussor possit quēnri.
liure nostro. C. de fideius. & tñ in isto casu erat secus etiam de iure
isto. Sicuti in simili in fideiussore indēnitatis, pmittit in defectūz
alterius seruare indemnē: q etiā si renūtiat bñficio fideiussorū, tñ
nō pōt cōueniri ante principalem excussum, ita not. determinat
Bar. in l. j. C. de cōueniendis fisci debitoribus. lib. x. z. idē Bar.
in l. quero. ff. loca. vbi Rapha. fulg. & Bal. in l. j. C. de reuo. his q
in frau. Salic. in l. j. in vlti. col. C. q cum eo. z in l. j. C. de fideiusso-
rū. z in l. j. C. si mater indemnī. promiserit. Et sic ex istis tu inue-
nis q habes nō differentia inter simplicem fideiussorē & eū q pmit-
tit in defectū alterius, & fideiussorē indēnitatis. Nā prius pōt
renūtiare beneficio fideiussorū, & poterit cōueniri ante princ-
pale. In secundo casu dato q renūtiauerit, tñ nō poterit cōueniri
ante principalem. Adde etiam notabile differentia, fideiussor d3
añ litē qtestatāz opponere bñficiū excussionis, lite contestata am-
plius opponere nō pōt, qz est dilatoria exceptio. Ita expse deter-
minant l. y. Bald. & Salic. in l. exceptionē. C. de pba. Salic. in l. j.
C. com. diu. z in aut. hoc si debitor. in pe. q. C. de pig. Pau. de ca.
in l. decem. ff. de ver. ob. & est de mente Bar. in l. iij. ff. de excep-
tō sic est in fideiussore indēnitatis, vel in illo q pmitit qtomin⁹ ab as-
lio pncipali poterit pseq, q iste poterit opponere et post litē qte-
statam: eo qz istud est ex natura quentionis. ita bat. in c. ex rescri-
pto: de iure ius. sed tu pucte pondera q Bar. hic in vltimis ver-
bis vult qñum. Stat ergo ex predictis, q fideiussor indēnitatis
ille q pmittit in subsidii etiā si renūtiauerit expse, tñ non pōt con-
ueniri ante principalem excussum: istā conclusionē limita singula-
riter vt nō procedat, qñ fideiussor indēnitatis, vel iste qui pmittit
in subsidii iurasset: tunc virtute iuramēti poterit cōueniri ante
principalem excussum. Ita singulariter not. Pal. in c. rescripto. p
illum text. de iure iurā. vbi in illo fideiussore indēnitatis de quo ibi
non regatur excussio, declaro: iuramentum ergo nunc facit q
fideiussor indēnitatis possit cōueniri ante principalem excussum.
istam limitationem sequit Alex. in qñ. xxi. l. iij. incip. in cā ex-
cussionis inota q Bartholomeum. in vlti. col. sed hic ipsemet do-
Alexan. in vñ. colū. reprehendit: eo q iuramentū d3 intelligi fm
materiam actus super quo interponit. l. si. C. de non nu. pōt ergo
debet intelligi excussio prius principali, & refert contrariūz tenere
eundē Bal. in c. cū cōtingat. in vlti. co. de iure iur. pondera q ipse
met Alex. & Moder. in l. si cōuenierit. ff. de iuri. om. audi. & cano.
in c. j. de iudicis, dicunt contrarium, vbi dicunt, q si partes pro-
rogauerunt iurisdictionē iudicis non sui, licita est penitentia vñqz
ad lit.

¶ Juramē-
tuz d3 intel-
ligi. Adde
Bar. in l. f3
& si qz ad fi.
cū simi. ff. si
quis cau.

a. lit. test. d. c. j. pone q iurauerunt: determinant doc. q nō pos-
 unt penitere: ergo iuramentū nō intelligit fm naturā actus, z res-
 pōdet ad illā. l. si. vt respōdet Bar. in. l. si pro eo. in. vlt. col. ff. de
 fideius. qñ adest defectus 2 sensus iuramentū bñ intelligit f3 natu-
 ram actus aliter secus: vt in eo q pmittit sub spe future numeras-
 tionis: z ego in. d. l. si cōuenit. p quā plura fundamēta z media
 ostēdi, q iuramentū nō intelligit fm naturā actus sup quo inter-
 ponit, que p te videas: z ideo hic nō repeto z ibi late respondi ad
 d. l. si. C. de nō nu. pe. z dicā aliqd in. l. sed z si possessori. s. itē si iur-
 rauero. ff. de iurei. s3 alia rōne ostēdo q opinio Bal. in. d. c. ex re
 scripto. nō est bona, qz ego habeo qd in terminis. l. nostre iste q p-
 mittit q̄tominus zc. obligat sub 2 ditiōe, s3 añ purificatā 2 ditiō-
 nē nō pōt iuramentū opari purificationē cōditionis, vt declarat
 Bal. in ru. C. de re. pmu. z facit. c. quēadmodū. de iurei. C. t. Se-
 cūdo limita p̄dictā 2 clusione, qd fideiusor indēnitatis z ille q p-
 mittit in subsidii, nō pāt cōueniri añ principalē excussum etiaz
 si renūtiauerint qz nō repugnat: intellige verū, qñ simpliciter re-
 nūtiarēt bñficio de fideiusoribz: secus esset si renūtiassent bñ-
 ficio de fideiusoribz z oī legū auxilio: tñc l3 ppter primā renun-
 tiationē nō posset: tñ fm illā, z omni legū auxilio, poterit 2ueniri
 ante principalē. ita singulariter limitat Alexā. in palleгато cōsi.
 rrrj. decisionē Bal. in. l. j. in. iij. co. C. de 2ue. si. debi. l. i. x. vbi vult,
 pone filius, p̄sente patre acceptat tutel. pater intelligit tacite
 pmittere indēnitates p filio: pone q renūtiat bñficio de fideius-
 soribus, nō poterit cōueniri: secus dicit Bal. si renūtiasset bñfi-
 cio de fideiusoribz, z omni legū auxilio: tñ ego nō video qñ ista
 limitatio possit esse vera in practica: qz natura 2uētionis seu p-
 missionis repugnet. Mo. tñ elegantē doct. Bal. z Alexā. pro in-
 tellectu illius generalis renūtiatiōis, z oī legū auxilio. Adde
 tu alium. notabilē effectum p̄dicte generalis renūtiatiōis, de
 4 bes scire q mulier nō pōt capi psonaliter: vel poni in carcere. nō
 solum p debito ciuili: sed etiā p criminali. text. est in. l. j. C. de offi-
 iudi. z tex. in aut. sed nouo iure. C. de custodia reo. pone q mulier
 a acceptat tutelā filij mortuo patre, z renūtiat omni legū auxilio.
 put tenet facere alias non admitteret: certe p̄stā renūtiatiōem
 poterit mulier de iure cōincacerari, z capi pro debito tutele. ita
 singulariter dicit Bar. in. l. si qd sub cōditione. in vlti. col. ff. de tes-
 ta. tu. z in aut. matri z aue. in. iij. col. C. qñ muli. tu. off. fungi po-
 z no. reputat mirabile. d. Mathe. in no. c. vij. C. scdo principa-
 liter not. ex hoc text. q qñ seius pmittit in subsidii: certe per solā
 petitionē factam a titio principalis: nō liberat seius: eodē mō ad
 hoc vt possit cōueniri seius nō sufficit petere a titio: sed opus est
 excutere facultatē titij. In 2iū allegat fortē text. q nō allegat hic
 in. l. fideius. obligari. s. si. ff. de fideius. Ego respondeo qd ille text.
 in. s. si. loquitur in terminis diuersis a. l. nostra. ibi idē dictum est
 si titius nō soluerit, seius pmittit: z sic cōsydera qd partes cōsy-
 derauerunt actū nō facite solutionis: z ideo si petatur a titio z nō
 soluat, statim pōt seius cōueniri, in casu legis nostre diuersus est.
 Nam hic seius pmittit q̄tominus cōseq possum, z sic partes cō-
 syderauerūt potētā. sed nō pōt sciri an possit nisi prius petatur
 z cōueniat z excutiat titius. C. Tertio no. ex v. aliqñ. rōne quare
 p solā petitionē factam a titio non liberat seius: qz illa promissio
 seij esset inutilis: nam 2 seij non pōt haberi regressus, nisi prius
 excusso principali. l. decē. ff. de verb. ob. ergo cū semper regrat qd
 titius primo excutiat si petēdo a titio liberaret seius, esset frus-
 tratoria pmissio seij: z pmissio semp ita d3 intelligi, ne sit nulla:
 alia rōnem assignat iuriscōsult. in. l. decē. ff. de verbo. ob. q seius
 5 nō pmittit pure: sed sub cōditione, si titi nō poterit. C. Quarto
 no. ex eo. ver. si. cautiones interposite a 2hentibus, debēt semp sic
 intelligi, vt aliqd operētur z sic efficaces concordat text. in. l. quo-
 ties in stipu. ff. de re in. z. l. si qñ. iuncta glos. j. C. de inoffi. testa. vbi
 b verba p̄uilegij principis debent semp intelligi sic vt aliqd ope-
 rentur, vt nō sint frustratoria: sic etiā in vltimis voluntatibus. l.
 si qñ in prin. ff. de le. j. facit tex. in. l. iij. in prin. in verbo. frustra. z ibi
 Moder. no. j. de iurei. sic etiā dicimus in statutis vba statutorū
 sic semp debēt intelligi vt aliqd opent, z nō sint frustratoria. Bar.
 in. l. iij. s. p̄tor. in. iij. col. ff. de dā. mīe. z idē in. l. iij. ff. de vsuc. z in
 l. si. in cōputatione. p glo. solēnē ibi quelimitat. C. de iure do. Et
 q in 2ctibus vba sic debēt intelligi vt aliqd operent. facit tex. in
 l. hac lege. ff. de contrahen. emp. Hinc dicit no. Bal. z tota die al-
 legamus in cōsilijs in rub. C. de contrahē. emp. in. ix. q. p in cons-
 tractibus nō d3 esse aliqd verbū, imo nec aliqua syllaba sine effe-
 ctu operandi. z ante Bal. gl. in. c. solite. in. verb. tanq de maio. z
 obe. z miro: q Bald. nō fuerit recordatus. Ad p̄dicta facit qd
 signāter decidit Bald. in. l. j. in. ix. col. de cōue. fisci. deb. lib. x. vbi
 decidit Bal. t q si aliqs fideiuberet p fisco vel principe, intelligit
 actum, q fideiusor posset cōueniri ante fiscum excussum: quia
 alias fideiussio esset frustratoria: qz fiscus semp est soluēdo. l. ij.
 de fun. do. si ergo fiscus deberet excuti, z semp est soluēdo, fidei-
 iussio esset frustratoria: ergo fideiusor potest cōueniri ante fiscū.

Et istam decisionē refert hic Alex. z dicit sing. z qalibi non legit
 z sequitur idē Alex. in. d. l. decē. ff. de verbo. ob. Ego aut puto qd
 istud dictū bal. cōmendatuz p. d. Alex. non sit verū: qz nō sufficit
 qd reus principalis sit soluēdo, sed etiā regitur qd sit facilis ad
 cōueniēdiū. ita vult bar. hic z oēs sequunt circa fi. Et in. d. l. decē.
 dum dicit se cōsuluisse de facto in marchia, in eo qui fideiusserat
 pro tyrannorita in hoc casu, l3 fiscus sit soluēdo tñ fideiusor pro-
 mittit, quatenus fiscus nō possit cōueniri. put vult Bald. hic in
 alio proposito. Sñ autē p̄sumit q fiscus sit facilis vel non, declar-
 rat Lud. ro. hic in vlti. col. item circa istā primā partē text. qui lo-
 quit de eo q pmittit in subsidii q cēset quasi fideiusor indēnitas-
 tis. Adde q si ego pmitto i subsidii releuare ab omni eo qd des-
 bere te cōstabit habere a titio: ista pmissio intelligit de eo qd con-
 stabit in vita titij, tex. est de hoc not. in. l. qui rome. s. augerius. ff.
 de verbo. obli intelligendo tñ z declarando vt ibi per doc. In mas-
 teria etiam not. ad casum nostrū pone, titius p solennē stipulatio-
 nē promittit. x. seius ex istis. x. promittit. x. C. aius dicit ego pro-
 mitto residuum, pone q seius non sit soluēdo in aliquo: nunqd
 iste casus fideiusor teneatur ad totū, z dic q sic: qz appellatione
 residui, totum cōtinet. l. ij. in fi. C. de here. insti. l. ceterozi appella-
 tione. ff. de verb. sig. in terminis decidit not. Bald. in. l. si. j. C. de
 vsur. reu. Et dixi in illa. l. ij. C. de here. insti. l. Ex secunda parte
 tex. non colligo notabilia ppter varietatē lecturarū, sed colligaz
 in referendo intellectus, p̄cipue intellectū Richar. malū in tex.
 ibi, ac si iudicatum fecerit titius, intellige. i. fuerit condemnatus
 C. Blan verbo sed si cum seio egero. Primo opp. 2 text. z soluit.
 Secundo ponit primū intellectum ad tex. q fuit Azonis. C. Tertio
 ponit alium intellectum qui fuit Jo. secunda ibi: vnde seij conue-
 nio zc. tertia ibi. z dic fm Jo. C. In glo. ibi sed hoc erat certum.
 t habes ex prima parte huius gl. qñ potuerit agere creditor añ
 contra seium, debuerat enim prius agere contra titium. l. decem.
 in fi. alle. in gl. Bl. respondet q in hac. l. erat certū q titius nō po-
 terat soluere nisi in partem, ideo in reliquo potuerit agere 2 seij:
 ista solutio est vera in se. sed diuiniat, reseruo in fine glos. vt sequar
 ordinē Bar. In gl. ibi. Et hic casus nō est hic sed est i. l. si fideius-
 sores in id. in prin. ff. de fideius. vbi illud q efficit prius non soluē-
 do cedit dāno creditoris, nō fideiusoris. pmittētis in subsidium
 vt notat hic Sali. Pau. de ca. z Alexā. licet 2. multū laborauer-
 rit ad probandū, q hic casus ponit in text. et male. vt hic p Alex.
 Quid autem in simplici fideiusore: ponamus qd debitor princi-
 palis aliqñ fuit soluēdo, creditor etiam negligit, si efficiatur nō
 soluēdo, an cedat dāno fideiusoris, certe sic. l. si fideiusor credi-
 tori. ff. de fideius. Et ibi glo. qrit de qōne sabatina. nunquid illa. l.
 si fideiusor creditori, procedat hodie, ponit gl. z Bar. ibi: z bal.
 Pau. de ca. z. d. Alex. hic Mod. in. d. l. decē. de 2b. ob. z Imo. in
 d. l. si fideius. in id. C. In ea gl. ibi z sic sunt duo pacta de petendo
 vult dicere gl. iun. to eo qd dixerat in prima particula, qd titius
 principalis debitor possit soluere quinque non plus: ago ad alia
 qnqz 2 seium, si interim titius perdat illa qnqz vel cōsumat: ego
 nihil plus possum petere a seio q quinqz, que semel peti: quia in-
 telligitur facere tacitum pactum qd nō possum petere a seio nisi b
 illud minus qd non poteram a titio cōsequi: iste casus non est hic:
 pone q a seio non possum consequi nisi partem vel nihil, non pos-
 sum postea petere a titio l3 possit soluere, z sic effectus soluendo
 qz intelligitur factum aliud pactum de nō petēdo a primo titio.
 In gl. ibi secus in legatis in vltimis voluntatibz si legatari⁹ petat
 partem legati vel totum ab vno ex heredibus, non p̄iudicat qñ
 possit petere ab alio coherede. l. si ex toto. s. j. allegata in gl. secus
 in cōtractibus fm gl. qz petēdo a seio fit p̄iudiciū, ne possit a pri-
 mo peti. de quo dic vt per doct. in. l. si credi. C. de pac. z p doc. in. l.
 inter eos. s. j. ff. de fideius. C. In ea gl. ibi: z potero nō exponit tñc
 in p̄terito. ista glo. cōstituit differentiā in tex. qz si habeat qd mi-
 nus, d3 exponi potero pro potui: si habeatur q̄tominus, qd intel-
 ligitur. i. ppter quod, verbuz potero non mutat: cur diuersum co-
 gita, quare mota sit gl. ad istā differentiā: qz Bal. hic dicit, q ista
 differentia non est bona etiā f3 grammaticos: qz nō refert an di-
 catur quo minus vel qd minus: z sic habes primū intellectus do.
 Azo. ad hūc tex. q vult i effectu q petēdo a seio illud qd nō pote-
 rat haberi a titio p solā petitionem creditoris sibi p̄iudicat: adeo
 q si a seio nō possit cōsequi, tñ amplius non possit habere regres-
 sum 2 titium, z sic iste erit casus: certū erat q a titio non poteram
 cōsequi nisi quinqz: egi ad alia qnqz 2 seium, z ad plus agere non
 possum dato q titius perdat sua quinqz: pone q a seio tantū cō-
 sequar tria aut nihil mihi p̄iudico vt non possum petere a titio
 qui postea effectus est soluendo: z hoc si habeatur in litera quod
 minus: z tunc ordina literam hoc modo l3 z Moder. z Sali. dicāt
 aliter: sed si cum seio egero z verbū stat proprie, z non dicit exege-
 ro ad aliud minus q a titio potero put potui exigere, z sic ad alia
 qnqz: certe q̄tūqz sit illud qd peti eo tpe quo iudiciū inter me z
 seim acceptum est t̄tominus potero postea petere a titio qui est

Tutelam
 filij. Adde
 Bart. i aut.
 mri z aue. i
 pe. colet ibi
 Salic. C. qñ
 muli. tu off.
 fun. po. Lu.
 ro. i. l. si nō. i
 s. de viro. ff.
 solu. matri.
 z Matefil.
 no. cix.

Princi-
 pis. Adde
 Joan. an. z
 Abb. i. c. ij.
 de inu. eccl.

effectus soluendo, et sic titium amplius non potero habere regressum, intellectus est. d. Azo. alius intellectus est Jo. q. sequitur: q. clare refert in glo. et cōter approbatur: sed aduerte q. intellectus Azo. et Jo. sunt de directo cōtrarij: nā primus intellectus Azo. vult, q. creditor p. solā petitionē a seio petendo aliquid sibi p. iudicat, vt si a seio nihil possit cōsequi, non possit habere regressum et titium effectū soluendo: tūc verbū egero, stat pprie, et nō dicit egero, secundus intellectus Jo. cōter approbatus vult totū tñm, q. imo creditor petendo a seio nō p. iudicat sibi p. solā petitionē, sed bene per exactionē: ergo si minus erigit pōt denuo petere a titio: punctus est in hoc: et hinc percipit q. sit verior intellectus: vtrum p. solā petitionē factā a seio creditor sibi p. iudicat, et sic fit verū, q. petuit a seio intelligat facere tacitū pactū de non petēdo a p. n. p. titio. Azo. t. q. sic Jo. t. q. nō vt vides. Bar. et cōter doc. reprehendunt intellectum Azo. s. q. p. solā petitionē nō p. iudicant: et ideo dicunt in primo casu sicut p. solam petitionē a seio nō liberat seius: ita in scdo casu per solā petitionem a seio nō liberat titius, sed demū exactione, mouentur per fundamētum q. h. facit Bar. et l. 3. Bar. nō dicat, ista fuit ratio iuriscōsultū iquā tūm dicit, q. nō sunt duo rei in l. decem. ff. de sbo. obl. Tu ad uertenam inqtū Bar. vult q. si sunt duo reiequaliter obligati creditor agendo et vnum sibi p. iudicat, q. videt diuidere inter eos, Bar. errat, q. imo creditor agendo cōtra vñ pro parte sibi non p. iudicat: q. non p. iudicat etiam in lata snia in illa parte nisi post sniam sequat exactio. tex. est clarus. in l. si. C. de fideius. de quo Bar. hic non fuit recordatus et p. iudicat Pau. de ca. hic: et declarat magistraliter idē Bar. in l. ex duob. in. v. col. ff. de duo. reis. vbi oīno videas, q. distinguat et fm eius distinctionē posset in aliquo casu p. cedere op. Bar. hic: itē inqtūz Bart. dicit q. creditor agendo contra seium, agit ex necessitate, ideo nō fit diuisio: p. y. dera q. Bar. met in vltimis sbbis est aliquāter cōtrarij, nā in fine vult q. imo egerit et seim ex voluntate: et debebat agere et titiū sed egerit cōtra seium quia non fuit oppositum: salua Bar. quia loquitur hic tenendo sol. glo. et Jo. q. d. in hac. l. erat certum q. non poterat exigi totum a titio: illud q. dicit in fine procedit tenendo opinionē Azo. d. Alex. hic reprobat istum intellectum q. fm istū intellectū illa verba tantominus exponunt pro non: et ita fm eū exponit gl. in sbo tantominus. q. fm eū est destruere text. cū ista verba tantominus iuuant, q. aliqd possit peti: sed ad istud respondeo q. ista cōsideratio do. Alex. p. cederet ponendo casuz q. cum nō possem p. sequi a titio nisi tria de decē et seium ad septem et ab eo non potuerim p. sequi nisi alia tria sed ponendo casum q. cum non possem cōsequi nisi tria a titio egerim et seium, non dico ad septem: sed alia tria et nihil ab eo consequi potui: volo postea agere contra titiū q. est effectus soluendo an possum agere ad septem, et si q. non, sed tantū ad q. tuor q. ad illa tria ad que egi cōtra seium non possum agere amplius et titiū: et istud est q. dicit glo. q. illa tria hz: nec est verum q. glo. exponat tātominus. i. nō, q. est sup. primo verbo minus nō, super vltimo. Raph. fulg. dicit q. opinio Azo. potest sustineri et est verior q. in hac. l. per solā petitionē creditor sibi p. iudicat, vt nō possit amplius petere a titio: et probat, q. iste seius promisit sub conditione si titius nō poterit soluere. l. decē. de verb. ob. sed hic erat certum et sic erat purificata conditio, sed nos habemus, q. q. est purificata conditio fit nouatio. l. pecuniam quā. s. eo. tit. tamen dicit Fulg. q. cū hodie nō fiat nouatio nisi expresse agatur q. forte hodie esset secus. Sed respondeo q. q. stipulatio secunda nō continet plus q. prima, et sic minus, nunq. fit nouatio. l. qui vsum fructū. de verbo. obl. et Bar. in l. pe. ff. de pre. sti. et maxime cum hic non ageretur aio nouandi et sic cessat. l. pecuniam quā. s. eo. super qua principaliter se fundat Fulg. Sed huic intellectui cōmuni magis obstat aduersariua sed si, sine copula denotat diuersitatē et in facto et in iure: sed fm istū intellectum denotat identitatē in iure, vt dixi in textualibus. s. in princ. et licet domi. Alexan. conetur respondere dicendo q. est diuersum ius: tamen nō in totus satisficit: q. tenendo id q. ipse dicit: non esset diuersum ius in principali. q. Huic etiam intellectui cōi obstat: q. fm illud verbum egero, d. exponi pro egero, et sic pro effectuali petitione. Tu aduerte tñ q. tenendo istum cōmuni nem intellectum dices tu, que potuit esse ratio dubitandi. respondeo q. potuit esse, quia seius tenetur in subsidium, casu quo titius soluere non possit, et sic sub conditione, si soluere nō possit, modo sic si presupponimus q. titius primus debitor non possit soluere nisi tria, videbatur nouata obligatio primi, et cum non posse cōueniri: quia purificata conditio: cōtrarium tñ deciditur hic: et ad ar. respondi. s. Tu aduerte etiā quia Sali. hic dicit q. iste intellectus Jo. est verus in se: sed qualiter conueniat litere est difficile: et dicit q. gl. multuz laborauerunt et q. magis offuscauerunt. Et ideo dicit Sali. tenendo cōmuniem intellectum se putare q. ille

a Quominus. Adde liber hō. in primo rñso. ff. de sbo. ob. et glos. in. c. j. s. fina. rlyy. distm.

b Dictio q. Adde q. hec dictio aliqui aduersat, vt in. c. cuz spā li. de ap. ali q. ē cordis cōplectiua poti⁹ q. diss. iunctiua. et sic sup. flua. vt i. c. si motu. s. pbe. lib. vj. et in. c. si cleri cus. de sent. excō. eo. lib. aliq. ē cōtinuatiua. s. 3. Jo. amo. i. c. quorūdam. de cle. li. vj.

sed, si cum seio egero: quia non potui erigere a titio quātūcūq. sit illud quod peti a seio tempore quo iudicium inter me et seim ce prum est et c. Et iste sensus Sali. ita congruit in primo intellectu Azo. sicut in isto. Ego vero sustinendo istum cōmuniem intellectum aliter declaro. f. Donec ago cōtra titiū debitorem primum et non potui erigere nisi tria, et ideo egi contra seium ad. vj. ab isto seio non potui consequi nisi alia tria: restant nunc quatuor, ego intel ligo tex. sic, q. iste creditor volebat petere a titio tota. vj. dicit tex. q. tantominus poterit consequi a titio q. tūm est illud q. est cōsecut⁹ a seio. Et sic si a seio est cōsecut⁹ tria: petet tria minus et c. Tenendo tamen cōmuniem intellectum Jo. et sic cōmuniem conclusionem q. creditor petendo a seio nō p. iudicat sibi. Limita itā cōmuniem conclusionem procedere q. creditor petuit a seio, totum residuum q. a principali cōsequi nō poterat: tūc q. ex necessitate petuit, sibi nō p. iudicat: secus esset si nō peteret totū residuum put posset sed partē tantū: puta tria, certum erat q. principalis nō poterat soluere nisi tria, creditor poterat petere a seio reliq. septem, et tñ nō petuit nisi tria, et sic partem residui: isto casu p. iudicat sibi, vt nō possit ampli⁹ petere a primo, ita Bal. hic. f. Ita limitatio intel ligit do. Alex. q. creditor petuit pro partio equalibus: sec⁹ si p. partibus inequalibus, ita vult gl. no. in. l. inter eos. s. j. super verbo soluit. ff. de fideius. et ibi Ang. no. Bal. Ang. et Sali. in. l. si cre ditoris. C. de p. lego puto q. ista limitatio. d. Alex. non sit vera ad ppositum: eo q. gl. in. d. l. inter eos. s. j. loquitur q. sunt debi tores plures equaliter in solidum obligati: et sic duo rei debendi creditor petendo partem ab vno intelligitur facere diuisionē: ve rum est, n. petuit partē equalē: sec⁹ si inequalē: nō sic est in casu no stro, in quo nō sunt duo equaliter obligati: s. vñ principaliter, al ter in subsidium. Et ergo petuit pars a scdo qualicūq. pars sit il lud min⁹ q. d. petuit ex gratia: ergo libi nō p. iudicat. Tu adde q. iste ver. sed et si cū seio, legitur tertio mō fm Ja. de are. l. 2. et Balbe. nā certum erat q. a titio principali debitore non poterant exigi nisi tria: vnde creditor agit ad residuū, et sic ad alia septem et seium et exigit illa septem: postea vult agere et titiū et petere tota. x. nūqd possit, decidit in hoc tex. q. nō: sed d. petere q. tōmin⁹ potuit cōsequi a titio, eo tpe quo iudiciū inter me et seium acceptum fuit. Et sic aduerte q. iste intellectus differt a cōmuniem scdm intel lectum cōmuniem presupponitur q. creditor egerit et seium et egerit solum partem, puta tria: fm istū intellectum Ja. de are. p. iudicat nūtur q. egerit tota septem, et istū intellectum tenet l. y. et alio. et alio. s. l. et qdam alij: et dicit Alex. q. plenius procedit sed bal. illum reprehendit et etiā Sali. quia esset de indubitabili, cur enim dubium est, q. idē nō possit bis exigi. l. bona fides. ff. de po. Quar tus intellectus fuit Ricard. malū. cremonē. fm quē verbum ege ro, stat proprie: nec exponitur p. egero, et illa verba, eo tpe quo iudicium inter me et seium, et c. importabit magnum mysterium iuris, et casus erit talis: certum erat q. a titio principali non po teram consequi nisi tria, egi contra seium ad alia septem, non dis cas exigi eo tpe quo egi cōtra seim vsq. ad tps litis contestate cū eo principalis debitor nunq. fuit soluendo: postea pendente iudi cio ante q. seius solueret, titius effectus est soluendo: vnde seius vult, q. creditor reuertatur et titiū principalē, et deciditur in hoc tex. q. creditor non teneatur reuerti et titiū principalē. Et ita not. Bal. et Pau. de ca. hic p. istum tex. q. cū iudicium fuerit bene in choatum, non d. ex supuenienti casu variare. l. excusantur. s. m. merum. ff. de excu. tu. idē tenent l. de. et l. in aut. presente. in pe. q. C. de fideius. et Bal. in. l. pemptorias. in vlti. col. C. sen. res. m. iō pos. vbi dicit, q. iste text. est ad hoc singularis: idē t. 3. Sali. in aut. hoc si debitor. C. de pig. istum intellectum Ricard. refert Lud. ro. hic ad finem, et dicit q. licet sit notabilis in se, tamen non bene cōgruit litere. Tu dic, q. etiam in se est dubitabilis: nā p. iudicat q. si pendente iudicio, titius efficiatur soluendo, seius non possit opponere. q. creditor vadat et tra primū: et tamē hoc est valde du bium: q. facultates supuenientes debēt operari vt creditor possit redire et principalē, sicuti dicimus in exceptione dilatoria: q. quis non credebatur posse opponere: et tamē si post lites cōtestatā venerit in notitiā, pōt q. cūq. opponi. l. i. C. de sfo. eu. lit. si. nos tatur in. l. ara demū. et in. l. licet. C. de p. eu. Et istam vltimā opi. te nent Ja. de bel. in. s. pen. in aut. de fideiusso. et Ray. de for. in aut. presente. C. de fideius. et late Alex. hic: et in. l. si mulier. in. ij. colum. ff. sol. mat. et Lud. ro. in. l. stipu. in princ. ff. de ope. no. num. Et ideo teneas cōmuniem intellectū Jo. et p. hec habes examinatos intel lectus qui ponuntur ad istum tex. Redeo nunc ad primā par tem glo. f. Et q. q. potuerit agi et seim ante principalem excus sum: s. l. decē. ff. de verbo. obl. gl. hic et in. d. l. decē. respōdet, q. cer tum erat et notorium q. principalis non erat soluendo, quo casu non est opus altera excussione: et tunc potuerit agi contra seium. Et per hoc inferuntur due bone illationes. primo inferitur limita tio ad aut. presente. C. de fideius. et in corpore vnde sumit: vt non pcedat, q. certū esset q. principalis non esset soluendo: tūc possit deueniri

a due dictiones, quominus debeāt aliter exponi q. dicant doct. vt dictio, quo, s. f. pro q. dictio minus pro nō: et litera sic ostendit:

set deueniri ad fideiussorē, an principalē excussum: et est cōis cō-
clusio doc. hic: et in d. l. decē. et plenius p. Alex. hic: et in d. l. decē. q
respōdet ad qdaz et p istam gl. dicit Bar. se ars pfuluisse in mar-
chia cū qdā fideiussisset p tyrāno q nō erat facilis ad cōueniēdū
q poterat cōueniri fideiussor an principalē tyrannū excussum et c.
Inuenio q. Lud. ro. in sing. ccccccū. inci. scis q hodie dicit q
al's tpe suo fuit vna qd de qua ibi pēi, et q tenuit ptra Bar. in cō-
munitate senarū vt prius debuerit excuti cōitas q fideiussor. p
vnā gl. de q ibi p ēi, et cōsidera si dici posset q Bart. hic loquit
de principe iniusto: sedus ergo si princeps esset iustus
et ita loquitur gl. allegata p Ro. Tenēdo tñ cū Bar. et Ho. et erit se-
cūda limita. ad d. an. p. sente. ad hoc vt cōueniat et excutiat prin-
cipalis requit vt nō solū sit soluēdo: sed qd sit facilis ad cōueniē-
dum: al's si esset solū soluēdo et nō posset cōueniri de facili: tunc
posset ad fideiussorē deueniri: qd nota ad ea q dixi in text. in. iij.
no. Vinc. infert Lud. ro. et Alex. et Imo. in illa. l. decē. qd si esset
aligs diues et esset rixosus et casillofus, posset prius quēiri fidei-
ussor p glo. in d. l. ij. ff. qui satis. co. facit ter. in. l. ij. ff. de alie. in. mu.
cau. fa. et facit qd no. gl. in prin. in verbo suspectum. ff. so. ma. (Se-
cūdo. ter. ista glo. infert. no. Bar. ad practicam, qd si principalis
debitor fuisset cōdenatus, et oia eius bona applicata fisco posset
cōueniri fideiussor ante principalē excussum: quia certū est q nō
potest cōueniri principalis, ex quo non est soluēdo: istud est ves-
rum quo ad principalem debitore, sed in q̄tum Bart. dicit posse
cōueniri fideiussorē male dicit, qd prius debet cōueniri fisco. l.
tutoris. C. ad le. iul. de vi. l. si debitori deportato. ff. de fideiuss. et est
interminis gl. ordi. in. l. finiam. in gl. si. et ibi Bal. no. C. de fideiuss.
not. Bal. in. l. i. eo. ti. C. de fideiuss. et ita p Bar. tenet oēs Moder.
hic: et dicit Ful. et Pau. se ita cōsuluisse in magna et ardua causa.
tamen vide pāno. in. 2. ff. xij. l. ij. qd incip. in p. senti. qd. in pe. col.
vbi tenet decisionem Bar. et respōdet motiuis cōtrariis. Aduer-
te, qd videt q sit etiam isto casu fienda executio debitoris principa-
lis, qd in publicatione oīum bonorum non veniunt bona pditionis
nalia, iuxta glo. no. in. l. nō ad ea. ff. de cond. et demon. cum cōcor.
nec postea quesita. l. si tibi mandauero. ff. de iur. iur. ff. manda. ergo
quo ad ista debet pcedere executio: Stat ergo ex p. dictis, qd quā-
do certum est principalē non esse soluēdo, potest agi contra fidei-
ussorē, nō excusso principali. Adde quod idē tenet gl. in. l. nisi hoc
actū. et ibi illā no. Ang. ff. de pac. Bar. in. l. ij. ff. si is pro quo. cir-
ca si. ff. de pac. Bar. in. l. et heredi. ff. si. ff. de pac. Ang. in. l. ij. an. p. n.
ff. qui satis. d. cog. (Confirmatur per tria. primo quia ars et natura
nihil frustra operant. l. qui bis idem. ff. de verbo. obl. cū si secūdo
quia illud quod dicit, q frustratoris cautionibus nō est vtēdū. l.
nō cogēdum. ff. sabinus. ff. de pcur. l. hec stipulatio. ff. diuus. ff. vt
leg. no. per illud quod dicit, q quo ad aliquid declarandum. no.
tōm et finia. egparatur. l. emptorē. in prin. et ibi Bart. post gl. ff.
de ac. emp. secus quo ad disponendū, vt dicā alibi limita istā cō-
clusionē: notabiliter qn principalis non esset soluēdo: eo qd bona
alienasset in fraudē creditorum, isto casu creditor nō potest age-
re cōtra fideiussorē: sed dō prius cōtra illos possessores bonorū
quorū facta est alienatio fraudulenter, ante qd possit molestare fi-
deiussorē. ter. est in. l. bona. ff. si. et ibi egregie Bart. ff. de iure fisci.
Lud. et alij. Mod. hic. Secūdo limita p. dictā cōclusionē, qn notorium
esset reale vel effectuale, quod principalis nō est soluēdo: secus qn
notorium esset ex vi vocabuli, vt est si principales debitores sunt
pauperes. Christi. nā limitat. De. de ancha. in. 2. ff. v. quod inci. p.
ptenobilis viri dñi Rober. in. 2. ff. ij. co. Aduerte etia qd illud qd
dicitur, q qn notoriū est principalē nō esse soluēdo, qd nō requit
excussio: pcedit nō solū qn est notorium in facto, sed etia qn est no-
tōm in iure: hinc est: q si fideiussor interueniat pro obligato na-
turaliter tātum, q ibi non est necessaria executio: rō qd notoriū est
in iure, q obligatus naturaliter tantū, excuti nō pōt. ita no. Bal.
in. l. ij. in. vj. col. ad. si. C. de que. fisci. deb. li. x. et an eū idēz t3 Bar.
in. l. mar. post Dy. ab. in. v. col. ff. de fideiuss. idē Bar. in. l. ij. ff. si is
p quo. circa si. ff. qd q3 ius. Istā sol. gl. q̄tū ad cōtrariū formatum
est vera in se sed diuina ad istū ter. dicere q erat certum in hac. l.
qd titius nō erat soluēdo. ideo Bar. hic. in. fi. respōdet, q verus
est q creditor nō potest agere cōtra seū nisi prius excusso princi-
pali. d. l. decē. illud est verū si opponat a seio: sed si non opponat
a seio, pcedit iudiciū. ar. l. ij. cū gl. C. de ap. facit. c. j. de resti. spo. in.
tellige tamē sane, qn nec pars opponeret, nec etia iudex repelleret
qd tñ pcedit iudiciū, etia sine actione, qn sperat eā posse nasci. vt
no. Bar. in. l. post. ff. si qd ex his. ff. de inoffi. test. Bar. et Mod. in.
l. si tñ p. ff. de h. ob. qd teneat Bar. in. l. ij. in prin. ff. de do. ple.
et ita declarando Bar. cessant fundamēta Ful. hic: et Raph. cu.
in. d. l. decē. q tenet p. nuz. et Ho. diligēter istud qd vult Bar. hic
in. fi. qd ille q pmittit in subsidium pōt cōueniri ante principalē, si
non opponat q prius excutiat principalis. et pcedit iudiciū: idē
p Pau. Alex. hic: et in d. l. decē. et notabiliter Bal. in. l. cū eoz. 3.
in. r. op. C. de sen. idē nota. t3. d. Alex. in. 2. ff. xij. lib. iij. inci. in cā

executionis mote ptra Barthol. vbi p hoc notabiliter infert qd
idē in fideiussore indēnitatis, qui pōt cōueniri ante principalem
excussum, si nō opponat: ad hoc precipue pōderat Bar. hic in. fi.
qd pmittēs in subsidium censet qd fideiussor indēnitatis. Ad hoc
etia pōderat Bal. in. l. ij. in. iij. col. C. de que. fisci. debi. et in. l. ij. C. de
decur. li. x. cū multis alijs p eū allegatis Quātū tamē attinet ad
istum ter. nō eūdo per medicata suffragia clarior est respōsio: nā
in ista. l. vt apparet ex ordine litere, prius fuit actū p titium: et qd
totum non potuit exigi, de necessitate fuit postea actum cōtra se-
ium prout volunt Albe. Ja. de bu. et antiqui hic.

1 Cautela q officialis prius soluat ante qd cōdenetur vt pos-
sit ad officia aspirare.

2 Quādo stipulatio impersonalis valeat in cōtractibus et vltimis
voluntatibus, et quid in iudicijs, nume. 3. et 4.

Labeo. Pro euidētia premitte quod legitur altero de
duobus modis vno modo secundum glo. hic q
ad text. debeat subaudiri dictio curari: si non habeatur: et solus
Fulg. hic: et dicant Bar. et doc. qd quid velint, credo istū esse melio-
rem intellectum, quia iuriconsul. in. l. illa stipula. ff. de verbo.
ob. referens istam. l. labeonis ponit verbum curare. Secūdo modo
legitur fm Bar. et cōter doc. q nō debeat subaudiri verbū cura-
ri: et fm cōem intellectū. h. d. Qn alijs pmittit decē dari, et sic im-
personaliter: qd impersonalitas nō est in vbo obligationis inductiuo,
nō vitatur pmissio: sed pmissor non tenetur precise dare decem,
sed liberatur dando expromissorem idoneū. h. d. fm cōem intelle-
ctum. et dū ter. dicit nō posse te precise decē dari oportere intende-
re: intelliget q nō potes p. cise petere, q decē tibi dēnt: eo qd pmiss-
sor, dādo aliū locupletē q pmittat, liberat. In ter. ibi, q significat
nō esse cogendū, nō cogit qd litigare, qn paratus est soluere illud
quo soluto liberatur: concordat. l. si reus paratus. ff. de procu. l. si
debitor offerret. ff. de iudi. ff. si. in. i. de. perpe. et tēp. ac. Vinc. dicit
Angel. collige cautela: et q stante statuto, q officialis semel cōs-
denatus in syndicato nō possit amplius aspirare ad officiū, put-
etiam de iure cōi est text. in. l. si quis aliquid. C. de susce. et arca. in. l.
iudi. C. de digni. lib. xij. cautela est fm Angel. qd officialis qui tis
met ne cōdemnet, soluat ante qd cōdemnet: tunc non habebit lō-
cum statuti, quā cautela ponit Bart. in. l. iusur. ff. si. vbi reseruo
j. ti. p. de iure iur. C. glo. in vbo dari. ista glo. dicit, qd ad text. d3
subaudiri verbū curari si non habeat: opere p. cū est videre quare
glo. velit istud subaudiri, ideo pro intelligētia oppono extra glo.
text. vult, q si per solennem stipulationem promitto decem dari
impersonaliter: valet pmissio, cōtra a partibus sufficēter enu-
meratis: aut ista pmissio impersonalis intelligitur. s. a me pro-
missor: et tunc ego precise essem obligatus dare. l. promissor. ff. si.
de cōsti. pe. allegata in gl. ij. et tunc non procederet text. quia dan-
do expromissorem non liberaret. Aut ista verba decem dari, in-
telliguntur ab alio. ita qd dādo alium expromissorem debeam
liberari, vt dicit ter. et tunc probō q iste ter. non pcedit: qd si pro-
mitto, qd alius dabit, vel aliū daturus, stipulatio est nulla. ff. si qd
alium. in. i. de inuti. sti. l. inter stipu. in prin. ff. de verbo. ob. ppter
illud vltimū facta est gl. qd qn qd pmittit simpliciter aliū datu-
rū, stipulatio est nulla, vt in q̄tis: sed qn qd pmittit se curaturū q
alius dabit, vel faciet, tunc bñ valet. ita dicit ter. in. d. ff. si qd aliū.
et l. qui autē. ff. de cōsti. pec. et ppterea dicit gl. ad text. dicitur
subaudiri verbū curari si nō habeat: et sic vult, q effectus et subs-
stantia fiet in verb. curare, sine quo ter. non procederet: et ista sub-
auditio non videretur extranea: qd vt dixi iuriconsultus in. l. illa.
ff. j. referens text. istum labeonis, apponit verbum curari: et ita ibi
Raph. cu. t3 sequit Ful. hic: et istud puto tutius. Bar. hic: et cōi-
ter doct. dicit istū ter. posse procedere sine illa subauditio, non
respondet tñ ad illum. ff. si qd alium. vñ pro clara intelligētia di-
cit Bar. aduertēdum esse, qn stipulatio est impersonalis an et qn
impersonalitas vitiet vt hic p ēi: nō respōdet tñ Bar. ad q̄m for-
matū: sed tu responde, vt no. respondet Pau. de ca. hic: qn pmit-
titur vt detur certe p. sone, tunc non valeret. d. ff. si qd aliū. aut nō
offenditur certa p. sone, et tūc v3, vt hic, et erit fm fm Pau. hic. Et
cum isto casu cōter transeunt doc. hic: et in. d. l. illa. ff. j. et aduer-
te, nec inuenio doc. hic declarare Bar. et oēs doc. hic dum respō-
dent ad auf. si qn. C. de cōsti. pec. vbi impersonalitas vitiat. dicit
qd qn impersonalitas est circa verbū inductiuum obligationis,
vitiat, vt in q̄tis: sed qn est circa vñ executiuū, non vitiat. Adde
qd illa auf. si qn, impersonalitas est circa verbum executiuū, sicut
hic, et tñ vitiat: dicit em ibi, satisfiet, qd vñ est executiuū sicut des-
betur. Logitabā posse defendere Bar. et opi. et credo q iste p. p. e
fuerit sensus Bar. in illa auf. si qn, nō pcessit aliud vñ inductiuū
obligationis, nisi verbū satisfiet: istud verbū satisfiet: operat in-
ductionem obligationis: qd aliud verbum nō pcedebat. ergo bñ
alle. Bart. q ibi erat impersonalitas circa verbum inductiuum
obligationis, sed hic erat sic qd fuit impersonalitas in verbo exe-
cutiuo: qd pcesserat aliud verbum inductiuum. s. pmitto dari.

C Bonoz.
Ad. l. quos
ries. in fin. et
ibi gl. et Ro.
de imo. ff. de
noua. Bal. i.
l. fin. C. de 2.
hē. emptio.
Bal. i. l. C.
de bo. q lib.
Bal. in. l. iij.
C. ad le. falc.

C Motoriū
et finia. Ad
Bar. in. l. is
cui bonis. ff.
de verb. ob.
Bal. in. l. ea
q. C. de acti.

Iuramentum promissio-
rum. adde
gloss. summe
xxij. qd. liij.
Archian. c.
omne. xxij.
q. i. Bal. in
l. si ad exclu-
dendā. C. de
reb. cre.

De mul-
tiplici spē.
adde Abb.
I. rub. eo. tit.
Andrā cle.
romani. l. s.
de iureiur.

Ad credi-
testi. Adde
Maletā in
tracta. 8 tes-
te. z quātā
pbet testis
deponēs de
credulitate
vide Jo. an.
I. addi. Spe.
l. d. s. oppo-
nit. s. itē q
deposuit de
credulitate.
Ex. in. l. testi-
um. C. de tes-
ti. Bart. l. l.
in summa.
in. s. item la-
beo. ff. de aq
plu. ar. z an
testes depo-
nētes de cre-
dulitate in
crialib⁹ ad
defensiones
rei plene p-
bent. vide
Bar. q. suo
lci. vancip⁹
petri. quem
sequit Alex-
zan. de imo.
q. lxxvj. i. c.
visa inquisi-
tione forma-
ta ē fortia-
riū. i. j. volu.
ad fin. idem
Alexā. cōfi.
cir. aci. visis
z vt oportet
cōsideratis
in eo. volu.

Pro cer-
to scire. ad
q. dicat sci-
re p. certo.
vis Archi.
l. c. i. domo.
de peni. dis-
t. iij. Domi.
s. sancto ge-
min. in. c. de
capitu. x. di.

Et sic no. q. impersonalitas circa verbum inductiuū obliga-
tionis vitiat, sed circa verbum executiuū nō vitiat. Et licet doc.
ita teneant z ego teneo: tñ posset sustineri. q. impersonalitas nunq̃
vitiet: z ista fuit originaliter opi. dñi Thisto. de castel. quam sibi
ascribit Rapha. cu. in. l. stipulatio ista. s. si q. ita. q. tenet. q. si in
stipulatione dicat pmittere. z sic fit impersonalitas circa sibi obli-
gationis inductiuū: nō vitiat stipulatio: q. regula est. q. si in
stipulationib⁹ respōsio ambigua d. intelligi fm̄ interrogationē.
s. preterea. insti. de inuti. stipu. l. si defensor. s. j. ff. de interroga. ac.
facit. l. j. C. de diuer. rescrip. hinc est si dico. promitto. intelligo: p-
mittere illud q. a me interrogasti. l. j. s. si q. simpliciter. de verb.
oblig. adeo si tu dicis. promittis mihi. x. ego dico pmittere tibi.
valet stipulatio. q. intelligo promittere. x. q. petisti a me. Ad ob.
aut. si q. q. est fundamentū: tñ doc. loquūtur in constituto. q. fit
pacto nudo: nam si pcedit stipulatio z sequat respōsio: nō est cō-
stitutum. nec tenet q. de cōstituto. s. de cōstit. insti. de act. Quia
ergo in cōstituto nō pcedit interrogatio: sed simpliciter dicit de-
bitor. satisfiet: z sic impersonaliter. nō valet pmissio: q. nō pcedit
interrogatio. fm̄ quas possit intelligi talis pmissio. Et si di-
catur: q. tex. in. d. aut. si q. vltra verbum pstituerit: subiicit sibi
spoponderit: q. respondeo q. verbū spoponderit: intelligitur pas-
cto nudo in tex. z glo. in. l. vnica. C. de suffra. tenet. l. ud. z. d. Alex.
in. l. lecta. s. eo. non recedas tamen ab opi. cōit. z possit disputari
do teneri cōtrariū. Predicta procedunt in s. tribus. in vltimis
voluntatibus impersonalitas nunq̃ vitiat: q. si testator dixerit
q. dentur legatario. intelligitur semp ab heredibus: tex. in. l. si ser-
uus legatus. s. qui margaritam. ff. de. le. j. quem tex. reputat sing.
Bal. in. d. l. si q. facit tex. in. l. cum pater. s. donationis. ff. de lega.
ij. Quid autē esset. q. si testator priuat herede. z nō dicit cui persone
velit acquiri illā hereditatē. pone testōr relinqd vxoī vsufructua-
riam. z dicit. volo q. heredes sibi tractet vxoī meā. al. s. priuent
hereditate. si isti male tractent priuentur hereditate: sed cui acq-
ritur illa hereditas. videt q. deberet applicari vxoī. per regulā
q. q. cōtemplatione alterius priuatur aliquo cōmodo istud
acquiri illi cuius cōtemplatione fuit priuatus. l. post legatum. s.
amittere. ff. de his qui. vt iudi. s. breuiter cōis cōclusio est in hac. q.
q. hereditas nō applicat vxoī: sed alijs coheredibus. vel substitis
tutis: si nō sunt coheredes nec substituti vadit ad venientes ab
intestator: ita determinat Bar. Ang. Imo. z Mod. in. l. pater fa-
ff. de here. insti. Bar. in. l. vxoī. l. heres. ff. de lega. ij. Bal. in. auf.
cui relictus. C. de indi. vi. tol. z in. l. j. in. xij. col. C. de his que pe. no.
Jac. de bel. in. l. que vero. in. auf. de nup. Pe. de ancha. z Jo. an. de
imo. in. c. si heredes. de testa. z do. Alexā. de imo. in. cōfi. cxxvij.
incipi. oportune consideratis his que in thēmate continentur. in
vlti. colū. z est bonus tex. in. l. penul. vbi aliquando dicit. C. de lega.
C. Adde. p. si testator post mortem legat impersonaliter post
mortem titū. intelligitur legare heredibus titū: ita decidit Bal.
in. l. j. circa fin. C. vt actio ad here. z cōtra here. l. j. in. si. p. n. c. ff. de
pac. z vtrobiq; dicit de hoc esse text. no. in. l. si seruus legatus. s. q.
margaritam. circa si. ff. de lega. ij. Quid autē si in iudicijs. an im-
personalitas vitiet. Pone in libello dicitur: petunt decem: dic q.
nunq̃ impersonalitas vitiat: quia intelligitur peti a reo conuen-
tor: quia impersonalitas declarat ex precedentibus z sequētib⁹
ita Bar. in. s. in sum. in. l. cōpetit. ff. q. vi. aut clā. Bal. in. l. edita.
C. de eden. in. repe. padua. in. xx. colū. z in. repeti. perus. in. xv. colū.
Et idem Bald. in. l. licet. in. p. n. c. ff. nau. cau. sta. Specu. in. tit. de
offi. iudi. s. i. ver. porro. late. l. ud. ro. vbi per tres rationes cōpro-
bat in cōfi. lxxvj. incipi. in. casu propposito refecatis superfluis.
C. Glo. si. nihil habet. primo declarat. secunda ibi: sed contra. ff. de leg. j.
tertia ibi: sed si simpliciter. Et ad contrarium. l. si heres. responde
vt hic per B. a. in. d. l. in illa. s. j.

De iureiurando siue voluntario siue necessario siue iudiciali.
Rubrica.

Qua cost iuramentū promissorium in futurum obliget.
An creacld. z iur. deponēti de credulitate. na. 4. s. 6. 7. 9. 10. z. 11.
Quid si dñf rtpio certo scire. z quid si firmiter ibi.
An per statutuū vel cōsuetudinē possit induci. q. credatur te-
stis de credulitate.
Testis per verbum videtur. non probat. nec si iudicio suo. nec vi-
dere suo vel secundū conscientiam suam.
Magis creditur duobus affirmantibus. q. mille negantibus.
An sententia vel cōfessio per verbum credo probet.
f. e. Continua rubricā duobus modis. vt per Bar. Ang. Sali.
ts. Fulg. hic. z primā continuationem ponit gloss. C. eo. titu. tertio
continua fm̄ Pau. de ca. z Ludo. ro. hic. s. in. tit. pcedē. dictuz
test de reb. cred. z credere dicimur quando sequimur fidem alienam
l. i. s. titu. j. sed in deferendo iuramentū magis q. alibi sequimur
fidē alienā: eo q. facimus partem esse. iudicē z testē in cā propria

vt inquit tex. in. l. si. C. de fidei commissis. Ideo aggruēt subicit iste
ti. de iureiurā. Et aduerte quod iste ti. ff. z. C. de iureiuran. differt
a ti. decreta. de iureiurā. put etiā declarat Pau. de ca. hic. eo q.
isti ti. loquuntur in iuramēto decisiuo litis: et consequēter in iura-
mēto super eo q. est de p. senti vel preterito. nisi in. l. si duo. s. si. j.
eo. tit. sed ti. decreta. regulariter loquuntur in iuramēto pmissorio
in futurum: q. quis cū iuramento pmittit in futurū dare vel fa-
cere. z ita est de mente Bar. in. l. si quis p. eo. in. p. n. in. ij. col. ff. de
fideiul. Et ratio diuersitatis est: q. de iure ciuili iuramentū pro-
missorium in futurū cōuentione nuda cum iuramēto nō inducit
obligationē efficacem. z nō numeratur inter modos de iure ciuili.
inductiuos obligationis: nisi vno casu tantum. in liberto iurante
in futurum se pstatuū operas patrono. l. vt iuraturandi. in. p. n.
z ibi declarat Bar. ff. de ope. lib. Et idē Bart. in. d. l. si q. pro eo. in
p. n. z Bal. sup. ista rub. secus est de iure cano. quo iure iuramē-
tum promissorium in futurū est obligatiuum. ita loquit tit. de
creta. ratio quia de iure cano. omne iuramentū q. potest seruari
sine interitu salutis eterne. seruandū est. c. cū cōingat. cū siml. de
iureiurā. nisi sit p. publicam vtilitatē. c. si diligenti. de fo. cōpe. vel
nisi sit cōtra bonos mores. vt in regula. non est obligatoriū. in. vj.
vel nisi extortuz dolo aut metu. vt in. c. ij. de pac. in. vj. quos oēs ca-
sus plene psequit Bart. super hac repe. sciens. in. d. l. si q. p. eo.
Capio glo. rub. quā diuide iduas partes principales. Primo.
ponit de triplici specie iuramenti. de q. tractat iste ti. z. C. eo. Se-
cūdo enumerat octo alias spēs iuramētū: de q. bus non tractat in
hoc ti. sed in alijs. Secunda ibi. itē est in l. itē. z illa secunda princis-
palis potest subdividi in octo particulas. q. patent in glo. plures
alias species iuramenti vltra gl. habes per Spec. in. iij. parte in
ti. eo. s. vnico. p. Hosti. in summa huius tit. z p. Bart. in locis p. al-
leg. z plenius Bal. in. c. j. s. itē sacramēta. de pa. iur. fir. in. vj. feu.
In ea. glo. ibi. Item testis et hoc de veritate. t. Mo. ex glo. fm̄
Pau. de ca. l. ud. ro. z do. Alexā. hic. q. cum iuramētuz testis sit
de veritate. regulariter non creditur testi deponenti de creduli-
tate: z sic per verbum credo. adde glo. in. l. testamentum. z ibi late
per L. y. z alios omnes. C. de testi. z gl. in. l. ij. s. pe. in. ver. audient.
z ibi Bar. z doc. ff. de aqua plu. arcen. z gl. in. s. si vero absunt. in
verbo vidisse. in. auf. de here. z falci. glo. in. l. diē proferre. s. si plu-
res. in. verbo consenserunt. circa fin. ff. de arbi. Bio. in. c. quones.
vbi ordinarie cano. ponunt de testi. Spec. z Jo. an. in. tit. de teste.
s. j. in. ver. item q. deposuit de credulitate. Bart. in. tracta. suo de
teste. in. ij. col. ver. testis dixit aliqua vera esse quia credit. Bal. in
l. conuenticulam. in. pe. col. C. de epi. z cleri. z in. l. heredes palā. in
fi. p. n. c. ff. de testa. in. l. i. ff. de excu. tu. z in. l. solam. C. de testa. Ang.
in. s. hinc nobis. in. vlti. col. in. auf. de here. z fal. Ludo. roma. in. l.
j. s. si. in. iij. colū. ff. de verbo. obli. Anto. de but. in. c. cum ad les-
dem. in. iij. colū. de testi. spo. not. Panoz. in. c. inquisitione. in. s.
not. de senten. excom. no. Jo. an. z alij omnes cano. in. c. inquisi-
tionis. s. si. an. j. no. de accu. no. Lardi. flo. z Jo. an. de ana. in. c. qua-
liter z quādo. el. j. s. fama. eo. tit. de accusa. Amplia primo vt ista
regula pcedat. etiā si dixisset testis scio q. credo: nam non valet
eius dictū. fm̄ Bald. in. l. cōuenticulam. C. de epi. z cleri. Amplia
secūdo predictā regulā. vt pcedat etiā. si testes dicant se pro certo
to credere. adhuc nō probant. tex. est in. c. tertio loco. in. verbo tes-
tes dixerunt se pro certo credere. de presumptio. per quem text.
dicit Bal. in. l. siue possidetis. in. ij. colū. C. de proba. q. testis qui
dicit se pro certo credere. nō pbat. etiā presumptiue. nisi ratio-
nem per sensum corporeum assignet. z pondera dum dicit etiā
presumptiue. ad ea que dicam. j. in. vj. salientia. s. mo. plus. si testis
dicat se pro certo scire. non probat. quādo interrogatus nō as-
gnat rationē concludentem per sensum corporeum. vi. no. do. Ant.
de but. in. c. per inquisitionem. in. v. nota. de elec. Bald. in. c. cum
causam. in. fi. de testi. Per ista infero non esse veram vnam per-
e grmaz z singularem limitationem: quam ponit in hac materia
solus do. Laphrā. de oria. brix. in. cōmento. c. quomā z tra. falsam.
de proba. in. verbo cōfessionis. in. xvj. col. vbi dicit. q. testimoniuū
de credulitate non valet. est verum. nisi addatur dictio firmiter:
vt quia testis dicat. firmiter credo q. titius mutauit semporio
c. vel q. est fortius si adiciatur dictio bene vel equipolens. vt q.
testis dicat. bene credo q. titius mutauit scio. z dicit istud ē sin-
gulare dictum Bal. in. l. j. C. de fal. cau. adie. leg. Lredo q. limita-
tio ista nō sit vera per predicta. quia quādo testis dicit se pro cer-
to credere. vel pro certo scire. nō valet dictum: ergo si dicat firmi-
ter credere. vel bene credere. erit idem: nec inuenio q. Bald. in. d.
l. j. C. de fal. cau. adie. leg. in. vtraq; lectura aliquid dicat: nam so-
lum in fine querit. si aliquis interrogetur an sit heres et respon-
deat credo. vel non credo q. inducatur aditio vel repudiatio. Se-
cundo contra istam limitationem facit. quia nō creditur testi in-
terrogato. nisi deponat de his que percipit sensu corporeo. nō de
his que deponit vel percipit iudicio intellectus. vel sua opinione
quia tunc non deponeret vt testis sed vt iudex. vt not. Bar. in. l. q.
testamento.

testamento. s. si. in vlti. not. p. illi. tex. ff. de testa. z in l. i. in princ. in
 i. no. p. illi. tex. ff. de his q. in testa. delen. z in l. p. hanc. in vlti. nota.
 C. de ero. mili. anno. lib. xij. z in l. i. in iij. col. vt limitatur. s. si cert.
 pe. jmo. z lano. in. c. cum causam. de testi. Tertio in contrariu
 facit qd Bal. dicit in. c. j. de sum. trim. z j. statim refera post fallen
 3 tias. Tertio amplia z extende predicta regulam q. etiam statu
 tum vel consuetudo non possit inducere, q. plene credat testibus
 deponentibus de credulitate in casibus in quibus alis non crede
 refuta no. vult Host. in. c. j. de appel. referens, q. in Anglia est co
 suetudo sz qua creditur duodecim testibus iuratis asserentibus
 se credere aliquid esse: sed fm eno valet nec est seruanda: et ibi
 dem sequitur. d. Anto. de but. q. ex hoc no. q. statutu vel co. suetu
 do non potest inducere. vt stetur non plene probationi: z idem se
 quitur Ludo. ro. in singularibus suis in singulari incip. testis. et
 in singulari incip. quero an valeat statutum / quis in hoc vltimo
 contrariu teneat Panos. in. d. c. j. de app. q. consuetudo possit in
 ducere, qd pbatio ars imperfecta plena fide faciat. c. cu dilectus.
 de fide instr. quod ordinarie examinari an sit verum in comento
 la. monendi. j. eo. ff. de bene. istas extentionem in qua concurrunt
 tam magnus numerus testium duodecim z etiam co. suetudo: z
 tam ad huc ex quo deponit p. verbu credo. no. pbat: ad qd etia
 adde. d. Ant. de bu. in. c. j. in. iij. col. de iur. cal. adde etia q. que ad
 modu testi deponenti de credulitate no. creditur: z sic per verbu
 credo. eodem modo no. creditur testi deponenti per verbu videt.
 si dicat. mihi videt: q. tunc non deponit de veritate vt debet: fm
 Bar. in. l. quid tm. s. si arbiter. ff. de arbi. z in l. i. in princ. ff. de vent.
 in l. i. in. d. i. i. s. j. de lib. cau. z in tracta. de teste. in. i. j. char. Jo.
 an. in addi. Spe. in tit. de teste. s. nuc tractand. in addi. d. incipit
 hic ergo regulariter. Bal. in repe. l. de quibus. in. xvj. col. ff. de le.
 Ange. in l. i. in princ. ff. de iusti. z iure. z in repe. l. sciendu. in. i. j. col. i.
 ff. de verb. ob. Joan. de ana. in. c. decetero. in princ. de homi. eode
 modo. si testis negatiue dicat. mihi non videtur. non probat. fm
 Bal. in. l. data opera. in. xvj. col. C. qui accus. non pos. eodez mo
 do si testis deponat per verbu iudicio suo. non probat. cum no
 deponat de veritate fm Ange. in. repe. d. l. sciendu. in. i. j. col. quem
 simpliciter refert z sequit. d. Alex. in. c. lxxiij. incipien. viso te
 stamento Joan. in. iij. col. z no. bal. in. repe. d. l. de quibus. in. xvj.
 col. vbi nota. idem concludit in teste qui deponit q. videre suo ita
 fuit obseruatum: nam non probat. vt ibi per eum. Adde q. eode
 modo non valet dictum testis qui dicit vera esse fm conscientiaz
 suam. ita sing. Bal. in. c. nisi cum p. idem. in. iij. col. de renu. vbi
 dicit idem esse de sententia iudicis. Supra scriptam regulam ita
 ampliatam. q. testimonium de credulitate no. valeat. limita. vij.
 4 no. modis. Et primo quando testes deponunt de peritia artis
 per verbu credo. vt in medicis z obstetricibus na. probat. glos.
 est in l. i. in princ. in ver. vel due. z ibi Bar. ff. de ve. inspi. z Bar. in
 proe. ff. in princ. in vlti. col. i. z lano. in. d. c. quoties. de testi. te
 stis tm deponens de peritia artis per verbu credo. non excusat
 a falso testimonio fm Bald. in. l. data opera. in. xij. col. C. q. accu.
 non pos. quis idem Bal. in. c. p. posuisti. de prob. dicat. q. si statu
 tum punit falsum testem. non intelligitur punire medicu vel ob
 5 stetricem: q. no. est proprie testis: z ad hoc vltimum facit illud qd
 dicam. j. post fallentias. Et secundo limita predicta regulam no
 pcedere in his que sunt difficilis probationis. in quib. testis des
 ponet per verbu credo. bene probat fm Bart. in. l. i. j. s. pe. ff. de
 aqua plu. ar. d. Alex. in. c. lxxvj. ars. xxiij. lib. i. j. inci. aladuersis.
 in. v. col. z p. om. Bar. ex p. in pbanda filiatione: q. cu sit difficilis
 z quasi quodammodo impossibilis. l. incius. ff. de codi. z dem. z l. i.
 filius. ff. de his q. sunt sui vel alii. iur. admittunt testes deponentes
 p. verbu credo: z n. rad. pbandu adulterii. c. literis. de psum. no.
 etia Bar. in. l. i. j. ad. si. ff. de adul. facit q. no. d. Anto. de but. in. c.
 vico. p. illi. tex. de scrutinio. z si testis dicat scio pro certo q. titius
 est filius. intelligit de illa certitudine que possibilis est. sz per pre
 6 sumptionem. ita not. l. z. z Bal. in. l. filii. ff. de his qui sunt sui vel
 alii. iur. d. Anto. de but. c. p. inquisitione. in. v. not. de elec. pro ista li
 mitatione facit qd dicit. j. in. v. z. vij. limitatione. Et tertio not.
 limita. nisi testis deponat p. verbu credo. illud qd prius affirma
 uerat. na. p. hoc eius testimoniu no. euanesce. ita no. Bal. in. l. i. j. s.
 qd obseruari. in. i. j. col. p. glo. ibi. C. de iur. cal. z in l. i. j. C. de testi. et
 do. Ant. in. d. c. quoties. z ibi dicit. q. si testis dicat scio z credo. p.
 verbu credo. sequens non destruit verbum scio. q. pcedit p. hac li
 mitationem infero non valere cautelam. q. postq. testis deposuit
 interrogat. an credit veruz esse illud qd deposuit. vt si respondeat
 q. non intelligat reuocare illud qd primo dixit. si vero respodeat
 affirmatiue. q. credit. viciet dictu suu: ex quo nunc deponit p. ver
 bum credit. na. certe ex quo primo deposuit de veritate. no. est cu
 radum: si postea deponat per verbu credo. de qua cautela habes
 Jo. an. z alios lano. in. c. inquisitionis. s. si. de accu. in. j. not. z. d.
 Bar. verone. in cautela. c. vj. Quarto limita predicta regula non
 pcedere. q. testis deponet de credulitate assignat causam qua

concludit scientiam per sensum corporis: puta per sensum visus
 vel auditus fm l. j. Bal. z Bal. in. d. l. telum. C. de testi. Jo. an.
 in addi. Spe. in tit. de teste. s. j. sup. vers. item q. deposuit de credu
 litate. d. Anto. in. d. c. quoties. idem tenet Bal. in. d. l. data opera.
 in. x. col. C. qui accu. vbi dicit. q. verbum credo. facit probationem
 ex addita ratione. adde etiam not. Bal. in. l. si seruus legatus. s.
 qui quin. q. per illi. tex. ff. de leg. j. vbi per illum tex. notat. q. ratio
 adiuncta facit recedere a pprio significato verborum antecede
 tum: z facit q. illud qd dubitative est dictu. habet pro dicto sine
 aliqua dubitatione. z per hoc infert q. si testis dicat credo. q. vi
 di: pbat. non ratione dicti. sed ratione adiuncte rationis. q. vidi:
 unde dicit in specie Bal. in. l. conuenticulam. in. vj. col. C. de epis.
 z cleri. q. si testis dicat. credo q. vidi z presens fui. valet eius dictu.
 q. magis debet attendi ratio q. dictu z ide q. testis p. verbum cre
 do pbat. q. annectit rone p. sensum corporis illi congruentem.
 tenet etia Bal. in. l. siue possidetis. in. i. j. col. C. de pba. d. Alex. an.
 jmo. in. c. lxxi. incip. visis z vt opz co. sideratis. in. vij. col. in. fi.
 z in. c. lxxij. incip. viso processu cause vertentis inter marc. in.
 v. col. lib. i. z in. c. lxx. ars. c. lxxvj. inci. p. deratis his de quibus
 in themate. in. pen. col. in. c. lxxvj. incip. in hac causa z lite. in.
 pe. colum. lib. i. j. z in. c. lxxi. ars. c. lxxij. incip. in causa. d. Barto.
 in. iij. col. sicut in simili q. testis deponit per verbu videt. z assis
 gnat ratione congruentem per sensu corporis. na. plene probat q.
 magis attenditur ratio q. dictum: ita not. Bart. in. d. l. qd tm. s. si
 7 arbiter. ff. de arbi. z in alijs co. cor. quas superius dedi circa istud
 verbu. videt. Quinto singulariter limita z hac bene not. t. quando
 testis deponeret aliquem occidisse. sed ad defensionem suam: nam licet
 deponat per verbu credo: tm plene pbat. q. no. pot. aliter q. per
 credulitate deponere: ita expresse singulariter determinat Bart.
 in. c. lxxi. incip. vanutius petri. circa si. que refert z sequit. d. Alex.
 in. c. lxxvj. incip. visa inquisitione formata co. tra fortunatu. ad fin.
 z in. c. lxxi. incip. visis z vt opz co. sideratis omnibus. in. ix. col.
 lib. i. sicut in simili in criminalibus ad pbandum innocentia ad
 mittunt testes domestici z familiares. qui alias tanq. suspecti res
 pellerentur. verbu fuit singulare Spec. post Hof. in tit. de inqui
 sitio. s. i. ver. sed nungd eas. q. refert Jo. de ana. in. c. lxxi. incip.
 inquisitione. in. i. col. Tertio confirma p. illud. qd vult glo. reputata
 sing. lxxi. dis. in. c. clerici. qua sic alle. Bald. in. l. data opa. in. xvj.
 col. C. qui accu. z eam reputat sing. Ludo. ro. z dicit eaz didicisse
 a Bal. preceptore suoz ita Ludo. in. l. illa. in vlti. col. ff. de verbo.
 8 ob. t. nam regulariter magis creditur duobus testibus affirmas
 tibus q. mille negantibus. glo. est ordi. in. l. die proferre. s. si plus
 res. ff. de arbi. no. Bar. in. l. i. in princ. cum si. ff. de vent. inspi. z in. l.
 heredes palam. in princ. ff. de testa. per illam gloss. in. d. c. clerici. li
 mitatur singulariter ista regula vt non procedat in criminalibus
 in quibus magis creditur duobus testibus negantibus etiam lai
 cis. q. duobus affirmantibus delictum commissum. Vbi tamē vi
 detur q. illa glo. sit in aliquo singularis. cum ibi negatiua esset co
 arctata loco z tēpore. quo casu ita creditur testibus negantibus
 sicut affirmantibus: vt expresse declarat Bar. in locis prealleg.
 (tm co. tra illam decisionē de fratre vide tex. in. c. accusatoribus. lo
 9 vlt. iij. q. v. z vide Are. in. l. qui testamentu. s. quod aut. ff. de testa.
 reprehendit illa decisionē. Sexto no. limita. t. q. testes deponentes
 de credulitate: lz non probent co. tra illum. quem producit. tamē
 bene probat contra partem eos producentē: eo q. producentis vi
 detur dicta eorum ratificare ex sua productione ita sing. Ludo.
 roma. in. c. lxxi. incip. pater reuerēde. ad si. vbi videas. Septis
 mo limita. q. lz testis deponens de credulitate non probet. tamen
 indicium efficacissimum facit: ita expresse dicit Ange. in. c. lxxi. j.
 incip. publicatus est processus: sicut in simili testis deponens de
 auditu: lz no. pbat. facit tm qualemquale presumptionem: ita dicit
 10 Archi. xvi. q. v. in. c. hoc videtur. quem refert z sequitur Ludo.
 ro. in. repe. l. si vere. s. de viro. in vlti. col. ff. solu. ma. z do. Alexan.
 jmo. in. c. lxxvj. incip. in causa reconfationis. de crimine falci.
 in. i. j. col. i. caue tamen quia Bald. in. l. siue possidetis. in. i. j. colum.
 C. de proba. dicit q. etia si testis dicat se pro certo credere non fa
 cit presumptionē. Et Octauo z vltimo limita in omnibus cas
 bus in quibus admittitur testimonium de auditu. in omnibus
 illis etiam admittitur testimonium de credulitate ita Specul. in
 titul. de teste. s. i. ver. item q. deponit de credulitate. d. Abb. Pa.
 in. c. quoties. per illum tex. de testi. Alexan. in. c. lxxvj. ars
 c. lxxvj. incip. in causa z lite. in. pe. col. ad si. lib. i. j. glo. est quod cum
 in antiquis admittatur testimoniu de auditu. c. licet ex quada.
 z ibi. d. Anto. jmo. z panos. ad hoc no. de testi. do. Fran. de arc.
 in. c. lxxvj. incip. sequēdo ordinem quesitorum. in. scdo dubio
 Bal. in. l. conuenticulā. in. vj. col. C. de epi. z clero. eode modo in anti
 quis admittit testimoniu de credulitate. ita in specie tenet Alex.
 in prealleg. c. lxxvj. in vlt. col. confirmo. q. in antiqs est diffi
 cilis pbatio: vt ptz ad sensum. z dicit Bal. in. aut. quas act. in vlt.
 col. C. de sa. san. eccle. sed in his q. sunt difficilis pbatonis admittit

a Depitit
 artis. Adde
 doc. in. c. fra
 terminatis. d
 fring. doct. in
 c. q. indicat
 te. d. pscript.

b Testibus.
 ad Abb. i
 c. cu. p. man
 cōella. d. act.
 Abb. i. c. ex
 literis. de p
 ba. i. pe. not.

Testis deponens de
 qualemquale lūm p. f. m.

Maximum. Secunda Jaso. super Digesto veteri. Iusiurandum.

titur testimoniū de credulitate: vt dixi. s. in. ij. fallē. alios casus in quib⁹ admittit testimoniū de auditu: vide per glo. Bar. z doc. in l. ij. s. pe. ff. de aqua plu. arcē. z in l. testiū. C. de testi. z pleni⁹ Spe. in tit. de teste. s. nunc tractandum. in ver. de auditu. Altra tamē predictas limitatiōes aduerte ad duo. Primo qd testis qui deponit p verbiū credo. nō probet. tñ sententia lata a iudice per verbum credo. valet. I3 nō adiciat pro certo fm glo. in l. diem proferre. s. si plures. ff. de arbi. z pro ea allego tex. in l. si quis filio exheredato. s. irritum. ff. de in iust. rup. z ibi Bal. z Jmo. ad hoc not. illum tex. idem Bal. in l. cū quis. in vj. col. C. de iur. z facili⁹ alibi habemus qd facili⁹ repellat iudex qd testis. ptz qz minor causa repellit iudicē qd testem. fm glo. in c. insinuante. z in c. cum. R. canonicus. de offi. dele. Secundo aduerte. qz cōfessio facta p verbum credo. ita p̄iudicat sicut si esset de veritate. fm iglos. not. in c. ex literis. in glos. fi. de iure iur. qz talis confessio de credulitate non sit proprie confessio sed releuatio. fm Bar. in l. ij. s. quod obseruari. in j. q. C. de iura. calū. quē sequitur De. de ancha. in c. j. circa fi. de iura. calū. in vj. + Pro condimento predictarum fallentiarū duo bene nō. Primum est quid in illis casibus in quib⁹ dixi admitti testimoniū de credulitate ad hoc vt valeat. debet testis aducere se firmiter ita credere qd in conscientia sua non dubitet: ita singu. z mirabiliter dicit Bal. in c. j. de sum. trini. quod verbum. si est verum est solemne in practica. sed non pono pro constanti. Secundo aduerte. quod in p̄dictis casibus in quibus dixi testes de credulitate absqz eo qd reddant rationem concludentē de veritate. tamē non dicunt pprie testes. ita dicit gl. valdenot. in l. ij. s. pe. in verb. meminerint. ff. de aqua plu. arcē. quaz ad hoc reputat not. Ant. de bu. in d. c. quoties. in fi. z Alex. hic. Et ex hoc infero. qd sententia lata per dicta talium testium nunq̄ transit in rem iudicatam. quin semper possit retractari per alios testes melius deponentes. ita ad literam dicit sing. d. Ant. de bu. in c. propositi. de proba. quem simpliciter refert z sequit Lud. ro. in cōsil. cxxvij. incip. pro plena discussione. ad fin. z in l. quidam. s. qd dicitur. ff. de acqui. here. Alex. Jmo. in l. si ab hostibus. ff. sol. ma. vbi reputat hoc esse singularissimū. z nō bene predicta: qz nō reperies alibi hanc materiam ita plene examinatam: z per hoc res manet solemniter expedita ista rubrica.

¶ Iusiuramentum quo iure est inuentum.

¶ Exceptio iuramenti dicitur exceptio litis finite. z nō impedit cōpromissum fieri.

Maximum. Summa vt hic per Bar.

secūda ibi: qua vel ex pactione. C. Ho. j. ex hac l. qd maximū remediū ad finiēdas lites est iuramentum: z dicit maximū. qz p iuramentū mōmē ro lis expeditur qd in alijs fieri nō pōt. C. Ho. se. cundo ibi: in vltimū venit iurisiurandi religio. + q materia iuramenti est inuenta de consuetudine. cōtra. c. z si xps. de iure iurā. potes dicere. qd iuramentum sui inuentione est de iure diuino. ita ibi: I3 circa finiēdas lites. est repertum ex consuetudine: z ita text. hic: postea vero p̄tor de eo fecit edictum: vt in l. ait p̄tor. j. eod. ideo probatione dicitur de iure p̄torio. C. Ho. etiā ex hac l. fm Jaso. de bu. Fran. tigrinum. Albe. Ang. z reliquos Moder. hic: qd exceptio iurisiurandi. dicitur exceptio litis finite. vt hic: z in l. post rem. j. de re iudi. z ideo impedit litis ingressum. l. nam postea. in prin. vbi Bar. z alij. eo. Jmo probat plus iste tex. in verb. ex pactione. iuncta glo. que exponit. i. extra iudiciū. + quod etiam iuramentum extra iudiciale dicit exceptio litis finite z multo magis si in iudicio etiā in figura iudicij: z ideo hic erit tex. fm do. Alex. p gl. in c. super hoc. in glo. fi. de renun. quam pro notabili ibi not. do. Anto. de but. z Joan. de imo. qd etiam iuramentum prestituz nō in figura iudicij corā superiore. dicitur litis finite. Et si dicas si iuramentum imponit finem liti: per consequens z instantie: ergo non deberet posse ferri sententia super eo quod est iuratum: eo. qz finita instātia. velea perempta: non potest ferri sentētia fm Bar. in l. peremptorias. C. senten. rescm. non pos. z tamē prestito iuramēto potest ferri sententia z debet. l. iusiurandum z ad pecunias. s. fi. j. eo. ergo nō est verū qd iuramentum imponit finem liti. z sic instantie. Respondet qd iste tex. d3 intelligi. qd iuramentum imponit finē liti. veruz est quo ad probationē: vt finiat probatio. et fm iuramentum feratur sentētia: z sic iuramentum nō imponit finem liti. quo ad instantiam. cum sententia ferri debeat: sed quo ad probationem: ita declarat Bar. in l. nam postea. s. si dānetur. ad fi. j. eo. z Bal. hic. Adde etiam in quātum dixi. qd iuramentū est exceptio litis finite. nam ex hoc inferē qd impedit cōpromissum. qd alias debuisset fieri ex forma statuti: quia solet dici. qd vbi quis habet exceptionem litis finite. nō cogit ad cōpromissum: vt Bal. Sali. z Alex. in l. fratris. C. de transf. z Bal. in l. si iudex. ad fi. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Ro. in repet. rubri. de arbit. in vj. col. cetera circa istam legem dic. vt ibi per Bar.

- 1 Transactio an sit genus vel species et an sit contractus in nominatus. nu. 2.
- 2 An ex iuramento oriatur actio numero. 3. z tollatur obligatio. numer. 4. et. 11. vel officium iudicis. numer. 12. z in l. ait p̄tor. de iure immu.
- 3 Iuramentum z res iudicata equiparatur. et ideo habet quadri mēstre. nume. 13.
- 4 Iuramentum habet vim confessionis.
- 5 Minor aduersus iuramentum restituitur.
- 6 An a iuramento in litem z eius susceptione possit appellari.
- 7 Instrumenta an vigore iuramenti habeant executionem paratam. z que dicatur executio parata. nu. 10. 14. 2. 17. cum limitatio nibus. nu. 20.
- 8 Singularis opinio an sit attendenda.
- 9 Dictio mor.
- 10 Que dicatur communis opinio.
- 11 An in materia equiparationis. fiat extensio.

Iusiurandum. Hō potest breui⁹ sumi mari. Bartol. colligit

duo notabilia q nō sunt de ista. l. 3 de l. nō erit. s. si. nes qz vbi etiā bar. ponit. j. eo. z ibi dicemus. C. Bl. j. diuiditur in quatuor partes prin. Primo remouet vnū contrarium. Secūdo ponit vnū in quo iuramentū: transactio. z sententia. que uiunt. Tercio ponit. in quo conueniant z discōueniant iuramentū z transactio. Quarto ponit in quo iuramentū z res iudicata cōueniant: z in quo vnū superet aliud z ecōtra. Secūda ibi: ecce ergo tria. Tertia ibi: superat autem vnū. Quarta ibi. itē iusiurādum z res iudicata. C. Ex. j. parte no. qd transactio potest capi vt genus. nam dicit transactio: quasi trāsitus. i. recessus ab actione. z sic a lite: vt est glo. in l. ij. C. de transact. z hoc modo. cū per iuramētū recedatur a lite. pōt iuramētum transactionis species dici. Secūdo modo potest capi transactio in specie. prout est cōuentio non gratuita. que fit super re dubia z lite incerta. aliquo dato vel retento l. cum glo. ff. de trāsact. z in l. trāsac. C. eo. z hoc modo non cōuenit iuramēto. sed differunt. z istud patet ex diuersitate titulorum. 2 Ex hoc no. Bartol. + q transactio dicit tractus innominatus. facit bene tex. in l. ij. s. j. cum glo. super verb. transigendi. z ibi ponderat Bar. ff. de pac. z allegat Fulg. z Alex. hic. sed caue. qz dum querimus. an transactio sit tractus innominatus. loquimur de trāsactiōe in specie. z nō prout trāsactio large z in genere accipit: qz sic etiam venditio diceretur contractus innominatus. cum in generali sumpta etiam alios contractus comprehendat. l. statulibet rī a ceteris. s. quinq. ff. de statulibet. Itē esset arguere ab etymologia vocabuli affirmatiue: z hoc modo mutuū esset cōtractus innominatus. qz continet cōtractus omnes in quibus fieret de meo tuū. z tra ea que dixi in l. ij. s. appellata. s. ti. j. de quo tamē p̄dicto plenius traditur in l. siue apud acta. vbi soleo dicere. C. de trāsact. C. In ea glos. ibi: quia ex eo agitur. z istud quod glos. hic vult. z j. in. iij. parte. + qd ex iuramento oriatur actio intellige verum in iuramento voluntario vel iudiciali: secus est in necessario. quod solum tendit ad supplendum probationis. et non ad inducendum obligationem: vt per glo. z plenius Bart. in l. nam postea. s. fina. j. eod. z late Ludom. roma. hic. sicut nec ex iuramento in litem de affectione oriatur actio. vt est glo. singu. in s. p̄terea quasdam in verbo arbitrio. insit. de ac. quam reputant sing. Ang. Ludom. ro. z Alexan. hic: z Ang. in d. l. nam postea. s. fi. z alibi sepe. C. In ea gloss. ibi quam vtrūqz tollit: intellige verum in iuramento voluntario vel iudiciali. propter consensum partium: secus in necessario. sicut z in sententia secundum doctores hic. Item intellige qd per iuramentum tollitur naturalis. sed non civilis: sic intellige s. eque. iuncto. s. p̄cedēti. institut. de exceptio. super quo Ludom. ro. hic reliquit cogitandum. In quantum etiam gloss. tenet quod transactione non oriatur actio. intellige verum quando transactio fieret pacto nudo. sed si fieret mediante stipulatione bene pduceret actionē. l. cum mota. z l. siue apud acta. C. de transact. fm Ange. Fulg. z roma. hic. C. In ea glo. ibi. item iusiuranduz z res iudicata pares sunt in agendo. + Adde aliam equiparationem: qz sicut condemnatus per finiam. habet quadrimestre tempus ad soluendum. l. ij. vbi Bar. cum fi. C. de execu. rei iudi. ita ille contra quē est iuratum: ita singu. Bal. in l. actori. per illum tex. Ceo. in verbo ad similitudinē. qd dicit nō esse alibi: z sequitur. d. Alex. hic. Imita vtrūqz fm glo. no. in l. in fidei cōmissi. in prin. in gloss. magna. ad fi. ff. de vfur. s. vt procedat vbi quis est condemnatus in actionibus personalibus. secus si in actionibus realibus: qz tunc statim tenetur restituere. si habet facultatē. Aduerte tñ circa illud dictū Bal. in d. l. actori. relatus hic p Alex. qz in qbusdam lec. Bal. subdit ista verba. qd forte in iuramēto habebit ter minum. x. dierū: z I3 pro hoc vltimo alleget Bal. poterat allegare rationem: qz iuramentū h3 vim confessionis. l. qui iurasse. in fi. j. eo. sed confessio non dantur nisi decem dies ad soluendum. l. si debitor.

debitum. ff. de iudi. ergo nec ei quod iuratum est debet dari terminus ultra. r. dies. ¶ In ea. gl. ibi. sed non sacramentum: intellige quod est prestitum ab ipso minore, secundum si minor detulit alteri, quia aduersus tale iuramentum bene minor restituit. l. nam postea. §. si minor. vbi Bar. in fi. j. eo. Alb. z Moder. hic. ¶ In e. gl. ad fi. bene dicit. ¶ Quid autem sit in iuramento in lite, an ab eius delatione vel susceptione, possit appellari: ponit Bar. in l. in actionibus. in vlti. col. j. tit. j. ¶ Aluertere etiam, quod doct. circa glo. nostram z eius differentias dicunt, quod iste differentie respiciunt effectum, sed quantum ad modum produciendi in esse, iuramentum facilius produciunt in esse, quam finis z transactio: ut hic declarat Bar. cuius declaratio melior est quam sit illa, quam ponit glo. nostra fin. in verbo maioris. que aliter dicit, ut in ea habes. nam cum ratione glo. transeat Sali. hic: tamen non est generalis, nec haberet locum in iuramento extraiudiciali, in quo non interuenit autoritas iudicis, nec in necessario in quo non interuenit consensus partium. put dicit Buil. z do. Alex. hic. ¶ Extra glo. no. diligenter illud quod tenet Bart. hic ad fi. quod si in instrumento sit appositum, quod promissor detulerit iuramentum stipulatori, z stipulator iurauerit vera esse: tale instrumentum virtute iuramenti habet executionem paratam: z dicit Bart. se mirari quod consuetudo hunc modum non inuenerit: nam de iure contra instrumenta non habet executionem paratam. l. minor. xx. an. cui fideicommissum. in prin. in verb. initium noue petitionis redegerat. ff. de mino. que tex. ad hoc dicit esse meliores de corpore iuris. Ang. in l. si cum dote. §. eo autem tempore. ff. solu. mat. not. Ang. Imol. z Ad. in l. ait pretor. §. j. per illud text. ff. de re iudi. ¶ Et habere executionem paratam est dicere quod non requirat libellus nec litis contestatio. fm Bar. in l. intra. ff. de re iudi. ista fuit noua inuentio Bart. z nouum eius dictum: ut inquit Ludo. ro. in repe. rub. ff. de arbi. in vlti. char. an. xvi. col. z dicit Bal. in l. j. C. eo. quod ista fuit singulari. Bart. z pondera quod Bar. etiam loquitur in iuramento extraiudiciali. In isto articulo vtili inuenio tres sententias. Prima est Bar. affirmatiua, quod instrumenta vigore iuramenti habet executionem paratam: z cum Bart. tenent Fulg. z Alex. hic. z Bart. in l. sed z si possessor. §. si. an. j. not. per illud tex. j. eo. z ibi Sali. §. ul. z do. Alex. z ibidem idem tenet Ang. z Lud. ro. qui postea alibi semper tenuerunt contrarium: z ibi Lud. addit quod Bal. idem tenet in l. j. C. de here. vel act. z in l. j. C. de execu. rei iudi. sed neutro inuenio: cum Bar. etiam tenent Paul. de ca. in l. nam postea. §. si petitior. j. eo. vbi faciens mentionem de opi. Bal. contraria, dicit quod non tabilior z verior est opi. Bar. idem Paul. de ca. hic. eam etiam tenent Paul. z do. Alex. in l. post rem. ff. de re iudi. per illud tex. quez etiam allegat Bar. hic. mo fortius z singularius tenet idem Bar. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. ad fi. j. eo. quod adeo iuramentum habet executionem paratam: quod non potest opponi exceptio precij non soluti, de quo ultimo ibi dicitur ista opi. Bar. etiam tenet Anto. de canario in suo nota. tracta. de executiuis instrumentis. q. iiii. c. lxx. z dicit Ange. de are. in. §. ite si quis postulante. insti. de act. quod eam tenent omnes doct. hic. Secunda principalis fuit opi. tria z fic negatiua, quod tenet Ang. hic: mouet quod ex iuramento oritur actio in facit: ut hic in glossed vbi intentatur actio, ibi est necessarius libellus. l. j. in prin. cum gloss. ff. de eden. sed responde, quod ex iuramento sicut ex finia oritur duplex remedium. scilicet actio, z si actio intentaret vtrobiqz libellus dupliciter etur. Itaque competit officium iudicis per executionem: z sic loquimur hic, put declara. idem Barto. in l. intra. ff. de re iudi. z in l. j. C. de execu. rei iudi. z in l. ite veniunt. §. idem recte. ff. de pe. hered. ¶ z quod ex iuramento competat officium iudicis: est glo. in l. nam postea. §. si. j. eo. z non potest reddi ratio diuersitatis, quare cum iura equiparent iuramentum z finiam ex iuramento non ita oritur officium iudicis, sicut ex finia. z Ange. dicat quod istud nulla l. caueatur. Secundo mouetur Ange. per text. qui stringit in l. iusiurandum z ad pecunias. §. si. j. eo. cui Bar. nunquam respondet, sed dicit ibi videbitis si de contra Bar. tenet Ang. in d. l. iusiurandum z ad pecunias. §. si. per illud text. ¶ Nec obstat fm eum quod iuramentum z finia equiparent, quod etiam in multis disconueniunt ut hic in glo. idem per predicta tenet Lud. ro. multa. hic. z quod iuramentum habet vim contractus. l. qui iurasse. §. si. j. eo. sed contractus non habet executionem paratam, sed non obstat cum etiam finia habeat vim contractus. l. iij. §. idem scribit. ff. de pecu. z ad iura allegata per Bar. respondet Lud. ro. quod equiparatur quo ad quid, non quo ad omnia: ut dicit glo. nostra: z maxime, quod in illis iuribus equiparatur etiam confessio: z non habet executionem paratam, ut not. in l. vnica. C. de confes. idem late tenet Lud. ro. in l. sed z si possessor. §. si. j. eo. motus, quod quod dicimus, quod iuramentum habet executionem paratam, debet intelligi. scilicet ut alia probatio non requiratur, tamen quille qui differt iuramentum, intelligitur tacite confiteri. d. l. qui iurasse. §. si. z Bar. in l. nam postea. §. si. j. eo. certe in confessionem requiritur sententia declaratoria. l. proinde. §. notandum. ff. ad le. aquil. ergo idem in iuramento, z pro hoc dicit esse tex. clarum. in d. l. iusiurandum z ad pecunias. §. si. cui Bart. fm euz nunquam respondet.

¶ Contra Bar. etiam t3 Bal. in l. si duo patroni. §. si quis iurauerit. §. e. per aliqua ex predictis Ange. are. in. §. si quis postulante. in v. col. insti. de act. dicit se dubitare de ista decisio. Bar. quod iuramentum esset extraiudiciale z non interuenisset autoritas iudicis, aut saltem notari quod do est iudex chartularius nihil tamen allegat contra Bar. ¶ Ad tefi. in no. xxi. etiam dicit, quod ista doctri. Bart. esset periculosa, quod iuramentum deferret debitori: quod contrarium iuraret: sed nihil est dicere, quod Bar. loquitur in creditore. ¶ Contra Barto. etiam tenet Alb. in c. si. in prin. in. §. col. extra eo. vbi dicit, quod istud dicit Bart. nunquam sibi placuit: ego alias in practica dum allegare in hoc passu. audiui per aduocatum contrarium responderi ad auctoritatem Bar. quod Barto. met dicit, quod de consuetudine non obseruatur: ergo non est tenendum: ut est gloss. not. Lano. in c. j. in glo. ij. ad. si. de treug. z pa. z not. do. Ant. de but. z Banor. in c. q. circa. de consang. z affini. ¶ Posset aliter responderi ad auctoritatem Bar. quod cum sit suum nouum dictum, z sua singularis opi. ut superius dixi, certe in iudicando non debemus sequi singulares opinioniones. l. j. in fin. ff. de senato. vbi bald. in vlti. not. arguit per illum tex. contra singulares z peregrinas opinioniones: z per illud tex. dicit Lud. ro. in c. c. lxxix. in. ip. amplissime doctor. in v. col. ¶ quod propter singularem opinionem alicuius doctoris, non est a communis sententia recedendum in iudicando, Alibi dicit d. Alex. in c. si. l. c. xxi. incipiente visis processibus. in. §. colum. lib. ij. quod presumitur per imperitiam iudicare, qui inheret singulari opinioni reliquit. ¶ Cor. z in specie dicit Bal. z Pau. de ca. in l. si. C. de insti. z sub. sti. sub conditione factis, quod propter fantasiam Bar. non est in iudicando recedendum ab opi. cōi. ¶ Tertia principalis fuit opi. bald. in l. j. C. de reb. cre. q. distinguit, quod aut iuramentum est prestitum ex interuallo post actum celebratum, z tunc habeat executionem paratam: ita loquitur Barto. hic: si autem iuramentum sit prestitum a principio tpe celebrati, actus, z tunc non habet executionem paratam. Ratio, quod antequam tractus sit absolutus a partibus non est nata actio nec obligatio per consequens non potest dici decisum litis, de quo loquitur iste articulus: z istam opi. bald. sequitur Lud. ro. in repe. rub. ff. de arbit. in. x. char. an. xvi. colum. sed eam reprobat Pau. de cast. in l. post rem. ff. de re iudi. z d. Alex. §. q. ad hoc ut iuramentum dicatur decisum litis, z consequenter equiparet finie, sufficit quod sit prestitum super eo super quo in futurum posset esse lis, dato quod in presenti non sit. l. post re. ff. de transac. l. ij. z ibi Barto. C. de transac. z istud est quod proprie vult Bar. hic: dum dicit, quod in futurum posset super hoc dubitari z teneas opi. Bartol. pro ista opin. ultra doct. adduco tria. Primo pondere tex. in l. j. C. de pos. sic inducendo. dicit ibi 17 tex. quod instrumentum depositi de iure contra habet executionem paratam, z sic illico debet mandari executioni: rationem assignat ibi text. propter bonam fidem, que specialiter requiritur in illo contractu: sed ego habeo, quod in iuramento requiritur maior bona fides. quod in alio actu. l. si. C. ad le. in repe. facit. l. sancimus. C. de sa. san. eccl. Secundo pondere tex. in l. si quis maior. C. de transac. vbi tex. propter iuramentum utitur verbo mor, quod verbum denotat actum habere executionem paratam. Tercio adduco, nam iuramentum etiam extraiudiciale, habet vim iudicij z litis contestate. l. naz pos. stea. §. si is q. temperaria actione. z ibi doct. j. eo. Bart. in l. eni qui. §. si quis iurauerit. j. eo. sed actus factus in iudicio de iure communis habet executionem paratam. tex. est in l. tale pactum. §. qui promouit. in verb. legitimam conventionem. ff. de pac. fm intellectum Barto. z communem ibi, fm quem ad hoc ille tex. redditur singulari. ut ibi per doctores concordat licet aliqui reprobent ibi dixi de veritate, quia opinio. Barto. retenta, durum est respondere ad l. iusiurandum z ad pecunias. §. si. j. eo. ad qua Bar. nunquam respondet vbi post iuramentum fert finia. respō de fm Alex. sed plenus, eo quod tex. ibi loquitur, quod iuramentum est prestitum in causa in qua precesserat libellus z litis contestatio z reliquis processibus iudicialibus, ibi bene requiritur sententia, et tunc iuramentum non haberet executionem paratam, secus quando iuramentum est extraiudiciale: vel est prestitum in iudicio, sed non in figura iudicij: z idem distinguit in confessione: quod si confessio sit in iudicio in causa in qua precessit libellus, tunc debet ferri sententia: aliter secus fm doc. in l. j. C. de confes. z Bar. in l. j. ff. eo. Et si dicas, quod est diuinare ad d. l. iusiurandum z ad pecunias. §. si. responde, quod cum tex. ibi velit ferri sententiam in necessarium antecedens presupponit libellum precessisse sine quo sententia diffinitiva ferri non posset: ut no. Barto. in l. prolatam. C. de sent. vel secundo posset pro solutione attentari, quod iuramento prestito oritur exceptio peremptoria, z si opponatur ad processum impedit ultra procedi: z tunc non requiritur alia sententia: ita procedat decisio Barto. secus si circa merita cause, tunc si iurans vult potest facere quod feratur sententia. d. l. iusiurandum. §. si. istud colligitur ex doctri. Bar. in l. cum querebatur. circa fi. in prin. ff. iudi. sol. non obstat inquam dicebat quod Bart. met fatetur, quod non seruatur de consuetudine: quia Bart. non sic dicit, se abene dicit, se mirari quod consuetudo non obseruet mor

¶ Actio ad de Archi. in c. nos i quibus circa fi. ij. q. i. archi. in c. iuramenti. circa fi. xxi. q. v. Ant. de but. in pro. he. Breg. in xvi. col. An. to. de bu. i. c. per tuas. in j. col. de arb. Anto. 8 bu. in c. cu veni sent. i. xij. col. de insti. Jo. de imo. in repe. ca. cuz stringat. de iureiur.

19 dum quē ipse ponit. Non obstat etiā dum dicebam, qđ ista opi.
Bar. est singu. z qđ in iudicādo nō sunt tenende singulares opi.
responde. qđ pcederet qñ Bar. solus ita teneret, sed cū idē teneat
multo plures doc. vt. s. retuli: certe illa dī cōis opi. z sequēda que
plurium testimonio cōprobat. l. j. ver. z sane. ff. de offi. questio. dū
dicit iuriscōsul. z sane crebrior apud veteres opinio est: z ibi bal.
ad hoc no. illum tex. z tex. in. c. nouimus. in verbo opinio a pluris
bus approbata: z ibi ad hoc no. d. Ant. de bu. de ver. signi. z ter.
in. c. de iudicijs. in verbo in quo plurimi. cōcor. in. q. iij. glo. de pe.
ni. d. j. c. si. no. Lano. in. c. ne inuitaris. per illum tex. de consiliet
sua Bar. sit cōiter approbata: tamen cōtra bar. vnū facit me.
20 dubitare sup quo cogitabis: nam Bar. fundat set quia iuramē
tum z sua equiparant iuribus per euz allegatis, sed regulam ha
bemus qđ ad hoc vt virtute equiparatiōis possit fieri extētio, opz
qđ eqparatio fiat in illa materia de qua agit, alias nō pcedit. glo.
in. c. j. in vbo declaramus. ne cler. vel mona. in. vj. z in. c. licet cano.
in verbo parochialis. de elect. in. vj. z in. c. ea que a iure. de regul.
iur. in. vj. z in. c. constitutionē. de regu. in. vj. expresse Semi. in. c. si
postqz. s. fin. circa si. de electio. in. vj. adē Semi. in. c. j. in. iij. z. vj.
fallen. de tempo. ordi. lib. vj. z pro ista regula addo tex. meliorē de
iure in. l. furiosi. C. de nup. quem ad hoc alleg. Rom. pro singulari
in consil. clxxviii. incip. amplissime doct. in. vj. col. attento maxime
qđ iuramentum z sententia in aliquibus equiparantur, in mul
tis etiā differūt, vt hic in glo. Tenendo tñ suam Bar. magis cōi
ter approbatā, eā limita sex modis. Primo limita vt pcedat quā
do in executione iuramēti imploraret officiū iudicis: sicut in exe
cutione sententie: secus si in vtroqz casu ex iuramēto vel ex sua in
tentaret actio, ibi requireret libellus: z neutro casu haberet exe
cutionē paratā: ita declarat Bar. in. l. intra. ff. de rei. i. z in. l. ij. C.
de execu. rei iudi. z in. l. itē veniūt. s. certe. ff. de peti. hcre. Secūdo
limita decisionē Bar. vt pcedat, qñ post dictum iam celebratum
fuit ex interuallo interpositum iuramentū: secus si incōtinēti, fin
Bal. in. l. j. C. de reb. cre. sed istā limitationē. s. reprobauit. Tertio
limita nota. vt pcedat in iuramēto extraiudiciali, in quibus ter
minis proprie loquitur Bar. hic: atqz etiā in iuramento iudiciali
non precedente libello secus esset si precessisset libellus z litis con
testatio: nam tunc cuz requirā sua, nō haberet executionē para
tam fin. d. Alex. hic. ita respondentē ad. d. lausiurandū. s. si. j. eo.
z adducēt simile de cōfessione: z ita est restrictio ad bar. Quar
to not. limita z ad hanc precipue attente, qñ iuramentū tendit ad
decisionē litis presentis vel future, de quo proprie loquitur iste ti
tu. vt declarauit. s. in rub. nā istud est iuramentū qđ equiparat sen
tentie, cū etiā tēdat ad decisionē litis: vt ita sit Bar. adinuenit mo
dum qđ dicat, qđ de predictis posset in futurū dubitari zc. vt hic
pēū, secus ergo esset si in instrumento adesset iuramentū pmissoriū
in futurū vel esset iuramentum simpliciter prestitum a debitore.
Et caue qđ in hoc errat, qđ aduocati putāt, qđ omne instrū in quo
ad sit iuramentū, habeat virtute iuramenti executionē paratā: qđ
si esset verum, Bar. inepte miraret quare consuetudo non obser
uaret hunc modum z formam iuramenti ad denotandum quod
oporteat iuramentum tali forma concipi, qđ ex similitudine snie
tendat ad decisionem litis que saltem in futurū posset sequi, z ad
hoc facit qđ vult Bar. in. c. j. s. itē sacramēta. in pe. col. in fi. de pac.
iur. fir. in vfi. seu. vbi querit, quare iuramentū decisoriū pariat
actionem: z nō iuramentū promissoriū in futurū: z respōdet qđ
iuramentū decisoriū hz vim rei iudicate: s. promissoriū hz vim
nude pollicitatiōis: put etiā dixi. s. in rub. cōsydera tñ diligēt
in ista declaratione Bar. qđ eaz in specie doc. aperte nō tangunt.
Quinto limita quo ad stipulatōrē vel creditōrē q iurauit, nō aut
quo ad tertiu, licet eius intersit: ratio qđ sicut sententia alijs non
pdest neqz nocet. l. sepe. in. prin. ff. de rei iudi. z toto tit. C. res inter
alios acta. ita nec iuramentū. l. ij. in ver. pe. j. eo. l. j. in. prin. ff. si mu
lier vē. no. c. quis. in fi. de pac. in. vj. facit qđ in simili vult no. Bal.
in. l. si pro te. p illum tex. C. de dot. promil. qđ statutum disponens
qđ instrumenta cōfessionata habeant executionē paratā: intelli
gitur ad petitionē creditoris, nō aut tertij cuius intersit. Sexto z
vltimo limita, qñ iuramentum esset interpositū sup dictū simula
to, qđ nihil valet. glo est sing. in. l. emptio. in. glo. j. in fi. quā Bal.
z ali. ibi sequuntur. C. plus vale. qđ agit. z illā glo. reputat ad hoc
singū. Panoz. in. c. ad nostrā. in. l. j. col. de emp. z ven. z illam. glo. se
quitur Bal. in. l. j. C. de oper. lib. z. s. in rub. in vlti. col. z Bald. z
Aug. in. l. j. ff. qui satisd. cog. z dicit Pau. de cast. in. l. si qđ pro eo
in. v. col. ff. de fideius. qđ tale iuramentū cum nō habeat cōsensum
dicitur carere anima: z dicit Bal. in. l. nec pactionis. C. de ope. li.
qđ in casibus in quibus lex presūmit simulationem iuramentum
nihil operatur, nec est necesse adiri epm. pro eius relaxatione: vt
ibi pēū. Et idem Bal. in. l. rogasti. s. si tibi. s. tit. j. in vlti. colū. dicit
qđ tunc iuramentum nō indiget rescissione, cū sit nullum. z de pre
dicta. glo. in. d. l. emptio. z eius veritatē habes etiā per Angel.
in. l. j. C. de dote cau. non nu. p Jmo. in. l. nemo potest. ff. de leg. j.

p cano. maxime. d. Anto. de but. in. c. cum ptingat. de iureiu. vbi
p Jmo. in. xlvj. char. intellige nisi etiam esset renūtiatū exceptiōi
simulationis cū iuramēto fm. d. Barth. vero. in tracta. de simu
latione tractus in vlti. psumptione. in versic. sed circa predicta
caue. tñ cū vtrobiqz deficiat cōsensus. iuramentū nihil operatur.
l. j. C. de nō nume. pecu. declarat Bar. in. l. si quis pro eo. in vlti.
col. principij. in. viij. membro. ff. de fideius. itē qđ eadem fragilitate
qua inducitur ad contrahendū simulate z iurandū, eadem fragi
litate inducitur ad renunciandū: ergo neutrū d. obesse. ar. l. doli
mali. ver. diuersum. ff. de dona. Secundo intellige quando simu
latio est super facto: tunc iuramentum non valet: ita loquit glo.
in. d. l. emptio. secus quando est simulatio persone: z veritas in
cti. tex. in. l. ij. s. si ab ignoto. ff. de manu. nam tunc valet iuramen
tum propter veritatē facti, vt notabiliter limitat Bal. in. l. roga
sti. s. si tibi. in vlti. col. s. tit. j. Dicit etiam notabiliter Bald. in rub.
s. eo. in vlti. col. qđ donec res est in dubio, an cōtractus sit simula
tus necne, interim stabitur iuramento: vt ibi per eū. Et qbus au
tem cognoscatur contractum esse simulatum declarat Bar. in. l.
sicut. s. superuacuum. ff. qui. mo. pig. vel hypo. sol. z multum no
tabiliter consil. incipien. Per. nicol. Bald. z ali. in. d. l. emptio.
cum alijs concordantjs.

- 1 Verba legis non debent intelligi frustratoria.
- 2 Sic in statutis.
- 3 Sic in privilegjs: z ibi quid in penalibus.
- 4 Iuramentum vt proficiat, requiritur quod sit prestitum aduersario deferente. nu. 6.
- 5 Impedimentum an probetur iuramento.
- 7 Dicitū testis non citati, non valet.
- 8 Occasio delinquendi debet auferri.
- 9 Rescriptum principis concedens remissionem pene ante delictū non valet.
- 10 Statutū imponens penam contemptibilem pro homicidio. puta quinqz solidorum, non valet.
- 11 Statutum quod non possit probari homicidium nisi per decem testes, non valet.
- 12 Statutum non potest habilitare illegitimam prolem ad successiōem.
- 14 Iuramentum excusat a calumnia.
- 15 Iuramentū matris, non prodest filio nec nocet.
- 16 Filius an possit venire contra iuramentum patris vel matris: nume. 17.
- 18 An in criminalibus habeat locum delatio iuramenti. numero 19. 23. z. 24.
- 20 Quod si requiratur manifesta probatio vel in causis magnis. numero. 22.
- 21 In causis criminalibus testis tenetur assignare rationem etiam non interrogatus.
- 25 Quid in causa matrimoniali. nu. 26.

Alit pretor.

Iuramēto prestito aduersario de
ferente. super quacūqz actione
standum est in omnibus quo ad ipsos litigantes, non
autem quo ad alios etiam filios. h. d. vsqz ad. s. iurari.
1 C. Ho. j. ex tex. ibi: nec frustra fm. Pau. de ca. z Alexā. qđ verba
legis non debent intelligi adiecta frustra: z ante eos ad istam re
gulam allegat istum tex. Jo. an. in addi. Spe. in ritu. de senten. s.
qualiter. in additione que incipit, z litē cōtest. adde tex. in. l. poli
liminium. s. si. de cap. in vers. al. superuacua esset lex. tex. in. c. pa
storalis. z ibi cano. de appel. Simile dicimus in statutis, que sic
debent interpretari, ne sint frustratoria fm. Bart. z z. Moderno
in. l. iij. s. pretor ait. ff. de dam. infe. z in. l. i. ff. de vsucassu. nisi
quis indebite dānum pateretur: nā tūc potius d. intelligi qđ sta
tutum sit frustra: vt colligitur ex glo. in. l. fin. s. in computatione. z
ibi Bart. in fi. z clarius Moder. C. de iure delib. probat text. in. c.
cum dilectus. z in. c. ad audientia. z vtrobiqz ad hoc not. do. An
to. de but. z Jmo. de cleri. non resi. z tex. in. c. ex parte vltro. et ibi
ad hoc not. Anto. de but. z Jmo. de ver. signi. Jmo. z Moder. in
d. l. iij. s. pretor ait. Sic etiam dicimus in privilegjs, in quibus
verba sic debēt intelligi, vt privilegium aliquid operetur. l. si qñ.
in. prin. cū glo. C. de inoffi. test. c. si papa. de p. uileg. in. vj. Sic etiā
dicimus in contractibus. l. si in. prin. z ibi ad hoc no. Pau. de ca.
z Alex. s. tit. j. z. l. hanc legem. ff. de contrahen. emp. facit in simili
l. si qñ. in. prin. ff. de leg. j. Jmo plus dixit egregie Bal. in ru. C. de
contrahen. empt. in. ix. q. quod nedum clausule. uno nulla dictio:
istud dixit glo. in. c. solite. in verbo, tanquam. ad finem. de maio. z
obed. Adde etiam ad predicta qđ verba contra naturam suam la
te interpretantur, quando alias dispositio redderetur frustrato
ria nisi dicta interpretatio fieret. tex. habes forma. em in. c. si cui
tas. de. de senten. excommunicatio. in. vj. quem ad hoc alle. domi.
Abb. in. c. fin. de preben. z in consil. xxxij. quod incipit circa duo
dubia

a Cōis opi.
Ad abb. i
c. tua nos. d
vfu. abb. in
c. prudētia.
z in. c. querē
ti. de offi. de
lega.

tium iura. in glo. si. de reg. iur. in. vi. Panor. in. c. si. extra eo. Quis solus Bal. aliter tenuerit et male in. l. q. accusare. circa quantum nota. C. de edictis cōem cōclu. ego affirmo tribus modis. Nam primo considero tex. in. l. sciant. C. de proba. canonizatus in decretis. y. q. viij. in. c. sciant cuncti. requirit in causis criminalibus et probationes sint apertissime et luce clariores. sed ego habeo quod in oibus causis etiam si essent civiles. in quibus requiritur apertissima probatio in illis non potest deferri iuramentum necessarium in supplementum probationis: ita est glo. no. in. l. si. in prin. super presumptioni. ff. qd met. cau. eodē modo vbiqz requiritur probationes luce meridiana clariores: vt ibi fm Bal. in. l. si. in. j. not. C. si minor se maiorem dixerit ad vbiqz requirit plena vel liquida probatio fm Bal. in. l. si. C. de secū. nup. facit glo. in. c. cupiēs res. in prin. super ver. plenā. de elec. in. vi. Et idē vbiqz requiritur manifesta probatio fm Bal. in. l. j. in fi. per illū tex. an ver. manifestis. C. de iur. t. Secūdo affirmo. qz in causis magnis et grauibz non hz locū itud iuramentū necessarium in supplementū probationis. gl. et doc. in. l. admonēdi. j. e. z. l. in bonafidei. C. de re. cre. z in c. si. extra eo. sed cause criminales sunt hmoi. l. in seruon. ff. de pe. nis. ag. z c. 7. Tertio facit qd singulariter vult Sal. in. d. liciant cuncti. qz hz testis nō teneat assignare rōnem dicti sui si nō est interrogatus. glo. in. l. solā. C. de test. z in. c. cū cām que inter archiepiscopū. de testi. Salit in causis criminalibus. in quibz nō valet dictū testis. si nō assignat rōnem dicti. etiā nō interrogat. sequit d. Alex. in. 2. q. x. v. an. viso pcessu inquisitionis formate p potestatem Parme. in. viij. col. lib. 1. Aduerte th. qz ipsi accusato 2 quez esset probatio p vñū testē. d. deferri iuramentū p iudicē anteq ab soluat. qd quidē iuramentū d. purgationis seu innocentie. tex. est not. in aut. l. 3. nouo iure. C. de pena iudi. q male iud. z tex. in. l. vbi. C. de fal. z Pau. de ca. hic in vit. col. 1. ita principalē cōem conclusio. limitat Lud. ro. hic. vt pcedat in causis criminalibus in quibus venit imponēda pena corporalis: sed si esset causa criminalis pro qua imponeret pena pecuniaria: ad hoc dic q ipse solus ponderat istum tex. in verb. penali. sed ante eū pōderant Anto. de bu. in. c. si. extra eo. sed Jo. de imo. ibi. z d. Alex. hic reprobat p generalitatē dicte. l. sciat cūcti. z iste tex. in. v. penali. nihil facit. qz loquit qd civiliter agebat vt ptz in vñ. actione. nā vbi crimina liter. accusatio z nō actio cōpeteret. in l. de pu. audi. i. pñ. iste tex. loquit in iuramento iudiciali vel voluntario. nō aut in necessario: z idē tenet. d. Car. flo. in. c. cognoscentes. in. vi. opp. de pñ. z gl. in. c. taliteris. in glo. y. de testi. Sed tu adde qd limitationē Lud. expresse sequit. d. Alex. sibi 2. in. 2. q. x. v. an. viso pcessu causę vertentis inter Beluseū. in. ij. col. lib. j. vbi fortius subdit. q ista est magis cōis opinio. z qd ab ea non est in iudicādo recedendū. z refert ita tenere Host. z Ant. de bu. in. d. c. si. extra eo. Bal. hic. sed vere Bal. hic nō firmat. Tu adde qd idē etiā tenet Ang. in. d. l. admonēdi. circa si. j. sed magis placet sūa negatiua ppter generalitatē. d. l. sciat cūcti. fundamentis pallegratis. Et sic amplia cōem cōclusionem vt pcedat in causis criminalibus: nō solum in quibz imponit pena corporalis. sed etiā si solū imponat pena pecuniaria. Secūdo limita predictā cōclusionē Lud. ro. in. d. l. admonēdi. in gl. magna in vñ. exacto. ad fin. nisi accusator vltra semiple nam probationē aliquid plus haberet. z esset persona honesta. Giam arbitrio iudicis posset accusatori deferri iuramentū necessarium in supplementū probationis. z reū cōdēnare. p tex. in. c. si. extra eo. ti. vbi in causa famosa papa ibi sic decidit z dicit Lud. ro. se admirari. q legisse aut canoniste nō aduertāt ad illum tex. sed ante eū idē expresse tenet Salic. in. d. l. admonēdi. in pe. col. p. d. c. si. z sequit. d. Alex. hic in. vi. col. ad. fi. z in. x. col. qd ego admitte. Et in causa criminali. vbi imponeret pena pecuniaria. sed vbi veniret imponenda pena corporalis. stessem iudex nunq admitte.

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

cedere. hoc modo tollitur fundamentum Bartol. Secundo intellige in casibus in quibus licet transigere. l. transigere. C. de trasac. per equiparationem. l. y. s. eo. Tertio intellige quando accusator bonafide detulit iuramentum reo: puta qz videt quod aliter probare non potest. d. l. eum qui. s. in popularibus. Et tertia pncipalis questio est. an in causis criminalibus criminaliter intentatis. possit reus deferre iuramentum accusatori ita qz iuramentum standum sit. l. 3. Bul. de cu. teneat q non. per regulā. d. l. sciant. z idē Sal. per aliquas fragiles rationes tenet cōtrarium put magis cōmuniter tenent docto. h. c. eo qz re. deferendo iuramentum accusatori videt verum esse illud quod accusator iurauerit. l. eum qui. in prin. in ver. abunde. j. eo. l. sed z si possessor. j. penul. z l. nam postea. j. si damnetur scdm primam lecturam. j. eo. cum limitatione de qua per Fulg. z Lud. roma. hic. z plenius recitat do. Alex. ad que te remitto. Et in secunda pncipi. qōne gloss. ibi naz quid in causa matrimoniali. concludit gl. quod in causa matrimoniali non deferretur iuramentum cui dari debeat. et alleg. in decretis. adde in. c. latoz. de re iudi. z in. c. fraternitatis. de frig. z malef. z glo. bene loquitur in terminis suis in iuramento negatiuo. z sic ad dissoluendū matrimonium. cum istud nō pendeat a voluntate partium: cum matrimonium hodie sit indissolubile. et quos deus coniunxit homo nō separet: ad hoc bene facit tex. in. c. sup. eo. maxime in ratione sui. de eo qui cogno. consan. vxo. sue. z tex. in. c. fin. de transact. Sed econtra iuramentū affirmatiuum bene potest deferri. quia saltem tunc dicitur contrahi. Et eandem distinctionem teneas in matrimonio spirituali: et sic in monachatione et consequenter in sequenti questione gloss. scdm docto. hic. et 2. v. in. l. fina. C. de transact. d. Anto. de bu. in. c. fina. extra eo. Jmo. in. c. mulieri. eo. tit. Panormi. in. c. penul. de raptō.

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

101

102

103

104

105

106

107

108

109

110

111

112

113

114

115

116

117

118

119

120

121

122

123

124

125

126

127

128

129

130

131

132

133

134

135

136

137

138

139

140

141

142

143

144

145

146

147

148

149

150

151

152

153

154

155

156

157

158

159

160

161

162

163

164

165

166

167

168

169

170

171

172

173

174

175

176

177

178

179

180

181

182

183

184

185

186

187

188

189

190

191

192

193

194

195

196

197

198

199

200

201

202

203

204

205

206

207

208

209

25 Testis qui primo dixit clare, postea dixit interrogatus nescire, an probet. nume. 20.

21 Si testes dicat q nulli erat pñtes, et probet de pñtia an sint falsi.

Iurari.

Iurari dicitur eo modo quo delatū est dū tamē sit mo-

ro, nec ultra queri dicitur. h. d. cum. l. seq. vsq. ad. s. si neq. C. Nota

q licitū est iuramentū qd deferret per creaturam, puta per caput

proprium: l. 3. fm Hostie. in sum. eo. tit. s. qualiter. in prin. posset li-

cere recusari: tamen si iuretur seruandum est, prout etiam tenet

Bar. in. l. qui per salutem. j. eo. titu. limita et intellige istū tex. put

limitat Bal. in. l. auf. sacramenta puberum. in. l. col. in. l. q. C. si ad-

uersus vendi. vt pcedat in iuramento qd deferretur a parte parti-

q satis est implere formam iuramēti delati: vt hoc tex. Secus in

iuramento minoris, qd interponitur ad confirmadūz contractū

vt ibi: et in iuramento mulieris iuxta. c. cum contingat. de iureiu.

quia vtrobiq non sufficeret iurare per creaturam: sed deberet

iurare per deum, vel super euangelis: vt ibi per Bald. qui sub-

dit, q in clerico habente sacros ordines sufficeret iurare p cleris-

cam suam: facit bene qd vult Cy. in illa auf. sacramenta puberū.

in. v. q. 2. facit qd inferius dicā. Et sic habes q spēs iuramenti

obseruanda est nō solū si iuretur per deū: sed et p creatores, sed etiā

si iuret p caput ppiū: imo fortius dicit glos. hic in s. religionis.

q species iuramēti, si iuro per crede mihi: vt faciūt monachi.

Adde eodē modo est species iuramēti, si dico, de? sit mihi testis,

et est perinde ac si iuraret p sacra euangelia. text. est in. s. qm vero.

iuncta glo. in. v. b. duo. in. auf. q. b. mo. na. effi. leg. quē text. sic alleg.

Bal. in. rub. s. e. Lu. ro. 2. d. Alex. hic eodē modo species iuradi

est: si dicatur, assero per fidem eā, vt si dico, sic est in verbo, verita

tis fm Bal. in. c. literis. in. vlt. col. de presum. Eodem modo si di-

co, sic deus me adiuet. c. ego. l. si. 2. ibi Bal. ad si. no. extra. s. eo.

dem modo si dico, ita est in piculo anime mee fm Bem. post Jo.

an. ibi in. c. si in prin. in. l. col. de sepul. in. vlt. limitat tñ predicta

Bal. in. c. si xps. in. pe. col. post Anno. ibi: extra eo. q: tales species

iuramenti non sufficerent in teste, vel vbi iuramentum requirit

pro solennitate, vt in iuramento calūnie, vel vbi requireretur pro

validitate actus: prout etiam. s. dixi referendo Bal. in. d. auf. sa-

cramenta puberum. in. l. q. vide tamē tex. in. c. si. de iura. calum.

vbi in epō sola presentia libri euangeliorum habetur pro iuras-

mento, etiam si producat epō in testē adde etiā predictis, qd pa-

ria sunt promittere aliquid sub fide, vel iurare per deum, aut per

sacra euangelia. glo. est no. in. c. pe. de iureiu. et glo. in. c. ad aures.

qd me. cau. et glo. in. c. si. in. glo. fina. de fidei. An. in. d. c. 2. si xps.

Jo. an. in. c. si. de sepul. in. vlt. et in nouel. et in. c. cū tpe. de arb. idē di-

cunt Ang. Lud. et Alex. hic: qui dicunt ista facere pro armigeris

qui iuxta vulgare se reddūt ad fidē intellige tñ qd grauius pmi-

rit dō obseruās qui iurasset per deū, q qui promississet ad fidez.

ita dicit glo. no. in. d. c. pe. de fidei. ad predicta facit qd vult Spe.

in. tit. de arb. s. si. in. vers. sed pone cōpromissum per fidei. cō. vbi

voluit sicut contraueniens transactioni iurate per deum incidit

in penas. l. si quis maior. C. de trasac. ita qui in trasac. promississet

per fidem si contraueniret incideret in easdē penas dicta l. si quis

maior. idem tenet Jo. an. et Ant. de bu. in. c. cum tempore. de ar-

bi. d. Alex. in. d. l. si quis maior. in. vlti. co. Quis cōtrariū tenuerit

Imol. in. d. l. cū tpe. Per predicta vñ cōfundi illud qd singularis

ter tenet Jo. fab. in. s. item si quis postulante. in. pen. co. institu. de

actio. vbi tenuit, q licet ex iuramento oriatur actio et exceptio. l.

actori. C. de reb. cre. not. glo. in. l. i. s. eo. tamē si pars dicat, qd est

contenta stare fidei actoris vel credere eius conscientie: et actor

dicat ita esse per fidem suā. isto casu nō oritur actio vel exceptio,

eo q fm eum iura multum ponderant qd iuramēti prestationez

tāgit Bar. post antiquos et nihil decidit in. l. si. ff. de pret. stip. pus-

to per predicta contrarium, et quod fundamentūz Jo. fab. nō sit

verum ostendo, quia nedum quando est actualiter iuratum, sed

etiam quando est remissum oritur actio et exceptio, ac si iuramē-

tum esset prestitum. s. si neq. cum. l. seq. j. eo. et tex. melior de iure,

in. l. nam postea. s. iureiu. et ibi ad hoc no. Sal. et Lud. ro. j. eo.

¶ No. secundo in vers. ceterū. q si pars detulit iuramentum p

deum et sic per creatorem, et iuretur per corpus propriū, iuramē-

tum nihil valet, sed istud videt parū dubitabile, ex quo detuli per

malus et tu iurasti per minus. Bulchā ergo dubiū est, quid ecō

tra, pone detuli tibi iuramentum per corpus tuū: tu iurasti p deū

et sic per plus, an valeat: videretur q sic arg. l. cū furti. j. de in litē

iur. contrariū determinat Guil. Albe. Bal. in. lect. antiqua s. ul.

et Alex. hic per regulam. l. j. s. si quis simpliciter. ad. ff. de verb.

oblig. iuncta ista lege. ¶ Quomodo autem in dubio iurādum

sit: ponunt Bal. et Moder hic Bar. in. l. non erit. s. si neq. ad. ff.

et in. l. qui per salutem. j. eo. Lud. in. c. 2. si christus. extra eodem.

¶ Tertio no. in vers. dato, regulam. vt in tex. et in. l. i. C. eod. qd

prestito iuramento nihil ultra queritur. Amplia istam regulam

vt procedat etiam in spiritualibus, in quibus non adest pbatio

in contrariū post iuramēti, nisi ex iudicis offō fm Abb. post An-

no. et Hosti. in. c. q: propter. s. illud. de elec. istam regulam sic am-

pliata limita quatuor modis. Primo in causis matrimonialib

in quibus post iuramentūz prestitū, pōt queri de veritate: vt per

glo. in. l. iij. in. verb. agatur. vbi dixi. s. eo. et ita limitat Hosti. in. c.

mulieri. et in. c. fin. extra eo. mouet. q: si iura lata in causa matrimo-

niali nunq transit in rem iudicatam quia possit semper appellas-

ri et queri de veritate. c. latoz. de re iudic. c. fraternitatis. de frigi.

et malefi. Si ergo lata iura semp queri pōt, ergo eodē modo delas-

to iuramento. l. iij. s. eo. tamen illa lex prima fronte probaret con-

trarium, cum dicat iuramentum esse maioris autoritatis q sen-

tentia, nisi coniungas notata ibi per gl. Secundo limita in iura-

mento q deferret ab homine, secus si a lege vel statuto. Hinc est, q

si statuto caueatur qd de dāno dato fectur iuramento damnum

passi: certe si iuratum sit, poterit probari contrarium. Et idem in

similibus fm Bal. in. l. i. C. de re. cre. et in. l. contra negatem. C. ad

le. aquil. per Ang. Tmo. et plenius Lud. et Alex. in. l. qui bona. s.

qui damni. ff. dā infec. cum multis concordantibus et multis fallen-

tis ibi cūculat recolletis per. d. Alex. bene facit. nā ignorātia

probatū per propriū iuramentum. gl. in. c. proposuisti. lxxvj.

dist. quam ad hoc reputat singularem Panoz. in. consi. lxxvj. in-

cipiente: videt primo dictos pannifices: sed habet glo. concordā

tem in. c. qui diuinit. al. s. incipit qui et humanis. in. vers. ignoras

re. xij. q. ij. quam pro concord. alle. idem Panoz. in. c. ij. in. vlti. colū.

de consi. et tamen potest probari contrariū fm Bar. in. l. si cui. s.

hisdem. ff. de accusa. et est glos. in. c. ij. in. verb. affectata. de tempo.

ordi. in. vlti. Tertio limita quo ad iurātem et deferentē: secus quo

ad extraneos. l. nam postea. s. sed et si quis. j. eo. et ibi ad hoc not.

Ludo. ro. pro limitatione huius regule, facit. l. sed et si possessori.

s. si. in. l. i. j. eo. et l. iij. ver. pe. s. eo. et faciunt que dixi in. l. i. in. v. limi-

ratione. s. eo. et que latius dixi in. l. certi condi. s. quomam. s. titu.

j. si cer. petat Quarto limita quo ad ea que veniunt ex natura cō-

tractus. text. est melior de iure in. l. eū q. s. fi. et ibi Lud. ro. ad hoc

not. j. eo. facit. l. si duo patrom. s. marcellus. et s. si quis iurauerit.

j. eo. Quinto limita istam regulam vt procedat quādo erat con-

sentio inter partes de aliqua re. et delatum fuit iuramentum deci-

forium filius litis a parte parti. nam tūc bene verum est, q ultra

queri non potest: secus quando non fuisset cōtentio, et sic iuramē-

tum non fuisset decisorium litis, quia tūc pōt queri post iuramē-

tum. gl. est solitaria in. l. si cū patrono. C. co. vtri. iud. et ibi Paul.

notat pro limitatione huius regule. ¶ Quarto not. ex tex. ibi:

quasi satis probatum. fm Sal. Lud. ro. et Alex. hic: q iura-

mentum non est proprie probatio: et hoc probat text. in dictione

quasi: que est nota improprietatis, glos. in. l. si cum dotem. s. fin.

ff. sol. mat. et gl. in. l. dedit. in. princ. ff. de condi. ob. caus. et ita ponder-

rat Bal. istum tex. in. rub. s. eo. facit bene tex. in. l. sed et si possessor

ri. s. si. in. ver. perinde haberi ac si probatū. j. eo. et text. in. c. forus.

circa med. et ibi ponderat Panoz. de verbo. signi. Est enim iura-

mentum potius releuatio ab onere probadi. l. eum qui. in. princ. j.

eo. largo tñ modo et improprie iuramentum pōt dici probatio:

vt est glo. not. in. c. si quis. in. verbo absoluentus. quā ibi no. Bal.

si de inuesti. inter do. et val. lis oria Et q iuramentūz nō dicatur

proprie probatio: adde Bal. in. c. bone in. l. col. de elec. et in. c. j. s.

sacramentum. de consuetudine recti feudi. et in. rub. C. de proba.

in. l. iij. col. et in. l. actor. eo. titu. et latius in. c. j. s. conuenticulam. de

pa. iur. fir. dum late disputat. q. de mercatoribus. Et tamen ad

oppositum: quia imo iuramentum est legitima probatio. glos. in

c. statutum. s. cum vero. in. vers. per propriū iuramentum. de

rescrip. in. vlti. et glos. in. c. presentium. in. verbo iuramento. et ibi ad

hoc not. Bald. de testi. probat text. in. c. ij. in. vers. alie probatio-

nes. de proba. quem ad hoc ibi not. d. Francis. de are. in. l. i. nota. et

ante eum Lud. ro. in. l. admonendi. j. eo. tamen ad illum tex.

in. d. c. ij. potest dici: qd dictio alia: non semper est repetitiua si

milium: vt per glos. in. l. iulianus. ff. de heredi. insti. et contrarium

tamen, q imo iuramentum non sit legitima probatio: tenet glos.

in. l. cum de indebito. in. prin. in. verb. legitimus. ff. de proba. et gl.

in. s. quadrupli. in. vers. duplicantur. insti. de actio. facit glos. in

c. at si clerici. in. princ. in. verbo legitima probatione. de iudiciis.

et glo. not. in. l. improprietatis. C. de proba. facit tex. in. l. fina. s. li-

centia. C. de iure deli. dum ponit alternatiuaz inter legitimā pba-

tionem et iuramentum. Dicunt tñ Ange. Lud. ro. et d. Alex. hic,

q si sit preclusa via omni probationi, nō poterit deferri iuramē-

tum per. l. in contraciibus. s. illo. vbi Bal. C. de non nu. pec. Spe-

cu. et Jo. an. in. tit. de positionibus. s. iij. vers. sed quid si aliqua

et in. tit. de dila. s. si. ver. itē q: si datus sit terminus. Bal. in. c. si. in

ix. col. extra eo. Pau. de cast. in. l. i. ff. de sens. sed tu caue, q prefati

doc. qui fundant se in. d. s. illo. non videntur bene aduertere ad il-

lum tex. q: ibi non est verum q esset preclusa via probationibus

cum posset elapso biennio debitor opponere exceptionē non nu-

pe. ad sumendū in se omnis pbatiois: prout tenet glo. in. l. cōtra-

¶ Per crea-
turam. ad
glo. in. c. 2. si
xps. de iure
iu. tex. et gl.
c. cōsydera.
xij. q. j. san.
Ludo. q. y. q.
lxxxix.

¶ Ad sup
euangelis.
adde. c. hon-
tamur. ij. q.
ix. et in. c. si. s.
iura. cal. gl.
ver. tacta. in
cle. j. de hī.

¶ Ignorā-
tia pbat. ad
de gl. in. vlt.
si est ita. i. c.
significasti.
cl. s. homi.
rotā decisi.
xlv. inc. ites
si ipetranti.
in antiquis.
Lar. zab. cō
sil. xxxix. in
cip. vii. exet
cium.

¶ Dictione
quasi. ad d. l.
cuz quasi. ff.
de fidei. s. e
li. i. c. grati.
v. col. de off.
de lega.

¶ Probatio
adde. c. a
at si clerici. l.
pn. de iudi.
gl. an. s. legi
timis. l. l. cū
s. indebito.
ff. de proba.

etibus. in prin. C. de nō nu. pecus. dic ergo q̄ verior intellectus ad
d. s. allo. est q̄ post lapsum biēnium creditor habet fundatā intē
tionem suā. ideo licite recusat iuramentū: vt est tex. solēnis in. c.
ij. de proba. z ita dicit Bart. in. s. allo. in bona lectura que cōter
non habetur. z ad. d. s. allo. adde etiā Bar. in. l. manifeste. s. eo. cō
sidera tñ si ad illū tex. pōt dici. q̄d ille. s. ponat duos casus. vnus
est. q̄n exceptio non nu. pec. nō poterat opponi. Alius est. q̄n pos
terat opponi sed elapsū erat tps ad opponendū: in primo cas
su probat opi. Ange. z Moder. in secundo nō. C. Glos. in verbo
ppria super iuramentū. diuidit in. ij. put duos ponit intellectus ad
text. prout duplex habetur lectura. secunda ibi: sed alibi non est.

9 licet Bar. cōstituat differentiā inter iuramentū iudei. z sarace
ni. z plenius idem Bar. in. l. iuramentū z ad pecunias. s. aut p
tor. j. eo cōtrariū est melius: q̄ imo etiā in saraceno valeat iura
mentum per suum deū. tenet Sal. z oēs mod. hic: z do. Ant. de
bu. in pzo. decre. in. iij. cō. intellige tñ istā decisio. verā. q̄n iudeus
vel saracenus iurarent circa pterita vel presentia per deos suos:

secus si iurarent circa pterita vel pntia per deos alienos: quib⁹
ipsi nō credunt. vt per Chisti. q̄ psumerent facere in cōceptum:
arg. l. iudeos. C. de iude. fm Bar. hic in lectu. antiqua: z dixi post
Bar. in rub. ff. de iust. z iure. z si aliquis pmittat iurādo etiā per
deos alienos. tenetur ad obseruantia: imo etiā si iuraret p demo
nes. text. est in. c. q̄uis. z in. c. monet. xij. q. j. Inno. in. d. c. z si xps.
Alb. de ro. hic: facit tex. in. c. sacerdotis. xi. q. j. z in. c. cū ex inuino

cto. de here. Et an iudeus si in cōpromisso appositū iuramen
tum fm legem mosaicam. teneatur ad obseruantiam iuramenti
sicut chistianus. vide Lud. ro. determinatē q̄ non. in cō. clv.
incip. pmissum. laudū. ad fi. z tē aduerte in quātū Bar. loquit
ur de iurāte modo prohibito: z sic proprie de blasphemante. cu
ius pena est capitalis seu mortis. s. in. an. auf. vt nō luxu. alleg. per
Bar. Et de iure cano. q̄ sit pena blasphemantis. habes tex. in. c. si
quis per cap. xij. q. j. ponunt cano. in. c. statumus. de cler. per
cus. z in. c. si. de cler. male. z dicit Bal. in. l. accusationē in. ij. co. C.

12 Que aut dicatur pprie blasphemā? responde. quādo aliq̄s
dicit in cōtemptū dei. seu turpia z scelerata verba in deum pro
feratur: vt si dicatur. ad despectum dei. vel maledicatur deus. vel
similia. glo. est. xij. dist. in. c. qualis. Bald. z Ang. in. l. j. C. si quis
impe. maledixit. Ange. z Inno. in. l. his verbis. s. j. ff. de here. insti.
Lano. in. c. j. z. ij. de cler. maledi. Bal. in. l. i. g. i. o. r. a. t. i. a. C. de cri. stel.
z declarat etiā Barto. in. l. item apud labeonem. s. sed quando
ad hūc. ff. de iur. Ange. de are. in tractatu malef. in ver. iniurios
sa verba. t. Ho. tamen q̄ pena blasphemantis que est pena capi
tis z sic mortis naturalis habet tantum locum in eo qui solet ex
consuetudine blasphemare: ita dicit proprie tex. in. d. s. fl. z decla
rat Ly. Bal. Sal. in. l. ij. C. de reb. cred. Ange. de are. in. s. itez si
quis postulante. insti. de actio. facit q̄d vult Bal. in. l. ij. s. ad legē

14 iul. maiē. t. Qui ergo blasphemauit. sed nō habet in cōsuetudine.
non est puniedus pena capitis. sed bene puniedus est extra ordi
nem. arbitrio iudicis: q̄ debet fustigari. vel poni ad cathenā fm
prefatos doc. nec isto casu binus aut trinus actus qui alias con
suetudine inducit. l. ij. ad. fi. C. de epis. audi. no. in. l. de quibus. ff.
de legi. her. pro cōsuetudine blasphemādi: nō h̄t s̄ requirunt mul
tiples reiterationes fm Ly. Bal. z Sal. in. d. l. ij. C. de re. cre.
z Ang. de are. in. d. s. item si quis postulante. z in. d. tractatu ma
lefi. in ver. verba iniuriosa. t. In practica tamen nō duos modos
ad liberandum eum qui est incarceratus: eo q̄ blasphemauerit:

15 Primus z mirabilis modus est. quādo adesset statutum in loco
q̄ si quis fecerit paces cū offēso debeat relaxari de carceribus.
certe incarceratus propter blasphemias si sit confessus sua pec
cata proprio z parochiali sacerdoti. z ab eo absolutionē obtinue
rit. cū dicatur habuisse pacē cū offēso. debet de carcerib⁹ relax
ari. ita sing. Bar. in. q̄. suo inci. minister fratru de penitentia. se
quitur no. s. lo. in. l. ij. C. de reb. cred. quam decisionem non habeo
pro expedita. nec hanc puto esse mentem statuti: z in contrariū
facit q̄d vult Bal. in. l. accusationem. C. qui accusa. nō pos. quod
episcopus quāuis sit legatus dei. tamen non potest remittere of
fensam dei. si quis deū blasphemauerit: z nō potest facere pacē.
Alibi. Bal. in. l. j. C. de rap. virg. tenet. quod de delicto vbi offē
ditur deus. non potest fieri concordia. nisi papa remittat. t. Secū
dus modus est. quādo adesset generalis consuetudo patrie. sic
materno sermone dicēdi. ad despectum dei. vel similia verba: tñ
non diceretur blasphemā. sed maledictio. l. quoties. s. si quis nos
men. iuncta glo. fm intellectum. Ro. ff. de hered. insti. t. z sic non
haberet locus tunc pena capitis: ita singulariter consuluit Bal.

16 in consil. suo incipiente in chisti nomine. an dicatur maledicere
vel blasphemare z c. idem tenet Angel. in. l. his verbis. s. j. ff. de
heredi. insti. t. sed Joā. de inoli. ibi reprobat Angel. cum
iste dicatur prauus vsus z detestabilis. s. ad hoc. cum gl. in auf.
vt nulli iud. Qu autem pro opinione Bald. z Ange. confirmant

b da potes addere. q̄ cōsuetudo quāuis sit praua z iniqua z irra
tionabilis. tamē excusat a pena temporali. gl. est notabilis in. c.
cū venerabilis. in gl. j. quā doct. ibi multū cōmendat. de cosue.
z Banor. ibi reputat valde singularem. q̄uis nō excuset a pena
diuina: vt est glo. in. d. c. demiq̄. per quas glo. consuluit Lud.
ro. in consil. cccclvj. incipiente. videtur prima frōte z c. q̄ consue
tudo patrie de non obseruando iuramentū. licet sit praua z ir
rationabilis. tamen excusat a pena temporali: nō autem a pena
diuina. z credo q̄ istud sit melius q̄d posset allegari ad presens
propositum. Eodem modo consuetudo excusat notarium a falsi
tate: ita Bal. in. c. j. in. ij. col. de feud. cogni. et in. l. j. in. x. colum.

c C. de confessis. Hostien. Joā. and. Anto. de but. z ali. in. c. ij. de
fide instru. facit bene quod egregie consuluit Pet. de ancha. in
cō. cclxxij. incipiente iure scripto. t. tamen tamē in predictis. quia
alibi dicit Innocen. in. c. sane. de offi. ordi. quez sequitur Bal. in
repe. l. de quibus. in. xij. colum. ff. de lega. j. quod cōsuetudo ex
cusat a pena. in his que non sunt de se mala. prout est in propo
sito blasphemā. que tendit ad contemptū dei. z est contrariū ge
nium z contra ius diuinum. C. Glos. in verbo dato iureiuran. di
uide in tres partes principales. Primo allegat concor. ad regu
lam text. Secundo oppo. z soluit. In tertia contra solutionem
opponit de tribus legibus: z respōdet. q̄ in illis est speciale. Se
cūda ibi: sed certe imo. Tertia ibi: sed z debiti questio. In ea. gl.
ibi dic ergo q̄d istud non nihil aliud excludit nisi debiti questio
nem. Ista particula glo. est a quatuor diligenter notanda. Pri
mo. ex ea not. Ange. Lud. roma. z Alexan. hic. t. q̄ si statutum

17 disponat. q̄ nulla exceptio possit opponi: tamē semper potest op
poni exceptio falsitatis: et precipue quando est nullitas ex defe
ctu iurisdictionis iudicis. iuxta glos. in clemen. j. de sequestra. pos
ses. z fructuum. z in cle. j. d. re iudi. de quibus glos. plena traditur
per modernos in. l. de pupillo. s. qui opus. ff. de ope. noui nuntia.
pro ista conclusione habes tex. in. l. scire oportet. s. ff. de excusa.

18 tut. z ibi Bal. not. ad hoc. t. Secundo probat ista glo. fm Paul.
de ca. z Alex. hic: q̄d si statē predicto statuto. q̄ nulla exceptio pos
sit opponi: tamen potuerunt opponi exceptiones que ex alijs sta
tutis admittuntur. sicut hic contra iuramentum prestitum nihil
potest opponi. et tamen admittuntur exceptiones introducte ex
legibus in glo. allegatis: de quo vltra vide per Bar. plenius in. l.
j. s. et parui. ff. q̄d vi aut clam. doc. post glo. in. l. ita nobis pudor.
C. de adulte. Lano. in. c. item cum quis. de ressi. spo. late Inno. in
l. si. ff. a quib. appeli. non licet. Tertio facit ista glos. fm Lud. ro.
hic. t. q̄ licet dictiones negatiue soleāt stare taxatiue z exclusiue. l.

19 ij. s. cum titio. z ibi Bart. ff. de adi. lega. tamen nunq̄ excludunt
casus necessarios. cle. ex vi. s. cum autem natura. de verb. signifi.
Quarto z vitimo facit ista gl. fm Albe. de ro. hic post Paul. de
eleaza. ad saluandum testes qui dixerunt contractum gestum in
presencia titij z seij. postea interrogati quibus presentibus: dixe
runt. nullis. nam debet eorum dictū intelligi in illis. scz alijs exce
pro Titio z Seio quos. s. nominauimus istaz decisionem sequi
tur simpliciter Alex. hic: z in. l. stipulatio ista. s. hec quoq̄. ff. de
verb. oblig. Adde tu in simili pulchram z notabilem decisionem

20 Bart. in. l. de etate. in princ. ff. de mino. duobus locis. in. ij. ques
tione principali ad fin. z in ea. q̄dōne post principium in ver. sed
iuxta hoc quero questionem quam habui de facto z c. t. de teste q̄
primo clare depoluit dictum suum. postea interrogatus respon
dit nescio. nā debet intelligi nescio scilicet aliter respondere q̄. s.
dixerim. sequitur Bal. in. l. data opera. in. xviij. col. C. qui accusa.
non possunt. z in. l. j. in princ. ff. si cer. peta. Jo. de imo. z do. Alex.
in. d. l. stipulatio ista. s. hoc quoq̄. Adde etiam quod not. voluit

21 Ange. in consil. cccxxij. incip. Thema super quo consilium peti
tur tale est. in. xij. colum. vbi consuluit t. q̄ si testes interrogati an
aliqui essent presentes. respōderunt q̄ nulli: z ex aduerso probet
q̄ imo alij erant presentes. saluatur isti testes. dum dicunt q̄ nul
li. quos viderint. vt ad quos aduerterint. q̄ diligēter nō. ad hoc
etiā adde Bart. in. l. j. s. si quis neget. in princ. ij. col. ibi ad 2um
ff. quēad. testa. aper. Et ad testes qui vtuntur illis verbis negati
uis nullis ascriptis z c. Adde illud q̄d decidit Joā. an. in addi.
Spe. in ti. de teste. in. s. nunc videndū. in vlti. addi. In ea. glos.
ad fi. z glos. respondeat ad ista tria 2traria vno verbo. s. q̄ in illis
ll. sit speciale: tñ nō assignando rationē specialitatis. est. refugiu
miserorū. fm glo. in. l. filium quem habentem. C. fami. heris. ideo
tu dic ad. l. fi. C. eo. q̄ ratio specialitatis ibi est. q̄ iuramentū fuit
delatū circa. q̄ ex testō. vnde arguēdo a trāfac. ad iuramentū. l. ij.
s. eo. sicut nō valet trāfactio nisi visis cognitisq̄ verbis testame
ti. l. de his. ff. de trāfac. l. j. in princ. ff. quēadmo. testa. aper. eodez
modo nec valet iuramentum a. l. admonendi. j. eo. responde q̄d
ibi loquitur in iuramēto necessario. z rationē specialitatis ibi po
nam. ad. l. si legatarius q̄d ibi non precesserat delatio iuramenti
ideo non preiudicat. quin non obstante iuramento ppter volum
iurantis. possit agi ad interesse. vbi in tex.

- 1 In oī iuramento, inest cōditio si iurei in cōtinenti vel acceptet.
- 2 Triā requiruntur vt iuramentum valeat.
- 3 Nisi respondeas incontinenti, potest confessio reuocari.
- 4 Paria sunt vel q iuramentū prestetur vel remittat a deferente.
- 5 Remissio iuramenti an habeat executionem paratam.
- 6 Priuatio presupponit habitum.
- 7 Dictio postea.
- 8 Dictio post.
- 9 Qui nō obseruat tps delationis iuramentū, nō dicit seruare formā.
- 10 Iuramentum non debet incontinenti acceptari z iurare.

Sineq. Summa vt per Bart. f. Not. q8 in omni iuramento inest tacita cōditio, si incontinenti iuretur. adde vel incontinenti acceptet. l. i. in iurandū, z ad pecunias. in prin. j. eo. ideo cautela est fin Bar. z doc. qū desertur tibi iuramentū q8 tu incontinenti acceptes, sed dicas q vis deliberare qualiter debeas iurare: nā postq acceptasti nō pōt deferens reuocare: intellege nisi ex cāputa, ppter nouas p̄bationes q supueniunt vellet reuocare. l. si q8 iurandū. C. de re. cre. fm verā z communē solutionē Bar. hic, alhs duab⁹ reprobatis, quā sequunt⁹ Ang. Pau. de ca. z. d. Alex. hic. Sali. z Pau. in. d. l. si quis iurandū. z habentur p Bar. z alios. in. l. si. ff. de pto. stip. ¶ Scdo not. ex hoc text. iuncta. l. iij. in prin. z. s. si. s. eo. q8 ad hoc vt iuramentū prestitū valeat, tria requiruntur. primo q sit delatum a parte. secundo q8 sit prestitū sub illa forma sub qua delatum est. tertio q incontinenti. ¶ Tertio pōdera q verū, p̄inde. facit fin Albe. de ros. hic in si. post dñm suū Mar. fili. q si dico, talis domus sit tibi vedita p centū, si tibi placet: q8 nisi rñdeas incontinenti: sed altera die, q8 tibi placet, pōt veditō reuocare. Tu vide q8 decidit tex. sing. in. l. quod si nolit. s. si quid ita. ff. de edile. dīc. ¶ Quarto not. ex. l. remittit, q8 paria sunt, vel q8 iuramentū preste, vel remittat a deferente: q8 ord. at. l. nam postea. s. j. j. eo. d. limita verū in iuramento decisio litis: secus in iuramento cōfirmatorio contractus: vbi remissio iuramentū nō sufficeret fin Ly. in aut. sacramenta puberuz. in. v. q. principali. C. si aduer. ven. z declarat z sequitur Alex. hic: et eodē modo potes limitare. c. q̄uis. de pac. in. vj. f. Huiusmodi autē si remissum est iuramentū, ista remissio habeat executionem paratam, dīcā in. d. l. nā postea. Aduerte etiam, q8 ista lex probat, q8 remittere iuramentū, est facere gratiā volenti iurare: dicas tñ, q si quis videret aliū velle iurare falsum, tenetur remittere, als gratissime peccat. tex. est in. c. hoc videt. xxij. q. v. gloss. in. c. presbyter. xv. q. v. ¶ Ultimo no. ex hac lege in si. illud vulgatum. q8 priuatio presupponit habitum. cōcor. l. decē. ff. de ver. obli. l. manumissiones. ff. de iusti. z iur. l. j. in prin. ff. qui. mod. vssit. amit. Bal. in. l. moueor. C. de seruīs expoz. vltra scribentes aduerte ad trā. primo pondera text. ibi p̄inde si postea zc. q8 probat q quod dictio postea, simpliciter plata, de sui natura importat interuallū. ad idem est tex. in. l. iurisgē. s. quimmo. in si. s. de pac. et in. l. quoties. s. si q8 ita scripserit. vbi Moder. no. ff. de here. insti. ponit Bart. in. l. fructus. in si. et ibi scribentes. ff. so. ma. q̄uis vna gl. in. l. ab hostibus. s. j. in glo. s. ff. ex qui. cau. malo. z ibi Barto. in. l. col. dīcāt q dictio postea, significat modicū interuallū, sed illud ibi est ppter subiectā materiā. ¶ Pōdera etiā, q8 Bar. z scribentes. in. d. l. fructus. in si. ff. solu. ma. volūt nō esse differentiam inter dictiones postea. et dictiones post: q8 sicut dictio postea, denotat interuallum vt hic ita dictio post. per. l. post. dīc. ff. de leg. cō. ego puto q8 Bart. erreret. q8 dictio postea, simplr plata denotet tps interualluz. tñ secus in dictione postea, plata simplr sine adiuncto. de vtroq8 est text. in. d. s. quimmo. vide tñ circa hec que ibi latius dixi. ¶ Secundo vltra scribentes pōdera ex isto tex. q8 qui nō seruatur tps delationis iuramentū, nō dicit seruare formā. et sic pbat in isto text. q8 q nō obseruat tps, nō dicit seruare formā. facit text. in aut. q supplicatio. in verbo nisi sub hac forma. C. de prec. imper. offe. z ibi Bald. z Sal. ad hoc not. ad idem est text. in. l. scire oportet. s. consequēs. ff. de excu. tu. hac regulam tradit Pau. de cast. in. l. qui rome. s. callima chus. in si. ff. de verb. obli. z in. l. si in lege. s. j. ff. lo. z alibi Bald. not. q qui recedit a tpe, recedit a forma contractus. ita Bald. in. l. obli. seruare. s. fin. in. l. ij. q8. ff. de offi. proconsul. z lega. z in. l. liberti. in. v. col. C. de ope. liber. ¶ Tertio vltra scribentes aduerte ad hunc text. qui dicit, q qū desert iuramentū alicui. d3 incontinenti ille iurare: sed ex interuallū nō valet: nā cōsidera sup tex. iuris canonici in. c. licet. de procu. i. vj. vbi est tex. q8 qui renuit acceptare mandatum, pōt penitere q diu constitutus nō mutauerit voluntatē: vnde per illū tex. dicit Bald. in. l. deberi. C. de fidei cō. liber. q8 l3 semel recusauerim officiū executoris. tñ possum iterū acceptare: et idem not. in. c. cū nō ab homine. in si. de iudi. p respōsione dicas, q8 iste text. pcedit in materia spirituali. z sic in iuramento, in quo nō presumit p̄seuerantia eius de voluntatis nisi incontinenti iuretur, l3 in alia materia aliud sit: et ad hoc facit text. in. c. p. de iureiur. nam l3 in alia materia, paria sunt aliquid fieri per se, vel per relationē ad aliud. q8 secus est in iuramento: vt ibi dicit text. Ultimo pro cōplemento

opponitur cōtra tex. istū inquantū vult, q postq est delatum iuramentū q8 nō pōt reuocari de. l. si quis iurandū. in prin. z in ver. si quis aut. C. eo. ad illum tex. dantur varie solutiones z tres ponit Bar. hic. primā Bui. et Ja. by. quā sequitur Ful. hic. Secundo soluit q8 ibi iuramentū nō fuit expresse acceptatū a parte: z licet ista solu. videat prima fronte cōuenire huic legi z illi: tñ non est bona, z eam reprehendit Fulg. q8 si ibi iuramentum non fuisset acceptatū, frustra diceret tex. q8 si alia pars vult reuocare solū pōt ante finiam: q8 nisi fuisset acceptatū nō fuisset opus reuocatione, q8 iuramentū esset nullū, vt hoc tex. Ad ob. l. si nō fuerit. j. eo. q8 ibi loquitur, qū actor qui detulit iuramentum nolebat iurare de calūnia, quo casu est perinde ac si sibi nulluz ius cōpeteret, et ac si iuramentū remitteret in odium cōtumacis. Tertia et vera responsio est, quam etiam ponit Bar. hic: q8 illud q8 dicitur hic, iuramentum delatum z acceptatū non pōt reuocari, est verū, nisi deferens iuret ex iusta cāputa q8 dicat se nunc habere probationes in promptu, vt hic per Bart. z istā solu. tenent etiam Ang. Pau. de ca. z. d. Alex. hic. et Pau. de cast. in. d. l. si q8 iurandū: q̄uis solus Ful. reprehendat, per generalitatem illius. s. si quis autē. Et ex ista solu. habes elicere vnam solu. contra causelam Bar. nā si tu qui desers iuramentū, vides partē aduersam nolle acceptare, sed velle deliberare q̄liter iuret: potes tu durante termino deliberationis dicere, nolo q iures: q8 nūc habeo probationes. Aliam solu. ad illum tex. dābat hic Alb. q8 ista iura pcedunt fin iura. ff. ille tex. fin iura. C. sed ista solu. non placet, quia abhorreret iurium correctio.

- 1 Appellatione rei venit pars, z e contra a. ibi. nu. 7.
- 2 Quid in iudicijs: z quid in testamentis. nu. 5.
- 3 Quid in sententia.
- 4 Quid in materia odiosa.
- 8 Quid in contractu emphiteotico.
- 9 An prohibita, alienatione, intelligatur prohibita alienatio domini particularis.
- 10 Jus excipiendi, an transeat ad singulares successores.
- 11 Exceptio iuramenti est realis.
- 12 Exceptio iuramenti impedit litis ingressum. nu. 17.
- 14 Exceptio pacti de non petendo, an impediatur litis ingressum.
- 15 Que exceptio impediatur litis ingressum. nu. 17.
- 16 Quid exceptione litis finite. nu. 21.
- 18 Qū quis dicat cōsentire in iudicē, vel esse contumacē excipiēdo. d
- 19 Clausula q nō intendit cōsentire in vos dñm iudicem.
- 19 Clausula libelli nō tñ in modū libelli s3 qualis qualis petitionis.
- 19 In dubio exceptio an intelligatur posita ad impediendum litis ingressum an vero ad merita cause.
- 20 Quid si sit relecta saltez tacte per iudicē an denovo possit litem cōtestatam possit opponi.
- 21 Quid si renuntiavit tali exceptioni.
- 22 Verba ista denegat actio, appositā in lege vel statuto, nō impōtāt quod ipso iure tollatur actio, sed ope exceptionis tñ.
- 24 Quando exceptio dicatur requirere altiorē indaginem.
- 25 Exceptio per processum ad vltiora quando iudex dicatur vel possit reijcere.
- 26 Exceptio que incontinenti pōt liquidari, semper admittitur.

Aut pretor.

Istā legē cum sequēti z principio sequentis summa vt hic p Barto. f. Ho. q appel. rei. venit pars. cōcor. l. i. q8 tabula. ff. ad sille. vide oīno Ang. in. l. j. C. quādo z quib⁹ q̄ta pars debe. l. x. Eodē modo, aliqui totuz ponitur p parte. ideo, si testator instituit plures filios heredes, postea dixit, q si alius eorum decesserit sine liberis, volo hereditatem meam distrihui in pauperes, intelligitur hereditatem meam. i. partem hereditatis relictam illi sic decedenti. l. lucius titius. in prin. cū glo. in verbo hereditate. ff. de leg. j. et ibi Bal. not. et inducit ad questionem predictam. facit tex. in. l. titia. et ibi no. Alex. ff. ad. l. fal. et ibi refert suprascriptā decisionē Bal. quā dicit tenendā mēti per petno: q8 sepe de facto accidere potest. intellige regulā huius. l. quando terminus, res, profertur a. l. vel a statuto vt hic. ¶ Quid autē in iudicijs, si in libello actor petit rem simpliciter, et non probat nisi de media, habes glo. in. l. si in rem. in prin. glo. ff. et ibi Bart. ff. de rei vendi. glo. et Bal. in. l. pomponius. s. sed et hic. ff. de procu. glo. et doc. in. c. ff. de libelli obla. Bart. et alij in. l. de pupillo. s. qui nuntiat. ff. de ope. no. mun. ¶ Quid autē in finia iudicis, ponit Barto. in. l. lega. v. roni. per illum text. de lega. ij. limita istam regulam non procedere in contractibus fm Jaco. bu. Albe. Lud. ro. z. d. Alex. hic, per tex. in. l. si dictum. s. in stipula. ff. de iuric. tu vide tex. in. l. j. et ibi glo. et Bar. ff. eo. de euc. Secundo limita fm Salic. quādo eadē ratio est in parte prout in toto. l. que de tota. ff. de rei vendi. glo. in. l. qui scit. in prin. ff. de vsuris. Tercio no. limita fm Jaco. but. Albe. et Salic. hic vt non procedat in materia odiosa vel penali. ¶ Pondera hanc limitationē, quia

¶ Prima
tio p̄suppo
nit. adde. c.
q8 vero non
formatum.
xxij. q. d.

¶ Dictio
postea. Ad
de. l. nō erit.
in. s. si. ff. de
iureiuran.

¶ Non esse
differentiā.
Adde doc.
i. l. quoties.
in. s. si. ff. de
here. insti.
doct. in. l. l.
lud. ff. de ac
qui. heredi.

¶ Appella
tio rei. ad
de. l. iulian⁹.
l. s. si intra.
ff. de dam.
infect.

facit ad questionem de testatore, qui prohibuit domum alienari extra familiam, et casu quo alienetur ipso iure et de facto alienat in alium de familia proximiorum: evenit quod iste sic prohibitus alienavit partem posteriorem domus, non est dubium quod prius illa parte alienata: sed fuit dubitatum, an per alienationem illius partis, priuari debeat in totum tota domo: aliqui doct. consuluerunt quod sic, per regulam huius tex. quia appel. domus venit etiam pars. **¶** Secundo et fortius facit quod mirabiliter consuluit Ang. in cons. cl. viij. incip. testator in omnibus bonis suis. in. ij. dubio. vbi consuevit in fortioribus terminis. scilicet in pia causa, in hospitali quod erat institutum in diuersis rebus, et erat facta prohibitio alienandi aliam quam rem, et si alienaret testator priuabat hereditate: consuluit Ange. quod per alienationem vnius rei, priuetur tota hereditate: motus, quod hospitale ceterum institutum, sub contraria conditione tacite ademptionis. scilicet legatum pure. in prin. ff. de adimen. leg. vidimus in. l. pecu. qua. s. ti. j. sed conditio est individualis. cui fundus. ff. de condi. et demon. no. in. l. ij. s. ex his. ff. de verb. obli. facit etiam quod voluit Pau. de ca. in cons. c. xxij. in vlti. col. Breuiter ego consueui contrarium, motus ex limitatione proxime relata, quod in materia odiosa siue penali prout est ista, app. rei non venit pars. **¶** Secundo quia in penalibus debet liquidissime constare, nec est procedendum per coniecturas. l. in testamento. s. ff. de condi. et demon. que est ad hoc singularis secundum Bal. in. c. j. quare dominus proprii. fen. priua. et in ca. quintanallis. in. viij. colum. de iure iur. et in. l. cum proponas. in pe. colum. C. de here. insti. et est bonus tex. in. l. multa. in prin. ff. de condi. et demon. Tercio, quod pena non debet egredi metam delicti. l. referis ptum. z. l. heres qui tacita. ff. de his quibus ut indig. **¶** Quarto, quod eo casu quo dicimus, appel. rei contineri partem, verum est quo ad illam partem, sed non quo ad totum. tex. est hic clarus: unde bene fateor quod testator qui prohibuit alienare domum, intelligitur etiam prohibuisse partem domus: unde si partem alienauit, fateor quod illa pars te priuatur, sed per hoc non debet priuari tota domo, et ita puto esse veritatem, saluo semper iudicio rectius sentientis. **¶** Et ad hanc questionem adde questionem quam posui in. l. si. in. xij. q. C. de iur. emph. vbi tetigi, an emphiteota alienans partem rei emphiteotice irrequisito domino, priuetur tota emphiteosi. quam questionem in terminis format solus Raph. cu. in. l. do. s. pe. ff. de dona. et dicit quod quesitum in omnibus chartarum habet sed nullibi inuenit. videas ibidem vbi examinavi. Adde etiam not. per Barto. in. l. si ita quis. s. ea. l. in. j. col. ff. de verb. obli. et in. l. filiussa. s. diui. in vlt. col. ff. de leg. j. dum tangit **¶** an prohibita alienatione intelligat prohibita aliter natio domini particularis. Laue tamen, quod dicit Bal. in. l. si. C. de op. liber. reputans valde de no. quod non omnis lex priuas, dicit penalis, sed quod priuat propter delictum tamen, quod diligenter not. ad istam materiam penalem, et ad regulam. l. cum quidam. ff. de libe. et post. **¶** **¶** Not. secundo ex l. sequenti secundum Barto. et alios: quod sius excipiendi competens super aliis qua re, transit etiam ad singulares successores: ista regula procedit necesse actiue ut hic, sed etiam passive quo ad successores eius contra quem competit. l. idem quod. ad fin. ff. pro socio. quam materiam late examinant antiqui: postea Albe. Bal. et Sal. hic. Tu vide Barto. in. l. si tertius. s. si quis prius. ff. de aqua plu. arc. doct. in. l. ij. C. quod in. ca. late per Anto. de but. in. c. q. v. de iudi. **¶** Tercio not. ex eo. tex. secundum Ang. quod exceptio iuramenti non coheret persone: et sic iuramentum ex parte iurantis est in re, quo ad hoc, ut non solum sibi: sed etiam ceteris successoribus exceptionem pariat. dic ut habetur in. c. veritatis. extra eo. cum cocor. **¶** **¶** Quarto no. ex. l. nam et postea. in verbo denegatur actio. secundum Barto. quod exceptio iuramenti impedit litis ingressum: cum agere sit per litis contestationem. l. amplexus non peti. ff. re ra. ha. melius allegasset Bar. gl. in. l. si postea. in glo. prima. ff. de peculso. que est ad hoc singularis secundum Bald. in. c. per tuas. in. vij. col. de proba. idem tenet Bal. in rub. de trans. p. iela. in vlti. col. quam uis idem Bal. in. l. cum quis. in pe. col. C. de iur. et fac. igno. reprehendat illam glo. sed de hoc non debuit Barto. dubitare cum text. sit in. c. j. de lit. contest. in. vi. Similiter exceptio plurium, est exceptio litis finis te. ita tenet. d. Anto. de bu. in. c. dilecta. in. ij. col. de excep. quod bene not. **¶** **¶** Que autem sit ratio, quare exceptio iuramenti impedit litis ingressum. Bar. hic duas rationes assignat. ad primam vide spe. in. tit. de excep. s. dicto. ver. rursus notandum est. **¶** Ex secunda no. quod exceptio pac. de non petendo. non impedit litis ingressum. idem tamen gl. et Ful. hic. et Bald. in. c. de testi. extra de testi. Bal. in. l. peremptorias. C. sen. rescin. non posse. in. l. si non forte. s. adeo. in vlti. col. j. de condi. in. de. faciendo differentiam quam ante eum ponit Barto. in. l. si vnus. s. pac. ne peteret. in. vij. col. ff. de pac. sed aliter videtur tenere Immo. no. in. d. c. j. Tu contra Bar. pondera forte tex. in. l. credi. in ver. per fictionem repellit. C. de pac. sed Ful. et. d. Alex. ibidem plenius dupliciter respondent, tamen vtraque responsio diuinat. Adde etiam quod ex predictis non videtur bene dicere Immo. in. c. consilii. de rescrip. quod si iuro non conuenire aliquem, istud non impedit litis ingressum et male. et eum reprobant. d. Anto. ibi. et Immo. plenius in vlti. col. **¶** Subdit generalius Bar. hic, quod omnis exceptio per quam concluditur actio

nem ipso iure sublata, impedit litis ingressum p duo fundamen-
 ta de quibus hic per eum. z sequitur Ang. z cōter **Mo der.** hic
 quia **Paul.** de ca. reprobet per gloss. in. c. j. in verbo defensionem.
 de litis cōtest. in. vj. z miratur **Bar.** non aduertisse ad illam glo.
 sed dicit q ab oibus est ibi reprobata. z ad **Bar.** adde hic eundem
 in. l. si pupilli. s. videamus. per illū text. ff. de neg. gest. z in. l. papi-
 nianus. s. si quis impubes. p illū text. z in. l. mater. ff. de inoffic.
 testa. et in. l. si titius. s. ante oia. per illū text. ff. de pac. et in. l. cum
 querebatur in princ. ff. iudi. solui. Specu. in titu. de excep. s. dicto.
 ver. vt autē. z aduerte q istam ponderationem **Paul.** de ca. con-
 tra **Bart.** ante ipsum facit **Imol.** in. l. si queramus. ff. de testa. et si
 dicas qd pro **Paul.** de cast. facit text. in. d. c. j. in verbo nulla exce.
 nulla qz defensio impedit litis ingressum, nisi ille de quibus ibi p
 que verba nulla defensio, excludit qlibet defensio iuris. fin **Bar.**
 to. in. l. j. s. et etiam parul. ff. qd vi aut clam. sed responde q lz tex
 loquat taratiue excludendo aliqua tñ excludit ea que p alias les
 ges inducuntur fin glo. in. l. ob es. C. de predijs mino. et **Bart.** in
 l. ij. s. cñ titio. ff. de adimē. leg. et dixi in. l. j. in princ. ff. si quis ius
 16 dicen. nō obtē. f. facias ex predictis regulaz. qd exceptio litis finit
 te. z ois exceptio per quam apparet actionē ipso iure sublataz. z
 ois exceptio p quam apparet delictum cōmissum esse impunitis
 le: oēs tales exceptiones impediunt litis ingressum. z ne iudiciuz
 possit inchoari. vt hic per **Bar.** z superius dixi. quasdā alias exce-
 ptiones impediētes litis ingressum enumerat specie **Paul.** de
 ca. hic in vlti. col. sed plures enumerat **Bald.** in. l. postqz liti. C. de
 pac. cano. in. d. c. j. **Bartol.** in. l. vir bonus. et in. l. cñ querebatur. ff.
 iudi. sol. et innumeras ponit. d. **Alex.** in. d. l. vir bonus. in apostils
 17 lis suis. f. sed aduerte ad practicam qz tales exceptiōes ita demū
 impediunt litis ingressum qñ opponūtur ad impediendum pro-
 cessum: eo quia excipiens dicit. dñe iudex non potestis procedere
 quia habeo talē exceptionem zc. secus esset si nō opponeretur ad
 processum. sed ad merita cause: vt quia reus conuentus respondē
 do libello diceret. ego nihil debeo. quia habeo exceptionem iura
 menti. vel snierunt non impediret processum. cum non sit ad hoc
 opposita. z ideo virtus cōsistit in modo practicādi. z in modo exci-
 pēdi. ita declarat **Bart.** in. l. cñ querebatur. circa fi. ff. iudi. solui. z in
 l. si. ff. pro so. **Bal.** in. l. eleganter. s. si quis post. in. vj. col. ff. de cons-
 di. inde. **Bal.** Ang. **Ludo.** ro. z d. **Alex.** hic. imo magistrali^r dicit
 Spe. in ti. de excep. s. dicto. ver. rursus notandum est. circa finem
 illius versiculi. qz istis casibus reus cōuentus in libelli responsio-
 ne dñz dicere. non teneor tibi ad dicta. c. q petis. qz habeo talem ex-
 ceptionem. sed si diceret nolo respōdere libello: qz habeo tales ex-
 ceptionem. deberet succūbere. z sequitur **Ludo.** ro. hic. circa fi. qz
 tunc censeretur cōtumax. qd est valde notandū in actu pratico.
 Cōfirmo p optimū simile qd voluit **Inno.** z **Joā.** an. in. c. cum ana.
 de elec. z ibi **Bald.** in. ix. colū. **Panoz.** z **Imol.** in. xv. colū. qui dñz
 18 cunt qz si reus citatus cōparendo z respōdendo prestatur q non
 intendit cōsentire in illum iudicem. p illū actū. nec per quēcūqz
 aliū actū quem in futurum fecerit: certe iudex pōt dicere. z ego ex
 nunc te cōdemno tanqz contumacē: z ideo dñz esse cautus et adijce
 re illa verba que semp apponunt cauti practici. snisi z inquantuz
 a iure sim arctatus. refert z no. sequitur **Ang.** in. l. non pōt videri
 vltra. ff. de iudi. qui dicit. qz semel istud allegauit contra quēdam
 magnum aduocatū. qui ex hoc dicto fuit valde iratus. sequitur
 etiam **Ange.** in cōsi. cxxiij. incl. in causa accusationis producte p
Philippū. z idē **Ange.** in. s. j. in. ij. colū. in aut. de exhi. reis. sequi-
 tur **Bal.** in. l. ij. per illū tex. C. vbi quis de curia. vel cohortali. z in
 c. j. ad fi. in ti. an apud iudicē. in vfi. seu. z in aut. habita. in. xij. col.
 C. ne fil^r pro patre. **Panoz.** in. c. cum. **D. ferrariensis.** et ibi **Jo.** de
 imo. in. xv. et in pe. colum. de consil. **Panoz.** in. c. fi. ad fin. de dolo
 et cōtu. **Jo.** de imo in. l. quidā cōsulebat. in pe. co. ff. de re iudi. in. l.
 si ita scriptū. ff. de leg. j. z in. l. non solū. s. morte. ff. de ope. no. num.
Ludo. ro. in. l. qui in aliena. s. si. ff. de acqui. here. z ita cōmuniter
 tenetur quis cōtrarium teneat dñ. **Anto.** de but. in. d. c. cum a. in
 19 vlti. col. ad cul^r fundamēta ibi respōdet **Panoz.** C. Secūdo cō-
 firmo per illud qd singulariter consuluit **Pet.** de anch. nec alibi
 legi in consil. cxxiij. incip. per statutum. vbi consuluit egregie qz in
 causis in quibus requirit libellus put sunt regulariter omnes
 cause ordinarie. **Pone.** qd actor producit libelluz z solennem cum
 omnibus solennitatibus requisitis a iure. iuxta gl. z doc. in. l. j. in
 prin. in glo. magna. ff. de edēdo. z in. c. ij. de libelli oblatione. z adij-
 cit clausulam prout tota die fit. qd non in modum solennis libelli
 sed qualisqualis petitionis. debet succūbere. nisi adijciat illa
 verba. nisi z quatenus a iure requiratur. vt ibi pulchre per euz. z
 ista teneas bene cordi: qz in actu pratico infringērent totū vnum
 processum. z sic facerent honorem/Supra scripta procedūt redē-
 do ad materiā nostraz in casu claro: quid in dubio. an exceptio li-
 tis finite presumatur opposita ad impediendum processum. an
 vero ad merita cause. **Bal.** in. d. eleganter. s. si quis post. in. vj.
 col. tenet. qz in dubio presumatur opposita ad merita cause: quia

hic est originalis natura. allegat in arg. l. i. in prin. ff. ad macedo. que nihil facit. sed fm Lud. ro. potest assignari ratio. qz vbiqz actus potest fieri de iure coi: z de iure speciali. in dubio dz presus mi factus de iure communi. l. q. q. z in l. testamento magistra. C. de testa. mli. sz exceptioes perceptorie de iure coi opponitur ad me rita cause. d. l. peremptorias. tñ posses arguendo negare hoc vlti mum assumptū. sed his non obstantibus distingue melius vt per
20 Bal. hic. que i specie referit z sequunt Lud. ro. z alex. hic. t Quid autē sit si exceptio peremptoria impediens litis ingressum ante litem cōtest. fuit opposita ad impediendū processum. et fuit reies cta per iudicem tacite vel expresserant denuo post litē cōtes. possit opponi in vlm peremptorie tetigit Barto. in d. s. si quis post. et nihil decidit. sed Bald. plenius hīcet ibi distingue. qz si iudex res iecit: eo quia de ea plene cognouit: z amplius apponi non possit: alias secus. vt late per eū. z sequit Lud. ro. hic in vlt. colū. t Quid autem esset si reus ante litem cōtest. opposuit talem exceptionem ad impediendum litis ingressum z eū renūtiat. an post litē cōte. non obstante renuntiatione poterit eam denuo opponere ad me rita cause: distingue. aut renūtiat illi exceptioni solū tanqz im peditiue ingressus litis: z eam potest denuo opponere ad merita cause: quia nunc opponitur ad alium finem. qz renūtiat: secus si renūtiat vt exceptioni peremptorie vel simpliciter fm Bal. in d. s. si quis post. et Lud. ro. hic in pe. col. quicquid tenuerit idem Bal. hic z in d. l. peremptorias Multas alias exceptiones pempto rias impediens litis ingressum enumerat hic Pau. de cast. in vlti. col. et Bald. in l. postqz liti. C. de pac. Bart. in l. vlr bonus. ff. iudi. sol. cano. in c. j. de liti. contest. in vj. t Quinto not. ex ista. l. nam z postea. ibi vel denegatur actio. iuncta gl. que exponit. l. ex ceptione repellitur. fm Barto. z alios. qz ista verba denegat actio. appositā. in l. vel in statuto nō important quod ipso iure tollatur actio. sed ope exceptionis tantum. Sed caue quia tex. iste parum facit. cum verba sint in edicto pretoris: et pretor non potest ipso iure tollere etiā si exprimeret. s. quos autē. in l. de bo. pos. gloss. in l. in sub. ff. de vulga. et pup. melius ergo probat tex. hic allegas tus per Bar. in l. j. in prin. iuncto. s. sublata. z ibi no. Barto. z alij. ff. ad trebel. attento qz senatusconsultum est ius ciuile. qd potuisset ipso iure tollere actionem. l. ius autē ciuile. ff. de iust. et iu. et tñ per talia verba actio non datur. nam tollitur actio ipso iure: pro con clusione Barto. adde text. in l. necessarīa. in verbo et in eos actio non detur. ff. de acqui. here. et illum tex. ad hoc ibi notat do. Fran. de are. tñ aduerte. qz in contrarium pon. dero plures text. vbi ista verba. actionem non dabo. important ipso iure. Primo em allego text. in l. mercalem. C. de condi. ob tur. cau. in verbo denegandas esse actiones. iuncta regula. l. generaliter. z l. si plagis. ff. de verbo. obliga. item contra Bar. videtur tex. in l. oēs. in fi. cū. l. sicut. in fin. C. de prescrip. xxx. anno. l. j. glo. sol. videatur destruere illū tex. dum dicit intellige quo ad effectū de illo tex. in d. l. mercalē. perpen dit Sali. in l. j. C. de condi. ob tur. cau. z d. Fran. de are. in d. l. gene raliter. in l. j. col. ibi tñ conat respondere ad illuz tex. Limita predi ctum no. Bar. non procedere in causis criminalibus per duo ius ra que nihil probat. et idē tenet Bald. i. lectu. antiqua. Bar. z oēs Moder. hic et Barr. in l. cū lex. in vlti. colū. ff. de fidelit. et in l. j. in prin. per illum text. ff. ad macedo. et in l. j. s. ff. ad velle. et in d. s. sublata. et ibi Ang. z cōiter Mod. qz contrarium teneat Bald. in l. nō dubiū. ad fi. C. de legi. z ymol. in d. s. sublata. z vide omnis nō late et subtiliter. d. Fran. de are. in cōsi. lxxv. incip. consyderata diligenter cōsultatione. z pondera qz Barto. hic allegādo. l. si ti bi. s. quidam. ff. de pac. sentit rationē. qz actiones ex delictis ipso iure per pactum nudū tolluntur. vt ibi ergo facilius tollūtur quā actiones ciuiles: multo magis debet impediri eorūz natiuitas: tñ nec ista ratio Bar. cōcludēt probat. qz per illa verba actio non detur. qz in criminalibus actio tollatur ipso iure. Cogitabā etiam fortius inducere dicta iura. nam dicta iura dicunt. qd in delictis pactum ipso iure tollit actionem: ergo fortius dz tolli p statutum per tex. in l. fi. et ibi Bar. no. C. de fidelit. et glo. in l. nō impossibi le. in glo. magna. in fi. ff. de pact. sed ista argu. nō videt bona indu ctio: tollitur actio ipso iure per pactū ergo et per statutū: nam in delictis ille qui deliquit. ex tacto cōsensu obligat obligatione na turali. l. j. ff. de fur. Bar. in l. ex hoc iure. ff. de iust. et iu. et ideo nō mirū si sicut delinquēdo obligatur consensu. sic ita per cōtrarium cōsensum. et sic per pactum tollitur obligatio et actio. l. stichum. s. naturalis. ff. de sol. sed in statuto non est sic: qz non adest consen sus. virtute cuius possit tolli cōtrario cōsensu obligatio: vñ aliaz z meliorē rationē assignat no. Barto. in l. cū lex. in vlti. col. ff. de si delus. quā sibi ascribit Raph. cu. in l. j. s. q. ff. ad treb. qm seam
23 reprobet ymo. et d. Alex. in d. s. sublata. t Ultimo not. ex ver s. in. fm communem intellectū. qd qñ exceptio iuramenti est diu sed debet referuari. j. in processu probanda. Et huius cōclusionis credo esse rationem: nā regulam habemus. qd qñ aliqua exceptio

proponitur in iudicio preparante. que requirit altiorē indaginez qd tunc referuatur necessario examinanda in iudicio preparato l. i. s. ibidem. ff. ad exhibē. sed ego habeo qz illud qd precedit litis contest. dicitur preparatoriu iudicij. glo. no. in. s. pe. als fin. in ver bo proemys. in aut. in medio litis nō fieri sacras iussio. d. p. in rus
24 bñ. C. de iureiuran. ergo zc. Qñ autem exceptiones dicantur re quirere altiorē indaginem. declarat no. Bar. in l. si is a quo. in prin. ff. vt in pos. lega. et in l. i. s. condemnati. ff. de re iudi. Bald. Salic. et alij in l. j. C. de edi. diu. adri. tol. et multum operatur tas lis referuatio facta a iudice in proces. quia si postea probetur tas lem exceptionem esse veram. iudex pronuntiabit talez processum esse vsqz retro nullum: qd pronuntiare nō posset. si prius exceptio nō fuisset opposita: ita no. Barto. in l. ille a quo. s. si de testō. ff. ad trebel. z in l. pretor. s. j. ff. de dam. infec. sequunt Salic. et Pau. de ca. hic et Pau. multum dicit tenendū menti: de quo etiā p Bart.
25 in l. pe. C. de pos. et in l. fi. C. de cōpensa. t Sed aduerte qz illud qd videtur. qz exceptio litis finite requirēs altiorē indagine non im pedit litis contest. fallit qñ talis exceptio cōcerneret personaz ius dicis vel actoris. qz lz requirat altiorē indaginem: tñ dz pñ et ante oia liquidari fm Bar. in l. si. circa si. ff. pro suo. z in l. quidam cōsulebat. ff. de re iudic. Item attēde qz si opponatur exceptio im peditiua processus que nō requirit altiorē indaginem. sed potest expediri intra biduū vel intra tres dies: z nihilominus iudex in iusta parte procedit ad vltiora. pcessus erit ipso iure nullus. vt per gl. et doc. in c. cū ptingat. de offi. deleg. Bal. in l. j. in pe. chart. et in l. si criminis. C. q accus. nō pos. z in d. l. peremptorias. late Lud. ro. hic. in l. j. col. z iij. ymo. in d. l. ille a quo. s. si de testō. z in l. si qñ.
26 ff. de leg. j. Pau. de ca. hic ad fi. z in s. si dānetur. j. e. l. z e ratio t qz iudex nō pōt immutare ordinē iuris. c. examinata. de iudi. Item in materia adde glo. in c. sciscitata. in verbo effectū. de in integ. res sti. quā Abb. Panor. ibi in v. col. multum no. et dicit qz solet mul toties adducere in cōsilijs ad statuta. que excludūt oēs exceptio nes ztra sniam. qd intelligant nisi opponēs exceptionē legitimaz eam velit incōtinēti pbare. vt ibi p eū. qd dictum est multū practi cabile et nō dignū: idē tenet in c. super eo. ad fin. de offi. delega. sed illud reprobat bona ratione. d. Alex. in 2. ff. de ceccep. in. incip. clas rissime dñe vicarie: vt ibi late p eū. z ad autoritatē abbatis istud di cerent male dicerent. et per ista remaneat expediti isti tex.

- 1 An ex iuramento oriatur actio.
- 2 An habeat executionem paratam.
- 3 Iurandi facultas an transeat ad heredem.
- 4 Promissio sine causa valet cum iuramento.

Iureiurando. Ex iuramento prestito vel remisso oritur actio actori. z exceptio reo. et alijs. s. successoribus fm primū intellectum gloss. vel alijs. s. fideius soriibus fm aliū intellectū. h. d. Et tunc exceptio supueniens reo principali. proderit fideiusoribus. t Not. ex hoc text. qz ita ori tur actio. qñ remissum est iuramentum: sicut qñ est actualiter pre stitum vt hic. et l. non erit. s. si neqz. s. e. Ex quo habes notare fm Sali. et Lud. ro. qz actio que oritur ex actu in veritate gesto. ori tur etiā qñ nō est gestus: sed remanet p partem que remittit: et fas cit iste tex. ad ea que dixi in l. i. s. si. s. e. cōtra Joā. fa. in. s. item si quis postulante. in pe. colū. in l. de accu. fct cogita an remisso iur amēto instrumētū haberet executionē paratā. sicut si esset actua liter iuratu fm formā quā tradit Bar. in l. j. ad fi. s. e. nā iste text. probaret qd sic. z esset magna extēsiō ad decisionē Bar. ibi. tamē quid autē delato iuramēto z suscepto. si suscipiens moriatur an teqz iuret. an facultas iurandi transeat ad heredes. text. est qz non in l. generaliter. in prin. C. eo. quia forte bene confido de te qd non cōfido de herede tuo: qz prout dicit ibi Bal. sepe legali viro succe dit improbus: z istud intellige verū in iuramento delato ab hoie: secus in iuramēto delato a l. vel a statuto: qz semp loquit. glo. est in l. pe. s. fin. et ibi Moder. ff. ne quis eum qui. z ibi soleo dicere et dixi in l. si qñ. C. vnde vi. attēde etiā ad illud qd dicit Bar. hic. qd iuramentū nō presumitur delatū a parte nec etiā qd incōtinēti fuerit prestitū. idē tenet Bal. z Lud. z d. Alex. in l. i. in prin. s. eo. z Lud. in l. nō erit. s. si neqz. s. e. z vltra ea q addit. d. Alex. hic. fa cit clara ratio. qz ista sunt facti: facta autē nō presumunt nisi pbē tur. in libello. s. facte. ff. de capti. pōt tñ limitari fm Alexan. hic qñ interuenisset scriptura publica. vt in fili dicit Bar. in l. si vnus. s. pac. ff. de pac. z faciūt que abunde tradūt in l. sciendum. ff. de verbo. obl. t Ultimo no. ex tex. iuncta glo. qd lz qñ est stipulatio sine cā. non valeat in effectu. l. j. s. circa. ff. de excep. doli. tñ hic est text. qñ iuramentū est informiter z sine cā. nō obstat exceptio doli z ita ad hoc istū tex. no. Bald. in repe. l. j. in. iij. char. s. e. sed credo qd possit assignari rō diuersitatis: nā iuramentū equiparat inie vt videmus in l. j. s. e. sed in snia non curamus de cā. vt not. Lx. et Bal. in l. pe. C. de re iudi. ergo nec in iuramento.

Sidānetur. Secunda Iaso. super Digesto veteri.

- 1 An ex iuramento oriatur exceptio, si opponatur.
- 2 Acta iudicij faciunt notorium.
- 3 Sniā lata pro eo qui nullam hz actionē, operat effectū infamie.
- 4 Sniā lata ptra euidēre probationē, vt est iuramentū nō est nulla.
- 5 An condemnatus efficiatur infamia.
- 6 Quid in sententia lata in fauorem eius qui dolo egit.
- 7 Sententia contra sententiam quando valeat. m. 8.

Sidānetur Iste, s. in gl. legitur duobus modis. et
de iuraz actori, et snia fuit lata fm qd erat iurati, et fm hunc intels
lectū. h. d. in effectu, valet snia lata virtute iuramēti in iudicio in
formatio, sicut si esset lata p veras pbationes, et opatur eundem
effectū. h. d. Dubiū faciebat fm Alb. Salic. et Mod. hic, regula. l.
cū qui. in prin. j. e. nā sicut ibi, qū reus desert iuramentū actori, qz
actor iurādo releuat ab onere probandiz et pariter reus releuatur
ne condēnetur ad duplū. ita hic, reus qui detulit iuramentū actori
ne condēnetur ad duplū. ita hic, reus qui detulit iuramentū actori
ri d3 releuari a pena infamie. Cōtrariū decidit hic, et ratio deciden
di est quia in d. l. eum qui. reus ideo euitat penam dupli: quia illa
pena imponitur solum neganti: sed reus deserendo iuramēti vide
tur cōfiteri et nō negare: secus est in casu isto in quo pena infamie
nō puenit ex negatione vel affirmatione, sed ex snia pdenatoria: et
ideo ea lata sequit effectū infamie: et sic not. fm hūc intellectū, qd
extraordinaria probatio vt est iuramentū fm qd dicit in l. iij. s. fin.
s. e. in ver. dato. nō tū tollit vel impedit cursum infamie que irro
gatur virtute siue, facit. l. ord. ff. de pub. iudi. Alio et scdo modo
legit iste tex. fm gloss. et iste est notabilior intellectus fm quē iuras
mentum fuit delatū reo conueto, et reus iurauit. deinde fuit lata
snia ptra iuramento, et fm hūc intellectū. h. d. valet snia lata cō
tra iuramentum et sic differt iste intellectus a precedenti in duobus
bus: nā in primo intellectu, iuramentū erat prestitum ab actori: et
snia fuit cōformis iuramēto, sed fm aliū intellectū, iuramentum
fuit prestitum a reo, et snia fuit cōtraria iuramēto. Et fm vltimū
intellectum. t. Ho. ex hoc tex. quatuor. primo qz si reus accusatus
iurauerit, h3 ex iuramēto habeat exceptionē, vt in s. pcedenti. tū
opz qz ea opponat, al3 valebit snia lata ptra iuramēti. et Ange.
extēdit hūc tex. vt pcedat etiā si in actis appareat de iuramento,
qz iudex supplere nō debet, ex quo ius excipiendi de iuramento
residet in parte, et nō in iudice. l. i. c. vt que desunt aduocatis. Et si
dicatur contra de l. si. in si. ff. de peti. here ibi et si nō exciperetur sa
tis p officij iudicis consuli. Respōdet Aug. duobus modis. pri
mo, quille tex. d3 suppleri, dūmodo petat a parte, vel aliter scdo re
spōdet ang. qz ille tex. vult dicere hoc, qz nō possint opponi ex
ceptiones forte propter lapsum termini statuti a. l. vel a iudice. j.
quem nō fuerunt oppositi: qz tū poterit implorari officium iudis
cis, et ita etiā Ange. ibi multum exclamat illum tex. ad hoc idem
no. Ange. in l. plane. eo. tit. et l. filius. s. veterani. ff. de procura. et
in l. quos prohibet. ff. de posu. et reuertendo ad terminos text.
nostri inuenio qd idem t3 Raph. ful. hic in si. et Panoz. in discus
su. in c. inter monasteriū. de re iudi. sed male dicit: tū nam acta ius
dicij faciunt notoriū. c. si. de coha. cle. et mulie. presertim postqz est
pclusum in cā, vt est gl. reputata sing. in c. significauerunt. de testi.
sed in notorijs iudex ex officio d3 supplere, etiam parte nō oppo
nentem vt est tex. in c. qm. in si. de filijs psoy. et ita in terminis text.
nostri tenet. d. Ant. in c. ab excōicato. in. iij. char. de rescrip. et ses
quitur. d. Alex. hic. qd est no. pro limitatiōe huius tex. vt non pro
cedat, qz de iuramēto apparet in actis. t. scdo ex hoc tex. res
tēto vltimo intellectu no. subtiliter Bal. qz snia lata pro eo qz pe
nitus nullam actionem h3, valet et operat effectum infamie. et licet
Bal. nō inducat, credo qz voluerit inducere text. subtiliter hoc mō:
nā iuramēti erat delatū ipsi reo in cā famosa, et consequēter in cā
criminali, sed in causis criminalibus iuramento prestito solitur
actio ipso iure, fm Barro. et docto. in prin. huius. l. vbi dixi: et not.
Bar. in l. cū lex. in vlti. colū. ff. de fideius. et tū h3 actio esset ipso iure
re sublata, valet snia pro eo: ego puto qd nō sit in se verū, non per
istū tex. sed per l. si putat. et ibi Barto. ff. fami. er. et per rationē,
qz ista exceptio tibi nō cōpetit ius agēdi, nō pōt opponi post senten
tiam, et no. Bart. in l. si titius. ff. de verbo. oblig. et in l. posth. s. si
quis ex his. per illum tex. ff. de inoff. testi. sed non credo qz iste text.
necessario istud probet, qz nō sequit in hoc tex. iudicij erat famos
sum: ergo erat cā criminalis: patet i actione tutele, de positi. et pro
focio, in qbus iudicij est famosum. s. ex quibzdam. in. iij. de pena
teme. l. i. et l. j. s. cum gl. ff. de infamibus. et tū cā nō est criminalis.

4 t. Tertio no. fm Lud. ro. qz valet snia cōtra euidentem pbatio
nē vt est iuramentū qd est euidentis pbatio: p3 qz eo prestito nihil
vltra queritur. l. nō erit. s. dato. s. eod. Lud. dicit ideo esse, qz de iuras
mento non erat oppositum, nec apparebat in actis: ideo non pos
tuit dici qz snia hic sit lata cōtra euidentem probationē, et maxi
me etiam, qz iuramentum non est proprie probatio vt dixi in d. s.
dato. t. Quarto no. qz condēnatus in iudicio famosus sententiā,
efficitur infamis: intellige qū per sniam iudicis ordinarij: nam

sententia arbitri et arbitratoris nunq infamat. l. quid ergo. s. et
cōpromisso et ibi glo. sing. ff. de infami. quā ad hoc reputat singu.
Bal. in c. at si clerici. in. iij. col. de iudi. quā limita fm Bart. in d.
s. ex compromisso. nisi adesset statutū, qd snie arbitrorum mādēn
tur executioni sicut snie diffinitive iudicij. t. Ho. etiaz ex isto
tex. qd snia lata in fauorem eius, qui dolo egit, valet: et istum tex.
ad hoc ponderat Bal. in l. eleganter. s. si quis post. ff. de cōdi. in
de. t. Ho. diuiditur in tres partes. primo ponit primum intelle
ctū ad tex. h. ibi. vel dic qz reus, ponit scdū intellectū et ambo. s. de
clarauit. tertio ibi. et fm hoc. no. t. Ho. gl. p viā no. voluit remoue
re oppositionē ptra tex. tenēdo scdm intellectum glo. qui nō est in
ista tertia parte: forma sic opposi. iuramentū est maioris autori
tatis qz res iudi. l. iij. s. eo. sed snia cōtra rem indicatam non valet
l. j. c. qū prouo. nō est neces. ergo multominus deberet valere sen
tentia lata cōtra iuramentū, et tū contrariū dicit in tex. gl. respon
det, qd in hoc sententia est maioris autoritatis qz iuramentum.
7 t. Iuxta hanc glo. p eius intelligentia examinat Bar. an et qū va
leat snia lata contra primā sniam, que transiit in rem indicatā,
et distinguit vt hic p eū et in d. l. j. c. qū prouo. nō est neces. sed eius
distinctio est falsa, et reprobatur p oēs Moder. hic, vt habes per
Alex. et anteqz vltius progrediar, pōdera qz Bar. hic vult duo.
primo qd ideo in l. i. c. qū prouo. non est neces. nō valet snia cōtra
sententiā, quia illa snia ferebatur ex antiquo processu, et sic ex pro
cessu finitor: ideo ibi secunda snia non valet: et sic vult Barto. qz si
in d. l. fuisse lata sententia ex nouo processu qd valuisse secundo
vult Bar. qz snia lata contra iuramentum, indistincte valet: qz iu
ramentum nō finit instantiā istam theoricā Bart. reprehendunt
Cano. in c. inter mon. de re iudi. et d. Ant. in consi. xxvij. qd incip.
visis presentibus quesitis. vbi dicit, qz op. i. Barto. est reprobata et
qz doctrina Bart. nō sit vera ad d. l. j. ostendo clare. nam Bar. di
uinat dicendo sniam secundā in d. l. j. fuisse latam sine nouo pro
cessu. scdo, qz pondero qz text. in d. l. j. in ratione decidendi, quas
re secunda snia nō valet cōtra primā fundat se, quia prima trāsi
uerat in rem iudi. ex quo ab ea nō erat appellatum, et sic text. fun
dat se propter autoritatem rei iudicatę: ergo intellectus Bar. ad
illam. l. j. non est verus: in isto ergo puncto veritas est, qd si prima
snia transiit in rem iudi. et de ea non constat, non valet secunda
snia contraria etiaz lata ex noua instantia et nouo pcessu, contra
Bar. in d. l. j. vbi glo. et doc. secus si forte dubitaretur ppter anti
quitatē ita pprie loquitur text. in c. inter mona. de re iudi. in qua
Bar. facit magnū fundamentū: et ibi cano. magis communiter te
nent. et Anno. et alij in c. pastora. in prin. de rescrip. Imo fortius se
cūda snia cōtra primā de cōsensu partium lata, non valet. ita te
net gl. solēnis. in l. si diuersa. et glo. si. c. de trasac. quā gl. Bal. et alij
ibi cōiter tenent. et Bar. in l. acta. ff. de re iudi. et Bal. in l. j. in fin.
C. sen. rescin. non pos. et in l. post re. ff. de trasac. et illa glo. est vni
ca et sing. in iure fm Bal. in c. presentata. in. iij. colū. de testi. et in
d. c. inter mona. in. iij. col. vbi pro illa gloss. adducit sex rationes. et
qz illa glo. sit sing. dicit etiam Imo. in l. qz iussit. in fin. ff. de re iudi.
Alex. in consi. cxxvij. incip. visis processibus circa lites. in. j. colū.
lib. ij. qz quis semper dubitauerit de illa glo. cum pars qz obtinuit
possit snie renūtiare, et ea reprobatur Lu. ro. in repe. l. ij. in. xxij. colū.
ff. de re iudi. dixi in d. l. si diuersa. tenendo ergo cōclusionē, s. fa
ctā videndū est, quare valeat snia cōtra iuramentū vt hic. et con
tra trasac. l. eleganter. s. si qz post. j. de cōdi. ind. et tū nō v3 snia con
tra primā que trāsiit in re iudi. respōdet. d. Alex. hic. qz snia fert
cū maiori deliberatione et maiori solennitate pcessus. C. de sen. l.
plata. Alio modo rīdet Ant. de but. in d. c. inter mona. qz senten
tia prima facit notoriū. c. fin. de coha. cle. et mulie. vnde scda snia
tanqz lata cōtra notoriū, nō d3 valere vt ibi p eū. Tertiam ratio
nem assignat Lu. ro. nō hic, s3 in l. duobus. s. si. in. ij. col. j. e. qz i snia
cōcurrūt plures persone. factoris, rei, et iudicis. c. forus. de verb.
signi. secus in iuramēto et trasac. in qbus h3 aliqui interueniat ius
dex, tū nō interuenit de necessitate, prout in snia. Sed tu reiectis
istis rationib3 assigna rationē, in qua se proprie fundat tex. i. d. l. j.
C. qū prouo. nō est neces. eo qz lata prima snia, si non appellat tpe
cōgruo, trāsiit in rem indicatā: et postqz transiit in rez iudi. secun
da snia ferri non potest: sed iuramentū et trasac. nunq transiunt
in rem iudi. vt inquit glo. in l. ij. in glo. mag. circa fin. s. e. aliqui tū
casus speciales reperiunt in quibus valet snia secūda lata cōtra
primā que trāsiit in re iudi. quas enumerat doc. in locis prealle
gatis, precipue Anto. de bu. in d. c. ab excōicato. Ange. in d. l. j. c.
quando puoc. non est neces. Ange. Imol. in d. l. j. ff. de re iudi.
Bal. in l. post sniam. C. de sentētijs. Lud. in l. stipulatio ista. s. j. ff.
de verb. oblig. Pau. de ca. et Alex. hic. et late Ang. are. in s. post
riore. iussit. qui. mo. t. s. i. in. i. t. Ho. tū pro nunc vnum casum in
quo potest saluari. opi. Bart. que ponit Bal. in rub. extra de pro
scrip. in vlti. col. et sic vnum casum in quo valeret snia secūda con
tra primā ex nouo processu quando, scilicet lata prima, et ille pro
quo est lata, stetit per triginta annos qd nō petisset executio
nem tunc

Acta in
dicij. Adde
doct. i. c. qm
ptra. de pro
ba. doct. i. c.
ex insinuatio
ne. de app.

Poluit notorium

nem tunc enim extinguitur effectus sine: quia actio in factum tollitur. xxx. annis. et sic tunc valeret finia lata, scdo, contra primam, qz sublatuisset effectus prime sine. ¶ Quid autem in finia arbitri an valeat scdo, et an possit fieri compromissum maxime cum clausula non ob. prima finia: ponit Bal. et late Fulg. et ibi soleo dicere in. l. si diversa. C. de transac. et si remanet expeditus iste. s.

¶ **Alia est interruptio prescriptionis, alia perpetuatio actionis.** nume. 2.

¶ **Per litem contestationem perpetuatur actio vsqz ad. xl. annos.**

¶ **Iuramentum habet vim litem contestationis, et ideo perpetuat actionem ad. xl. annos. nu. 5.**

¶ **Virtute iuramenti decisiui, potest ferri sententia.**

¶ **Litem contestatio est de substantia iudicii, etiam in iudicijs possesi-**

¶ **forijs. nume. 8.**

¶ **Negatio an sit de substantia litem contestationis.**

¶ **Iuramentum absqz interpellatione constituit debitorem in mora.**

¶ **Actio de dolo perpetuo competit contra dolosum.**

¶ **Iuramentum habet vim litem contest.** et ideo actionem temporalem perpetuat. h. d. In tex. ibi cum eo per-

petuatur, debes scire quod aliud est interruptio prescriptionis per quam solum prescriptio inchoata rumpitur, adeo quod ille q primo prescribit, facta interruptio oportet q de nouo inchoa-

ret prescripionem, et de ista loquitur. l. cum notissimi. in princ. et. l. sicut. C. de pre. trigin. vel quad. an. ¶ **Alia est ppetuatio actionis:**

et ista progit vita actiois, mediate litem contest. et facit q actio que erat breuis vite cuiuscunqz tps esset, efficit ppetua, et sic. xl. annorum.

l. s. excep. C. de annali. exceptio. l. si. ad si. C. de prescri. xxx. anno. et in. c. placuit. el. s. in. s. pot. et in. s. q si per naturale. xvj. q. iij. gl. i. d. l. cum notissimi. in princ. in verbo sola. declarat Bart. in. l. fin. in princ. ff. de eo per que factu erit. intelligendo ergo tex. proprie de tali per-

petuatione, pondera quod hic habes tex. no. iuncta gl. prima que exemplificat in actione iniuriar. que est annalis. l. si non couicij. C. de iniur. et. l. si eu. s. qui iniuriar. ff. si quis cau. qd actio cuiuscunqz tps non solu. xxx. anno. per litem contest. semp perpetuatur in

annos. xl. et sic meta perpetuationis est semper prorogare ad. xl. annos. et sic ppetuatio actiois aliqui addit. xxxix. annos. aliqui solu. et. fin. qd erat vita prime actionis: et qd actio prima que erat tantu annalis, lite contest. prozogetur ad annos. xl. hic est tex. ides tene

glo. in. l. si. in glo. antepe. C. de tem. in integ. rest. pe. et glo. si. in. l. si. C. de dolo. et glo. in. l. si. in glo. ij. C. de prescri. xxx. ann. et expresse

Ang. in. l. ij. s. si rem. ff. de vfu. pro emp. qd affirmo, qz actiones tes-

porales anni vel similes facilius perpetuantur ad an. xl. q actio-

nes longioris vite, patet, qz ille perpetuat per impetratione res-

cripti mediante supplicatione, alie no. l. ij. C. qn libe. principi das-

tus. ¶ Et ex predictis inferas, q si statuto caueatur, qd si creditor

steterit per. x. ann. qd no perierit debitum, sit exclusus: certe p litem

contest. actio que erat decenalis ppetuatur in. xl. an. fin. Imol. in

d. s. si rem. et Ange. et Imo. in. l. si seruum. s. sequitur. ff. de ver. obli.

Ang. in. l. sicut. in princ. C. de prescri. xxx. anno. et Alex. in. l. fin. in

princ. ff. de eo per que fac. erit. qz alibi Ang. tenuerit, q litem cons-

test. perpetuet. i. addat alios. x. an. ita dicit Ange. in. d. l. ij. s. si rem.

et male: contrarium etiam in statuto alia ratione tenuit Bald. in. c.

et. cum no liceat. in vlti. col. de rescrip. Aduerte tu et bñ considera, quo

iste tex. possit intelligi de ppetuatione vsqz ad. xl. an. cu illa no esset

cognita de iure. ff. vt probat tex. in. d. l. si. C. de prescri. xxx. an. iun-

cta. d. l. ij. s. excep. vnde considero si tex. in versu. perpetuatur. possit

intelligi. l. in infinitum, et tunc iste tex. redditur no. et de ista mates-

ria perpetuationis tango in. l. si. ff. de eo per quem fac. erit. et ideo

non pono hic. ¶ **Scdo no. ex hoc tex. q iuramentum habet vim**

litem contest. idem expressus dicit text. in. l. sed si restituatur. ff. ex

qui. cau. alleg. in glo. qd intelligit Buil. de cu. procedere solum in

iuramento iudiciali, et non in extraiudiciali per. s. pe. et si. in aut.

de testi. qui nihil probat fin Bart. poterat melius probare, quia

vbi non potest habere locum veritas, minus habet locum fictio,

l. qui ad certum. ff. loca. ff. de adopt. l. adop. sed in extraiudicialis

bus non potest vere cadere litem contest. ergo nec fingi: tu Ba. bu.

Barto. et coter alij tenent q iste tex. procedat etiam in iuramen-

to extraiudiciali: eo quia iuramentum non est litem contest. sed has

betur loco contestationis. Ex isto no. inferit singulariter Bart. q

si in instrumento appareret delatum esse iuramentum creditori,

tale iuramentum perpetuaret actionem ad. xl. an. qd bene nota.

quia est solenis effectus iuramenti: idem tenent Bal. in lectu. an

tiqua Ange. Salic. et omnes Moder. Imol. in. l. naturaliter. in

ij. col. ff. de vfu. vbi dicit, q iste est mirabilis effectus iuramen-

ti. et ita teneas quicquid teneat Raph. cu. in. d. l. naturaliter: ad

cuius. rationem responde vt per Alex. hic. ¶ Et ex hoc sequitur

magis effectus in practica, qd stante statuto q si creditor stete-

rit per. x. an. qd non petierit debitum, sit exclusus, certe si in instru-

mento adesset iuramentum: iuramentum non obstante statuto

perpetuaret ad annos. xl. fin Ange. et Lu. ro. hic. et propter hoc monet Ange. notarios. q in instrumento apponant semper iura-

mentum. Et istud idem ad statutum tenet Lud. ro. in. d. l. natura-

liter. in. j. col. in fi. vbi reputat valde nota. et. b. Bartho. veronei.

¶ **¶ Tercio no. ex hoc tex. fin Bald. qd virtute**

iuramenti decisiui, potest ferri sententia diffinitiva absqz alia li-

tis contest. cuqz iuramentum habeat vim litem contest. Et sic potest

inferri aliud. qd vbi aliquid requiritur pro forma, potest fieri per

equipollens. de quo per docto. in. l. j. ff. de libe. et posthu. Nec dicas

q in hoc tex. iuramentum fuerit prescriptum post litem contest. put

communiter cotingit: quia si ita esset, actio tunc fuisset perpetua

non vi iuramenti, sed ex vera contestatione litem: et hoc no. tñ litem

cote. sit de substantia iudicii, et eius omisso vitiat processum et sen-

tentiam. gl. et doc. in. l. prolatam. C. de sen. est em litem conte. lapis

angularis iudicii, et eius fundamentum: dicit pulchre Bal. in. c. j.

in. j. col. de litem contest. ¶ Et requiritur etiam in iudicijs posses-

soris. vt est tex. in. c. ij. et ibi cano. no. vt li. non conte. Jo. an. et Cano.

in. c. consultationibus. de offi. delega. Bartol. in. l. naturaliter.

s. nihil commune. in. ij. q. ff. de acqui. pos. glo. et Bar. in. l. j. C. si de

momen. pos. fu. ap. Bar. in. l. fi. vbi etia Ange. C. q. le. perso. non ha-

bet. Bal. et Salic. in. l. fi. C. si per vim vel alio modo. Ange. in. l. j. s.

omnium. post glo. ibi. ff. de itine. actuqz priuat. et procedit etiam

si intentetur remedium possessorum. c. reintegrande. ij. q. ij. fin

Arch. ibi Bald. in repeti. l. incerti. in. xij. q. C. de interdictis. et in

l. omnes populi. ff. de iusti. et in. Salic. in. l. fi. C. si p vim vel alio mo-

do. Alex. in. c. si. c. cl. xvj. consideratis his de quibus in themate.

¶ Quarto no. ex hoc tex. fin Bald. de effen-

tia contest. litem, no est negatio: patet hic, vbi iuramentum habet

vim litem cote. et tñ reus qui desert iuramentum intelligitur confi-

teri, de quo puncto an lit. conte. vt fiat p pessionem et affirmationem

sicut per negationem ponunt glo. et docto. in. l. j. C. de litem contest.

¶ Quinto vltra doc. tu diligenter no. ex hoc tex. q cum iuramen-

tum habeat vim litem conte. certe videt q absqz alia interpellat-

tione constituat debitorem in mora, et faciat euz teneri de interitu

absqz eius culpa, si contingat speciem debita mori post iuramen-

tum: et similiter faciat debitorem teneri de oi casu fortuito, prout

teneret si esset lis conte. contra euz. imo si sola interpellatio extra

iudicialis interuenisset: vt per gloss. et doc. in. l. qd te. s. tit. j. et in. l.

si ex legati causa. ff. de verb. obli. et per glo. in. l. mora. in princ. ff. de

vfuris. qd confirmo p illud qd tangit glo. in. c. breui. in glo. j. extra

eo. dum querit: si aliquis iurauit aliqd dare vel facere: an sit opus

alia interpellatione: an vero iuramentum interpellat. et licet gloss.

illa non clare decidat: tamen do. An. de bu. et alij ibi tenet q sic

ad hoc bene facit qd voluit Spe. in ti. de aduocato. s. j. ver. s. nun

quid is qui iurauit. et ver. seq. vbi concludit, q aduocatus qui ius

rauit prestare patrocinium ecclesie in oibus causis, teneatur pre-

stare etia non interpellatus, si viderit expedire, quia iuramentum

eum satis stimulat et interpellat: et in terminis nostris qd iuras

*Iuramentum absqz
in mora*

et ibi dixi. s. eo. et tunc secus esset. Subdit tamē Bar. retenta opi. glo. q. quis iuramentū nō perpetuet actionē de dolo, nec in integ. resti. tū cū iuramentum habeat vim snie, vt predicti, et sic ex eo oriatur noua actio in factū. l. actor. C. de reb. cre. ista bene erit perpetua: et cū Bar. trāseunt oēs sed tu caue, cū isto casu iuramētum sit prestitum in actione de dolo, et cōsequenter formiter videtur q. tunc ex iuramento non oriatur actio in factum, p. regulā. l. si duo patroni. s. si quis iurauerit. et ibi ita firmat Ludo. ro. j. e. et gloss. in. s. j. s. ea. l. sed responde et not. quia de facili errares quod etiā ex iuramēto prestitito formiter, vltra actionē ex contractu formato. semper etiam competit actio in factū. ita tenet gl. in. l. s. si possessori. s. fin. in ver. vtilis. et gl. in. l. si duo patroni. s. j. e. et gloss. no. in. s. item si quis postulante. in ver. debere. in. l. de actio. et ex p. esse Bar. in. d. l. si duo patroni. s. si quis iurauerit. et sic ex iuramento oriatur actio in factū, nō solum q. est informiter prestitum sed etiam quando formiter, quo casu due competunt actiones.

- 1 Minor an restituatur aduersus iuramentum. et. 2. et ibi an debeat concedi absolutio a iuramento. ibi. z. nu. 3. z. 16.
- 4 Que requirantur vt minor restituatur. et. 6.
- 5 Libellus an requiratur in restitutione in integrum, et quomodo formetur. nu. 10.
- 7 Minor. xv. annis, an restituatur aduersus suam cōfessionem in criminalibus.
- 9 Quid possit contra iuramentum opponi.
- 12 Que dicatur exceptio, et que cognitio.
- 13 An minor magistratus possit restituere aduersus sententiam.
- 14 Restitutio in integrum, potest incidenter peti.
- 15 Iudex in causa absolutionis, est iudex in causa principali.
- 17 Minor lata sententia contra eum, si tacet per. x. dies, excluditur nec dicitur lesus.
- 18 Minor renuntiando appellationi, an dicatur lesus.
- 19 Si minor nō probauit intra terminum, an dicatur lesus.
- 20 An testis vnus probet semiplene vel presumptiue.
- 21 Minor compromittendo an dicatur lesus: et intra quadriennium petitur restitutio. nu. 22.
- 23 Exceptiones an sint perpetue.

Si minor.

Iste. s. fm Bar. Albe. et alios est multuz no. magistralis et difficilis: et fm Pau. de cast. est singularis. quem diuide in tres partes vt p Barto. h. d. in summa propius ad text. q. sit summarū Bart. Minor aduersus delationem iuramenti a se factam restituitur in integrum, etiam per viā exceptionis vel replicationis, dūmodo probet se minore z lesū, et tpe debito excipiat. h. d. C. l. Hot. primo ex hoc text. fm Bar. hic in fi. z alios: q. quāuis minor non restituatur aduersus iuramentū a se prestitū. l. ij. ad fi. C. si minor se maior. dix. et aut. sac. ramenta. C. si aduersus ven. glo. in. l. ij. ad fi. s. e. tamen bene restituitur aduersus iuramentum q. ipse minor alteri detulit vt hic: Ratio diuersitatis est fz Bal. hic ad fi. q. primo casu, iuramentū facit minore haberi pro maiori, iuribus preallegatis: secus in. ij. casu. Et ex isto no. infero q. aduersus iuramentū cōfirmatoriū actus prestitū per minore in contractu, si ledatur etiā enormiter nō d. sibi cōcedi restitutio in integrum: imo plus, non debet sibi concedi absolutio a tali iuramento per iudicem ecclesiasticum: et fatui sunt iudices qui cōcedunt: eo q. tex. in aut. sacramēta puberū. in p. ta. dicit, q. tale iuramentū d. s. inuolabiliter obseruari: et r. go non d. s. cōcedi habitatio: q. als ista aut. esset imposita verbis p. tra. l. ij. in fi. C. e. z ita ista cōclusiones firmant Lano. in. c. q. uis. p. illum tex. in ver. oino. de pac. in. vj. d. Abb. in. c. cū cōtingat. i. xvij. col. de iureiur. z ibidē Jmo. in. ij. mebro p. m. z Pau. de cast. in. d. aut. sacramēta puberū. in. ij. col. z Jmo. in. c. quinta uallis. in pe. char. de iureiur. z in. l. cū vir. in. xv. col. ff. de vfuca. R. o. in. l. q. super. sitis. ff. de acqui. here. z consi. cccc. xvij. q. incip. in casu propo. sito aduertendū censeo. in vlti. col. Alex. in cōsi. ccc. xij. q. incip. visa facti narratione. in. ij. z. iij. col. l. ij. de quo tū puncto dixi in d. aut. Et intellige istum tex. procedere in pupillo qui detulit iuramentū cū autoritate tuto. sine qua iuramentū esset nullū, et sic non esset opus restitutione. l. i. iusiurandū q. ex cōuentione. s. j. e. Et intellige etiā istū tex. procedere in aduicto nō habente curatōrē, vel si curatōrē habebat, detulit iuramentū cum autoritate curatōris: nā si sine autoritate curatōris detulisset iuramentum fuisset ipso iure nullū, nec esset opus restitutione, cū adultus habens curatōrē rem equiparetur pupillo. l. si curatōrē habēs. C. de in integ. resti. mino. z ita intelligit istū tex. glo. no. z ibi cōiter approbata in. d. l. iusiurandū q. ex cōuentione. s. j. in gloss. magna ad fi. quā allegat Pau. de ca. hic dicens, q. istud est substantiale ad hūc tex. l. z doc. nō tangat: sed certe ista declarationē posuit O dot. hic. z Bar. in. d. l. iusiurandū q. ex cōuentione. s. j. per illam glo. magnā. C. Se cū do. f. no. ex hoc tex. restitutionē in integrū, nō solum principaliter posse peti. c. si. de offi. iudi. l. q. si minor. s. restitutio. ff. de mino. sed etiam incidenter, per viam replicationis vel exceptionis: intelligi

ge tū quando prima actio non erat ipso iure extincta, als secus: vt not. declarat Pau. de cast. hic. in. j. no. z ante eum Bald. z ponit Alex. hic. et Spe. in ti. de offi. iudi. s. incidenter. in ver. in modum etiam replicationis. C. l. Tertio not. ex text. ibi, neq. enim vtiq. duo que copulatiue requirunt, vt minori concedatur restitutio. s. q. sit minor, z q. sit lesus vt hic. z l. minoribus. ff. z l. si. C. de in integ. resti. mino. (adde tertiu requisitū, q. etiā sit lesus dolo aduersarij aut sui facilitate. l. verū. s. sciendū. cū. s. sequē. ff. de mino. Et ex his pōt colligi forma libellādi. de qua vide Bar. in. l. si. C. de in integ. resti. mino. z in. l. minor autē magistratus. s. j. et in. d. l. verū. s. sciendū. vbi etiā Bal. ff. de mino. Spe. in tit. de in integ. resti. in ij. parte. s. qualiter. iuxta princ. z late Lu. ro. hic. adde An. de bu. in. c. cōstitutus. de in integ. resti. et quartū requisitū. s. q. minor probet se esse. j. tpa. obtinēdi restitutionem vt hoc text. in fi. z male, p. tex. in. l. si minorē. C. de in integ. resti. mino. et eum reprobat Lu. do. et do. Alexan. hic. z Jo. de imo. in. c. j. z in. c. cōstitutus. de in integ. resti. z cōiter doc. in. d. l. si. q. nemo d. s. allegare illud q. ab aduersario timet opponi. Et aduerte tū diligenter pro defendendo adolescente in causa criminali, q. si adultus minor. xv. an. confiteatur in iudicio delictum, de quo aliter non erat probatū: debet restitui in integrū aduersus talem confessionē, absq. alia probatione erroris, quia ex hoc solo apparet eum esse lesū: ita singula riter tenet Ang. in. l. certū. s. in pupillo. ff. de confessis. vbi ad hoc alle. tex. cū glo. in. c. ij. de in integ. resti. in. vj. z reputat Ange. hoc esse valde no. z quotidianū: et istud dictū exclamat. d. Alex. z sequitur in consil. xv. lib. ij. incip. in causa inquisitionis formate contra dominā Helenā. z idē Alex. hic. in. x. col. vbi reputat hoc esse diligētissime notandū. Quid autē sit in civilibus aduerte ad alia qua. primo q. iste text. subtiliter inducendo videt probare, q. si minor in iudicio aliquid confiteatur, ex sola cōfessione non probatur lesus: nec sibi cōpetit restitutio in integ. nisi vere probet de lesione. probatur sic: nā minor deferendo iuramentū, cōfetur cōfite ri. l. qui iurasse. s. si. j. eo. z tū per hoc solum minor non dicitur lesus: vt hic. et ita p. istum tex. tenet Spe. in ti. de in integ. resti. s. j. verū. sed nunquid ecclesia vel minor. idē Ly. per istū tex. in. l. i. in fi. C. de cōfessis. Secūdo aduerte q. in cōtrariū videt tex. non cauillando. in. c. ij. de in integ. resti. lib. vj. et ibi vide glo. scdm. Tertio aduerte quia. d. Alex. hic. in. iij. col. concordat vt hic per eum. Quarto not. ibi statutū tps. casum in quo sus excipiendi nō est perpetuus sed tēporale: ratione in videbitis in glo. l. Ultimo in isto text. iun. cta. d. aut. sacramēta puberū. z iuncta regula. l. nō erit. s. dato. s. e collige regulā, q. l. cōtra iuramentū nihil possit opponi nec cōcedi restitutio in integ. tū pōt opponi q. non est delatum, vel nullū ter est delatum, q. non cōcurrētibus his que in delatione requiruntur. Et ex hoc infero hic p. bari illam cōclusionem doctorum quā tenet, q. stāte statuto. q. cōtra laudum nihil possit opponi: q. tū poterit opponi nō esse factū cōpromissum, vel nulliter esse factū, vt per Bar. in. l. ij. s. p. etor ait. per illū tex. ff. qui fatilda. cogant. et in. l. diuus. ff. de test. mil. et in. l. j. s. parui. ff. q. vi aut clā. facit text. in. l. tutor. s. prodigus. j. e. z facit q. vult glo. in. cle. j. de seque. pos. z fruc. de cuius veritate scribitur per Moder. in. l. de pupil. s. qui opus. ff. de ope. noui nun. C. Gloss. j. pro cuius expositione opp. vt hic per Bartol. et not. ex glo. declarationem et limitationē necessariam ad hunc tex. vt intelligatur obtenta prius restitutione in integ. z hoc est q. dicit iste tex. ibi, et sic in integ. resti. z ita cum gl. tenent oēs, excepto Fulg. qui contrariū tenet et male vt hic per Alex. subdit Bar. cū quo alij transeūt, q. ista restitutio potest dupliciter intentari, vt hic plenius per euz: quia poterat clarius dicere. s. q. restitutio in integrū potest de p. se prin. peti, oblato bello. c. si. de offi. iudi. itē incidēt per viā cōditionis, z sic excipiēdo vel replicando, vt inqt Bald. in aut. si oēs. C. si vt se ab here. absi. vbi allegat tex. optimū. in. l. defendēte. ff. de au. tu. f. Itē aduerte, inquantū Bart. vult, q. q. restitutio in integrū petitur incidenter in iudicio cōditionis, q. tunc non requiritur libellus, nec litis contest. Adde facere regulam quam no. Bar. in. l. i. in autem. s. fin. per illum tex. quē legit sub. l. si pupilli. ff. de nego. gest. vbi etiam subdit not. Bar. q. ita perpetuatur actio in annos. xl. quando ius deducitur per viam exceptionis, sicuti si prin. ageretur, idem no. Bar. in. l. omnes. per illū tex. vbi limitat de regu. iur. Bal. in. l. ij. ad fi. C. de edil. actio. Spe. in titu. de prescrip. s. j. verū. et not. q. per exceptionem, et fm predicta deberis intelligere istum tex. in fi. ibi preterea exceptio ista siue cognitio. f. quia exceptio dicit quā do in integrum restitutio petitur incidenter, contradicēdo viā exceptionis vel replicationis. Dicit autem cognitio, q. restitutio in integrū petitur prin. cognoscenda, ac si diceret text. si minor sit lesus ex delatione iuramēti h. exceptionē vel replicationē, sed ista restitutio siue petatur prin. siue incidēt, d. s. proponi et terminari intra tps. statutū. l. quadriennium. itē adde inquantū Bartol. dicit se putare q. idē debeat esse iudex: q. als minor magistratus non possit cōcedere restitutionē aduersus actum gestū corāz maior. l. minor.

minor autem magistratus in prin. ff. de minor. et iste est proprie sen-
sus Bart. Quis Sali. et Lud. aliter intellexerint et male, ut hic p
13 d. Alex. Et no. diligenter ex vobis Bar. et qd sicut minor magistras-
tus non potest restituere aduersus suam maiorem, ut predicta non
potest restituere aduersus gestum a priuato, in quo interuenerit auto-
ritas maioris iudicis, unde facit, qd si eps interposuerit decretum
in actu alienationis rei ecclesiastice, et ecclesia reperiat lesa, non potest
inferior ab episcopo concedere restitutionem in integ. qd est summe no-
tandum fm Fulg. et d. Alex. hic, p intellectu tituli extra de integ.
restitu. ex hoc infero limitationem ad l. si in fi. C. vbi et apud quez.
14 et ad l. quoties. C. de iudi. in qbus iuribus dicitur, et qd restitutio
in integ. potest incidere peti coram quocumque iudice etiam pedaneo: na
illa iura limitantur, nisi illa causa fuisset agitata coram iudice superiori
ut ex predictis ite ad istud qd dicit Bart. qd idem dicitur esse iudex et
adde illud qd singulariter no. Bal. l. ordinarij. in. ij. no. p illu tex.
15 C. de rei ve. et qd si aliquis dicitur instrumentum simulatum, vel usus-
rarium petit absolutionem iuramenti ab episcopo, qd in eadem curia et
non alibi, dicitur postea agitari iudicium simulationis vel usurarie pra-
uitatis, qd est bene notandum sz eni, et est bonus tex. in l. minor. in fi.
prin. ff. de eue. et in l. cu videretur. C. vbi cause fiscales. sequitur Paul.
de cast. et limitat in consil. lxxvij. incip. visis et ponderatis oibus de
qbus. s. videndum est ante oia. et d. Alex. in l. quoties. C. de iud. et
in consil. cccxxvij. incip. circa primu questum. ad fi. lib. ij. et in con-
16 sil. lxxvj. lib. iij. incip. in causa et lite vertente inter thoma. et hoc mul-
tum teneas cordi. ¶ Ultimo aduerte inquantu Barto. limitat
conclusionem glo. ut procedat quando rescissio solum potest peti officio
iud. tunc est necessaria restitutio, secus si competere iure actio, ut per
Bar. in. j. oppo. na ex hoc Barto. tradit intellectus ad. c. cu venera.
de excep. et est similis tex. in. c. licet causam. de prob. et in l. q agnis-
tis. ff. de exce. na intelligit Bart. qd ibi interuenerit dolus aduers-
sarij quicquid instrumenta esse falsa, et sic cu competat contra eum
actio de dolo ad interesse, nimiru si datur exceptio sine restitutio-
ne, vult ergo Barto. qd si in illis iuribus aduersarius non fuisset in
dolo fuisset opus resti. in integ. et cu eo tenet Ang. hic. et Bart. in
l. diuus. ff. de re iudic. et in l. si ex falsis. C. de trasac. sed iste intel-
ctus Bar. non est bonus, eo quia tex. in. c. cu venerabilis. loquitur
qn ille qui usus est falsis instrumentis ignorabat: ideo coter tenet.
¶ Petia in illis iuribus requiratur restitutio in integru, ut est glo. in
d. l. qui agnitis. Bal. et coter doc. in. d. l. si ex falsis. et latius Imo.
Pau. de cast. et Moder. in. d. l. diuus. ¶ An etia diligenter not. qd
17 dictu sit, in minor lesio ex delatione iuramenti vel aliter non compe-
tere exceptionem vel replicationem, nisi obtemperata restitutione inci-
denter, vel princ. et de per le petita in fi. minor in iudicio primo
agendo diceret se lesu et peteret rem, licet de restitutione in inte-
grum nihil diceret: tunc petendo rem et dicendo se lesu diceretur
petere restitutionem in integru, et deberet iudex concedere: qd pete-
do istud sequens. l. rem, ut petere oem necessariu antecede ad l.
ind. l. ij. ff. de iu. om. iud. ita vult glo. qua ad hoc ibi no. Putius in
c. consil. de reli. domi. bene facit qd vult Bar. in l. ex diuerso.
s. j. ff. de rei ven. vbi tenet, qd quis petendo re sua sibi restitui, ut
in necessariu antecede petere declarari se dnm. ¶ Blo. in verb.
an captus sit. ista gl. multu comendat Bar. et reputat mirabilem
lucto tex. ex ea inferit tria valde no. de quibus hic per eni. sequitur
Bal. in vlti. col. idem tenent Ang. Sali. et Moder. hic Bal. et Sali.
in. l. si. C. in qui. cau. in integ. resti. non est necessaria. Dm de rota in
decisio. lxxxiij. incip. item non sufficit petent: et est cots opiu. legis-
tariu. et dicit Pau. de cast. hic et in. d. l. fin. ita qd obseruatur in cus-
ria romana, cu limitatione de qua ibi per eni. et p Fulg. hic que est
equa et sustentabilis fm Alex. hic. ita tenet legiste quauis contra-
rium tenuerit Bar. ipse in. d. l. si. per gl. ibi et per. l. si minor. xrv.
annis filio. s. j. ff. de minor. cui responderet ut per Bar. et reperio qd
18 Panoz. in consil. cxxxvij. qd incip. in. q. que ad psens vertitur in
ter Jaco. in. ij. col. ad fi. et seq. dicit opi. Bar. hic esse vera. ¶ Aduers-
te etia inquantu Bar. et doc. tenet, qd si minor non opposuit intra
tres dies a sua lata contra ipsum, qd excludit, nec ex hoc dicitur lesus
quo ad hoc vt debeat restitui. Et ex hoc inferit qd tpa data ad ap-
ita currunt minores sicut maiores: na rationem istius credo esse, qd di-
lationes legales ita currunt minoribus sicut maioribus. fm Bar.
in. l. et si sine. s. fin. ff. de minor. et in l. j. C. si sep. in integ. resti. post. et
Barto. in. l. si. in. ij. colum. C. in quib. cau. in inte. resti. non est neces-
19 ¶ Inquantu etia doc. tenet, qd si minor anteq feratur snia renun-
tiet appellationi, qd ex hoc solo dicitur lesus, qd possibile est quod
snia iniusta feratur contra eum. ¶ In contrariu arguo de isto tex. hoc
modo inducendo: nam hic tex. vult, qd si minor detulit iuramentu
aduersario, per que actu constituit aduersariu suu iudice et teste,
ex hoc solo non dicitur lesus: et tunc possibile est, qd illud iuramentum
aduersarij erit iniquu et iniustu. Et si dicatur, qd nemo presumit
immemor salutis eterne, ut velit falsum iurare. ¶ Rn. qd nec etiam
20 imo minus presumendum est de iudice, cogita qd bene cadit solus
no. ¶ Sed tu aduerte inquantu Bart. et oes legiste tenent, qd si

minor non seruauit tps vel statutum terminu, ex hoc solo non potest
tanq lesus restitui, nisi probet saltem summarie se probationes
habere: ¶ Trarium in puncto iuris potest teneri p tex. in. c. auditis. in
ver. si. in ver. necessaria vt asserit pbatione omisit, de integ. resti.
vbi ex sola assertione procuratoru asserentiu omisit pbationes
conceditur in integru restitutio ecclesie ad similitudinem minoris
et ibi ad hoc no. Anto. de bu. ibide expresse no. Panoz. in. vj. not.
dices, qd sola assertio sufficit: nec requiritur aliqd prius ostendi vel
probari: ergo contra Bar. et legistas hic. ¶ Ad idem stringit text. in. c.
suscitata. eod. titu. vbi ex sola allegatione procuratoris asserentis
omisit pbationes, conceditur restitutio in integru, et sic ibi non
requiritur aliqua probatio, etia qd est fortius post latam sniam p
qua est presumptio in contrarium: et ita ibi ad hoc ponderat Pan-
noz. in. ij. no. et ita p hec iura de directo contra Bart. consuluit etas-
tis nostre iuriscōsultoru pculdubio princeps. d. Gra. de are. in con-
sil. lxxvj. incip. viso puncto et dubijs que ex eo eliciunt. in. r. et. rj. colu.
vbi dicit, qd ita firmiter credit de iure esse tenendum, ad hoc etiam
allegat. d. Anto. in. c. cu venissent. de integ. resti. et in. c. com. et li-
teris. in vlti. char. post Imo. ibi. et. et expresse Specu. in. ti. de in-
integ. resti. s. j. ver. illud quoqz pretermittendum non est. in vlti. colu.
et ad istum tex. rñdet, qd loquit qd minor vult restitui ad illud qd
ipse fecit legitime cu auctoritate tutoris sui. tunc qd maior est pres-
umptio extra eu: ideo difficilius restituit: secus est qd minor vult
restitu aduersus omisit. ad hoc poderat glo. in. d. l. si. ibi Bar.
contrariu. C. in qui. cau. in integ. resti. non est ne. et ista opi. in puncto
iuris extra Bar. et legistas mihi plus placet ¶ Tenendo tamē opi.
Bar. et legistarū. aduerte, qd Jo. de imo. in. d. c. auditis. in pe. not.
respondet ad illu tex. et dicit, qd ille tex. dicitur intelligi et suppleri p istu
tex. cu gl. dnm modo minor prius saltem presumptiue doceat de les-
sione, ut iura iuribus cōcor. c. cu expediat. de elec. in. rj. et. l. j. C. de
inoffi. do. ¶ Itē inquantu Bart. dicit, qd facilius probatio sufficit,
et sufficit summaria fides. Adde bona regulam, qd quotiescuqz
idem dicitur tractari in duobus iudicijs, sufficit primo summarie tractas-
ri. scō plenarie. l. iij. s. ibidem. ff. ad exhi. text. in. l. si eo tpe. C. de res-
mis. pig. Bar. in. l. prescriptione. in vlti. col. C. si contra ius vel vtil.
pub. C. ano. in. c. sup. literis. de rescrip. et late examinat Lu. ro. hic.
¶ Itē adde inquantu Bar. vult qd isto casu sufficiat presumptiua
probatio, nec aliter declarat: na. d. Gra. de are. in prealle. consil.
lxxvj. in pe. col. declarado Bar. hic. intelligit qd loquatur de semis
plena pbatione per aliqua de quibus ibi per eni. vltra euz pondera
Bar. in. l. admonendi. s. eo. in pe. col. in ver. his premissis cui defes-
rendu et. capit presumptionem et semiplenam pbationem pro eodem.
ad idem bene facit qd in proposito vult Bal. in. l. i. in. r. colu. C. de
20 confes. et qd qd minor vult restitui aduersus sua confessionem, suffi-
cit probare p vnum testē, quez cu habeat, hz presumptionem pro se,
cui per confessionem derogauit. et sic Bal. ibi capit presumptionem
pro semiplena pbatione: ego tū no puto qd ista sit intentio Bart.
qd qui hz vnum testē oī exceptione maiore hz presumptionem, sed
non semiplenam pbationem. ut dicitur in. d. l. admonendi. et de ista
presumptione qd est: minor qd semiplena probatio: puto intellexis-
se Bar. et ad hoc etia vide Bal. in. l. j. circa. fi. C. si aduer. lib. et qd di-
cit Barto. in. l. presumptione. in vlti. col. C. si contra ius vel vtil. pub.
bli. ¶ Itē inquantu Barto. dicit qd probationes facte in hoc iudicio
non faciunt plenā fidē in alio ordinario: vide late Barto. in. l. j. s. j.
ff. vi. bo. rap. doc. maxime Alex. copiose in. l. ij. C. de edē. et late Lu-
21 do. ro. hic. ¶ Nunquid autē eo ipso qd minor compromittit in arbi-
tratore vel arbitru, hoc ipso dicat, lesus, ita qd possit petere se re-
stitui. ponit Ang. Pau. de ca. et Alex. hic sequēdo opi. Barto. in
d. l. si minor. xxv. an. filio. s. j. et tenet etia Bart. in consil. incip. que
ritur an statutum de compromissis. ¶ Capiō gl. in ver. docuit. qua
diuide in tres partes. ¶ Primo colligit ex text. not. et ad illud alle-
gat cōcor. Scōo opponit et bñ soluit. ¶ Tertio opponit sed non bene
soluit. s. ibi. sed contra. itē similiter ¶ Et inquantu gl. dicit qd est
speciale odio creditoris, intellige. s. feneratoris: ut dicunt gloss. et do-
cto. ibi: si aut intelligit simpliciter: secus esset, ut ibi no. solet. ¶ In. ij.
parte gloss. melius rñdet: qd ideo ibi pbat. qd habet presumptionem
contra se: ex quo erat alienata res immobilis pupilli sine decreto
iudicis. et sic contractus erat ipso iure nullus, fm Ja. bu. Alb. An-
ge. Ful. et Lu. ro. hic et est glo. no. in. l. si prediorum. C. de predi. mis-
no. declarat Bar. in. l. j. C. si aduer. cre. ¶ ¶ In ver. statutum tem-
pus diuiditur in quatuor partes. primo declarat text. h. oppo. et
solu. tertio idem facit: quarto querit et se remittit. s. ibi. sed qd ex-
ceptio intelligeret p replicatione: tū neutru competet, nisi prius
22 impetrata resti. in integ. l. exceptiones. s. in fi. ff. de excep. ¶ sed res-
titutio non potest impetrari nisi intra quadrienniu: ut in prin. huius
glo. ergo vtrūqz est tpale, non solum replicatio sed etia exceptio: ideo
responde vt p Bar. hic et ante eum Ja. bu. cu quo alij tenent: alio
23 etia modo respondet Ful. Pau. de ca. et Alex. hic nam dicunt qd si

queratur an exceptiones sint perpetue, debet considerari an illud quod competit per viam exceptionis, competat etiam per viam agendi: tunc sicut actio tollitur tempore, ita etiam exceptio: ut patet hic, sed si nulla actio competeat: tunc exceptio est perpetua: et idem visus est velle Bart. in l. ij. ff. de excep. et in l. pactum. C. de excep. et illud est notandum fmi eos pro limitatione. d. l. pure. s. si. et pro ista sol. ultra eos facit ratio. d. l. pure. s. si. tamen consideranda bene quia videtur quod in l. allegatis per hos doct. competeat etiam actio ultra exceptionem sicut in d. l. pure. s. si. et in l. licet. C. de excep. et illud sentit Fulgo. hic, qui postea voluit respondere. **I**n ea glossa ibi. l. si is cuius. dico clarius, quod ibi duo interueniunt. restitutio et apprehensio possessionis: hic sola restitutio. **I**n si. glo. dic ut dixi in. i. glo. est verum quod Alb. hic in vlti. q. refert varias opinio. antiquorum: etiam Sali. tamen communis opinio est illa quam predicti.

- 1 **Q**uinqz modis dicitur alienatio in fraudem. nu. 2. 6. 7. 7. 8.
- 3 **P**atris confessioni dicentis se debitorem, non statuit in preiudicium possit legitime filij.
- 4 **P**ater dissipans an possit officio iudicis cogi, ut assignet filijs fundum pro legitima.
- 5 **Q**uid si pater amisit omnia in ludo, an possint repetere vsqz ad eorum legitimam.
- 9 **Q**uando aduersatiua ponitur cum copula, denotat idem ius cum precedenti.
- 10 **A**fferens se creditorem vel priorem cum non sit, tenetur falsi pena.

Sed et si quis iusiurandum in

- 1 **f**raudem. Ad euidetia pmitte quod in iure nro alienationes in fraudem reputantur altero de quinqz modis: et ita quinqz varia remedia reuocatoria pedita sunt: aliquando aliqz q. pmissit delictum, vel cogitat committere in futurum, alienat in fraudem filij, ne propter tale delictum eius bona confiscantur: et de ista tradit late Bar. in l. post contra etum. ff. de dona. et in l. si ventri. s. si. ff. de priu. cre. et in l. absti. ff. de in integ. resti. l. 2. Bal. et Sali. in l. si quis possit. C. de bo. proscr. et in ant. sed iam necesse. C. de do. ante nup. et in l. res vxoris. C. de do. inter vi. et vx. Spe. in ti. de do. s. i. in ver. ite pone aliqz. et Bal. in l. etiam. C. de excep. rei iud. Aliqz et secundo fit alienatio a parentibus in fraudem vel in odium filiorum: ista alienatio fit tunc tu. lucrativo, et sic donationis, vel vni extraneo, vel vni ex liberis in fraudem aliorum: et ista si sit inofficiosa, potest postea reuocari vsqz ad legitimam filiorum, s. m. tamen not. in l. i. et in l. si liqueat. per gl. et doc. C. de inoffi. do. et in aut. de inoffi. do. per Bart. in l. tertia. ij. s. imperator. ff. de leg. ij. aliquando alienatur p. patrem tit. oneroso, puta venditionis: et tunc regulariter filij non possunt reuocare alienata vsqz ad eorum legitimam. ut est glossa in l. i. et ibi Barto. in si. et alij doct. C. si quid in frau. pa. Barto. in l. non vsqz adeo. ff. si quis a pa. sue. ma. doc. in. s. item si quis in frau. insi. de act. nisi consuetudo patrie esset in oppositum sic intelligitur text. in c. raynuius. de test. et hoc modo potest adhiberi cautela p. quam parentes poterunt priuare filios legitimam. s. m. Dyn. et Bart. in l. hereditariu. per illu text. ff. de bo. aut. iu. pos. qui tñ dicunt, quod doct. debent multum cauere a dando tali consilio parati. **Q**uam rem contra illam cautelam aduerte, qd non sufficeret patrem confiteri in instrumento se recepisse pretium: nam tali confessioni non staretur in preiudicium legitime filiorum: nisi actualiter pbaretur de reali numeratione precij: ita sing. Jo. de pla. in. s. item si qs insi. de inuti. stipu. que refert et sequit. do. Bar. veroneu. in cautela xxxvii. **C**onfirmo per bonum simile: nam si pater in testamento cofiteatur se esse debitorem alicuius, non statuit tali pfessione in preiudicium legitime filiorum: alio daretur materia fraudendi et priuandi filios legitimam. ita Bar. in l. cuz quis decedens. s. codicil. circa me. ff. de leg. ij. et clarius Jo. an. in addi. Spe. in ti. de cofes. s. nunc videndum. ver. sed nunquid patris. d. Ant. de but. in c. quis. in. ij. col. et ibide Banor. de re iud. Alex. in cofi. xliij. incip. habita super his. in vlti. col. lib. j. et in 2. cl. xvij. als. xxvj. li. ij. incip. viso et cosyderato themate premisso, et in consil. xvij. lib. iij. incip. no minuit
- 3 **l**egitimam: an autem si pater vadit dissipando bona filij, p. officium iudicis possunt ex equitate petere, quod assignet eis vni fundus pro eoz legitima: aut saltem pro alimentis. Bal. no. determinat, qd sic in l. ij. C. si quid in frau. pa. et ibide Sali. et est equa opif. sed p. trarium idem Bal. tenuit in l. no pot. ff. de adop. et hoc est verius de rigore iuris. l. i. s. si impuberi. in ver. prematura. ff. de col. bo. et Et quid si pater oia bona amisit in ludo: an filij poterunt reuocare vsqz ad eoz legitimam tanq. censeatur tit. lucrat. vide Bald. in l. i. ad fi. C. si quid in frau. pa. et in rub. C. de codi. ob tur. cau. Imo. in l. si quis cum sciret. ff. de vsuca. pro emp. et Aliqz et tertio alienant res a patre arrogatore, in frau. legitime filij arrogati, et ei competit quasi caluissiana, ad reuocandum contra illos qui acquisierunt vsqz adeo rum legitimam: text. est no. in l. si ad fi. ff. si quid in frau. pa. declarat
- 7 **B**ar. in d. l. non vsqz adeo. et Aliqz ex quo libertus alienat bona

in frau. legitime que debetur patrono. s. sed nostra. insit. de suc. lib. et tunc patrono competit actio caluissiana vel fauiana, sic dicta a nobis inuentoraz: et de his loquit. ff. et. C. si quid in frau. pa. et de istis quatuor speciebus alienationum in frau. no loquitur iste s. et Aliqz et quinto, debitor qui hz multos creditores, et non est soluendo, alienat in frau. credi. et ista est materia. s. nri. in qua inuenio, quod quatuor diuersa remedia prodita sunt ad reuocandum alienata in fraudem creditorum: Aliqz enim debitor alienat res corporales siue mobiles: et tunc creditoribus competit actio pauliana: Aliquando alienat iura puta noia debitorum: et tunc creditoribus competit actio in factum. l. hac in factum. ff. que in fraud. cre. iuncta. l. videamus. s. in fauiana ff. de vsur. et de actio. paulia. glo. intelligit istum text. et male: quia hic nihil fuit alienatum in fraudem creditorum: Aliquando et tertio debitor in fraudem creditorum liberat aliquem debitorem suum: puta deferendo ei iuramentum in fraudem: et tunc creditoribus competit utilis actio aduersus illum debitorem liberatum: prout erat directa que competebat liberanti. l. nomen. C. que res pign. oblig. pos. l. si conuenient. in prin. ff. de pigno. ac. et. l. pe. s. m. vnam lectu. ff. de bo. aut. iud. pos. et de ista pprie loquitur iste text. s. m. Moder. hic. et de istis actio nibus reuocatorijs videas glo. magistri a. sed non ita plene declaratem in l. ij. C. si quid in frau. pa. et in. s. item si quis in fraudem. insi. de act. Aliqz et quarto competit interdictum fraudatorum: et istud pprie competit, qñ quis alienat res que non sunt sue in fraudem creditorum: puta tutor pupilli, vel curator adulti: et ille in quem alienat est particeps fraudis, tunc creditoribus contra eum competit istud interdictum fraudatorum, qd differt a t. ff. et. C. de his que in frau. cre. na illi tit. loquitur, qd debitor alienat res suas: aut in rasua in fraudem creditorum: et de isto interdicto fraudatorum est tex. sing. in l. pupilli debitor. in prin. vbi glo. et Bar. declarant ff. de sol. Bar. post glo. in l. i. postulante. in prin. ff. ad trebel. glo. et Bar. in l. i. in glo. si. C. si ve. pig. ag. et ibi Bar. ponit practica tit. interdicti fraudatorum: et Bart. post glo. in l. iij. C. de iu. fil. lib. 2. f. Et predictis habes declaratam materiam plurimum tit. et quo in ter se differat. l. i. C. et in aut. de inof. do. et t. ff. et. C. si quid in frau. pa. et t. C. de reuo. his que in frau. credi. et interdicti fraudatorum. **S**ecundo premitto aduertendum esse circa text. ibi aduersus exceptionem iusiurandi replicationem creditoribus dari: presumpsit enim text. quod hic creditores agerent ad reuocandum: et quod eis opponeretur exceptio iuramenti: ipsi vero replicabant de fraude: sed quo remedio agerent creditores, text. non declarat. glossa. hic in verbo creditoribus supplet. s. agentibus pauliana, licet glossa. forsan congruentius fecisset mentionem de actione in factum: istud dictum glo. 3. sit verum in se: ut patet ex predictis: tñ quo ad terminos text. nostri non procedit: quia si creditores egissent pauliana, nihil obstitisset exceptio iuramenti: ut dicit text. quia debitor non iurauit in actione pauliana. ideo iuramentum prestitum super vna actione, no nocuisset in alia: Secundo et fortius text. esset superfluum dum text. dicit, quod creditores deberet replicare de fraude: cum enim pauliana intente ppter fraudem, frustra videret vel replicari de fraude, quod replicaret idem quod fuisset dictum in actione: ppter ista dicunt Fulg. Bau. de ca. et. d. Alex. hic. quod iste text. debet aliter intelligi: nam est aduertendum, quod vnus debitor hic habet alium debitorem suum: et iuramentum debitori suo, sciens quod iuraret se nihil debere, ut excluderet creditores suos: ille debitor iurauit: certe per tale iuramentum non est extincta actio competens primo creditori, quod iuramentum tollit tñ naturalem obligationem: ut no. glo. in l. ij. s. eo. et dixi in. s. pcedenti. prima ergo actio adhuc durat: si ergo isti creditores fuerunt missi in possessionem omnium bonorum debitoris sui, ut dicitur fmi ti. de bo. aut. iu. pos. certe in illis bonis reperitur ista actio, que competit et adhuc durat contra istum debitorem, non ob. quod sit iuratum: poterunt ergo isti creditores hanc actionem (non directam) sed utilem intetare contra scdm debitorem. l. nomen. C. que res pig. oblig. pos. l. si conuenient. in prin. ff. de pig. ac. l. pe. s. m. vnum intel lectu: et ibi Barto. not. ff. de bo. aut. iu. pos. et de ista actione pprie loquitur text. noster. quod cum sit. s. delatum iuramentum, obstat illius exceptio: sed creditores replicabunt de fraude. et iste est melior intel lectus, no tñ est sine diminutione, quia presupponit quod creditores essent missi in pos. bo. debitoris primi: qd no dicit in textu: **T**ertio premitto quod Barto. hic format vnam opposi. contra text. ad quam responde vi hic p. et cñ, et clarius per Bau. de ca. et. d. Alex. no cuz ro referre vide per text. his premisis venio ad text. h. d. contra iuramentum prestitum vel reo vel actori in fraudem creditorum succurrit creditoribus replicando vel excipiendo. **I**n text. ibi mox bonis eius venundatis, vult dicere text. quod si bona istius debitoris publice venduntur, ut satisfiat creditoribus, et iste cui delatus est iuramentum in fraudem iurauit sibi debere. et petit simul cuz alijs veris creditoribus, repellat ut in text. Moder. text. in ver. aut de negari oia actio, contra doct. Bart. et commune. s. e. l. in prin. nam in hoc text. ista non est exceptio litis finite, nec ostendit actionem ipso iure

ipso iure sublati: et tñ cū faciat denegari actionē, per consequens impedit litis ingressum: necesse est respondere, qđ liquidū erat de fraude, et sic de ea constabat. unde oīs exceptio perēptoria de qua liquide cōstat, impedit litis ingressum: vt est tex. no. in c. quoniam. in fi. de si. presby. Panor. in c. exceptionē. cū alijs cōcor. quas allegat do. Alex. in l. creditor. C. de pac. et ita intelligunt Fulg. et do. Alex. hic, non dicas quod istud sit diuinare, quia hoc proprie vult dicere text. dñ alternatiue respondet, aut denegat actio: aut exceptio opponat. qđ si est liquidū de fraude, tunc denegatur actio. si aut sit dubiū, solū cōpetit exceptio que reseruat probāda in pcessu et non impedit ingressum litis. Altra scribentes volo te aduertere ad quatuor. Primo aduerte, quia hic videtur pbari qđ iuramentum prestitū inter aliquos preiudicat tertio, cōtra regulam. l. iij. §. pe. §. eo. et §. fin. j. ea. l. cū. l. seq. qđ aut istud probet hic: qđ si hic iuramentum non preiudicaret tertio: sic creditoribus, nō esset opus replicare de fraude. Pro solutione considera qđ iste tex. cum mysterio loquitur, quando creditores intentant actionē que cōpetebat isti qui detulit iuramentū sed in tētaus vtilem, iuxta. l. pe. ff. de bo. aus. to. in pos. et ibi Bart. cū ergo intētent istam actionē super qua fuit iuramentū, mero iure facit preiudiciū: unde opus est replicare: et sic iuramentū nō dicit preiudicare quo ad extraneos, s; quo ad illā actionem super qua iuramentū fuerat, et isto modo iuramentū nocet illis: qđ intētant actionē super qua iuramentū est, cū eius loco dicant succedere. Secūdo aduerte qđ hic videt. tex. cōtra vñam cōmunē regulā, nā cōis regula est, qđ si aduersariū ponit cū copula denotatur idem ius, cū casu pcedit vt no. in l. sed et si lege. in prin. vbi Bart. ff. de peti. her. et l. patris et filij. ff. de vulg. et pup. et glo. in l. j. in prin. cip. et ibi Bar. siue qđ eum qui. et tamen hic est aduersariū cū copula: et tamē non cōpetit idē ius qđ in casu pcedenti, ptz. qđ hic dat replicatio absq; alia resti. in integ. secus est in §. precedenti. Huic difficultati respondeo, et colligo ex isto tex. no. declarationē ad illā regulam cōm. vt illud qđ dicit, qđ aduersariū cum copula denotet idem ius: non debet intelligi simpliciter, l. in oibus et p omnia, sed fm qđ, nam hic dat aduersus exceptio. iuramenti replicatio fit in §. precedentis: sed diuersis modis. Tertio aduerte, qđ hic est tex. qđ aduersariū etiā cū copula, nō facit oīmodā relationē quas litatum pcedentiū. Et sic collige limitationē ad illā doc. Bal. in l. oēs populi. in. xvj. col. ff. de iusti. et iu. vbi dat regulam, qđ aduersariū etiā sine copula facit relationē qđ tātū pcedentiū: qđ omnis aduersariū habet vñm copulē: et istā doc. Bal. sequitur Pet. de anch. in cōmen. c. canonū. in ver. qrit etiā Bal. vtrum vñm statutū de consi. do. Alex. in l. filius a patre. in. viij. colum. in fi. ff. de libe. et posthu. unde per istū tex. ego modifico illā doc. vt aduersariū faciat relationem pcedentiū qualitatum, non simpliciter sed fm quid. Quarto et vltimo aduerte circa istam materiā huius. §. vñ conclusionem quam fortassis alias non audiisti, quod qui asserit se creditorem alicuius cū non sit, et istud facit vt fraudet alios creditores: vel dicit se priorem cum nō sit, iste tenetur pena falsi. text. est iuncta glo. in l. creditor. C. de fal. quem no. ibi multū solus Salic. et istud no. quia quotidianum.

1 An queratur actio vtilis dñio, cū iuramento sine cessione.

2 Procurator an admittatur ad iurandū sine speciali mandato.

Iusiurandum. Iuramentū procuratoris vel defensoris pdest reo quo ad exceptio nem: iuramentū vero pcuratoris agētis pdest actori quo ad actio nem. h. d. et hoc tex. vñm ad qđ Lud. ro. multum no. istū tex. qđ quāuis regulariter per pcuratorē nō qrat dñio actio vtilis sine cessione. l. possessio quoq. §. et si possessio. ff. de acqui. pos. Bar. in l. stipulatio ista. §. si stipuler. ff. de verb. obli. not. in l. i. C. per quas personā. acq. fallit mediāte iuramento vt hoc tex. in quo dicitur dñio queri actionē, et tñ de cessione verbū nullum: imo plus pbat iste tex. fm Lud. ro. qđ nō solū per procuratorē: sed etiā per defensorē qui mādātū nō h; querit ex iuramento dñio vtilis sine cessione: et idē no. Ro. in d. §. si possessio. Et ex his habes cautelā qua mediāte querit vtilis dñio sine cessione mediāte iuramento: qđ no. ad tradita per Barto. in l. qui bona. §. si alieno. maxime in iij. q. ff. de dā. infec. et erit plenior cautela qđ illa quam tradit Bar. in d. l. possessio quoq. §. et si possessio. Tu aut in pñis dic esse clarā rationē huius tex. qđ in iudicio per pcuratorē querit dñio vtilis sine cessione. l. in causis. §. si cum glo. ff. de procura. hic alleg. in glossed iuramentū etiā extraiudiciale habet vim iudici. l. qui iurasse. §. si j. eo. iuncto. §. si quis qui tēporali. §. ea. l. fm Pau. de cast. hic et Alex. in l. si. §. si j. eo. Lud. ro. in consi. lxxvi. incipi. in causa nobilis viri salom. oīs. in primo dubio. et illud est qđ etiā voluit glo. et Bal. hic. Item aduerte inquantū Lud. ro. multū not. vñm tex. qđ etiā in defensore sine mādato queratur ex iuramento vtilis dñio sine cessione: nam errat, qđ licet iste tex. in prima parte ex parte rei loquatur non solū de pcuratore sed etiā de defensore sine mādato: tamen in scda parte tex. cum mysterio loquitur solū de pcuratore: qđ ad agendū nō admittet defensor sine mādato.

2 to, sed de re ad defendendum, vñ de dictis est defensor. et hoc et hoc ter. petiā defensor, et sic ille qui non habet mandatum ad iurandū, potest iurare. ratio in hoc text. est. qđ iurat in fauorē domus sed ad preiudiciū domini non admittitur procurator, nisi habeat speciale mandatum vel generale cū libera. l. iusiurandum quo. l. ex cōiunctione. §. fin. j. eo. et declarat Barto. in l. qui bona. §. si alieno. ff. de dā. infec. et Gloss. in verbo parit. diuis dicitur in duas partes. Primo allegat concordantes ad text. Secundo opponit et tripliciter soluit. secunda ibi: sed contra. §. de procu. Rursus scda potest diuidi in. v. particulas. in prima oppo. in secunda soluit. in tertia illam solutionem reprobat. in quarta soluit alio modo. in quinta alio. scda ibi. sol. hic acqrit. tertia ibi: s; mihi hoc nō placet. quarta ibi. dicit ergo. quinta ibi. vel ibi. Tene scdam solutionem quā tenent Bar. et cōmuniter doc. nam pñmā reprobat glo. et bene, tertia vero diuinat. licet Barto. quarto modo soluat diuinando, qđ hic cōstabat de mādato procuratoris in cōtrario secus: et pōdera qđ Bar. in hac solutione nō vult illud qđ referunt eum velle Salic. et Lud. ro. scz iuramentum qđ ita de iuramentū procuratori prodest domino si habebat speciale mandatum et non aliter, qđ est falsum vt predicti.

1 Testis vel pars an teneatur assignare causam in dicto suo.

2 Inducta ad causandū exceptionem, an prosint ad actionem.

3 An iudex possit pronuntiare super dominio deducto non principali iter sed excipiendo.

4 Condemnatus ad restitutionem rei tenetur quancūq; numero. et. 7.

5 Damna ciuitate censentur damna muri, ita quod refici non possunt.

6 Paria sunt aliquid fieri antelitem contestatam vel incontinenti post, et quando dicitur incontinenti

7 Requiritur p. rseuerantia facti. no. 8.

8 Iuramentum exten. datur ad accessoria.

9 Testis intelligitur iurasse super accessorijs et dependentibus.

10 Publiciana que competit virtute iuramenti, an competit cōtra omnes possessores.

11 Quid in rei vindicatione.

12 Actio an oriatur ex iuramento positionum.

13 Quid si stet consuetudine.

14 Actio in factū que oritur ex iuramento, an sit natūta vel datūta

15 Ex sententia lata in reali oritur actio in factum, vel prescriptis verbis. no. 18.

16 Quid in sententia arbitri.

17 Dimissio rei ex causa transactionis, operatur dñij translationē.

18 Que sit natura publiciane.

Si petitor. Ab isto loco vsq; ad fin. l. sed et si possessor iurisco. sultus facit tria principaliter fm lib. et Pau. de cast. hic, primo loquitur de iuramento celato in actione reali competere pro reb; cor. oralibus in secunda qđ est in §. itē si iurauero. loquitur in iuramento prestito in actione reali cōpetere pro reb; in corpore alio in tertia qđ est ibi sic cū in actionibus vniuersalib; vñ in petitiōe hereditatis qđ est realis licet quidam dicāt esse mixtam et maiore: vt dixi in rub. §. si cer. pet. et sic iuriscōsultus plene complectitur actiones reales: et qđ omnis actio realis, aut competit pro re singulari corporali: aut pro vniuersali, et legam vique ad §. itē si iurauero. omisso luminario Barto. sic summa iuramenta prestito in actione reali parit actori actionem cōtra deferentem et eius successores, sed non contra alios: possessori autem iuranti rem actionis non esse, datur exceptio contra deferentē: nō autem actio, secus si iurauerit rem suā esse: qđ tunc etiam dat actio si ad deferentem peruenit possessor: iuramentum prestitū super re principalis, extendit ad fructū et alia accessoria. h. d. vsq; ad §. itē si iurauero. et hoc primo fm Bald. qđ in dicto partis iurantis super dñio, non requiritur qđ assignet causam. secus est in iuramento testis deponētis super domino, qui tenetur etiā non interrogatus reddere rationē dicti: et ei non creditur vt not. Rimoc. in c. cum causam. de testi. Barto. et alij. in l. solam. C. eo. Bald. in l. conuenticulaz. C. de epi. et cleri. et in l. pe. ad fi. C. de sen. que sine cer. quan. et in l. cum hi. §. si integra. et ibi Ange. ff. de transac. Imo fortius si testis deponat super domino et dicat quia vidit et audiuit, adhuc non sufficeret, nisi aliter specificaret causam: ita tenet not. Jo. de uno. in l. sciendum. in. x. colum. ff. de verbo. obli. a. quem refert et sequitur Alex. in consi. cxx. incip. excellentissime doctor.

lib. ij. Tu aduerte qđ in iuramento partis non requiritur expresse no. causam: si iuret in formetur deberi: valet iuramentum: nec obstat exceptio doli: vt no. Barto. in repe. l. ij. §. eo. in. iij. charta. et dixi in l. nam et postea. §. iureiurando. §. eo. et

Secundo pondera tex. ibi vel in eius locum successerint: nam intelligendo titulo vniuersali, res est plana: qđ talis heres fingitur eadem persona cum defuncto: vt in aut. de iureiur. a mor. preli. in prin. sed an procedat in successore titulo singulari. Albe. hic apofillando text. et qđ

1 Habet vñ copulē. ad do. in. l. j. ff. si quis iura dñi nō obit.

2 Reddere rationē. et de glo. in. C. de tem. Pau. de ca. l. in q. r. s. d. a. y. m. ff. de bu. in c. sup hoc. in vi. colum. de remu.

Testis depones videt et aud.

non, mouet tali fundamēto: nam actio personalis nō sequit rem
 z sic singularē successorē. l. j. §. si heres percepto fundo. ff. ad treb.
 l. si. §. si. ff. de pben. emp. Et si dicat nōne est tex. in pben. l. ait pre-
 tor. in si. cū. l. seq. §. eo. vbi iuramentū trāsit ad singularē successorē
 actiue z passiue. Respondeo Albe. q. ille tex. loquitur quo ad dandū
 exceptionē: nos loquimur quo ad dandū actionē: sed Pau. de ca.
 hic in. ij. col. licet de Alb. mentionē nō faciat, tenet pben. q. imo
 iste tex. debeat etiā intelligi in singulari successorē habēte causam
 ab eo qui iuramentū detulit. Et idem ego teneo: moueo q. licet
 ex iuramento oriatur actio in factū, z illa sit personalis, et actio
 personalis non datur cōtra singularē successorē: tū cum sit istud
 iuramentū prestitū in actione reali, actio in factū quāuis persona-
 lis, assumit naturā realis in hoc: vt quēadmodū illa datur cōtra
 singularē successorē, ita z ista, z sic ista actio in factum personalis
 dicitur in rem scripta: z istud est quod voluit glo. in. l. sed z si poss-
 fessor. in glo. magna. in verbo actionem. circa si. lib. vel dic in ista
 actione in factū est speciale vt sequatur naturā realis. Intellige tū
 qū successor habuit causam ab eo qui detulit iuramentū: secus si
 habuisset causam ab alio: q. iuramentū aliū nō pdest nec noceret,
 z istud est qd dicit hic tex. z in si. z in. l. §. z si possessor. §. si. cū. l. seq.
 §. eo. Et si tu diceret, si actio ista in factum habet naturā actionis
 realis: ergo sicut illa cōpetit cōtra quēcūqz successorē rei a quo
 habuerit causam: ita etiā dē cōpetere ista actio in factū: istud est,
 circa quod multū laborarūt doc. sed nō est tantū laborandū put-
 dicam nunc in glo. j. z intellige etiā istū tex. in illo tantū singula-
 ri successorē: qui habuit causam post iuramentū delatū: z tunc vti-
 lis rei ven. vel ista actio in factum cōpeteret cōtra eum: sed si has-
 buisset causam ante iuramentū delatū: iuramentū postea delatū
 sibi nō noceret sūm Pau. de ca. hic per. l. si superatus. §. j. ff. de pl-
 gno. z. l. pben. C. eo. **T**ertio not. in verbi. pben. q. iudiciū ad
 causandū exceptionē, prodest etiā ad actionē: z ita notat hic glo.
 magna in si. Adde ad istam regulā primo, q. pactū appositū ad
 excipiendū: aliqū valet ad agendū. glo. in. l. in traditionibus: z ibi
 no. Bar. in si. ff. de pact. Secūdo adde, q. cōtra pactū ad agendū
 si non potest pducere actionē, valet ad excipiendū vt habet in. l.
 pacta cōuenta. ff. de pben. emp. doc. precipue Sal. z Alex. in. l. in
 bonafidei. C. de pactis. **T**ertio adde q. cōtra istud notabile videt
 tex. in. l. ab emptione. in si. ff. de pactis. tamen cadit solu. sic cogita-
 bis. Quarto adde, q. pactū quod tendit ad resolvendū cōtractū:
 tū informat. z. l. si cōuenit. de rescin. v. d. Quinto aduerte: quia
 istud notabile facit ad duas decisiones. **P**rima, qd si reus possi-
 dens z conuentus rei vendi. excipiat z dicat fundum esse suum: et
 ita pbat, qd licet dñum nō sit deductū principaliter: sed excipiens
 dicitur iudex debet diffinitue pñciare super dñio pro reo exci-
 piente qui pbat: vt late per Bal. z Ludo. ro. hic et est cōis opti.
 vt per Jnn. z cano. in. c. cū ex conquestione. contra Hosti. ibi: de res-
 sit. spo. habes per Bal. in. l. si. C. de fidei. lib. z in. l. p. C. de sens-
 ten. z in. l. hereditas matertere. C. de pet. heredita. z in. l. ordinarij.
 in vlti. col. z in. l. j. in prin. ff. cōmu. diu. z in. l. j. C. vti possi. Et pro
 conclusionē cōmuni facit regula quā ponit Bart. in. l. oēs. ff. de res-
 su. iur. z in. l. finautē. §. si. ff. de neg. gest. vbi dicit, q. si post litem cō-
 test. opponit aliquid via exceptionis, pōt pñciari super eo: z ita
 perpetuat acti actio sup ea esset pñcipaliter intēta: ergo in ppos-
 sito. imo multo fortius poterit diffinitue pñciari. **S**ecūdo facit
 iste text. sūm Bar. hic post Jac. bu. z Buil. de cu. q. si aliquis sit cō-
 dēnatus per sniam ad rem, in executione sentētie illaz restituit, qd
 si talis res denuo peruenerit ad eius manus, q. denuo per officiū
 iudicis poterit fieri executio eiusdem sentētie: idem tenent Salis-
 ce. z Fulgo. hic, z Ang. in. l. permisceri. §. species. ff. de acqui. here-
 di. vlt. allegata per Bar. pro eius sententia facit qd determinat
 Cy. Bart. z aliū in. l. seruus. per illū tex. C. de penis. Bal. in. l. si qd
 adulteriū. §. j. per illū tex. C. ad. l. iul. de adul. Ange. in. l. si fideius-
 sor. §. meminisse. ff. de lega. j. de ciuitate dānata vt muri destruan-
 tur, q. eis destructis non possunt refici, z si uellent denuo refici ad
 huc obstaret illa snia. ad qd adde gl. in. l. sacra. §. muros. ff. de re. di.
 Adde etiā q. pro sentētia Bar. facit tex. in. l. inter castellanum:
 z quod ibi Bart. ff. de arbi. breuiter cōis snia est contra Bart. hic,
 quam ipsemet Bart. sibi contrarius tenet post Jac. de are. in. d. l.
 permisceri. §. species. z ibi Jmo. z oēs Moder. idem tenent Ang.
 Lud. z Alex. z plenius Ang. in. l. q. restituere. ff. de rei v. d. Per.
 de anch. in cle. ne roman. §. porro. de elect. z in cons. xxxv. incipi.
 vlt. petitione producta pro parte istius, et est glo. in terminis in. l.
 claudius. in glo. j. post medium. quā Bar. ibi no. ff. qui po. in pig.
 hab. eo q. tex. iste nihil facit, cum hic nulla fuit facta restitutio rei
 per quā sit sublata obligatio, prout in qstione formata: z ideo des-
 titio Bar. procederet qū sententia fuisset lata in fauorē rei posside-
 tis: nam si possessio perueneret ad aliam partem: tunc vigore sen-
 tentie bene teneret ad restituendum, et in istis terminis loquitur iste
 text. quem ad hoc reputant singularē Jmo. z Pau. Lud. ro. in. d.
 §. species pro ista etiā sentētia facit qd vult gl. not. in. l. ab emptio-

Tex iura-
 mento oriat
 actio. Adde
 Bar. in. l. si
 quis pro eo.
 ff. de fideius.
 Baldū in. l.
 actori. C. de
 reb. cre. Do-
 sti. z doct. in
 c. per tuas.
 de arbi. doc.
 in. c. cū con-
 tingat. de iu-
 r. iuran.

ne. quā Bar. ibi. in. ij. col. multū cōmendat. ff. de pac. Nec ob. fun-
 damentū Bar. z doc. dum dicunt, q. oritur duplex officium iudi-
 cis. vnum vt res restituatur: scōm vt manuteneatur. per iura hic
 per Bar. alleg. respondetur qd est falsum q. facta restitutione est
 liberatus: est bene verū q. si post restitutionē molestaret possessor
 rem vel violētiam inferret, prodita sunt noua remedia aduersus
 hoc: z ita loquunt iura per Bar. allegata, non q. ad illud teneas-
 tur vigore prime sententiae: posset tamen etiam sententia Barto.
 saluari in duobus alijs casibz, de quibus per Moder. in. d. §. spe-
 cies. z per Moder. precipue do. Alex. hic primus est, quādo resti-
 tutione facta incontinenti res auferretur per eum qui restituit: z
 tunc bene posset officium iudicis ex sententia implorari quasi nō
 facta restōne ex quo incontinenti fuit renocata, ita dicunt Pau.
 de cast. z Ludo. ro. hic. Jmo. Pau. de ca. z Ludo. in. d. §. species.
 alleg. glo. in. c. cōmissa. in prin. de electio. in. vj. z glo. in. c. querenti.
 de offi. delega. **A**dde bene facere illud quod vult glo. nota. in. l.
 pomponius. §. rati. ff. de procura. que vult q. paria sunt aliquid
 fieri ante litem contest. vel incontinenti post. z est alia cōcordans
 in. l. cōmune. C. de confor. eiusdem litis: licet illa per multos repu-
 tetur singularis. **Q**uomodo autem intelligatur istud incōmētū
 in presenti proposito declarat Areti. in. d. l. si fideiusor. §. memi-
 nisse. in si. **S**ecundus casus est, quādo sententia cōtineret actum
 successiū. puta, q. iudex in sentētia cōdemnauit ad restituendū
 fundū suum hoc addito, q. in futurū ipse restituens non molester
 nec violentiā inferat ei cui restituit. ita Ange. hic. in etis diffini-
 ctione. z Ange. z Jmo. in. l. si fideiusor. §. meminisse. ff. de lega. j.
 Ange. in. d. l. qui restituere. Ro. in. d. §. species. z in istis terminis
 proprie loquitur. d. l. inter castellanū, z quod ibi Bar. z tex. in. l.
 si seruus. C. de penis. cum decisione doct. ibi. **D**e predicta etiam
 questione vide Ly. Bal. Sali. z Fulg. in. d. l. si debitori. C. de pac.
Et predicta faciunt ad questionē, si arbiter in sentētia cōdemna-
 uit aliquem ad locandum domum sub pena, vel testator in testa-
 mēto illud ordinauit, iste locauit: postea auferat, an incidat in re-
 nam. vide Bar. in. l. in numerationibus. in prin. ff. de solu. Bar.
 z alios in. d. §. meminisse. cum suis confor. faciunt etiam ad que-
 stionem Bar. z aliorum in. l. si quis heredem. C. de in fin. z sub fin.
 sub conditi. fac. quando testator reliquit titlo centum si assumer-
 ret habitum terrij ordinis, quid si assumat, sed postea deponat,
 an debeat habere legatum: ibi vide. **Q**uarto no. ex ver. z fru-
 ctus. text. notabilem ad duo. primo q. iuramentum prestitum a
 parte super re pñcipali, extenditur tamen ad fructus z ad par-
 tus z ad alia accessoria: licet de eis in iuramēto nihil sit dictum:
 z ratio videtur esse, quia iuramentū habetur pro veritate. §. si. j.
 ea. l. sed si res vere esset mea: tu teneris, nō solum ad rem: sed etiā
 ad accessoria. ergo z isto casu idem erit. **E**odem modo, si testis
 simpliciter iurauit dicere veritatem super negotio pñcipali, in-
 telligitur etiā iurasse super accessorijs z depēdentibus sūm Jmo.
 in. c. ij. z ibi Bal. de confes. z in. c. pastoralis. de excep. z in. c. inquis-
 sitionis. de accusa. declarant no. Ang. Pau. de cast. z Alex. in.
 l. ij. de iurisd. om. iudi. z vide que dicit Bar. in. l. si duo patroni. §.
 idem iulianus. cl. ij. §. eo. **S**ecundo z notabilius probat iste tex. ex
 mente Bal. hic ad si. z clarius Ludo. q. cum iuramentum equi-
 paretur sententia. l. j. §. eo. q. ex sententia lata super pñcipali in-
 telligitur pñciatum etiam super fructibus z alijs accessorijs,
 licet de fructibus in sententia nihil sit dictum, z hoc tenet Jmo.
 in. c. ex conquestione. de restit. spolia. de quo vide Barto. z alios
 in. l. lex diuerso. §. j. ff. de rei vendit. sed tu diligentius aduerte, quod
 text. apse seipsum limitat de fructibus. l. post iuramentū perceptis
 ergo idem erit dicendum in sententia quod bene no. **L**apio gl.
 in verbo actio. diuide in tres partes pñcipales. in pma opponit
 z soluit: secundo ponit vnum dictum per quod respondetur taci-
 te questionē: tertio idēz facit: secunda ibi: probatur ergo hōstentia
 ibi: idem probatur hic: vt potes diuidere in quatuor. in prima des-
 clarat text. in secunda glo. opp. contra text. z soluit. in tertia ex isto
 tex. probat quandam opi. que est communis contra pzelā. in quā-
 ta ex eodem textu probat suam opinio. secunda ibi: vt. §. de publi-
 tertia ibi: probatur ergo hic. quarta ibi: idēz probatur hic. **E**t pñ-
 mitte pro euidētia quod in iure nostro triplex reperitur dominij
 vt per Barto. in. l. minor. §. j. in si. ff. de publi. **R**edeo ad pñmas
 partem, z dum glo. dicit, quod ex iuramento prestito in actioe rea-
 li oritur actio in factum, dic quod istud non dicit text. hic: sed in. l.
 sed z si possessor. ver. proinde. z dum glo. opponit de. l. eum qui. §.
 si petenti. q. idem contrarium plenius repetit. §. in glo. magna. in
 verbo actionē. ibi referuo. **A**duerte tamē q. gl. hic: z glo. ma-
 gna. j. tenent, qd publiciana que cōpetit vigore iuramenti, compe-
 tit nō solū cōtra deferentē: sed etiā contra oēs, z mote sunt glo. q.
 natura realium actionū prout est publiciana est, q. competat con-
 tra quemcūqz possessorem. c. examinata. de iudic. in rem. et. l. qui
 petitorio. ff. de rei vendit. z cum glo. istis transierunt in aduerter
 ter (vt puto) antiqui et Moder. scz Mar. fili. Jacob. bur. Alberi.
 Ange.

Ange. Lud. z Alex. hic sed quia istud est de directo contra casum
 expressum in l. cum qui. s. si petenti. alleg. in glo. in verbo sed ad
 uersum te. dñtaturatideo prefati doc. conati sunt respōdere tribus
 12 modis, quos nō curo referre, z male. Nam veritas est q̄ actio
 nes reales vt rei vendi. z publiciana regulariter competūt cōtra
 quēcūq; possessorē, qñ dantur ex tit. qui sit aptus cōtra oēs com
 petere: sed si dantur ex iuramēto, vel ex iñia. tex. est de hoc in eu
 tabilis in d. l. eñ qui. s. si petēti. z tex. hic: z ita nō cōtra oēs tenet
 Jo. fab. in. s. item si quis postulāte, in glo. super p̄bo debent. insti.
 de actio. z credo q̄ ista sit veritas: z idē vult Pau. de cast. hic: qui
 dicit videri mirabile in hoc tex. q̄ vtilis rei vendicatio nō detur
 cōtra quēcūq; possessorē, cōtra naturā realiū actionū: sed dicit
 pcedere, q̄ cōpetit ex iuramēto, cuius natura est ne personā egre
 diatur. Restaret tāgere vñā opī. Bar. hic ad quā, q̄ bene rñdet,
 non curo referre: z an regula tradita per Bar. hic arguendo de
 vsucapiēdi conditione, ad publicianā, procedat affirmatiue vel
 negatiue, non tango hic: tetigit late in. s. sed iste. insti. de act. ¶ In
 scda parte glo. dic. q̄ opī. glo. est vera quo ad iuramētū iudiciale:
 vt per Bar. z doc. hic: z vltra fundamēta Bar. facit tex. melior de
 iure in l. actori. in ver. relato. C. de reb. cre. cum iuramentū extra
 iudiciale nō referatur. l. i. iurandū q̄ ex cōuentione, in prin. j. eo.
 sed in iuramēto necessario, q̄ solū interponit ad supplēdū proba
 tionē: z deservit inuita parte. glo. reprehendit per oēs hic: z Sa
 lice. in l. actori. C. eo. nam ex eo nō oritur actio, sicut eadē ratione
 nec ex iuramēto in litē: vt tenet gl. singu. in. s. preterea quasdā. in
 verbo ex arbitrio. insti. de act. quam sequitur Bar. z Ange. hic:
 z Bal. in aut. nouo iure. C. de iudi. Anno. in. c. super eo. q̄ metus
 causa. z illā glo. reputat singu. Ang. hic: z Ange. z Ludo. in l. j.
 13 de eo. ¶ Sicut ex iuramēto p̄sisto respōdēdo positionib⁹ nō oritur
 actio fm Bal. in l. j. s. quod obseruari. in. v. col. C. de iur. calū. de
 quo vltimo dic tñ vt not. per Pau. de cast. ibi: iuncto eo q̄ dicit
 14 glo. in. c. ex literis. de iureiuran. extra. ¶ Quid autē sit si fidei
 vel cōsciētie alicuius, an ita ouatur actio, sicut si iurasset. Jo. fab.
 tenet q̄ non. in. s. si quis postulante. insti. de act. quem reprobaui
 15 in l. j. s. si. de eo. vbi videas. ¶ Nunqd autem actio in factum que
 oritur ex iuramēto sit natia vel datia: ponit Bar. hic: cū quo
 tenent Bal. hic in lect. antiqua. z Ange. hic: z idē Ange. in l. mī
 les. s. si. de re iudi. sed Bar. reprehēdit Fulg. z Pau. de cast. z do.
 Alex. hic: Alex. in d. l. miles. s. si. z Sal. in l. actori. C. eo. quia imo
 actio que oritur ex iuramēto semper est natia, etiam si iuramē
 tum sit prestitum in actione reali: eo quia ex dilacione vel presta
 tione iuramēti, dicitur quasi contrahi. l. qui iurasse. s. si. j. eo. ergo
 actio que oritur ex isto quasi cōctu, debet habere preexistētē mas
 teriam ex qua ouatur: ergo semper dicitur natia. ¶ Ex tercia
 16 parte principali huius glo. ¶ not. q̄ ex sententia lata in reali, orit
 actio in factum ratione quasi tractus, que in iudicijs celebraf.
 l. i. s. idē scribit. ff. de pecu. z ista conclusio optime probatur in
 hoc tex. vbi ex iuramento prestito in actione reali tantū orit actio
 personalis in factum: z ita cōmuniter tenent doct. hic: z plenius
 Bar. z doct. in l. miles. s. si. vbi videas. ff. de re iudi. quāvis con
 trarium tenuerit gl. que cōmuniter damnatur in l. j. C. de iudi. l. z
 pro illa facere videtur, quia in actione reali, iudex non agit ius
 aliquod de nouo dare, sed solum declarare rem esse agentis. l. si
 cuti. s. sed si queratur. ff. si serui. vdi. l. ex diuerso. s. j. ff. de rei ven.
 quomodo ergo ouietur actio preter intentionē iudicis: z vide in
 hoc puncto Anno. in. c. cum dilecti. de elec. z nō recede a cōmuni.
 17 ¶ Quid autē in sentētia arbitri lata in actione reali, an ex ea oriat
 actio in factum personalis, ponunt Ange. z Alex. hic: z Ange. et
 18 Anno. z Alex. in. d. l. miles. s. si. ¶ Nota tamen vñum casum
 speciale in quo ex sententia oritur actio p̄scriptis verbis. s. in
 sentētia diuisionis. l. si familie. j. C. fami. erc. quem tex. ibi Bal.
 ad hoc notat z reputat mirabile, z ratio est f3 eum: q̄ diuisio cen
 setur esse quedam permutatio, sed permutatio est cōctu innomi
 natus: vt per glo. z doc. in rub. C. de rerū permut. ¶ Glo. in verb.
 nocere. ibi: item z als nocet quo ad qualequale p̄iudiciū. not.
 singu. effectum resultantem ex isto qualiquale p̄iudicio: quia si
 probationes essent hinc inde pares, deberet obtinere sententiam
 ille qui habet pro se illud qualequale admniculū. ita dicit gloss.
 not. in l. si duo. in prin. in ver. autoritatis. j. eo. quā Bar. z alij ibi
 multum nō. z ibi dicitur: non sufficeret tamen quo ad deferre nu
 dum iuramentū in supplementū probationis. vt est glo. nota. in
 l. i. s. j. ad si. in verb. leuior. ff. de mino. Bar. in. d. l. si duo patroni.
 in prin. z nō. in l. admonēdi. in. ix. col. j. eo. vbi multū singu. limitat
 nisi essemus in antiquis: z sequit do. Anto. de bu. in. c. si. extra eo.
 ¶ Glo. magna in verbo actionē in factuz. diuiditur in tres par
 tes principales. primo opponit contra tex. z soluit distinguendo.
 In secunda que est ibi: sed certe mirabilissimū. glo. etiam vult op
 ponere contra tex. vt statim opponā, z tripliciter soluit. Tercio
 ibi: item nō. hic argu. gl. etiam per viam nō. vult remouere aliud
 quā quod statim inducam. ¶ Redeo ad primā partem z dum

glo. allegat. l. traditionem. ff. de publi. illa nō reperitur: bñ reperi
 tur. l. z per traditionē. sed melius facit. l. i. s. fin. ff. de publi. item
 dum glo. dicit, q̄ publiciana ex iuramento contra quēlibet com
 petit, male dicit vt. s. tenuit gloss. in verbo actio. ¶ 2o clara intelli
 gentia eius quod tangitur in hac prima parte gloss: quando iur
 amentum defertur in actione reali, que actio oriatur ex tali iura
 mento. ¶ Glo. facit duos casus principales. primus est, quando iur
 amentum defertur actori qui agebat actiōe reali ad rem, in hoc
 glo. z omnes doct. concludunt, q̄ si actor nitatur ex solo iuramen
 to, q̄ tunc sibi non competit publiciana. sed solum sibi competit
 actio in factum, si autem nitatur iuramēto z traditione: tunc sibi
 competit publiciana. d. s. si petenti. ratio diuersitatis est, q̄ isto scdo
 casu traditio facta ex causa iuramēti operatur translationē quasi
 dominij, sicut quādo traditio fit auctoritate sententię. l. i. s. si. ff. de
 pub. z hoc si probetur tradentem vigore iuramenti non fuisse dos
 minū, sed si probaretur tradentē fuisse dominū: tunc huic qui iura
 uit non cōpeteret publiciana, sed rei vdi. ¶ Nunquid autem gl. bes
 ne dicat publiciana que cōpetit iuranti, competit cōtra quēcūq;
 z dixi. s. in glo. in verbo actio. ¶ Secundus casus est, quādo in actio
 ne reali defertur iuramentum reo possidenti rem, z tunc fm gloss.
 nunq̄ potest competere publiciana, eo quia hoc titulo non inter
 uenit traditio, vt in casu superiori: quia hec res erat apud reum:
 et ideo si reus isto casu caderet a possessione, et possessio peruenis
 ret ad eum qui detulit iuramentum, certe reo nō cōpeteret vrs
 tute iuramenti public. sed actio in factum: z de ista loquitur text.
 noster in versicu. proinde z c̄t sic dicatur, et videtur quod etiam
 isto casu quādo iuramentū est prestitū reo possidenti rem q̄ etiam
 tunc debeat cōpetere publi. q̄ licet non interuenerit vera tradis
 tio: tamen dimissio rei, facta ex causa iuramenti, habet vim tradis
 tionis: z ita debet operari translationē quasi dominij. imo et dos
 minij, sicut si interueniret vera traditio. l. q̄ ratione. s. interdū. ff. de
 acq. re. domi. z de isto. s. fecit mētionē gl. j. in. j. parte prin. ad istud
 obiectum gloss. voluit respondere sed multum obscure vt vides:
 sed eius verba obscura debēt sic declarari: vcz quod dimissio rei
 apud aliquē ex titulo venditionis vel simili, bene operatur trans
 lationem vel quasi. d. s. interdū: sed hec dimissio fuit facta ex cau
 sa iuramenti, que non sufficit ad transferendum dominium et
 istud vitium gloss. sic voluit probare: nam iuramentum z trans
 actio equiparantur. l. i. s. eo. sed sic est, q̄ si rem existentem penes
 te, ego domin⁹ vel quasi dimitto tibi ex causa transactionis q̄ ista
 dimissio non operatur translationem dominij: vel quasi. l. si pro
 fundo. C. de transla. l. p. vbi glo. C. de vsucap. pro empt. ergo eo.
 modo dimissio rei ex causa iuramenti nō debet hoc operari: p̄o
 test etiam per aliud simile probari: nam iuramentum et sententia
 equiparantur. l. i. s. eo. sed si in actione reali rei ven. feratur
 sentētia absolutoria pro reo possessorē: q̄ actor non probauit cer
 te ista remansio rei non operatur translationē dominij. l. except. ff.
 de except. rei iudi. ergo eo. modo in iuramento, ista dimissio ex
 19 causa iuramēti non debet operari translationem dominij. ¶ Non
 omitto, q̄ in quātum gl. Barto. z cōmuniter docto. tenent, quod
 dimissio rei ex causa transactionis nō operaretur translationem
 dominij, quod Fulgo. z Roma. hic. et Ang. de quo ipsi mentio
 nem non faciunt tenent contrarium, et respondent ad d. l. si pro
 fundo: z ad alias leges allegatas per Bar. verum, q̄ hoc depen
 det ab intellectu. d. l. si pro fundo. remitto me ad ea que ibi dixi.
 ¶ In scda parte, glo. oppo. hoc modo: actio que a p̄ncipi. non cō
 petit, non pōt ex postfacto competere. l. q̄ ab initio. ff. de reg. iur.
 sed iste qui iurauit cum tempore iuramenti possideret nō compe
 tebat actor: ergo non potest ex postfacto licet a possessione cadat,
 actio competere. gloss. dicit hic esse mirabilissimū, z ponit tres
 solu. vñā sub dubio forte, q̄ ista non est actio in factuz que datur
 ex iuramento, sed est actio in factum que datur loco publi. gloss.
 20 voluit dicere q̄ publiciana istius est nature, quod nunq̄ incipit
 cōpetere, nisi amissa possessione. s. sed iste. insti. de act. voluit gloss.
 dicere q̄ ista est actio publiciana que datur amissa possessione:
 istam reprehendit gloss. quia cum hic non interuenerit traditio,
 non potest competere vera publiciana: ergo nec actio in factum,
 que datur loco publiciane, nisi tu defendas, q̄ dimissio habet
 vim traditionis. s. interdū. insti. de re. diui. quod reprobaui in
 p̄cedenti parte gloss. vnde tu responde melius, q̄ licet a p̄ncipi.
 nō cōpeteret actio in actu, tñ competit habitu z potentia, sicut in
 vero dominio donec possidet non competit actu actio: sed bene
 actio in potentia, si desinat possidere. l. j. C. de alie. iu. mu. causa fa.
 z istud est q̄ voluit dicere gl. hic in tercia so. dum dicit q̄ sequitur
 naturam realium actionum: z ita respondent docto. ¶ In tercia
 parte glo. in qua sic opponit actus agentium non operantur vls
 tra eorum iurisdictionē. l. nō omnis. in prin. s. si cert. pet. sed hoc iur
 amentū fuit delatū possidēti: ergo vt prodesset solū ad excipiens
 dum: ergo nō dō p̄desse ad agēdū. gl. non soluit, sed dicit q̄ idē
 alibi cōtingit. ¶ Quid melius fm Bar. z doc. q̄ hoc iuramentum

desertur super dominio quod est causa actionis habitu: licet non actur donec possidet: et ideo si cadat a possessione apta est parare actionem.

- 1 Appellatio de emphiteosis, de qua in dubio intelligatur. numero. 3. 2. 4.
- 7 Terminus usufructus, accipitur pro quasi.
- 8 Libellus emphiteote sustinetur, si dicit se dominum.
- 9 Libellus sustinetur quando quis dicit se dominum pleno iure, licet non habeat directum. nu. 10. 2. 26.
- 11 Quid si habens directum dominium libellat de utili, an sustineatur. nume. 12.
- 13 Fideicommissarius vniuersalis agens contra possessores, si dicat se hereditatem adire debet succumbere.
- 15 Regula, quod in libellis, si non possunt verba proprie capere: capiuntur improprie cum sequentibus sic in contractibus ibi. nu. 30. ita in iuramento ibi. nu. 31.

a Indefinita. adde obdra. 2. si. c. incipit. in ex. cutio. alex. de imo. c. si. lxxvj. incipit. viso instrum. mento dicti benecassini. ij. vol. idem alex. 2. si. vj. incipit. super hac dubitatione. in. j. vol. idem Alex. c. si. inci. visis acutis finis. in eo. volu.

b Ad se spectare pleno iure. Adde glo. in 8. ple. no iure. in. c. abbates. de priu. lib. vj. gloss. in ver. pleno iure. in. c. cii. 2. pl. tare. eo. tit. abbas in. c. querelaz. in ij. col. de electis. abb. in c. auditis. in ij. not. de p. scrip. Abb. in. c. de monachis. de preben.

- 24 Petitiō tolerabilis est admittenda.
 - 25 Quilibet libellus in dubio presumitur aptus.
 - 27 Proprietas quid est.
 - 28 Statutum loquens in possessore, habet locum in quasi. nu. 29. ita in teste. ibi.
 - 33 An possit agi ad usufructum, etiam non oblata cautione.
- Item si iurauero.** Summa ut per Barto. In tex. ibi: sed et si re. in quibus usufructus et puta in pecunia et alijs rebus que usu confusuntur, in quibus proprie non cadit usufructus: ratio, quia usufructus est ius alienis vtendi rebus salua rerum substantia: sed in istis rebus vtendo corrumpitur proprietas, ideo in talibus rebus debet prestari cautio: vt vult tex. et intellige de cautione de restit. tuendo, quia talis succedit loco proprietatis, non autem intelligas de cautione de vtendo fruendo arbitrio boni viri. In secunda parte tex. ad eius declarationem adde tex. et ibi vide glo. in. c. cum constit. de pigno. et ibi glo. declarat cautionem de qua in tex. que non est de vtendo fruendo arbitrio boni viri: sed de restituendo estimationem, et sic succedit loco proprietatis rei. ¶ Nota ex prima parte fm Bal. quod actus fictus vel presumptus tantum durat quantum verus. facit. l. iij. ff. de noua. et quod not. glo. in. l. talis scrip. tura. in. prin. ff. de lega. 3. si. iste tex. procedit in usufructu qui habet naturam vniuersalem vsq. ad vitam usufructuarii tantum. s. finitur. in. l. de usufru. et l. corruptionem. C. eo. ¶ Quid autem in emphiteosi, si aliquis simpliciter iurauerit se esse emphiteotam, de qua emphiteosi intelligatur: cum emphiteosis sit multiplex: quedam in perpetuum, quedam ad tempus ultra decennium, quedam in certas generationes: tangit late Bal. hic: et arguit ad partes, et eum refert et simpliciter sequitur Ludo. ro. hic: alij nihil tangunt. Tu conclude quod si sit emphiteosis ecclesie, censeatur iuratum, non vt sit perpetua, sed in tertiam generationem: iuxta. s. emphiteosis. in. aut. de non alie. de cuius. s. intellectus: et an correctus sit, scribitur per glo. et doc. in. l. etiam. in. prin. cum suis concor. ff. solu. mat. et ita est de mente Bald. Ludo. ro. hic. ¶ Confirmo per illud quod vult Bal. in. c. si. ff. de feu. da. in. vi. le. com. vbi dicit se fuisse de facto consultum, de eo qui acquisiuit emphiteosim ecclesie per prescriptionem. pl. an. iuxta. c. de quarta. de prescrip. an intelligatur acquisiuisse perpetuam an vero temporalem. i. in tertia generationem, et concludit quod quemadmodum emphiteosis ecclesie quando est informiter concessa, hoc est, non facta expressione personarum, censeatur concessa in tertiam generationem. d. s. emphiteosis. idem quando est prescripta, et decisione Bal. refert et simpliciter sequitur Ludo. ro. in rep. rub. ff. de arbi. in. xix. col. ¶ Consequenter primo et secundo per illud quod decidit Bal. in. l. si. in. ij. col. C. de iure emphiteo. vbi decidit, quod si reperiatur instrumentum simplex de emphiteosi, et in eo non declaratur an sit perpetua vel temporalis, quod si sit emphiteo, ecclesie, censeatur in tertiam generationem. si autem loquimur in emphiteosi priuati: et tunc circumscrip. consuetudine, teneo quod in dubio censeatur perpetua: et ideo siue loquamur in iuramento siue in instrumento siue in prescriptione, teneo quod omni casu censeatur perpetua, prout tenet Bal. in dicta. l. si. in. ij. col. C. de iure emphiteo. et in. l. si. C. de libe. cau. et in. c. j. in. ij. col. de alie. feu. et Ange. in. d. l. si. in penul. col. vbi ita decidit: licet dicat se non habere legem hoc decidentem: et in. s. emphiteo. in. aut. de non alie. nandis. vbi dicit se habuisse istam questionem de facto perusum, et in. l. pretor. s. si. ff. de edendo. vbi dicit se de hoc vidisse in facto arduam questionem: et idem Ange. in. l. male agitur. et in. l. cum notissimi. s. si. et vtrubi. Bald. C. de prescrip. xxx. anno. imo plus volunt Ange. et omnes Moder. in. l. qui in aliena. in. prin. in ver. sed si adierit. ff. de acqui. heredi. et quod si aliquis viu tenuit et possedit aliquam rem vt emphiteoticam, vel vt feudalem, presumitur concessione in perpetuum solenniter precessisse, quod vult Ang. in. l. si filius. C. de peti. heredi. et tex. in. c. continebatur. de his que

fiunt a prela. sine consen. capitu. cum multis alijs similibus: que addit Alexan. in. d. l. qui in aliena. in. prin. et in consi. lxxvj. incip. circa primu quo queritur: scilicet coram quo domino. in. v. et. vj. col. lib. j. si autem reperiatur instrumentum emphiteosis vel feudi, sub hoc termino, ad tempus, intelligitur ad decennium fm Bal. in. c. ex literis. in. vj. col. de consi. per tex. qui fm eum non est alibi in. l. sine prefinitione. ff. de penis. que. l. fm Barto. ibi est singularis, non habet concordantem in iure, prout etiam vult Bald. in. l. post principium. C. de postu. et in. c. j. de transla. prela. do. Anto. Imo. Banor. et do. Card. Floria. in. d. c. ex literis. Sed tu caue, quia licet in. d. l. prefinitio. quia est materia criminalis, et sic penalis, indefinita non equipollet vniuersali: secus in materia cõcessiōis in emphiteosim: et sic non videtur bene decidi per illum tex. ¶ Secundo no. ibi: si vere. quod iuramentum habetur pro veritate. vt hic in glo. ad quod adde que dixi in. l. non erit. in verbo dato. s. eo. ¶ Tercio no. ex secunda parte, quod verba que non possunt intelligi proprie, intelliguntur large et improprie, nec propterea vitiant actum. concord. l. si tibi pecuniam. vbi Bar. et alij not. s. si cer. pet. vbi plene tetigi de hoc: et ibi posui: quid in cõtractibus: quid in sententia: quid in instrumentis notariis: et quid in vltimis voluntatibus, hic non repeto. ¶ Quarto not. ex eo. tex. quod terminus usufructus, capitur pro quasi usufructu. vnde facit fm Barto. et docto. quod si aliquis in libello diceret se esse in possessione iurium incorporeorum que possideri non possunt sed quasi. l. si seruus. s. incorporealis. ff. de acqui. rerum do. sustinetur libellus, et improprie pro quasi possessione. ¶ Adde de hoc tex. in. c. olim. el. iij. et ibi ad hoc not. do. Card. flo. de restit. spolia. eo modo facit fm Barto. et docto. hic, si emphiteota in libello dixerit se esse dominum, sustinet libellus, et intelligit pro utili domino. Idem et plenius tenet Bar. et Bal. in. l. j. C. de usufru. et Bar. in. l. si mater. s. eandem. in vlti. col. ff. de excep. rei iudi. et in. l. j. in vlti. col. ff. de act. et oblig. Ang. in. l. j. qui in perpetuum. ff. si ager. vecti. vel emphi. pe. Imo. in. c. ij. de libel. obla. doc. maxime Anto. de bu. in. c. examinata. de iudi. ¶ Adde bene facere illud quod in simili dicimur de eo qui in libello narrat se esse dominum: et postea in processu probat de prescriptione, vt habes glo. in. l. minor. s. j. in glo. magna. et ibi doc. ff. de enic. et glo. in. l. per hanc. et ibi Bal. in. vj. col. C. de tēpo. appel. Bal. in. c. fraternitatz. in. v. co. de testi. Et adde quod idem e contra est: quia si habens directum dominium, proponeret rei vendi. utile, proderet libellus, quia intelligitur utile, id est efficacem. ita singulariter dicit Bal. in. c. pe. in vlti. col. de re iudi. ¶ Adde etiam illud quod singulariter decidit Bal. in. l. iulia. scribit si homines. s. idem si aliquis in libello dixerit rem ad se pertinere pleno iure, et re vera alius habeat utile dominium, sustinetur libellus: sicut alibi, si aliquis diceret ecclesiam ad se spectare pleno iure, intelligit quo ad temporalia et spiritualia: non autem iure dominij. tex. est not. in. c. cum inter vos. in verbo pleno iure. imo fortius adde tex. sollemnem in. c. bone. el. ij. de postula. prelato. per quem ibi no. Abb. et Card. quod si aliquis in libello dicat se habere ius in re, quauis ita dicendo intelligatur de dominio. c. cum ecclesia sutrina. de causa possessione tantum: imo adhuc fortius decidit Bal. in. l. iulia. scribit si homines. als incip. l. si homines. s. idem iul. ff. de rei vendi. sequens do Bar. de capua, quod si aliquis in libello diceret rem ad se spectare pleno iure, et reuera alius habeat utile dominium, tamen sustinetur libellus: sicut si aliquis diceret ecclesiam ad se spectare pleno iure intelligeretur quo ad temporalia et spiritualia non autem iure dominij. c. cum inter vos. in ver. pleno iure. de re iudi. Ex predictis confunduntur tres decisiones Bald. vna in. l. qui usufru. ff. si usufru. pe. vbi concludit, quod si aliquis in libello dixerit rem ad se pertinere iure dominij et postea probet solum de usufructu debet succumbere fm Bal. et ex predictis non videtur verum cum etiam usufructus sit pars dominij. l. iij. ff. de usufru. fm do. Alexan. hic. ¶ Secundo apparet male dixisse Bal. in. l. doce ancillam. C. de rei vendi. quod si marito vigente ad inopiam, mulier in subsidium vendicet rem alienatam, que erat data in re do. talis mulier in libello narret se esse dominam illius rei, debet succumbere fm Bal. et male ex quo habet saltem utile dominium, vt patet ex predictis. ¶ Tercio redditur dubium illud quod singulariter decidit Bald. in. l. si non eliescentia. s. j. de here. in. l. vbi dicit de facto fuisse consultum, quod si fideicommissarius vniuersalis agens contra tertios possessores dicat in libello se hereditatem adiuisse, debet succumbere, quod ad eum non spectat adire hereditatem, sed sibi sit restitutio: sequitur do. And. barbatias in repe. rub. C. qui admit. in. xxiij. col. ¶ Quarto ex predictis etiam redditur dubium illud quod dicit Barto. in. l. de quibus. in. ff. de leg. vbi dicit Bar. quod si formauit libellum super consuetudine, et in veritate non est consuetudo: sed statutum, debet succumbere tanquam ineptam actionem

libellus super de sustinere
in processu ineptus.

actionem intentauerim vt surbus vulgaribus, et illam decisione
 Bar. tenet etiam Albe. in rub. C. que sit long. consue. et in trac. itas
 tutorum in prima parte. q. xxviii. que incip. sed an agens ex consue-
 tudine. Contra ista decisione videtur, q. appel. consuetudinis venit
 statutum et contra. vt no. Bal. in l. ij. in vlti. col. C. que sit lon. consue. et
 in l. ij. in fi. C. de bo. que libe. et do. Alex. in consi. ccccxxj. q. incip.
 mature. in. iij. col. ita pro hoc soleo tenere contra illam decisione
 15 et in materia vide etiam Bal. in l. ij. ff. de condi. insti. Et predictis
 oibus facias conclusionem, q. in libellis si verba non possunt pprie
 capi: debent impropiari, vt libellus sustineat, prout etiam dicit
 Bar. in l. scire debemus. ad fi. in prin. ff. de verb. obli. Istam con-
 clusione confirmo ex octo alijs. Primo ex eo q. decidit Bar. in l.
 si olei. C. loca. vbi dicit per illu tex. se semel defendisse quedam libel-
 lum, in quo agens colonum narrabat se locasse fundum pro certa
 quantitate frumenti: nam non est proprie locatio, nisi merces sit in
 pecunia numerata. l. ij. ff. loca. nam dicitur intelligi libellus locauit. i.
 ad vsum concessit: refert et sequit Ant. de but. c. constitut. vbi bono
 16 tex. cu glo. de relig. domi. Et Secundo facit q. decidit Bar. in l. ij.
 per illu tex. C. de ijs q. ex pu. ratio. lib. x. q. si alijs in libello dices
 ret se mutuassee librum, cum mutuum non cadat in speciebus. l. ij. in
 prin. si cer. peta. sustineret libellus et impropiaret mutauit. i.
 17 comodauit. Et Tertio facit q. decidit Bal. post Jac. de are. et
 Ey. in l. reculari. per illu tex. ff. de acqui. here. q. si aliquis narret
 in libello q. contraxit matrimonium per verba de presenti, et opponat
 b de ineptitudinem matrimonium phatur consensu: no verbis. l.
 nup. ff. de reg. iur. l. obligationu substatia. in fi. ff. de act. et obli-
 g. certe sustinebit libel. et intelligit. i. per consensum huius declaratu.
 18 Et Quarto facit q. decidit Bal. in l. ij. per illu tex. C. unde libe. q. si
 aliquis in libello narret se heredem sustinetur libellus licet solum
 probet se esse bono. pos. de iure p. toriorz idem tenent moder. ibi:
 facit tex. in l. in condi. si patronus. ff. de condi. et demon. vbi etiam
 in conditionibus verbum heres. verificatur in bono. pos. licet in con-
 ditionibus verba debeant proprie et stricte intelligi, et tradit etiam
 19 Bar. et doct. in l. ij. s. bono. ff. ad trebel. Et Quinto facit q. vult
 Imo. in c. ex literis. de pigno. si alijs in libello narret sibi actionem
 competere: et tñ solum competat officiu iudicis, quia largissime actionis
 impropiado actionem, pro officio iudicis, quia largissime actionis
 verbo, officiu iudicis p. tinetur. l. actionis verbo. ff. de actio. et obli-
 20 g. et pondera tu ex ista decisione inferri q. sustinetur libellus in-
 telligendo verba non solum impropiet: sed etiam impropiissime, et
 licet ipse no dicat, ante eum idem tenuit Bal. in l. et si sine. in vlti.
 col. C. ad trebel. Et Sexto facit q. not. Bal. in l. cu etiam. in. ij. no.
 per illum tex. in verbo reddi. C. de reb. creati. q. sustinet libellus in
 quo petunt reddi illud quod nunq. datum est, et intelligit. i. prestari
 21 seu solui. Et Septio facit q. mirabiliter decidit Bal. in l. q. fortui-
 tis. in. v. col. C. de pigno. actio. q. si accuso aliquem q. commiserit
 homicidium culpa, sustinetur libellus et intelligitur. i. dolo. vt sic
 22 intelligat de homicidio punibili. Et Octauo facit quod decidit
 Bal. in l. ij. C. de confes. in. xij. col. in ver. sed queritur quare. in fi.
 accusationu, vbi determinat, q. si aliquis in libello petit aliquem
 condemnari de iure comuni, et de iure comuni no sit prohibitu vt
 est extrahere frumentu, tamen libellus iste accusatorius sustinet
 23 et intelligitur iure comuni. i. municipali. Et Ultimo pro comple-
 mento predictoz adde quod dicit Bal. in l. si. in. ij. col. C. de com-
 pensa. vbi dicit sustineri libellum etiam grosso modo loquendo:
 quia no debet nocere talis loquendi simplicitas: alibi idem Bal.
 in l. ij. C. de formulis. q. libellus ineptus, tolerandus est, si aliquo
 modo potest sustineri, et idem Bald. in l. per diuersas. in. xj. q. o. C.
 24 manda. Et Alibi idem Bal. in l. ordinarij. in pe. col. C. de rei vediti-
 q. verba sunt large interpretanda: ita dicit notare Innoc. in. c. li-
 cet causam. in glo. si. de proba. et q. dummodo tolerabilis sit peti-
 tio, semper est admittenda: et alibi Bald. in l. polla. circa fi. C. de
 his quib. vt indig. dicit, q. verba in libellis sunt benigne inter-
 25 pretanda, et non ad subuersionem libelli, cum libellus debeat susti-
 neri et omni modo etiam improprio. Et Adde etiam Ang. in l. si inter-
 C. de iure do. et alibi Bal. in l. edita. in. ix. col. C. de eden. tradit res
 gulam, q. quilibet libellus in dubio presumitur aptus, q. est sus-
 tinendus quauis habeat verba impropia, alibi no. Panor. in. c.
 cum ecclesia. de cau. pos. et proprie. in vlti. no. per illum tex. in ver.
 26 bellus est largissimi iuris, seu largissime est interpretandus. Et Cir-
 ca tamen predicta videas que dixi in. s. si p. tor. s. ea. l. non omitto
 vnu, q. inq. tum Bart. et doc. hic concludunt, q. si emphiteota di-
 cat se esse dñm, q. licet intelligat de directo regulariter: appella-
 tione tamen ad hoc vt sustineat libellus intelligitur de vlti: in-
 uenio q. Bal. in l. ij. ff. de condi. insti. singulariter limitat ista deci-
 siones, vt pcedat q. emphiteota in libello dicit se dñm simplici-
 ter: sec. aut si diceret se proprietariu: tñ fm Bal. d. succubere: q.
 no est reperiri proprietatem, nisi directam. allegat. l. si tibi pprietas.
 ff. de usufru. ac. Confirmat ista decisio per illud q. dicit Bald. in

l. cu res. in fi. C. de pba. et in l. pe. C. si a no competen. iudi. vbi dicit
 q. istud nomē pprietas, est directu, et nunq. obliquat, nec ponitur
 pro vtili dñio. et vltra Bal. istud confirmat ex etymologia voca-
 27 buli: et pprietas enim est res proprie tua, et nisi res sit proprie
 tua, no dicitur pprietas. Et go puto q. etiam isto casu sustineretur
 libellus, q. ita est reperire proprietatem et quasi, sicut dominium et
 quasi. glo. est in l. ij. s. quedam. ff. de interdictis: quareputat singu-
 larem Bald. in. c. j. s. j. de inuesti. de re. aliena. fac. et ibi Alua. not.
 illam gloss. sed est tex. ad literam in. c. fi. de iudi. ergo si emphiteota
 28 dicat se proprietarium, intelligitur large. Et Quinto no. ex cod.
 tex. hic esse tex. not. et vtili fm Bal. in. c. licet causam. in fi. de pba.
 q. statutū dicens si quis turbauerit in possessione et. trahit etiam
 ad quasi possessionem, q. multum no. ex quo tale statutū est penale,
 29 Et Sexto no. hic esse tex. no. fm Bal. in. c. quanto. in vlti. col. de
 iudi. quod si testis diceret, q. vidit titiu possidere ius patronatus,
 exponitur quasi possidere per hunc tex. q. iura non proprie possi-
 30 dentur vt dixi. s. in. iij. not. Et Septimo no. hic esse text. not. fm
 Lud. ro. hic: licet ipse non dicat, ante eum no. ponit Bal. hic, q.
 verba partis inantis impropiantur non solum quo ad euitant
 dum penam periturū, sed etiam vt probent: secus est in testibus quos
 rum dicta impropiant ad finē vt euitent falsitatem: sed no vt pro-
 bent, fm Bart. in l. ij. s. si. s. si cer. pe. et in l. ij. in fi. C. de usufru. not. a
 canon. in. c. cu tu. de testi. Tamen vt hic subdit Bald. illud ibi est
 31 propter contrarietatem ipsorum testimonium adinuicem, que non est hic.
 Et Octauo pondera hic probari: no equiparando iuramentum
 sententie vt equiparat text. in. s. fi. j. ea. l. hic esse tex. q. sicut verba
 iuramenti impropiantur, vt saluetur iuramentum, hic erit text.
 q. verba sententie impropiantur vt saluet mens iudicantis. Et
 sic pondera hic esse text. pro gl. sing. in l. et puto. ff. fami. ex. qua re. b
 putat sing. Bal. in l. cum virum. in vlti. col. C. de fideicom. in. c. fin.
 in vlti. col. de transla. p. tor. et in. c. cum super. in vlt. col. de re iu.
 Et adde q. idem est in vltimis voluntatibus iuxta glo. in l. quos
 32 tates. C. fami. ex. per qua vide quod dicit pulchre Bald. in l. si cum
 ante. C. de dona. ante nup. Et Nono pondera hic esse text. melio-
 rem de iure, q. iuramentum intelligitur fm naturam actus super
 quo interponit, et sic iuramentum non facit vt actus plus duret q.
 prius: nec q. sit efficacior q. esset prius: nec potes dicere q. istud
 sit propter defectu consensu, prout ad l. fi. C. de no nu. pecu. resp. o.
 det Bar. in l. si q. p. eo in vltimo mēbro. ff. de fidelit. de isto tamē
 33 puncto dixi late isto anno. Et Decimo pondera ibi posse petere
 vsum fructu cautione oblata, ponderando q. ablatiui resoluuntur
 in conditionem, si cautio offeratur. l. a testatore. ff. de condi. et des.
 mon. l. ab emp. ff. de pac. cum si. ergo hic est tex. q. quis non potest
 petere vsum fructu, nisi cautionem offerat, et sic hic videtur text. contra
 Bal. in l. j. C. de vsur. et fruct. leg. in vlti. colum. vbi disputando ad
 partes, tandem concludit q. agi possit ad vsum fructu, etiam non obla-
 ta cautione: sed in contrarium pōdera hic esse text. in fi. et reperio
 q. ipsemet Bal. alibi pōderauit istum text. ad hoc in l. j. C. de vsur.
 fruct. in vlti. col. Tu caue q. iste text. non videtur multum facere
 q. loquitur in ijs rebus in quibus proprie non cadit vsum fructus
 vt in rebus que vsu consumuntur, et in istis videtur cautio esse de
 substantia, in alijs videtur esse de natura et.
 2 Juramentum an sit proprie probatio.
 3 Acta et sententia in cā nullitatis, an faciant idem quo ad omnes.
 4 Ex probatione non oritur actio. nu. 6.
 5 Nec irrogatur infamia.
 6 Ex confessione an oriatur actio. nu. 8.
 7 Probatio et confessio an equiparentur.

Si cum de hereditate.

Juramentum habet vim probationis et sententie, quo ad bandam actionem et exceptionem inter easdem
 personas, non inter alias: et iuramentum prestitum in vniuersali iudicio
 petitionis hereditatis, mandat executioni etiam super rebus
 1 postea ceptis possidere. h. d. vsq. ad l. si duo patroni. Et Not. ibi
 si p. nuntiati esset, q. iuramentum habet effectum sententie late, p. res-
 cedentibus probationibus et ex hoc videtur inferri fm Bart. et alios
 q. que admodum sententia habet executionem paratam. l. ij. in fin. de
 execu. rei iudi. eod. modo iuramentum, de quo dixi in l. ij. s. eodez.
 2 Et Secundo no. ibi perinde q. haberi et. q. licet text. videat velle
 q. iuramentum et probatio equiparentur, tamen text. vult, q. iuramen-
 3 tum non sit proprie probatio, q. text. loquitur per verba impro-
 priantia, perinde et. de quo dixi in l. non erit. s. dato. s. eo. Ultra
 no. Bar. no. in l. idem est. fm Fulg. et Lud. ro. hac regulā, q. sicut
 sententia inter aliquos lata regulariter alijs non nocet, ita etiam
 non nocent alia acta et alie probationes illius iudicij: sic econtra
 in casibus in quibus sententia alijs preiudicat qui ponuntur per
 Moder. in l. sepe. in princip. ff. de re iudi. in eisdem etiam acta et
 probationes illius iudicij preiudicat: et ita ante eos sumit ex isto
 text. predicta regulā Bar. in l. cu lite mortua. in. iij. col. ff. iudic. sol.
 post Innoc. per eū allegatū, et idē Barto. in l. ij. in vlti. col. C. de

Appella-
 tione consue-
 tudinis. ad
 de Bal. i. l.
 de qbus. ff.
 de legi.

Primo
 nū phat cō
 sensu. adde
 tex. i. c. suffi-
 ciat. xxvii.
 q. ij. et ter. in
 c. cu locū. de
 sponsa.

Q. iura
 metū nō sit
 pprie. adde
 gl. i. l. cu de
 indebito. ff.
 de pba. glo.
 in x. duplis
 can. isti. de
 ac. Fran. de
 are. i. c. ij. in
 ij. no. de pro
 ba.

eden. z in l. si mater. s. si. ff. de excep. rei iudi. Bald. in c. causaz que. in. j. col. z vlti. de test. Et sic a pari pcedit. sententia z alia acta iudicij: ad hoc adde tex. solēnem in lege iunia petronia. ff. de manumi. titu. ge. vbi est text. qd in casib⁹ in quib⁹ qñ sunt due sine contrarie late per duos delegatos, vel duos ordinarios, prefertur illa que est lata pro libertate vel pia causa vñ simili. c. si. de re iudi. l. si pars. in princip. ff. de inoffi. testa. certe in illismet casibus si probationes vtriusq; partis essent pares, prefertur illa que est pro istis psonis specialibus, z ad hoc reputat illū tex. sing. Bal. in c. domino guer ram. s. ad hec. in ti. hic finitur lex. deinde consuetudines regni inci piunt. ¶ Per istam regulā infero qd quēadmodum sententia lata super nullitate processus, vel instrumenta: facit idēz quo ad omnes personas, vt per Innoc. z Jo. an. in c. in nostra. de procu. Butrius expresse in c. pe. in ver. scdōs princi. casus. de re iudi. in c. causaz que. el. ij. qui filij sint legiti. Imo. in l. sepe. in. vj. colum. de re iudi. z ibi dem Alexan. plenius sequitur. Ita etiam omnia acta in illa causa nullitatis facient fidez quo ad omnes. ¶ Ultra scribentes, collige ex isto tex. probari limitationem ad regulam que habet: quod bonū est argu. de re ad personas z contra. l. qui plures liberos. ff. de vul. ga. z pupill. miles ita. in princ. z ibi Barto. ff. de testa. mili. l. si quis inquilinos. s. si. ff. de leg. i. iste tex. probat quod non est bonum arg. de rebus ad personas, probatur sic. ¶ Iste text. dicit quod si iurauero me esse heredem, istud iuramentum prodest etiam quo ad res postea quesitas: z tñ si iurauit me heredem: istud iuramentum non prodest quo ad personas: ergo non est bonum argu. de re ad perso nas. ¶ Sed certe istud ideo est hic: quia non est eadem ratio, in vno que in alio: z sic habetur limitatio ad illam regulam. ¶ Confirmo: p illud qd vult glo. in l. si quis in tantā. C. vnde vi. quod Bald. ibi in ij. colū. multū no. ad statutū disponens quod de delictis cōmissis in personas certe familie, non possit fieri punitio: certe fm Bal. si quis faciat offensionē in rebus vnius ex illa familia non poterit se iuuare ex illo statuto, qz illud statutū factum quo ad personas nō extenditur quo ad res. ¶ ¶ Glo. in verbo probatum. ista gl. est no. ad quinq;. Primo ex eo habes qd ex pbatōne etiam si fit per ins trumentum non oritur actio: nec probatio habet executionēz pa ratam, nisi lata sententia, z ad hoc reputat istam glō. singu. Bal. in l. j. in pe. col. C. de execu. rei iudi. z in c. j. in. iij. colum. de litis con testa. z in c. cum dilectus. in. vj. colū. ad fi. de ordi. cogni. z in c. cām que. de testi. z in c. tua nos. in pe. colum. de coha. cler. z mulie. z in l. j. in. ij. colū. ff. de cura. fur. Ange. in l. is cui bonis. ff. de testa. mili. nisi interueniat iuramentum, qz vbi adest iuramentum ex eo oritur actio, vt est clarū. ¶ Scdō habes ex hac glo. qñ ex sola probatione delicti non irrogatur infamia iuris, nisi sequuta sententia vel con fessione, de quo glo. z doct. in l. i. ctus fustum. z in l. quoniam. ff. de his qui no. infra. Barto. in l. infamē. ff. de publi. iudi. cano. in c. sup. ijs. de penis limita: nisi lex notaret factum: qz tñ ex solo facto no. tato a. l. efficitur quis infamis. tex. habes z exemplum in l. palaz. s. que adul. z ibi Bart. ff. de ritu nup. plenius Bart. vbi declarat in l. j. ff. de infra. ¶ Tercio no. ex hac glo. quod probationes non ope rantur effectum absq; sententia iudicis: vnde facit ista glo. secūdu Bar. z Ange. qd non sufficit relatio nūcij facta in actis per que re fert prin. non esse soluendo, ad hoc vt fideiussor possit cōueniri, nisi si sequatur sententia iudicis super hoc. de quo per Bar. in l. stipu latio. s. habet. ff. de oper. no. num. z in l. de etate. in. iij. q. princip. ff. de mino. no. glo. in l. solam. in. iij. oppo. C. de testi. ¶ Quarto not. ex ista glo. quod ex confessione oritur actio, sicut ex sententia z iura mento. intellige istam glo. in confessione iudiciali: ratio quia ptes si in iure pro iudicatis habentur. l. j. ff. de confessi. l. post rem. ff. de re iudic. secus est in cōfessione extraiudiciali: qz licet possit prodes se quo ad probationem, tamen ex ea non oritur aliqua obligatio nec actio. l. publica. s. si. ff. de positi. Bar. in l. certum. ad fin. ff. de con fess. late Bal. in l. generaliter. in ver. modo venio ad questiones. C. de non nume. pecu. intellige, nisi cōfessio extraiudicialis fuisset ge minata: quia tunc equiparatur confessioni iudiciali: ita inquit sin gu. Bar. in l. cum scimus. in fi. C. de agri. z cēsi. lib. x. Jo. an. de ana. in consi. lv. incip. quia dubia: ¶ Nam ex cōfessione extraiudiciali ge minata oritur actio z obligatio fm Lud. roma. hic. z in l. nuda ra tio. in. j. colum. ff. de dona. z in consi. cclxxx. incipien. in casu propo si te consultationis breuiter dicendum dictum Franci. in. iij. colum. Paul. de cast. in d. l. publica. s. fina. Panoz. in c. si cautio. ad fin. de fide instrumen. pondera tamen quod contrarium voluit idē Bar to. si subtiliter inspexeris. in l. tritium. ff. de verbo. obligatio. z ibi Are. in fine ad hoc pōderat et tenet contrariū. vide ibi. ¶ ¶ Quin to z vltimo not. ex ista glossa quod licet probatio et confessio equi parentur quo ad aliquid probandum: non tamen equiparantur quo ad disponendum: quia plus disponit confessio quam proba tio vt predicti. et potes intelligere quod in simili dicitur quod no. torum z sententia equiparantur. l. emptorem. in princip. z ibi glo. z docto. ff. de actio. empt. vt procedat quo ad aliquid probandum: sed non quo ad disponendum. Et ita ad hoc inuenio quod istam

glo. no. Bal. pro singulari in l. j. in. ij. col. ff. de reb. eorum. ¶ Glo. in verbo vtilis. ad fi. ¶ ¶ Istam doct. glo. de qua feci mētionē in. s. j. s. eo. quod ex iuramento oritur actio in factum sine iuretur formiter. sine informiter.

- 1 Superior potest agere contra subditos libertatem preten dentes, z subditi declarentur.
- 2 Iuramentum vnius ex patronis, an noceat alijs.
- 3 Quomodo res inter alios acta, alijs noceat vel profit.
- 4 Leuis presumptio seu occasio, est magni ponderis.
- 5 Qualisqualis presumptio est leuis ponderis, ita qd non potest deferri iuramentum.
- 6 Limitatio ad totam materiam iuris accrescendi.
- 7 An in caducis z pro non scriptis habeat locum ius accrescendi.

Si duo patroni. Summa vt hic p Bar. Ad euidentiā pmitte

qd legitur duobus modis, et ad has lecturas tendit quasi omnes glo. eo quia versi. multum tñ fidei: videt contrariari principio tex. primo modo variatur casus, z princis pium loquitur quando vnusquisq; dicebat se patronū in parte: sed versi. multū, loquitur qñ vnusquisq; dicebat se patronū in solū: sic intelligitur glo. in verbo alteri. z in verbo prodesse, et in verbo iurasset. z glo. in fi. in verbo habiturū. z istum intellectū tenet Ange. hic. Secundus est verior intellectus, z hunc tene, qd non varietur casus in ver. multū tñ veniat limitatio principium. ¶ Secūdo ad intellectū literē aduerte, qd fm glo. hic in verbo alteri: quam sequuntur doct. in hac. l. fuit imploratum iudicis officium iuxta. l. j. s. cum patronus. alleg. in glo. z dicit Bald. in c. quanto. in. j. colū. de iudi. qd ista glo. est ad hoc singularis in iure, z ponit formā libellifed mihi non placet iste intellectus, quia officiū iudicis imploratur a patrono, qui per libertū contēntur vt officio iudicis punitur. d. s. cum patronis: z tunc non queritur de statu, z sic nō esset ad propositū huius tex. vnde melius puto, qd actum fuerit actione preiudiciali cōtra libertū: in qua queritur an sit li bertus aut ingenuus: z sic queritur de statu persone. s. preiudis ciales. insti. de act. ¶ Tercio aduerte, qd dubium faciebat in hac. l. qd ex quo vnus ex patronis erat exclusus iuramento, qd deberet plene pdesse alteri patrono: quia nō potest quis esse libertus pro parte, z pro parte ingenuus: sicut nō potest esse pro parte seruus z pro parte nō. l. si pater. in fi. ff. de libe. cau. notat glo. in c. cū in hū bito. de despon. impube. z glo. in l. j. C. de iure au. annul. rationem autem decidēdi assignat glo. in verbo iurasset. z ibi addā aliam rationē. ¶ ¶ Istō. argu. huius tex. fm Moder. qd superior potest agere cōtra subditos libertatē pcedentes, vt subditi declarent: z dicit Pau. de cast. qd anno preterito habuit de facto, de quo per Imo. in c. abbate sane. de verbo. signi. Bar. z alios in l. si prius. in. vj. q. ff. de ope. noui num. ¶ ¶ Secūdo no. qd quādo vnus ex pa tronis qui se in solidū pretendebat patronum, iuramento exclus ditur, alijs non prodest quo ad plenam probationem: sed quo ad Equalequale preiudicium. istum tex. intelligit Bal. in c. quanto. in vlti. col. de iudi. pcedere quo ad ius succedēdi quod est diuiduū. ¶ Cum fm volūtate. C. de fidei cōfessio quo ad ius patronatus spū rituale, vbi vno excluso per sententiā vel per iuramentum, alijs cōfetur in solidū patronus, quia ius patronat⁹ est quid indiuiduū. ¶ ¶ Carmelia pia. ff. de iure patro. l. quedā mulier. ff. fami. herci. c. j. cū glo. de iure patro. qd dictū est multū notandū, licet prima fronte videretur dicendū qñ: quia si prodest quo ad ius patronatus: ergo z per qñs debet prodesse quo ad hereditatē: qz iuramentū in principali, prodest z in accessorijis, vt vidimus in l. sed z si pos sessori. in prin. s. eo. ¶ Item aduerte qd in casu huius. l. potuisset li bertus recusare iuramentū, qd ab vno ex patronis sibi deferebat, ex quo ambo nō deferebat: sed in hac. l. spōte iurauit fm Bar. in l. ius iurandū qd ex z uentione. s. procu. in. iij. col. ad fi. s. eo. tamen ratio per quam ibi mouetur Bar. confunditur ex his que hic ha bentur. ¶ ¶ Tercio no. in ver. multū tamen fidei, limitationē ad omnia iura que dicunt, qd res inter alios acta alijs non prodest neq; nocet. ti. C. res inter alios acta. l. sepe. in princ. ff. de re iudi. nam intelligunt quo ad plenū preiudiciū, vt in prin. huius. l. tñ fa ciunt qualēquale psumptionē, vt z dicit glo. hic in verb. autoris tatis: qd ista qualisqualis psumptio est magni effect⁹, qz si proba tiones essent hincinde pares, pferretur illa que habet illud plus scz qualēquale psumptionē, z sic pro eo deberet ferri sententia, z ad hoc multū no. istam glo. Bar. z doc. hic. z dicit Ange. qd est melior glo. qd aliqua que sit in iure ad hoc: z eā reputat singulare ange. in repe. l. sciendū. in. xij. col. ff. de verb. obli. z pro ea Bal. ad dit exemplū naturale, quādo pōdera sunt in equilibrio hincinde paria, si ex vna parte aliquid modicum superadditur, facit eam preponderare. ad istam glo. facit quod vult glo. in c. interrogatū. ij. q. iij. z glo. in c. ordinatos. lx. distinc. glo. in c. dilectus. ij. de si monia. ¶ Adde etiam quod leuis presumptio seu leuis occasio est quandoq; magni ponderis z momenti. l. iij. s. si ex die. ad fi. ff. de fideicom.

¶ Secus est in cōfessione. Adde. l. pub. bii. s. si. ff. de positi. Bart. in l. cum sci mus. in fi. C. de agri. z cēsi. lib. xj.

de fidicō. liber. in ver. occasione. ubi glo. parvula dicit. not. bonū
verbū: ita not. Bal. in c. per tuas. in j. col. de pba. intellige tñ sa-
ne doctrinam glo. predictæ et huius tex. quo ad alios nō penitus
extraneos. sed qui habēt iura cōnexa ut hic in duobus patronis.
et in l. a finia. in prin. ff. de app. fin. Bal. in l. ij. in v. col. C. de edēdo.
Secundo limita istā glo. ut pcedat qñ esset bene iudicatū. alio sec.
ita singulariter limitat Bal. in l. i. C. ad le. corne. de fal. tñ ungd
aut ista qualisqualis psumptio sufficiat ut deferri debeat iura-
mentū in supplementū pbatōis. Bar. mirabiliter tenuit qñ sic. in
l. admonēdi. j. eo. in. xj. col. in ver. sexto esset videndū. mox per tex.
in ver. multū tñ fidei. inducēdo ut per eum. et male. et huius tenet
glo. in l. ij. j. ver. ideo tam. in verbo leuior. ff. de mino. et glo. in
l. si. in prin. in glo. mag. in verbo psumptioni. circa prin. ff. qñ met.
cau. quos alleg. et sequit Ang. hic et in repe. d. l. sciēdū. in. xij. col.
quod ultimū limita. qñ essemus in antiquis ut singulariter idem
Bal. limitat in d. l. admonēdi. in. xij. col. ver. quero quid si dicta
testiū sunt recepta. Sequunt do. Anto. et Panoz. in. c. fi. extra eo.
et in. c. quamvis. de re iudi. Et Angel. in l. ij. C. de eden. et ab illa
decisiōe Bar. non inuenio aliquos discrepare: sed repio qñ Fran.
de are. illā reprehēdit. et legēdo et cōsulēdo. ipse enim in. c. causam
que. in. iij. col. et seq. de testi. et in cōsi. clxiij. quod incip. sicut Joā.
in apocalypsi. in. iij. col. cōtra Bar. pōderat tres principales tex.
Primo pōderat tex. in l. nam et postea. s. si. s. eo. ubi tex. dicit. iur-
amentum dūtaxat aduersus eum detulit: alijs autē nihil pdest.
Ponderat ipse vniuersalē negatiuā. Ad idē pōderat tex. in l. sed
et si possessor. in fi. s. in verb. nihil. et si dicere Bar. loquit in testi.
respōdet ipse. qñ iuramētū et testes equiparant quo ad probādū.
glo. in d. l. sed et si possessor. s. si. Tertio dicit. qñ est tex. qui stringit
cōtra Bar. in. c. inter dilectos. s. porro. ff. de fide iustu. ubi dicit
tex. receptos inter alias personas in curia archiepiscopali nullū
preiudiciū alijs personis generare. pōdera illa verba nullū preiū-
dicium: si facerēt semiplenā pbatōnē dicerent facere pjudiciū:
pondera etiā qñ ille tex. loquit. qñ eramus in antiquis quo casu
nō poterāt examinari: qñ forte et at mortui. et ad tex. in l. a senten-
tia. de appel. responde ut ibi per ipsum: sed aduerte qñ ad ista iur-
ra Aret. credo qñ possit respōdere: nam primo ad l. nam et postea.
in fi. et ad l. sed si possessor. in fi. in ver. nihil et c. respondeo. qñ indu-
ctio Aret. pcedere nō pōt: qñ si illa dictio staret vniuersaliter. non
faceret qualēquālē psumptionē. ut dicit gloss. in l. quia. s. eod.
et hic Secūdo respōdeo qñ qñ dicim⁹ testes receptos inter alios fa-
cere aliquo casu fidē quo ad alias personas. non intelligimus de
pōnis oīno separatis: prout declarat Bal. in l. ij. in v. col. C. de
eden. facit tex. in d. l. a finia. in prin. sed de personis oīno separatis
intelligo iura allegata per Aret. Tertio respōdeo qñ ista iura alle-
gata per Aret. loquunt in pbatōne qñ est impropria. et in qua quis
pbatat aduersariū iudicē et testē. s. in pbatōne qñ fit per iuramētū.
qñ in ista fateor qñ quo ad alios nihil preiudicat. salvo nisi essent
duo habētes ius cōnexū ut duo patroni: ut in l. presenti. sed Bar.
loquitur in testibus examinatis ordinario iure. et sic in propria
pbatōne. Et si dicas nōne equiparant testes et iuramentū quo
ad probādū. respōdet istud esse verū inter easdē personas. Non
obst. d. c. inter dilectos: quia respōdeo. qñ ille tex. nō probat con-
cludēter. qñ illi testes essent mortui. cū glibet psumi viuere vsqz
ad centū annos. l. si. C. de sac. san. eccle. et sic habes defensatā opi.
Bar. subito tñ ptra Bar. qñ tex. super quo se fundat nihil pbat.
Secundo limita s. Lu. ro. hic: nisi curreret alie psumptiōes. iuxta
glo. not. in l. ij. s. etas. que est ad hoc singularis fin. Bal. in. c. acce-
dens. ij. in fi. ut lite non cōtesta. de cui⁹ veritate dicitur in l. admo-
nēdi. Gloss. in verb. iurasset. diuiditur itres partes principa-
les. primo allegat bonā concordantē ad tex. secundo ibi: et disti-
guet: qñ tex. videntur adinuicē cōtrariari pro cōcordia distinguunt:
sed dic melius prout. s. dixi in euidentialibus. tertio ibi: sed videt
semper. glo. cōtra tex. et nō respōdet. Et Mo. ex ista vltima parte
que est singularis limitatio ad totā materiā iuris accrescendū: et
Bar. reputat hic mirabilē: quo ad hoc. ut habeat locum ius ac-
crescēdi. requirit qñ portio deficiat ipso iure: secus si ope exceptio-
nis tñ. unde per istā glo. infert Bar. limitatiōē ad l. i. C. si socius
libe. imperialis. lib. x. et sequit Fulg. reputas nō dignū. idē in esse
ctu Albe. post antiquos. et Ludo. ro. hic. Secūdo per hāc glo. infert
Ludo. hic et ante en Bal. limitari cōclusionē qñ habet. qñ in legiti-
ma est locus iuri accrescēdi: ut Bar. et doc. in l. pñ filiū. ff. de inoffi.
test. latius per Bal. et alios in l. i. C. qñ nō pe. par. ut pcedat qñ les-
gitima deficit ipso iure. Tu adde qñ aliā rōnem ad hūc tex. quare
portio patroni exclusi per iuramentū nō accrescat alteri patrono
assignat bal. in. c. bone. el. ij. in viti. col. de electio. et i effectu voluit
glo. in l. i. communi liberto. ff. de bo. libe. allegata in gloss. videlicet
quia iuramentū liberti tendit ad ingenuitatem. sed si accresceret
alteri tenderet ab libertatem. et sic operaretur contrariū effectus.
Ista ratio prima fronte videtur mihi bona ad hūc textū: quia in
istā tex. ille libertus non iurabat se non esse ingenuum. sed bene

iurabat se nō esse libertū illius deserētis. non negabat se esse alte-
rius libertū. Aduerte etiā circa predicta plura. Et primo. qñ si de-
catur. qñ ius patronatus debet tolli ipso iure et in totū per iuramen-
tum. cum in totū et ipso iure tollat per pactum. l. fin. C. de ope. lib.
ergo et forti⁹ per iuramētū: responde. qñ tex. in d. l. si loquit a princ.
ante qñ ius patronat⁹ sit in esse deductū: qñ tñ bene pōt tolli p pa-
ctum. secus si iam esset in esse pductum. Secūdo aduerte qñ pro illa
cōclusionē. qñ ad hoc ut portio vnius alteri accrescat. requirit qñ
deficiat in totū. habes tex. in l. vnum ex familia. s. sed si vni. in ver.
verbū. ff. de leg. ij. Tertio aduerte. qñ cōtra istā cōclusionē et cōm
pōdera tex. in l. hac consultissima. s. ex imperfecto. C. de testa. in ver.
bo accrescit. isto modo inducēdo: nam fin cōm sententiā illud qñ
relinquit ex testamēto imperfecto vni extraneo. debet naturaliter
ut per doct. post Bart. in l. cū qs. C. de iur. et fac. igno. et in. c. fin. de
sol. ergo talis portio nō dē deficere ipso iure et in totū. et tamē text.
in d. s. ex imperfecto. dicit. qñ accrescit filijs et ibi Bal. in pe. qñ Sa-
lice. ad hoc nō. respōdet Raph. ful. ibi. qñ ibi pprie nō hz per ius
accrescēdi: sed qñ efficit caducū illud qñ extraneo relinquit. et re-
manet penes filios. l. vnica. s. in primo. et s. pro secūdo. C. de cadu.
tol. et Tu dic aduertendū. qñ imo in caducis et pro nō scriptis ha-
bet locū ius accrescēdi. d. l. vnica. s. in primo. et s. in secūdo. gloss. et
doc. in l. si duobus. in prin. ff. de leg. i. Potes dicere defendendo
solutionē Fulgo. qñ in d. l. hac consultissima. s. ex imperfecto. ibi
nō erat cōtactus in quo caderet ius accrescēdi. put erat in iuris
bus. s. eo. prioripe allega. et isto modo defendēdo potes defendere
istā solutionē Fulgo. Consydera si ex verbis quibusdā Barto. hic
potest colligi alia sol. nam Bar. hic vult. qñ tantū naturalis tolli-
tur per iuramētum. et remanet ciuilis. ergo succedat regula qñ li-
cet ciuilis de per se nō sit potens ad pducēdū actionē. tamē quan-
do simul fuit iuncta cū naturali. est potēs. ut declarat Bar. in l. ius
lia. verū debitorē. ff. de cōdi. indeb. Et ideo nimirū si in hoc non ha-
bet locū ius accrescēdi. sed in. s. ex imperfecto. erat tantum natu-
ralis obligatio. que nunq̄ fuit iuncta cum ciuili: et sic nunq̄ fuit
potēs ad pducēdū actionē. Item cōtra regulā huius glo. ob. l.
ex contractu. ff. de re iur. iuncta regula. l. et si sine. s. sed qñ papinas
nus. ff. de mino. Solue ut per Pau. de ca. in l. pe. ff. de acqui. here.
Item pro ampliatiōe huius gl. adde. qñ nō habet locū ius accres-
cēdi quando portio nō est omnino defecta. sed sustinetur aliqua
naturali ratione vel gentiā. l. plane. s. si coniuncti. cum gloss. et ibi
Bal. et Flo. ad hoc nō. ff. de leg. i. Quarto aduerte circa l. cōi li-
berto. allegatā in gloss. qñ illa lex ponit duos casus. Primus quan-
do erant duo patroni. et vnus coegit libertū iurare ne vtrozē dū-
ceret: et quātū ad istū primū casum gl. bene respōdet. Secūdos casus
est. quando erant duo patroni vnius liberti: et vnus mortuus est
vino liberto. dicit ibi text. qñ portio mortui accrescit illi qui su-
perest: punctus est videre. que sit ratio: breuiter pro solutione ad-
uerte. qñ licet in alijs successiōibus. filius succedat in locum pa-
tris. tamē quātū ad succedēdū liberto. filius nō succedit in locum
patris. l. a duobus. ff. de oper. lib. et l. ij. s. proinde. et ibi gloss. ff. de
legi. tut. cum cōcor. et ideo nimirū. si in illa. l. communi liberto. si pa-
trono qui superest totū accrescit. Que autē sit ratio. qñ in successi-
ōib⁹ liberto. filius defuncti patroni nō succedit in locum pa-
tris. Joā. fab. in. s. cum filius. insti. de here. que ab intest. deferunt.
dicit qñ ratio est. qñ successiōes liberto. non deferuntur iure he-
reditario. ut ibi p cū ista mihi nō placet: nā in feudis nō succedit
iure hereditario. c. j. in ti. an agn. vel fil. et tñ in illis filius succe-
dit in locum patris mortui. c. j. s. his vero. de gra. suc. in feu. unde
idem Jo. fab. in. s. si. insti. de suc. libe. assignat aliā rationem et di-
cit speciale esse. ne libertus cogatur habere plures patronos: ista
etiā ratio mihi nō placet. cū videamus qñ quo ad alia iura pa-
tronatus. filij succedunt in locū patris. d. l. a duobus. et sic quo ad
illa. libertus hz plures patronos: vñ ego credo qñ alia fuit ratio
iuriscōsulti. qñ ius patronat⁹ est adeo psonale. qñ quādo superest
vna persona. nō migrat de vna ad aliā. Gloss. in ver. habiturū.
diuidit in tres partes. in prima declarat text. et supple gloss. ut hic
per Bartol. in scda qñ est ibi. itē nō. colligit vñ ex text. allegando
cōcor. in tertia ibi: sed arg. contra glo. oppo. de duab⁹ legibus: et
nihil respondet: tu responde ut hic per Bar. et doc.

Agente ex prescriptione quid habeat probare.
Idem iulianus. Premitte qñ legi pncipaliter
qñ prius antecesserit pscriptio. et postea sequenti sit iuramētū. Scde
git contra. qñ pri⁹ pcesserit iuramētū: deinde sequenti sit pscriptio.
Prim⁹ intellect⁹ variat dupliciter: vno mō fin. Bar. qñ illimet q
pri⁹ pscripterat si delato iuramento iurat fundū suū esse. compes-
tit vtilis ex iuramēto. h. d. et est vtilitas. qñ quāuis ex pscriptiōne
pri⁹ haberet vtilē actionē. qñ etiā ex iuramēto habeat. et Quia agē-
te ex pscriptiōne. opz plura pbare. scilicet. bonā fidē. et cōtinuatā
possessionem. ut habetur in l. cel. no. et in l. naturaliter. ff. de vsuca.
et in. c. vigilanti. et i. c. fin. de pscript. sed agēti ex iuramēto. sufficit

probare delatū fuisse. l. i. §. si. §. eo. et hoc collige limitationē ad regulā qua habet, q̄ se melius nō pōt amplius effici dñs. l. sequit. §. lana. ff. de vsuca. nam illa regula habet locum, quādo quis habet directum, et cōsequēter propriū dñum: secus, in eo qui habet vtile ex p̄scriptione, q̄ pōt etiā ex iuramento querere aliud vtile: ratio aut vtilitatis est de quo. §. facit q̄s no. Bar. in. l. in bello. §. si quis seruū. ff. de cap. et quod no. Bar. et doc. in. l. i. §. C. q̄s met. cau. Alio modo intelligit f̄m Mod. hic, q̄ post p̄scriptionē cōpletā: iuramentū fuit delatum per ipsum qui p̄scripserat aduersario suo, et istū intellectū etiā tenet Bar. in. §. si quis iurauerit. §. ea. l. f̄m quē. b. d. Qui p̄scripsit fundū, postea deferendo iuramentū aduersario, perdit exceptionē p̄scriptiōis. h. d. no. et f̄m hūc intellectū hic est casus nota. q̄ licet exceptio p̄scriptiōis, sit exceptio litis finite, vt declarat Bar. in. l. i. §. ff. pro suo. ito. in. c. j. de lit. conte. in. vj. tamen ista talis exceptio tollitur, si p̄scribens deferat postea aduersario iuramentū. Hic intellectus est bonus in seipso nō bene adaptat p̄bis l̄re: ibi etiā vtile actionē, sicut adaptat p̄cedens sen sus, et vltim⁹ quē statim referā. Secūdo principalis intellect⁹ est, q̄ iuramentū antecessit, et postea sequuta est p̄scriptio, et iste etiā variat altero de duob⁹ modis. Primo modo intelligitur in glo, q̄ iuramentū sit pro vno, p̄scriptio pro alio: sic, q̄ aliquis iurauit fundū suū esse: post iuramentū, aduersarius vult p̄scribere, seu inchoatā p̄scriptionē perficere, hic deciditur q̄ nō pōt: q̄ iuramentū habeat vim lit. cōte. l. nam et postea. §. si is qui tēporali. §. eo. certe per litis p̄test. interrūpit p̄scriptiō inchoatā, et inchoatā impedit: et f̄m hūc intellectū. h. d. iuramentū p̄stitit impedit p̄scriptionē tam inchoatā q̄ inchoandā: iste intellect⁹ nō placet ad hūc tex. Secūdo modo intelligitur f̄m Jac. bu. Richar. malū. Albe. et Bar. hic, q̄ ille qui iurauit, ille idē postea p̄scripsit: et sic iuramentū p̄scriptio referunt ad eundē, et f̄m istum intellectū. hoc dicit, qui iurauit, pōt postea etiam p̄scribere: et ex p̄scriptione aliā vtile sibi q̄rere. vnde iuramentū erit titulus ad talē p̄scriptiōem, et erit magne vtilitatis p̄scriptio vltra iuramentū, q̄ ex iuramento nō pōt agi vel excipi nisi p̄tra deferēt et eius heredes. l. nam et postea. §. si. l. sed et si possessor. §. si. §. eo. sed habenti vtilem ex p̄scriptione competit actio cōtra oēs, etiam contra dominū. l. sicut. et l. omnes. C. de p̄scrip. xxx. an. et f̄m hūc intellectū est hic casus, q̄ ex p̄scriptione querit vtile dñum: et ita ad hoc pōderat istum tex. Buil. de cu. in aut. nisi tricennale. C. de bo. ma. Bal. et Ange. hic, de quo videas per Ly. in rubi. C. de rei vendi. et latius Sal. in. l. traditi. C. de pac. Imo. in repe. c. si. in. xxxv. col. de p̄scri. et doc. in. d. aut. nisi.

- 1 Jurans negatiue, non potest conueniri aliqua actione.
- 2 Quid possit habens consulere super facto.
- 3 Actiones ex delictis, an transeant ad heredes. nu. 4.
- 4 An ex identitate rei et personarū, obstat exceptio iuramenti.
- 6 An capitula vel p̄batio admittantur super decisio. nu. 7. et. 9.
- 10 Confessio partis semper admittitur.
- 12 Articuli impertinentes quando sint per indicem admittendi, et qui dicantur pertinentes vel impertinentes. nu. 13. et quid de positionibus. nu. 14.
- 15 Sententia absolutoria lata in ciuili, an p̄iudicat in criminali.
- 16 Iudex potest pronuntiare super causa licet sit petita.
- 17 In dubio an dicatur iuratum vel sententiatū super facto, vel actione. nume. 18.
- 19 An credatur notario asserenti certiorasse minorem vel mulierem.
- 20 De quibus credatur notario. nu. 21. et. 22. cum sequentibus.
- 26 Quādo valeat dictum testis deponētis extra articulum, vel q̄ articuli vel probationes admittantur cum sequentibus.
- 29 An testis deponens falsum extra articulū, incidat in penā falsi.
- 30 Testis iurās intelligit super tota causa, et etiā super conuictis.
- 31 Practica iudicum saluo iure impertinentiā et non admittentiā, quid operetur. nu. 32.
- 33 Probationes euidenter impertinentes, iudex non debet admittere etiam cum clausula saluo iure.
- 34 Quid si statutum dicat admittenda.
- 35 Pars semper debet excipere, als sibi p̄iudicat.
- 36 Testis an teneatur respondere positioni criminose. nu. 27.
- 38 Testis ad hoc vt possit puniri de falso, requiritur q̄ falsitatem commiserit super principali.
- 39 Si testis non interrogatus dicat se criminofum vel infamem an vitietur eius dictum.

Idem Iulianus. Premitto, q̄ si pro furto agat cōdictio furtiua q̄ dat ad repetēdū re furto subtractā: item cōpetit actio furti q̄ cōpetit ad merā penā. l. si pro fure. §. j. ff. de condi. fur. et h. d. q̄ sup facto iuratur negatiue, tollit omnis actio ex illo facto descendens. h. d. p̄mo. Itē q̄ iurauit de facto suo, se furem nō fecisse, pōt tñ conueniri vt heres ex facto defuncti: hoc secus si iudex nō bz admittere p̄bationes sup articulo impertinenti

vel iam deciso. h. d. Et in ista tertia parte in ver. nec pati iudex bz est ad hoc aure⁹ tex. f̄m Bal. in. c. si. l. i. §. col. extra eo. et est singularis et alibi nō reperit in iure f̄m Bal. in. c. cū olim abbas. in. i. §. col. ff. de offi. dele. et in. c. per tuas. de testi. Et caue in ver. nunqd ergo, q̄ iuriscōsultus reassumit totā questionē et decisionē que p̄ecesserat: vt postea addat sequentē decisionē, ex qua limitatur prima. ¶ Ho. primo, q̄ iurās negatiue super facto, nō pōt conueniri alia qua actione cōpetete ppter illud factū: et rō est, q̄ ad remotionē facti, intelligit remota omnis actio ppter tale factū cōpetens: et sic remota causa causante, remouent oēs effect⁹ qui inde sequunt⁹. ¶ Cordat. l. duob⁹. §. exceptio. et §. colon⁹. §. j. col. §. si iurati sit affirmatine. tex. habes et exemplū in. l. duob⁹. §. itē pomponi⁹. §. eo. et ponit Pau. de ca. et Alex. hic. ¶ Sexto per h. c. tex. not. Bal. se in gtingētia facti respōdiffe: q̄ si allicui cōmittat vt sup facto cognoscat, intelligitur cōmissum vt cognoscat de omni lite q̄ ex illo facto possit oriri, siue sit ciuili: siue criminalis. sequit do. Alex. hic in si. ¶ Quādo aduerte q̄ iste tex. nō pbat, cū loquat vt p̄dixi q̄ iuratur sup facto negatiue, q̄s est in casu, Bal. pro eo meli⁹ facit: q̄ indefinita equipollet vniuersali. l. si plurib⁹. et ibi Bar. ff. de leg. ij. glo. in. c. vt circa. cū si. de elec. in. vj. ¶ Tercio no. in ver. ceterū. q̄ absolutus vt principalis, pōt conueniri vt heres. facit. l. hereditas matertere. C. de peti. heredi. ¶ Et ex hoc correlarie not. ¶ Quarto, q̄ cōdictio furtiua cōpetit etiā cōtra heredē furis: et istud plen⁹ declaratur in. l. si pro fure. §. si. §. de p̄di. fur. Et ex hoc habes inferre, q̄ quāuis actiones ex delictis nō transeant cōtra heredes, nisi lite cōtest. l. vni. C. ne ex delict. defuncti est tex. q̄ cōdictio furtiua quodatur pro furto, et sic delicto, datur cōtra eius heredē etiā lite nō cōtest. et ratio est, quia p̄dictio furtiua datur ad rem que est penes furem: sed actiones ex delictis bene dantur heredes quatenus ad eos puenierint etiā lite nō cōte. vt no. in. d. l. vnica. ¶ Quinto no. in ver. ceterū. q̄ licet sit identitas personarū et rei. tamen si sit diuersa causa etiam si pcedat ab autore vno non obstat exceptio iuramenti, sicut nō obstat exceptio sentētie: que ad hoc vt obstat requiruntur tria. Primo vt sit identitas rei. Secundo identitas personarū. Tercio identitas cause, vt l. cum queritur. cū sequent. ff. de excep. rei. ¶ Sexto not. ibi, nec pati et. q̄ iudex non debet admittere capitula nec probationes super decisio iuramento. concordat. l. qui iurasse. §. si pater. §. eo. et ratio est, quia dato iure iurando nihil vltra queritur. l. non erit. §. dato. §. eo. ¶ Et circa istud no. aduerte et subtiliter pondera, q̄ Bar. in vlti. no. videt amplias re, q̄ super decisio nō admittat p̄batio etiā per cōfessionē partis. ad hoc ponderat istū tex. in verb. probare qui gñaliter loquit in quocūq; genere probationū, siue per testes siue per instrumenta siue per confessionē partis: q̄ si est verū reputo valde singulari re, quāuis nō innemā q̄s aliquis scribentiū ad illud aduertat, sed puto non esse verū, quia postq̄ causa est decisa per iuramentum, semper admittitur p̄batio per cōfessionē partis, etiā ad detegēdum eius perurium. glo. est in. l. qui iurasse. §. si pater. in glo. ij. et ibi Bar. et alij etiā tenent. §. eo. ¶ Secundo et fortius moueor cōtra Bar. q̄ imo super decisio admittatur semper p̄batio per confessionem partis: nam habeo, q̄ si sit lata sentētia que transierit in rem iudicatā: et pars pro quo lata sit ista sentētia fateatur esse iniquā vel iniustā: talis p̄batio per cōfessionē admittat, ergo super decisio: et talis confessio facit vt talis sentētia possit quādoq; retractari, et nunq̄ executioni mādari: ita not. Imo. in. c. quia pleriq; de immu. eccle. sequitur do. Anto. de bu. ibi et in. c. is qui fidem. in. i. §. col. de spōsa. vbi reputat hoc dictum singulari re: idem do. Anto. de bu. in. c. si. in. xij. §. col. de suc. ab intest. et in. c. quāto. de p̄sump. et in. c. ab excōicato. de rescrip. et in. c. in presentia. de renuntia. et in. c. cum dilecta. de rescrip. istud dictum Imo. tenet pro singulari et multū cōmendat do. Abb. panor. in. d. c. is qui fidem. et in. c. quāto. et in disputatione sua que incipit: stante statuto. in. xvij. §. col. et in. c. ij. de purga. vul. et in. c. fraternitatis. de frigi. et malef. et in. c. vlt. tra medium. de confir. vti. vel inuti. Pet. de Ancha. in repe. regule possessor. in. ix. char. Ludo. ro. in. l. admo. in. x. co. §. eo. do. Bar. veronen. in cautela. xxij. et no. Bal. et Imo. in. l. si quis instituat. §. si sub conditione. ff. de here. insti. et in aut. ad hec. in penul. colū. ¶ C. de vsur. et in. l. cum quis. in. vij. §. col. C. de iur. et fac. igno. ¶ Tercio contra Bar. facit, quia licet cōtra p̄sumptionē iuris et de iure, non admittat aliqua p̄batio, vt est glo. in. l. si. in prin. cum simi. ff. q̄s met. cau. tñ admittit p̄batio per cōfessionē partis, vt not. doc. post glo. in aut. sed iam necesse. C. de dona. ante nup. et est gl. in corpore vnde sumitur. probat tex. in. l. j. subtiliter inducēdo vt ibi per Salice. C. de dolo. ¶ Quarto contra Bar. facit etiam si sit renuntiatum omnibus probationibus et sic sit conclusum in causam: tamen semper admittitur p̄batio per confessionem partis. f̄m Bal. in rub. C. de proba. in penul. col. no. in. c. cū Joā. de fide instr. et in. l. ampliorē. in prin. C. de appel. consyderabā posse saluari Bar. vt intelligat de p̄fessione de p̄terito emissā ante decisio nem litis, ille ampli⁹ nō admittit: in istis terminis loquitur pro

prie Bar. secus est in cōfessione facta post decisionem, vt ex priedi
 11 etis patet. Adde etiā qđ cōtra pdictū no. fornter vñ restringere
 tex. in l. eū. in pñ. in ver. cū omīssa. j. eo. fm scđam lecturā gl.
 approbata per Bart. z alios ibi, vbi postqđ cā decisa est iuramē
 to, pōturamento omīso admitti probatio. Sed rñde, qđ pdictū
 no. procedit, qñ aduersarius vellet pbare cōtra id qđ est decisum
 iuramēto: nā non pōt, vt hoc tex. qđ sic detegeret periurium: sec
 si ille qui iurauit, vult omīso iuramēto deuenire ad alias proba
 tiones. nā ipse bene posset, qđ libet pōt renūciare fauori suo, iuris
 12 bus vulgaribz. itē qđ tñc nō detegit eius periurium. ¶ Septimo
 not. ex eodē tex. fm Bar. z alios, qđ iudex nō dōz admittit articu
 los impertinentes, vel testes deponentes sup impertinentibz vel
 super decisīs, et ad hoc iste tex. est aures z singularis in iure, fm
 13 Bal. in locis allega. s. in pñ. huius. s. t. Et subdit Bald. qđ arti
 culus dicit impertinēs, qui nec directo nec per indirectū quoquo
 modo cause a. hūmilitat. l. ad probationē. la. j. vbi Bar. z Bal. ad
 hoc no. C. de proba. Bal. in l. testiu. in iij. col. C. de testi. Ang. in l.
 iam ouitari. ff. de here. instit. per illud qđ ibi not. glos. in ver. non
 14 ab re. t. Simile habemus in positione que dicit pertinenens ad cau
 sam, non solum que directe z principaliter facit causam, sed etia
 que qualitercūqz adminiculatur, etiā leui presumptio: fm Bal.
 in c. l. causam. in. vñ. col. de proba. Item modicū conferētia ad
 causam, dicunt pertinentia. tex. est quem Bal. ibi ad hoc reputat
 singularem in c. iij. de testi. vide etiā ad istum tex. Bal. in l. pe. ad
 fi. C. de transac. vbi ponderat hic esse text. qđ iuramentum partis
 nō reierit ad articulos impertinentes: z sic quicquid iuraret pars
 vltra articulos, nō valeret: qđ iuraret super eo qđ nō est prestitum
 iuramentū. l. iij. in pñ. s. eo. ¶ Glo. prima diuidit in duas par
 tes principales. Primo opponit contra text. z tripliciter soluit.
 Scđa etiā opponit cōtra tex. z dupliciter soluit. Scđa ibi. Item
 adhuc cōtra in prima parte rñde clarius, qđ in hoc tex. sunt iura
 tū sup facto negatiue: ideo ad remotionē illius facti, sequit remō
 tio cuiuscūqz actionis cōpetentis ex illo acto: sed in l. contraria
 tra. i. fac. sunt facta sup actione furti, ideo nō extendit ad conditio
 nem furtiuā: z l. 3. Bar. exponat tex. d. l. si p fure. vt intelligatur. i.
 super actione furti: dic melius, qđ trāfac. ibi sunt facta super dāno
 ergo super actione furti, in qua agitur ad dānum: qđ peti de pro
 pño furi: secus in cōditione furtiua, in qua agitur ad restitutio
 nem eius qđ fur habuit: z sic ibi non est diminutio patrimonij fur
 ris. per qñs nec dānum. l. j. z. ij. ff. de dam. infect. declarant etia
 15 Fulgo. z Ro. hic. ¶ Per predicta refert Bar. qđ absolutona lata
 in ciuili, preiudicat in criminali: qñ lata est super facto negatiuo,
 de quo p gl. z Bal. in l. ex morte. C. ad l. acquil. doct. in l. i. C. qñ ci
 uil. act. cri. piudi. cano. in c. collectus. de pur. cano. Anto. de Imo.
 in c. de his. de accusa. tñ iste tex. parum facit, cū loquat coram eo
 dem iudice z inter easdē personas, qđ nō est in casu bar. qđ causa
 ciuilis presupponit partem agere ad cōmodū suū: criminalis
 vero presupponit agi per fiscum seu aliū eius noie, et ad publicā
 vtilitatem, vt notat in l. iij. in pñ. z ibi Bar. ff. de sepulchro vio.
 et per Lano. in rub. de iudi. quomodo ergo pōt snia lata inter ali
 quos, alijs preiudicare: z de hoc perpendunt hic Lau. de ca. in
 vit. col. z Ful. in. ij. z ante eos Albe. de rosa. hic post Bar. fil. z si
 16 dicatur pro intelligentia predictorum qđ pōt iudex quem ego
 adiui sup actione, pronūciare super facto: z sic absolvere, nō solū
 ab actione quā ego intentauī, sed ab facto: cū iudex nō debeat p
 nūciare, nisi super eo qđ petiū est. l. vt fundus. ff. cō. diui. vidi
 mus in l. vinum. s. tit. j. responde prout dicit Anno. in c. cū eccles.
 furtina. de cau. pos. z proprie. vbi dicit, qđ iudex pōt pronūciare
 non solū super eo qđ petiū est per actionē, sed etiā super causa ex
 17 qua petiū pronūciādo eā non verā. ¶ Nunquid aut in dubio di
 catur iurati super facto, vel super actione, dic qđ presumit iuratiū
 sup facto: vt est gl. no. in l. j. s. si iudeus. in. s. bo. in re. ff. q. re. act.
 nō dā. z in l. duobus. s. a iudeus. in. s. bo. z de re. j. eo. z ibi bar. not.
 z sequit, z ibi dicit Bar. qđ idem est in snia, qđ in dubio presumit
 18 sententiā super facto, prout etiā tenet Bar. in l. ij. s. j. in. iij. colū.
 ff. vi bo. rap. z in l. iul. in. iij. col. ff. de condi. inde. ¶ Quid aut sit in
 trāfac. Bal. z Pau. de ca. z plenius. d. Alex. hic tenet, qđ in
 dubio presumit facta sup actione, ex quo transactio dicitur recess
 sus ab actione, quāuis cōtrarium teneant Bal. z clarius Sal. z
 Pau. de ca. in l. post decisionē. C. de fur. z Bald. in l. terminato.
 C. de iur. z lit. expē. Scđo infert Bar. qđ sufficiat minore iurare
 super contractu: z sic super facto, vt excludatur a beneficio restitu
 tionis in integ. quāuis de eo nō fuerit certioratus, quem articulū
 nō examino hic: qđ est valde latus: z Bar. se remittit ad l. sciendū.
 vbi omnes ponunt. ff. de verb. obli. ibi. videas, tamen iste tex. non
 loquitur in persona privilegiata, z sic parū facit vt per Aldoder.
 19 precipue do. Alex. hic. ¶ Ego iuxta hoc vltimū moueo incidenter
 questionē, in qua pluries fui rogat vt pfulerē, semper hoc recu
 saui, qđ est apud me dubia, an credatur soli notario qui in instrū
 mento attestatur se certiorasse minore de beneficio restitutionis

in integ. sibi competente, vel dicit se certiorasse mulierē de benefi
 cio velleiani. z partem negatiuā tenet Fed. de semis. in cōfi. c. c. c.
 inci. queritur an domina Margarita. qđ sic attestaretur de facto
 proprio, contra regulaz. l. oibus. C. de testi. z l. nullus idoneus. ff.
 20 eo. t. z qđ instrumentū notarij facit fidem de his que inter contra
 hentes geruntur, non de his que ipse notarius dicit se fecisse, per
 tura z autoritates de quibus ibi per eū. eandē opi. tenet do. Ant.
 de bur. in c. qñ contra falsam. in. vñ. col. de pba. z in c. cū causam.
 de testib. in. vñ. colū. in ver. sed dubium est de notario. idem tenet
 Panor. in c. cū causaz. in. vñ. col. Pau. de ca. in cōfi. c. c. c. r. xij. Aud.
 ro. in l. sciendum. j. de verb. obli. z do. Alex. in cōfi. c. c. r. vij. incip.
 viso themate z dubijs. ad fi. lib. ij. vbi dicit qđ istam opin. sequunt
 21 scribentes. z pro ista opi. bene facit qđ non creditur notario, nisi
 de his que sunt sibi iniuncta a partibus, ex quo in illis rogatur
 ab vtraqz parte, non quando notarius aliquid a se factū attestat
 tur. z ita cōcludunt Anto. de but. z alij in c. j. de fide instrū. Scđū
 do facit qđ vult Pau. de ca. in cōfi. l. x. incip. super eo qđ que
 22 ritur zc. vbi tenet qđ non creditur notario asserenti, qđ in aliena
 tione minoris interuenit decretum iudicis: facit qđ no. P. emi.
 in c. dudum. per illum tex. de re. ecc. nō alie. in. vñ. z ad hoc multa
 23 similia possent adduci. Ad idem bene facit, qđ non creditur no
 tario qđ dicit, qđ testator fuit sanus mente z intellectu zc. fm Bal.
 Ang. z Rap. cu. in l. ij. ff. de test. Bald. in l. j. in. xj. col. C. de confes.
 Sal. in l. furiosus. C. qđ test. fa. pos. Ang. in l. quidā in suo. ff. de qd.
 instit. d. Alex. in l. semū. C. qui test. fa. pos. z in cōfi. c. l. inci. natus
 re. in pe. z vñ. col. z in cōfi. c. c. r. vij. incip. viso themate z dubijs.
 ad si quamuis contrarium sub dubio forte tenuerit Imol. in d. l.
 24 ij. ff. de testa. t. Ecce dat. qđ nec testi nec notario creditur, quando
 illud qđ deponit est tale: ex quo sibi potest queri laus vel opprobri
 um, fm Joan. an. in addi. Spec. in. ti. de teste. s. j. super ver. sed
 pone qđ administrator, quem refert z sequitur. d. Anto. de but. in
 cōfi. incip. questio hec dubia vulgaris. z in c. cum nobis. de testi.
 doc. maxime Imo. in c. ex literis. de transac. Alex. in preallegas
 to cōfi. c. l. in. vñ. col. z in cōfi. c. c. r. vij. incip. visis dubitationi
 bus elegantissime formatis. in vlt. colū. lib. ij. in cōfi. l. x. incip. in
 causa vertente inter do. Baldasarem. in pe. col. l. ij. ista sunt que
 faciunt ad partem negatiuam. Contrariā opi. z sic affirmatiuam
 qđ imo testet asserenti notarij tenet Ang. in repe. d. l. sciendū. z
 ibi dē do. Alex. sibi contrarius in. xj. col. Joā. de imo. in cōmento
 c. cōtingat. in vlti. col. de iureiur. z do. Bar. vero. in cau. c. c. l. x. vbi
 dicit, qđ istud communiter tenetur, z videtur tenere Panor. sibi
 contrarius in c. cum causam. de emp. z ven. vbi referens cōsiliū
 Sede. preallegatum dicit, qđ istud est in contrarium: idem est de
 mēte Albe. z Raph. Ful. in l. si. s. si mulier. ff. ad velle. pro ista sens
 tentia potissimum adducitur: qđ sufficit quod solēntas certiora
 tionis tunc potuerit interuenire tpe celebrati instrumenti: vt p res
 sumat pro solēntate enuntiata in instrū. vt not. glo. in l. i. C. de
 25 fide instrū. z in. h. h. e. filca. lib. x. Bar. z alij. in d. l. sciendū. t. Scđo
 facit, qđ notarius est persona publica: vñ. Pan. in l. nō aliter. p
 illum tex. ff. de adop. z in l. j. s. huius studij. ff. de iur. z glo.
 in. s. si quis alij. in. i. de inuti. stip. cano. in c. qđ qđ. de vñ. in. vñ. sitē
 est persona iurata, quo ad respicientia eius officium. c. ad audien
 tiam de prescript. ergo quando attestatur id qđ ad suū officij
 spectat, debet ei credi. l. si quis. decurio. cum glo. fin. C. de fal. no. in
 proposito Bar. in l. libzarius. ff. de reg. iur. cano. in c. cuz parati.
 de appad idem facit qđ decidit Bald. in l. i. s. cuz igit. C. de iure
 delibe. in. vñ. colū. in ver. itē requiritur subscriptio. ibi tenet credi
 asserenti notarij qui dicat ex cōmissione heredis se eius loco sub
 scripsisse. ad idem facit qđ vult Barto. in l. ex sententia. per illum
 26 tex. ff. de test. iur. vbi tenet credi asserenti notarij qui dicat se ex
 commissione iudicis dicta testiū recepisse: cogitabis in decisione
 huius arti. quem dubium habeo, z plus inclino in primam sniaz.
 ¶ Glo. in verb. probare. z adde qđ Jac. bu. Al. z Pau. de ca.
 hic dicunt, qđ no. glo. nullo modo probatur in hoc tex. qđ iste tex.
 bene vult, qđ super decisīs nō sint admittēde probationes: sed qđ
 testes nō possunt examinari extra articulū. nō dicit hic, sed Bart.
 z Raph. Fulg. dicūt qđ imo probat in argumentū, sicut nō audif
 pars que vult probare extra casum de quo agit. ita si testis exami
 netur extra articulum. ¶ Quod glo. ad hoc ponderantem hunc
 tex. in c. inquisitionis. s. iij. in verbo super illis. de accu. quicquid
 sit verum est no. glo. hic. z in concordam. allegatis per Bar. vltra
 quas est glo. in l. admonendi. in glo. ij. ad fi. quam Bart. ibi in. iij.
 col. no. j. e. Buxta istud no. gl. format Bar. tres qñes, z in oibus
 Rapha. Ful. simpliciter tenet cum Bar. adde circa primā. q. tex.
 meliorem de iure in c. de testi. extra de testi. c. cum dilecti. de accu.
 primo. Bar. in l. j. s. diuis. vñ. per illum tex. ff. de testi. z in l. i. qđ l.
 bertatē. in antepe. col. ff. de peti. he. Spe. z Jo. an. in ti. de teste. s. j.
 27 ver. qđ ergo si capitula. cū ver. precedenti. t. Itē adde qđ si fiat ar
 ticulū de veritate, z testes deponāt de fama, nō dicunt deponere
 extra articulum, qđ per famam deuenitur ad indaginē veritatis

no credit asserenti
 non notarij

no credit test vñ
 vñ eo qđ sibi possit

notarij est persona

an audat notario attestari se certiorasse minore
 de velleiano

fm Bald. in l. nō nudis. C. de proba. z Pau. de ca. hic in vlt. col.
 Imo fortius z notabilius. si fiat capitulum ad probandum mutuum
 z testes producti deponant verum esse de mutuo: sed qd creditor
 fecit pactū de nō petēdo. nō dicunt deponere extra capitū. tē o
 dem modo si testes producantur super vulnere super quo sit capi
 tulatum. z deponant verum esse de vulnere: sed qd fecit ad sui des
 fensionem. probant ita nō. Bal. in l. peremptorias. in vlti. col. C.
 sen. rescin. nō pos. post Innoc. in locis per eū allega. qd intellige et
 declara vt per Ludo. ro. hic. qui distinguit. qd aut tale pactū de
 non petendo fuit factum tempore celebrati contractus mutui in
 continentia: tūc procedit illa opi. qd v3. imo plus. si testis expresse
 nō diceret de illo pacto. nihil valeret dictum suū. qz nō v3 dictum
 testis. nisi plene deponat de toto facto: vt est glo. ordi. in l. lucius.
 ff. de infā. sic clarum est. qd pactū qd sit tēpore celebrati cōtractus
 dicitur pars contractus: vt vidimus post Bart. in l. lecta. s. tit. i.
 imo testis qui sciēter omittit dicere totam veritatem. ita punitur
 de falso. sicut si expresse diceret falsū. vt nō. Bar. in l. prescriptio
 ne. ad si. per illū tex. C. si contra ius vel vti. pub. cum cōcor. z si que
 ibi soles ponere: aut vero tale pactum de nō petendo fuit factum
 ex intervallo. z tunc debet distingui. vt distinguit Bar. hic z dis
 tingunt text. iuris cano. preallegati: qd aut fuit iurati de depo
 nendo super capitulo. z non v3: aut super tota causa. z tunc fec.
 ¶ Tūc autē testis deponens falsum extra articulum inci
 dat in penā falsi: vide Bar. in l. si quis legatū. circa si. ff. de fal. qui
 tenet qd nō. per illud qd dicit hic: qz cū illud deponat nō iuratus.
 non v3: s3 tu vide Bal. in hoc nō loquentē in. c. cū venerabilis. in
 pe. col. extra de excep. post Ly. in l. j. C. de sepul. vio. z d. An. in. c.
 cum causam. el. j. in vlt. col. extra de testi. ¶ Circa. h. q. Bart. ad
 de Spe. an ti. de teste. s. sequit. in ver. illud. z gl. magistra. in. c. fra
 termitatis. in. glo. si. de testi. z dicunt nō. Alb. z Alex. hic. qd testis
 qui simpliciter iurauit. in dubio presumitur iurasse dicere verita
 tem super tota causa. idem tenet do. Anto. in. d. c. fratermitatis. in
 xvij. col. quamuis contrariū teneat Imo. in. d. c. de testibus. dicit
 etiam not. Bal. post Imo. in. c. h. in pe. col. ad si. de cōfēs. qd testis
 qui simpliciter iurauit dicere veritatem. intelligitur iurasse non
 solum super principali negotio: sed etiā super omnibus comēis
 z contingentibus ipsum negotiū. idē dicunt Ang. Pau. de ca. z
 Alex. in l. j. ff. de iurisd. oim iudi. cū concor. de quibus p Alexā.
 ibi z inquitū Bar. hic alle. tex. in. c. per tuas. z ibi Imo. ille text.
 nihil facit: sed Imo. ponit ibi. In. iij. q. Bar. adde Spec. in ti. de
 test. s. iā deinterrogatorijs. circa prin. Adde etiā inquantū Bar.
 alle. c. j. de ordi. cog. d3 allegare de testi. spo. ¶ Adde etiā qd Bal.
 Pau. de ca. hic ex verbis Bar. hic dicit inoleuisse. practicam iur
 dicū quam serua. quando dubitant an debeant admittere capi
 tulum vel non: quam practica posuit Bar. in l. si. in fi. C. qui legi.
 perso. in l. qui interrogatur. ff. de interroga. actio. z in aut. si dica
 tur. C. de testi. in. h. colum. Ange. in l. speciali. in fi. ff. de rei vendi.
 ¶ Adde etiā pro decisione Bar. rationem: nā talis protestatio
 reseruatoria facta per iudicem. operatur vt quādoq3 doceat
 articulum fuisse impertinentē z nō admittendū. vsq3 retro fuisse
 nullum. ita Barto. in l. lile a quo. s. si de testamento. ff. ad trebel.
 dixi in l. nam z postea. in. prin. s. eo. ¶ Item adde qd quando pro
 bationes sunt apparenter impertinentes vel non admisse. iudex
 nō debet eas admittere. etiam cū protestatione. z saluo iure im
 pertinentium z nō admittendarum. gl. est nō. in. c. cum cōtingat.
 in gl. h. super verbo inphilominus. de offi. dele. que est valde sing.
 fm Bal. ibi. Imo plus dicunt Imo. z Rod. in l. j. s. pretor ait.
 ¶ per illum tex. ff. de dām. infec. t3 etiā si sit statutum qd iudex des
 beat admittere omnes probationes et exceptiones saluo iure in
 fin. cause impertinentiū z non admittendarum. qd tū non posset
 ¶ admittere probationes euidenter impertinentes. qd bñ nō. ¶ Itē
 adde inquantū Bar. vult. qd pars cui data est copia articuloz
 debet expresse opponere. tex. in l. j. C. de relatio. per quē tex. Bar.
 ibi docet practicam. quādo iudex facit actū qui displicet: debes
 facere scribere in actis: et hoc p̄sente parte. z non p̄sentente: imo
 expresse cōtradiciente z protestante z c. vt ibi per eum. z per Bal.
 in l. ne in arbū. in. fi. C. de arbi. facit text. in. c. ij. in verbo parte p̄s
 sente nec reclamante. de accusa. in. vj. ¶ Item inquantū Bar. cons
 cludit. qd si testi fiat interrogatio criminosa de seipso. quāuis non
 teneatur respondere. si tamen respōdeat. repellitur. Adde Bart.
 in aut. si dicatur iuxta principij. C. de testa. Spe. z Jo. an. in. ti.
 de teste. s. iam de interroga. ver. sed nunquid queritur. nec est ve
 rum id qd dicit. d. Alex. hic. s. qd Bar. in l. j. ff. de offi. assēs. teneat
 contrariū per gl. ibi in verbo postula. qz Bar. ibi non se firmit
 ¶ sed remittit se hic. tūc testis non tenetur respondere positioni
 criminose. sicut nec pars. gl. in. c. cū. causaz que inter archiepiscō
 pum. in ver. de causis. de testi. Bal. in l. j. s. qd obseruari. in. vlti.
 colum. C. de iura. calum. Albe. in l. qui iurasse. s. si pater. per glo.
 ¶ ibi. s. eo. tūc tenetur respondere si interroget an sit affinis. vel
 commodum spectet. fm Bar. z Bal. in. d. aut. si dicatur. in. prin.

Item an deponat propter amicitiaz vel lucrum fm Bal. in l. cō
 petat. C. de fide instrū. et an fuerit instructus vel promiserit certū
 testificari. fm Bal. in l. data opera. in. xi. co. C. qui accusa. nō pos.
 et circa predicta teneas firum cordi t3 ad hoc vt testis tanq3 fals
 arius possit puniri de falso. requiritur. qd falsitatem comiserit
 super principali negotio secus si sup aliquo incidenti. z ideo si tes
 tis interrogatus. an sit consanguineus partis: respondeat qd nō.
 quāuis mentiatur. non per hoc punitur de falso: sed extra ordine
 arbitrio iudicis: ita est elegans z singularis decisio Jac. but. in l.
 lucius. ff. de infā. quā Ange. ibi in vlt. col. exclamat reputans not.
 dignam et mirabilem. et in consi. clxxij. incip. visis processibus.
 in. h. colū. z Bar. in vna lectu. que cōiter non habetur in l. pe. C. de
 transac. ¶ ¶ Ultimo circa predicta quero. quid si testis nō inter
 rogatus: sed per seipsum dicat se infamē vel criminofum. an vi
 tietur eius dictū. Imo. tenet qd sic. in. c. inquisitionis. de accusa.
 quem remissive allegat Bar. in l. decem. circa prin. ff. de ver. obl.
 Bald. in aut. si dicatur. C. de testi. ego teneo contrariū. z ita cō
 sulerem: qz presumitur quod testis fraudulēter z dolose dicat ad
 subuertendum dictum suum. cū testis vltro se ingerens reddatur
 suspectus. l. que omnia: vbi Bar. ff. de procur. dixi in l. ij. in prin.
 s. eo. z istud in terminis nostris tenet ad literam Spe. tit. de teste.
 s. j. ver. qd si testis. z refert Ludo. ro. hic in. h. col. z sequit. ¶ An aut
 testis in ista sua vltronea confessione possit puniri de tali crimine.
 et concludit quod nō: z idē tenet Spe. in ti. de teste. s. j. ver. hic
 autem sciendum. Imo. in. c. h. de confes. et ad hoc facit regula: qz
 quādo super crimine nō est processum ordinariē z principaliter
 sed incidenter per viā exceptionis vel aliter. nō pōt fieri punitio:
 vt per Bar. in l. h. s. si pub. ff. de adul. z per Bald. in l. mercaletū.
 C. de condi. ob cau.

- 1 Ex iuramento formiter prestito oritur actio. quid si informi
- 2 ter. nu. 2.
- 3 Quid in consuetudine vel statuto.
- 4 Quid in sententia.
- 5 Exceptio precij non soluti semper potest opponi. imo poterit tes
- 6 neri res. nume. 6.
- 7 An actio ex empto oriatur. l3 emptor non soluat precium. nu. 8.
- 8 Qualitas quādo intelligatur. nu. 10.
- 9 Aliud est haberi pro confesso quo ad factum. aliud quo ad quali
- 10 tates.
- 11 Confiteus adulterium. an censeatur fateri qd illa sit vxor scil.
- 12 Iuramentum extenditur ad correlatiua.
- 13 Dictio. z cetera. quomodo extenditur. nu. 15.
- 14 Iuramentum habet vim pacti obligatorij.
- 15 Pactum nudum iuramento vestitum. an producat actionem.

Si quis iurauerit. Summa vt per Bar. et
 qd si iuramentum prestatur formiter. i. expressa causa qd orit actio
 vtilis ex eo contractu. et etiam actio in factum: et ideo orit vtilis
 actio ex eo contractu. z non directā: qz est aduertēdus. qd si illa cā
 esset vera: tunc fuisset orta directā actio ex illo contractu: sed cū
 sit ficta. qz iuramentū (licet habeatur pro veritate) tamē nō est ve
 ritas. ideo oritur tantū vtilis: dicit tamē Bal. Fulg. z do. Pleg.
 aduertendum ad modū agendi: qz aut agitur ex iuramento im
 mediatē: tūc bene datur vtilis. z ita loquitur tex. hic aut agitur
 ex contractu. z ad probandū contractū adducitur iuramentū. z
 tunc datur directā sed ego teneo contrariū hoc vltimo. casu: qz
 cum iuramentum habeatur pro veritate mediante fictione. z nō
 est vera probatio sed ficta: ergo solum debet competere vtilis: nō
 directā: z istud vult Bart. dum dicit. quod si cōtract. vere p̄ces
 sisset. quod tunc bene cōpeteret directā actio. sed qn solum proba
 tur per iuramentū. competit tantū vtilis. z ita etiā tenet Ludo. ro.
 ¶ Circa etiā istū tex. aduerte. inquantū concludit. qd ex iuramēto
 informiter prestito. i. sine causa expressa oritur actio in factum. ¶ An
 contrariū videf facere: nā iuramentum cēsetur quedā cōfessio: sed
 cōfessio extraiudicialis. sine causa. nihil v3. l. cū de indebito. s. si. ff.
 de proba. c. si cautio. de fide instrū. ita stipulatio sine causa in effe
 ctu non v3. qz obstat exceptio doli. l. j. s. circa. z ibi nō. ff. de excep.
 doli. solum Pau. de ca. hic in discursu respondet. qd quēmadmō
 dum confessio iudicialis non requirit aliam causam: vt est gl. nō.
 z magistra. in l. j. s. si. ff. de interro. act. declarat Bar. in l. generat
 liter. C. de non nu. pec. ergo eodē modo iuramentum iudiciale nō
 debet requirere aliā causam: z videf restringere regulā text. nostrū
 ad iuramentum iudiciale tantū. ¶ Tu dic melius tamē qd regula bu
 ius tex. procedit in quocunq3 iuramēto: tam iudiciali quā extrai
 iudiciali. qd ex iuramento informiter prestito sine causa semp orit
 tur actio. qz cū iuramentū etiā extraiudiciale s3 cōdem opinionem
 habeat vim iudicij. l. qui iurasse. s. fin. j. co. l. nā et postea. s. si is qui
 tēporali. s. eo. vbi dicit. ergo videf qd semper valeat. etiā sine caus
 sa: sicut dicimus in cōfessione que fit in iudicio. ¶ Item est aduertē
 dum inquantum Bar. z doct. tenet qd si iuramentum sit p̄stātū
 formiter

¶ Testis q
 simpliciter.
 adde Jo. de
 imo. in. c. pa
 storalis. de
 excep. idē in
 c. inquisitio
 nis. de accu.

¶ Si testis
 non interro
 gatus. adde
 bar. in l. i. ff.
 de offi. assēs.

formiter qd oritur non solum actio utilis ex eo contractu: sed etiam in factum, prout etiam tenet gl. in l. sed et si possessor. §. si. in verbo utilis. §. eo. 2. in. §. item si quis postulante. in verbo ex arbi. in l. de act. que Lu. ro. hic dicit singulare. In hoc semper dubitavi et puto de facili posse teneri, qd non oritur actio, in factum prout etiam tenet Lud. ro. hic, probat a partibus sufficienter enumeratis: aut enim doc. loquunt de actione in factum generali et subsidaria de qua in l. quoties. cū gloss. de prescrip. ver. 2. in ista non potest procedere doctrina doc. qd non hz locū ubi competit alia directa vel utilis: Aut vero doc. intelligunt, qd vero intellexerūt in actione in factum proveniente ex edicto pretoris, in quo edicto fiebat mēto de iuramento, quo cessit actio in factum ut declarat Bart. in l. unica. ff. de condi. ex. l. 2. videt qd etiam ista cōpetere non possit, cum habemus regulas, qd actio in factum pretoria nunq̄ potest competere ubi potest habere locū alia actio directa vel utilis. l. j. in prin. in. §. 4. ff. de pub. sic videt inferri noua cōclusio 3. oēs. excep. Lu. p. actio in factum pretoria competens ex iuramento, habeat locum solūz quādo iuratum est informiter, et de ista loquitur. l. nam 2. postea. §. iureiurando dato. §. eo. 2. l. actori. C. eo. 1. Nunquid autem ista distinctio que fit hic iuramentū an sit prestitū formiter vel informiter, habeat locū in cōsuetudine vlt. statuto, ultra Bar. 2. doc. hoc videt Bart. in l. unica. in pe. co. ff. de condi. ex. l. 2. Bar. in l. oēs pos. pul. in. vj. q. 2. in. ad. ff. de iusti. 2. iur. 2. in l. de quibus. ad. ff. de legi. cū cōcor. hic allegatis p. d. Alex. 1. Nunquid autem ista distinctio habeat locū in sententia. vide Bar. in l. iul. verū debitor rem. in. xj. col. ff. de condi. inde. vbi post Jaco. extendit istum text. ad sententiam, quāvis dicat Bar. qd parū hac. l. probatur: tñ sic potest pbari, qd iuramentum 2. sententia equiparant. l. sed 2. si possessor. §. si. §. eo. quē admodū ergo in iuramento fit ista distinctio, ergo fieri debet etiam in sententia. 2. ita etiam tenet Pau. de ca. 2. d. Alex. hic. 2. do. Alex. in l. miles. §. si. in add. ff. de re iudi. quāvis cōtrariū tenuerit Ang. et male. in. d. l. iul. verū debitor rem. 2. Bal. in l. ne in arbi. C. de arbi. distinguit 2. male ut per. d. Alex. in locis preallegatis. Altra no. tradita per do. Alex. post alios attēde dīl. genter ad illud qd decidit Bar. qd contra executionē iuramēti, nō potest opponi exceptio p̄ciū nō soluti, ad impediendū executionem ut allegat Spe. in ti. de execu. sen. §. si. vlt. q̄erit. d. 3. allegari in h. itē pone emptor. 2. sequunt Bar. 2. Ang. hic. Tu adde qd cōtraria opi. est vera 2. cōis quā tenet Bal. 2. oēs Mod. hic. 2. dicit Pau. de ca. q. in hoc semper tenuit gtra Bar. idem tñ Bal. sibi cōtrariū in. c. uiz inter. in. iij. 2. iij. col. de excep. 2. in l. j. in. ij. co. C. de iur. 2. fac. igno. 2. in l. peremptorias. in. v. col. quāvis non ita clare. C. sentē. rescin. nō pos. d. Ant. 2. Imo. in. c. cū Jo. in prin. de fidei iustu. Archi. in. c. si qd eps. iij. q. vj. Abb. in cōs. lxxvj. 2. cōtra Bar. stringit tex. in l. eū qui. §. si. quē ibi ad hoc no. Mod. vbi iuramentum nunq̄ excludit exceptionem proveniente ex natura contractus. ad idē facit tex. in l. sed 2. si poss. §. item si iurauero. in. fi. in verbo cautione. §. e. ad idē facit bonustex. in l. fundus qui lucet tñ. circa si. quem ad hoc ibi no. Alb. 2. Bald. ff. de rescin. vendi. Tertio stringit doctri. ipsiusmet Bar. in l. j. C. de iur. 2. fac. igno. quā Bal. ibi ad hoc ponderat. in. ij. col. 2. Sal. hic. fm quaz fundamētū Bar. in hoc retorquet contra eū: qd exceptio perēptoria que nō venit ad impugnandū sniam, sed ad impediendū executionē, potest opponi post sniam. tex. habes 2. exemplum in l. nesenatus. §. si. ff. de re iudi. 2. ibi Bar. no. in l. ex diuerso. §. si. 2. ibi doc. no. ff. solu. ma. 1. Quarto ad idē facit doctri. Bald. in l. ex p̄dictis. C. de euic. 2. in ant. presente. C. de fidei ius. vbi cōcludit in fortiori bus terminis, stante statuto, qd contra instrumentū guarentigia tum, nulla possit opponi exceptio ad impediendū executionē instrumenti: tñ opponi potest ista exceptio p̄ciū nō soluti: 2. pro ista decisione bene facit tex. in. d. l. eum qui. §. si. 2. ibi Lud. ro. expresse not. pro dicta decisione Bal. 2. dicit qd est melior text. qui ad hoc possit allegari. Quinto facit qd fortius vult Bal. in l. si traditio. in. j. col. C. de act. emp. quod nedū poterit opponi exceptio p̄ciū nō soluti, imo poterit teneri res in pignus donec p̄ciū soluat. Sexto istam secundā opi. tenuit Spe. sibi cōtrariū in tit. de ex. p̄ci. §. dicto. ver. §. 3. pone p̄ciū. motus per. d. l. fundus qui lucet tñ. Septimo ista pars suadet ratione contra Bar. tñ si quis iurauit se emisse domū, ad hoc ut habeat exceptiōnes, est necesse quod imploret officiū iudicis, quod officiū iudicis fundat super equitate. l. plane. 2. l. illud. ff. de peti. here. attenta ergo equitate, iudex nō exequet iuramentum, nisi ille qui iurauit adimpleat pro pars sua illud quod debet: 2. ita p̄transo. Aliud fundamentū gtra Bar. facit hic Ful. 2. d. Alex. sed quia multū debile est, nō curo referre. 1. Non omitto etiam quod Bar. hic in quibusdā libris videtur velle, qd actio ex empto oriat, dato qd emptor nō soluat p̄ciū imo non offerat: contra tenuit Fulgo. in l. filie licet. C. de coll. per illū tex. ista doc. Bal. ibi: 2. ibi p̄ eū. tamē illud quod vult Bar. hic, est verius. 2. pro hoc no. tex. in l. iurisgen. in prin. ff. de pactis. Item vide quod p̄ hūc tex. in verbo, 2. de euictione. refert Pau.

de ca. se semis consuluisse, ut ille qui conueniebatur vigore snie in qua erat condemnatus ad tradendum domum virtute venditionis de qua tamen nō apparebat: teneatur dare fidei iustiones de euictione fm mores illius patrie: licet in sententia nō sit dicatur. 2. l. 3. sit stricti iuris. l. i. C. si plu. vna sen. 2. simpliciter sequit Alex. an. hic. Altra doct. reperio qd Bar. in cons. suo qd incipit in nomine domini pponit qd Jo. colligit ex isto tex. regulā, qd vbi ex aliquo actu oritur aliqua presumptio, illa debet assumi cū oibz modis et qualitatibus illi actui coherentibus. nam tex. hic vult, qd quādo ex iuramento presumitur cōtractus intercessisse, qd presumuntur oia que sunt adherētia illi cōtractui: 2. per hoc infert ad consultationem de qua ibi per eum. 2. ddo l. 3. Bar. nō dicat qd istud procedit nō solum in presumptione: sed etiam in fictione: et ideo in cōfessione ficta que inducitur per cōtumaciam, inducitur p̄fessio facti cū suis qualitatibus. tex. est in l. j. §. qd si actor. in verbo quē admodum rei qualitas. C. de iura. calum. quem tex. Bal. in fi. ad hoc not. l. 3. nō inueniā aliquē qui de predictis faciat mētionem: tamē ego teneo cōtrariū: 2. in primis adduco p̄ et. de auc. tenētem cōtrariū. in cons. cccvii. qd incipit: probata tanti viri sententia. ad. fi. 2. vbi cōsultuit, quod lex vel statutū disponēs, qd cōtumax habeatur pro confesso: intelligitur quo ad casum principālē nō autem quo ad qualitatem persone aggrauātis delictū. 2. dē videt tenere Bar. in 2. si. q. incipit, statuto ciuitatis florētie. 2. dē cūdo cōfirmo per illud qd tenet Ang. in 2. si. c. lxxvj. qd incip. super primo dico sniam fore nullā: vbi tenet plus, qd etiam vere confitēs delictū, nō videt cōstiteri qualitates delicti. 2. Tertio cōfirmo per illud qd dicit Bal. in l. quidaz estimauerūt. ff. si cer. pet. vbi dicit, qd aliud est haberi pro confesso quo ad factū, aliud quo ad qualitates facti. allegat tex. in l. j. §. quod autē. ff. ne quid in flu. publico. 2. Quarto cōfirmo per illud quod decidit Bar. in l. si cui. §. si a filio. per illū tex. ff. de leg. j. vbi querit, pone qd aliquis accusat: eo qd commisit adulterium cū seia vxore tñ. iste cōfiteor contenta in inquisitione esse vera: determinat Bar. qd intelligit que ad adulterium, sed nō quo ad qualitatem p̄sonę: qd seia sit vxor tñ. 2. l. 3. Moder. ibi videant dubitare de illa doctrina Bar. tñ Bal. in. c. prudentiam. de mu. peti. 2. do. Ant. in. c. j. de plus peti. idem tenet Alex. ponderādo de hoc esse ibi tex. in l. scire debemus. in prin. in. iij. col. ff. de verb. ob. 2. tenēdo istam partem potest responderi quod iste tex. nihil facit, qd loquit in his que veniūt ex natura cōtractus, non in his que veniūt in iuramento: 2. sic presumptiones et sic prima theoria pcederet, qd ille qualitates essent de natura cōtractus: qd autem nō essent de qualitate, 2. tractus, credo quod secus esset. 2. Nota etiam ex isto tex. qd l. 3. iuramentū nō extēndatur ultra causam super qua iuratum est. C. de iure iur. l. actori. §. eo. tamē in iuramento, posito vno de correlatiuis ponit 2. aliud, facit. l. si. C. de indic. vidui. tol. 2. Nota etiam ex isto text. ibi ut et cetera prestatur fm Alb. bal. 2. Mod. hic. qd sub ista dictione 2c. includuntur omnia que veniunt de natura cōtractus: et ita etiam tenet Bar. in l. gallus. §. idē credendum. ff. de libe. 2. posthu. 2. facit tex. in l. magis puto. §. si pater. ff. de rebus eorū. 2. in l. si ita os stipulati. ff. de euic. 2. tex. in l. periculi. ff. de nau. se. 2. circa istaz dictionem 2c. ultra Bar. 2. doc. in l. gallus. §. idē credendum. ff. de libe. 2. posthu. cū cōcor. ibi traditis: videas no. Bal. in. c. qd gtra falsam. in. xj. 2. xvj. col. de proba. 2. in. c. cum in iure p̄eritus. in. x. col. ff. de offi. dele. nā Bal. ibi tñ quod l. 3. p̄ dictionē 2c. suppleant ea que sunt de natura cōtractus: tñ nō suppleantur ea que requiruntur de validitate 2. substantia actus: 2. ideo in instru. cum pro substantia 2. validitate requiruntur dies 2. 2. siul. non intelliguntur suppleri per illā dictionē. 2. Adde etiam quod dicit Ang. in l. quicqd astrin. gēde. ff. de p̄bo. obli. in prin. vbi dixit quod ex quo in appellatiōe ab interlocutoria debet exprimi causę appellati. iuxta cle. appellati. ti. de app. p. hoc quod in imbreuiatura notarū reperiat dictionē 2c. nō poterit ille, cui data sunt prothocollo, extēdere casus in appell. ex quo non sunt formaliter scripte. 2. Gloss. in verbo teneri diuis dicitur in duas partes: primo colligit not. quod reputat mirabile. secundo colligit aliud no. cōtra qd op. 2. bene soluit. secūda ibi tñ no. etiam cōtra eum. 2. Circa primā, qd gl. reputat mirabile quod iuramentum hz vim pacti obligatorij. hoc ideo glo. reputat mirabile, qd de iure ciuili: si aliquid promittat in futurum pacto nudo cum iuramento, tamē nō oritur obligatio efficax: qd speciale est in liberto, qui efficaciter obligat, si pacto nudo cū iuramento promittat in futurum operas patrono. l. ut iuraturadi. in. pn. 2. ibi declarat Bar. alle. gl. 2. declarat Bar. in l. iuraturadi. quod ex quens tione. in prin. §. eo. tamē gl. nō debuit per hoc mirari, p̄ter duo, primo, qd hic nō est iuramentū promissoriū de futuro: sed est de p̄terito, 2. est expressa causa cōtractus. Item est decisum litis et ex iuramento decisio litis orit obligatio efficax, 2. actio, ut declarat Bar. in locis proxime alle. 2. Nunquid tñ pactū nudū vestatur de iure ciuili iuramento, ponit Bar. in l. si quis pro eo. in prin. ff. de fidei ius. bart. 2. bald. in l. cum antea. C. de arbi. bald. in

co fens delicti
huc g hares de

2. Dictione
2c. Vide
bal. in aut. si
quis. C. de
eden. Spe.
tit. de instr.
edi. §. offi. so.
ver. quid er
go. 2. ibi Jo.
an. in addi.

et apud p̄ciū nō soluti p̄t opponi
p̄ciū instrumenti p̄nati hē

Marcellus. Secunda Jaso. super Digesto veteri.

rab. s. eo. Ang. r. Jmo. r. Moder. in. l. j. in princ. ff. de verbo. obli. Jmo. in. c. nonit. de iud. r. in. c. cū venissent. de insti. r. Ant. de bu. et cano. in. c. cū contingat. de iureiur. r. p. Bui. de cu. hic qd dicit gl. hic, velle qd pactum nudū vestiat iuramēto, dū dicit iuramētum vīm pacti obligatorij habere: sed certe, si gloss. habuit istā intensionē non bene colligit ex tex. qd loquitur in actu emptionis. in quo r. in alijs actibus nominatis nuda cōuentio pducit actionē. Iuristgen. in princ. s. depac.

Istrumentum dicitur continere qd venit directo r. per iudirectum.

Actio que oritur ex iuramento est natia.

Dictio, non nego, an affirmet.

Aenditio sine expressione precij, nihil valet.

Marcellus.

super pignore quā sup dote, vtriq; partidat actio, sicut si vere probatū esset. h. d. In tex. ibi, pignoratitia. de actione pignoratitia directa r. cōtraria, habes glo. magis strā in. s. tertij. in verbo emula. r. in verbo actionibus. s. in proemio. ff. Pondera istum tex. subtiliter vt per Bar. in. l. j. in fi. prin. ff. de his que in test. del. r. de veritate illi puncti tacitū Bar. vi. de Bal. in. l. probationē primā. C. de proba. posuit Bal. in. l. vni. s. r. vt plenius. C. de rei. vro. acti. r. in. l. vbi adhuc. in. vj. col. C. de iure do. et in. l. iuristgē. s. qd fere. vbi gloss. ff. de pac. r. ibi Ange. et Alex. r. doc. in. d. l. j. in prin. r. Ang. de are. in. s. fuerat. insti. de ac. in. ij. col. r. vltra ea que dicunt in dictis locis, pro ista opi. soleo al legare tex. in. c. olim. de cens. quē do. Ant. r. Ab. ibi multū no. ad hoc qd instrumentū dicit continere nō solum qd venit directo ex verbis: sed etiā illud qd venit indirecto. facit etiā ille tex. pro instrumentis guarentigionatis vt mādentur executioni: r. in his que

1 directo probantur in instrumento. t. Pondera successive text. hic in verbo, actionē dādā: quod licet actio que oritur ex iuramento, dicat natia. vt per Bar. in. l. nā r. postea. s. si. s. eo. affud est vtrū in actione que oritur ex iuramento p eo qui iurauit: sed actio que competit ex iuramento contra iurantes, illa dicit dānatia probatur hic in verbo dandaz actionem: et ita limitatur doctrina Bar. in. d. l. nā r. postea. s. si. r. ita no. Bal. hic. in lect. antiqua. dicens esse suum dictum. ita etiā dicit Ang. hic quāuis Alex. in d. l. nā r. postea. s. si. teneat Jmum, r. dū ad istū tex. Itē pōdera

3 tex. ibi. qd nō esse extra eqtatē posita nō negauerim: t. nam istud verbū, nō negauerim. prolātū a legislatore imponit affirmatiōnem. adde qd dicit singulariter Ange. in. l. generaliter. per illum tex. C. de secū. nup. qd nō est dicere, nō nego tibi licentiā, quātum concedo. Et dicit ibi Ange. qd isto verbo vsus est papa. quando

Lozadinus ex inclytissimo sanguine fuit captus. nā papa rescripsit, de eo fieri iusticiam nō negamus, nāz tū est, ac si imperasset eum decapitari: r. circa illud verbum, nō nego, qd disponat et qd nō traditur in. l. qui se patris. C. vnde lib. In hoc. s. querit Bart. de eo qui iurauit rē sibi veditā nō expresso precio: qd cū eo in effectu transierit alij, cū limitatione qd cōpelli pōt ad declarandū precij. idē tenet Raph. cu. in. l. sciendū. de verbo. ob. quāuis aliter tenuerint. Adar. fil. Ray. Albe. qd venditio nullo modo pōt fieri sine precio. s. precium. r. s. item precium. insti. de contrahē. empt.

4 t. Quod adde qd voluit Jac. de are. r. Ray. in. l. j. C. de pō. r. cōmit. stipu. si instrumentū dicat, qd titius vendidit talez domū sempro

mo, r. nō dicit quanto precio, nihil vsz: r. expresse sequitur Alex. in cōf. xvij. incip. vno processu cause vertentis inter Anto. facit qd vult Bart. in. d. l. sciendū. in. j. col. dū respōdet ad. s. itē precium. in. l. de cōtrahē. emp. quāuis Ex. in. d. l. j. relinquat cogitandū. Secus si esset, vbi agit solū de probādo titulum propter prescripctionē: vnde isto casu sufficit testes deponere, qd in eo r. presentia fuit res vendita, quāuis de precio nō recordent fm Bal. r. Pau.

de ca. in. l. j. C. de re. alie. nō alie. sequitur Raph. cu. in. d. l. sciendū. quāuis Lud. ro. ibi in. xij. col. Jmum teneat p predicta. t. Blo. j.

diuiditur in duas partes. In prima colligit no. ex tex. allegando concordātes. In scda opponit: r. distinguendo soluit. Scda ibi sic ergo. In figlo. cum ista distinctione gl. trāseunt oēs hic, excepto Fulg. qui cōtradicit propter generalitatē istius. l. r. ista gl. multū not. Bal. r. d. Alex. hic, quod per ista pba, iuro me tibi obligasse fundū pro decem, nō inferitur: ergo ista decē acceperim, nisi dicaz me accepisse. quod not.

5 Que sit pena blasphemie r. periurij cuz sequētibz in omni materia. r. nu. r.

Libellus qd agitur criminaliter ad penam periurij.

Hon est periurus qui necessitate r. in periculo vite periurauit.

Qualiter testis periurus puniatur.

Testis falsus mitratur.

Si quis iurauerit.

Si quis iurauerit. B. d. qui iurādo p primā

capem deierat, fustibz ca

figatur. In tex. ibi sentuz principis. vltra expositionem gl. r. ples

mus Alb. r. Alex. hic. r. Ex. in. l. j. C. eo. tu declara vt per Augu

stinum de ciuitate dei lib. viij. c. xxiij. post varronem per eum alle

gatum. Pondera in primis, qd hic tex. loquitur, nō solum in iura

mento decisiuo litis: sed etiam loquitur in iuramēto promissorio

in futurum, et dicit Paul. de ca. qd nō habemus aliam legem lo

quētem de isto iuramento promissorio in futurum de iure ciuili:

Itā debes scire, qd iuramentum promissorium de futuro sine alia

causa nō obligat, nisi qd patron? promitteret operas. l. vt iurist

randi. in prin. ff. de ope. lib. videbitis post bart. r. alios in. l. vt iur

iurādū quod ex conuentione. in princ. j. eod. Secūdo pondera hic

videri tex. cōtra illud qd dicit in. l. nō erit. s. dato. s. eo. quod dato

iureiurā. nihil aliud queritur: nā hic fustigatur. sed ad hoc r. idet

Bal. hic. sed omīssa solutione Bald. necesse est dicere, qd illud qd

videt qd dato iureiur. nihil aliud queritur. nō debet intelligi ciu

liter, sed criminaliter sic, vt hic. t. Blo. vlti. aduerte qd tex. in. d. l.

ij. ob. in duobus. quātum ad principij vādīt vltima sol. gloss. quā

tū ad secūdam partē text. vādūt prima r. secūda sol. gl. Pro cla

ra intelligētia text. r. gl. videndū est, que sit pena periurātis, quā

materiam prosequitur Albe. hic post antiquos et plenius J. ad.

ro. hic Ex. r. alij. in. d. l. j. r. ibi Bal. enumerat octo penas ibidem.

Sali. ponit longā distinctionem quā formaliter recitat, Ange. de

are. in. s. itez si quis postulāte. insti. de act. ponūt cano. in. c. quere

lam. extra eo. t. vbi diuide istam materiam in duos articulos prin

cipales. Primus erit de parte periura. secundus erit quid de tes

stibus. t. Circa primum aduerte, si loquimur in eo qui blasphe

mat. puta dicit in contēptum dei vel sanctorum, r. siue verum sit

siue falsum: quando hz ex consuetudine blasphemādi. puniri dē,

pena mortis. s. j. cum si. in auf. vt nō luxu. contra nā. istam mater

iam blasphemātis plene expeditū quasi per vnam lectionē in. l.

ij. s. si. s. eo. aut loquimur in nō blasphemante. sed in iurante per

deum vel p sacras scripturas vel aliter: r. per iurāte: hoc est iurā

te falsum. qualiter puniri debeat: r. dic. qd aut per iurauit p iracu

diam, r. excusatur. d. l. j. in vlti. responso. C. eo. facit. l. qd calore. ff.

de reg. iur. r. l. j. C. si quis imperatorē maledixerit r. l. ij. C. ad. l. iul.

maie. r. generaliter, factum per calorē iracundie nō videtur puni

bile. tex. in. c. si quis iratus. h. q. ij. c. alla propositio. r. j. q. ij. Spec.

in ti. de accu. ver. qd si te vocauit. r. ibi bal. in. h. char. r. l. j. ita soleat

cōiter dici: si ego dico, qd imo is qui calore iracundie aliquid cō

misit, debet puniri. l. si nō conuict. C. de iniur. r. de hoc habes tex.

in. c. j. et ibi Panoz in scdo not. de his qui fil. occi. fateor tū, qd

mitius puniri. et ita procedat tex. in. l. j. C. si quis impera. maledi.

r. in. l. famosi. ff. ad. l. iu. male. facit. l. si adul. cū incest. s. imperator.

ff. de adul. r. tex. in. c. si quis irascitur. ij. q. ij. hinc videmus qd licet

is qui publice blasphemāt, debeat puniri iuxta. c. ij. de maledi. tū

qui calore iracundie blasphemāt, dē miti? puniri. fm. r. r. h. r. r. r.

q. v. c. quid ergo. circa finē. r. Panoz. in. c. ij. de maledi. vbi limitat

vt istud sit verum, qd calor iracundie est iustus: secus si ex cā min

sta pcessit, puta ex amissioe pecunie in ludo, aut pars per iurauit

de liber. fateri: tūc si nullius preiudicium respicit: vt quia iurauit

nūq; comedere carnes, r. postea comedit. r. tunc solum deus ha

bet vltorem. ita loquitur. d. l. j. in prin. vbi gloss. ita exemplificat et

doct. sequitur, r. glo. in. l. lucius. ff. de infamibus. quāuis Ange

in auf. scenicas. vt nō solum fidei iussores. col. v. teneat. qd etiā isto

casu debeat per iudicem extraordinarie puniri: sed precedēs opi.

est cōmunior. aut pars deliberate periurauit in preiudiciū testi.

et nunc puniri dē extra ordinem arbitrio iudicis. l. si. cum gl. ff. de

crimi. stel. r. poterit iudex. eū facere fustigari, vt hoc tex. vel facere

mitrari vel poni ad catenam. Predicta intellige quantum ad pe

nam criminalem: que autez pena imponi debeat periuro in foro

conscientie, seu in foro cōfessionis, est tex. in. c. quecūq; vj. q. i. qd

dē ieiunare per. l. dies in pane r. aqua. t. Et iuliter aut agēdo inue

nio septem alias penas: prima est, si aliquis iuret in. cōtractu, vel

in compromisso, vel in transactione, r. postea nō obseruat iuramē

tum, r. cōsequenter est periurus, cadit in penis. l. si quis maior. C.

de transac. inter quas est quod ipso iure priuatur ab omni iure r.

actioe. Scda periur? est infamis, r. de facto r. de iure. c. infames.

vj. q. j. no. Bar. r. Ang. in. l. lucius. ff. de infamibus. gl. Barto. et

doc. in. l. si quis maior. Bal. in. l. j. C. de fidei cō. li. r. in. l. j. C. de re.

cre. r. in auf. si dicat. in vlt. col. C. de testi. Ange. in. d. auf. scenicas.

col. v. t. Tertio ex hoc sequitur duplex pena. prima qd nō admittit

amplius ad aliquam dignitatem. l. quoties. C. de digni. lib. r. p.

Bal. in. l. j. C. eo. r. statim subiciam. Secunda est, qd periurus nō

cunq; sciens. vj. qd. j. c. testimonium. r. c. sicut. de testi. c. literas. de

psumptionibus. Spe. in ti. de teste. s. j. ver. itez quod est periur?

et istud procedit etiam post peractam penitentia. c. ante p. de tes

sti. glo. in. c. si de iureiur. in. vj. glo. in. l. j. s. iul. ff. de testi. l. contra

rium videatur innuere Bar. in. l. imperialis. in prin. per illū tex.

C. de secun. nupt. Item istud procedit etiam, si periurus, nūdum

sit per iuriam p demnatus fm Bal. in. l. si vteris. C. de fide instru

Quantō periurus repellitur ab agendo? glo. est in. d. c. paruli.

Spec. in

1 **Q**ue sit
pena piurā
tis. adde gl.
h. in. c. quan
to. s. iureiur.
glo. summe.
ff. q. j.

2 **P**eriur?
est infamis.
Adde gl. in
xbo perius
riū. in. c. ves
nerabilē. de
elec. gl. i. c. si
q; cōiunct?
xij. q. v. dos
cto. in. cle. j.
de iureiurā.

3 **A**d ali
quā dignita
tem. Adde
Bal. in. l. j. i
ij. col. i. C. de
dere. cre.

4 **A**d aliquod
testimonij.
Adde. l. lu
cius. ff. de in
fa. r. in. l. qui
cū vno. ff. de
re mili.

5 **R**epellit
ab agendo.
Adde gl. r
doc. i. c. vile
cti. de excep.
gl. pe. in. c. j.
de purg. ca.
Spec. in ti. s
except. in. s.
dicto. vers.
q. r. r. seq.

Si quis iurauerit. B. d. qui iurādo p primā

capem deierat, fustibz ca

figatur. In tex. ibi sentuz principis. vltra expositionem gl. r. ples

mus Alb. r. Alex. hic. r. Ex. in. l. j. C. eo. tu declara vt per Augu

Spec. in ti. de actore. s. j. ver. item qd est per iur. qd tamen sane intellige z limita vt per gl. z doc. in c. dilecti. de foro cōpe. d. Ant. de but. in c. intelleximus. in fi. de iud. imo fortius. excepto per iur. rj. est exceptio litis finite. que impedit litis ingressus vt dictū est not. d. An. in c. dilecti. in. ij. colū. de exceptio Quinto z hoc not. a quando per iur. perdit beneficia^a omnium legum canonum et statutorum. quibus cauetur qd credi debeat iuramento alicuius. text. est de hoc no. in d. c. paruli. vj. q. j. per quē text. ita determinat Lud. ro. in cōmento. l. admonendi. in. vj. z. xvj. col. j. eo. z idē Ro. in l. ij. in prin. in. x. col. ff. qui satis. cog. Bal. in auf. ei qui. C. de bo. auf. iud. pos. facit. c. cū in eccl. de maio. z obe. c. clericos. de vita z hone. cle. Banor. in c. qōm. de app. Hic sit iuramentum oneris vt in locis preallegatis. Sexto clericus bñficiatus propter per iur. ruz remouetur a beneficio^b. c. ij. z ibi doc. de rescrip. z dicit Bal. qd istud clarius alibi nō habetur. sed est similis tex. in c. cum quidam. et in c. querelam. de iureiur. vbi dicitur idē esse in episcopo. qui propter per iur. priuari d. episcopatu. no. gl. in c. fi. eo. ti. in. vj. Bal. in l. ij. C. eo. ti. et dicit Bal. in d. c. cū. quidā. per illū tex. qd doctor ppter per iur. pōt deponi a doctoratu: tñ per acta pēnitentia posset episcopus cū eo dispēsare: vt ibi per euz. Septima pena est. qz collatio beneficii^c ecclesiastici facta p iuro. est ipso iure nulla. fm Fed. de senis. in consil. l. incip. an collatio. allegantem hostiensē in c. cum inter. de excels. prel. sequitur Abb. Banor. in d. c. querelam. z in c. cum nostris. de concess. preben. z in c. cū in cunctis. s. in pe. col. de elec. z in c. j. in vlti. col. de re iudi. z in c. fi. in vlt. col. de presump. z in c. graue. in. ij. col. de preben. l. z contrarium qd imo collatio bñficii facta per iuro mero iure valeat. testēt audacter. d. Car. flo. in c. querelam. z Joā. de imo. in c. auditis. ad fi. de elec. z contrarium allegatur tenere Anno. in d. c. cum nostris. de concess. preben. Qualiter autē debeat formari libellus quando criminaliter agitur contra per iur. vt extraordinarie puniatur. ponit Bal. in l. si cum patruo. ad fi. C. commu. vtriusq. iudi. vbi tenet. in libello debere concludi. qd deierant non in preiudicium anime: qz solum deum haberet vltorem. d. l. ij. sed quod deierant in preiudicium tertij: quo casu habet vltorez. tam iudicem ecclesiasticum quā secularem. l. pe. de foro. comp. Alibi dicit Bal. in l. j. C. de summa trini. quod non pcedit libellus super per iuro. in quo simpliciter narretur quod piurauit. nisi adiciatur dolum in me committendo. qd vltimum reprobat Lud. ro. hic in vlt. col. qz sufficit libellum presumptiue concludere. l. omnes. s. l. z cius. vbi gl. z Bar. ff. de his que in frau. cre. Tu dic. quod veritas pendet. an per iur. requirat dolum. an sufficiat culpa: quem passum examinabo. in l. qui per salutem. in prin. vbi Pau. de ca. z Alex. ponūt. j. e. z per hoc est expeditus primus articulus prin. 4 Non omitto tamen vnum. qd quotiescū. p aliquis indebite et violenter detineretur. z esset periculum vite. si iurauerit se reditū vt relaxetur et nō redit nō est per iur. gl. est in cle. pastoralis in sbo per violentiam. de re iudi. quāuis Bar. in l. relegati. in prin. per illū tex. ff. de penis. determinet. qd si aliquis est in carceribus pro delicto. z aufugiat. qd peccat mortaliter. Secundus articulus est. qualiter puniri debeat testis per iur. qui falsum testimonium phibuit. de quo concludit. qd si falsum deposuit in causa publici z capitalis iudicii. puniendus est similitudine supplij. hoc est pena illa qua puniretur principalis si esset verū. tex. est not. in l. j. s. j. in verbo ad obligationem innocentium. ff. ad l. cor. de fal. Bal. z Sal. in l. ij. C. de re. cre. z illum tex. pro singulari alle. Bal. in c. j. s. amu. in fi. de pace iur. fir. quod testis falsus in causa homicidij. puniri debet vt homicida: z idē Bal. in c. j. in prin. de pace tenenda. aut vero testis fuit per iur. in alijs casibus: z tūc puniri debet. l. come. de falsis. que est deportatio cum publicatio ne bonorum. tex. est in l. j. in prin. ff. ad l. cor. de fal. Bal. z Sal. in d. l. ij. C. eo. Ange. de are. in. s. item si quis postulante. in fi. de act. Bal. in l. presoy. ij. C. de epis. z cle. Ang. in rep. l. j. C. de flica. z vide gl. in c. querelā. in verbo piurij irretiti. de iureiur. z tex. pncipale in c. j. et ibi glo. j. z ij. de crimine falsi. vbi cano. plenius tradunt. z ibi glo. no. extendit. vt dicta pena locus habeat etiā si testimonij falsarij non habuit effectū. Intellige predicta procedere quo ad penā criminale imponendam testi per iuro seu falsario: civiliter autem pōt conueniri ad satisfactionem dām. argu. l. q. noie. ff. de fal. scōm. cano. presertim Banor. z Jo. de ana. in d. c. j. de cri. fal. 6 Alitimo in quāntū tex. hic dicit. qd quādo quis fustibus ceditur debet ei dici. noli amplius iurare. dicit Ang. hic esse tex. meliorē de iure. quod falsarij debet iurari. z ita seruati: tamen hic text. venit aliquantū a remotis.

Quoties.

Iuramentum de veritate nō remittitur parenti vel patrono. h. d. secus est in iuramento calumnie: vt in glo. et ratio est scōm Lud. qz cum pater z patronus debeāt videri sancta z honesta psona filio z liberto. l. honori. ff. de obseq. lib. in eis non presumitur calumnia. l. si patronus. in. fi. j. eodē. secus est quādo

agitur de veritate. iuxta illud prouerbiū amicus plator: amicus sodrates: magis amica veritas: limita hanc. l. p. l. si patronus. vbi statim dicam. j. eo. 1 Huic legi an possit renuntiari. 2 In iuramento prefato per notarium ad domum egregie persone pars debet esse presens. 3 Missio notarij. sit communibus expensis. 4 Ita in commissione consilij sapientis. 5 Dictio oportet. importat necessitatem. 6 Quid in verbo potest. 7 In criminalibus egregie persone cogunt venire ad iudicem. 8 Quid si in civili pōt sine verecundia venire. 9 Mulier an possit pro debito capi. 10 Ista lex in quibus doctoribus habeat locum. 11 Quid in licentato.

Ad egregias.

Egregie persone^a vel morbo impedit. coram iudice ad iurandum psonaliter venire nō cogunt. h. d. 2 cor dat tex. in c. si qui testium. de testi. z ibi glo. fi. videtur restringere hos tex. quando sine verecundia comparere nō poterant. pro qua gl. est bonus tex. in l. in ea. causa sunt. ff. ex qui cau. maior. z huic legi nō posset renuntiari cū. ratione publice honestatis. et sic fanore publico sit inducta fm Ly. in l. nec honore. C. de epis. z cle. sequunt Albe. z idē Alex. hic z in l. alia. s. elegāter. in. j. col. in fi. ff. sol. mat. quāuis Lud. ro. hic reprobat z dicat esse contra tex. in c. j. in prin. de iudi. in. vj. in verbo inuitas. a contrario sensu: secus ergo si volentes. vide Lud. ro. in singul. suo. clxi. inci. tu audiuit. l. ad egregias. vbi dicit pro dicto Ly. esse cassū singul. in d. c. ij. de iudi. lib. vj. Aduerte tamē in isto puucto ad alia. z primo qd tex. in d. c. ij. in ver. ceterum. videtur probare dictum Ly. in verbis illis etiam si earundem acceperit consensus: et ita per illū tex. videt dicere Lud. ro. in sing. clxi. inci. tu audiuit. l. ad egregias. Secūdo aduerte qz glo. in l. inuiti. in gl. mag. in. fi. ff. de testi. videtur multum facere pro dicto Lud. ro. hic inquātūz vult qz persone enumerate in illo tex. inter quas sunt milites. qui sunt egregie psonae possunt renūtiare privilegio de quo ibi: Tercio cōsydera si pro cōcordia posset dici. qd aut querimus an persona egregia possit sponte venire ad iudicium. z sic renūtiare privilegio huius. l. z teneo qd sic. z ita intelligo tex. in d. c. ij. in verbo inuitas. aut querimus an possit renūtiare privilegio istius. l. generaliter. vt in futurum possit cogi inuitus ad veniendum. et teneo qd non. z ita procedat qd dicit in d. ver. ceteruz. in illis verbis etiam si earundez z Confirmo istud per simile: nā videmus qd iuri reuerentiali non pōt renuntiari expresse. l. fin. C. de bo. lib. traditur in l. alia. s. elegāter. ff. sol. ma. etiam cum iuramento. qz esset cōtra bonos mores. vt ibi solet dici: et tñ tacite sic probat in l. qd nomine. z ibi Raph. no. ff. de cōdi. inde. de quo ibi dicam alia qua que hic omitto. Adde etiā qd qñ iudex mittit notarium ad domū egregie persone. recipiendo iuramentum. d. altera pars esse presens. nisi sit mulier vt p Bar. z Adoder. hic. l. Lud. ro. dicat de muliere in cōtrariū esse tex. in l. ij. in. s. finant vel dignitas. C. de iura. calij. z si dicat qd ille tex. loquitur in iuramento honestatis non in iuramento veritatis: respondet. qd eadē est ratio vtroz biqz. s. honestatis: sed nō aduertit qz corrigitur per aut. principales. sequentem. l. Lud. ro. dicat pro cōcordia posse dici. qz aut talis mulier est in omnia: ita qd propter ordinem regule. non d. iri ad eas. nisi ex summa necessitate: z tunc pars non d. esse presens sed in alia muliere secus. Banor. etia in d. c. si qui testium. reprobat: qz quemadmodum iudex mittit notariū ad mulierē: ita pars aduersa d. posse esse presens: sed nō aduertit qd missio notarij sit ex necessitate. cum alias iurare non posset. que necessitas non militat in presentia aduersarij. Itē adde qd missio notarij d. fieri communibus expēsis. fm do. Alex. post Buid. per eū relatiū: idē tenet Spec. z Jo. an. in ti. de iura. cal. s. restat. in ver. pe. Semi. in c. presentium. in. vij. col. de testi. in. vj. sicut qñ causa committitur consilio sapientis. d. mitti. communibus expensis fm s. pe. in ti. de assessore. s. salariū. ver. quid ergo si alter litigatorum. Bar. in l. si postulauerit. in prin. ff. de adul. secus qñ pars esset absens. tūc suis tantum expensis mitti d. fm glo. z Bar. in l. ij. s. fi. ff. ex qui cau. in pos. eat. Sed tu caue. qz privilegia debent esse inducta sine preiudicio tertij. l. impuberi. ff. de adm. tut. l. cum filius. ff. de testa. mili. facit. l. nec auus. C. de emā. lib. Brez caue qz tex. in l. generaliter. s. habēs de presentibus. C. eo. istud limitat arbitrio iudicis. z ita tenent Alb. z Lud. roma. hic. limita istā. l. procedere ex gratia z curialitate. non autem qz iudex ex necessitate mittere teneatur fm Hosti Jo. an. do. Anto. Abb. z Imo. in c. significauit. in. gl. ij. de offi. ordi. mouetur per tex. in ratione sui. in l. ij. s. si preses. ff. quis ord. in bo. pos. ser. facit tex. in ratione sui in l. iube mus. s. si. allegata in gl. sed tene contrarium per istum tex. in ver. oportet^s quod regulariter necessitatem importat. vt notat in l. j.

a Perdit bñficia. Ad de gl. pe. i. fi. in. c. fi. de iur. repat.

b Remouetur a beneficio. adde. c. tua. de iure iur. s. eli. c. pte rea. i. vj. col. de spon.

c Collatio bñficij. Ad de Anno. in c. pstitutus. el. ij. de app. do. de roia. decisione. v. inci. de i. re pat. i. noui.

d Egregie psonae. adde que dicant egregie psonae. vbi Spe. ti. de teste. in s. sequit. v. quid de pre sbytero.

e Cōsibus expēsis. Ad de Bar. z doc. i. l. ij. s. fi. ff. ex qui cau. in poss. ea. Bar. i. l. postulante z in. fin. adu. p. de anc. in. c. ij. de iur. diu. vj.

f Cōmittitur consilio sapientis. ad de Bal. in l. ij. C. adu. Jo. de imo. i. cie. j. circa fi. de etate z quali.

g Oportet. Adde gl. in verbo oportet in. c. ij. de lit. pteff. h. vj. glo. i. c. cū ab vno. d. iudi. lib. vj. Bar. z bal. i. l. ij. ff. de iur. sti. et in bal. in. j. cōsti. C. archi. c. nō oportet. in. q. ix.

Testis qui falsū dixit q pena punitur

In prin. ff. de iust. z iur. ita tenent Panor. z do. Fran. de are. in. d. c. si q. testiu. facit bonus tex. in. c. q. xiiij. q. ij. sequit Alexan. hic. z est de mēte Ymo. in. l. cum ab initio. ff. quemadmodum testa. ape. Sal. in. aut. sed iudex. C. de epis. z cle. ¶ Aduerte tñ, qz ad istū tex. in verbo, oportet, posset rñderi, qd verbum necessitatiū etiā si illi adijciat dictio precisa oio, tñ importat ratione subiecte pers. sone solum honestatem z non necessitatem. tex. est solennis in. c. j. iuncta glo. si. in verbo omnino. de des. pōsa. impu. quē ad hoc nō. ibi Panor. ¶ Inc videmus qd verbū oportet, exponit pro decet. l. j. in prin. cum gl. ff. de iusti. z iur. tamē aduerte, qz pro illa parte qd imo iudex teneat in ista materia ex necessitate, facit tex. in. d. aut. sed iudex. iuncta illa regulā qd etiā verbū pōt qd est voluntariū: tamen qñ est directum ad iudicem importat necessitatem, ita pro bat tex. in. l. j. iuncta. gl. in verbo potest. ff. de iurisd. oim iudic. et ibi Ange. z Rapha. ex illo tex. colligunt istam regulā. ¶ Scōo limita istam. l. non habere locum in causis criminalibus in quibus egre gie persone coguntur venire ad iudicem, vt est glos. no. in. c. j. de testi. cogendis. z. iij. q. ij. c. testes. ita limitat geminianus. in. c. pres. sentiū. de testi. lib. vi. Rō. cōfi. ccccj. z ratio est, qz in causis crimina libus examinatio nō posset committi notario: sed requirit qd ipse iudex examinet, vt est glo. not. in. c. constitutus. in glos. pe. de fides ius. z gl. in. c. l3 mulieres. de iudi. in. vi. Jo. an. z Ant. de but. in. d. c. significauit, de offi. ord. no. in. c. cum causam de testi. z in. l. iij. s. diuus. ff. eod. certe equius est egregiā personam potius venire ad iudicem, quam ecōtra: secus ergo esset, qñ ratioe importantie ven ire non possent. ad hanc limitationē vide Panor. z Moder. in d. c. si qui testiū. ¶ Tercio istam. l. dum loquitur in egregia psona limitat glo. in. d. c. si qui testiū. in glo. si. iuncto tex. vt procedat. qñ egregia persona non potest propter verecundiam venire ad iudi cium, al's cogeret egregia persona venire ad iudiciū: ad idē videt glo. in. l. inuiti. in glos. magna. ff. de testi. facit test. in. l. in ea. in fin. ff. ex qui. cau. maio. per quē tex. vide qd dicit Bart. in. l. pecunie. in fi. ff. de adimē. leg. z in. l. fideius. in fi. ff. de fideius. ista limitatio mihi non placet, qz istud priuilegiū nō cōcedit egregie persōne pro pter paupertatez aut propter verecūdiam, imo propter excellen tiam personarum z earū dignitatem. ¶ Benul. pōdera text. in. l. b. valitudine: qd propter infirmitatē nō cogitur quis venire ad iu diciū: facit tex. in. d. c. si qui testiū. z in. d. l. inuiti. intellige quando esset grauis infirmitas: nam propter leuez infirmitatē nō proces deret ista lex. facit. l. quesitum. ff. de re iudi. ¶ Ultimo pondera text. in verbo iusiurandū quod iuriscons. indefinite dicit iusiurandum q: per hoc videt dicere, qd iste tex. possit verificari i quolibet iuras mēto. facit tex. in. aut. sed iudex. allegata in glos. ¶ Ist. diuidi tur in quatuor partes prout quadrupliciter exemplificat text. ses cunda ibi: ides de domina. tertia ibi: idem de senibus. quarta ibi: idem de legum docto. ¶ In prima parte ibi, vt ad episcopos. exten det ad presbyteros z diaconos fm Spe. in tit. de teste. s. sequitur. ¶ Verū. quid de presbytero. ¶ In gl. ibi: idē de domina. ¶ Adde quod illa lex prima allegata in glo. nihil dicit de iuramento se solum dicit qd mulier mater fa. pro causa priuata veletiam publica non pōt personaliter capi, vt ibi z aut. sed nouo iure. que generaliter loquitur in qualibet muliere. C. de custo. reo. not. Bar. z Ang. in l. nemo carcerem. C. de exac. trib. lib. x. Bar. in. l. sacrilegi. ff. ad. l. iul. pecula. Bald. z Sal. in. l. j. C. qui bo. cede. pos. Panor. in. c. ad petitionem. de accusa. quod intellige, nisi mulier renuntiasset in assumptione tutele omni legum auxilio fm Bar. in. aut. matri z auie. in. s. col. C. quando mul. tute. offi. fungi potest. z in. l. si sub cō di. ff. de testi. tute. ¶ Scōo limita nisi esset meretrix fm Sal. in. l. con senta. in. l. f. col. C. qñ z qñ iudex. qd vltimum limita singulari ter nisi esset meretrix in matrimonio copulata. per text. not. in. l. si yxor. in prin. in vers. quaecunqz matrimonii. ff. de adul. Jo. an. in addi. Spe. in tit. de iniurijs z dam. da. sup. rub. ¶ Tud. ro. in. l. si vero. s. de viro. in. iij. fal. ff. so. ma. do. Alex. in. l. plerij. ff. de in ius vocan. Et hoc modo pōt decidi illud de quo dubitauit Bart. in l. qui adul. C. de adul. ¶ Tū. e. gl. ibi: idē de senibus. adde meliorē tex. in. l. semper. in prin. ff. de iure immunitatis. z quomodo intel ligantur senes in hac materia declarat do. Anto. de but. in. c. qm frequenter. in prin. vt lite non contest. vbi dicit qd intelligitur de his qui excesserunt. lxxij. annum, tamen istud de senibus non ser uatur de consuetudine fm Ange. hic. ¶ In ea. glos. tibi idem de legum docto. ribus. intellige actu legentibus tantum fm Bar. in d. l. medicos. quāuis. do. Fran. de are. istud reprobet in confi. xciij. incip. respondendo breuiter ¶ Aduerte etiā qz Ray. hic subdebat illud procedere tantū in docto. ribus iuris ciuiliis nō cano. sed Alib. hic z melius tenet contrarium qd istud generaliter procedat in omnibus docto. ribus ¶ Adde quod istud etiam procedit in aduoca tis reipublice vel fisci, fm Bar. in. l. j. C. de aduo. diuer. iudi. ¶ Idē procedit in auditoribus sacri palatii rome, ita extendūt domini de rota in conclusione. xcvij. qz sunt doctores, etiam excellentissi mi, z hodie nō possunt inter docto. sacri palatii assumi aliqui: nisi

Egregie
persone co
gūt venire.
Adde doc.
i. c. cā cās. de
testa. doc. in
c. rom. in. g.
phentes. de
fo. cōpe. lib.
vj. do. i. aq.
ap̄s eloquē
tissimū. C. d
fide instru.

b In audis
conb⁹ sacri
palatij. Ad
de Ro. deci
lxxxij. nos
uultimis.

Licentia
tus habet p
doct. Adde
Feli. in. c. eā
fe. in. i. colū.
De rescrip.

sint doc. z iterū examinent fm Bal.in.c.scrip̃tū.in vlt.co.de elec.
 ¶ Al duerte etiā,qz possēt dubitari,nunquid priuilegium istius le-
 gis habeat locū in licētiatoz:z prima facie dicere q sic:qz vbiqz
 agitur de fauore z nō sumus in materia penali,licētiatus habet
 pro doctore. probat in l.pe. ff. de test. null. quē tex. ita determinat
 Bal.in.l.j.in pe.col. ff. sol. mat. ff. de anc. z Remini.in proemo
 ferti.in.ij.col. Bal.in aut. habita in.vj.col. C.ne filius p patre.de
 qua tñ vide etiā per Bart.in.d.l.pe. z in l.athlete.in prin.per illū
 tex.in verbo coronari. ff. de excu. tut. z in c. cum quidā. in fi. de re
 nun. ¶ In gl. ibi z familia eorū, illud nō seruat de cōsuetudine fm
 Ang. z Alex. hic. ¶ An autē priuilegia extēdant ad famulos. po-
 nūt doc. maxime Bal.in.l.j. C. de epi. z cle. ¶ Et in verbo domū.
 diuidit in duas partes. primo infert ex tex. z sedtit, q8 iuramētū
 veritatis nō possit per procuratorē prestari, facit. l. generaliter. §.
 his de presentibus. C. eo. q8 limita vt per Bart.in.l. q bona. §. qui
 alieno. in. iij. q. ff. de dā. infect. z Elbe. hic. ¶ In sc̃sa ibi. sed huic. l.
 est q glo. oppo. z nō soluit, solue q8 tex. hic nō dicit, q8 ipse iudex
 vadat: hoc enim esset inconueniens vt in contrario.

¶ Actio furti inter virū & xro. nō habet locū, sed reruz amota-
rum: & an infamet vel oriatur actio iniuriarum.

2 Super libello inepto nil potest fieri, & illa exceptio semper potest
opponi ibi.

3 Exceptio per quam dicitur sententia nulla, an possit post illam
opponi.

4 Quando quis habet exceptionē impeditiua litis ingressum, non tenetur iurare.

S patronus. Non cogitur quis iurare super actione que contra eum proponi non potest. h. d. primo. z patrono remittitur iuramentum calumnie. hoc secundo. t. Nam ille qui defert iuramentum, cogitur primo iurare, qd non defert animo calumniandi. l. iusiurandum. et ad pecunias. s. qui iusiurandum. j. eo. Et premitte, qd actio furti, qz turpis non competit inter virum z vxorem, sed eius loco competit actio rerum amotarum. l. i. ff. re. amo. qz licet infamet de facto vt hic in gl. tamen non infamat de iur. fm glo. in l. ij. C. re. amota. speciale tamen est quando patronus accipit libertam in vxore. isto casu non competit etia3 actio reru amo. qz ipsa liberta sic censetur accepisse munus inestimabile a patrono. nunquid actio iuluriaruz constante matrimonio intentari possit per maritum contra vxores vel contra. vide retur dicendum qd non ex predictis: z ita tenet Vudo. roma. in l. diuoz. s. si fundum. ff. solu. matr. veritas est in contrariis, prout singulariter tenet Bart. in d. l. diuoz. s. si vir in fundo. z ibi inultu commendat, d. Alex. dicens. se de facto ita padue cōsuluiffe, licet tunc non fuisset de Bar. ibi recordatus. ¶ Ho. ex hoc fm Vudo. roma. qd si patronus capiat libertam in vxorem non per hoc desinit esse liberta. Tu dic hoc esse ppter. l. homo liber. ff. de statu. homi. vide tamen nouam decisionem impe. in l. fin. C. commu. de manu. ¶ t. Nota scdo in versi. nō compellitur fm Moder. super libello ineptoratione actionis propofite non competente. nullus actus decisiuus fieri potest, vnde arguendo a iuramēto ad sententiam. l. ij. s. eo. hic videtur probari fm Moder. qd sententia lata super inepto libello, est ipso iure nulla. Tu dic hoc esse verum in se prout dixi multa allegando in l. vinum. s. titu. j. tamen iste tex. nihil probat, qz dicit non cōpelli iurare: tamen si iuraretur, an sit ipso iure nullu vel ne, text. vltra non procedit. Et per hec puto nō probari ex hoc tex. illud quod no. Bal. Ange. Vudo. z Alex. hic quod exceptio ineptitudinis libelli, possit quādocunq3 etiā post sententiam opponi: tamen veruz est in se, vt est bonus tex. in c. cū dilecti. de empt. z vendi. z ibi Bmo. in. ij. colum. ad hoc not. illum text. post Pet. de ancha. qui dicit se sepius audiuiffe Bald. allegantem illam decretalem ad hoc. z Pet. de ancha. z Bmo. in cle. constitu. de elec. l. y. z Bal. in l. licet. C. de procur. Ange. in l. licet. ff. de offi. assel. facit tex. in l. liberozum. s. qd si libelli. ff. de accusa. facit doctrina Bart. z docto. in l. ij. C. de iuris et facti ignor. vcz t. quod ois exceptio per quam dicitur sententia nulla, potest post illā opponi. ¶ Limita quando libellus est ineptus, ratione actionis intentate, secus si esset ineptus ex persona libellantis, text. est not. in l. posth. s. si quis ex his. s. de inoffi. test. de cuius intellectu vltra docto. ibi. z V. ro. hic. vide Bal. in l. si. ad si. C. de fideicō. lib. ¶ Secundo limita nisi libellus possit aliquo modo saluari. etiā impropriando vocabula, per ea que plene recollegi circa saluandos libellos in l. sed si pos. s. item si iurauero. s. eo. ¶ Tertio limita in causis in quibus libellus de necessitate requiritur. alias vbi nō requiritur libellus, eius ineptitudo non vitiat. gloss. est in l. vii. num. in gl. magna ad fin. vbi dixi. s. tit. j. ¶ Quarto limita nisi probationes apte conualidarent libellum ineptum, vt per Bald. et Vudo. hic, de quo vide cano. maxime Anto. de butr. z Banoz. in c. causam. primo. de testi. Spec. in. ti. de act. z peti. s. sequitur. r. r. hic quoq3 nō est pretermittendum, z s. qd si preponit. z ibi. Poa. and. in add.

and. in addi. z in ti. de resti. spo. s. s. ver. sed pone egi. z in ti. de sen-
tentia. s. qualiter. vers. quid filis. Bald. in. l. ij. in. ij. colum. C. de
fruc. z litis expen. Lud. z Moder. in. l. non solui. s. sed vt probari.
ff. de ope. noui. num. Quinto limita. nisi sit ineptitudo que purges-
tur per litis contest. vt probatur in. l. nuda. z ibi Bal. ad hoc no.
illum tex. C. de contrahen. z commit. stipu. Sexto limita. quando
sententia fuisset lata virtute confessionis partis. quia ex quocumq;
inordinato processu potest ferri sententia valida. iuxta doctrinaz
Barto. in. l. si confessus. ff. de custo. reo. cum. concor. de quibz hic
4 per Lud. roma. + Ultimo no. ex eodem tex. fm Pau. de cast. et
Alexan. hic regulam. qd vbiq; quis habet exceptionez impe-
dituam litis ingressu. non cogitur iurare: et ratio est. quia cum
iuramentum habeat vim litis contest. z vidistis in. l. nā z postea.
s. si is qui temporalis. s. eodē. si exceptio impedit litis ingressum:
ergo non cogitur iurare. allegant etiam. l. in contractibus. s. illo.
C. de nō nu. pecu. sed melius facit tex. in. l. tutor. s. si. z ibi Bald. z
Moder. ad hoc not. j. e. sicut nec cogitur compromittere quāvis
statutum arctet ad compromissum fm Bald. in. l. si iudex. in. ff.
de his qui sunt sui vel alie. iur. Bal. Sal. z Fulg. in. l. si fratris. q.
illum tex. C. de transac. z ibi Alexā. exclamat dicens. qd de facto
habuit et obtinuit: z Lud. roma. in repe. rub. ff. de arbi. in. xvij.
colum. Ultimo no. quod lz patrono non remittatur iuramentuz
veritatis. l. quoties. s. eo. tamen bene remittitur iuramentuz ca-
lumnie. z propterea examināt hic Suil. Albe. z Alexā. an sicut
patrono z patri remittitur iuramentum calumnie: ita econtra si
lio z liberto. de quo per Bar. z ibi dicam in. l. iusiurā. z ad pecu-
nias. s. iusiuran. j. eo.

- 1 An valeat conuentio qd de dānis z interesse stetur iuramē-
to partis: z an possit iudex taxare si excedit. nu. s.
- 2 An partes possint cōuenire qd stetur priuate scripture vnus vel
dicto vnus. nu. 3. z. 4.
- 4 Papa et imperator non possunt statuere. qd stetur dicto vnus.
in preiudicium alterius.
- 7 An iuramentum promissorium de futuro. sit modus inducende
obligationis: z quid de iure canon. nu. 8. 9.

Iusiurandum

Quod ex conuentione. Istud principium legi-
tur altero de duobus modis. vno modo fm glof. pri-
mam Barto. et communiter doct. quod hic ponatur
limitatio ad regulam. l. iusiuranduz z ad pecunias. s. ait pretor.
et. l. manifeste turpitudinis. j. eo. quod ille cui defertur iuramen-
tum. tenetur alteruz de tribus facere: aut iurare: aut referre iura-
mentum: aut soluere: illa regula non procedit in iuramento vol-
untario. quod extra iudicium defertur. in quo non tenetur quis
referre iuramentuz si nolit ipse iurare: iste intellectus in se est bo-
nus. prout tenet etiam Barto. in. d. l. manifeste. j. eodem. sed non
bene congruit literis: ibi referre non potest. Secundo modo legis-
tur z not. fm Sal. z ante eum Bart. fili. z Albe. hic. quod quā-
do conuentuz est qd vna pars debeat iurare. si illa nolit postea iu-
rare: sed velit referre alteri parti. quod non possit: ratio. quia iu-
ramentum qd a princip. fuit voluntarium. postea effectum est ne-
cessarium: nam que a principio sunt voluntatis. postea rediguntur
ad necessitatem. l. in comodato. s. sicut. ff. commo. et. l. sicut.
C. de act. et oblg. Item a forma conuentionis non est recedendū:
l. s. si cōuenierit. ff. de po. z tu pondera qd istum intellectum senser-
unt Suil. z Barto. hic. inducendo ad questionem quam statim
referam. Nam fm primum intellectum iste tex. nihil faceret. An
ducitur ergo ista. l. per Suil. z antiquos z Bar. hic: an si in in-
strumento conuentum sit. quod de dānis et interesse stetur soli
iuramento partis. an talis conuentio valeat. Dy. in. l. ij. ff. de pre-
sto. stipu. tenet istam conuentionem valere. principaliter per istuz
tex. dubium vero facit. quod nō: quia inuitaret ad periurandum.
et sic ad delinquendū. contra. l. cōuenire. ff. de pac. dota. z ita per
hanc rationem tenet Specu. in titu. de proba. s. videndum. vers.
quid si ibi dicitur. z Ly. in. l. si quis in conscribendo. C. de episco.
et cleri. non obstat tex. hic. quia respondet z bene: qd super debito
iam contracto bene potest deferri iuramentum: sed super debito
contrahendo in futurum nō. ratione predicta. pro ista opi. Pau.
de cast. in. l. videamus. s. deferre. j. tit. j. ponderat ibi esse tex. dum
dicit. quod iudex debet deferre: ergo in eo quod ad iudicem spes-
ctat. partes conuenire non possunt. sed ille tex. nihil facit quia
loquitur in iuramento extraiudiciali. Cōclude veram z commu-
nem sententiam esse. qd talis conuentio valeat. quā tenet Bar. z
communiter doct. hic. z dicit Albe. hic. quod ista est communis
opin. z ita seruatur. eam tenent Dy. z plenius Bart. z Mod. in
l. si. ff. de preto. stipu. z Barto. in consi. incip. quidam habens bo-
na cōmunia. Bal. in. c. tuis. de testi. in. l. j. C. de sen. que p eo quod
inter. et. l. iubemus. C. de iudi. jmo. in. l. custo. ff. de pu. iudi. Joā.
de ana. in consi. xxi. incip. presupposito quod pena. in vlti. colū.
Rec ob. qd dat materia deierandi. quia poterit peti reductio ad

arbitrium boni viri. fm Barto. et docto. in locis preallega. quia
iuramentum habet in se tacitam conditionem si eque iuratus sit
l. si libertus iurauerit. ff. de bo. liber. jmo tenet Ray. in. d. l. si quis
in conscribendo. qd si actor excederet modum in iurando. posset
iudex adhuc postea taxare: sequitur z reputat equissimuz Alex.
in consi. clxxv. incipit. viso et opportune discussio processu. in pe-
nul. colum. in lib. ij. Aduerte tamen. quia licet ista sit communis
opinior tamen in puncto iuris potest teneri contrarium. quod
ista conuentio nihil valeat et vltra Specu. z Ly. ita tenet Barto.
met. in consi. qd incipit britonenfis quidam. ita etiam tenet Sal.
hic: z reperio qd ita consuluit. d. Signo. de homo. in cōsil. xij. qd
incip. factū sic se habet. quidam fecit testamentum. in secundo du-
bio. z in consi. xxxv. qd incipit cum in instru. debiti. non reperio
tamen qd adducant aliquid qd vigeat. nisi qd inuitaret ad delin-
quendum. vltra tradita per scribentes moueor pro ista parte: nā
2 videmus qd partes non possunt expresso consensu conuenire vt
stetur priuate scripture vnus fm Innocen. in. c. cum. j. B. tabellio.
post medium de fide instrumen. quasi ista conuentio esset con-
tra ius diuinum. gentium. z omnes rationes: ergo multominus
debet valere conuentio de stando simplici dicto vnus: z illam de-
cisionem Inno. sequitur Lud. roma. in. l. admo. in. xix. col. j. eo.
z in. l. nuda ratio. in pe. col. ff. de do. z in consi. ccij. quod incipit
pro discutienda veritate thema. z in consi. seq. quod incipit in p-
posito puncto breuiter dicendum. Bal. in. l. impera. in vlti. colū.
ff. de statu ho. quicquid teneat idem Bald. in. l. de quibus. in pe-
3 nul. col. ff. de legi. + Secundo z fortius pro ista parte moueor: nā
non valet pactum factum inter partes. de stando dicto vnus te-
stis. quia forma probandi requirit saltem numerum duorum tes-
tiuz. l. vbi numerus. ff. de testi. ergo illud quod est de forma nō po-
test pacto partium immutari. ita tradit Enge. in. l. pactum inter
heredem. in vlti. col. ff. de pac. ergo multominus debet posse par-
tes conuenire. quod stetur simplici dicto partis. quia sic esset iudex
4 in causa propria. + Tertio pro ista parte moueor: nā papa et im-
a perator nō possent statuere. qd plene credat dicto vnus. in pre-
iudiciū alterius. quia esset statuere cōtra ius diuinum fm quod
requiruntur duo testes. c. in omni. de testi. sed papa z imperator
non possunt statuere contra ius diuinum. c. indicas hermanum.
ij. q. ix. gl. et doct. in. l. fin. C. si cōtra ius vel utilitatem publicam.
ita firmat Abb. in. c. cum a nobis. et in. c. nuper. de test. et in. c. si
cut. de proba. si ergo papa et imperator non possunt id statuere.
ergo nec etiam poterit fieri pacto contrahentium. quia de statu-
to ad pactum negatiue validum est argu. vt notatur in rubi. C.
b de decre. decur. lib. x. et in. l. non impossibile. ff. de pact. z in. l. si. C.
5 de fideiuz. z Bart. in. l. alia. s. eleganter. ff. solu. matri. + Non obst.
qd dicit docto. respondendo. qd si pars iurauerit enormiter po-
test peti reductio ad arbitrium boni viri: qd dico. quod ex quo cō-
uentum est de stando dicto alicuius cum iuramento. et ille iuras-
uit nihil vltra queri: quia sic posset detegi periurium. l. nou erit. s.
dato. s. eodem. l. qui sub condi. in princ. ff. de condi. institu. et ideo
dico. quod iura allegata per Barto. non probant: quia procedes-
rent etiam quando fuisset facta conuentio de stando simplici dis-
cto. secus quando fuit conuentum de stando iuramento alicuius
quia nihil vltra queri potest. vt dixi. Pro communi tamen opin.
aduerte ad aliqua. z primo qd pro illa facit tex. in. l. fin. C. de fideiuz
commis. vbi v3 conuentio partium de stando iuramento heredis
circa legatum. z tamen isto modo constituitur heres iudex et tes-
tis in causa propria. vt etiā ibi dicit text. Secundo aduerte. quia
tenendo communem potest responderi ad tria mea motiua. et ad
primum: scz ad dictum Innocen. in illo. c. cū. B. tabellio. respon-
deo. qd dato qd dictum Inno. sit verum. tamē alia ratio vigeat ibi.
alia hic: nam ratio illius dicti est. quia si partes possunt per pa-
ctum facere. qd staretur priuate scripture vnus. possent isto mo-
do virtualiter creare tabelliones. qd quidem est de reseruatīs so-
lo prin. vt traditur ibi. que ratio cessat in proposito nostro. + Non
6 obst. secunduz motiuum. quia respondeo. qd imo communis sen-
tentia est. qd v3 pactuz de stando dicto vnus testis. prout tenuit
Spec. in titu. de teste. s. restat. in. xxiij. fal. z do. Anto. et alij in. c.
veniens. de testi. + Moder. in. l. j. s. ff. de verbo. obli. + Reterea nō
videtur bonum argumētum de teste ad partem. quia maius pre-
iudiciū videt verū in dicto testis quam in dicto partis. propter
reductionem ad arbitrium boni viri. que isto vltimo casu potest
peti fm communē sententiaz imo fortius si actor excessit modum in
iurando. pōt iudex adhuc postea taxare vt predixi. Itēz aduerte
q2 Bal. hic tenet. qd si pactuz dicat de stando dicto creditoris nō
intelligitur de simplici verbo. sed in dubio intelligit de iuramen-
to per. l. theopompus. ff. de dote prelega. intellige iunctis notatis
ibi per gloss. z Bart. imo plus tenet Bald. in. c. ceterum. de iura-
calum. quod etiam si in instrumēto dicatur de stando simplici di-
cto creditoris. adhuc tenetur creditori iurare de calum. Reden-
do tamen ad cōem cōclusionem de qua. s. limita ipsam communem

Quod ple-
ne credat.
Ad Lud.
2 sil. cccxix.

De statu-
to ad pactū.
adde text. in
l. si. ad fin. et
ibi bal. C. de
fideiuz. bar.
in. l. oēs po-
puli. in. ij. q.
prim. ff. de iur.
fin. et iur.

conclusionem duobus modis. primo vt non habeat locum in tutore, qui si faceret talem conuentionem non valeret fm Bar. in. l. i. iurandum etiam. per illum text. cum glo. j. eodem. z sequuntur alij ibi. Secundo limita, qd quamuis ista conuentionio valeat, tamen potest reuocari ante qd iuratum sit, fm Bar. in. d. l. i. ff. de preto. stipu. per. l. si quis iurandum. C. eo. Bar. in. l. theopompus. in fin. ff. de dote preallga. idem expresse tenet Ant. de butr. in. c. ij. in vi. colum. de fide instru. et in. c. finem litibus. in penulti. colum. de dolo z contuma. quamuis. Abb. ibi circa fin. cōtrariū teneat z d. Alexan. in consi. c. x. incip. difficultas huius negotij circa si. vbi dicit, quod in hoc communis opi. est contra Barto. Sed tu intellege istam limitationem sanet ita alias fuit iudicatum. quando superuenit iusta causa reuocandi iuramentū, vt quia effectus sit vnius ribaldus, alias sine noua causa suspicionis allegata et probata reuocari non posset argumento. l. si cum cornelius. ff. de sol. fm Ang. jmo. Raph. cu. in. d. l. i. ff. de do. Alex. hic. z ita etiam ego consultus sepe respondi: z ita iudicari: nam considero qd Bar. fundat se per. l. si quis iurandum. C. eo. sed ego habeo. quod ille text. in quantum presupponit delationem iuramenti posse reuocari communiter, intelligitur ex causa noua superueniente: vt qd superuenient probationes de nouo, vt per Sali. z ibi doc. com. munitur in. l. non erit. s. fina. s. eodem. t. Alimo querunt antiqui maxime Buil. de cug. z Bar. hic. an iuramentum de futuro promissorum sit modus introducende obligationis: vltimam. post glo. in. l. i. C. de ope. liber. tenent, qd de iure civili producit et obligationem z actio. z inter cetera vnum est qd stringit: dicunt enim ipsi, non est dubium quando aliquid tendit principaliter z immediate et directo ad aliquē finem, debet potius operari illum effectum qd actus qui non immediate tendit ad hoc, sed nos habemus, quod ex iuramento decisio litis oritur obligatio z actio, quod iuramentum tendit principaliter ad decidendum litem, nō ad producendum obligationem z actionem: quanto ergo magis iuramentum de futuro promissorum, qd tendit ad producendum obligationem z actionem, debet producere: communis tamen sententia z vera est citramontanorum, quod ex iuramento promissorio in futurum, de iure civili nulla oriatur obligatio z actio, vt late per Albe. z latius per Ludo. roma. hic. per Barto. in. l. si quis pro eo. ff. de fideiuss. in. l. vt iurandi. in. princ. ff. de ope. lib. et hic quia speciale est in liberto promittente operas patrono, vt ex tali iuramento obligetur. l. vt iurandi. in. princ. ff. de ope. lib. z in. l. fin. ff. de libe. cau. z rationē specialitatis assignat Bal. in. auf. sacramenta puberum. C. si aduersus vendi. in re compensatio nem libertatis: aliam rationem reddit domi. Anto. de butr. in. c. nouit. de iudi. in. c. cum contingat. de iureiuran. nā dicit, qd liber tus propter manumissionem obligatur patrono ad antidota. l. i. z et si. l. s. cōsuluit. ff. de petio. heredi. tamen ista ratio confunditur vt punit Ludo. rom. hic. quia sequeretur qd si filius emancipatus aliquid promitteret patri cuz iuramento, qd obligaretur, qd tamen nullibi reperitur. Tene ergo precedentem rationem: z ad rationem vltimamontanorum responde, qd iuramentum decisio litis hz vim pfectionis iudicialis. l. qui iurasse. s. si. j. eo. sed ex confessione iudiciali oritur obligatio z actio. l. certum. in. fi. ff. de confessionis. Item iuramentum decisio litis habet vim sententie. l. sed et si pos. s. si. s. eo. sed ex sententia oritur actio: ergo eodem modo ex iuramento decisio litis: sed ista non habent locum in iuramento promissorio de futuro. Item iuramentum decisio litis habet vim quasi contractus: qd in eo interuenit consensus vtriusq. qd secus est in iuramento promissorio in quo tantū vnius cōsensu interuenit ita declarat late Ludo. roma. hic. z in rub. ff. de ob. obl. z in. l. j. in. princ. eo. ti. t. Quid autem de iure cano. si promittitur cū iuramento aliquid in futurum, an oriatur obligatio et actio. glo. reputata singularis tenuit qd sic. in. c. quoties cordis oculus. vj. q. j. z idem tenet Bart. in. d. l. si quis pro eo. in. princ. z in. d. l. vt iurandi. in. princ. z adducit p hoc ratio, quia de iure cano. fm com munita ex pacto nudo solo oritur actio, vt traditur in. c. j. de pac. ergo fortius si adsit iuramentū. Secundo adducitur, quia omne iuramentum, qd seruari potest sine interitu salutis eterne seruandum est. c. cum contingat. de iureiura. c. l. mulieres. de iureiura. lib. vj. sed quando lex dicit aliquid seruandum, debet intelligi per viam actionis et exceptionis. l. statuas. ff. de acquirendo rerum do. z istam opi. tenet do. Ant. in. d. c. cuz contingat. t. Cōtra est vtior z opi. cōmunis, qd imo etiaz de iure canonico, si aliquid promittitur cum iuramento, nō oritur obligatio vel actio. primo, quia quando ius canonicum expresse nō contradicit iuri civili, seruamus decisionem iuris civilis etiam in foro ecclesiastico, vt habet per cano. in. c. j. z ij. de ope. noui nun. per Bar. z doc. in. l. pui. C. de sacrosanc. eccle. scdo, qd quotiescunq. verba legis vel canonis referuntur ad iudices, nō oritur actio vel obligatio, sed solū offi cium iudicis: vt per glo. z doct. in. l. foror. C. de colla. cū cōcor. sed iura canonica qd disponunt iuramentum differentie seruari, refe

runt verba ad iudicem, z mandant qd per denuntiationē euange licam facit obseruari: ergo oriet solū officiū iudicis, z hoc modo tollunt duo argumenta Bar. Et sic aliud est querere, nunqd pro missum ex pacto nudo si est promissum cum iuramento debeat ob seruari, z dico qd sic, per denuntiationē euangelicam: z ita loquū tur allegata per bar. aut querit an oriatur obligatio z actio, z dico qd non, vt per Jm. in. d. c. nouit. de iudi. in. c. quinquagallis. de iur. reitū. in. c. cū venissent. de insti. per Bal. in. l. j. C. de ope. lib. et in l. cum antea. in. fi. C. de arbi. in. auf. sacramenta puberum. ad fi. C. si aduersus vendi. in. l. si. in. ij. col. C. de fidei cō. tenuit late Ludo. ro. hic. z in locis preall. z plenius in consi. cclj.

- 1 Dupillus vel emphiteota vel feudatarius an possint deferre iuramentū vel compromittere. nu. 2. 3. 4. 5. z 7.
- 6 Solus tutor vel curator an deferant iuramentum. z quare.
- 8 Solus tutor potest agere z conueniri.
- 9 Qui potest alienare, pōt iuramentum deferre.
- 10 Dupillus nō obligatur etiam naturaliter.
- 11 Confessio sine causa iudicialis, an producat actionem, et quando dicatur iudicialis.
- 12 Si adultus sine curatore deferat iuramentum, an sit opus resti tutione.
- 13 Bēta per prelatos intrusos nō valent. nu. 15.
- 14 Alienatio rei ecclesiastice vtilis, valet sine solennitate.

Pupillus.

Pupillus solus sine tutoris autoritate iurandum deferre non potest, sed solus tu tor vel solus curator sic. h. d. duas habet partes vt patet ex sum mario. t. t. Not. ex prima parte ibi qd rerū administrandā ius ei non cōpetit: ratio est, quare solus pupillus non pōt iuramentū deferre: quia non habet liberā administrationē bonorū suorū. Et ex hoc no. regulam negatiuā fm Ang. z doder. hic. qd qui non habet liberā administrationē: z sic liberam facultatem alienandi non pōt iuramentū deferre: z ex hoc sequitur, qd in bonis subie ctis restitutioni vel fidei cōmisso, non pōt deferri iuramentum qd non pōt libere alienari. l. si. s. sed qd. C. cōia de leg. fm Bart. in. l. en qui. s. si libertus. z in. l. manifeste. j. eodē. t. Ex ista regula inferitur fm Buil. de cu. qd vasallus vel emphi. qd nō possunt libere alie nare sine consensu domini. l. si. C. de iure emphi. cum simi. eodem modo non poterunt deferre iuramentū super re emphi. vel feud ali. Ludo. ro. hic tenet oppositū, qd iuramentū z transactio equi parantur. l. ij. s. eo. sed vasallus potest transigere super re feudali sine consensu dñi. c. si vasallus. si de feudo sue. contro. inter do. et agna. et in. c. j. de contro. seu. inter vasal. et alius. Bal. in. c. tēpora lem. in. princ. in. pe. col. de probi. seu. alie. per f. ede. t. Sicut pōt vas fallus de re feud. facere pmissum sine consensu dñi fm Spec. in. tit. de arbi. s. restat. ver. sed nunquid vasallus. Anto. de butr. in. c. cum tempore. de arbi. Ludo. ro. in. l. j. s. et post operis. in. fi. ff. de ope. noui nun. t. Sic in simili potest emphi. facere compromissum de re emphi. absq. cōsensu domini. ita singulariter tenet Bal. in. l. si. ad fi. C. cō. de leg. nisi dicas qd iura preallegata que permittit vasallo transigere, cū sint contra regulas iuris cōis, non habēt lo cum in emphiteota fm Bal. in. d. c. j. Tu aduerte ad duo. primo qd Ro. nō respondet ad regulā huius tex. qd qui non habet libe ram bonorū administrationē nō pōt iuramentum deferre. Scdo aduerte qd trasactio super re feudali vel emphi. pōt fieri altero tē tribus modis. Aliquādo em aduersarius possidet: z tunc dimittit talem rē ex causa transac. nō est alienatio. tex. est in. l. si p sum z ibi bar. ad fi. no. C. de trasac. gl. in. l. pe. C. de vsuc. pro emp. z ista permittitur. Aliqñ et secundo vasallus vel emphi. possident rem et tñc transac. potest secundo modo fieri: quod res remaneat i. si vasallo, et det quantitatem pecunie aduersario: z ista non est alie natio: vt est gl. no. in. l. nulli. z ibi pulchre Bar. ff. de trasac. z ita tim dicam, z istis duobus casibus procedunt iura feudorum sed si emphi. vel vasallus possiderēt. z in trasac. conuenirent: quod res feudalis vel emphiteotica daret aduersario. ista esset aliena tio. l. fin. C. de re alie. non alie. et ista fieri non possent sine consensu domini. ista sunt de mente Bal. z aliorum in. d. c. j. de contro. seu. inter do. et agna. Nec est verum, quod vasallus possit facere com promissum. nam cōtra Spe. tenent Host. Pau. z Jmo. per regu lam illius tex. Item adde ad regulam tex. nostri quod cum sit lo num argu. a iuramento ad trasac. l. ij. s. e. predicta regula habet et locum etiā in trasac. Nam qui nō potest libere alienare rem: nō potest super ea transigere. l. non solum. C. de pre. mino. z est glo. in l. j. C. si aduer. trasac. quam Bar. ibi multum no. contra prelatos ecclesiarum. tu intellige z limita vt per gloss. nota. in. l. nulli. ff. de trasac. quam Bar. ibi multum not. z Pau. in consil. l. vj. incip. videt primo qd spectet ad monasterium. z in cōsi. xij. incip. illud de iure queritur. in. ij. col. t. Item adde quod cū bonum sit argu. a trasac. ad compromissum, vt no. Bar. z doc. in. auf. si vero cōtu gerit. C. de iudi. et est gl. in corpore vnde illa auf. sumitur, qd regu la huius tex. etiā procedit in compromisso. c. cuz tēpore. de arbi. et ibi ad

Ex pacto nudo. Ad Jmo. in. c. nouit. de iudi. Archi. c. sunt non nulli. j. q. j.

et ibi ad hoc no. cano. **C**irca secundā partem tex. pondera qd ratio assignata in tex. videt esse falsa, qd ideo solus tutor vel cura-
tor possunt deferre iuramentum: qd possunt alienare: hec rō est fal-
sa: cum requiratur decretum iudicis cum causē cognitione. l. ma-
gis puto. s. ne passim. ff. de re. eo. z. l. lex que tutores. C. de predijs
mino. hūc difficultati necesse est respondere, altero de duobus mo-
dis: primo fin. **L**udo. in effectu: qd iste tex. intelligatur de re mo-
bili in cuius alienatione nō requiritur decretū iudicis: vel si vis
generaliter intelligere text. absq. dicta restrictione: dic quod iste
tex. loquitur in iureiur. iudiciali, qd deferretur iudice approbante
attento qd tutor nūq. pōt deferre iuramentū, nisi ex causa neces-
sitatis: qd alie oēs probationes deficiunt. l. tut. in princ. j. eo. per
quā limita istum tex. fin. glo. **B**ar. z. doc. in. l. pactū curatoris: ad
fi. C. de pact. z. qd loquatur in iudiciali iuramēto firmat expresse
gl. magna hic in verbo, debet. dum subaudit. si in iudicio, z. credo
qd glo. nota sit propter difficultatem predictam: ad hoc etiā glo.
allegat bonū tex. in. l. j. s. j. in verbo in iudicio. ff. qua. re. actio non
de. nec video qd aliter possit defendi iste tex. quāvis docto. non
aduerat. Et per predicta puto cessare primo illā difficultatē quā
mouet **A**ng. in. d. l. pactū curatoris. C. de pac. ubi tutor z. curator
nō possunt facere pactū remissionis: ergo non debent posse defer-
re iuramentū: qd ad istā difficultatē ex predictis patet respōsum
et gl. z. **B**ar. z. doc. ibi etiā respōdent: est verū qd **A**ng. hic aliter
rñdet, qd aliud in pacto, aliud in iuramento in quo tutor pōt pre-
iudicare pupillo: qd iuramentū habet vim litis conte. vim senten-
tie. vim solutionis, quos effectus nō hz pactū: tñ ista solutio pos-
set confundi. **A**ltimō pro complemento tex. aduerte ad multa:
z. primo qd hic est text. quod si solus pupillus deferat iuramen-
tum aduersario suo, qd aduersarius nō tenetur iurare vel referre:
sz z. d. z. recusare, nec hz locū regula. l. manifeste. z. l. iusurandū et
ad pecunias. s. aīf. p. re. j. eo. z. ratio est, qd qñ solus pupillus si-
ne tutore deferat iuramentū, talis delatio iuramēti est nulla. z. pu-
pillus sine restitutione pōt venire cōtra iuramentū: nos habes
mus aliā regulā, qd quis cogit iurare: qñ aduersarius vel alius
potest venire cōtra iuramentū. s. procurator. j. ea. l. cum. l. seq. nō
sic est qñ pupillus cum autoritate tutoris deferat tale iuramentū
tunc aduersarius d. iurare vel referre: sz tali casu minor sit les-
sus possit restitui in integrū: vt dicit gl. j. in. j. p. tula: tñ ista raz-
tio non est iusta causa recusandi iuramentū: casus est hic no. iun-
cta glo. z. ratio est, quia ad cōcedendam restitutionē multa debēt
interuenire. Nec enim eo ipso, qd est minor z. detulit iuramentū di-
citur lesus: vt habeat restitutionem in integrū: sed multa alia re-
quiruntur. l. nam z. postea. s. si minor. s. eo. **S**ecūdo aduerte ibi,
et agendo rem in iudiciū deducit, qd tutor solus potest agere, z.
cōueniri p. pupillo, vel tutor pro furioso vel pro p. digono: tamen
qd semper debet attendi iudex istarū personarū: z. non iudex tu-
torum vel curatorum: ita probatur ex glo. no. in. l. sed z. he. s. non
solum. in verbo. tribunali. ff. de procura. z. per illam gloss. in simili
dicit **A**ng. hic se alias de facto interrogatum consuluisse in ciuili-
tate ferrarie. **T**ertio aduerte text. ibi. nam z. alienare res zc. qd
hic probat non cauillando literam, qd qui potest alienare nō sim-
pliciter sed fin. quid, potest deferre iuramentū. Nam tutor nō po-
test simpliciter alienare res pupilli, sed qualificatiue. i. solum res
mobiles que seruando seruari nō possunt. Quarto aduerte ibi, z.
solui eis potest hic probari alia regula, qd qui potest solutionem
recipere, ille potest iuramentū deferre, concoz. tex. in. l. hūc enim
sol. j. eo. **E**t ex hoc videntur inferri duo correlaria. **P**rimū qd pro-
curator habēs mandatū ad recipiendū solutionem, ille potest iur-
amentū deferre. **S**ecūdum qd illud qd statuit in solutione vera,
statuitur in ficta, iuramentum enim est ficta solu. l. iusurandum
etiā loco solutionis. j. eo. **A**llud tamen quod dixi in primo corre-
lario est falsum: quia illud mandatū de recipiendo solutionē in-
telligitur de vera. l. si debitor. s. si. ff. de noua. l. nō abstulit. C. eo
dem de hoc pacto statim dicitur in. s. procura. **B**l. in verbo
pupillus intelligit. si doli capax: z. dicit **B**ar. qd fecit timore con-
trarij. l. j. s. sufficit. ff. de admi. tut. vt hic per **B**ar. quē vide z. cuz
Bar. tenent **A**ng. z. **A**lbe. hic: z. etiā **S**ul. in vna lec. z. **S**al. in. l. si
ad exciudendā. C. eo. sed **S**ul. in alia lect. **P**au. de ca. z. do. **A**lex.
hic. aliter z. in dñis dicunt, quod ideo gl. intelligit tex. in pupillo
doli capax: quia pupillus qui nō est doli capax cōtrahendo vel
aliter non obligatur etiam naturaliter. vt tenet gloss. in. s. pupil-
lus. in. l. de inuti. stipu. z. in. l. pupillus nec velle. ff. de reg. iur. not.
doc. in. l. j. ff. de noua. quemad. ergo pupillus qui nō est doli capax
nō potest obligari: ideo quāvis per iuramentū alias tollatur na-
turalis obligatio, tamen isto casu, si pupillus deferat iuramentū
nō tollitur: sed quādo est doli capax: quēadmodū obligatur na-
turaliter: deferendo iuramentū tolleretur naturalis obligatio
z. aduersario pararet exceptio: z. istud vltimū magis placet, quā
u. **A**ng. hic fuerit in mirabili sententia per istum tex. in verbo
exceptio. qd quāvis pupillus cōtrahendo sine tutore, non obliget

nisi naturaliter, et non ciuilitur. l. obligari. in prin. ff. de auto. tuto.
tñ deferendo iuramentū obligat naturaliter z. ciuilitur: z. ita tol-
litur naturalis z. ciuilis obligatio, vt hic in verbo exceptio. ergo
est sublata naturalis z. ciuilis: quia si fiat pactum de nō petendo
obstabit exceptio: z. tamē nō erit sublata naturalis z. ciuilis. **A**n-
tamē casus est, in quo si pupillus deferat iuramentū nulla penitus
obstabit exceptio, quādo pupillus deferret iuramentū suo tutori:
quia cū lex prohibeat pupillū contrahere cū tutore: si tunc defert,
non obstat exceptio, qd non tollitur obligatio: ratio quia facit. l.
prohibete. d. l. si ad exciudendā. z. ibi no. **S**al. **A**ng. z. d. **A**lex. hic
Bl. in verbo debet, diuidit in quinq. partes. in prima supplet
ad tex. in iudicio z. sic intelligit tex. de iuramento iudiciali: z. cre-
do qd sic intellexerit timore difficultatis quam mouit in tex. secū-
da ibi: sed z. tñ restituitur, glo. remouet aliud contrarium. in ter-
tia ibi: sed ipsi pupillo ponit vnū dictum. in quarta ibi: sed cum sa-
cramentū opponit z. dupliciter soluit. in qnta ibi: z. hec ea. dicas
gloss. extendit istum tex. loquētem in pupillo vt habeat locum in
adulto habēte curatorem, cū equiparetur pupillo: **C**irca quartam
partē gl. aduertit: nam opponitur sic dictū est: qd si pupillus defe-
rat iuramentū cum autoritate tutoris z. iudicis, si est lesus, potest
restitu in integrū. **C**ontra iuramentū habet vim sol. l. iusuradū
paruula. j. eo. sed sol. facta cū autoritate tutoris z. iudicis plenissi-
mum cōsequitur effectū, nec datur restitutio in integ. l. ait p. re. z.
s. permittitur. ff. de mino. l. sancimus. C. de admi. tut. gloss. dupli-
citer rñdet. primo, qd iuramentū habet vim sol. sed nō per omnia,
dic clarius fin. istam glo. quā. diligenter not. qd licet vera solu. fa-
cta cum autoritate tutoris et iudicis, operetur plenissimū effectū
nec detur restitutio in integrū: secus tñ est in ficta solu. vt est dela-
tio iuramenti: quia ista ficta solu. quāvis facta cū autoritate tuto-
ris z. iudicis: tamē non producit efficacē liberationē, quin minor
restituatur in integrū. quia ficta solu. non est tante potentie sicut ves-
ra. arg. l. si fugitiuus. in fi. ff. de sol. **E**x hoc inferit **A**ng. hic not. qd
idem est in acceptilatione, que est imaginaria solu. quia si fieret cū
autoritate tutoris z. iudicis: tñ pupillo daretur restitutio: vt hic.
Alio modo respōdet gl. ibi, vel dic qd potuit, nō sequitur iurame-
tum delatum. est in iudicio cum autoritate tutoris: ergo fuit dela-
tum cum autoritate iudicis: quia potuit deferri in iudicio etiam
sine autoritate iudicis, z. sic potuit esse iuramentū iudiciale, etia z.
sine autoritate iudicis. **N**o. istā solu. gloss. diligenter, dicit em qd
actus potest dici iudicialis: licet nō sit factus cū autoritate iudi-
cis, dñmodo in iudicio. **E**t ex hoc inferit, qd cōfessio sine causa fa-
cta in iudicio valebit z. tenebit, z. producet obligationē z. actionē,
z. licet non sit facta cū autoritate iudicis: secus si esset extrajudi-
cialis, vt no. per **B**ar. in. l. generaliter. C. de non nu. p. cuffed puto
quod imo actus non dicatur iudicialis, nisi fiat p. sente iudice: aut
de eius cōmissione gloss. est in. l. iubemus. C. de lib. cau. ubi vult qd
cōfessio facta corā notario actoris non dicatur iudicialis: et pro
illa glo. **S**al. no. tex. in. l. p. C. de fideiuss. cōsiderabam qd ista gl.
forte habuit bonū sensum, volens dicere qd potest deferri iurame-
tū p. sente iudice, z. tamen per hoc iudex non interponit autorita-
tem suā. **S**al. hic dabat tertiā solu. z. dicebat: imo verū est, qd solus
tio facta cū simplici autoritate tutoris z. cum decreto iudicis, non
tollit beneficiū resti. in integ. quia beneficium restitutionis in inte-
grū, nō tollitur per decretū iudicis. l. si quidē. C. de p. dñs mi. sed in
iuribus alle. in glo. interuenit snia z. iussus iudicis, per quā senten-
tiā z. iussus, tollit resti. in integ. magis tñ placet prima solu. decla-
rata vt. s. declarauit. **S**um modo in vltima parte glo. ibi, et hec
eadē dicas: in qua gl. extendit dicta in pupillo: vt habeant locum
in adulto: gl. sequens videt dicere **A**rium z. oēs doc. pōderant ibi
dicetur: z. ostendā gl. non esse **A**rias sed diuersas. **B**l. in verbo
obstabit. **P**rimo opponit cōtra tex. z. soluit. **S**ecō cōtra solutio-
nem z. etiā cōtra tex. gl. tacite opponit z. remouet **A**rium. **T**erito
ponit vnū dictū. scōa ibi: licet secus sit, tertia ibi: sic z. in confessio-
ne pupilli. **I**n prima ergo parte gl. fortiter opponit **A** tex. dum
tex. vult, qd si pupillus sine tutore deferat iuramentū, qd obst. exce-
ptio. **A**rium de directo dicit tex. in. l. j. ff. qua. re. ac. nō va. gl. hic z.
ibi respōdet, qd ille tex. debet intelligi scōm istū qd non obst. exce-
ptio. s. qd datur replicatio minori sine aliqua restitutione in inter-
grū, que solutio licet approbetur per doc. facit violentiā illi legi, qd
dicit nō obstare exceptionē, z. scōm istā solutionē obstat et: sed da-
retur replicatio. **A**lter respōdet **S**ul. z. **P**au. de ca. hic diuinan-
do: nec sine diminutione respōderi pōt, qd. d. l. j. s. j. loquitur in pu-
pillo qui nō erat doli capax: ex cuius facto nō pōt tolli aut indu-
ci naturalis obligatio. et in isto si deferat sine tutore iuramentum
verū est, qd nulla obst. exceptio: sed text. noster loquitur in pupillo
doli capace, vt intellexit gl. nostra. prima fin. **A**zo. ex cuius facto
potest induci sine tutore naturalis obligatio sed ob. exceptio vt
hoc tex. **I**sta solu. est bona in se: tamen ad vtrāq. legem diuinat
Tertiam solut. dabat **S**ulgo. hic, quod. d. l. j. s. j. loquitur quā-
do pupillus sine tutore detulit iuramentū in iudicio quia cum in

indicio, pupillus nullo modo legitimam personam habet sine tutore
l. j. C. q. legi. p. so. stan. in iud. ha. vel nō nimirū si tali casu nulla exce-
ptio dat. sed tex. noster loquitur in iuramento extraiudiciali ut dicit
Ful. probari ex prin. l. nostre loquentis in iuramento extraiudiciali
cui cōtinuat iste. s. ista solutio potest esse bona in se, sed nō placet
quo ad illū tex. nec istū. Primo ad illū tex. nō placet, qz nō videtur
verū qz ibi pupillus sine tutore detulisset iuramentū in iudicio: imo
lex postea ibi addit de iudicio in ver. nisi. Itē intelligere istū tex.
in iuramento extraiudiciali: primo est diuinare. Secūdo gl. prece-
dens in prin. tenet qz iuramentū supplēdo ad tex. in iudicio z cū ea oēs
tenent, vt declarauit in tex. C. Sum in scōa parte gloss. ibi, secus in
adulto. ex qua nō. differentiā inter pupillū sine tutore deferentem
iuramentū in iudicio: z adultū habētē curatōrē, vt si sine curatō-
re iuramentū deferat, opus sit restitutione in integrū, vt nō. z ibi
dictū fuit, in. l. nā z postea. in. s. si minor. s. eo. Contrariū secūdo
oēs tenet gl. precedēs in si. que vult, dicta in pupillo habere locū
in adulto curatōrē habētē. Bar. z cōmuniter doc. tenent qz glo.
precedens sit verior, per regulā, qz in his que tendunt ad solenni-
zandū iudiciū, vt est litis cōtest. que est de solennitate iudiciū, adul-
tus sine curatore nullo modo admittit. allegat glo. in. l. j. q. ob-
seruari. C. de iur. cal. facit tex. in. l. in vniuersis. C. qui da. tu. pos. z
in. l. acta. s. si. ff. de re iudi. no. gl. in. l. cū z mino. C. si aduer. re iudi.
sed iuramentū hz vim litis cōtest. l. nam z postea. s. is qui tempo-
rali. s. e. ergo in hoc equiparat pupillo, z idē tenet Bal. in. l. si ad-
excludendā. C. eo. Tu attende quicquid doc. dicant, iste gloss. non
sunt cōtrarie, vt etiā putat Ful. z ante eū. d. Christoph. de caste.
sed sunt diuersę, z loquunt in diuersis casibz. patet, qz sunt posite
sub prima regula tex. qz pupillus cū auctoritate tutoris debet ius-
ramētū deferre in iudicio: tamē non habet restitu. in integ. ista oīa
habēt locū in adulto: vt adultus debeat deferre iuramentū in ius-
dicio cū auctoritate curatoris: z si sit lesus habet restitutionem in
integ. ita loquit gl. precedens. Sed ista glo. posita est sub alia par-
te tex. quid si deferatur iuramentū sine tutore per pupillū: z dicit
tex. quod habet replicationem sine restitutione. secus est in adulto
habētē etiā curatōrē: quid si deferat sine curatore est ei opus resti-
tutione in integrum: z sic reuera ista gloss. non est contraria prece-
denti. ¶ Nunquid tamen glo. nostra verum dicat: qz si adultus ha-
bet curatōrē, z sine curatore deferat iuramentū, an sit ei opus res-
titu. in integ. cōmunis sententia est contra gloss. nostrā qz nō: ita
Bar. Albe. Bal. Sali. Ful. z Morder. hic: quia adultus habēs
curatōrē, equiparatur pupillo. l. si curatōrē habēs. C. de in in-
tegr. resti. m. nimirū ergo si sicut pupillo non competit restitutio
in integramata nec adulto. facit etiā ratio quā. s. dixi post Bart.
qz in his que respiciunt solennitatem iudiciū, vt est litis contestā.
cuius vim habet iuramentum, pupillus z adultus equiparatur.
Quid autē esset si adultus non haberet curatōrē: an posset tunc
deferre iuramentum, vide prefatos doc. hic prefertim Alb. z do.
Alexā. hic plura referentes. z Sali. in. d. l. si ad excludendā z ma-
gis cōmunis opi. est quod posset: z quod tunc sibi esset opus resti-
tutione in integrū: quia adultus qui non habet curatōrē potest
omnia facere sicut z maior: posset tamen si ledatur debet restitu-
tū: z isto vltimo casu debet intelligi tex. allegatus in gloss. z in. l. nam
z postea. in. s. si minor. s. eod. qz ibi adultus non haberet curatōrē
vt ibi declarauit. In vltima parte, glo. bene dicit. C. Glo. in verbo
non competit, quam diuido in tres partes. primo colligit nota. ex
tex. allegando cōcordantes, secundo opponit de. l. barbarius. vbi
gesta per pretorem qui de iure non poterat esse pretor valent, et
non soluit responde qz ibi est propter cōmunem errorem z vtilita-
tem publicā: tertio ponit vnum dictum: tūde nō. ex prima z vlti-
ma parte glo. quod gesta per prelatos intrusos quorum electio
fuit nulla, nihil valent, secus si electio ab initio valuit, licet postea
ex aliqua causa sit cassata, de quo est gl. z ibi cano. l. c. nihil. de ele.
z in. c. vltimo. rix. dist. z in. c. alienationis. in. rix. q. ij. cū limitatione
quam tradit Paul. de ca. hic. z Ange. z Alexan. in. l. si tibi. s. cum
pos. ff. de pact. valet vt illud qz dicit, qz gesta per prelatos intru-
sos cassari debeant, verū sit quatenus respiciunt damnum ecclesie,
sed si respicerent cōmodum z fauorem ecclesie valerent, allegat
Bar. in. l. si vrbana. ad si. ff. de cōdic. indebi. facit. l. iulia. s. si a pup-
pillo. ff. de actio. empti. licet secus sit in alijs personis non priuile-
giatis. l. si tibi. s. cum pos. ff. de pac. Ad do vltia eū bene facere qz
pulsche decidunt Bald. et Angel. in. l. contra iuris ciuilis regu-
las. in principio. ff. de pact. tūbi dicunt, qz licet solus prelatus non
possit alienare res ecclesie immobiles sine solennitate. c. sine exce-
ptio. q. ij. est verum quando esset in damnum ecclesie, s. si esset in vti-
litate ecclesie valeret, licet non esset seruata solennitas, de quo
vide Guil. de cu. z docto. in. l. cum hi. s. eam transac. s. de tras. fa-
cit glo. no. in. l. quecumqz. C. de bo. que libe. quā Bal. ibi circa prin-
cipium multum cōmendat, qz in bonis aduentitijs in quibus pa-
ter habet vsumfructum, donec pater viuit filius nō potest dispo-
nere: dicit illa glo. esse verum, nisi fieret in cōmodum z vtilitatem

- 1) patris z filij. Est verum qz Ang. in. d. s. cū possessor limitat p̄du-
cta, vt sint vera, quando prelatus intrusus ignorans se intrusum
aliqua gessisset: tunc bene quereretur ecclesie: secus si sciret se in-
trusum, z aliqua faceret (quāuis vtilia ecclesie) nō valerent, z se-
quitur ibi. d. Alexan. tamen nihil stringens allegat: z vide qz pul-
chre nō. Bar. z docto. de debitoribus soluentibus prelato intruso
an sint liberati in. l. si vrbana. vbi dicitur. j. de condi. inde.
- 2) Dictio quoqz, quot modis accipiat.
- 3) Coniuncta persona non dicitur proprie procurator.
- 4) Casus in quibus procurator potest deferre iuramentum in pre-
iudicium domini.
- 5) Mandatum vniuersale cum libera, tantum operatur quantum
speciale. nu. 10.
- 6) Mandatum speciale requiritur ad deferendum iuramentum, z
qui casus requirant speciale mandatum. nu. 14.
- 7) Procurator de cuius mandato dubitatur admittitur cū cautio-
ne rati, quomodo intelligatur. nu. 15.
- 8) Iusta causa recusandi iuramentū est, quando alio agente posset
detegi periurium.
- 9) Procurator in rem suam potest deferre iuramentum.
- 10) Dictio scilicet, videlicet, z similes cuius sint nature.
- 11) Vnus tantum operatur, quantum species. nu. 11. 2.
- 12) Dictio, libera, nunqz in mandato dato ab hoīe intelligitur.
- 13) Paria sunt non habere mandatum, vel non apparere.
- 14) Cautio de rato quando plene prouideat.
- 15) Turpitudinem allegans quando audiatur. nu. 20.
- 16) Iuramentum z restitutio an extendatur ad accessoria z vsuras.
- 17) Non excusatur committēs delictum a pena, licet alijs confessus
sit delictum z punitus.
- 18) Confessione homicidij vel turpitudinis qñ stetur. nu. 22. z 24.
- 19) Testi qui in extremis vite dixit se falsum commississe, an stetur.
- 20) Quid in notario.
- 21) Quid in arbitro, z electoribus prelatoz.
- 22) Ex cōmunicato licitum est allegare turpitudinem suam.
- 23) Quid in procuratore vel iudice nu. 30.
- 24) Regula cum sex fallentis qñ liceat allegare turpitudinem suam.
- 25) Quando contractus dicatur in fraudē fisci vel simulatus z qua-
do sit ipso iure nullus z quando non.

Procurator. Iste. s. fm Fulg. z Pau. de cast. non
reddidit. quia traxit tractatū rem ra. haberi. de quo Barto. in res-
peti. l. si sint. s. cum aut. ff. rem ra. ha. diuide hunc. s. in sex partes:
vt per Fulg. z Alex. hic. h. d. in effectu. ¶ Procurator habens vni-
uersale mandatū cū libera, vel speciale in rem suam, potest defer-
re iuramentū z preiudicat dñor: alias secus, etiam si caueat de ra-
to: qz per talem cautionē non plene succurritur iuranti: quomā si
postea cōueniatur a domino, opus est denuo opponere exceptio-
nem sicut prius, quā oportet liquido probare: vt appareat eū ve-
rum iurasse, z sic iuramentū nihil releuat. Nec ex stipulatione de
rato potest agere contra procuratōrē nisi succubat. Et tunc offe-
dendo sententiā contra iuramentū suum latā, ostenderet de per-
iurio suo, z sic allegaret turpitudinem suā. h. d. cōtinuatur iste. s.
cum pcedenti, fm Albe. hoc modo. s. dictū est de tutore vel cura-
tore deferentibus iuramentū, an preiudicet pupillo vel adulto:
hic cōgruenter ponitur de procuratore. Et istam continuationē
sentit tex. hic in vers. quoqz. vt statim dicā. Aduerte etiā qz diui-
sio quā ponit bar. h. videt defectiuā: qz nō est verū qz in. l. si itaqz
ponatur ratio primi dicti, imo est quedā illatio que inferit ex pre-
missis, tam in primo quā in secundo dicto, z hoc denotat illa di-
ctio, itaqz: que est dictio illatiua: z qz ibi ponat illatio exp̄sse dicit
Albe. Ang. z Fulg. hic: z istud magis placet. cogitabā tamen si
posset saluari dictum Bar. vt in. l. si itaqz ponatur ratio primi di-
cti, sic deducendo. s. dictū est in prima parte, qz si procurator de-
tulit iuramentū, qz in tribus casibus rati est z preiudicat. s. qñ est
procurator vniuersalis cū libera, vel habet mandatū nominatū
ad hoc: vel est procurator in rem suā: queritur modo in. l. si itaqz:
que sit ratio, z iuriconsultus assignat rationem, quia si nō inter-
ueniat vñ ex tribus dictis, z sic si pcuratori sit mandatū aliquid
puta qz petat, ipse autē deferat iuramentū nō seruat fines man-
dati: aliud enim facit quā qz mandatū est: ideo non preiudicat: ta-
men hec cōsideratio non multum placet: in tex. ibi procurator
quoqz. ¶ Pondera istam dictionē quoqz. cuius natura est duplex,
prima vt stet implicatiue fm Bar. in. l. labeo. in prin. ff. de pac. in
l. si. in. ij. col. ff. de eo qz cer. lo. Secundo de eius natura est (vt cum
sit copula) denotare quod eadez sit qualitas in casu isto prout in
precedenti z e contra. l. seie. s. caio. ff. de fun. instru. gl. no. in. l. si sic.
in principio. ff. quemadmod. ser. amit. in gloss. prima vt ergo ista
dictio implicet z denotet idēnitatem qualitatis: debes denotare
quod iuriconsultus cum mysterio posuit illa verba, procurator
quoqz: quia quēadmodū tutor z curator possunt deferre in pre-
iudicium

iudicii pupilli et adulti: eodem modo procurator cum liberar: ista qualitas probatur subtiliter: quod debes scire, quod tutor et curator semper habent mandatum generale cum libera a lege. gl. in l. mandatum generale. in gl. ff. de pcur. adeo subnectit rex. copulatiue, quod idem est in procuratore, si habet mandatum cum libera. In tex. ibi: aut si in rem sua, dic quod procurator in rem sua dicitur, cui sunt cesse actiones, vel hereditas vendita. l. si quis in rem sua. ff. de pcur. no. doc. in l. qui stipendia. C. de procura. et subtiliter. d. Fran. de are. in cō. fil. xv. incip. ex parte domine collateralis. et talis procurator in rem sua, non potest petere ius fideicommissi. sibi cessum. tex. est no. in l. si mulier. §. epasie. ff. de iure dot. nec dicitur proprie procurator: unde non caderet in statuto faciente mentionem de procuratore. glo. est in l. i. in pncipi. in glo. magna. in ver. alienet. ff. de procura. et ita per illam glo. tenent Bal. in l. i. in v. q. C. de actio. et ob. et in l. qui stipendia. per illum tex. C. de procura. sicut dicimus in cō. iuncta persona: quando admittitur pro coniuncta, quia non dicitur proprie procurator. glo. est in l. sed et hoc. in pncipi. ff. de procura. de qua meminit Barto. in l. i. in pncipi. vbi idem tenent.

¶ Et hoc. ex hoc. tres casus in quibus procurator potest deferre iuramentum in preiudicium domini. Adde quartum casum qui habet potestatem recipiendi soluta videtur probare tex. in l. seruus. iuncta l. seq. §. eo. fm Bal. et Ang. hic et ibi: sed reprobat L. u. in d. l. seruus. et L. u. hic. et sibi ascribit Alex. quem videas, et aduerte quod iste tex. multo magis procederet in procuratore iurante. l. nam et postea. §. pe. s. eo. et ita extendit istud tex. Bar. in l. qui bona. in §. si alieno. in i. q. ff. de dam. infect. ¶ Et hoc. secundo fm Barto. et Bald. qd tantum operatur mandatum vniuersale cum libera, quantum mandatum speciale, facit. c. qui ad agendum. in fi. de pcur. in v. l. nam et nocere. cum gl. ff. de pac. et ibi no. Bal. cano. in c. si. de dilatio. L. i. in l. i. C. etia per procura. L. i. Bal. et Salice. in l. l. i. in d. §. ff. de mino. ista regula comprobatur nam ad hoc ut quis possit transigere requiritur speciale mandatum. l. transactio. C. de transac. tam in qui habet mandatum generale cum libera potest transigere. glo. in d. c. qui ad agendum. et alit quo ad donandum, quod in mandato quantum vniuersali et cum libera, nunquam venit quod quis possit donare. l. contra iuris civilis. §. i. ff. de pact. l. filiusfam. ff. de dona. unde infert L. u. hic. in §. co. pulchram limitationem ad hunc tex. dicens tamen, quod procurator generalis cum libera potest iuramentum deferre in preiudicium domini: quod intelligatur quando causa est dubia: nam si esset clara censeretur dona. facit. l. tutor. in pncipi. §. eo. l. ptes. C. de transac. Cōfirmo predicta, nam videmus, quod tutores et alij legitimi administratores censentur habere mandatum vniuersale cum libera. glo. est in l. mandato generali. in gl. ff. de pcur. no. Bar. in l. anter turo. per illum tex. ff. de admitt. tuto. et tamen non possunt donare. l. non omni. cum glo. C. de admitt. tuto. l. i. post pncipi. de tut. et ra. dist. e. l. prohibere. §. plane. ff. qd vi aut clam. cano. in c. si. per illum tex. de do. hinc consuluit Sede. de se. in cō. si. quod incipit. quidam habet potestatem, quod habens mandatum generale cum libera: non potest debitu gratis remittere. idem tenet Bal. in l. si procurator. C. de pcur. facit qd no. Jo. and. et alij in c. i. per illum tex. de dona. qd prelati ecclesiastici et alij similes administratores non possunt remittere exceptionem peremptoria. Et ex hoc infertur limitatio ad istud tex. qd procurator generalis cum libera posset deferre iuramentum, intelligit quod causa esset dubia: sed si debitu esset liquidum et clarum, non posset in preiudicium domini deferre iuramentum: quia tunc esset species donationis, et ita limitat Albe. hic in §. col. facit. l. preles. C. de transac. et l. tutor. in pncipi. §. eo. Scdo limita quo ad delinquendum: quod in mandato quantum vniuersali et cum libera, nunquam intelligit mandatum procuratori ut delinquat vel aliquid illicitum faciat. l. si procurator. post mediu in ver. qui nihil de hoc madasse videtur. et ibi doct. ad hoc no. ff. de cō. i. de. facit. l. creditor. §. l. i. in c. ff. mand. l. si pater. ff. de his que in frau. cre. secus si specialiter mandaretur, arg. l. i. §. quoties. ff. de vi et viar. Bal. in l. si procura. C. de pcur. et Albe. et Bald. hic. Tertio fallit quo ad acceptationem. l. per procurator. cū gl. et ibi clare Bar. ff. de accepti. facit. l. et per iurandum. §. tutor. eo. tit. vbi Bar. dubitat de ratione. et vna assignata denique dicit, quod nulla vrgentia videtur, sed quod sic placuit legislatori. Tu dic rationem esse, quia acceptatio est gratuita remissio, ut statim. §. dixi. Quarto fallit quo ad faciendum dominum incidere in penam. l. i. §. si procurator. et ibi ad hoc not. Albe. de ros. in §. quod quisque iuris. Quinto limita ex doctrina Barto. in l. qui bona. §. si alieno. in i. q. ff. de dā. infect. qd aduersarius peteret dos minū tanquam legalior. ¶ Sexto limita predictam regulam, quando essent casus qui non solum requirunt speciale mandatum, sed etiam mandatum in individuo: quia in illis non sufficeret mandatum cum libera. ita solus Ange. de are. in §. preterea. el. §. in xxiij. colum. et sequē. in d. de excep. Et si dicas quod sunt isti casus qui requirunt mandatum in individuo: responde, quod colliguntur ex doctrina aurea Bar. in l. i. in pncipi. in pncipi. in viti. col. ff. de dona. et illam doctrinam Bar. commendat de de anch. in c. qui ad agendum. de pcur. i. vj.

ca. duobus. de rescrip. in vj. et in c. pcur. de elec. in vj. illam doctrinam Bar. sequitur Paul. de cass. in consi. lxxv. qd incipit dubitatio primi quesiti. Ro. consi. cclj. qd incipit spectabiles domini collatores. circa si. Aduerte tamen quia licet Ange. exclamet istam limitationem: tamen nihil facit ad propositum, quia istis casibus non sufficeret mandatum speciale. ¶ Tertio not. ex tex. ibi: aut si id ipsum nominatum quod ad deferendum iuramentum requirit speciale mandatum vel equipollens. Alios similes casus enumerat gloss. in d. c. qui ad agendum. de procura. in vj. quos casus mirabiliter limitat Bar. in d. §. si alieno. in i. q. col. in fi. in omni specie iuramenti quod dominus esset presens: aut non valde remotus: ita quod de facili posset haberi copia specialis mandati: sed si esset in partibus remotis certe sufficeret mandatum generale, que limitatio si esset vera esset multum signada: sed ea reprobat Ymo. et L. u. et Bald. ibi Bald. Bal. et Fulg. in l. i. §. si autem abfuerit. C. de iura. calum. et gl. et doct. maxime Ymo. in c. ceterum. de iura. calum. et ter. allegatus per Bal. nihil facit, quia loquitur in cessionario. et non est bonum arguere de cessionario ad procuratorem. Et aduerte quod imo videtur dicendum, quod quod dominus est presens non requirit speciale mandatum, per illud quod decidit Spec. in ti. de proba. §. pe. versi. quid de auditoribus: quem refert L. u. in l. sciendum. ff. de ver. oblig. Scdo limita in casu singulari fm oēs ibi in l. patri pro filio. in pncipi. ff. de mino. quod etiam reprobat ad hoc singulare Bal. in c. nonnulli. in pe. col. in fi. de rescri. Tertio potest limitari ex eo quod dicit Bal. in l. cum procurator. circa finem principij. ff. de ope. no. num. et in l. i. C. etia per procura. et in l. indebitam. ff. de condic. indebi. et in pncipi. ff. de mino. s. ut ista regula procedat quod procurator simplex vellet deferre iuramentum principaliter super tota causa, quia non potest: sed si in pncipi. cause occurrat incidenter aliquod dubium, super illo incidenti potest procurator deferre iuramentum: aduerte etia quia illud quod dicitur, quod ad deferendum iuramentum requiritur speciale mandatum, est verum quantum ad preiudicandum domino: sed ad hoc ut proffit, nullum mandatum requiritur. tex. est in l. nam et postea. §. pe. in verbo defensionis. et ibi dicit. §. eo. ¶ Et hoc. quarto in versi. nec multum limitationem ad iura que dicunt, quod procurator de cur. mandato dubitatur, admittitur cum cautione rati. l. i. C. de pcur. est verum quando per talem cautionem plene consultum est, alias secus, facit. l. qui ita. §. i. ff. ad treb. que non est alibi fm Ange. hic, et facit ratio: quod per interuentum procuratoris non debet fieri de terrior conditio ac si principalis litigaret. l. i. §. defendi. ff. ex quib. cau. in poss. ea. imo probat iste tex. quod licet habeamus regulam, quod in casibus in quibus requiritur speciale mandatum, quod in illis cautio rati sufficiat. l. illud. §. si. col. l. seq. ff. de mino. tamen per istud tex. probat quod illa cautio rati non habet locum, quod per eam plene non succurritur aduersario: imo singularius probat iste tex. quod etia si per cautionem rati esset plene consultum, quo ad commodum pecuniarium: sed non prouideretur fame et honori, non sufficeret: facit. l. i. in duobus. allegata in gloss. i. iusta. ff. de manu. vindi. l. iul. ff. si quis omis. cau. test. l. reprehendenda. C. de insti. et substi. et gl. que allegat concordantes in c. sua. de penis. et qd no. Bar. et doc. in l. transigere. in §. col. C. de transac. de bona fama multa scribit Bal. in l. vni. C. de confessio. ¶ Et hoc. quinto, quod iusta causa recusandi iuramentum est, quando alio agente possit detegere peruriam. ita colligit Barto. hic in iij. col. et infert ad questionem de aqua ibi per eum, et ponat. §. in gl. magna. ¶ Et hoc. sexto ibi, aut si in rem suam: quod procurator in rem sua potest ea omnia facere, que posset si haberet speciale mandatum: quod non tractat nisi de iudicio suo, ut dixi in apostillatione tex. ¶ Et Septimo no. ibi, sed exceptionem. hic esse tex. meliorem de iure, quod dictio: sed vj. et similes non solum sunt declaratiue sed etia restrictiue et modificatiue: et idem no. Bar. in l. i. ff. ad l. aquil. Bal. in l. i. §. ff. quando ac. de pec. est anna, et in l. si in equalib. ff. de here. insti. gl. in c. i. in gloss. iij. de privileg. in vj. ponit Barto. in ca. cum causam que inter. de testi. ¶ Bloss. timore contrarij subaudit ad tex. et habeamus nam tex. vult, quod procurator vniuersorum bonorum possit deferre iuramentum: contra qui non potest alienare res, non potest iuramentum deferre: regula est. §. precedentis. vbi dixi. sed procurator omnium bonorum, et sic vniuersalis vel generalis, non potest alienare res. l. procurator tuto. et l. mandato generali. ff. de procurat. ergo si non potest alienare, non potest iuramentum deferre. Bloss. fatendo contrarium dicit quod oportet subaudire ad text. quod erat procurator generalis et cum libera. ¶ Et ex quo habes primo notare, quod non tantum operatur mandatum generale vel vniuersale quo ad genus, quantum operatur mandatum speciale quo ad speciem: facit quod in simili notatur in l. si quis mihi bona. in §. iustum. ff. de acquir. heredi. Alibi tamen habemus regulam, quod tantum operatur genus in suo genere, quantum species in sua specie. l. si duo. ff. de admitt. tut. Alibi notat Barto. quod tantum operetur generalis diuisio bonorum in suo genere, quantum species in sua specie. Bar. in l. tres tuto. in pncipi. et admittit. Alibi habes, quod tantum operatur generalis prouisio in

Procurator. Secunda Jaso. super Digesto veteri.

suo genere, quātum specialis prouisio in sua specie. l. galus. §. in
stituens. z ibi. d. Alex. ff. de libe. z posth. ad tex. vero nostrū potest
responderi, qd̄ imo in casu nostro non sufficit speciale: sicut nec ge
nerale: nisi nominatim de iuramento fieret mentio. † Et aduerte etiā
12 sup̄ Barto. z doc. hic, quod si aliquis esset cōstitutus procurator
particularis ad vnam causam, z in illa haberet liberā, posset in il
la iuramentū deferre, sicut si esset procurator cū liberā, per text.
in. c. qui ad agendū. in fine. de procur. in. vi. z tex. in. l. qui romē. §.
callimachus. z ibi Bar. in fi. ad idem not. ff. de ver. obliga. adde
13 Bal. in. l. procura. cui liberā. ff. de procura. † Secūdo habes collis
gere ex solutione glos. z doct. quod licet regula sit, qd̄ in mādato
dato ab homine nunq̄ subaudiatur liberā, nisi expresse ponatur
l. quātuberōnis. in. §. alia. ff. de pec. quem tex. ad hoc reputat sin
gularē Bal. in. c. contingit. de transac. tamē hic habes tex. cum
glo. qd̄ in verbis legis vbi sit mentio de mandato generali. subau
14 ditur verbū liberā. † Stat ergo ex predictis conclusio, qd̄ ad hoc
vt procurator possit deferre iuramentū, vel aliter p̄iudicare do
mino, non sufficit qd̄ habeat mandatū vniuersale, sed requiritur
qd̄ habeat cum liberā, qd̄ intellige verū in mandato particulari
personarū: sed in mādato vniuersitatis semper intelligitur cum
liberā, quāuis non exprimatur. ita no. Bal. z Moder. in. l. p̄ses.
per illum tex. C. de transac. gl. in. d. l. mandato generali. in gl. fina.
ad finem. ideo tales administratores possent facere omnia que re
quirunt speciale mandatū, ita not. Ep. Albe. z Bal. in. l. i. C. etiā
per p̄curatorē, Bal. in. l. illud. §. i. ff. de mi. L. imita tamē v̄p̄ul
chre p̄ Bar. in. l. iusurandū z ad pecunias. §. defensor. z ibi not.
Pau. de ca. j. eo. vbi dicūt qd̄ predicta regula procedit, vbi syndi
cus esset electus a tota vniuersitate vel ciuitate: q. tunc dicuntur
habere mandatū cum liberā. sed si non essent electi a tota ciuitate
ter: sed solū a gubernatibus vel regentibus, isti censerentur tanq̄
simplices procuratores: nec diceretur habere mandatū cum libe
rā. ita no. Bart. Pau. de cast. z oēs alii Moder. ibi. z ad hoc vide qd̄
no. Bal. in. l. i. in. §. qd̄ obseruari. in. iij. colum. C. de iur. calū. ideo
oportet qd̄ in practica bene aduertat. Scdo limita z intellige sin
gulariter multum, vt p̄cedat in syndico alicui⁹ ciuitatis, vel ville
quia cum tale officiū censeat publicū, certe talis syndicus intelli
geretur habere mādaturū cū liberā. ita loquit. d. l. p̄ses. cum si
secus esset in syndico electo a collegio, vel vniuersitate nō haben
te vniuersitatem territorij: ita singulariter Ep. z reputat dictum
no. in. d. l. i. C. etiam per procura. z ibi sequitur Albe. z Bal. in. d.
l. j. §. i. z pulchre Pau. de cast. in. d. l. iusurandū z ad pecunias. §.
defensor. j. eo. z ad hoc vide pulchrā glo. que proprie debet sic in
telligi. in. l. item magistri. ff. de pac. Cōtra sup̄ascripta oia viget
vnus tex. q. in cōmuni allegari nō solet, z valde turbat istā mate
riam in. l. j. in. prim. in ver. deniqz. ff. de offic. procu. cesa. z ibi Bal.
expresse not. illum tex. pro valde singulari: ad limitandū iura que
volunt qd̄ procurator generalis vel vniuersalis cū liberā, possit fa
cere ea que possit, si haberet speciale mandatū: vt hoc text. z d. l.
procurator cui liberā. istud est verū, qd̄ hz mandatū vniuersale cū
liberā expresse appositū ab hoīe, vt hic. z d. l. procurator cui libe
rā. secus est qd̄ habet vniuersale cū liberā a lege, vt sunt tutores, z
publici administratores, vt dicit gl. in. c. l. mādato generali. in gl.
fi. in fi. z ideo procurator fisci, licet habeat mādaturū generale cū
liberā qd̄ habet a. l. non pōt alienare vel transigere, vt dicit tex. in
d. ver. si. deniqz. z tamē si haberet ab homine posset. d. l. p̄curator
cui liberā. Ille tex. multū me turbat in hac materia z doctrina
Bald. vbi no. illum tex. cum in cōtrarium sit expressum. in. d. l. p̄
ses. vbi oēs alij no. C. de transac. vbi administratores ciuitatis ex
quo habēt mādaturū cū liberā a lege, vt per gl. in. d. l. mādato gene
rali. possunt transigere, modo bona fide faciāt, vnde cogita si pōt
dici qd̄ in. d. ver. deniqz. sit speciale in procuratore fisci, vt quāuis
habeat mandatū generale cum liberā, nō possit transigere fauo
re fisci. C. glo. in verb. exceptione, diuiditur in tres partes: put
timore vnius cōtrarij tripliciter intelligit tex. secūda ibi: sed pacti
forte. tertia ibi: vel expone fm̄ Joā. Et aduerte qd̄ licet Bar. expe
diat gl. p̄ questionē: tu melius expedias opponēdo, vt h̄ facit Al
be. nam tex. videt maledicere, dum dicit opposita scz exceptione:
qz ztra reū nō obijcit exceptio p̄ actorē sed replicatio, sz ipse reus
est qui opponit exceptionē, cū exceptio sit actionis exclusio. l. j. et
ij. ff. de excep. gl. tripliciter r̄ndet vt in ea, z declarat bar. hic in. ij.
col. z secūda est cōmunis (licet Ang. z Lud. reprobent) qz non
conueniret huic titū. de iureiur. z leges debent conuenire titulis
l. imperatores. ff. de in diem adiect. leuis est reprehēsiō non curo.
Tertia est bona: declarando vt hic per Bar. nec videatur mira
bile: qz etiā alibi exceptio capitur pro replicatione in. l. ij. ff. de ex
cep. z in. l. nā z postea. §. si minor. vbi dixi. §. eo. C. glo. magna in
ver. docere. Est aduertendū qd̄ tota ista glo. est extracta ex summa
Azo. C. eo. in. iij. co. in ver. ad hanc autē doctrinā sic peruenitur.
vbi Azo clarius posuit totā istam glo. Pau. de ca. z. d. Alex. di
uidunt istam gl. in duas partes prim. ego diuido in quatuor par

tes. In prima, glos. intendit declarare quomodo p̄tendatur ad
15 hanc doctrinam. † qd̄ cautio de rato parū proficiat iuranti, enū
merādo quatuor casus qui contingere possunt. In scda parte p̄n
cipali, que est ibi. sed certe, gl. p̄sequitur primū casum opponen
do. In tertia, que est ibi: itē si dicas p̄sequitur tertiū casum. In
quarta, que est ibi: in quarto p̄sequitur quartū z vltimū casus.
Et aduertendū est, qd̄ tota ista gl. facta est, vt declararet illud qd̄ ob
scure dixerat litera in tex. dum dicit, nec multū ei proficere zc. in
nuit enim qd̄ cautio possit aliquid p̄desse, sed non multū: quid
16 sit istud, litera non aperit. † Et propterea ad istud ostendendū di
xit gl. qd̄ non est audiendus procurator, de cuius mandato dubi
tatur deferens iuramentū, si p̄stet cautiones de rato, z p̄mittit
qd̄ dñs ratificabit, alias teneat ad totale interesse: certe talis cau
tio parū p̄desse: ipsi iuranti: quia si postea contingat, qd̄ dñs
nō habeat ratum tale iuramentū: sed denuo agat ztra istum qui
iurauit: certe cōtinget necessario vnus de quatuor casibus (quia
plures euenire nō possunt). Aut enim iste q. iurauit, sentētiā ob
tinebit p̄ se: aut succūbet z iniuste p̄ iniustitiā iudicis, z istis duobz
casibus, cautio parū p̄desse iuranti, ex quo p̄curator solū
tenebitur ad expēsas ex cautione de rato, si autē succūbat iuste,
vel si iudiciū adhuc pendeat, cautio parū p̄derit iuranti: quia
altero casu, quādo sentētiā erit iusta, apparebit eū iurasse falsum.
In vltimo vero casu donec p̄det lis, procurator ad nihilū tenet
quia nondū apparet quātum interfit iurantis fm̄ Bart. Glo. po
nendo istos quatuor casus, arguit a sufficienti partium enūmera
tione: z ideo fm̄ Bart. si ostendatur aliquē casum nō esse verū ar
gumentatio gl. erit falsa. Et p̄pterea Bar. laborauit examinādo
vnūquēqz casum: sed certe labor Bar. fuit superfluous: qz vt dicit
Sul. Pau. de ca. z. d. Alex. hic nō est verū qd̄ in oī casu ex quatuor
casibus glo. debeat p̄cedere arg. quia satis est ostendere, qd̄ ali
quo casu qui euenire posset ex quatuor, cautio rati non plene pro
uideat iuranti, ad hoc vt procurator non audiat volens iura
mentū deferre: qz quoties cautio de rato p̄stata per p̄curatorē
non plene prouidet: certe non est audiendus procurator cum tali
cautione. l. qui ita. §. j. ff. ad treb. ratio quia per interuentū ipsius
procuratoris non debet fieri deterior conditio litigantis qd̄ si do
minus cōpareret. l. ij. §. defendi. ff. ex qui. cau. in. postea. nō teneo
qd̄ cautio de rato plene prouideat iuranti in primo casu gl. quādo
dñs agens succūberet, et ferretur sententia pro ipso iurante: cer
te cautio de rato sibi plene p̄dest, quia ex quo obtinuit sententiā
pro se: nihil sua interest, nisi pro expensis quas fecit in lite: z cum
procurator ex cautione de rato teneatur sibi ad oēs expēsas litis,
z sic in totū ad omne illud qd̄ interest: certe cautio de rato in isto
primo casu plene prouidet iuranti: z sic frustratū est illud quod
querit Bar. Item plene prouidet in scdo casu quādo fert senten
tia contra iurantē z fertur iuste: quia cum iuste, non interest iura
tis, nisi de expensis litis, z si illas expēsas soluat p̄curator, satisfas
ctū est iuranti: bene verū est, qd̄ isto scdo casu efficitur deterior cō
ditio iurantis per interuentū procuratoris qd̄ si principalis inter
uenisset: quia si interuenisset principalis, dato iureiuram. nihil vl
tra posset queri: tū hic querit, qd̄ iuramentū est delatū a procu
ratore. In tertio aut casu, qd̄ dñs obtineret cōtra iurantē z iuste:
tunc bene verū est, qd̄ cautio de rato non multū p̄desse ipsi iura
ti: quia ex quo sententia est lata ztra eū iuste, apparet qd̄ illud qd̄
iurauit est falsum: z sic per talē sententiā detegitur perurū suū:
z ideo lz ex stipulatione de rato cōsequit a p̄curatore omne dam
nū pecuniarū: z tamen qz nō cōsultur fame z honori, apparet qd̄
cautio non multū p̄dest: qz non prouidet in totū: z qz iste casus
posset euenire, p̄pter istū casum solum licite recusatur iuramentū
delatum per p̄curatorē cauentem de rato, qz dubitatur de manu
dato, z istum casum tantū cōsiderauit tex. nosser, quicquid dixer
runt gl. z Bar. z in hoc proprie consistit substantia intellectus tex.
nostri. Videamus nunc glo. per singulas partes. C. prima pars
glo. est clara: z dum gl. in fi. istius prime partis, ibi z sic stipulatio
non committitur vt videtur. Aduerte quid velit dicere glos. vult
dicere vt videtur. j. in fi. istius gl. vbi glo. dicit qd̄ si adhuc p̄deat
iudicium inter dñm principalem z eū cui promissum est de rato:
stipulatio de rato nō committitur, qz incertus est quid sequatur.
C. Sum nunc in scda parte gl. libet sed certe in primo casu, in quo
gl. fortiter opponit, qd̄ imo si iurans cui fuit cautum de rato ob
tineat sententiā pro se, qd̄ tamen procurator debeat tenei ad totū
tale interesse, opponendo de. l. procurator: ad exhibendū. in. §. j. ff.
rem ra. ha. glos. respondet z male, z rep̄eenditur per omnes: z
Barto. diffusius qd̄ oporteat, quia iste tex. generaliter loquitur in
quocūqz procuratore: qz paria sunt, non habere mandatū, vel ha
bere z non apparere, vt hic diffusius per Bart. quem vide vera
ergo z cōisolutio est quā, sentit ibi tex. z Bar. z oēs hic ponūt,
vide eā per bar. hic: z per istam solutionē apparet, qd̄ in primo casu
su glos. cautio de rato plene prouidet iuranti si iste casus euen
ret, quicquid dicat Bar. qui male cōsiderauit materiā. C. Sum
in terna

inertia parte glo. ibi, item si dicatur in qua gl. prosequitur tertium casum: et quia in isto tertio casu consistit proprie substantia textus, non sibi, volo in casum bene enucleare. + Bone, procurator agens contra me reu, defert mihi iuramentum, et quod dubitatur nunquam habeat mandatum ad hoc, prestat mihi cautionem, quod dñs habebit ratum iuramentum, alias promittit omne damnum et interesse: datis fideiussoribus, ego iuro, postea dñs non ratificat postea non obstat iuramento meo, quod nihil sibi nocet, non attendit cautionem procuratoris de qua dñs non curat: agit dñs contra me iurantem, et petit illud super quo iurauit: fertur sententia iusta in fauore dñi de directo contra iuramentum meum: punctus est videre nunquam cautio de rato quam prestat mihi procurator: an isto casu mihi plene provideat vel ne. Primo videtur quod non, imo plus, quod ego non possum ad aliquid agere stipulatione de rato contra procuratorem ipsum, quod ex quo fuit lata sententia illud quod ego iurauit: si ego agere allegando sententiam contra me latam de tege per iuramentum meum: et nos habemus quod allegans turpitudinem suam non est audiendus. l. trasac. finita. C. de trasac. quod ergo ego non possum agere, nisi detegam per iuramentum meum, hoc est, sententiam latam contra id quod iurauit, et allegans turpitudinem suam non est audiendus, videtur quod non possum agere. Contra vult textus, quod non obstat, quod ostendat de periurio, possum agere ex cautione de rato, ibi, sine ex stipulatione de rato agat: et sic supponit quod possum agere, et sic hinc atque hinc difficultas. Et sic si dicis quod non possit agi, dicis contra textum, si dicis quod possit: dicis contra regulam iuris, quod allegans turpitudinem suam non est audiendus. Et ideo videtur hanc difficultatem habuit modo vna opinio, modo alia ut dicitur glo. primo propter timorem regule quod allegans turpitudinem suam non est audiendus, tenuit quod iste iurans non possit agere ad damnum fortis principalis: quod detegat periurium suum, sed bene poterit agere ad usuras condemnationis quas passus est vigore sententie, in quibus non est periurus: quia ergo isto casu, cautio non prouidet in sorte principali: sed solum in accessoris, ideo dicit textus, non multum prodesse cautionem: tamen ista prima opinio et ideo non tenetur, quod restringeret textum, et diuineret. Ideo et ideo posuit secundam opinionem, que est vera, quod iste iurans qui iuste succumbit, poterit ex cautione de rato agere contra procuratorem ad totale interesse, non obstat quod allegat turpitudinem suam: et a procuratore consequetur omne damnum pecuniarium: sed tamen patietur infamiam, detegendo periurium: et quod fame non prouidet: ideo textus dicit non multum proficere cautionem, cum necesse habeat docere periurium suum. et istud est quod proprie voluit dicere hic textus, nec aliud vnde cogitatur. + Et ad argumentum, quod allegans turpitudinem suam non sit audientis respondet et ideo quod fallit hic et ratio fallit est, quod cum procurator sit ille qui iuramentum detulit, non poterit sibi obicere, quod allegat turpitudinem suam. l. qui iurasse, §. si pater, §. eo. Tu responde melius per Pet. de bella perti. Bar. et oēs, ut hic per Bar. quod ar. est verum nisi turpitudine sit per alium detecta, ut est hic: quod fuit detecta per sententiam, ut hic per Bar. in v. co. in prin. Et isto modo habes inride et pulchre declarata tertia parte glo. Iuxta hanc partem bar. non ex text. glo. dno. prima, quod potest quis licite recusare iuramentum quod si debet deferri: quod licite timere potest, ne alio postea agere detegat periurium suum: unde inferit, quod si ex duobus hereditibus, unus ageret et vellet deferre iuramentum conuento, posset reus licite recusare: quod alio agente posset detegi periurium suum, et per. h. d. quod in l. si duo patroni. §. eo. poterat libertus si voluisset recusare iuramentum delati, ab uno ex duobus patronis. Adde quod ista regulam repetit Bar. in l. eum qui, §. pen. et in l. manifeste turpitudinis, §. eodē. Bal. in l. generaliter, §. in fi. Ceod. istam regulam Bar. et illationem que nimium est generalis reprehendunt Moder. et il. Pau. de ca. l. u. et do. Alex. hic. et Ful. in l. manifeste, §. e. vna ratione, quod attente generalitate regule Bar. sequeretur, quod si ego possiderem istam domum et deferres mihi iuramentum quod domus est mea, sequeretur quod possem iuramentum recusare: quod alius posset postea agere ad istam domum contra me, et detegere periurium meum, et sic non posset vnde deferri iuramentum in rei vendi, nec etiam in peti. here. l. sed et si possessori. in prin. et in §. si. §. eo. sed illi textus parum obstant, quod non dicit an possit recusari, sed quis sit effectus. Nec obstat textus, iste qui loquitur quod timetur ne detegat periurium per aliam personam que non sit penitus extranea, ut dñs procuratoris: secus si sit persona penitus extranea: nec textus in l. si duo patroni. §. eo. aliquid stringit pro Bar. nec contra Bar. nisi restringatur ut hic per do. Alex. quia si vnde detulit iuramentum et iurauit, postea alius agit et probet, non detegit periurium: quod sit simul, quod non fuit libertus primus: sed secundus. + Et hoc tamen ex tertia parte glo. ibi, et sic non periurauit quod ad eos: quod iuramentum prestitum super principali non extendit ad accessoria: simile in restitutione facta super principali quod non extendit ad usuras, et sic ad accessoria. l. si. §. lueri. titi. ff. de adi. inde bi. fm. Bal. et And. ro. hic. simile dicimus in restitutione facta a principe nominatim ad bona, non extenditur ad fructus perceptos textus in auct. de nestorianis, C. de hereticis, que ad hoc notat et reputat singulare Ang. in l. gallus, §. et quid si tantum, ff. de lib.

et posthu. et Lud. ro. hic: idem tenet Bal. in c. dñs guerram. in ti. hic finitur lex. et in l. nam. ad ea. ff. de legi. et in l. si. in viij. col. C. de sen. pas. Alex. in d. §. et quid si tantum. in xix. col. licet oēs indifferentes ita teneant. Puto et hoc vltimum posse nouiter teneri, quod si princeps restituat ad bona, et vtatur verbo restituo habente plenam significationem, quod intelligatur etiam restituere ad fructus, et per hoc allego duos textus expressos. l. in condemnatione. §. si. ff. de regu. iur. et l. videamus, §. in fauiana, ff. de usur. facit quod multum no. dicit Bal. in rubr. C. de fructu. et litis expen. nec dicas quod ille. l. loquatur quod verbum restituo profertur a. l. cum princeps sit lex animata in terris. §. pe. in auct. de g. l. col. q. r. gl. in l. et quia. ff. de iurisd. om. iud. et ad dictam auct. idem de nestorianis responde, quod ideo est, quod ibi lex ultra precessit declarando, quod non vult fructus venire. Cogita quod putato quod sit subtilis et noua conclusio contra omnes. Reuertendo ad conclusionem gl. quod iuramentum super principali non extendatur ad accessoria: adde quod eam tenet Lud. ro. hic. sed Alex. reprehendit per text. in l. sed et si possessori. circa si. principis, in §. si. et fructus. §. eo. sed salua. gl. fm. Lud. quod loquatur in periurio, quod cum sit odio sum non extenditur, per regulam. l. cum quida. ff. de libe. et posthu. Secunda no. per Bar. est quod quis auditur allegans turpitudinem suam quando est ab alio detecta: hinc sumpta occasione plenarie examinat Bar. an et quando audiat allegans turpitudinem suam, et facit quinque casus principales, et cum eius doctrina alij transeunt per Bal. hic licet per alia verba, et per omnia Sal. in l. trasac. finita. C. de trasac. Panor. in c. cum super. de concess. preben. ponit Bal. in repe. l. cum mulier. ff. solu. ma. in l. i. in §. col. C. de codi. fur. in l. i. in vlti. col. C. de sur. Tu autem ultra dicta omnia etiam addideris. hic. + Ad de circa primum casum Bar. in quantum concludit, quod licitum est allegare re turpitudinem et in damnum suum: patet, quia licitum est confiteri se commississe homicidium, vel aliud delictum, et statim confessioni in damnum consentientis, iuribus allegatis per Barto. in l. i. in §. col. C. de confes. quod si aliquis confiteatur se occidisse vnum hominem qui re vera est occisus, sed alius eum occidit et non confitetur: tamen iste confessus, ex confessione sua punietur prout text. clarus in d. l. si is cum quo. Ego intelligo illum textum et Barto. quod procedant quantum ad puniendum civiliter, prout loquitur ille textus. hic allegatus per Barto. sed non credo quod procedat quo ad puniendum criminaliter fm. Jo. and. in addi. Spe. in titu. de confessis, §. postremo. ver. ceterum. Ang. in d. l. si is cum quo. Jo. de imo. in l. si quis, in xxiij. colum. ff. de prima. delict. bene facit text. in l. i. §. fina. ff. de quest. facit etiam, quia nemo est dominus membrorum suorum. l. liber homo. ff. ad leg. aquilam. et ita teneas, quauis Jo. and. in loco preallegato referat omnes iuristas de bergamo concorditer determinasse contrarium: per. l. ande natus, §. fina. et in l. seq. ff. ad legem aquil. et d. l. si is cum quo. que loquuntur quando agitur civiliter ad interesse. Adde etiam ad predicta text. in l. qui seruuum. in prin. ff. de interro. actio. qui decidit, idem et est text. nota. in alio. + quod si titius confessus est se occidisse hominem, et propter confessionem suam ipse fuit decapitatus: postea apparet quod fuit alius qui occidit eum, ille alius debet decapitari: et illud text. no. Bal. in l. i. C. qui. res iudi. non nocet. Imo. l. is qui reus. in xxiij. col. ff. de p. b. l. iudi. + Item adde text. in c. j. de accusa. in vi. per quod extenditur doctrina Barto. quod adeo statim confessioni proprie turpitudinis consentientis in eius preiudicium, ut etiam istud sit non seruata forma vel ordine iudicii, facit text. in c. pisanis. de res. spo. et in l. si. confes. §. ff. de cust. re. + Secundo limita dictum Barto. quod si aliquis confiteatur se commississe homicidium statim confessioni contra ipsum ut procedat, quando apparet de homine quem confitetur occidisse, sed si aliquis etiam sponte confiteretur in iudicio se occidisse vnum hominem, qui non apparet, nec reperitur occisus, talis confessio non valet nec ligat consentientem. Ita Ang. in l. ceterum. in prin. ff. de g. l. et in l. i. in §. col. ff. de confes. vbi hoc vltimum no. limitat, nisi essent alii qui assassini male conditionis et fame, qui confiterent se occidisse certos mercatores et eorum corpora precesse in mari: tunc dato quod illa corpora non reperiantur: tamen attento quod erant assassini publice diffamati et latrocinia exercebant prope littus maris: ita quod verisimiliter corpora proiecerunt in mari debeant puniri ex confessione ne, quauis corpora occisa non appareant: et refert Ang. a fuisse indicatum per egregium legum doctorem do. Nicol. de tortel. de prato tunc florentie assidentem: si autem cessaret dicta verum. multitudo propter maris distantiam, vel propter bonam famam inquisitorum, non possent ex confessione puniri, quando corpora non apparent: ad ista adde no. Bal. in addi. Spe. in ti. de sen. in antepe. col. m. §. si antius fuit confessus se occidisse hominem cuius nomen ignoratur et ipsum proiecesse in mari: unde corpus apparere non potest: querit an ex tali confessione debeat titius condemnari: primo dicit videri quod non, quia liquere debet de corpore interfecto, alias non potest preiurium factum ab aliquo, si ipsum factum est in se incertum. l. i. §. illud, ff. ad sille. et quia ista confessio est incerta et vaga: ergo nihil valet incertum. in prin. ff. de confes. finaliter concludit Bald. quod si non

Uicini en allegare turpitudinem, adde §. el. in ca. latoz. de re iudi.

apparet aliquo modo de mortuo non potest fieri cōdemnatio: se-
cus si saltem per famā probaret mors, licet corpus inspicere nō pos-
set, ut ibi nō. per eū. adde etiā Bal. in. c. at si clerici. in. viij. co. de lu-
di. ubi tenet qd non sufficit in iudicio confiteri qd occidit hominē:
nisi constet de corpore interfecto: non tñ est necesse qd cōstet de no-
mine p̄prio interfecti: z de hoc dicit gl. esse singularem. in. c. libel-
lorū. ij. q. viij. adē tenet Bal. in. addi. Spe. in. ti. de confes. in. ij. colū.
in. ver. titius cōfiteatur se occidisse. z Bal. in. l. quoties. in. s. si quis
nomen. ff. de here. instit. z ista teneas cordi: quia magni momenti
sunt ad euadendū quē a morte. ¶ Tertio principaliter limita dū
24 cū. Bar. f. q. stetur cōfessionī cōfidentis delictū z turpitudinem
propriā in suū dānum: intellige verū in dānum cōfidentis tantūz
sed non alterius: istud probō: nā si iudex tulit vñā sententiā. postea
ea cōstitutus in articulo mortis confitetur qd illā finiam tulit falsam.
corruptus pecunia: certe non statur cōfessionī sue quāuis sit in
articulo mortis in p̄iudiciū tertij qui talem sententiā obtinuit.
25 ¶ Adē est in teste qui tulit testimonij. postea in extremis vite con-
stitutus confitetur se tulisse testimonij falsum: qz fuit corruptus
pecunia: nō statur cōfessionī sue in p̄iudiciū tertij: ita de vtroqz
tenet Bar. in. l. si quis in graui. s. si quis moriens. per illum tex. ff.
ad sille. z in. l. generaliter. in. vltimo not. qd ponit in. fi. C. de nō nu.
pecu. Bal. in. aut. si dicatur. C. de testi. Ange. in. consi. cccvij. inci.
factū est tale Christoph. in. pe. col. z Lud. roma. hic: est tex. in. c.
sicut de testi. nec aliud facit qd in articulo mortis ita deponat: qz
ut pulchre inquit Bal. ti. de pace constan. in. verbo vassalli. primo.
in. fi. nō omnis constitutus in articulo mortis est sanctus Joā-
nes baptista. Istud tamen qd dixi de testibus intellige procedere
postqz testimonij deposuerūt. z sic post ius acq̄situm parti: sed
ante ius acq̄situm. i. dum examinantur: si dicerēt se corruptos pe-
cunia. p̄iudicat parti: ratio est: qz licet testes istis interrogato-
rijs nō debeant respondere: tamen si responderint p̄iudicat parti.
ti. c. j. de excep. ita Bar. in. l. si duo patroni. s. adē iul. in. fi. s. e. ubi
26 dixi. ¶ Simile dicimus in notario. qui postqz dedit instrū in pū-
blica et autentica forma: postea dicit qd illud instrū est falsum et
qd pecunia corruptus illud fecit. nō statur eius cōfessionī in p̄i-
iudiciū illius cui edidit. Specu. in. tit. de instru. edi. s. postremo.
in. ver. nungd. z ad literā Pau. de ca. in. l. seia. in. prin. per illū tert.
27 ff. ad velleia. ¶ Simile dicim⁹ in arbitris z in electoribus platonij.
qui postea dicerēt se pecunijs corruptos elegisse. non statur eorū
dicto fm Ange. in. d. cōfi. cccvij. z eundē Ang. in. l. errore. in. lec.
perusina que est impressa. C. de testa. z vtrobiqz allegat Innoc. in.
c. cū dilect⁹. in. gl. q̄ incipit nullā de electione. ¶ Predicta multū
singulariter limitat Ange. nec alibi legitur nec vnqz audiui ab ali-
quo relatum in. d. l. errore. in. lect. Perusina. nisi duo iudices qui
semel iudicassent interrogati cōcordarent in hoc qd corrupti pec-
cunia iudicarunt. z tunc eorū cōfessio p̄iudicaret alijs: sed tu ca-
ue. qd cōtra hanc limitationē videtur tex. in. d. s. sicut. de testi. qui
loquitur plurali. qñ plures testes dicunt se pecunia corruptos
deposuisse: cōsiderabā qd posset defendi limitatio Ang. in. duobus
iudicibus ut ipse loquitur: secus in duobus testibus ratio quia
qñ duo iudices ferunt sententiā sunt cōcordes in actis z in feren-
do sententiā: secus in testibus. qz si simul cōcordaret sunt suspecti
secundū bar. in. l. ij. ff. de testi. Itē inquit Bar. cōcludit. qd qñ
turpitudō est ab alio detecta. qd licitū est indistincte illam allegare.
re. addet tria. Primo qd volūt Bal. z Sali. in. l. fi. C. de nō nu. pe.
qd licet qñ in instrū est iuratiū omnia ibi cōtenta esse vera. nō pos-
sunt iurantes venire contra iuramentum. allegādo simulationē
ut nō. do. Ant. in. c. cū cōtingat. in. viij. mēbro. de iure iu. z ibi Jmo.
in. col. clriij. z ponunt Jmo. z Alex. in. l. sesus z augerius. ff. ad le.
fal. tamen si probationes allegantis simulationē fuerint admisse.
certe post detectam turpitudinē licitū est allegare simulationem.
28 et fm Bal. z Sali. ibi per istā doctri. Bar. cum glo. ¶ Scō adde
qd ex ista cōclusionē infertur. qd ex cōmunicato licitū est allegare
turpitudinē suā. i. ex cōmunicationē: qz detecta est per sententiā
ex cōmunicationis: ita p̄batur fm bal. ibi in. c. intelleximus. in. ij.
col. de iud. Tertio adde. qd bal. ibi singulariter limitat istā cō-
clusionē. nec alibi legi. qd qd pōt allegare turpitudinē suā ab alio de-
tectā. est verū. nisi ex tali allegatione sentiret lucrū. Itē circa istāz
doctrinā aduerte. qd sicut regulariter non est licitū allegare tur-
pitudinē p̄p̄riā: ita non est licitū allegare turpitudinē eius cuius
sum heres. puta patris. l. filios. z ibi bar. C. de reuo. his q̄ in frau.
credi. z ita cōsiliū do. Signo. de homodis in consi. rñij. qd inci-
29 pit: si queratur an quis possit allegare. ¶ Hinc ex predictis est. qd
si falsus p̄curator successerit dñs. qd nō potest dicere sententiā nul-
lam. qz allegaret turpitudinē suā: ita Joā. and. in. ti. de sen. pla. in.
s. qm. ver. quid si procurator. Ant. de bu. z alij in. c. j. de re iudica.
30 Hinc sequit⁹ z nō. qd si iudex qui tulit sententiā efficiatur heres
perione cōtra quā sententiā tulit. qd idē iudex nō poterit dicere
sententiā iniquā z prosequi appel. z tamē Jmū tenet gl. singu-
laris in. l. j. ff. de excep. re iud. z ratio est. qz appellando non dete-

gitur directe turpitudō sua. qz in appellationis causa. nō probat⁹
tum probabo. ut ponit. d. Ant. in. c. j. z bal. in. d. l. si credi. C. de ser.
pig. da. ma. licet non fuerint recordati de glo. in. d. l. j. Item circa
doc. Bar. potes per te reducere cū ser fallen. Regula sit. qd alle-
gans turpitudinē suā nō audit. l. si creditoribus. C. de ser. pig. da.
ma. z. l. trāsfactione. C. de trāsfac. Fallit qñ alleg. cōtra se. Scōo fal-
lit qñ allegat excipiēdo q̄ participē fraudis tractātes de lucro: et
inquantū Bar. hic alleg. l. de tutela: dic qd male allegat. qz tex. ille
in fine proprie loquit⁹. qñ turpitudō allegabat agendo nō excipiē-
do z ita perpēdit Raph. Ful. hic: qui in hoc dānat Bar. ideo vi-
de in hoc Bar. post glo. in. d. l. de tutela. z dic ut ibi melius per eū.
Tertio fallit. qñ turpitudō est ab alio detecta. Fallit in trib⁹ alijs
iuribus allegatis per Bart. hic. Adde tres alios casus: primus
vbicūqz tractatur de fauore anime ad exonerationē cōscientie. z
iste multos continet sub se: item quando tractatur de fauore ecclē
sic item de fauore libertatis: istos tres casus ponit glo. in. c. inter
dilectos. z ibi cano. de do. z gl. in. c. ij. loco. de p̄sump. z in. c. ex ter-
noze. de cōces. p̄ben. z glo. in. c. ex tenore. in. glo. j. z ibi Abb. not. de
testi. z idem Abb. in. c. ij. loco. in. tertio nō. per illū tex. de p̄sump.
¶ Decimo limitat Bal. in. l. nō dubiū. in. ix. colū. C. de leg. in. l. si
creditorib⁹. ff. de ser. pig. da. ma. z in. l. j. C. plus valere qd agit. ubi
cūqz actus est gestus cōtra legē. licitū est allegare turpitudinē suā
ad hoc semp alleg. gl. in. l. a diuo pio. in. pn. ff. de ritu nup. Ego in
contrariū pōdero gl. ibi que ibi approbatur per oēs cano. in. c. cū
Jm. ferrariē. in. verbo ad eā. de cōsti. nā ibi actus erat factus cō-
tra. l. s. contra consiliū Turonēse de quo in. c. tue. de p̄ben. z ta-
men vult glo. illa approbata per oēs. qd licet allegare turpitudi-
nem propriā: tamē placet limitatio Bal. z pro ea moueor. nā ubi
cūqz actus est ipso iure nullus. licitū est allegare turpitudinem
propriā fm Bart. in. l. filios. per illū tex. C. de reuo. his q̄ in frau.
cre. z idem Bart. hic in. pe. col. iuncta doctri. tex. in. l. si libertus mi-
norē. z ibi Bar. ff. de iurepa. z iuncta doctri. Bar. in. l. emptor. ff.
de aqua plu. arcē. Confirmatur per simile. qz qñ actus est cōtra. l.
licitū est vniciūqz venire contra factū propriū. l. post mortē. et ibi
Bar. ff. de adop. gl. in. l. si quis presbyteronij. de re. ecclē. non alie.
in. c. j. de cle. coniug. ex quib⁹ redditur dubia gl. in. d. c. cū. ¶ fer-
31 rariensis. ¶ Undecimo limitat Joā. an. z. d. Bar. flo. in. c. inter
dilectos. de dona. qd per allegationē turpitudinis ostenderet actorē
carere actione: sic intelligunt dictū capitulū ex tenore. de conces.
p̄bē. sequit⁹ Bal. in. l. post mortē. ff. de adop. sed istam limitatio-
nem reprobat Pe. de anch. Jmo. z Pau. in. d. c. inter dilectos.
et quia hoc vltimū late examinat hic Alex. ad eum te remitto.
32 ¶ Iuxta predicta querit Bar. de questione quā dicit habuisse
de facto. z cū eo transeunt simpliciter Ang. z Alex. hic: sed tu ca-
ue ne doctrina bar. videatur imposita verbis. z solum cōstituere
differentiā in modo agendi. qd differentiā est an contractus dicat⁹
factus in fraudē fisci: ut in primo mēbro Barto. z tunc valet z te-
net. sed potest infringi. z istud infringere fiet principaliter opposi-
ta turpitudinē. Aliqñ contractus dicitur simulatus vel imagina-
rius: z tunc ipso iure est nullus. l. emptor. ff. de aqua plu. arcen. l.
imaginarīa. ff. de regul. iu. istam differentiā tradit magistraliter
Bar. in. l. post dictum. in. ij. col. ff. de dona. z in. cōfi. suo inci. Pet.
nicole. z est tex. melior de iure in. l. libere⁹ minorē. z ibi vide Bart.
ff. de iurepa. vnde ista est intentio Barto. qd si venditio fuit vera
licet facta in fraudē: certe ex ea fuit translatū dominiū possessio-
nis in emptorē: ideo nō auditur iste. qz principaliter allegaret tur-
pitudinē. si propter fraudē vellet rescin. ven. sed in secūdo casu qñ
venditio fuit simulata vel ficta. certe qz est ipso iure nullā: z per eā
nullū ius. nullum dominiū est translatum in emptorē. certe iste q
alienauit dicit⁹ Bar. quod poterit agere rei vend. ratio. qz ex quo
venditio fuit ficta z simulata. nullū dominiū translatū est. sed res
mansit penes alienatē: ideo poterit agere rei vend. z si opponatur
de alienatione replicabit qd est facta in fraude: hoc p̄missio. res-
neas decisione Bar. hic quā etiā tenet idem Bar. in. d. l. post con-
tractū in. ij. col. in. ver. ij. p̄sumit z in. iij. col. in. ver. sed an vendi-
tor. z in. l. filios. C. de reuo. his que in frau. cre. z in. d. consi. Pe. ni-
cole. z de hac questione vide etiā Spe. in. ti. de dona. in. prin. c. ff.
item pone aliquis intendens cōmittere delictū. Joā. fab. in. s. item
si quis in fraudē. in. ix. col. in. sti. de ac. Bald. in. l. cum p̄fitearis. C.
de reuo. his que in frau. cre. Bald. z Sali. in. l. emp. C. plus valere
qd agit. Pau. de ca. in. l. contra legē. ff. de legi. Quasdam alias li-
mitationes posset referre ex dictis cano. in. d. c. inter dilectos. z Pau-
nor. in. d. c. super. non vident⁹ speciali relatione digne. ideo omit-
to: vide etiā late Bal. in. repe. l. cum mulier. ff. solu. ma. per Bar.
in. l. j. de condi. ob tur. cau. ¶ Sum in quarta z vltima parte glo.
in qua oppo. cōtra tex. qd imo cautio de rato p̄stita per procu-
ratorē multum prodest iuranti. licet tex. dicat quod parū pro-
fit z probō quia. l. cauetur quod quamprimum dñs non habet ras-
ti. s. cepit agere cōtra illū cui procurator p̄misit de rato. statim
committitur stipulatio de rato ad totale interesse contra p̄cura-
torem. l.

torē. l. quo enim. §. iulia. ff. rez. ra. ha. z licet postea dñs succumbe-
ret iuste z cessaret interesse, nō defineret durare actio cōtra pro-
curatorem, per regulam. l. qui autem. §. illud. ff. si quis cau. 230
quē glo. refert fatebatur cōtrariuz, z isto modo esset redarguere
tex. ideo glo. tenuit melius, qđ stipulatio de rato non cōmittitur
cōtra procuratōrē per hoc solū qđ dñs agat, sed oportet expecta-
re finē litis, quia posset euenire qđ dñs succūberet, z procurator
nō teneret nisi ad expensas litis, vt. §. in primo mēbro gl. z sic pen-
dente iudicio cū sit incertū, interea stipulatio de rato nō committit-
tur: ad. d. l. quo enim. §. iul. vbi residet punctus, respōdet gl. qđ
loquit in procuratore penitus falso, text. noster fm̄ glo. loquitur
in procuratore de cuius mādato dubitat, quē sol. cum diuinet ad
tex. z restringat, reprehēditur per omnes. Aliter respōdet Bar.
hic post duos doc. antiquos per eū relatos vt hic per eū. in vlti.
colū. z cū Bart. transit. 2. ud. ro. hic ista iamē sol. reprehēditur
per oēs et bene, primo qđ diuinat ad tex. Scđo dico quod si vera
esset opi. Bar. sequeretur qđ stipulatio de rato multum proficeret
iurātī, qđ iurans statim posset agere ad totale interesse p̄p̄ri-
um cōuenitur a domino, z si non ageret, qđ nō vult fm̄ Bar.
et sic cautio est multū proficua, qđ est cōtra tex. ibi, nec multū zc.
item opi. Bar. reincident in idē cū opi. 230. relata in glo. que per
omnes reprehēditur: vera z cōmunis opi. est cū gl. qđ stipulatio
de rato nunq̄ cōmittitur nisi lata sententia inter dominū z eum
cui procurator cauit, per fundamētū gl. quia interim est dubiū
quid eueniat: ideo necesse est expectare sententiā. Ista est verissi-
ma conclusio quā tenet gl. hic, tenet Jaco. but. Albe. Ang. Sa-
lice. Fulg. Pau. de ca. z do. Alex. hic: solum restat respōdere ad
d. l. quo enim. §. iul. vera sol. est, qđ text. ibi loquitur in procuratorē
re q̄ solutionē receperat: z ideo quāprimū dñs scit z agit: nō ha-
bet ratam solutionē, statim cōmittitur stipulatio cōtra procura-
torem vt teneatur ad solutionem quam recepit, sed in tex. nostro
nihil fuit datum procuratori, et sic nihil est in quo possit cōmitti
stipulatio cōtra procuratorem, nisi expectetur finis cause princis-
palis et sic sentētia. Non obstat regula. d. l. qui autē. §. illud. quia
debet intelligi, quādo licet cesset interesse, non tamen cessat dam-
nū de preterito, nimirū si durat actio, vt declarat Bar. in. l. si eū.
§. qui iniuriarū. in secūdo no. ff. si qđ cau. Ista est vera z cōmunis
sentētia, sed attende quia licet vera z cōmunis sentētia sit, qđ sti-
pulatio de rato nunq̄ cōmittitur contra procuratōrē ante sentē-
tiā, tamen in cōtrariuz facit: quia speciale est in cautione de rato
prestata in causa libertatis, vt non cōmittatur stipulatio de rato
contra procuratorem nisi lata sentētia, tex. est in. l. procurator ad
exhibendum. §. si. ff. rem. ra. ha. z istud expresse dicit gl. nostra cir-
ca finē quā omnes tenent in fine sui dum dicit in casu tamen non
cōmittitur zc. Si ergo speciale est in causa libertatis, ergo in con-
trariuz est ius cōmune, cogitabis: quia aut specialitas nō est, aut
cōmunis sententia procedere non potest.

Seruus. Seruus z filius in causa peculiari pos-
sunt circa iuramentum patri et do-
mino pdesse z nocere: in causa vero non peculiari pos-
sunt pdesse, sed non obesse. h. d. cuz quinq. ll. sequē-
tibus. Intellige tamē qđ non sufficeret filiū vel seruū habere ad
ministratiōē peculij ad hoc vt circa iuramentum possint nocere
patri vel dño: nisi haberent cū libera ad hoc vt noceat dño, vt vis-
distis in. §. procura. cū glo. j. §. in. l. precedenti. requiritur ergo qđ
filius z seruus habeant administratiōē cum libera, ita dicit do.
Alex. hic expresse, z reprehēdit §. ul. tenentē contrariū. Ad do.
gl. in. l. quā tiberonis. in. §. alia. ff. de pecu. z dictū fuit in. l. cū finis
dum. in. §. seruū tuum imprudens. ff. si cer. pe. C. In gl. in ver-
bo, qđ de peculio. tene quā solutionē vis. Ex Scđo no. fm̄ No-
der. qđ vbiq̄ actus gestus in iudicio, non pōt valere vt actus
iudicialis, puta gestus a seruo qui reputat p̄ mortuo. l. quod at-
tinet. ff. de reg. in. nō habet etiā effectū actus extraiudicialis: ra-
tio, qđ si valeret in isto proposito vt actus extraiudicialis, eūdem
haberetur effectū, quia eodē effectū habet extraiudicialē quos ius-
dicialē, cū ita vni perpetuet sicut aliud: imo extraiudicialē habet
executiōē paratā, quā non habet iudicialē vt dixi. in. l. §. eodē
sic intellige hāc gl. secus quādo resultat diuersus effectus prout
in confessione, quia maioris effectus est confessio iudicialis q̄ ex-
traiudicialis glo. in. l. j. in. §. ff. de interro. act. hinc est qđ confes-
sio facta in iudicio corā iudice incōpetenti quāuis non valeat vt
confessio iudicialis, tamen valet vt confessio extraiudicialis, etiā
si sit confessio clerici facta coram iudice seculari fm̄ cōmunē sen-
tentiam: prout tenet Ymo. in. c. per inquisitionē. de elec. cano. in
ca. at si clerici. in. prim. de iud. Bal. Ange. z Mod. in. l. magistra-
tibus. ff. de iur. iudi.

- 1 Pupilus si ei deferretur iuramentum, an possit iurare.
- 2 Pupilus in concernentibus eius fauorem, habetur pro habili.
- 3 Peritum requirit dolum. nu. 4. 2. 2.
- 4 Difficultas excusat a peritio.

- 6 Quelibet causa et consuetudo etiam iniusta excusat a pena. nu. 7.
- 10 An in iuramento requirantur verba.
- 11 Mutus potest esse testis.

Qui iurasse.

Hoc dicit fertus vel etas non
annullat iuramentū in p̄ndi-
cū iurātis. In tex. ibi quāuis pupillus non videatur
p̄terare zc. Istū tex. declarat Bar. hic, qđ licet nemo
in dubio p̄sumat deferre, cū nemo p̄sumat immemor salutis
eterne. l. si. C. ad. l. iul. repe. neq̄ in dubio, p̄sumat delictū z sic de-
licta. l. merito. ff. pro socio. tamen in ad. i. to z maiore, si apparet ve-
ritatem esse in p̄tius eius qđ iurasset, diceret peritum, sed in pu-
pillo licet appareret p̄tium, nō p̄sumeret peritum sed potius
obliuione ita iurassetū putat Barto. esse sensum litere. Tu dic
melius ex mente Albe. hic, qđ tex. sic voluit dicere z arguere, vbi
non potest cadere peritum et cōsequenter nec religio iuramenti,
ibi nō potest deferre iuramentū: propterea video nō posse defer-
ri iuramentū per Christū, qđ in eo non cadit religio, vt vidistis in
l. i. §. si. §. eo. sed in pupillo nō potest cadere peritum: qđ propter
lubricū tenere etatis nescit quodāmodo quid iuret: ideo videbat
qđ nō posset ei deferri iuramentū: tamē text. decidit cōtrariuz: qđ
imputandū est deferrenti iuramentū. Nota qđ pupillus si ei
deferat iuramentū a parte, potest iurare, z ei statim: ratio est, vt
in tex. quia imputet sibi aduersarius qui ei detulit. Hinc infertur
prima limitatio ad hūc tex. vt procedat in iuramento litis decisi-
uo qđ defertur ex partis voluntate: secus in iuramēto in litem ne-
cessario. l. videam. in. prim. z ibi no. Bar. j. titu. j. Scđo limita istū
tex. vt procedat, quādo pupillus iurat ad suū p̄modū: secus quā-
do iuramentū tendit ad incomodū eius, vt in iuramento q̄ firmas
torio contractus, vt probat tex. in. auf. sacramēta. super verb. pu-
berū. z ibi glo. z doc. C. si aduer. ven. cū alijs, concoz. alleg. per do.
Alex. hic. C. t. No. fm̄ 2. ud. secūdo, qđ pupillus habetur pro ha-
bili in omnib⁹ concernentibus suū fauorē: ideo si deferat sibi ius-
ramentū valet ac si esset maior. Istud qđ dicit 2. ud. est veritas
mē iste tex. parū pbat: nam ratio istius tex. est, qđ vnusquisq̄ pōt
inhabilem ad suū damnum habilitare, z illud est qđ probat tex. vñ
de solet dici, qđ mala electio imputatur eligenti in damnum suum.
Et ideo si quis eligeret minores in procuratōrē, sibi imputatur si
ledatur. l. cum mādato. in. prim. ff. de mino. tamē no. 2. ud. vt dixi
est in se veruz: z hoc melius probat tex. in. l. non ideo minus. C. de
procu. z in. l. neq̄. C. de cōtrahen. z p̄mit. stipu. z in. d. l. neq̄ deci-
dit, per illum tex. Bal. qđ statutū disponens qđ contractus mu-
lierū nō valeant celebrati sine consensu propinquorum: debet in-
telligi de cōtrāctibus dānosiss: secus qđ essent vtilēs et non dāni-
nosides tenent Ang. z 2. ud. in. l. mutum. §. si. de acqui. here.
Ang. z Ymo. in. l. qđ per gl. ibi. ff. de accepti. faciunt que dixi in. l.
iustitiam. p̄ ex cōmitione. §. pupillus. in verbo non competit. §.
eo. de alie. p̄elati. C. t. No. tertio ex ver. si. fm̄ Pau. de ca. z Ale-
ran. hic: qđ peritum requirit dolum: ideo pupillus dolo carē nō
videt peritum ita est de mēte litere hic: z gl. in. c. j. de delic. p̄ue.
et glo. in. c. ex litem. §. de sponsa. Hinc infert Pau. de cas. qđ in li-
bello quo quis accusatur de peritio, debet dici qđ scienter et dolo
lofe peritum cōmisit: qđ sine dolo cōmitti non posset, quāuis in
hoc vltimo de libello contrariū teneat Alex. hic: cū tu adde in
simili 2. ud. roma. m. l. si duo. §. si. in viti. colū. §. eo. t. p̄ ass. iste est
pulcher, z vtilis, z male declarat⁹ per canonistas et legistas, ideo
intēdo bene examinare, z qđ peritum nō cōmittatur sine dolo.
adde Bal. in. l. obseruare. §. proficisci. in. iij. col. ff. de off. procōsul.
z leg. vbi formaliter dicit, qđ cessante dolo non est peritum: idem
tenet Pau. de cast. in. l. si. ff. qui satisd. cog. referens Bal. in vna le-
ctu. ibi idē tenere: idē z plenius tenet do. Alex. in. cōsil. l. xij. incip.
perspectis his que in thēmate narrata sunt, in. pe. col. lib. j. et pro
hac parte facit bo. tex. melior de iure ad hoc. xxy. q. ij. itē opponi-
tur ad idē facit qđ vult glo. cōmuniter approbata in. c. breui. de
iurei. que tenet t. qđ difficultas excuset a peritio, cū p̄pter dif-
ficultatē cesset dolum. Ad idē facit, qđ peritum est quedā falsitas
sed falsitas nō potest cōmitti sine dolo. Lne exemplū. vbi doc. C.
de fal. Si ista conclusio est vera, qđ peritum nō cōmittat absq̄ dolo,
lo, sequit ex ea magnus z not. effectus, qđ etiā regula sit qđ quelibet
causa etiā iniusta excuset a peritio: et z sequenter a penis peritū
quas retuli in. l. si duo. §. si. §. eo. qđ aut quelibet cā etiā iniusta excu-
set a dolo, est tex. in. l. iij. §. j. ff. de libe. can. glo. in. l. plagū criminis
accusa. C. ad. l. famā de pla. gl. in. l. j. ad fi. ff. de abig. facit lex. iij. §.
si quis ignorans. ff. ad sile. imo quelibet credulitas etiā fatua ex-
cusat a dolo. sic inquit pulchre Ang. in. l. j. ad fi. prim. ff. de eo per
quē factū erit. z in. d. l. plagū criminis accusa. z Ange. in. l. p̄tor.
§. hec actio. ff. vi bo. rap. Ad ista bene facit qđ dicit bal. in. l. j. in fi.
p̄ gl. ibi. C. vbi cau. sta. vbi dicit, qđ bona fides potest causari etiā
ex iniustis z temerarijs causis: qđ reputat tenendū menti. teodes
modo quelibet causa licet iniusta excusat a multa. glo. in. l. j. §.

m m b f r e p r 2 i q

fi. in gl. mag. in fi. ff. si quis ius. dic. nō obtēp. gl. in l. ex cōsensu. s. fi. in gl. pe. ff. de app. gl. in l. satisq. ff. de in ius vocā. Bal. in l. debe
 7 ri. C. de fideicom. liber. t. Sicut in simili, consuetudo quāticūq. q.
 a iniqua z irrationabilis excusat a pena vt probat glo. no. in. c. cū
 venerabilis in glo. j. ad fi. de consue. quā ibi multū not. Honor. et
 reputat in. intellige a pena temporali, non eterna. glo. in. dist. c.
 deniq. per quā decidit Lud. ro. in consi. cccclxxvi. incip. videt pri
 ma fronte, qd consuetudo super iuramēto nō obseruādo excusat
 8 a pena tēporali periurij: sed non a diuina. t. Secdo ex dicta cōclu
 sione sequitur alius effectus, qd pene. l. si quis maior. C. de trasac.
 que imponatur propter periurium non habent locū nisi quis sit in
 dolo: ita singulariter tenet Bal. in l. obseruare. s. proficisci. in. iij.
 col. ff. de offi. procōsul. z legati. quē pōderat z sequit. d. Alex. in l.
 fi. ff. qui satisd. cog. qd vltimū an sit verū examinabo. in. d. l. si quis
 maior. et ibi omnino videas in. j. not. Et nō inuenio qd a supra di
 ca cōclusionē, quod periurium necessario requirat dolus, nemo
 scribentū visus est adhuc discrepare. Ego tamen in contrariam
 partē, qd imo ad hoc vt quis incidat in periurium sufficiat qd sit
 in culpa: pondero Andre. de iser. et Bald. in. c. licet. si de feu. fue.
 con. inter dominū z agna. z ibidē Jac. de alua. in. ij. z iij. q. t. Ham
 per illū text. in ver. periurij. nō. q. ille qui nō potest soluere ppter
 paupertatē. incidit in periurij. hoc intelligit verū. si ei potest cul
 pa imputari: pondera qd dicunt culpa, non autē dolus: ergo vo
 lunt, qd periurij possit cōmitti ex sola culpa. idē tenet Jac. alua.
 in. c. si. de alie. feu. pater. idem pondero expresse velle gl. in. cle. non
 potest in. gl. si. de procu. cum qua ibi transeunt cano. in specie. eaz
 sequitur ibi Jmo. circa si. que gl. dicit se negare qd anima consti
 tuentis legetur ad periurij, nisi constituens sit in culpa: pondera
 ra glo. expresse velle qd ad periurij cōmittendum culpa sufficiat.
 z tenendo istā partē parum obst. iste tex. in fi. vt patet ex declara
 tione Bar. z Albe. puto pro cōcordia posse dici, qd quo ad actū
 periurij incurrēdū, lata culpa sufficiat, ita loquuntur vltimo al
 legata. secus quo ad incurrēdū reatum z penā periurij: ita pro
 cedit prima pars: stat enim simul, quod vere actu quis sit piurij
 et tamen puniri nō possit pena periurij, qd dolose nō periurauit:
 istā opētinaz colligo ex eo quod in proposito dicit Bal. in. c. j. s.
 porro. q. fue. prima causa bene. amit. vbi tenet, p impotēs ad sol
 uendū, tamen est perinrus quo ad actū: sed non quantū ad reatū
 z penā periurij: allegat Jm. in. c. j. s. de offi. delega. Juxta
 hūc tex. querūt doc. antiqui Buil. z Bar. hic, an iste tex. locū ha
 beat in oī pupillo, z cōcludunt quod nō, in infante: motū q. in iur
 ramento verba requiruntur, vide per Abb. in cōsil. cccxv. inci. al
 lud in effectu de iure queritur an pag. facta. veritas istius puncti
 cōsistit in hoc, an in iuramento de necessitate verba requirunt, in
 quo Buil. z Bar. hic tenet q. sic, z idē tenent Albe. Bal. z Sal.
 hic z Fulg. qui dicit omnes doc. ita tenere, sed errāt. idē tenet gl. z
 Bar. in. l. z per iusiurā. in prin. ff. de accep. Lud. ro. in. l. j. in prin.
 ff. de ver. obli. z pro ista sententia est bonus tex. in. s. neq. autē. in
 10 aut. de mā. pū. colū. ter. z si ista opi. est verat qd requirant vba,
 sequit iste mirabilis effectus in practica, ad excusandū aliquē a
 priurio, quod si alius iurasset delato sibi iuramēto per iudicē nō
 expōsis aliquib. vbi, quod iste nō erit periur. istū singu. effectū
 in specie ponderat solus Pau. de cast. in. l. j. in princ. ff. de verbo.
 obli. refert tamen quod cōtrariū seruāt in practica: sed contrariū
 et melius. quod nō requiratur verba sed sufficiat sola delatio, qz
 intelligitur iuratum fm solam delationem. tenent Petr. z Lym.
 in. d. aut. sacramenta puberū. Bal. sibi contrarius in rub. s. eo. et
 Pan. in rub. extra eo. moti duob. fundamentis: primo qz nūq.
 11 libi reperit quod in iuramento verba requirant. t. Secdo moti, qz
 b mutus potest esse testis: vt in specie dicit Spec. in tit. de teste. in
 s. nunc tractandū. in vers. quid si mutus. z tamē in teste requirit
 necessario qd iuret. l. iusiuran. C. de teste. Alij distinguunt et forte
 melius, qd in valentib. loqui requiruntur verba, in alijs non: sicut
 in simili dicimus in matrimonio vt pro substantia eius requirā
 tur verba in valentibus loqui: in alijs non: vt tenet glo. in. l. cū no
 tissimi. in prin. C. de pser. rxy. vel. xl. anno. gl. z cano. in. c. cū apud.
 de spon. ergo ita in simili videtur distinguendū in iuramento: ita
 cōcludunt Pau. de ca. z d. Alex. hic. z Pau. de ca. z Lud. in. l. nō
 erit. in. s. si neq. s. eo. Lud. in. l. iij. s. iurari. s. eo. de quo pūcto vis
 de cano. in. d. cū apud. maxime. d. Alex. Pau. de ca. z Lud. ro.
 in. l. j. in prin. ff. de verbo. obli. Jo. faber. in. s. mut. in. s. de muti.
 lipu. z in. s. testes. in. s. de testa.

9 Quis non tenetur respondere positioni criminose vel per quam
 detegitur periurium.
 10 Super decisio, quis non cogitur iurare.
Si pater. Si pater iurat filium non debere, sibi et
 filio ozitur exceptio: si autem iuret in pe
 culio nihil esse, sibi tantum. hoc iuramentum prodest: tamen eo
 non obstante potest conueniri ratione peculii postea quesiti. h.
 1 d. t. Et sic patet ex tex. differentiam esse, an pater iuret circa obli
 gationem filij negatiue, nam sublata obligatione principali qua
 tenetur filius, cū pater teneat tanq. fideiussor. l. cū filius. in. pnc.
 ff. de verbo. obli. tollit obligatio patris. l. duobus. s. i. j. eo. an vero
 pater iuret circa peculij filij: ratio, qz stat simul, qz filius nihil ha
 beat in peculio, z sic pater non obliget: z tñ filij sit obligatus: et
 2 tunc sit executio personalis cōtra filij, fm gl. z Bar. in. l. iij. s. sed
 vtrū. ff. de mino. bar. in. l. si filio. ff. so. ma. t. Circa hoc no. pulchrā
 cautelam per quā filius, qui hz debita, potest euadere carceres
 vcz si fecerit se emancipari a patre: qz filius per emancipationē
 cū censet noua persona de rigore iuris liberat ab obligationib.
 precedentib. tñ de equitate ptois tenetur inquantū facere pōt.
 non vltaz: ideo si filius, fecit debita z emancipetur: nō poterit
 fieri executio in personā. qz nō tenetur nisi inquantū facere pōt.
 tex. est in. l. si ex alio. C. qd cū eo. z ibi Bal. no. illū text. p filijs in
 catorū, qui fecerunt multa debita, z ad idē est tex. in. l. si. ff. qd cū
 eo. z tenet etiā Joan. de pla. in. s. sunt preterea. ad fi. instit. de act.
 Istud ego limito not. nisi filius, contraheret multa debita, isto
 animo vt mediante emancipatione excludat multas debitas, isto
 3 incontinenti faceret se emancipari presumetur fecisse in frau
 dem: et ideo non haberet tunc locum ille titulus, qd cum eo: istud
 probat in simili tex. no. in. l. j. s. i. ff. si qd testa. lib. esse ius. fu. t. adeo
 qd per illum tex. dicit Bar. qd si prefectus sentiens qz imperator
 venit romā ad coronā suscipiendam facit multa debita: tunc im
 perator non tenetur ad ea, licet alias teneretur. facit pulchrē tex.
 in. l. omnia. s. si. iuncta. l. seq. ff. de lega. ij. z ibi Barto. multū no. et
 4 ad istam limitationē vide Lepolam in cautela sua. xij. t. Ultimo
 not. in fi. qd iuramentū simpliciter prestitū, non trahitur ad futu
 ra. facit regula. l. j. ff. qui satisd. cog. z regula. l. qd seruus. ff. de con
 di. ob cau. vbi iuramentū intelligitur rebus stantibus in eodem
 5 statu. t. Glo. in verbo filio. in fi. glo. t. Nota ex glo. distinctiones
 fm quam restringitur tex. noster vt intelligi debeat, qd pater iur
 raut pro filio suo, vt filio suo vel prout herede futuro: quia tunc
 prodest iuramentū filio: secus si iurasset pro filio prout pro vno
 extraneo: quia tunc nō haberet locū hic tex. cum glo. tenent bart.
 z communiter alij: tamen Fulg. z Pau. de cast. hic z ante eos Jac.
 but. melius dixerunt, qd imo iuramētum patris semper prodest fi
 lio, ista ratione: nā pater censetur quasi fideiussor pro filio habens
 tepeculij. l. cum filius. in. princ. ff. de verbo. obli. sed si sic est, qd
 iuramētum fideiussoris qui iurat principalem nihil debere, sem
 per pdest principali. l. duobus. s. itez a fideiussore. j. eo. z ideo di
 6 cit ipsi gl. procedere, qz filius nō haberet peculium. t. Confirmo
 istam conclusionē, qz iuramētum patris semper debeat prodesse
 filio: nā pater potest facere pro filio omnia illa que requirunt spe
 ciale mandatū, sicut si haberet speciale mandatū. l. patri pro filio.
 in. prin. ff. de mino. tūc sic, si procurator haberet speciale manda
 tum z iuraret, prodesset in torus dño, vt vidistis in. l. iusiuran. s.
 procurator. s. eo. ergo et in casu nostro: cui adde qd non videtur
 bona argumētatio gl. de pacto patris ad iuramentū: cū maioris
 efficacie sit iuramētū quā pactū, vt inquit gl. no. an. l. duo. in. prin.
 j. eo. vbi gl. ponit rationē diuersitatis: et cōsidera quomodo pos
 sit stare id qd dicit gl. de filio tanq. extraneo: qñ enim pater pōt
 iurare pro filio tanq. extraneo, qñ iurat in causa peculiari: qz non
 potest filius habere peculij nisi vti filius z in potestate. l. fin. in. fi.
 C. de inoffi. test. z que utilitas sit, an requiratur filio directa ex
 7 prio pacto: an solus utilis, licet Fulg. hic dicat parū referre, dic me
 li. qd exceptio directa que est ppria est illa que ipso iure tollit na
 turalē obligationem, et elidit ciuilem. l. si vnus. s. pactus ne pēte
 ret. ff. de pac. qd nō facit utilis exceptio pacti, que est subsidiaria:
 ita magistraliter declarat Bal. reputas no. dignū in. l. pacta que
 contra. in. vj. z vj. col. C. de pac. Sal. in. l. pac. nouissima. in. vj. et
 vj. col. C. eo. Pau. de ca. in. l. iurifgē. s. si. ff. de pac. z in. d. l. si vn.
 s. pactus ne peteret. z ibidē Alex. vterq. in. vj. col. t. Glo. in ver
 bo acquisiti. in effectu format duas opp. cōtra tex. secūda ibi: sed
 7 nonne. Ista gloss. vult ostendere t. qd si pater iurauit nihil esse in
 peculio filij: qd tamē si reperitur filij habere peculij, qz nō obstat
 te iuramento possit pater conueniri de peculio abfq. eo qd probet
 peculij fuisse acquisitū post iuramentum, cuius contrariū vult
 tex. ibi, pater ita cōuenietur zc. z ad istud ostendendum glo. facit
 duo fundamenta: primum: nam actor vel iudex interrogabit pas
 trem, an filius habuerit istud peculij tempore iuramenti vel ne: z
 huic interrogationi pater tenetur respōdere: cum sit de preparas
 torijs iudicij: iuxta titulum de interrog. acti. maxime hodie cum
 positioni

Excusat a
 pena. Ad
 gl. in verbo.
 antiqua cō
 suetudo. i. c.
 sane. de tēp.
 ord. Lud. ro.
 q. cccclxxvi.
 inci. v. pri
 ma fronte.

Mutus
 pot. esse tes
 tis. Adde
 car. Alex. in
 ca. cū apud.
 in vlt. colū.
 de spon.

- 1 Si filius, quando conueniri possit.
- 2 Cautela vt filius, debitor euitet carceres.
- 3 Imperator an teneatur ad debita prefecti.
- 4 Iuramentum non trahitur ad futura.
- 5 Iuramentum patris an prodest filio. nu. 7.
- 6 Pater potest facere pro filio ea omnia que requirit speciale ma
 datum.
- 8 In dubio nemo presumitur delinquere.

positiōi cuiuslibet sit respondendum iuxta. c. ij. cōfucta glo. de cō
fess. in. vj. no. glo. z ibi dicit in. l. ij. q. 8. observari. C. de iura. calum.
tunc sic, si pater ne detegat perituriū suū dicat, qd peculium fuit
acq̃sitū post iuramētū, actor habebit intentionē fundatā sine alia
probatione si aut pater cōfiteat, qd filius habebat istud peculium
tpe quo iuravit, non obstante qd iuraverit. Quumz adhuc videt
q actor habeat intentionē fundatā: qz l. 3. dato iuramēto nihil
vtra queri possit. l. nō erit. s. dato. s. eo. tñ si pars que iuravit cōfite
retur. Quumz, secus esset: qz cōtra presumptionē iuris z de iure ad
mittitur pbatio, p cōfessionē patris: vt dicit in. l. ij. duo. s. idē tūlas
nus. s. eo. glo. respondet qd pater nō tenet respōdere huic interro
gationi vel positioni, ratione de qua hic per eum. f. s. cōm funda
mētum gl. est. nā in dubio nemo presumit delinquere. l. merito. ff.
pro soc. si ergo reperit filius habere peculium, z pater iuraverit filiū
nō habere peculium: certe ad hoc vt pater non presumatur periur⁹
presumetur peculium acq̃sitū post iuramētū: ergo pater potes
rit cōueniri absqz q actor probet zc. Glo. respondet multum fins
gr fm qd eā no. Barto. z oēs doc. q regula. d. l. merito. procedit
vbi agit de absolūendo aliquem ex tali presumptione: nāz tunc
fauore liberationis capis illa presumptio: sed vbi ex tali presump
tione aliquis veniret condemnandus: vt hic: tunc: nō procedit
regula. d. l. merito. f. Ex prima parte no. q positioni criminose vel
per. quā detegitur perituriū, nō cogitur quis respondere: de quo
per doct. in. l. ij. s. quod observari. C. de iura. calum. cū alijs concord.
hic alleg. per do. Alex. quibus adde glo. Innocē. z Lano. in. c. dur
dum. el. ij. de elect. Lano. in. c. inquisitionis. de occu. glo. in. c. si post
positū. de cōfess. in. vj. dicit tamē Bar. in. l. i. in. iij. co. ff. de his quib.
vt indig. q ideo hic potest recusari: qz super decisio, non cogitur
quis iurare: prout etiam sentiunt Bar. z doc. hic. Item pondera
glo. hic velle qd si non responderet, staretur confessioni vitime con
tra propriū iuramētum, q vltimum notabiliter examinavit in. l.
si duo. s. idem iulianus. s. eo. Ex secunda parte gloss. no. singl. fm
Bar. z doct. hic: limitationem. l. merito. ff. pro locio. quam etiam
ibi not. Bar. est verum quod Barto. addit vnum tex. qui parum
vel nihil facit, fm Fulgo. hic.

1. **Quaeritur** qd cōprehendat, si accipiat vt genus vel vt species.
2. **Quaeritur** qd requirantur vt sit proprie delegatio.
3. **Quomodo** iuramentum habet vim nouationis delegationis iudicij z solutionis in principio z effectus iuramenti. nu. 4.

Jurisurandi. Iuramentum habet de natura nouationis delegationis iudicij z solutionis. h. d. nō dico q sit nouatio. Et premittit, q nouatio pōt capi tanqz genus: z tūc cōprehendit subdelegationē z cessionē vt declarat glo. in rub. ff. de noua. Itē pōt capi tanqz species: z tūc pzie dicit, qñ ipe idē pmittit aionouadi sub alia forma z qualitate, vel qñ tertius pmittit illud qd ego debeo aionouandi: tunc p nouationem mea obligatio tollitur z noua inducit in persona pzo mittentis. Item est delegatio in qua requirit expressus cōsensu creditoris delegantis z debitoris delegati qui debet per stipulationem pmittere. Item est cessio debitoris que sit ignorant z inuito eo. itaz differentia facit tex. in. l. ij. C. de noua. declarat Bart. in. l. delegare. ff. de noua. f. z que requirant ad hoc vt proprie sit delegatio est gloss. not. in. l. q̃uis. s. si mulier. ff. ad vell. declarauit in l. singularia. ff. si cert. pet. f. Et not. glo. hic declarantem quomodo iuramentū habeat vim nouationis: nā si deferat actori, habet vim nouationis nō priuatiue que est pzia nouatio, quando antiqua obligatio extinguitur z inducitur alia noua obligatio in persona eiusdē vel alterius: z de ista proprie loquit. titu. ff. z. C. de noua. sed habet vim nouationis accumulative, qz per iuramentum nō tollitur prima actio: imo ei alia accumulatur. facit tex. in. l. en. q. in pñ. in ver. cū omīssa. fm intellectū gloss. ibi. vbi Bart. not. f. eodem. fic in simili dicitur in finia qd habet vim nouationis accumulative. l. nepoti. z ibi glo. z Bart. ff. de fun. iustit. glo. z doc. in. l. ij. C. de ius. d. glo. in. l. duobus. ff. de except. rei iudi. Item pondera dum tex. iste dicit, qz proficiscitur ex cōuentione: l. 3. gloss. reprehendat quas si hec ratio sit nimium generalis: tu dicit istud fuisse dictū propter d. l. ij. C. de noua. vbi text. dicit, q differentia est inter delationem z cessionem: vt. s. declarauit. f. f. Mo. ex hoc tex. quatuor effectus iuramenti. Adde qd etia habet effectum finie. l. ij. in princ. ff. quas re. act. non datur. l. sed et si possessor. s. fina. s. eodem. l. post rem. ff. de reg. iur. Item habet effectum lit. contest. l. nam z postea. s. si is qui tēporali. s. e. l. sed si restituatur. s. j. ff. de iudi. Itē habet effectum transactionis. l. ij. s. eo. Item habet vim pacti obligatorij. l. si duo. s. si quis iuravit. cum. s. seq. s. eo. z confessionis. l. eum qui. in pñ. j. eo. Bar. z doc. b. habet z infinitos alios effectus quos ionz gum esset referre.

1. **Quaeritur** iuramentum principalis, an proffit fideiussori.
2. **Quid** in iuramento vnus ex correis debendi. nu. 3. z. 4.
3. **Quid** si fideiussor possit agere cōtra principalem. nu. 6. z. 9.
7. **Confessio** procuratoris de recepto, qñ noceat domino.

Jurisurandi. Iuramentum habet de natura nouationis delegationis iudicij z solutionis. h. d. nō dico q sit nouatio. Et premittit, q nouatio pōt capi tanqz genus: z tūc cōprehendit subdelegationē z cessionē vt declarat glo. in rub. ff. de noua. Itē pōt capi tanqz species: z tūc pzie dicit, qñ ipe idē pmittit aionouadi sub alia forma z qualitate, vel qñ tertius pmittit illud qd ego debeo aionouandi: tunc p nouationem mea obligatio tollitur z noua inducit in persona pzo mittentis. Item est delegatio in qua requirit expressus cōsensu creditoris delegantis z debitoris delegati qui debet per stipulationem pmittere. Item est cessio debitoris que sit ignorant z inuito eo. itaz differentia facit tex. in. l. ij. C. de noua. declarat Bart. in. l. delegare. ff. de noua. f. z que requirant ad hoc vt proprie sit delegatio est gloss. not. in. l. q̃uis. s. si mulier. ff. ad vell. declarauit in l. singularia. ff. si cert. pet. f. Et not. glo. hic declarantem quomodo iuramentū habeat vim nouationis: nā si deferat actori, habet vim nouationis nō priuatiue que est pzia nouatio, quando antiqua obligatio extinguitur z inducitur alia noua obligatio in persona eiusdē vel alterius: z de ista proprie loquit. titu. ff. z. C. de noua. sed habet vim nouationis accumulative, qz per iuramentum nō tollitur prima actio: imo ei alia accumulatur. facit tex. in. l. en. q. in pñ. in ver. cū omīssa. fm intellectū gloss. ibi. vbi Bart. not. f. eodem. fic in simili dicitur in finia qd habet vim nouationis accumulative. l. nepoti. z ibi glo. z Bart. ff. de fun. iustit. glo. z doc. in. l. ij. C. de ius. d. glo. in. l. duobus. ff. de except. rei iudi. Item pondera dum tex. iste dicit, qz proficiscitur ex cōuentione: l. 3. gloss. reprehendat quas si hec ratio sit nimium generalis: tu dicit istud fuisse dictū propter d. l. ij. C. de noua. vbi text. dicit, q differentia est inter delationem z cessionem: vt. s. declarauit. f. f. Mo. ex hoc tex. quatuor effectus iuramenti. Adde qd etia habet effectum finie. l. ij. in princ. ff. quas re. act. non datur. l. sed et si possessor. s. fina. s. eodem. l. post rem. ff. de reg. iur. Item habet effectum lit. contest. l. nam z postea. s. si is qui tēporali. s. e. l. sed si restituatur. s. j. ff. de iudi. Itē habet effectum transactionis. l. ij. s. eo. Item habet vim pacti obligatorij. l. si duo. s. si quis iuravit. cum. s. seq. s. eo. z confessionis. l. eum qui. in pñ. j. eo. Bar. z doc. b. habet z infinitos alios effectus quos ionz gum esset referre.

1. **Quaeritur** iuramentum principalis, an proffit fideiussori.
2. **Quid** in iuramento vnus ex correis debendi. nu. 3. z. 4.
3. **Quid** si fideiussor possit agere cōtra principalem. nu. 6. z. 9.
7. **Confessio** procuratoris de recepto, qñ noceat domino.

8. **Mulier** que habet instrumentū cōfessionis dotis, an possit agere contra ternos possessores.

10. **Iuramentū** fideiussoris in dubio presumitur reale non personale, z sic prodest principali.

11. **Si** absolutoria pro fideiussore an proffit principali.

Globus reis. Iuramentū delatum ab vno ex correis crededi, ab

terti nocet. Itē iuramentū rei indistincte pdest fideiussori: contra autem iuramentū fideiussoris prodest principi

1. **Nota** q iuramentum rei indistincte prodest fideiussori: pōt dera ratione, qz habet vim solutionis: ex qua sequitur f. 3. Pau. de cast. z Alex. hic: q istud procedit etia si fideiussor non esset habiturus regressum cōtra principalem debitorem, l. 3. aliud sit in pacto. l. quod dictum. ff. de pact. z aliud in sententia fm Bart. in. l. i. s. h. j. co. f. Mo. qñ in ver. itē a fideiussore. distinctione tex. que locū non pōt in finia fm Bar. z Moder. hic: cū concord. pro z cōtra alleg. hic per Alex. ad quē te remitto qui allegat Bar. contra ruz vt hic. p. en. f. Mo. in. l. i. nocebit, diuidit in duas: pñt duos bus modis opp. cōtra tex. secunda ibi, sed videt non nocere. In pñt ma parte timore vnus pñt ruz subaudit ad tex. qd pcedat si duo rei essent locū. Bar. reprehendit glo. z ante en. Old. vt refert Albe. qz indistincte qñ sunt duo rei crededi, z vnus defert iuramen tum debitori nocet indistincte: ratio est fm Barto. et doct. hic: qz qñ sunt plures rei credendi, melior est conditio preoccupantis. i. litem contestando. l. fidei cōmissa. s. plerūqz. ff. de leg. iij. sed iura mentum habet vim lris contestationis: vt dicit in. s. precedentis: ergo iuramentum vnus semper debet nocere alteri siue sit locū siue non: ita contra gloss. tenet omnes hic: z plenus Bar. in. l. ex duob⁹ reis. in. l. i. s. q. ff. 3. duo. re. vbi plen⁹ declarat quomodo in duobus correis lit. cōtest. sacra p vñ, alijs pñdicit. Ime mo tamē qd Ray. tenet cū glo. cōtra Bart. in. l. i. titio centū. in pñ. ff. de pñ. et demō. vt ibi refert Imo. in. q. col. per tex. in. l. si duo. ff. de arbi. q mñl facit cōtra Bart. z doc. in. l. ij. C. de fide instrumēta

3. **Nota** q iuramentum rei indistincte prodest fideiussori: pōt dera ratione, qz habet vim solutionis: ex qua sequitur f. 3. Pau. de cast. z Alex. hic: q istud procedit etia si fideiussor non esset habiturus regressum cōtra principalem debitorem, l. 3. aliud sit in pacto. l. quod dictum. ff. de pact. z aliud in sententia fm Bart. in. l. i. s. h. j. co. f. Mo. qñ in ver. itē a fideiussore. distinctione tex. que locū non pōt in finia fm Bar. z Moder. hic: cū concord. pro z cōtra alleg. hic per Alex. ad quē te remitto qui allegat Bar. contra ruz vt hic. p. en. f. Mo. in. l. i. nocebit, diuidit in duas: pñt duos bus modis opp. cōtra tex. secunda ibi, sed videt non nocere. In pñt ma parte timore vnus pñt ruz subaudit ad tex. qd pcedat si duo rei essent locū. Bar. reprehendit glo. z ante en. Old. vt refert Albe. qz indistincte qñ sunt duo rei crededi, z vnus defert iuramen tum debitori nocet indistincte: ratio est fm Barto. et doct. hic: qz qñ sunt plures rei credendi, melior est conditio preoccupantis. i. litem contestando. l. fidei cōmissa. s. plerūqz. ff. de leg. iij. sed iura mentum habet vim lris contestationis: vt dicit in. s. precedentis: ergo iuramentum vnus semper debet nocere alteri siue sit locū siue non: ita contra gloss. tenet omnes hic: z plenus Bar. in. l. ex duob⁹ reis. in. l. i. s. q. ff. 3. duo. re. vbi plen⁹ declarat quomodo in duobus correis lit. cōtest. sacra p vñ, alijs pñdicit. Ime mo tamē qd Ray. tenet cū glo. cōtra Bart. in. l. i. titio centū. in pñ. ff. de pñ. et demō. vt ibi refert Imo. in. q. col. per tex. in. l. si duo. ff. de arbi. q mñl facit cōtra Bart. z doc. in. l. ij. C. de fide instrumēta

4. **Nota** q iuramentum rei indistincte prodest fideiussori: pōt dera ratione, qz habet vim solutionis: ex qua sequitur f. 3. Pau. de cast. z Alex. hic: q istud procedit etia si fideiussor non esset habiturus regressum cōtra principalem debitorem, l. 3. aliud sit in pacto. l. quod dictum. ff. de pact. z aliud in sententia fm Bart. in. l. i. s. h. j. co. f. Mo. qñ in ver. itē a fideiussore. distinctione tex. que locū non pōt in finia fm Bar. z Moder. hic: cū concord. pro z cōtra alleg. hic per Alex. ad quē te remitto qui allegat Bar. contra ruz vt hic. p. en. f. Mo. in. l. i. nocebit, diuidit in duas: pñt duos bus modis opp. cōtra tex. secunda ibi, sed videt non nocere. In pñt ma parte timore vnus pñt ruz subaudit ad tex. qd pcedat si duo rei essent locū. Bar. reprehendit glo. z ante en. Old. vt refert Albe. qz indistincte qñ sunt duo rei crededi, z vnus defert iuramen tum debitori nocet indistincte: ratio est fm Barto. et doct. hic: qz qñ sunt plures rei credendi, melior est conditio preoccupantis. i. litem contestando. l. fidei cōmissa. s. plerūqz. ff. de leg. iij. sed iura mentum habet vim lris contestationis: vt dicit in. s. precedentis: ergo iuramentum vnus semper debet nocere alteri siue sit locū siue non: ita contra gloss. tenet omnes hic: z plenus Bar. in. l. ex duob⁹ reis. in. l. i. s. q. ff. 3. duo. re. vbi plen⁹ declarat quomodo in duobus correis lit. cōtest. sacra p vñ, alijs pñdicit. Ime mo tamē qd Ray. tenet cū glo. cōtra Bart. in. l. i. titio centū. in pñ. ff. de pñ. et demō. vt ibi refert Imo. in. q. col. per tex. in. l. si duo. ff. de arbi. q mñl facit cōtra Bart. z doc. in. l. ij. C. de fide instrumēta

4. **Nota** q iuramentum rei indistincte prodest fideiussori: pōt dera ratione, qz habet vim solutionis: ex qua sequitur f. 3. Pau. de cast. z Alex. hic: q istud procedit etia si fideiussor non esset habiturus regressum cōtra principalem debitorem, l. 3. aliud sit in pacto. l. quod dictum. ff. de pact. z aliud in sententia fm Bart. in. l. i. s. h. j. co. f. Mo. qñ in ver. itē a fideiussore. distinctione tex. que locū non pōt in finia fm Bar. z Moder. hic: cū concord. pro z cōtra alleg. hic per Alex. ad quē te remitto qui allegat Bar. contra ruz vt hic. p. en. f. Mo. in. l. i. nocebit, diuidit in duas: pñt duos bus modis opp. cōtra tex. secunda ibi, sed videt non nocere. In pñt ma parte timore vnus pñt ruz subaudit ad tex. qd pcedat si duo rei essent locū. Bar. reprehendit glo. z ante en. Old. vt refert Albe. qz indistincte qñ sunt duo rei crededi, z vnus defert iuramen tum debitori nocet indistincte: ratio est fm Barto. et doct. hic: qz qñ sunt plures rei credendi, melior est conditio preoccupantis. i. litem contestando. l. fidei cōmissa. s. plerūqz. ff. de leg. iij. sed iura mentum habet vim lris contestationis: vt dicit in. s. precedentis: ergo iuramentum vnus semper debet nocere alteri siue sit locū siue non: ita contra gloss. tenet omnes hic: z plenus Bar. in. l. ex duob⁹ reis. in. l. i. s. q. ff. 3. duo. re. vbi plen⁹ declarat quomodo in duobus correis lit. cōtest. sacra p vñ, alijs pñdicit. Ime mo tamē qd Ray. tenet cū glo. cōtra Bart. in. l. i. titio centū. in pñ. ff. de pñ. et demō. vt ibi refert Imo. in. q. col. per tex. in. l. si duo. ff. de arbi. q mñl facit cōtra Bart. z doc. in. l. ij. C. de fide instrumēta

4. **Nota** q iuramentum rei indistincte prodest fideiussori: pōt dera ratione, qz habet vim solutionis: ex qua sequitur f. 3. Pau. de cast. z Alex. hic: q istud procedit etia si fideiussor non esset habiturus regressum cōtra principalem debitorem, l. 3. aliud sit in pacto. l. quod dictum. ff. de pact. z aliud in sententia fm Bart. in. l. i. s. h. j. co. f. Mo. qñ in ver. itē a fideiussore. distinctione tex. que locū non pōt in finia fm Bar. z Moder. hic: cū concord. pro z cōtra alleg. hic per Alex. ad quē te remitto qui allegat Bar. contra ruz vt hic. p. en. f. Mo. in. l. i. nocebit, diuidit in duas: pñt duos bus modis opp. cōtra tex. secunda ibi, sed videt non nocere. In pñt ma parte timore vnus pñt ruz subaudit ad tex. qd pcedat si duo rei essent locū. Bar. reprehendit glo. z ante en. Old. vt refert Albe. qz indistincte qñ sunt duo rei crededi, z vnus defert iuramen tum debitori nocet indistincte: ratio est fm Barto. et doct. hic: qz qñ sunt plures rei credendi, melior est conditio preoccupantis. i. litem contestando. l. fidei cōmissa. s. plerūqz. ff. de leg. iij. sed iura mentum habet vim lris contestationis: vt dicit in. s. precedentis: ergo iuramentum vnus semper debet nocere alteri siue sit locū siue non: ita contra gloss. tenet omnes hic: z plenus Bar. in. l. ex duob⁹ reis. in. l. i. s. q. ff. 3. duo. re. vbi plen⁹ declarat quomodo in duobus correis lit. cōtest. sacra p vñ, alijs pñdicit. Ime mo tamē qd Ray. tenet cū glo. cōtra Bart. in. l. i. titio centū. in pñ. ff. de pñ. et demō. vt ibi refert Imo. in. q. col. per tex. in. l. si duo. ff. de arbi. q mñl facit cōtra Bart. z doc. in. l. ij. C. de fide instrumēta

5. **Nota** q iuramentum rei indistincte prodest fideiussori: pōt dera ratione, qz habet vim solutionis: ex qua sequitur f. 3. Pau. de cast. z Alex. hic: q istud procedit etia si fideiussor non esset habiturus regressum cōtra principalem debitorem, l. 3. aliud sit in pacto. l. quod dictum. ff. de pact. z aliud in sententia fm Bart. in. l. i. s. h. j. co. f. Mo. qñ in ver. itē a fideiussore. distinctione tex. que locū non pōt in finia fm Bar. z Moder. hic: cū concord. pro z cōtra alleg. hic per Alex. ad quē te remitto qui allegat Bar. contra ruz vt hic. p. en. f. Mo. in. l. i. nocebit, diuidit in duas: pñt duos bus modis opp. cōtra tex. secunda ibi, sed videt non nocere. In pñt ma parte timore vnus pñt ruz subaudit ad tex. qd pcedat si duo rei essent locū. Bar. reprehendit glo. z ante en. Old. vt refert Albe. qz indistincte qñ sunt duo rei crededi, z vnus defert iuramen tum debitori nocet indistincte: ratio est fm Barto. et doct. hic: qz qñ sunt plures rei credendi, melior est conditio preoccupantis. i. litem contestando. l. fidei cōmissa. s. plerūqz. ff. de leg. iij. sed iura mentum habet vim lris contestationis: vt dicit in. s. precedentis: ergo iuramentum vnus semper debet nocere alteri siue sit locū siue non: ita contra gloss. tenet omnes hic: z plenus Bar. in. l. ex duob⁹ reis. in. l. i. s. q. ff. 3. duo. re. vbi plen⁹ declarat quomodo in duobus correis lit. cōtest. sacra p vñ, alijs pñdicit. Ime mo tamē qd Ray. tenet cū glo. cōtra Bart. in. l. i. titio centū. in pñ. ff. de pñ. et demō. vt ibi refert Imo. in. q. col. per tex. in. l. si duo. ff. de arbi. q mñl facit cōtra Bart. z doc. in. l. ij. C. de fide instrumēta

5. **Nota** q iuramentum rei indistincte prodest fideiussori: pōt dera ratione, qz habet vim solutionis: ex qua sequitur f. 3. Pau. de cast. z Alex. hic: q istud procedit etia si fideiussor non esset habiturus regressum cōtra principalem debitorem, l. 3. aliud sit in pacto. l. quod dictum. ff. de pact. z aliud in sententia fm Bart. in. l. i. s. h. j. co. f. Mo. qñ in ver. itē a fideiussore. distinctione tex. que locū non pōt in finia fm Bar. z Moder. hic: cū concord. pro z cōtra alleg. hic per Alex. ad quē te remitto qui allegat Bar. contra ruz vt hic. p. en. f. Mo. in. l. i. nocebit, diuidit in duas: pñt duos bus modis opp. cōtra tex. secunda ibi, sed videt non nocere. In pñt ma parte timore vnus pñt ruz subaudit ad tex. qd pcedat si duo rei essent locū. Bar. reprehendit glo. z ante en. Old. vt refert Albe. qz indistincte qñ sunt duo rei crededi, z vnus defert iuramen tum debitori nocet indistincte: ratio est fm Barto. et doct. hic: qz qñ sunt plures rei credendi, melior est conditio preoccupantis. i. litem contestando. l. fidei cōmissa. s. plerūqz. ff. de leg. iij. sed iura mentum habet vim lris contestationis: vt dicit in. s. precedentis: ergo iuramentum vnus semper debet nocere alteri siue sit locū siue non: ita contra gloss. tenet omnes hic: z plenus Bar. in. l. ex duob⁹ reis. in. l. i. s. q. ff. 3. duo. re. vbi plen⁹ declarat quomodo in duobus correis lit. cōtest. sacra p vñ, alijs pñdicit. Ime mo tamē qd Ray. tenet cū glo. cōtra Bart. in. l. i. titio centū. in pñ. ff. de pñ. et demō. vt ibi refert Imo. in. q. col. per tex. in. l. si duo. ff. de arbi. q mñl facit cōtra Bart. z doc. in. l. ij. C. de fide instrumēta

fideiussori remisit creditum suum, vel liberauit istum ab alio creditore: nimirum si ille fideiussor propter quod facta est illa remissio non habet regressum contra debitorem: sed hic nihil abest a fideiussore, nec ab alio eius contemplatione: ideo quis iuramentum fideiussoris pro se reo, tamen non habet regressum contra debitorem principalem: non ob. q. iuramentum habeat loco solutionis: q. est verum, respectu creditoris qui detulit iuramentum: non autem quantum ad alios: vel aliter respondet, q. iuramentum est ficta solutio: fateor s. ad hoc ut fideiussor possit agere contra principalem actione mandati, requiritur q. vere soluerit: nam ficta solutio non sufficit. Per istam gl. infert Bar. sub dubio tamen forte, q. si fideiussor qui habet instrumentum confessionis a creditore, non per hoc potest agere contra principalem: nisi probet de vera solutione, q. est tenendum menti finem eius: et pro ista decisione facit, q. tale instrumentum non probat nisi confessionem creditoris. glo. et doc. in l. si non singuli. C. de non numer. pec. tunc si etiam iuramentum habet vim confessionis. l. eum qui. in prin. j. eo. et tamen non sufficit fideiussori iuramentum: ut possit agere contra principalem: ut hac gl. contra approbata: ergo etiam non sufficit tale instrumentum: cum eo tenet Fulg. hic in vna lectu. dicens ita tenere cor. oes doc. et Lud. ro. in l. predia. in antep. col. et seq. ff. de acqui. pos. p. ista glo. et in d. l. si vero non remunerandi. in prin. q. lex nihil facit: q. ibi illa remissio ex causa donationis solum fiebat fideiussori: ut ibi in tex. et propterea subiungit Lud. q. cautus debet esse fideiussor, ut in instrumento faciat apponi in presentia testium qualiter creditor confessus est habuisse et recepisse a fideiussore, et in veritate habuit et recepit: nam tunc bene haberet regressum contra principalem: sicut si vere soluerit. et Ang. in l. vianus. s. j. ff. de fideiuss. vbi ipse et Jmo. tradunt eandem cautelam: pro ista parte facit q. dicit Bar. in l. j. s. si ad si. tit. j. vbi tenet, q. si dominus constituit procuratorem ad recipiendum pecuniam mutuam a titio: si postea in instrumento dicatur qualiter procurator fuit confessus habuisse et recepisse illam pecuniam mutuo a titio, dominus virtute talis instrumenti solum continentis confessionem, non poterit conveniri. facit q. dicit Spec. in titu. de test. s. j. ver. sed pone egi. vbi querit, q. si egi ceteri conditione ex mutuo contra titium ad mille, pduxit testes q. deponunt q. fuerunt presentes quando titius fuit confessus se habuisse et recepisse illam mille mutuo a titio: non deponunt de alia numeratione: certe non obtinebo, licet in iuramento videatur facere, q. is qui agit ex mutuo, si delato sibi iuramento iuret, obtineat tamen iuramentum habet vim confessionis: breuiter tene contra Bar. contra quem est contra finem. Jmo. de directo consuluit Bar. in consil. incip. titius promittit sempro: mo eum indene conservare et. per quatuor bona fundamenta, de quibus ibi per eum. idem tenet Sal. Pau. de ca. et Lu. ro. et Alex. hic: et dicit Pau. de ca. hic: q. alleg. nonnulla iura pro Bar. que nihil faciunt q. ista quoniam habuit de facto Florentius: et q. ita consuluit, mortuus ex superscriptis fundamentis Bar. mouet etiam p. illud q. dicit Bart. in l. affiduis. C. q. po. in pig. ha. vbi vult q. mulier q. solum habet instrumentum confessionis dotis, potest agere contra tertios possessores bonorum: sicut si instrumentum contineret veram numerationem, quis glo. ibi teneat Jmum: et idem fuit consilium p. Franc. tigr. idem tenet Jmo. in l. vianus. s. j. ite tenet Pau. de cast. in l. q. debitorem. p. illu. tex. ff. de noua. et in Jsi. pe. incip. querit an fideiussori: et refert do. Alex. hic: se pro hac parte bis consuluisse: et ita consuluit in consil. clxxv. incip. viso instrumento actus celebrati: vbi plenius examinatur q. hic in lec. et pro ista parte facit. l. pecunie. C. de solu. p. quaz Bal. ibi in terminis tenet, q. per confessionem probet vera numeratio vni infert, q. mulier habet instrumentum confessionis dotis, consequitur oia privilegia dotis: sicut si esset vera dos, eo q. p. confessionem probat vera numeratio. idem no. Bal. in l. deo nobis. in. j. col. de. C. epi. et cle. et in l. j. ad si. C. q. lice. ab emp. dis. tñ gloss. in d. l. affiduis. in gl. in. data. tenet Jmum, et tenendo istam partem non ob. doctri. Bar. et doc. in d. l. j. s. si. q. illud ideo ibi: q. ex illa confessione ille qui conuenit nullam liberationem consecutus est: put in terminis nostris consequitur debitor principalis si vera sunt que. s. dixi. Non ob. dictu. Spe. in d. ti. de teste. s. j. s. pone egi. q. ideo illud ibi est: q. ego actor capitulaui de vera numeratione: testes autem deposuerunt de confessione: et sic deposuerunt extra articulum: quo casu tunc dictum testimonium non valet: ut vidimus post glo. et Bar. in l. si duo. in. j. idem iul. s. e. Per hoc infero in specie, q. si ego egi ex mutuo: s. postea capitulaui de confessione, testes deposuerunt de confessione, quo casu probant: ego actor obtinebo. et istud est de mente Spe. ibi. et exp. se firmat. Bal. in l. generaliter. in. ix. q. C. de non numer. pec. et Jmo. in l. si ita stipulat. s. chrysogonus. ff. de ver. obli. Pau. de ca. in l. j. s. si. ff. si cer. pe. et Aduerte etiam, q. tenendo istam eodem opinio. q. si creditor fecit fideiussori instrumentum confessionis, in quo p. se tenet se habuisse et recepisse a fideiussore pecuniam debitam, q. fideiussor potest agere contra debitorem ex tali confessione, sicut ex vera numeratione. Et si dera circa vnum: si enim non obstat tali confessione etiam post. xxx. dies: potest creditor assumere onus probandi pecuniam non fuisse numeratam: ut no. gl. et doc. in l. in actibus. in. prin. C. de non numer. pecu.

quod ergo erit consultum debitori. Limita tamen eodem sensu, nisi in instrumento confessionis adesset etiam acceptilatio q. ostendit etiam numerationem non interuenisse. ita singu. limitat Bar. in l. j. per illu. tex. ff. que in frau. cre. C. si in ver. de re. diuidit in duas. C. si mo declarat tex. Secundo ponit vnu dictu. Secunda ibi: q. in dubio. 10 Ex ista vltima not. q. iuramentum fideiussoris in dubio presumitur de re: non autem de p. d. et sic prodest principali, per rationem gl. quia iuramentum vim solutionis obtinet. et istud est credendum voluisse gl. ut not. Bar. Ricar. in al. et Albe. quauis glo. ex contri. uatione si continuatur legatur vltima sit aliter sentire: sed propter rationem quam assignat dicimus istam fuisse mentem glossatorum tenet glo. in l. j. s. j. ff. qua. re. act. non da. et est bonus text. in l. si in prin. j. eo. q. intellige et declara ut per Bar. in l. j. igitur si q. s. e. a. l. item add. aliud esse in finia absolutoria q. in dubio presumitur lata q. non probatur: non autem q. non sit debitum. fin. Bar. hic: et plenius in l. j. s. j. in. iij. col. vbi videas rationem diuersitatis inter iuramentum et finiam. ff. vi bo. rap. et in l. iul. in. iij. col. per illu. tex. que videas ibi per eum inductu. ff. de condi. inde. et in reperi. lex duobus. in. iij. q. prin. de duobus reis. quis Jmum teneat Bald. hic et male ut plenius habes per Alex. ad que te remitto. et aduerte inquantum Bar. hic allegat. l. si a te. ff. de excep. rei iudi. debuit allegare. l. si inter. que etiam parum facit: sicut etiam parum facit. l. v. in. ff. de lib. cau. hi et etiam allega. per ipsum. et ultimo querit hic Barto. ponit fertur sententia absolutoria pro fideiussore, et fertur super re tantum nunquam fuerit actum et. an ista finia absolutoria p. fideiussore p. reo principali et. et refert Dy. in regula rati habitatione. de regu. iur. in. vj. tenuisse q. sic. sed ipse Bart. secutus Ray. tenet q. non: siue talis finia sit lata in delictis siue contractibus. et aliud est in iuramento q. vim solutionis obtinet, per tex. in l. aduersus. vbi idem tenet Bar. s. de arbi. et tex. in l. denuntiaste. s. si. et in l. aduersus. s. si eo tpe. et ibi Bar. idem tenet. ff. de adul. idem tenet Bar. in l. si. s. si. j. eo. et ibi Bar. conatur respondere ad illu. tex. q. vere multum obstat. et de quo tex. dubitauit Lud. ro. in. s. seq. vbi ponit ista. q. et idem q. d. Bar. tenet Bal. hic in lectu. antiqua. Ful. Pau. de ca. et d. Alex. hic: et dicit Pau. de ca. q. ita consulueret. idem tenet Jmo. et Pau. de ca. in l. amissi. s. si. ff. de fideiuss. et Jmo. in l. ex duobus. ff. de duobus. et istud teneo, quis contrarium et male tenuerit Bar. in d. l. amissi. s. si. et in d. l. ex duobus. in. iij. q. prin. et ibi etiam Ang. l. Bal. hic distinguat inter causas civiles et criminales. 1 Juxta potest testis dictu. repetere, si est obsecrum. 2 Actus qui verificet de primo actu et sequentibus. nu. 19. et 20. 3 Promittens quem presentare, intelligitur semel. nu. 19.

Si ei qui. Iuramentum fideiussoris de iudicio fitti p. veniretur contra iuramentum fideiussoris, et iuramentum vnius ex reis debendi, alij etiam prodest. h. d. vsq. ad. s. exceptio. C. in tex. ibi distinguendum est et replicatione emendandum. intellige dupliciter: ut per Bar. hic. primus intellectus est melior, tenendo finem eum limitat: ut no. per Bar. in. s. agitur si quis. j. e. a. l. et dum Bar. allegat simile de teste, que potest iudex repetere: ut decideret dictu. eius obsecrum. Adde tex. in ca. cum clamor. de testi. et in. c. cum iocanes erecita. de fide instr. et in ca. in presentia. de proba. Et nota diligenter q. istud debet fieri motu proprio iudicis: non autem possit fieri ad postulationem partis. gloss. est in. s. q. vero multi. in aut. de testi. qua Ange. ibi in. vj. col. no. et dicit non esse alibi in iure: sed tu adde similem et meliorem in. d. c. cum iocanes. in ver. partibus. tamen istud simile Bar. de teste non videtur bonu finem Ful. et Lu. ro. hic: q. declaratio testis pedit a sola eius voluntate non sic in iuramento partis, cum etiam intelligatur finem q. delatu. est. l. in. s. si. eo. Super hac prima parte no. diligenter gloss. in ver. exhibuerit. que singulariter vult, q. qui promittit simpliciter presentare aliqui iudici, si semel presentauit, est libertatus: quia promissio sua intelligitur de prima presentatione: et inductio huius glo. fuit ex nouis inductionibus. d. Benedi. de plumbino: ut refert Lud. ro. hic: et in l. si finita. in prin. vbi etiam Alex. ff. de da. in fec. et cum ista gl. transit Pau. de ca. hic. et Alex. in consil. ccccj. inci. in casu p. m. llo. in. viij. et col. et idem tenet Jo. and. que videas in addi. Spe. in titu. s. accu. in. iij. parte. s. sequitur. in addi. inci. O doff. Pro ista gl. facit in primis regula. l. boues. s. hoc sermone. ff. de ver. signi. et tex. in l. dotis. vltima. ff. de iur. do. vbi habetur q. verba intelliguntur de primo actu tantum: et sic de primis nuptijs: et p. d. l. boues. s. hoc sermone decidit Bal. in proe. decre. in. vj. col. in. si. et si testator mandauit bona sua distribui in mulieribus pauperibus maritis maribus quauis indefinite loquutus sit: tamen si essent vidue pauperes ad secundam, non posset in eas fieri distributio, q. vidue transiunt ad secundas nuptias, et verba testatoris debet intelligi de primis. q. illu. in tex. decidit Bal. in. c. olim ex literis. in. j. col. de re script. q. si arbitro data est potestas prorogandi terminu copromissi simpli ceter, intelligitur de prima: et sic de vna prorogatione tantum: et non ultra, q. bene no. et idem tenet Bal. in. c. si in. x. col. ad si. de cosue. Secundo

Obscura
Ad arch.
in. c. graue.
xxx. q. d. ix.
Hoffa sum
ti. de test. in
s. sup quib.
s. s. in quid
teneat. et si.
se. rot decis
sione. lxxxij.
in nouis.

Exceptio iurifurandi. Ex iuramento rei cōpetit exceptio q̄ oēm actionē que lē nō cōpatitur cū iuramento: als. secus: z ad remotionē speciei, non sequit remotio generis: q̄ si iuravi me nō fecisse rapinā: nō sequitur ergo nō feci furtū. h. d. et aliud non habetis. ¶ Glo. in ver. condicatur. diuiditur in quatuor. In prima declarat text. in alijs tribus opponit z soluit. partes patent. ¶ An quis etiā forensis teneatur litigando satisfacere. Sententia lata cōtra. principale in, an possit mitti executioni cōtra fidelissorem.

Ergo si quis. Ad evidentia premitte q̄ intelligit

in fideiussore de iudicato soluendo. put preiupponit Bar. in vlti. q. qui intellectus nō placet, ppter h. cōtra. q. si fideiussor nō interposuit hāc stipulationē, nō posset cōueniri iudicari: vt dixit tex. vñ intelligo tex. put etiaz intelligit Bal. q. loquat in ipso reo principali q. pmissit de iudicato soluendo: vt declarat Barto. post glo. in ru. ff. iudi. sol. in. ij. q. z. hoc

modo tex. est clarus: z cessant due opp. Bar. test verum, q. hodie per iura noua est immutatum per. s. sed hodie. inst. de satisf. quē. s. singulariter extender: vt pcedat etiā in forensi, vt non teneat satisf. dare de iudicato soluendo qñ cōuenit noie pprio. ita singu. Spe. in tit. de satisf. s. dico. ver. sed pone titius. quē sequit Bald. in aut.

ei qui. circa prin. C. de bo. auto. iud. pos. Inducitur iste tex. in ver. potest em fieri. per Ja. bu. z Bar. an snia lata cōtra principalem possit mitti executioni cōtra fideiussorem de iudicato soluendo: z lz posset dici, q. iste tex. male alleget ad istā qñē tenēdo istū intel

lectū Bal. quē. s. tenuit. tñ cōis cōclusio est q. sic ne fiat pcessus in infinitū: tñ in executione poterit fideiussor opponere, q. non pzo misit gl. est in. c. j. de iniur. z dā. da. in. vj. late Barto. post antiquos in. l. j. ff. iudi. sol. glo. z Bal. in. l. fi. C. de vsu. rei iu. Bal. in. l. ij. s. fin. ff. q. satisf. cog. z plenius in. s. fi. insti. de satisf. z in addi. Spec. in titu. de sen. in. xvj. col. z in. l. grege. ff. de pig. Imol. in. l. a. snia. in. princi. ff. de appel. z in. l. ex duobus. in. l. ij. col. ff. de duo. re. imo talis fides

iussor licet contra eum possit fieri executio sine nouo pcessu, et sic possit ledi: tamē nō venit citandus ad audiendā sniam: vt singu. tenet Bald. in. s. que iurauit. s. ea. l. Nunquid autē ptra fideiussor rē ra. ha. possit mitti snia executioni sine nouo pcessu, ponit Bar. in. l. si sine. s. cū autē. in. fi. ff. rem ra. ha. ff. o. ex isto tex. fm Bar. non hic: sed in. s. si quis iurauerit. s. ead. l. q. exceptio debet necessario cōcludere, als nō est legitima. facit. l. j. s. labeo. ff. de flumi. Item ad istū tex. z ea que hic ponit Barto. vide oīno Tre. in. l. naturaliter.

s. nihil cōmune. in. xij. co. ff. de acquir. pos. Antecedens an inferat suum consequens, Ultima in omni materia derogant prioribus, cum sequentibus, Quid in eadem persona, Quando quis iurauit nō facere si postea faciat sine iuramēto, an valeat. nu. io. cum sequentibus.

Snia cōtra sniam, vel iuramentū ptra iuramentū, an valeat. Quando vterqz frangit fidem, nemo est periurus. nu. 16. z. 17. Iuramentum habet vim pfectionis quomodo intelligatur.

Item pomponius. Qui iurauit furtum facere per habet cōdictionem furtiuam. hoc primo. z vltimo iuramento standum est, etiā si sit psum primo, nec ex hoc arguitur alicuius periurii. h. d. cu. l. seq. vsqz ad. l. euz. q. Et ratio in prima parte est q. furtum pōt fieri nō solum dño, sed vnicuiqz cuius interest. l. si is qui. ff. de furt. sed cōdictio furtiua nō potest cōpetere nisi dño

l. i. ff. de condi. fur. z istud vult dicere text. in vers. non statim. Ex quo no. Bald. q. qñ antecedens stat cū distinctione consequentis non infert ipsum pñs, sic in. l. neqz natales. C. de proba. iste tex. pcedit qñ iuratiū est super furto affirmatiue: qñ autem negatiue iuratur, est tex. in. l. si duo patroni. s. idem iul. s. eo. C. de fideicom.

Secundo no. ex tex. ibi posterior causa, regulam quod vltimo iuramento stans dñst, z qd vltimuz derogat primo, adde text. in. c. tua nos. extra eo. tit. Idem in pactis. l. pacta nouissima. cū gl. C. de pac. Idem in contractibus. l. cū in plures. s. locator horrei. ff. loca. z text. in. l. j. s. fi. ff. de stipu. ser. z in. l. clari. z ibi Bald. ad hoc. not. C. de fideicom.

Adeo q. in contractibus nō est necesse apponere illa verba, casantes z annullantes omnem alium contractum precedentem: eo quia talis clausula tacite inest tex. est ad hoc singu. fm Bald. ibi: in. c. j. de transac. Idem est in constitutione procuratorum: q. vlti ma derogat prime. l. si quis in pcuratorio. in. fi. ff. de pecu. C. de rescriptis. c. ceterum. de rescrip. no. in. c. j. eo. titu. Sic in vlti ma voluntate. l. ij. s. fi. ff. de adi. lega. l. hac consultissima. s. si quis autē. et. l. sancimus. C. de test. l. si quis prior. ff. ad treb. s. posterior re. insti. quibus mod. test. infir. z ideo in secundo testamento semper intelligitur clausula cassans z irritans, fm Bald. in. l. fin. in. v. q. C. de edic. di. adri. tol. Idem est etiam in codicillis, q. vltimi preualent z derogant alijs in. l. cū proponas. vbi glo. z Barto. C. de codicil. Idem est in legibus. l. sed et posteriores. ff. de legi. Idē in statutis: vt no. Barto. in. l. si certarū. s. fi. ff. de testa. mili. z in. l. omnes populi. in. vlt. q. ij. q. princi. ff. de iu. et iure. Ang. in. l. ciuile. ff. de legi. Sic vltima opinio censetur approbata: vt not. Bart. in. l. bonafides. per illum tex. cum gloss. ff. de positi. glo. in. l. qui f. lium. s. fabinus. ff. ad trebellia. cum multis similibus. Sic vlti ma consuetudo inducta z prescripta tollit precedentem, gloss. in. l. nemo. s. temporalis. ff. de regu. iur. Bald. not. in cap. j. de fendi cog. Sic vltima fama tollit priorem. l. si mater. vbi gloss. C. ne de sta. defun. Bar. in. l. fi. C. si seruus aut liber. lib. x. z in. l. is potest. in. vij. colū. ff. de acquir. here. Bald. in. l. sacrosancte. in. fin. C. de sac.

Sanct. eccle. z in. l. fi. ff. de seu. z in. c. cū inter. R. seniorē. de elect. Itē ad predicta vide gloss. no. in. l. quoties vtriusqz. ff. de reg. iu. Sic etiam dicimus q. vltima mora nocet. l. illud. de peri. z cōmo. rei vendi. Intellige regulam huius tex. procedere in iuramento voluntario vel iudiciali: sed non in necessario fm doc. hic: q. postq. delatum est voluntariuz vel iudicialē, per qd impositus est finis liti. l. si duo patroni. s. idem iulianus. s. eod. z iurās habet fundas tam intentionem suam, nō potuit index deferre alteri parti iuramentum necessarium: imo non valeret consuetudo vel statutum aliter disponens. tex. est solennis in. c. ij. de proba. quem Bal. ibi, ad duo precipue reddit singu. nisi ex noua causa faceret fm Gul. et Alexā. hic, per regulam. l. qd iussit. ff. de re iudi. iunctis his que dicunt Moder. post Barto. in. l. fi. ff. de preto. stipu. Iuxta istum

tex. cadit necessarium dubium. Nunquid regula huius text. que pcedit in diuersis personis, habeat locum in eadem persona, que iurauit aliquid in futurum non facere, si postea faciat z secundo loco iuret: nūquid preualeat primū iuramentum derogatoriū ad sequentes actus: an vero standum sit scdo iuramento. Lano. habent gloss. singu. in. c. licet mulieres. in. glo. fi. de iureiur. in. vj. que tenet, q. si mulier iurauit non alienare in futurum rem dotalem: z postea alienat cū iuramento, nihil valet alienatio iurata ppter primū iuramentū: z ex illa gloss. colligitur consiliū: et prouiso ad c. cum contingat. de iureiurā. et ad aut. sacramēta puberum. C. si aduer. vendi. z ita per illam glo. tenet Specu. in. ti. de emp. z ven. s. tertio loco. ver. quid ergo. z h. z no. generale consilium. cum illa glos. tenet Bart. in. l. si predictū. C. de iure do. z in. l. si quis pro eo. in. tertio membro principali. ff. de fideiul. late Lano. in. c. cum contin gat. de iureiur. z dicit do. Alexā. hic: q. illa glos. in terminis suis est cōiter approbata: p qua est bonus tex. in. c. intellecto. z in. c. veniens. de iureiurā. z tex. in. c. dilecto. in. vers. nisi forte. de preben. Lud. ro. cōtra illam gl. ponderat text. in. c. sicut ex literis. de spon. z quedam alia satis corrupte alleg. postea pro concordia late dñs

flinguit, z fuit ante eum distinctio Imo. i. d. c. dilecto. z in. l. cū vir. ff. de vlucā. z in. l. si estimatis. ff. so. ma. Tu pōdera, q. ptra istam glo. fortiter facit, q. si alijs iurauerit in futurū nō facere talē actū vel pñtū: si postea facit etiā sine iuramento valet secundus actus: licet faciens sit periurus: quātomagis valeret secundus actus, si interueniret iuramentū. Istam conclusionem probo ex quatuor. Primo ex eo qd vult glo. singu. in. c. fi. in. ff. sic. reuocatus. de pcur. lib. vj. q. tenet, q. si iurauit nō reuocare talē procuratorem: z postea reuocor: valet reuocatio, lz sim periurus z multi tenent illam glo. Scdo facit qd decidit Barto. in. l. oēs populi. ff. de iu. z iur. in. iij. q. ij. qd. prin. ver. circa tertium. qñ primū statutum est iuramento firmatum: vbi tenet, q. valet scdm statutū per qd renocat primū qd erat iuratum: licet statuentes sint periuri. de quo late disputat Albe. in. aut. hoc inter liberos. C. de test. no. Bald. in. l. clari. C. de fideicō. z Panoz. in. c. pro illorum. de prebē. Tertio facit quod licet testator iurauerit non mutare testamētū: tamen si mutat, z sic faciat scdm testamētū, valet licet incurrat pñtū. gl. z Archi. xij. q. ij. c. vltima voluntas. Joā. and. in. regula qd semel. in. mercu. Bar. in. l. si quis in principio testamēti. in. vlti. colū. ff. de lega. ij. z in. l. cū duobus. s. idem scribit. ff. pro so. Bald. in. aut. hoc inter liberos. C. de testa. Quarto facit qd volūt Specu. z Joā. and. in. ti. de lega. s. nunc tractemus. versu. quid si legatus reseruauit. vbi

volunt, q. valeat receptio in canonicum facta vltra numerum taxatum a statuto iurato: licet canonici scienter recipientes sint periuri. Idem tenent do. Anto. de but. Pet. de ancha. z Panoz. in. d. c. dilecto. z ibidez Imo. qui dicit, q. istud cōmuniter tenetur tamen fortiter obit. tex. in. illo. c. dilecto. in. vers. nisi forte. z dicere prout dicunt ibi Lano. q. illa sunt verba narrativa partis, nō est tutum: ex quo papa in illis se fundat. c. si papa. de priuile. in. vj. z adherendo huic opi. nō obstat gloss. d. c. licet mulieres. vt patet bit ex limitatione quā statim ponā. Tenendo tamen gl. d. c. licet mulieres. eam limita vt procedat in terminis suis, qñ mulier iurauit non alienare rem dotalem, z sic iuramentū fuit prestitū sup eo qd erat prohibitū a iure cōit: tunc illud iuramentum qd cōcurrit cum prohibitionē iuris cōis, bene impedit actum scdm in contrariū quis iuratiū. z in istis terminis etiam procedit text. in. d. c. intellectu. ita limitat Jo. de imo. in. d. c. dilecto. z Lud. ro. z Alex. in. xij. lib. ij. incip. pōderatis narratis in thema. C. de secundo no. limita. d. gl. vt procedat, qñ ille cū quo celebrat secūda actio sciebat talem actum fieri cōtra iuramentū prius prestitū: nā non potest conueniri postq. scituit: sed si ignorauit prout in dubio presumitur per regulā. l. verius. ff. de proba. tunc valebit secundus actus, non obstante primo iuramēto. ita limitat Joā. de imo. in. l. cū vir. in. pe. char. ff. de vlucā. z ante eū Jo. fab. insti. qui. alie. lz vel non. in. prin. z sequit Alex. in. predicto cōsi. xvj. li. ij. Tertio limita. d. glo. qñ iuramentum primū fuit prestitum a muliere in manibus patris vel alterius cuius interesse poterat, alias si mulier iurasset: sed nō in manibus alicuius, tanq. iuramentū primū sit nudum, nō impediret

8 ad predicta vide gloss. no. in. l. quoties vtriusqz. ff. de reg. iu. Sic etiam dicimus q. vltima mora nocet. l. illud. de peri. z cōmo. rei vendi. Intellige regulam huius tex. procedere in iuramento voluntario vel iudiciali: sed non in necessario fm doc. hic: q. postq. delatum est voluntariuz vel iudicialē, per qd impositus est finis liti. l. si duo patroni. s. idem iulianus. s. eod. z iurās habet fundas tam intentionem suam, nō potuit index deferre alteri parti iuramentum necessarium: imo non valeret consuetudo vel statutum aliter disponens. tex. est solennis in. c. ij. de proba. quem Bal. ibi, ad duo precipue reddit singu. nisi ex noua causa faceret fm Gul. et Alexā. hic, per regulam. l. qd iussit. ff. de re iudi. iunctis his que dicunt Moder. post Barto. in. l. fi. ff. de preto. stipu. Iuxta istum

9 tex. cadit necessarium dubium. Nunquid regula huius text. que pcedit in diuersis personis, habeat locum in eadem persona, que iurauit aliquid in futurum non facere, si postea faciat z secundo loco iuret: nūquid preualeat primū iuramentum derogatoriū ad sequentes actus: an vero standum sit scdo iuramento. Lano. habent gloss. singu. in. c. licet mulieres. in. glo. fi. de iureiur. in. vj. que tenet, q. si mulier iurauit non alienare in futurum rem dotalem: z postea alienat cū iuramento, nihil valet alienatio iurata ppter primū iuramentū: z ex illa gloss. colligitur consiliū: et prouiso ad c. cum contingat. de iureiurā. et ad aut. sacramēta puberum. C. si aduer. vendi. z ita per illam glo. tenet Specu. in. ti. de emp. z ven. s. tertio loco. ver. quid ergo. z h. z no. generale consilium. cum illa glos. tenet Bart. in. l. si predictū. C. de iure do. z in. l. si quis pro eo. in. tertio membro principali. ff. de fideiul. late Lano. in. c. cum contin gat. de iureiur. z dicit do. Alexā. hic: q. illa glos. in terminis suis est cōiter approbata: p qua est bonus tex. in. c. intellecto. z in. c. veniens. de iureiurā. z tex. in. c. dilecto. in. vers. nisi forte. de preben. Lud. ro. cōtra illam gl. ponderat text. in. c. sicut ex literis. de spon. z quedam alia satis corrupte alleg. postea pro concordia late dñs

10 flinguit, z fuit ante eum distinctio Imo. i. d. c. dilecto. z in. l. cū vir. ff. de vlucā. z in. l. si estimatis. ff. so. ma. Tu pōdera, q. ptra istam glo. fortiter facit, q. si alijs iurauerit in futurū nō facere talē actū vel pñtū: si postea facit etiā sine iuramento valet secundus actus: licet faciens sit periurus: quātomagis valeret secundus actus, si interueniret iuramentū. Istam conclusionem probo ex quatuor. Primo ex eo qd vult glo. singu. in. c. fi. in. ff. sic. reuocatus. de pcur. lib. vj. q. tenet, q. si iurauit nō reuocare talē procuratorem: z postea reuocor: valet reuocatio, lz sim periurus z multi tenent illam glo. Scdo facit qd decidit Barto. in. l. oēs populi. ff. de iu. z iur. in. iij. q. ij. qd. prin. ver. circa tertium. qñ primū statutum est iuramento firmatum: vbi tenet, q. valet scdm statutū per qd renocat primū qd erat iuratum: licet statuentes sint periuri. de quo late disputat Albe. in. aut. hoc inter liberos. C. de test. no. Bald. in. l. clari. C. de fideicō. z Panoz. in. c. pro illorum. de prebē. Tertio facit quod licet testator iurauerit non mutare testamētū: tamen si mutat, z sic faciat scdm testamētū, valet licet incurrat pñtū. gl. z Archi. xij. q. ij. c. vltima voluntas. Joā. and. in. regula qd semel. in. mercu. Bar. in. l. si quis in principio testamēti. in. vlti. colū. ff. de lega. ij. z in. l. cū duobus. s. idem scribit. ff. pro so. Bald. in. aut. hoc inter liberos. C. de testa. Quarto facit qd volūt Specu. z Joā. and. in. ti. de lega. s. nunc tractemus. versu. quid si legatus reseruauit. vbi

11 volunt, q. valeat receptio in canonicum facta vltra numerum taxatum a statuto iurato: licet canonici scienter recipientes sint periuri. Idem tenent do. Anto. de but. Pet. de ancha. z Panoz. in. d. c. dilecto. z ibidez Imo. qui dicit, q. istud cōmuniter tenetur tamen fortiter obit. tex. in. illo. c. dilecto. in. vers. nisi forte. z dicere prout dicunt ibi Lano. q. illa sunt verba narrativa partis, nō est tutum: ex quo papa in illis se fundat. c. si papa. de priuile. in. vj. z adherendo huic opi. nō obstat gloss. d. c. licet mulieres. vt patet bit ex limitatione quā statim ponā. Tenendo tamen gl. d. c. licet mulieres. eam limita vt procedat in terminis suis, qñ mulier iurauit non alienare rem dotalem, z sic iuramentū fuit prestitū sup eo qd erat prohibitū a iure cōit: tunc illud iuramentum qd cōcurrit cum prohibitionē iuris cōis, bene impedit actum scdm in contrariū quis iuratiū. z in istis terminis etiam procedit text. in. d. c. intellectu. ita limitat Jo. de imo. in. d. c. dilecto. z Lud. ro. z Alex. in. xij. lib. ij. incip. pōderatis narratis in thema. C. de secundo no. limita. d. gl. vt procedat, qñ ille cū quo celebrat secūda actio sciebat talem actum fieri cōtra iuramentū prius prestitū: nā non potest conueniri postq. scituit: sed si ignorauit prout in dubio presumitur per regulā. l. verius. ff. de proba. tunc valebit secundus actus, non obstante primo iuramēto. ita limitat Joā. de imo. in. l. cū vir. in. pe. char. ff. de vlucā. z ante eū Jo. fab. insti. qui. alie. lz vel non. in. prin. z sequit Alex. in. predicto cōsi. xvj. li. ij. Tertio limita. d. glo. qñ iuramentum primū fuit prestitum a muliere in manibus patris vel alterius cuius interesse poterat, alias si mulier iurasset: sed nō in manibus alicuius, tanq. iuramentū primū sit nudum, nō impediret

12 sed nō in manibus alicuius, tanq. iuramentū primū sit nudum, nō impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret

impediret scdm actū fieri, ita limita. Bal. hic. z. d. Alexā. cōmen-
dat z reputat sing. l.3 dubitet z inclinēt ad oppositum. Sed tu ad
de Bal. idē tenentē in. c. veniens. de iureiur. z expresse firmat Alex
13 pā. in. d. 2. ff. xvj. f. Aduerte etiā qz illud qd dicit per gl. in. d. c. l.3 mul-
res. qz statuit primo iuramento nō vltimo: procedit qñ iuramētūz
prestat ab eadēmet: secus si a diuersa persona: qz staretur vltimo
nō pūmōrita proprie loquitur tex. noster: item intellige quando
vtrūqz iuramentū esset licitū: secus si primum esset illicitum. tex.
14 habes z exēplū in. c. tua nos. de iureiur. C. T. Tercio principaliter
no. qz licet nō valeat snia cōtra sniam. l. i. j. C. qñ pūo. non est neces.
c. inter monasteriū. de re indi. etiā de cōsensu partiū: vt est glo. sin
gu. in. l. si diuersa. C. de transac. de qua glo. dixi in. l. nā z postea. s.
si dānetur. s. eo. tñ bene valet iuramentū cōtra aliud iuramētū: ra-
15 tionē differentie assignauit in. d. s. si dānet. C. T. Quarto no. ex tex.
ibit: nec pūdicū per iurū. hic videri tex. ad limitationē. l. alias. s.
eodē. vbi est tex. qz si aliquis iurauerit vnum postea feratur snia
per quā pronūtiat qñ pūmōrita per illam sniam detegitur periuriūz.
nam licet istud ibi sit in snia 2ia iuramento: tñ hic est text. qz p se-
cundū iuramentū cōtrariū primo per aliū prestito, non detegitur
periuriū: rationē assignat tex. sub verbis obscuris: tamen an alia
ratio possit reddi videbis in sequen. no. Itē not. ex eisdem verbis
functā glo. in ver. alterius. fm Bal. hic: qz si duo iurant cōtraria
quis alter debeat esse periurus: tñ propter incertitudinē nemo
eorum potest de periurio puniri: idem not. Bald. in. l. sed z si pos-
16 sessor. s. sed et si rerum. s. eo. z in. l. pteses. C. de sen. f. Similiter qñ
duo frangunt ad inuicem iuramentū, neuter est periurus. c. iij. et
ibi ad hoc not. Bal. de iureiur. subdit. d. Alexā. per illū tex. qz qñ
17 testes hincinde examinati sunt 2trarij, nullus potest de falso pu-
niri alleg. Bal. in locis de quibus hic per euz. C. T. Tu adde bene
facere optimū simile, qz si testes instrumentarij de directo cōtradi-
cant cōtentis in testamēto, nemo potest ppter ea de falso puniri,
nec notarius propter testes, nec testes, ppter instrumentū: prout
pulchre tenet Spec. in tit. de teste. s. j. verū. sed pone ecce iudex. et
in tit. de instru. edit. s. restat. s. si. sed quid si vnus ex testibus. An-
to. de but. z Panoz. in. c. ad euentiā. de prescrip. z idem d. Ant.
in. c. cū parati. de appel. z Panoz. in. c. cū causam. j. de testi. Anto.
z Imo. in. l. j. s. si quis neget. ff. quē ad. test. ape. Lud. roma. in. l. j. s.
si. ff. de ver. obli. Alex. in consil. lxx. incip. viso processu inquisitionis
formate. in. ij. colum. z in consil. lxxij. incip. visis processibus. Laue tamen,
inquantum Alex. allegat Bal. in. l. testium. in. v. co. in. j. quest. C.
de testi. nam Bal. videt tenere oppositū dñ tenet dari materiam
iudici ad inquirendum in alterutro, z dicit hoc fuisse de facto hic
18 Padue eo hic legente: de quo vltimo etiā per Francisc. de ar. et.
in consilio. lxxj. incip. diligenter z mature perspectis. in. v. colum.
C. T. Vltimo not. ex hoc tex. fm Pau. de ca. hic: z in. l. qui iurasse.
s. si. s. eo. contra vnam regulam cōm doct. qz iuramentum habet
vīm cōfessionis. l. qz deferens iuramentū videtur confiteri illud qd
ille iurauerit: nā hic videtur tex. in oppositū, qz qui defert iuramē-
tum nō videtur cōfiteri verū esse illud qd iurabit, quia sic fatere
periuriū: z tñ tex. hic dicit nec pūdicū zc. rñde, qz qui defert
iuramentum tacite cōfiteretur, z tacita cōfessio nō sufficit fm Alex
19 pā. in. d. l. qui iurasse. s. si. vbi ponit alias solu.
20 C. T. Essante causa, cessat cōmodum z grauamen.
21 Statutum qz scholares habeantur pro ciuibz, intelligit quo
ad fauorem.
22 Iuramentum non est proprie probatio.
23 Onus vult honorem. nu. 5.
24 Quando reus releuat actorē ab onere probandi, an euitet condē-
nationem dupli z expensas.
25 Actio subrogata qñ sapiat naturā eius cuius loco subrogat.
26 Regans z postea cōfessens, an euitet penā. nu. 9. 10. 11. 13.
27 Actor qz iurauit reo deferente, pōt nō vti, z pbare per testes.
28 Que negatio faciat crescere penam dupli. nu. 16.
29 Clausula nego narrata put narratur z petita prout petuntur.

Sum qui. Ista lex in hoc principio est multū
c. qñ frequenter. s. qd si super. in. ij. colum. vt lite non
contesta. Ad euentiam premitte, qz iuriconsultus
in hoc principio non facit specificam mētionē de aliquo iuramen-
to: sed indefinite dicit qz abunde sufficit exonerare. pondera verū
būm indefinite prolatur exonerare: ideo potest intelligi de iura-
mento voluntario vel iudiciali: put loquunt precedentes leges
huius tit. z tunc intellige exonerare. s. ipsum reum: z iste intelles-
ctus est cōis. Secūdo modo potest intelligi fm Bar. in vlti. col.
qz loquatur in iuramēto necessario delato a iudice in supplemen-
tum pbationis: z tunc supple ad tex. exonerare. s. ipsum iudicem
hoc esse abunde sufficit iudicem exonerare petitozem zc. Secūdo
legitur duobz modis per doct. qz principium loquatur quādo

durabat eadem causa z actio. Secundo z notabilius legitur quā-
do mutata est actio, quia actor pmo egit actione. l. aquilie. z de las-
to sibi iuramento nunc agit actione in factum ex iuramento, z sic
actio mutatur. Querit nūquid ista actione mutata fiat condem-
natio ad duplum: z iste intellectus magis placet ppter versi. fin.
et potest, qui magis congruit huic secundo intellectui qz pūmō-
z ad illū secundum intellectum vadit oppo. formata in gloss.
in verb. pedius. Secundum responsum, in verb. abunde. non va-
riatur in intellectu. Tertiū responsum in verb. cum omīssa. legitur
duobz modis, z quilibet est bonus. Primo qz intelligatur ante
iuramentū prestiti. Scdo vt intelligat post iuramentū: dicitur
in gloss. in ver. omīssa. Quartū responsum in ver. z potest. legit per
do. Alex. duobz modis. Primo vt sit ratio primi dicti fm pri-
mum intellectum, qñ actio nō fuit mutata, que sit ratio quare cō-
demnatio nō sit ad duplū: z ratio assignatur hic in fi. quia males-
fictum non probatur vere f3 qd in principali causa exercebatur:
sed probatur solū p iuramentū actoris. Alio z scdo modo z ple-
nius legitur qz hic ponitur ratio primi dicti fm alium intellectū,
sed quando actio fuit mutata, quare nō succedat cōdemnatio ad
duplum: ratio hic ponitur, qz nō exercetur principalis causa sed
causa iuramēti. Summa istud principiū dupliciter: vt per Barto.
vel sic et plenius. In actionibus in quibus crescit condemnatio
ad duplum per negationem: l3 reus primo negauerit: si tamē po-
stea detulit actori iuramentū, non fit condemnatio ad duplum:
ex quo actor non est grauatus onere probandi, sed releuatur per
iuramentum: si tñ actor nō vult vti iuramento: sed probare per
testes vel alio modo, vt penam negationis consequatur, potest z
debet admitteri. h. d. Diuide vt per gl. hic in verb. abunde. in qua-
tuor partes: z istam diuisionem sequitur Bar. Albe. Suig. z cōi-
ter omnes: tu dic melius fm Pau. de cast. qz in. ij. parte in versi.
cū omīssa. respondet tacite obiectioni: non autem ponitur ratio.
C. T. Ho. in ver. abunde. fm summariū Bar. qz vbiqz graua-
men est causa alicuius cōmodi, cessante grauamine: sic cessante
causa, cessat ipsum cōmodum: nā qz actor grauabat onere pbadi
cōtra reum negantē, cōsequebat cōmodū qz reus condēnabatur
ad duplum: pone qz cesset grauamen: certe cessabit etiā cōmodūz
condēnationis ad duplū: vñ facit iste tex. qz si princeps cōcederet
speciale cōmodū ciuibz, ppter onus qd sustinuerunt, illud cōm-
modum non consequentur scholares qui ex forma statuti habent
pro ciuibz: z ita limitatur doctri. Bart. in. l. ij. s. emancipatus
ñius. per illū tex. de bo. pos. fm tabu. sequit Bald. et ibi plenius
2 Moderū. in. l. si ruffinus. C. de testa. mil. tñ vbi dicunt, qz statutum
disponens qz scholares habeantur pro ciuibz, intelligitur quo
ad cōmoda z honores, nō quo ad onera: z in fili Bar. in. l. alexan-
drinis: per illū tex. C. de decu. lib. x. cū cōcor. traditis in. c. l. si ruffi-
nus qd vltimū limita, nisi statutum diceret qz habeantur in oībz
z per omnia, vt singu. limitat Ang. in. l. ij. s. furiosus. per illū tex.
ff. de iu. codicil. sequitur Lud. in. l. adoptiuum. s. patronus. ff. de
in ius voc. z Alex. in. l. j. ff. de leg. j. Scdo sing. limita, nisi statutum
diceret qz habeantur et sint: tunc per talia verba geminata statu-
tum intelligeret eos vere ciues creari: ita singu. Bald. in proe-
mio ffoz circa si. princi. sequitur Alex. in. l. j. s. si. qd quisqz iur. z
And. barba. in repe. rubi. C. qui admit. in. xxv. co. vbi dicit se sepe
numero cōsuluisse fm hanc doctrinā. Tu adde Bal. expresse te-
nente contrarium in. c. licet. de vitanda in. ij. col. de elec. C. T. Se-
cundo no. ex eo. versi. in ver. exonerare. fm Bal. hic: qz iuramentū
nō est proprie pbatio: sed potius releuatio ab onere probandi: de
quo oīp in. l. non erit. s. dato. vbi etiā posui an iuramentum sit
legitima probatio. C. T. Tercio not. ex eo. versi. illud vulgare: qd q
in vno alienatur, in alio debet grauari. cōcor. sunt in glo. z qz con-
trariorum eadem est disciplina. l. j. ff. qui sunt sui vel alie. iur. simi-
liter qui in vno grauatur, in alio debet alienari, qñs Albe. hic:
in vlti. opp. dubitet, quomodo istud vltimum probet in hoc text.
3 Adde aliud vulgare simile, qz onus vult honore, z ecōtra. l. ami-
cissimos. in prin. de excu. tut. z qui recusat onus puta tutele, pdit
emolumentū legati. l. nescimus. s. si. ff. de excu. tut. l. etiam partis.
ff. de lega. j. s. qz vltimū limita qñ quis recusat onus tutele pupilli
per hoc nō perdit substitutionē pupillarem factam a patre. text.
est ad hoc solēns in. d. l. amicissimos. in prin. vbi Albe. de neapo.
in lectu. Bar. ad hoc not. z dicit qz quilibet diceret cōtrarium: et
Lud. ro. vbi pulchre limitat in consil. ccvj. incip. si volumus hanc
substitutionē alibi dicitur, qz ad quem transit emolumentū, etiāz
transit onus. l. j. s. pro secūdo. cum si. z ibi Bal. in. j. not. C. de cad.
tollen. C. T. Quarto no. ex hoc tex. qz qñ actor releuatur ab onere
probandi propter iuramentū qd reus sibi detulit, reus euadat pe-
nam dupli. Nota tamen diligenter, qz per hoc non euadit, quin
debeat cōdemnari in expensis. text. est in. s. si tibi studiū. post me.
illius. s. in aut. de trien. z se. fm Buil. de cu. Albe. z Angel. hic: et
dicit Ang. qz ille tex. est ad hoc singu. C. Glo. inquantū allegat
s. item mixt. in l. i. de act. debet allegare tex. in. s. omnes. in versi.
L i q

C Sniam.
adde Bar. l.
lacta. ff. de
re iud. Bal.
in. l. j. C. sue.
rescind. non
pos. Bal. l. l.
post rem. ff.
de transac.

C Bicinē.
Adde Bal
in. l. testiu. in
j. q. C. 8 test.
Bald. in. l.
pteses.

sed cum fieri. insti. de act. 2. §. si. insti. de obli. q. ex quasi tractu. q. ille. §. ite mixta. nihil facit. C. Blo. in p. pedius ait. 2. in si. aliter rñ. q. respōdeat Bar. quē sequit Ange. 2. quē vide p. te: responde melius per doctri. glo. no. in. l. certi cōdictio. in prin. in glo. mag. ad si. quā Bar. ibi multū not. §. ti. j. v. 3. q. illud qd dicit qd actio subrogata sapit naturam eius cuius loco subrogat est verū pri mordiale. l. item veniunt. §. cum prediximus. ff. de peti. here. sed naturā primordialis est. q. def ad simpli. 2. ita respondent Albe. Fulg. 2. Ro. hic. C. Bl. in ver. omīssa. diuiditur. in duas. Primo declarādo ter. ponit primū intellectū. Secūdo ibi. quid autem si postea. gloss. per viam qōnis ponit secūdu intellectū. Ex primo intellectu Bar. infert duo. Primo limitatōne ad. l. manifeste. j. eo. 2. in hoc bene dicit. q. pōt quis recusare iuramentū. qñ iurādo cōdemnatio minueretur. 2. Secūdo infert ad statutū minūes per nam delicti cōfiteenti illud. q. si reus primo negauerit: postea vel lit confiteri. potest iudex vel accusator spernere cōfessionē. 2. pba re p. testes. idē tenet Bar. in. q. per eū disputata: incip. cōiter per Ataliā sunt statuta. 2. Bal. in. l. si vnus ex socijs. §. fin. per illū ter. ff. pro so. 2. Sali. in. l. cōtra negantē. C. ad le. aquil. Breuiter Bar. in hoc male dicit: 2. tra eū tenet Bal. Ang. Sali. 2. oēs Moder. hic: 2. cōtra Bar. est bonus ter. in. l. electio. §. neq. ff. de nox. 2. gl. in. §. item mixta. in glo. magna. in verbo. distulerint. insti. de act. Quis Alex. hic in. iij. col. vno modo: 2. in. v. alio modo rñdere cone tur 2. minus bene. q. imo illa gl. relata ad ter. loquitur in pena: 2. Imo. etiā se firmat l. 3. postea in 2. ium opponat de vno text. prout plerūq. gl. faciūt: alia quedā allegāt hic Fulg. 2. Paul. de cas. sed q. lenia sunt nō curo referre. 2. Teneas ergo cōtra Bart. q. licitū est reo accusato. Quis semel negauerit: adhuc tñ poterit cōfiteri vt beneficiū statuti cōsequat: sed pūct? est videre vsq. ad qd tps possit. In hoc doc. variāt. aliq. tenēt. q. licita sit penitentia. donec probatū sit prius. etiā post lit. cōtesta. ita tenent Bal. Ang. 2. Sali. hic: 2. Bal. in. l. ea que. in. ij. q. C. de cōdi. inde. ista est falsa. cum speciale sit in minore. q. post lit. 2. test admittatur: vt est text. in. d. lelectio. §. neq. ff. de nox. vera finia est. q. admittitur penitentia vsq. ad lit. cōtesta. exclusiue. vt est text. in. d. l. electio. §. neq. glo. in §. ite mixta. insti. de act. bona glo. in. l. inde neratius. §. hec actio. ff. ad le. aquil. glo. in. l. de etate. §. si. ff. de interrog. act. 2. in. l. si. ff. de rei ven. 2. in. c. si. in ver. iusta causa. de iureiur. in. vj. ita tenet Bal. in. l. quidā estimauerūt. §. tit. j. 2. in. l. j. in. j. col. C. de furt. 2. in. l. j. in v. col. C. de confes. Ange. 2. Imo. in. l. sed hoc ita. §. hoc autem. de re iudi. Ange. 2. Moder. in. l. si dubitet. in prin. ff. de fideius. fallit in minore. l. si ex causa. §. nunc videndum. ver. sed si cū dāno. ff. de mino. 2. est melior ter. i. d. l. electio. §. neq. in si. Et si dicas quomo do reus in prima negatione potuit negare delictū quin sit facta litis cōtesta. respōdet. q. qñ reus cōparet 2. negat delictū: ista negatio pōt fieri ad finē cōtestādi litē qd presumitur: potest etiā fieri negatio p. viā exceptionis oppositae. 2. regula est q. reus oppos nendo exceptionē. nunq. dicit litē cōtestari. c. ij. de litis cōtesta. in vj. not. Bal. in. l. quidā estimauerūt. §. tit. j. 2. Lud. roma. hic: sunt qui saluant Bar. vt loquat quātum ad perdendum beneficiū statuti: qd de facili perditur. ar. l. eius militis. §. militis missus. ff. de testa. mili. 2. q. verba statuti dicentia. q. cōfiteenti delictū debeat remitti pars pene. debent intelligi de prima confessione. l. boues. §. hoc sermone. ff. de ver. signi. iunctis his que dixi in. l. duobus. §. si ei. §. eo. sed alleg. in oppositū loquunt. ne reus per negationem incidat in maiorem penā. istam saluationem ascribit sibi Lud. roma. hic: sed eam ponit no. Bal. in. c. dudum. el. ij. in. vj. colum. de elec. 2. in. c. j. §. porro. q. fu. pri. cau. be. amit. 2. in. l. error. in. vj. colum. C. de iur. 2. fac. igno. 2. in. l. cōtra negantem. C. ad le. aquil. 2. in. l. de etate. §. si. ff. de interro. act. 2. in eam inclināt Sali. hic. Tu confy de ra. q. ista saluatio l. 3. sit pulchra. tñ nō est de mente Bart. q. l. 3. for met qōnem in beneficio remissionis pene per statutū: tñ fundat se p. hñc ter. cū gl. qui loquitur in pena augēda: 2. sic de mēte Bart. nō est inter ista. cōstituere differētiā. 2. Preterea multa sunt benefi cia iuris. que negādo qd perdit: vt plene recollegi i. l. qd te. i. gl. in ver. in potestate. §. tit. j. tamē postea per cōfessionē ante lit. contest. recuperant per. d. l. electio. §. neq. 2. ibi Bal. not. Ange. Imo. et Moder. in. l. sed hoc ita. §. hoc aut. ff. de re iudi. Ange. 2. Moder. in. d. l. si dubitet. §. j. ff. de fideius. ergo apparet q. vbi etiā tractatur de bñficio statuti in quib. terminis loquit Bar. hic: q. nō obstan te. q. semel negauerit. pōt etiā cōfiteendo cōsequi illud beneficiū. 2. tenendo istā opt. indistincte 2. tra Bar. nō potest aliter rñderi ad istū ter. nisi q. reus hic nō pure 2. simplr cōfitebat: sed ita demū. si actor iuraret: quo iuramento 2. actor aliquat. grauari. l. illud aut illud. §. j. ff. de cōsti. pecu. 2. l. ij. per totā. ff. de 2. di. insti. nimirū si actor potest respuere talē 2. fessionem. que nō est pura 2. simplex. secus est qñ reus cōfiteret pure: vt etiā rñdent Fulgo. 2. Pau. de ca. hic. 2. Ex scōo intellectu glo. no. q. actor iurauit deferente reo pōt si vult. nō vti iuramēto 2. denno pbare per testes vt consequatur cōdemnationē dupli: q. nō obstante iuramēto habet primam

actionē saluā. cū iuramentū habeat vim nouatiōis nō priuatiue sed accumulatiue: vt est glo. no. in. l. qui iurasse. §. si. 2. ibi dixi. §. e. limita cōclusionē glo. p. ter. not. in. l. si duo patroni. §. idem iullas nus. in si. 2. ibi dixi. §. eo. 2. Per hanc glo. infert mirabiliter Bart. q. si re? semel negauit delictū. 2. postea cōfessus est. 2. iudex admis sit confessionem: q. adhuc potest accusator ea non obstante pbas re delictū per testes. 2. facere q. reus perdat beneficiū statuti: se quitur Alex. hic: post Bal. in lectu. antiqua. tu tene 2. ium. prout tenent Sali. Fulg. 2. Lud. ro. hic: q. post q. iudex acceptauit. par te nō reclamante. acq. sitū est ius reo. qd sine eius facto ab eo aufer ri nō debet: 2. ter. iste in quo se fundat Bar. cū glo. non loquit. qñ cōfessio fuit expresse acceptata a iudice: 2. faciunt que dixi contra 14 Bar. in precedēti parte glo. 2. Extra gloss. querit Bar. que nes gatio faciat crescere cōdemnationē ad duplum. 2. reducendo verba Bar. ad cōpendiū cōclude triplicē negationē sufficere: primo fas cti. 2. Itē qualitatis per quā facti substantia alterat: puta circa locū vel tempus in accusationē insertum. l. denuntiāsse. §. quid tamen. vbi plenius Bart. ff. de adul. intelligendo: vt ibi p. Ange. 2. Imo. in. l. is qui reus. ff. de pub. iudi. Bald. in. c. j. §. porro. q. fu. pri. cau. be. amit. Item 2. tertio qñ negat qualitas. per quā cōdemnatio aut perimitur aut diminuitur: intelligit tamen Bar. dñmodo sciēter 2. dolose neget. qd verbū no. pro intellectu oīum legū 2. statutorū que negantē puniunt: nā intelligunt dñmodo dolose 2. sciēter ne gent. Ad hoc adde ter. in. c. si vasallus. el. j. 2. ibi Bal. no. si de seu. fue. cōtro. inter do. 2. agna. gl. in. l. si. ff. de rei ven. Bal. in. l. ea que. in. ij. col. C. de cōdi. inde. 2. Itē intelligit Bar. dñmodo neget quali tas per quā actor grauet onere probādi. als secus: vt hic per euz. no. idē Bar. in. l. p. iude. §. notandum. per illum ter. ff. ad le. aq. sequunt Imo. 2. Lud. in. l. j. §. si quis simpliciter. ff. de verb. obli. Bal. in. l. ea que. in. ij. q. p. alleg. Ultra Bar. Limita tertio: quādo negatio fieret super libello apte formato. als secus. ter. est not. in l. j. in ver. solemniter. C. de his que pe. no. fm Bal. in. l. edita. in res pe. paduana. in pe. col. C. de edē. Lud. vbi multa bona ponit in cō fil. l. incip. ad discutiēdum. in vlti. dubio. Quarto limita doctri nam Bart. dum loquit de qualitate negata q. per illa verba ge neralia. nego narrata prout narratur 2. c. non intelligunt in spe cie qualitates negate fm Bart. in. l. si dubitet. §. j. 2. ibi Moder. ff. de fideius. 2. dicit ibi Joā. de imo. qd ex t. oc dicto Bart. multus fuit lucratus in practica. 2. idēz Bar. in. l. etiam. §. licet. in si. ff. sol. lu. ma. Imo. 2. d. Alex. in. l. sed hoc ita. §. j. ff. de regu. iur. sequitur Bal. in. c. in. v. col. lit. cōtest. Quis 2. ium tenuerit idē Bald. in. l. j. in. iij. colū. C. de edil. act. 2. in. l. j. C. de lit. contesta. Quinto limita omnia iura que dicunt ex negatione crescere condemnationem ad duplum: vt procedant qñ cōdemnatio debet fieri ab homine: secus qñ sit ipso iure a lege: ita Bar. in. l. id cō seruo. §. j. per illum ter. ff. de pe. leg. Bal. in. d. l. ea que in. ij. col. 2. Nunquid autem suf ficiat negatio illa. que cōiter apponi solet. nego narrata. put nar rantur. 2. petita prout petuntur fieri debere: ad hoc vt quis inci dat in penā negantis. Bar. in. l. si dubitetur. §. j. in si. ff. de fideius. dixit q. non ratio fm eum. q. per ista verba generalia intelligit quis solum negare petitionē principalē non qualitates vel circū stantias petitionis: 2. sequunt ibi Imol. 2. Pau. de ca. Imol. in. l. sed hoc ita. §. j. ff. de re iudi. Bar. in. l. etiam. §. licet. in si. ff. sol. mat. Bal. in. c. vnico. in. v. col. de lit. contest. Quis contrarium tenuerit Bal. in. l. j. in. iij. col. C. de edil. act. 2. in. l. j. C. de lit. contest. sed pri mum verius est. q. per ista verba generalia non est verisimile q. quis velit negare id quod in specie non esset verisimile negatu rus. arg. l. obligatiōe generali. ff. de pig. 2. arg. eius qd tenet Bar. 2. ibi Imo. in. l. cōdiciillis. in. §. instituto. ff. de leg. ij. 2. Ultimo p istā legē concludit Bar. q. si actor vel accusator semiplene proba uerit per vnū testē: 2. ideo delatum sit ei iuramētum in supplemētum probationis. vel reus positus ad torturam confessus est per talem negationem non cōdematur ad duplū fm Bar. cōcludē tem. q. iste ter. possit etiā intelligi in iuramento necessario: idē 2. plenius tenet Bar. in sua dispu. que incip. cōiter p. Ataliā sunt statuta. in vlti. col. Pro clara intelligētia duo sunt vidēda. Pri mum. an ista lex possit intelligi in iuramento necessario. Bar. te net q. sic idē Bal. 2. Fulg. idē d. Alex. noua ratione: nā penā du pli habet locū. qñ actor probauit dānum datum per reum: dicit in. l. contra negantem. C. ad le. aquil. sed appellatiōe probationis intelligimus de vera 2. plena pbatione. glo. est no. in cle. constitu tionem. in ver. fides. de elec. 2. Bal. in. l. peremptorias. in vlti. col. C. sen. rescin. nō pos. sed sic est. q. iuramentū in supplementū pba tionis. nō est plena probatio. dixit Bal. in. c. j. §. sacramentum. de consue. rec. seu. Confirmo hoc sic. nā ter. in. d. l. cōtra negantē. lo quit cōditionaliter. dñ dicit cōtra negantē succedere penam du pli si actor pbauerit dānum datum: sed ego habeo q. vbi lex rei quirat pbationē sub cōditione. debet impleri in forma specifica 2. proprie. l. qui heredi. 2. l. menius. ff. de condi. 2. demō. 2. sic non de bet deferri iuramentū in supplementum: prout singu. dicit Bal. in. l. iij.

in. l. in bonafidei. in pe. col. C. eo. cōtrariū tenet Sal. Pau. de cast. z Ludo. ro. hic eo qz verba huius tex. nō cōueniūt iuramēto necessario, patet qz actor non fuit releuatus onere pbandi, cū semis plene probauerit nec fuit reus qui detulit vt releuaret actorē ab onere pbandi: sed vt suppleret probationē: ergo cū verba. l. non cōueniant, nō debēt habere locū. l. ipsa. l. qz cōstitutum. ff. de testa. mlti. ista parū stringunt: magis stringit tex. in p. cū omīssa. attens to qz iuramētū necessariū omītti nō pōt. c. si. vbi gloss. z doc. extra eo. et. l. si. j. de in lit. iur. nisi respondeas, qz verū sit nisi subsistēte cā que dicitur hic subsistere, qz actor vult plene probare: vt no. Bart. in l. si. j. de in lit. iur. Scdō videndum est, an reus qui negauit delictū poltea confessus est in tormentis euadat penam negationis. Bar. to. concludit qz sic: z cum eo tenet Bal. et Alex. hic: z Bal. in d. c. j. s. porro. in vlt. colū. z ita teneas, qz iuris Ludo. ro. hic in vlti. col. teneat qz iuris: nō tū credas qz per talem confessionem in moriente factam iz euadat penā negationis qz per hoc cōsequatur bñficiū remissionis indultum a statuto confitentis: eo quia tale statutum intelligitur de confitente sponte: vt probat in simili tex. not. in. l. si quis in graui. s. sed verus. ff. ad sil. fin. Bal. Pau. de cast. z Alex. hic: z Bal. in d. s. porro.

- 1 Juramentū qd non potest seruari in forma specifica, seruat in equipollenti.
- 2 Qui iurauit soluere in termino, an possit compensare.
- 3 Compensatio fit ipso iure ad euitandum penam.
- 4 Compensatio est vera solutio.
- 5 Emphiteota paratus cōpensare euitat penam caducitatis.
- 6 Juramentum debet impleri in forma specifica.
- 7 Abi adest iuramentū nō admittitur exceptio, dolo petis qd zc.
- 8 Juramentum z iura equiparantur.
- 9 Differentia inter iuramentum z stipulationem.
- 10 Juramentum non est contractus, sed quasi.

Si iurauero. Per iuramentum nō potest deberi res que non est in rerum natura, nisi fratione delicti, vt more pcedentis singulū odio morosi extare. h. d. vel sic. Deficiente materia vera vel ficta nō potest obligatio cōtrahi secus si ficta adest. Fundamentū huius tex. est in hoc, qz iuramentū habet pro veritate. l. sed z si possessor. s. item si iurauero. s. eo. non debet ergo plus operari iuramentū, qz si in veritate ita esset: modo si in veritate deberes mihi speciem: z species moreres tur sine culpa tua, esses liberatus. l. quod te. s. tit. j. ergo multo fortius istud debet eē in iuramēto: qz si tu debitor verus fuisses i mora soluēdi stichus: certe iz moreres: mora facit, vt res pempta finis gatur extare, z qd possit peti sicut si extaret, ergo idē in iuramēto. Cū tex. ibi: qui non sit in rerū natura. iste tex. potest dupliciter intelligi: vt etiam declarant Albe. z Ange. hic. Primo, qz non sit in rerum natura. s. tempore iuramēti prestiti: tū credet esse: z iste est bonus sensus. Alio modo z nō potest intelligi finem vnam opi. Jaco. bu. relata z cōter approbatā, qz qui nō sit in rerū natura. s. tpe petitionis: tū bene erat tpe iuramēti: pcedēs tū sensus magis est de mente litere: z iste tex. pcedit qz tpe prestiti iuramenti res desierat extare: qd ergo si post iuramētū stichus sit mortuus, an indistincte debitor teneat. Guil. de cu. tenet qz sic: qz iuramētū hz vim litis cōtesti. l. nam z postea. s. si is qui temporalis. s. eo. Jac. but. Bar. Albe. z Pau. de ca. intelligūt hoc esse verū, qz debitū pcefferat iuramentū: als iuramentū nō posset simul z semel inducere debitum z constituere in mora: sicut in simili dicimus in euentu conditionis fin. Bar. z doc. in. l. quoties in diē. ff. de ver. obli. z hoc modo intelligūt, qz per statutum instrumentū confessionatū haberet executionē paratā: vt hic per eos, quicquid alij Moder. dicāt. Cū tex. ibi: estimatio pstatib. intellige sane mediante officio iudicis mercenario: nā sicut qz species debita pht post mortē debitoris: iz cū fingatur extare odio morosi daret ad huc in obligatione z petitione. l. si seruum. s. si. ff. de verbo. obliga. tamē qz impossibile est qz prester, sit cōdenatio in estimatione, nō iure actionis, sed officio iudicis: vt no. glo. magna. circa fi. in. l. visum. ff. si cer. pe. z declarat Bar. in. l. in re furtiua. ff. de condi. fur. ita etiā dicitur esse in iuramēto: Et ideo nō ex isto tex. fin. Ludo. ro. qz iuramentum qd nō pōt seruari in forma propria, sufficit qz obliet in equipollenti: vnde fin. eū facit ad illud qd decidit Bar. in. l. amplius nō peti. in vlti. col. ff. de re. ha. qz qui iurauit soluere in termino cōpensando excusetur aperiurio. Tu aduerte qz iste tex. nihil facit, qz hic re? qz hz adimplere nihil iurauit, iz est aduersarius suus qui iurauerat. Itē hic suberat impossibilitas: nā species de qua fuit iurati, erat mortua: ideo impossibile erat adimplere iuramentū in forma: ex necessitate: ergo deuenit ad estimationem, z sic ad equipollens. l. si seruum. s. fina. ff. de verbo. obliga. Circa decionē Bar. aduerte qz pulchra z vtilis, qz est: tan qui iurauit soluere in termino possit cōpensare: z cōpensando liberari aperiurio. Bart. in. d. l. amplius non peti. in vlti. col. tenet qz sic, motus p duo bona fundamenta, de quibz ibi p eū. idē tenet Ange.

Rapha. cu. z Pau. de ca. ibi: z Bar. in. l. iulianus. j. per illum tex. ff. de gdi. z demō. Bal. z Pau. in. c. ad nostrā. j. ex co. z no. Joan. fab. in. s. in bonafidei. insti. de act. vbi fortius tenet, qz si iste qz iura uit soluere in termino, adhuc nihil opponeret de compensatione, tamē excusaret aperiurio, qz iz regulariter cōpensatio nō admittitur, nisi de ea opponat ab hoie: tamen fallit quo ad euadendaz penam: vbi lex ipso iure cōpensationē facit: vt no. glo. z doc. in. l. si qz ita. C. de cōpen. Itā opi. Bar. tenet Alex. in qz. xij. lib. ij. inci. viso themate antefcripto. in vlti. col. pro ista opi. facit bonus text. in. c. ex parte. el. ij. de cleri. nō res. vbi fite residēs videt satisfacere iuramento qd fecerat de residentia: z sic ibi videt pbare tex. qz iuramentū etiam impleatur p actū fictū. Cū Scdō facit qd nō. con suluit Ange. in consi. c. c. incip. quidā noie Mico. vbi egregie con suluit qz si statutū nō permittat opponi nisi exceptionē solutionis: tamē poterit etiam opponi exceptio compensationis: z sequitur Alex. in. d. consi. xij. in pe. col. Cū Tertio facit text. in. l. si debitor. circa fi. ff. qui po. in pig. ha. vbi inquit: neqz enim interest, soluerit an cōpensauerit, p quē tex. qz cōpensat soluit, fin. Bal. in. l. aufert. s. qui cōpensationē. ff. de iure fil. z in. l. diuortio. s. ob donationes. ff. sol. ma. Bal. in. l. ex ea causa. C. de cōpen. s. mo cōpensatio est vera solutio fin. Pau. de ca. in qz. l. xxxv. Cū Quarto facit qd in simili dicim? de emphyteota. qui si nō soluat, sed est paratus com pensare, excusatur a caducitate fin. Spe. z Joā. an. in titu. de loca. s. nūc aliqua. in qz. l. xij. Albe. in. l. cū aliter. ff. de cōpen. z in. l. ij. vbi dicit. C. de iure emphi. Jo. an. in. c. bonafides. z ibi. d. Anto. in vlti. no. de depon. s. mo fortius etiā si emphyteota nihil opponeret de compensatione: tū ad euitandū penā caducitatis fit. compensatio ipso iure, per regu. glo. z doc. in. d. l. si constat. ita in specie decidit s. mo. in. d. c. bonafides. in. ix. colū. vbi reputat hoc esse multūz tenendum menti. Ange. in. l. semel mora. ff. sol. mat. Jo. fab. z Jo. de pla. in. s. in bonafidei. insti. de act. ista sunt que faciunt p sententia Bar. iuris fortius tentat Bal. iz nō clare firmet in. d. c. ad nostrā. j. qz etiam si debitor iurasset vere soluere, z nō per fictionem iuris, adhuc admitteret cōpensatio: qz ista fictio realiter est veritas, cū eandē habeat vtilitatem. Breuiter teneas contra Bar. cuius finia cōiter est reprobata, per tex. in. d. c. ad nostrā. j. fin. lect. gloss. iij. ibi cōmuniter per doct. approbatā. vbi fructus percepti ex re pigno rata qui ipso iure cōputant in sortem. l. j. z. ij. C. de pigno. ac. tamē qz ibi debitor iurauerat soluere non admittitur vlia compensatio: z ita per illū tex. tenet cōtra Bart. d. Matefi. in no. v. z Joā. de imo. in. l. iulianus. j. als incipit si heredi. ff. de gdi. z demon. z in. d. c. ad nostrā. in quibus locis respōdet s. mo. ad fundamenta Bart. Idem tenet Franc. de are. dicens, qz cōtra Bar. est cōior opin. in qz. c. inci. longitudo. z Alex. sibi contrarius in consi. c. c. x. inci. vis sis actis mihi trāmissis. in. iij. col. l. ij. vbi dicit qz opi. Bar. dāna tur: z qd communiter doct. tenent contra eū. Cū Pro ista opi. bene facit ad ostendendum qz iuramentum debeat precise impleri in forma in qua iuratum est, nec admittatur regule que als admittent: nam obligatus ad factum licet soluēdo interesse liberetur. l. si quis ab alio. in fi. de re iudi. l. stipulationes nō diuiduntur. s. cellus de verbo. obliga. tamen qui iurauit facere soluendo interest esse non liberaretur: vnde precise teneretur factū implere: vt pzo batur in. c. quereiam. z ibi ad hoc no. Anto. de but. ne prelati vis ces suas. z est glossa singu. in. l. si pecuniam. in prin. in glo. j. in ver. necesse habens. ff. de condi. ob cau. z ibi dicitur: sicut in proposito. iz als qui compensat dicatur soluere: vt in iuribus. s. alleg. tamē vbi est iuramentū de soluendo debet precise impleri. Cū idē facit, qz vbi adest iuramentū non obstat exceptio, dolo facis qui petis qd restitutus es: vt pbat tex. in. c. debitor. de iureiuran. not. bal. in aut. ei qui. in pe. co. C. de bo. auto. iudi. pos. Ad idem z tertio facit, qz vbi cūqz lex vel statutū requirit veram solutionem, ibi nō admittit cōpensatio. ita Bal. in. l. in ea. in fi. C. de cōpen. Cū Glof. j. pro cuius introitu oppo. de. l. duobus. s. si. s. eo. vt hic p Bart. vbi post iuramētū, reus nullā exceptionē potest opponere, cuius timore glo. restringit istum tex. qz reus tempore delati iuramēti ignorabat stichum esse mortuum: vnde exceptioni quam ignorat sibi cōpetere, nō intelligitur renuntiare, per regulam. l. mater decedens. ff. de inoffi. testa. z glo. sequuntur Jacob. but. Barto. et Albe. hic: sed eam reprobant Fulgo. z Pau. de cast. hic. Primo qz restringit tex. Cū Secūdo qz iuramentum z iura equiparantur. l. sed z si possessor. s. si. s. eo. l. post rē. ff. de re iud. ergo sicut lata sententia expirant exceptiones peremptorie, etiam quas reus ignorabat sibi competere. l. peremptorias. C. sen. re. non pos. in mta. l. sub specie. C. de re iudi. idem in iuramento: est verū qz ad illud. d. Alex. conat rindere dicendo, qz aliud in finia aliud in iuramento. ppter autoritatem iudicis que non interuenit in iuramento. vnde respōdent ipsi ad obiectū. d. l. duobus. s. si. qz pcedit qz iuramentum esset delatum super casu possibili, argu. l. penul. z fina. ff. que sentē. sine appel. rescu. Tu responde no. qz post iuramentū nulle exceptiones rei admittuntur, verum est quando contrariant ius

ramento si detegunt perjurum: secus si se cōpatiantur cum iuramento, ut in casu isto. ita nō declarat Bar. in. s. si. j. ea. l. sic et laz dicitur in sententia: ut declarat Bart. et doc. in. l. i. C. de iur. et fac. igno. Item aduerte, quia iste solutiones procedunt tenendo intellectum cōdem, q̄ stichus esset mortuus tēpore iuramenti prestiti: si autem tenemus alium intellectum, q̄ stichus nō esset mortuus tēpore iuramenti: sed bene tēpore petitionis: tūc planior est solū. ad contrariū: q̄ fateor q̄ post iuramentū reus nullā exceptionē potest opponere. s. de cōpetentibus tempore iuramenti prestiti s̄ eo quia hic mortu⁹ est post iuramentū, exceptio cepit cōpetere post iuramentū: ideo per iuramentū nō tollitur. l. qui iurasse. s. si pater. in. s. i. e. facit regula. l. si. ff. qui satis. cog. ¶ Glo. in. s. ex causa furtiuarū diuiditur in quatuor partes. Primo declarat text. Secundo extendit distinctionē tex. ad stipulationem. Tertio extendit ad constitutum. Quarto per viam cōtrarij extēdit ad confessionem. Scōda ibi: et eodē modo. Tertia ibi: idem et in eo. Quarta ibi: et s̄m hoc intelligit. Circa. d. l. qui stichus. est aduertēdū, q̄ illi. l. fortiter obstat. l. si. ff. eo. vnde pro eorū intelligentia dicunt Paul. de ca. z. d. Alex. hic: et q̄ differentia est inter stipulationem ex vna parte: et iuramentū seu cōfessionem ex altera: q̄ q̄ quis per stipulationem p̄mittit vñ seruū, qui iam est mortuus, stipulatio semper est nulla, siue partes ignorent siue non. l. inter stipulantem. s. p. et in. l. si homo mortuus. ff. de verb. obli. in iuramento autē et cōfessione si quis iurat sibi deberi seruū qui mortuus est, vel confitetur se debere seruū qui mortuus sit: distinguūt, q̄ si talis iurās vel cōfessus ignorabat, nō debetur. et ita loquit. l. si. ff. de cōfess. aut vero partes sciebāt eū mortuū: tunc sequi debet cōdēnatio in estimatione: et ita procedit. d. l. stichum. s̄m ipsos: et ita tenet gloss. ibi in vno intellectu, quē videtur tenuisse Bar. ibi. Et si dicat que potest esse ratio diuersitatis inter stipulationem et iuramentum. Ang. dicit rationē esse: q̄ stipulatio nō inducitur in esse ad inductionem exceptionis: sed ad inductionē obligationis: ideo est nulla, si res non est in rerum natura: sed iuramentū fit ad tollendum exceptionē: ideo si sciebat eum mortuū, per iuramentū tollitur exceptio: q̄ seruus erat mortuus. Aliā differentiam assignat hic Ludo. et q̄ iuramentū nō est cōtractus, sed quasi cōtractus, vult dicere, q̄ iura que loquunt in stipulatione, et sic in contractu nō debent extendi ad quasi cōtractū, et sic ad iuramentū, nihil allegat, poterat allegare doctrinā Bar. in. l. apud iul. s. si. ff. ex quib. cau. inpos. ea. sicut ecōtra, lex vel statutum loquens in quasi cōtractu non habet locū in cōtractu: ut est gloss. not. in. c. de cet. de immu. ecclē. lib. vi. Tu circa predicta aduerte, q̄ dato q̄ iste rationes sint bone tamen militat solū quo ad stipulationē et iuramentum: sed quo ad confessionem non: et tū doct. p̄allega. volunt q̄ idem sit in cōfessione q̄ in iuramento, et ideo inuenio q̄ Jaco. bu. Albe. et Ange. hic tenent expresse contrariū: q̄ imo sicut stipulatio est nulla siue scierit siue ignorauerit mortuū, idē fit in confessione: et ita teneo, q̄ nō pōt adduci ratio diuersitatis cōcludens inter stipulationem et cōfessionē: ante eos, illud est q̄s proprie vult glo. nostra, dum dixit debere distinguī in stipulatione: postea dixit idē in cōstituto, postea subiungit idē intellige in cōfessione: et illā. l. qui stichum. oportet intelligere, q̄ ibi iam p̄cessit mora, quod tamē nō est sine diuinatione. Ultimo pro cōplemēto istius. s. in quātū. s. in textualibus retuli opi. Jaco. bu. quā dicebā sequi Bar. Albe. et Pau. de ca. Aduerte: q̄ Fulg. et Ludo. roma. hic in specie declarando dicunt aduertendum, q̄ aut iuramentū est informiter prestitum. i. nulla causa expressa, ut si iuro mihi deberi stichum, non dicendo ex qua causa, ut contingit in tex. nostro: et tunc tale iuramentum informiter prestitū, non constituit debitorem in mora, q̄ non apparet ex qua causa ante debere: et ita procedit hic text. sed si iuramentum esset formiter prestitum: ut si aliquis iurasset seruū deberi ex testamento: tunc q̄ iuramentum habetur pro veritate. l. sed et si possessor. s. item si iurauerō. s. e. et facit presumi q̄ debitum illud vere p̄cesserit: et ideo potest agi ex testamento. l. si duo patroni. s. si quis iurauerit. s. e. isto casu iuramentū formiter prestitum bene constituit debitōrē in mora: et istud mihi placet, quia do. Alexā. videatur aliquāter cōtradiceret: s̄m istam distinctionē intelligo p̄cedere illud q̄s dixit Bar. de instrumento garantigiatō q̄s non constituit in morā: nā intelligo verum q̄ contineret debitum informiter, secus si formiter. i. expressa causa p̄cedenti, q̄ tunc crederem q̄ debitor constitueretur in mora: et ita in specie inuenio tenere Pau. de ca. hic.

¶ Contra iuramentum mulieris super dote, nō potest aliqua exceptio opponi.

Si mulier. Premitte q̄ legitur duob⁹ modis: vno modo s̄m glo. Bar. et magis cōiter doc. ut in hoc tex. fiat differentia an mulier iurauerit sibi deberi, et consequenter iurauit super obligationē: et tunc non potest opponi aliqua exceptio per quā diminuat⁹ dos, puta exceptio expensarum factarum in rebus dotalibus. l. q̄s dicit. ff. de impen. vel alia

exceptio puta pacti de nō petendo: et ratio est, q̄ iste exceptiones contradicunt iuramento, in quo iurauit sibi deberi, q̄s intelligit cū effectura: aut mulier iurauit se dedisse in dote, et sic iurauit circa factū: et tunc predictę exceptiones opponi possunt: q̄ non aduersantur iuramento: q̄ stat simul, q̄ mulier dederit decē in dote, et hoc sit verū: et tamen impense sunt factę a marito, p̄ quas summa dotis diminuūt. d. l. q̄s dicit. et istud est q̄s dicit tex. nō est querendum solum hoc an data sint, sed quasi. l. quō data sint: et qd reddi oporteat. Secundo modo legit s̄m Jac. bu. Alb. et Bal. q̄ in hoc tex. fiat differentia, an mulier iurauerit de presenti seu s̄m p̄sens tempus dotē sibi deberi: et tūc ois exceptio tollit: aut iurauit ius per p̄terita. s. se dedisse in dote: et tūc, q̄ istud p̄teritum non infert de p̄senti necessariā exactionē, possunt exceptiones opponi diminuētes summā dotis: q̄ stat simul, q̄ in p̄teritū dederis decē in dote: et tū nūc nō possint exigi nisi sex: puta, q̄ postea sint factę impense diminuētes summā dotis: ut p̄dixi. Nunquid aut in primo casu huius tex. q̄ mulier iurauit de presenti deberi sibi decē noie dotis, possit opponi exceptio: q̄ facultates mariti nō sint soluentes. glo. tenet q̄ non. et glo. in. l. si prior. ff. sol. mar. Imo. in. l. nō tantū. ff. de re iudi. tenet Zium. q̄ q̄ maritus nō est soluens, tū ipso iure tenet infolidum, et pōt cōdēnari infolidū. sed postea in executione nō fiet exactio nisi inquantū possit deducto ne egeat: quēadmodum ergo si per sniam maritus fuisset cōdēnatus. infolidum: tū nō cōtra sniam, sed ad moderandū executionē posset opponi ista exceptio. l. nescimus. s. si. et ibi glo. ff. de re iudi. et lex diuerso. s. si. et l. si prior. ff. sol. mar. idem erit post iuramentū s̄m Mosder. hic: cū iuramentū et sententia equiparentur. l. sed et si possessor. in. s. i. eo. s. in popularibus. j. ea. l. et post rē. ff. de re iudi. et maxime, cum post iuramentum possit opponi ois exceptio, que se cōpatit cū iuramento: ut declarat Barto. in. s. si. j. e. l. modo si mulier iurauit sibi deberi centū noie dotis, stat simul, q̄ centum debeantur noie dotis: et q̄ debeantur mero iure, tū ex equitate debeat deductū illud minus q̄s marit⁹ soluere non potest: imitant tū Mosder. nisi de facultatibus fuisset mota questio, et super eis iuratum: prout etiam tenet Pau. de cast. in. d. lex diuerso. s. si. Ultimo in materia vide text. not. distinguētem in. l. memo. s. a me h̄ rede. et ibi glo. et Bar. ff. de lega. ij. Tamen summādo in nube istum text. summa si iuramentū actoris tollit exceptionē cōtrariā iuramento non autem sibi competentem. h. d.

- 1 ¶ Que dicantur actiones populares.
- 2 Dictio exactione.
- 3 In actione populari, iuramentum alijs p̄iudicat.
- 4 Quod bona fide sit nō p̄iudicat.
- 5 Probatio que fit, per inspectionē oculorū vel euidentiā rei semper admittitur: cum sequentibus.
- 10 Pactum et transactio alijs non p̄iudicat.
- 11 Actus continuatus et durans dicitur vnus et seq.
- 15 An delicta continuata habentia tractum in futurum, dicant vñ vel plura. nu. 16.
- 17 Pluralitas quando presumat. nu. 17. cum seq.

In popularibus. Ab euidētiā premittit q̄ actiones populares dicunt, q̄ iniuria sit vniuerso populo principaliter vel incidenter, ut pro ecclesia violata, pro sepulchris violatis: si quid fiat in via vel loco publico, si aliquid teneat in via appēsū q̄s possit transeuntibus officere: vel si tollantur edicta pretoris in albo posita. l. si quis id q̄s. ff. de iurisd. om. in. Ex istis aduerte, q̄ aliquę competunt principaliter ad interesse priuati hoīs: s̄ in cōsequentia respiciāt iniurias publicas: ut est, si q̄s violaret sepulchri alicuius priuati: tunc nō h̄z locū iste tex. q̄ quilibet de populo agere nō posset, s̄ ille solus cuius est sepulchri: si tū ille nollet agere, tūc alij admitterentur. l. iij. in princ. et s. qui de sepulchri. ff. de sepulc. vto. et in ista non potest procedere tex. noster: omnī tū est, si ille cuius est sepulchri egerit actionē sepulchri violati, et detulerit iuramentū reo cōuentor: an istud p̄iudicet alijs, ita ut alius de populo agere nō posset pro sepulchro violato. Ang. Sali. et do. Alex. tenent, q̄ tale iuramentū tanq̄ delatū in priuata causa oibus p̄iudicet, p. l. nō cōgendum. s. qui ita. et l. licet. ff. de procur. iuncta. d. l. iij. in princ. et s. q̄ de sepulchri. est verū q̄s Paul. de cast. hic tenet Zium et refert Paul. de ca. hic in vlti. col. Bal. als apud Cremonā cōsuluisse: et hic per eū. Quedā sunt actiōes populares que principaliter respiciunt iniuriam, et in quibus iniuria est publica: et aliqui etiam vilitas vel damnum, et in istis quilibet admittitur ad agendū vel acufandum: tamen qui primo agit vel litem contestat, sibi appropiat et alium excludit: et si simul plures cōcurrant, magis idoneus p̄feret, als iudex gratificat. l. si plures. ff. de popul. act. et quicquid cōsequitur, est suū p̄priū. l. si cui. ff. de s̄b. signi. salit in actione populari q̄ cōpetit cōtra tenēre appēsū in loco publico, vbi imposita pena decez aureorū: cuius medietas applicat accusatori, alia fisco. l. si vero. s. p̄tor. iuncto. s. hec aut. et ibi glo. in. s. penalis. ff. de his qui

his qui de se. vel e. declarat Bar. addens similes casus in l. agra
ria. ff. de termino moro. Ex istis actionibus popularibus punci
paliter tendentibus ad iniuriā publicam. Quedam cōpetunt pro
facto preterito iam finito nō habente durationem in presens. vt
est in violatore ecclesie: etiam de istis loquitur proprie iste text. in
quo debet casus ita figurari: quedā sunt que habent causam ma
nentē et durationem in futurū. vt qñ aliquis tenet appensum aliqd
super viā publi. qñ pōt nocere transeuntibus. et an in istis procedat
iste tex. disputat gl. vbi vñ cōmunis conclusio est. qñ non: et sic vis
des in quib⁹ terminis oportet intelligere hūc text. nā oportet in
telligere in actione populari respiciente principaliter iniuriā et
dānum publicū. et nō habēte tractū et durationem in futurū. vt si
agat pro ecclesia violata. vel pro albo pretoris violato. Secūdo ad
uerte in qñ tex. in secunda parte dicit: nam et si quis egerit. glo. et
Paul. de cast. supplem. qñ aduersarius per sententiā absolutus sit.
per. l. iij. in princ. ff. de prenari. et l. si cui. s. hūc idem ff. de accus. et sic
supplem. egerit. et lata sit sententia. et ita Bar. in sumuario suo et
alij omnes sic intelligunt tex. mihi videtur qñ fiat violētia literar.
ideo cogitabā. qñ tex. bñ stet. egerit. absq; alia suppletiōemā quē
admodū petere. est per litis conte. l. amplius non peti. ff. rem ra.
ha. ita agere et per litis pte. et non ante. glo. in l. si quis postea. in
glo. j. ff. de pecu. quam ad hoc reputat singu. Bal. in c. qñ contra
falsam. in. vij. col. de proba. sed per litis cōtesta. in actionibus pos
pularibus quis preoccupat. et alij preiudicat ne possint agere. l.
si cui. ff. de verbo. signi. l. iij. s. si tamen postea. ff. de sepul. vio. vult
ergo dicere tex. hic. qñ agendo et sic litem cōtestando cōsumit pub
licam actionem. qñ alij volentes agere repelluntur. nisi primus
colludat. ¶ In ter. ibi exactus ista dictio bis i ter. reperit. de cui
ius natura est. qñ importat ab iniuto extorquere. l. fidei cōmissa. s.
fitem. et ibi gloss. ff. de lega. iij. vnde videtur qñ iste text. solum ha
beat locum in iuramento iudiciali qñ ab iniuto extorquet. ex quo
cogit vel iurare vel referre aut soluere. l. ius iurandum. et ad pecus
nias. s. ait pretor. j. eod. nō sic est in iuramento extraiudiciali qñ
potest sperni: nec cogitur iurare aut referre. l. ius iurādū qñ ex cō
uentione. in prin. s. eod. et qñ iste tex. solum habeat locū in iuramen
to iudiciali: tenet gloss. in l. trāfigere. C. de transac. in glo. magna.
in ver. prohibiti. post medium. et ibi Sal. in. iij. col. in. iij. oppo. et
sentire videtur Ange. et Sal. hic. Sed quia hoc esset restringere
tex. intellige qñ loquat generaliter in omni iuramento. tam iudi
ciali qñ extraiudiciali: vt est de mente doct. hic. dum dicunt. qñ rō
hulus tex. est. quia iuramentū habet vim lit. cōtesta. sed per litis
contest. actio popularis efficitur propria. vt predicti: sed qñ iura
mentū habeat vim litis cōtesta. procedit etiam in iuramento ex
traiudiciali fin Bar. et doc. in l. nam et postea. s. si is qui tempora
li. s. eo. Et ad istum tex. rident Fulg. et Alex. qñ etiā exigere ali
quando sit a volente. vt est gl. in d. l. fidei cōmissa. s. si rem. in ver
bo exegisset: et hoc modo impropriaretur tex. quod mihi nō plas
cet. vnde dic qñ verbum exactum stat proprie. sed ista exactio seu
necessitas nō est respectu qualitatis iuramēti. nec respectu illius
qui iurat: sed in hoc tex. ponitur respectu deferentis: qñ in actio
ne populari. est necesse qñ deferens erigat iuramentū: et sic ex ne
cessitate cum non habeat alias probationes: alias non diceretur
bona fide facere. qñ dicit bona fide deferre iuramentū. qñ oēs pro
bationes deficiunt. l. tutor. in prin. j. eo. l. preses. C. de transac. glo.
in l. contra iuris ciuilib. in glo. ff. de pac. ¶ In ter. ibi si nō per
collusionem. Adde quod de collusionē. non potest nisi semel obij
ci. per tex. no. in l. si ff. de collusi. de teg. fin Albe. circa princ. Bal.
in lect. antiqua. et Alex. in penul. col. si tamen non vis restringere
tex. dicibi speciale fauore ingenuitatis. l. j. eo. ti. Qualiter autem
a deregatur collusio: est text. in l. j. s. preuicatorē ff. ad turpil. et
istum tex. in ista scda parte limita non procedere in causa matris
moniali fin Anto. de bu. et Abba. in. c. cum in prohibiti. de despon.
3 impub. ¶ Ho. ex isto tex. qñ in actione populari iuramentū de las
tum p. vii de p. p. bona fide. alijs preiudicat: rō est fin Paul. de
ca. hic: qñ cū in actione populari tractet de iniuria populi: quis
bet de populo censetur procurator cū libera. et vñus cepisset agere
qñ cōstituisset plures procuratores cū libera. et vñus cepisset agere
et litem contestari: ille solus posset agere. l. pluribus. ff. de procu.
ita in hoc casu. qñ aliquis de populo agit deferendo iuramen
tum quod habet vim litis contesta. alijs preiudicat: est tamen in
hoc speciale. qñ si appareat de collusionē nō preiudicat alijs. Nun
quid autem istud habeat locū in pluribus procuratoribus prius
ti. vt detecta collusionē illius q cepit agere. alij admittant. Paul.
de ca. hic tenet qñ sic. per. l. eleganter. s. si. et l. cum a te. ff. de dolo. q
ter. parum vel nihil faciunt. ¶ Glo. parua in verbo fuerit. not. ex
4 isto tex. qñ illud dicit bene fieri. quod bona fide fit: et ad istam gloss.
eleganter. s. idē labeo. ff. de dolo. per quē decidit Ange. casum quē
dicit habuisse de facto. Alijs vidit in stabulo equū alterius mul
tū sudare. et illū extraxit de stabulo et ligauit ad vñū palus. et de

mū equus ille se incapisstrauit et mortuus est. qñ ille q extraxit te
netur emēdare dictū equū. Quis principū fuerit licitū. Et sic vis
des qñ illud qñ bona fide fit: nō tñ dñ bñ fieri. Et pro illa decisio
ne Ange. bene facit tex. in l. si hoīem. in princ. ff. de posi. quē Bart.
ibi sic summat. In re aliena intēpestiue misericordiā exercere. est
dokus presumptus. Tamen cōtra illā decisionē Ange. facit tex. in
l. sed an vltro. s. j. ff. de neg. gest. Itē qñ istā glo. hic facit quod vult
glo. sing. l. iij. ibi exp̄ssius Ange. C. ad le. cor. de sic. qñ si socius in
sultantis me. bona fide se interponat ac intermediet vt rixam dis
rimat inter nos: ego tamen possum eū impune occidere. qñ nota
intelligēdo tñ et declarādō: vt ibi per Ange. ¶ Bal. magna in ver
bo per collusionē. premite pro intelligentia. qñ fornat gl. vñam
questionē quā disputat postea circa si. dum dicit in pacto aut an
piudicet. intelligit gl. per Bar. et cōmuniter doc. qñ glo. cōtinuet
eandē qñem. et hoc cōmuniter tenent oēs. Tu aut potes intelli
gere. qñ illa vltima pars glo. nō sit de cōtinuatione qñis. sed res
ferri debeat ad tex. et qñ gl. velit opponere cōtra tex. qñ iuramen
tū vñus in actione populari. nō debeat piudicare alijs. sicut nec
pactū nec trāfactio. Et hoc mō intelligēdo gl. eam diuide in tres
partes principales. In prima gl. colligit ex text. notabile. et ad illud
allegat. quinq; cōcor. Primo loquit in pacto. s. tñ poti⁹ opposi
tū pbat. Secūda in cōstitutione pcuratoris. Tertia in snia. Quar
ta in trāfractione. Quinta i pcessionē licētiē: et ista prima pars est
clara. In scda parte qñ est. ibi: sed si in populari glo. format qñstio
nem et disputat: et ista glo. est solēnis fin Bal. in. c. cū super. in pe.
col. de causa pos. et proprie. In tertia. ibi. in pacto autē. referendo
eam ad tex. et nō ad questionē gl. vt faciūt doc. tacite opponit con
tra tex. In gloss. ibi si absolutus sum qñ litis estimationē prestiti.
¶ Pondera qñ glo. loquitur cum mysterio. nā cōdenatus soluens.
censetur absolutus: tex. est in l. diuus vespasianus. s. si. ad si. ff. de
iure patro. glo. in l. si quis cū totū. s. plane. in ver. obijciendum. ff.
de excep. rei iudi. quē tex. allegant Ful. et Alex. hic: si enim vere
fuisse absolutus. sententia piudicaret alijs. l. iij. s. si tñ postea. ff.
de li. ho. exhi. ¶ In glo. ibi. j. de fur. l. si quis vñor. s. si quis iuras
uerit. simile glo. nō est bonū. qñ haberem alienam nō est furtū:
et sic delictū. nisi sequat qñ tractatio: vt declarat gl. l. et qñ ff. de fur.
Sed hic tenere appensum in publico vt transeuntibus noceatur.
delictum est: concludit ergo glo. qñ iuramentum delatū in actio
ne populari super facto habente durationē de presenti. alijs pre
iudicat Bar. hic faciens tria mēbra: in vltimo membro t3 de dire
cto qñ glo. et bene. facit. l. si vero. s. si. cum glo. ff. de his qui deie. vel
effude. quam postea alle. Bar. j. in vlt. col. Et rñdet Bart. ad. s. si
tñ reus. allegatum in gloss. qñ ibi agitur pro facto de preterito non
habente durationē in futurū. qñ est ridiculū dicere: vt per Fulg.
et Ludo. ro. hic: et eius so. est contra. s. precedentē qui incipit: si tas
men postea: vbi snia lata in actione populari alijs preiudicat. si
nō probatur de collusionē et. ¶ Breuiter omissis dictis aliorum
piertum modernorū. cōclude in qñstione glo. cōtra gl. et dic. qñ pro
cedere nō potest. vñarationē: nā in actionibus popularibus ius
ramētum vñus tñc preiudicat alijs. quādo bona fide fuit exactū.
qñ est. qñ omnes alie probationes deficiunt: sed istud non potest
esse in questionē gl. in qua. qñ quis teneret appensum supra viam
publicam poterat facillime probari per inspectionem oculorū.
l. si irruptione. s. si. ff. si. regu. ¶ Clarū est autem. qñ probatio per in
spectionem oculorū: et sic per euidentiā rei nunq̄ potest intelligi
esse exclusa. dictum fuit sing. Azo. in summa. C. ad le. aquil. Bal.
in rub. C. de proba. et ideo. si statutum dicat. qñ de dāno dato stet
iuramentum damnum passū. poterit non obstante statuto probari
contrarium per inspectionem oculorū. petendo qñ iudex ve
niat ad vidēdum locum. ¶ Eodem modo. qñ stetut dicto medico
rum an ex vulnere cicatrix sit remansura. potest semper probari
contrarium per euidentiā facti et inspectionem oculorū: ita
Bald. in l. j. C. si aduer. lib. et in l. contra negantem. C. ad le. aquil.
Bald. et doct. in varijs locis recollectis per do. Alex. post Ludo.
ro. in l. qui bona. s. qui damni. ff. de dam. insec. ¶ Eodē modo vbi
cunq; per facti euidentiā constat de iniquitate sententiē. talis
sententiā nunq̄ transit in rem iudi. quā semper possit retractari:
ita no. Inno. et Lano. in. c. fraternitatis per illum tex. de frig. et
malefi. Bal. in l. j. C. sen. rescin. non pos. Alex. in consil. ccccxlviij.
incipi. stantibus his que. s. narrata sunt. in. vij. colū. Concludo
ergo cōtra gl. indistincte. qñ iuramentū p̄fictū in actione populari
habēte durationē. non piudicat alijs. Hec placet mihi cōcordia
Fulg. et do. Alex. hic. et ante eos Bul. et Albe. hic qui dicūt. quod
aut iuramentū est super iure. vt si iurauit qñ de iure possum tenere
talem rem in strata publica. vel qñ princeps istud cōcessit: et tunc
iuramentum nocet alijs: aut iurauit super facto negatiue puta me
non habere appensum: et tñc nō piudicat. qñ nō video quō de iure
possum tenere aliqd appensum. Hec etiā placet distinctio Paul.
de ca. hic qui dicit. qñ si pre que tenet appensa in publicū agatur
vt remoueat. et tunc est vera opi. doc. contra gl. aut agitur ad

Collusio.
Adde p to
tū ti. de col
lusiōe dete
gēda extra

pena decem ducatorum, que partim applicatur fisco, partim accusatoribus: tunc preiudicat alijs: nam certe si glossa intelligeret in hoc casu non diceretur agi actione populari. quod respectu pene non diceretur popularis, declarat text. in l. si vero, §. pretor ait, cum, §. seq. ff. de his qui deie, vel effu. Tenendo tamen ista conclusio communis contra glossam videtur ob stare text. in d. §. si tamen reus, ideo omittis duabus rationibus Fulg. et do. Alex. ego rideo tertio, quod in illo, §. si tamen postea, licet verum sit, quod talis actio popularis habeat durationem: tamen illa duratio non est in preiudicio aliorum de populo, ut in q. gl. nimirum si talis sententia alijs preiudicat, sed in q. glo. idem iuramentum alijs non preiudicat, quod vertitur in preiudicium et nocumētum aliorum, qui possent pati detrimentum, est verum quod ille qui detinetur possit denno agere, non obstante illa sententia. Item in q. glo. in hac parte non vult, quod actus continuatus a primo, visq. ad finem, censetur unus, est non ad multa de quibus hic per Bar. et alios, et §. dicam.

Sum in tertia et ultima parte gl. ibi in pacto autem an preiudicet, que pars ut dixi potest intelligi ut continuative referat ad q. glo. et ita intelligit Bart. et cōter alij, ego autem intelligo quod ista pars non referat ad q. glo. sed quod debeat referri ad text. prout melius vadunt. illi allegant in glo. nam dictum glo. vel doct. debet intelligi gl. fm legem quam allegant. ita Bart. in l. non solus, §. si liberationis verba, in vlti. col. ff. de lib. leg. Salic. in l. si ex cautione, in x. col. C. de non nu. pe. Jo. an. in c. cum nuntius, de testa. Et ista ergo glossa, relata ad text. habes, quod licet iuramentum unius in actione populari item snia, noceat alijs: secus est in pacto et transactione: idem tenet glo. in l. transigere, in glossa magna, in ver. prohibitum, et ibi Salic. in v. opp. C. de transac. Jac. but. Albe. Salic. et oēs Moder. hic reprobat in hoc distinctione tradita per Bart. Opere precium est videre que sit ratio diversitatis. Albe. de rosa. hic in x. col. et prima oppo. tripliciter assignat. Prima, quod iuramentum tollit debitum quod debitum est unius: ideo omnibus in effectu preiudicat, sed pactum et transactio respiciunt personam: persone autem sunt plures, ideo alijs non preiudicatur, prout in simili dixi in l. duobus, in princ. §. eo. tamen possit contra istam rationem argui, quod ista ratio videtur tantum procedere, quia pactum est personale: nam si esset reale, videtur innuere quod alijs de populo habeat preiudicare: quod tamen est contra generalitatem. l. iuramentum, §. si paciscar, el. ij. ff. de pac. per quem text. Moder. hic reprehendit distinctionem Bart. Secunda ratio est quas tenet Salic. quod pactum et transactio fit ad remittendum ius vel debitum, que remissio non potest faciliter fieri de iure quod ad alium spectat: sed iuramentum et snia habent effectum declarativum, quod declaratio potest fieri de iure tertij: que ratio est fragilis, quia in snia fieri non potest declaratio de iure, ita quod tertio preiudicet, per regulam quod res inter alios acta etc. que ratio fragilis est. Tertia ratio est, quia paciscens vel transigens censetur confiteri, l. quoniam, ff. de infra. ideo presumitur collusio, que ratio cessat in iuramento vel snia, quia ille qui iurat non videtur fatei delictum: imo negat, quod ratio non valet cum etiam deferens iuramentum censetur confiteri, l. qui iurasse, §. si, §. eod. Tu dic quarto, quod lex noluit dare istam facultatem via pacti simplicis vel transactionis, prout via iuramenti, in quo nemo presumitur immemor salutis eterne, ne, l. si, C. ad leg. iul. repetit. presertim cum ad iuramentum ita demum recurrendum sit, quia alie omnes probationes deficiunt, item sententie propter auctoritatem iudicarij processus et iudicis. Ex istis remanet expedita glo. quo ad ea que principaliter in ea tangunt. Ad omittendo duo bene non, que colliguntur ex hac gl. in ij. parte. Pri-

In in q. tu dicit circa me. Sed hec est una et eadem appensio: nam multum non vult, quod actus continuatus et durans censeatur unus actus a primo, visq. ad finem, quod inducitur per Bart. et doct. ad intellectum status et dispositionis, quod de maleficijs commissis a sex mensibus retro, iudex non possit cognoscere: quod si esset maleficium commissum iam, x. mensibus, sed durat adhuc de presenti, in quo distingue ut hic per Bart. cum quo tenet Ange. et communiter Moder. maxime Fulg. Pau. de ca. Lud. ro. qui ridet ad aliqua facienda in q. tu: et ad idem Alex. hic et Ange. in l. inficiando, §. infans, ff. de fur. do. Anto. de bu. in c. ij. de cōsan. et affi. et vide q. no. decisam ex hic traditis per Pet. de anch. in cle. j. et ibi refert et sequitur d. Card. flo. in x. q. de consan. et affini. ubi querit, quod si sit statutum quod de delictis commissis per sex menses an, amplius cognosci non possit: erat etiam statutum quod si quis acceperit mulierem uxorem per verba de presentibus et postea capiat aliam et cognoscat quod sit sibi pena capitalis: an si quis primo accipit unam, postea alias et cognovit, an possit sex menses poterit respectu pene capitalis inquiri et cognosci. Adde etiam aliam non, decisionem Bald. post Dy. in l. sed milites, §. ignominie, ff. de exc. tu. ubi decidit, quod stante status to, quod prius cognoscat tamen de delictis commissis tempore sui regiminis, si contingat quod aliquis an suum officium vulneravit quem mortificare qui postea fuit mortuus tempore regiminis huius patris: certe finem cum hic potestas non poterit de hoc cognoscere: allegat ita tenere Buil. de luza, in tract. suo statutorum, que etiam allegat et sequit Bald. in l. ij. in princ. ff. de orig. iu. facit non per Bart. et alios in l. domini in fec. §. ubi

Nil, ff. de dā. nec. et facit etiam doct. Bar. fm Pau. de ca. et Alex. quod si

aliquis sit incarceratus? ideo debet, et non appellaverit, §. x. dies: tamen ex quo etiam de presenti detinetur, et sic de presenti gravat potest appellare fm Spe. in ti. de app. §. restat, in §. si, et no. fm Aincē. idem tenet Bald. in l. ij. C. de epi. an. et in l. ij. ad si. ubi limitat. C. sen. rescin. non pos. Jo. an. et Lano. in c. dilectus, el. ij. de rescrip. ubi Pet. de ancha. aliter sentit, vide ibi per Moder. et Aliquid autem delicta continuata habentia tractum in futurum censeantur unum vel plura: puta, si statutum puniat inuentum ludere ad taxillos certa pena, et aliquis sit repertus ludere per totam diem et noctem cum diversis personis, an dicatur unum relictum vel plura, ponunt late Bar. et Ang. in d. l. inficiando, §. infans. Et si statutum puniat pena centum tenentem uxorem alienam, et aliquis tenuerit uxorem alienam duobus mensibus, an debeat puniri una pena an pluribus: ponit bal. in l. quicquid, in ij. col. C. de ser. fu. et i. l. si duo, §. ff. de arbi. et ibi tenet, quod una pena tamen. Eodem modo si pluries quis cognovit mulierem: intelligitur tamen unum delictum, fm gl. et Bar. in l. vulgaris, in princ. ff. de fur. et in cōsi. suo incip. Antonius comisit adulterium. Salic. in l. adulte. C. de adul. et item intellige statutum de quo per Barto. quod elapsis sex mensibus iudex non potest amplius cognoscere, verum est principaliter, sed bene incidet: ubi si sit statutum quod per tribus fortis quod debeat furca suspēdi, et duo essent commissi ante decem menses, et nunc committeret tertium, possit suspēdi, etiam quod est fortius, si per duobus primis fuisset punitus: ita non, Bal. in aut. qui semel, in pe. col. C. quod et qui iud. sicut in simili, furta commissi in alieno territorio, quis per illis non possit hic puniri principaliter, tamen computant in numero, ut pro tertio hic commissio suspēdi debeat, fm Bart. in l. si cui, §. si, ff. de accusa. Bal. in l. si, in ij. q. ff. de iur. om. iudi. et in l. certum, ff. si cer. peta. et in aut. sed nouo iure, in ij. col. C. de ser. fu. et not. Salic. in l. servos, in vlti. col. C. ad le. iul. de vi. ubi limitat predicta, et ad predicta vide unam q. quam ponunt hic Buil. et Albe. de rosa.

Et secundo non, diligenter ex ea glo. circa me, domum allegat. l. qui iurasse, §. si pater, et alias, l. q. non presumitur pluralitas, nisi probetur: et ad hoc tota die allegatur ista gl. et eam simpliciter notat

Ad hoc do. Alex. hic in fi. et Tu adde pro ista glo. quod in actibus hominum, non presumitur pluralitas: nisi probetur, text. in c. in pntia, §. verum, el. ij. et ibi Anto. de but. in xvij. col. ad hoc non, et probat Bald. in l. te stium, in v. col. ad fi. C. de testi. et in l. q. iurasse, §. si, §. eo. et in l. ne quod natales, in ij. col. C. de proba. Pau. de ca. in cōsi. xxxv. et Eodem modo in sententijs non presumitur pluralitas nisi probetur: ita Jac. but. Bal. et Salic. in l. ij. C. de erro. aduo. et ibidem Salic. dicit quod eodem modo pluralitas testamentorum non presumitur, quod vltimum bene non, ad illud quod dicunt Bar. et doct. in l. ij. ad fi. C. de bo. pos. fm tab. et Similiter in nomine hominis non presumitur pluralitas: et idem in nomine civitatis vel ville, fm Bar. in l. si re. p. illuz text. ff. de rei ven. et no. Bar. in l. si quis servus, §. si inter duos, in fin. ff. de lega. ij. do. Anto. de bu. in c. ij. in ij. col. de libel. ob. per ista res proba illud quod tenet Alexan. in cōsi. cxxxij. lib. ij. incipien. in causa et lite vertente inter Alber. de maynarnis in ij. col. ubi tenet

Net quod in rebus presumatur pluralitas, nisi identitas probetur, allegat aliqua que mihi parum faciunt, melius allegasset decisio. Jo. an. an. quam nunc impugnabo. Secundo per predicta reprobo decisio. Jo. an. in c. auditis, de prescrip. per illuz text. in ver. si per illa cōstitit, quod vallis sit ille locus etc. ubi per illuz text. dicit se practicasse in civitate Bononi. et obtinuisse quodam bidellum, qui conducebat equum ad vecturam pro eundo ad certum locum, et probavit per comites itineris, quod equus quem equitabat naturaliter perierat: nam Jo. an. quod hoc probato nihil relevavit eum, ex quo non probavit quod fuerit ille equus quem conduxit quod probare debebat per signa, et sic potuit esse alius equus, et sequuntur ibi do. Anto. de but. in penul. col. et Panoz. in nona, et dicit quod ista sunt utilia ad instructionem advocatorum iuvenit: idem sequit Alex. Imo in cōsi. cxxij. incip. in causa et lite vertente inter peregrinum, in vlti. col. et in cōsi. cxxij. incip. viso processu sup causa vertente, in ij. col. ad fi. lib. j. ista dec. confunditur ex predictis, cum in dubio non presumatur pluralitas nisi probetur: dicit tamen Bald. in l. edita, in vlti. col. C. de ede. unum bonum verbum, per quod videtur deberi magna limitatio ad predicta, fm quam cogita an possit defendi dec. Jo. an. proxime relata, et etiam dec. Alex. nam dicit quod non presumatur pluralitas in his que possunt esse unum, per istuz text. cum gl. ita dicit eleganter not. Jaco. bu. in l. ij. C. de error. aduo. ergo vult, quod in his que non possunt esse unum, non presumitur pluralitas: super quo dicto quomodo exemplificari debeat et quomodo adaptetur ad predicta, cogitabis etc.

Silbertus

Standū est in oibus iuramento eius qui se non esse libertum iuraverit, h. do. Si dividit in tres partes: primo non, ex text. in secunda quod est, ibi: et contra, opponitur in tertia ibi: tamen si frater, format q. In ea glo. ibi forte tamen succedet etiam intestato, reprobat per omnes: precipue Moder. quod cum in d. l. si iuravero, patronus excludat generaliter a successione, per quos etiam ab intestato, et ibi text. et expresse dicit, quod habet opus, nisi salves glossa, in operis reuerentialibus tamen. In ea glo. ibi.

glo. ibi: cū ibi nō vetet. q̄ro que sit rō diuersitatis, q̄re iuramentū liberti habeatur in omnibus pro veritate, sed nō sic ecōtra in iuramento patroni. Bar. hic assignat vnā rōnem quaz simpliciter sequuntur Aug. & Moder. sed mihi nō placet: q̄ ea attendita sequeretur, q̄d filius nō posset deferre iuramentū patri, an sit in eius potestate: q̄ hoc mō amittit penitus facultatem testādi: tñ est q̄ le gē. iij. §. p. s. eo. multominus in liberto, q̄ q̄uis teneat relinquere legitimā patrono, nō p hoc amittit testādi facultatem, put videm⁹ in patre habere filios in potestate. nā licet eis debeat legitimam relinquere non per hoc priuatus ē facultate testādi: vnde tene rationē glo. in d. l. si iurauero. q̄ iuramentū patroni est odiosum: q̄ libertatē: contra autē fauorabile est: vel dic z subtilius q̄ ratio est: q̄ iuramentū liberti in hoc text. fuit negatiuū: ergo necessario omnia excludit, cum ad remotionē facti, omnia necessario remoueant: vnde si iurauit me nō fecisse furtū, nō teneor etiā cōdictione furtiua. l. si duo patroni. §. idē iul. l. duobus. §. si ergo. §. e. sed in d. l. si iurauero. iuramentū patroni fuit affirmatiuum, q̄d necessario nō includit oīa: q̄ stat simul q̄ vere q̄ sit patronus: z tñ sibi non debeant opere vel ius succedendi. l. iij. C. de ope. lib. sicut dicimus in iura, q̄ nunq̄ refertur nisi ad ea que necessario includuntur. l. si iudex. in ff. de his qui sunt sui vel alie. i. i. istā differentiam inter iuramentū affirmatiuum z negatiuum pbāt duo tex. simul iuncti i. l. si duo patroni. §. idē iul. iuncta. l. duobus. §. idē pōponius. §. eo. claz rū est aut, q̄d optima est argumētatio que sit ex cōuēctione duarū legū. l. gallus. §. si in verbo quasi in duobus capitibus simul. iunctis: z ibi Bar. Bal. z moder. ad hoc no. ff. de libe. z posthu.

¶ Per iuramentū non tolluntur exceptiones, que veniunt ex natura contractus.

Si iurauero. Quo ad corticē. h. d. si aliquis sibi debet, sibi petenti executionē obstat exceptio nō prestite cautionis: vel sic intellectualiter, per iuramentum non tollitur exceptio que nō est cōtraria iuramēto. h. d. z hoc modo respondet Bar. ad d. l. duobus. §. si. §. eod. vbi dato iureiur. sublata sunt oēs exceptiones. ¶ Et sic z no. per iuramentū nō tollūtur exceptiones que veniunt de natura contractus, z hoc modo no. limita regulā. l. non erit. §. dato. §. e. vbi dato iureiur. nil vltius queri pōt: z per istum text. apparet q̄ Bar. male dixit in l. si duo patroni. §. si q̄s iurauerit. in fin. §. eo. in quantum tenet, q̄ si aliquis iurauerit se emississe rem pro. z sibi petenti executionem iuramenti non potest opponi exceptio precij non soluti: nam illa decisio est cōtra istum tex. z alia que ibi retuli, nisi diceret fūm Paul. de cast. hic, q̄ ibi ad precium competebat actio de per se: sed hic ad cautionem vsufructus non cōpetit actio sed exactio: z ideo nisi exceptio admitteretur periret ius in totū. ideo zc. nō sicest in exceptione precij non soluti: q̄ poterit postea etia peti actione ex veditore: z ideo l. z talis exceptio nō admittat, nō perit ius ipsi actori ad precij. Itē facit iste text. ad illud q̄d decidit Bald. in l. ex predijs. C. de euic. z in aut. pñte. C. de fideius. vbi decidit, q̄ stante statuto q̄ instrumentum quas rentigiatū nulla possit opponi exceptio, z in illo instrumentō cōtineat actus emptionis: non obstante statuto poterit opponi exceptio precij nō soluti, pro illa decisio. est hic tex. melior de iure qui possit allegari fūm Lu. ro. hic. Itē facit iste text. ad. q. quam ponit Bal. in l. j. C. de vsufru. in vlti. col. in ver. sed pone q̄ verba instrumēti: vbi decidit, q̄ si testator relinquit vxorē vsufructuariā, z grauat heredem ne molestat vxorē in vsufructu sub pena pñationis hereditatis, z heres nolit pñtare vsufructū vxori, nisi prius vxor prestet cautionē de vtendo z fruēdo arbitrio boni viri, z de restituendo proprietatem illesam, q̄d per hoc non debet priuari: imo licite facit, petendo illud q̄d lex ordinauit: z licet Bal. ibi ad hoc alleget alia iura tamen nō poterat allegare meliorē tex. isto. z per hec est expeditus iste. §. z tota ista lex.

¶ Quando sentētia que transit in rem iudicatam possit per textu instrumentorum nouiter repositum retractari. nume. 2. z. 3. cum sequen. z. 12.

¶ Falsum nō potest cōmitti sine dolo, z dolo est crimen.

¶ Retractatio an fiat ipso iure, an ope exceptionis.

¶ Facilius tollit ius singulare z priuilegiatū, q̄ ius cōmune.

¶ Quando lex vel conuentio dicit stari dicto vnus, intelligitur cū iuramento. nume. 9. z. 10.

¶ Quando aliquid relinquatur cōscientie alicuius, intelligitur cū iuramento.

¶ Sententia ita demū potest retractari, quando instrumenta sola de nouo reperta ad retractationem sufficiunt.

¶ Si actor in p̄ma citatione fecit citare duos testes, in alia dilatiōe non potest concedi nisi ad illos duos.

¶ Verbum videatur: an importet necessitatem.

¶ Que requirantur vt iuramentum necessarium possit deferri, num. 21. z. 36.

¶ Statuta z leges imponentes necessitatē faciendi iudicibus intel

liguntur parte petente. nu. 17. cum sequentibus.

22 Citatio semper requiritur quando iudex aliquid facit ad instantiam partis.

23 An stet assertioni iudicis, q̄ iuramentū detulit causa cognita.

29 Relatiuū si nō appareat an vitiet referens. nume. 29. cū sequentibus. z in repe. nu. 27. z sequentibus.

31 Quid in priuilegijs.

32 Quid in commissionibus.

33 Quid in iudicijs.

34 Quid in accusatione.

35 Quid in statuto.

36 Quid in positionibus.

37 Quid in sententia.

38 Quid in inuestitura.

39 Quid in emphiteosi.

40 Quid in contractibus.

41 Quid in vltimis voluntatibus. nu. 42.

43 Partes nō possunt euz consensu fabricari facere instrumenta de nouo ad retractationem sententie.

44 Transactio nō retractat per instrumenta de nouo reperta.

45 Quid in arbitramento.

46 An a sententia arbitri appelletur.

47 Sententia lata ad consiliū: potest retractari per aliud consilium magis peritorum.

48 An post conclusum in causa possint produci instrumenta de nouo reperta. z in repe. nume. 50.

49 Paria sunt vel latam sententiā vel conclusum in causa et in repositio. nume. 50. z. 55.

51 Qñ intelligat conclusum in cā. nu. 51. z in repe. nume. 51. z. 66.

52 Iudex ex officio potest inuitis partibus pronuntiare q̄ sit conclusum in causa. z in repeti. nu. 52.

52 Quando aliquid est de proximo facien. habet pro facto, late. nume. 53. cum sequentibus.

61 Sententia nō pōt ferri sub cōdictione. nu. 62. z sequentibus. et qñ in repe. nume. 67. z sequenti.

66 Quando dilatio sit cōmunis.

67 Lex hñs plures intellectus non pōt allegari ad decisionē causarum nume. 68. z sequen.

60 Quando nil dicatur probatum ab actore.

71 Absolutoria lata quia non probatū, debet esse diffinitua.

72 Sententia ab obseruatione iudicij, an sit diffinitua.

73 Post q̄ actor probauerit plene, non tenetur iurare.

74 Iudiciū est minus q̄ semiplena probatio.

75 Quando iuramentū sit deferen. in supplementū probationis.

76 Priuata scriptura vel apocha quando probet. nu. 77. 78. 79.

80 Si sit statutum q̄ credatur libro mercatorum, debet seruari in quolibet foro.

81 Liber priuatus rationū, qñ probet. nu. 81. cū sequentibus.

Quid in libro mercatorum.

82 Quid de scriptura mercatorum.

83 Quid de epistola.

84 Quid in exemplo instrumenti. nu. 85. z seq.

85 An instrumentū publicum probet contra tertiam personam in eo nominatam.

86 Instrumentum quando probet.

88 Quando fuga faciat semiplenam probationē. nu. 89.

90 Quid in criminalibus.

91 Incarceratus cōdenatus ad mortē, si aufugit peccat mortaliter.

92 Quando vnus testis faciat semiplenam probationē. nume. 93. z sequentibus.

97 Dicta testij qui deficiunt super quantitate, an suppleantur per alios qui audierunt dicta quantitatē.

98 Testes recepti inter alias psonas, quando sunt mortui an faciant probationem quo ad tertios. nu. 99. cum seq.

100 In causis magnis z arduis, non deferit iuramentum in supplementum probationis, z que dicatur causa magna. nu. 101.

102 Quid in causis criminalibus spiritualibus vel famosis. nu. 103.

104 Quid in causa status vel vsuraria.

105 Quid in causis feudalibus.

106 Quid si requiratur apertissima vel plena probatio. nu. 107.

108 Quid sit luce clarioz vel legitima probatio.

109 Ad probandū ingratitudinem, nō deferitur iuramentum in supplementum probationis.

110 Similiter quando recurritur ad ecclesiam in defectū iudicis secularis, vel de probando interesse vel probando dominio vel iurisditio. vel districtu. nume. 111. cum seq.

113 Quibus deferatur iuramentū, infami iudeo vsurario aut alias vili persone.

114 Quid in stipendiarijs nostri temporis.

115 An vsurarij prestita cautione restituuntur ad famam.

117 Quid in periuro vel in quo est spes periurij. nu. 118.

119 Quomodo intelligatur, qd facultas iurandi trāsit ad successorē.

120 An per testes nouiter repertos rescindatur sententia.

Admonendi. Ista. l. repetij anno quinto

et materiam et singulos articulos plene prosequutus sum, et ista repetij. statim subijciēdo nunc in lectu. strictus procedaz. Ad eundem tamen premittē, qd in ista. l. principaliter tractatur de iuramento necessario: de quo habes tex. in l. in bonafidei. C. eo. et in c. si eo. titu. et qd ista. l. loquat de necessario probat in verbo exigere, quod

est ab inuito extorquere. Et istud autem iuramentum necessarium aliquādo defertur in supplementum probationis: aliquādo in defectu: dicitur autē deferri in supplementum, quando actor semper plene probasset, deinde iudex ipsi actori deferret iuramentum. Aliquā istud iuramentum est in defectum, quod est, qm actor semiplene probauit, sed iudex defert reo, ut qd actor non est fidelis. Secundo premittē, qd ista. l. multū variatur in intellectu, timore contrarij. l. sub spes

cie. C. de re iud. et l. imperatores. ff. eo. vbi traditur regula, qd sententia que trāsiuit in rem iudicatā, non potest retractari etiam per instrumenta de nouo reperta: et ista regula habet locum non solum in causis ciuilibus, sed etiam in criminalibus, in quibus si reus fuerit cōdenatus per suam, et postea appareat de eius innocentia per instrumenta de nouo reperta: tamen non retractatur: ut est tex. not. in l. domi fratres. ff. de pe. quem Bartol. ibi multū no. et dicit nūq̃ obliuiscaris. Et ista dicta regula procedit etiam si post suam instrumentum sit de nouo repertū: ut est glo. no. in l. iij. §. itē si ipse. quā ibi

Ang. multū no. et reputat sing. ff. si cui plus qd p. le. fal. licet in hoc ultimo secus sit in trāsfactione. l. de his. ff. de trāfac. et in l. in pnc. ff. quē ad mo. te. ape. item secus sit in iuramento. l. si. C. eo. et tū in hac

l. decidit contrariū, cuius timore legitur in glo. y. tribus modis: duos alios modos addunt doc. et sic sunt quibz lec. Tamen aduer

te, qd oēs iste lectu. gl. et doc. in effectu cōueniunt, qd in hac. l. constituit differentia inter iuramentum necessarium qd defertur a solo iudice altera parte inuita: et tūc sententia lata p̃textu talis iuramenti

et necessarii precedentis inuita parte, retractatur per instrumenta de nouo reperta: ita loquitur tota prima pars huius. l. vsqz ad ver. fin. ibi postea mutatur aduersariue casus in iuramento delato ex

tra iudicium ex mera voluntate partium, vel etiam in presentia iudicis, et tūc sententia postea lata p̃textu talis iuramenti voluntarij vel iudicialis, non retractatur per instrumenta de nouo reperta: eo quia res videtur potius decisa trāsfactione ppter partis consensum, qd sententia: et regulariter trāsfactio non rescinditur per instrumenta de nouo reperta. l. sub p̃textu. C. de trāfac. et istud est

qd vult dicere tex. in vers. si. ibi qd si alias inter ipsos iureiurando trāsfactū sit, ita tenet gl. et cōmuniter doc. hic. Alius fuit intellectus illustis sublimitatum principis do. Christophoro. de castel. mediola. de quo nullus facit hic mentionē, quod in ista. l. non constituit differentia: ut dicit omnes, an sententia sit lata p̃textu iuramenti necessarii: an vero sit lata p̃textu iuramenti voluntarij vel iudicialis, sed qd solū in hac. l. constituitur differentia: an post primam iuramentū qualecūqz sit: sit secuta sententia: et hoc casu loquitur tota prima pars huius. l. vsqz ad vers. si. et ibi in illo §. si. proprie loquitur iurconsultus, quando prestitum est iuramentum, sed nulla sequuta est sententia: et sic pondera, qd iste intellectus

contradicit communi in duobus. primo in quantum. glo. et doct. intelligunt primam partem text. qd loquatur tantum in iuramento necessario, quod defertur in supplementum probationis, domi.

Christophoro. intelligit qd loquat in omni iuramento non solum necessario: sed etiam voluntario et iudiciali. scda differentia est, quia doc. intelligit qd lata sit sententia in utraqz parte huius legis, sed do. Christophoro. tenet qd in vers. fin. nulla sit sententia, et consequenter qd tota vis et differentia consistat in hoc: quia in prima parte. l. post iuramentum fuit secuta sententia: sed in vltima parte, nulla fuit lata sententia. Quod autē in prima parte text. proprie faciat

vim qm postea lata est sententia, patet in ver. sed he constōnes: qui limitatiue dicit, qd tunc locū habeat qm a iudice aliquis fuit absolutus: ergo vult quod secus esset, si non fuisset lata sententia. Istud etiā

p̃z in ver. solent. qd aut in ver. si. nulla fuerit lata sententia patet in tribus. primo qd de sententia p̃bū nullū. scdo ex aduersariua qd si, qd debet aduersari in iure et in facto: ut no. bar. in l. hoc amplius. §. de his

autē. ff. de dā. infe. et Tertio patet, quia sententia est facta. l. cōsi. in fin. ff. de cura. fu. sed facta non p̃sumitur nisi p̃bent. l. in bello. §. facte. ff. de capti. rō autem diuersitatis est quia qm sententia fertur p̃textu iuramenti quodcūqz sit, et istud reperiat esse falsum ex instrumentis postea reprobis, certe sententia si fundata super probatione falsa: sed sententia lata p̃ falsis testibus vel falsa instrumenta, pōt qm qz retractari. l. si. eo. ti. C. si ex fal. instru. et de cōstitutionibus principū loquitur illa

lex qd qd glo. illa prima et doct. dicit Sed qm post iuramentū nulla lata est sententia: tunc statim regule. l. non erit. §. dato. §. eo. iste fuit pergrinus intellectus do. Christophoro. quē licet ipse breuiter

expediat: ego ampliaui et firmaui. pro prima parte eius intellectus qd ista lex in prima parte loquat, non solū in iuramento necessario: sed etiam in alio iuramento. Ad do. Jo. de imo. et Semi. in c. ij. in prin. in ij. col. de tēpo. or. in. vj. vbi sup. gloss. in ver. affectata. in fi. in q̃tū dicit, qd post iuramentū de ignorantia admittit p̃batio in

q̃tū. Jo. an. ibi dicit, qd verū est p̃ ista. l. dicit Imol. et Semi. qd ex illa glo. et declaratione Joā. an. ampliat ista lex. in prima parte, ut pcedat. non solū in iuramento necessario qd defert a iudice in sup

plemētū p̃bationis: sed etiam in iuramento iudiciali qd defertur a iudice de cōsensu partium: secus esset in extrajudiciali qd defertur a sola parte parti. Iste intellectus non est tenendus q̃tum ad primam partē, per text. in ver. exactū. et verbū exacto: ergo apparet qd loquit in iuramento qd inuita parte exigit, et sic solum in iuramento necessario, cum exigere sit ab inuito extorquere. l. fidei cōmissa. §. si rē. ff. de leg. iij. et licet gloss. ibi in ver. exegisset. dicat, aliqui sit a

volente, prout probat text. in l. quoties. §. fin. ff. de nor. et in specie Fulg. et Alex. in l. eū qui. §. in popularibus. §. eo. qui intelligunt text. ibi in ver. exactū. a volente: sed istud ibi reprobaui. Itē hic non est recedēdū a propria significatione vocabuli: ut dicit gloss. in simili in ver. absolutis his: et maxime cū bis iuricon. reperat illaz dictionē exacto, et geminatio dō multū opari. l. balista. in princ. cū similibus ad treb. Scdo in q̃tū do. Christophorus dicit, qd constitutiones princ. de quibus loquitur ista lex sunt ille que ponunt in d. ti. C. si ex fal. instru. quō enim iuricon. potuit diuinare de istis legibus codicis postea condendis. l. iubemus. in fin. C. de test. sed qd fortius in d. ti. C. si ex fal. instru. non requiritur, qd instrumenta sint de nouo reperta: prout requirit iste tex. conditionaliter loquens: ergo de eis non intelligitur.

Quarto circa differentiam quam facit do. Christophoro. inter primā partē huius legis, quando fuit lata sententia: et ver. si. vbi nulla sententia lata est, in contrariū fortiter stru

git fundamentū Bar. hic in j. col. in fi. qd minus debeat posse retractari iuramentum, qm postea sequuta est sententia, cū duo vincula

magis liget qd vñ qm est solū iuramentū: nec solutio Bar. cōuenit nisi ad iuramentū necessarium, qd tendit ad diuersum effectum qd sententia: sed iuramentum voluntarium vel iudiciale tendunt ad eundem finē cū sententia. sed ad finēdum litē. l. §. eo. et sic q̃tum ad primam partē text. reprobo intellectū do. Christophoro. et tenco cōem

qd loquat solū in iuramento necessario: et ita etiam reprobo Jo. de Semi. in d. c. ij. et suadet etiam ex ver. solēt enim. Sed quantum ad secundam partem intellectus: nunquid in vers. si. sit lata sententia, ut volunt gloss. et docto. multum obsta. que. §. retuli. p̃ech

pue, quia de sententia in isto vers. si. verbum nullum, potes dicere qd sic intelligi debeat, per tex. in l. iurandum. et ad pecunias. §. si. j. eo. cuius intellectum ponit Alex. in l. ij. §. eo. et ibi dixi, hoc non placet: quia subaudit ad tex. vnde intelligo ver. si. generaliter, siue post iuramentum lata sit sententia siue non. Istis sic premisso

venio ad tex. et omitta diuisione Bar. quā sequunt Fulg. et Pau. de cast. diuide tenēdo cōem suam in duas partes prim. In prima loquit in iuramento necessario, cuius p̃textu lata est sententia. In secunda in ver. si. loquit in iuramento voluntario vel iudiciali. Rursus prima pars principalis subdiuiditur in quatuor particulas. Pri

mo ponit dictū in genere. Scdo illud exemplificat in spe. Tertio limitat. Quarto respondet tacite obiectioni. scda ibi: si quis non

na. tertia ibi: sed he constitutiones. vbi ponitur limitatio prime decisionis ut pcedat qm iuramentū est exactum a solo iudice sine

actoris consensu, qd appellatur necessarium. quarta est ibi solent enim, vbi opponitur quomodo potuit solus iudex sine consensu partis exigere iuramentum: et respondet qd istud faciūt quotidie

iudices: qd in dubijs causis et c. h. d. in summa. Sententia lata p̃textu iuramenti necessarii falsi retractat per instra de nouo reperta et in dubijs causis rōne imperfecte probationis, per iudices tale

iuramentū defertur. h. d. prima pars. Si vero causa sit inter partes decisa iuramento voluntario vel etiam iudiciali, non retractatur p̃ talia instrumenta de nouo reperta. h. d. vltima pars. Et ista

lex in prima parte est singularis in iure. ut inq̃ Bartol. in j. col. Ang. Pau. de ca. et Lud. ro. hic: et Bal. in c. vlt. tertia. in vlti. col. de testi. Et aduerte in tertia particula dum dicit, qd reus fuit absolutus, denotat contingentia facti: nā idē si fuisset cōdenatus

ut patet ex ver. seq. solent. qui generaliter loquitur fm doc. p̃feter tim Albe. Ang. et Fulgo. hic: et ita tenet Bar. in vlti. col. ut patet vna rōne: qd si retractat sententia, qm reus fuit absolutus: fortī debet retractari qm fuit cōdenatus, cum fauorabiliores sumus reis et c.

l. arrianus. ff. de actio. et ob. et in regula. l. fauorabiliores. et c. ex lite ris. de proba. In primis anteq̃ veniam ad notabilia aduerteret: qd omnes doc. in differenter summat text. sic. Sententia lata p̃textu iuramenti necessarii falsi et c. Inuestigandum est quare dixerunt falsi: cum in tex. nihil dicatur: bene verum est, qd iuramentum non

fuit verum: tū per hoc non sequitur, ergo fuit falsum: qd falsum non pōt cōmitti sine dolo. l. nec exempluz. C. de fal. dolus in dubio non presumit. l. quoties. §. qui dolo. ff. de proba. et est rō: qd dolus

est crimen

Testes.

Ad gl. l. l.

si is ad quē

ff. de acqui.

heredi. vbi

Bar. et doc.

l. licet cau

sam. §. p̃ba.

doc. in c. ver

nerabilis. §.

exce. doc. in

c. cum. §. et

A. §. re iud.

Vincula.

adde autem

ticam. C. cō

mu. §. suc. l.

fi. C. de ado

prio. et in c.

j. de treu. et

pa.

Comitti.

Ad gl. l. j. in

prin. ff. de

fal. Bar. in

l. quid sit fal

sum. ff. §. fal.

a est crimen⁹ siue delictum: glo. nota. in. l. j. in prin. z ibi Barto. ff. de fideius. tuto. z habes tex. meliorē de iure de hoc i. l. j. s. nūc tractetur mus. in ver. plane. ff. de tu. z ra. dis. sed delicta in dubio⁹ nō presu-
buntur. l. merito. ff. pro so. punctus ergo est videre nūquid ad hoc
ut procedat hic tex. requiratur qd iuramentū fuerit falsus. In tex.
ibi interdum. hoc dixit iuriconsultus ut denotaret regulam esse
in cōtrariū. l. interdū. cū glo. ff. de cōdi. inde. glo. in. l. si. ff. ut in pos.
leg. z in. l. qui in aliena. s. interdum. de acqui. here. z sic nota vnuz
casum cōtra cōmunem regulam. in quo siua nūq̄ transit in rem
iudi. q̄uis appellatum nō sit. z semper pōt retractari per instrumē-
tū de nouo reperta. Et sic apparet. qd regulariter delato iure-
iurādo nihil vltra pōt q̄ri: datur etiaz intelligi qd regulariter siua
lata nō retractetur per instrumēta de nouo reperta. l. sub specie.
C. de re iudi. z ista regula procedet etiam in criminibus: qz nō re-
tractat per instrumēta de nouo reperta: sed sit remissio a princis-
pe: ut per Bar. hic: per. l. diui fratres. ff. de pe. t. Necessariū est in-
quirere pro intellectu tex. an ista retractatio cōcedatur ipso iure:
an vero requiratur restitutio in integrum. Bui. de cu. tenet pri-
mam partē per. l. cum a te. ff. de dolo. cōmunis siua est in opposi-
tū. qd restitutio in integrū requirit cōcessa a iudice: ita tenet Ex.
hic: in addi. Jaco. but. z Albe. hic: in. iij. col. in ver. nūc quero. vbi
dicit. qd ista est cōis opi. Idem tenet Sal. Ful. Paul. z Alex. hic
qui Alex. refert idē tenere Ang. hic: ita etiam tenet Bal. in. l. sub
specie. C. de re iudi. dicens ita cōiter doc. tenere: z Bald. in. l. j. in. j.
z. iij. col. C. de condi. inde. moti precipue. per. l. diuus. ff. de re iudi.
z. l. iij. C. si ex falsis instru. in quibus requirit restitutio: z per illas
leges suppletur ista. z cōprobatur fm Paul. de ca. hic in. iij. colū.
quia illis legibus facilius conceditur retractatio qd hic: cū in illis
non requiratur qd instrumenta sint de nouo reperta: prout hic.
Si ergo ibi requiritur restitutio in integrū. fortius hic debet re-
quiri: sed ad hoc est facile respondere. quod hic de vno grauatur
quantum ad noua instrumēta: ergo in alio debet releuari. l. cum
qui. in prin. s. eod. licet ista sit cōmunis sentētia: ego teneo contra
cōmunem qd in hac. l. retractatio permittatur ipso iure z non
sit opus aliqua restōne in integrum: z sic teneo opi. Bui. cum de
restitutione in hoc tex. verbum nullum. Inuenio quod Ange. hic
in mea lectura in. j. col. tenet istam partem. q̄uis domi. Alex. ali-
ter referat. Idem tenet Ludo. ro. in antepe. z penul. colū. motus
per aliqua que mihi non stringunt: ego ex duobus moueo. Pri-
mo quia si in hac. l. requireretur restitutio in integrū. starent due
difficultates. que bene tolli nō possunt: quas mouet Pau. de ca.
hic: in. vij. col. z seq. z Alex. in. xvj. col. z seq. qz nō esset hic speciale
in iuramēto necessario. nec esset opus qd instrumēta de nouo essent
reperta: nec aliud esset in iuramēto voluntario: quia omnis senten-
tia potest retractari per restitutionē in integrū ex clausula gene-
rali. si qua mihi iusta causa zc. q̄n instrumēta sunt de nouo reper-
ta que nō potuit pars producere: imo si nō essent de nouo reper-
ta. dūmodo fuisset legitime impeditus. Ita Immo. in. c. vltra. ter-
tiam. de testibus. quem refert z sequit Bart. i. l. j. C. de sen. aduer.
fiscum latis. lib. x. Spec. z Jo. an. in. ti. de execu. sen. s. fin. ver. illud
tamen. Bal. in. l. argentarius. s. cū autē. per illum tex. ff. de eden.
z in. l. sub preteritū. j. z ibi Sal. C. de transac. Ange. z Moder. in
l. imperatores. ff. de re iudi. nec huic difficultati Pau. de cast. et
Alexan. bene respondent: ideo propter has difficultates necesse
est dicere. qd hic sit specialis casus in quo. iure permittitur retra-
ctatio sentētie absqz restitutione i integ. nā hoc modo cessant ille
difficultates. Scdo moueo. qz sentētia lata ex iuramento neces-
sario. dicit lata ex p̄bationibus p̄uilegiatis p̄cedentibus inuis-
ta parte: ut plene dicā in gl. ij. in prin. ideo facilius ipso iure reuo-
catur qd in. d. l. diuus. vbi sunt probationes proprie licet falsē: z
sic apparet nihil ob stare illos tex. t̄ qz facilius reuocatur ius sin-
gulare z p̄uilegiatum qd ius commune. l. eius militis. s. militia
missus. ff. de testa. mili. In tex. ibi noua instrumenta: an idē sit in
testibus de nouo repertis. est latus articulus quem Bart. ponit
infra in vlti. col. ibi seruo. Pondera etiam tex. ibi. se inuenisse vī-
cat: nā punctus est videre an veniat supplēdum/ z probet: prima
fronte videt qd sic per tex. in. l. j. s. j. in verbo dicent. ff. de dolo. cuz
glo. ij. ad idē glo. in. l. j. in prin. in verbo dicatur. ff. si quadrupes
pau. sec. dica. declarat Bar. in extranaganti ad reprimendum. in
verbo asseratur. z hoc modo arguimus iuriconsultum qd dimis-
nitue loquatur. Tu subtilius confydera. quod tex. potest stare. si
dicat quia non est necesse istud probare: imo statur dicto suo cuz
iuramēto. c. pastoralis. de exceptio. firmat Bart. hic: in. iij. colū. in
prin. facit tex. in. l. si. C. de fide instru. cum ergo non requiratur alia
probatio. sed iuramentum. sufficit verbum dicatur. t̄ Ex hoc ins-
fertur iuncto. d. c. pastoralis. quod licet lex dicat standum dicto
alicuius. intelligitur cum iuramēto: facit tex. in. c. cōtinebatur.
c. circa medium. in verbo firmaverit iuramento. de despon. impu.
Ad idē z secundo facit tex. in. l. theopompus. in ver. iuratus. z
ibi Bar. ff. de vote prelega. vbi est tex. qd si testator in testamento

9 mandauerit stari dicto allcusus intelligitur iurato. C. t̄ Tertio
facit qd per illā. l. theopompus. dicit Bal. in. l. iurandum qd ex a
d conuentione. in prin. z ibi retuli. s. eod. qd si in instrumento⁹ quis
promisit stare dicto partis in dānis z interesse. intelligitur. iura-
to. Idē tenet Butri. in. c. finē litibus. de dolo z contu. in pe. colū.
10 z in. c. veniens. el. j. de testi. Bald. in. c. tuis. co. tit. C. t̄ Quarto fas-
cit quod vult Ang. in repe. l. si vacantis. in. iij. col. C. de bo. vocan.
e lib. x. quod si ex forma statuti⁹ debet stari simplici dicto accusato-
ris vel nuntij: intelligitur qd debeat iurare. per. d. l. theopompus.
z refert z sequit do. Alexā. consi. cccxxxvj. incip. clarissime domi. b
ne vicarie. in. iij. col. C. t̄ Quinto bene facit qd licet aliquid relin-
quatur cōscientie alicuius. tū intelligit dūmodo iuret. fm Ange.
Pau. de cast. z Moder. in. l. de pupillo. s. qui opus. ff. de ope. no.
nun. Ang. in. l. apertissimi. C. de iudi. Alex. 2 sil. cxcv. inci. viso the-
mate supra scripto. z in cōsi. ccclix. inci. visis verbis. in. iij. col. in fi.
12 t̄ Tertio pōdera text. ibi quibus nūc soluz zc. qd siua ita demum
pōt retractari. q̄n instrumenta sola de nouo rep̄ta ad retractatio-
nem sufficiūt: z sic alia probatio simul cū instrumētis non admit-
tere: ratio est fm Bar. qd illa tātū p̄batio debet admitti in qua
13 nō fuit negligens. t̄ Et ex hoc inferit Bar. hic: in. iij. col. post Jac.
bu. qd si actor in prima dilatione facit tātū citari duos testes qui
fuerūt cōtumaces. qd scda dilatio non potest sibi concedi nisi ad
illos duos testes: cuz Bart. tenent aliq. z dicit Ludo. ro. in penul.
col. quod dictum Bar. seruaretur in practica: quia nulluz habet
cōtradictentem. Quis Bald. hic: in. v. col. dicat. qd iudices de facto
aliter seruant: qd Bar. dicat. Adde Bar. idem tenentem in. l. si. in
j. colū. z ibi aliq. ff. de fer. Anto. de but. in. c. vltra tertiam. de testi.
z ibi Bal. in vlti. colū. dicit. qd iste tex. est ad hoc singularis. idem
tenet Pau. de cast. in. l. si ita stipulatus essem abs te. ff. de verbo.
ob. vbi reputat hoc esse valde singulare dictuz: facit. l. si quando.
z quod ibi Bar. C. de dila. contra istam decisio. Ludo. hic in pe-
nul. col. mouet difficultatem. super qua dubitat: z relinquit cogi-
tandum: nam in hac dilatione efficitur communis vtriusqz par-
tis. l. petende. C. de temp. in integ. resti. pe. poterit reus producere
quoscunqz testes voluerit: z sic esset melioris conditionis quam
actor. cuius contemplatione habet hanc delectationem: z tamen
equalitas inter eos est seruanda. l. si. C. de fruc. z lit. expen. Tu res-
ponde ex mente Bar. qd ratio diuersitatis est: quia ex quo actor
nō nominauit nisi duos testes. quo ad illos duos se astringit: quo
ad alias est negligens: ideo quo ad alios non permittitur dila-
tio: sed reus ad nihil se asstringit: ideo laxiores habet habenas in
hac scda dilatioe. Hinc dixit Sal. i. l. j. C. de dila. qd si actor alios
testes nō nominasset ex ignorātia. z non ex negligentia: tunc ple-
nior dilatio sibi cōcederetur: ita limitat do. Bart. hic: z sequitur
do. Alex. qui etiam limitat scdo modo. qd licet actor in scda dila-
tione non debeat admitti ad producēdū alios testes. si tamē sunt
admissus parte nō dīdicere valebunt. ita refert no. Bal. in. l. si. in
lectura antiqua. ff. de fe. Tu ad hoc comprobandum adde multa
similia. que recollegi in. l. certi cōdictio. s. quoniam. s. t. j. z dixi hic
in repeti. in tex. ibi cum a iudice aliquis absolutus fuerit. not. hic
esse tex. quod iuramentum necessariū in dubio debet deferri reo
non actori. de quo dicitur in gl. penul. z si diceretur qd hic ponit
14 cōtingentia facti. est iurassa. C. t̄ Quarto no. in ver. solent. qd licet
istud verbum videatur voluntatis. l. non quicquid. ff. de iur. tamen
isto casu necessitate importat. per. l. in bonafidei. in ver. oportet.
C. eo. fm doct. hic: z Barto. j. in vlti. colū. z canonisse in. c. si. extra
eo. nā verbū solent. medium est. fm glo. m. l. j. z ibi Bart. z docto.
q̄io z quādo iudex. z est tex. in. l. vbi autem. s. j. cū gl. ff. de in diem
15 adiec. C. t̄ Quinto no. ibi in dubijs causis. qd iuramentum neces-
sarium deferretur quando causa est dubia: z sic quādo nō est proba-
tū plene: sed semiplene. Et aduerte qd ad hoc ut istud iuramentū
deferri possit. octo requiruntur que enumerat Pau. de cast. hic:
in. v. col. in fi. quibus tu adde alia magis vtilia z quotidiana: nā
requiritur de nouo. qd pars expresse petat tale iuramentum sibi
deferri: alias non posset iudex ex officio. parte non petente. defer-
re. z si deferat non valebit per. l. iij. s. hoc autem iudicium. ff. de
dam. infec. ita determinat Barr. hic in vlti. col. sequitur Ang. in
prima. z Anto. de bu. in. c. si. in vlti. col. extra eo. Cōtrarium late
tenet Panoz. in. d. c. si. s. lane. in vlti. colū. motus per aliqua que
non stringunt. quibus rīde ex verbis Salic. in. l. in bonafidei. in
vlti. col. C. eo. Adde qd cōtrariū etiā tenet do. Alex. de quo valde
admiror: licet de Bar. hic: z predictis nullam faciat mentionē. in
consil. liij. incipi. in causa vertente inter Michaelem. in vlti. colū.
vbi dicit. qd iudex potest istud iuramentū deferre ad veritatē eru-
endā: etiam si a parte non petatur per regulā. l. vbi cūqz. cū gloss.
ff. de inter. act. z per ea que no. Bald. in. l. actor. in prin. C. de pro-
ba. Ego teneo sentētiā Bar. z eam cōprobo pulchro fundamē-
to z valde vtili ad ifinita: t̄ nam omnes. l. oia statuta que verbis
precisis z necessitatiuis cogunt iudices aliquid facere respiciens
tes priuatū cōmodū. debent intelligi si petat a parte: alias iudex

C Dol⁹ est
crimē. adde
l. j. in. s. non
tm. ff. de po.
z in. l. nō exi-
git. ff. de dos
lo.

C In dubio.
Adde gl. in
lad 2mētas
riēsem. C. de
cust. reo.

C Iuramē-
to. adde bal.
in. l. iurandū
dū. ff. de ius
reiran.

C In instru-
mēto. Adde
Bal. i. c. ces-
teruz. de ius
ra. calum.

C Statuti.
adde Ang.
in repe. l. si
vacātia. C.
de bo. va. li.
x. Anto. de
but. in. c. ves-
mēs. el. j. de
testi.

Admonendi. Secunda Jaso. super Digesto veteri.

nō potest ex suo officio facere. *glos. est. z ibi cano. in c. si. de rescrip.*
z per illam gl. dicit. d. Ant. Panoz. z alij. q. statuti disponēs qd
capitaneus (quia vt plurimū ignarus iuris) teneatur ferre senten-
tiam cum cōsili. sapiētis, tale statutum intelligitur parte petēte:
vel si statutus dicat q. potestas teneatur compellere agnatos ad
17 compromissum, si petatur a parte. t. Eodē modo si statutus dicat
q. iudex teneatur terminare causas. i. certum tempus sub pena,
intelligitur parte petēte: alio secus. sequitur do. Alexā. in cōsilio
lxxij. incip. in causa vertēte inter Petrum z Joānem. in pe. col. z
in cons. cclxij. incip. vīso processu vtriusq. cause. in vlti. colum.
Paul. de ca. in l. properādum. in prin. in ij. col. z ibidem Alexā. C.
18 de iudi. t. Scdo ad idem facit tex. no. i. l. peto. s. si. in p. q. si cau-
tio nō fuit desiderata. ff. de lega. ij. quē tex. multū no. Paul. de ca.
ibi ad fi. z dicit. q. aliquādo allegauit ad questionem statuti pa-
duant disponētis, q. appellans vel petens restitutionē debet cas-
uere cū fideiussore de restituēdis expensis, z aliter pcessus factus
nō valeat, q. tale statutum debet itelligi, si talis cautio fuit peti-
ta a parte: tūc ea nō prestita processus postea factus esset nullus,
alias secus: quod dicit tenēdum mentitū quia pluries vidit de fas-
cto, sequitur do. Alexā. in cōsilio. cccclxxij. incip. vīsis narratis in
19 themate circa prin. t. Tercio ad idem facit text. in l. de debitorib.
bus. in prin. in verbo petētibus. de re iudi. per quem tex. Ange. z
Alexan. tenent q. si lex iubet condemnatis indulgeri: ita demum
indulgendum est, si ab eo petatur. Ad idem z quarto facit quod
egregie consuluit Ange. in cōsilio. cxi. incip. quidam Mattheus.
quod statutum disponens, q. priores teneantur causam appella-
tionis committere sub certa pena, intelligitur si fuerit postulatū
a parte, z debet talis requisitio fieri cum importunitate scdm
20 eum. t. Ad idem bene facit tex. in l. j. s. fin. ff. de iure delib. vbi licet
tempus statuēdum heredi ad deliberādum sit arbitrarium: tamē
requiritur q. petatur a parte: z est bona glo. in c. cupiētes. s. qd si
per viginti. in verbo cōtempserit. de electio. in. vj. facit bene text.
in l. si quis filium. s. stipulatio. in verbo cū interpellatus. ff. de col.
bo. z text. in l. ij. s. q. ait pretor. ff. quorū lega. z in l. j. s. nō exigit. ff.
de act. emp. dicat. qd offerri debet ab emptore precii zc. tamē ille
tex. intelligitur, si petat a veditore: alias secus: sic intelligit Bal.
in. d. l. j. C. de his que sub modo. z in l. j. in. ij. col. C. ne liceat tertio
prouo. z predicta teneas bene cordi: quia cōferunt vt dixi ad insi-
21 nita similia. t. Decimo requiritur in delatione huius iuramē-
ti, q. pars aduersa ad hoc citetur: alias iuramentum est nullum:
ita probat text. no. in vers. causa cognita. in l. in bonafidei. C. eod.
iuncta regula. l. in cause. s. causa cognita. ff. de mino. ita expresse
no. Ange. i. d. l. in bonafidei. in. j. col. per illū tex. dices tantum esse
debere aduocatū, vt semper faciat deferri istud iuramentum ne-
cessariū aduersario presente, vel saltem legitime citato: alias ius
ramentum est nullū. refert z sequitur domi. Alex. in cōsilio. cclxxij.
inci. vīso processu vtriusq. cause. in vlti. colum. Adde quod idem
in terminis tenet Semi. in c. si. in. ij. colum. de testi. in. vj. allegans
22 Domi. de rota in decisio. lxxij. z quedam alia de quibus ibi per
eū. idem tenet in terminis Joā. de imo. in c. fin. in. x. col. q. me. cau.
post dños de rota cōclusionē. xclij. Adēz Bal. in c. j. in princ. in
penult. col. de cōtro. inuesti. z in c. q. de gradi. succ. in seu. per illuz
23 tex. t. Confirmo per notabilē regulā: q. quotiescūq. iudex aliqd
facit, etiam ex officio suozet ad instantiam partis, ibi semper de
necessitate requiritur alterius partis citatio. vnde si fiat inhibi-
24 tio p iudicē ecclesiasticū iudici seculari, z fiat ad instantiā partis,
requiritur citatio aduersarij: alias talis inhibitoria non valeret,
vt habet in c. romana. s. si vero. z in c. non solū. ad fin. de appel. in
vj. Sede. de se. in cons. ccc. incip. factum proponit esse tale, debitor
promittit. Jmo. z Alexā. in l. ij. s. condēnatum. ff. de re iudi. p. de.
de ancha. in cōsilio. cclxxv. incip. casus talis est, post preceptū factū.
secus quando iudex ex proprio officio parte non instante, faceret
inhibitionē. vt no. Panoz. in c. trinam. in pe. colum. de ordi. cog.
Alexā. in cōsilio. cclxxij. incip. vīsis actis mihi trāsmisiss in. ij. colū.
circa fi. z seq. sed in casu nostro, iudex nō potest deferre istud iura-
mentū necessariū nisi parte petēte vt prime. s. formauit. ergo req-
30 ratur aduersarij citatio. In 2um vt facere: q. in declaratione iu-
ramenti necessarij qd pīat passio dāni vel violentiā: iuxta. l. si qñ.
C. vnde vi. z c. fin. q. me. causa. z ij. q. j. c. in primis vers. gloriosus.
ibi pars aduersa non est citanda fin Jmo. in c. fin. in. x. colum. qd
me. causa. post dños de ro. per eū allegatos. z do. Alex. cōsilio. cclxx.
incip. difficultas huius negotij. sed rñde illud esse odio delinquē-
31 tis. prout not. ad literā. dicit Bald. in c. j. in penul. colū. si de inue-
sti. inter domi. z vasal. lis oria. z ideo semp deferri damnum passio,
sed istud potest tam vni, quam alteri deferri. vt dñ in glos. magna.
z ista solutio magis placet q. alia posita per Jmo. in. d. c. fin. z in
quantum. s. allegādo. l. in bonafidei. in verbo cā cognita. C. eodez.
iuncta. l. in cause. s. cā cognita. ff. de mino. tenui. q. requirit in de-
32 latione istius iuramenti necessarij cause cognitio, z consequenter

23 q. pars aduersa citet, alias q. delatio est nulla. t. Quero an stetur
asserioni iudicis, si in sentētia asserit, q. illud iuramentum detur
lit causa cognita: dic q. est questio tacta per Fulg. cōsilio. lviij. inci.
quoniam plurime simul cumulantur qōnes. in. ij. col. vbi consus
luit, qd sic motus ista ratione, q. talis solēntas tpe huius delas
tionis potuit iteruenire. l. j. C. de fide instr. z in. hāte filca. lib. 2. r.
no. Bar. z alij. in l. sciēdū. ff. de verbo. obli. Teneo 2um. moueo.
24 t. Primo quia nō credit iudici de actis, nisi aliter per scripturaz
cōstet. c. cum in iure. de offi. deleg. c. quoniam cōtra. de proba. no.
25 Bar. in aut. si quis in aliquo. C. de eden. t. Scdo quia non presu
mitur pro processu iudicis, nisi aliter probet. c. in presentia. de res
nū. z d. c. quoniam cōtra. Tercio nō presumit citatio etiā si p notas
rium in instrumento asseratur: ita Bal. in. d. aut. si quis i aliquo.
26 t. Ultimo requirit q. istud iuramentum deferatur ante q. a parti
bus conclusum sit in causa postea deferre non posset, fin Barto.
hic in vlti. colū. dicentem. q. consuetudo ita obseruat. sequuntur
Bal. z Ang. hic z Bal. in. c. j. s. item si vasallus. in vlti. col. de cō
tro. inuesti. vbi etiā per eū qd in causa appellationis. z idē Bald.
in. l. in bonafidei. in penul. col. z in l. generaliter. in princ. in. v. not.
per illum tex. C. eo. z in l. ij. s. eo. z Ludo. ro. in cons. cclv. incipien.
quo ad primum quis melius ius habeat: z multum diffuse hic in
xxxvj. col. z in. xxxij. colū. z seq. vbi rñdet ad omnia fundamenta
Sali. qui tenebat 2trariū hic z in. d. l. in bonafidei. in. x. colū. z seq.
vbi per plura fundamēta dicit se contrarium sustinuisse publica
repeti. quā de ista. l. cōpositi. Bononie. Sed cōtrariū, q. imo post
cōclusionem in causa, possit iudex istud iuramētuz deterre, tenet
Bald. in l. si accusatoribus. in vlti. col. C. de accu. sed ibi loquitur
quo ad iudicem. nō autē quo ad partē: put loquitur Bar. z doc.
hic z ita etiā loquitur. d. Alexā. in cōsilio. lxxij. incip. in causa vertens
te inter michaelē in vlti. col. z vide Bal. in l. j. s. e. z Ang. hic in. j.
27 col. t. Sexto no. ex hoc tex. q. iudex debet snare in fauorem eius
qui iurauit: z istud pcedit etiam in iuramēto iudicali vel volun
tario. l. i. iuratur. z ad pecunias. s. si. ij. eod. valeret tñ snia lata con
tra iuramētum: z sic esset opus appellatione. l. nam z postea. s. si
28 dānetur. vbi dixi. s. eo. t. Ultimo no. ex vers. si. q. iuramentum
volūtarium vel iudicale est species transactionis. l. ij. s. eo. quia
sic receditur a lite z ei finis imponitur: sicut per transactionē
vnde quemadmodum trāfactio non retractatur per instrumēta
de nouo reperta. l. sub precepto. la. j. C. de transac. ita nec iuramen
tum voluntarium vel iudicale: sed stat firma regula. l. nō erit. s.
dato. s. eo. z per ista sunt expedita textualiter vno ad glo. t. La
pio glosellam primam in verbo constitutionibus. ex qua not. qd
dispositio legis vel statuti se referens ad aliam legem que non re
perit. per hoc nō vitatur. Adde similem gl. in. s. qm vero legem
in aut. de testi. gl. in l. vt liberis. C. de col. in glo. magna. circa me
diū. dum dicit sed nec has habemus. z ibi ad hoc not. Ange. z
29 Ludo. ro. t. Inducitur ista glo. per Bar. in. ij. col. z alios ad sta
tutum seu nouam reformationē, q. quilibet soluat collectam. i. r.
dies sub pena: quantipluris. prout in alio statuto centmetur: q.
licet non reperiatur illud aliud statutū: tamen hec valeat. Idem
tenet Bal. in l. si donatio. per illum tex. C. de dona. z in l. inuile.
ff. de legi. z in c. j. s. si. qualiter olim feudum poterat alienari. z in
l. j. s. in omnibus. per illum tex. C. de cadu. tol. Aug. in l. penul. p
illum tex. C. de insti. z substi. intellige tamen sane. qñ in statuto re
ferente sit insertus tenoz clare: ita qd de dispositione appareat.
alias propter incertitudinem vitaretur, vt declarat Bal. in l. j.
ad fi. C. de epis. z cle. z Ludo. ro. hic in. j. colū. z ista distinctio pro
batur ex legibus vltimarum volūtatum quas statim adducam:
Hinc sumpta occasione vidēdum est per cōclusiones z remissio
nes. qñ in omni materia sit relatio ad aliud qd nō reperit. an per
30 hoc vitiet dispositio. t. Et in primis in confirmatione priuilegio
rum, habes glo. optimā in c. si romanoz. sup verbo desunt. xij.
a dist. que vult. q. si papa cōfirmat priuilegia exēptionis alicuius
ecclesie, valet 2firmatio. q. uis illa priuilegia aliter nō appareāt.
31 t. Alibi tamen Panoz. in c. inter dilectos. in. vij. col. de si. instru.
tenet. q. concessio pape que fit non certa, sed ad instar priuilegiū
alias concessi nihil prodest nisi de eo appareat. Ad idē glo. opri
me distinguens in c. abbate sancti siluani. in verbo fiat fides. de
32 verbo. signi. t. Alibi glo. in c. j. in gloss. si. in fi. de si. instru. tenet qd
cōmissio facta iudicibus delegatis, vt procedāt iuxta vel fm sou
mam priorum literarum, nihil valet, nisi de prioribus literis ap
pareat. facit tex. in c. cum dilecta. de cōfirma. vti. vel inuiti. vbi in
nouatio priuilegiū nō renouat nouū ius, nisi de inuouatione ap
pareat: etiam si fiat a principe habente potestatem de nouo cōce
dēdi fm Panoz. in c. ex parte. primo. in vlti. nota. de priuilegijs.
33 t. Successiue vidēdum est. quid in iudicij: nam pone. qd in li
bello actor se referat ad instrumentum in quo nihil reperitur:
tamen postea debitum probat per alias veras probationes de
bet obtinere non obstatē relatione instrumēti in quo nihil repe
riatur. Ita per hāc glo. z hic no. consuluit Ludo. ro. in cons. xxi.
incip. ita

8 t. Confir
mat. Adde
Are. in c. p.
sentit. vij.
q. j. Ant. de
but. in c. ex
insinuatio.
de rescript.
do. in c. j. in
ij. colū. de
sen. ex cō. li.
vj. Lardin.
zaba. consil.
cxix. incip.
monasteriū
sancti Ju
lian.

84 incip. ita de iure dicendū arbitroz. f. Eodē mō, si accuso aliquem
 2 peto eū cōdēnari fm formam statuti vel consuetudinis, dato q
 nullū statutū nulla cōsuetudo reperiatur, non p hoc vitiat accus
 sator: debet extra ordinem puniri: ita pbat tex. not. in. l. iij. cū glo.
 35 2 ibi ad hoc no. Bal. C. de iur. p. Quid aut sit in statuto faciente
 a mentionē de consuetudine, si aliter de ea nō cōstet, habes text. in
 c. abbate. de p. sig. Pau. de ca. in consi. cccxix. incl. in cā decimali.
 36 2 ad aliqd Bar. i. exuaganti ad reprimēdū. in verbo put. f. Quid
 autē in respōdente positionibus, 2 cōstet pout in tali instrumē
 to cōtinet, 2 non aliter: an si in illo instrumēto nihil cōtineat, talis
 cōfessio aliquid preiudicat: ponit Bal. in. l. iij. p. illum tex. C. de ers
 ro. aduo. post fimo. per eū allagatū. sequit Ludo. ro. in consi. ccs
 xciij. incip. hec cōfessio. Itē predictis adde qd cōsultat do. f. rā. de
 are. in g. l. xvij. quod incipit excellens domine, q nō valet cōpros
 37 missum factū sup lite alias agitata, nisi de illa appareat. f. Ter
 tio videndū est quid in snia, si iudex in sententia dicat, condem
 no te ad soluendū omni anno. x. saccos frumenti, fm q tui antece
 sores soliti sunt semper soluere: an si tui antecessores nihil vnq
 soluerunt vitietur sententia, 2 tu libereris: dic q non. ppter dis
 ctionem fm, que non fiat conditionaliter sed causaliter. l. eū qui.
 f. iulianus. el. ij. ff. de consitu. pecu. per quem tex. Bul. de cu. bar.
 2 alij ibi ita determinat. 2 glo. in. c. quoniam abbas. de offi. dele.
 2 in. c. abbate sancti. ponunt doc. 2 ibi dixi in. l. penul. C. de insti. 2
 substitui. Et vide similem questionem per Ol. laudē. in consi. cxxi.
 incip. Ad primā questionem, in secundo dubio: vbi querit, pone
 princeps in inuestitura feudalizita dicit, sicut reuerende memorie
 genitor noster concesserat tali benemerito tale castruz in feuduz,
 ita nos quoq concedimus, si de prima concessione nihil appa
 reat, tamen v3 ista secūda. 2 adde Jo. an. in addi. Spe. in ti. de feu.
 f. iuxta prim. Idē tenet do. Alex. in consi. lxxxvij. incl. qm abunde.
 38 f. Dicit etiā Pau. de cast. hic. in. v. col. q habuit de facto consules
 re in hoc casu: quidam eps inuestiuit quendam nobilem de seu
 do decimali omnium reddituz, 2 inter alios redditus nominat
 fenū fm q tui antecessores solitierant percipere: pone q tui an
 tecessores nihil vnq pceperūt de redditu feni, consulti Pau. de
 ca. q hoc tñ sibi nō preiudicabit, ppter dictionē fm, que nō est cō
 ditionalis: 2 adde q illud cōsiliū Pauli incipit: in cā decimali et
 39 est in ordine numero. cccxij. vbi nota. loquitur. f. Adde q plus
 decidit Pau. de cast. C. de insti. 2 substiti. in. l. p. q si aliquis cōcels
 sit fundū in emphiteosim. vel castrū in feudū, fm formā 2 modū q
 bus antecessoribus tuis fuerat concessus, qm nō appareat quib
 bus modis 2 formis tui antecessores haberent non. p hoc vitabi
 tur concessio, 2 ipse nō dicat, idē expresse dicit Ang. ibi: intellige
 tñ sane, qn pēio esset tapata: alias si cōfessio emphiteosis esset em
 nino sic indefinita, crederē q ppter incertitudinem pensionis vi
 tiaret. l. i. vbi declarat Bart. in evidentialibus. C. de iure emphi.
 tincta. l. si merces. in prim. ff. loca. 2 iuncto eo qd singulariter dec
 dit Bal. in. l. contractus. C. de fide instrui. p. co. in p. si. modo hic
 40 quero. 2 in. l. i. ad fi. C. de epi. 2 cle. 2 Ro. hic in. ij. col. f. Quarto
 videndū est, quid in actibus, 2 vltra proxime dicta. adde tex. no.
 in. l. i. si quis legauerit. ff. de lega. j. per quē Barto. 2 doc. ibi deter
 minant, qd si vēdo tibi fundum expro iure coloni qui medietatē
 fructuum habere debet, si nullus reperiatur colonus preter ven
 ditore, illa reservatio nihil operat: 2 totū cedit emptori, sequitur
 Ang. reputans nō dignum. in. l. i. in venditione. s. cōmū. p. di. 2 in
 l. i. in prim. p. illū tex. cū gl. C. de tem. ap. Adde etiā qd determināt
 Bar. 2 alij in. l. i. si sic. f. j. in fin. ff. de leg. j. 2 in. l. legauit. ff. de libe. le.
 Oldra. lau. in consi. cxiij. incip. viso privilegio. Specu. in titu. de
 loca. f. nunc aliqua. in ver. l. vij. Bal. in. l. quod si in venditione. per
 illum tex. ff. de heredi. vel actio. vendi. Ang. in. l. locus. ff. de acqui.
 pos. in quibus locis determinat, quando comes cōcessit ecclesie
 quicquid iuris habet in tali fundo, si postea non appareat eum
 aliquid iuris habere. Adde etiā tex. in. l. i. si quis funduz. ff. de cō
 trahen. emp. vbi ponitur iste casus: aliquis habuit fundum iure
 hereditario: postea dicit vendo tibi talem fundum pro tanto quā
 tiemit testator: testator nūq emittit, sed fuit sibi donat: dicit tex.
 q illa venditio est nulla: quia fit ibi relatio ad id quod non est:
 41 ideo actus vitatur. f. Quid 2 vltimovidendum est, quid in vltis
 mis voluntatibus, quando testator se refert ad aliquid quod non
 reperitur vel postea non sequitur, de quo habes tex. not. in. l. i. si do
 nario. C. de dona. 2 in. l. lucius. f. quisquis. el. ij. ff. de lega. ij. 2 text.
 not. in. l. qui plures. ff. de vusu. lega. 2 tex. nota. in. l. i. si quis ita scri
 pserit heredem. ff. de heredi. insti. per quem tex. decidit ibi singu
 lariter Bald. Ange. 2 fimo. quod si testes deponunt, q si testis
 tor instituit titium 2 seium heredes: sed non recordatur pro quis
 bus partibus: nec aliter illud probatur, valet tamen institutio et
 erunt heredes pro equalibus portionibus, qd bene no. 2 sequitur
 42 Alex. in. l. cum antiquitas. in vlti. colū. C. de testa. f. Quid autem
 si testator reliquit filiam heredem in dotibus per eum ordina
 tis, 2 alium heredem vniuersalem instituit, si nō reperitur aliqua

ordinatio vel constitutio dotis: an filia dicatur preterita, 2 sic rū
 pat testamētum. vide per Bal. nouellum in tracta. de dote in. vj.
 parte. in. xj. privilegio. f. Blos. q. in verbo noua instrumēta, diuis
 duntur in septē partes. Primo timore taciti cōtrati qd statim tor
 mabo exponit tex. In iōda que est ibi: 2 sic no. glo. colligit ex text.
 nota. In tertia ibi: sed cōtra. C. de trasac. oppo. 2 text. 2 soluit. In
 quarta ibi: itē cōtra. j. de re iudi. l. impatores gl. fortiter opponit
 2. tex. 2 tripliciter soluit, vnde colliguntur tres principales intel
 lectus ad hunc tex. In quinta ibi: Itē. 2. j. de re iudi. l. post rē. glo.
 opponit 2 bñ soluit. In sexta ibi: pterea sicut, ponit vñ dictū ex
 quo remouet aliud 2m. In septima ibi: Itē no. q hic subijcit, gl.
 remissive. no. hūc tex. ad questionem. f. Redeo ad primam pars
 tem glo. que exponit tex. noua instrumēta. a. nouiter reperta, pro
 qua expositione facit bene text. in verb. inuenisse. sed videnoum
 est, quare gl. ita exponat Bart. dicit se arbitrari, q timorē contra
 ry. l. si diuersa. C. de trasac. Adde tu, iuncta gl. in. l. i. C. quādo
 43 prouo. non est necesse. prout in voce declarauit. f. Et ex hac glo.
 infer Bartol. q partes non possent de commun consensu facer
 re fabricari instrumēta de nouo, ad retractationē sentētie: 2 cum
 Bar. tenet solus Ang. hic: sed ista illatio Bar. est falsa, 2 reprehē
 ditur p Moder. hic: cū per solū cōsensum partium possit snie, des
 rogari. l. iij. f. si ex conuentione. ff. de re iudi. l. minor. xvj. annis.
 cui fideicommissum. in prin. iuncta gloss. ff. de mino. cū iuri suo 2 tas
 uon quilibet possit renuntiare qn priuari est. l. p. cū si. C. de pac.
 nec ob. gloss. in. d. l. si diuersa. q nō dicit, q p nouam cōuentionem
 partium non possit recedi a snia: sed bene dicit, q non potest fieri
 cōsensu partium. vt ferat secūda snia 2ia prime q trāsiit in rem
 iudicatā, taliter qd ista valeat i vñ snie: 2 ad hoc illa gl. est singu
 laris fm Bal. in. c. presentata. in. iij. col. de test. 2 in. c. inter monas
 fieri. in. ij. colū. de re iudi. fimo. in. l. qd iussit. ad fi. ff. de re iu. hic
 ergo melius 2 totū oppositiū eius qd dicit Bart. q gl. ideo sic ex
 ponit: quia si instrumēta fuissent de nouo fabricata post senten
 tiā ad retractationē ipsius sentētie, nō solum interdum sed gene
 raliter omni casu retractaret snia, per regulam. d. l. iij. f. si ex cons
 uentione: sed qn sunt de nouo reperta: tunc proprie procedit ista
 lex, q interdū 2 sic in casu speciali permittit retractatio fm Bal.
 Sal. 2 Moder. hic: potes tamen saluare Bart. q intellexerit q
 prima sententia que trāsiit in rem iudicatā, nō potest retra
 ctari. f. per secūdam sentētiā ex instrumentis nouiter fabricatis
 44 si validam. vt hic per Alexā. f. Ex tertia parte gloss. habes q
 trasactio nō retractatur per instrumenta de nouo reperta, per. l. 2
 rationem in gloss. allegatā. limita in terminis huius legis: nisi
 iudex detulisset iuramentum necessarium vni parti, 2 preiutu
 illius iuramenti facta fuisset transactio. tunc retractaretur per in
 strumēta de nouo reperta. glo. est no. in. l. i. si ex falsis. in verbo pres
 cipimus. ad fi. cū qua ibi docto. transeunt. C. de trasac. quā gloss.
 nota ad duo. primo ad magnam extensionem huius. l. secundo
 pro not. limitatione. l. sub preiutu. j. allega. in gloss. 2 sic data pa
 ritate terminorum: idem est in transactioe quod in sententia.
 45 f. Quid autem sit in arbitramēto, quod cēsetur transactio, an res
 tractet per instrumēta de nouo reperta. Bal. 2 q sic, pēdēte tpe
 reductionis ad arbitriū boni viri in. d. l. sub preiutu. l. a. j. sequit
 ibi Pau. de ca. q reputat singulariter notādu, dices q nō recoz
 dat alibi se legisse: tu vide Bart. in. l. societate. f. arbitroz. ff. pro
 so. in. vj. col. in vers. quero vtrum per arbitramētum. 2 limita vt
 ibi per eū, ponit Ant. de bu. in. c. quinta uallis. de iureiur. Salic. in
 l. cum antea. C. de arbi. Ludo. ro. in. l. i. si quis cum aliter. ff. de verb.
 ob. 2 late Ang. 2 Bre. in. l. j. f. si quis ante. ff. a qui. appel. nō licet.
 Item limita aliter istud quod gloss. dicit de trasac. vt per Abb.
 Pauor. in. c. si in princ. in. iij. colū. extra eo. f. Sum in. iij. parte
 glo. quam no. ibi, vt hic 2 in odium periurantis: nam ex ea habes
 primum intellectum ad hūc tex. q cōmuniter approbat, tam per
 glo. quā per Bar. 2 doc. Secūdo habes rationem ad hūc tex. que
 en, propter periurium: 2 hac rationē sequitur Bart. in. j. colū. sed
 ea impugnā f. Fulg. Ludo. 2 Alex. hic: q restringeret tex. quādo
 iurans fuisset in dolo. Tu pondera ad confirmationem eius qd
 supra dixi circa cōmune summariū doc. dum dicunt falsi: quia
 est tacere violentiam litere. Tu fortius reproba. quia, sequeretur
 q idē esset in ver. si in iuramento voluntario vel iudiciali, vbi ver
 sator idem 2 maius odium periurij: alie vero rationes assignant
 per Moder. hic: nam Ludo. ro. tres alias assignat. Pau. de cast.
 anam vt persecutus sum reprobando in repe. huius legis. Tene
 istam quā ponit Ludo. 2 simpliciter sequitur Alexā. in. x. col. de
 clarando 2 sustinendo eam vltra Moder. q in hac. l. reperitur
 lata sentētia, ex probationibus privilegiatis procedētibz ex pro
 pno iuramēto partis, que in cā propria cōstituitur iudex 2 testis.
 l. i. C. de fideicom. 2. l. omnibus. C. de testi. 2. l. nullus idoneus. ff.
 eodē. vnde succedit regula, q sentētia lata ex pbationibus priu
 legiatis: nūq trāsit in rem iudicatā, quin seimp possit retractari
 ex nouis pbationibus melioribus: ita no. Innocē. in. c. tua nos. de

f. Statuto.
 Adde bal.
 in. l. si donas
 tio. C. de do
 na. Bal. i. l.
 j. in fi. C. de
 epi. 2 cleri.
 Bal. i. l. i. l. i.
 uile. ff. de le
 gi. Bal. i. l.
 vica. p. i. o i
 bus. C. de ca.
 tol. Bal. i. c.
 j. i. f. si. qua
 liter oli feu.
 aliena. pote
 rat.

coha. cle. z mu. in gl. mag. in verbo, sed est mirabile: qd dictū repu-
tat mirandum: z sequit Ang. in. l. j. C. sen. relcin. nō pos. z l. l. vltius
traianus. ff. de re. mil. z in. l. sub specie. C. de re. iud. z in aut. nouo
iure p illū text. C. de pe. in. qui male iudi. Anto. de bu. in. c. frater
nitatis. de fri. z male. z in. c. cum vene. de excep. z in. c. si. extra eo. z
Panor. in. c. pposuisti. de proba. z in. c. significantibus. circa me-
diam. de purga. vulga. z in. c. ex tuarum. ad fin. de purga. cano. z
dicit Ludo. ro. hic in. v. col. qd pro illo dicto Jmo. ad hoc ponder-
rat no. inter casum hulus. l. singularem z peregrinū z qd caripens
deret in hoc habere. Tū die qd habet cōsōciū: qd Ang. in. l. j.
sub specie. C. de re. iud. pro illo dicto Jmo. ad hoc ponderat istā. l.
imo Bar. hic in. j. col. in si. dum rīdet ad obiectum, qd duo vincu-
la magis ligant: ita dicit per hāc. l. Et si tu subtilis iustares, qd at-
tenta ista ratione pro verandem z multo fortius deberet esse in
versū. si vbi probatio est magis priuilegiata in iuramento volun-
tario vel iudiciali: vbi pars constituitur in totū iudex, qd in iura-
mento necessario: in quo salteq requirit semiplena probatio: z tū
est falsum: vt in. d. ver. fin. ergo etiā predicta ratio est falsa: ad hoc
responde qd regula Jmo. pcedit in pbatione priuilegiata pcedē-
te inuita parte, de qua loquit prima pars hulus. l. secus est in pro-
batione priuilegiata qd pcedit ex mera voluntate partiū: vt in ver.
si. qd sibi pars imputaret: nā lex magis subuenit facienti actū ex
necessitate, qd ex voluntate. l. si fideiuss. si. si necessario. ff. qui satis. co.
facit. l. si dictum. si. si compromisso. in verbo nulla enim necessitas
46 te. ff. de eusc. f. Hinc videmus qd a sententia arbitri electi de
voluntate partiū non appellat de iud. ciui. vt no. in. l. j. cū similis.
C. de arbi. secus quando sunt arbitri electi ex necessitate iuris vel
statuti. c. ab arbitris. de offi. dele. in. vi. no. Bart. z doc. in. l. cū spe-
cialia. z ibi dixi. C. de iud. ad idem bene facit qd vult glos. in. l. ge-
neraliter. si. si autem reus. in versū. volente in vna opinione. z ibi
doc. C. eo Ex suprascripta regula Jmo. dicit do. Anto. in. d. c. frater
nitatis. qd semper possit retractari sententia lata ex aspectus
quia non fertur ex proprijs probationibus: sic etiam lata super
vulnere ex dicto peritorum in arte deponentium: id est: deponen-
tium de credulitate, cum non sit propria probatio fm Jo. and. in
addi Specu. in titu. de homi. g. j. versū. pone. B. vulnet aut. B. se-
quitur do. Anto. in. c. pposuisti. de proba. Bal. in. l. si ab offibus.
g. j. z ibi do. Alex. ff. so. ma. Ange. in. l. qd si nolit. si. si mancipiū. vbi
dicit hoc esse singulare z tenendum menti. ff. de edil. edi. Ludo. ro.
hic in. x. col. z in. l. cum quidam. g. qd dicitur. ff. de pbo. ob. Glo. in
l. si dominus seruū. ff. ad le. aquil. Quis Jmum teneat Panor.
47 in. d. c. pposuisti. z ibi subtiliter Fran. de are. f. Ad predicta ac-
cedit, qd sententia lata ad consilium sapientis pōt quādoqz re-
tractari, per consilium magis peritorum consulentis oppositum
fm. d. Ant. in. d. c. pposuisti. sequit Ludo. in cōsil. c. xxi. quod in-
cipit: pro plena discussione. ad si. z in. d. l. cum quidam. g. qd dicit.
z Alexan. reputans hoc esse singularissimum. in. d. l. si ab hosti-
bus. in. iij. colū. Limita predictam regulam z rationem supra re-
latam vt procedat ex iuramento necessario principaliter delato
ad supplendam probationē, de quo loquitur ista lex: secus quādo
iuramentum necessarium defertur odio delinquentis. vt in casu
l. si quādo. C. vnde vi. z. c. si. quod me. cā. nam licet ibi adsit proba-
tio priuilegiata, z pcedat inuita parte: tū ppter odiū delinquen-
tis nō retractat sua p instrumenta de nouo reperta: ita z singulari-
ter Bar. hic in. iij. col. sequit Ang. z do. Alex. hic in. xxxvj. col.
do. Ant. in. c. si. in si. extra eo. Ange. z Alexā. in. l. videamus. g. si. j.
de in lit. iur. p glo. magnū. ibi sup verbo ex magna cā. circa si. Et p
ista est expedita prima solutio glo. z per cōsequēs primus intelle-
ctus ad hanc legem. C. Si in secūda solutione gloss. ibi, vel dic qd
hic non erat iudicatum: sed qd bene iudex destinauerat reum cui
48 detulerat iuramentum, z ex hac lectura colligit Bar. f. qd quādo
conclusum est in causa, possunt tū produci instrumenta dūmodo
sint de nouo reperta: alias pducī nō possent, per. c. cum dilectus.
de fide instrum. cum Bar. transeūt Bal. hic in lectu. antiqua. Sali.
Fulgo. z Angel. hic in. l. j. C. sen. re. non pos. vbi dicit, qd ista lex
est ad hoc singularia fm hunc intellectum tenet do. Ant. de but.
in. d. c. cū dilectus. z Bald. in. l. j. in. iij. qd. vbi limitat. C. de condi.
inde. Istam doctrinā Bar. impugnat Ludo. ro. hic in. viij. col. per
tria fundamēta: z mīroz. qd. d. Alex. nō faciat mētionē. potissimū
49 fundamētū est, qd paria sunt: vel latam esse sniam: vel esse cō-
clusum in causa, prout tū ipsemet Bart. in. l. si mater. g. ea. in si. ff.
de excep. rel. su. Bald. in. l. error. l. ij. z. iij. q. C. de iur. z fac. ign. post
Jo. an. ab ipse allegatum. z idem Bald. in. l. incerti. in. vj. col. C.
de interdi. Panor. in. c. pastoralis. de excep. sed post latam senten-
tiam non possunt produci instrumenta etiam de nouo reperta
iuribus. s. alleg. in gloss. ergo etiam nec post conclusionem in cau-
sa per istud fundamētum Pau. de ca. hic in. x. col. dicit, qd Bart.
minis generaliter locutus est z qd debet restringi ad casus in qui-
bus instrumenta nouiter reperta possunt post sententiam pro-
ducī: alleg. c. licet causam. cū glo. de proba. nisi fm eum reuocaret

cōclusionem in causa: prout dicit se vidisse practitari in curia ro-
mana. d. El lex. hic in. xij. col. z seq. aliter distinguit z in effectu cō-
cludit: necessaria esse restitutionē in integrū ad hoc vt post cōclu-
sionē alia instrumenta admitti possint: tene opi. Barto. cū iudex
post cōclusionē in causa: ex iusta causa possit instrumenta admitti
re: prout expresse tenet Spe. in tit. de renun. z conclusi. g. j. versū. z
scias qd post cōclusionē. z sequit Bal. in. l. si. in. si. C. sen. relcin. non
pos. Panor. in. c. pastoralis. de excep. z est bonus text. in. l. videas
mus. g. pe. vbi glo. z doc. j. de in lit. iur. Roma. in cōsil. c. xvj. incip.
iste responsiones: nec tūc requirit restitutio in integrū: prout iura-
mat. Jmo. in. c. cū venissent. de resti. expresse Pau. de ca. in. l. oratio-
ne. ff. de fer. qui qd teneat do. Alexā. hic nec tūc requirit qd iudex
expresse reuocet cōclusionē in cā: prout requirit Pau. de cast. hic
quia tūc iudex scit conclusum in causa esse, si post conclusionem
ex iusta causa admittit nouas probationes, intelligitur tacite re-
uocare talē cōclusionē fm do. Anto. z Jmol. in. c. auditis. in si. de
procur. Panor. in. c. qm J fallam. in. iij. col. de pba. Card. in cle. res-
tibus. in. ij. colū. de rest. Bald. in. l. peremptorias. in. ij. colū. C. sen.
rel. non pos. z sic cum tacite reuocatur conclusio in causa: non oby-
stat ar. Ludo. z Pau. de cast. qd paria sunt, latā esse sniam, vel esse
cōclusum in causa. qd pcedit stante tali conclusione: sed hic censet
tacite reuocata, z credo qd ista sit veritas: vel aliter responderet: quia
si intelligatur dictū Bar. fm legē nostrā, post sententiam possunt
produci instrumenta de nouo reperta: ergo eo modo post conclus-
sum in causa. f. Qualiter autē intelligat cōclusum in causa glo. vi
cū qd renuntiati. ita gl. in. g. qm vero multi. in verbo cōcluserā.
in aut. de testi. z glos. in. c. cū dilectus. de fide instrum. z Bald. in. l. si
acculatoribus. circa si. C. de accusa. dicit, quod idem est renuntia-
re z concludere: ita etiam dicit Bal. in aut. iubemus. in vlti. colū.
C. de iud. sed in alio: quia aliud est renuntiare, aliud concludere in
causa: text. est in. c. pastoralis. de causa. pos. z proprie. dūm ponit al-
ternatiuam inter renuntiatum vel conclusum. Et ibi canoniste p-
illū tex. dicunt scilicet Jmo. z Joan. and. Bald. z Panor. qd re-
nuntiatio est quo ad ea qd sunt facti. qd partes dicunt quod nolūt
aliud producere: sed qd renuntiati est. non solum probationibus
factis: sed etiam allegationibus iuris, quia nihil aliud volunt pro-
bare in facto: z nihil aliud allegare in iure: tūc proprie dicitur conclu-
sum in causa. Et per hoc infero quod non bene aut proprie dixit
Bal. in. c. si. in. xij. col. de cōfess. z Ant. de but. in. c. dudum. primo
51 in tertio nota. de electione. dū dicunt qd qd causa est commissa
ad consilium sapientis, z esse conclusum in causa: nam non est ve-
rū: qd licet amplius non possit pbari in facto: vt no. Bart. in. l. j. per
illum text. C. de relationibus. z in. l. ex illo. z in. g. in efferendis. C.
de appel. z in. l. si. in vlti. col. ff. de fer. z in. l. j. g. questū. ff. de appel.
tamen fieri possunt corā consultore allegationes in iure: z ideo vi-
52 citur renuntiatum, sed non conclusum in causa. f. Et aduerte qd
iudex ex officio potest inuitis partibus pnuntiare, qd sit conclu-
sum in causa, qd sufficētes dilationes date sunt. gl. est nota. in cle.
sepe. circa si. in pbo cōclusionē. de verb. sig. quā reputat singularem
Panor. in. c. pastoralis. in. ij. colū. de cau. possit. z proprie. Itē dū
genter aduerte, qd non presumit conclusum in causa, nisi ex actis
appareat expresse vel tacite fuisse conclusum fm Bald. in. c. cum
in iure peritus. in. iij. colū. in si. de offi. deleg. Tu ex isto intellectu
53 scō gl. iuncta doctrina Bart. habes reportare regulā, f. qd quasi
certitudinarie z de primo est absolūdus. nō habet p absolūto
etiam fm Bar. si iudex iā manifestauerit partibus, qd reū vult ab-
soluere, z citauit partes ad audiēdum sniam: iste tū non habetur
acti esset absolūtus. Istā tū regula redditur dubia ex infrascrī-
ptis: qd non solum absolūdus per sniam dicitur haberi pro absolūto,
imo condēnandus habet p cōdēnato. text. est in. l. g. pene. g. dūus
54 pius. ff. de manu. f. Confirmat ex eo qd decidit Bal. in. l. si pro ea.
in. vj. q. C. mā. vbi dicit Bald. qd si fideiussor nōdum est cōdēna-
tus: sed est conclusum in causa, z apparet qd est in casu condē-
55 nandus, habetur pro condēnato: z agit contra principalē. f. Ad
idem tex. in. l. Juis indubitati. in si. C. ad le. iul. de adul. no. Ang.
in. l. ex eo. de re. mi. vbi pena statuti de offendēte scholarem matri-
culatum, habet locum in scholari quē rector iubet matriculari.
sequitur Alexan. in. l. si quis id quod. in prin. in. ij. col. ff. de iur. om.
in. Quarto facit quod decidit Angel. in. litem veniunt. g. pteor
ait. ff. de petiti. heredi. per illum text. iuncta glo. Quinto accedat
tex. no. in. l. si pecuniam. g. rem si quis. z ibi Bar. in si. no. ff. de con-
di. ob cau. de carcerato qui est de proximo liberādu. qd habetur
56 pro liberato, z debet largius custodiri. f. Sexto facit quia illud
quod debet de proximo fieri habetur pro facto, z si potuit pro
prima actui, habetur pro actu. tex. in. l. pe. de re. mi. vbi glo. no. ha-
57 bes similitē tex. in. l. j. sed si in eo. z ibi no. Bart. ff. ad fil. f. z ibi z
b eccle. qd basilica gaudet immunitate ecclesiarum. licet nondū cō-
58 secrata, ex quo de proximo erat cōsecranda. f. Alibi z octauo no.
Sali. in. l. cum te. in si. C. de do. ante uup. qd mulier habet pro con-
iuncta

Arbitri.
Adde bal.
in. l. cū qdā.
ff. de lega. ij.
Bal. in. l. si
seruus plus
rū. ff. de leg.
j. doc. in. c. p-
tuas. z in. c.
ij. de ar. doc.
in. c. quinta
uallia. de iu-
re iuram.

Basilica.
Adde doc. i
c. inter alia.
eo. ti. z doc.
in. c. ad hoc.
de relig. do-
mi.

uncta et carnaliter copulata viro, que de proximo est copulanda. Non facit qd t3 Bau. de ca. in vna lect. in l. iij. §. seruus. ff. de acq. pos. vbi t3, qd de proximo bñiendus, habet pro bñito, et pōt occidi impune ex forma statuti, sicut si esset bannitus, tamē ibi nō refert, sed Alex. ibi refert istam decis. et reprobat aliquibus mē
 59 dñs. ¶ Decimo facit, qd fructus de proximo colligendi, habent pro re collectis fin Bart. in l. diuortio. §. interdum. ff. so. ma. ¶ Undecimo facit, qd paria sunt, vel qd res sit in conspectu, vel sit prior, ma vt cito possit ad conspectum reduci. gl. est no. in l. i. in prin. ff. de acq. pos. in gl. ij. circa mediū. ¶ Duodecimo facit, qd p̄scrip̄tio de primo. i. paucissimos dies perficienda, habetur pro perfecta. text. est nota. in l. si fundum. ver. fin. ff. de fun. do. alibi tamen habes quod illud quod est in proximo dispo. ad perficiendum: nō tamen habetur nec dicitur esse perfectum ita not. Baldus, in l. sed diu. fratres. ff. de re. diu. per. l. fundi. §. item quod insule. ff. de act. emp. Successiue in quantum tenet Bartolus per solum iuramentum probari, qd instrumenta de nouo reperta sint, per text. expressum in c. pastoralis. in fi. de excep. Adde bonum tex. in c. vt circa. ver. super huius. et in c. nulli. in fin. de electi. in vj. limita. nisi semel quis periurii cōmiserit: nam perdit beneficium probandi per iuramentum, vt est text. not. in c. paruuli. xij. q. v. et dixi in l. si duo. §. fin. §. eo. Dicit etiam Ludo. ro. qd iuramenti talis probatio concessa a l. vel statuto, non extenditur vltra duas vices per text. ad hoc valde sing. fin. eū in l. fin. in fi. ff. de bo. auto. iud. pos. Sum in tertia so. gl. ibi, vel tertio dic. que potest in se esse bona, sed facit violentiam ad text. Tu ex isto tertio intellectu habes elicere sex
 61 conditiones. ¶ Primo habes notare limitationem ad regulā que h3, qd nō potest ferri sententia sub conditione. l. i. §. bideus. ff. qd ap. sit. et in c. bideus. ij. q. v. limita. nisi ferat sub conditione intrinseca importante id qd est de substantia iudicii, vt est probatio, valeat enim snia lata sub conditione si actor probauerit tale quid: de quo vide p̄ Bar. et alios. in l. cum eorū. et in l. cum iudex. C. de sen. Bart. in l. et si codicillis. ff. de auto. tut. Barto. et alios in l. a diuio
 62 pio. §. in venditione. ff. de re iudi. ¶ Secundo habes elicere ex gloss. iuncto tex. qd non solū v3 sententia lata sub conditione si actor probauerit. i. certū tps: sed etiā sub conditione si actor pbauerit vel iurauerit sine aliqua assignatione termini: de quo late Bal. hic. Barto. in l. cum iudex. idē Bald. et alij. C. de sen. Bar. in l. ait pretor. §. si iudex. ff. de re iudi. cum concoz. ibi traditis per Alex. ¶ Tercio no. diligenter ex glo. relata ad tex. qd qñ reus ex snia absoluit sub cōditione si iurauerit, aduersarius pōt facere pbationes contrarias nō simplr, sed solum per instrumenta nouiter reperta: sec⁹ si snia ferat sub cōditione si actor probauerit, tunc reus posset pbare contrariū per omne genus probationis, per regulā. l. petende.
 64 C. de tēp. in inte. rest. pe. fin. Alex. hic. ¶ Quarto no. ex gloss. fin. bar. qd qñ snia est lata sub conditione, si vna pars probauerit, sicut pars admittit ad pbandū, ita aduersarius pōt facere pbationes contrarias ad infringendū sniam. et dicit esse casum hic fin. hanc lecc. sed Barto. nimium generaliter loquutus est, cum in ista. l. solum admittat probatio per instrumenta de nouo reperta: nam dictum Bart. procederet nō referendo illud ad hūc text. qñ iudex simpliciter pronuntiasset sub conditione, si reus probauerit. Unde
 65 de melius no. per hoc tex. iuncto hoc tertio intellectu gl. fin. bald. §. fulg. et Alex. hic. qd qñ snia fertur sub conditione si reus iurauerit: tunc aduersarius non potest facere pbationes contrarias: nisi per instrumenta nouiter reperta vt hic: secus si lata esset snia sub cōditione si fuerit probatum, vt hic per Bar. ¶ Tu autem habes subtilius elicere ex verbis glo. et doct. aliud qd reputo misrabilius: qd l3 regula sit, qd qñ datur dilatio vni parti, d3 esse communis alteri parti. d. l. petende. hic tñ colligit, quod dilatio nō est equalis sed difformis. si enim dilatio deberet esse equalis, sicut p̄bat, snia pro vno si iurauerit, ita alius deberet admitti ad iurandum. sed hic fertur snia si iurauerit, ista snia non est conformis: q2 alius nō admittit ad iurandum: ideo cogita. Ex decisione Bart. elicitur, qd dilatio data vni parti d3 esse equalis, sed non in specie: q2 vnus probat per iuramentum: alius per instrumenta de nouo reperta. cogita, qd hic non pōt admitti equalitas in eadem specie: q2 admitteretur cōtrarietas. Subdit Bart. aduertendum qd aut snia et. Tu aut collige ex doct. Bart. et doc. posse inferri, qd si statum prohibeat reum posse opponere aliquā defensionē vel exceptionem contra instrumenta: pone, actor petit executionem instrumenti: et q2 in isto cōtineat interesse qd nō est liquidū s3 petit tēpus ad liquidandū interesse per Bart. in l. i. ad fi. ff. de leg. ij. Bald. in l. ita C. de sen. qd fine cer. quan. ita colligit ex doct. Bartol. qd in illo termino petito ad liquidandum interesse, poterit reus probare contrarium. Adde etiā Bald. ita in spe in l. si cām. in vlt. col. C. de exec. rei iur. ex istis omnibus habes expeditos tres intellectus gl. Sed confydera qño Bar. et doc. possunt facere istas illationes ex
 67 text. cum habeamus regulam qd qñ vna. l. habet varios intellectus, nō pōt allegari ad decisionē causarum, Barto. in l. in ambi

quo per illū tex. et Lu. ff. de re. dubi. Eadem regulam ponūt Imo la et Ludo. in l. cum prolatis. per illū text. ff. de re iudic. Alibi dñs
 68 cit Bal. in c. si. de cōsti. t3 qd qñ statutum habet plures intellect⁹, nō pōt allegari ad decisionē causarū, nec est nulla sententia q̄ ipsuz
 69 lata. ¶ Alibi habes in preceptis dei, qd qui facit p̄tra preceptū dei habens plures intellectus, in quo sint varie opi. theologorum nō peccat. ita text. no. in c. capellanus. cū glo. de fer. et ibi Joā. an. et alij, presertim Abb. no. illū tex. ad hoc Alex. cōfi. c. l. iij. incipien. circa primum dubiū primo arguit. in v. colū. Alibi no. Bald. in l. ij. in ij. col. in prin. qñ prouo. non est necess. qd qñ lex h3 varios intellectus, v3 snia contra ipsam lata, propter dubium iuris: qño er go doct. poterunt facere tot illationes ex isto tex. Lōz dera qd fin omnes sit differentia, an snia sit lata p̄textu iuramenti necessarij: et tunc retractat snia. si vero lata est p̄textu iuramenti voluntarij non retractatur. Quartum intellectu extra gl. Odof. reprobat ex duobus, vt per Bar. Alb. et Mod. hic. Quintus intellectu p̄ Be. de bella per. qui restringit hanc. l. vt intelligatur in causa publica, propter contrariū. d. l. imperatores. reprobat p̄ Alb. hic in vlt. col. et Lu. in x. qd diuinat et restringit hunc tex. ¶ In ea glo. ibi supplē nisi noua instrumenta: responde melius f3 Mod. hic, quod loquitur in iuramento voluntario vel iudiciali. d. l. post rem. et sic concoz. cum ista. l. in fi. In gloss. ibi. vt. §. de minor. l. si minor. illa nisi hñl facit, sed est text. in l. ij. C. si sepius in integr. resti. post allegata per glo. in vlt. parte ¶ Capio gl. magnam in verbo exacto. quā diuide in v. partes principales. In prima declarat tex. in secunda, qd est ibi: et vt plene, arguēdo a partib⁹ sufficiēter enumeratis declarat, qñ istud iuramentū necessariū deferat actori et qñ sint illa que semiplenam probationē faciāt, et enumerat quatuor. In tertia ibi testem vnum dico, glo. reassumit et disputat, an vnus testis faciat semiplenam probationē. In quarta ibi itē datur actori, gloss. addit duos alios casus: in quibus iuramentum actori deferret. In quinta ibi: alias aut vbi actor, gl. declarat qñ istud iuramentū necessarium deferendum sit ipsi reo. Redeo ad primā partem gloss. et quia clara est, assumo secundā, in qua gl. facit tres casus quos de p se examinabo. Primus est, qñ actor nihil probauit nec plene: nec semiplene tunc regulariter reus absolui d3 sine iuramento: facit bene tex. in c. si. in ver. sane. extra eo. et in c. ij. vt ecclesiastica bñs ficiat et per istā regulā in sui generalitate deciditur casus de quo multum dubitauit Aulus gellius in. xij. no. et dixi in l. qui accusare. C. de eden. Illa regula fallit in multis casibus quos enumerat glo. no. in c. ij. in ver. sine pbatione. vt ecclesia. bene. sine di. cons. fer. Ultra quos adde casum specialem in feudis in c. ij. §. si. de inuesti. inter do. et vasa. l. l. ozi. et in c. ij. de contro. inter mas. et femi.
 70 de beneficio. Iuxta hanc partem querit not. Barto. quando dicatur nil probatum ab actorē: et tradit pulchram doctrinā si bñ intelligatur, quis doc. nō bene declarent. quā sequunt Angel. et do. Alex. hic. et Bar. in l. pperandū. §. et si quidem. et ibi plen⁹ Alex. C. de iudi. et Barto. in l. si de meis. §. si. per gl. ibi. ff. de arbit. sequit Bald. in c. si. in. iij. et v. col. extra eo. et ibi do. Ant. de bu. in iij. col. et in c. prout. de do. et z. contu. Bal. in aut. qui semel. ad finē. post gl. ibi. C. quō et qñ iur. et i. c. sancim⁹. quo tēp. mil. inuest. pet. deb. in vlt. feud. do. Patescit in not. xij. vbi limitat duobus modis: do. Bar. veronē. in caute. xciij. incip. sepe contingit. Et not. diligēter ex ista doc. Bart. qd quādo iudex nullū terminū statuit partibus ad probandum, certe si ipsi iudici erat limitata instantia per consensum partium, in arbitro et delegato, talis limitatio termini facta ipsi iudici per partes, h3 etiā v3 termini peremptoriij ad probandum, quo ad ipsas partes. allegat gl. in l. si de meis. §. fin. que fin. Bau. de cast. nō bene probat. allegat Innocē. in c. ij. §. e. de ap. pel. quem etiā refert et sequit Specu. in titu. de sen. §. nunc videndum. in ver. illud aut. et fin. Bar. d3 isto casu reus absolui diffinitive, secus qñ terminus esset p̄fixus iudici vel instantie a iure cōs vel a statuto: tunc quando non datur terminus a iudice ad pbandum, dicitur nihil actitatum: et reus debet absolui solum ab obseruatione iudicii. Rapha. Fulg. hic reprehēdit Bar. qd dicit nō probari iure, quod tempus p̄fixum iudici vel instantie de consensu partium, habeat etiā vim termini peremptoriij ad pbandū, quo ad ptes. et qd Inno. in loco p̄alleg. non bene firmat. Lud. hic. in xv. colū. dicit, qd in effectu non videt differentiam inter absolutoriam ab obseruatione iudicii: et absolutoriam diffinitiuē: vtraq3 enim p̄sumitur lata, qd actor non probauit: ideo vtroq3 casu poterit petitor iterum de nouo agere et probare: sed errat. ¶ Nam absolutoria lata, eo quia non probatum, debet esse diffinitiva, et consequenter debet diffinire in negotio principali, quod reus nihil debet: et tunc tollit civilem obligationem, et naturalem elidit: et sic impedit vt actor non possit amplius agere, nisi appellauerit glo. in aut. qui semel. in ver. locum habet. C. quomodo et quando iudex. facit bene. l. argentarius. §. cum autem (si subtiliter inducas) ff. de edendo: sed simplex absolutoria lata ab obseruatione iudicii: ista est mera interlocutoria, quia non desinit negotium principis

pale: et ista non impedit de nouo agi. d. l. properandū. §. et si quidē. cū gl. in ver. iudicij. et ad istam declarationem vide Bar. in. l. titia. in. §. et. iij. q. ff. de accu. et gl. in cle. fi. in glo. ij. ad fi. de appel. et gl. in cle. j. in ver. diffinitiva. de sequest. pos. et fru. cū concord. id Pau. de ca. in. l. qui accusare. C. de eden. dicit et q. ignorantes dicunt quod

72 sententia ab observatione iudicij est diffinitiva: sicut qñ reus diffinitive absoluitur. Pau. de ca. hic in. xij. colum. dicit quod vidit de hoc magnā disceptationem. dum ista questio esset de facto et quod Bald. consuluit pro opi. Barto. primo anno quo Papias venit. sed quod omnes alij consuluerūt cōtrarium: et lata fuit sententia contra Bald. prout ipse Bald. facit mentionem in autent. ri. ei qui. C. de tempo. appel. et dicit. quod ille iudex fuit vna bestia humana. Tandem concludit Pau. de cast. verā esse opi. Bartoli qñ apparet coram iudice vel arbitro litem fuisse contest. vel habita tam pro contestata: alias secus. cum vere sine litis contest. nō possent fieri probationes. nec ferri sententia diffinitiva. et ita etiam tenet Panoz. in. c. fi. ver. sane. in. ij. col. et seq. extra eo. do. Anto. de Alexad. in. l. qui accusare. in pe. colum. C. de eden. etiam reprobat doct. Barto. vno fundamento quod dicit non tangi per alios qz posito quod ille terminus habeat vim peremptorij ad probandū. tamen non posset iudex absolvere diffinitive: nam donec penderet talis dilatio data ad probandum. non potest ferri sententia. l. siue pars. C. de dila. ea autem finita. cum expirauit. compromissus seu delegatio minus ferri potest. l. cum non eo. die. C. quando prouo. non est necesse. Sed responde. obiectum procedere quādo ille terminus haberet solū vim termini peremptorij ad probandū respectu prius. s. cū habeat etiā vim termini peremptorij quo ad instantiā causę. iudex debet vltima die iudicare: et maxime qz talis terminus assignatus de consensu partium habet vim etiam termini peremptorij ad audiendum ferri sententiam. ita sing. tenet Bald. in aut. ei qui. C. de tempo. app. quem refert et sequitur Pau. de cast. hic in. xij. colum. et est singulare verbum pro a mpliatione doct. Barto.

73 Et secundus casus principalis glo. est. quando actor plene probauit: et tunc reus debet condemnari. etiam si actor nolit aliter iurare. Adde q. istud intantum est verum. quod non valeret consuetudo. etiam per consequens nec statutū. q. postq. actor plene probauerit adhuc teneatur iurare. text. est solennis et singu. in. c. ij. de proba. quem Bald. ibi in. ij. col. reddit valde sing. ad duo. de quibus ibi per eum. vbi vult. q. si quis plene probauerit intentionem suā. si eidē imponat q. iuret de calumnia. potest recusare nolle iurare. et dicit esse casum in. d. c. sed text. ibi loquitur de veritate: in quo casu. postq. est plene probatum. iuramentum est superuacuum. sed iuramentum calumnie non deferretur pro veritate: et per illum text. dicit Lud. ro. hic in vlti. col. se in. q. de facto consuluisse in ciuitate Acentie: vbi est statutum. q. probatio per acta causę non sufficiat. nisi etiam producat. fidem faciat proprio iuramento: et dicit se cōsultuisse. q. tale statutū nō valeat. p. d. c. ij. dicit tñ Pau. de ca. hic in. xij. col. in prin. q. Venetij seruauit illa consuetudo propter refrenandas malitias hoim. Si tamen actor vellet sponte iurare. postq. plene probauit. admitteretur. qz post plenā probationē potest vitro alia probatio fieri. l. cū virum. et ibi Barto. not. C. de fideicō. l. circa. in. fi. et ibi bona glo. ff. de proba. Itē limita vt per Semi. in. c. j. in. j. col. per illū tex. de iura. cal. in. vj. Iuxta hanc partem gl. Bar. per duas col. prosequitur ad declarandū. qñ dicatur plene probatum. alij nihil addunt. Tamen circa istam doct. adde duo. Primo inquantum Barto. in discursu facit mentionē

74 de indicio leui. debes sciret q. indicium est minus q. semiplena probatio. gloss. not. in. l. cum probatio. ff. de proba. quā reputat singu. Bal. in. c. fi. in. vj. col. de iureiur. in. l. nō hoc. in vlti. col. C. vnde legi. Ang. in. l. fi. in prin. ff. q. met. cā. dicit tamē Bal. in locis pres alleg. q. debet intelligi de indicio leui. sed si esset indicium vehemens. non est minus semiplena probatione. Secundo pōdera diligenter quod Bar. in ista doctrina videt velle vñ. quod est substantiale et necessarium in ista materia. q. fuit iuramentum in supplementum probationis venit deferendum: nō solum vbi semiplene probatum est: sed etiā vbiq. actor hz solum pro se presumptiones vel coniecturas. que sunt minus semiplena probatio. ne. ita Bar. in. v. ver. incip. post dubitationē ante potest incipere. et

75 iudicarius in ver. seq. qui incipit. post istam autem suspensionem: dum formaliter dicit Bart. in istis duabus causis dubijs. s. qñ iudex reductus est ad suspensionem vel opi. loquitur hic: et sic hz locus ista lex: et ita ponderat Alex. in consil. iij. incip. in causa vertēte inter Michaelē. in vlti. col. Adde gl. in. c. sine literis. in verb. probata. de testi. et expressius Bald. post. Jac. de are. in. l. si fundum. ad fi. C. de rei ven. vbi dicit. q. si iudex habet probabiles coniecturas. d. deferre iuramentum in supplementum probationis: alleg. S. uil. de cu. in. l. si duo patrom. in p. m. §. eo. idem tenet Bal. in. c. pe. per illū tex. de conten. inter m. et do. Lud. ro. hic in. xviij. col. quamuis de predictis non faciat mentionē. et q. in causis ciuilibus nō famosis si quis habeat bonam et vehementem presumptionem

(que quādo sit relinquū arbitrio iudicis) debet et deferre iuramentum in supplementum probationis: secus si habeat leuē vt est glo. in. l. ij. §. j. ad fi. in ver. si leuior. ff. de mino. tu aut tene. licet precedētes autoritates sint magne. q. nūq. deferri debeat istud iuramentū necessarium in supplementum probationis. quando quis habeat minus semiplena pbatione: ratio. quia istud iuramentum supplet et facit perfectam probationē: ergo oportet. q. prima sit semiplena: ita Panoz. in. c. fi. in ver. si. sane. extra eod. in. ij. col. in ver. tertio quero nunquid semper. et Ange. in. §. si vero vsufructus. ad fi. in aut. de nupt. et do. Alexan. hic in discursu. in. xviij. col. et ad verba Barto. hic dum loquitur de presump. prout seipsum declarat in. vj. col. in ver. vidēda sunt: ergo exempla presdictorum. vbi dicit videnda sunt ista que faciunt istam opinionē vel istā suspensionē. quam glo. nō appellat semiplenā pbationem. ecce qualiter Bar. capit opi. seu suspensionē pro semiplena probatione: idem expresse declarat Bar. in pe. col. in ver. his premissis. cuius verba bene q. derabis. Et tertius casus glo. qñ actor semiplene pbauit. j. latius examinabit. Et in ea glo. ibi. si vero semiplene puta per scripturā domesticam. et Not. ex glo. q. priuata scriptura facit semiplenā probationē: idem tenent glo. allegatē per Bar. et si dicatur. q. priuata scriptura non d. plus operari q. vna vox ipsius viuētis. respōde vt in repe. mea. Pro plena intel ligētia Bar. et doc. hic. et in. l. nuda ratio. ff. de dona. et cano. in. c. ij. de fide instr. dicit q. sunt tres species priuatae scripture. et Circa primam de apocha: Bart. ponit doctrinā. quā formaliter etiam ponit Albe. in. ij. col. et facit quinque casus. In tribus primis tenet q. faciat plenā fidē. In quarto. semiplenā. In quinto. qualēquale presumptionē. Tu aduerte. inquantū Bar. in. ij. et. ij. mem. bro tenet. q. si tres testes fuerūt presentes: et viderūt scribi apocham quam recognoscūt: talis apocha cum depositione trium testiu nō plene probat: nisi adiungetur cōparatione literarū. Idē tenet in. l. nuda ratio. et in aut. et si Actus. C. de fide instr. Anto. de but. et Panoz. in. c. ij. de fide instr. in hoc Bar. male dicit: quia ex quo testes fuerunt in presentia et viderunt scribi et ita deponunt. plene probant. sicut si se subscripsissent. l. cum antiquitas. §. cum autē. et ibi Ly. Bal. et Pau. de ca. ad hoc no. C. de testi. et ita Bar. reprehendūt Lud. et plenius Alex. hic: et contrarium tenent Hostien. Jo. an. et Imo. in. c. ij. de fi. instr. Jo. an. in. c. fi. circa fi. et ibi Imo. in. ij. col. extra eo. de iureiur. et plenius Imo. in. l. nuda. rō. de do. na. et ita contra Bar. in hoc consuluit Franci. de are. in. §. fil. xij. incip. diligenter et mature. Inquantū vult Bar. in quarto casu q. tāta posset esse vis comparationis. q. sola plenam fidem faceret. Adde q. idē tenet Abb. et Ant. de bu. in. c. ij. de fide instr. Alex. in cōsi. cccij. inci. in cā et lite vertente coram arbitris. reliqua prosequutus sum in repe. huius. l. Et ultimo inq. tñ Bart. concludit. q. apocha que nō hz subscriptionem. nō facit semiplenā probationem: sed qualemqualem presumptionem. Adde q. Bar. in. d. l. scripturas. tenet contrarium. tene. q. non facit nec plenam nec semiplenam. per text. in. c. ij. in verbo alicuius firmitatis rotur obtinebit. de fide instr. et per illum tex. attentauit Ang. hic in. ij. co. q. apocha nō facit aliquam probationem. Cano. ibi: presertim Butr. intelligunt respectu plene vel semiplene probationis: cōcluditur ergo q. apocha priuata nō facit pbationē. Ultra tres limitationes Bar. adde quartam. quādo apocha esset sigillata sigillo publico magistratus quem quis gereret fm Bald. in rub. C. de fide instr. in pe. col. in ver. Secundum supplementum est. et in simili Barto. in. d. l. nuda ratio. ad fi. do. Anto. in. d. c. ij. in ver. sextus casus. et de virtute sigilli aliter non tango hic: q. teris gi in repe. Adde etiam aliū casum. l. quando apocha esset de antiquo. q. facit plenam fidem: ita Jo. an. and. in. ti. de in instr. edi. sup. ver. sed quid si producat. sequit Butr. in. d. c. ij. in. iij. col. in ver. si.

78 tertius casus. et Quintus casus est. quādo priuata scriptura reperitur in actis. hz enim vim publice scripture: ita no. Bal. in. l. nec in arbitris. in. ij. no. per illū tex. C. de arbit. q. tu intellige quando notarius eam redegit in actis et subscripsit: prout no. idē Baldus in aut. offerat. in pe. colum. per illum tex. C. de litis conte. Sextus casus est. in puata apocha mariti scribētis res esse parā: her nales mulieris. l. si ego. §. dotis. ff. de iu. do. fm Bal. in. l. ij. in vlt. columna. C. ne vroz pro mari. et limita vt ibi per eum. Septimus casus est in scriptura priuata reperta in archiuo publico. fm Laz no. in. d. c. ij. vbi Panoz. in. iij. colum. Octauus casus in scriptura priuata presbyteri cum subscriptione trium testiu in cā dōns et matrimonij: nam plene probat. sicut publicum instrumentum notarij. §. quantum. in aut. quib. mo. natu. effi. legi. quem ad hoc reputat sing. Bald. in. l. quibus. in. ij. col. in. j. comittu. C. et in. l. si lius. ff. de his qui sunt sui. Ultimus casus est. quando adesset cōsuetudo vel statutum. c. cum dilectus. de fide instr. Innocen. in. c. cum. p. tabellio. de fide instr. et ibi but. Circa istum casum: stante consuetudine q. priuata scripture adhibeatur plena fides vt est Venetij: dic q. ille scripture facte Venetij vbiq. locorū adhibebitur

letur mntu
is defectu
trank ita
singli 322
L f. E de de

bebitur fides: ita bu. in. c. ij. in. ij. col. de fide instr. alleg. tex. in. l. j. C. de emanc. libe. z in. d. c. cum dilectus. Adde qd istud tenet Jo. and. in addi. Spec. in titu. de instr. edi. s. nunc dicendū. in addi. magna que incipit priuatorū. circa si vbi dicit Jo. and. qd stante statuto vel cōsuetudine qd priuate scripture detur fides, dabitur illa fides vbiq; iudicium agitabitur. Cōfirmo istam decisio. ex triplici regula. Primo per regulā quam tradunt Bal. z Sal. in. l. si nō speciali. per illū tex. C. de testa. qd scripta facta in loco fm priuilegiū loci probāt vbiq; ad hoc alleg. l. ij. C. quē admo. testa. 79 ape. C. Secūdo probāt per regulā Bal. in. l. exēplo. C. de proba. qd cōsuetudo que dat robur probatorū priuate scripture: facit qd illud robur probandi valet non solum intra territorii, sed etiam extra territorium. d. l. si nō speciali. Tercio confirmo per illud quod tenet Bal. in. l. i. colum. C. de constitu. pecunia. qd si sit statum in curia mercatorū, qd scripture mercatoris adhibeat fides, qd illud statum debeat saluari in quolibet foro, z seculari et epis scopali. glo. in. l. ex. ea. ff. de postu. Itē circa istam materiā de apo. adde qd magis creditur duabus apochis quam li. communis in quo continetur semel tantū esse solutum fm Barto. in. l. ne casu. in. l. i. col. ad si. C. de disc. lib. x. C. Tercio ad secundū scz ad lib. priuatum rationum, in quo Bar. facit tres casus. Adde inquam tum Bar. facit regulam, qd liber rationum non probat pro scribente in eius fauorem, z ponit duas fallen. Adde qd tertio fallit, qd in tali libro multe partite ibi descripte verificant per scripturas publicas vel aliter, z in nullo redarguit mendaciū: certe in alijs presumitur liber cōtinere veritatem, ita consuluat Pau. de ca. in consi. c. xxiij. incip. ad bene examinandū dubia. in. l. i. col. sequitur Ange. de are. qui reputat not. vt dicit vidisse de facto in s. actionū. in. l. i. q. in. l. i. de actio. Quarto fallit qd curreret veris similis coniectura eorū que scripta sunt, quia attendita qualitate facti verisimilis crederetur pro scribente cum eius iuramento: ita no. Jo. and. in addi. Spec. in titu. de instr. edi. s. nunc videndū. in addi. magna. que incipit priuatorū. in. l. i. col. z Bal. in rubri. C. de fide instr. in. l. i. col. ver. sequit videre de scriptura quorūdā officialiū. Imo. in. c. ij. in. x. et. xj. col. de fide instr. facit bene quod dicit singu. Bal. in. l. i. ad si. C. de eden. quem do. Alex. ibi: multū extollit, qd liber rationū continens verisimilia facit fidem pro scribente vt ei credatur vna cum eius iuramento. sequitur Pet. de ancha. in. c. i. in. s. j. de vsu. licet Sal. in. d. l. i. in vlti. col. dicat hoc relinqui arbitrio iudicis. Quinto limita in libris mercatorū qui de iure cōmuni faciunt fidem pro scribente in parua quantitate, fm Bal. in. l. i. in. l. i. col. C. de confes. quem sequit Panoz. vbi multa egregia ponit in. c. bone. ij. in vlt. col. de postu. prela. Sexto limita quando liber rationū plura capitula connexa contineret: nam si aduersarius vult stari contra scribentē, etiā pbat pro scribente fm Barto. in. l. quedā. s. nūmularios. ff. de eden. cum concord. ibi traditis. et Bal. in. l. rationes. C. de proba. z in. l. i. in vlti. col. C. de eden. z Panoz. z Imo. vbi videas in. d. c. bone. ij. et Imo. in. c. ij. in. xj. col. de fide instr. Ange. in. l. sumptis. C. de adm. tuto. Sal. in. l. i. in vlti. col. C. de eden. z multum no. Pau. de ca. in. l. publica. s. si per illum tex. ff. de positi. et do. Mate. in nota. lxxix. Ultimo limita, quando adesset cōsuetudo vel statutū, qd libri puta mercatorū plenam fidem faciūt pro scribente: valet enim talis cōsuetudo vel statutū: ita no. Bal. Ange. z Alex. in. d. s. nūmularios. per illū tex. z Bal. in. l. comparationes. in. v. col. C. de fide instr. et in. l. cunctos populos. in. xliij. col. C. de summatr. Imo. in. d. c. ij. in. xj. col. et no. Jo. and. in prealleg. addi. magna. circa finem. vbi singu. subdit, quod stabitur cōsuetudini illius loci in scripturis ibi factis, etiam si alibi producantur, quod multū teneas mentis z hoc etiam tenet Anto. de bu. in. d. c. ij. in. l. i. col. qd talis cōsuetudo vel statutum valeat, probat tex. in. c. cum dilectus. vbi cano. de fide instr. z in. l. i. in. l. i. C. de cōsti. pecu. z refert Pau. de ca. hic in pe. col. qd Florentie viget hec cōsuetudo. Limita dictū statutū sex not. modis. Primo prout singu. limitat Bal. in. l. i. in. l. i. col. C. de confes. quando statutū vel cōsuetudo esset indiscreta, puta quod credatur omni scripture pro scribente, nō valeret, quia prona ad falsum committendum: quod reputat singulariter no. Panoz. in. d. c. bone. el. ij. ad finem. z notabiliter Alexan. in. d. s. nūmularios. in. l. i. col. Secūdo limita nisi mercator esset als infamis vel suspecte vite. ita ad literā limitat Bal. in repe. l. cunctos populos. C. de summa trini. in. xliij. col. in ver. quintū exemplū statutum permittit. no. Bal. in. l. cassius. in vlti. col. ff. de senten. z in simili Barto. in. d. s. nūmularios. Tercio not. limita dictum statutum procedere in pertinentibus ad artem, seu negotiationem illius mercatoris, quando ratione sui exercitiū vel artis ad eum pertinebat facere illud quando in eius libro descripsit als secus: ita simpliciter limitat Alexan. hic in. xxiij. colum. ad finē. motus argu. l. ij. s. eodem modo. ff. nau. cau. sta. et aliud nō alleg. Adde tu in terminis Jo. and. in. d. s. nunc dicendum. in additio. magna: que incipit priuatorum. in. l. i. col. quem sequitur Lud.

roma. in consi. c. ciiij. incip. pro discutienda veritate thematis. z in consi. c. c. incip. in puncto proposito breuiter dicendum. d. Franc. de are. in consi. c. xxiij. incip. consultatio premissa. in. l. i. col. z in consi. c. lxiij. incip. in pposita cōsultatione viso articulo. z in consi. seq. bene facit qd in simili decidit Bal. in. l. i. C. ad macedo. in ver. quero dicit statum qd cū filiofamilias. et in. l. i. l. ij. s. ex hoc edicto. ad fin. ff. nau. cau. sta. et refert Pau. de castr. qui dicit quod pluries vidit istā causam de facto Florentie in. l. i. s. in filio. ff. ad mace. Quarto limita qd talis liber esset scriptus per mercatorē in illo loco: in quo viget cōsuetudo vel statutum: secus si esset alibi scriptus licet in isto loco prodncatur. ita sing. limitat Bald. in. c. cum dilectus. de fide instr. Quinto limita quando est liber rationum habens formam libri: et sic continens data z recepta: iuxta. l. si quis ex argentijs. s. rationem. ff. de eden. secus si esset aliquis libellus quem appellat vachetam, vel aliqua simplex scriptura: vel aliquādo memoriale fm Bald. in. l. rationes. C. de proba. sequitur Pau. de ca. hic in pe. colum. dicens qd est bona limitatio. z Alex. hic in. xxiij. z sequen. z Bal. in rub. C. de fide instr. in. xliij. col. in ver. item dubitatur vtrū ista scriptura. et Lud. ro. quem aperte videas in. d. l. nuda. in. l. i. col. Sexto z vltimo limita, qd talis liber rationum hz diem z annum z consulem quibus inchoatus est, fm Ange. in. l. i. s. editiones. ff. de eden. Bal. in rub. C. de fide instr. in. xliij. col. in ver. viso de scripturis que sunt publica manu scripte. z in col. seq. 82 in ver. sequitur modo videre de scriptura mercatorū: qd vltimū limita quantum ad hoc vt probet pro scribente: nam cōtra scribentem probat, quamuis non habeat diem z consulem: ita sing. limitat Jo. and. in prealleg. addi. magna. in. v. colum. in fi. Anto. de bu. in. c. ij. in. v. col. z ibi Panoz. in. viij. colum. de fi. instr. Item ad istam materiā de libro rationum adde, an stetur libris apothecę in redditione rationis. Abb. in consi. c. lxiij. incip. circa primū dū bium. in vlti. col. C. Circa tertiam speciem de epistolarum adde inq; tum Bart. hic in. l. z plenius. in. l. nuda ratio. ff. de dona. concludit qd comparatio literarum facit, qd epistola plenam fidem faciat: lz secus sit in apocha: quis idem sequatur Mod. hic. z do. Anto. et Imo. in. d. c. ij. tñ contrarium z forte melius tenuit late Panoz. in. d. c. ij. in. v. colum. eo. qd ratio expressa in aut. de instrum. cau. z si in prin. quia cōparatio est falsa, z vt falsitas euitetur magis militat in epistola, in qua facilius potest cōmitti falsitas. Idē tenet Bal. in. l. i. in. v. q. z ibi Sal. in. v. colum. C. de edi. diu. adri. col. Ang. in l. comparationes. C. de fide instr. Successiue Barto. format quatuor questiones de instrumento publi. z tu aduerte, quod Bar. in istis quatuor questionibus ponit quatuor casus singu. in quibus instrumentum publicū confectum manu publici notarij, facit solum semiplenam probationem, qui casus sunt sing. z eos sequitur 84 do. Anto. de but. in. c. i. extra eod. C. Primus est, in exemplo instrumenti facto per manum alicuius notarij: quia licet regulatiter nullam fidem faciat: vt habetur per Bartol. z doct. in aut. si quis in aliquo. C. de edē. tñ si originale esset deperditū, tale exemplum facit semiplenam probationem per glo. not. in. l. sicut iniquū. C. de fide instr. quam ad hoc reputat sing. Angel. in. d. aut. si qd in aliquo. Idem tñ do. Ant. de but. in. c. i. in. x. col. de fide instr. et licet Ray. et Bald. in. d. l. in bonafide. in pen. colum. z ibi de latina Sal. in. xliij. col. contradicant Bart. tñ loquuntur in diuersis terminis: qd non loquuntur quando originale est perditum, prout loquitur Bartol. hic. C. Secundus notabil. casus est quem ponit Bart. in. l. i. q. quādo instrumentum publicū est confectum inter certas personas: qd quo ad tertium in eo nominatū facit semiple nam probationem: quod multum no. Adde fortiozem tex. qui videtur probare, quod imo plenam probationem faciat quo ad illū tertium. in. l. desiderium. C. de positi. z ibi doc. laborant pro soluti. et Bal. dicit, qd difficile esset reperire illum casum alibi. Item adde qd fauore dotis instrumentum confectum, quo ad dotez facit plenam fidem: ita singu. z Bart. in consi. incip. factum sic se habet tutius z seius. per glo. in. l. i. C. de dot. promissi. sequitur Pau. de ca. stro. consi. lxxij. incip. ius de bellanis. z Alexan. hic in. xxiij. col. et 86 in cōsi. c. lvi. inci. videretur inspectis. in. v. col. C. Tercius casus est, quando reperiretur sola intitulatio vel rubrica: z postea dimissum spatium, et mortuus est notarius: nam si sit de contractu qui semper rymiformiter sit, vt est in promissione indemnitis: facit fm Barto. sub dubio forte semiplenam probationem, ad quod adde in simili Bart. in. l. si is qui. in. l. i. col. ad fin. ff. de te. quem sequitur Salice. in. l. i. in. l. i. q. C. fami. merciscun. z Bal. in. l. contractus. in. l. i. col. C. de fide instrum. Adde etiam quod not. Barto. in l. fidei commissi. s. j. per gloss. ibi de lega. iij. z text. in. l. i. ea. ff. de test. 87 C. Quartus z vltimus et notabilis casus est, quando instrumentum notarij caret substantialibus vel debitis solemnitatibus: puta deficit annus vel dies domini, vel indictio vel aliquid aliud de enumeratis per gloss. magistrum in. l. generali. C. de tabu. lib. x. nā si notarius sit mortuus, tenet mirabiliter Barto. quod tale instrumentum quamuis careat substantialibus tamen facit semiplenam

CRōn. ad de bar. iau. tēti. si qd actus. C. si instr. bar. i. l. quiddā. i. s. nummularios. ff. de edē do.

Mercator. ad 8 io. and. in add. Spe. in ti. s. instr. edi. in s. mīc diceñ. bal. in. l. cunctos ppos. in lect. C. de sum. tri. bal. l. l. ppatidit. in. iij. col. C. de fi. istr. Sal. i. l. exē plo. C. de pba. fed. s. se. cōsi. xci. i. cl. nulli dubiū i fi. abb. 2. fi. lxxij. incl. qnq; dubis in. i. vol.

Epistola. adde diffus se p fel. in. c. ij. de fi. instr. in. v. col. s. si tangūtur es hic.

Instrumentū. ti. adde spe. in ti. de istr. edi. i. s. poss. qd. bal. i. l. ij. in. x. q. C. de test. bar. i. l. sempronius. ff. de lega. ij. bart. in. l. in fraudē. s. ne qd. ff. de iur. fil. card. 3. ba. z abb. in c. albe. de te sta.

probatione, per text. q. m. h. i. n. h. i. l. probat in l. i. C. fami. etc. intel-
lige tñ q. dicit Bar. de indictione q. d. viciet iustitiam, verum est quā-
do omiſſa est ex toto: secus si sit appoſita licet corrupte non viciat
ſm Bar. in l. nominatim. ff. de condi. z demon. poſt Dy. in confi.
xxiij. quem etiā ſequit Bald. in. ſ. si que vero. in. ij. confi. C. et in
l. i. circa ſi. C. de fal. cau. adie. leg. et in l. cñ pponeret. ff. de lega. ij.
Ange. in l. imperator. ff. de ſta. ho. z Jo. an. in. c. data. vi. lib. in mers
cu. ¶ In ea. gl. ibi. vel per fugam rei. iſta gl. vult ſm Bar. Albe.
28 Aug. z do. Alex. hic tñ fuga faciat ſemiplenam probationem. et
idem gl. in l. in boneſidei. in. gl. magna. C. eo. z ibi Ly. Bar. z Bal-
dus idem no. ex his gl. ſed errāt: q. iſte gloſſ. ſignanter loquunt in
fuga ſpeciali officialis q. debebat ſtare i ſyndicatu z auſugit, iſto
caſu bene fuga facit contra talem officialem ſemiplenam proba-
tionem, et ita proprie loquuntur duo tex. allegati in glo. unde di-
cit Ange. in. ſ. oportet. in aut. vt iudi. ſine quoquo ſuffragio. et qñ
officialis auſugit. cum fuga faciat ſemiplenam probationem, cer-
te furta z baratarie per eum commiſſa probātur per ſolum iuras-
mentum. imo plus Bar. in l. cōſiliarios. C. de aſſe. no. ibi eſſe tex.
q. fuga officialis facit plenam probationem: et idem Barto. in l.
l. corne. ff. ad ſil. dicit. q. in. d. l. cōſiliarios. eſt caſus ſpālis. in quo
fuga plene probat ſed errat. q. iſte tex. non loquitur quantum ad
ipſum officialem qui auſugit: ſed quantum ad eum qui officialem
ſubtraxit z fecit fugere. nam contra eum bene plene probat vt te-
neatur omnibus ſatiſſacere. prout in ſimili in l. i. ſm ſecundam
expoſitionē glo. C. de exac. trib. lib. x. ita melius dixit Salic. hic et
in. d. l. in boneſidei. in. x. col. z Lud. ro. hic in. xxv. col. Videndū eſt
ergo. q. in alio Bar. z Ang. hic. z Bar. Bal. z Ludo. in. d. l. lege
corne. z ante eos Ly. in. l. i. in. ij. oppo. C. de rep. virg. ponunt do-
ctrinam z faciunt tres caſus: et eandem doctrinam tenet do. ant.
in. c. ſi. in. v. col. extra eodem. in primo caſu in qñtum Bar. z predi-
cti dicunt. quod qñ fuga obſcitur vt delictum. q. tñ facit ſemiple-
nam probationem Barto. eſt corruptus: imo tunc plene probat
prout ipſemet Bar. dicit in. d. l. cornelia. z ibi bal. z expreſſe Ang.
z Fulg. hic Anto. de but. in capi. veritatis. in vl. colum. et ibi Bar-
nor. de dolo et cōtu. Item in quantum Bart. z doc. cōcludunt: q. d.
fuga regulariter non facit ſemiplenam probationem: ſed aliqua-
lem preſumptionem vel indicium. Adde quod regulariter fuga
in criminalibus facit indicium ſufficiens ad torturam: ita Bar.
in. l. ſi. in. ij. col. ff. de queſtio. Bal. in. l. voluntatis. in vlti. colum. C.
de fidei. ſ. i. in. d. l. i. in. ij. oppo. z latius Jo. an. in addi. Specu.
in tit. de preſump. ſ. i. ſup. ver. violenta. in addi. magnaque inci-
pit. hic eſt inſiſtendum. in. ij. col. facit text. in. c. ex literis. circa pñ.
et ibi Pet. de anch. de pig. eſt tamen indicium ſm Bald. in. l. non
29 hoc. circa ſi. C. unde cognati. ¶ Iſta in regulam limita quatuor
notabilibus modis. Primo. quando quis auſugit ſeruoze fa-
milie poteſtatis. dum eum volunt apprehendere. ſi poſtea citatus
ſpōte comparet: q. prior fuga purgata per ſequentem ſpontaneā
comparationem. nullum indicium faceret ad torturā: ita limitat
Bartol. in. l. quis ſit fugitiuus. ſ. i. per illum text. ff. de edi. edic. ſe-
quitur Lu. roma. hic in. xxij. colum. facit q. d. decidit Bald. in. l.
j. C. de ſer. fugi. in vj. colum. in verſi. quero quid de errore. Secun-
do not. limita. quando quis auſugit antequam accuſetur de deli-
cto: q. preſumitur auſugisse ex cōſcientia delicti. tunc. non facit in-
diciū ſufficiens ad torturam: ſecus ſi auſugiat poſtq. eſt accu-
ſatus vel inqueſtus vel fiat occultus: quia tunc preſumitur po-
tius auſugisse metu accuſationis: ita ſing. limitat Bartol. in. l. i. in
pñ. per illum tex. ff. de bo. eo. qui mortē ſibi conſci. ſequit Angel.
hic in pe. colum. z in l. ſina. ſ. de queſtio. d. Matthe. in not. c. l. vij.
Lud. ro. in. d. l. lege cornelia. vbi putat idez eſſe quando quis auſu-
git poſt communicatam accuſationem vel inqueſtionem: lz non
dum ſequita ſit. per illud quod no. Barto. in. l. miles. ſ. ſoror. per
illum tex. ff. de adul. Tertio limita quando quis auſugisset ex aliis
qua probabili vel rationabili cauſa. ſm Bal. in. d. l. in bone fidei.
in. ij. colum. vbi ponit exemplum de his qui propter partialita-
tes auſugiant de ciuitate: nam ſi poſtea inculpētur de delicto. ta-
lis fuga non facit indicium contra eos: et ibi Lyn. in quinta. q. di-
cit vñe verbum in ſcholari qui ſi auſugiat z vadat domum. fuga
non facit indicium ad torturam: q. preſumitur iuisse domus cau-
ſa. viſitadi ſuos: iſtis adde Ludo. roma. hic in. xxij. col. z Bald.
in. l. i. in. ij. colum. C. de edi. edic. dum dicit. quod fuga eſt triplex:
voluntaria et illa facit indicium: neceſſaria: item et ignominioſa.
Quarto limita quod fuga facit indicium ad torturam: verum
eſt contra illum ſolum qui auſugit: ſed non contra ſocios de eodē
delicto inculpatos per. l. i. C. de fide iſtru. et l. ſm. C. de fal. ita in
pñ. ſm terminis determinat Jo. an. in. d. ver. violenta. in addi.
magna. incip. hic eſt inſiſtendum. in. j. et. ij. colum. vbi decidit. q. ſi
no accuſat de falſo eum qui produxit falſum inſtrumentum. et
nam notarium qui confeſcit. q. ſi notarius auſugiat. eius fuga
non facit indicium ad torturam contra producentem: q. ſi ſimul
30 accuſatum. ¶ Adde tamen vñm caſum in quo fuga in crimina-

libus facit plenam fidem z ſufficit ad condemnationem. quādo
incarcerat⁹ fugit ex carceribus. tex. eſt in l. eos. ff. de cuſto. reorū.
z tex. no. in l. milites agrū. ſ. pe. ff. de re mi. Spec. in. d. ver. de vio-
lenta. z ibi latius Jo. and. in addi. magna prealleg. qui dicit hoc
fuiſſe diſputatum in curia ro. tempore Jo. an. pape. Iſtud vltimū
limita tribus no. modis. Primo quia quādo quis auſugit. effra-
cto carcere vel muro vel hoſtio: ita proprie loquunt⁹ tex. prealleg.
ſecus ſi auſugiat aperto hoſtio: ſm Jac. but. Buil. Albe. z Bal.
in. l. ſuccurritur. ff. ex quib⁹ cau. maio. z Bal. hic in. ix. col. z Lud.
in. xxv. facit q. d. vult Ang. in. l. verum. ſ. in pñ. per illum tex. ff. de
fur. z in l. i. ff. de effrac. q. exiēs carceres. quia inuenit hoſtiū aper-
tum. non tenetur pena fracti carceris. Secundo limita predicta
iura quando quis vere erat detentus in carcere. ſecus ſi ſibi aſſi-
gnatus ſit palatiū poteſtatis. vel fortius vna camera palatiū pro
carcere. ſi inde auſugiat. nō procedūt dicta iura ſm preſatos doc.
in. d. l. ſuccurritur. z Bal. z Ludo. hic: z dicit ibi Albe. in. ſ. q. ita
vidit de facto terminari. Tertio limita niſi poſt fugā quis deuuo
captus ſit z reductus ad carceres licet inuitus: tunc prior fuga
nō ſufficit ad gdemnationē. ita Bar. in. l. raptores. per illum tex.
C. de epiſco. z cle. ſicut in ſimili. qñ officialis auſugit qui debebat
ſtare in ſyndicatu. ſi poſtea capiatur z inuit⁹ deducatur ad locū
debitum. prior fuga non facit amplius ſemiplenam probationē.
cōtra eum. ſ. neceſſariū. cū glo. in aut. vt iudi. ſine quoquo ſuffra.
ſm Salic. in l. in boneſidei. in. x. col. C. eo. predictis etiā adde quod
31 ¶ not. Bar. in l. relegati. ff. de pe. allegando theologos ita tenere.
q. incarcerationis condemnationis ad mortem ſi auſugiat de carceri-
bus peccat mortaliter: q. d. limita quādo iuſte debebat mori: ſec⁹
ſi mors eſſet violēta. ita no. tenet glo. in cle. paſtoralis. in ver. per
violentia. de re iudi. Itē adde. q. ſi famulus auſugiat a dñō pre-
ſumitur furto ſubtraxiſſe oēs res: quas dñs reperit ſibi deſicere.
glo. in. ſ. ſi vero etiam quidā iurent. in verſi. factum. in aut. de ex-
hiben. re. quam Ang. ibi in. j. col. multum no. z Jo. an. in prealle.
addi. magna. in. ij. col. Item adde verū caſum in quo fuga in cau-
ſa ciuili facit ſemiplenā probationem. quem ponit Ange. in. l. in
terreſſe. z ibi Imol. multū no. ff. de acqui. poſ. poſt Bal. in. l. ſi oleū.
32 ff. de dolo. ¶ In ea. glo. ibi. vel per vñm teſtem. habes q. vñus
teſtis facit ſemiplenam probationem. Idem tenet glo. in l. in bo-
neſidei. C. eo. z doct. hic. z ibi Spec. in tit. de proba. ſ. ſi. in ver. vñus
mo no. ſex genera. Ang. in confi. ij. quod incip. publicatis. facit
iura alleg. per Bar. z doct. Iſtam conſuſionem limitant Bar. z
alij doct. hic. z Bal. in rub. de contro. inueſti. circa pñ. quando
eſt teſtis omni exceptione maior. hoc eſt. cui nulla macula: nulla
exceptio poſſit opponi: vt declarat glo. in. ſ. item verborū. inſtit.
de ver. obli. z in. c. j. in verbo maiores. de cōſan. z aſſi. Hinc infer-
Bar. q. teſtis cōſanguineus vel multum amicus non facit ſemi-
plenam probationem. tenet Ange. z Alex. hic. Salic. in. d. l. in bo-
neſidei. in. xj. col. z ibidem Ang. in vltima. Bal. in. c. j. in vlti. col.
de proba. do. Anto. z Panor. in. c. ſi. extra eo. Alexan. in. xij. xij.
incip. ex his que in themate narrata ſunt. z cōſi. xvij. incipiente
viſo proceſſu cauſe vertentis inter Antonium. z in confi. xxij. in
cipiente viſo puncto z dubijs. z in cōſi. cclxij. incip. viſo proceſſu
vtriuſq. cauſe. in. ij. colum. facit tex. in. c. accuſatoris. in. q. v. q. d.
dicit Bald. in. c. ſacramētum. in. ij. colum. de conſue. rec. ſeu. cum
multis que accumulauit in repe. huius legis. Secundo limita ſm
Bar. z doc. hic z in alijs locis alleg. z in precedenti limitatione.
quādo veriſimiliter poſſunt haberi plures teſtes. vt in pbanda
fama vñ⁹. vñus teſtis nō facit ſemiplenā probationē. Adde bo-
neſacere illud quod tenet Baldus in repeti. l. de quibus. in. xxij.
colum. ff. de legi. q. d. ad probandum cōſuetudinem vel notorium.
vñus teſtis non facit ſemiplenam probationem: quia conſuetus
do z notorium debēt veriſimiliter eſſe nota multis. Tertio fallit
ſm Bar. z doct. in caſibus in quibus duo teſtes non faciunt ples-
nam probationem. ſed requiruntur quinqz vt in caſu. l. ſina. C. ſi
certū peta. tunc vñus non facit plenā probationē per fundamētū
glo. Subdit tñ Bar. mirabiliter. q. qñis in teſtamētis. vij. teſtes
requirantur: tñ duo teſtes deponentes. q. teſtator coram ſeptem
teſtibus rogatis reliquit: facerent ſemiplenam probationem: mo-
tus noua ratione: quia probatio in teſtamētis componitur z in
regentium z ciuili. ſed hic a deſt. potentior pars iuriſgētium: ſic
ſemiplena: vt hic plenius per eum. Iſta cōſideratio Bar. repres-
henditur indifferenter per omnes Moder. hic z Salic. hic. z ples-
nius in. d. l. in boneſidei. in. xj. colum. C. eo. d. niſi tamen allegant
quod vigeat. tu vltra ſcripta aliorū pondera pro deciſione Bar.
facere quod pulchre decidit Bald. in. d. c. j. ſ. ſacramētum. in. ij.
colum. in ver. ſed tunc ego quero quomodo ſciam: ſed tene cōtra
Bar. eo quia in teſtamētis ſemiplena probatio nil valet. z in vlti-
ma voluntate deſertur iuramentū in ſupplementū probationis:
quia ſi deſicit probatio vñus teſtis. totum ius deſicit. l. ſi vñus.
C. de teſta. ita dicit Bal. in. l. nō ſolum. ſ. qui alieno. in vlti. col. de
proba. z in rub. extra. de proba. quia ſolēnitās teſtamētī eſt quid
individiibile

indivisibile. ergo ibi non cadet semiplena probatio, et idem Bal. in d. s. sacramentum. in. iij. col. et in l. ij. in vlti. col. C. de bo. posses. fm tab. et in c. j. s. item si vasallus. in. ij. col. de cōtro. inue. Quarto ultra Bar. fallit predicta regula, quando vnus testis nō assignat rationem dicti sui, dato q̄ non sit interrogatus a iudice, tunc nō facit semiplenā probationē: quia cum fides vnus testis exoribit a iure cōmuni, modicus defectus in eo impedit semiplenam probationē. ita singu. tenet Bal. in d. c. j. s. sacramentum. in. ij. col. sequit Lud. ro. hic in. xxvj. col. in. vj. fallen. et in seq. col. in. x. fallē. et in. xxj. col. et in repe. rub. de arbi. in. x. col. sequitur Alex. hic in. xxij. col. et in prin. ff. de ope. no. nun. Adde bene facere: quod vult Bal. in repe. d. l. de quibus. in. xxiij. col. et quod voluit idem Bal. post Jaco. bu. in l. p̄sbyteri. circa fi. C. de epis. et cleri. Quinto limita predictā regulā vt procedat, quando testis immediate deponit super facto: secus si deponat super indicio: quia ad pbādum indicium duo testes saltem requiruntur, q̄ indicium est minus semiplena pbatione: vt est glo. in l. cū pbatio. ff. de proba. q̄ aut ad probandū indicium duo testes requirantur: est glo. in l. i. quam Bar. et doc. multū no. C. fami. er. et glo. in l. i. in fi. in ver. excepto. quam Ange. ibi ad hoc ponderat. C. de codicil. et glo. in aut. de testa. imperfe. in prin. et ibi Ange. et ad istam limitationem adde Bal. in d. s. facm. in. iij. col. Panoz. in. c. fi. ver. sane. in vlti. col. extra eo. Sexto limita predictā regulā vt procedat quando dictum testis vere vel necessario concludit, tunc facit semiplenā pbationem, per quam deuenitur ad iuramentū in supplementū, secus si dictum testis concluderet tantū presumptiue, tunc non probaret semiplene, ita vt locus esset iuramento necessario in supplementū pbationis. ita tenet Lud. in cōsi. xj. incip. visis et percunctatis actis. in. v. col. per hoc infero q̄ si testis deponat, quia vicinus vel cōsanguineus, cum ista sit presumptiua probatio: vt dixi in l. j. s. si cer. pet. nō facit semiplenā probationē, per quam locus sit iuramento necessario: et ad hoc vide singu. Bald. in repe. l. ij. in vlti. char. in prin. C. de rescin. ven. vbi tenet q̄ talis testis facit solū indicium. Septimo limita predictā regulā, q̄ testis deponit super eo quod est verisimile, secus si super eo quod est remotū a natura contractus, cum eius testimonium nō cōsonet nature cōtractus, et sic in trium surgit presumptio fm Bal. in d. s. sacramentum. in. ij. col. ad fi. sequitur Lud. ro. hic. hinc dixit Bal. in c. j. s. in titu. quid sit inue. per illum tex. q̄ testis deponens super pactis extras neis, que nō presumunt nō facit semiplenā pbationē, per quā locus sit huic iuramento, q̄ dicit alibi non reperiri. facit q̄ statim dicam. Ultimo dicta regula fallit, q̄ dictū testis habet presumptionem in contrariū, quia cum talis presumptio elidat vim illius testis: certe nō facit semiplenā pbationē. ita probat in l. i. in prin. cum glo. magna. circa prin. et ibi Ang. ad hoc no. ff. quod me. cau. Lud. ro. in. d. cōsi. xj. et est bona glo. in l. j. in ver. nō sit. circa fi. et ibi Bart. Bal. C. qui et aduer. quos, et Bar. hic in. xij. col. in ver. quero vtrū pbatio imperfecta. et Bal. et Sal. in d. l. in bonafidei. facit quod pulchre not. Bal. in c. j. s. ad fi. per illum tex. in titu. quid sit inue. Hinc signanter infero q̄ q̄n agitur cōtra officialē in syndicato, cū pro eo sit presumptio: certe vnus testis nō facit semiplenā pbationē que sufficiat ad delationē iuramenti necessarii. tex. est no. i. l. i. ad fi. et ibi Ang. ad hoc no. C. vbi de ratiocinijs: quod bene no. Adde tamen q̄ reperiuntur multi casus in quib⁹ vnus testis facit plenā probationē, quos casus enumerat Spec. titu. de teste. s. restat. vers. hoc tamen fallit. Cano. in. c. veniens. et l. j. de testi. glo. in. c. tanta. lxxvj. dist. et ultra alia scripta reassummo vnum casum vtilem. Regulariter vnus testis nō facit plenā fidem: hec regula procedit, quando testis deponit de facto alies: sed quando deponit de facto proprio ipsius testis: tunc vnus solus facit plenam fidē, probatur hec cōclusio hac ratione. nam creditur vni seruo quando deponit de facto proprio. tex. est in l. i. quero. s. si. ff. de edil. edic. et in l. cum probatio. ff. de proba. si ergo creditur vni seruo multo fortius libero homini quando deponit de facto proprio: et si dicatur creditur vni seruo scilz cum tortura. d. s. si. cum glo. responderetur q̄ tortura requiritur in vili homine: quia tantum valet depositio liberi hominis sine tortura, quātū serui cū tortura. ita Pau. de ca. in l. seruos. C. de testi. istam declarationē Pau. de ca. refert Alex. in l. i. s. si absens. ff. si ex nox. cau. sa aga. et reprehēdit ponderādo. Inno. velle trium in. c. cum dilectus. de accu. Bar. in cōsi. incip. in. q. proposita ad hoc solum al legare intendit: tū isti doct. non proprie loquunt in istis terminis in indiuiduo. Tu aduerte, q̄ Pau. de cast. in d. l. seruos. in lectu. expressa nihil dicit de hoc, sed ego allego Pau. de cast. in l. quicūq. ad fi. C. de ser. fugi. vbi dicit, q̄ semper ita sibi fuit visum, et q̄ ita credit: ita tenet Pau. de ca. in cōsi. cccxix. incip. visa petitiōne predicta. in. j. col. ad fi. et in cōsi. cccxviii. incip. visis actis et actitatis. ad fi. idem ante eum tenet Salic. in d. l. si quis decurio. in. iij. oppo. C. de fal. quem alleg. Alex. in. l. i. si absens. C. de fal. et adue vidit doc. ita consulere. pro ista opi. Pau. de ca. adde bes

ne facere quod idem Pau. in l. i. s. j. ff. si ex nox. cau. agatur. per glo. ibi in ver. eum. vbi tenet, q̄ licet als inhabilis ad testificandū prout est vtilis persona, si deponat de eo q̄ ipse fecit, est idoneus testis, et facit saltē semiplenā probationē. Secūdo pondera bene facere verba Bar. in extrauag. ad repri. in vers. per nuntiu. ad fi. Ego pro opi. Pau. de ca. nunq̄ volui consulere, et licet nō reperiā cōtradictē preter Alex. tū moueo quatuor rationibus. Primo pondero tex. in. c. cum a nobis. de testi. et ibi glo. in verbo vnus declarat. vbi dicit tex. q̄ etiam nō creditur iudici vel aliī persone de eo quod ipse facit: ratio, quia omne ius disponit quod vni testi non credatur: ergo ex illo tex. et eius ratione apparet conclusionē Pau. de ca. nō esse verā: istud idem tenet Pau. de cast. in. l. ne in arbitris. C. de arbitris. vbi querit, nunquid stetur dicto arbitri. Secundo contra castrum mouet me: quia speciale est in papa vt ei soli credat, q̄ de facto pprio deponit: vt in cle. j. de proba. tex. in. d. c. cum a nobis. in fi. ergo in trium est ius cōmune. Tercio moueo, quia etiā cardinali legato de latere nō credatur de his que ipse gessit: nisi alijs adminiculis comprobetur. ita Spe. in titu. de teste. s. j. vers. sed quid si aduocatus. Anto. de but. in. c. q̄ super his. de fide instru. Jo. an. in. c. cōstitutus. de appel. Are. in. c. cū a nobis. de testi. est bene veruz q̄ curia ro. aliter seruat de consuetudine, et ita procedit tex. in. c. j. cum parati. et in. c. constitutus. de appel. Quarto mouet me vniuersalis negatiua posita in. c. licet vniuersis. in fi. de testi. et tenendo istam partē nō obstat fundamētū Pau. de ca. dū dicit, q̄ creditur vni seruo cū tormen- tis: quia respondetur q̄ ille tex. probat oppositum, quia non probat seruus nisi alia indicia cōcurrant: est verum q̄ quecuq. indicia sufficiunt. Iuxta predicta Barto. format quatuor questiones circa quas doct. hic nihil addunt: et in omnibus cum Bar. tenet do. Anto. de but. in. c. fi. extra eodem. Circa primam in quantum tenet Barto. q̄ dicta duorum testium que deficiunt super quantitate pecunie supplentur per alios testes qui audiuerunt peti quantitatem certam: vt fiat semiplena probatio. Adde q̄ idem tenet Alex. in cōsi. cccj. visa facti renuntiatione. in. j. col. et hic in. xxij. et item addo in quantum Bart. in. iij. q. multum singulariter tenet, q̄ testes recepti inter alias personas: quando sunt mortui ita reexaminari non possunt: faciūt semiplenā pbationē, q̄ ad alios tertios: et est noua et mirabilis limitatio ad regulas inter alios acta alijs non p̄desse neq. nocere. toto titulo. C. res inter alios acta. et l. sepe. in principio. ff. de re iudi. Adde quod idem t̄z Ang. in l. i. C. de eden. Anto. Panoz. et Imo. in. c. fi. extra eo. Anto. de but. in. c. quis. in. iij. col. de re iudi. quis Panoz. tenet hoc esse iudicis arbitrio relinquendum. Alex. in repet. d. l. sepe. in prin. in. xxvj. col. exclamat istud dictum Bart. et dicit q̄ est de pane querendo: tū putat q̄ non sit sine dubio, quia tex. in. d. l. a snia. ff. de appel. per quē mouetur Bart. nihil probat de semiplena pbatione: cum appellatio cuilibet permittat etiā ratios ne leuis p̄iudicij: imo solius misericordie. l. nō tantū. ff. de app. Adde quod istud dictum Barto. reprobat etatis nostre iuriscōsultorum p̄culdubio princeps do. Franc. de are. in cōsi. clxx. incip. pien. sicut Joan. dicit in apocalypsi. in. iij. col. et plenius in. c. cam que. in. iij. et v. col. de testi. allegat aliqua que nihil faciunt contra Bart. cum non loquant in terminis in quibus Bar. facit fundamētum. l. q̄ testes sunt mortui: inter cetera p̄derat tex. q̄ fm eū multuz stringit in. c. inter dilectos. in ver. porro. de fide instru. vbi dicit q̄ attestaciones inter alias recepte alijs p̄iudicijs aliq̄ nō generant: et tū fm eum, cum ille p̄cessus esset de longinquo. verisimiliter testes erāt mortui: sed certe ille tex. nō probat necessario contra Barto. q̄ quis p̄cessus esset de longinquo, nō p̄ hoc presumitur q̄ testes fuissent mortui, imo presumitur viuere vsq. ad. c. annos. l. i. C. de sacrosan. ec. l. si usufructus municipibus. ff. de usufr. leg. declarant Bart. et doc. in l. i. si quidē. C. sol. matr. et in l. i. s. si dubitet. ff. quemad. testa. ape. Successiue tangit hic Barto. an due imperfecte pbationes diuersi generis coniungant vt plene probent, et concludit q̄ sic: et est glo. in l. i. in prin. ff. de excus. tu. vbi Albe. in. s. si. ad fi. dicit q̄ vidit ita communiter obtineri, et ad hoc multa accumulauit in repe. huius. l. quibus adde Bald. in. c. cum causam. de proba. cuius dictum habent aduocati semper in ore. sicut harmonia fit ex multis et diuersis vocibus: ita probatio fit ex multis presumptionibus indicijs et adminiculis: q̄ iudex nō d̄z applicare animū ad vnā speciem pbationis. Limita doctrinā Bart. q̄ vnaqueq. species semiplene pbationis est in sua specie perfecta: puta vnus testis de veritate: et duo de fama: nam fama et vnus testis bene cōiungunt vt plene probet: secus si esset vnus testis tm de fama, qui nō facit semiplenā probationē. vt. s. dixi in. ij. fallen. ita magistraliter declarat Bald. que oīno videas in l. i. si quis ex argentarijs. s. j. ff. de eden. que sequit Alex. in cōsi. xij. incip. ex his que in themate narrata sunt. in vlt. col. et in cōsi. cccxvj. incip. sentio in dubium reuocari. adde etiam Alex. in cōsi. cccxvj. incip. in cā neriti. ideo Bart. hic cū mysterio dixit vnus

Testis. ad de gl. in xbo s3 filius. i. c. tātā neqtia. lxxvj. dist. Jo. an. in. c. vt circa. de ele. lib. vj. in nouel. bal. i l. vbi nunes rus. ff. de testi. i apostilis.

Seruo. adde tex. cū gl. in l. q̄cū q̄. in fi. C. s fer. fu. et in l. q̄ro. in. s. fi. ff. s edi. edicto.

Legato. adde spe. in tit. de leg. in s. supest. v. qd si delega ti. archi. i. c. nobilissime. xxvj. dist. io. an. in. c. j. de offi. leg. lib. v. Pe. s an char. in cle. vnica. de pbatio.

testis de veritate z famarpondera quia non dicit vnus testis de fama, hoc limitat singu. Bal. in gallus, §. ille casus, in. ij. no. per illū tex. ff. de lib. z posth. nisi vnus testis deponeret de fōitate z famaralius hō testis deponeret de fama tñmiam isti duo giunguntur z plene pbant, quasi hic sint duo testes de fama, z sic primus testis subeat officiū duorū, qđ dictū Alex. ibi in. vij. col. exclamat vsq; ad celū, z per tria fundamēta reprehēdit. Itē cōfydera, qđ ex ista doc. Bar. cōfundit illud qđ decidit Bal. in multis locis, qđ si in causa mutui vel alia pbant per vnū testē de vera numeratione, z per aliū testē pbant cōfessionē, qđ isti testes nō giungunt vt plene probēt, cū sit manifesta singularitas vnus deponit de visu, alter de auditu; z sic differūt in sensu z sensato, ita tenet Bal. in. l. si ex cautione, in. xij. q. de nō nume. pecu. ibi tñ tenet, qđ faciūt indicīū per tex. in. c. si de succes. ab intest. idē tenet Bal. in. l. ij. §. si. ad fi. §. si cer. peta. z in. c. si. in. iij. col. de cōsuetu. qđ plusq; semiplene probēt, per tex. quē ad hōc reputat sing. in. d. c. si. idē tenet Bal. in. c. licet causam, in. vij. col. de proba. z latius in aut. rogati. C. de testi. **U**pondera qđ Bar. hic vult trium; Panor. in. d. c. si. in. ij. col. per illū tex. de succes. ab intest. z Pan. de ca. in consi. cccxix. incip. vna petitione. z do. Alex. licet de predictis nō faciat mentionē, in. d. l. gallus, §. ille casus, in. vij. col. Nec obst. fundamentū Bal. de singularitate, quia etiā in exemplis Bar. hic sunt testes singulares in sensu z sensato; z tñ giungūtur vt plene pbant; qz singularitas nunq; habet nocere, qñ testes tendūt ad eūdē finē: licet per varia media; vt declarat Bal. in rub. de giro. inuesti. z in repe. l. de quibus, in pe. colū. Laue tñ, qz tex. in quo se fundat Bar. in. d. c. si. de succes. ab intest. probat oppositū, dum dicit, nō tāq; pbantes; sed tanq; vehementer adminiculantes; z sic vult qđ contingant nō vt plenā probationē faciāt: vt dicit Bar. sed vt faciāt vehemēs adminiculū. z sic plusq; semiplenā pbationem: vt dicit Bal. late in d. aut. rogati. z in. c. si. de cōsue. In ea, glo. ibi, maxime si res petita est modica: habes ex glo. qđ in causis magnis seu arduis non defertur iuramentū in supplementū pbationis, idē dicit glo. in d. l. in bonafidei. C. eo. z in. d. c. si. Spec. in tit. de sur. dilatione. §. j. circa mediū, z dicit Bar. hic in antepe. col. qđ est magistrale verbum; et que dicatur causa magna relinquit arbitrio iudicis ex qualitate psonarū. l. sed si suscepit. §. j. vbi glo. z doct. ff. de iudi. cū in istis simi. que addidit hic in repe. **L**imitat Bar. duob; modis. Primo qñ vertit qñto sup. ppletates; secus si solū cōrendere de possessione, pro quo facit, qđ i iudicū possessoris sufficit cōlatore de iure agētis summam per psumptiones vel indicia; z semiplena pbatio hīs vim plene, fm Bar. in. l. si. in ver. fi. C. vbi in rem actio. z in. l. j. C. quo. bō. z in. l. in omē. tancē. C. qui legi. per. no. do. **M**ate. in notab. iij. Secūdo limitat Bar. qñ nō est questio super causa principali magna; sed super aliquo incidēte, per qđ nō tollitur ius cause pncipalis; puta, an iura lata ptra pcuratorē valeat cū ille non sit pcurator; z hoc vult probari per istud iuramentū necessariū, sequit Bal. qđ reputat tenendū mētī in. l. nō solū. §. qui alieno, in. ij. col. ad fi. ff. de procu. Ang. in. d. l. in bonafidei. in fine. Spec. in tit. de teste. §. restat, in ver. hoc tñ fallit. do. Anto. in. d. c. si. in. vij. col. **E**x ista cōclusionē glo. infero tres illationes. **P**rimo qđ in causis criminalibus nō est locus hūic iuramento necessario, fm qđ dixi z limitauī in. l. ij. §. j. §. eo. qz sunt cause magne. Secundo infero, qđ in causis spūalibus, puta, matrimonij carnalis, vel spūalis, puta monachationis, nō habet locū istud iuramentum necessariū fm Bar. z alios hic; z in. d. l. in bonafidei. z est glo. ordinaria in. c. mulieri. extra eo. in glo. j. quāuis trīm z male teneat glo. in. c. vidua. in ver. sacramēto. de reg. de quo etiā per gl. z **D**oder. in. l. ij. §. pe. §. eo. **T**ertio infero idē esse in causis obscuris: vt est glo. in. c. cum sint partiū iura. in glo. si. de reg. iur. in. vj. Spe. in tit. de iura. dela. §. j. ver. vt aut. z ver. seq. Jo. and. z alij in. d. c. si. Sali. z Ludo. ro. hic, qz agitur de grant causa cum equiparetur cause vite. l. iusta. cū glo. ff. de manu. vin. l. iustan. ff. si quis omīssa causa test. Bar. z doct. in. l. trāsigere. in. j. col. **C**de transac. quāuis Bar. hic inaduertēter dicat trīm, per aliquas. ll. que nō loquunt in isto iuramento necessario, sed in voluntario vel iudiciali; eum in specie reprobat Imo. in. d. c. si. in. ij. col. z vere non est opi. Bar. sed fuit quedam additio cuiusdā Ray. de Sali. que fuit incorpōrata lect. Bar. prout attestatur do. Alex. in. l. ij. §. j. in. ij. col. **Q**uarto infero, idem in causa vsuraria fm Bal. in. d. l. in bonafidei. in. j. col. qui dicit ita de cōsuetudine seruari. Quinto infero idē esse in causa status persone, seruitutis, vel in causa legitimatio nis fm Bal. ibidem, qui etiam infert idē esse in causis spūalibus, de vltimo vide Bemian. c. j. in prin. in vlti. col. de eo qui mit. in pos. causa rei fer. lib. vj. qđ limita per tex. in. c. ex insinuatione. de procu. qz ibi erat questio super incidēti ad causam beneficiale. **S**exto infero idem in causis feudalibus, fm Bal. in. d. l. in bonafidei. in vlti. col. in ver. iū. suspicūtur quāntitas rerū: nō limitatio ne. tex. in. c. j. §. sacramentum. de consue. rec. feud. **L**imita omnes istos casus (z ista est multum substantialis limitatio z vāide neq;

cessaria) nisi esset plures semiplene probationes: puta, qz haberet vni
bonum testem, qui semiplene probaret. Item et alios de auditu
qui saltem iudicium faciunt: tunc quia causa fit ardua: puta ma
trimoniū, vel status: tamen si persona sit honesta: pōt iudex deferre
iuramentum in supplementum probationis: et istud est proprie qd
vult dicere text. in d. c. si. in ver. sane. fm Sal. hic. in xvij. col. 2. u.
in. xxix. et in. xxxiij. et Alexā. hic. et in l. iij. in prin. in. vij. et. ix. nota.
in vl. colum. s. e. et no. in cōf. celi. iij. incip. viso p. c. ssu vtriusqz cāe.
et in consil. cccv. incip. in causa et lite vertente inter Christof. in
vlt. col. Raph. fulg. in cōf. incip. viso p. c. ssu. Pan. de ca. in l. iij. in
prin. s. eo. et de hoc habes glo. solennem in. c. vidua. in glof. si. de re.
declarat no. Panoz. in. c. mulieri. in l. iij. colū. extra eod. Ex predi
ctis aliquas causas habes, in quibz dato quod qs habeat semis
plenam probationem, tū istud iuramentum nunqz defertur, als
retuli in precedenti parte gloss. vbi dixi idem esse in causa vltime
106 voluntatis. et Adde alias causas, vbi cūqz lex vel statutum re
quirat apertissimas probationes, nunqz defertur istud iuramen
tum: glo. est in l. si. in prin. in verbo presumptioni. ff. quod me. cā.
Idem si requirit indubitata vel ligda pbatio. Bald. in l. fina. C.
de secun. nup. et in l. i. in. vij. opposi. C. de his que pe. nomi. Idem
107 et si plena, gl. est no. in. c. cupientes. s. qd si per viginti. in ver. ples
nam fidem. de elec. in. vj. quā reputat sing. Lud. hic. in. xxvj. colū
facit text. in. c. j. in ver. plene. eo. tit. in. vj. Idē vbi cūqz lex vel sta
tutū requirit perspicuā pbatioē fm Bald. in. d. l. in bonafidei. in
108 pe. col. in fi. et Idem vbi requiritur pbatio luce clarior s. Bald. in
l. si. circa pnc. C. si m. se ma. dire. Idem si requirit legitima pba
tio fm tū ea q dixi in l. nō erit. in ver. dato. s. e. et Ex istis possunt
inferri in specie quāplurimi casus quos longū esset enumerare. et
prosecutus sum in repe. huius. l. pro nunc infero quinqz notabi
109 les. et Primus est, q ad probandum ingratitudinem non des
fertur istud iuramentum in supplementum probationis, quia lex
requirit indubitatam probationem. l. si. et ibi Bald. ad hoc not. C.
de secun. nup. et Lud. hic. in. xxvij. colum. requirit illū text. esse ad
d hoc singu. pro quo facit. nam licet alias testes infames solum in
famia facti. non repelluntur in causis ciuilibus. glof. et doct. in. c.
testimonium. de testi. et in l. i. C. de summa tri. tamen ad proban
dum ingratitudinem. non admittuntur. ter. est not. in. c. j. in ver. si.
integre opti. et ibi ad hoc no. Bald. in tit. qui test. sint necess. ad pro
ba. feu. ingra. in vbi. feu. Lud. in singularibz suis. Secūdo pificat
illud qd no. voluit Bal. et Sal. in l. i. ad fi. C. si. in. i. p. illū tex. ver.
manifeste probationis. Tercio inferitur nota. declaratio text. in. c.
peruenit. in vbo legitime. de fidei. Quarto inferi. q i causa per
nalisbus non est locus huic iuramēto necessario. fm Bald. in l. i. in
ij. opp. C. de his que pe. no. qz in penis debet liquidissime cōstare.
text. est in l. in testamēto. j. ff. de condi. et demon. quē ad hoc repu
tat singu. Bald. in. c. j. qualiter dñs proprie. priuē. quicquid tes
neat Lud. hic. in. xxvj. col. Quinto et vltimo inferi. q vbi cūqz
agitur de retractatione vel impugnatione iuramenti nunqz est locus
huic iuramento necessario. l. si. in versu. luce clarior. et ibi Bald.
no. C. si minor se maio. dire. sequitur Lud. ro. hic. in. xxvj. colū. in
ij. fallen. Sed reprobat idem Lud. in. xxx. col. per text. ad hoc rō
tuandum et nunqz a doctoribus pōderatum ad hoc in. c. ex insinua
tione. de procu. ita etiam reprobat idē Lud. ro. in vlt. col. per text.
in. c. romana. de testi. in. vj. et dicit Lu. se admirari q Bal. tantus
cano. dixerit contra duos text. expressos iuris canonici. Tu rīde
sustinendo bald. q illi tex. loquitur qn agitur de retractatione sine
fm ius cōmune. per viam appellationis vel nullitatis: tunc semi
plene probanti bñ defert iuramentum in supplementum pbatio
nis sed text. in. d. l. si. et ibi Bald. loquitur. qn agitur de retractatio
ne sine de iure spālī p viā restitutionis in integ. qz nō detegit ini
quitatē sententie. sicut appellatio vel nullitas. l. prefecti in. fi. ff. de
mino. Alia causa est. vbi cūqz requiritur testes esse rogatos. cūz
pars que non fuit rogata non possit subrogari: deo tunc non des
fertur iuramētū in supplementum pbatiois fm bal. in l. i. circa fi.
C. de bo. pos. fm tab. sic qn agitur de probanda prescriptione cū cē
seatur odiosa fm Bal. hic. in vlt. col. qd limita vt p Lud. in. xxix.
110 colū. et Similiter. qn recurritur ad ecclesiam ppter defectū iusti
cie iudicis secularis: tunc corā epō non hz locū istud iuramentum
necessarium. qz ad ecclesiam non pōt haberi recursus in subsidū:
nisi manifeste appareat q conscientia mea sit lesa ista sing. Bald.
in. c. si quis p. xxx. in vlt. col. ver. postremo quero. si de feu. fue. con
111 tro. inter do. et aqua. et Similiter. qn agitur de probādo interesse sin
gulari fm Bald. in l. i. ad finē. C. de sentē. que pro eo q interest. et
pondera. qz inter alia monetur Bald. qz tūc testis procedit p viā
indulsi. et non per viam sensus corporalī: ideo liquido probas
112 tio requiritur. qd reputat ppetuo menti tenēduz. et Ex ista ratioe
inferas generaliter. qd vbi agitur de probando dñio vel iurisdic
tione vel districtu vel similibus in quibus testes magis deponūt
per iudicium intellectus. q per sensum corporalem in. c. cum cau
sam. de testi. doc. in l. solum. C. eo. titu. in istis casibus et similibus
nō defertur

non deferatur istud iuramentum necessarium. Similiter qñ agit de pbado iusto impedimēto citati fm Joā. an. z alios in. c. j. de dolo z contu. in. vj. in nouel. Similiter qñ agit de probado mādato fm Bald. z Ang. in. l. nō solum. s. qui alieno. ff. de procu. per gloss. ibi quā ad hoc reputat fm. Ludo. ro. hic. in. xvj. col. in. iij. fallē. Altis mo. qñ probatio ponit in conditione fm Bal. in. l. in bonafidei. in pe. col. in ver. expedita est secunda pars. et ibi Salic. in. xvj. col. Ludo. ro. hic. in. xij. col. pōderat Bal. velle cōtrariū. z distinguit vt hic per eū. Adde q contrariū videtur idē Bal. in. l. id quod pau perib⁹. in. xj. q. c. de epis. z cle. z dubitat de veritate Fran. de Are. in. c. ij. in. ij. no. per illum tex. de proba. Tu tene decisionē Bald. et Salic. quā etiā sequit Alex. in. l. i. imperator. in. j. col. in. ij. nota. ff. de leg. j. z cōfirma ex eo qd pulchre decidit Bart. in. l. ait pretor. s. si iudex. in. pe. q. ff. de re iudi. cuius decisionē sequit et reputat not. dignam Bald. in. c. quo ad consultationem. in. iij. col. de re iud. z in. l. iij. in vlt. col. C. de sen. que sine cer. quā. ¶ Vidimus de causis in quibus quāvis semiplene probatum sit. tñ nō deferatur istud iuramentum: nunc videamus de personis. z hic inuenio triplicem
 113 speciem. ¶ Nam infami. usurario. iudeo: aut alias vili psonē. quamvis semiplene probati. non deferat istud iuramentū: qz succedit los co testis. fm Lx. in. d. l. in bonafidei. in. vj. q. Bald. in. l. qui accusat. re. ibi Mo. C. de eden. z in rub. de contro. inuesti. Lano. in. d. c. si. Ange. in. q. per eum disputata que incipit assensu miles. in. xix. col. Bar. hic in vlti. col. Ludo. et Alex. Imo generalius in omnib⁹ causis in quibus repellitur quis a testimonio. multo fortius repellitur ab isto iuramento necessario. fm Bald. in. d. l. qui accusare. z sequitur Ludo. roma. hic. in. xij. fallen. qui per hoc infert in spe ad
 114 duos casus. quos in repe. prosequutus sum. ¶ Tu inferas qz stipendiarij nostri temporis quia sunt infames de facto. cum locēt operas suas pro pecunia. l. ij. s. si. in fin. ff. de infam. non deferat istud iuramentum necessarium: ita sing. z Albe. de ro. in rub. ff. de test. in. iij. col. vbi limitat. nisi sint stipendiarij imperatoris vel pape. et ita refert et sequitur do. Lanfran. in commento. c. qm contra falsam. in. iij. q. de proba. Pro quo adde quod tenet domi. Anto. de but. in. c. si. in pe. colum. extra eo. vbi tenet. qz si stipendiarius litigat cum aliquo. iudex debet potius deferre iuramentū aduerse parti. quam stipendario: vide tamen qz de stipendario asserente equum mortuum in bello. z asserente literas. quod sibi deferri debeat iuramentum in supplementum: decidit Bal. in rub. C. de fis. de instru. in. iij. col. Item adde in quantum dixi. qz iudeo habentis semiplenam probationem non deferatur istud iuramentum necessarium: pōt probari noua rōne. nam iudeo nō dz seruari equitas. sed merus rigor iuris: vt est glo. s. no. in. c. ij. in gloss. si. de iude. sed de rigore iuris semiplene probanti non est deferē. hoc iuramentum: sed solum iuramentum ex equitate fm Bald. in rub. de controuer. inuesti. z per hoc potes nouiter attentare quod in iudeo non habet locū purgatio more. cum sit fundata in equitate. l. si seruum. s. sequitur. ff. de ver. obl. z erit noua limitatio ad mate. riam. l. si infulam. ff. de verbo. obl. ¶ Circa istud de usurario. s. qz ipsi non deferatur iuramentum occurrit in l. p. noua questio. nunc quid. si usurarius prestitisset cautionem iuxta. c. qz. de vsu. in. vj. an prestita ista cautione desinat esse infamia: ita quod possit sibi deferri iuramentum tanqz honeste persone. Assumo partem affirmatiuam. quod sic. nam prestita ista cautione pōt facere testimonium: ergo potest esse testis. qz maius est posse facere testm. quā testificari. ergo videtur purgata infamia. Secundo facit quod dicit Bald. nec melius quicqz allegari posset in. c. pastoralis. in vlt. col. de offi. ordi. vbi decidit. qz usurarius manifestus qui prestat cautionē sicut pōt testare: ita potest esse testis: si ita est. ergo si potest esse testis. pōt eidem deferri iuramentū in supplementum: qz conuertuntur. potest esse testis. ergo potest eidē deferri iuramentum: z e contra. In contrariū pro alia parte facit. qd dicit Bald. in. l. i. in p. h. C. de infam. vbi dicit oppositū. qz usurarius manifestus non pōt esse talis qz etiā pōt per actam restitutionem remanet infamis. Et si dicatur Bal. in. d. l. improbum non loquitur prestita cautione: ergo fortius dz operari restitutio. usurarium quā cautio de restituendo: et sic Bald. in. l. improbum. loquitur in fortiorib⁹ terminis. Confirmatur ex eo quod vult Bart. in. l. palā. s. nō solum per illam tex. ff. de ritu nup. Ad huius veritatē duo sunt vidēda. Primo. nunquid conclusio Bal. post prestitam cautionem pōt facere testimonium: ergo potest esse testis sit vera. Secundo videndū est. nunquid usurarij facta restitutio et habita absolutio. de. sunt infames: et quod ista cōsequētia p dictum Bal. nō sit vera. arguitur sic: vili persona repellitur a testimonio. z tamē potest facere testm. Item testis qui nō habet in bonis tantū quantum vas ro absunt. in verb. substantiam. de here. z fal. z posito qz gloss. non diceret ita simpliciter. verum tamen est. qz testis pauper repellitur et tamen non repellitur a testando. ¶ Circa secundum nunquid
 115 usurarij prestita cautione restituantur ad famam. tene qz sic. per

text. in. c. cuncta. ver. donec reddant. de vsu. per quem tex. decidit Bald. in rub. C. de vsu. in. ij. col. quod omnis infamia: et nomen usurarij aboletur per talem cautionem: confirmatur per. l. impetialis. in pñci. z ibi Bald. C. de nup. relinquo vos cogitantes in
 117 ista. q. quia noua est. passus tamen est dubius. ¶ Secunda species est quādo quis semel repertus est periurasse. perdit postea beneficium probationis iuramentalis. vt est text. in. c. paruli. xij. q. 118 v. z. s. pluries retuli. ¶ Tertia species in personis que verisimiliter deierarent. ita no. Bald. in. l. ij. in. ij. not. per illum textum. z ibi no. Pau. de cast. C. de indi. vidui. tol. Bald. in. l. que sub conditio ne. in pñci. ff. de condi. insti. Ludo. ro. hic. in. xvj. fallen. facit textus. in. c. clericos. in glo. ij. de cohabi. cleric. z mulierum. text. in. s. uos igitur videntes. in. xvj. colum. in aut. de nup. gloss. z doct. in. c. ij. qui cleri. vel vouen. bona gl. in. c. quamuis. xij. questio. v. z que sit pena facientis iurare eum quem scit periuraturū. habet. xij. qd. v. c. ille qui. z ibi Archi. z c. seq. z gl. xv. q. v. c. presbyteri. ¶ In ea. gl. ad si. habes no. glo. que requiruntur ad hoc vt actori semiple ne probanti deferatur istud iuramentum necessarium: qz tribus concurrentibus vt in gloss. debet referri actori z nō reo. Idem in effectu tenet Bar. in vlt. col. Alb. Salic. Fulg. z Alex. hic in glo. in. c. si. in si. ad si. extra eo. Pet. Lx. Ray. Bald. et latius Salic. in d. l. in bonafidei. et ibi dicit Salic. qz istam opi. seruat communis practica. z Bald. in. c. cum ecclesia sutrina. in. iij. col. de causa poss. sess. z proprie. z ista est vera. z pro ea bene facit tex. in. c. ex infamia tione. de procura. quicquid ibi dicat Panoz. in. iij. q. ad idem bene facit text. in. c. s. sacramentum. de consue. rec. feu. in ver. si alit⁹ a quid pro eo sit quod iudicem moueat. Tercio facit quia istud iuramentum necessarium dicitur in supplementum probationis vt est tex. in. c. ij. in ver. suffragium. z ibi Bald. in vlti. colum. ad hoc no. de proba. ergo debet deferri illi qui semiplene probauit: quia isto modo supplet probationem: ita teneas quamuis domi. Azotenerit. qz semper debeat deferri reo. etiam quando actor semiplene probauit. quem refert et videtur sequi glo. in. d. l. in bonafidei. et expresse gloss. in. c. cum sint partium iura. de reg. iur. in vj. z dicit glo. in. l. maritus. in glo. s. ff. de questio. qz consuetudo sic obseruat. idē tenet dominus Anto. z Imo. in. c. si. extra eo. z Ange. hic pro ista sententia stringit iste text. vbi iuramentum fuit delatum reo et non actori. et text. in. d. c. si. in versic. sane. Respondeo quod non apparet huic fuisse semiplene probatum. vel quod concurrerent omnia necessaria: fateor tamen. quod est multum arbitrariū iudici suspecta qualitate cause et personarum. d. c. fin. cu3 hec oia arbitrio iudicis relinquuntur: ita tenet gloss. in. c. ij. in glo. si. de gradibus succes. in feudum. Specu. in titu. de iuramenti delatione. s. j. versic. tu autem plenius. Bald. hic in penul. colum. qui dicit ita omnes tenent et idem Bald. in. c. ij. qui testes sint necessa. Ange. in. q. per eum disputata. que incipit assensu miles. in. xix. colum. Panoz. in. d. c. fin. in ver. sane. z Ludo. roma. hic. ita etiam Archi. in. c. viduas. xvj. q. j. Hostien. in. c. mulieri. extra eod. Item adde glo. no. in. s. si vero pecunie. in aut. de nup. in. xix. colum. in verbo iureiurando: que notabiliter dicit. quod super fructibus qñ dubi tatur de eorum quantitate. debet deferri istud iuramentum necessarium reo. z non actori: qz melius scit veritatem: que gl. nō est alibi in iure fm Bart. in. c. grauis. in. j. col. de resti. spo. Ange. in. l. si nauis. ad si. ff. de rei vendi. Ludo. ro. hic. in. xvj. col. Adde etiam
 119 ad requisita huius gloss. illud qz quod dicit Bald. in. c. ij. in. j. col. si de inuesti. inter do. z vasa. l. s. ozia. qz in quasibus in quibus facultas probandi per sacramentum transit ad successorem. intelligitur si successor possit iurare: quia verisimiliter sit informatus de veritate. ¶ Capiogloss. fin. in verbo qd si alias. diuiditur in duas partes. Primo declarat tex. secunda ibi: sed quare diuersum. gl. per viam questionis assignat rationem diuersitatis. inter primū casum huius. l. z versic. si. istam rationem reprobat Bart. in. iij. col. lum. in si. quia etiam in iuramento iudicali interuenit autoritas iudicis. Tu salua gloss. quia iuramentum necessarium deferatur a solo iudice: z sic iudex de necessitate interuenit. vt dixi in textu. sed iudiciale deferatur a parte parti: licet presente iudice. z sic non est necesse. qz iudex deferat. Extra glo. Bart. hic in vlti. columna format quatuor questiones. quarum tres expediunt notabilib⁹. Restat vltima: an ista lex que permittit retractationem per instrumenta de nouo reperta. procedat in testibus nouiter reperi tis. tenet Barto. quod sic. nisi publicatio aliorum testimonium timore subornationis impediat istos novos testes recipi. Idem t3 Baldus in. iij. questione hic. Angel. Paul. de cast. z latius Ludo. roma. hic. Panoz. z Imol. in. c. fina. extra eodem. contrarium tenet dominus Anto. in. c. ij. in vlti. colum. in. vj. qd. per duo fundamenta quibus responder Panoz. mi. ibi et Ludo. hic. in. xlvj. col. contra Bar. etiam tenet Alber. hic. in antepe. colum. z ita facile esset tenere: iuncto eo quod tenet Bart. in aut. at qui semel. in. iij. col. C. de proba.

¶ Repetitio. l. admonendi domini Jaso. de Mayo Mediolas

¶ Testado. adde gl. i. v. bo locuples. i. s. ite testiū. iij. qd. iij. et Spe. in ti. 8 teste. s. j. f. f. ite qz e pau per. Lx. in. l. iij. in. vj. q. C. reb. cre. franc. 8 are. 2 si. xij. inci. viso diligen ter thema te.

Secunda Pars. super Digesto veteri.

- mensio. J. A. doct. clarissimi.
- 1 Sententia que transit in rem iudicatā, instrumentū, transactio, testamentum, vel iuramentū, an rescindantur per instrumenta de nouo reperta. nu. 2. 2. seq.
 - 3 Erigere, quid sit.
 - 6 Aduersarius debet aduersari in facto in iure.
 - 7 Interdum, et de eius natura.
 - 9 Snia lata preteritū iuramentū falsi, nunq̃ transit in rem iudicatā.
 - 10 An ista retractatio concedatur ipso iure, an ope exceptionis.
 - 11 In secunda dilatione pōt actor solum producere testes in quibus fuit diligens in prima dilatione, non autem posset alios novos testes producere.
 - 12 Post publicas attestaciones, pōt aliū recipi parte nō opponente, sic in probatōe nō admissibili vel exceptione. nu. 13. 2. 14. sic in alijs intelligitur parte opponente. nu. 16. 2. seq.
 - 21 Si testes non sunt rite recepti, publicatio non nocet.
 - 22 Verbum solet qñ importet necessitatem, et qñ non.
 - 23 An iudex necessitetur deferre iuramentum in litem.
 - 24 Iuramentum et positio deferitur in re dubia. nu. 25.
 - 34 Dictio fm qñ importat conditionem.
 - 35 Iuramentum vel transactio an retractetur per instrumenta de nouo reperta 2 de ratione. nu. 35. 2. 44.
 - 36 Quid in arbitramento.
 - 38 Sententia lata ex probationibus priuilegiatis, nunquam transit in rem iudicatam.
 - 39 Sic in sententia lata ex iudicio peritorum.
 - 40 Quid si per euentiam rei constet contrarium.
 - 41 Sic in sententia lata fm consilium sapientis.
 - 42 An a iuramenti delatione possit appellari.
 - 43 Quid a sententia arbitri.
 - 45 Casus in quibus snia nunq̃ transit in rem iudicatam. 2. seq.
 - 49 Sententia lata ex duabus causis, vna vera, alia falsa, sustinet ex vera.
 - 50 An post conclusum in causa possint instrumenta de nouo reperta produci. nu. 50. 2. seq. 57. 2. 58.
 - 51 Quid si renuntiauerit.
 - 56 Quid in criminalibus.
 - 59 Quid in testibus.
 - 60 Qualiter probabit p instrumenta de nouo reperta. nu. 61. cū limitationibus.
 - 62 Iudici nunq̃ cōcluditur in causa, 2 sēp pōt interrogare. nu. 63.
 - 64 Quid in allegationibus iuris.
 - 71 An actor qui nihil probauit possit deferre iuramentum reo. nu. 72. 2. 93.
 - 74 Iuramentū iudiciale debet deferri in principio litis.
 - 75 Quomodo dicatur nihil probatum.
 - 76 Terminus assignatus a iudice, qñ habeat vim peremptoriū.
 - 77 Lite non contestata non est dandus terminus ad probandum.
 - 78 Lite non contestata regulariter non peruenitur ad sententiam.
 - 79 Probationes sine vlla dilatione an valeant.
 - 80 Snia absolutoria, qñ nihil probatum an sit diffinitiuā.
 - 81 Quando actor plene probauit, an teneatur iurare. 2 ibi etiam qd si statutum velit. nu. 83.
 - 84 Iuramentum calumnie, an remittat si ante plena probatione.
 - 85 Quando dicatur plene probatum.
 - 86 An per leuem probationem deferatur iuramentum in supplementum probationis.
 - 87 An habens domesticam seu priuatam scripturam possit petere q sibi deferatur iuramentum. nu. 87. 2. 94. cū seq.
 - 88 Quid in habente epistolam.
 - 99 Quid in habente comparisonem literarum.
 - 20 Quando apocha probet. nu. 91. cum seq. 2. 106. 2. 109.
 - 91 Quid de literis sigillatis. nu. 93.
 - 94 An partes possint expresso consensu facere, q priuata scriptura plene probet. nu. 98.
 - 99 Non creditur scripture massarij communis.
 - 100 Non valet pactum partium, qd credatur vni testi.
 - 101 An valeat conuētio q de damnis 2 interesse stet dicto partis, vel q testes probent sine iuramento: vel quod
 - 102 Probationes inualide, vel testes non rite recepti probent. nu. 103. 104. 105.
 - 110 Liber, rationum qñ probet. nu. 111. cum seq.
 - 113 Scriptura census an probet.
 - 114 Quando liber rationum plene probet cōtra scribētē. nu. 115.
 - 116 Expositione negatiua quis nō pōt se fundare sic nec ex alijs negationibus. nu. 117. 2. seq.
 - 120 An liber rationum probet pro scribētē. nu. 120. 2. 125. cum seq.
 - 121 An statutum vel consuetudo possit validare vel inualidare probationem. nu. 122.
 - 126 An liber tutoris vel curatoris probet pro eis. nu. 126.
 - 127 An per solū iuramentū de expēsis credatur executoribus testib⁹ 2
 - 128 An liber mortui, probet pro herede.
 - 129 An si aduersarius vult fieri libro rationum mercatoris contra scribentem, teneatur stare pro scribente.
 - 130 Quando intelligatur vnum capitulum vel diuersa.
 - 131 An liber mercatoris vel campforis de iure cōi probet pro scribētē vel pro tertio. nu. 133. et. 334.
 - 132 Quid in libro gabellariorū vel deputatorū ad collectas.
 - 135 An si dubitatur cuius manu sit scriptus liber, recurrendū sit ad comparisonem.
 - 136 An liber archiui publici, probet.
 - 137 Quid de libris que sunt in curijs ciuitatū epōrum vel aliorum presidentium in quibus cōtinētur afflictus.
 - 138 Quid de libris vsurariorum.
 - 139 An epistola que ad absentes scribitur, probet. nu. 140. et. 141.
 - 142 Qui simpliciter acceptat epistolam, dicitur consentire.
 - 143 Epistola sine nomine scribentis, an sit valida.
 - 144 Literę credentię an probent.
 - 145 Quid de literis epōrum 2 aliorum prelatozū.
 - 146 An literę recomēdatitię probent.
 - 147 An falsificans literas priuatas, puniatur 2 qua pena. nu. 148.
 - 149 Quid de non restituyente vel aperiētē literas. nu. 150.
 - 151 Quid de offendente aduersario.
 - 152 An mercator possit literas cambiū reuocare.
 - 153 Quid si literę cambiū sunt amisse.
 - 154 Scriptura publica quando probet.
 - 155 An exemplum instrumenti probet.
 - 156 Instrumentū an probet quo ad tertium. nu. 157.
 - 158 Confessio facta absente parte, qñ probet. nu. 159.
 - 160 Intitulatio libri defuncti, quando probet.
 - 161 Protocolum notarij defuncti imperfectū, an probet.
 - 162 Imbreuiatura notarij defuncti, an probet.
 - 163 Defectus in iudiciōe in noie pape vel similibus an vitiet instrumentum. nu. 166.
 - 164 Recurrendum est ad protocolum, quando est varietas.
 - 165 Notarius intelligitur rogatus, vt apponat clausulas cōsuetas.
 - 166 Indictio omīssa a notario, vitiat instrumentū: si tñ sit posita et corrupte non vitiat.
 - 167 Quando fuga probet. nu. 168. cum limitationibus.
 - 169 Quando fuga faciat iudicium ad torturam.
 - 170 Si famulus aufugit, presumitur subtraxisse res.
 - 171 Quid si reus aufugit ne iudicium finiatur.
 - 172 Quid de incarceratis q aufugiunt, an talis fuga plene probet: et an teneatur pena effracti carceris. nu. 173.
 - 174 An carcerando possit assignari platea pro carcere: 2 an teneat potestas in syndicato.
 - 175 Dānatus ad mortē si aufugit de carceribus, peccat mortaliter.
 - 176 Quid in notario fugiētē vel officiali. nu. 177. cum seq.
 - 192 Quādo vnus testis faciat semiplenā probationē. nu. 177. cum limitationibus. nu. 183. 197. 198. 198. 200. 201.
 - 179 Quid in fratre vel cōiuncto. nu. 180. 181. 2. 182.
 - 187 Casus in quibus vnus testis non semiplene probat.
 - 188 In minimis, sufficit iuramentum solum.
 - 189 Dicto cardinalis de latere an credatur.
 - 190 An stetur dicto solius pape.
 - 191 An papa possit statuere, qd credat vni testi, vel statutū episcopi. nume. 192.
 - 193 An soli episcopo credatur.
 - 194 An stetur dicto interpretis.
 - 195 Quid in dicto medicorum. nu. 196.
 - 202 An testes deficientes in probatione quātitatē probent: vel non recorderentur de precio. nu. 203. vel non plene deponit. 204. et seq. quentibus.
 - 208 An testis examinatus a notario 2 nō a iudice probet. nu. 209. 2 sequen.
 - 212 An iudex possit notario cōmittere examinationem testium vel testē neant per seipsum examinare. 213.
 - 214 Qñ notarius sine commissione iudicis, possit testem examinare.
 - 214 Necessitas qñ faciat licitū. nu. 223. 2. seq.
 - 219 An testis sine iuramento probet. nu. 219. 2. seq. nu. 234.
 - 224 Et an iuramentum sit de forma.
 - 225 An iudex amplum habens arbitrium, possit credere testib⁹ nō iuratis. nu. 226. 2. seq.
 - 227 Quid si testis primo deposuit testimoniū, postea iurauit: an probet. nu. 230.
 - 228 Testes an in testamento debeant esse rogati.
 - 229 An autoritas possit interuenire poss.
 - 232 Qui testes admittantur ad probandum consuetudinem.
 - 333 Practica rescripti executoris ad prouidendum alicui de bñficio si eum idoneum reperieris.

An credatur

- 235 An credatur sacerdoti confessori sine iuramento.
 236 Iudex pōt a teste exigere iuramentū: licet partes remiserint.
 237 An perito in arte credatur sine iuramento.
 238 Doctores presentantes scholarem, non tenentur iurare.
 239 Iuramentum in dubio non presumitur.
 240 An per verba enuntiatiua probetur iuramentum.
 241 An valeat snia de antiquo, licet acta non reperiantur.
 242 An testes faciant fidem contra tertias personas.
 243 An fama faciat semiplenam probationem.
 244 Quid in instrumentis.
 245 Quando dicatur esse in antiquis, nu. 246. et seq.
 247 Fama cum probatione prefertur probationi sine fama.
 248 Fama sola an sufficiat ad probandum.
 249 Anus testis cum fama quando probet.
 250 In causa vsurarij existēte sola fama, an sit deferēdū iuramentū.
 251 In criminalibus an sola fama sit sufficiens iudicium.
 252 Quid in causa matrimoniali, ibi.
 253 An due semiplene probationes faciunt vnam plenam, nu. 254.
 255. 257. 263. et. 266.
 256 Nulle testes singulares, tantum probant quantum vnus.
 257 Anus testis et confessio absente parte plene probant.
 259 Fama publica et vnus testis plene probant.
 260 An probans per vnum testem numeratione, et per alium confessionem dicatur plene probasse.
 261 Quomodo probetur incestus.
 262 An arguere licet ex coniunctione duarū legum vel capitulorū.
 263 Non pbat testes perfecti accessus, nisi viderint principiu et finē.
 264 Dictio ad et vsqz, requirit rei cōsummationem.
 265 Probatio resaltans ex diuersis nō est proprie probatio.
 266 An duo semestria coniungantur, vt faciant annū professionis.
 267 Probatio actoris perfecta, et rei imperfecta que preferatur.
 268 Qui sit deferendū iuramentū, reo an actori, nu. 312. et. 314.
 279 An vna probatio imperfecta tollat aliam imperfectam.
 270 Quando hincinde est semiplena probatio, vincit reus.
 271 Casus in quibus licet quis semiplene pbauerit, non deferatur iuramentum in supplementū probationis, et nu. 293. et seq.
 272 Que dicatur causa magna et que parua.
 273 Que dicantur cause breuiores.
 274 In causa criminali non deferatur iuramentū, nu. 275. et. 276.
 277 Quid in causa spiritali.
 278 Quid in causis famosis.
 279 Quid in causa vsuraria.
 280 Quid in causa status.
 281 Quid in causis feudalibus.
 282 Quid si requirant pbationes apertissime vel legitime, nu. 288.
 283 Que dicantur legitime probationes.
 284 Quid in exceptione excommunicationis.
 285 Quid in probando impedimento.
 286 Quid in pbāda ingratitudinis: et qui testes requirant, nu. 287.
 288 Si creditor lacerant instrūm, an sit locus delationi iuramenti
 289 Quid in retractatione sententie.
 290 Quid in probatione fideiussoris.
 291 Quid in commissione pene.
 292 Quid in prescriptione.
 293 Qui agit tanq̃ procurator, debet liquidissime probare.
 294 Casus in quibus nō deferatur iuramentū in supplementū probationis, nu. 296. 297. et. 298.
 299 Mulier an possit esse testis et deferatur iuramentum.
 300 Quid in stipendiarijs nostri temporis, et nu. 301. et. 302.
 303 Lex admonendi in quo iuramento loquatur.
 304 Sententia lata ex probationibus priuilegiatis nunq̃ transit in rem iudicatam.
 305 Licet ex forma statuti sit dicto alicui: tñ potest q̃rūm pbari.
 306 De expēsis an stet iuramentū partis, et possit q̃rūm pbari.
 307 Iuramentū qñ habeat pro plena pbatione vsqz ad. 313.
 311 An iuramentū trāseat ad heredes, seu facultas iuradi, et nu. 314.
 315 Si iudex non deferat iuramentum, an possit appellari.
 316 Atrūm requirāt q̃ pars de necessitate teneat petere, q̃ sibi deferatur, an iudex ex officio possit deferre parte non petente.
 317 Quomodo peti debeat, et de eius forma.
 318 Alqz ad quod tempus possit fieri hec petitio.
 319 An post terminum assignatum partibus, ad probandum, possit hec petitio fieri.
 320 An lex admonendi procedat in actore absoluto.
 321 An per testes nouiter repertos, rescindat sententia que trāsiuit in rem iudicatam.
 322 An appellatione instrūtorū, cōtineantur testes vsqz ad nu. 325.
 326 An appellatione testium, comprehendantur instrumenta.
 327 An in delatione iuramenti, debeat pars necessario citari.
 328 Statuti arctas partes ad cōpromittēdū, intelligit parte petēte.

Admonendi. Obseruata est a me iamduz antiqua hec in studiis meis disciplina viri fratres et auditores dilectissimi: vt si inter studendū dignū aliq̃s occurrat in quo mea opera vobis ac reliquis legum studiosis vsui esse possit: et adiumentū aliq̃s prestare, non recusem: sed potius ad id oī conatu contendā, hoc esse fateor mei debiti mei q̃ officij: cū pro vestris in me meritis: et mea erga vos obseruantia: tum ex publico legendi munere (quod in presens habeo) super hac eminēti ordinarie lectiōis sella. Super igitur cū inter quotidiana nostrarum lectionū curriculum offerat solēnis. l. admonendi. ff. de iureiur. q̃ materia h3 altā subtilem et pfundam: ac in forētibz cōtrouersijs crebra exercitatio ne versatili. Illā ego Jason de Mayo Mediola. vtriusqz cēsus re doctor indign⁹ i hac florētissima ceterarum oīm Ticinensi acadēmia p cōvtilitate pleno stylo cōmentandā assumpsi. Collectis itaqz ex oī pōtificio et Cesareo iure opportunis decisiōnibus: et articulis accurate subtiliter q̃z discussis materiam opulētiorez red dam: vbi quicquid ad hanc rē spectat suo loco congrue repositus facillime quilibet lector inueniet. Illā. l. bar. solēniter commētaui: et vtili ac preciosa admodū supellectile exornauit: sed qui post eum succedere strictim et cōpendiosius processerunt: messis equi dē multa: operarij veropauci. Ego ordine Bar. obseruato, cuius vestigia venerari et adorare solitus suz, nihil eorū q̃ scripsit pter mittam. et vltra eū multa vtilia ac necessaria subnectam. ¶ Ad euidētiā habēt premittēre iuuenes pro introductione ad intelligētiā text. q̃ ista. l. multū variat in intellectu, timore q̃rū. l. sub spē. C. de re iudi. et l. imperatores. ff. eod. titu. de re iudica. quibus iuribus tradit regulā q̃ snia que transiuit in rē iudicatā, nō pōt retractari p instrūmēta de nouo repta: et illa regula pcedit nō solū in snia lata in causis ciuilib⁹ sed etiā in criminalib⁹. in quib⁹ si fuerit cōdēnatus et post cōdēnationē appareat de innocentia rei per instrūta de nouo repta, tñ snia retractari nō pōt: textus est valde not. in l. diuī fratres. ff. de pe. quā Bart. ibi multum not. dī cens: tene bene mēti istam. l. nunq̃ obliuiscaris, nisi remissio fiat a principē: vt ibi. et l. j. si quis vltro. ff. de questio. ¶ Idem in instrūmento testamenti postea repertū post sniam: q̃ per illud sententia retractari nō pōt: et sic etiā in vltimis voluntatibus. gloss. est not. in l. iiii. alias est tertia. s. item ipse. in verbo euincit. quam ibi multum not. Ang. ad hoc. ff. si cui plusq̃ p. l. falci. quamuis in hoc vltimofsecus sit in transactione. l. de his. ff. de transac. l. j. in prin. ¶ ff. quemad. testa. ape. et aliud sit in iuramento per. l. fin. C. de re. credi. sed in hac. l. dicit contrariū, q̃ lmo snia retractat p instrūta de nouo repta. Et ppterea ista. l. legi in glo. ij. altero de trib⁹ mos dis. duos alios intellectus addunt doc. hic. quos referā in d. gloss. ij. et sic sunt quinqz intellectus. Isti quinqz intellectus sunt varij inter se quo ad aliud: tñ oēs iste quinqz lec. tam glo. q̃ doc. in effectū tendunt ad vnu finē. et oēs in hoc cōcordāt nemine differēte, q̃s in hac. l. constituat differētia inter iuramentū necessarium ex vna parte q̃s prestat a solo iudice, sine ptis consensu. imo parte iurata. et tunc snia lata p iudicez preceptu talis iuramenti necessaria, q̃s processit parte iurata: et sic sine partis consensu, pōt bene retractari per instrūta de nouo repta. in istis terminis loquitur pma pars. l. vsqz ad vers. si et iuramentum voluntarium vel iudiciale q̃s deferatur a parte partis: siue deferatur a parte partis extra iudicium, siue in iudicio pnte iudice: quo casu cū interueniat consensus vtriusqz partis, si postea ferat snia preceptu talis iuramenti voluntarij vel iudicialis, illa nō pōt retractari per instrūta de nouo repta: ratio, q̃ tali casu res dicit potius decisa transactione partium ppter consensum vtriusqz partis, quā snia: et transactio nō rescinditur preceptu instrūmenti de nouo repta: vt in gloss. ij. in princ. et istud est q̃s proprie voluit dicere text. in ver. si ibi in ver. transactū sit negotiū. Quod aut prima pars. l. loquat in iuramento necessario, q̃s deferatur iurata parte et recusari nō potest: probat in verbo exactum, in prin. et text. in ver. solēt. ibi exacto iureiurando. et cum erigere sit regulariter ab iniurto extorquere. l. fideicommissa. s. si rem. ff. de leg. iij. cum vulga. Iste est communis intellectus gl. et doc. omnium antiquorum et Modernorum: tamen quis in ver. si. de snia verbum nullum, prout omnes presupponunt. Ideo alius fuit peregrinus et multum subtilis intellectus veri subtilitatem principis domini Christo. de castel. qui tenet, q̃ in hac. l. nō constituat differētia (vt oēs dicunt) inter sniam latam preceptu iuramenti necessarij: et illa bene possit retractari per instrūta de nouo repta: et sniam latam preceptu iuramenti voluntarij vel iudicialis, et illa retractari nō possit. et q̃s ita loquat ver. snia. nō est vera differētia huius. l. q̃ in illo ver. snia. de sententia verbum nullum. Sed fm cum in hac. l. constituitur tantum differētia, an post iuramentum sit secuta sententia, quas lecuqz iuramentum sit, siue necessarium: siue voluntarium: siue iudiciale: si post tale iuramentum feratur sententia: illa bene possit retractari per instrūta de nouo repta, et in istis terminis

cominem delusionē ut pcedat nisi intercessisset dolus rei decipie
tis actorē, cuius dolo actor insit a inuenire non potuerit: tunc con
currente dolo partis, bñ retractabitur snia ipso iure absq; resti
tu. in integ. sic pcedat text. not. in l. cum a te. ff. de dolo. fm Salice.
Pan. de cast. z do. Alex. hic. Ad do q ante eos p illā. l. cū a te. sic li
mitauit Aug. in d. l. diuus. ff. de res. tu. i. mo. ibi reprobatur hanc
limitationē per illū text. in d. l. diuus. q pōt etiā loqui in tali casu,
qñ falsi testes fuerūt dolo pducti a reoraliis nimis restringeret
ille text. Eodē mō, qñ reus dolose falsis forte allegationibus indu
xisset iudicē ad deferendū sibi iuramentum cōtra absentem actor
rem: post iuramentum iudex tulisset sniaz: tunc talis snia retracta
ret ipso iure, absq; resti. in integ. p. l. cum pretor. s. marcellus. iun
cta gl. in verbo sciens. ff. de iudi. fm intellectū Bar. z aliorum ibi,
et Pau. de cast. z do. Alex. hic. Quid tenendum: ista sit vna ex
conclusionibus disputandis in hac. l. in qua audacter teneo con
tra cōez sniaz. z sequor opi. Bui. q in hac. l. nulla regravatur resti in
integ. sed ista retractio ipso iure permittatur p hanc. l. que de res
stitutione verbum nullum. Et in primis inuenio q Ange. in lec.
mea hic in. j. col. 13 istā opi. Quis. d. Alex. eum referat tenere con
trarium, vt proxime retulim formaliter dicit Angel. hic in mea
lectura, q in casu huius. l. bñ est necessaria noua instantia: qz pri
ma fuit terminata z finita per sniaz: diffinitiuam, vnde si sententia
reperitur lata sine instantia, esset ipso iure nulla opus ergo est, q
actor inchoet nouam instantiam: z hoc vult dicere text. in versic. ex
integro. vt probat in. l. si diuersa. cū gl. C. de transac. l. si vt propo
nia. C. qñ et qñ iudex. l. 3 fm ipsum Aug. in d. l. diuus. qñ sentē
tia fuit lata per falsos testes, vel per falsa insit. a. rescindatur ope
resti. in integrum: vt ibi est text. tñ in hac. l. nostra: qz snia fuit lata
pretextu falsi iuramenti ipsiusmet partis: ideo turius statuetur
in hac. l. vt falsitas detegatur, q ad retractationem snie sufficiat re
plicatio actoris, restitutio nō petita: qz fm Aug. est not. dignū.
Ista sunt formalia verba Aug. z sic apparet q do. Alexan. male
ipsum referat. Eandem opi. 13 Zu. ro. in commento huius. l. in ans
tepe. z de. colū. qz indistincte in hac. l. concedatur ipso iure retrac
tatio snie absq; vlla restitutione. Notus primo, qz verba huius
l. de retractatione snie loquentia, diriguntur ad partē, p3 ex text.
ibi, ex integro eam agere, que verba proprie referuntur ad partem
cuius pprie est in iudicio agere: vnde videt q ex immediato bene
ficio huius. l. absq; vlla restitū. pretoris vel iudicis: parti conce
datur mero iure sniam retractare, vnde frustratorium esset impe
trare resti. a pretore vel a iudice, cū id a iure cōi cōcedat. l. j. C. de
thesau. lib. x. l. q sub cōditione. s. si. ff. de condi. insit. Secundo mo
netur z vltimo ex doc. gl. in. l. de pupillo. s. si is cui. ff. de ope. no.
nun. vbi fm cū gl. tradit istā doc. q quotiescūqz. l. cōcedit aliqz re
mediū, vel aliquod beneficium: et de aduendo pretore vel iudice ni
hil dicit. Lapparet q tale beneficium vel remediū competit mero
iure: sed sic est formaliter in hac. l. vbi conceditur, q snia possit re
tractari. z nihil dicit de aduendo iudice vel pretore: ergo apparet q
competit ipso iure: facile esset huic responderi primo an illa glo.
dicat illud qz refert ipse, tñ videbit. Itēz quāuis in isto text. nihil
dicat de aduendo iudice: tñ in d. l. diuus. que etiā loquit in for
tioribus terminis. Ista ergo supplet per illam. z sic argu. conuet.
Ad ob. fm Zu. do. ro. in d. l. diuus. in qua tacet difficultas: qz respō
det Zu. do. q illa. l. loquitur in terminis valde separatis. z ex sepa
ratis nō fit bona illatio. l. si. ff. de calum. l. pamp. exuli. in princ. ff.
de inno. nam illa. l. loquitur, qñ snia fuit lata per falsos testes vel
per falsa instrumenta: hic aut loquit text. qñ snia fuit lata pretextu
iuramenti necessarij partis falsi: prout etiam respōdebat Ange.
hic: tñ in hac. l. statuitur odio iurantis falsum: qz snia mero ius
re retractetur, eo qz. l. eum maiori odio dignum putat: eo qz iurā
do falsum peccat in duobus: qz contemnit iudicem, z maiestatem
dei. sed qñ solum pducit falsos testes aut falsa instrumenta. solum cō
temnit iudicem: non aut maiestatem dei: nimirum si ibi requirit res
titutio in integrum: hic non. Hanc solu. impugnat. d. Alex. Amol.
vno fundamento, quod ante eum ponit hic do. Pau. de castro. in
ist. col. in si. qz si vera esset ratio Zu. do. sequeretur, q in hac. l. facis
lius deberet cōcedi retractatio snie: eo quia quis grauius delin
quat, quā sit in casu. d. l. diuus. vbi minus delinquit: quia contra
solum iudicem, et tñ istud est falsum: qz hic difficilius concedit re
tractatio snie qz ibi p3, qz hic nō conceditur retractatio snie, nisi
p instrumenta de nouo reperta: ibi aut in. l. diuus. cōceditur retrac
tatio, siue instrumenta sint de nouo reperta, siue non: ergo appa
ret q ratio diuersitatis Zu. do. non est bona, nec habenda in con
sideratione. Posses disputando respōdere, q cum in hac. l. in vno
grauetur: qz requiritur q instrumenta sint de nouo reperta: nimis
rum si in alio alleviatur, q retractatio conceditur ipso iure, siue
resti. in integ. per regulā. Lenim qui. in prin. d. eo. sed in d. l. diuus.
est totū e contra. qz ibi alleviatur in hoc qz snia potest retractari:
etiam si instrumenta non sint de nouo reperta, nimirum si grana
tar in alio, qz ibi requirit resti. in integ. Quare aut in hac. l. requi

ratur, q instrumenta sint de nouo reperta, secus est in d. l. diuus
adria. z scrupulosus est passus reddere rationē diuersitatis, dicaz
in gl. in. iij. parte prin. Ego teneo istā partē, qz in hac. l. retracta
tio snie permittat ipso iure, absq; in integ. resti. et ita teneo, nō so
lum disputationis gratia: sed qz puto ita de iure esse veritatē. Et
ad ita tenendum, multum me mouet iste text. in quo de resti. verbū
nullum: nec dicat aliquis qz istud suppleatur per. d. l. diuus, quia
ex tertio fundamento qz. j. statim faciam cōcludetur istud dici nō
posse: secundo mouet me multum, et in hoc facio magnum funda
mentum vna difficultas: cui aliter responderi non potest nisi ita
teneamus, quod in hac. l. non requiratur resti. Nam cōcludit gl.
z. omnes indifferenter, qz in hac. l. sit speciale, qz snia que transiit
in rem iudicatam retractet per insit. a de nouo reperta. eo qz fuit
lata pretextu iuramenti necessarij falsi: secus si snia fuisset aliter la
ta. l. sub spe. cum simi. C. de re iudi. ita concludunt gl. oēs. j. in glo.
ij. in. iij. parte princip. modo si sic in. l. nostra requireretur restitū
tio in integ. non esset aliqua differentia: qz quelibet snia de mun
do: licet milles transiuerit in rem iudicatam, per instrumenta de
nouo reperta, potest retractari beneficio resti. in integrum: quia
istud est iustum impedimentum propter quod ex clausula genera
li pretoris, si qua mihi iusta causa videbitur, de qua in. l. j. s. fm. ff.
ex quib. cau. maior. possit z debeat concedi restitutio in integ. ita
expresse Anno. in. c. vltra tertiam. extra de testi. que refert z sequi
tur Bart. in. l. j. C. de sen. aduer. si. latis. lib. x. Aug. z Moder. in. l.
imperatores. ff. de re iudi. et oēs in hoc concordāt. ergo si in ista. l.
requireretur restitutio in integ. non esset aliqua differentia, an snia
esset lata pretextu iuramenti necessarij falsi, vel aliter, cuius cōtra
rium omnes dicunt. Item non esset differentia inter primū casum
huius. l. et vltimū: qz etiam qñ sententia est lata pretextu iuras
menti voluntarij z iudicialis, quis per instrumenta de nouo rep
ta nō possit mero iure retractari: tñ semper potest retractari ope
restitutionis in integrum, ex clausula generali. Huius difficultati
quis Pau. de ca. hic in. vij. col. et. d. Alex. in. xvj. col. conetur res
ponderi: tñ nihil congruum dicunt et sufficiens, et puto q pro
pter hanc difficultatē opus sit dicere, q in hac. l. retractatio cons
cedatur mero iure, z in hoc bene fit speciale, in alijs autem bene
possit per beneficium restitutionis in integrum. Tercio ad ita
tenendum multum me mouet aliud fundamentum, p qz tollo alle
gata in oppositum. Nam snia lata ex iuramento necessario falso
dicitur lata ex probationibz priuilegiatis procedentibz parte ins
uita: p3, qz in re propria constituit qz testis, contra regulā. l. oibus.
C. de testi. et. l. nullus idoneus. ff. de testi. p3 etiā ex. l. si. C. de fidei
cō. vbi text. ad literā, vnde nimirū, si facilius retractat snia quā si
esset lata ex proprijs probationibus, puta instrumentorū vel testiū,
vel etiā ex probationibus priuilegiatis procedentibus tñ ex vo
luntate vtriusqz partis: vt in. ver. si. huius. l. primū p3, qz facilius
reuocatur illud quod est fundatum super iure speciali, quā illud
quod est fundatum in iure communi. Leius militis. s. militia mis
sus. ff. de testi. mi. nimirum, si in hac. l. facilius retractatur sentētia
ipso iure, absq; resti. in integ. Per hoc ostendo nihil ob stare. d. l.
diuus. qz ex predictis p3 rō diuersitatis, qz ibi snia fuit lata ex tes
tibus vel instrumentis quibz falsis, nimirū si nō retractat ibi snia
nisi mediante resti. in integ. Per hoc etiā ostendo secus esse in ver.
si. huius. l. vbi snia erat lata ex probationibus priuilegiatis: scilicet
cet iuramenti pprijs: qz rñde, qz iste priuilegiatus probatōes pcesse
runt de voluntate vtriusqz partis: vnde nō sic de facili cōceditur
retractatio: prout in primo casu huius. l. inuita parte. fm qz ple
nius dicit. j. sup. gl. in. iij. parte princip. Et si tu subtilis instares,
pone q in. j. parte huius. l. iuramentum necessariū tñ supplemen
tum pbationis sit delatum de voluntate partis: sequeretur tunc
q snia retractari nō posset saltem nisi prius impetrata restitū.
in integrum. si verū est fundamentum qz feci, q esset restringere pri
mam partem huius. l. Ange. hic aperta fronte fatet, q est verum
q tunc snia non retractaret: tñ qz istud non est verum z reprehens
ditur et bene per Zu. do. ro. hic in. xvij. col. et. j. dicit. Ideo ego res
pondeo, qz aduersarius consentiat huic iuramento necessario,
tñ consentit ex necessitate, vt pbat text. in. l. in bonis fidei. in ver. op3.
C. eo. nam z iudex et pars necessitantur ad hoc, vt tenet Bar. hic
in vlti. col. et ibi dicitur post eum: sed in necessitatibus, dato q qz
consentiat: tñ nō dicitur per hoc fieri de cōsensu nō voluntate pri
maria eius: qz in necessitatibus nemo liberalis existit. l. rem legas
tā. in si. ff. de admō. leg. Et si dicatur dato isto fundamento pro ves
ro, sequeretur q retractatio deberet concedi etiam si instrumenta
non essent de nouo reperta: istud facit me multum dubitare: di
cam quicquid dici poterit in loco primo alleg. Conclude ergo ex
predictis, et facias istā primam conclusionē cōtra cōem sniam, qz
in casu primo huius. l. retractatio snie conceditur ipso iure, absq;
eo qz prius peratur aliqua resti. in integrum. et puto q ista sit veris
tas. Retenta tñ cōi snia, q in hac. l. requirit resti. in integrum, vi
dendū est: intra quā tñ tēp debeat peti, an intra quadriennium qz

snia retractari
mō diuino up
mille

num. iuxta. l. si. C. de temp. in integ. resti. pe. prout regulariter re-
stitutiones peti debet, an vero perpetuo possit peti. iste articulus est
disputabilis in quo de facili potes tenere utraque partem: quia nihil
est quod multum vigeat, Rapha. 4. ul. hic et in. l. si ex falsis. C. de trasac.
tenet quod ista restituitur in integrum in casu huius. l. possit peti in perpe-
tuum, et ante eum ista opus fuit subtilitatum principis de. Christo-
fo. de castel. licet ipse non referat. et pro certo est sustentabilis: eo
quod ista restitutio conceditur ex constitutionibus principum ut per ex-
ter. non ex edicto pretoris. constat autem quod principum constitutiones
(cum sint ius civile) sunt perpetue. insit. de perpe. et temp. actio.
in princ. sed illud quadriennium est subrogatum loco anni utilis in-
ductum a pretore. d. l. si. C. de temp. in integ. resti. pe. Mouetur etiam
Sul. per. l. ii. ff. ex quib. cau. maio. ubi dicitur. hoc edictum pretor-
is minus in usu frequenteratur: quia huiusmodi personis ius dicitur extra
ordinem ex senatusconsultis et principalibus constitutionibus. al.
leg. etia. c. cum venerabilis. extra de excepti. ubi est text. quod versus ad
xx. annos potest obijci de falso: sed istud nihil facit: quia procedit quo
ad accusa. falsi. que bene. xx. annis durat. l. querela. C. de fal. Sed
quantum ad tempus resti. in integ. nihil facit. Contraria opinio. tunc hic de.
Paul. de ca. in. ii. col. eo quod ista resti. originaliter descendit ex clau-
sula generali pretoris. si qua mihi iuxta causam esse videbitur, de qua in. l.
j. in. si. ff. ex quib. cau. maio. et iste constitutiones principum permit-
tunt resti. confirmando edictum pretoris. et in spe loquendo cum il-
lus generaliter loquatur. nec per hoc alteratur natura resti. in integ. quia
sit temporalis. videlicet. iij. annos. Sicut in simili videmus in beneficio
abstinendi. quod originaliter conceditur filio in potestate a pretore. s. sed
his permittit pretor. insit. de here. quali. et dis. l. nam nec emanci-
patus. de. leg. j. et licet idem beneficium abstinendi concedatur per constitu-
tiones principum. l. j. C. si ut se ab here. absti. non per hoc alteratur natu-
ra. nec filius abstinendo per hoc defineret ipso iure esse heres. sicut
nec fecisset per beneficium pretoris. ut tenet Jac. but. Bald. et alij in
l. quise patris. sup. gl. j. ubi soleo dicere. C. vii. li. Eadem opinio. tenet
hic. d. Alex. Imo. in. v. col. alleg. pro hoc gl. expressam quod finem est com-
muniter approbat in. d. l. diuus. in gloss. ff. de re iud. et glo. in. c. l. z
cam. in verbo post finiam. de pba. et Bar. q. hoc tunc in. l. qui agnitis.
ff. de excep. et Ly. in. d. l. si ex falsis. in. ii. q. ubi etiam per de. Paul. de
cast. Mouetur etiam per. d. l. si. C. de temp. in integ. resti. pet. in ver. quod
non solum. et in ver. quemadmodum. iuncta. l. legatis. ff. ex quib. cau.
sis ma. Et ista. ii. opinio. est communior apud doct. et tenenda. tunc disputa-
do altera pars potest teneri: quia nihil est quod vigeat. C. In ter. ibi: si
quis noua instra. an idem sit in testibus de nouo repertis. per regula-
lin exercendis. C. de fide instr. ponit Bart. in. si. col. ibi referuo post
eum. Item pondera ter. ibi quibus nunc solis versus sit. quod finiam tunc
demum potest retractari in casu huius. l. qui instrumeta sola de no-
uo reperta sufficiunt. et sic alia probatio. simul cum instrumentis noui-
ter repta non admitteret. rō est. quia illa tunc probatio de admitti in
qua quod non fuit negligens. ut apparet in instris nouiter repta. Ex
hoc inferat ad practica multum singulariter Bar. hic in. ii. col. post
Jaco. but. quod si actor in prima dilatione sibi data. fecit citari duos
testes. et quia non comparebant. fecit eos grauari. et fecit quicquid potuit.
sed nunquam venire voluerunt. data est actori secunda dilatio iuxta
primam. l. oratione. et l. fina. ff. de fer. In ista secunda dilatione poterit
actor solum producere illos duos testes. in quibus non fuit negli-
gens in prima dilatione. non autem posset producere alios novos tes-
tes. et sic concludit no. Bar. quod secunda dilatio concessa actori ad pro-
ducendos testes propter impedimentum prime dilationis. non exten-
ditur nisi ad illos testes quos producere volebat in prima dilatio-
ne. nisi fuisset impedimentum: nec poterit novos testes producere:
facit: quia ut vult Bar. secunda dilatio solum conceditur de. pro eo in quo
actor non fuit negligens in prima. Ad hoc facit bonus text. in. l. si
qui. C. de dila. in versi. quando instructus esse non potuit. et vide quod
ibi multum pulchre no. Bar. illum tex. et Bal. post Ly. in. l. j. eius-
dem. et in. l. j. in. ii. col. C. de procu. et no. Innoc. in. c. statuimus. ex-
tra de elec. in pe. col. in. gl. sua sup. verbo instructos. Cum Bar. te-
net alij l. Bal. hic in. v. col. dicat. quod iudices de facto aliter obser-
uant quam dicat Bar. sed Lu. ro. hic in pe. col. dicit. quod dictum bar.
seruaret in practica: quia nemine huius contradicentem. Adde bar. idem
tenet in. l. ii. in. j. col. ad si. et ibidem Bal. et alij. ff. de fer. do. Anto. de
but. in. c. ultra tertiam. de test. do. Pau. in. l. si ita stipulat. esse
abs te. in prin. ff. de verb. ob. ubi reputat hoc esse valde singulare
dictum. et Sul. hic in. ii. col. dicit etiam quod est singulare dictum. Quia
uis istud dictum seu decisio Bar. sit per omnes approbata: contra-
eam fortiter vigere videtur ista ratio: per quam ostendatur. quod imo actor
in secunda dilatione sibi concessa. nec potest primos testes quos
volebat producere. sed etiam quoscunque. Item in dubium est. quod quia
do actori conceditur secunda dilatio. quod ista dilatio efficitur commu-
nis. non tantum actori sed etiam aduersario: quia quilibet dilatio que co-
ceditur actori. intelligitur concessa reo. et contra. et efficitur cois. l. per
tēde. et ibi doc. C. de tēp. in integ. resti. pe. in tunc quod dicit gl. no. quod re-
putatur sing. in. c. ex tenore. in glo. si. de test. quod l. regulariter possit

a publicata et didicita dicta testium. non possent noui testes pro-
duci timore subornationis. aut. at qui semel. et unde sumitur. C.
de proba. tamē si occurrat aliquis casus specialis. in quo permit-
tatur actori post publicationem producere novos testes super eisdem
articulis vel directo contrariis. ut ibi. certe istud idem erit etiam
permisum reo: et contra. quia non de licere actori quod non liceat
reo: et contra. ut in regula iuris: modo sic. in ista secunda dilatio-
ne cum efficiatur communis reo. poterit reus producere quos-
cunque testes voluerit: quare ergo non erit permisum ipsi actori. cui
principaliter conceditur ipsa dilatio: et propter quem reus habet
at dilationem. ad hoc ut equalitas seruetur. l. fin. cum simil. C. de
fruc. et lit. expen. als si vera est decisio Bart. et communis sequere-
tur vnum valde absurdum. quod actor qui solus fuit impeditus
in prima dilatione. et propter quem solum conceditur ista secun-
da dilatio. quod ipse erit deterioris conditionis. quam reus. si ipse
actor in ista secunda dilatione non potest producere nisi illos duos
primos testes. quos antea producere volebat: reus autem virtute
eiusdem dilationis possit producere quoscunque voluerit. Cogita
de responso: et vide Lud. ro. hic in pe. col. super hoc dubitantem
et nihil responsi afferentem. Potes respondere ex mente Barto.
et doc. quod ratio diuersitatis sit in promptu. inter reum et actorem:
nam ideo reus poterit in illa secunda dilatione producere quos-
cunque testes voluerit: eo. quia in prima dilatione reus in nulla negli-
gentia fuit: sed actor in prima dilatione: quia solum fecit citari
duos testes: et non alios. sibi imputatur quare alios non fecerit ci-
tari. et ideo si in prima fuit impeditus circa illos duos testes: pro-
pter impedimentum dat secunda dilatio. in qua non de posse nisi
illos duos producere. Et propterea dixit multum in proposito. Salic.
in. l. j. C. de dila. limitando decisionem Bart. et eodem hinc: quod si actor
in prima dilatione ignorasset se habere alios testes. quod illos duos
et propterea alios testes citari non fecisset. certe tunc in ista secun-
da dilatione posset alios testes producere: quia tunc cessat ratio bar.
et doct. hic: quia tunc actor quo ad alios testes non fuit in aliqua negli-
gentia. ex quo ignorabat alios se habere. allega. l. de etate. s. ex ca-
in argumentum. ff. de interro. act. et l. ii. C. de cōso. eiusdem l. z finem eius
in dubio presumitur ignorantia. per. l. verius. ff. de proba. facit. c.
pastoralis. extra de excep. Adde etiam secundam limitationem ad
istam communem decisionem. quod l. actor in ista secunda dilatione non
possit producere alios testes: quod illos duos. in quibus non fuit negli-
gens: et alij non debeant admitti. si tamen alij testes fuerint admissi
per iudicem parte expresse non contradicente. valebunt et proba-
rent: ita no. Bar. et Bal. in. d. l. si. in lect. antiqua. ff. de feri. sequitur
do. Alex. imo. hic in. vj. col. arg. c. primi. extra de resti. spo. Adde
pro ista limitatione multum bene facere multa bona similia. Bar.
12 mo. licet regula sit. quod post publicata et didicita dicta testium. non
possint nec debeant produci vel admitti alij testes super eisdem arti-
culis vel directo contrariis. timore subornationis. cle. ii. de testib.
aut. at qui semel. ubi plene de. et in corpore unde sumit. C. de prob.
tamen si fuerint admissi: quia pars non contradixerit expresse: bene et ple-
ne probabunt: ita no. tunc de. Ant. in. c. in causis. in vlt. col. et in. c. vi.
tra tertiam. in. ii. col. extra de testi. et in commento. c. fraternitatis.
in. xxvii. col. ubi etiam Jo. de imo. in. e. tit. extra de testi. Ego ad
de hoc gl. expressam in. d. cle. ii. in glossella parna in verbo pro-
ducere. facit quod dicit Bart. in. d. aut. at qui semel. in. si. Confirmo
13 per aliud quod volunt no. Bar. Lud. ro. et Moder. in. l. certi condi-
ctio. s. qui. in. si. t. i. ubi not. volunt. quod statu statu in ciuitate. quod
debitum ultra. xx. lib. non possit probari per testes: sed debet solum
probari per instrumentum: et parte non oppo. producant testes: tales
testes plene probabunt. quod quis statutum videatur resistere tali proba-
14 tioni per testes quod diligenter no. Confirmo etiam per aliud quod pulchre
et no. vult Lyn. in aut. si testis. in vlt. q. C. de testi. Jo. an. no. in ad-
di. Spe. in ti. de teste. s. sepe. circa prin. ubi voluit et no. multum in
practica. quod exceptiones que respiciunt personam testis: puta quod est
inimicus. quod est infamis: quod est criminosus. si tales exceptiones sint
note parti. debent expresse oppo. fin. formam. c. presentium. de tes-
ti. in. vj. alias nisi pars expresse contradicat opponendo. tales tes-
tes plene probabunt. non obstantibus istis exceptionibus: sequitur do.
Alex. imo. in consil. cclxiii. quod incipit viso processu vtriusque cause.
in. ii. volu. consiliorum in duobus locis videlicet in. ii. et pe. col. nec
isto casu iudex posset tales testes repellere ex officio. quod quis infam-
mes et criminosos. iuxta. l. quos prohibet. ff. de postu. ita notabi.
dicunt do. Anto. de but. et Imo. in. c. cum dilectus. extra de cōso.
do. Anto. in. c. bone. el. j. de postula. prela. sequitur do. Alex. in
consil. s. proxime allegato. in. ii. col. Dicit tamen alibi nota.
Bald. vnum per quod predicta videntur moderari. in aut. si quis
in aliquo. in. j. col. C. de eden. quod licet pars consentiat publicationi
testium per aduersam partem productorum: si tamen tales testes non fuissent
rite et recte recepti: talis consensus nihil operaretur. rō: quia cum tales
testes non fuerint rite vel recte recepti. deficit ordo iuris. quod non potest
partium consensu immutari. alleg. Innoc. in. c. significa. et in. c. cum
causam.

a Publica-
ta. ad. c. fra-
ternitatis. et
c. iuravit. de
probatio.

15 cām. de testi. Confirmo etiā per illud qd sing. voluit Bartol. in l. post mortem. in si. ff. de adop. vbi vult, qd si ea que non possunt fieri per procuratorem, tñ facta fuerūt, et pars nō opposuerit expresse, valebūt. alleg. gl. de qua facit festū, in si. si quis ergo. in ver. si igitur licentia. in aut. quib. mo natu. effi. legi. adde glo. cōcordantem illi. in c. j. super verbo criminalis. de iudi. in vi. quam alleg. Ludo. roma. sequens illud dictum in l. vulgo. j. de in litem iurā. Confir. mo per illud quod elegāter tradit Jm. i. c. cum bertoldus. in. gl. sua que incipit. Mo. qd post diffinitiuam. de re. iudi. z in c. cum dilecta. vbi etiam expresse do. Anto. z alij de rescrip. z in c. fratarnis. tatis. de frig. z male. Jo. an. in c. vnico. in gloss. in verbo retardet. circa prin. de lit. contest. in. vi. vbi multum signanter voluit, qd l3 post sententiam diffinitiuam que transiit in rem iudicatam, probationes amplius admitti non debeant: si tñ pars de facto fuerit admissa ad probandum, parte expresse nō opponēte, certe instrumenta, testes, vel alia producta valebūt: z probabūt: z si ex eis apparebit de iustitia sentētie, certe talis sentētia rescindit: quod multum diligenter nos. Istud vltimum etiam sequitur z commentat Paul. de cast. hic in. iij. col. z Ludo. ro. in. xij. col. idem t3 do. abb. Panor. in consi. pc. quod incipit in questione que ad presens vertitur inter ciuitatem. in. iij. col. z sequuntur Pau. Ludo. ro. z alij Moder. hic. Confirmo etiam per illud quod signāter vult Bald. in l. si. prope si. C. de non nu. pecu. quod si quis iurauit se in veritate nō recepisse pecuniā, quis nō possit dicere vel pbare contrarium, tamē si probabit istam negatiuam: z nihil sit opposituz: valebit probatio: z debeat absolui, z sequitur Sali. in. d. l. fin. et do. Alex. in consi. ccxj. incip. viso puncto et instrumentis. in. vlt. col. lib. ij. Confirmo etiam per illud, quod l3 post conclusionē in causa, z postq partes renuntiauerunt omnibus alijs probationibus, non debent amplius admitti articuli a l probandum, et presertim quādo cōclusio in causa, facta est ad instātiā actoris: non debent amplius admitti articuli rel ad probā. tamen si fuerint admissi valent, z stabitur probationi: qz intelligitur tacite renocata illa cōclusio in causa. ita eleganter domini de rota in decisi. incip. Item si post conclusionem ar. l. illud. ff. de acq. heredi. et capi. de multa. de preben. qz intelligit verum, si iudex cause sciebat esse conclusum in causa: al3 secus. clej. de procu. s. plene. in l. i. qui da. tu. poset presumitur scuisse, si ipsemet qui admisit articulos, est ille coram quo fuit in cā conclusum. arg. l. si. ff. pro suo. z c. veniens. de si. presby. secus si esset iudex subrogatus loco premortui. vel res mortui. qui in alterius. ff. de regu. iur. hanc deci. referunt z sequuntur Ant. de but. z Jmo. in. c. auditis. de procu. idem t3 Panor. in c. quoniam cōtra. in. xij. col. de proba. maxime fm euz, si admissio articuloz fuit facta per iudicē parte presente z non contradicente. per no. in. c. cū cā. in si. de testi. Idē Bald. in l. preceptorias. in. ij. col. C. sen. rescin. non pos. z do. Alex. in consi. lxxij. lib. iij. incip. videtur prima consideranda. dicen. instātia. in. iij. col. z pondera multum vitionem maxime, qua vtitur Panor. in loco preallega. qz ponere in magno anfractu. Confirmo etiam per illud, qd l3 secunda dilatio concessa actori ad pducendū testes propter impedimētū qd habuit i prima dila. l. j. z l. oratio. de ferijs. z c. vlt. de testi. nō se extēdat nisi ad illos testes quos in pma dilatio pducere volebat: nisi impedimētum obstitisset: nō autē extenditur ad alios nouos testes: qz noui produci non possunt: vt no. Bar. et alij hic post Jac. bu. per tex. ibi quibus solis nunci. z c. si tamē noui testes fuerint recepti. parte nō opponēte, plene pbabūt z debeat producos obtinere. Ita Bald. in l. si. in lect. antiqua. ff. de fer. quem sequitur do. Alex. hic in. vi. col. arg. c. j. de restit. 20 spo. Confirmantur predicta oia per regulam habentem, qz in iudicialibus taciturnitas partis presentis, habetur pro cōsensu, et sibi preiudicat: vt est text. no. in. c. j. de accu. in. xj. facit. l. cum ostēdimus. s. si. ff. de fideius. tut. de cuius intellectu plene scribitur in l. j. in prin. ff. de verb. ob. Facit qd pulchre no. Bart. in. l. j. de dila. vbi dicit illud esse ppetuo no. per illū tex. qui est ad hoc valde not. qz si iudex facit aliquem actum preiudicialē parti presentī, pars tacendo sibi preiudicat: ideo d3 expresse contradicere: z ita cōuētudo obseruat, z facere sibi in actis expresse. Et hoc pro parte presente nō cōsentiente, imo expresse contradicente z opponēte put tota die sit. Dixit tñ alibi no. Jmo. in. c. significauerūt. et in. c. cum causa. extra de test. que sequit Bald. vbi aliqua pulchra tangit in aut. si quis in aliquo. in. j. col. C. de eden. qd l3 pars consentiat publicationi testū, si tñ testes nō fuerint rite recepti, talis consensus non preiudicat. ratio, pex quo deficit ordo iuris, talis consensus pūator nō d3 operari. Tene perpetuo cordi predicta oia, quia valde quotidiana z sepius occurrūt. Item pondera text. in ver. solent. qz l3 videatur voluntatis: z iudex nō videatur ad hoc stringi. iuxta. non quicquid. ff. de iudi. tñ isto casu importat necessitatem. propter l. in bonetate. in verbo opz. C. eo. per quā superius declaratur ista. l. fm oēs doct. hic: vnde dicit Barto. in vlt. col. quod iudex h3 necesse deferre istud iuramentum necessarium,

als posset appellari. Idē tenent indifferēter omnes Cano. in. c. si. extra eo. et dicit do. Pau. hic. in. vi. col. in primis verbis, qz ista est cōmunis opi. Et ex hoc habes qd istud dicit necessarium iuramentum, tam ex parte iudicis qui necessitatē deferre, vt dixi, quaz partis que necessitatē subire, nec posset deferre. d. c. si. in prin. vbi ēt gl. extra eo. intellige tñ verū qd iudex necessitatur deferre parte petēte fm Bart. in vlt. col. hic. vbi reseruo istud vltimū de per se examinādum: qz multi tenent cōtrariū, z nō est sine dubio. Et circa 21 casū verbum solent, an z qñ importet necessitatem z qñ nō, habes gl. in l. j. C. qñ et qñ iudex. et ibi vide Bar. z doc. z text. cum gl. ij. in l. vbi aut. in prin. in verbo nō solet. ff. de in diem adiect. Quid autem sit in iuramēto in litem, nūquid iudex necessitet illud deferre. Fulg. et do. Alex. tenent qz sic. in l. i. in iur. i. tit. j. per illū textum in verbo non oportet. als fm eū potest appellari. facit. l. vis deamus. s. deferre. in ver. opz. in eo. tñ. de in lit. iurā. vbi etiam do. Alex. et plenius firmat: et ibi idem tenent no. Ang. z Fulg. qz videtur cōtra. d. l. videamus. s. deferre. in ver. sed an iudex. ibi etiam qui dem in arbitrio esse iudicis deferre hoc iuramentū cōstat, z ptra l. in actionibus. in ver. sed iudex. eo. titu. ibi licuit em iudici a prin. non deferre. Nec obstat. d. s. deferre. in ver. opz. dum dicit iudices deferre opz: qz nō vult dicere text. ille, quod iudex necessitet ad deferendū illud iuramentum: in litem sed vult dicere, quod est necessarium, qd sit iudex qui deferat, z quod non est alius qui possit deferre: durum tamē esset sic tenere, qz cōcurrentibus tribus que sunt necessaria vt sit locus iuramento in litem, vt not. per Bart. et alios in l. in actionibus. j. ti. j. z non subsistēte alia cā iusta, qd iudex nō necessitet deferre quin possit ab eo appellari. presertim at tenta dispositione iuris cano. per quā a quocūqz grauamine potest appellari. c. vt debitus. cum si. de app. in antiquis. et. c. ordi. eo tit. in. vi. z ideo tutius est tenere, qz iudex concurrentibus requisitis debeat deferre iuramentum in litem: sed ex causa bene posset nō deferre: vt per Bart. in. d. s. deferre. in ver. pe. sicut etiam esset in iuramento necessario quod ex causa iudex posset non deferre: 24 vt infra dicitur. Item not. ex eodem versu. solent. quod iuramentum necessarium in supplementum probationis debet deferri, quando causa est dubia: qz actor non plene probauit intentionem suam, sed tñ semiplene. z not. ex mente. Pau. de cast. hic in. v. col. in fin. et sequē. qd ad hoc vt istud iuramentum in supplementum proba. possit deferri actori, deez copulatiue requiritur que. j. particulatim late examinabūt super gloss. in verb. ex acto. primo qz causa sit ciuili, non criminalis, non spiritalis: secundo qz causa nō sit famosissima quod summa sit parua: quarto quod actor bene sciat veritatem. z per sensum corporeum quinto qz sit legalis z h3 dignus: sexto qd semiplene probauerit intentionem suam: septimo quod illa semiplena probatio non sit elisa per aliam quam presumptionem vel suspicionem contrariam, iuxta glo. no. in l. j. C. qui z aduer. quos. Octauo quod nō sit cōclusus in causa. nono quod petatur a parte secundo qz deferatur alia parte pnsente vel ad hoc legitime citata. que omnia. j. particulatim plene examinabuntur, qz aliqua ex eis non sunt sine dubio. Alias autē, si contingat quod actor non plene sciat veritatem, vel qd non sit legalis: vel qz causa sit magna, quibus casibus sibi deferri nō debet istud iuramentum necessarium: tunc necessario est deferendū reo vt hoc text. z tunc erit proprie iuramentum purgationis. d. c. fin. in versu. sane. potest tamen etiā dici iuramentum necessarium, qz reus non posset illud recusare: z si recusaret, iudex haberet illum pro confesso, et posset illū condēnare, iuxta l. generaliter. s. finant reus. C. cod. z l. manifeste. in versu. confessionis. vbi no. Moder. in 25 tra eo. Sicut dicimus in eo qui nō vult iurare de calumnia. l. ij. s. quod si actor. C. de iura. calum. Et in eo qui non vult respondere positionibus, habentur isti tales pro confessis et convictis. c. si post presitum de confessis. in. xj. Item noto ex eo. ver. solent. qz iudex debet ferre sententiam pro eo qui iurauit: sic qui subijit istud iuramentum necessarium: sit in iuramento iudiciali. l. iustitiam et ad pecunias. s. fin. j. eo. valeret tamen sententia in contrarium, et opus esset appellatione. l. nam z postea. s. si damnetur 26 cum ibi not. plene per gloss. et doct. s. eodem. Item ultimo not. in versu. si. quod iuramentum iudiciale z voluntarium est species transactionis: vt hic. et. l. ij. s. e. ratio, qz sicut per transactionem receditur a lite, z imponitur finis liti. ita per iuramentū. l. j. s. eo. ideo sicut transactio nō retractat p instrumenta de nouo reperta. l. sub preceptu. C. de transac. idem est in iuramento voluntario vel iudiciali: quod nō retractat per iustia de nouo reperta. z istud est qd proprie voluit dicere tex. in hoc versu. et sic remanēt expedita textus lia. Glo. j. parua in verbo cōstitutionibus, qd dicit, quas nō habemus. Item no. quod dispositio. l. vel statuti se referens ad aliam. l. que nō habet, nō propterea vitiat, si tenor illius. l. ad quam fit reslatio in referēte cōmunicatur. similis gloss. est in. s. qñ vero legem. in aut. de testi. z gloss. in l. vt libris. C. de col. in gl. mag. circa mediū. dū dicit, sed nec habemus. z ibi ad hoc not. Ange. z Ludo. roma.

Inde anecessit
metu mlti

1 pars gl.

28 **C** Faciunt iste glo. fm Bart. z doct. ad decisionem, q si priores ciuitatis fecerūt nouā reformationem, q quilibet teneat soluere collectas. i. x. dies sub pena quanti pluris fm formā statuti, q quā uis istud statutū nō reperiatur, tñ per hoc nō vitietur ista reformatio. tñmo valeat, per glo. preallegatas. z per tex. no. in. l. eum q. s. ius lia. el. j. ff. de cōsti. pecu. adde Bal. in. l. j. C. de epi. z cle. z in. l. si dos natio. per illum text. C. de dona. et in. l. incusile. ff. de legi. et in. c. j. s. fi. qualiter olim seu. po. alle. et in. l. vnica. s. in omnibus. per illum tex. C. de cad. tol. Ang. in. l. pe. et per illum tex. C. de insti. z substi. ubi proprie format. q. Barto. z doc. hic. Adde etiam optimā glo. in. c. si romanorum. in ver. defunt. xij. dist. quem not. dicit, quod si papa confirmat priuilegia exemptionis in specie alicui ecclesie, quamuis illa priuilegia aliter non appareant, valet confirmatio. Puto in hoc passu debere sic distinguere: quod aut in. l. vel in statu to referente, est impositus z incertus totus tenor: z tñc valeat: q uis. l. relata aliter non reperitur. in istis terminis pprie loquunt Bart. z doc. hic. sic videmus in simili in dispositione testatoris. testus est in. d. l. si donatio. z in. l. lucius. s. quisquis. el. j. ff. de lega. j. Aut vero in. l. vel statuto referente, non est incertus tenor. l. vel statuti ad qd sit relatio. Puta facta est reformatio: q si aliquis portatus uerit arma, q talis commissarius ad hoc deputatus eum puniat: fm formam statuti: tunc puto, q si statutum illud nō reperiatur, qd vitietur ista reformatio, ratione incertitudinis. Sic etiam vis demus in vltima voluntate. text. est solennis in. l. in testamento. la. j. ff. de condi. z demon. quem text. reputat sing. Bal. in. c. j. quas lter dñs propri. priuatur. Ista distinctio est ex mēte Bal. in. l. j. ad si. C. de epi. et cle. sequitur Lud. ro. hic in. j. col. z satis puto fuisse de mente Bar. z scribentium hic. Item vide qd per hanc glo. et predicta, consuluit in pulchro casu Lud. ro. in cōsi. xij. incip. ita de iure dicendum arbitror. Quid autem sit in statuto faciēte mentionem de consuetudine, si aliter de ea nō cōstet, an vitiet per hoc statutū. an vero consuetudinem illā probet, est tex. in. c. abbate. de ver. sign. in antiquis. Pau. de ca. in cōsi. cccxvij. qd incip. in causa decimaliter aliquid Barto. in extrauag. ad repri. in verbo prout. Quid aut sit in libellate, qui refert se ad statutū vel cōsuetudinē que non reperitur: vide sing. Bald. in. l. iij. C. de nup. ubi per illum text. cum gl. determinat, q si aliquis in libello accusat aliquem, z petit eum condemnari fm formam statuti vel consuetudinis: pōne qd nō reperiatur aliquid statutū vel consuetudo de hoc, nō propterea fm Bal. vitietur libellus, et iste extra ordinē erit puniendus. qd multum not. Et quid sit in libellante qui se refert ad aliquid qd nō reperitur: puta dicit sibi debere. c. ex cā mutui. fm qd cōtinet in tali instrumēto: pone q in illo instrumēto nō hñl contineatur de hoc, tñ actor probat aliter debitum per testes, nunquid debeat succumbere an obtinere: vide Lud. ro. in. d. con. si. xij. Quid aut sit in respondente positionibus, qui refert se ad instrūm qd nō reperitur, respondendo dico put in tali instrūto contineatur. vide Bal. in. l. j. per illum text. C. de erro. aduo. post Anno. in. c. s. perpetuus. de fide instrū. Quid autem sit, in snia, si iudex dicat sic condemno te ad soluendū oī anno. x. saccos frumenti fm qd tui antecessores soluere soliti sunt: pone q non appareat, quod antecessores tui vnq soluerint aliquid, an per hoc vitietur snia, dic q non, imo valet sentētia, z tenentis soluere, q illa dictio. s. z. nō fiat conditionaliter sed causaliter: text. est multum no. in. d. l. eum qui. s. iul. el. j. ff. de cōsti. pe. et ibi Buil. de cu. Bart. et alij sic de terminant per illum text. z per glo. in. c. qm abbas. de offic. deleg. et in. c. abbate. de ver. sig. sequitur Fran. tig. Ange. z Pau. de castro. in. l. pe. per illū text. C. de insti. z substi. Jo. and. in additio ne Spec. in tit. de sen. s. iuxta prin. z dicit Pau. de cast. hic in. v. colū. q habuit de facto consulere in simili casu. Quidam ep̄s inuestiuit quēdam de feudo decimali omniū redditū, z inter alios nominat redditus sem, postea subdit, fm qd sui antecessores fuerunt inuestiti z soliti percipere: pone, q antecessores nñll vnquā perceperunt de fenozan per hoc vitietur inuestitura: dicit se deter minasse q nō, imo q iste poterit fenum percipere, dato q antecessores nñll vnq perceperint de fenozan per preal. Imo plus in fortioribus terminis idem tenuit Pau. de cast. in. d. l. pe. C. de insti. et substi. qd si aliquis concessit fundū in emphiteosim vel in feudū fm formam et modum quibus antecessoribus tuis erat concessum, et tui antecessores erant inuestiti: licet non appareat quibz modis et formis antecessores tui fuerunt inuestiti. nō per hoc vitietur prefens inuestitura: z illud verbum, fm, vt predicti non faciūt cōditionem, per iura. s. alleg. et est valde bona decisio: licet ipse nō dicat, istud expresse z ante eū in terminis ibi tenuit Ang. Puto concludendum, q ista vltima decisio Ang. z Pau. de cast. sit vera, qñ ista vlti. inuestitura esset expresse tarata pensio. postea dictum esset, fm formam z modum zc. in istis terminis loquuntur Buil. z Bart. in. d. s. iul. et loquuntur doc. hic vt. s. declarauit: sed qñ inuestitura esset sic indistincte ordinata, prout casum ponunt Ange. z Pau. de cast. puta, q in inuestitura solū diceret, concedo

tibi istum fundum in emphiteosim, vel in feudum (non tarata pensione) fm formā et modū zc. tunc teneo, qñ talis inuestitura et talis pcessio esset nulla, nō ppter dictionē fm, sed ppter incertitudinē pensionis: nā cū emphiteosis sit ad similitudinem locationis: s. adeo. insti. loca. pensio soluēda, dz a pn. esse tarata. aliter vitietur cōcessio. l. j. et ibi Bart. declarat in euidētiis. C. de iure emp. iuncta. l. si merces. in prin. z qd ibi bar. reliquit indecisum. ff. loca. vide tñ ad hoc vltimū illud qd signāter scribit Bal. in. l. cōtract. in. iij. col. in ver. modo hic quero. C. de fide insti. z fm eius decisio nem intellige predicta. Et de illa dictione fm. an et qñ inducat cōditionem, tradit in locis preallega. maxime in. d. l. pe. C. de insti. z substi. et in. d. c. abbate. ponit Ly. in. l. sciendū. C. de pben. z com. stip. late Barto. extrauag. ad repri. in xbo. put. z per ista erit expedita pma glo. C. l. sup. xbo. noua instrūta. diuideo in. vi. ptes prin. In prima, timore taciti contrarij glo. exponit text. nostrum. In scda gl. colligit ex text. not. z contra illud opponit z soluit. In tertia contra text. gloss. fortiter opponit z dat tres solutiones: ex quibus colligunt tres prin. intellectus ad tex. In quarta glo. etiaz opponit contra text. z soluit. In quinta glo. ponit vnū dictū ad extensionem. l. nostre. In sexta z vltima glo. nō hunc tex. in arguēda ibi et sic not. ppter instrumenti. tertia ibi. itez cōtra. j. de re iudi. quarta ibi. item contra. j. de re iudi. l. post rem. quinta ibi. pterea sicut per noua instrumenta. sexta et vltima ibi: item nota qd hic subicit. C. In glo. ibi. idest nouiter reperta, non nouiter fabricata: pro ista expositione gloss. facit text. noster in verbo inuenisset vt sic vera sit expositio. i. nouiter reperta. Pro clara intelligentia istius prime partis gloss. videndum est, quare glo. sic exponat text. Bart. dicit se arbitrari, q timore contrarij. l. si diuersa. C. de tras. ac. adde tu. iuncta gloss. si. in si. fundata in. l. j. C. quando prouo. non est neces. ubi vult glossa, quod si sit lata prima snia que transiuerit in rem iudicatam, non potest etiam de cōmuni consensu vtriusqz partis ferri secunda sentētia retractatoria prime: sicut ergo ibi a prima sententia que transiuit in rem iudicatam, non potest recedi consensu vtriusqz partis: ita in. l. nostra a prima sentētia recedi nō posset per instrumēta que nouiter fabricarent de cōsensu vtriusqz partis: vnde dicit Bartol. ex hac gloss. quod partes non possent de cōi cōsensu facere fabricari noua instrumēta q essent retractatoria snie que iam trasuiisset in rem iudicatam. Cōfirmat Barto. qz ex talibus instrumētis que de nouo fierent, nō detegeret per furtū: z sic nō potest loqui iste tex. cum Bar. tenet solus Ang. hic Istaj op. non est vera nec vllatenus tenenda: qz imo per instrūta nouiter fabricata posset de consensu communi recedi a quācūqz sentētia, lz millies trasuiisset in rem iudi. per. l. iij. s. si ex cautione. ff. de re iudi. z l. minor. xxv. annis cui fidei cōmissum. in prin. cū gloss. ff. de mino. cū quilibet potest renuntiare suo fauori. z sic snie pro se late. l. si iudex circumuento. in princ. ff. de mino. l. si quis in cōscribēdo. cum simi. C. de pac. Non obft. glo. in. d. l. si diuersa. qz illa gloss. non dicit, quod per nouam cōuentionem partium non possit recedi a quacūqz snia, sed bene dicit gloss. quod post primam sententiam que transiuit in rem iudicatam, non posset etiam de consensu communi partium ferri secunda sentētia, que valeat in vim sententie. z ad hoc illa gloss. est singularis fm Jo. de Imol. in. l. quod iussit. in si. ff. de re iudi. z ita Bartol. in hoc reprehendunt omnes Moder. Fulg. Pau. de cast. d. Alex. Imo. et etiam Lud. ro. hic in. j. col. in distinctione longa per eum tradita. de qua non est curandum. Dicit ergo prefati Moder. quod glo. voluit dicere totum oppositum eius qd dicit Bar. z q glo. mota fuerit ad sic exponendū text. timore regule. d. l. iij. s. si ex cōuentione. z. d. l. minor. xxv. an. cui fidei cōmissum. in princ. cum gloss. nam qñ instrūta essent de consensu partium nouiter fabricata post sniam que trasuiisset in rem iudicatam: et illa instrūta tēderent ad retractationem sententiarum, nō posset loqui ista. l. qz tñc snia retractaret, nō solū inter dum, vt dicit text. z sic in casu spāli huius. l. qñ snia esset lata pter textū iuramēti necessarij falsi: sed retractaret generaliter ex omni casu quilibet snia, cū quilibet snia possit retractari cōsensu partium. d. s. si ex cōuentione: s. qñ instrūta sunt tātūmodo de nouo reperta, tñc pprie procedit ista. l. qz tunc solum retractat snia in isto casu speciali, qñ fuit lata pter textū iuramēti necessarij falsi: z tunc dz detegit periurium, qd nō est, si instrūta essent de nouo fabricata: et istum sensum ad hāc gl. etiā approbat Bal. z Salic. hic: et ista est veritas. d. Alex. conat sustinere Bar. sic eū intelligēdo, qd bar. vel lit. q post primā sniam q trasuiisset in rem iudicatā, nō posset de cōi cōsensu ex instrūtis post sniam nouiter fabricatis ferri scda snia que valeat in vim snie. in istis terminis Bar. bñ dicit: et qd ista ptes fm mēs bar. ptes ex. ll. quas alleg. s. ex glo. d. l. si diuersa. hoc etiā ptes fm eū ex hac. l. q loquitur de retractatione pme snie, q dz fieri pscdam sniam. nō aut debemus intelligere, q Bar. voluerit, q ptes non possint recedere p instrūta nouiter fabricata a snia et ea retractare. Decisio d. Alex. est in se vera, sed xba Bar. nō patiunt: tene qd dictū est. Cogitabam posse nouiter attentari per hāc leges. q quādo

C Papa. ad archi. i. c. pñtiū. vñ. 29 q. j. Ant. de bu. i. c. ex inuentione. 8 refert. do. in c. j. in. iij. col. de sen. exco. li. vi. Card. zab. 2. c. xij. incip. monasterium sancti Juliani.

qđ snia lata ex presumptionibus, et sic ex probationibus pūilegiat
tis, pōt qñcūq; retractari, supueniētibz veris pbatōnibus cui
dēnōtibz, aut supueniētibz p̄sūptionibus q̄ sint fortiores, et
dicit *Lud. ro. in. v. col. in prin. q̄ pro illa regula* *Immo. ipse nouiter*
pōderat esse hic tex. sing. et peregrinū et caripenderet in hoc habes
re cōsociū. Nihil videt, q̄ ante eni istud exp̄sse voluerit *Bart. in. ij.*
glo. in prin. referēdo istū primū intellectū glo. et dicit: et dixi q̄. i. fa
cerē mentionē. nā dicit Bar. q̄ in hac. l. snia reperit lata ppter ius
ramētū, et sic ex pbatōnibus nō veris et nō p̄p̄is, et p̄r ex proba
tionibus pūilegiatis: nimirū si retractat p̄ infra de nouo reper
ta: et in hoc dicit Bar. q̄ iste tex. est no. Et ex. s. scripta regula *Immo.*
noc. verificat alia decisio q̄ snia lata ex aspectu, q̄ nō s: lata p̄ ves
ras pbatōnes nunq̄ trāsit in rē iudicatā: ideo pōt qñcūq; retra
ctari supueniētibz veris pbatōnibus, fm. d. Ant. de bu. in. c. fra
ternitatis p̄ illū tex. et arg. huius. l. et d. c. significantibus. de purg.
vulg. facit. l. minor. xxv. annis. Addito p̄sede ex aspectu. ff. de mi.
Addo vltra alios ex hac regula verificari etiā illud qđ singu. deci
dit Jo. an. in addi. Spe. in tit. de homicidio. s. i. in ver. pone. A. vul
nerauit. B. vbi sing. dicit: et nota multuz q̄ snia lata ex depositio
nibz medicorū, vel ex dictis peritorū in arte deponētū de credulit
tate: puta, si medici deponant sup vulnere qđ sit mortale, vel qđ ex
illo vulnere sit remansura cicatrix, talis snia nunq̄ trāsit in rem iu
di. q̄ non est lata ex veris pbatōnibus: ideo qñcūq; pōt retracta
ri ex dictis peritorū qui p̄m deponerent, si p̄tiores medici p̄m
assererēt. sequit. d. Ant. de butr. et ibi magis cōter canoniste in
c. proposuisti. de proba. Bal. in. l. si ab hostibus. s. si vir. ff. solu. ma.
Aug. no. in. l. qđ si nolit. s. si m̄cipium. ff. de edil. edi. vbi dicit hoc
dictū esse singulare et menti tenendū. d. Flozian. de sancto Petro,
in. l. si dñs seruū. cū. l. seq. ad fin. ff. ad. l. agl. Lud. ro. hic. in. xj. col. in
ver. septimus casus est. et in. l. cū quidā. s. qđ s: ff. de acqui. heredi.
motus per illū tex. in h. i. singe obstetrices et c. qui nihil facit. Facit
qđ dicit Bal. in addi. Spec. in ti. de cōf. et idē Bal. in. l. si quis tes
stibus. in fi. C. de testib. vbi dicit Bald. et pone testes deposuerunt
quēdam vulneratū et interfectū a titio, lata fuit snia super homici
dio q̄ transiit in rē iudicatā, nūquid ista snia possit retractari per
euidētiā retr: dicit Bal. q̄ alias dū ista qđ esset de facto fecerūt
exhumari corpus mortuum qđ dicebat occisum, et repertū est q̄ in
eo non erant vulnera aliqua. fuit retractata illa snia, non obstante
qđ transiisset in rem iudi. allegat Spec. in tit. de proba. in. s. vidē
dum. in ver. hoc quoq; s: verum qđ contra principalē decisionem
tenuit dñs Ab. Panor. in. d. c. proposuisti. motus forti ratione, q̄
postq̄ primi testes periti in arte deposuerūt, et publicata sunt eos
rum dicta, nō possunt aliq̄ testes etiā peritiores examinari, ppter
timorē subornatiōis, q̄ de facili quis subornaret alios medicos
vel alios peritiores, cōtra regulā aut. at qui semel. et vnde sumit.
C. de pba. et c. fraternitatis. vbi late scribit. de testi. saluo fm eni: nisi
quis vellet pbare primos testes fuisse pecunia corruptos: tunc
posset, per cle. testibz. de testi. Sed rñde, q̄ qñ in criminalibz p̄es
dere per inquisitionē, et sic officio iudicis nobili. iuxta. c. qualiter
et qñ. extra de accu. in iudice cessat timor subornationis: vt est tex.
in. c. cū clamor. et ibi no. Immo. de testi. no. Bar. et alij in. l. ij. s. si pu
blico. ff. de adul. Preterea sunt multi casus, in quibus etiā post
attestationes publicatas, possunt noui testes produci, qui conse
rent ad ppositū nostrū, et solēt notari in aut. at qui semel. et plenū
in. d. c. fraternitatis. de testi. Est etiā verū qđ istam cōem sniam
nouiter per multa subtilia arg. tenuit etate nostra excellētissimū
supra oēs. d. Fran. de aret. in. d. c. pposuisti. sed nō curo referre, q̄
nō est loc⁹ suus. Addo etiā vltra alios qđ per istā regulā Immo.
41 verificatur alia vtilis et signanda decisio. Nam si sit lata snia fm
cōsiliū sapiētis, puta doctoris electi ad p̄sūdē ex forma statuti,
vel de voluntate partiū, certe a tali snia q̄uis lata fm p̄siliū sapien
tis, pōt appellari. ita not. Bar. in. l. j. s. i. in super illū tex. et in. l. ex
cōsensu. in prin. per illū tex. ff. de app. Bal. in. l. nouū. et in. l. ex illo,
C. de appel. et est glo. no. de hoc in. c. intimasti. et ibi no. d. Anto. de
but. de appel. et glo. no. in. l. si. C. qñ app. sit. et not. Bal. vbi limitat
in. l. tale pactū. s. qui puocauit. in. x. col. ff. de pac. Dico fortius ex
p̄dicta regula, q̄ nedū pōt appellari, imo si nō sit appellatū, talis
snia nunq̄ trāsit in rem iudi. imo semper et qñcūq; poterit retra
ctari, si appareat p̄siliū alteri⁹ doc. magis periti in p̄m factū: ita
in terminis decidit do. Ant. de bu. in. d. c. pposuisti. ante si. qđ dicit
etum sequit simplr. d. Lud. ro. in. xij. c. xxvij. incip. p̄ plena discus
sione et c. ad fi. et idē Lud. ro. in. l. cū quidā. s. qđ dicit. ff. de acqui.
here. et simplr sequit do. Alex. imo. in. l. si ab hostibz. in. iij. colū. ff.
solu. mat. vbi hoc dictum reputat singularissimū in superlatiuo
gradu. et illud teneas perpetuo cordi, q̄ tota die apud nos ferunt
snie fm cōsiliū sapiētis. et statuta cōter disponūt q̄ si petat consi
lium sapiētis, semper p̄stari debeat. Stat ergo ex p̄dictis oibz
vera ratio, quare in hac. l. in. j. parte, snia qñcūq; retractet, quia
reperitur lata ex pbatōnibz pūilegiatis: et est cōis opinio et ap
probata, quam vt dixi in specie tenent Lud. et do. Alex. hic, et ex

presse Bar. vt retuli in. ij. col. in prin. Et si fortiter instares: attēta
ista rōne idē et multo fortius deberet esse in sententia lata p̄textu
iuramenti voluntarij vel iudicialis, q̄ illa est adhuc magis pūilegiata
legiata probatio, cum in ea pars in totum constituat testis, et ius
dex. l. fin. C. de fidei cōmis. nō sic est in iuramento necessario, in quo
pars non constituitur testis in totum: sed oporteat q̄ saltem ses
miplene probauerit. et sic cōstituitur solum testis in parte: tamen
istud est falsum: vt in vers. si. huius. l. fm communem intellectū:
ergo p̄dicta ratio falsa. Respondeo nouiter et nullus tāgit, qđ
in iuramēto necessario, illa probatio pūilegiata processit inuita
parte: q̄ iuramētum necessariū deferat a iudice in supplementum
probationis parte inuita, nimirū si sibi magis cōsiliū: secus est in
iuramēto voluntario vel iudiciali: q̄ illud deferatur a parte parti
ex mera voluntate partium, nimirū pars hz sibi imputare, et si post
ea ferat snia, illa retractari nō pōt, vt in vers. si. prout etiam in fi
42 mili dicit glossa. nostra. s. in. ij. parte principali. Confirmo, q̄ lex
magis subuenit alicui, qui facit actum ex necessitate, q̄ illi qui facit
cit ex voluntate. tex. est no. in. l. si fideius. s. si necessaria. ff. qui satis.
cog. Hinc videmus, q̄ si deferat iuramentū voluntariū vel iudiciali
le a parte parti, q̄ illud deferatur ex voluntate, non pōt postea ap
pellari, nec a sentētia superinde lata. l. generaliter. s. huius. l. reus.
in vers. quis enim ferēdus. C. eo secus tñ est, qñ in casu necessitat
tis vt qñ iuramētum referat: tunc pōt appellari fm glo. no. in. d. s.
finaut reus. fm vnā opi. Ad ista bñ facit. l. si dictum. s. si comp
misero. ff. de eucti. cum ibidē no. in verbo nulla em necessitate cor
43 gente id fecit. Hinc et videmus, qđ a snia arbitri electi ex volun
tate partium, appellari non pōt. l. diem proferre. s. stari. ff. de arbi
tris. l. cum, antea. vbi notatur. C. de arbi. tñ si arbitri essent electi
ex necessitate statuti compellentis, puta consanguineos vel affi
nes vel vicinos ad cōpromittē. in arbitriū, tunc a snia taliz ar
bitroz bene pōt appellari. c. si ab arbitro. de officio deleg. in. vj. no.
Bar. in. l. cum specialis. per illum tex. et ibi expressius. Sali. C. de
iudicibz. tñ istud vltimum pro nunc aliter non discuto, q̄ dubitas
bñ est, q̄ multi tenent p̄m, vt soleo dicere in. d. l. cū specialis. et
sic videtis q̄ l. facilius succurrit his qui faciunt actum ex necessitat
te, quam his qui faciunt ex voluntate. Ex istis ego infero nouiter
vnam nouam limitationē ad regulam Immo. superius prime res
latas. que hz. qđ snia lata ex probationibus pūilegiatis semper
et qñcūq; pōt retractari, et nunq̄ trāsit in rē iudicatā: ex p̄dicta
mea sol. d. intelligi et limitari: qñ tales probationes pūilegiat
assumuntur a iudice solo, inuita parte, vt est qñ assumit iudiciū
peritorū, vel in similibus casibus: tunc vera est regula Immo. et bñ
probat in. j. parte huius. l. declarata. vt. s. secus esset, si tales pba
tiones pūilegiat procederent de mera voluntate partium, tñ
snia superinde lata trāfret in rem iudi. q̄ tñ esset qđ imputetur
partibus: et non posset illa snia retractari: etiā ex melioribus pba
tionibus p̄m, vt probatur in ver. fin. huius. l. et ista est mea noua
limitatio: quam nemo tangit, sed optime inferitur ex p̄dictis ad
do pro ista mea noua limitatione in quo facio differentia, an pba
tio pūilegiata pcedat inuita parte, vt p̄ in iuramento necessa
rio, an procedat de voluntate partium, prout p̄ in iuramento vo
luntario vel iudiciali, facere vnum qđ sing. volūt pro ampliatione
huius. l. in. j. parte Jo. de imo. et Bemi. in. c. eos. in prin. in. vj. col.
de temp. ordi. in. vj. vbi ampliant et extendunt primam partem. l.
nostre: vt habeat locū non solū in iuramento necessario qđ defer
tur in supplementum probationis, sed etiam hz locū in iuramēto
to iudiciali: quando tale iuramentum iudiciale deferretur a so
lo iudice parti, et non a parte parti in iudicio, q̄ quando deferat a so
lo iudice, videt quodāmodo necessarium: secus quādo deferatur a
parte parti in iudicio presente iudice: tñ habeat locū ver. fin. et
dicunt istud esse de mēte gl. ibi sup verbo affectata. et expressius de
mēte Jo. an. ibi qđ diligēter no. q̄ alibi vt puto nō reperies: sed
credo p̄m, et q̄ ista ampliatio nō sit vera, q̄ attendi d. originalis
natura iuramenti ad terminos. l. nre, si iuramentū originali natu
tura sua sit necessariū pcedit. j. ps. l. nec attendim⁹ illud qđ ex accu
dēti sup hoc eueniret. eodē mō ecōtra, si iuramētū originali natu
ra sua sit voluntariū: vt in h. i. si nō attēdim⁹ q̄ sup hoc acciderat
cōtingat: pbo assumptū. nā et in iuramento necessario qđ deferat
in supplementū pbatōnis: dato qđ ps cōsentiat et sit cōtēta qđ de
ferat alteri pti in supplementū pbatōnis: tñ q̄ originali tale iur
ramētū est necessariū et pōt deferri pte inuita: nō attēdim⁹ qđ inu
terueniat partis cōsensu: q̄ l. pars cōsentiat. tñ hz locū, prima
pars. l. nostre: eo q̄ ps ex necessitate tñ cōsentit: q̄ etiā si non con
sentiret, tñ iudex ea inuita deferat cū in necessitatibus nemo libera
lis existat, vulgata. l. rē legatā in fi. ff. de adi. leg. ita in terminis ad
l. nostram et Lud. ro. hic in. xij. col. et d. Alex. imo. in. xij. col. repro
bātes in hoc Ant. hic: qui tenebat p̄m et male. Probo etiam ex eo
qđ volūt Bui. de cu. Alb. de ro. et d. Alex. hic, qñ querat, an si ex
relatione iuramēti fuerit iuratū, nūqđ habeat locū prima ps hz
ius. l. videt et q̄ sic q̄ tñ ex necessitate iurat, l. iurandū et ad pe
cunias

Arbitri.
Add bal. in
l. cū qdā. ff.
de le. ij. bal.
in. l. si seruus
pluriū. ff. de
leg. j. doc. in
c. ij. et in. c. p
tuas. de ar
bi. doct. in. c.
quitalis
de iure iu.

Imo sapiētis nō
m̄rē p̄dicta

cunias. s. ait pretor. j. eod. Contrarium ipsi determinant: q. imo tale iuramentum originaliter pcessit a voluntate: q. qui retulit iuramentum poterat si volebat iurare: et sic tale iuramentum dicitur originaliter pcedere a voluntate partium. Unde tamen in hoc ultimo de relatione iuramenti gl. in l. gñaliter. s. finat reus. in verbo volente. in vna opi. q. faceret in oppositum. C. eo. et ibi vide doc. et ista diligitur no. ad intellectum huius. l. C. et Mo. etiam pdicta ad intellectum regule Inno. de qua. s. ppter q. cogitabis circa illud qd dictum est de snia lata ad consiliu sapietis qd semper retractari possit: an pcedere possit et in qbus terminis intelligi debeat: et sic habes ex pdictis vna limitatione ad regulam Inno. scdo limita. d. regulam Inno. et pñr ista. l. vt pcedat qñ iuramentum necessarium prin. deferat ad suppleda pbatone ppter inopia pbatonis: vt est qñ qd semple pbatit intentione sua secus esset qñ iuramentum necessarium pñ. deferretur actori ppter delictum rei et sic ppter delictum rei et inopia pbatonis: vt est videre in casu. l. si qñ. C. vii. vi. r. c. si. extra qd me. cau. vt est videre in casu. l. in actionib. j. ti. j. na l. ista probatio sit privilegiata q. in ea actor constituit in ca ppra testis in totu si postea ferat snia virtute istius privilegiate pbatonis talis snia non poterit retractari etiam per instrumenta de nouo reperta: ita ego nouiter colligo velle Bar. sing. hic in. iij. col. in fi. sequuntur Ang. et do. Alex. hic in. xxxiij. col. in fi. in dicto Bar. sed non ad ppositu qd dico qd dictu Bar. etiam sequit. d. Ant. de bu. in. c. fi. in fi. extra eo. Bal. in lec. antiqua. Ange. et do. Alex. in. l. videamus. s. seu. pe. j. de in lite iura. p gl. mag. ibi in vbo ex mag. cau. circa fi. de veritate tñ illius dicti Bar. dicat pleni. j. in glo. super verbo exacto. in. iij. pte pñci. et sic ex istis remanet defensata ro coisad banc. l. quare snia possit quodocumq. retractari q. reperit lata ex pbatonibus privilegiatis pceditibus inuita parte. Contra ista cōem rōne sic pulchre defensata vnus mihi fortiter viget q. attēta regula Inno. talis snia posset retractari etiam si instrumenta non essent de nouo reperta q. fm regulā Inno. snia lata ex pbatonibus privilegiatis potest quicūq. retractari ex testibus ex instrumentis ex quocūq. gñe pbatonis: siue illa instra sint nouiter reperta siue nō: et tñ in tex. nostro dicitur q. ita demū pōt snia retractari si instra sint de nouo reperta et non aliter: ergo illa ratio nō est bona ad tex. nostru q. si bona esset gñaliter pcederet. Cogitabis diutius: q. durū est rñdere: forte dicet aliqd in sequenti bus oppo. quas prime subda ptra istu cōem intellectū inter q. ista erit vna terribilis oppo. quare in tex. isto requiratur qd instra sint de nouo reperta. C. et Ex suprascriptis oibus habes colligere vnus casum in quo snia a qua non est appellatum: tñ nunq. transit in rem iudicatā quin semper possit retractari: qñ vcz est lata ex pbatonibus privilegiatis pcedentibus inuita pte alium casum no. posui. s. in tex. credo in. iij. no. qñ post sniam q. trāsuiuit in rem iudicatā fuissent admisse pbatones parte nō opponēte. aliu casum et sic tertiu fauore minoris etatis ponit. j. ista gl. in pe. parte aliu habes in. l. si fundus. s. si pluris. ff. de pig. sex alios casus ponit Pau. de cast. hic in. iij. col. in. j. no. h. casus enumerat Lud. ro. in. x. col. et seq. xvi. postea addit in pe. colū. in fi. et tñ snia lata in ca vsuraria: ita Ellb. bonam ratio. assignans in rub. C. de vsur. in pe. col. xij. casus enumerat doc. maxime. d. Ant. de bu. in. c. cū bertoldus. extra de iudi. p Bal. in. l. si. et in. l. perēptorias. in pe. col. C. sentē. rescin. nō pos. vbi expedit vide p eos ibi. d. Alex. credo in. xx. col. in prin. addit vñū inter alios quē dicit esse singularē et dicit ponere Bal. in aut. ad hoc in. iij. oppo. C. de vsur. nō inuenio in lec. mea aliqd traditū p Bal. qd sit ad ppositu rēgo inter alios vñū casum nō omitto q. valde nō. est vbiūq. pars p qua snia est lata que trāsuiuit in rem iudicatā fateret talem sniam esse iniquā vel iniustā: sua cōfessio facit vt nedum talis snia possit quicūq. retractari imo nunq. pōt amplius vel dz mādari executioni. ita singu. dicit Inno. in. c. q. pleriq. de immu. eccle. sequitur Lud. ro. in. xj. colū. in. viij. casu. et Addo huius dicti potest esse ratio: q. qñ snia trāsuiuit in rem iudicatā succedit psumptio iuris et de iure pro snia qd sit iusta: sed contra presumptionem iuris et de iure quāuis alia pbatio non admittat tñ semper admittet pbatio per cōfessionē partis. glo. et doct. in aut. sed iā necesse. C. de dona. ante nup. et Addo qd illud dictu Inno. sequit et reputat sing. do. Ant. de bu. in. c. is q. fidē. in. iij. col. de spō. in. c. si. in. xij. col. de suc. cel. ab intest. in. c. quāto. de psump. in. c. ab excoicatio. in. c. cū dilecta. de rescrip. in. c. in pñtia. de renū. illud dictu Inno. etiam refert p singulari et sequit. d. Abb. Pauor. in. d. c. is qui fidē. et in d. c. quāto. et in disputa. sua q. incipit stante statuto. in. xij. col. vbi multū cōmēdat istud dictu Inno. q. etiam pro singulari tenet idem do. Abb. Pauor. in. c. ij. de purga. vulga. et in. c. fraternitatis. de frigi. et malefi. et in. c. j. vltra mediū. de cōfir. vti. vel inuti. Sequit etiam Pet. de ancha. in repe. regule possessor. in. ix. char. de reg. iur. in. vi. Bal. no. in aut. ad hec. in pe. col. C. de vsu. et i. l. si cū q. in. viij. col. in ver. pdicta sunt vera quantū ad essentia. C. de in. et fac. igno. d. Glo. de sancto Petro in. l. cum putare. in vl. col. in

prin. ff. fami. her. d. Barth. veronē. in cautel. xxiij. ad de tu et vide Bal. in. l. si quid instituat. in. s. si sub conditione. in fi. ff. de here. 48 insti. vbi fortius dicit et diligēter no. et q. si pars pro qua lata est sententia que trāsuiuit in rem iudicatā cōfiteat talē sententiam esse iniquā vel iniustā: nedum pōt quicūq. retractari: imo talis pars pōt cogi et cōpelli per ecclesiasticā cēsura. Et sic per epm q. parti victe pñtet liberationē et ei imponat perpetuū silētiū. allegat Inno. in plerisq. locis: pñcipue in. c. vlti. de maio. et obe. Istud idem plenius et not. tenet idem Bal. in aut. ad hec. C. de vsu. in pe. col. in ver. Idem dubitat in eo qui est inique absolutus et. vbi inter cetera allegat Inno. in. d. c. pleriq. ibi vide Bal. idē tenet Joā. de imo. in. d. s. si sub conditione. in fi. q. diligēter tene cor. di. Limita tamē no. et declara q. dictu est et cōclusum: q. si pars q. obtinuit sniam que trāsuiuit in rem iudicatā cōfiteat talē sententiam esse iniquā et iniustā: q. nedū pōt quodocumq. retractari sed fortius talis sententia nō poterit amplius mādari executioni. intellige verū quatenus talis sententia fuisset lata in fauorem confessi: et sic in passibus et pñctis respiciētibz fauorem ipsius cōfessi sed quatenus contineret eius dānum et pñdiciū talis sententia bene debet exequi et mēref executionē: ita pulchre no. et declarat Lud. ro. hic in. xj. col. et de hoc dicit esse casum not. in. l. si seru. plurimū. s. i. ff. de leg. j. et sequit simpliciter. d. Bartho. veronē. in preallegata cautel. xxiij. in fi. Accedant q. no. Bar. in. l. aurelio. s. caus. in vlti. colū. ff. de lib. leg. cum suis concor. et per ista pro nunc erit expedita prima pars huius glo. et per pñs eius ratio. Duos alios casus in quibus sententia nunq. trāsit in rem iudicatā subiciam nunc proxime post Lud. ro. Tertiā principalē rationē decidēdi ad hāc. l. assignat Lud. ro. hic in. v. col. q. hec sententia est lata ex probatione iuramentali: que nō est plena probatio neq. necessaria: sed est probatio presumptiua q. postq. quis iurauit est presumptio verum esse illud qd iurauit. l. qui iurasse. in prin. in glo. s. eod. l. si. C. ad. l. iul. repetun. nemo enim presumitur immemor salutis eterne vt dicit tex. certū est autē q. sententia ex presumptiōnibus lata semper potest retractari nec vnq. transit in rem iudicatā. tex. est no. in. l. si qui adulterij. C. de adul. q. tex. fm Barto. et alios ibi est singularis in iure: nisi fm Lud. iste sit cōsimilis. Et ad hoc dicit Lud. ro. se credere istā. l. scdo loco singularē. Illa ratio nō placet ex multis. primo q. fm eam nō requireret q. instrumenta essent de nouo reperta vt pñsupponit tex. scdo et fortius sequeretur qd idē esset quādo sententia esset lata pretextu iuramenti voluntarij vel iudicialis: et sic in ver. fi. huius. l. vbi probatio est magis presumptiua q. in primo casu: in quo saltē semiple pbatū est per vñū testē vel aliter: sed in ver. fi. probatio est in totuz presumptiua cū in totu stetur iuramento partis: et tamen istud est falsum vt hic in ver. fi. fm cōem intellectū. nisi respondendo salues istā rationē prout saluam pcedentē: q. sententia lata ex probatione psumptiua semper sit retractabilis quando illa pbatio presumptiua pcederet inuita parte vt in primo casu huius legis. Secus si de voluntate partium vt in ver. fi. tamē. d. l. si qui adulterij. nō cōmodo de patiē hāc limitationē. et Dretrea et tertio. d. l. si qui adulterij. loquitur qñ post sententiā supuenit postea presumptio inr. et de iur. in pñtrariū vt ibi per Bart. post gl. q. nō est i hac. l. Quartā prin. rationē decidēdi ad hāc. l. assignat idem Lud. ro. hic in. v. col. q. si hac. l. seruaret sententia lata in fauore pñrantis verteret periculū in pñdiciū anime: sed sic est qd illa sententia qua seruata vertit periculū anime nunq. trāsit in rem iudicatā quin semper possit retractari. Istud expresse dicit glof. no. et approbata in. c. inter monasteriū. in gl. si. magna super verbo cōfirmātes. circa mediū de re iudi. per. c. latoz. et c. teneor. et c. cōsanguinei. in eo. ti. de re iudi. et dicit Lud. ro. q. ad istud tertio loco pōt ista. l. reddi no. et qd pōt dici q. hic sit casus pro illa glo. cano. subdit etiam qd ista sunt tenēda mēti q. quotidiana et non reperiantur ab alio tacta. Istā ratio etiam nō placet et cōfunditur cōsiderationibz quibz pcedēs maxime scda ratione q. idē multo fortius esset in ver. fi. quādo iuramento voluntario vel iudiciali quis iurauit falsum et propterea sniam reportauit. ibi enim veritē in pñdiciū anime: et tamen sententia retractari nō pōt etiam per instrumenta de nouo reperta fm cōem intellectū ppter quem illa gl. d. c. inter mona. reddit aliqualiter dubia. Quintaz ratio nem principalē decidēdi assignat Pau. de ca. hic in. vi. col. q. quādo delatū est iuramentū necessariū in supplemētū pbatonis a iudice parti et pars iurauit falsum et ppter hoc iuramentū falsum iudex tulit pro eo sententiam vt in primo casu huius. l. certe sententia fundat in falsa causa et in falsa pbatone: q. iuramentuz illud loco pbatonis pcedit: vnde dictat eqtas q. dolus eius nō dz sibi patrocinari si de ipso dolo pōt ostendi per instra de nouo reperta. vñ qñ snia fundat in falsa ca vel est nulla ipso iure qñ i sententia exprimit falsa causa vel rescindit iuxta no. in. l. si is ad quē. ff. de acqui. here. Istā ratio etiam nō placet et clare cōfundit ex pdictis vñ teneas scdam rationē declaratā vt. s. Reassumo ergo

C snia ad de Eng. i. l. j. C. sen. res. nō pos. Inno. in. c. iua nos. de co. ha. cleri. et mulic. doc. in. c. ex parte. de restit. spolia. pbi. lip. in. c. au. cessante. de appeli.

primum intellectum glo. qñ est cõiter approbatus cū scõa rõne decidēdi superius dicta: q in primo casu huius legis snia a qua nō est appellatū pōtū quādocūq; retractari per instā nouiter reperta: eo qz est lata p̄textu iuris necessarij et sic p̄batiōis priuilegiatē precedentis inuita parte. Contra istum primū cōmunē intellectum Pau. de ca. hic in. vj. col. et seq. mouet tres difficultates. Prima difficultas est. Nā videtur in hac. l. q snia semper debeat posse retractari per instā de nouo reperta: etiā si sit lata nullo p̄cedēte iuramēto necessario prout necessario requiritur in hac. l. fm cōem intellectū: vel etiā si sit lata p̄textu iuramēti voluntarij vel iudicialis qd negat in ver. si. fm istū primū cōmunē intellectū: qz ex quo instā sunt de nouo reperta ista est iusta et sufficiens causa propter quā aduersus sniam semp debeat cōcedi restitutio in integrū ex causa generali si qua mihi iusta causa esse videbitur. istud enim est iustum impedimentū. Et q ista sit iusta causa restitutionis in integrū ad retractandū sniam: nō. Inno. in. c. vltra tertiā. de testi. quē refert et sequit Bar. in. l. j. C. de sent. aduer. fisci la. lib. x. l. j. et Bal. in. l. j. C. de cōdi. inde. in duob; locis. Spe. et Jo. an. vbi p hoc colligūt cautelā in ti. de excu. sentent. sic. in ver. illud tñ. Ang. et ibi late Jo. de imo. et Mo. in. l. im. peratores. ff. de re iudi. Guil. de cu. in. l. de illis. ff. de trāsa. vbi p hoc allegat bonū tex. et expressum in. l. si mater. in. princ. et qd ibi nō. Bar. per illum tex. ff. de excep. rei iudi. Bal. in. l. argentarij. §. cum autē. per illū tex. ff. de edē. et in. l. sub p̄textu. la. j. vbi etiā Sali. C. de trāsa. Ang. in. l. j. §. item si ipse. ff. si cui plusq; p. l. fal. Ang. et Pau. de ca. in. l. si sine. in. prin. ff. rez. ra. habe. Lano. in. c. suborta. extra de re iudi. ergo cum in hac. l. p̄supponatur q instrumenta essent de nouo reperta et sic q actor fuit in iusta ignorantia et cōsequenter in iusto impedimento ex dicta regula sequitur q semp et indistincte sibi est concedenda restitutio in integrū ad retractandū sniam nec sit curandū ex qua causa sit lata snia sic etiā si non sit lata p iuramētū necessariū falsum cuius tamen cōtrariū dicit tex. qui requirit q instrumenta sint de nouo reperta et ista opi. fortificat si tenemus opi. q est magis cōis qd in hac. l. requiratur restitutio in integrū fm qd retuli. §. in. tex. in. j. not. tunc istud qd instā sunt de nouo reperta nō est curādū. Ex hac difficultate ego correlarie facio aliā difficultatē q scāte dicta regula nō erit differentia inter primū casum vltimum huius. l. qz siue snia sit lata p̄textu iuramēti necessarij: vt in primo casu huius legis siue ex iuramento voluntario vel iudiciali vt in vlti. versic. huius legis: ex quo in vtroq; p̄supponim; q instā sunt de nouo reperta et cōsequēter q in vtroq; sit iustū impedimentū: et cōsequenter iusta causa cōcedende restitutionis in integrū vtroq; casu retractabilē snia p restitutionē in integrū et sic vtroq; casu erit idē in primo casu q in vltimo casu huius. l. cuius p̄m de directo recto vult cōis intellectus glo. hic: et docto. ista pro certo est mihi magna difficultas. Itē sequit aliud q siue snia sit lata p iuramētū necessariū siue p aliā spem probationis impropriā q mediā te restitutione in integrū semp possit retractari ppter istā iustā causam. s. propter instā nouiter reperta cuius p̄m de directo vult iste primus cōis intellectus glo. cōiter approbatus. Rñdet Pau. de cast. q dictū Inno. et sequaciū pcedit qñ appareret qd actor fecisset oēm diligētiā in primā instātiā in pquirendis istis instis que tñ habere nō potuit qui erāt penes reū forte negantē tunc indistincte concederetur restitutio in integrū ad retractandū etiā si snia fuisset iusta fm acta et p̄bata. Sed in hac. l. etiam si actor nō fuit diligēs in pquirendis instis quo casu dicit esse in culpa: tñ cō subesset iusta causa concedende restitutionis in integrū et restitutio nō cōcederet aduersus sniam: tñ qz aduersarij fuit in dolo iurando dolose falsum: certe dolus p̄ponderat culpē. l. itē si obstetrix. §. si. ff. ad le. aquili. et talis dolus facit vt pars que fuit in culpa i pquirendis instis sit tñ postea instā inueniat poterit retractare sniam ppter doli aduersarij q dolose falsum iurauit. Adde q Bar. etiā in. d. l. j. C. de sen. aduer. fisci la. lib. x. videt intelligere dictū Inno. q restitutio in integrū ex hoc solo nō debeat cōcedi q pars post sniam instā de nouo inuenerit: istō solū nō sufficit nisi etiā alleget et p̄bet se fuisse impeditū et qd in prima instantia nō habuit facultatē pducendi noua instā: ex istis duob; simul iunctis bene pcedit dictū Inno. et tñ datur restitutio in integrū intellige tñ fm Bar. in. prinato s; in fisco specialē est vt p instā de nouo reperta: absq; q ostēdat de alio impedimento cōpetit restitutio in integrū p. d. l. ista sol. Pau. de ca. nō satisfaciē et eam etiā reprobāt hic. d. Alex. in. xvj. col. q. d. Pau. vult q ideo in hac. l. concedat retractatio snie: eo qz pars dolose falsum iurauit. Istud confundit ex generalitate huius legis que pcedit siue pars dolose iurauit falsum siue sine dolo credēs iurare verū semp habet locū ista lex prout in specie dicit Bal. hic in. iij. col. Secūdo et fortius cōfundit sol. Pau. de ca. qz ter. iste generaliter pcedit siue pars fuerit diligēs in pquirendis istis instrumentis siue nō. Et ita expresse declarat Bal. hic in. iij. col. in

ver. sed hec lex est magis nō. Et fm Pau. de ca. oportet restringere istam. l. vt solū loqueret qñ actor non fuisset diligēs in pquirendis istis instrumentis quod nūmū restringeret text. p̄sertim cū in dubio glibet p̄sumat fuisse diligēs in eo qd sibi expedit: et est necessariū p̄terea et tertio: si vera esset ratio Pau. de ca. ad hunc tex. q ideo hic permittat retractatio snie: eo qz pars dolose iurauerit falsum: et sic eo qz dolus p̄ponderat culpē sequetur q idem etiā esset in vltimo casu huius legis: itē et qto seq̄ ref q in ver. fin. huius. l. si pars adhibuisset diligētiā in instis pquirendis qz esset ibi rest. in integ. ad retractandū sniam. et sic idē esset q in casu primo tenēdo cōem sniam q etiā in casu scōo requiratur in integ. resti. put dixi. §. in. tex. in. j. nō. et contrariū vult ista. l. fm istū primū intellectū glo. cōiter approbatū. Aliter respondet. d. Alex. imo. hic in. xvj. col. q cōtraria loquunt in restitutione in integ. que concedit ex edicto p̄toris. s. ex clausula gñali de qua in. l. si. ff. ex qui. cau. maio. sed in hac. l. restitutio cōceditur ex cōstitutionib; principū: vt p̄ in tex. An istud vltimū sit verū dixi late. §. in. tex. in. primo nō. Ista solutio nō enervat difficultatem: p̄sertim q idē esset in vltimo casu huius. l. qd in primo. Itē nō tollit alia superius modo dicta. Scōo modo respōdet idē. d. Alex. q cū in hac. l. sententia reperiat lata ex priuilegiatis p̄bationibus vt superius pluries declarau: ideo retractat vt per restitutionē in integrū siue pars fuerit diligēs prima instātiā in pquirendis instrumentis: siue nō: siue aduersarij fuerit in dolo siue nō: secus est in p̄trarijs in quibus sentētia nō reperit lata ex p̄bationibus priuilegiatis nō cōcedit retractatio: nisi ostendat de diligētiā in instrumentis pquirendis et sic in effectu reincident in sol. d. Pau. de ca. superi; reprobāt. Fragiles vident esse iste solutiones: ideo tu aduerte q tenēdo intellectū do. Christopho. de castel. de quo vnum verbū dixi in euidentibus huius. l. et dicam plene in si. huius tertiē ptis glo. ista difficultas ex toto cessat: sed tenendo cōem intellectum puto debere planius respondere: q in hac. l. retractatio sententiē sit ipso iure absq; restitutione in integrū: per instrumenta de nouo reperta: eo qz fuit lata sententia p̄textu iuramēti necessarij: secus est in cōtrarijs in quibus requirit restitutio in integrū per quā pōt retractari snia siue lata ex iuramento siue ex alia p̄batione: et ratio diuersitatis sit quas superius declarau: qz quādo sentētia reperit lata p̄textu iuramenti falsi necessarij reperit lata respectu p̄bationis priuilegiatē precedentis inuita parte ipso iure nimirum si sit retractatio sed nō passim et indistincte: secus quādo sentētia est lata ex proprijs probationibus qz quis instrumenta noua reperiant tamen non retractatur ipso iure snia: sed ope restitutionis in integrū: ita pcedit dictū Inno. et tenēdo q in hac. l. retractatio snie fiat ipso iure cum in tex. nihil dicat de restitutione in integrū: vt plene firmat ui in tex. in. primo nō. certe tunc nō obstat dictū Inno. et cessabit difficultas p̄dicta et hoc modo etiā clare tollet sequēs difficultas do. Pau. de cast. hic: et istud puto tutius respōsum. Scōa principalis difficultas. d. Pau. de ca. hic est q etiā si instrumenta non sunt de nouo reperta: tñ in hac. l. pōt retractari sentētia per resti. in integ. qz ex quo sententia est lata ex falso iuramento indistincte debet posse retractari per resti. in integ. sicut quando lata est ex falsis instrumentis vel ex falsis testibus qz tñ retractat per resti. in integ. siue instrumenta sint de nouo reperta siue non. l. j. et per totū titulū. C. si ex fal. instr. l. diuus. ff. de re iudi. dicit Pau. de ca. q istū passum nō reperit declaratū sed putat posse rñdri: q in hac. l. huic falso iuramento dederit cām defectus ipsius actoris qz ex quo actor venit ad litigandū et nō plene p̄bauit intētiōnē suā fuit causa vt deferret iuramentū necessariū aduersario et aduersarius iuraret falsum: ideo cū defectu aduersarij p̄cesserit nimirum si lex nō permittit sniam retractari per resti. in integ. passim et indistincte sed solum p instā de nouo reperta: sed in legib; contrarijs defectus actoris nō dedit aliquā causam. vt producerent falsa instrumenta vel falsi testes: nimirum si in illis legibus permittit indistincte retractatio snie per in integrū restitutionem siue instrumenta sunt de nouo reperta siue non: et ex hac sol. in fert nouiter Pau. de ca. hic q si in casu huius. l. defectus actoris nō dedit causam huic iuramento necessario: sed defectus rei: puta qz actor plene p̄basset intētiōnē suā: et sic subesset debitum si postea reus ecōtra semiplene p̄bauit soluti. vel pactū de nō petendo et ppter hec oportuit sibi deferre istud iuramentum necessarium et ipse iurauit falsum: tunc putat q snia lata p̄textu illius iuramenti necessarij falsi non pcedentis aliquo defectu actoris: posset in distincte retractari siue instrumenta sint de nouo reperta siue nō: maxime fm eum si actor nō habuit tps in prima instātiā que forte expediebat pducendo talia instrumenta: qd est notā. pro mirabili limitatione ad hanc. l. requirentē q instrumenta sint de nouo reperta: tamē ista limitatio euidenter violat et restringit istū text. et cum ista. l. fm oēs: ita procedat in actore sicut in reo vt dixi. §. in apostillatione tex. ideo ista sol. nō est tenenda: alia est solu. quā

dabat qdā magnus doctor vt refert Pau. de ca. in. viij. col. in fi. z
 si qua solutio pōt dari, credo qd ista sit: qd ideo hic ad retractā. sen
 tētiā requirā, qd instrumenta sint de nouo reperta, istud cōtin
 git ppter religionē iuramēti, ne de periurio querat. l. ij. C. et ita
 dicit Bald. hic in. iij. col. sequit do. Alexā. in. xvij. col. Pau. de
 ca. reprobāt istā solu. eo, qd plus imputandū est ei qui iurauit fal
 sum qd ei qui pduxit falsos testes vel falsa instra: qd primo casu q
 falsus iurat, offendit iudicē z offendit deum: sed qui falsa pducit
 instra, aut falsos testes, solū offendit iudicē: z ab eo q plus delin
 quit plus exigit. l. presbyteros. in fi. C. de epil. z cle. nec obli. d. l. ij.
 C. et loquit in iuramento delato a parte partis: sed certe atten
 ta hac ratione z impugnatiōe Pau. de ca. vt etiā dicit. d. Alexā.
 sequeret qd etiā in iuramēto voluntario vel iudiciali falso, senten
 tia posset retractari per oēm spēm pbationis, cū ibi etiā offenda
 tur z iudex z deus, quod tamē est cōtra versū. si fm cōem intelles
 ctum: vnde pro certo oportet nos dicere, qd in hac l. ppter religio
 nem iuramēti quādo iuramentū est necessariū: sic pcedens par
 te iurata, tolerat vt snia possit retractari non simpliciter, sed tan
 tum per instra nouiter reperta: qd illa non detegunt periurium:
 sed in iuramento voluntario vel iudiciali ppter gēsum vtriusqz
 partis, nō fit retractatio per instra nouiter reperta, sed in legibz
 allegatis in cōtrariū nō refert an instra sint de nouo reperta vel
 ne, qd in illis cessat ratio text. nostri. s. religio iuramenti, istud est
 quāntū pōt dici. Tenendo tamē opt. quā tenui. s. in text. in primo
 no. qd in hac l. retractatio snie permittat ipso iure: z non requirā
 tur restitutio in integ. vt in legibz cōtrariis, planior esset solutio,
 qd qui in vno grauāt, in alie debet releuari z ecōtra in hac l. alle
 uiatur in hoc, qd nō requirā aliqua restitutio in integ. nimirū si
 in alio grauāt, qd requirā qd instra sint de nouo reperta, sed in le
 gibus cōtrariis est totum econtra. Tertia principalis difficul
 tas Pau. de cast. contra hunc tex. posito qd in hac l. fuerit prestis
 tum iuramentū falsum necessarium: z sic subsit vna falsa causa in
 sententia absolutoria, tamē subest etiā vna vera. s. defectus pbatio
 nis actoris, qui in hac l. non plene probauit: vnde falsa causa nō
 debet nocere snie, cum etiā possit subesse causa vera vt no. in. l.
 pe. C. si ex fal. instru. tradit in. c. cum in etia. in ver. si. de re iudi. vbi
 habet, qd si in pcessu cause extant probationes aliquae falsae, z aliq
 vere: qd snia pōt in veris pbationibz fundari, vtz z tenet nō nō
 49 cent falsae pbationes. Accedat no. regula Jm. in. c. in pntia.
 de renun. vbi singulariter vult, qd si snia sit lata expressa duplici
 causa, vna que sit cōtra ius, alia que sit fz ius: sustentaret in totū
 snia, ppter illam causam que est fm ius, nec nocet illa que est con
 tra ius, ad hoc vt actus gestus potius valeat qd pereat. c. abbate.
 de verb. sig. l. quorū. cum si. ff. qui satis. cog. z illam regulā Jm.
 sequunt. d. Ant. Jmo. z. d. Card. in. d. c. in pntia. z in. d. c. cuz ex
 literis. de in integ. resti. Joā. an. in. c. cū inter. de re iudi. do. Abb.
 Jdanor. in. c. ex parte. de prebē. z in. c. sicut. de re iudi. Bal.
 in. l. falsam. vbi pulchre. C. si ex falsis instru. z in. l. ij. s. ignominie. ff.
 de his qui no. infā. istā regulā Jmo. sequitur Jmol. in varijs lo
 cis dices vbiqz, qd legisse istā regulā ignorat in. l. qui rome. s. duo
 fratres. ff. de verb. obli. vbi etiā do. Alexā. Jmo. in. l. si plagh. in
 eo. situ. de verb. obli. z in. l. si is ad quē. vbi pprie locus suus. ff. de
 acqui. here. z in. l. demonstratio falsa. in princ. ff. de cōdi. z demon.
 Aug. de are. vbi dicit, qd imo istud legisse sciunt, z allegat quasdā
 gl. in. l. i. in. l. i. s. biduum. in. l. i. no. ff. qd appel. sit. z pro isto
 dicto Jm. est bonus tex. in. c. per tuas. qui fil. sint legi. ibi illum
 ad hoc not. d. Ant. de but. qd vbi in snia iudex exprimit duplicem
 causam, quārn vna facit ad rem, alia nō: vtz snia, licet iudex videat
 tur principalis moueri ex causa que nō facit ad rem, hūc diffi
 cultati respōdet. d. Pau. de ca. qd licet nullus doctor tagat, tamē
 sibi videt qd propter pdicta, ista l. debeat necessario restringi ad
 casum quando apparet qd iudex fundauit se in falsa causa, vtz in
 falso iuramēto. s. qd reus falso iurauit se nihil debere, secus si ap
 pareret iudicē se fundasse in vera causa. s. qd actor nō plene pbas
 set intentionē suā: nam animus iudicis est diligenter consideran
 dus. l. si te. ff. de excep. rei iudi. z hanc distin. vt in hac l. attendat
 ex qua causa motus sit iudex, tenent etiā Fulg. Lud. ro. z. d. Alex.
 in. r. col. z seq. dic vt hic per eos: z per hoc sit expedita prima les
 ctu. huius glo. Sum in scda sol. gl. ibi, vel dic qd hic nō erat iudis
 carū. Ex q habes scdm intellectū ad hanc l. z fm doct. ista fuit les
 ctu. pilei. s. qd in hac l. nō fuit lata snia, sed solū fuit pstitum iura
 mentū in supplementū pbatis: sic nō obstant cōtraria. l. impera
 tores. z. l. sub specie. allega. in glo. qd loquuntur quando fuit lata
 sententia, illa postea nō pōt retractari etiā per instrumenta de no
 uo reperta, sed in hac l. nondum fuit lata snia. Nec ob. tex. in ver.
 absoluit qui psupponit latā fuisse sniam, qd respondet glo. qd fuit
 absolutus destinatione, nō reman erat conclusum in causa, et ius
 der detulerat iuramentū necessariū reo, z ad instantiā rei fecerat
 citare actore ad audiendū sniam, z sic apparebat qd iudex desti
 nauerat ferre sniam pro reo. Ex ista scda no. lectu. sic declarata

colligit pulchre Bar. qd licet sit cōclusum in causa, z iudex mania
 festauerit partibus quā sniam ferre intendit, z fecerit citari par
 tes ad audiendū sniam: tamē post ista oia possunt adhuc produ
 ci instrumenta que sint de nouo reperta, sed si non essent de nouo
 reperta nō possunt produci instrumenta, nisi vsqz ad cōclusionē vt
 in. c. cum dilectus. de fi. instr. vel vsqz ad terminū statutū ad hoc:
 vt ibi z in alijs allegatis hic per Bar. melius facit tex. in. c. pasto
 ralis. de excep. z in. l. si ea. C. qui accu. non pos. no. gl. in. c. sepe de
 verb. sign. z plene Bar. in. l. inācipiorū. ff. de optio. leg. Quod aut
 hic esset cōclusum in causa piz, qd alias nō posset iudex bene scire
 re quā sniam ferre debeat, qd ante cōclusionem in cā possunt alie
 pbationes induci, vt notat in. d. c. pastoralis. ergo donec possunt
 alie probationes induci, iudex non pōt scire quā sniam ferre de
 beat, sed postq est cōclusum in causa, z sic alie probationes indu
 ci nō possunt, iudex pōt scire quā sniam ferre debeat. Dicit au
 tem conclusum in causa, quādo ambe partes renuntiauerunt o
 mnibus probationibus, z nolūt amplius aliud pbare. glo. no. in
 s. qd vero multi. in glo. parua, in verbo cōcluserunt. in aut. de tes
 sti. quā glo. dicit esse de iure ciuili singularē Lud. ro. in. l. i. in. iij.
 col. in fi. ff. de arbi. de iure cano. est alia gl. in. c. cū dilectus. in ver.
 conclusum. de fi. instr. Et dicit not. Bal. in. l. si accusatoribz. circa
 fi. C. de accus. qd de cōsensu partium pōt cōcludi super vno articu
 lo z nō super aliorz de hoc dicit esse glo. no. in. d. s. qd vero multi. z
 ex hoc dicit apparere, quod idem est, renuntiare probationibz, et
 concludere in causa: allegat no. per Jo. an. c. ij. de in integ. resti. in
 vi. in nouella. z qd idem sit, renuntiare probationibz, z cōcludere
 in causa: dicit etiā Bald. in aut. iubemus. in vlti. colū. C. de iudi.
 52 Et no. qd iudex ex officio etiā partibus iuratis pōt concludere
 in causa, seu pronūtiare qd sit cōclusum in causa: quando sufficiē
 tes dilaciones date sunt que sunt transacte. gl. est vnica z singu
 laris in cle. sepe. circa fi. in gl. in verbo cōclusionē. de verbo. signifi.
 que etiā ponit, an de iure cano. z in foro cano. ita cōcludatur in
 causa, sicut in foro ciuili, z an vna pars possit cogere aliam ad con
 cludendū in causa, disputat Bald. z videtur concludere qd sic post
 Oldr. lau. in. c. i. in. iij. col. si de inuesti. inter do. z vallis oriat. z ex
 fundamētis suis ibi clare dicit, qd bene iudex posset cogere par
 tes iuratas ad cōcludendū in causa: cum ipse possit cōcludere vt
 53 proxime dixi. Et not. etiā multū diligēter, qd paria sunt, vel la
 tam esse sniam, vel esse cōclusum in causa: ita signāter dicit Bar.
 in. l. si mater. s. eandē. in fi. ff. de excep. rei iudi. Bald. in. l. erroz. in
 iij. colū. C. de iuris z fac. igno. vbi ad hoc allegat Joā. monachi
 z Jo. and. in. c. si. de in integ. resti. in. vj. in nouel. Bal. in. l. i. in. col.
 lū. C. ne ex delict. defun. do. Abb. Jdanor. in. c. pastora. de excep.
 Lud. ro. in. l. si titulus. ff. de verbo. obli. bene facit quod pulchre in
 quit Bal. in. l. quāntis indubitat. C. de adul. vbi tenet, qd exceptio
 nes que non possunt opponi post sniam, nō possunt etiā opponi
 post cōclusionem in causa: qd ista duo parificatur vt pdiristamen
 54 Bart. hic si bene pōderet sentit cōtrariū vt. j. dicit. Et rez caue,
 in quātū Bar. dicit, qd iudex manifestauerit partibz quā sententiā
 ferre debeat: nā licet regulariter iudex non debeat ppalare par
 tibus votū animi sui, anteq sniam ferat. l. obseruandum. in fin. ff.
 de offi. presi. z. l. vbi. C. de falsis tamē cū hic esset cōclusum in cau
 sa vt psupponit, z iudex detulisset iuramentū necessariū ipsi reo
 satis liqbat qd volebat proferre sniam pro ipso reo, vt est tex. hic
 in versū. solēt, z propter istos actus iudex manifestauerat parti
 bus quā sniam de iure ferre debebat, nō dico volebat: nā de iure
 debebat ferre sniam p eo qui iurauit, vt hoc text. no. z primo ex
 istis limitationem ad. d. c. cū dilectus: z ad alia iura que volūt, qd
 instra nō possunt produci post cōclusionē in causa: qd pcedūt nisi
 talia instra sint de nouo reperta vt hic fm istam pcedēda lect. glo.
 55 Declarauit intentionē Bar. nunc vidēdum est an eius dicta sint
 vera. cū Bar. trāferat Bal. hic in lec. antiqua. Gal. z Raph. Ful.
 Ang. hic dicit, qd ista l. fm istam lec. est ad hoc singul. nec est alibi
 scz, qd post cōclusionē in causa, pōt fieri pbatio per instra de no
 uo reperta circa falsum commissum in aliqua parte actor, z ideo
 qd in hoc ista l. sit singularis dixit Ange. in. l. i. C. sentē. rescin. nō
 pos. Tu adde bonum tex. z meliorē isto in. l. videamus. in s. pe. in
 ti. j. de in litem iuran. ibi z magis est: vt ex magna causa possea re
 pertis probationibz: z sic ibi probationes admittunt, qd postea
 reperte. z illū tex. allegat Kap. Fulg. hic z dicit qd de eo doct. non
 meminerit. Cum Bar. etiā simpliciter tenet do. Ant. de but. vbi
 refert doc. z eam sequit in. d. c. cum dilectus. de fi. instr. Bald. in
 l. i. in. iij. q. C. de cōdi. inde. z ibi limitat istā doctrinā Bart. pces
 56 dere in ciuilibz: sed in criminalibz semper z quādoqz pos
 sunt produci instrumenta z probationes: eo qd in criminalibz non
 attendit conclusio in causa, vt no. inquit Bart. in. l. i. cum fratres.
 per illum tex. in versū. quocūqz tempore. ff. de qnestio. Bald. in. l. si
 accusatoribus. in vlt. col. C. de accusa. Lud. ro. in. vj. col. ista do
 ctri. Bar. impugnat Lud. ro. hic in. vj. col. tribus fundamen
 tis bonis: z miro: qd do. Alexā. nulla de eo faciat mentionem

qm dicatur de dno

excepso qd nō pōt
 nō pōt opponi

metim nō habet qd
 mēa recipiunt
 pems

nulla

Admonendi. Secunda Pars. super Digesto veteri.

Primo mouet fortiter Lud. ex doct. eiusdem Bar. in l. si ma-
ter. §. eandē. in vltimis vbi. ff. de excep. rei iudi. vbi vult Bar. qd
ea que nō possunt pducī post finem, nō possunt etiā produci post
conclusionē in causā qz a pari procedunt. allegat Barto. bonum
tex. cum glo. in l. si rē. §. si. ff. de euc. z ad hoc. §. propine assignauit
alias concordā. sed sic est, qd post sententiam nō possunt produci
instrumenta etiā de nouo reperta. l. imperatores. ff. de re iudi. l.
sub specie. C. de re iur. ergo etiā nō poterūt produci post conclusi-
onē in causā. Secūdo mouetur Ludo. qz si vera esset doct. Bar. se-
queretur qd frustratoria esset decisio. l. per hanc. C. de tempo. ap-
pella. z. c. fraternitatis. de testibus. quibus dicitur qd nō produ-
ctum in causā principali, potest produci in causā appellationis:
z est credendū illā decisionē nō ex alio emanasse: nisi vt ea que res-
perta sunt nouiter post conclusionē in instantia principali, possint
postea produci in causā appellationis. Nec dicat aliquis, qd illa
iura procedant siue instrumenta fuerint de nouo reperta siue non,
qz indistincte in causā appellationis instrumenta non producta
in causā principali, indistincte possint produci in causā appella-
tionis: qz istud est falsum vt fin eum eleganter declarat. d. Ant.
de bu. in. c. ad audientiam. el. §. de rescrip. dicēs, quod illa iura so-
lum habent locū in his que nō sunt producta in causā principa-
li, aut ratione ignoratiē: aut ratione impedimenti, illa bene pos-
sunt produci in causā appellationis: sed illa in quibus quis fuisset
negligens in causā principali, nō possit postea pducere in causā
appel. qd diligenter nō. Tertio mouetur Ludo. cōtra Bar. p. tex.
in. d. c. cum dilectus. in generalitate sui de si. instr. vbi generaliter
dicit, qd post conclusionē in causā, instra pducī nō possunt, nec di-
stinguūt ibi, an essent de nouo reperta vel nō. Pau. de ca. hic in. x.
col. dicit, qd Bar. nimis generaliter locutus est, z mouet in effe-
ctu primo fundamēto Ludo. propine relator: vnde dicit Pau. de
ca. distinguēdū esset aut sumus in casu in quo etiā post finem ta-
lia instrumenta pducī possunt: z illa poterūt etiā pducī post con-
clusionē in causā, z in istis terminis fin eum loquit ista gl. relata
ad tex. nostrū fin primū intellectū cōiter approbatū: nam in casu
huius legis etiā post finem talia instrumenta de nouo reperta pro-
duci possunt: z pbat expresse per tex. z glo. in. c. licet. de proba.
ea aut que fiunt post conclusionē in causā, censent fieri post senten-
tiā, cum a pari pcedant vt. §. dixi. Aut sumus in casu in quo post
finem qui trāsiuit in rem iudicatā nō recipiunt talia instrumen-
ta de nouo reperta, prout regulariter est. d. l. imperatores. et. d. l.
sub specie: z tunc, aut a finia non poterat appellari, et isto casu ne
ius partis totaliter pereat, debet iudex reuocare conclusionem
in causā, z talia instrumenta postea nouiter reperta admittere:
dicit qd ita vidit praticari in curia romana, vbi seruatur ius com-
mune, non aut stāte conclusionē causē posset iudex talia instrumen-
ta recipere: qz istud cōtineret repugnantiā. Limitat tamē quādo
ita faciendo remaneret saluū ius alteri? partis, per no. per Bar.
in. l. mactipiorū. ff. de optio. leg. z per glo. in. c. sepe. circa fin. ff. de
verb. signi. Si autem erat causa in qua lata finia posset appellari
prout regulariter est: z tunc tenet. d. Pau. §. directo cōtra Bar.
qd post conclusionē in causā talia instrumenta nouiter reperta ad-
mitti nō debēt, sed debet expectare finiam, qua lata poterit appel-
lare, z postea in causā appellationis talia instrumenta producere.
Sicut in simili videmus in confessione partis facta per errorem, qz
si non sit reuocata ante conclusionē in causā, non poterit reuocari
post conclusionem in causā, s; debet expectari sententia, z ab ea
appellari, z in causā appellationis reuocare errorem suum, vt not.
in. l. nō fateat. ff. de cofes. z in. l. creditor. §. iussus. ff. quando appel-
lit. z subdit do. Pau. qd si a iudice peteret terminus post conclusi-
onē in causā ad pducēdū instrumenta nouiter reperta, qd ei non
debet indistincte pcedi, sed eo modo quo dictū est, z dicit qd ita vi-
dit in curia romana obseruari. do. Alexā. §. mol. in. xij. col. z seq.
distinguit: si querat an post conclusionem in causā instrumenta de
nouo reperta produci possint, aut ille nullā culpā aut negligē-
tiam cōmisit in perquirendis talibus instrumentis, que tamen
inuenire nō potuit: tunc, qz istud est iustū impedimentū, ppter
qd concedi debet restitutio in integrū ex clausula generali: certe
impetrata prius restitutione in integrū, poterit talia instrumen-
ta nouiter reperta pducere post conclusionē in causā, z isto modo
intelligi debet z saluari Bar. qz tūc mediāte resti. in integ. pos-
sent produci etiā post finiam fin Bar. in. l. j. C. de sen. aduer. fiscuz
latis. lib. x. cum multis concor. quas allegauit in pcedēti particu-
la gl. in. j. difficultate ibi mora. z istud pcedit etiā, si tunc essemus
in casu in quo appellari posset, qz pinguius prouidetur per resti.
in integ. quā per appel. ergo vnum remediū non debet aliud ex-
cludere vt no. in. l. si. C. si aduer. rez iudi. z quia vtilius est intacta
iura seruare, quā post vulneratā causam remediū querere, vt in
quit tex. in. l. si. C. in quib? cau. resti. in integ. non est necess. Si vero
ille non fecit diligentiā in pquirendis talibus instrumentis, sed fuit
negligēs: z tūc talia instrumenta etiā nouiter reperta non poterit

producere post conclusionē in causā, sicut nec possit pducere post
sententiā. d. l. imperatores. z. d. l. sub specie: qz ea que non possunt
pducī post sententiā, nō possunt etiā post conclusionē in causā, vt
§. dixi. z sic oēs reuocant in idem fundamētū: z per ista repro-
batur Jūno. in. c. cum venissent. de test. z Pau. de ca. in. l. oratio-
ne. ff. de feriis. dum volunt, qd ex iusta causa possint pducī instru-
menta post conclusionē in causā, siue aliqua resti. in integ. qz tenet
ipse, qd imo requirit prius resti. in integ. allegat. d. Anto. de but.
ita tenere in. c. intimaui. de testi. z dicit qd iura per eos allegata
nō probāt oppositū. Adde tu etiā qd do. Ant. de bu. in. c. pasto-
ralis. in. vij. seu. vij. colum. de excep. tenet post multa per eū ibi
dicta, qd etiā quando instrumenta sunt de nouo reperta: tamē nō
possunt produci post conclusionē in causā, nisi mediante resti. in in-
teg. prius impetrata, per text. in. c. auditis. de in integ. resti. alle-
gat etiā Jo. an. in. c. cum dilectus. de causa pos. z propie. z do-
minos de rota in cōclusionē. xvj. z in cōclusionē. xvj. z idē vide-
tur sequi. d. Abb. Pau. in. d. c. pastoralis. de excep. z Ludo. ro.
in. l. si mulier diuerterit. ff. sol. ma. Quid tenendum. passus iste ex
predictis redditur valde dubius z scrupulosus. Ego puto quod
opi. Bar. indistincte sit vera, qd instrumenta de nouo reperta pos-
sunt produci post conclusionē in causā absqz resti. in integ. primo
mouent me autoritates doc. Bart. z sequaciū. Secundo bene fa-
cit. d. l. videam? §. pe. j. de in lit. iur. assertio ego z firmo opi. Bart.
z miro: qd non allegetur: ex eo quod in specie decidit Specu. in
titu. de renun. z conclusionē. §. j. in ver. z scias qd post conclusio-
nem. vbi tenet, qd licet post conclusionem in causā non possint ad-
mitti probationes. d. c. cum dilectus. istud est verū, nisi ex aliqua
iusta z euidēti cā. refert z sequit Bal. in. l. j. in fi. C. sen. rescin. non
pos. z Ludo. ro. hic in. vj. col. sed videt mihi ista iusta z euidens
causa: cum instrumenta sint de nouo reperta, vt expresse dicit text.
in. d. l. videamus. in. §. pe. in. fi. idē tenet. d. Abb. Pau. in. c. pas-
toralis. de excep. vbi expresse tenet: qd post conclusionem in causā
pbationes z exceptiones ex iusta causa admitti debeant: nec tali
casu opus est resti. in integ. fin Jūno. in. c. cum venissent. de testi.
expresse Pau. de ca. in. l. oratione. ff. de feriis. quicquid dicat hic
do. Alex. z tanto magis istud pbat, tenēdo qd in hac. l. nō regra-
tur aliqua resti. in integ. prout tenui. §. in tex. in primo not. Non
ob. fundamētū in quo oēs Moder. Ludo. ro. do. Pau. de cast. z
do. Alex. faciunt capitales: dum dicūt, qd paria sunt, qd sit conclu-
sum in causā vel qd sit lata sententiā: qz istud fateor esse verissimū
vt. §. dixi: z dum dicūt qd instrumenta etiā de nouo reperta nō
possunt produci post sententiā. d. l. imperatores. z. d. l. sub specie.
ergo nec post conclusionē in causā, respōdendo: z credo qd ista sit
veritas ab alio nō ponderata: qd est falsum, dū dicūt, qd post sen-
tentiā instra de nouo reperta pducī nō pnt, qz imo pnt produci post
sententiā, sicut post conclusionē in causā: sic istud facit p. Bart.
Nec obstant iura allegata per eos. in. d. l. imperatores. et. d. l. sub
specie: qz loquuntur quando sententiā iam trāsiuisset in rem iudi-
z quis vellet pducere instrumenta de nouo reperta ad retractādū
talem sententiā: z tūc nō posset: in alijs ergo secus: nam dum dicit
mus, paria esse conclusum in causā, vel esse latā finiam: intelligo
de sententiā simpliciter lata, non de sententiā que trāsiuit in rem
iudi. qz esse cōclusum in causā, nō equiparat sententiā que trāsiuit
in rem iudicatā: sed equiparatur sententiā simpliciter: nam sen-
tentia que trāsiuit in rem iudicatā, est maioris potētiē qd sit con-
clusio in causā, patet, qz amplius non pōt appellari: si non obstat
c. auditis. in fi. de in integ. resti. vbi requiritur resti. in integ. qz res-
spōdeo qd ille tex. nō loquitur, quādo instrumenta essent de nouo
reperta prout loquimur nos: sed loquitur solum quando proba-
tiones fuerunt ante conclusionē in causā omisse z causa erat eccle-
siarum. Vnde cum ecclesia fungatur iure minoris vt ibi dicit
tex. certe in ecclesia z minore cōceditur resti. in integ. aduersus p-
bationes omisas quāuis sit cōclusum in cā: z qd ille tex. loquat-
ur quādo instra nō sunt de nouo reperta, dicit in specie Lud. ro.
hic in. vij. col. Conclude ergo ex predictis, qd indistincte vera est
sententiā Bar. z sequaciū fin quam debet intelligi z limitari text.
in. d. c. cū dilectus. de si. instr. vt procedat nisi instrumenta essent
de nouo reperta: qz ista esset rationabilis causa vt predictū fin
59 istam opi. ego cōsulerem z iudicarem. Retēta ista opi. Bart. in
distincte pro vera succedit noua dubitatio, nūquid quādamodū
instrumenta de nouo reperta possint indistincte produci post con-
clusionem in causā: an eodem modo, testes de nouo superueniens
tes post conclusionem in causā, indistincte possint admitti. Pau.
ma fronte videt dicendum qd sic, cum parē vim habeāt testes z
instrumenta. l. in exercēdis. C. de si. instr. Nec. qm in individuo non
tāgunt doc. hic: sed est decisio singularis dominorū de Rota, in
conclusionē. xvj. vbi determinat qd nō: qd in causis pphanis
non beneficialibus: neqz matrimonialibus: neqz summaris, re-
iles de nouo superuenientes nō possint produci post conclusionē
in causā: mouentur pulchra ratione, qz testes de nouo pducendi
non habent

In ecclia
z minore. ad
de Jūno. i. c.
§. de arbit.
car. zaba. in
c. fi. i. ff. not.
de resti. in
integ.

non habet expedita probatione, sine ulteriori cause cognitione: cum in eis requiratur citatio, productio articulorum et capitulorum, delatio iuramenti, examinatio, et similia: sed ista non requiruntur in istis, quod sunt probatio probata, et habet expedita probationem, allegat Bal. hic in l. cum de in re verso. ff. de usuris. Tu caue, quod in contrarium videretur facere, v. l. videam. s. pe. in ver. probationibus. ubi non distinguitur, an sine instrumenta an testes. Breuiter puto, quod in hoc debeat dici et distinguere, prout distinguunt. Bar. et doc. in vlt. col. et in vlti. q. ubi querunt an ista, que loquitur quod instrumenta sunt de nouo reperta, habeat locum in testibus de nouo repertis: et distinguunt ut ibi per eos, et videbis que ibi dicitur sum, que ad me refero.

60 Qualiter autem probabitur quod instrumenta sint de nouo reperta. Bar. hic in l. si col. tenet, quod per solum iuramentum, per tex. in c. pastora. de excep. et cum Bar. tenet oes: addit Ful. in simili bonum tex. in l. fin. C. de si. instru. tu adde tex. meliore in c. nulli. in si. dum dicit, de huiusmodi autem ignorantia fide faciat proprio iuramento, de elec. in vj. et tex. in c. vt circa. in ver. super his. eo. ti. que iura allegat Ando. ro. hic et bene in vj. col. Facit quod vult Sal. in l. i. C. de dila. sequitur do. Alex. in vj. col. in si. Limita duobus modis s. z. Lud. ro. hic. Primo, nisi reperiat quem semel falsum iurasse: quod conuenit se mel de puerio, perdit in quacunque materia facultate iurandi, et per bandi per iuramentum. tex. est. no. in c. paruuli. xxi. q. v. facit regula vulgata: quod semel malus semper presumitur malus, in eodem genere mali. l. cassius. ff. de senat. Bar. in l. si cui. in princ. et in s. h. s. dem. ff. de accus. Secundo limita istud procedere quo ad duas vices, cum iuramentalis probatio non possit habere vim, nisi quo ad duas vices: et non ultra. tex. est quem Lud. ad hoc reputat sing. et non esse alibi, in l. si. in si. ff. de bo. auto. iudi. pos. et super scriptis omnibus habes regulam cum tribus fallit. Regula est, quod instrumenta et probationes non possunt produci nec admitti post conclusionem in causa, d. c. cum de lectus. de si. instru. Hanc regulam ampliat singu. Lud. ro. hic in vj. col. vt pcedat non solum quando instrumenta producerentur ad probationem, sed etiam si producerent solum ad declarandum alia prius producta: quod fin eum, post conclusionem in causa non possunt produci aliqua instrumenta, siue tederia ad probationem, siue tederia solum ad declarandum iam probata. casum dicit esse de hoc no. in d. c. auditis. de in ins. teg. resti. q. tex. mihi non sufficere probat: et in contrarium facit trita regula, que habet: quod qui solum declarat, nihil de nouo dat. l. heredes palam. s. si quid post. cum simi. ff. de testa. Ista regula fallit vt dixi quando instrumenta essent de nouo reperta. Secundo fallit in criminalibus, vt dixi. Tertio fallit ex magna iusta et euident causa vt dixi. Quarto fallit in causa publica, pupilli, vel ecclesie, d. c. auditis. etiam si instrumentum non sint de nouo reperta: nam si essent de nouo reperta: tunc in causis similibus personarum etiam sententia que transiisset in rem iudicatam, retractaretur. l. imperatores. cum glo. ff. de re iudi. c. inter monasterium. cum gloss. ff. de re iudi. Adde quoniam, quod si iudex sciat factam esse conclusionem in causa, potest talem conclusionem reuocare, non solum expresse, sed etiam tacite: nam eo ipso quod post conclusionem in causa iudex admittit probationes que admittit, non debet: intelligit tacite reuocasse ipsam conclusionem in causa, concurrentibus tamen his que in reuocatione sententie interlocutorie requiruntur: ita no. determinat omni de Rota, in decisione. v. que incipit, item si post conclusionem, sequunt. d. Anto. de but. et Jo. de imo. in c. auditis. in fin. de pecu. do. Abb. Panor. in c. qui contra falsam. in xi. col. de proba. Bald. in l. peremptorias. in ij. col. lum. C. sen. rescin. no. pos. d. Car. flo. in cle. testib. in ij. col. de testi. do. Alex. in iij. col. hic, quauis contrarium et male tenuerit Paul. de cast. in xj. col. vt superius retulit: que in hoc specialiter reprobatur do. Alex. in loco preallegato. Item adde, quod iudici nunquam conclusum in causa, sed semper vniuersim vigeat eius officium, usque ad finem inclusive, ita pulchre inquit Ang. in c. si. suo. c. c. v. incip. visis attestacionibus testium predictorum et c. in vlti. col. licet ipse non dicat: puto quod ratio sit, quod conclusio in causa, dicitur reuocatio probationum quam faciunt partes, per quod vinculum non debet manus iudicis ligari, per regulam. l. si vnus. s. ante omnia. ff. de pactis. c. cum clamor. de testi. Per hoc ego infero limitationem ad regulam quam tradidit: quod paria sunt, vel quod sit conclusum in causa, vel quod sit lata sententia: quod ista parificatio pcedit quo ad ipsas partes, quibus ligantur manus ex conclusionem in causa: sed non pcedit quo ad ipsum iudicem. Secundo infero per hoc quod iudex etiam post conclusionem in causa potest ad omnem finem ex proprio officio interrogaciones facere, quod sibi non ligant manus, et in summaris potest non solum ex proprio suo officio: sed etiam ad instanciam partis. gl. est. no. iuncto text. in cle. sepe. in ver. interrogabit. de ver. sig. qua Lud. ro. hic reputat ad hoc singulare. et addo aliam et plenior in c. quoniam contra falsam. in ver. interrogaciones. et ibi late doc. de proba. in tantum quod dicit. d. Anz. to. de bu. in c. j. de iudi. se in contingencia facti consuluisset, quod iudex post conclusionem in causa potest facere interrogaciones non solum ad declarandum dubia proba. iuxta. c. cum Jo. de si. instru. et c. per tuas. de testi. et quod uor. gloss. reputata singu. in c. q. vero. in aut. de testi.

sed etiam ad fundandam intentionem aduersarii, per regulam. l. vbiq. ff. de interrog. act. et l. generaliter. s. j. C. de reb. credi. non tamen cogitur iudex istud facere per. l. no. quicquid. ff. de iudi. et sequitur Jo. de imo. ibi in illo. c. j. adde. d. Anto. de but. et Jo. de imo. in c. cum causam. de iura. calum. et in terminis Bal. in l. amplexorem. in ij. col. C. de appel. et l. per hanc. in prin. C. de temp. ap. pel. et l. ij. s. q. observari. in vj. col. C. de iura. calu. Imo. in l. iij. s. hoc aut iudicium. ff. de dam. infec. et ita communiter tenet in contrarium tamen facere videtur glo. no. in l. filius. s. veterani. in glo. j. ff. de procura. que vult, quod iudex non possit supplere ultra tempus parti concessum: quod bene no. facit quod notatur in l. querelam. C. de falsis. et Item adde, et licet sic sit conclusum in causa, nunquam tamen intelligitur preclusa via allegacionibus iuris: quoniam semper leges et iura allegari possunt: quantum ad hoc nunquam intelligitur esse clausum os partium: ita no. inquit Bal. in aut. iubeimus. in vlt. colum. C. de iudi. allegat. l. quauis indubitati. C. de adul. et in aut. vt cum de appella. cogno. in prin. ita debet intelligi et limitari dictum Innocen. in c. pastora. de causa pos. et pprie. ubi dicit, quod post conclusionem in causa nil potest allegari: vel de iure, vel de facto: nam debet intelligi Innocen. nisi allegatio consisteret in solo iure. Idem quod Bal. no. et do. Aut. de bu. in c. dudum. el. s. in ij. col. de elec. ubi etiam no. subdit, quod post conclusionem in causa admittitur allegatio que est notoria facti, vel que consistat in actis, que dicitur notoria iuris: vt est glo. sing. licet vulgata in c. significauerunt. extra de testi. i. g. fin eum, si pars velit opponere aliquid quod constet ex actis, vel quod sit notorium: talis allegatio vel oppositio admittitur etiam post conclusionem in causa: unde si opponatur inhabilitas testium, que pateat ex actis, vel quod sit notorium, talis allegatio vel oppositio admittitur etiam post conclusionem in causa: unde si opponatur inhabilitas testium que pateat ex actis, ista potest detegi et opponi etiam post conclusionem in causa, quod reputat esse notandum, et tu not. ista ad ea quod dixi in tex. super verbo quibus solis. Istud idem, quod allegatio notoria facti, vel que patet ex actis, possit opponi post conclusionem in causa, tenet do. Abb. Panor. in d. c. dudum. in ij. col. et seq. ubi limitat verum dummodo sit notorium facti permanentis, secus si sit notorium facti transiens, vt ibi per eum. et Quodam alios casus vltra predictos in quibus probatio admittitur post conclusionem in causa: vide per Specu. in tit. de renu. et conclusionem. in s. j. in ver. et

65 scias. per Bald. in l. vnica. in j. col. C. vt que des. aduo. et ultimo adde in qua. s. dixi, quod dicit conclusum in causa, quando partes renuntiauerunt probationibus: quod etiam eo ipso quod partes vel iudex committunt causam ad consilium sapientis (vt tota die fit) dicit conclusum in causa: ita no. inquit do. Anto. de but. in d. c. dudum. in ij. col. in ij. no. quod reputat esse notandum, non tamen aliquid allegat. Ultra eum adduco pro hoc viam rationem: quod postquam causa est commissa ad consilium sapientis, cum debeat esse plene instructa iudex qui commisit, non potest alias nouas probationes recipere. tex. est no. in l. ex illo. C. de appel. et ibi ad hoc no. Bar. et dicit esse perpetuo menti tenendum. Item, nec ipse sapiens cui est commissa posset alias nouas probationes recipere. ita not. Bart. in l. j. per illum text. C. de relatio. et in l. si. in vlt. colum. ff. de feriis. et ibidem Bal. in vj. col. et alij. Bar. in l. j. s. questum. ff. de appel. et in l. in offerendis. C. de appel. Ista sufficiat quantum ad istum secundum intellectum glo. qui intellectus licet in se possit esse bonus, tamen non est tenendus ad tex. nostrum: quod violentia facit et diuinationem continet. Cum in tertio solu. glo. ibi, vel tertio dic. Ex qua habes tertiam sol. et confes queter tertium intellectum: quod contraria loquuntur, quando sententia fuit lata pure et simpliciter, quo casu transiit in rem iudi. non retractaretur etiam per instrumenta nouiter reperta: sed hec sententia fuit lata non pure: sed sub condi. si iuretur, que sententia, pedet. condi. potest bene retractari: et dñ glo. subdit quod l. si quis iuratur. C. eo. corrigi per. l. sequens tem. per. l. generaliter. in prin. dic quod istud non est verum, sed bene limitat et declarat per. d. l. generaliter. in princ. et s. j. vt per Eyn. Bar. et alios ibi: et Bar. et alij. in l. manifeste turpitudinis. j. eo. cas. no. in c. si. eo. tit. Iste tertius intellectus glo. in se potest esse bonus, sed ad tex. nostrum diuinat et facit violentiam. Item exponere exactum id est preceptum, vt facit gl. non est sine violentia literarum: propterea communiter non tenet. Tamen ex isto intellectu multa no. colliguntur. Primo colligit limitatio ad regulam. l. j. s. biduum. ff. quando appel. sit. que est canonizata. ij. q. v. in s. biduum. vt pcedat, nisi conditio sub qua lata fuit sententia sit intrinseca: et importet illud quod est de substantia iudicii, vt est probatio. et De hoc tamen passu, an et quando sententia sub conditione ferri possit, et quoniam non, hic non est locus suus vide per Bar. et alios in l. cum eorum. et in l. cum iudex. C. de sent. Bar. in l. si conditionalis. ff. de auto. tut. Bar. et alios in l. a diuo pio. s. in venditione. j. de re iudica. et Secundo collige, quod valet sententia lata sub condi. ista, si actor vel reus probauerit vel iurauerit, etiam sine assignatione termini: de quo puncto, quia natura legredis: vide late per Bal. hic. Bar. in d. l. cum iudex: et ibidem Bal. C. de senten. et no. Bart. et alios in l. ait preterea. s. si iudex. ubi

post conclusionem in causa
pro allegari

allegatio notoria
per glo. et do. ibi

C Semel malus. adde quod ista regula fallit vbi quod per triennium laudabiliter vixit post commissum delictum. tex. est i. aut. de mona. coll. j. in pn. et hac fallit. potest Jo. de imol. i. c. cum deputas. ti. de iudi.

3 pars gl.

C An et quoniam sententia. adde i. l. j. in s. biduum. et ibi do. et o. ff. quoniam appellat.

aliquas questiones ponit. ff. de re iudi. Spec. plene in titu. de sen.
in. s. species. in ver. quid si iudex. z ibidē Jo. an. in addi. que incipit.
habeo questionem solēniter disputatam zc. z in eo. ti. s. infer.
ta. in verbo ecce iudex. Ang. z Imo. in. l. qui rome. s. augerius. ff.
de verbo. obliga. Pau. de cast. in. l. continuus. in. principi. in eo. tit.
de verb. oblig. ponit do. Antō. de but. in. c. cū venerabilis. de ex.
cep. z in. c. cōstitutus. z in. c. cū venerabilis. de relig. do. z in. c. j. de
69 re iudi. ¶ Tercio no. diligēter ex glo. relata ad tex. q. quādo in
fina est appositā conditio. si ille pro quo lata est finia iurabit. hic
est casus no. fm istū intellectū. q. cū aduersarius non pōt facere
probationes contrarias. nisi per. j. nouiter reperta. z ita no. Bal.
Fulg. z do. Alex. hic quicquid teneant Sali. z Pau. de ca. hic se
cus si esset lata sentētia sub cōdi. si fuerit probatū. vt statim dicā.
70 ¶ Quarto no. ex ista lec. glo. fm Bart. z cōmuniter doc. hic. q.
quādo fert sentētia sub conditione. si ille p quo lata est finia pba
uerit. beneficiū pbādī quātū per finiam vni extendit etiā ad aliū.
z quēadmodū ille pro quo lata est finia pōt pbare ad cōfirmādū
finiam. ita aduersarius suus. donec cōditio impleatur pōt facere
pbatio. cōtrarias ad infringendū ipsam finiam. facit regula. l. pe.
tēde. C. de tēpo. in integ. resti. pe. z. c. si. de mu. pe. z ratio est. q. in iu
dicijs debet seruari equalitas. c. cuz inter. de excep. l. si. C. de fruc.
z lit. expen. z dicit Barto. q. hic est casus vt fm istā lectu. Tu ad
uerte. q. illatio Bar. est vera in se. ppter equalitatē seruādā vt di
xi. z q. dilationes que competunt vni parti extendunt ipso iure
ad aliā partē. vt dixi in tex. super verbo. quibus solis. tamē Bar.
ad tex. nostrum qui late z generaliter loquutus est. admittendo
quācūq. pbationes. nam fm istum intellectum gloss. relate ad
tex. si sentētia fuerit lata sub conditione. si iuret. nō poterit aduer
sarius admitti ad pbādū cōtrarium. nisi per instrumēta. noui
ter reperta vt. s. proxime dixi. z ita in specie reprehendit Barto.
per Ful. tamē dictū Bar. procederet nō habito respectu ad text.
nostrum. quādo iudex tulisset finiam simpliciter sub cōditione si
fuerit probatū. tūc bene aduersarius admittet ad quācūq. pba
tionem. Subdit etiā Bar. ad vñū esse aduertēdū. q. si post senten
tiam vni parti cōpetat facultas pbādī. que respicit vires senten
tietiam aduersario cōpetat facultas probādī ad infringēdum
sentētiā. q. semper tātum debet licere vni quātū alteri ex litigā
tibus. d. l. si. C. de fruc. z lit. expē. si autē post finiam illi pro quo
sententia est lata cōpetit facultas probādī que nō respiciet vires
sententie. sed eius executionem. iuxta notata in. l. j. C. de iur. z fac.
igno. illud idem eodem modo licebit aduersē parti probaret z ses
quuntur simpliciter Fulg. z Pau. de cast. hic. ¶ Extra glo. adde
q. quartus intellectus Odof. rela. per Jo. de raue. Bart. z alios.
qui dixit. q. ista. l. debet intelligi fm. l. si. C. eo. quādo virtute iuras
mēti fuit lata sentētia super testamēto. si sentētia transeat in rem
iudicatā. z postea reperiat ipsum testamētū disponēs cōtrarium
eius qd fuit iuratū. talis sententia retractabit per instrumentum
de nouo repertū. z iste sunt ille cōsti. principū de quib. facit men
tionē ista. l. Istā lect. Odof. reprobat Bar. Alb. Fulg. z Ludo.
ro. hic. primo q. ista lex non potuit diuinare de illa. l. noua impe
ratoris. in. d. l. si. C. e. arg. l. iubem. in fin. C. de test. scō z fortius
de. d. l. si. C. eo. que habet locū in omni iuramento nō solū neces
sario. sed etiā voluntario z iudiciali. tamē ista. l. in pma parte. solū ha
bet locū in iuramento necessario. fm cōdem intellectum. z aliud est
in iuramento voluntario z iudiciali. vt in versi. si. ergo iste intel
lectus nō est bon. dicit tamē Albe. de ro. hic in vlti. col. fidelis. cons
seruator antiquitatis. q. istā lec. nō inuenit in scriptis Odof. Quis
tus fuit intellectus subtilis Pe. de bel. put refert Lud. ro. hic in. x.
col. q. ista lex debet intelligi in causa publica. istud dixit Pet. vt
euaderet cōtrariū. l. imperatores. z. l. sub specie. que allegatur in
gl. in qbus dicit. q. finia que trāsiuit in rem iudicatā nō retracta
tur postea etiā per instrumēta de nouo reperta. nisi fauore reipub.
blice intelligēdo ergo istā. l. q. loquat in causa publica. ista. l. con
cordabit cum legibus cōtrariis. Istum intellectū reprehendūt et
bene Alb. hic in vlti. col. z Lud. ro. in. x. col. qui nimius restringit
istā. l. Scō z fortius. q. si ista lex loqueret in causa publica. sentē
tia lata cōtra rem publicā que trāsiisset in rem iudicatā. retra
ctaret per instrumēta de nouo reperta. siue esset lata pteptu iuras
menti necessarij. vt in prima parte. l. siue pteptu iuramenti volun
tarij z iudicialis. vt in ver. si. cum omni casu retractaretur fauore
reipublice. d. l. imperatores. cum ibi notatis. z. l. j. C. de senten. ad
uer. fisci latis. lib. x. teneas ergo primū intellectū gloss. qui est ver
tus z cōmuniter approbat. declarādo vt eum declarauim in pma
particula huius tertie partis glo. Aduerte q. fm oēs quinq. in
tellectus. s. prime relatos. in hac. l. cōstituit differētiā. an senten
tia sit lata pteptu iuramenti necessarij. z tunc pcedat prima pars
l. q. pōt talis sententia retractari per instrumēta de nouo reper
ta. an vero sentētia sit lata pteptu iuramenti voluntarij vel iudicia
lis. z tūc sit secus. ita loquit versi. si. tamē versi. dicāt gl. z doc. quā
tū velint in ver. si. de sentētia verbū nullū. ppter hoc vltimum vt

credo septū intellectū principalem ad hanc. l. z pto certo peregrin
num z nō vulgare attulit illustris doctor subtilatum princeps. d.
Christoph. de castel. qui tenuit. qd in hac. l. nō cōstituatur dicta
differētia inter sententiam latam pteptu iuramenti necessarij. et
sententiā latā pteptu iur. voluntarij z iudicialis. item tenuit con
tra omnes. q. in prin. huins. l. loquat in quocūq. iuramento. siue
necessario. siue voluntario. siue iudiciali. sed fm eum in hac. l. sit
tantū differētia. an post iuramētū quodcūq. sit illud. sit sequuta
sentētia. z tunc proprie procedit principium huius. l. q. talis sen
tentia retractet tūc per instrumēta nouiter reperta. zc. q. talis
sentētia dicit fundata super pbatiōe falsa. vnde sicut quando sen
tētia est lata per falsos testes. vel per falsa instra potest retractari.
ri. l. iij. per totum. C. si ex falsis instrumentis. ita poterit in casu hu
ius. l. z de istis constitutionibus principum positus in. d. titu. C. si
ex falsis instrumentis. loquit ista lex fm eū. quāuis gloss. z alij oēs
doc. dicant. q. istas cōstitutiones nō habemus. secus est si tantū
intercesserit iuramētū voluntariū vel iudiciale. z nulla lata sit sen
tētia. tūc procedit versiculus finia. z tūc istamur regule. l. non erit.
s. dato. s. eo. ¶ Huic intellectū videre meo satis applaudent ver
ba litere. presertim in ver. sed he cōstitutiones. vbi limitat primā
decisionē tex. q. super iuramēto. vel vigore iuramēti lata fuit sen
tentia. deinde in ver. fin. q. si alias. ponit aduersariū que debet
aduersari pcedētibus z in facto z in iure. z in illo versi. si. de finia
verbū nullū. z tex. innuit cōtra eum in illis verbis. inter ipsos ius
reirādō trasactū sit negotiū. ergo de sentētia nihil habetur. Iste
intellectus quāuis peregrinus z multū congruat litere. tamē in
effectū nō est tenēdus. Primo per tex. in prima parte in ver. ex
actū. z in ver. exactor. nā exigere pprie est ab inuito extorquere. l.
fidei. cōmissa. s. si. i. c. si. ff. de leg. iij. ergo apparet q. prima pars
solū loquit in iuramēto necessario qd pprie erigit ab inuito. z nō
in voluntario z iudiciali. nisi dicas q. etiā erigit a volēte. sed mi
nus pprie vt dicit gl. expresse in. d. l. fidei. cōm. s. si. i. in ver. ex
actū. z in terminis tituli nostri est tex. in. l. eum qui. s. in populari
bus. in ver. exactum. s. eo. quē ibi sic intelligunt Fulg. z do. Alex.
facit ad idem. l. quoties. s. si. ff. de noxa. sed replicari posset. quod
verba in dubio sunt pprie intelligenda. l. j. s. si is qui male. in ver.
igitur. de re dubia. ff. de exerci. l. ille. aut ille. s. cum in verbis. in. l.
non aliter. ff. de leg. iij. Secūdo in contrarium facit. q. ista lex non
potuit diuinare de. d. l. iij. z tit. C. si ex falsis instru. qui postea com
positus fuit per imperatōrē. l. iubemus. in. fi. C. de test. Tercio in
contrariū stringit. q. in. d. l. iij. nō regit. q. instrumēta sint de no
uo reperta. prout expresse requirit ista lex. ergo non pōt intelligi
fm illam. In contrarium multū stringit fundamētū Bartol. hic
in. j. col. in. fi. nam difficiliter reuocat qd duplici vinculo ligatum
est. quā qd vno. vt not. in. l. j. C. de pactis. aut. itaq. C. cōia de suc
cesam aut. de cōsan. z vte. fratri. in. prin. sed quādo sup iuramento
lata est finia. hic sunt duo vincula decisiva litis. ergo difficiliter de
bēt solui q. quādo solum adest iuramētū. z sic solū vñū vinculū
culis cōtrariū de directo vult intellect. d. Christoph. Nec hūc
arg. pōt cōuenire sol. quā dedit Bar. in. d. j. col. in. fi. dñ dicit. qd si
super iuramento necessario in supplemētū pba. ferat finia. q. ista
nō sunt duo vincula tēdentia ad eundē finē. iuramentū necessariū
imponit ad suppleddā pbatio. nō ad decidēdū. immediate litē. sen
tentia aut fertur ad decidēdū litem. q. ista sol. Bar. nō pōt con
uenire quādo super iuramēto voluntario vel iudiciali esset lata
sentētia. prout. d. Christoph. generaliter intelligit primā partē
huius. l. q. tūc ambo vincula tēderent ad eundem finem z effectū.
q. iuramētum voluntariū vel iudiciale est litis decisiuū. l. j. s. eo. et
sic in iuramento iudiciali z voluntario sequuta finia adest duplex
vinculū tendens ad eundem effectū. ergo difficiliter deberet posse
retractari. quā vbi solū adest finia cū cōtrarium vult de directo
intellectus. d. Christoph. Scō cōtrariū suadet nō dico stringit
ex ver. solent. ibi. in dubijs causis. qui magis sonat in iuramentū
necessariū q. in voluntarium vel iudiciale. z sic est expedita tertia
pars principalis huius. l. Sum in quarta parte glo. ibi itē con
tra. j. de re iudi. l. post rem. In qua tu respōde meli. ad cōtrarium
gl. fm Fulg. Lud. ro. in. vñ. col. z do. Alex. q. illa. l. post rem. loqui
tur in iuramento voluntario vel iudiciali. z sic concordat cū ista. l.
in. fi. Sum in quinta parte ibi pteptu sicut. in qua gl. allegat. l.
si minor. xv. annis. que nihil facit. sed est tex. de hoc in. l. j. C. si ses
pius in integ. resti. postu. siue. quā allegat glo. in vlt. parte. z sic po
nit glo. vñum casum. in quo finia que trāsiuit in rem iudicatā. ta
men pōt retractari beneficio minoris etatis. Alios casus posui
in prima particula tertie partis principa. huius. l. glo. In vlti
ma parte glo. ibi. item not. de hoc no. qd gloss. tacite colligit. an tes
tes extra articulum. in quo produciunt sint examinādi. vide glo.
z ibi not. Bart. in. d. l. si duo patroni. s. idem in. l. s. eod. ad ibi di
cta me remitto. ¶ Magnā in verbo exacto. diuindo in quinq.
partes principales. quāuis non satis commode diuindi posse vis
deat. In prima declarat tex. In secunda arguendo a sufficiēti
parium

partium enumeratione declarat, quādo istud iuramentū necessa-
rius deferat actor, et dicit quādo semiplene probauit, et declarat
que sint illa que semiplenā probationē inducant. In tertia reassu-
mit disputando, an vnus testis semiplenā probationē inducat. In
quarta, gl. ponit alios casus in quib⁹ iuramentū deferat actor.
In quinta et vltima glo. declarat, quādo iuramentū necessariū de-
ferri debeat ipsi reo. Secūda ibi: et vlt. ut plene videas. Tertia ibi: testē
vnum dico. Quarta ibi: item datur actori sacramētum. Quinta
et vltima ibi: alias aut vbi actor. Secūda pars principalis pos-
set subdividi in varias particulas quas vide per teipsum. Ad
uerte etiam pro expeditione huius gl. et eius materie simul cum
toto apparatu Bar. q. quinqz principalia examināt: vñ cū mul-
tis accessoris questionib⁹. Primo, quādo iudici dicat nihil pro-
batū, et quādo plene probatū, scđo princ. erit vidēdū, que sint illa q̄
semiplenā probationē inducunt, et hic cadent iste principales que-
stiones cū suis accessoris. Item an priuata scriptura que reperi-
tur triplex, semiplenā probationē inducat. Itē an pparatio litera-
rū. Itē an vnus testis. Item an fama. Tercio principaliter erit
videndū, quādo due semiplene probationes faciāt vnā plenā, et an
et qñ simul iungant ad faciendū plenā probationē. Quarto princi-
paliter erit vidēdū, que sint cause, seu q̄ sint casus in quibus istud
iuramentū necessariū non possit deferri in supplementum proba-
tionis. Quinto et vltimo erit vidēdū, cui deferri debeat istud iura-
mentum necessariū in supplementū probationis: an actori an reo.
Itis sic fm ordinē q̄ expeditionis simul cum toto apparatu Bar.
quē applicabo iuxta ordinē gl. intelligētis finē esse de hac. / *Secūda*
ad glo. Prima pars est clara, que solū declarat tex. In scđa
pte gl. facit tres casus principales. Primo primo casum glo. qñ
actor nihil penitus probauit: et sic nec plene, nec semiplene fm glo.
reus est absolueudus etiā sine iuramento: facit bene tex. in c. si. in
ver. sane. extra eo. dum dicit tex. q̄ si actor nihil penitus proba-
uerit, reus est omnino absolueudus, etiā si nihil presiterit. Pul-
chrum ergo est omnib⁹ pro intellectu glo. dum vult, q̄ sine iura-
mento reus sit absolueudus: et istud ad dubium intendo bene dispu-
tare, an actor qui nihil penitus probauit de intentione sua: possit
deferri iuramentū: nō intelligas necessariū, s̄ iudiciale ipsi reo, vt
reus cogatur iurare vel referre aut soluere, iuxta l. iusiurā. et ad
pecunias. s. ait pretor. et s. fin. et l. manifeste turpitudinis. j. eo. an
vero sit iusta causa recusandi iuramento: reo, q̄ actor nihil penit⁹
probauerit. Spe. sing. in tit. de iuramentis dela. s. j. in. pñ. in. s. fin. ait
actor. tenet, q̄ actore nihil pbante, reus debeat absolui: q̄ et nō
teneatur iurare vel referre aut soluere: per regulas qui accusare.
C. de edē. et p. tex. optimū in. d. c. si. in ver. sane. vnde fm euz. d. l.
manifeste turpitudinis. cū alijs prime allegatis, debēt intelli-
gi limitari, quādo actor aliqd probauit, licet si min⁹. Et semiple-
ne si nihil penitus probasset: tunc non haberet locū ille leges.
Eandem opi. tenet. d. Abb. Panor. in. d. c. si. extra eo. per supras
scriptas, et dicit q̄ idem sentit ibi Jo. an. super tex. ibi in. s. b. nihil
presiterit: et super glo. h. ad lucit etiā. l. in bonafidei. C. eo. duz di-
cit causa cognita debere deferri iuramentū: ergo nō ex simplici
delatione actoris, et dicit q̄ ita videt sentire ista glo. Bar. hicet
in. d. l. in bonafidei. Moueor etiā in. q̄ si ex cā quādo actor nihil
probauit, pōt recusari istud iuramentū necessariū q̄ deferat iudice
parti. d. c. fin. in ver. sane. quāto fortius fm euz poterit recusa-
ri iuramentū iudiciale: q̄ deferat a parte parti. Facit fm eū q̄
no. Jo. an. in. c. j. de clādesti. despō. et text. in. c. h. eo. t. dicit hic esse
notandum, et q̄ multi decipiunt intelligētes. d. l. manifeste tur-
pitudinis, simpliciter: qui tamē nō habet locū, nisi quādo actor
aliqd probasset, secus si nihil penitus: idē tenet. d. Abb. Panor. in.
c. h. in vlti. not. de proba. vbi dicit, q̄ ista est iusta causa re-
cusandi iuramentū, qñ actor nihil probauit, q̄ sicut actore plene pro-
bante re⁹ debet omnino dēnari: ita ecōtra, eo nihil pbāte, re⁹ om-
nino debet absolui, etiā si nolit iurare, per. d. c. si. et p. regulam. d. l.
qui accusare. C. de eden. Pro ista opi. ego disputationis gratia
adduco aliud fundamentū: nā ego habeo, q̄ quādo actor plene
probauit intentionē suā, forte p. testes vel per instrumenta: si postea
reus deferat iuramentū, pōt actor licite recusare, in tātū q̄ nō va-
leret cōsuetudo p. trariū disponēs: q̄ actor postq̄ plene probaue-
rit, teneat iurare. tex. est sing. in. c. h. de proba. de quo dicaz aliqua
p. l. p. in scđo casu huius glo. si ergo in actore ita statutū est q̄
postq̄ plene probauit intentionē suā: q̄ nō teneat iurare, imo possit
licite recusare iuramentū quāto fortius idem dicemus econtra fa-
uorē rei, q̄ eodē modo quādo actor nihil penitus probauit, q̄ re⁹
etiam nō teneat iurare cū etiā re⁹ tunc sit in casu victorie obtinēs
q̄ actoribus. l. fauorabiliores. ff. de re iu. l. ian. ff. de actio. et
obli. facit bene q̄ vult glo. sing. in. c. clerici. lxxj. di. quā pro suis
gulari apud legistas allegat Bal. in. d. l. data opera. C. qui accu-
sant q̄ loquitur in criminalib⁹ nec hinc fundamētū ob-
vult q̄ d. Alex. in. d. l. manifeste. j. c. dū dicit q̄ etiā si actor

nihil penitus probauit, et tamen reus est in manifesta turpitudi-
ne et confessione, si nolit iurare si sibi deferat iuramentū, et sciat veris-
tatem: q̄ dico, q̄ si ista ratio in hoc pposito esset attendēda mul-
to fortius militaret in primo casu, quādo actor plene probasset in-
tentionē suā: q̄ postq̄ plene probauit et scit veritatē, securius de-
bet iurare, et si nolit iurare succedit suspicio, et dicit esse in manife-
sta turpitudine. Confirmat, q̄ cōtrariorū eadem debet esse disci-
72 plina. l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. cum simi. et Item quia in
correlatiuis prout sunt actor et reus, quicquid statuit in vno, intel-
ligitur statutum in alio. l. si. vbi not. Barto. et doct. C. de indic. vi-
dui. tol. l. si. ff. de accep. vbi etiā Bart. not. in. l. j. C. de cupres. ex lu.
dap. nō ex lib. Sed qñ actor est in casu obtinēde victorie, vt quia
plene probauit, nō cogitur tunc iurare: ergo eodē modo reus quā-
do est in casu obtinēde victorie: nō debet cogi ad iurandū. Ad idē
facit, q̄ nulla. l. canet expresse, q̄ qñ actor nihil penitus probauit
q̄ reus cogitur iurare: imo iura pallegata pbant contrariuz: et
presertim iniquum videt, q̄ tali casu reus compellatur ad iuran-
dum. Contrariā opi. tenet do. Pau. de cast. hic in. rj. col. 2. in. l.
iusiurā. et ad pecunias. s. ait pretor. j. e. et ibi dicit, q̄ doctio. nostri
male declarant istum passum: et tenet q̄ quāvis in iuramento ne-
cessario q̄ deferat iudice in supplementum probationis, vel in iu-
ramento necessario purgat iuris rei nisi actor semiplene proba-
uerit, reus nō cogit iurare: sed debet absolui prout proprie loq-
tur tex. in. d. c. si. in ver. sane. tamē in iuramento q̄ deferat a parte
parti in iudicio, etiā si actor nihil penitus probauerit, cogitur re⁹
iurare aut referre aut soluere etiā tūc habet locū. d. l. manifeste.
nec hoc videat iniuriosus reo, cū possit referre iuramentū, si ipse
nō vult iurare: put respondēt iuriscōsul. in. d. l. iusiurā. et ad pe-
cunias. in. prin. que ratio cessat in iuramento necessario q̄ refer-
ri nō pōt. Eandē opi. tenet Pau. de cast. in. d. l. manifeste. idem
Bal. in. lec. antiqua. ibi idē tenet etiā do. Alexan. imol. et mouet
q̄ quāvis actor nihil penitus probauerit: tamen si reus cui iura-
mentum deferat, sit de veritate informat⁹: turpe est sibi nolle iu-
rare, et sic habet locum ratio. d. l. manifeste. Sed aduerte vt in su-
perioribus dixi, q̄ si ista ratio esset in pposito nostro attendēda,
sequeretur, q̄ multo magis haberet locū in actore, et psequenter si
actor plene probasset intentionē suā et sciret veritatē, seq̄ret q̄ coge-
retur iurare, q̄ turpe esset recusare et posset securius iurare: et
istud est falsum et contra tex. in. d. c. h. de proba. s. ad ob. fm. d. Alex.
d. l. in bonafidei. et d. c. si. q̄ ad hoc respondet et bene, q̄ loquunt⁹
in iuramento necessario, in quo nō hz locuz relatio: et sic cessat rō
d. l. manifeste. iuncta. d. l. iusiurā. et ad pecunias. in. prin. q̄ turpe
sit aut nō iurare, aut nō referre, cū iudex nō habeat necesse iura-
re prout in iuramento iudiciali, et in isto iuramento necessario pro-
prie loquit⁹ Jo. an. in. d. c. si. et gl. et Bar. hic. et in. d. l. in bonafidei.
Addo vltra eos pro ista opi. bene facere text. in. l. gñaliter. s. j. C.
eo. in ver. omne igit. vbi est tex. q̄ iuramentū voluntariū vel iudi-
ciale, potest prestari in princip. in medio, et in fine cause. si ergo in
princip. cause, ergo anteq̄ probatum sit, q̄ si iuramentū nō posset
deferri, nisi qñ actor plene vel semiplene probasset: certe nō posset
in. prin. litis deferri, q̄ esset contra illū tex. et per illū text. inuenio
tenere hanc partē Alb. de ros. post Ja. de ra. in. d. l. in bonafidei.
in. pe. col. C. eo. Potes ad illū tex. respondere, q̄ loquat⁹ qñ iura-
mentū spōte deferat, vt probat tex. ibi, siue a iudicib⁹ siue a partib⁹, s̄
an vna parte inuita vel recusante possit deferri illud iuramentū
in. prin. litis, tex. ille non cōcludēt probat. Eandē opi. tenet eta-
tis nostre iuriscōsultorum facile princeps. d. Frā. de are. in. c. h. de
proba. in. iij. no. mouet per tex. in. l. si. in. ij. respon. C. de fideicom.
vbi fm eū est casus clarus, q̄ etiā vbi nullus testis, nulla pbatio
ex parte actoris interuenit, pōt tñ iuramentum iudiciale deferri
et tenet reus illud subire: et q̄ ibi nulla esset probatio p. in. tex.
illo dū dicit nullis testib⁹ nullisqz alijs aduentitijs proba. requis-
tis. Quā respōde q̄ ibi est specialis casus fauore vltime volunta-
tis ne pereat: vt ibi clare dicit text. in. ver. si. sic etiā text. di-
cit in. s. si. vbi similis tex. in. l. de fideic. habetur ibi ne debeat vlti-
ma voluntas testatoris fidei heredis gmissa: et ita dicit Bar. in.
l. nemo pōt. in. j. col. vbi etiam tāgit per Jmo. ff. de lega. j. cū ergo
ibi sit specialis casus, ergo probat q̄ in p. trarium est ius cōe. l. j.
s. si. ff. ad municip. j. respō. aliter q̄ illa. l. probat cōtrariū: q̄ ibi
loquit⁹ qñ testator noluit sollemniter testari, s̄ ponere in fide here-
dis. tūc bene verū est q̄ tali casu cogit heres iurare: deficiēte om-
ni spe probationis: ita declarat Bar. in. d. l. si. in scđo intellectus
et expresse tex. in. d. s. si. in. l. de fideicom. heredi. et Bart. in. l. post
legatū. in. prin. in. iij. col. in. ver. Item oppo. dicitur hic nec ob-
tinuit. ff. de his quib⁹ vt iudic. ergo vt dixi extra istum casum illa
l. probat contrarium. Secūdo adducit tex. quem ad hoc dicit esse
notabilem in. l. tutor. in. prin. j. eo. vbi text. dicit, quod tutor de-
ficiētib⁹ omnibus probationibus, iusiuran. deferens audiē-
dus est: et tunc pupillo quādoqz denegabitur actio: nec potes di-
cere, quod ibi esset semiplene probatum: quia si ex parte pupilli

Proban-
te. B. l. sing.
i. c. clerici. ad
de abb. in. c.
cū. B. man-
conella. de
act. sup glo.
fi. Abb. l. c.
ex l. fia. i. pe.
no. de pba.
car. zaba. cō
si. xxvij. bar.
ba. cōfi. rj.
in. j. volu.

esset semiplene probatū, non denegat pupillo actio, cū sibi potius deferri debeat. Preterea si eum, qm̄ tutor semiplene p̄basset deferendo iuramentum, non esset audiendus: qm̄ nō vtiliter gereret negotiū pupilli: qm̄ potius deberet petere, q̄ deferat sibi iuramentum: tñ tēp. ille dicit qm̄: ergo apparet q̄ etia ibi p̄ tutozē nō erat semiplene probatū. Nihil videt q̄ in illo text. non possit fieri cōcludēs fundamētum: qm̄ stat simul, q̄ nō sit semiplene p̄batū ex p̄sona tutoris vel pupilli, aliquid tñ sit probatū, als si nihil esset p̄batum penitus semp sibi denegaret actio etia sine iuramento. Preterea ille tēp. loquitur q̄tum ad p̄iudicandum pupillo, an si tutor deferat iuramentū aduersario qui iuret, an istud p̄iudicet pupillo, dicit q̄ sic, qm̄ deficiebant alie probationes nō tñ per hoc dicit, q̄ cogat iurare: mouet etia dō. q̄ rā. p̄ tēp. quē superius allegant m. l. generaliter. in p̄nci. C. eo. vbi istud iuramentū pōt deferri in initio litis. ergo ante q̄ aliquid sit p̄batum, dicit vt suspensius dixi. Ad dō pro hac snia bene facere tēp. no. in. l. cū de indebitō. s. in oibus. ff. de proba. vbi tēp. fortius p̄bat: q̄ etia in casibus in quibus est p̄sumptio contra actorē, p̄pter quā p̄sumptio nem sibi incūbit onus probādi dicit tēp. si nō vult probare, potest aduersario iuramentū deferre, si prius de calūniā iuret, et reus debet vel iurare vel referre: pondera q̄ tēp. in si. dicit, habet tamē reus facultates ex toto iuramenti referendū: ergo non recusandū: et ibi nō erat etia p̄sumptio cōtra reū: imo potius contra actorē ad idē facere videt regula. d. l. manifeste. z. d. s. ait p̄tor. q̄ leges indistincte loquunt. Suadet etia ista pars p̄ tēp. in. d. c. ij. in fin. de proba. vbi dicit ad cōtextū: q̄ ad huiusmodi iuramentū deuenit tur cuz alie legitime p̄bationes deficiunt. Ex his apparet q̄ iste passus est multū in ambiguo et posset disputādo de facili vtrāq̄ pars sustineri, tñ ista secunda videt esse cōmunior. ¶ Quicquid sit nota vnum casum specialē, in quo actor nō p̄bat penitus: tamē reus cogitur iurare. s. in feudis: et iste casus est indubitatus quādo vassallus esset in possessione feudi, et dñs directus negaret eum vel p̄decessores suos nunq̄ fuisse inuestitos: certe licet vassallus sit in possessione feudi, et cōtra eū nihil omnino p̄betur, tñ cogitur iurare. tēp. est in. c. j. si de inue. inter dō. z. vassal. lis oria. alii qui libri habēt pro. s. si. c. j. ibi dum tēp. dicit, tūc sine vlla p̄batione testiū debet solus iurare, ad idē tēp. in. c. j. de controuer. inter

74 masculu. z. femi. de beneficio. ¶ Itē in quātū in superioribus dixi, q̄ iuramentū iudiciale pōt deferri in p̄nc. litis per. d. l. generaliter. s. j. Nota diligenter in actu practico vñ q̄ singulariter determinat Albe. post Old. laud. nec alibi vñq̄ legi, in. l. iusiurā. z. ad pecunias. s. ait p̄tor. in. si. j. eo. q̄ si actor petat centū a reo, p̄pter q̄ fecerit eum citari coram iudice, et dicat actor, volo stare iuramento rei reus respondet, offeras primo libellū, postea tibi respondebo, dicit actor, volo offerre libellum, qm̄ non intendo litigare, volo q̄ de presenti decidat questio, aut tu iurabis, aut deferes mihi iuramentum, determinant singulariter p̄fati doct. q̄ requirūt quod actor primo libellū offerat, iuxta. l. manifeste. que sic debet intelligi, quo oblato, bene poterit postea cogere reū aut iurare aut, vero deferre. ¶ Mouentur eo quia regulariter in causis debet offerri libellū. l. j. in p̄nc. cū gloss. magistra. ff. de edē. aut. offeratur. C. de lit. contest. dura semper visa est mihi hec decisio, q̄uis cōtradictentz non inueniā, et calūniōse petere videtur reus libellū, cuz ipse reus si dubitet possit petere tempus ad deliberandū quomodo iuret: vt expresse dicit tēp. in. d. l. iusiurā. z. ad pecunias. in si. p̄ncipij.

75 ¶ Secūdo p̄ncipaliter quero, iuxta istū p̄mum casum gloss. quō dicat nihil p̄batū. Bar. in. iij. col. hic tradit solennē z. vtilē doctrinam que notanda est, sed male declarat, et cōter recitari solēt verba formalia Bar. dicit ergo Bart. aduertē. q̄ aliqui iurisdictioni iudicis, vel instantia cause habet terminum statutū a lege: et tūc ad hoc vt actor dicatur nihil probasse, ita q̄ reus possit diffinitue absolui, requiritur q̄ terminus sit sibi statutus ad probādū a iudice, et si intra illū terminū actor nihil probauerit, debet reus absolui diffinitue: hoc est, iudex debet diffinire p̄ sententiā, q̄ reus nihil debet: sed si nullus terminus esset statutus actori ad p̄bandū, tūc nō diceret nihil p̄batum, sed nihil actitatum, et reus nō posset tunc absolui diffinitue, sed deberet tñ absolui ab obseruatione illius cause: sic actor posset quicquid de nouo petere. l. p̄pter randum. s. z. siquidē. C. de iudi. q̄uis glo. ibi q̄trariū dicat et male, et cōter reprehēdit ibi. ¶ Si vero iurisdictioni vel instantie cause esset statutus terminus ab hoīe put tota die videmus fieri cōpromissū, si in arbitris, cum hoc q̄ p̄nuent intra mensem, vel fieri delegationem de cōsensu partiū, cum hoc q̄ sniam ferat intra mensem isto casu talis terminus assignatus ab homine, censetur p̄fixus non solum notioni si est arbiter: vel iurisdictioni si est delegatus: iuxta. l. ait p̄tor. in p̄nc. ff. de re iudi. sed etia censet p̄fixus ipsis partibus ad p̄bandū z. p̄ducendū omnia iura sua, et tñ operat ac si specialiter esset p̄fixus terminus ad p̄bandū. et ideo eo elapso, si actor nihil p̄bauerit, debet reus diffinitue absolui. allegat Bar. tol. in. l. si de meis. s. fina. iuncta glossa. in verb. liquere ff. de arbi.

76 Anno. in. c. super eo. el. ij. de appel. ¶ Ad dō q̄ plus dicit multum signatē z. singu. Bal. in aut. ei qui. C. de temp. appel. q̄ talis terminus assignatus ab homine iurisdictioni iudicis, vel instantie cause, nō solus habet vim peremptoriā ad probandum quantum ad ipsas partes: sed etia habet vim terminū peremptoriā ad audiendū sniam: et ideo iudex in vltima die termini poterit reus diffinitue absolui, etia actorē peremptorie nō citato, q̄ perpetuo nō. nec vñq̄ obliuiscaris: et istud vltimū refert z. seq̄ Paul. de ca. in. rñ. col. facit q̄ nō. per gl. in cle. j. de ap. per Bar. in. l. itē illa. in p̄nc. ff. de cōsti. pec. Ad dō q̄ ante Bar. decisionē illā Anno. in. d. c. super eo. el. ij. recitat z. sequit Spec. in tit. de sen. s. nunc videndū. in ver. illud autē. cum Bar. tenent Aug. z. d. Alex. hic z. Bar. in. l. p̄per rādū. s. et si qdē. C. de iudi. z. in. d. l. si de meis. s. si. ff. de arbi. Bald. in. c. si. in. iij. et. v. col. extra. eo. z. ibidē dō. Anto. de but. in. iij. col. z. in. c. prout. de dō. et contu. z. notabiliter. d. Matefi. in suis no. a bilib. dictis, in nota. rñ. ibi limitat duob. notabilib. modis istam docti. Barto. magis cōter approbat: quas limitationes ibi vide per eum. Fulgo. hic reprobat istam decisionē Barto. addo Bald. in aut. qui semel. in fina. post gloss. ibi. C. quō z. quādo iud. z. in. c. sancimus quo tpe miles. in vñ. seu. z. q̄ nō. Bal. in. c. j. de mili. vassal. qui cōtumax est. z. cum Bart. tenet etia. d. Alex. in. d. l. p̄per rādū. s. et si qdē. in. iij. et. v. col. C. de iuste est pulcher et subtilis passus, et pro repetentibus ista esset pulchra conclusio, qm̄ terminus est statutus ab hoīe iurisdictioni vel instantie cause: nūquid talis terminus habeat vim terminū peremptoriā ad probandum, ita q̄ si nō p̄bet aliqd. j. terminū, possit reus absolui diffinitue z. Raph. fulg. hic reprobat hāc opi. Bar. z. dicit nō esse differentia, an tps sit p̄fixum iurisdictioni vel instantie cause de cōsensu partiū: an vero de iure cōmuni, per. d. s. z. si quidē. cū gloss. in verb. termino. z. istud q̄ dicit Bart. q̄ habeat vim terminū ad p̄bandū non probat iure: et q̄ Anno. in. d. c. super eo. el. ij. nō dicit illud ad q̄ eum allegat Bar. sed dicit cōtrarium si bene inspiciat, dñ subdit, sic etia picimus in termino iuris ad terminū statutū a partibus: et si velit pertinaciter insistere aduertat fm̄ eum q̄ Anno. vbi d. ponit aliā opinionē. nec in ista prima stat q̄ se non firmat: vnde cōclūdebat Fulg. q̄ actor nihil dicitur p̄basse, quādo statutis dilationi cōgruis ad p̄bandū. nihil probauit. fm̄ doc. in. d. s. z. si qdē per. l. si. ff. de fer. ita intelligit. l. qui accusare. C. de edē. non habita differentia inter iudicē ordinariū. z. arbitriū: q̄ esset contra. l. j. ff. de arbi. z. nō habita differentia an terminus sit statutus a lege vel a partibus. q̄ sicut instantia iudicialis nō est terminus peremptorius nisi iudici. d. l. p̄per rādū. s. j. z. q̄ ibi nō. nō enim perimunt actiones vel p̄bationes partiū: ita idē sit in termino statuto ex partiū cōsensu iudici vel arbitro: qui arbiter habetur instat iudicis. l. j. ff. de arbi. z. subdit Raph. in causa propria allegabat istam doctrinā Bar. sed q̄ nō potuit obtinere defacto q̄ seruatur opin. Bar.

77 fm̄ Pau. de ca. in. rñ. col. hic dicit, q̄ vidit de hoc magnam disceptationē, dñ ista q̄stio esset de facto: et q̄ Bal. cōsuluit pro opi. Bart. primo anno, quo Papiā applicuit, et q̄ oēs aliq̄ doct. cōsulerunt cōtrariū. z. q̄ lata fuit snia contra cōsiliū Bal. in aut. ei qui. C. de temp. ap. vbi dicit, q̄ ille iudex fuit vna bestia humana s. maliter. d. Paul. cōclūdit in hoc passu, q̄ si appareat corā iudice vel arbitro litē fuisse contestatā, vel habitā pro cōtestata, tūc procedat opi. Anno. Bar. z. Bal. quorū magna est autoritas in causis decidēdis: et q̄ Anno. voluit illud, ad q̄ eū allegat Bart. vt p̄t ex verbis Spec. sic eum referentis in tit. de sen. prola. s. nunc videndū. vers. illud autē. tamē istud non sufficēter probaret q̄ Anno. illud dicat, per hoc q̄ Spec. eum referat, argu. aut. si quis in alio quo documento. C. de edē. si autem lis non fuerit contestata vel non fuerit habita pro contestata: q̄ partes nō cōparuissent. tūc ta non debet dari terminus ad probādū, cū probationes regulariter non recipiant litē nō cōte. toto tit. vt litē non cōte. ergo ille terminus iurisdictioni a partibus p̄fixus, nō pōt habere vim terminū peremptoriā ad probandum: qm̄ vbi nō pōt habere locum veritas, ibi nec fictio. l. qui ad certum. ff. loc. l. adoptio. la. j. ff. de adop.

78 ¶ Item litē non cōtest. nō pōt regulariter perueniri ad sniam diffinitiuam. l. si. illud. ff. de temp. appel. Item intelligit dō. Pau. opi. Bar. nō procedere, nisi actor post litē cōte. petisset terminū ad probādū, et iudex vel arbiter nolisset dare aliū terminū: et isto casu etiam procederet alia opin. et terminus tūc assignatus ab homine iurisdictioni vel instantie cause, nō habet vim terminū peremptoriā ad probā. ratio est fm̄ eū, q̄ probationes sine termino fieri non possunt. alleg. not. in. l. in crimine. ff. de adul. sed si actor nō petisset terminum ad probādū: tūc procederet opi. Anno. et

79 Bar. z. dicit q̄ ista est veritas in hoc passu. ¶ Laue quisto vltimo casu errat, cū probatioēs sine vlla dilatione facte valeāt: et Bart. in. d. l. in crimine. z. in. l. fin. ff. de fer. z. ibidem Albe. Bal. Ange. et Mod. z. Bar. in extranea. ad rep. in ver. figura. z. doc. in. c. j. causam. de p̄ba. Anno forti. vñ snia diffinitua lata non dato termino ad probā.

snia diffinitua lata sine termino p̄bato vñ dato
vñ

ad probā. ita no. Bal. in l. petēde. in. ff. no. p. illi. ter. C. de tēpo. in
 integ. resti. pe. dices hoc esse mēti tenēdū. Et si dicat, qd iudex de
 negādo dilatiōē ad pbā. videatur declarare se nolle admittere
 pbationes. Rū. q. imputet sibi pars que non appellauit ab ipso
 grauamine, vel nō habuit recursum ad superiorem priā. querele,
 vt in aut. vt disiu. in prin. z in pposito isto not. Bal. in. l. ij. in. xj. q.
 C. de epis. audi. fatef. tū. d. Pau. q. lex in qua se fundat Bart. cum
 glo. v. d. l. si de meis. s. si. cū glo. in versu. liquere. ff. de arbi. parum
 facit p ipso: z qd nunq. sciuit bene colligere ex illa gl. prout etiam
 dicit Fulg. sed qd auctoritas Inno. cū principaliter mouet. Sed
 imo videt ibi posse colligi, cum non appareat datā fuisse dilatio
 nem ad pbandū: z tū glo. ibi sentit, qd nō factis pbationibus, pos
 tuit ibi reus diffinitue absolui p iudicē. Ludo. ro. hic in. xv. colū.
 cōtra Bar. dicit qd idē ex vtraq. snia sequi videtur effectus, siue
 reus absoluat ab obseruatione iudicij, siue absoluat diffinitue,
 qd nō pbatum: nā nō obstatē tali snia, poterit actor solutis expē
 sis litis qñcūq. agere: nā qñ reus solū absoluitur ab obseruatio
 ne iudicij, res est clara, qd actor pōt de nouo qñcūq. agere. d. l. p.
 perādū. s. z si quidē. z in hoc nō est dubiū. Eodē modo, si reus est
 absolutus diffinitue, qd nō probatū, poterit actor de nouo agere
 qñcūq. non obstatē tali snia, siue reus sit absolutus expresse in
 snia qd nō fuit pbatum, siue istud colligat habita relatione snie
 ad acta. l. aut ptoz. s. iudex. ff. de rei iū. siue sumus in dubio: nā tūc
 presumitur lata snia: qd nō pbatum. l. si quis ad exhibendū. in
 glo. ff. de exce. rei iū. poterit oī casu petitor iterū de nouo qñcūq.
 agere: vt plene no. in. l. iul. verū debitorē. in. gl. j. magna. post prin.
 ff. de cōdi. inde. vñ dicit Lud. se nō videre magnū effectū insurge
 re ex ista doc. Bar. l. j. pulchra ferrat L. u. ro. bñ verū est, qd si ferat
 snia absolutoria solum ab obseruatione iudicij: tunc bñ veruz est
 qd actor pōt qñcūq. de nouo agere: sed si feratur snia absolutoria
 eo qd nō sit pbatum, talis snia est snia diffinitua, z si ab ea nō ap
 pellat trāsiret in rem iudicā. z non posset postea agi. l. sub specie. C. de
 rei iū. l. imperatores. ff. de rei iudicij. glo. ff. in pposito. in. aut. at qui
 semel. in. vbo locū hz. C. qñ et qñ iud. ad qd specialiter bene facit
 text. in. l. argētarius. s. cū autē. ff. de eden. quē sic induco. nā in illo
 text. inter cetera dicit, qd si actor nō potuit probare intētiōē suā:
 eo qd argētarius noluit edere rōnē, z ppter ea reus fuit absolut⁹
 diffinitue: dicit ibi tex. qd actor pōt agere cōtra argentarium ad
 dānū litis supueniētibus pbationibus vt ibi, tūc si sicille actor
 posset qñcūq. agere cōtra reū absolutū nō obstatē snia, ab argen
 tario nō posset petere dānū litis, sed solū expēsas litis, qd plus
 nō interesset sua, z nō dicit tex. qd ager cōtra argētariū: ergo ap
 80 paret qd amplius nō ager cōtra reū absolutum diffinitue. Tūc
 dicit Pau. de cast. z bñ in. l. qui accusare. C. de edē. qd ignorantes
 dicūt, qd snia absolutoria (qd nō probatū) dicit snia interlocutoria
 sicut z illa qd fertur ab obseruatione iudicij: z male dicunt, qd imo
 prima est diffinitua z trāsiret in rem iudicā. si nō appeller ab ea: z post
 ea amplius agi nō poterit: lecus in prima p. d. l. argētarius. s. cū
 autē. ff. de ob. gl. allega. p. Lud. ro. in. d. l. iul. verū debitorē. in. glo.
 j. magna. post prin. qd illa glo. nō dicit, qd si reus fuerit absolutus
 diffinitue, qd nō pbatū, qd actor possit de nouo agere: sed bñ dī
 cit, qd si talis reus sit diffinitue absolut⁹ soluat creditori: z post
 ea velit solutū reperere, z agat p dictione indebiti, dicit bñ glo. qd
 creditor quic effectus est reus in ista noua iustātia tendente ad
 alium effectū, bene poterit probare de suo credito: z ita declarat
 ibi Bar. in. ij. co. z oēs sequuntur quia imputet sibi reus qd soluit,
 licet errore: z postea agit, qd non est in casu nostro. Pro clara tū
 z formali intelligentia doctrine Bart. quā alij nō declarant sed
 simpliciter verba Bar. referunt z faciunt Fulg. et Ludo. ro. hic. et
 do. Abb. Pau. in. c. fin. extra eo. aduertendum est, z cognosces
 in quo Ludo. errant: nam dicit Bart. z bene, qd quando nullus
 terminus est statutus a iudice partibus ad pbandū: an debeat
 sequi sententia absolutoria solum ab obseruatione iudicij: an ver
 ro reus debeat absolui diffinitue a causa. dicit Bart. qd si termi
 nus sit prefixus a i. iurisdictioni iudicis, vel instantie cause: prout
 est de iure communi, fin qd cause ordinarie habent instantiā triē
 nalem: iuxta l. properandum. in. prin. z tūc, si intra talem ter
 minum actor nihil pbauerit, dicitur nihil actitatum, z reus po
 test solum absolui ab obseruatione iudicij, sed si terminus sit pre
 fixus ab homine: puta a partibus iurisdictioni iudicis vel notio
 ni arbitri: tūc talis terminus, nō solum quo ad iudicē, sed etiam
 quo ad partes habet vim termini peremptoriij assignati ad pro
 bandū: z ideo si actor intra illum terminum nihil pbauerit,
 est perinde ac si nihil pbasset intra terminū peremptoriū sibi assig
 natum a iudice ad pbandū: z ideo tali casu reus debet absol
 ui diffinitue a causa. Ego autē itelligo, qd reus dicat absolui diffi
 nitue a causa: nā si iudex diceret, ego absoluo reum, qd nihil fuit
 probatū, istud non esse absolue diffinitue a causa: sed absolue
 re diffinitue a causa est, qñ iudex diffinit z pronuntiat circa mes
 rita cause: z qd dicit, ego absoluo reū, z pronuntio eūz nihil debet

re, qd nihil fuit probatum in termino prefixo: istud ego itelligo
 qd sit absolue diffinitue a causa: ratio. qd ista snia diffinit nego
 tium principale, an quis sit debitor vel nō: et quare talis snia tan
 git negotium principale: certe tollit naturā obligationem z eli
 dit ciuilem: vt habetur in. d. l. iul. veruz debitorē. z ideo si non ap
 pelletur a tali snia, z trāseat in rem iudicā, actor nō potest amplius
 agere de nouo, qd non habet ius agendi: sed qñ reus solū absolui
 tur ab obseruatione iudicij: z sic snia solum tangit instantiā cau
 se, sed nō merita: qd talis snia non tollit nec naturā, nec ciuilem
 elidit, illa censetur snia interlocutoria: qd non diffinit merita cau
 se principalis: z ideo ea non obstatē, potest actor qñcūq. agere,
 dūmodo expensas litis soluit: ita etiā voluit glo. in. d. l. properans
 dum. s. si quidem. in verbo iudicij. et sic vides, qd magna est differ
 rentia an reus absoluat diffinitue a causa: an absoluat solū
 ab obseruatione iudicij: z in hoc inaduertenter errauit Lud. ro.
 Unde in proposito nostro ad confir. predictorū querit optime
 Barto. in. l. titia. in. ij. col. z. ij. q. ff. de accu. an snia absolutoria ab
 obseruatione iudicij, sit interlocutoria vel diffinitua: qd si est diffi
 nitua dz ferri in scriptis cum debitis solemnitatibus: vt. l. j. z. ij.
 C. de sen. z interlo. om. iudi. z ibi determinat Barto. in effectū qui
 dicit, qd si talis snia absolutoria solum tangit instantiā cause, z
 nihil de meritis cause principalis: tūc dicitur snia interlocutor
 ria: z ideo si reus simpliciter absoluat ab instantia: z sic ab obser
 uatione iudicij: qd nihil sit probatum: certe hic nihil diffinitur de
 debito principali: ista dicitur snia interlocutoria: sed si talis snia
 absolutoria tangat merita cause principalis: qd iudex dicat, absol
 uo rē, qd nō est debitor, cum nō sit probatum: ista snia tangit des
 bitum principale z illud diffinit. tūc ista dicitur snia diffinitua: z
 vide que ibi ponit Bart. in seq. q. z nunc itelligis qd sit absolue
 re simpliciter ab obseruatione iudicij: z qd sit absolue diffinitis
 ue a cā: qui sit effectus, qd primo casu est snia interlocutoria z non
 transit in rem iudicā, scdo casu est diffinitua z transit in rem iudicā.
 Et vide vltra predicta glo. no. in. cle. fi. in. glo. ij. in. fi. z ibi Pet. de
 anch. et alios de appel. z glo. in. cle. j. in. vbo diffinitua. de seque.
 pos. z fruc. Ange. z Imo. in. l. v. in. princip. vbi plene per eos. ff. de
 verb. obli. Jo. an. in. c. peruenit. el. ij. de appella. z Joā. fab. aliquid
 in. s. fin. iusti. de perpetuis z tempo. act. z sic modo videtis qd ista
 impugnatio. L. u. j. est falsa, quia errat in fundamentis. Adde qd
 do. Anto. de Alexandria insignis doc. parthenopeus seu neapoli
 tanus in. l. qui accusare. in. pe. col. C. de eden. reprobat istā doctri
 nam Bar. in. qm. Bar. vult, qd si datus est terminus ab homi
 ne iurisdictioni iudicis, quo casu talis terminus habet vim termi
 ni dati ad probādū, quo elapso, si actor nihil probauerit, iudex de
 bet absolue reum diffinitue: istud fm eum sustineri non potest
 tali fundamento a partibus sufficienter enumeratis: nam intra
 terminum, hoc est, dū pendet istud tempus, iudex non potest dif
 finitue pronuntiare tanq. ad pbandum. l. siue pars. C. de
 dilatio. post terminum vero elapsū minus poterit iudicare
 iudex delegatus vel ordinarius, quia expirata z extincta est ius
 risditio iudicis vel delegati vel arbitri. l. cum non eo die. C. quan.
 prouo. non est ne. et hoc dicit esse notandum. qd non tangitur per
 alios. Sed tu aduerte, qd ex suprascriptis habes solutionem ad
 hoc: quia imo iudex vltima die istius termini poterit et debet
 pronuntiare diffinitue, cū talis terminus habeat vim perempto
 riij termini, non solum ad pbandum vt dicit Bart. hic, sed etiam
 habet vim termini peremptoriij ad audiendum sententiam, vt si
 gnanter dicit Bal. in. d. aut. ei qui. z. s. fect mentionem: ergo vlti
 ma die termini poterit absolue reum diffinitue: z sic remanet
 arg. enacatum. Item adde qd do. Abb. Pau. in. c. fin. in verbo
 sane. in. ij. col. z se. extra eo. refert formaliter istam doctrinā Bart.
 z dicit, qd in qm. vult Bart. qd quando iurisdictioni iudicis, vel
 notioni arbitri, seu instantie cause, est assignatus terminus a par
 tibus vt tota die sit in cōpromissis qd talis terminus etiam quo
 ad partes habet vim termini peremptoriij ad probā. ita qd eo ela
 pso, si actor nihil pbauerit, debet reus absolui diffinitue a cau
 sa: dicit ipse, qd hoc vltimum est valde singulare, sed qd debet nec
 cessario restringi duobus modis. Primo, respectu arbitrorū, da
 ta absentia partium, non posset arbiter pronuntiare absentibus
 partibus, nisi ista potestas fuisset sibi expresse a partibus collata
 l. diem proferre. s. si quis litigatorū. ff. de arbi. sed bene commit
 titur pena compromissi. vt ibi. et. l. ij. vbi Barto. C. de arbi. Item
 debet restringi doctrina Bar. quando lis esset cōtestata a partib
 us, vel habita pro cōtestata, als non valeret snia diffinitua la
 ta non precedere litis cōte. maxime in iudice delegato, toto ti. ex
 tra vt lite nō cōtest. l. si. s. illud. C. de temp. app. z sic fm eum talis
 terminus assignatus ab hoīe, operatur solum quo ad partes vt
 habeat vim termini peremptoriij dati ad pbandū: nō aut supplet
 alias solemnitates a iure requisitas. Adde qd illud qd dicit de lite
 cōtestata, est bene dictum: z ita etiam declarat Paulus de cast.
 hic. in. xij. col. z. s. plenius retuli eum referendo. sed dum subdit

Snia lata a iudice
 diffinitua

Snia ab oīe
 est inter l. in

Admonendi. Secunda Jaso. super. Digesto veteri.

idem. d. Abb. q assignatio talis terminii facta ab homine: opera-
tur solum quo ad terminii peremptorium ad probandum. sed non
quo ad alias solennitates: dic q imo etiam operat ad peremptoriū
terminium ad audiendum suam, qui est de solennitatibus neces-
sario requisitis in iudicio, vt. s. opportune retuli fm Bald. in. d.
aut. ei qui ex istis habes defensatam z declaratam istā solennē
doctri. Bar. ab oibus contradicentiū spūis expurgatā. cui etiā
adde. d. Bart. vero. eam tenentē z deducentem ad practicā in
cautela. lxxij. que incipit. sepe contingit. Ultimo vt nihil omitt
ratur circa istū primum casum glo. q actore nihil probante reus
absoluendus est etiam sine iuramento: adde text. in. c. j. vt eccle.
benefi. sine dimi. cōse. z ibi vide glo. magistrā in verbo nō pbā-
te ponētē plures fallentias ad hanc regulā, in quibus etiā actore
nihil pbante, tñ reus nō venit absoluendus. Alias fallentias has
bes in. d. l. qui accusare. C. de edē. nō refero hic, q nō est principas

21 liter de materia. l. nostre. ¶ Et descendendo nunc ad scdm casum
principalem glo. qñ actor plene probauit intentionē suā: et tunc
reus debet condēnari: adde tu. q ista conclusio procedit etiam si
actor cui defertur iuramentū a reo in iudicio, nollet aliter iurare
postq plene probauit, intantū q non valeret consuetudo dispos-
nens. q possq actor plene probauit intentionē suā, q etiā teneas

22 tur iurare. tex. est solēnis z singu. in. c. ij. de proba. ¶ Ex quo text.
habes notare, non valere consuetudinem a pari ratione nec sta-
tutum, per quā consuetudinem plene pbatōni actoris adijcere-
tur probatio per iuramentum eiusdem actoris, dicit. d. Pau. de
ca. hic in. ij. col. in prin. q Venetis nō seruat dispositio illi text.
imo seruatur illa cōsuetudo, q satis videtur facta ad refrenādas

23 malitias hominū. ¶ Et pillū sing. tex. d. c. ij. dicit Lud. ro. in vlti.
col. se his diebus in. q. de facto gfuluisse in ciuitate Alicencie: vbi
adest statutū, q probatio per acta cause nō sufficiat, nisi etiā pro-
ducens faciat fidē proprio iuramento: dicit Lud. ro. se cōsuluisse
z bene per. d. c. ij. q tale statutum nihil valet, q acta cause indu-
cunt probationem etiā notoriā. c. cū olim. de verb. sig. c. fi. de coha.
cle. z mulie. Anno. in. c. per tuas. de testi. z in. c. ex minuatione. de
app. qñ publicata sunt z nō aliter. l. gesta. C. de re iud. z qñ cōclus-
sum est in cā, z nō alr. gl. eā singu. l. z vulgata in. c. significauerunt.
de testi. ergo cōsequens sit, q tale statutū nihil valeat p. d. c. ij. tāq
probationi plene z notorie inducte ex actis, addat aliā probatio-
nem p ppiū iuramentū. Itē adde q per illū text. in. d. c. ij. quem
Bal. ibi merito dicit esse singularē, z in vltimis verbis attestatur
q nō est tex. in iure magis ponderose loquēs illo: decidit ibi sin-
gu. Bal. in. ij. col. duo solēniter signanda, de quibus qd est mirū.

24 nullus Lano. facit mentionē. ¶ Prīmū est, cōstat q iuramentum
calūnie non prestitum in cōtestatione litis, debet prestari postea
in quacūqz parte iudicij exigat: als nolēs iurare habetur pro con-
fesso, z q quādocūqz prestari debeat tex. est in. c. j. de iura. calū. in
vj. gloss. nō. in. c. ex literis. de iure iur. Bald. in. l. j. in vlti. col. z in. l.
ij. s. sed quia veremur. C. de iur. calū. Hoc limitatur singulariter
per. d. c. ij. nisi actor iam plene probasset intentionem suā: quia si
postea ab eo exigatur iura. calū. potest illud recusare licite, nec
habebitur pro confesso. casum dicit esse Bald. ibi z non reperiri
alibi sic expresse, qd multum nō. q Bald. solēniter extendit. d.
c. ij. loquēs in iuramento veritatis, qd necessario nō est prestandū
post plenam probationē: vt etiā habeat locū in iuramento calū-
nie, qñ illud facilius prestet. Secūdo decidit ibi Bal. per illum
text. stante statuto in ciuitate, q reus requisitus ad subeundiū tor-
menta, si nō comparet habeatur p cōfesso z conuictor: debet intel-
ligi tale statutum, nisi reus per prius de innocentia sua perfecte
probauerit, qd multum not. Itē ad. d. c. ij. adde qd not. dicit Do.
de sanc. ge. in. c. j. in. j. col. in vers. not. consuetudine valere, de iura.
calū. in. vj. vbi per illum text. nō. q quamuis nō valeat cōsuetu-
do vel statutū, per qd plene probationi superadditur alia proba-
tio, etiā per iuramentum: illud est verum, qñ prima pbatō efflet
plena z pfecta: secus si nō plena: puta p iuramentū: tñ illi posset

25 addi alia probatio p illū tex. ¶ Iuxta istū casum glo. Barto. hic p
duas col. late prosequit, declarādo an z qñ dicatur plene pbatū,
z cum eo alij omnes simplr transeūt: z aliud non addunt: z dicit
Pau. de ca. in. xliij. col. q ista doctrina est pulchra: z q Bar. eam
ex suo capite adiuuent, z vltra alios diligēter pōdera, q Bar.
subtiliter inspicenti in ista doctrina vnū vult nunq tradendum
obliuioni, qd est summe necessarium in presenti materia: et istud
vult in. v. col. in ver. post dubitationē autem potest incipere zc. z
apertius in ver. immediate sequēti: qui incipit, post istam autem
suspicionē zc. qd iuramentum in supplementum pbatōnis nō tā-
tum venit deferendū vbi semiplene probatum: sed etiā vbi cūqz
actor hz solū p se presumptiones vel aliquas cōiecturas p quas
iudex inducit ad suspensionem vel ad opi. dicit enim ibi formaliter
Bar. vt eni inuenias, sic z in istis duabz causis dubijs. s. qñ iudex
reductus est ad suspensionē vel opi. loquitur hic: z sic habet locū
ista lex: z ita inuenio egregie pōderasse. d. Alex. moan. consi. liij.

qd incipit, in causa vertente inter michaelē in vlt. col. li. j. Iste est
pulcher z necessarius passus: z non tangit p doc. hic, aut in neces-
sarijs locis. Adde glo. not. in. c. tam literis. in gloss. in verbo p-
lata. de testi. que nō. dicit, q in cā criminali etiam ciuilitate mora,
propter solam presumptionem, nō est deferendū iuramentū in sup-
plementū, sed in causis ciuilibz. si qd habeat vnā bonā psumptio-
nez p se, cōsyderata cā, z psona, z sibi deferri iuramentū in supple-
mentū pbatōnis: facit qd vult Bal. post. Ja. de arc. in. l. si fundū.
ad fi. C. de rei ven. vbi formaliter inquit, q si iudex hz probabiles
cōiecturas, z deferre iuramentū in supplementū proba. allegat
nō. per. Bul. de cu. in. l. si duo patroni. in prin. s. eo. z q ex solis cō-
iecturis deferatur iuramentū istud in supplementū pbatō. col.
ligitur ex. c. j. z ibi nō. Bal. de cōtrouer. inter me z vo. in vlti. feud.
Adde etiam q solus Lud. ro. hic in. xliij. col. qñ de Bar. z p-
dictis nullam faciat mentionē: sic distinguit in hoc pulchro z no-
tabili passu, aut loquimur in causis ciuilibz: z tunc si qd habeat p
se solum presumptionē leuē, ex ea nō deferretur istud iuramentum
in supplementū pbatōnis. glo. est in. l. ij. s. j. ff. de mino. z glo. in. l.
nō est verisile. in prin. ff. q me. cā. s. si alijs hz pro se bonā z vehē-
mentē presumptionē, qd qñ sit relinquatur arbitrio iudicis: tunc
bene sibi dōz deferri iuramentū in supplementum pbatōnis. p gl.
in. d. cā literis: si autē sumus in causis criminalibus: tñ quia in
eis requiruntur pbatōnes luce meridiana clariores. l. sciat cūcti.
C. de pba. clare est, q nō hz locū istud iuramentū in supplementū
tñ probationis fin glo. Barto. z cōter doct. in. l. ij. s. j. ff. de mino. in. l.
maritus. ff. de qōsed si cause criminales sint ciuilitate intentate ad
priuatū interesse, iuxta. l. pe. ff. de fur. tñ teneo cū Lud. ro. q ppter
bonā z vehēmentē psumpt. arbitrio iudicis relinquenda, deferē-
dum est iuramentū in supplementū pbatōnis: z in hoc repiepen-
dit glo. cōtrariū tenentē in. d. cā literis: si autē sumus in causis
famosis: tñ quis habeat bonā z vehēmentem psumptionē pro
se, nisi alijs adminiculis cōfirmet, nō deferri iuramentū in supple-
mentū pba. tex. est rotūdus in. c. si extra eo. ita in hac verisile z colo-
rata disti. refidet Lud. ro. hic. Adde qd. d. Abb. Pau. in. c. h. in
ver. sane. extra eo. in. ij. col. in ver. rei nō qñ nūquid semp zc. nullā
de predictis mentionē faciēs, querit nunquid aliquo dato gradu
pbatōnis semp sit deferendū iuramentū in supplementū pbatō-
nis, z dicit q sic, cā cognita p. in bone fidei. C. eo. posset em fin cū
esse ita leuissimū iudiciū, q nō deferret: z ppter hoc tex. in. d. c. ij.
dicit, pōt iudex. Dicit tñ esse aduertendum, z hic est pñctus. q si
presumptio p actore nō faciat semiplenā pba. ex ea nō est deferē-
dum iuramentū in supplementū pbatōnis: rō est, q si priā nō
est semiplena: qñ potest suppleri p iuramentū necel. vt plenāz fa-
ciat: sed bene tñ, qñ psumptio est minus semiplena pbatō: n iur-
dici videbit, pōt bene deferri reo cōtra quē est psumptio, iurame-
tū purgationis. d. c. fi. z d. cā literis. Adde etiā qd Aug. in. d. s.
si vero vssuuctus, ad fi. in aut. de nup. dicit formaliter vnū sciens
dum esse: q nec actori nec reo dōz deferri sacramentum in supple-
mentū pbatōnis ex iudicijs, sed ex semiplenis pbatōibz: vt di-
cit nō. glo. in. l. ij. s. j. ff. de mino. sunt autem fin cū semiplene pro-
batōnes, plūq iudicia: vt. l. cum pbatō. cum gl. ff. de pba. s. dēz
q iuramentū in supplementum pbatōnis nunq deferet ei q mi-
nus q semiplene pbauit, tener ipsemet do. Alex. sibi contrarius
hic in disti. in. xviij. col. per glo. d. l. ij. s. j. in verb. si lemo. ff. de
minor. Ex istis apparet q passus iste necessarius, nō est sine dubio

26 z non tangitur a doct. nisi incidenter. ¶ Secūdo tenendum: puro q
ppter leuē psumptionē nunq deferatur istud iuramentum in sup-
plementum probationis. gl. est de hoc nō. in. d. l. ij. s. j. sup. s. bo. sic
uioz. ff. de mino. z hic oēs cōcordāt, vt proxime retinē: si aut qd has
beat p se vehēmentē psumptionē, puro q istud iuramentum in
supplementū deferri debeat. Intellico autē leuē psumptionē qñ
est minus semiplena probatione: qñ autē inducit salte semiplenā
probationē: puro q tunc sit vehēmens psumptio. Et sic cōcludo
qd nunq ex presumptionibus vel cōiecturis deferretur istud iur-
amentū in supplementū pbatōnis, nisi sint tales, q faciunt semi-
plenā pbatōnez: quia als qd esset minus semiplena probatione,
nō posset suppleri vt plenā faceret. ad hoc ego expresse pōdero
ipsummet Barto. hic in penult. col. ver. si. his pñctis zc. vbi dicit
Bar. formaliter, q si actor vel reus hz tñ p se, q faciat suspicio-
nē: nō autem psumptionē vel semiplenam pbatōnē, nunq defer-
tur iuramentū in supplementum pbatōnis: ratio est fin Barto.
quia tñ iuramentū nō suppleret, sed bene deferretur tali casu iura-
mentum purgationis illi. cōtra quē militat illa psumptio. d. c. h. in. a.
Subdit postea Bar. z istud est qd pōdero, q si actor haberet p
se semiplenam pbatōnē. hoc est tñ, q iudex inducat ad opi.
z reliqua: pōdero multū ista pba. fin que dōz declarari Bar. in. v.
col. que superius declarauit vt ibi dixit Barto. q si actor habeat
pro se cōiecturas, p quas iudex inducatur ad opi. quia intelligit
vt ipsemet declarat in ista quinta col. q talis opi. debet causari
ex semiplena pbatōne. gl. dē z clarius pōdero velle ipsum Lud. ro.
in. vj. col.

plavit

In cā cri-
minali. Ad
de Card. in
c. tue, de pu-
cura.

in ordinat. pman-
in pman-

in. vi. col. ad fi. in ver. videnda sunt ergo exempla predictorū. ubi for-
maliter sic inquit, videnda sunt ista que faciunt istā opi. vel istam
suspicionē quam gl. nostre appellant semiplenā probationem, et
sic ipsemet Bart. in. vi. col. declarat illud qd dixerat in. v. col. quō
intelligatur suspicio vel opinio ex qua iudex possit deferre hoc
iuramentū, et vult, qd sit semiplena probatio. Que ergo sint illa q
faciunt semiplenā probationē, dicā nunc plene in tertio casu glo.
quem ingredior. Tertius principalis casus gl. est, quando semi-
plene probatū est, isto casu pprie hz locū ista lex. s. qd iuramentū
in supplementū probationis deferatur. Videnda ergo sunt illa
que inducunt semiplenā probationē, vt sic cognoscamus qū huic
iuramento sit locus. glo. hic et in. l. in bonafidei. C. e. ponit quatuor
casus. Primus exemplū est, in domestica seu priuata scriptura,
prout etiam tenuit gl. in. l. ij. C. de fid. instr. z in. l. j. s. eiusdē quoq;
principis. ff. de testi. d. 30. z Hostien. vterq; in sua summa put
hic refert Bar. idē tenet Jo. an. d. c. fi. circa fi. extra eod. Aliter te-
nuit Spe. in ti. de instr. ed. s. nunc dicendū. circa medium, quem
reprehendit per Bar. et Ly. in. l. in bonafidei. p duo fundamenta
de quibus hic per Bartol. propterea gloss. in. s. si vero quisq; in
verbo internenerit. in aut. de instr. cau. z fide. limitat gl. nostras
vt intelligantur de priuata scriptura alterius tertij quā producē
tis. ¶ Dio plena intelligentia huius passus aduertendū est fm
Bartol. z doc. hic. z Bartol. z oēs in. l. nuda rō. ff. de do. qd priuate
scripture, tres sunt species. Quedā dicit apocha, z in vulgari dis-
citur apodissa, de qua loquit. l. plures. apochis. C. de fi. instr. z in
aut. si quis vult caute deponere. C. qui po. in pig. hab. Quedā est
liber rationum quē unusquisq; sibi cōfiscit. Quedā z tertia est epi-
stola. ¶ Circa primam speciem priuate scripture videlz circa
apocha^a bar. ponit doctrinā, quā etiā formaliter ponit hic Alb.
de verbo ad verbū in. l. ij. col. Tu attende vt hanc doctri. bene ex-
plices, qd in ea sunt quinq; casus principales: in tribus primis,
apocha facit plenam probationem, in quarto facit semiplenam
probationem, in quinto facit quālibet fidem. Primus casus
indubitat^r est, qn ille cōtra quē apocha priuata pducit, pstitetur
eam scriptā sua manu ppria. l. publica. in fi. ff. de positi. z tunc plas-
nū est, qd plenā pbatōne facit. Scōs casus est, qn apocha habet
subscriptionē partium z testū simul, z est a testibus approbata. l.
scripturas. C. qui po. in pig. ha. Tertius casus est, qn apocha has
bet subscriptionem testium vel presentia testū qui viderunt eam
scribit: tunc si approbatur per testes et cōparationē literarū, ples-
nam fidem facit. aut. z si cōtractus. C. de fide instr. istis tribus ca-
sib⁹, apocha plenā fidē facit. Quart⁹ casus, qn apocha approbat^r
per testes tū de per se vel per solā cōparationē literarū: tunc tū
semiplenā probationē facit. s. et quia igit. in aut. de instr. cau. et
fide. z ideo gloss. hic posuit vt duas species separatas. s. priuatam
scripturā, z cōparationē literarū, lz olim solā cōparatio literarū
plenā fidē faceret. l. cōparationes. C. de fid. instr. subdit tū Bart.
qd tāta posset esse vis cōparationis literarū, qd solā cōparatio ples-
nā fidē faceret: qd si cōparatio literarū tradicat dictis testib⁹: pōt
iudex stare soli cōparationi cōtra testē. s. si nō aliquid. in aut. de
instr. cau. z fide. quāto magis poterit iudex stare soli cōparationi,
que nō habet cōtradictionē testib⁹. Quintus z vltimus casus est,
qn producit priuata apocha nullo adiutorio sustenta, nec subscrip-
tione partium: nec testū, nec cōparationis literarū: tunc aliquam
presumptionē inducit, nō tū semiplenā pbatōnem. gloss. in. s. si ta-
men quisq; in aut. de instr. cau. z fi. z cōprobat Bar. duabus ra-
tionibus, de quibus hic per eū: z cū tota doctrina Bartol. transit
simpliciter Raph. Fulg. in mea lec. q. ius. d. Alex. eū aliter refe-
rat. Tu attende diligēter inq̄tum Bar. in scōz tertio casu con-
stituit differētiā, an priuata apocha habeat subscriptionē partiū
z testū, an solā presentia testū sine subscriptione: quia testes dis-
cunt qd viderunt partes scribere apochā: et tūc si talis scriptura
cōfirmeretur cōparatione literarū, facit plenā fidē, als dictū testū
non plene sed semiplene probat: idēz pbat Bar. in. d. l. nuda rō. z
in aut. at si cōtractus. C. de fide instr. sequunt. d. Anto. de but. et
Abb. Panor. in. c. ij. de fi. instr. In hac differentia in primis non
bene dicit Bar. quia si testes viderūt debitorē scribere apochā
priuatā manu ppria, nō requirit alia ipi⁹ debitoris subscriptio.
l. cū antiquitas. s. cū autē. et ibi ad hoc no. Ly. z Bal. in vlti. not.
z d. Pau. z alij Moder. C. de testa. Idē no. Bart. sub dubio for-
te. in. l. cum tabernā. s. idē quēst. in. q. not. z ibi clare Angel. et
Bal. ff. de pig. Stē mirum videt illud qd vult Bartol. in tertio et
quarto casu. qd qn testes deponunt qd fuerunt presentes, z qd vide-
runt partes scribere apochā z qd eam recognoscāt: qd talib⁹ testi-
bus plene nō credatur, nisi simul concurrat cōparatio z similitudo
literarū, cū tū habeamus qd testes soli ita plene probent sicut in-
strumenta. l. in exercendis. C. de fide instr. Ad istud rīdet Bar.
nō hic, sed in. d. aut. at si cōtractus. in. v. oppo. z ante eū Jaco. de
but. qd ex quo tales testes nō deponunt immediate de debito vel
cōtractu: quia si deponerent, plene pbatent: sed solum deponunt

de scriptura: qd talis apocha fuit scripta vel subscripta manu de-
bitoris, z quia in hoc possunt de facili errare: ideo requiritur cō-
paratio literarū: als soli testes nō plene probant: ita etiā no. respō-
det Bal. in aut. sed nouo iure. in pe. col. C. si cer. petat. z d. Abb.
Panor. in. d. c. ij. in. l. ij. col. in fi. z sequenti. de fide instr. Sed ista
responsio nō est bona, z p cōsequēs decisio Bar. falsa. nam si testes
testes put requiruntur in apocha iuxta aut. si quis vult caute de-
ponere. z in corpore vnde sumitur. C. qui po. in pigno. ha. z ratios
nem quare testes tres requirantur, declarat Bartol. in. d. l. scriptu-
ras. in primo not. z d. Abb. Panor. in. d. c. ij. si tales tres testes
deponāt, qd fuerūt presentes z viderūt partes propria manu scri-
bere vel subscribere talē apochā, vel viderūt z audierunt partes
mandare tertio qui illā scriberet et scripsit presentibus partib⁹
z testibus, et qd de hoc bene recordantur et recognoscunt ipsam
apochā: certe cum deponāt p sensus appropriatum tali actui de-
bent plene probare, absq; alio adminiculo cōparationis litera-
rum, per regulam. l. vbi numerus. ff. de testi. z per notata in. c. cuz
causam que inter archiep. de testi. nec tali casu dicunt testes
tales errare aut decipi, licet bene possent decipi: si soluz redderēt
causam quare cognoscūt literā: z ad hoc cōfirmā, bene facit text.
in. s. si vero aliquid tale. in aut. de instr. cau. z fide. iuncto eo qd
habetur in prin. illius aut. vbi dicitur, qd si testes deponant se vi-
disse partes. scribere vel subscribere, et postea cōparatio literarū
producta per eū contra quem scriptura priuata pducta est, con-
tradicat dicto testium, tū quia testes deponunt de veritate: s. se
vidisse scribere, ita dicto testū, nō obstante qd cōparatio indicat
q̄tomagis stādū est dicto testū, quando cōparatio literarum
nō cōtradicit. ¶ Est bñ verū, qd sola cōparatio literarum nō plene
pbat fidē apochē, nisi testib⁹ iunet: sed si incipiat a testibus nō est
opus cōparatione: z ita reprehēdit Bar. Jo. de imo. in. d. l. nuda
rō. in. l. ij. col. z dicit qd ita est expresse de mēte Jac. de are. z Ly. in
l. cōparationes. in vlti. q. C. de fi. instr. z ita p hec fundamēta que
sibi ascribit tacito auctore Ly. u. ro. in. d. l. nuda rō. in vlti. col. z p ea-
dem fundamēta gtra Bar. tenet Jo. de imo. in. c. ij. in. l. ij. col. de
fi. instr. z in. c. fi. in. l. ij. col. e. ti. de iureiur. z cōtra Bar. z etiā Lud.
ro. hic in. x. col. z seq. et d. Alex. imo. in. x. col. z seq. cōtra Bar.
etiā tenet Host. z Jo. an. in. d. c. ij. de fi. instr. z ita teneas p funda-
menta superius facta: z quia. ll. allegat p Bar. nō probant, nam
inq̄tum Bar. in scō casu principali. s. qn apocha priuata habet
simul z semel subscriptionē partiū z testū, z etiā est a testibus ap-
probata. allegat ad hoc. l. scripturas. C. q po. in pig. ha. caue, qz il-
la lex loquit etiā qn priuata scriptura nō hz testū subscriptionē.
Item inq̄tum Bar. allegat illā. l. ad illud ppositum qn scriptura
priuata confirmat cōparatione literarū, minus bene allegat: qd
in illa. l. scripturas de cōparatione literarū verbū nullū facit, fm
d. Abb. Panor. in. d. c. ij. in. l. ij. col. de fid. instr. Imo. in. d. l. nuda
ratio. in. l. ij. col. z cōtra Bar. tenet etiā d. Fran. de are. in cōfi. l. xij. ff.
incip. diligēter z mature. tū cū Bar. qd sola depositio testium sine
literarū cōparatione, nō faciat plenā fidē: sed tū semiplenā pro-
bationē, tenet Ang. hic z in. l. cōparationes. C. de fid. instr. Bal.
in aut. sed nouo iure. C. si cer. pet. Jac. de bel. in. s. sed z figs. z in. s.
fi. in aut. de instr. cau. z fide. z habes glo. ordi. idē tenentem in. s.
si quis igitur. in verbo faciamus. in aut. de instr. cau. z f. op. pie-
cedens vera est z cōmunior vt p dicit: pro opi. Bart. adde qd tenet
ipsemet d. Alex. sibi cōtrarius in cōfi. cccxxij. incip. in cā z lite vera
tente corā arbitris li. ij. Stē inq̄tum Bar. in quarto casu vult, qd tā-
ta posset esse vis cōparationis, qd solā literarū cōparatio plenā fi-
dem faceret: qd pbat, qz qn testes tradicūt cōparationi literarū
posset esse tāta vis cōparationis, qd pōt stare z plene credere soli
cōparationi contra testē. d. s. si vero aliquid. quantomagis vbi
nō est cōtradictio testū, pōt iudex credere plene soli literarū con-
parationi. adde qd istud idē per. d. s. si vero aliquid. tenet domi.
Ant. de bu. in. d. c. ij. de fi. instr. z ibidē d. Abb. Panor. in. l. ij. col.
in fi. z se. Adde qd tex. in. d. s. si vero aliquid. nō probat illud quod
dicit Bar. nam tex. ille bene dicit, qd qn cōparatio literarū cōtras-
dicat dictis testibus: sic dicta testū cōtrariā cōparationi, pōt
esse tanta dissimilitudo literarū, qd iudex nō poterit credere testi-
bus, per hoc nō dicit text. qd iudex possit soli cōparationi lites-
rarū credere, sed bene potest nō credere testibus: et ita reprobat
Jo. de Imol. in. d. c. ij. in. v. col. in fi. et seq. cuius reprobationē sibi
ascribit d. Alex. hic in. x. col. contrariū etiam tenet Salic. hic.
¶ Ultimo inq̄tum vult Bart. in vltimo casu, qd si priuata schedu-
la sicut apocha nullo adminiculo sit suffulta, neq; testū neq; cō-
parationis literarum: qd tunc non facit semiplenam probationē:
sed facit aliquam presumptionem, quia non de facili quis presu-
mitur fecisse falsam apochā timore pene. cū Bar. tenet Raph.
ful. z Pau. de ca. z d. Alex. hic. Cōtrariū de directo: qd imo semis
plenā probationē faciat: tenet idē Bar. in. d. l. scripturas. in fin. et
dicit, qd sic dz intelligi glo. hic z in. l. in bonafidei. C. eo. Idē videt
tenere d. Anto. de bu. in. c. fi. extra eod. dum referendo Bartol. hic

Seu pri-
uata script.
Adde bar.
i. l. nuda rō.
ff. de donat.
Ant. de bu.
z Abb. i. c.
ij. de fi. instr.
Alexan. de
imo. cōfatio
clxxij. inc.
in cā z lite
veritate corā
arb. i. ij. vol.
¶ Circa ap-
pochā. Ad
de Abb. cō-
fi. xxxvj. i. c.
circa primū
dubium. in
vlti. col. i. ij.
volu.

Secunda Jaso. super Digesto veteri.

tenet: qd talis apocha facit tantam presumptionē, qd locus sit des-
lioni huius iuramenti necessary: ergo facit semiplenam probas-
tionē: qd alibi nō deferretur istud iuramentum vt superius late des-
monstrauit. Teneas precedentē, opi. qd non faciat semiplenam pro-
bationē, sed aliquale presumptionē: prout etiā tenet Jaso. de bel.
in. s. si quis igit. in aut. de instru. cau. z fide. tenet. d. Anto. z Joā.
de imo. m. d. c. ij. z ibi etiā tenet do. Abb. Panor. in. iij. col. qui ad
hoc inducit tex. in. d. c. ij. in fi. dicentem, qd talis scriptura priuata
nō habeat aliquod robur firmitatis: dic qd non habet nisi semiple-
nam probationem faceret: quia tunc haberet robur firmitatis. d.
c. si. extra eo. Jmo fortius videt velle Ange. hic in. iij. col. qd talis
apocha isto casu nullam probationem vel presumptionem induc-
cat: z sic nec etiā aliquale: z optime probat text. in. d. c. ij. in fin. qui
vult, qd non habeat robur aliqđ firmitatis: nisi intelligas illū text.
quācum ad plenā vel semiplenam probationem, prout ibi in specie
90 declarat tex. illū. d. Anto. de bu. in. iij. col. Stat ergo conclusio, qd
priuata apocha nullo adminiculo suffulta, nō facit plenā nec le-
mipenam probationem. Tūta singulariter, nisi scriptura talis
apochē esset antiqua, z de facto antiquo: qd tunc bene facit psum-
ptionē seu semiplenam probationē: qd z priuata instrumenta non
proben per se: tū cū alijs adminiculis bene probāt. l. exemplo. l. ra-
tiones. l. instrumēta. C. de pbat. z. xxiij. q. ij. c. sane. ita in terminis
Jo. an. post. Rico. de mu. in. ti. de instru. edi. in. s. nunc dicēdū. sup
ver. qd si pducās. refert z sequit. d. Anto. in. d. c. ij. (z alijs nō faciunt
mētionē) in. iij. colū. in vers. tertius casus, qd scriptura nullo mō
approbat. z. qd. bñ no. Ad istud vltimū bñ faciūt multa similia:
que dicā. j. in questione de fama an pbat, z ibi etiā declarabo qd
91 qd dicat antiquū. Ex predictis oibus habes colligere per tempm.
quatuor casus, in quibus apocha priuata plenā probationē facit.
Addit. d. Paul. de cast. hic in. xv. col. quātū casum, qd scriptura
priuata apochē negata haberet sigillū propriū negantis per. l. q. a
ztrario sensu z ibi gl. C. de re. alie. non alie. poterat allegare Spe.
idē tenentem in ti. de proba. s. si. in ver. decimo. vbi in simili tenet
Sp. qd ex appositione sigilli priuati mittētis epistolā, plena fides
epistole attribuitur per. d. l. ij. Iste casus nō est sine dubio: z credo
qd non sit verus: tu vide plene z vsqz ad saturitatem cano. omnes
in. d. c. ij. de fi. instru. z ibi est text. z gloss. scribit late Jmo. in. c. j. in
ix. co. in glo. super verbo literas. de transac. z est glo. in. c. ex literis.
de transac. z gl. z ibi Ex. bal. z alijs. in. l. pacta nouissima. C. de pac.
Beneverum est, qd si scriptura priuata haberet sigillū publicum
z aut. alicuius regis principis vel cōitatis: vel etiā alicuius pu-
blici officialis, puta potestatis: tunc bene plenam fidem faceret:
ita pulchre inquit Bal. in rub. C. de fi. instru. in pe. co. in ver. scdm
supplementū est. vbi dicit, qd scriptura priuata cū aut. sigillo ma-
iori magistratū, plene probat: si eoz officiū sit ad hoc institutū:
ars nō: vt ibi no. per eū. Istud est etiā qd vult. Anto. de but. in. d. c.
ij. in. iij. colū. in vers. sextus casus, vbi dicit, qd scriptura que fit a
priuato, si sit sigillata publicis sigillis z solitis magistratū gerē-
tū officia publica, plene pbat, sine alia testū subscriptione, sicut
fit in curia pape z officialibus regum vel principū: dūmodo ta-
lis scriptura sit de his que spectāt ad officiū sigillatū: alleg. Jo.
an. post. Rico. de mu. in. addi. Spe. s. prime relata. z que habetur
in. c. post cessionē. de proba. Sic etiā in simili dicit Bar. in. l. si p-
cura. vbi qrit an litere mādati alicui⁹ pcuratoris pben, z dicit,
qd si sunt sigillate sigillo publico z autentico alicuius comitis vel
alicuius ducis plene probāt: secus si sint sigillate sigillo alicuius
priuati. Ita etiā in simili in epistola distinguit. an sit sigillata sigil-
lo publico z autentico. z tūc plene pbat: secus si sigillata sigillo pu-
blico alicuius priuati. ita Bar. z doct. in. l. nuda ratio. ad fi. ff. de
92 do. z Lud. ro. hic in. xxiij. col. et ita obseruatur. De hoc tñ viti-
mo. s. de literis sigillatis: an z qd probet, z qd non: vlt. a predicta
vide plene cano. z presertim ibi. d. Anto. de but. vsqz ad saturita-
tem in. d. c. post cessionē. de proba. glo. z Bal. post antiquos. in. l.
si qua p calumiam. C. de epis. z cle. Bar. in. l. j. si qd neget. ff. quē
admo. testa. ape. z vñ verbū in. l. qd do. ad fi. ff. so. ma. z tex. in ritu.
de pace cōstā. ad fi. in verbo sigillo muniri. z Bal. ibi no. vide ē
qd pulchre not. Bal. in. l. falsus. ad fi. C. de fur. Spe. in. ti. de citas-
93 tione. in. s. iā de citatōe. s. literis. Adde sextū casū in quo pri-
uata apocha plene pbat, qd priuata scriptura in actis reperit: qd
obtinēt vim publici instrumenti: ita no. Bal. in. l. ne in arbi. in ter-
tio no. p illū tex. C. de arbi. z reputat valde mēti tenēdum, qd idē
operat priuata scrip. scripta manu ppria scribētis in actis facta,
qd facta manu publici tabellionis: nā fin eū: pōt qd manu ppria
in actis scribere suā rñsionē vel cōfessionem: sed tu aduerte p tex.
in aut. offerat. in verbo ex libelli subscriptione. C. de lit. cōtest. per
quē tex. Bal. in. l. ibi in pe. col. not. qd priuata script. in actis regi-
strata, facit plenā fidē de tpe: refert tñ qd ztrariū tenet Spe. in. ti.
de ap. in quarta parte. Spe. in. s. ante oia. in ver. hoc autez scias.
vbi tē Spe. qd priuata scrip. qd reperit in actis nō pbat tps interposi-
te appellationis: iō Bal. ibi stringit dictū suū, qd priuata scrip. que

reperit in actis plene pbat, est verū qd notarius actoris redegit
eā in actis, z pprio testimonio cōfirmavit, alio secus: pro hoc vlti-
mo adde qd tenet. d. Ant. de bu. in. d. c. ij. in. iij. colū. in ver. septi-
mus casus, z ibi Jmo. in. ix. col. vbi voluit, qd si priuata scrip. sit co-
rā iudi. examinata approbata et publicata: tunc bene pbat l. z sit
priuata, sicut instrumentū testamēti publicatū, vel sicut instrūm nos-
tarū de aliquo actu, iuxta. l. publicari. C. de test. allegat ad hoc. d.
Anto. text. in. s. pe. aut. de testi. in. s. illud. in aut. vt fratru filij. in
aut. preterea. C. de testi. tñ istud vltimū pcedit ppter testes qui in
94 publicatione scripture interuenerūt ad eū z affirmationē. Septi-
mus casus est in scrip. priuata. mariti, qd plene probat res esse paras-
phernales vxoria. l. si ego. s. dotis. p totū. C. de in. do. fm Bald. l. l.
ij. in vlti. colū. C. ne vxor pro marito. z hoc est verū fm eū, qd patet
ita esse ex ipsarū rerū qualitate: qd sint vestes muliebres, vel alia
95 muliebria. Octauus casus est, qd zuetudo loci esset, qd priuata
apocha plene probaret, vt est Genetis: valeret talis consuetudo
z ei standum esset. c. cum dilectus. de consue. l. j. C. de eman. lib. fm
do. Ant. de bu. in preallegato. c. ij. in. iij. col. z ibidē Jmo. in. ix. col.
lū. z ante eos, qd consuetudo loci possit adhibere plenam fidē apos-
che vel scripture priuata: tenet Jmo. quē ipsi nō allegant in. c. cū
B. tabellio. de fide instru. Adde qd hoc voluit Joā. and. in addi.
Spec. in. ti. de instru. edi. s. nunc dicendum. ver. priuatorum. circa
fi. Subdit multū egregie z sing. d. Ant. de but. in. d. c. ij. qd stabit
tur consuetudini illius loci in priuatis scripturis in illo loco fa-
ctis, etiam si alibi agatur vel in alio loco producant qd no. diligen-
ter si verū est: et vide que habentur per oēs in. l. cunctos populos.
C. de sum. tri. et fi. ca. cum suis cōcor. z que singu. decedit Bald. in.
96 l. j. in. iij. et. v. qdne. C. ne filius pro patre. Primus casus est in scrip-
tura priuata presbyteri cum subscriptione testū trium: nā in cā
dotis z matrimonij plene pbat sicut publicum instrumentū. text.
est in. s. quātum. in aut. qui. mo. na. effi. legi. quē tex. dixit singula-
rem z nō reperiri alibi Bald. in. s. quibus. in. iij. col. in. j. consti. C.
z in. l. filij eū definimus. ff. de his qui sunt sui vel alie. in. r. tñ istud
non videtur multū speciale. per ea qd dicit Bart. z doc. hic in scō
casu principali. qd quelibet scriptura subscripta manu trium tes-
tū hz vim publici documenti. l. scripturas. cum aut. si qd vult
97 cante deponere. C. qui po. in pig. ha. Decimus casus est, qd scrip-
tura seu apocha priuata esset reperta fideliter custodita in ar-
chivo publici. i. in loco in quo solent reponi publice scripture: talis
scriptura sine aliqua subscriptione z sine testibus plene probaret
ratione loci in quo reperta est, vt probatur in aut. ad hoc. C. de fi.
instru. in. c. ad audientiam. cū ibi notatis. de prescri. ita no. dicit. d.
Abb. Panor. in. d. c. ij. in. iij. col. et ibi etiā. d. Anto. de bu. z Jo. de
98 imo. Nunquid autē partes possent expresse consensu facere, qd
priuate scripture alterius partis, vel vnius tertij, plena fides adhi-
beatur. Jm. sing. in. c. cum. B. tabellio. post mediū. de fi. instru. de
cidit qd nō: quia esset cōtra ius naturale, z cōtra. l. publicas: quibus
istud posset induci consuetudine: vt dictum est refert z simpliciter
sequitur Lud. roma. hic in. xix. col. et in. d. l. nuda ratio. in pe. colū.
et in consi. c. cū. qd incip. pro discutienda veritate thematici zc. z
99 in consi. c. c. v. qd inci. in puncto proposito breuiter dicendū. Ad-
do qd Bald. in. l. imperator. la. j. in vltima. col. in prin. ff. de sta. ho. re-
fert dictū Jmo. z simpliciter tē: z ibi etiā subdit, qd non creditur
scripture massarij cōis, nisi notarius se subscribat p. l. j. C. de con-
ue. fis. debi. lib. r. vel in. l. municipalis aliud statuatur. vt no. Joā.
an. in. d. c. cum. B. tabellio. in nouella. Sed idē Bald. in. l. de quis
bus. in. iij. col. ff. de. ll. referens dictum Jmo. cōtra illud adducit
quia si voci viue vñus potest ex testatoris disponentis autoritas
te robur dari probationi. l. theopompus. ff. de do. prel. idem potest
statui per partes, qd voci mortue vñus priuati, z sic priuate apos-
che plena fides prestetur. d. l. de quibus. ver. nam cuz ipse. z aliud
non dicit Bal. Ange. in. l. pactū inter heredē. in vlti. col. post me-
100 diū. ff. de pac. referēs dictū Jmo. illud simpliciter sequit, et
postea subdit, qd etiā nō valeret pactū factū inter partes qd cre-
dat probationi vñus testis: qd forma probadi tradita a. l. que sal-
tem numerum duorum requirit. l. vbi numerus. ff. de testi. c. in no-
mine. de testi. nō pōt mutari facto cōtrahentū: refert tñ se audis-
nisse qd And. de pis. in prologo insti. tenet cōtrarium, z pro eodē
cit Ang. facere, quia partes possunt cōuenire, qd testibus infami-
bus credatur. aut. si quis testis. C. de testi. l. j. ff. si mē. fal. mo. dire.
ergo eodē modo possunt quēire, qd vñi testi credat. Dicit etiam
Ang. qd l. ptes nō possint quēire, qd vñi testi credat, ver. est ab-
solute: z qd credatur in specie tali testi soli. puta titio, bñ possunt
conuenire: sic intelligit. d. l. theopompus, et aliud firmū non deci-
dit. d. Anto. de bu. in. c. ij. de fi. instru. in. vj. colū. in ver. in quātum
dixi. s. scrip. priuata nō pbat ad ppiū commodū format in termi-
nis questionē: nunqd partes pacto expresse possent conuenire. qd
apochē priuate plena fides def. pio dicit videri qd nō. qd est nimis
indiscreta quentio, p not. in. d. c. cū. B. tabellio. z in. c. ius. in gl. de
testi. finaliter neglecta opi. Petr. z Ex. in. l. a qd in conferendo.
C. de epis.

Delictis
sigillatis ad
de tex. iuncta
gl. in pbo p
metropoli
taniliteras.
in. c. ad pba
dū. s. re iudi.
Joā. and. in
addi. Spec.
tit. de instru.
edi. in. s. nūc
videndū. in
per. sed sup-
plementum
in additione
magna.

C. de epis. z cle. tenet cōclusionē quā i simili facit Bart. post Dy.
 101 in. l. i. ff. de pto. stip. in illa questione qua querit an valeat con-
 uentio partiā, qd de dānis et interesse situr soli dicto partiā: et
 sicut ibi determinat Bar. determinat. d. Ant. in pposito nostro,
 qd valeat conuentio q priua. scrip. plenā fidē faciat: s3 ante qd ille
 scribat, licita est penitētia, z pōt conuētio reuocari: post qd autem
 scripsit, reuocari non pōt cōuentio, s3 ei statut: sed si enormiter le-
 dat partē in tali scrip. priua. pōt peti reductio ad arbitriū boni
 viri. Quid tenendum passus est subtilis z disputabilis: z ista sit
 vna alia ex cōclusionibus disputatis in hac. l. in qua ego noui-
 ter teneo cōtra Immo. z sequaces: et puto de iure valere cōuentio-
 nem, z esse efficacē q priuate apochē tertij vel partis plena fides
 prestetur. Istud primo probō: nā q priua. scrip. non plene probet,
 sicut nec vnus testis: istud principaliter est inductus: fauore par-
 tiū vel partis: ergo hūc fauori partes debēt posse renuntiare, p
 regulā. l. si quis in conscribendo. C. de pac. et. C. de epis. z cle. cū si.
 102 Sicut in simili, iuramēto qd prestatur testibus fauore partiū
 possunt renuntiare partes. z tunc plene probant testes deponen-
 tes sine iuramento. c. tuis. et ibi gloss. de testi. gloss. in. l. i. s. j. et ibi
 Bart. z alij. ff. de ferijs. gl. in. l. iurifurad. z ibi Bar. z alij. C. de tes-
 103 ti. gl. in. l. i. s. sed qz veremur. C. de iura. calū. Confirmit: qz par-
 tes possunt cōuenire et facere qd probationes inualide z attesta-
 tiones nō rite recepte valeant: et plene probent. ita probat tex. in
 l. si. in ver. confirmari. C. de testi. quē text. Bal. ibi in. l. not. ad hoc
 no. iuncta glo. et reputat esse valde no. et dicit, qd hec conuentio
 valet, non solum facta coram arbitro, vt ibi est tex. sed etiā facta
 104 in iudicio, siue robur testificatis adhiat siue detrahat. Et dō
 firmo per illud qd tenet Bar. z doc. in. l. i. s. j. ff. de ferijs. vbi con-
 cludit, qd dicta testium nō legitime examinatozū possunt de cōi-
 consensu partium conualidari: et optime probabit. Et q attesta-
 tiones testium inualide possunt cōi consensu partium corroborari
 et plene probabunt: tenet Immo. et Hostien. in. c. cu3 causam que
 inter archiep. de testibus. Immo. in. c. significauit. in. e. ti. et no.
 Spec. in titu. de testi. s. nunc tractandum. in ver. d3 quoqz iudex.
 Confirmit et quarto per tex. in aut. generaliter. in verbo vtriusqz
 consensu. C. de epis. z cle. per quem text. Bal. ibi in. j. col. in fi. not.
 qd consensus vtriusqz partis facit rite procedere illud in quo al-
 105 rite nō pcederetur. Quinto facit optime in proposito qd for-
 tius voluit gloss. singularis in. s. et licet. in verbo, et supplicij. in
 aut. de testi. que sing. vult, qd nedi partes possunt cōuenire qd ste-
 tur probationi inualide: imo ex quo partes in cōtractu vel alio
 actu scienter adhibuerūt testes inhabiles, eo ipso intelligunt eos
 rali ter approbasse, qd eis statetur tunc nec eos amplius possent
 improbare: sic nō solum expresse approbando sed etiā tacite, de
 qua glo. et eius veritate vide bal. et Immo. in. l. ad testiu. s. condi-
 tionē. ff. de testi. vbi Immo. reputat illā glo. ad hoc singularem, per
 Bal. in. l. parentes. C. de testi. Bal. in. l. qm. C. de hereti. d. Ant.
 de bu. z Immo. in. c. ex literis. de trasac. Facit optime qd sing. inqt
 Bar. z alibi nō legi in. l. lucius. in fi. ff. de fidelit. vbi inquit, qd qn
 fides testis est ab vtraqz parte cōprobata, in tali teste non requi-
 rit alud iuramentū: z valet dictū illius testis sine iuramento: alle-
 gar notata p glo. in. d. l. i. s. j. ff. de ferijs. qd no. ad limitationē. l. iu-
 risiur. in di. C. de testi. z d. c. tuis. de testi. Ex quibus oibus concludo,
 q partes expresse cōsensu possunt priuate scripture vel apochē
 plenā fidē dare: sic habes vndecimū casum in quo priuata scri-
 ptura plene probat. Circa tū illud quod. s. in dēter tactū est: quā-
 do partes conueniunt stare dicto vnus testis: qd operet talis con-
 uentio, et an valeat, dicam. j. in. v. casu, dū gl. tangit de vno teste,
 an semiplenā probationē faciat: et que ibi dicam, cōferent ad p-
 106 positum eius qd dixit de priuata scriptura. Itē adde in quātuz
 in superioribus dictū est de apocha subscripta manu triū testiu
 qd plenā fidē facit, intelligē. s. in aliculor. na feminā si se subscribe-
 ret, secus esset. ita probat tex. singularis in. d. l. scripturas. l. fi. C.
 107 qui po. in pi. ha. in sbo viroz. et ibi no. expse Bal. ad hoc. Itē
 in simili ponderat Bar. tex. in. l. i. in fi. ff. de legi. dum tex. dicit, qd
 lex est virozū prudentiū consultū, q mulieres nō debent interesse
 consilio publicis: quod nō possunt cōdere. l. vel statuta: z p hoc
 infert q nō possent cōsuetudinē inducere: et istā vltimā questio-
 nem Bart. ibi, segtur Albe. ibidē per oia: z vide p Immo. in. l. i. s. j.
 ff. de ver. oblig. Puto q iste inductiones nō sint bone, z q tex.
 isti nō probet. p doc. glo. singularis in. cle. j. in ver. presidentes. de
 rescrip. quā ibi not. d. Ant. de bu. z Immo. vbi colligit ex glo. q qn
 lex vel statutū vtiur aliquo termino frequentioris vsus ratione,
 p hoc non excludit alij: imo d3 fieri extēio: z ita per illam glo.
 limitat regulā. c. nonne. de presum. et. l. si ptoz. in prin. ff. de iud.
 quod vnus iclusio, alterius sit exclusio. sic in pposito in istis legi-
 bus, leges faciunt mentionē virozū, ratione frequentioris vsus: qz
 frequentius solēt viri in talibus subscriptionibus interuenire:
 108 per hoc tū nō excludunt mulieres: imo d3 fieri extēio. Confir-
 mo, q mulier pōt esse testis in oī actu, nisi i testō. l. q testamēto. s.

mulier. et ibi gloss. ff. de testa. gloss. in. l. si. in ver. quinqz testes. C. de
 109 codi. Itē que dicta sunt in apocha priuata habere subscriptio-
 nem triū testium, intellige donec tales testes viuūt: autē mox
 tuis quid iuris sit: vide tex. et doc. in. c. h. de fid. instru. text. in. s. si
 vero instrumēta. z in. s. si vero oēs moriant. in aut. de instru. cau. z
 fide. d. Pau. de cal. hic in. xv. col. z ud. ro. in. xxi. col. z Ud. in. d. l.
 nuda ratio. circa fi. Bal. in aut. sed neuo iure. in. j. col. C. si cer. pes-
 ta. Reliqua circa istā materiā apochē vide p U. ro. hic. in. xviij.
 col. z tribus sequentibus. z d. Alex. hic in. xxi. co. z quatuor sequē-
 tibus. cano. in. d. c. h. Bald. z Sal. in. d. aut. sed nouo iure. z omni-
 no Jo. an. in addi. Spec. in ti. de instru. edi. s. nunc dicendum. sup
 ver. quid si producēs. in additiōe magna. super ver. priuatorū.
 z ibi Jo. an. ponit aliquos de casibz supra relatis. Sali. in. l. instru-
 mēta. C. de pb. z Bal. in rub. C. de fi. instr. in pe. z vlti. col. vbi nul-
 lam faciēs mentionē de Jo. an. penit de verbo ad verbū illos ca-
 sus quos penit Jo. an. vide etiā Bal. in. l. exempla. C. de pb. U.
 ro. in. d. cons. c. iij. qd incipit: pro discutenda veritate thematis.

110 C. Scdo principaliter est videndū de libro priuato rationum,
 an z qn fidem faciat. Spec. in ti. de instru. edi. s. nunc dicendū. post
 mediū. s. dicit, q liber rationū mercatoris: etiā pro ipso mercator
 re semiplenā probationē facit: et cū vno teste facit plenā fidē: du-
 rum tū dictū est finē cūta refert Bar. hic in. vi. col. in fi. subdit tū
 qd p. de. et Ex. in. l. in bonis del. C. eo. istud reprehendūt: qz priua-
 te scripture mercatoris non plus debet credi, q viue voci eiusdē,
 sed si mercator viua voce deponeret pro se, nihil ei crederetur. l.
 oibus. C. de testibus. ergo nō plus etiā debet credi eius scripture
 pro se: als de facili vnusquisqz sibi pararet semiplenā proba. scri-
 bendo in libro suo prout vellet, q est absurdum. Ipse autē Bart.
 hic in. viij. col. et not. in. l. nuda ratio. in penul. et vlti. col. ff. de do.
 In hoc quotidiano passu facit tres casus prim. Aut enim queris
 mus nūquid liber rationum pbet cōtra ipsum scribentē aut pro
 ipso scribentē aut p tertio z aliū tertium. plures casus nō possunt
 cōsiderari. Primo casu clarū est q liber rationū plene pbat cons-
 tra scribentē: z in hoc nullus dubitat. l. quedā. s. nūmularios. cū

111 glo. ff. de eden. f. Scdo casu, nūquid liber rationū pbet p scribens
 te, facias ex mēte bar. regulā cū duabus fallē. Regula est, q liber
 rationū nihil probat pro scribentē. l. exēplo. C. de proba. Fallit pri-
 mo in his que dependēt a nuda z sola voluntate scribentis, in his l. a

112 ergo cum alijs adminiculis aliquid probaret. Tercio casu prim.
 ci. nūquid liber rationum pbet pro tertio z tra alium tertium,
 dicit Bart. hic in. viij. col. et no. in. d. l. nuda ratio. in pe. col. in fin.
 z seq. qd si liber rationum sit confectus ex necessitate officij de pu-
 blico iniuncti: puta aliquis tanq publicus officialis, puta gabel-
 larius vel thesaurarius publicus scribit in libro communis vel
 officij aliquid qd ptinet inter te z me: puta qd numerant tibi cen-
 tum ex causa mutui: liber facit plenā fidem, sicut si esset in-
 strumentum publicum. manu notarij publici. l. quedam. s. nūm-
 mularios. cum gl. et ibi tertiam no. Bart. ff. de eden. aut. ad hoc. C.
 de fide instru. l. lucius. s. tutele. in argu. ff. de adm. tu. Si autē nō
 erat publicus officialis, sed bene erat publicus campsoz vel pu-
 blicus mercator: et tunc licet tales non habeant officium publi-
 cum: tū quia iurant officium z mercaturā legaliter exercere: cer-
 te succedunt in locum argentariozū z nummulariozū, qui olim
 publice eligebantur, et ad quorum fidem publice recurrebatur:
 merito z sequens sit, vt etiam eozum liber semiplenam probatio-
 nem faciat. vt no. in. d. s. nūmularios. z isto casu cessat fundamen-
 tum p. de. et Ex. superius adductum, dum dicebant, q viue voci
 eoz nō crederet, verū est pro se, sed pro tertio cōtra aliū tertium
 dictū mercatoris semiplenā proba. faceret: ergo etiam eius liber
 facit semiplenā probationē: et subiungit Bart. vtrubi qz, q istud
 seruat z suetudo que in hoc potissimū est attendenda fin Immo.
 in. c. j. de fi. instru. Subdit vltimo Bar. q predicta procedunt, qn
 apparet q liber esset scriptus manu eius cuius dicitur, z partes
 ita cōfident: si aut negarent, tunc recurrēdū esset ab comparatio-
 nem literariū, que plenā fidem faceret. l. comparationes. C. de fid.
 instru. que lex non est correctā in libro rationū: sed solum in apo-
 cha priuata. Itē ista doc. Bart. trāsēnt magis cōter aliū in specie
 5ul. q totū simpliciter sequit. Videamus particulariter sicut bar-
 to. facit tres prim. casus in vnoquoqz casu particulariter an bñ di-
 xit. In primo casu, in quātū Bart. p inducit cōcludit, q liber
 rōnuz plene pbat z tra scribentē. d. s. nūmularios. aucta gl. addo
 in primis q istud pcedit in libro rōnū, non solū scripto p priuā ma-
 nu scribentis: sed etiā scripto manu alterius rōnes suas scriben-
 tis: qz ex quo ego vtoz illo libro, facit fidem cōtra me: imo plus si
 mercator negaret scripturā, q reperit in libro rationū suarū esse

liber romiz qm

De libro
 priuato. ad
 de Bart. l. i.
 nō solū. in. s.
 an debitor.
 ff. de pecu.
 Ang. consi.
 cccvj. incip.
 visa dicta
 scriptura.

magis cons.

Admonendi. Secunda Baso. super Digesto veteri.

scriptam manu sua, vel esse scriptam sua voluntate: nihilominus
plene probat contra eum: quia quicquid reperitur scriptum in li-
bro suarum rationum penes se existere, presumitur vel ab eo scriptum
113 vel ab alio eius consensu, nisi contrarium probetur evidenter. Sic ut
cimus in scriptura census. l. census. ff. de proba. facit aut. ad hec.
C. de si. instr. l. si. C. arbi. tutel. l. ne i. arbi. C. de arbi. fm. hic. de ma.
quem refert et sequitur Jo. an. in tit. de instru. edi. s. nunc dicen-
dum. in additio. mag. posita super verb. p. suatorum. in. v. col. Idez
expresse tenet Bal. licet Jo. an. non alleget in rub. C. de si. instr. in
rij. col. aliqui habent in. xvij. col. in ver. sed hic quero. pone. qd in
114 libro mercatorum. L. u. ro. in. d. l. nuda ratio. in pe. col. Adde qd
idem qd non sit differentia, an liber rationum sit scriptus manu propria
an per suos factores vel alium. vt plene probet contra scribentem
tenet. d. Anto. in. c. ij. in. v. col. de si. instr. et ibidem. d. Abb. Pa.
normi. in. vij. col. et facit ad illud qd dicit Bar. in f. doctine sue.
115 Item addo qd istud qd dicit Bar. intantum est verum, qd liber ra-
tionum probat plene contra scribentem qd l. als quo ad hoc vt liber
rationum probet, qd habere debet et consule. l. i. s. rationes. vbi Paul.
de ca. z. Mod. ff. de edeu. declarat Bald. in rub. C. de si. instr. in. xij.
col. aliqui libri habent in. xij. col. in ver. viso de scripturis que sunt
publica manu scripte et in. col. seq. in ver. sequit. videre de scrip-
tura mercator. Ange. in. l. i. s. editiones. ff. de edeu. tñ ad hoc vt
liber rationum plene probet contra scribentem, non est querendum an
habeat solennitates, et presertim an habeat die et consule: qd etiam
sine die et consule. probat contra scribentem: ita dicit sing. Jo. an. nec ali-
bi scriptum memini me legisse in loco prime allegato in duobus
locis in. iij. col. in prin. et in. v. col. in si. id. teret. d. Anto. de but.
in. d. c. ij. in. v. col. et ibi. d. Abb. Pa. in. vij. col. in si. qd multum not.
C. limita istum primam casum vt procedat qd liber rationum conti-
net causam debiti expressam: qd in libro proprio, mercator scribit
qualiter est debitor: tñ de centus ducatis ex ca. depositi, vel ex ca.
mutui: tñ bene plene probat contra scribentem, sic intelligas Bart.
et doc. hic: sed si nulla causam contineret: tunc non probaret etiam:
contra scribentem: ratio est, qd scriptura libri rationum non est modus
inducende obligationis: sed si i. scriptura inserat ca., ppter insertio-
nem cause, bñ presumitur obligatio inducta, iuxta l. cū de in re verso.
ff. de usuris. ita no. limitat Jo. an. in loco prime preallegato. in
ij. col. z. Bal. l. z. non alleget Jo. an. in preallegata rub. C. de si. in-
stru. in. xij. col. in ver. sed quero si in libro mercator. zc. subdit tñ
no. ibi Bal. qd isto casu sufficeret coniecturalis probatio cause, pro-
pter scripturam libri rationum: vbi als oporteret probare de vera ca.,
vt ibi per eñ. et qd liber rationum debeat continere causam debiti
ad hoc vt probet: vide oino Bar. in. d. l. nuda rō. in. j. col. in fin. et
seq. vt ibi Lud. ro. in. j. col. tribus modis pulchre limitantē: de qui-
bus ibi per eñ. Spe. in. tit. de confessionib. s. nunc vidēdū. in ver. sed
q est ratio. z. ver. seq. Bar. z. Bal. post glos. ibi in. l. scripturas. C.
q. po. in pig. ha. Bal. in. l. instrumēta. C. de pba. text. z. doct. in. c. si
cautio. de si. instr. Et qd libri rationum ad hoc vt scribentem probet
debeat de necessitate continere causam: firmat etiam. d. Abb. Pa.
nor. in. d. c. ij. in. vij. col. in si. Scdo limita dictū Bart. et docto. vt
procedat in libro rationum in quo continue scribunt p mercatorem
data et recepta, iuxta l. si quis ex agētis. s. rationē. ff. de edeu.
secus si sit scripta in aliquo memoriali, vel in aliqua schedula, qd
dato qd illud memoriale vel illa schedula reperiat in libro ratios
nū ipsius mercatoris, nō probat contra ipsum mercatorem: ita not. l. i.
mittat Bal. in. d. xij. col. in ver. itē dubitatur vtrū ista scriptura.
per. laurelius. s. fin. ff. de liber. leg. Idem Bal. in rub. C. de consti.
pec. sequitur expresse Lud. ro. in. d. l. nuda ratio. in. ij. col. Et qd
liber rationum nō probet nisi scriptura reperiat in forma rōnis: z. sic
continueat data et recepta: secus si continueat tñ vnā partē debiti: te-
net etiā Bal. in. l. rōnes. in. j. col. ad si. C. de pba. z. sequunt in simi-
li. d. Pau. de ca. et. d. Alex. hic vt statim referā in scdo casu Bart.
imo fortius et singularius subiungit Bald. in. d. rub. de si. instr. in
in ver. sic. preallegato. qd etiā si reperiat scriptum in libro mercator
ris, sed nō sit scriptū in forma rōnis: qd forma rationis est, qd conti-
neat data z. recepta: nā si contineret vnū actū tñ, puta vt dicimus
vulgo vnā postā, si esset scripta ante partē nō probaret contra scriben-
tem, qd diligēter not. Tercio limita nisi pars tali libro rationum
primo expresse contradixisset: qd si postea in sui fauorez vellet stari
tali libro contra scribentem, non est audiendus: qd ex eo qd qd semel
impugnat, se iurare nō pōt ampli⁹, regula. ex eo. in. vj. l. quātū.
cū si. ff. de acqui. here. ita in specie limitat et bene Lud. ro. in. d. l.
nuda ratio. in. ij. col. Facit optime in simili qd dicimus in ma-
teria positionum: nā ex positione quā quis semel negauit, se fun-
dare nō pōt fm. Spe. in. tit. de positionibus. in. s. vij. ver. j. quem
pulchre refert et sequitur Bart. in. l. post legatam. in. prin. in pe.
col. ff. de his quib. vt indig. et in. l. naturaliter. s. nihil cōe. in vlti.
col. ff. de acq. pos. et in. l. nō vtiq. ff. de exce. p. Ang. z. Lud. ro. ple-
ne in. l. i. s. qd simpliciter. ff. de verb. obliga. docto. in. c. j. de cōfess.
117 in. vj. l. 2o firmo per vnum bonum simile: quia si quis negat accu-

dentia cause, non potest postea ex illis se iurare, aut ex illis se fun-
118 dare fm. Bal. in. l. vnica. ad si. C. de cōfess. Sic in simili, si reus ne-
gat contenta in libello esse vera, nō potest ex illis postea se iurare
re fm. Bal. in. l. cū precium et ibi no. Sali. C. de lib. cā. Bald. in. l.
si magnā. C. qd ac. nō pos. Bart. in. d. l. naturaliter. s. nihil cōmū.
119 ne. in. vj. col. l. 2o firmo qd pulchre z. sing. not. Bald. in. l. iij. in. ij.
no. per illū tex. C. de repu. here. vbi no. qd qui nō acceptat expresse
verba aduersarij, nō potest se ex eis iurare. Idem si dissimulet, qd
est not. fm. eñ: quātominus in proposito nostro poterit se iurare
si expresse contradicat. Ad qd vide vtilem decisionem de cōfessio-
ne iudiciali: an ad hoc vt profit, debeat expresse acceptari per ad-
uersariū, per Ly. in. l. vnica. in. vj. q. et ibi latius Sali. in. xv. oppo.
C. de cōfess. Sali. in. l. generaliter. C. de non nu. pe. et in. l. iubemus.
C. de lib. cā. 5 lo. de sancto pet. in. l. i. ff. de interro. ac. Ex his sit ex-
120 peditus pimus casus Bar. C. Circa scdm casum Bart. an li-
ber rationum probet pro scribente, Bar. facit regulam negatiuā:
qd nō probat, cum duabus fallentijs. Adde scdm fallentiam in
qua tenet qd liber rationum defuncti qui fuit bonus homo facit
aliqualem presumptionem p herede. cum Bar. transeunt 5 uig.
Pau. z. d. Alex. hic, dicit Anto. de bu. in. c. i. extra eo. et in. c. ij. in
v. col. de fid. instru. et ibi. d. Abbas Panormi. in. vj. col. idēz tenet
Bal. post Rico. de mu. in. d. l. rationes. C. de proba. vbi dicit, qd ra-
tionibus defuncti aliquantulum datur maior fides, quā libro ratios
num vult: quia animus defuncti non ita presumitur corruptus
nec corripui posse. Facit qd dicit Bald. in. l. comparationes. in pe.
col. in prin. C. de fide instru. qd maior fides mortuis quā viuus est
adhibenda, fm. Aristo. quia incorruptibiles sunt. arg. l. celsus. ff.
de proba. Tu tamen ad hoc vlti. de mortuis: vide que in sequen-
tibus dicam. Intellige tñ z. limita dictum Barto. z. doc. vt proce-
dat in libro rationum defuncti habente formam debitā rationis. et
sic continueat data z. recepta: secus si esset simplex scriptura vnus
debiti tñ: quia nihil probaret: ita not. limitat Bal. post Rico. in
d. l. rationes. sequitur Pau. de cast. hic in pe. col. corrupte allegas
Bald. in hac. l. et debuit allegare in. d. l. rationes. et dicit Pau. de
ca. qd ista est bona limitatio ad dictū Bart. et qd credit Bart. non
aliter sensisse. Subdit tamen qd florentie indistincte libris defun-
cti plena fides adhibetur: z. istam limitationem etiā sequitur vo.
Alex. hic in duobus locis. in. xij. col. et in. xij. col. Adde tñ Bald.
idem tenentem in rub. C. de fid. instru. in. xij. col. in ver. non dubi-
tatur vtrū ista scriptura bene facit textus. in. d. l. rationes. in ver.
rationes. iuncta l. si ex arg. s. rationē. ff. de edeu. 2o dicit tamen qd
Pau. de cast. hic in pe. col. in duobus locis vult, qd talis liber de-
functi qui fuit psona fide digna faciat p herede de iure commu-
ni semiplenam probationem, dato qd heres non sit increator, qd non
est verisimile quod aliquis in articulo mortis existens dimitteret
librum suum si esset falsus: et qd isto casu semiplenam probatio-
nem faciat, dicit tenere Bar. hic per. d. l. rationes. Errat qd Bar.
z. doc. non dicunt, qd liber rationum defuncti pro herede faciat se-
miplenam proba. sed bene dicunt, qd facit aliqualem presumptio-
nem, que minor est semiplena proba. C. Ultra Bar. tertio puncti-
paliter limita, qd liber rationum nihil principaliter probet p scriben-
tem, nisi adesset consuetudo vel statutum, qd libris mercatorū ple-
na fides datur pro scribente. z. respondet. d. Pau. de cast. hic in pe.
col. qd florentie est consuetudo inter mercatores, qd eorū libris itē
etiā pro se: qd maxima pena imponitur ei qui aliq. falsum in li-
bro committerent: in quibusdā etiā locis taxatur vsq. ad quātū
tem, vsq. ad quam credatur libris in fauore scribentis. Et qd per
statutū z. per consuetudinē possit induci: qd scripturis mercatorū
vel capsozū plena fides prestetur, quasi tunc nitantur publica au-
toritate. no. Bal. z. d. Alex. in. l. quedam. s. nummularios. p illum
tex. ff. de edeu. Idē tenet Bal. in. l. cōparationes. in. v. col. C. de fide
instru. vbi dicit ex statuto alicuius collegij: puta mercatorū pōt fide
des dari eorū libris vel scripture inter merca. vt. l. ij. in. m. C. de
consti. pec. facit. c. cum dilectus. de consue. Sicut in ciuitate Venetiarum
plena fides prestat scripturis pfectozū. Idem vo-
luit Bal. in. l. cunctos populos. in. xij. col. C. de sum. tri. et si. d. cas.
tho. et sequitur Pe. de anch. in. cōmē. c. canon. extra de consue. in
ver. si. procedo vltius qd statutum zc. Idem in terminis nostris
tenet J. a. de imo. in. d. c. ij. in. xj. col. in prin. vbi dicit, qd interdum
statutum vel consuetudo loci habet, qd liber rationum mercatorū
ris plene probet pro mercatore, prout dicit esse statutū bononie:
z. tunc standū est ei, per. d. c. cū dilectus. Idē tenet Jo. an. in addi-
Spe. plures superius allegata in addi. magna. circa si. vbi etiam
ipse refert qd Venetis est consuetudo qd credatur scripture pfecto-
rozū: et in alijs locis sunt diuerse consuetudines quas ipse ibi
refert. Et subdit: signatē multum Jo. an. qd stabitur consuetudini
in vel statuto illius loci in scripturis ibi factis, etiā si alibi agatur
iudiciū, vel alibi producat per. l. de emanc. lib. z. d. c. cū dilectus.
Et hoc vltimum etiā tenet. d. Anto. de bu. in. d. c. ij. in. vj. col. z. retuli
121 in materia apoche. in. vij. col. qd vltimum bñ no. J. Et de hoc an
p consuetudinē

na quis semel nega
dona nō pōt.

per consuetudinem vel statutum possit induci q non plena probatio habetur pro plena ultra no. in locis prealleg. vide. d. Ant. de bu. in. c. ij. et ibi late. d. Abb. Danor. de appel. et in. c. ij. de pba. et vide Sede. de senis disputante an per statutum vel consuetudines possit induci q in aliqua ca puta usuraria credat plene vni testi tm: vel q quatuor requirant in q. xvij. q incip. questio talis est nunquid constitutio epi et vide etiam in materia Jo. and. in addi. Spe. in ti. de instru. edit. s. copendio. sup. ver. sed nunquid. vbi etiam p. et qd ecotra an pbatone testi vel instrumentoru de iure coi plena et valida possent statutum vel consuetudo inuallidare vel insufficiente reddere de quo ultimo vide etiam Old. lau. in q. cv. incip. vide de dicendu pater sancte et dicit tm sing. Bal. in. l. vnica. in. iij. col. C. de cofes. q si talis consuetudo esset indifferens et indiscreta no valeret. puta si consuetudo disponderet q credere omni scripture mercatoris p se no valeret qz prona ad falsum committendum: et sic careret ratione: ideo no valeret. iij. dist. c. erit aut lex. istud dictu plenius refert do. Abb. et reputat sing. notandu in. c. bone. el. ij. in vlt. col. de postu. pla. vbi refert Bald. in loco preall. 122 vellet q per statutum vel consuetudine etiam in magnis quantitatibus plena fides prestetur libro mercatoris pro scribere que consuetudo dz intelligi accedente tm consensu iudicis: si iudici videbitur considerata qualitate mercatoris quantitate ac p iudicio cause: q tu bene no. p limitatione dicti statuti vel consuetudinis qd adhuc est arbitrariu iudici. Subdit etiam Bald. velle q si talis consuetudo indiscreta esset et indifferens puta q disponderet omni scripture mercatoris credendu esse pro se q non valeret qz esset sine ratione vt retuli: dicit tm q ipse Bald. in. d. l. cunctos pplos. C. de sum. tri. voluerat prium du tenuit indistincte valere statutu vel consuetudo q libro mercator p scribente credat dicit. d. Abb. q putat verius esse qd tenet Bal. in. d. l. vnica. et q illa fuit pprie decisio Bald. et eius opi. et q non ob text. in. d. c. cu dilect. q loquit qn statutum vel consuetudo disponderet q scripture alicui credat pro tertio contra aliu indistincte tunc valeret: sed qd credatur pro ipso scribente non potest statutum vel consuetudo inducere nisi fm distinctione predicta: qua dicit ppetuo esse menti tenenda: ita etiam d. Alex. in. d. l. quedam. s. numularios. in. j. col. Sed cuo aduerte stante dicta consuetudine: vel dicto statuto q libris mercatoru plena fides detur pro scribere dz intelligi vel limitari consuetudo vel statutum nisi mercator esset als infamis vel suspecte vite: ita ad litera declarat no. Bal. in. d. l. cunctos pplos. in re pe. in. xv. col. in versu. quintu exemplu statutu p mittit et. et Bal. i. l. cassius. in vlt. col. in ver. ultimo queritur si libro mercatoris. ff. de sena. et ibi hoc intelligit veru si talis infamia sit publica: als se cus. Adde q in simili dicit Bar. in. d. l. quedam. s. numularios. q bodie libris mercator vel capsoz plena fides dat pro alio contra tertium: intelligit Bart. veru nisi talis mercator sit persona suspecta. ar. l. si quis argentarius. s. j. ff. de eden. Tertio diligenter attende q dicta consuetudo vel statutum debent intelligi in pertinentibus ad arte seu negotiationem illius mercatoris qn ratione sui exercitij vel artis pertinebat scribere illud qd in eius libris continet: als secus: puta si sit mercator pannoru in libro aut sit scriptum aliquid de mercantia pannoru: secus si scriberet de aliis quo deposito vel mutuo qd no esset de arte sua. arg. l. ij. s. eodes mo. ff. nau. cau. sta. ita simpliciter dicit. d. Alex. hic. xxix. colu. ad fin. nihil allegas in quo plurimu miroz. Adde in terminis Jo. an. idem tenent in. d. s. nunc dicendum. in preallega. additione magna posita sup. verb. priuatoru. in. j. col. circa mediu: que refert et sequit Lud. ro. in q. l. cccij. incipien. pro discutienda veritate thematis et. et in cofi. ccv. incip. in puncto pposito breuiter dicendum. et refert et sequitur. d. Fra. de are. in cofi. xxix. incip. consulta tio permissa. in. j. colu. et in consil. xliij. incip. in proposita consulatione viso arti. et ibi per eu quod consuetudo aliter dispones esset 124 irrationabilis: et idem in consil. seq. circa fi. et Adde benefacere illud qd in simili decidit Bal. in. l. h. Cad mace. in. ij. col. in ver. quero dicit statutum qd cum filiofa. et idem Bal. in. l. iij. s. ex hoc edic. circa fi. ff. nau. cau. sta. vbi determinat stante statuto qd cum filiofami. non possit contrahi: nec possit induci obligatio nisi sit mercator vel artifex: intelligitur statutum dumodo contrahat in causam illius mercantie vel artificij: et non aliter. facit in simili ter. in. l. fi. C. de iur. om. iudi. et ibi Bal. in. iij. nota. et etiam Ly. et ibi Guil. de cu. et Ang. ideo si constat q in alia causam contraxit no habet locum statutum: qz non est contractu tanq cum mercatore prout debet intelligi qualitas adiecta in statuto. l. in delictis. s. si de tracta. ff. de nora. et idem cu Bal. qd tale statutum debeat intelligi qn contrahit in causam mercantie. sequit Pau. de ca. in. l. j. s. i filio. in. j. col. ad fi. ff. ad macedo. et dicit qd pluries vidit de facto istam causam Flo. Quarto principaliter redeundo ad scdm casum Bar. q liber rationum nihil probat pro scribente limita esse verum nisi ex quantitate et qualitate rei iuncta verisimilitudine aliud inducatur. nam si tutor curator vel negotiorum ge

stor in libro rationum scribat expensas factas puta alimentorum pupilli vel familie vel in doctrina pueri de cuius pfectu apparet vel refectus alicuius edificij cum ista sine expensis fieri possint. l. fi. C. de ali. pupillo prestan. certe considerata verisimilitudine a facti quantitate expense credetur soli libro rationum p scribente saltem cum eius iuramento qd tamen multum arbitrio iudicis relinquif. l. lex q tutores. C. de admini. tuto. s. si vero absint. aut. de here. et fal. ita no. determinat Jo. an. post Nico. de mat. in prealleg. add. magna. in. iij. col. Bald. no. in rub. C. de fi. instru. in. xij. col. ver. sequit videre de scripture quorunda officialium. vbi pro hoc allegat. l. si quis pro redemptione. s. pe. C. de dona. idem tenet Jo. de imo. in. c. ij. de fi. instru. in duobus locis in. x. et xj. col. Adde q singula. multu dicit Bald. post Guil. de cu. in. l. j. circa fin. C. de eden. q liber rationum continens verisimilia facit fide pro scribente vti credatur vna cum iuramento p ducentis: alleg. etiam Gui. in. l. edita. C. de ede. et d. l. si quis pro redemptione. s. pe. et l. per banc. s. pe. C. de te po. app. qd intelligit ibi Bald. esse verum concurrente difficultate pbatonis: als non facit fidem. per. l. rationes. C. de proba. et no. in. l. fi. s. in computatione. C. de iure deliber. et in. c. qualiter et quando. de accusa. Istam decisionem Bal. pro multum sing. commendat et sequitur do. Alexan. in. d. l. j. in fi. C. de eden. addo qd idem sequitur De. de anch. in cle. j. s. j. de vsuris. dicit tamen Salice. in. d. l. j. in vlti. col. qd an detur plena fides libro rationu pro ipso scribente stat in iudicis arbitrio et deliberatione attenta qualitate persone et verisimilibus cum iuramento: alibi etiam dicit sing. Bald. in. l. vnica. in. iij. colu. C. de confes. q libris mercatorum de iure communi datur plena fides pro scribente in parua quantitate refert et sequitur do. Abb. Danor. in. d. c. bone. el. ij. in vlti. colu. de postu. prela. qz als eorum officium in conscribendo libros rationum 126 esset eis danosum. et De tutoribus autem et curatoribus an et a quando libro rationum suarum pro eis plena fides detur: vide Nico. de neapo. in lectura Bart. post antiquos per eum relatos in. l. j. s. officium. ff. de tute. et ratio. dis. et ibi in effectu concludit qd si expense sint modice qd probantur per librum tutorum et curatorem cum eoz iuramento. refert et sequitur Angel. de are. in. s. actionum. in sti. de ac. in materia tutelaru. in. xij. q. et De expensis aut executor qui sunt deputati in testamento an et quando probentur per solum eorum iuramentum: ponit Ly. in. d. l. id quod pauperibus. in. vj. q. C. de epis. et clerici. et ibi Bal. ad finem. et Salice. ponit etiam Bar. referes Ly. i. d. l. diuus. ad fi. si cui plusq p l. fal. Bal. in. l. si quis pro redemptione. C. de dona. in. l. nulla. C. de epis. et cle. vide etiam in materia qd no. Bar. et Inno. in. l. que sub conditione. circa fi. ti. ff. de codi. et demor. et no. Bart. et Mod. in. l. cu seruus. ff. de ver. obli. vide etiam in materia probandi per iuramentu re fuisse venditam p tanto pretio: qd pulchre decidit Bal. in. l. si familie. in vlti. col. C. famil. her. et quod pulchre decidit idem Bald. in. l. in restituenda. C. de peti. here. et Itaduerte in predictis q illud qd dz de iuramento q si ille qui scripsit librus esset mortuus: tm facit mors quantum iuramentu eius: et sic si mortuus esset qui scripsit librum vbi cum iuramento fidem faceret p scribente: ppter mortem faceret fidem p herede sine alio iuramento: quia tm importat mors quantum iuramentum: ita ad lites ram dicit Pau. de cast. in consil. cxxxvij. incip. ad bene examinandum. in. ij. col. qd. j. plenius allegabo: non credo q sit verum et ei multum obstat qd signater inquit Bal. in tit. de pac. constan. in ver. vassalli nostri. ad fi. el. j. vbi formaliter dicit qd no ois q mortuus est sanctus Joannes euangelista. Et propterea dicit Bald. q qn examinatur testis in articulo mortis potest interrogari an sit inimicus dato qd receperit corpus christi in infirmitate et poterit eius dictum reprobari per tex. nota. in. l. si quis in graui. in prin. ff. ad fil. ite illud qd dicit in articulo mortis non semp presumitur vt dicatur verum. glos. in. c. literas. in versu. graue. et ibi Bal. in. iij. col. extra de psum. et text. in. d. l. si qs in graui. in prin. Quinto principaliter limita q liber rationum nihil probat pro scribente qn in libro rationu multe partite ibi descripte verisificant: et sic pbatur vere per scripturas publicas vel per libros alioru mercatoru: et sic in nullo redarguit de mendacio: certe cuz in aliquibus ratio libri sit vera presumitur in omnibus vera si cut ecotra scriptura qn reperitur in vno falsa presumif in omnibus alijs esse falsa: vt no. Inno. in. c. fraternitatis. de here. Bar. et docto. in. l. si ex falsis. C. de trasac. ita et si in aliquibus reperiat vera debet presumi qd in alijs omnibus etiam sit vera vt eadem sit ratio contrariorum. l. et si contra. ff. de vulga. et pupil. l. fin. ff. de le. ij. eo maxime qz est fauorabilior interpretatio qua precedes: ideo magis extendenda. l. cu quida. ff. de lib. et posth. ita pulchre per ista singula. decidit Pau. de cast. in dicto consilio. cxxxvij. incipien. ad bene examinandum dubia de quibus. s. in. ij. colu. istam decisionem Pau. de castro refert et sequitur Ange. de are. in. s. actionu. in sti. de ac. in materia tutelaru. in. xij. q. et ibi dicit

statu libro rationum circa Jo

liber rom

De tutoribus. add bar. in rub. C. de fi. istr. bar. in cofi. incip. factu sic se habet.

Incas um esse veru

qđ etia in magnis quantitatibus staretur dicto libro rationuz
p scribere qñ alique alie posse vel partite essent cōprobate p in-
strumenta publica vel p priuatas scripturas bonoz mercatorz: et
esse notandū: qđ vidit de facto qđ ita consuluī: Paul. de
ca. in refert. in quo loco sed est in cōf. de quo. s. r. bāc deci. que
noua est r singularis teneas bene cordi. Sexto principalr li-
mita qñ in scriptura lib. rationū aliqua essent p scribere cōnera
bis que cōtra eū sunt ita qđ commodē separari non possint: nam
tunc si aduersarius vult dicto libro rationū stari contra scribens
tem stabitur etiā p scribere ratione conmeritatis. l. etiam. s. j. ff. de
mi. ita tenet Jo. de imo. in. d. c. h. in. xi. col. de fi. instru. r ante eum
Bar. in. d. l. quedā. s. nūmularios. ff. de edē. per. l. publica. s. fi. ff.
depo. idē tenet Bal. in. l. rationes. in. j. col. in fi. C. de proba. r in
29 l. j. in vlti. col. circa mediū. C. de edendo. r vbi dicit qđ aut in co-
dice rationū est vnum capitulū r tunc non pōt acceptari p vna
parte quin etiā acceptet pro aduersa iuxta no. in. l. siquidē. C. de
except. nā cū ista productio sit quedā tacita confessio non potest
in eo. c. pro parte acceptari: r p parte non. d. l. publica. s. fi. sed qñ
sunt capitula diuersa non contigua tunc contra producentem
librū facit fidē aut. ad hoc. C. de fide instru. sed nō pro producens
te aut ei? herede. l. inter chartulas. C. de cōue. fi. debi. lib. r. r cum
Bal. tenet. Det. de anch. in. cle. j. s. j. de vsur. istud idē qđ. s. tenet
Bal. in rub. C. de fide instru. in. xvij. col. in ver. sequit videre de
scripturis socioz r. vbi post Alaco. de ma. dicit qđ codici rationū
non solū creditur cōtra scribentem sed etiam credit pro scribente
in his que sunt connera subordinata r verisimilia: p. d. l. publica.
s. fin. r qđ hoc totum relinquitur arbitrio iudicis. Eandem opi.
tenet Card. flo. in. c. bone. el. h. de post. prela. vbi tenet qđ l. con-
fessio viue vocis possit acceptari in parte r in parte nō: secus tñ
fm eum in scriptura qđ cum sit indiuisibilis non potest accepta-
ri contra scribentem quin etiam acceptetur pro scribente. c. cum
olim. de cēf. r. l. publica. s. fi. passus iste est pulcher r quotidian?
in quo adde qđ contrarium tenet supreme autoritatis Jo. and. in
addi. Spec. in. d. addi. magna superius pluries allegata in. iij.
col. in prin. in ver. h. casu cū scriptura r. vbi formaliter dicit qđ
si scriptura libri rationū est mixta pro scribente r contra scriben-
tem: vt qđ cōtineat data r recepta: r tūc contra scribentem puta
in receptis indistincte credit: in datis aut r sic pro scribere qđ de
rabit circūstantias iudex de quib? s. p. d. l. rationes. C. de pba. r
l. publica. s. fi. h. q. j. in primis. circa prin. r de test. c. in nostra. hic
iacet punctus quādo liber rationum cōtinet recepta et data an
verings probet. d. Abb. Panor. in. c. h. de fide instr. in. vj. col. in
fi. r seq. vers. sed nunc vltra alios moueo tibi dubius: formaliter
querit qñ liber rationū cōtinet aliquid p scribere r aliquid con-
tra: nunquid aduersarius possit acceptare illud qđ est ptra scri-
bentē r illud qđ pro scribere facit non acceptare: refert tale pul-
chru exemplū: pone in libro mercatoris est scriptū qualiter titi?
deposuit penes eū. c. ducatos: pone in alia partita est scriptum
qualiter iste mercator soluit titio. l. ducatos: r sic est factū cōcer-
nens vtrāq; personā decidit do. Abb. qđ poterit acceptari par-
tita receptionis que facit cōtra mercatorem r spernit alia de so-
luto qđ facit p mercatorem: r de hoc dicit videri tex. fm cōem lectu.
quā etiā ibi sequit Barto. in. l. publica. s. fi. r licet illa. l. loquat in
epistola: tñ eadē est ratio in libro rationū. pro hoc adducit Bar.
in. l. aurelius. s. idēz quest. ff. de lib. leg. r. l. vnica. i. xij.
q. C. de confessis. Et qđ confessio in diuersis orationibus potest
acceptari in parte r in parte non. item qđ licet quis possit testifi-
cari contra se tñ pro se non pōt. xij. q. h. in prin. r. b. d. tenendum:
licet aliud senserit. d. Car. flo. in. d. c. bone. el. h. p. d. c. cū olim. de
cēf. qđ pōt intelligi in instrumento publico vt ibi per Innocē.
idē tenet. d. Abb. Panor. in. d. c. bone. el. h. in pe. r vlti. col. Joā.
de imo. in. d. c. bone. el. h. in. iij. col. referens late dictā opi. d. Car.
videt eū improbare: finaliter rñdendo ad. d. c. cum olim. dicit qđ
qñ scriptura continet plura facta quoz vnum habet relationem
ad aliud: vtputa quādo continet compositionem factā sub certa
forma inter partes: tunc non potest in parte acceptari r in parte
non. d. c. cum olim. secus quando continet facta omnino diuersa
per id qđ habet in tex. r glo. d. l. publica. s. fi. Quid tenendum: mi-
bi placet illa sententia qđ si liber rationum continet facta conner-
ra r subordinata vt non possit acceptari in parte que facit cōtra
scribentem nisi etiam acceptetur pro scribente vt in exemplo qñ
liber rationum cōtinet recepta et soluta inter easdem personas:
r ex eodem facto: r in hoc teneo Jo. and. r. d. Abb. Panor. in lo-
cis prealleg. Si autem liber rationū contineat facta diuersa pu-
to qđ tunc possit acceptari vt plene probet contra scribentē: non
autem pro ipso scribente r pono exemplū. Si in libro rationum
mercator scriberet quod debet centum titio que penes se depo-
suit: r postea mercator scriberet qualiter titius ante istud depo-
situm ex alia causa sibi debebat centum: reputo qđ ista dicant fa-
cta diuersa: r possint separari. ista apparet esse ex pdictis magis

communis sententia r in simili eam tenet Bart. in. d. l. aurelius.
s. idēz quest. r vltra predicta qđ qñ in libro rationuz mercatoris
sunt data r accepta que separari nō possunt ratione cuiusdā con-
tingentie: tenuit etiam. d. Barbe. in not. lxxix. licet secus dicat
esse in epistola per. d. l. publica. s. fi. et istam differentiam tradidit
pro noua r mirabili Sali. etiam in. l. j. in vlti. col. C. de eden. vbi
dicit qđ qñ quis petit edi sibi librum rationum mercatoris vt eo
vratur in iudicio pro se debet etiam licere aduersario vt in quā-
tum facit in fauorem suum prout in instrumento idem no. glo. in
l. j. s. diem. ff. de edē. in glo. magna. in vers. item quid si sponte. r
text. cum gloss. in. c. cum olim. de cēf. r qui fidem alicuius elegit
nō debet eam posse approbare pro parte r pro parte nō. l. caius.
ff. de vsu. de quo puncto vide etiam aliquid per doct. in. c. cū ves-
nissent. de insti. r in. c. cum venera. de excep. do. Anto. in. c. ex par-
te decani. de rescriptis. r in. d. c. bone. el. h. Ludo. de ro. cōfil. suo
cccxlvi. incip. in hac causa r. in. j. col. d. Paul. de ca. in. l. publica.
s. fin. vbi etiam tangit vnum qđ non est in superioribus tactum.
Quid si produco contra te scripturam non confectam manu tua
sed alterius tertij: vt videbimus statim intertio casu Bartol. in
qua continetur aliquid pro me: r etiam contra me: r cōsequēter
pro te: tenet do. Pau. qđ tunc indistincte standum fit scripture p
vtrāq; parte. r qđ non possum producere cum protestatione quas
tenus pro me faciat r non aliter nec alio mō per ea que not. Inn.
in. c. cum venera. de exceptionibus. r circa hoc dicit videndum
que no. Bar. in. l. post legatum. in prin. ff. de his quib? vt indig.
130 Qualiter autem intelligatur vnum capitulum vel diuersa r qñ
plura facta vel capitula dicantur adinuicem connera: et quando
separata declarat not. Bartol. in. d. l. aurelius. s. idem quest.
r in. l. iij. s. filius. in prin. ff. de lib. r post. Inn. in. c. fraternitatis.
de hereti. Bal. in. l. h. in. ij. col. C. de re iu. r in. l. ampliozem. C. de
temp. ap. r an ex eo qđ fuerit vnita administratio apothecē dicā-
tur vnite administrationes. r omnia connera capitula vide per
131 Ludo. roma. in preallega. consil. cccxlvi. in. ij. colū. C. r Ultimo
circa istum fm casum Barto. vt nihil omittatur: quero nunquid
liber mercatoris vel campforis de iure cōi circūscripta omni cō-
suetudine r omni statuto faciat aliquam fidem pro scribente: in-
uenio qđ Sali. in. l. rationes. ad fi. C. de proba. post Alaco. r Bal.
tenet qđ pro scribente non plenam sed semiplenam probationem
facit: r cum alijs adinuculis plena probare: dicit tamen viden-
dum qđ scripsit plenius in. l. j. C. de eden. idē Salice. in illa. l. j. in
pe. col. ad fi. r seq. dicit qđ scriptura argentarij vel alterius ad cu-
ius fidē publice recurritur: r cuius principalis opera et ministe-
rium est actus sui rationem diligentem conficere plenā fidē facit
pro scribente nisi presumptio sit contra scribentem: vel scriptu-
ra alias sit suspecta: et hi olim erant argentarij vel nummularij
quos hodie non habemus: sed bene habemus cāpsores r merca-
tores: r licet gl. mag. in. d. l. quedam. s. nūmularios. teneat qđ ho-
die liber cāpsoris vel mercatoris nihil probet p scribente prout
etiā ibi Bar. r alijs cōiter: tñ dicit ipse qđ dominus suus tenebat
qđ licet hodie campforibus nostri temporis non adhibeatur ple-
na r integra fides que olim nummularijs: tamen etiam hodie ex
toto non repelluntur: sed relinquitur arbitrio iudicis qui arbi-
tretur considerata qualitate mercatoris et rerum. l. si quis pro re-
demptione. s. pe. C. de do. l. per banc. s. pe. C. de ero. mil. anno. li.
xij. r sequitur Bal. in. d. l. rationes. r dicit Salic. hoc sibi videri
equum cum etiam hodie ad eorum fidem recurratur: r daret in
eis modus conficiendi rationes: prout r olim Specu. in titu. de
instru. edi. s. nunc dicendū. in vers. licet autem instrumenta. te-
net qđ si nūmularius vel campfor nostri temporis cuius scriptu-
ra non est publica seu priuata scripserit se mutuas se tali die cen-
tum titio psumitur pro scriptura cum adinuculo vnus testis:
vel cum iuramento scribentis: licet durum videatur fm eum: et
refert Bar. hic in. vj. col. in fi. prout in superioribus retulit Jo.
an. in addi. magna in. iij. col. vbi refert opi. quorundā qđ semiple-
nam probationem facit vt sit locus iuramento in supplementum
qđ dicit non placere l. y. in. d. l. instrumenta. et istud vltimum se-
quitur simpliciter. d. Anto. de bu. in. c. h. in. v. col. caue qđ Bald.
post Alaco. in. d. l. rationes. in. j. col. in ver. reuoco in dubiū r. nō
dicit de semiplena probatione: sed de aliquali fide: breuiter pu-
to qđ liber rationum mercatoris vel campforis de iure communi
cessante consuetudine vel statuto non probet pro scribente plene
nec etiam semiplenam probationem facit prout tenet glo. ordi.
in. d. s. nummularios. glo. mag. r ibi Barto. r alijs communiter r
do. Alex. in. l. j. in vlti. col. C. de eden. r dicit Bald. in rubri. de cō-
tro. inue. in vfi. seu. qđ etiam si essent mille scripture priuate non
facerent plenam fidem rputo tamen prout dicit. d. Ab. in. d. c. h.
in. vj. col. in prin. qđ non esset malum dicere qđ liber rationū mer-
catorum pro ipso mercatore viuēte qualē qualē fidem faciat fm
mercator debeat librū suū falsificare: maxime pro modica quāti-
tate. cad

tate. c. ad audientia. de prescript. per ista remaneat expeditus se-
 132 cundus casus Bar. ¶ Circa tertium casum p. in. inquantum Bar.
 non hic. sed in. d. l. n. la ratio. in pe. col. in fi. cōcludit q. liber ratio-
 nū confectus sit ex necessitate officij de publico iniuncti. puta per
 gabellariū vel deputatū ad collectas publicas: q. plenā fidem fa-
 cit pro tertio cōtra alium tertium: eo q. publica auctoritate nititur.
 ad se q. idem tenet Bar. z cōmuniter alij in. d. l. quedā. s. nūmula-
 rios. in vlt. no. post gl. ibidem Bar. in aut. at si cōtractus. C. de
 fidei instr. caue q. Bal. in l. imperator. la. s. in vlt. col. ff. de sta. ho.
 tenet p. nō credatur scripture vel libris massarij cōmunis. nisi no-
 tarius se subscribat per. l. ij. C. de conue. fis. debet. lib. x. vel nisi lex
 municipalis aliud inducat. l. i. C. de emā. lib. no. Jo. an. in. c. cū. p.
 tabellio. de fidei instr. in nouella. potes respon. dere ad. d. ij. p. out
 respōdet do. Alex. in. d. s. nūmularios. q. ibi susceptor tributonū
 erat deputatus solū ad recipiendū: ad scribendū autem erat des-
 putatus tabellio: quo casu. q. vltra officiales publicū esset. depu-
 tatus notarius a scribendū vel subscriben. clarum esset. q. tunc
 soli scripture officialis nō crederet. z ad hoc vide oino no. Bald.
 in. l. ij. C. de conue. fis. deb. lib. x. z dist. in. Sal. in. l. ex. plo. C. de pro-
 ba. in qua tenet ad propositū nō frū: q. libri vel scripture q. sunt
 cōfecte ab officialibus publicis ad hoc deputatis: q. pro publi-
 cis z solēmbus habentur. Et ibi dē subdit solēmbus questionē fas-
 133 cit: nā quidā fuit si leius pro vno qui cōdūterat datia publicas:
 iste si deus dicebat se exactū fuisse a fisco: z solūisse vnam magnā
 quantitatē pecunie. z de hoc p. ducebat vna scripturā publici offi-
 cialis deputati ad recipiendū tales pecunias publicas: puta the-
 saurarij: qui cōtinebat receptionem dicte quantitatē: fuit opposi-
 tū in facto. q. illa scriptura publici officialis nō faciebat plenam
 fidē. q. nō erat scripta manu publici notarij. prout de iure requi-
 ritur per. d. l. ij. dicit Sal. q. oportuit probare. q. de p. suetu sine
 talis subscriptio nō requiritur: de hoc dicit multum tenendū mē
 ti. pro his qui simpliciter soluunt bonafide collectas publicas et
 prestita officialibus publicis. a quibus recipiunt scriptam cōfes-
 sionis de recepto: q. ibi debet interuenire subscriptio notarij pu-
 blici vt plenam fidē faciat: certe ista sua decisio debet intelligi vt
 p. d. i. quādo talis officialis publicus esset solus deputatus ad
 recipiendū. alij autē essent deputati ad scribendum rationes cō-
 munitatis: alias sola scriptura solius officialis publici plene pba-
 ret. vt p. d. i. pro tertio. ¶ Itē inquantū Bart. hic z not. in. d. l. nuda
 ratio. in vlt. col. z in. d. l. quedā. s. nūmularios. z sub dubio forte
 in. d. aut. at si cōtractus. prout eū refert. d. Alex. hic in. xvij. colū.
 quāuis in lec. mea in. d. aut. at si cōtractus. nihil dicat. in istis locis cō-
 cludit. p. hodie liber mercatorū vel campforū semiplene probat
 pro tertio. contra alium tertium. q. licet hodie nō habeant publicū
 officium. tū interim succedunt in locum eorū qui olim publicū
 officium habebant: z dicit Bar. q. olim consuetudo istud admit-
 tebat. vnde doctores illi astanti de consuetudine standū erit
 vt inquit Bartol. in repet. l. de quibus. ff. de legi. in. xv. colū. cum
 Barto. transeunt alij communiter hic: z pondera multum. quia
 Barto. in. d. l. nuda ratio. in vltima co. solū loquitur de his mer-
 catoribus z campforibus qui iurant legaliter artem exercere. et
 sunt approbati in eorū arte: secus autē esset in eo mercatore vel
 cāps. qui p. p. a auctoritate sibi tale exercitūz assumere: tunc
 enim eorū libris non prestaretur etiaz semiplena fides. in p. eis
 diciū alterius: cum sint omnino priuate scripture: et ita in specie
 diligenter ponderat do. m. Abb. in. d. c. ij. in. vij. colum. circa fin.
 Adde q. cū p. m. decisione Bar. tenet do. Anto. in. c. fi. extra eo.
 Bal. in rub. C. de fidei instr. in. xvj. col. vers. sequitur videre de scri-
 pturis mercatorū: z in. l. instrumēta. C. de proba. idem tenet Ba-
 but. z hic. vt refert Bal. in. d. s. nūmularios. nisi scribens esset p.
 sona suspecta: idem sentiūt Moder. presertim Pau. de ca. z do.
 Alex. pro ista opi. bene facit. q. dicit Bal. in rub. C. de cōst. pecu.
 in pe. col. vbi dicit. p. mercatores hodierni tēponis quāuis nō ha-
 beant publicū officium: prout olim habebant argētarij: gerunt ta-
 men quasi publicū officium: z idē Bal. in. d. rub. C. de fidei instr. in. d.
 xvj. col. dicit q. mercatores z campfores hodierni tēponis habēt
 magnā similitudinē cū illis nūmularijs seu argentarijs antiqui-
 temporis. z idē Bal. in. d. l. instrumēta. z Sal. in. l. ij. in. vlt. col. cir-
 ca mediū. C. de eden. sed Jo. an. de imo. in. d. l. nuda ratio. in vlt. col.
 q. iure nō probatur secūdo z fortius: q. plus nō debet credi voci
 mortue quā viuē. s. si vero aliquid tale. in aut. de instr. cau. z fi. no.
 in. c. cū. p. tabellio. de fidei instr. Sed si mercator produceretur in te-
 stem pro tertio. nō crederetur sibi etiā semiplene. argumento. l. i. iur-
 andi. C. de testi. ergo etiam nō debebat semiplene credi eius
 scripture. in qua non adest iuramentū: licet forte secūdū cōsue-
 tudinem mercatorū generaliter iurauerat exercere fideliter offi-
 cium suum: certe istud iuramentū generale non sufficit cum non
 iurauerit specialiter dicere veritatem in causa illa corā illo iudice
 mora. sicut in simili dicit Jo. an. se putare. q. non sufficeret si aliq.

generaliter iurasset dicere veritatem in omni causa: q. si produce-
 retur specialiter in testē in certa causa. oporteret eū specialiter iur-
 rare. q. diceret verū in illa causa: alias sibi nō crederet ppter solū
 iuramentū generale: istud idē tenet Jo. an. in. d. c. ij. in. r. col. ad fi. z
 seq. quia nullibi in iure cautū est. q. talis liber cāpsoris vel mercatoris
 debeat pro tertio semiplenā probationē facere: imo potius
 reperitur oppositū. cum regula sit. q. priuata scriptura non facit
 semiplenā probationē. sed aliqualem presumptionē. l. i. instrumē-
 ta. z. l. rationes. C. de proba. Item q. sicut dictū testis extra iudi-
 cium sine iuramento nihil probat: sic ista scriptura cum sit facta
 extra iudiciū. z sic sine iuramento nihil debet pbare Lud. ro. nō in
 hac. l. prout corrupte eum allegat. d. Alex. hic in. xv. colū. in fi. sed
 in. d. l. nuda ratio. in antēpe. z pen. colū. prout ipsemet Lud. hic in
 xvij. col. ad illum locū se remittit: tenet cōtra Bar. per fundamen-
 ta Jo. an. superius relata. que sibi ascribit. q. non plus debet credi
 voci mortue q. viuē. Itē q. est dictū sine iuramento. z nulli credi
 non iuranti. l. i. iurandū. C. de testi. z dato q. mercator vel cāpsor
 in initio officij generaliter iurasset exercere officij suū legaliter:
 tamē istud iuramentū generale non sufficit: allegat. c. pe. extra eo.
 qui text. nihil facit. Tertio mouetur. q. olim argentarij vel nūm-
 mularij si aliq. scribebant in libro rationūz q. esset extra eorū
 officij nihil credebatur. vt firmat Jo. an. in addi. magna pluries
 allegata. z dixi de hoc. s. in tertia limitatione tertiē limitationis
 secūdi casus p. n. c. ergo nec aliquid debet credi libro mercatoris
 vel campforis extra eorū officij: z in hoc vltimo credo q. Lud.
 bene dicat. vt dixi in loco p. allega. Bal. etiā in. l. ij. in fi. C. de edē.
 querit de libro rationis mercatorū quā fidē faciat respectu tertij.
 z dicit q. de hoc est glo. in. d. s. nūmularios. z q. regula est. quod
 nulla scriptura (nisi sit notarij autē tici) plenā fidem facit. vnde f. z
 eum nulla scriptura cāpsoris vel mercatoris plenā fides facit pro
 tertio: nisi cōsuetudo vel statutū aliud disponat: q. dicit esse not.
 Bal. tamen ibi loquitur quo ad plenam proba. sed de semiplena
 134 de qua agitur. nihil dicit. ¶ Teneas cōmunem sententiā. et tota
 difficultas residet in hoc: si viuē voci mercatoris vel cāpsoris non
 staretur sine iuramento. quo ad semiplenā proba. ergo nec sue scrip-
 ture nō iurate. respōdet. d. Pau. de cas. hic in pe. col. ad fi. q. q. n.
 mercator pducitur in testē. nō deponit tanq. mercator publicus.
 sed tanq. quilibet homo priuatus: tunc nō creditur sibi sine iura-
 mēto sed q. scribit in libro rationū. scribit tanq. mercator publis-
 cus. ad cuius libri fidē publice recurritur. Nam homines semper
 nolunt ire ad notariū. sed vadunt ad mercatorē. vt de cōmuni cō-
 sensu partū scribat in libro ea que acta sunt inter partes vt veris-
 tas appareat prout dicit q. vidit pluries fieri. z idē ratione pu-
 blice vtilitatis inductū est. q. talis liber rationū semiplenā pba-
 faciat inter ipsas partes. Alio modo respondet ipse Pau. in. d. s.
 nūmularios. dicēs hoc esse valde no. q. dictū mercatoris deponē-
 tis sine iuramento. nō faciat semiplenam proba. pro tertio. z tamē
 scriptura eiusdē mercatoris sine iuramento facit pro tertio semis-
 plenā proba. ratio diuersitatis est fin eum. q. facilius cōmittitur
 falsitas solo verbo testificando corā iudice. quā per scripturā scri-
 bendo falsum in suo libro rationū. quē pro aut. tenet. cū humilior
 di falsitas ex libris semper ostendi possit: nihil tamē allegat. z q.
 dicit de libro mercatoris sine iuramento. nō est verū vt dicā nunc:
 vnde respōde tertio z bene fin do. Alex. hic in. xvij. colū. q. cū
 Bar. presertim in. d. l. nuda ratio. in vlt. colū. in p. m. cū mysterio
 locatur in mercatore vel campfore. qui a princip. iurauit officium
 suū exercere legaliter: certe videtur q. illud iuramentum sufficiat
 quo ad omnia dependentia ab exerci. in illo sicut in notario qui a
 p. m. creationis sue iurat officij tabellionatus legaliter exercere.
 nam tale iuramentū generale sufficit. c. ad audientia. de prescrip-
 ca. sicut. ne clerici vel mona. not. Spe. in tit. de instr. edi. s. restat.
 in veris. sed quero sub qua forma. sed quando esset mercator vel
 campfor. quia p. m. non iurasset officium suū legaliter exerce-
 re. z sic generaliter. sed propria voluntate sine iuramento exerce-
 ret mercaturā vel esset campfor. z tunc bene verum est. quod scrip-
 ptura z liber rationum talis mercatoris vel campforis non iuraz
 ti non faceret etiam semiplenam prob. ne tunc credatur plus voci
 mortue quā viuē sine iuramento. quo casu bene tunc militaret ar-
 gumentū Jo. an. z Lud. ro. z q. istud vltimū sit verum: patet q. si
 talis mercator nō iuratus. cuius liber rationū nō facit semiplenā
 proba. scribēdo falsificaret libroz. per hoc nō teneretur pena falsi.
 tex. est in. l. ij. s. qui in rationib. z ibi no. Bar. ff. ad leg. cor. de tal. z
 in. l. damus. vbi gl. in ver. priuatas. C. de fal. alias si esset liber ra-
 tionū mercatoris vel campforis iurati z in eo falsum scriberet: re-
 neretur falsi: z esset de tallo p. m. edus vt ibi expresse videt. no.
 Bald. in rub. C. de fidei instrum. in. xvij. colum. ver. sed queritur.
 quid si scripsit falsum. ¶ Conclunde ergo ex predictis cum senten-
 tia cōmuni que vera est. q. liber rationū mercatoris vel cāpsoris
 iurati z matriculati. semiplenā proba. facit p. tertio cōtra alium:
 secus si non iuratus. Limita tamē hanc cōmunes opi. aliquibus

¶ Liber
 mercatorū.
 adde. el. in
 c. ij. in. v. tal.
 de i. iur.

in libro rationū
 dicitur q. textus

ex his modis, quibus limitari secundum casum Bar. precedere post, nisi persona mercatoris esset infamis vel aliter suspecta. Secundo quando esset liber continens formam rationis, et sic data et recepta, secus si una postea tantum. Tertio inspectantibus ad eius officium, et non aliter: ut dicitur in secundo casu Bar. Et ultimo in qua tum Bar. concludit, quod si dubitatur, an liber rationum sit scriptus manu illius cuius debet, quod recurrendum est ad comparationem literarum, que in hoc plena fide facit hodie. l. comparationes. C. de si. instru. que. l. hodie est solum correctum in apocha priuata, et non in libro rationum. adde quod idem Bar. in. d. l. nuda ratio. in vlti. col. et in. d. au. at si contractus. in vlti. col. et ibi assignat duas rationes diuersitatis. Prima est, quod facilius falsificatur una schedula priuata, quam una liber rationum. Secunda, quod schedula priuata scribitur presente parte, que sibi imputet si non adhibuit debitam solennitatem, que ratio cessat in libro rationum. Et idem quod Bar. refert et sequitur Bal. in au. sed nouo iure. in. iij. col. C. si cer. peta. dicens, quod ita obseruat consuetudo, ad quam semper recurrendum est, si in. iij. col. de si. instru. idem tamen Bal. in. d. l. comparationes. ad fin. et ibidem Ange. et do. Anto. de but. in. d. c. ij. in. vj. col. et Jo. de. in. d. l. si ita scripsero. ff. de condi. et demon. (contrarium tenet do. Abb. Panoz. in. d. c. ij. in. vj. col. vbi dicit, quod istud dictum Bar. habet magnam equitatem sed quod nullibi iure probatur: et ratio in qua se fundat Bar. est falsa, dum dicit, quod cum liber rationum fiat presente parte, nihil potest imputari parti, quod si Abbate licet non possit aliquid imputari quod scribitur liber: tamen bene potest sibi imputari quod a prin. non seruauit legis consilium, ut in au. de instru. cau. et si. in prin. scilicet quod in presentia notarii aut testium faceret contractum, et non committeret se fortune unius libri per hoc tamen non discedo ab opi. communi intellecta a mercatore iuratore ad cuius libri fide publice recurrit ut superius declaratum est. Et non bene, quod si mercator vel campfor neget scripturam que reperitur in libro rationum suam esse sua manu aut sua voluntate scriptam, presumit in dubio contra eum, ut opportune dixi in primo casu prin. Bar. vbi videas: et ibi etiam tetigi, an et quod liber rationum requiratur die et consulez, seu annos dominice salutis. Quid autem sit de libris archini publici et censuales: quam fidem faciant dic quod plena. l. celsus. ff. de proba. c. ad audientiam. vbi Doc. extra de prescrip. au. ad hec. C. de si. instru. tenet Lud. ro. hic in. xviij. col. Tu vide de hoc pulchrum tex. in. c. peruenit. xxx. q. j. et tex. cum gl. in. c. causam. de proba. Imo, in. c. j. in vlti. sua gl. et quod ibi no. docto. de procu. et adde quod statim sequitur. Quid autem de libris qui sunt in curijs ciuitatis episcoporum vel aliorum presidentium in quibus continentur census seu redditus, qui dicuntur debere curie vel ciuitati: vel continentur estimationes rerum, vel statuta vel consue. ciui. nunc quid plena fide faciat, prout curia petente tales census vel tallia debita, vel pro alijs producibus tales scripturas quas do non apparent scripte manu propria notarum: vel sub publica forma. vide no. Bal. et Sali. post Hico. de mu. in. l. ex. p. l. C. de pba. vbi etiam per eos, an plene probent extra territorium et inter non subditos, de quibus etiam vide Bal. in rub. C. de si. instru. in pe. co. in ver. quintum supplementum. et in ver. seq. do. Anto. de but. in. d. c. ij. in. iij. col. Jo. and. in addi. magna pluries allegata. in vlt. col. et quintum supplementum. Albe. Sali. et Flo. in. d. l. census. ff. de pba. et no. in. d. c. ad audientiam. Et vide omnino Pet. de ancha. in consil. xli. incip. primo de viridis et. in. iij. col. et seq. vbi vult, quod libro canonicoz, in quo sunt descripti omnes emphiteote et censuarum canonicoz: et continentur canonum solutiones, co. cessiones in emphiteotism et similia, detur plena fides pro ipsis emphiteotis vel censuarijs contra canonicos et contra tertias personas habentes causas ab eis. Quid de libris feneratorum. Bald. in. l. cassius. in vlti. col. ff. de sena. dicit quod sunt infames. l. improbi. C. de infam. ideo non faciunt fidem contra se et suos heredes. cle. j. de vsuris. et si fiscus eis succedat videtur iure communi. l. inter chartulas. C. de coue. fisc. debi. lib. x. si tamen peniteat et restituat vel cautionem prestet, ex equitate canonica restituuntur ad famam. per. c. q. q. cum ibidem no. de vsu. in. vj. et per ista cum laude dei sit expedita materia libri rationum.

¶ Tertio et ultimo principaliter est videndum de epistola quod ad absentes scribitur, quam fide faciat. Bar. hic in. iij. col. ad fi. se vno verbo expedit, quod in ea dicendum est prout in apocha priuata, eo excepto, quod in epistola sola comparatio literarum plena fide facit, in apocha priuata non: quod l. comparationes. C. de fide instru. hodie est solum correctum in apocha, et non in epistola. Adde quod Bar. plenius et no. in. d. l. nuda ratio. ad fi. distinguit: aut epistola est confessata per scribentem, et sine dubio probat contra eum. l. publica. §. si. ff. de po. aut est negata: et si habeat sigillum autenticum, plene probat, per gloss. in. l. si qua per calumniam. C. de epis. et cler. et not. in. l. si publicanus. §. j. ff. de pub. et vecti. et commissum talis epistola negata non habet sigillum autenticum et tunc per comparationem literarum plena fide facit, dummodo sit missa ad absentem: quod est eadem ratio que in libro rationum, in quo sola comparatio literarum plena fide facit, eo quod sit absente pretersecus in epistola data de presenti: et quod epistola possit fieri a presente presenti

habes tex. in. l. titius. que ibi ad hec no. Bar. ff. de constit. pecu. de quo etiam vide per Bar. in au. at si tractus. vbi lectu. Bar. variant. C. de si. instru. per. l. y. Bar. Bal. et alios in. l. no. epistolis. C. de proba. Pet. de ancha. in cle. si summus pontifex. de sent. exco. Adde dictis Bar. inquantum loquitur de epistola habente sigillum autenticum, que plene dicitur in apocha priuata hic non repetit. post tex. glo. et doc. in. c. ij. de fide instru. Item adde inquantum Bar. hic et in. d. l. nuda ratio. ad finem concludit, quod sola comparatio literarum in epistola ita facit plenam fidem, sicut in libro rationum: quando epistola mittitur ad absentem: quod tunc est eadem ratio, prout in libro rationum, propter absentiam nihil potest imputari parti, quod ratio cessat in apocha priuata que sit presente parte, ideo parti est imputandum si non fecit adhiberi solennitatez numeri testium. Idem tenet Pau. de cast. hic in. xv. col. ad fi. Rappa. Fulgo. in. vj. col. et dñs Alex. in. xxix. col. Idem tenet do. Ant. de but. et Imol. in. d. c. ij. Imo, in. l. si ita scripsero. post bart. ibi. ff. de condi. et demon. (contrarium de directo et forte melius tenuit do. Abb. Panoz. in. d. c. ij. in. v. col. et seq. quod si eum si ponderetur diligenter tex. in. d. au. de instru. cau. et si. in prin. fundat se, quia comparatio literarum est fallax propter literarum similitudinem, et ut falsitas euitetur: unde cum facilius possit quis falsificare epistolam ab absente sibi transmissam, quam librum rationum, videtur quod ratio expressa illius tex. correctorij: que uniformiter militat in epistola sicut in apocha priuata, debeat etiam uniformiter determinare in vtroque. c. maiores. de baptismo. Item tex. ibi non se fundat super negligentia partis in non adhibendo teste ut presupponit Bar. sed se fundat super malitia hominum: qui sunt prouisi ad falsitatem: et quod illa probatio est fallax. Ad ducit etiam quedam alia leuia: et quod postea reperit Bal. idem tenere in dicta au. at si contractus. circa finem ibi videtur velle Bar. idem esse in epistola quod in apocha priuata: dum dicit, quod si negetur debet probari sicut apocha, et subdit do. Abb. quod ista sunt notanda. quia non discussa per alios. Adde quod eandem opi. contra Bart. tenet Bal. in. l. si. in. xliij. col. in. v. q. et ibidem Sali. in. v. colum. C. de edic. diui adri. tol. Ange. in. d. l. comparationes. et est de mente Jaco. de bel. in. §. si. ad finem. in au. de instru. cau. et si. Et ista magis mihi placet quantum ad comparationes literarum idem sit in epistola quod in apocha priuata, ut necubi comparatio literarum plenam fidem faciat, et sic in vtroque sit correctum. d. l. comparationes. moueo per predicta: et quia ratio assignata in. §. si quis rez. et in. §. sed et si quis. in au. de instrumen. cau. et si. militat in vtroque casu: et quod facilius inducitur quis ad falsificandum epistolam vel apocham priuata, quam librum rationum quem pro autoritate tenet. Ad istam materiam epistole quam fidem faciat, vide quod pulchre et signanter decidit Spec. in titu. de obli. et sol. §. prenotandus in ver. pone mercator. vbi querit. et ponit mercator existens ultra montes in monte pessulano, procurator societatis sue scribit epistolam ad consocios mercatores bononie commorantes, tenore huiusmodi. Haueritis me hac die recepisse ducatos. c. mihi actualiter numeratos per titium nomine talis scholaris qui de presenti bononie studet: quos (visis presentibus) statim eidem numerabitis, habita ratione cambij. querit Spec. an talis epistola, plena fide faciat: et qua actione possit agere scholaris contra illos mercatores: et dicit, quod creditur talibus literis sigillatis, presertim contra sigillantem: et quod scholaris poterit agere actione de constit. pecu. vel actione neg. gest. ut ibidem plenius per eum, vel ex consuetudine, de quo etiam vide not. per Bal. in rub. C. de consti. pecu. in. iij. colum. in ver. que circa literas mercatorum.

¶ Item vide que infra sequuntur. Item inquantum concludit Bart. in. d. l. nuda ratio. quod epistola cum sigillo autentico plene probat: intellige veram, quando talis epistola fuit acceptata per eum ad quem destinatur: secus si expresse contradixisset, ut in simili dixi. §. in libro rationum in tertia limitatione primi casus principalis: et in specie.

¶ Et in epistola ita limitat Lud. ro. in. d. l. nuda ratio. in vlti. col. et no. quod ille qui simpliciter acceptat epistolam, et retinet, si ei expresse se non contradicit, videtur fateri vera esse omnia que continentur in epistola. l. si filius. ff. ad macedo. cle. j. de procurato. et in. l. cum tabernam. §. idem quesit. et ibi Bar. no. in vlti. no. ff. de pigno. Bartol. post Guil. de cu. in. l. titius. ad fi. ff. de consti. pecu. et idem Bar. in. l. quo enim. §. §. ff. rem. ra. habe. Bald. in rub. C. de si. instrumen. in. xxvij. col. in ver. si. quero quid de literis transmissis. et in. l. si heres. ad fi. ff. man. et in. l. si. C. ad macedo. et in. l. si defunctus. et in. l. si procuratorem. ff. de procu. et in. l. si absens. C. si cer. peta. Bal. et Fulgo. in. l. emptor. per illum tex. an. §. lucius. ff. de pac. do. Alex. Imo, in. c. lxxvij. incip. in causa. et lite vertente inter Bart. in. i. col. Et ex hoc habes mirabilem modum extorquendi confessionem vel consensum alicuius mediante receptione literarum facta in presentia testium: qui sunt informati de contentis in literis: ut in specie no. do. Matefi. in not. xxij. et do. Bartol. vero. in sua causa la. xxij. vbi istud singulariter limitat, nisi in talibus literis contineretur calculus rationis de datis et receptis ut fieri assolet, et vlt. loco poneret in literis, quod deberet restitui certa summa que restat, quia licet

quia licet quis retinet literas, nō per hoc dīceretur cōfiteri cōten-
ta in literis esse vera, presertim de restitutione: sed potius dīceret
literas retinuisse: ut videret an calculis rationis esset bene fact⁹,
per text. notab. in l. cū seruus. ff. de cōdi. 2. demon. q8 bene not. in
cōtrariū tñ est tex. in d. l. emptor. s. lucius. intelligendo vt ibi per
Bal. 2. s. ul. Secundo limita singulariter et intellige verū, quod
epistola probat, si peruenit ad eū cui mittebatur vno adhuc mit-
tente: secus si iam mortuus esset mittens ante q̄ epistola perue-
nit: quo mittebat: ratio em̄ quare epistola probat est, q̄ absens
dicitur absente alioqui mediante epistola: vt dicit Barto. in d. l.
nuda ratio: sed q̄ mittens est ante mortu⁹, nō potest dici q8 alio-
quatur aliū: ita in specie limitat singulariter Ludro. in d. l. nuda
ratio. in pen. colū. in fi. pro quo facit optime q8 signanter decidit
do. Anto. de bu. in c. fi. de confes. in vj. colū. vbi dicit, q8 licet con-
fessio extra iudiciū facta absente parte: si fiat per epistolam vel
in scriptura libri rationū, preiudicat confitenti, nō solum quo ad
probandū, sed etiam quo ad obligandū. l. publica. s. fi. cum glo. ff.
de po. eo quia talis scriptura semper loquitur. vt late not. Docto.
et Bart. in d. l. nuda ratio. cū suis concor. tamen dicit do. Ant. se
putare hoc verum, vnde eo qui cōfiteatur: eo autē mortuo, scrip-
tura eius non loquitur, ideo nō credit q8 eum obligaret, vel he-
redē, per no. in c. cum dilectus. de suc. ab intesta. facit optime q8
singulariter decidit Jmo. in illo. c. cū dilectus. ante medium: vbi
inquit q8 cōfessio extraiudicialis preiudicat cōfitenti: eo tantum
viuentē: sed eo mortuo nō: q̄ non potest dare intellectū sue cōfesi-
sionī. arg. c. cū dilectus. de accu. nō preiudicat quo ad plenā pro-
bationē: sed bene quo ad presumptionē cui statur donec cōtrariū
probetur: 2. hoc sequitur ibidē do. Anto. de bu. in. ix. col. istud dis-
ctum Jmo. pro mirabili refert 2. sequitur do. Anto. in c. per in-
quisitionē. in vj. co. de elec. Ang. in l. i. circa med. ff. de cōfe. ad istā
materia vide que no. Bald. in proemio fforū. in vlti. colum. vbi
querit in. xi. q. 1. an valida sit epistola missa absq; nomine mitten-
tis, vel eius subscrip. si tamē eius sigillum habeat: 2. dicit q8 hec
questio fuit de facto ibi etia in. xi. q8. querit, quid si epistola ha-
beat solum nomen scribentis, sed non habeat alia solita cognos-
mina: 2. tenet q8 si factum sit arduum, talis epistola non censetur
autētica: cum infringat solitū stylum scribentis. argu. l. sacri affa-
tus. C. de diner. rescrip. quod multum no. ibidem etiam in. xi. q8.
decidit Bal. quod si scribens mutaret sibi nomen, nō valeret epis-
tola per. l. fina. C. de heredi. insti. 2. in. xi. q. tenet, quod valet epis-
tola licet non contineat dignitatem eius cui scribitur, tanq̄ dire-
cta persone non dignitati. arg. c. abba. de offi. delega. Istud tamē
q8 dicit Bal. de mutatione nominis proprii in epistola non ha-
beo pro expedito, quādo constaret de corpore: et mutatio nō esset
fraudulenter facta, per ea que not. Barto. in. s. nos vero. in proe-
mio fforū. Bal. in l. fi. in. j. q. C. de heredi. insti. et in princip.
C. in. q. colum. 2. in rubri. C. de fi. instru. in. xi. colū. et in l. j. C. ad le-
g. l. i. vice. Joan. fab. in. s. si quis in nomine. insti. de leg. Bartol.
in pulchra. q. in l. demonstratio falsa. in prin. in vlti. q. ff. de condi.
14 et demon. De literis autē credentē quid probent, 2. quantū,
vide plene Bart. in l. lucius. ff. de fidei. aliquid per Bart. in l. si
pupilli. s. item si procurator. ff. de nego. gest. no. Bal. in rub. C. de
consti. pecu. in. ij. col. circa fi. in versi. deinde quero de istis literis.
et aliquid in. ij. colum. in ver. venio ad secundū. Bal. in l. fi. C. q8 cū
eo. 2. in addi. Specu. in titu. de obli. et solu. s. prenotandum. super
versi. pone mercator. do. Ant. Jmo. d. Abb. Panor. in c. frater
14 5 nritatis. de cle. non resi. De literis autē episcopi et aliorum
prelatorū, an 2. quādo eis credatur 2. plenam fidem faciant, vide
late vsq; ad saturitatem do. Anto. in c. post cessionē. de proba. ple-
ne Archi. in c. qualiter. vj. q. j. 2. in c. cure. post gl. ibi. xi. q. ij. 2. m
ca. testes. post gl. ibi. ij. q. ij. 2. in c. placuit. vj. q8. ij. late per Jmo.
2. Host. in c. j. de fi. instru. 2. vide in hoc proposito no. dictū Bem.
post Archi. in c. qui in aliquo. ij. dist. 2. an credatur literis episco-
pi in factis beneficiis: si narrat solemnitate presentationis vel
similia precessisse, vide elegāter 2. copiose disputatū per Ludro.
in l. sciendū. in. x. q. prin. que incipit, quero quid si cōstat clericum
vel ep̄m. de ver. obli. 2. c. Et an credat literis ep̄i dicentis se insti-
tuisse aliquē in beneficio ad presentationē talis patrom⁹, vide do
mi. de Ro. in ordine meo nouissimo. in cōclusionē. cccxij. Et vlti-
tra predicta de literis velepisistoliz tam priuatorū quā prelatorū
quā fidē faciant, vide tex. in c. ij. 2. ibi glos. j. de sol. 2. glos. in cle. j. in
14 6 ver. literis. de procu. 2. Quid autē de literis recōmendationis
an obligent scribentē, pungit glo. in cle. j. in ver. diocesanis. in fin.
de iurepa. vide Bal. in l. si literas. C. mand. et in l. institutor. ff. de
insti. 2. in l. si vero. s. item cū quedā in reportatis antiquis. ff. mā.
14 7 vide Jo. de imo. in c. fraternitatis. de cle. non resi. An autē fal-
sificans literas priuatas sit puniendus Bal. determinat q8 sic, in
rub. C. de fi. instru. in. xij. col. in ver. quero de illo qui falsificat 2c.
per tex. ad hoc valde not. in l. titio cum esset in princip. ff. ad mus-
nici. 2. ibi etiam per Bart. in fi. colum. 2. tex. ille est singularis fm

148 Bal. in l. nō dubiū. in. xij. col. in. xvij. op. C. de legi. 1. Et de falsifi-
f cante literas, 2. qua pena puniatur, ponit etia Bal. in l. paulus. in
g si. l. ad l. cor. de fal. Et ibi etia per eū, quid de falsificāte literas pas-
pe vel alterius principis: 2. licet ipse non alleget. est tex. principa-
lis in c. licet. in gl. j. magna que est magistralis. de cri. fal. et est tex.
149 in c. olim. de rescrit. Et an qui non restituit literas eius cui mā-
datum suscepit, puniendus sit, 2. an incidat in falsum. vide Bal. in
d. l. titio cum esset. in princ. vlti. co. in versi. Venio ad secundā par-
150 tem. 2. Quid autem in eo qui aperit literas alienas an incidat
h in falsum, ponit no. Bar. in l. ij. ff. ad l. corne. de fal. 2. ibi no. deci-
151 dit. 2. Quid si aperiat: et ostendat aduersario, d3 puniri de falso,
i sed si solū aperiat, sec⁹ est, 2. cū Bar. tenet do. Abb. Panor. in ca.
cum olim. el. ij. de offi. deleg. aliquid per Bar. in d. l. titio. in princ.
152 in vlti. col. An autē mercator qui fecit literas cābī alicui, possit
eas reuocare ante q̄ pecunie soluantur: ita quod nō teneatur ad
aliq8 interesse, ponit no. Bal. in rub. C. de consti. pecu. in. ij. colū.
in versi. ij. circa hoc quero an mercator possit reuocare 2c. et ibi
dem decidit, q̄ si tales litere erant dispositiue, nō possit eas reuo-
care per. l. falsam, alias est sub. l. vtrū p̄sente. in versi. vide falsam.
ff. de cōstit. pecu. secus si essent litere simplicis mādati. Ad istud
propositū vide pulchraz decisionē Jo. and. in addi. ad Specu. in
titu. de deposito super rubri. vbi querit: pone deposui. c. ducatos
penes vnum campforē. vel vnuz mercatorum: eram debitor sem-
pronij de c. ducatis: eo absente, iubeo mercatori q8 illos. c. ducas
tos soluat sempromio creditori meo: mercator ponit istos centuz
ducatos ad partiū sempromij: nunquid ego possum reuocare, et
inhibere mercatori ne soluat: decidit ibi pulchre Jo. and. q8 si
mercator iam intimauit sempromio, non posset mandatum reuo-
cari, alias sic, per iura ibi per eū allegata. 2. dicit ita cōsultasse ab-
batē antiquū Odo. 2. Ly. an cōsi. xxiij. hanc vltimā decisionem res-
fert 2. simpliciter sequitur Ang. in l. singularia. ff. si cer. pet. 2. in l.
153 qui vsum fructum. ff. de verbo. obli. 2. Quid autem si deposui, vel
dedi mercatori centū ducatos, 2. mercator fecit mihi literas cābī
de istis ducatis. c. soluendis mihi mediolani per suos confocios
mercatores: in itinere perdidit literas ita q8 cambium non est se-
quutū: quid fiet hoc casu: 2. an mercator teneatur restituere pecu-
niam, ponit singulariter Bal. 2. alibi non legi in l. instrumenta. in
vlti. colum. C. de fideicō. 2. ibi pulchre decidit, q̄ talis mercator te-
netur mihi reddere pecuniam: quamuis ego nō possim sibi resti-
tuere literas cābī, liberando tamē mercatorem per publicū et
solēne instrumentū cum debitis cautionibus, per tex. ad hoc no.
in l. hmoi. s. si ita cui. de lega. i. q8 Bal. reputat multū tenendum
mentis Et ad quē spectet periculum, postq̄ mercator ad quem de-
stinantur litere acceptauit literas cābī: si post acceptationem
literarum efficeretur non soluēdo vel aufugeret. vide per Bal. in
l. pro debito. C. de bo. aut. iudi. poss. Per ista sint expedito omnes
tres species scripture priuate hic tradite p Bar. v3 apoche pri-
154 uate, libri rationū, 2. epistole. Successiue Bar. ingreditur ma-
teriā scripture publice, per quatuor questiones: ante tamen dicit
primo bar. q8 scriptura publica 2. autentica alicuius notarij pu-
blici, quo ad tertium plenam fidem facit: ratio est vltra eū, q̄ pro
instrumento publico presumitur, et ei statur donec contrariū pro-
batur. l. cum precibus. vbi doc. C. de proba. gl. in l. quāuis. 2. in gl.
vnica. in fi. C. si quis alteri vel sibi. Barto. no. in l. j. circa medium
vbi istud limitat. C. de iur. cal. nisi aliqua suspicio sit cōtra instrū-
mentū propter rasurā vel ppter personā producētis, qui similia
sit solitus facere. l. si quis ex argētarijs. s. j. cū ibi notatis in gloss.
ff. de edē. 2. ibi dicit pulchre Bal. in c. j. s. si instrumentum. de no.
feu. certū esse q8 de iure cōmuni. p instrumento publico due oriū-
tur presumptiones, imo due probationes q8 sit verū 2. q8 sit solēne
per. d. l. cum precibus. 2. not. per gloss. in l. iurisdictionum. s. q8 fere.
ff. de pac. et idem Bald. in repe. l. ij. in pe. char. C. de rescin. vendi.
alibi sepius dicit Bald. quod instrumentum publicū, est probatio
probata et non probanda. Bal. in l. ij. in. ij. col. C. q̄ si fil. vel priua.
et in l. quoties. in vltimis verbis. C. de iudic. et in l. fin. C. de vsu.
pup. alibi dicit idem Bal. in l. imperator. la. j. in. ij. col. ff. de statu
ho. q8 instrumentum est veritas apparēs: et probatio probata.
et non probatio probanda: ideoq; non indiget discussione seu di-
sceptatione fori: mihi enim potest allegari in cōtrariū, quādo ver-
ritas est notaria. et hoc dicit tenere Ly. expresse in l. nā ita diuus.
ff. de ado. arg. no. per Jmo. in c. cū inter vos. in fi. de consue. alibi
inquit Bal. in c. cōsultui. in. v. colū. in fi. de offi. deleg. quod pro-
batio instrumenti est probatio probata, in qua non timetur subor-
natio: et ideo fm cum instrumenta produci possunt parte non ci-
tata, q8 vltimū non firmo nec examino. Item adde q8 instrumen-
tū publicū facit rē haberi pro manifesta. c. cum olim. de ver. signi-
l. si. cum gl. j. C. de re. cre. no. Bald. in l. j. an pun. in versi. Venio ad
q8nes. ff. de ope. no. nūtia. Itē illud dicitur euidentissime constare
q8 ex instrumento seu visiōe instrumenti apparet. c. l3. causam. in s.
ex premissis. de proba. 2. ibi no. do. Ant. de bu. in. xvi. col. in versi.

De literis
autē creden-
tie. adde do-
cto. i. c. post
cessionē. de
proba.

De literis
ep̄i. ad Ro-
tā deci. xij. i
nouissimis.
ij. q. ix.

In factis
beneficiorū.
adde Bar.
de belesī. in
c. post cesso-
ne. in. ij. col.
ver. in. xij.
col. de pba.
in apotil.

Ad p̄sens
rationes tas
lis patrom.
adde Bar.
de belen. in
c. post cesso-
ne. in. ij. col.
p̄si. in eo. ibi
ad p̄iudiciū
apostolice.
de proba. in
apostillis.

De literis
recōmanda-
tiōis. adde
gl. in c. duc
sunt. xij. q8
ne. ij.

De falsifi-
cāte literas.
adde l. si q8
tabulas. ff.
de dolo. 2. in
l. querelam.
C. de fal.

Quid de
falsificāte li-
teras pape.
adde tex. in
ca. ad falsas
rioz. de cri.
fal. Dist. in
sum. titu. de
cri. fal. in. s.
querit. ver.
3 hodie pre-
ceptum est.
Arch. in c.
in memoriā.
xij. dist.

Literas
alienas. ad
de gl. in ver-
bo sigilla. in
c. cum olim.
el. ij. de offi.
delega.

Et osten-
dat aduersa-
rio. adde
Barto. in l.
qui testamē-
tum. ff. ad. l.
cor. de fal.

Admonendi. Secunda Baso. super Digesto veteri.

venio ad ver. ex premissis. alibi dicit Bal. in c. j. circa principium de seu. dato in vicem le. com. in v. f. seu. qd. qualis est contractus in prima sui figura. talis presumitur esse in sui essentia, prout in instrumento continetur, nisi contrarium probet per. d. l. c. i. precib. Item oia scripta in instrumento presumuntur de voluntate partium scripta, fm Bal. in c. cum in iure peritus. in. vij. colum. de leg. et in. l. j. circa fi. C. de p. uile. do. z in. l. j. circa fi. C. de exe. rei ind. Et quecuq. verba a tabellione in instrumento scripta reperiuntur: presumuntur per prius a partibus plata fm Lud. ro. in c. i. clxxix. an. am. p. l. l. sime doc. in. j. col. f. Querit ergo primo Bart. an exemplum instrumenti probet: z rñdet Bar. q. si qd. exemplum instrumenti, simpliciter producat, nihil pbat: q. habet p. sumpcionē z suspicionē contra se. z exemplum suū, quare originale non pducatur: sed si producat exemplum diceret se originale perdidisset: tunc isto casu tale exemplum semiplenā probationē facit. allegat de hoc gl. in. l. sicut inis quā. C. de fi. instru. z no. in. l. j. ff. de fi. instru. alij tangūt hic Quid tenendum. Bal. post Ray. in. l. in bonafidei. in. pe. col. C. eo. tenet, q. imo exemplum instrumenti nihil probat, sicut nec dictum testis de auditu auditus nihil probat, quia nescit facti veritatem: nam eodē modo exemplum dicitur quodāmodo testimonium de auditu: z vltra eum glo. quam allegat Bar. hic. in. l. j. C. de fi. instru. in. gl. j. magna ante finem. in. ver. si. quicquid autem si sine iudice. dicit qd. per tale exemplum instrumenti bene inducitur p. sumpcio, cum ex p. uato hoc fiat: non autem dicit glo. q. faciat semiplenā p. bationē. tamen illa glo. z Bal. z Ray. nō loquunt in terminis Bar. q. producat instrumentum alieget originale perdidisset: qd. Bal. z Ray. tenet. Fulg. in. d. l. in bonafidei. in. xij. col. in. ver. s. p. tūm exēplū adducit quedā, scz qd. exēplū instrumenti nihil probet, per fun. damentū p. alleg. z dicit qd. iudicio suo hec sentit gl. in. d. l. sicut iniquū. l. j. aliter intelligi possit fm eū, adde qd. Bar. in. aut. si quis in aliquo. C. de eden. in. j. col. in. ver. quero, quid si vñ instrumentum est exemplatū per tres notarios zc. fortius z singularius determinat, qd. si tres notarij exēplarent vñm instrumentum, z omnes tres attestarentur qd. tale instrumentum exemplatum ab originali. qd. cogouerunt esse manu talis notarij publici: z omnes tres se subscriberent ad hoc: istud exemplum nō probaret, nisi esset sumptum ex cōmissione iudicis vel eius ad quem spectat, per rationes de quibus ibi per eū. p. fertur si notarius aliqd. deponat de eo de quo non fuit rogatus a partibus, nihil ei creditur, prout est in casu isto. Itē si deponunt sine iuramento z presentia iudicis, tamen fm Bar. hoc casu, tale exemplum trium notariorum facit aliqualem p. sumpcionē que prodest ad multat. allegat no. in. d. l. j. ff. de fi. instru. idem tenet Spec. in. ti. de instru. edi. s. ostendo. in. ver. sed nunquid creditur. Bal. in. l. si quis ex argenti. tar. i. s. j. in. ver. quid enim. in. l. ff. de edē. do. Anto. de but. in. c. j. in. x. col. de fi. instru. Pau. de cast. in. d. aut. si quis in aliquo. vbi dicit, quod ista est communis opi. q. pars non fuit ad hoc citata. Puto in hoc passu p. cludendū, quod exemplum alicuius instrumenti licet sumptum a notario bone fame z vocis: si simpliciter producat absq. eo qd. allegetur z probetur originale esse deperditū, nullā fidem facit, vt etiā tenet Bar. hic in. primo mēbro: z in istis terminis loquuntur Ray. Bal. z Salic. in. d. l. in bonafidei. tñ possent attentari: z credo qd. sit verū, qd. saltem qualemquālē p. sumpcionē vel cōiecturā faciat: in istis terminis procedat z saluetur glo. in. d. l. j. ff. de fi. instru. z Bar. in. d. aut. si quis in aliquo. hoc potest cōprobari arg. quo vñtur Ray. Bal. z Salic. in. d. l. in bonafidei. quia testis de auditu auditus, licet non probet vt ipsi dicunt: eo quia nescit facti veritatem: tamen facit qualemqualem p. sumpcionē seu cōiecturam: ita singulariter tenet Archi. xij. q. v. c. videt. refert z sequitur pro singulari Lud. ro. in. l. si vero. s. de viro. in. vlti. col. ff. sol. matri. Pau. de cast. in. consil. xij. qd. incip. in causa que vertitur parme. in. xv. col. z do. Alex. jmo. in. consil. lxxvij. inci. in causa accusationis de crimine fal. z prodest pro se habere istam qualemqualem p. bationem: q. si probatio nes ab vtraq. parte essent hinc inde pares, ille deberet obtinere in causa, qui haberet istā qualemquālē p. sumpcionē, glo. est singularis z ibi cōmuniter approbata in. l. si duo patroni. in. princip. in. glo. parua. in. ver. si. autoritatis. s. eod. z ibi dicit Ang. q. est glo. melior que sit in iure: z eam etiā sequitur Angel. in. l. j. ff. de ex. cep. rei. iudica. et in repe. l. sciendū. in. xij. col. ff. de verbo. obl. vbi dicit illa glo. esse ad hoc singularē: tamen ista qualisqualis p. sumpcio, nō sufficeret ad hoc vt loc. esset iuramento in supplementū p. bationis, vt tenet glo. in. l. j. s. innozem. in. verbo leuior. ff. de inno. z gl. in. l. si in p. in. glo. magna super verbo p. sumpcio: in. circa p. m. ff. quod me. cau. Ang. in. d. repe. l. sciendum. in. xij. col. quāuis contrarij senserit Bar. non tamen ex toto in istis terminis in hac. l. in. xij. colum. in. fi. in. ver. sexto esset videndum. Si autem producant exemplum instrumenti sumpti per manum publici notarij, et simul allegetur ac probetur perditio originalis tunc teneo, qd. tale exēplū semiplenā p. bationē faciat, ita singu-

lariter Bart. hic, in isto casu z in istis terminis proprie loquitur: et procedit gl. in. d. l. sicut iniquū. quā ad hec Ang. reputat singu. in. d. aut. si quis in aliquo. z istud singulare dicit Bart. sequitur do. Alex. in. d. aut. si quis in aliquo. in. iij. col. z mīro q. non aliter get do. Anto. de but. referentē z tenentē istud dictū Bart. in. c. j. in. x. colum. de fi. instru. Intellige tamen que dicta sunt de exēplo instrumenti: nisi sumptū esset ab illo notario: qui fuit rogatus de originali: quia exemplum suū, dicit eque originale, et vñ p. plene probat: vel nisi exemplum esset sumptum per alij notariū autōritate iudicis: vel eius ad quem spectat: tunc etiā plene probat fm Bar. in. d. aut. si quis in aliquo. cum suis cōcordatīs ibidē signatis: vbi etiā tangitur per Bar. z alios. Quid si tale exēplū esset sumptum per alij notarium de voluntate et exp. sso consensu vtriusq. partis: an plene probaret ibidem videatis. f. Secundo querit Bar. quid si instrumentum publicum non est factum inter easdem personas: exemplum, duo fratres diuiserūt hereditatem et in instrumento diuisionis cōmetur, quod vnus eorum restituit alteri. c. ducatost: quos ille mutuo acceperat a sempromio z exp. sderat in domo: nunquid tale instrumentum probet mutuum quo ad sempromiū: z concludit, qd. nō facit plenam p. bationē: quia est cōfessio facta absente parte. l. si. ff. de inter. act. l. certū. s. si quis absente. ff. de confes. tamen facit semiplenam p. bationē. l. capite quiato. cum glo. fina. ff. de adult. Nota perpetuo istam solennem decisionem Bart. z eam multum signa quia vtilis z quotidiana. Ex qua habes duo principaliter notare. Primo quod instrumentum factū inter certas personas, probat semiplene quo ad alias personas in ipso contentas. Secundo qd. cōfessio extraiudicialis facta absente parte, semiplenam p. bationē inducat. f. Lurca primum adde qd. idem tenet do. Ant. in. c. fi. extra eo. Fortius consiluit singulariter Bar. in consil. suo incipien. factum sic se habet: Titius z Seius venerūt ad diuisionem: qd. si tale instrumentum inter alios factū, contineret dotem tertie persone, qd. fauor dotalis faceret plenā p. bationē: sicut fm euz verba enunciatina prodote plenam p. bationem inducunt. allegat gloss. in. l. j. C. de dot. promiss. Et cum illa singulari decisione Bar. tenet Pau. de cast. in. suo consil. clxxj. qd. incip. ius de bellanis. do. Alex. hic in. xxx. co. z in suo consil. clxxj. quod incipit videretur inspectis zc. in. vj. col. tu caue, quia glo. per quam mouetur Bart. in. d. l. j. in. gl. j. C. de do. promiss. et ibidem docto. et glo. in. l. cum de in rem verso. in. glo. si an verbo p. sumpcio. ff. de vltis. non dicunt, qd. ibi sit p. sumpcio in fauore dotis: sed q. sit ius cōmune: q. vnica p. sumpcio vñ rarū faciat p. sumpciū debitū dotis p. cedere: z idem esset in alio debito: ita etiā dicit Bar. in. l. qui in aliena. s. sed si non adiecit. ff. de acquir. here. vide etiā qd. decidit Bal. in. rub. C. de do. promiss. vbi tenet q. ex pollicitatione dotis facta inter absentes, non interueniente nuntio aut epistola agi nō potest per mulierem, quāuis referat Lyn. ibi dicere Zium, z falsū dicit fm eū. Eodē modo dicit ibi Bal. qd. si aliquis per literas diceret se p. mittere dotē pro muliere, illa scriptura nō obligaret, nisi receptis literis a muliere: eo q. actus qui ex literis exp. licat: non potest data absentia fortis effectum enā fauore dotis, nisi mulier receptet literas. per. l. qui absent. in. prin. ff. de acquir. p. sumpcio. extra casum dotis redeūdo ad Bar. hic, qui vñt instrumentū factū inter certas p. sonas quo ad alias absentes ibi nominatas semiplenā p. bationē. facere: ad de qd. in Zium stringit fortis tex. qui mirabiliter p. bare videt, qd. imo tali casu plene pbat. in. l. desiderū. C. de po. vbi est tex. z Bal. ita eum summat, qd. instrumentū factū inter te z me de. c. ducatis tibi mutuatū quos dico deposuisse apud sempromiū, plene pbat quo ad ipsum sempromiū tale depositū: tamē Lyn. ibi dicit, qd. licet aliqui dicāt illam legē probare vñ mirabile, q. instrumentum factū inter certas personas plene probat quo ad alias. ibi nominatas: tñ fm Lyn. illa lex hoc nō dicit, z aliter nō declarat, Bal. dicit qd. imo illa. l. istud dicit si bene inspiciatur, in. ver. si. arguit, nisi fm eum dicas, qd. vtraq. pars allegabat z constebatur verū instrumentum: vnde debet etiā probare cōtra eū cui nocet. Salic. etiā ibi confirmat qd. tex. illud probat: z nō ob. si diceret, qd. cōfessio facta absente parte nihil probat. l. certū. s. si quis absente. ff. de cōfes. responderet hoc esse verū, nisi talis cōfessio, fiat in instrumento: z vltra eū puto q. ratio sit, q. instrumentū z scriptura semp loquunt in simili declarat Barto. in. l. nuda ratio. in. j. col. ff. de dona. nisi fm Salic. respondeas ad illū tex. vt p. m. de. ri. p. vtraq. pars cōfitebatur tale instrumentū esse verū. vel qd. ibi nō erat contentio de deposito: vel tertio, et pro certo aliter nō potest responderi, qd. tex. ibi in. ver. si. arguit. exponit. i. argute probat: non tñ qd. tale instrumentū plene pbat cōtra tertium: dicit tñ qd. tex. ille est tenendus cordi, z se remittit ad ea que dixi in. l. is apud quem. C. de edē. pro certo fortis est tex. ille, nec de facili potest tolli, per quem text. ita consulerunt doct. Perusini: sed dura esset decisio, q. res inter alios gesta, debeat plene probare quo ad alios absentes, contra titullū, res inter alios acta. z l. sepe. in. p. m. c. ff. de re iudica. satis videtur

Testis de auditu auditus. Ad hoc hic in quibus casibus valet testis de auditu auditus, pmo in pbanda paritela. vt in c. licet. de test. fia. j. in pba do heredes falsasse hereditate. vt in s. si vero absit. in aut. de hered. z fal. iij. in factis multū anti qd. f. z Bar. i. l. si arbiter. ff. de proba.

videtur qd semiplena probationem faciat, vt hic vult Bar. cōtra qd vltimū etiā facere videtur illud qd dicit Bal. in rub. C. de fide instru. in. iij. col. in vers. sequit̃ videre de scriptura extraiudiciali. vbi cōcludit, qd nulla scriptura extraiudiciali facta pbat, nisi inter eos qui eā fecerūt vel fieri mandarunt. l. p̃tor. in p̃ncip. l. si quis ex argētarijs. §. pertinere. ff. de eden. ratio est fm eum, quia cum notarius debeat esse rogatus a partibus. §. qd autem. in aut. de tabel. si notarius in instrumēto aliquid attestet de quo nō fuerit a partibus rogatus, nihil probat: ergo nihil d̃z probare instrumētum quo ad partes: absentes: a quibus nō fuit rogatus, qd itel ligit verum quo ad probandum obligationem, vel factum non rogantur: sed quantum ad probandum titulum qui sufficiat ad p̃scribendum bene sufficeret, vt ibi per eum. Item ad hanc dīcīōnem Barto. vide etiā qd nō. Bal. in. l. mater. C. de rei vendi. in. iij. col. in. ver. sed hic quero qd in casu tali marit? et ṽp̃or. ad si. illius qōnis. Adde etiā qd dicit Lyn. in. l. antique. in. iij. q. C. ad velleia. ¶ Circa scdm qd visus est velle Bar. qd confessio facta extraiudiciali absente parte, semiplena probationē inducat: alie gādo. d. l. capite quinto. iste est pulcher et subtilis passus: ad qd itud expresse firmit Bar. in hac. l. in. xij. col. in. vers. his p̃mis sis quero vtrū de semiplena. vbi ad hoc alleg. ter. i. c. fina. de suc. ab intest. adē tenet Bar. in consi. p̃re alleg. factū sic se h̃z. c. p. d. l. capite quinto. sequitur do. Ant. de but. i. c. si. extra eo. et ibi Joā. de imo. adē tenet in. iij. col. sequitur expresse Lud. roma. in consi. cclxxij. incipit. in casu proposito visis allegationibz. circa finē. Pau. de ca. in p̃re alle. consi. lxxij. et in consi. cclv. incip. visis actis. sentit Bal. in. l. vnica. circa. vij. col. de cōfess. Pro ista opi. que videtur cōis, disputationis gratia facere volo fundamētū quo vtrū gl. hic infra, qd si duo testes faciunt plenā probationē: ergo vn? facit semiplenā, tunc sic ad propositum nostrum: ego habeo, qd confessio extraiudicialis facta absente parte. si sit geminata ob̃tinet vim cōfessionis iudicialis et plene p̃iudicat: ita singulariter inquit bar. sub dubio forte. l. l. cū scimus. in. fi. C. de agri. et cēsi. lib. xj. sequitur do. Ab. Panoz. in. c. si cautio. in. fi. de fi. instr. et in repe. c. per tuas. i. ix. col. de ar. do. Pau. de cast. in. l. publica. §. fin. ff. de pos. Lud. roma. i. l. sz et si possessori. §. si. §. eo. et in consi. ccc. quod incipit. in casu propoſite consultationis breuiter dicere dīctum Fran. in. iij. col. et Lud. in. l. nuda ratio. i. j. col. ff. de dona. bene facit. l. vnica. in. fi. vers. et secundis confessionibz. C. de plus petu. ergo confessio extraiudicialis facta absente parte, quādo est vnica, debet facere semiplenā p̃bationē, cum geminata facit plenā vt p̃dixi: sed posset disputando responderi, qd illud de geminata confessione extraiudiciali, non probetur iure: et propterea Bar. dubitatie loquutus est, sub dubio forte. Secundo, qd bar. non aperit, an talis confessio extraiudicialis fuerit facta absente parte, vel presente: et ideo in eius dicto nō, posset sumi cōcludēs fundamentum. Adde qd Bal. in. l. in bonafidei. in. iij. col. in. ver. modo quero de vna voce partis. C. eo. facit mentionē de ista opi. Barto. hic allegantis. d. l. capite quinto. et dicit, qd illa. l. nō facit, quia illa confessio erat iuncta cum alijs verisimilibus coniecturis ratione temporis et loci: et eodem modo dicit debere respondē ad. l. quero. §. si. ff. de edil. edic. et aliud non dicit. Adde etiā quod opi. Bar. late reprehēdit Salic. in. d. l. in bonafidei. in. xij. col. in. ver. sextus exemplum addit Barto. ita et ibi tenet, quod confessio extraiudicialis facta absente parte non probat etiam semiplene: sed minus fidei habet, et mihi quoz videtur qd in p̃ncipio iuris ista opin. sit satis sustentabilis: et ista sit alia ex conclusionibus i hac. l. disputandis. Mouetur primo Salic. per gl. fina. in. l. j. in p̃ncip. ff. de inter. act. vbi gl. simpliciter et indefinite dicit, quod confessio extraiudicialis absente parte facta non pbat, et sic nec plene nec semiplene: quia a quo remouetur genus, intel ligitur remota quelibet eius species. l. duobus. §. colonus. et §. se. quenti. §. eo. l. si choruz. ff. de leg. iij. Secundo, mouetur, quia istud qd semiplenam probationem facit nō cauetur. l. nec ratione probatur. erubescimus ergo et c. vulgata. l. illaz. C. de colla. expressius in. §. cōf. deremus. in aut. de triēte et semisse. ad. d. l. capite quinto. respondet, quod glo. si ibi non dicit qd semiplenam probatio nē faciat: sed quod facit iudiciū ex quo torquere potest: modo iudiciū potest esse minus quā semiplena probatio, quia etiam suspiciōne procedit: vt per docto. in. l. fi. C. de question. et vltra eum qd iudiciū sit minus quā semiplena probatio, est in terminis gl. or dina. in. l. cū probatio. in. gl. j. ff. de probatio. Ange. in. l. fina. in p̃ncip. ff. quod met. cau. Bal. in. l. nō hoc. circa. fi. C. vnde legi. p̃terea §. Salic. certe in. d. l. capite quinto. ibi p̃fessio facta fuit plen te parte et coram test. et erat coadiuuata alijs iudicijs scilicet ca p̃mitatis facit: et loco et tempore congruis ad inducendū sus picionem: vnde fm eum potius facit pro, qd contra. Et eodem modo respondet ad. d. l. quero. §. si. ff. de edil. edic. licet Barto. nō alleget. Et probatur ista solutio in illo tex. ibi. si et alia iudicia nō deficiunt: tunc etiam serui responso credendum est: ad. d. c. fin. de

suc. ab intesta. quod Salic. dicit fortius vigeret: respondet multi pliciter. Primo, qd ibi cōfessio nō fuit facta absente abbate: imo eo presente vt ibi patet in tex. circa medium: sed qd non emanauit ad eius petitionē vel instantiam ideo nō plene probat sed semiplene. Et scdo respondet, dato qd ibi p̃fessio fuerit facta ad peti tionē vel instantiā abbatis: tñ ex quo per abbate nō fuit deducta expresse in sua petitione, vt ibi not. glo. ideo plene non probat, sed semiplene: si deducta fuisset in petitione expresse plene probasset. Et tertio respondet, qd ibi illa confessio extraiudicialis nō ema nauit dispositiue, sed enuntiatue, per viam causae. Et quarto res pōdet (ista sibi pl? placet) et vtrūqz melior est, qd illa cōfessio sic incidēter erat facta in extremis vite: et ob causaz mortis speratā, ideo nimirū si tūc est maioris efficacie: qd tūc nō creditur cōstitutum in articulo mortis mentiri hoc est truffari: vel ob aliam causam sic fateri. Altra eum pro hac solutione bene facit qd vult glo. sing. in. l. j. in. gl. fi. C. de fal. cau. adiecta leg. quā sing. esse dicit bal. in tit. de pac. constan. in. ver. vassalli nostri. el. j. in. fi. eandē opi. contra Bart. tenet Salic. in hac. l. qd tex. in. l. certum. §. si quis absente. ff. de cōfess. dicit, qd confessio extraiudicialis facta absente parte nō probat, ergo indistincte intelligendus est, qd non probet, neqz plene neqz semiplene. vt. l. de p̃recio. ff. de pub. in. re acti. Itē cū ille tex. loquat̃ indefinite, et indefinita equipolleat vniuersali. l. si pluri bus. ff. de leg. i. l. si plures. ff. de lega. iij. est perinde ac si text. dixisset, qd nō pbat plene nec semiplene: ad iura allegata p̃ Bar. respō det vt. §. eandē opi. cōtra Bar. tenet Lud. ro. sibi contrarius in hac. l. in. xij. col. in. vers. vltius adde p̃ncipaliter et c. referens primo fundamēta Salic. proxime adducta: deinde dicit qd bar. in allegatione. d. c. vehementer errauit. qd ibi cōfessio extraiudicialis facta fuerit, absente parte: quoniam testes ibi deponēbāt confessionem factam in presentia abbatis: vt expresse ibi dicit tex. circa medium. Et si dicatur quare ergo ibi talis p̃fessio nō facit plenam probationē, ex quo fuit per testes pbata. rñdet fm gl. ibi. qd ibi talis cōfessio fuit facta enuntiatue: et incidenter, nō autē p̃ncipaliter: vnde ille text. fm eum nullo modo probat intentionem bar. prout etiā in superioribus respōdi. Adde qd in eandē sentētiā videtur inclinare ipsemet Lud. ro. in consi. cccxj. inci. cum isti fratres Lucia. in. iij. col. in. fi. dum dicit, quod cōfessio extraiudicialis absente parte emanata presumptionem inducat: ergo non semiplenam probationē. alle. gl. in. d. l. capite quinto. et text. quem ad hoc valde nō reputat in. d. l. quero. §. si. et d. l. certū. §. si quis absente: adde qd etiā do. Ant. de bu. in. c. per inquisitionē. in. vj. col. de ele. expresse dicit, qd cōfessio extraiudicialis facta absente parte solum habet effectū iudiciū per. d. l. quero. §. si. ff. de edil. edic. Et vt p̃dixi in stricta disputatione hec opinio facile defensaretur. Tenēdo tamē cōmunē sententiā, a qua nō esset cōsulēdo vel iudicando recedendū, qd cōfessio extraiudicialis absente parte facta semiplenā probationem facit. Limita singu. nisi in tali confessione ne extraiudiciali parte absente emanata, iuramentum interuenisset: qd cū iuramētum suppleat absentiam partis: faceret qd tūc plene pbaret: ita in terminis inquit singu. Bald. in rubri. C. res inter alios acta. et hoc idem voluit Bar. in duobus locis in. l. cū quis decedens. §. codicillis. ff. de lega. iij. Quid in cōfessione extraiudiciali facta presente parte: sed sine causa in presentia testium clarum est, qd talis cōfessio nō plene pbat. l. cū de indebito. §. si. ff. de pba. c. si cau. de fide instr. sed an semiplenā probationē faciat, dic qd sic. fm Spec. post ad Art. de fano. in. ti. de cōfessionibus. nō dico de p̃fessis. in. §. nunc videndū. in. vers. sed que est ratio. et vers. sed nūquid semiplenā, per. l. instrumēta. cū gl. C. de proba. refert et sequitur Lud. ro. hic. in. xxxj. col. vbi dicit se nouiter de hoc dare casum in. d. l. instrumēta. cum glo. et tamen ante eū Spec. met allegat. idem simpliciter Lud. ro. in. d. l. nuda ratio. in. j. col. et do. Ant. de but. in. d. c. si cautio. idem pulchre tenet do. Matthe. in suo not. xij. vbi istud intelligit procedere: siue talis confessio siue causa presente parte, fuerit facta interueniente scriptura, siue nō: sed in presentia testium. et pro hoc dicit se allegare duas gl. vna in. l. iij. §. eiusdē. in. vers. speciem. ff. de testi. aliam in. l. fi. C. de con uen. fis. deb. lib. x. Et dicit in practica posse ad hoc adduci exemplum quotidianū: si in presentia duozū testium dixi, da mihi illos decē ducatos quos debes, nō expresse alia causa. et tu respōdisti in presentia testium, est verū qd debeo tibi dare decem ducatos: sed volo, qd adhuc expectes me per vnum mensem: tamen si tale debitum probaretur per vñū testem: certe simul cū ista confessio ne deberet obtinere in causa: si vero nihil pbat de debito, sed solum probat per duos testes istaz confessionē extraiudicialem facta sine causa in p̃sentia partū, certe nō faciet semiplenā probationē nec debeat sibi deferri iuramētum in supplemētū probationis: et hoc bene not. qd quotidianū. Itē ad hanc materiā cōfess. extraiudicialis adde qd dicit Immo. i. c. p̃ inquisitionē. et ibi do. Ant. de bu. in. vj. col. de elec. Et tertio querit Bart. si in libro notarij defuncti, reperitur in margine intitulatio seu rub. alicuius contractus:

Admonendi. Secunda Baso. super Digesto veteri.

deinde sit dimissum spatium vacuū ad scribendū: an illa sola intitu-
lacio seu rubri. aliqua fide faciat: et respondet, qd si sit intitulacio
alicuius contractus vniformis, hoc est, qui semp celebraret sub ea-
de forma, vt pmissio indēnitatis: et tunc fm eum facit aliqualem
presumptionē, et forte semiplenā pbationē, qz tales rub. inducunt
presumptionē eorū que in nigro subsequi debebant. alle. l. j. C. de
impo. lura. del. lib. x. z. l. j. C. vt nemo inuitus si vero esset intitu-
lacio alicuius contractus difformis, puta si rubri. diceret, hoc est in-
strumentū vditionis talis domus celebrata inter Titū z Seiiū,
et nihil vltra esset scriptū: certe cum venditio difformiter fieri so-
leat, aliqñ maiore, aliqñ minore pretio: certe talis intitulacio sola
nihil pbat: nec aliqua psumptionē facit z est confessio incerta. l.
certū. in pñ. ff. de cōf. l. de etate. s. qd aut. ff. de inter. ac sic residet
Bar. alij. doc. hic nihil tāgunt. adde qd cum Bar. simpliciter te-
net. d. Ant. de bu. in. c. in. v. colū. extra eo. fortius est, z illud vide
qd pulchre z signatē tenet Bar. in. l. si is qui. in. j. col. circa fi. z in
161 prin. se. ff. de testa. vbi querit, ponet qd reperiatur instrumentū seu
protocollum notarij defuncti imperfectū, z apparebat qd nota-
rius volebat plus scribere: exēplū: si in protocollo reperiatur, hoc
est instrumentū venditionis talis domus celebrata inter Titū
z Seiiū p mille florenis, cū pactis infra positis, z plus nō est scri-
ptū. tenet Bar. singulariter, qd tale instrumentū nullā fidem fa-
ciat, eo qz apparet qd notarius non habuit tale instrumentū pro
perfecto z absoluto. arg. l. contractus. C. de fi. instru. z. l. incinile.
ff. de legi. Nec dicat aliqñ in cōtrariū facere qd volunt doct. in. l.
gallus. s. j. ff. de libe. z posthu. qd si in instrumentū apponatur im-
breniatio, nō per hoc vitiat instrumentū, qz rñdet Bar. qd no-
tarius habebat instrumentū pro pfecto z absoluto, z sub illa im-
breniacione, z. volebat cōtineri cōia instrumentorū, z istā elegan-
tem decisionē Bar. in. d. l. si is. sequit expresse Bar. in. l. cōtract.
in. ij. col. ad fi. vel in prin. quante. C. de fi. instru. z. Sal. in. l. fina. in
ij. q. C. fa. ere. vide tamē qd in pposito determinat Bart. Bald.
z alij in. l. fideicō. s. j. per illū tex. iuncta gl. valde nō. ff. de leg. ij. et
162 tex. in. l. ex ea scriptura. z ibi Bar. z Bal. ff. de testa. Ad confir-
mationē predictorū maxime decisionis tradite p Bal. hic cōfert
videre, an imbreniatura notariorū qui sunt mortui: aliqua fidez
faciat quādo aliter non apparet qd talis scriptura imbreniature
fuerit aliter lecta z publicata in ptesentia testium: de quo puncto
vide omnino per Bal. post Jaco. de are. in. d. l. fideicōmissa. s. j. et
in rub. C. de fi. instru. in. x. col. in ver. sed tertio querit nunqd im-
breniatura. z oīno vide in ver. seq. scz quarto quero nunquid suā
imbreniaturā vbi pulchre determinat Bald. an ipse idem nota-
rius vel alius eo mortuo cui commissā essent sua protocolia, possit
talē imbreniaturā extēdere. z qñō. z an possit aliquid addere
vel diminuerē: de quo etiā aliquid p Bal. post Ex. in. l. contra-
ctus. in. ij. col. C. de fi. instru. ponunt do. Anto. de but. Imo. z. d.
Abb. Banor. in. c. cum. p. tabellio. de fi. instru. Ange. in. l. lucius.
ff. de test. mili. z in cōsil. cex. inci. ad hoc vt scriptura sit publica. z
in cōsil. cex. iij. inci. thema super quo cōsiliū peritur. Jo. an. in
addi. Spec. in titu. de instru. edi. s. videndū refiat. ver. nota qd ta-
bellio. Bal. in. auf. qd sine. C. de testa. z vide qd no. Archi. in. c. ius
dicet. circa pñ. ij. q. vj. z sic erit expedita ista tertia questio Bar.
163 C. Quarto z vltimo querit Bar. si in instrumentū reperiatur defe-
ctus in indictione, in noie pape, vel similibus: aut in aliquibz alijs
necessarijs z substantiālibus instrumenti: z que sint necessaria pro
solennitate instrumenti enumerat glos. ordi. in. l. generali. in ver.
bo seruicuti. C. de tab. lib. x. z plenius Spec. in titu. de instru. edi.
in. s. breuiter. circa princ. z adhuc plenius Bar. in asserta repe. l.
si quis ex argentijs. s. si in titu. in. ix. col. z tribus seq. ff. de eden.
et Bald. in titu. de pa. constan. in ver. pacta nunquid tale instrus-
mentum cum tali defectu aliquam fidem faciat. respondet Bar.
qd si notarius superest, cum possit pars agere contra notariū, z
petere quod sibi det instrumentū perfectū. l. veluti. ff. de eden.
tunc nullam fidem facit: sed si notarius esset mortuus, tale instru-
mentum cum illa imperfectione semiplenam pbationem faces-
ret. alle. l. j. C. fami. ere. scun. que nihil facit. aliqñ lecture habent
l. j. C. de fabri. lib. xj. illa etiā nihil facit. allegat etiaz. l. j. s. filijū.
et. s. si rose. ff. de bono. posses. fm tabu. ita residet Barto. alij hic
nihil tangunt. adde quod idem tenet do. Anto. de but. in. c. fina.
extra eo. z adde qd not. Bal. in. l. comparationes. in. v. colū. C. de
fi. instru. z cum Barto. qd pars possit agere cōtra notarium qui
instrumentū imperfectū dedit, quod illud reficiat z pfectum
tradat, tenuit etiam Bart. in. l. si. ff. de tab. ex. in. ij. co. ad fi. in ver.
sed quid si notarius dedit instrumentū defectuum. Bald. in. l.
fi. in. ix. co. ij. ff. de eden. vide tamen pro intellectu et declaratione
qd pulchre decidit Specu. in tit. de instru. edi. s. instrumentum.
versic. sed nunquid confecto instrumento. vbi querit: pone confes-
cto instrumento sine die z consule, aut sine appositione loci, possit
notarius reficere emendare, z emēdatum postea z perfectum
tradere: dicit videri qd sic. per. c. si. de sacramen. non iterā. z quia

credetur notario. l. si quis decurio. C. de fal. l. si accusaturus. C. de
adul. postea refert aliquos dicere, quod aut notariū facit istud in-
cōtinēt, vel infra modicū tēpus, z potest, secus si ex magno inter-
uallo: deinde post refert alios tenere, qd nullo modo possit nota-
rius reficere etiā de cōsensu partū, postquā semel est functus offi-
cio suo: siue bene siue male. ar. l. iudex postq. ff. de re iudi. qd durū
est fm eū, finaliter dicit Spe. qd multi sapientes z per eū cōsulti
sibi pcorditer respōderūt, qd si notarius omisit per errorem, potest
tale instrumentū reficere, cōsultius tamē faciet fm eū, si autoritas
te z licētia iudicis fecerit: vt ibi seriosius per eū. z Spec. de verbo
ad verbū. refert z sequit bar. in. l. imperator. ff. de sta. ho. z ibi sub-
dit per dicta apparere, quod male faciūt quidam notarij qui ali-
quid in instrumento dimittunt: et postea in margine illud addūt
deinde in fi. instrumenti dicūt, qd. s. additū est omisus errore z.
qz fm Bar. nō potest fieri inconsulte emendatio erroris. Tu ad-
uerte diligēter, qz si in protocollo notarij esset appositus dies et
locus: z postea idē notarius in instrumentū per eū edito omisisset
diē vel locū vel similia, posset instrumentū reficere scdm protocol-
lum suū: faciēdo nouū instrumentū: vel etiā addēdo scribendo in
fin. instrumēti. vt dixi per ea que no. Bar. in. l. j. s. z ideo per illum
tex. ff. de his q in test. delē. z in. l. diuus. s. itē senatus. in. fi. ff. de fal.
z ita obseruat cōsuetudo. Imo plus tenuit fin. Spe. in. d. s. instru-
mentū. in. s. quid ergo si in nota seu in protocollo. quod si in pro-
tocollo notarij sit appositus dies z locus, z postea in instrumentū
cōfecto sit omisus, tamē habetur pro repetito: ita qd repeti z ap-
poni potest per eundē notariū: allegat in argu. l. si finita. s. videas
mus. in ver. si repetita ergo die. ff. de dā. infec. z. d. l. si quis ex argē-
tarijs. s. si in titu. z. l. de pupillo. s. si quis ipse pteziō. ff. de no. opet.
num. z. c. causam que. de rescrip. adde qd Bar. in. d. asserta repe.
s. si in titu. in. ij. col. in ver. ad scdm scz ad dicta doctorū, late reci-
tat istam vltimā decisionē Specu. et in effectu tenet, qd sit vera
sed qd. d. s. si initium. nihil faciat. Idē tenet ibi Albe. de ros. licet
nō faciat mentionē de Specu. z dicit qd istam. q. habuit de facto,
idem tenet do. Anto. de but. in. c. ex literis. de fi. instru. bene facit
glos. no. in. s. si. super ver. si. protocolium. in. auf. de tabel. bene facit
qd no. Bar. z doc. in. d. l. si quis ex argentijs. s. pteziō ait z in. l.
liozarius. ff. de regu. iur. z in. l. sempronius proculo. ff. de lega. ij. z
in. l. i. ex facto proposito vt ex eo apparet tria querunt. Bald.
in. l. ij. in. viij. q. z in. l. nostram. in. ij. col. C. de testa. do. Ant. de bu.
in. c. ex literis. z in. c. inter dilectos. de fi. instru. in quibus locis vo-
164 lunt docto. quod si varietas sit inter protocollum z instrumen-
tum traditum a notario, recurrendum est ad protocollum, quod
censetur originale, z illi potius standum est: z fm ista debet intel-
ligi z declarari decisio Bar. hic item ad illud quod dicit Bar. z
Spec. de licētia iudicis: adde Bal. in. d. l. si quis ex argentijs.
s. nec iterum. qui est. s. fin. vbi in vlti. no. colligit esse expressum in
illo tex. qd refectio vel emendatio instrumenti non potest fieri sine
cōmissione z licētia magistratus: vt ibi per eum. fm in aduerte
qd per ea que dixit Bar. hic. z in. d. l. fin. ff. de tabu. exhi. dum vult
qd si notarius tradit instrumentū imperfectū, potest ptra eū agi
et cogi. vt tradat perfectū: videt elicienda pulchra decisio in actu
practico: qd si notarius tradidit instrumentū, nō appositis clau-
sulis solitis apponi de consuetudine in eo, quod pare potest age-
re contra notarium, vt instrumentū reficiat: z in eo apponant
les clausulas solitas apponi: qz si instrumentū illas non habet
165 dicitur defectuum. Item am notariū simpliciter rogati a partibus
intelligūtur rogati vt apponāt omnes clausulas in similibus so-
litas apponi de consuetudine: vt pulchre no. Barto. in. l. si prius.
s. recte. per illum tex. ff. de aqua plu. arc. et in. l. de die. circa finem
principij. ff. qui sa. cog. et est tex. cum glo. singu. in. l. si in glo. par-
ua. in ver. simplicitas. quam ibi multum not. z exclamat Bal. C.
de fidei. no. idem Bal. in. l. huiusmodi. in prin. ff. de leg. j. z in. l. si
quis sub conditione. post glo. ibi. ff. de conditio. insti. Adde do.
Alexā. allegantē multos alios hoc tenentes in. l. si finita. in prin.
ff. de dā. infec. maxime Bal. in tribus locis. Sic etiā clausule con-
sue apponi in literis pape, seu in bullis apostolicis, subintel-
liguntur z habentur pro apposis. c. cum. d. ferrariē. de cōf. i.
c. accepimus. z ibi no. do. Anto. de eta. z quali. do. Alexā. in cōf.
clix. quod incip. in causa z lite. z est in. ij. volu. cōsiliorū: et hanc
166 decisionē no. quia vtilis est. Item attende dum Barto. dicit
hic de defectu in indictione, quia D. singula. in cōsilijs suis. in
cōf. xxiij. quem refert z sequitur Bar. in. l. nominatiū. ad fi.
ff. de condi. z demon. tenuit sing. qd licet indictio omisa in instru-
mento vitiet instrumentū: tamen si indictio sit apposita licet cor-
rupte, non vitiat instrumentū: constat enim qd notarius sensit de
indictione que illo anno currebat: vnde licet errauerit: illa tamen
habetur pro apposita, quod bene no. et hanc decisionē D. refert
etiā et sequitur Bal. in. s. si que vero. in. ij. constitu. C. z Bal. in
l. ij. ante fi. C. de falsa cau. adiec. leg. z in. l. cum proponebatur. post
glos. ibi de lega. ij. Ange. in. l. imperator. ff. de statu ho. quamuis
contrarium

indictio posita in nro h. cōf. nō vitiat.

Imbreniatura. ad
de Bald. in
rubri. extra
de fi. instru.

Clausule
consue ap-
poni. Adde
Alexan. de
imo. s. c. vj.
inci. p inue-
stigatione p-
dictorum in
q. volu.

contrarium tenuerit glo. in data. vi. libri. et ibi latissime examinat
 Yoā. and. in suis mercuria. et isto modo limita et declara decisio-
 nem Barto. hic. et per ista remaneant expedite omnes quatuor
 questiones Bar. Expediti sunt ex quatuor casibus positus in gl.
 (in quibus semiplena probatio inducitur) duo casus: scilicet de pri-
 167 mo a scriptura. et de computatione literarum. et primo ex ordine
 tertium casus de fuga: et sum in gl. ibi. vel per fugam rei. ista gl. f. Bar.
 hic. in. x. col. in prin. Albe. et Ange. et d. Alex. volunt. qd fuga fa-
 ciat semiplenam probationem. et dicunt qd idem tenet gl. in. l. an bonefidei
 del. in glo. fin. magna post prin. C. eo. et idem dicunt velle has
 glo. Et ibi in. v. co. et Bar. et ibidem Bal. in. iij. col. in vers. mo-
 do sequitur videre de alio hominis actu. Bar. in. l. lege cornelia.
 ff. ad fil. Tu autem aduerte qd iste due glo. signanter loquuntur
 in fuga speciali officialis. qui post depositum officium aufugit ante
 redditam rationem sue villicationis: et sic ante finitum syndicatū.
 tunc bene facit semiplenam probationem: et in istis terminis loquuntur
 iura. in glo. alleg. nō autē dicunt gl. simpliciter prout prefati Doc.
 referunt. qd fuga generaliter semiplenam probationem faciat. In hoc
 tamen puncto. nūquid fuga faciat semiplenam probationem. Bar.
 et Ange. hic. et ante eos Ly. in. l. vnica. in. iij. oppo. C. de rap. vir. et
 Barto. et Bald. in. l. lege cornelia. ff. ad fil. faciūt tres casus prin-
 cipales: aliquando fuga obijcitur alicui vt crimen vel delictum.
 et sic considerant fugam per se et principaliter vt delictum: quia
 sunt certi casus in quibus eo ipso quod quis aufugit: dicitur delin-
 quere. et est puniendus. vt est videre in seruis fugitiuis. et in militi-
 bus dum sunt in libello: et si statutum diceret quod fugiēs de pa-
 latio puniatur certa pena: tunc dicit Bart. hic. qd fuga probata
 semiplenam facit probationem. l. qui fugitiuus. in. prin. ff. de edi-
 ed. l. desertorem. in. prin. ff. de re mili. et toto titu. ff. et. C. de ser. fus-
 giti. Secundus casus est. quando fuga obijcitur alicui non vt de-
 lictum. sed vt ex fuga aliquid probetur. et tunc aut sumus in casu
 in quo sufficit sola suspicio vt est ad remouendum tutorem tanq̃
 suspectū a tutela: et sufficit sola suspicio. et isto casu fuga plene pro-
 bat. l. impuberibus. §. penul. et ibi etiā no. Bar. et §. ff. de suspec-
 tut. Tertio casu. quando sumus vbi requiritur iuris probatio et
 plena prout est regulariter: et tunc fuga nō facit plenā nec semip-
 plenā probationem. sed solum qualemqualem presumptionem. d. l.
 lege cornelia. et l. vnica. ver. fin. autē post commissum. C. de rapt. vir.
 Adde qd eandem doctrinā refert et sequitur do. Ant. de bu. in. c.
 fin. v. col. ver. scō dicūt alij qd fuga rei. extra eo. et in. c. veritatis.
 in vlt. col. vbi etiam per do. Abb. Banor. de do. et contu. Joan.
 and. in addi. Specu. in titu. de presump. §. h. super vers. violenta.
 in addi. magna que incip. hic. est instandum. post Lyn. et Oldra.
 168 et Circa primum casum Barto. quando fuga obijcitur vt de-
 lictum tenet Barto. quod semiplenam faciat probationem. eun-
 dem errorem sequutus est do. Anto. de bu. in. d. c. fi. in. v. col. credo
 qd Bart. sit corruptus aut inaduertenter sic dixerit: imo tunc fu-
 ga facit plenā probationem: et sufficit fuge probatio ad hoc vt pu-
 niatur de delicto in quo deliquit fugiēdo: ita tenet ipsemet Bar.
 et melius in. d. l. lege cornelia. et ibidem Bal. ita etiam expresse di-
 cunt Ange. et Rapha. Fulg. hic. do. Ant. in. d. c. veritatis. in. vlt.
 col. et Joan. and. post Oldra. in. d. addi. magna. in. j. col. ad fin.
 et Bart. in. d. l. impuberibus. §. penul. et Sali. in. d. l. in bonefidei.
 in. j. col. et Ange. in. §. si vero quidam iurent. in. j. col. in. auf. de
 exhi. re. Item in quantum Bar. et doct. indifferenter concludunt
 qd regulariter vbi requiritur vera et plena pbatio: fuga non facit
 plenā nec semiplenam probationem. sed qualemqualem presumptionem.
 Adde qd Barto. in. d. l. lege cornelia. dicit. quod etiam facit indi-
 cium. et sic fuga regulariter facit indicium. Idem tenet Bar. in
 d. l. qui sit fugitiuus. §. ff. de edil. edic. et Bal. in. d. l. in bonefidei.
 in. iij. col. et Ange. hic. non tamen aperiunt isti doct. an tale in-
 diciū insurgens ex fuga. sit in criminalibus sufficiens ad tortu-
 ram: nec enim omne indicium vtiq̃ sufficiens est ad torquendū.
 vt declarat Bar. in. l. si. ff. de questio. passus iste quotidianus est
 et non clare expeditus per doc. Bar. in. d. l. fin. in. ij. col. circa me.
 ff. de questio. visus est clare velle qd sic. et Bal. in. l. cum probatio.
 in lectu. antiqua. ff. de probatio. Item quod propter suspicionem
 ex fuga. possit tormentis subijci. tenet Old. lauden. vt refert Jo.
 and. in addi. Specu. in addi. magna. §. proime relata. in. ij. col.
 per. l. ij. §. de his autem. ff. ad si. subijci tamen Joan. and. quod
 istud non placet Jaco. de bel. in. §. si vero etiam quidam. in. auten.
 de exhi. et introduc. reis. per. l. i. in. prin. ff. de questio. et l. milites.
 C. de questionibus. vbi ad torquendum aliquem. leges in plurali nū-
 mero requirunt indicia vel argumenta: ergo solum indicium fu-
 ge sufficere non debet ad torturam. Item quia fuga non respicit
 principaliter delictum. sed persone tuitionem: tandem dicit Jo.
 and. quod quicquid sit de iure: tamen de consuetudine seruatur qd
 propter vnum indicium quis torqueatur. et sic videtur residere cū
 169 opi. Oldra. et quod sola fuga faciat indicium sufficiens ad tortu-
 ram. et ista videtur communis sententia. Limita singul quando

quis aufugit anteq̃ accusetur de delicto: sed si aufugeret postq̃
 est accusatus de delicto. vel staret cautus in domo et nō exiret. tūc
 fuga nullum indicium facit: nam primo casu quādo aufugit an-
 tequā sit accusatus. et conscientia delicti eum inducit ad fugien-
 dum. tūc facit indicium ad torturam: secundo casu. postq̃ est accu-
 satus. ad eum fugiendum inducit timor accusationis et veratio-
 nis. ita singulariter limitat Bart. in. l. j. in. prin. per illum tex. ff. de
 bo. eo. qui sibi mor. cōsci. sequitur Ange. hic. in. pen. col. et l. fi. C. de
 questio. vide qd idem voluit Ange. are. in opere malefactorum. in
 §. fama publica. in versicu. an fuga faciet indicium. vbi istud limi-
 tat. videlicet: nisi alia indicia et suspensiones laborarent contra eū
 qui aufugisset. argumen. l. fina. C. qui nu. tu. se excu. et in dicta. l.
 lege cornelia. et domi. Matefi. in suo not. c. lvi. idem esset si fuge-
 ret post comminatam accusationem vel inquisitionem: licet non
 dum actualiter sit sequuta. per illud quod pulchre decidit Bart.
 in. l. miles. §. socer. per illum tex. ff. de adul. secundum Ludou. in.
 d. l. lege cornelia. Secundo limita. nisi quis aufugeret feruore fa-
 milie potestatis: dum eum volunt apprehendere. si postea citatus
 compareret. et vadit sponte ad potestatem: tunc prior fuga nullum
 indicium facit. tanquam purgata per sequentem comparitionem:
 ita singula. limitat Bart. in. l. qui sit fugitiuus. §. j. per illum tex.
 ff. de edil. edic. sequitur simpliciter Ludou. rom. in. xxiij. colum.
 ad si. facit qd dicit Barto. in. l. j. in. vi. col. in vers. quero quid de
 errore. C. de ser. fugiti. vbi decidit de statuto puniente fugientem
 de carcere. vt nō comprehendat eum qui aufugit: et postea in bre-
 ui reuersus est. vt ibi per eum. adde bonum tex. in. c. vulgaris. §. di-
 uortium. de pe. distin. i. et in. c. presenti. de preben. in. vi. Tertio li-
 mita. quando quis aufugeret ex aliqua probabili vel rationabili
 causa talis fuga non faceret aliquod indicium fm Bald. in. d. l. in
 bonefidei. in. iij. colum. et affert no. exemplū de his qui aufugiunt
 ex ciuitatibus ratione partialitatis. sen propter factiones males
 dictas: de quibus facit mentionem gl. in. c. statutum. in. §. j. de res-
 scrip. in. vi. nam si inculpētur de homicidio. fuga nō facit aliquā
 presumptionem contra eos. cum non sit eis tutus accessus ad ci-
 uitatem. propter partialitates. cle. pastoralis. de re iudica. et qd in
 dubio debet capi presumptio in bonam. et non in malam partem
 l. non omnes. §. fin. ff. de re mili. et d. l. qui sit fugitiuus. §. apud la-
 beonem. ff. de edil. edic. facit regula. l. merito. ff. pro soc. Idem tes-
 net Ludou. rom. in. xxiij. col. in. si. licet de Bal. nullam faciat metio-
 nem. Adde bene facere illud quod magistraliter inquit Bald. in
 l. j. in. iij. colum. C. de edi. act. vbi dicit. qd fuga est triplex: quedam
 voluntaria: et illa suspensionem inducit: quedam causaria cum cau-
 sa: et ista nullam suspensionem inducit: et quedam ignominiosa: for-
 tius et singu. dicit Lyn. in dicta. l. in bonefidei. in. v. qd. quod fuga
 facit suspensionem: est verum. nisi aliqua iusta causa possit allegari:
 que excuset fugam. vel fuge suspensionem: puta fm eum. si scho-
 laris postq̃ commissum est delictum in ciuitate. aufugiat et vadat
 domum. presumitur quod iuerit causa componendi res suas. vel
 visitandi suos amicos: tunc fuga non facit suspensionem. per dictā
 l. qui sit fugitiuus. §. apud labeonem. qd multū singu. no. ad pra-
 cticam: quia sic semper posset excogitari et allegari aliqua causa
 ad excusandum fugam: ideo crederem. qd multum stare in arbi-
 trio iudicis: an causa allegata sit verisimilis. per not. per Barto.
 in. l. si. ff. de questio. et de ista materia fuge vltra predicta et ea que
 tangunt per Bald. et Ludou. roma. hic. et Sali. in. d. l. in bonefidei.
 in. ix. et x. col. Adde tex. nota. in. c. ex literis. et ibi Pet. de ancha. et
 do. Anto. de butri. de pigno. et Joan. de imo. in. c. nullus. de pre-
 170 sumptio. et Item nota qd si famulus aufugit. eo ipso presumitur
 subtraxisse res que patrono reperiuntur ablata. ita dixit gloss. no.
 et signanda in. §. si vero etiam quidam iurent. in. auf. de exhi. re.
 in. ver. factū. quā Ange. ibi in. j. col. sequitur et multum no. et signat:
 171 sequitur Jo. and. in preallega. addi. magna. in. j. col. et Item not.
 qd si reus aufugit. ne iudicium ceptum finiatur: hoc ipso traden-
 da est res sequestrata actori. facta per eum semiplena probatio:
 ne de iure suo. fm Guil. de cu. et Bald. in. l. si oleum. ff. de do. quos
 refert Ange. in. l. interesse. ff. de acquiren. posses. et fm Ange. ibi for-
 te tunc fuga isto casu semiplenam probationem facit. per no. in. d. §.
 si vero etiam quidam iurent. et sic fuga. iuncta cū alia semiplena p-
 batione plene probaret. per no. in simili per glo. in. c. veniens. el. j.
 de testi. et hoc dictum pro bene notando. refert et simpliciter sequi
 172 tur Jmo. in. d. l. interesse. et Quid de incarceratis qui aufugiunt
 et carceribus: an talis fuga plene probet. et faciat eos haberi pro
 confessis et conuictis: habes tex. probantem quod sic. in. l. in eos.
 ff. de custo. et exhi. re. et vide tex. no. in. l. milites. agrū. §. pe. ff. de re
 mili. Spe. in tit. de presump. §. h. ver. violenta. ad quem se simplici-
 ter remittit do. Anto. de but. in. c. quanto. in. fi. de presump. et vide
 de hoc late Jo. an. super dicto ver. violenta. in preallegata addi-
 tione magna. exacte disputātes duo dubia. que dicit fuisse dispu-
 tata in curia romana tempore Jo. pape: an fuga incarcerati vel
 attestati. faciat plenam probationem contra fugientem de carcere:
 D iij

¶ Nunquid
 fuga. Adde
 Bar. in. l. fi.
 ff. de questio.
 Bal. in. l. vo-
 luntatis. in
 vlt. col. C.
 de fideius

quantum ad delictum, propter quod erat incarceratus: ita quod habeatur pro confesso et convicto, et possit diffinitive de tali delicto condemnari: et an ad audiendum talem sententiam diffinitivam, sit ille in fuga existens aliter citandus, ibi vide plene per eum. *Intellige tamen quod dictum est, fugientem de carcere haberi pro confesso et convicto si effugiat effracto carcere vel muro vel hostio: ita proprie loquitur duo tex. preallegati. secus si auferretur apertum hostio: tunc non haberetur pro confesso, si fugiat dum reperit hostium carceris apertum, fm Jac. bu. Buil. de cu. Albe. de ro. et Sal. in l. succurritur. ff. ex qui. cau. ma. et Sal. hic in l. ix. co. sequitur simpliciter Lud. ro. hic in l. xxv. col. accedat qd voluit Ange. in l. verum. la. ij. in pun. per illum tex. ff. de fur. et in l. ff. de effrac. t. qd exiens carceres, qd inuenit apertum hostium: non tenetur pena fracti carceris, et sic nec pena illius tituli. ff. de effra. Predicta iura etiam procedunt, qm quis fuisset detentus in publico carcere: quid autem esset, si aliquis detinebatur vel custodiebatur in palatio civitatis, vel in una camera potestatis, et inde aufugit fracto hostio vel muro, an tunc habeant locum iura alleg. vt habeatur pro confesso et convicto: prima consideratione videret dicendum quod sic, per l. succurritur. iuncta l. seq. ff. ex qui. cau. ma. in ver. quia nihil interest parietibus an compedibus teneatur: et per l. nemo carcerem. C. de exact. tri. lib. x. et l. ij. ff. de lib. ho. exhi. accedat quod inquit Ange. in l. qd in carcerem. ff. de eo qd me. cau. vbi dicit, qd incarcerat? dicit omnis ille qui non potest ad sui libitum ex loco recedere. ita Ange. in l. i. C. de priua. car. Immo et doc. in c. nuper. de senten. excō. bal. in l. i. circa. xj. col. C. de confes. et ibi subdit multum singul. Angel. et*

174 teneas cordi, t. qd vni nobili accusato de delicto potest per potestatem assignari pro carcere totum palatium, vel tota civitas, et finem potestas satisfaciit statuto disponendi qd accusatus de delicto detineatur in carceribus. Ad qd ultimum vide qd singulariter decidit idē Ange. in l. i. si a bonafidei. ff. de rei. v. quid esset, si talis nobilis aufugeret: an potestas teneat in syndicato, et dicit Ange. qd per illū tex. in d. Buelfo de pratis potestate Bononie. contigit iste casus, et qd eū euasit, qd cessabat omnis presumptio, qd nobilis deberet aufugere: dicit tū qd fuit in magno periculo, et qd multum tenuit. In nostra. q. veritas est in gtrarium, qd detentus in palatio vel camera, et nō in publico carcere, si inde aufugiat fracto hostio: nō propterea habet pro confesso et convicto, fm d. l. in eos. et d. l. milites agrum. s. pen. qd cum predicta iura sint penalia, debent intelligi proprie: et in vero et proprio carcere, non debet extendi ad similia loca, que large et improprie carceris loco succedunt, in quibus terminis loquitur preallegata: per regulam. l. cū quis dam. ff. de libe. et posthū. et regula odia. de reg. iur. in. vj. Et qd in penis mitior interpretatio amplectenda est ad absolvendū reus, l. si pries. et l. interpretatio. ff. de pe. non ob. d. l. succurritur. cū l. seq. quia illa equiparatio ibi fit in materia fauorabili, vt impeditur pariformiter restituatur in integ. ex clausula generali, siue in carceribus fuerit retentus, siue in vinculis vel qualitercūq; ita qd nō potuit suis negotiis interesse: et ita in terminis nostris decidit Jac. bu. Buil. de cu. Albe. de ro. et Sal. in d. l. succurrit. et ibi in si. dicit Albe. qd ita vidit de facto terminari. qd predicta. Idem tenet Sal. hic. et Lu. ro. in l. xxv. col. predictis adde in materia illa qd nō. Bar. in l. relegati in pun. ff. de pen. vbi dicit esse tex. pro eo qd theologi tenent, t. qd incarceratus dānatus ad mortem, si aufugiat de carceribus peccat mortaliter: de quo vide glos. singul. de qua Barto. nō inueniunt in cl. pastoralis. in ver. per violentiā. dere iudi. que dicit: qd si incarceratus ad penā vel periculū mortis relaretur, prestitito iuramento qd redibit ad dies prestitutam, nō teneretur redire si mors erat violēta vel iniusta: et si sentiat qd mors erat iusta, quod tenetur redire, p qua faciūt tex. in c. ita ne. xxxij. q. v. et in c. sacris. qd me. cau. qd dicit: nos debere potius omnia mala pati, quā malo, cōsentire. et tex. in l. palaz nō est. j. de ritu

176 nup. t. vbi respectu paupertatis, mulier nō debet sibi eligere vitam turpissimā. Quid autē de reaccōento qd obicit falsitatem contra instrumentum pductū ab actore, et etiā accusat notariū qd illud fecit, de falso: notariū autē aufugit: an talis fuga aliquē fidē falsitatis faciat contra notariū, et contra actore qui illud pduxit: et vide Jo. and. in addi. mag. in. j. et ij. col. plene examinantē, et finaliter videtur residere Jo. and. qd contra actore talis fuga notariū nihil pernitus probet, per l. ij. C. de si. instr. et l. si. C. de fal. Et ultimo pro cōplemento vt nihil omittatur ad materiā probationis vel presumptionis resultantis ex fuga: reuertor ad gl. nostrā que pprie loquit in fuga speciali, qm officialis aufugit durante tēpore syndicatus, et tunc tenet, qd semiplenā probationē faciat, prout etiā tenuit glos. in d. l. in bonafidei. tu vide tex. in l. consiliarios. C. de assel. ex quo ibi Bar. nō. expresse, qd si officialis aufugiat duz est in syndicato, propter talem fugā habetur pro confesso et convicto. et dicit Bar. qd ibi est tex. sing. in quo, fuga facit quē haberi pro confesso. Bar. etiā in d. l. lege cornelia. dicit qd in d. l. consiliarios. est casus specialis in quo fuga plenā probationē facit: et isto modo esset ibi casus de

directo contra glo. nostrā hic. et in d. l. in bonafidei. et iura in eis allegata. Sed tu aduerte qd d. l. consiliarios. nō loquitur prout inaduertenter ibi dicit Bar. quantum ad ipsum officialem fugientē tēpore syndicatus: sed loquit de eo qui ipsum officialem subtrahit: et facit fugere, etiā loquit. l. ij. C. de exact. tri. lib. x. ita formaliter ad illum tex. dicit et cōsideramus Sal. in d. l. in bonafidei. in. x. col. et idem Sal. hic. prout eum refert et simpliciter sequit Lud. ro. in l. xxv. col. in si. et nō. diligenter, qd in d. l. ij. C. de exact. tri. lib. x. est casus valde notandus fm secundā expositionem gl. ibi. qd si quis faciat aliquem fugere de carceribus, tenetur integre soluere omne debitū creditoribus, qui fecerāt illū incarcerari: prout etiā in simili cōcord. d. l. consiliarios. etiā qd est fortius, et in hoc d. l. ij. est sing. si talis debitor denuo apprehēdat, et reducat ad carceres: per hoc adhuc non liberatur ille qui semel eū fecit fugere: quin tenetur pro eo totū debitū soluere: et ita illū tex. pro summe notando valde nō. et cōmendat Sal. in d. l. in bonafidei. in. x. col. et Sal. hic. et Lud. ro. post eū. in l. xxv. col. in si. dices, qd tex. ille est ad hoc mirabilis. In hoc tamen puncto de fuga officialis, quā fidem vel probationē inducat, plenus distingue fm Sal. in locis proxime alleg. et Lu. ro. vbi. s. qd aut officialis aufugit durante adhuc officio et administratione: et talis fuga nullā probationē vel presumptionē inducit, sed bene officialis efficitur reus maiestatis. s. j. et ij. in aut. de admini. colū. vj. aut officialis aufugit finito iam officio, et finito etiā tēpore syndicatus: et tūc cū sibi liceat recedere, si ga nihil presumptionis inducit ei vel suspicionis: qd post finitū tempus syndicatus, si inuitus teneat licitū est sibi aufugere. argu. l. grach. C. de adul. iuncta l. ij. C. vt oēs iudi. tā ciuiles qd milita. aut officialis aufugit intra tēpus intra qd debet stare ad syndicatū: hoc est intra quinquaginta dies. d. l. ij. C. vt oēs tā ciuiles qd milita. in quibus terminis pprie loquit gl. nostrā. et tūc talis fuga semiplenā probationē faciat contra officialē: et deferri debet iuramentū in supplementū probationis: tex. est sing. in. s. sup hoc. i. aut. de colla. alle. in glo. et ppter ea nō. diligēter Ange. in. s. oportet. ex gl. ibi. in aut. vt iudi. sine quoquo suffra. col. ij. qd contra officialē qui aufugit tēpore syndicatus, probatur furta baratarie et extorsiones per solū iuramentū, qd alias deberetur plene probari per testes, si officialis nō aufugisset: eo qd officialis per talē fugam redditur suspectus, adeo qd posset ad torturā perueniri. alleg. gl. hic. et in d. l. in bonafidei. melius allegasset tex. in d. s. super hoc. alleg. in. gl. qd multū diligēter nō. qd quotidianū est. Limita tamē nisi officialis talis postq aufugit etiā inuitus fuisset reducer ad locū unde fugit: tunc sua fuga nō facit amplius semiplenā probationē contra eū: sed debet plene probari. s. necessitate. cū gl. in aut. vt iudi. sine quoquo suffragio iuncta. d. l. vnica. C. vt oēs iudi. tā ciuiles qd milita. fm Sal. et Lu. in locis prealle. et per istā sit expedita materia fuge. Et predictis remanet expeditus tertius casus gl. facies semiplenā probationē: scz fuga. Venio ad quartū casus. gl. de vno teste: et sic sum in gl. ibi vel p vni testē: ista gl. iunctis his q sequunt infra

178 ibi. testez vni dico: concludit, t. quod vnus testis facit semiplenā probationem: allegat tria iura, que parū faciunt. l. i. theopopos. ff. de do. prele. sed ibi nō est pprie testis, sed quasi quidā arbitrator electus a testatore: qui testator poterat solus disponere: vt etiam ibi declarat Bar. inde alle. l. ij. s. ff. que ad. test. aper. vbi dicit, qd si vnus ex testibus testamentariis nō veniat ad recognoscendū reditur testamentū suspectū. Tertio allegat. l. si duo. in fin. primi responsi. s. eo. vbi solū dicitur, qd iuramentū liberti asserētis se non esse libertū alterius patroni, facit multū fidei pro alio patrono: nō tamen dicit, qd probet semiplenē: et sic ista iura quibus mouet glo. parū faciūt: vt etiā dicit Albe. de ro. hic circa. v. col. Melius ergo facit sequens ratio glo. qd si duo testes faciunt plenā probationē: ergo vnus testis debet facere semiplenā, vt idem iuris sit de parte quo ad partem, quod est de toto quo ad totū. l. que de tota. ff. de rei ven. l. qui scit. in prin. cum gl. ff. de vsur. Idem tenet gl. in l. in bonafidei. in gl. si. magna. post prin. C. eo. et hoc tenet cōmuniter docto. ibi. et hic. et Specu. in titu. de probatio. s. si. in ver. si. vltis mo not. vi. genera. Ange. in consil. ij. quod incipit. publicatus est pcessus. Regula ergo sit, qd regulariter vnus testis facit probationē semiplenā, per quā deferendum est iuramentū in supplementū: que regula bene probatur in c. ex insinuatione. de procu. et in c. f. de suc. ab inte. Istam regulā limitat Bar. Albe. Bal. Ange. et alij oēs, vt procedat qm iste testis est omni exceptione maior: et dicitur testis omni exceptione maior: qm ei nulla exceptio et nulla macula impingi potest. gl. in. s. item verborum. in si. de inuti. sup. et in ca. j. in ver. maiores. vbi cano. de cōsan. et affi. vnde infert Bar. hic in. x. col. multū nō. qd si testis pductus esset alicui? additionis seu sanguineus vel multū amicus parti: tūc nō facit semiplenā probationē, nec inducit iudicē ad opi. sed ad suspicionē, per glo. nō. in. l. etiā matris. ff. de pba. Idē tenet Ange. hic in pe. co. et do. Alex. in l. xxx. col. Sal. in d. l. in bonafidei. in. xj. col. in si. et ibi Ange. in vlti. colū. Bal.

habet p confesso

Indicatus coram
hunc in palatio

Peccat,
Adde gl. in
c. iulgentiū.
j. d. Bar. in
l. adoptioni.
C. de adopt.

Uon. si aufugit
idē

in test. facit semiplenā probationē

column. Bal. in c. ij. in vlti. col. de proba. do Anto. de but. et Ab. Panor. in c. fi. extra co. z Bal. in rubri. de cōtro. inue. circa pun. bene facit qd in simili inquit no. Bal. in c. j. s. sacramentum. i. ij. col. de cōsue. rec. seu. qd tunc vnus testis facit iudiciū ad torturā, qñ est probate vite z bone opi. nec pōt haberi suspectus familiaritate, vel alia s. causa: que verba sunt multū no. z vera fin bal. ibi de quo vltimo habes glo. in l. maritus. in verbo, a qñib. et ibi Bart. ff. de questio. z Bar. in l. j. s. Idē cornelio. i. eo. tit. de qñtio. 179 t. Not. diligēter istā decisionē bar. z doc. qd si testis sit cōsanguineus vel multū amicus parti, nō facit semiplenā proba. sequitur do. Alex. imo. in cōsi. xij. inci. ex his que i. themate narrata sunt difficultas reducitur. item in cōsi. xvij. incip. viso pcessu cause vertentis inter Anto. et i. cōsi. xvij. incip. viso puncto z dubijs. lib. j. z in cōsi. cclxij. incip. viso processu vtriusq. cause. i. ij. col. lib. ij. Ad do pro hoc glo. in c. cogitandum. in verbo testes. circa fi. in aut. de mona. z solēnem text. in c. accusatores. ij. q. v. bene facit qd volūt doc. in l. parētes. C. de testi. z Bar. in l. q. testamēto. s. qd autē. in vlti. col. ff. de testi. tñam l. frater possit esse testis pro fratre, nisi sint in eiusdē patris potestate, z cōsanguineus pro cōsanguineo: vt est glo. de fratre. in d. l. parentes. z glo. in c. cōsanguineus. in glo. magna. ij. q. v. Bal. in l. fi. in ij. col. C. de proba. z de fratre z cōsanguineo est glo. in c. in iudiciū. in glo. j. z glo. in c. cū R. canonicus. in glo. ij. super verbo socij. de offi. dele. quicquid dixerit glo. ij. q. v. c. j. tñ dicunt doct. in d. l. parentes. z Bar. in d. s. qd autē. in vlti. col. qd non faciūt tātam fidē sicut faceret extraneus. imo diminiuit eis de fide, per glo. in d. l. etiā matris. ff. de proba. Et qd frater z cōsanguineus licet possint esse testes, tñ sunt suspecti et eis diminiuit de fide, tenet Spe. in ti. de teste. s. j. ver. idem qd est frater. Jo. de imo. in d. c. cum. R. canonicus. bene facit. c. sup. eo. de testi. Confirmo z fortius, nā licet affinis nō repellatur a testis monio in causis civilibus, glo. in c. accedens. el. j. in verb. subesse. vt lite nō cōtest. tñ est suspectus testis: ita sing. Bar. in l. aut affinitate. ff. de procur. Guil. de cu. in l. qui eorū. s. affinitas. ff. de potest. Bald. in c. literis. de testi. d. Alex. imo. in d. cōsi. xij. i. xij. col. z in d. cōsi. xvij. in ij. col. idem expresse tenet Ang. a suo cōsi. cclxj. incip. ponderādum est istud de affinitate. qd in effectu repellat testem: qd suspectus redditur. Limita singu. in Ang. i. cōsi. cclxij. qd incip. visis processibus. in ij. col. qñ esset affinitas per lineam ascendētis: secus si esset affinitas per lineam transuersa lem: allegat Immo. z Joā. an. in c. nonnulli. vbi cano. s. rescript. z hoc bene not. Item predicta omnia, qd frater cōsanguineus et affinis, licet possint esse testes, tñ reddūt suspecti, z eis diminiuitur de fide, Limitat multuz singu. Joā. de imo. in d. c. cū. R. canonicus. nisi talis frater vel cōsanguineus vel affinis esset reliquus ordinis cartusien. vel mōnis oliueti Bononie, vt esset laicus nōte et probate fidei: qd tñ etia nihil diminiuitur de fide, p hoc vltimo ego allego in simili bonū ter. in c. in literis. in fi. de testi. facit etia qd singu. decidit Spe. in titu. de instru. di. s. fi. ver. sed qd si debitor: vbi tenet. quod si quis renūciat i iudicio productioni testiu vel instrumētō: tñ iudex (nō obstatē tali renūciatione) potest recipere testes, z sunt legalissimi z multū spectate fidei, sequitur Jo. an. ibi dicens, qd idem voluit Albe. d. Ant. in c. ij. ad fi. de pba. dicit, qd istud satis verū est de equitate canonicā: sequit Alex. in aut. iudicem. C. de iudi. l. aliter teneat do. Anto. in c. cū iohānes eremita. in j. char. de fide instru. vbi refert do. Fran. de are. in c. ij. in vj. col. de proba. Confirmo per illud qd singu. decidit Spe. in titu. de iudi. dele. s. superest. ver. quid si nō est cōsanguineus. vbi tenet, qd quāuis nō possit quis esse iudex in causa propria, aut filioz, aut familie sue: eo qd esset suspectus. l. qui iurisdictioni. ff. de iurisd. oim iudi. cū si tñ fallit, qñ esset talis qualitatis ppter quam suspicio in eo verisimiliter cessaret: vt qd esset monachus cisterciē. ordinis: argu. l. nō omni. s. fi. ff. de re mili. et. l. ij. in pñci. vbi bonus tex. in ver. nā si careat suspicione. ff. de testi. qd dictum simpliciter sequit do. Alex. in d. l. qui iurisdictioni. in j. col. in vj. fallit. Confirmo etia per aliud qd pulchre z fin Gu. dicit do. Anto. de but. in c. postremo. de appel. t quod licet cōiunctus parti possit recusari vt suspectus ab aduersario propter cōiunctionem sanguinis: vt ibi, tñ si ille cōiunctus est homo magne sanctimonie, nō poterit recusari vt suspectus: quia nō est presumptio quod propter cōiunctionē sanguinis iniuste iudicet qd tene mentis. Idem tenet ibi Jo. an. et Ber. de ancha. z do. Anto. de but. in vj. col. in pñ. z simpliciter do. Alex. in l. propter adu. s. fin autem alterutra. in ij. col. C. de iudi. Confirmo etia per aliud singu. qd vult Hosti. in c. finem litibus. in pe. col. de do. et cōsi. vbi singu. vult t quod si litigans est magne z approbate vite: et fidei per ciuitatē: z succubat in causa: nō tñ debet cōdemnari in expensis: qd nō est verisimile, quod sine aliqua causa mor. fuerit ad litigādum. allegat in arg. c. ij. s. super eo. de ope. no. nū. ego allego bonā gl. in c. expedit. xj. q. vj. in glo. fi. super verbo sciret. que dicit, qd tales persone semp presumunt iustā causā fouere:

facit in si. tex. in l. si a bone fidei. z qd ibi pulchre Ang. ff. de rei vē di. alibi tñ dicit gl. in l. illicitas. s. illicita. super ver. cōcutiendos. 183 ff. de offi. pñci. t qd multi homines veniūt in vestimentis oimū intus autē sunt lupi rapaces. Item intellige predicta oia quibus dixi, qd frater cōsanguineus et affinis l. possint esse testes, tñ sunt suspecti, et diminiuit de fide, vt sint vera. nisi tacite fuerint approbati p aduersam partē, que eis nihil opposuit de hoc: eo qd exceptio cōsanguinitatis vel affinitatis erat nota parti aduerse, debuit expresse opponi ante publicationem testium: alias si non fuerit opposita, tales testes intelliguntur tacite approbati: vt dixi a s. in textualibus huius legis in ij. not. quod cecidit super ver. sol. lis. vbi ad hoc allegaui opportunas auctoritates, z ponit in specie do. Alex. imo. in preallegato cōsi. cclxij. in ij. z in pe. col. z ista omnia bene signa z emenda memorie, qd vtilia z quotidiana sunt. Secōdo principaliter limita regulam. s. datā, quod vnus testis semiplenā probationem facit, vt nō procedat qñ verisimiliter circa idem possunt haberi plures testes: exemplū, si sit statutū in ciuitate, qd fama plenā pbationē inducat: certe vbi fama est, necessario sequit, qd plures scire z deponere possunt: tñ vnus solus testis nō probaret famam semiplenā, ita vt sit locus iuramēto ne cessario in supplemētum proba. qd presumptio est ptra pducētē, quare plures testes nō pduxerit, sicut est presumptio p producentem exemplum instrumētū, quando pōt producere originale. l. fi. C. de fide instru. z tetigi. s. post Bar. in illa. q. an exemplum instrumētū probet: ita cōcludit Barto. hic in x. col. z cum eo tenet Ang. Fulgo. Bau. de ca. et do. Alex. hic, Bal. in d. l. in bone fidei. in ij. col. z ibi Sal. in xj. col. do. An. de bu. in c. fi. in vj. col. extra eo. et idem ibi Bald. in ix. col. qd cum actor fuit in culpa, qui potuit plures testes producere z nō produxit: certe adiuuari nō debet. l. argentarius. s. cum autem. ff. de edē. et. l. de rebus. in fi. ff. de arbit. refert tñ Bar. Ray. tenere qñum z male et cum Barto. z etia do. Alex. in cōsi. cvj. lib. ij. incip. viso processu cause vertētis inter Ant. in viti. col. bñ facit quod voluit Bal. in l. de quibus. in xj. col. ff. de leg. vbi tenet, qd ad probādum cōsuetudines vel notorium, probatio vnus testis non sufficiat, vt sit locus iuramēto in supplemētum proba. quia cōsuetudo z notorium verisimiliter dicuntur esse note multis. Tercio fallit predicta regula, in casibus in quib. duo testes nō sufficiunt, et non facerēt plenā pbationē. vt in casu. l. fi. C. si cert. per. z in si. tñ in illis vnus testis non faceret semiplenam proba. per fundamētuz glo. sumptum a cōtrario sensu, quod si duo testes faciūt plenā: ergo vnus semiple nam: quod fundamētum gl. intelligitur, qñ illa duo sunt equalis potētie: alias secus: vt hic declarat Bart. in x. col. in fi. quem vult de per teipsum. t Juxta hāc fallētiā querit Bar. opportune in xj. col. in testamētis regunt. vj. testes, nūquid duo semiplenā pbationē facerēt, videret qd nō, per fundamētum gl. sumptuz a contrario vt prime dixi, qd in testamētis quatuor testes nō faciūt plenā pba. ergo etiā duo nō debēt facere semiplenā: hoc non obstatē bar. hic fuit in mirabili z sing. opi. qd si isti duo testes simplici ter deponerēt, qd testator reliquit. c. titio. tñ nihil penitus pbarēt, etiā si heres cōfiteret: qd tñ esset relictū in minus solēni testamēto, cū in eo esset defectus in numero testiu: sed si isti duo testes deponerēt, qd testator corā. vj. testibus rogatis reliquit titio. c. isto casa cōcludit mirabiliter Bar. z fuit sua noua pderatio, qd isti duo testes semiplenā pba. facerēt: alle. not. in l. ij. C. de bo. pos. fm tab. z no. in l. hac pñtissima. s. ex imperfecto. C. de testi. z in l. fi. C. fa. ex p hoc etiā adducit fundamētuz in quo facit totū capitale, qd pbatio qd fiti testamētis, cōponit ex duob. vcz ex pbatioē iuris gē. et ex solennitate iuris ciuili, pñz qd si solennitas iuris ciuilia subducatur remanet pbatio iuris gē. cū duob. testib. que sufficit, vt pñz in testamēto militis in quo casu cessat solēnitas iuris ciuilia z hz locū iuris gētū: z sic duo testes sufficiunt. l. diuus. ff. de testi. mili. l. milites cū gl. C. de testa. mil. eodē modo in testamēto patris iter liberos l. hac cōsultissima. s. ex imperfecto. C. de testi. nō iste due partes. s. solēnitas iuris gētū, et solēnitas iuris ciuilia, cōstituunt plenā pba. testamētis: ergo solēnitas iuris gētū de per se, que est cōtēta numero duorū testiu cū sit pars potētiōz, z sufficere ad inducēdum semiplenā proba. nō assumēdo in testamēto pbatio nem que proueniat ex numero testiu: sed per illas duas solēnitas iuris gētū z iuris ciuilia. Preterea fm Bart. illa solēnitas iuris ciuilia semel affuit in tali testamento, put illi duo testes deponūt: ergo l. de presenti interuenire nō possit vt qd alij quinqz testes forte sint mortui, illi duo testes qd supersunt debēt saltē inducere presumptionē z semiplenam proba. per. l. testium. in fin. C. de testi. ita residet Bar. ista opi. Bar. per oēs indifferenter reprobat, tñ repetēdo hanc legē posset quis assumere hāc opi. Bart. p vna cōclu. z disputando posset de facili ad obiecta respondere: qd nihil adducit qd multū stringat istā oppo. reprobat Sal. hic z in d. l. in bone fidei. in xj. col. vbi dicit, qd ista opi. Bart. apparet sibi vna trussa: mouet, qd fides z pbatio de testamēto que fit iudiciā

Testis sit cōsanguineus. Ad doc. i. l. cōia matris. ff. s. pba. Anto. de bu. i. c. fi. de iureiur.

Non possit ee iudex. Ad d. l. j. C. ne qd in sua causa. Bar. in l. pñme. ff. de his q i testa. de len. Innoc. in c. nosti. de ele.

Admonendi. Secunda Pars. super Digesto veteri.

alias quingenta. ff. de proba. non fit ut ex duabus solennitatibus distinctis. i. iurisc. et iuris civilis: ut dicit Bart. si fit ex fide que adhibet tot testibus propter eorum numerositatem: ut fin eius clare probant. tex. in l. hac consultissima. in prin. et in l. vnus. C. de test. et expressius tex. in l. si. C. de fideic. potes rñdere, qd istam numerositatem. vij. testium solius ius civile adinuenit, l. ius gentium non curat, fm qd, in ore duorum vel trium consistit omne verbum. Item mouetur Sali. nam cum ius gentium exigit tñ duos testes: ius autem civile requirit. vij. nñ censet totum ius civile: qz regulam habemus quod qñ ius civile aliquid addit vel detrahīt, ius gentium efficit ius civile. i. ius civile. ff. de iusti. et iur. rñde, qz hic est fallacia: qz illud qd additur vel detrahīt iurigenitum: illud additū bene efficit ius propriū ciuitatis: et sic ius civile: tamē qd primo erat de iure gen. durat: alias ius gentium esset in totum sublatum: quia raro inuenietis aliquid de iure gen. quin aliquid nō sit additum ut detractum de iure ciui. et tamen durat ius gentium: sed tamē illud qd est additū vel detractū bene est ius civile: ita loquitur. d. l. ius civile. vnde putat Sali. quod in testamento ad probandum semiplene, necessario exigitur quatuor testes. Subdit tamen not. et istud not. qz etiam si essent quatuor testes per quos in testamento induceretur semiplena proba. non tamen illa semiplena probatio aliquid releuaret, nec faceret qd per hoc esset locus iuramento necessario in supplementum proba. alias sequeretur absurdū qd ex testamento nō publicato, si tres testes testamentarij essent mortui, quod possent hereditas et legata effectualiter peti ex testamento, producendo quatuor testes qui deponerēt de tenore testamenti: quod testamentum esset factū coram. vij. testibus rogatis, et postea iudex deferret iuramentū in supplementū proba. qd tamen videt contra not. i. l. i. et melius in l. i. C. de test. et maxime qz nos videmus in simili, qd in contractu celebrato in scriptis, si sit semiplene probatū per vñ testem, est locus iuramento in supplementum proba. ut no. in aut. sed nouo iure. C. si cer. peta. contra Bar. etiam tenet Lud. ro. hic in. xxij. col. motus. qz de iure gen. nō fuit aliquid dispositū de solennitate numeri testium circa testamentū: sed illud totū fuit inuentum de iure ciuili. hoc probat primo per. l. qdaz. ff. de p. scdo. qz testamenti factio nō erat cognita de iure gen. cum sit de iurigeno: ergo nō potest dici, quod ipsi testamento non cognito de iure gen. fuerit ab ipso iure gen. adiecta qualitas numeri testium qñ sic esset reperire qualitatem sine subiecto. qd est impossibile. l. eius qui in pñcia. circa si. si cer. peta. istud funda. v. udo. non est tutū neqz bonū, qz presupponit quod i testamentū sit in totum inuentione de iure ciuili, quia ego dico, quod licet ita tenuerit Bart. in discursu in l. ex hoc iure. in. iij. col. in prin. ff. de iusti. et iur. tamen in contrarium est communis sententia, quod testamentum inuentione sit de iure gen. sed solennitates que postea in eo requisiti fuerūt, ille bene sunt de iure ciuili partim, et partim de iure pretorio. in l. i. de testa. in prin. ita tenet ipsemet Bart. in l. inter dum. in. iij. colum. j. de condi. inde. et communiter Lano. ut domi. Ant. de but. et do. Bano. in rub. de test. et est bonus tex. in l. si testamētum. C. de testa. vbi princeps per rescriptum non potest tollere testamentum: eo quia est de iure gen. nam si solum esset de iure ciuili: princeps etiam sine causa potest tollere ea que sunt iuris civilis: ut not. glo. et doct. in l. si. C. si contra ius vel vtili. publi. et c. que in ecclesiarum. de constitu. et Bal. in proe. ff. forum. cum si. bene facit quod not. Barto. in rubri. ff. de acqui. here. in. ij. q. de quo pñcto vide plene per Fulg. et Lud. ro. in. d. l. si testamentum. cum cōcor. vnde ipse Lud. hic sentiens hanc responsionē dixit, quod etiā dato qd velimus dicere, testamenti factionē de iure gen. adinueniā, et consequenter qualitatem numeri testium potuisse de iure gen. adinueniri, tamē fm eum fundamentū Bar. adhuc remanet falsum, per rationem Sali. proxime relata quā sibi ascribit. qz quando ius civile aliquid addit vel detrahīt iurigenitum, efficitur ius civile: sed respondeo ut superius respondit, cōcludit Lud. ro. qd ad probandum semiplene testatoris voluntatem, quatuor testes requiruntur: nec duo sufficiunt contra Bar. et proderit fm euz semiplena probatio nō ad effectū qd possit postea perueniri ad deferendum iuramentū necessariū in supplementū proba. sed ad probandū qd relictū i testamento (quāuis etiā nō solēni) sit naturaliter debitū: ut no. gl. et ibi disputat Bar. et doc. in l. cum quis. C. de iur. et fac. igno. et in l. i. j. de cōdi. inde. et tra Bar. etiam tenet Pau. de ca. ad si. dicens, qd istud dictū Bart. nunqz sibi placuit: eo qz solēnitas testamenti est indiuisibilis. adeo quod nō solum duo testes: imo nec etiam. vi. fidē facerēt in testamento, qz requireretur qd oēs. vij. testes * interfuerint testamento quo ad solēnitatem: et per oēs probet veritas, per no. per gl. in l. i. C. de bo. pos. fm tab. ad istud rñdeo, qd argumentū suum procedit, quātum ad plene probandum: sed quo ad probandū semiplene: ut dicit Bar. sufficit duos testes deponere, qz tota solēnitas. vij. testium interuenit tēpore conditi testamenti, in quo relictā sunt. c. titio. cōtra bar. etiā t3 do. Alex. et mo. in. xxij. col. ad si. dicens, qd opi. Bar. nō pōt defendi, qz cōfundit

per proprium fundamentum ipsiusmet Bar. nā si vera esset eius opi. sequeretur, qd etiam si duo testes solum deponerent qd testator relictū. c. titio. et non dicerēt presentibus. vij. testibz rogatis: adhuc isto casu semiplene probaret. qz probatio esset facta fm ius gen. et tñ ipsemet Bar. tenet contrarium: ego puto, qd ab isto fundamento (prout etiam ab alijs) possit defendi Bar. et ex verbis eius aperte colligit responsio: nam qñ duo testes solū dicunt simpliciter, q. c. in testamento fuerūt relictā titio: et nō dicunt presentibus. vij. testibz rogatis: ideo tñ nō probant semiplene: qz defectus est, nō in dicto sed in numero testium: nā tñ nihil releuaret, dato qd etiā semiplene probaret: cum appareat illud fuisse relictū in minus solēni voluntate: quo casu etiam si esset heres et fateretur nihil releuaret: et sic nihil pdesset ista probatio facta fm solū ius gentium: secus est qñ illi duo testes dicunt de presentibz. vij. testibus rogatis, tñ apparet quod nō est defectus in numero testium, sed in dicto, ideo tñ semiplene probat, et ista fuit proprie intentio Bar. et sic ex istis apparet qd disputado pōt de facili defensari opi. Bar. et p. 20 quo ad do bene facere, qd in proposito pulchre decidit bal. in. c. j. s. sacramento. in. iij. col. circa si. in ver. sed tñ quero quō ego sciaz. de cōsue. rec. feu. vbi querit Bal. in feudis ad solēnitatem inuestiture feudalis requiruntur duo testes pares curie. nūquid vnus solus testis possit probare semiplene inuestiturā solēniter fuisse factā corā duobus paribus curie, vel corā eo et alio pari curie: et dicit qd illa q. tangit in simili per glo. in l. heredes palam. in prin. ff. de testa. et in l. i. C. de bono. pos. fm tabu. concludit ibi sing. Bal. qd si tales testes deponant de veritate et solēnitate inuestiture, qd semiplene probauit ut ibi per eū, tñ qz alij oēs cōiter tenent contra Bar. non discedo a cōi. finia, quam cōtra bar. etiā t3 do. An. de bu. in. c. si. e. tit. et Fulgo. in. d. l. i. per gl. et ibi Ang. in. d. l. in bonefidei. in vlti. col. vbi dicit vñ magnū verbum, qd opi. Bar. de consuetudine seruatur. et p. 20 ista cōi. finia cōtra Bar. bene faciunt no. verba bal. in. d. l. i. ad fin. vbi probat, qd qñ ad substantiam actus et de forma probationis requiritur certus numerus testium, tunc etiam si in tali probatione nō deficeret nisi vnus testis, nō pōt deueniri ad iuramentum in supplementum probationis: et maxime fm eū istud pcedit in testamento, in quo testes debēt esse rogati: et ideo cū pars qñ nūc agit, nō fuerit rogata, nec possit subrogari loco testis rogati, qñs sit, qd eidē non pōt deferri iuramentū in supplementū proba. qz per iuramentū, pars surrogat loco testis: et qñ in teste requiritur qualitas qd sit rogatus per iuramentū solū nō pōt istud probari, ita etiā no. Bal. in. c. j. s. itē si vasallus. in. iij. col. de cōtro. inue. et Bal. in. d. l. in bonefidei. in. iij. col. circa si. et Lud. hic in. xxvj. col. Ex predictis oibus relinquitur concludendū, cōdem finiam esse cōtra Bar. qd duo testes deponentes sup testamento, qualitercūqz deponāt, nūqz probant etiā semiplene. Annus tñ casus est valde sing. in quo per duos testes tñ, pōt plene probari testamentum, etiā si sit qd de voluntate testatoris nō solū de solēnitate, qñ instrumentum testamenti autē cum factū corā. vij. testibz esset deperditū: nā probato casu amissionis, tñ tenor testamenti et ipm testm plene probat per duos testes, ita in simili probat sing. tex. in l. testm. in. fi. C. de testi. quē allegauit Bar. hic in. fi. huius. q. et illum tex. ibi in specie Bal. ad hoc. not. in. iij. col. et reputat ad hoc esse notā, et mirabile. Idē ibi ro. Sali. in vlti. no. et bene facit qd ibi dicit Ly. in. vi. not. et dicit R. aph. cū in l. heredes palam. in prin. ff. de testi. qd istud dictū Bal. est multum tenendū mēti, quāuis fm eū non sit forte autoritate roboratū: idē tenet Ang. in. d. l. testm. vbi tamē intelligit et restringit hoc esse verū, qñ illi duo testes fuissent presentes in testamento: ita qd per eos probaret qualiter fuit cōfectū testamentum p. d. l. testm. in. fi. cū ibi not. idē qd Bal. t3 Lud. ro. in. d. l. i. et ibi. d. Alex. amo. sustinet vñ cū Bal. generaliter etiā si illi duo testes nō fuissent presentes testamento, qñ tales testes probātes amissionē instrumenti testamenti, et deponentes de eius tenore, essent valde periti, puta duo notarij qz sufficeret: dato qd nō fuissent presentes testamento, p. illud qd habet in. c. cū olim. el. j. de priui. et no. bar. in aut. si qd in aliquo. circa me. et ibi Ly. C. de edē. bar. in. l. sicut. C. de fi. instr. et in l. i. s. diuus. ff. de iure fil. qd bene not. Ultra tres fallen. Bart. in qbus testis nō facit semiplenā proba. quedā alie sunt addēde: sed caue qz Lud. roma. simul hic immiscet et cōfundit. xxj. casus. quorum aliqui (et pauci) tendūt ad propositū nostrū. s. qd vnus testis nō semiplene probet: aliqui sunt in quibus dato qd testis semiplene pbet, tñ nō deferit iuramentum in supplementum proba. et isti nō sunt ad pñens propositū: ergo separo istas duas materias put fieri d3. et hoc solum attingam in quibus casibus vnus testis nō semiplene probat postea. j. loco suo seq. ordinē Bar. ponā et recolligā casus in qbus lyfuerit probatū semiplene: tñ nō est locus huic iuramento necessaria regula, qñ testis etiā nō interrogatus a iudice nō assignaret rationem vel causā dicti sui: tñ nō facit semiplenā proba. nā licet duo testes nō interrogati de causa faciant plenā proba qz nō tenentur assignare rationem dicti sui si nō interrogentur: ut est glo. in l. solam.

¶ Qd oēs a vij. testes. Ad d. tex. et ibi doc. in. c. cū esset. de testi.

fallunt in qd vñ testis semiplene probat

...ingnem cum ense. Songm. 14. 14.

a **A**nno tes
tis plene p
bat. Adde
Jo. an. m. c.
vt circa. de
elec. lib. vi. i
nouel. Bai.
in. l. vbi nus
merus. ff. de
testi. i. apo.

¶ crederet dicto vni^o

sentit Barto. in l. j. C. quo. bo. et clarius in l. ij. in versi. fin. C. ubi in rem act. quāvis cōtrarium voluerit Bar. in hac l. in. xij. col. cir. ca. fi. z in extrauagā. ad repn. super ver. summarie. z fm. d. Baso. 188 testi. in. ij. no. f. Adde etiam quod dicit Bald. in l. prescriptione. in. xij. col. C. si cōtra ius vel vtili. pub. qd l3 regulariter requiratur probatio plene, tamē vbi cōcurrit fauor probantis, z modicum preiudicium: sufficit etiam solum iuramentū: allegat. l. ij. §. due cause. ff. ad carbo. melius facit vulgata. l. thesaurus. ff. ad exhibē.

189 f. Adde etiam, quod dicto Cardinalis^a de latere, vel alterius ex celsi viri asserentis aliquid sibi commissum esse a papa vel ab alio principe, plene creditur, absq3 eo quod aliter ostēdat literas commissiōis. c. nobilissimus. vbi glo. reputata singu. xvj. dist. Spe. in. d. §. restat. in ver. hoc tñ fallit in. xij. fallen. Bald. in l. iurifurandi. in. ij. col. in prin. C. de testi. vbi refert doc. ita dicere, qd creditur dicto cardinalis in sibi commissis per papam p. c. cū olim esset mus. de privileg. idē tenet Sali. z. d. Pau. de ca. in l. vnica. C. de man. prin. z Lud. ro. (vbi limitat duobus modis) in consil. l. r. incip. ad discutiendum. in quarto dubio. Contrariū in terminis in cardinali tenet Bart. in l. vnica. per illum text. C. de superindi. lib. x. z in. d. l. vnica. per illū tex. vbi bonus tex. C. de man. prin. bñ facit. c. l3 ex quadam. post me. in versi. etiam si prefidiali prefu- geat dignitate. et tex. in. c. cum a nobis. de testa. z text. in l. iurifurandi. C. de testi. z in. c. si testes. §. vni. iij. q. ij. accedat glos. sing. in. c. cū olim. cl. j. in versi. quorundā fratru. de priu. que dicit, qd dictū cardinalis testis nō iurati nihil pbat: z illam glo. d. Abb. Pau. ibi reputat singu. ad hoc: veritas est, quod dicto cardina- lis non statuit in preiudicium alterius, sicut nec dicto alterius ex celsi viri. glo. est in terminis in. c. sicut nobis. in glo. fin. de senten. excom. quā ad hoc no. ibi Lano. z per eā infert. d. Abb. Pau. quod si cardinalis etiam de latere, diceret papam sibi aliquid cō- misisse quod respicit dānum vel preiudicium tertij, non creditur sibi nisi bullas apostolicas cōmissiōis ostendat, vt ibi: sed quan- do dictū cardinalis non tāgeret dānum aut preiudiciū tertij: tunc bene plenā fidē facit: ita procedit glo. in. d. c. nobilissim^a ita in specie t3. d. Ang. in l. quecūq3. §. si. ff. de publi. in rem act. dicēs se ita pridie cōsuluissē apud veronaz: z inuenio quod ita pulchre z plene consuluit in consil. clxxij. qd incip. mandatum principis. vbi concludit: qd cardinali quantūcūq3 legato de latere, vel aliq3 excelsē persone nullo modo creditur in preiudiciū alterius: sed in his que nō preiudicant alijs, imo potius commodū subditorum respiciunt, plenā fidem facit: puta qd habeat potestatem dispē- sandi, vel absoluēdi, vel concedendi indulgentias, vt ibi pulchre per eum: de quo etiam vide not. Bald. in idēz reincidentem in l. exemplo. ad fi. C. de proba. z in l. si qua per calumniam. in. ij. col. C. de episco. z cleri. z not. Spec. in tit. de legato. §. superest. in ver. quidam tamē dicūt. doc. post glo. in. c. cum olim. do. Anto. de bu. in. c. qd super his. de fide instr. z in. c. cum in iure peritus. in. vj. col. de offi. dele. z in. c. sua. de offi. vica. d. Abb. Pau. in. c. qd trasla- tionem de offi. lega. z ibi vide Bald. do. de sancto Bem. in. c. eos qui. §. j. circa fi. de sent. excom. lib. vj. z late ac diffuse per Lud. ro. in l. scienduz. in ver. xxiij. deciditur. ff. de verbo. oblig. aliquid per eundē Lud. in l. j. publicanus. §. si. ff. de pub. z vect. z cō. z Pe. de anc. in. cle. j. de proba. Limita etiā si papa sit presens in loco, ista limitatio pbatut p illud qd in bono simili decidit Specu. in tit. de iudi. dele. §. sequitur. ver. in curia. z clarius in titu. de proba. §. videndum. versi. quid de auditoribus. vbi dicit, quod extra locū vbi princeps delegat causas, delegatio nō potest probari nisi per scripturā. ar. l. j. C. de man. prin. z l. probatorias. C. de diuer. offi. lib. xij. sed in loco vbi est facta delegatio: z sic vbi est princeps, illa bene potest probari per testes, et ad hoc est tex. no. in. §. q2 vero. in. auf. vt litig. iur. z in. §. alijs. z in. auf. de litig. z illa decis. Spec. se- quitur Lud. ro. in l. sciendum. circa. xvj. col. ff. de verbo. obli. z ante eum sequitur do. Ant. de bu. in. c. super his. de fide instr. fa- cit etiam ad idem illud quod vult Ange. in l. mutum. §. his q. ff. de procu. vbi vult, qd quando dubium est de mandato procu. nō tenet procurator cauere de rato, quando dñs est presens in ciuita- te: ad idē bene facit illud quod vult Barto. in l. quid ergo. §. pena grauior. ff. de insa. vbi tenet, qd iudex ex causa non potest alteras re penā statuti qñ princeps est presens in loco. Aduerte tamē qd licet non stet dicto solius cardinalis in his que respiciunt preiudiciū tertij: tñ videt qd stari debeat dicto pape^b de eo qd gessit duz esset cardinalis, ita probare videt tex. in. c. querelā. in prin. de elec. z tex. in. cle. j. in antepe. colū. in ver. interprimus. auf. olim. de

190 reli. z vene. sancto. f. Nunquid autēz stet dicto soli^a pape, decidit Bal. qd sic in. d. l. iurifurandi. in. ij. col. in prin. dicit tñ qd si papa nō bñ recorder de facto, qd sibi dici pōt salua sua maiestate, q nō debeat in illo errore persistere fm Jo. an. in. c. cū a nobis. de testi. in nouel. de quo etiā per Lud. ro. in preallega. l. sciendū. Accedat qd no. Bal. in l. exemplū. C. de fal. vbi tenet, qd i rescripto cōcesso

191 per papā vel imperatōrē si in aliquo dubitet, stat eoz dicto. f. An

autē papa possit statuere, qd plene credatur vni testi in preiudicium alterius: pūna fronte videt dicendū qd non: qd sic papa sta- tueret cōtra ius diuinū. c. in oi. de testi. z istud nō videt posse face- re: arg. tex. no. in. c. indicas herimanū. in. q. x. tñ do. Abb. Pau. in. c. nuper. de testi. post Anno. ibi cōcludit, qd etiā imperator vel princeps pōt ex causa statuere, qd plene credat vni testi in certis tamē causis, non generaliter, de quo etiā per eundē do. Abb. in. c. 192 sicut. de proba. z in. c. cū a nobis. de testi. Et an valeat statutum episcopi, qd per vniū testem deponentē de veritate possit plene cō- uinci vsurarius de vsuraria prauitate: ponit Pet. de anch. in cō- mēta. c. canonum statuta. de consil. in tertio principali quesito. in ver. accedat. z late disputat Ange. in. q. per eū disputata que inci- pit astensis miles. in. xv. colū. z duabus seq. post Sede. de sems. in 193 loco ibi per eum allegato cum alijs ibidē adductis per eū. f. Itēz adde quod soli epō plene creditur in causis que agitantur in cus- ria seculari, z in foro seculari, non in ecclesia. tex. est in. c. quicūq3. xj. q. j. per quem text. ita sing. tenent Anno. z Hosti. in. c. nuper. de testi. z do. Abb. Pau. ibi multum notat istud dictū: tñ dicit, vt credit hoc nō seruari de cōsuetudine in foro ciuili: z verū dicit, vt patet ex predictis: z expsse Spec. in. d. §. restat. in ver. hoc tñ fallit. in. xij. fallentia. vbi dicit quod illud. c. quicūq3. est antiquatum et correctum per alia iura de quibus ibi per eum, Item statuit dicto vnus testis interpretis. l. j. §. si. z ibi Bart. z doc. ff. de verbo. obli. Bald. in l. iudices. C. de sen. z interlc. oim iudi. vbi dicit mirū esse 194 f. qd dicto vnus testis interpretis plene credatur. z Bal. in l. i. rectas. C. de testa. manu. dicit quod tex. in. d. l. j. §. si. est ad hoc vnus cus. z sing. z qd oibus est notus: quib⁹ nō cecidit pūnis supra his brios, z plene Pet. de anc. z. d. Abb. Pau. i. c. pposuisti. de pba. z vide ange. in. auf. vt prepo. nomen imper. colum. v. vbi not. per illū tex. in ver. pro veritate iacture. z per. d. l. j. §. si. quod qñ dubita- tur, de significato literarū: puta, qd litere grece presentantur inter- latinos a qbus verisimiliter hic nō intelligunt, statuit dicto vni^a 195 interpretis de earū intellectu. f. Et hoc dicit notādum esse cōtra hebreos, quozū libri vel scripture si producant coraz iudice chris- tiano z latino: apud quē non sit verisimilis intelligentia suarum literarum, stabit plene dicto vnus iudei de earum intellectu: in- tellige tñ semper, qñ plures interpretes haberi non possunt: sed si plures reperiri possent in ciuitate, non staretur tunc dicto vnus interpretis fm Bart. z doc. in. d. l. j. in fi. Bal. in. d. l. directas. do. Alexā. de imo. consil. xxiij. inci. visa priuata scriptura z c. in pe. z 196 vlti. col. bene facit quod in simili t3 Barto. f. de medicis, qui adhi- beri debēt ad probādum, an vulnus sit mortale: vel an ex vulnere sit remansura cicatrix, vel in obstetricibus que adhibentur ad co- gnoscēdum an mulier sit pregnant: nam vnus medici vel vnus obstetricis dictū non sufficeret: qñ plures potuissent reperiri. fm Bar. in. j. consil. ff. ozū. circa fi. principij. vbi per hoc instruit aduo- catos vt sint cauti vt ibi per eum: z idēz Bar. in l. j. in prin. ff. de 197 ven. inspi. z in l. si. ff. ad l. corne. de fica. f. Item plene creditur soli testi, ad impediendum matrimonij. c. super eo. ei. ij. z ibi do. Abb. Pau. in vlti. nota. de testi. z in. c. ptererea. de spon. Spe. in. d. §. restat. in ver. hoc tamē fallit. in. xij. fallen. z per hoc infert do. Abb. Pau. in. d. c. super eo. in vlti. no. qd vbi cūq3 agitur ad peccatiū impediendum, nec principaliter dimittitur ius alterius: z tunc vnus testis plene probat, vt ibi per eum cum cōcordantibus per 198 ipsum allega. f. Itē plene credit dicto vnus testis. qñ nulli prin- cipaliter preiudiciū infert: vt qñ dubitat, an aliquis sit baptizatus vel an ecclesia sit cōsecrata. c. cū itaq3. z c. paruos. de cōle. distm. iij. glo. in. c. licet vniuersis. in glo. fin. in ver. vnus. z ibi Bal. z gl. not. in. c. nuper. in glo. si. super verbo iuratus. circa fi. z ibi Bald. de testi. Spec. in. d. ver. hoc tñ fallit. in. ix. fallen. z etiā in. xvj. fallē. do. m. Anto. de but. in. c. vemens. cl. j. in i. colum. in fi. de testibus. Et per illas gl. infert no. Bal. in. d. c. licet vniuersis. z in. d. c. nup. quod clericatus pōt probari per vniū testem, quia acc⁹ iste de se et sui natura inspecta nemini principaliter preiudicat: quod est bene 199 notandum. f. Item in materia adde illud qd vult gl. no. in l. titio fundus. super gl. si. in ver. actiones. circa me. quam Bal. ibi not. z dicit tenendum menti. ff. de condi. z demō. qd dictū vnus notabi- lis viri, inducit iustam credulitatē: z illam glo. multū not. z repu- tat singu. Bald. in l. indicia. in prin. viti. col. C. de rei vendi. Adde Bar. in l. qui fudi. §. procu. z in l. intestato. ff. de viciap. pro emp. Roā. and. z alios in. c. cura. de iurepa. z not. Bar. in l. pupillo. §. si quis ipsi prezo. ff. de noui ope. nun. in. viij. qd. in fin. vbi post Ly. in l. iij. C. de ser. z aqua. dicit, qd illud qd dicit a psona fide digna, est iusta cā credulitatis. et qd mot. Bar. in l. celsus. in. ij. colū. ff. de 200 vsucap. f. Quid si vnus testis est approbatus z datus pro cōfida- to ab vtraq3 parte: an plene probet, videtur qd sic per l. theopom- pus. ff. de do. preleg. sed vt ibi dicit Bar. illa lex ponit casum not. quem multi credūt scire sed ignorant: nam ibi statuit dicto vnus testis ex voluntate et dispositione testatoris, cuius solius disposi- tionis staretur, z ita etiam ante Bart. dicit glo. in. c. vemens. cl. j. in glo. si.

Dicto car- dinalis. ad de Anno. in c. cū dilect⁹. de ap. Pet. de ancha. in cle. vnica. de probatio.

Stari de beat dicto pape. Ad de Ant. de butr. in cle. j. de reli. z ve ne. sancto.

An autē papa. Ad glo. z doc. in l. fi. C. si gtra ius vel vtili. publi. Lud. roma. sing. occip.

an. v. m. j. r. b

in glo. si. in fi. 2 glo. in. c. l3 vniuersis. in glo. si. in fi. de testi. tñ Spe. in preallegato ver. hoc tñ fallit. in. xxiij. fallen. tenere videt. q vbi cōsensu partiu interuenit. dictū vnius testis plene pbat. cū etiā testimonio aduersarij stari posset de cōsensu alteri⁹ partis. l. si. C. de sen. pal. 2. l. si. C. de fideicō. 2 cū decisione Spe. simpliciter t3. d. Anto. de bu. in. d. c. venies. el. j. in. h. col. in prin. et Ludo. ro. in. l. j. s. si. in. j. col. 2 ibi etiā do. Alex. Imo. in. j. col. ff. de ver. ob. 2 est de mente Bart. ibi. in. h. oppo. idē t3 Bal. cum singulari limitatione in. d. l. in bonafidei. in. pe. col. in ver. sed dubitat de vno pñcto. vbi singulariter t3 illud qd dñi pcedere. qñ partes cōueniunt in per- sona et dicto tertij: 2 tunc talis bene pbat plene: puta si partes cō- cordāt stare dicto sempromij de tali mutuo: si autem partes soluz cōueniunt in persona sed nō in dicto: nunc tātum semiplenā pro- bationē facit. 2 licitum est eius dictū infringere. l. si quis testibus. C. de testi. 2 cum ista singulari limitatione Bal. tenet simpliciter Sali. in. d. l. in bonafidei. in. xij. col. in ver. circa predicta quero de casu quotidie occurrenti 2c. quod diligenter not. eandem opi. de qua. s. in effectu tenet Ange. in. l. pactum qd inter heredem. circa ff. de pac. vbi tenet limitando not. alio scōo modo conclusionē 2 predictam. qd l3 nō valeat pactū qd indistincte credatur pbatio: ni vnius testis: qz forma probandi non potest pacto alterari: tñ si fiat pactum quod credatur in specie tali soli testi valet. 2 ille ple- ne probat. allegat. d. l. theopompus. que an probet dictum est. s. Imo plus fm eū testi infami potest credi de partiu voluntate. l. si quis testibus. C. de testi. Et de predicta questione aliquid tñgitur per Bald. in. l. vnica. in. j. col. in fi. C. de sen. que pro eo qd interest profe. vbi nihil clare decidit: alibi dicit singu. Bar. in. l. lucius. in. fi. ff. de fideiuf. qd quando fides alicuius est approbata ab vtraq3 parte. illi creditur sine iuramento. ad istud facit illud quod tenet Barto. post Dy. in. l. ff. de preto. stipu. vbi concludit reprobatā opi. Spec. quod valeat conuētio partium. qd de damnis 2 inter- esse stetur dicto soli⁹ partis aduersē: 2 idē tenet Bar. in. l. iusiurā- dum qd ex conuēctione. in. prin. vbi etiam alij doct. s. eo. 2 in consi. quod iucipit. quidā habēs bona communia. Bal. in. l. iubemus. C. de iu. si. et in. l. vnica. in. h. col. C. de sen. que pro eo quod interest profe. Imo. in. l. custodias. ff. de publi. iudi. do. Anto. de bu. in. c. finem litibus. in. pe. colū de dolo 2 contu. 2 in. c. h. in. vj. col. de fide instru. Nec pñctis obstat illud qd vult Imo. in. c. cu3. p. tabellio. de fide instru. q partes de comuni cōsensu facere nō possent q priuate scripture detur plena fides: nam primo istud dictū repro- bant. s. in hac ea. gl. du3 tractauit de apocha puata: 2 que ibi ad- duxi cōferunt etiam ad istud propositū: sed dato quod illud dictū Imo. sit verum: qz magis cōiter approbatur per doc. vbi ibi retus li. respōdeo. quod ratio ibidē assignata per Imo. tollit qñum: nā dicit ibi Imo. quod ideo partes nō possunt cōuenire. qd priuate scripture det plena fides: qz sequerē qd in effectu partes possent quem creare tabellionē. qd quidem priuatis non permittit vbi per eū. 2 Bui. de cug. 2 Bar. in. l. nec ei. s. eo. ff. de adop. Spe. in. ti. de instru. edi. s. restat. ver. quis aut possit. Bal. in. rub. C. de fide instru. in. h. co. facit ad predictoz cōfirmationē 2 habetis vnum casum sing. in quo vnus testis plene probat qd sing. dicit Bar. in. aut. nisi breuiorē. ad fi. C. de sent. ex peri. reci. vbi vult. qd quādo in compromisso partes dāt potestātē arbitro seu arbitratori pro- cedendi vel cognoscendi in scriptis vel sine scriptis: per hoc vidē tur partes velle. quod eius simplici relationi credatur. quod repu- tat Bar. tenendū mēti. 2 sic isto casu arbitri vel arbitratoz erit te- stis 2 solus probauit de his que coram eo gesta sunt: 2 si dicat sibi constare reum debere vel nō debere. illi soli credet quasi ex tacita voluntate partiu. quātō magis expresse vt dictū est: sequit Ange. in. re. p. l. sciendū. in. vj. col. ff. de verb. obli. 2 de isto dicto facit festū do. Anto. de but. qui illud tenet. in. c. cum ad sedem. in. pe. colū. de testi. po. 2 in. c. in presentia. de pba. sed cōtra Bar. t3 ipsemet. do. Anto. de butr. in. c. quinquallis. in. v. arti. 2 ibi Jo. de imo. in. xij. char. de iureiur. Ange. met in. d. auf. nisi breuiorē. 2 Ludo. ro. in. d. l. sciendū. in. pe. col. 2 ibi. d. Alex. de imo. in. xj. col. de quo etiam vide Sali. in. l. societatem. s. arbitrozum. ff. pro socio. do. Abbas Panor. in. d. c. quinquallis. in. xv. col. 2 in. d. c. qñ cōtra. de pba. Ego addo q decisione Bar. expresse tenet. d. Abb. Panor. in. c. i. in. vj. colū. de libel. obla. 2 allegat not. per Bart. in. l. iubemus. C. de sacrosan. eccle. que optime faciunt. Successiue circa istā mates- 202 riam de teste Bart. in. xij. col. format quatuor questionē. 1ª Pri- ma questio est. quid si testes deficiant in dicto: puta duo testes di- cunt vidimus q sempromius mutuauit titio pecuniam. sed nesci- mus aut nō recordamur de quātitate. an probent. cōcludit singu. Bart. qd si quantitas posset suppleri alijs diecturis: puta si pro- baretur per alios duos testes. qd titius petijt a sempromio. x. du- catos mutuo: certe per istos alios duos deponentes. qd viderunt numerari pecuniā ex cā mutui. l3 quātitatem ignorent. iudex des- beret deferre iuramentū in supplementū probationis. allegat. c. ex literis. de testi. que decisio est multū sing. notanda: 2 eā simplr

sequit do. Ant. de but. in. c. si. in. vj. col. extra eo. 2 simplr. d. Alex. Imo. hic in. xxiij. col. alij nō tangunt. ego specialiter multū noto istā decisionē ad limitationē doctrine tradite per glo. ordi. in. l. l3- cius. in. gl. si. sup. ver. debeāt. post prin. ff. de infā. vbi dicit. q qñ tes- tes nō plene dicūt factū. qd eis nō adhibetur fides. de qua gl. ple- nius p Bal. in. l. data opera. C. q accu. nō pos. uā doctri. illius gl. singulariter limitat per Bart. hic. qñ testes nō plene deponerent factum. sed illud qd ipsi dicūt supplet per alios testes. vel ex alijs coniecturis: nā ex oibus simul iunctis. inducitur saltē semiplena proba. per quā iudex d3 ferre iuramentū in supplementū proba- 203 tionis. Et nō inuenio Bar. ad hoc per aliquē pōderari: Adde ad decisi. Bar. illud qd pulchre decidit Pau. de ca. in. 25. cruj. inc. in cā que venit in curia dñi potestatis. adde etiā qd pulchre deter- minant Bald 2 Pau. de ca. in. l. j. C. de re. alie. vbi querūt. si dico me prescripsisse fundū alterius. x. an. 2 volo probare titulum per testes: pone qd pduco duos testes. qui deponūt qualiter ego emi talē fundū a titio. sed q nesciūt aut nō recordant pro quanto pres- cio vel quib⁹ pactis aut cōditionib⁹: nūquid isti testes probabūt: arguūt ad partes. 2 finaliter cōcludūt. q tales testes probāt titu- lum sufficientē ad prescriptionē. nisi verteret in preiudiciuz ecclesie aut pupilli. vt ibi singulariter per eos: sequitur Raph. cu. in. l. sciendū. ff. de verb. obli. quāuis Ludo. ro. ibi in. xij. col. reprobat 204 t3 Accedat qd singulr inqt Ly. in. l. j. ad fi. C. de dona. ante nup. et ibi Bal. illud exclamat multū 2 dicit. facias vnā lōgam manū: vbi voluit. qd si actor pducatur duos testes deponētes qualiter fuit sibi promissum ex causa donationis. reus aut ex aduerso pducatur tres testes q dicūt. qd fuerūt presentes tali pmissioni. 2 qd non re- cordant ex qua cā facta fuerit talis pmissio: sed bñ recordantur 2 sciūt qd nō fuit ex cā donationis tales testes probabūt. qz satis est quod testes recordent illud in quo cōsistit vis 2 substantia qōnis. 205 t3 Accedat etiā quod pulchre determinat bal. ang. 2 Imo. in. l. si quis ita scripserit. in. fi. p illū tex. ff. de here. insti. vbi voluit quod si testes deponūt qualiter illi duo fuerunt heredes instituti per tes- tatorē: sed nō recordant ex quibus partib⁹ fuerunt instituti. tales testes probabūt institutionē: 2 illi erūt heredes pro equalib⁹ por- 206 tionib⁹ per illū tex. t3 Cōfert 2 ad ppositū questio tacta per doct. in. l. si duo patroni. s. marcellus. s. e. vbi dicunt de eo qui iurauit se rē emissee: sed non expresse p quanto precio: an ex tali iuramēto oriatur actio: nā videretur quod nō. p. s. precij. 2. s. itē pñcti. in. fi. de contrahē. emp. 2 istud t3 ibi addit. Ray. 2 Alb. de rossi Bar. Bal. 2 alij Moder. cōiter ibi tenēt qñuz cū certis modificationi- bus de qbus ibi. In predictis tñ vide Ly. in. l. j. C. de ghen. 2 pmi. stipu. vbi qrit. si producat instrumentū in quo cōtineat. qd titius emit a sempromio talē fundū. 2 in instrumēto aliter nō sit expssum. precij. an valeat. relinquit cogitandū. Ba. de ranc. 2 Ray. de for. ibidē decidūt. qd tale iuramentū non valeat. per. d. s. precij. 2 eos expresse sequit. d. Alex. Imo. in. 25. cruj. mci. viso processu cause vertētis inter Antonij. bñ facit quod t3 Bar. in. l. sciendū. in. fi. j. col. vbi alij Dod. ff. de ver. ob. t3 Ad ista etiā accedat illud quod decidit Pau. de ca. in. l. suis. C. de repu. here. vbi qrit. si instrumē- tum pñteat trāsfactionē factā inter tales: sed nō facit aliter men- tionē: de eo quod d3 dari vel remitti. ad h vt trāsfactio valeat in- xta. l. trāsfactio. C. de trāfac. nūquid tale instrumentū probet trāsf- actionē: cōcludit singulr quod sic: 2 dicit de hoc esse casuz singu- larē in. d. l. suis. fm istum suū intellectū: hoc reprehendit. d. Alex. in. d. l. j. suis. motus pñcipue ex decisione Jaco. de ranc. 2 Ray. in. d. l. j. t3 inquantū Bart. in ista prima qōne dicit. de pbatomb⁹ simul iungēdis per iudicem: ad hoc vt deueniat ad iuramentū in supplementū probationis. d. c. ex literis. adde que notā. ponit do. 208 Abb. Panor. in. c. l3 ex quadā. in. vlt. col. de testi. Scōo querit Bart. quid si dictū testis deficit ex parte examinatoris: qz nō fuit examinatus a iudice. s3 a quodam notario extra iudiciū. cōcludit Bar. q si parti pōt imputari. cur non fecerit testem solēniter exa- minari: ex hoc inducit suspicio cōtra eū: 2 tunc testis nullā fidem facit. gl. in. l. hac cōsultissima. ad fi. C. de test. facit. l. sola. C. de testi. prout ibi intelligit sola. s. a presentia iudicis fm vnā expositionem gl. si autē parti nō pōt imputari: puta. qz testis erat in partib⁹ valde remotis: vel erat in articulo mortis: ita q si pars iuisset ad iudicē interim mortu⁹. esset testis: tñc t3 bar. quod faceret aliquas lem presumptionē. 2 s3 derata qualitate personarū: mouet per rex. in. l. si. C. de testi. vbi credit attestatōnibus qbus als nō crederet propter mortē testis. Adducit etiā dictum Azo. in. aut. de instru. cau. 2 si. q vult quod credat instrumēto cur als nō crederet ppter distantia locoz: ita residet Bar. alij nihil tñgunt hic. cū decisione Bar. simpliciter transit. d. Ant. de bu. in. c. si. in. vj. col. extra eo. 2 istud dictū Bar. pro valde signādo simpliciter sequit. d. Alex. in. d. l. hac cōsultissima. s. si. in. h. colū. C. de test. t3 Et ista decisione 209 Bar. habes duas conclusiones. 1ª Prima est. qd si testis examinatus a notario extra iudiciū. nullā fidē facit. Scōa singularis cōclusio est. qd solus notari⁹ absq3 aliqua cōmissione iudicis. pōt. recipere

testes existentes in lōginquis partibus valitudinarios, in quibus periculū esset in mora si expectaret quoad solēriter examinarent, nō vt tales testes probēt plene, sed vt aliquā presumptionē faciāt vt hic per eum. Circa primā cōclusionē adde gl. in d. l. hac cōsul-
 210 tissima. s. si in ver. de positiones. z ibi Bar. z alij. C. de test. z gl. in cur. ff. de testi. z qd vult gl. not. in l. inbemus. in gl. h. C. de lib. cau. que vult qd cōfessio facta corā tabellione, nō dicit iudicialis: tñ alia gl. in l. insurādum qd ex conuēctione. s. pupillus. in gl. magna super ver. debet. circa si. s. e. quā ad hoc ibi no. solus Pau. de cast. vult, qd actus possit dici iudicialis. s. non fiat in presentia iur-
 211 dicis. † Adde etiā qd vult Bal. in l. si in ver. vlt. ius querit quid in testibus receptis. z ibi Sali. C. de testib. qd testes recepti coram honestis personis nō suffultis iurisdictione vel arbitrio. nullā fidē faciūt: z ideo fm eos, testes qui quotidie recipiūt per syndicos villarū super inquisitione malefactorū, nullā fidem faciunt iudici.
 212 † Nunquid autem iudex possit cōmittere notario examinationē, testium. gl. z Bar. in aut. apud eloquētissimum. C. de si. instr. t. z qd nō, nisi examinatio testium committat alias habēt iurisdictionē, vel nisi cōmittat notario de cōsensu partium: de quo puncto vide aliam gl. que tenet contrariū in l. scire oportet. s. oportet. el. ij. in gl. h. super ver. tribunal. ff. de excu. tut. de quo pūcto (qd nō intēdo hic examinare) vide etiā gl. in aut. s. iudex. z ibi per oēs maxime Sali. C. de epis. z cle. z Bal. qui eā legit cum l. nec honore. Bal. et Ange. in d. l. hac cōsultissima. s. si. z in l. iudices. C. de si. instr. ha-
 bent canonice bonū text. in c. ij. de iudi. in vj. z in l. si quis. de test. Spe. in ti. de testi. s. nūc tractandū. in prin. z in ver. itē ad officiū. Inno. in c. qm cōtra falsam. de proba. vbi etiā per alios. Et vide ibi not. d. Abb. Panor. in xvij. col. per Inno. z alios in c. cū ber-
 told. de re iudi. z in c. super questionū. s. verū. de offi. dele. Imo. in l. s. si quis ex signatorib. ff. quēad. test. ape. p. d. Ab. Panor. in c. cū causam que inter archiepiscopum. de test. z late do. Alex. Imo. in d. l. hac cōsultissima. s. si. Et qd not. in cle. s. de testi. z qd not. Bald. in l. a iudice. C. de iudi. z in c. s. itē sacramēta. de pace
 213 iura. firmā. † Et dicit Bald. in c. ij. in. h. col. de cōtro. inuesti. qd in magnis causis, d. iudex per seipsū psonaliter testes examinare. fortius singulariter t. Bal. in tit. de pa. z stan. in ver. fm mores z leges illius ciuitatis, qd notari. etiā de cōsensu partium, sine cōmis-
 sione iudicis, nō pōt recipere testium iuramēta vel eoz dicta cū nō reperiāt qd tabelliones possint recipere talia iuramēta. p. no. in d. l. hac cōsultissima. s. pe. qd dicit tenendū mēti. s. hoc vltimū nō est verū: qd cū partes ex toto possint remittere iuramentū testis. c. tuis. de testi. glo. in l. ij. in prin. in ver. finā. vbi doct. ff. de fer. glo. in Liurifurandi. z ibi Bar. C. de testi. z glo. in l. ij. s. sed qd veremur. C. de iura. calū. quāto fortius debēt partes posse cōsentire, qd nō noceat pstatio iuramēti recepta p notariū: vel alias minus solen-
 214 ter facta. argumēto regule. l. vnice. in prin. C. de rei vro. actio. z ita Bal. in hoc tenuit. d. Alexā. Imo. in d. l. hac cōsultissima. s. si. in. iij. col. Circa scdā cōclusionē Bar. que valde singu. est qd notarius sine cōmissione iudicis pōt examinare aliquē existentē in partibus remotis: aut cōstitutū in discrimine vite: quādo mora esset periculū alaturā: nō tñ vt plene probet, s. vt aliquāle psum-
 ptionē faciāt: adde qd istud singulare dictū reasumit z sequitur do. Anto. de but. in d. c. si in. vj. colū. z Lud. ro. in repe. l. si vero. in. s. de viro. in. lv. fal. ff. solu. mat. z do. Alex. Imo. in d. l. hac cō-
 sultissima. s. si in. ij. col. Adde bene facere illud qd tenet Inno. in c. albericus. circa principii. in glos. sua in ver. recipere. de testi. qd qñ timetur de festinata morte, vel de recessu testium, possunt tales testes recipi absente pte z nō citata, iuxta. c. qm frequēter. in pnc. vt lite nō cōtesta. z valebit eoz testimonii. z idē dicit Inno. in c. significauit. in fi. de testi. z Bar. in optimo simili in l. h. C. de nau-
 fra. lib. xj. facit qd no. Bal. in l. causas. in. s. not. pillū tex. C. de test. qd propter necessitatē iuris dispositio ad tēpus suspendit: s. ex toto nō relaxet. z tex. no. in c. qd nō est licitū. extra de reg. iur. z ibi glo. multas allegat concor. lantes ad hoc. z tex. in c. si in fi. de pig. z in c. s. de ferijs. facit text. in l. ij. in pncip. in ver. sane si qua ex cā. ff. de offi. cōsul. z qd vult gl. reputata sing. in c. pastoralis. de offi. ordi. que vult, licitū esse laico tpe necessitatis qñteri z absoluerē aliquem, qñ imminet periculū mortis. z est similis glos. xxiij. q. s. c. cepit. in ver. p. ciperet. z vide de hoc tex. not. in c. si quē forte coe-
 gerit. ea. cā. z q. accedat tex. in l. ij. s. cū in ea. z ibi gl. in ver. pferre. que z pulchre decidit Ange. in l. cū h. s. transactiones. ff. de tras. qd s. testes qñ examīnātur ad eternā rei memoriā, debeāt exas-
 215 minari coram illo iudice, corā quo lis deberet agitari: vt ibi dicit Bart. per illum tex. tñ ex cā qñ tales testes essent in breui recessu: vel dubitaret de eoz morte: ita qd mora periculū posset affer-
 re: tñ possent examinari corā alio quocūqz iudice. Et dicit Ange. quod ita sibi cōgit de facto, in quodā perusino letaliter vulne-
 rato tpe magne guerre que fuit cum dño Baduano: z qd ita fecit fieri. argu. l. quoties. C. de naufra. lib. xj. † Accedat etiā qd singu-
 lariter decidit Ange. in repe. l. si vacātis. in. x. col. C. de bo. vacan-

lib. x. vbi per illam. l. z per. l. vbi absunt. ff. de tut. z cura. da. ab his.
 216 voluit qd si sit statutū in ciuitate, qd nō valeāt testamēta scripta per tabellionem, qui nō sit descriptorius in matricula notarioz: ta-
 mē tēpore pestis vel necessitatis valebit testamentum scriptū ma-
 nu notarij etiam nō matriculati: de cuius veritate vide. d. Alexā. Imo. qui illud reprobāt in l. si in. j. col. cū seq. C. de test. adde etiā
 qd Ang. in l. diuus. in prin. ff. de pet. here. z qd vult Bart. in l. ij. in
 fi. C. de nau. lib. xj. z qd pulchre no. Bal. per illum tex. de principi-
 217 bus. tan ex causa necessitatis possint imponere prestita ciuibus
 suis vel subditis: z tenet qd sic in l. ij. in fi. C. de oper. lib. z quod de-
 218 cidit bald. in l. h. C. de sen. ex peri. reci. † de iudice qui pōt ferre sen-
 tētiā sup equū vel sup turrim qñ periculū imminet si veniret ad
 bāchum iuris: vide etiā glo. not. in c. querelā. in ver. necessitate. de
 219 iureiu. z glo. in c. sicut. in ver. fame. xxiij. q. iij. † Tertio qrit Bar.
 si reperiunt dicta testium, sed nō reperiūt eoz iuramentū: an aliquid
 probēt, z cōcludit Bar. qd si parti posset imputari, quare nō pdu-
 xerit eoz iuramentū: tñ nullam fidē faciūt. d. l. solā. C. de testi.
 intelligendo solam. s. a iuramēti pstatione. sed si parti imputari
 nihil pōt tñ tenet singulariter Bart. qd semiplene probent: puta
 scdm eum, si dicta testium fuissent, scripta manu antiqui notarij
 cuius acta nō reperiuntur, sicut dicimus de finā antiquitus lata
 que valet, s. acta nō reperiāt fm Inno. in c. cū in iureperitus. de
 offi. delega. ita refidēt Barto. alij nihil tangūt. Intelligo z limito
 decisionē Bar. fm gl. no. in c. cū olim essemus. in gl. iij. sup verbo
 220 quorūdam. de priui. qui sing. vult, qd testes nō iurati si sint hos-
 neste psonē: s. nō probēt, tñ presumptionē inducūt. Confirmo per
 simile: nā iudex pōt recipere informationē a teste nō iurato. gloss.
 est no. in c. s. s. si duo. de pacetenēda. in vlt. seu. quā bald. in. ij. colū.
 ibi ad hoc no. z dicit esse fin. sequit Lud. ro. in rep. l. si s. de viro.
 in vlt. col. ff. sol. mat. z Lud. ro. hic. in. xxiij. colū. vbi etiā dicit illam
 221 gl. esse ad hoc sing. † Et p hoc vltimo bñ facit qd not. vult Inno.
 in c. cū i tua. circa si. de spō. quod sine testi. z sine ordine iudiciario
 pōt iudex certiorari: z informationem sumere de famaridez tenet
 etiā Inno. in c. prudētiam. in pe. co. in glo. sua sup verbo malitiā.
 de offi. dele. z adde ad id qd dixi, qd testes nō iurati si sunt alias p-
 sone honeste: licet nō plene probēt, tamē presumptionem inducūt.
 glo. in c. nuper. in glo. si. circa mediū. de testi. Et ppterea dicit in
 specie Bar. in l. solā. circa prin. C. de test. in bona lect. que lectura
 222 cōmuniter nō habet, qd dictū religiosi sine iuramēto psum-
 ptionem inducit: quāuis ei nō ex toto credat: allegat Inno. in d. c.
 nup. Adde etiā qd no. gl. in c. tua nos. in ver. testimonij. de coha-
 cleri. z mul. z sic ex predictis habes duos no. effectus testis de pos-
 nētis sine iuramēto: primus quod presumptionē inducit: scēs qd
 ex eo iudex pōt informationem assumere: alios qd plures effectus
 223 statim subijciā. † Nunquid aut iuramentum sit de forma vel substā-
 tia testimonij: ita qd si testis nō iuratus deponeret falsum: tamen
 deberet puniri de falso. vide Bar. decidēt qd sic, qd de falso pu-
 niat. quāuis nō iurauerit in l. si qd legatū. in vlti. col. in prin. ff. de
 fal. tangit per Ly. Bal. z Sali. in l. i. C. de sepul. vio. Bald. in l. i. de
 risuradi. ad fi. in vlti. q. C. de testi. Joā. an. plene disputat in regi-
 la nō est sine culpa. in iuis mercurialibus. z in c. cum causam. el. s.
 z ibi domi. Anto. de bu. in vlt. colum. de testi. domi. Abbas P. de
 224 noz. in c. de testib. z s. in vlt. col. eo. tit. s. si tamē testis iurauit sed
 non corporaliter nec tactis scripturis, z postea falsum deponuerit
 debet proculdubio puniri de falso secundum Bart. in l. si in fi. C.
 225 si ex fal. instrum. † Et an potestas seu commissarius qui ex forma
 statutorum habet arbitrium z potestātē procedendi, puta in ma-
 leficijs, nō sernata aliqua iuris solennitate, possit vigore talis ar-
 bitrij credere testibus non iuratis. Bartol. tenet quod sic. in l. h.
 lussami. in. ij. colum. ff. de dona. sequitur Pet. de ancha. in cle. m.
 sepe. de verbo. signi. Lud. roma. in repe. rubrice. ff. de arbit. in
 xvi. q. do. Alexan. Imol. in l. milites. C. de testa. milit. contrarium
 tenet Bald. z Ange. in dicta l. milites. Bald. in l. p. s. forteri. C. de
 episco. z cleric. Joā. de Imol. in dicta l. filiustamil. in prin. z ibi
 dem Lud. roma. sibi contrarius: moti potissimum per tex. in ti-
 cta cle. sepe. in ver. nō sic. p. quam plus singu. dicit Bart. in extra
 uaganti ad reprimendum in verbo, et figura. in penul. colū. quod
 etiam quando proceditur summarie simpliciter et de plano, non
 creditur testi non iurato: qd diligēt nota ad materiam nostram
 Et idem tenet Jo. de imo. post Jac. de lig. in d. cle. sepe. in. xxiij.
 colū. possēs tamē respōdere ad tex. d. cle. sepe. qd loquitur de alio
 iuramento quā testis. s. de iura. calū. vel malitie: tñ pro certo bar.
 in illo verbo figura. in pe. colū. formaliter loquitur de iuramento
 testis. Nam de iura. calū. loquutus erat Bar. s. in precedenti col.
 dicit tñ sing. Bal. z alibi nō inemini me legisse in c. consanguinei.
 226 ad fi. de re iudi. † qd si factum est compromissum cū arbitrio pro-
 cedendi de facto: sed sentiendi de iure, tali casu virtutē huius
 arbitrij poterit arbiter vel etiā iudex ordinarius cui data fuerit
 ista potestas a partibus plene credere testibus nō iuratis. Ratio
 est fm Bal. qd iuramentū in teste est de ordine, z nō de substā-
 tia testis. c.

qñ credat testibz no iuratis

• Licetū ē
 laico. Adde
 gl. in verbo,
 qd facile. s.
 crimini. in
 xvi. dist. gl.
 fin. in c. ij. de
 peni. et res
 mis. lib. vj.

testis. c. tuis. de testi. maxime fin Bald. si tales testes deponerent
de peritia artis. l. j. in prin. z. s. j. ff. de ven. in p. l. z. istud nunq obli
uiscaris quia quotidianū est. Et an sit verū illud qd presupponit
Bald. qd iuramentū in teste sit ordinis z nō substantie. tetigi. s. p. r.
227 me remissive. Quid si testis primo deponerit testimonium;
et postea iurauerit: nūquid sufficiat. ponit Ly. in l. iurisiuradi. C.
de testi. z ibi Bald. circa principium: z ibidē latius Sali. in j. co. Jo.
and. in c. de testibus. extra de testi. in nouella. z ibi d. Ant. de bu.
in. ij. col. Et ibidem late do. Abb. Panor. in pe. col. in ver. sed vlti
rius inducit hec litera. Bald. in c. fraternitatis. per illū tex. in. ij.
colū. in. ij. not. de testi. Archi. in. q. ij. in. c. alias est. ver. iurisiuradi.
di. xij. q. ij. in. c. omne. ad hoc vide qd in pulchro simili dicit dñs
cus de sancto Bem. in. c. vt circa. s. j. in vlti. col. post gl. ibi super
verbo prestitio. de elect. lib. vi. vbi querit. si vna die appellet a iura:
z postea alia iuret. sit satisfactū dispositioni illius text. z ex ibi
dictis. p. doc. colligit pulchra regulā: qd vbi aliqua solennitas res
quiritur in celebratione alicuius act⁹. in dubio videt requirita eo
tempore quo sit actus. que regula an sit vera ibi vide per eū. Alibi
tñ dixit glo. valde no. quā ego solus multū pōdero ad p̄sens ppo
situm in l. pomponius. s. rati. in gl. j. ff. de procu. qd quādo aliqd
debet precedere certum actū. paria sunt vel qd illud fiat ante. vel
in cōtinenti post. z illā gl. pro singu. allegat. Jo. de imo. in l. ex cō
sensu. s. est qui. in. xxy. co. ff. de appel. z in l. ij. s. prius. ff. de vulga.
et pupil. Tu adde gl. cōsociā. in l. ij. in prin. in p̄si. post narrationē
C. de iura. calū. Anno. in. c. pastoralis. de excep. Et in specie Spe.
in. at. de satisfda. s. vltio. in. p. debet aut p̄stari. bene facit qd valde
not. decidit Bald. in l. i. C. de fideicō. in. pe. col. circa fi. in ver. si. mo
228 do circa testes. vbi qrit. an testes in testamēto debet esse rogat
z. l. hac cōsultissima. in p̄n. C. de test. cū fil. heredes palā. s. j. ff. de
testa. vbi doc. p̄sertim Pau. de ca. pone testator. fecit testamētum
et nō rogauit testes p̄ inaduertentiā. fuit sibi dictū qd testamētū
esset nullū: ideo testes anteq̄ recederent rogauit: nūquid sufficiat
cōcludit ibi qd sic: quia paria sunt. vel qd testes rogent a testatore
ante testamētum vel qd rogent post testamētum anteq̄ testes inde recedat: qz
ea que in cōtinenti sunt post. presumunt inesse. iuxta. l. petens. cū
materia. C. de pac. z ista faciūt p eo. quod in terminis nostre qd
nis decidit Bald. in d. l. iurisiuradi. circa p̄n. vbi decidit. quod si
testis p̄mo deponerit dictū. postea in cōtinenti iurauit: istud suffi
ciat. s. c. si postea ex interuallo iurauit. Predicta multa faciunt
pro ista sua opi. Bald. quāuis eā expresse reprobet Sal. sequutus
Ly. an. d. l. iurisiuradi. qd etiā si testis in cōtinenti iuraret post dictū
nō sufficeret: z etiā tenet d. Abb. Panor. l. 3 de Bald. nō faciat mē
tionē in. d. c. de testi. in pe. col. z zūm t3 ipsemet Bald. sibi cōtra
rius in. d. c. fraternitatis. in. ij. colū. in. l. ij. no. ita qd ex istis. passus
in cōtingentia facti videret dubius. Tamē m̄li placet precedēs
opi. ex fundamētis per me ad hec nouiter inductis. Cōfirmo per
illud qd dicit gl. in l. i. in. gl. j. mag. circa. prin. z ibi Bar. C. de oper.
liber. z glo. in l. i. vt iurisiuradi. in prin. in ver. post manumissionem.
ff. de oper. liber. que gl. no. volūt paria esse. vel quod iuramentū de
operis sit p̄stitū ante manumissionē: vel quod sit p̄stitū in cōti
nenti post. Et per illā gl. dicit no. Bar. in d. l. iurisiuradi. in prin. se
229 dixisse in cōtingentia facti. Tñ si pater donat filio in potestas
te. donatio. est ipso iure nulla: secus si filio emācipato: pone. pater
emācipauit filium sine decreto iudicis: deinde donauit sibi fundū:
postea fecit interponi decretum iudicis super emācipatione. dī
cebat p̄ aduocatos donationes fuisse nullas: qz facta a patre filio
in p̄tate dicit Bar. se per illā gl. cōsultisse. qd imo donatio valuer
rit: qz paria sunt. qd aliquid interueniat ante vel in cōtinenti post
et sic quod decretū fuerit interpositū tpe emācipationis. ante vel
in cōtinenti post. Et idem tenet Bald. in. c. ij. de feu. sine culpa non
amit. Tñ ibi autem videt. qd hec decisio sit modici effectus: qz de
to quod etiā donatio a p̄ncipio nō valuerit: qz facta filio existēt
adhuc in p̄tate. tñ talis donatio cōfirmat irrevocabili p̄ emanci
pationē filij subsequētā. l. si emācipatis. z ibi Bald. C. de dona. Et
de qdne p̄ncipali. qd testis p̄mo deponit dictū. et postea iuraz
vit. nunqd valeat: vide etiā Spe. in ti. de teste. s. sequit. circa fi. in
p. qd si deponit testis. vbi in B articulo refert duas opi. z nullā
230 clare firmare videt. put est de stylo z more. Spec. Tñ illud ego in
dubitati teneo. Quis nō inueniā in terminis tactū. quod qñ esse
mus in casu dubio: qd nō appareret an testis p̄mo deponisset dī
ctū anteq̄ iurasset vltē cōtra. qd sit p̄sumendū iuramentū p̄cessisse:
hoc ego p̄bo ex regula no. quā tradit Ly. z Sali. l. cū in testō. s.
231 hec verba p̄ illū tex. ff. de here. insti. t qd eodē die reperiunt ces
lebrati duo actus. nec apparet qd eorū p̄cesserit: p̄sumit p̄cessisse
actus qd facit vtrūqz valere. Tñ ad d. qd qñ testes examinant sup
eodē. qd notoriū esse probat: l. 3 nō iurati. c. tua nos. cū glo. ij. suz
per ver. testimonio. de coha. cle. z mu. p̄ quā tex. ita simplr decidit
Ludo. ro. hic. in. xxy. colū. Ego addo bene facere illud qd singu.
cōcludit do. Ant. de bu. in cōmēto. c. fi. de cōsue. in pe. char. an. vlt.
col. illius charte. In ver. venio ad scōm p̄ncipale. s. quat̄ p̄suetus

232 do probetur. vbi attingit post Jo. an. t qñ agit de probanda cons
uetudine q testes admitant: z qñ: tandē concludit. qd si agitur
de probanda p̄suetudine inducta a populo illius ciuitatis: credit
testibus nō iuratis: z etiā receptis absente parte. p no. p Anno. in
c. j. de postu. p̄la. z qñ iudex tñc tñq sup notorio d3 pcedere per
modū informationis: vt no. in. c. bone. de postu. p̄la. z in. c. vestra.
de coha. cle. z mu. z qñ in informatione sup fama vel sup notorio
credat testibus nō iuratis. Adde do. An. de bu. in. d. c. cū in tua.
ad fi. de spōsa. Et dicit do. Abb. Panor. post Anno. in. d. c. j. de postu.
p̄la. in pe. col. ante fi. qd qñ agit de informatione fame. p̄mouens
233 di ad dignitatē vel repellēdi. credit testibus nō iuratis. Tñ quo
infert ibi d. Abb. Panor. colligi singu. p̄taticā quā d3 obseruare
executor deputatus ad p̄uidentū alicui de bñficio. cū clausula.
si eum idoneū inuenierit. Nam nō d3 recipere informationes via
iuris. z exigere iuramentā a testib⁹. sed d3 pcedere fm modū. s. dī
ctū de quo etiā vide ibidē. d. Anto. de but. idē tenent in. ij. col. in
234 h. secundum zūm signat. Tñ illud tñ diligēter no. in p̄dictis et in
hac materia qd etiā si adsit multitudo testū. tñ eis nō credit. nisi
iuratis: qz talis defect⁹ iuramentū nō supplet ex multitudine testū
um: ita singu. no. do. de sancto Bem. in. c. multis. in. ij. not. p̄lluz
tex. illi. disti. Tñz multū no. qd l3 dictū testis nō iurati nō p̄bet
d. l. iurisiuradi. z. d. c. tuis. etiā si sint religiosi vt ibi est text. cū si tñ
operat hunc sing. effectū: qd si probationes partis vtriusqz essent
hinc inde pares. ille p̄ferret z deberet obtinere sinaz q haberet
plus iustū testē. Quis sine iuramēto deponēt: ita sing. dicit bal.
in. c. j. s. si duo. de pace tenē. in vlti. feu. in. ij. col. in prin. per illū tex.
235 fm vñū intellectū quē ad hoc no. reputat. Tñ quid aut qñ sacer
dos deponit sup penitētia alicuius. quā dicit illū fecisse. z qd est
emēdatus. an teneat iurare. an vero sibi credat sine iuramēto: vi
de Arch. in. c. in capite. l. dist. z in. c. ip̄si apostoli. circa mediū. ij. q.
vlti. Anno. in. c. testimonii. de testi. z ibi do Ant. de but. in pe. col.
in ver. quat̄ pōt probari qd sit emēdat⁹ de crimine. z ibidē Anno.
et do. Abb. Panor. z qd no. gl. in. d. c. ip̄si apostoli. in glo. magna
fi. in verbo necesse. Tñ quid si testis noluit iurare quādo dictū
suū deposuit an per hoc teneatur parti resarcire dānum z inters
esse ex eo qd sibi nō credit. eo qd iuratus nō deposuit: vide Spec.
decidentē qd nō tenet. sed qd bene p̄uidentus est. in titu. de teste. s. b
sequit in ver. si. Tñ partes de cōi cōsensu possunt remittere iura
mētum testi. z eque bene probabit ac si iurasset. c. tuis. vbi doc. de
testi. glo. in. l. i. s. j. ver. sinā. z ibi Barto. z doc. ff. de ferijs. gl. in. l. ij.
s. sed qz veremur. C. de iura. calū. z gl. in. l. iurisiuradi. z ibi Bart.
et doc. C. de testi. Bar. l. l. filius. in p̄n. in. ij. col. ff. de dona. z in. l.
si quis legatū. in vlti. col. p̄ncipij. ff. de fal. Accedat qd sing. vult
Barto. in. l. lucius. in fi. ff. de fideiussio. qd qñ fides alicuius est ab
vtraqz parte approbata. nō requiritur iuramentū. An autem vt
remitte possit iuramentū testi. requirat cōsensu vtriusqz ptis: an
vero sufficiat p̄sensu illius cōtra quē pducit. Jo. an. in. d. c. tuis
z ibi do. Abb. Panor. in. ij. col. tenet. qd vtriusqz partis cōsensu
requirat. z nō sufficeret p̄sensu illius qd quē testis producit: qz cū
testis iuret testificari pro vtraqz parte: z ex falso eius testimonio
possit. vtriqz partium p̄iudiciū generari: ergo vtriusqz para
tis consensus erit necessarius. per regulam. c. quod omnes. de res
gu. iur. in. vj. z. l. per fundum. ff. de serui. rusti. p̄edio. Tu aduerte
quod ipsemet Jo. an. in summa sua. de testi. in ver. si. qui testes des
bent iurare. tenet. quod imo sufficit consensus illius partis q̄tra
quē testis producit. per text. in. d. c. tuis. qui in veritate stringit
in fin. ibi. nisi forte hoc a parte remittatur aduersa. Quicquid res
spondēdo ad illum tex. dixerit ibi do. Abb. Panor. Tñ in re
mittēdo iuramentum per consensum partis. requiritur quod etiā
interueniat auctoritas iudicis. fm Spec. in tit. de teste. s. si. ver. si.
z no. quod nō valet testimonij. z est expresse de mēte gloss. in. d. c.
tuis. in gloss. si. et sequitur Bald. in. d. l. j. in p̄ncipij. col. in. fi. ff. de
236 ferijs. qui per hoc subdit t qd iudex possit dissentire et exigere a
teste iuramentū. nō obstat quod partes illud remiserint: facit. l.
acta. ff. de re iudi. vbi in annullandis actis de consensu partium.
requiritur cōsensu iudicis. cōtrarium tenet do. Abb. Panor. in
d. c. tuis. in. ij. col. per regulam. l. si conuenerit. ff. de re iudi. iuncta
l. j. in operis. ff. de oper. noui nū. z qz tex. in. d. c. j. in. fi. an. p̄l. dicit
de iudice. z respondet ad. d. l. acta. vt ibi per eū. Pote est ista opi.
confirmari ex multis similibus traditis. s. in hac glo. circa mate
riaz apoc̄he p̄uante quibus ostendi quod attestaciones inualide
per solum cōsensum partū validantur. Tñ intellige quod ibi
agitur de matrimonio dissoluēdo. vbi partes de cōi consensu nō
possunt de testibus remittere iuramentū: secus vbi de matrimo
nio cōtrahendo. fm gl. in. d. c. tuis. in gl. ij. mag. z ibi do. cum p̄
mo casu. negotiū nō stet cum cōsensu z volūate partium sicut in
scōo. Ex quo infert ibi no. do. Abb. Pa. qd in his que nō p̄dent
a cōsensu partū. nō possunt partes remittere iuramentū testib⁹
idem qd gl. illa in causa matrimonij. tenet etiā Spe. in ti. de teste.
s. si in ver. z no. qd nō valet testimonium. Albe. de rosa. in. d. l. j.

*Sup. informati
testib⁹ iurati*

**Testis p̄
mo. addo do.
i. c. in p̄mis.
ij. q. j. doc. in
c. oriant. ij.
qd. ij.**

*si testis nō vult i
dāniz*

**Quando
sacerdos de
ponit. adde
Selin. suis
qōmbus. de
testi. ij. col.
p. ex co. l. 7.**

237 fin. ff. de feriis. **A**n autē perito in arte credat sine iuramento: glo. tenet qd sic. in d. l. iurisiuradi. in gl. j. z gl. in l. j. in prin. in xbo vel due. ff. de ven. inspi. facit qd periti in arte deponūt de eo quod non percipiunt sensu corporeo, sed iudicio intellectus, vñ cū pos sint de facili errare, nō debēt cogi ad iurandū. l. marcell. in prin. cum simi. ff. re. amo. **C**ontrarium t3 gl. in l. cōparationes. in. gl. of. parua. in ver. deponentib. C. de fide. instr. facit. s. qd autē. in aut. de non alienā. z tex. in c. fraternitatis. cum glo. ij. de frigi. z male. **C**ōmunis z concors sententia est, qd periti in arte, puta medici deponētes, nunq d vuln? sit mortale, non tenent iurare de verita terita procedunt iura pzealle. sed bene tenent iurare de credulita terita procedūt scdo adducta. facit. l. hac edictali. s. his illud. vbi glo. z doct. de secun. nup. ita cōcludit Bar. in prin. a constitutio ne fforū in vlti. col. principij. z ibi etiā Bald. in. iij. col. l. ost. Joā. an. z alij canoniste. in. d. c. fraternitatis. d. Ab. Panoz. in. c. ppo. suisti. in pe. col. de proba. quāvis aliter Bart. alibi tenere videat, qd indistincte iurare debeant: ita Bar. in. l. j. in prin. in. j. no. ff. de ventre. inspi. z in. l. theopompus. ff. de dote pzele. Bal. in. l. nemis ni. C. de aduo. diuer. iudi. sed intellige eos vt predicti: z vide Ang. pulchre in repe. l. si vacantia. in. ij. col. de bo. vac. lib. x. Lud. ro. in l. j. s. si. in. iij. col. ff. de verb. oblig. Jo. de ana. in. c. significasti. el. ij.

238 de homicidio. **E**x istis inferitur, qd qñ doc. legentes presentant scholarem ad examinandū, non debent iurare de veritate: sed tñ de credulitate. qd doctoratus apicem paucissimi recte attingunt: sunt oio verba Bar. post Ly. in. d. j. constitutione fforū. sequit do. Abb. in. d. c. pposuisti. in pe. col. l3 Ang. teneat cōtrariū z male, qd imo doc. presentantes scholarē debeant iurare de veritate: in dicta repe. l. si vacantia. in. ij. col. z credit: z standū est doctoribus attestantibus de peritia suorum scholarij. d. l. nemini. vbi Bal. etiā no. z est glo. xij. q. j. c. ois etas sup verbo testē. Et generaliter, an ille cuius dicto debet stari ex. l. dispositione, vel ex dispositione hominis: puta testatoris. vel aliter, teneat iurare, vide Bal. d. l. theopompus. d. Ant. de but. in. c. veniens. el. j. in. iij. col. de testi. z in. c. quintauallis. in. xvj. col. de iureiur. Bald. in. j. consti. fforū in. iij. col. Ange. in. d. repet. l. si vacantia. in. ij. col. vel. iij. Angel. et Pau. de ca. in. l. de pupillo. s. is op. ff. de ope. noui nun. d. Alex.

239 in consi. c. xvj. inci. viso themate supascripto. lib. ij. **E**t ultimo in hac materia attende. qd in dubio iuramentū non presumit prestū tum, nisi probeat vel in actis appareat, ex quo censet solemnitas ex trinsca, que in dubio psumi nō solet. l. queciq. s. si. ff. de pu. in re act. c. dudū. c. ij. de elec. doc. late in. l. sciendum. ff. de verb. obli. Et

240 ita in specie tenet do. Abb. Panoz. in. d. c. tuis. circa fi. **Q**uid ergo si in actis reperiat talis testis iuratus zc. Nunq d p ista sba enuntiatiua probeat testes esse iuratum: z an solemniter probeatur esse iuratu z parte presentere: vide Jo. an. in tit. de teste. s. sequit. in ver. quid si in actis scriptum est. Bar. post Old. lau. in. d. l. theopompus. ter. in. l. per hanc. in verbo iurat? deponat. z Bart. ibi prope fi. ad hoc not. C. de ero. mili. anno. lib. xij. per Bal. late in. l. iurisiuran. d. in. j. col. in ver. sed pone reperitur in actis. C. de testi. et in. d. j. constitu. fforū. in prin. in. iij. col. ij. vers. sed pone qd in actis reperitur. z in. d. c. j. s. quid si inuestitura. z in. l. fi. C. si ex fal. in. l. i. z in. l. gesta. C. de re iudi. z in aut. si quis in aliquo. C. de edē. et in. l. iij. in prin. ff. de iureiur. in. l. j. in prin. ff. de ser. d. Ant. de bu. in cōmento. c. fraternitatis. in pe. vel vlt. col. de testi. z ibi per Jo. de imo. per do. Ant. in. d. c. tuis. in. ij. col. z ibidem per do. Abb. Panoz. ad fi. per. d. Ant. de bu. in. c. qñ contra falsaz. in. xvj. col. de proba. per. d. Abb. Panoz. in. c. qd autē. circa prin. de iurepa. per Lud. ro. in. d. l. sciendum. z no. per do. Flo. de sancto pet. in. l. lege mha. ff. de testi. **L**imita tamen qd dictū est. s. qd in teste iuras mentum nō presumit prestū, nisi appareat z probeat, qñ essemus in antiquis: vt hic p Bar. sing. Adde q Bal. in. c. j. si de feu. fue. cōtro. inter do. z agna. refert Bar. hic. dicere qd multū presumis tur pro factis antiquis. Et dicit Bal. in. l. exemplo. circa mediu. C. de pba. qd magna est autoritas antiquitatis: z ad hoc multa dicā. in qñe de fama. Adde Bal. in. c. j. s. cum autē. in vl. co. in

241 duobus locis de con. inuesti. in vñb. feu. **A**dde etiā ad illud qd tenet Bar. de snia antiquitus lata, qd valeat l3 acta nō appareāt. Bal. plenius idē firmit in. l. emancipatione. C. de fide instr. post Ly. ibi. z tex. in. c. bone memorie maguntino. ver. porro. in ver. ad ipsum. de elec. z Bal. in. c. j. de mil. vafal. qui contu. est in. v. col. in x. quero si apparet aliqua snia zc. vbi dicit Bal. quod si apparet aliqua snia multū antiqua, in qua sit mētio quod par fuit citata psumitur citatio interuenisse. allegat Inn. in. c. alberic. de testi. z refert Jo. an. in nouella. in. c. in pñtia. de renū. quod post biennij psumit pro snia z processu, de quo ultimo. s. de biennio qd varie sunt sententia, nō firmo, sed vide do. Ant. de but. in. d. c. in pñtia. in. vj. co. z ibidē p alios canonistas: z in pulchro simi lino. Bal. in. l. vnica. C. ne liceat tertio prouo **C**onfirmo vtrumq dictū Bart. hic. z de teste. z de snia: quod rōne antiqtatis testis de cuius iuramēto aliter nō apparet probat semiplene: z adduco

bonum simile. nam l3 apocha prinata nullo adminiculo suffulta: neq testuz neq subscriptionis, nihil penitus pbet. **E**t allit nisi fa ctum sit antiquū: et apocha antiqua: qñ tñc presumptionē et seml plenā pba. inducit: ita i terminis t3 sing. Jo. an. post Ric. de mut. in addi. Spe. in ti. de instru. ed. s. nūc dicendū. sup ver. qd si pdu cēs. refert z sequit. d. Ant. de but. in. c. ij. in. iij. col. in ver. tertius casus qñ scriptura nullo mō approbat. de fi. instru. z retuli. s. in materia apochē puatē. **A**ccedāt ad 2firmationē quedā alia qñ sta tīm dicam. in qñe de fama. z ibi declarabo, qñ dicat res esse de

242 antiquo. **Q**uarto qrit Bart. qd si dicta testiū sunt, recepta et examinata inter easdē psonas, an 2 alias faciāt aliquā fidē. z cō cludit sing. qd si tales testes amplius examinari nō possent: quod semiplenā pba. faciūt 2 alios: alias nihil pbarēt: qz imputanduz esset pti quare eos nō fecerit examinari. l. fi. C. de test. qd est diligē tissime notandū: z ita sing. limitat regula, qd res inter alios acta nō pdest alijs neq nocet: **E**t dicit Bar. esse in sentētia. l. a snia. in prin. ff. de app. adde qd cū Bar. idem tenet. d. Ant. de bu. z do. Abb. Panoz. in. c. si. extra. eo. z ibi Joā. de imo. in. iij. col. d. An. de but. in. c. quāvis. in. iij. col. de re iudi. Ang. in. l. ij. C. de edēdo. Sed do. Abb. Panoz. in. c. quāvis. reputat hoc dictū Bar. esse bñ nor. inde dicit hic esse reliquendum iudicantis arbitrio, qui hoc debet arbitrari fm qd snia ius absentij tangit: z dicit pro hoc fa cere. l. si duo patroni. in prin. s. eo. z l. iij. s. eiusdem. ff. de test. alle garetiam no. per Lapum in allegatione. l. iij. vel. l. iij. do. Alexan. Imo. in repe. l. sepe. ff. de re iudi. in. xxvj. col. multum exclamat hanc decisionē Bar. dicens, teneas mēti obsecro: qz dictū istud est de pane querendo. atē dicit qd videt sine dubio. argu. ter. in. d. la snia. in prin. super quo se fundāt. qui non probat de semiplena proba. sed qd solum permittitur appellare: que appellatio conce ditur etiā ratione levis pzeiudici vel interesse: imo ratione soli humanitatis. l. non tantum. in prin. ff. de app. Sed tu aduerte qd istam decisionē Bar. reprobat do. Fran. de are. in consi. el. xij. inci. sicut Jo. in. iij. col. tangit etiā incidenter hic Bart. in. xij. m. 47 colum. an in casu. l. si duo patroni. in princ. s. eo. illa fides sit suffi ciens pro semiplena proba. ad deferendum iuramentum in sup plementum probationis: z cōcludit qd sic pōderat hoc velle glo. hic. idē allegat illū tex. ad probandū qd vnus testis faciat semples nā pbatōne: pōderat etiā text. ibi in verbo multū fidei. vt hic per eum. **C**ontrariū z melius tenet Ly. Ray. z Albe. de ro. d. Alex. Imo. in. d. l. si duo patroni. in prin. Ang. in repe. l. sciendū. in. xij. col. ff. de verb. ob. qz solū facit qualemquāle fidē: vt expresse tenet gl. in illa. l. si duo patroni. in gl. si. super verbo habiturn. et gl. in. l. ij. in verbo nō potest. C. quibus res iudi. nō no. z gl. in. l. i. in glo. fi. in verbo pzeiudici. ff. de excep. rei iudi. z gl. in. c. cū super. in verb. rationabiliter. de re iudi. pbat tex. in. d. la snia. in prin. sed qualis qualis fides. minor est semiplena pba. ergo nō sufficiat ad deferē dum iuramētum necessariū. per doctrinā glo. in. l. iij. s. j. in verbo. leuior. ff. de mino. z in. l. fi. in prin. in gl. mag. ff. qd met. cā **E**t an git etiā hic remissive Bar. de fama, an semiplenā probatōne fas ciat: de qua z omnib? eius effectib? remittit se bar. ad ea q copio se scripsit in. l. de minore. s. tormēta. melius in. s. plurimum. ff. de questio. omīssa longiori disputatione conclusiue dic, qd fama res gulariter nō inducit, nisi semiplenam pbatōnem. gloss. est in. d. l. in bonefidei. in gl. si. circa mediu. C. e. z plenior gl. in. l. iij. s. eiusdē. in verbo. cōfirma. ff. de testi. Et vide per glo. in. c. j. super verbo fas mam. de app. z gl. iij. q. ij. in. c. sepe. super verbo fama. et est veruz qd glo. alibi multum variat: quas referre nimis longum esset, sed eas inuenies tactas z relatas per Bar. z doct. in locis. j. allegans dis. vide ergo plene de veritate huius passus per Bart. in. d. l. de minore. s. plurimum. in. pe. col. in vlti. q. principali. Spe. z Jo. an. in ti. de noto. crimi. s. fama. in verb. fama. z in ti. de teste. s. restat. in versicu. xxv. creditur. doct. in. d. l. in bonefidei. et in. c. ex literis. de iureiur. canoniste plene in. c. veniens el. j. de testi. Salic. in. l. ea quidem. C. de accu. **L**imita tñ singu. in factis antiquis: qz tñc fas ma plenam pbatōne facit, istud est qd signanter vult Anno. in. c. veniens. de verb. sig. Bald. in aut. quas actiones. in vlt. col. C. de sacrosan. eccl. z in. l. cū sup. C. de rei vendi. z in. d. l. in bonefidei. in vlt. col. z in. l. iij. C. de pba. z in. l. nō ignorat. in. vj. col. C. q accusa. nō pos. aliqui etiā allegāt Bal. in. l. exemplo. C. de pba. istud etiā ex presse tenet do. Ant. de bu. in. d. c. veniens. el. j. de testi. z Joā. de Imo. in. c. cum causam. z ibi est bonus text. ad hoc de proba. post Arch. xvj. q. iij. c. inter memoratos. z d. Alex. in 2si. ccccclij. inci. visis z pōderatis narratis in themate. in. ij. col. z d. Fran. de are. in 2si. xxvj. inci. sequendo ordi. questioz. Sic in simili in factis in loco longinquo, fama plene probat: ita pulchre volunt Ly. et

243 Bald. in. l. si quidez. circa fi. C. sol. ma. z clarum est t quod bonū est argumentum de tempore ad locum: z ecōtra. l. vñ. vbi no. docto. cum vulga. s. si cer. peta. in istis terminis quando essemus in antiquis, quod fama tunc plene probat. facit glossa. in. l. at qui natura. s. si cum me absente. ff. de nego. gest. quam glossa. pro sim gulari

fama an faciat semiplam pbatōnem
fama pba

is deponba tenet
videt in

An autē
pito in arte.
adde Alex.
de Imo. 2si.
cervij. inci.
visis verbis.
in. vj. volu.

De fama.
Adde gl. in
c. cū in pios
res. de vsur.
glo. in. c. fas
ctū. de 2sti.
disti. iij. gl. i
c. illud. i. xbo
hoc. de cle
ri. excō. mi.
et diffuse p
sell. in. c. ve
niens. el. j. 8
testa. in. iij.
col. iij. vers. j.
conclusio.

Bonū est
argumentū
l. miles. de
testa. mili.
Bart. in. l. q
plures. i. pñ.
de vul. z pu.

det. 2si. ad in. 2si.

gulari ad hoc no. Angel. referens se ita obtinisse in l. titius. ff. qui
mo. pig. vel hypo. sol. z in l. qdam in suo. ff. de condi. institu. domi.
Alexan. Jmo. in consi. c. lvi. a. s. iiij. in. ij. lib. incip. videretur inspe
ctis zc. in. ix. col. z Ange. in. d. s. cum me absente. idē tenet Lu. ro.
in. l. ij. in. s. idem labeo in. ij. col. ff. de aqua plu. arcen. dicens quod
in factis antiquis, vel excedentibus hominum metā, fama est ple
na probatio: unde fin eum Papa potest per communem famam
probare se esse directum dominum civitatum ecclesiarum: illud
non probet alijs instrumentis: allegat tñ Bald. hoc dicere quem
24 non inuenio. Confirmo predicta: nam licet instrumenta inter
alios confecta, nō probent confinia locorum de quibus in instrum
mento sit mentio: vt est glo. in l. cum aliquis. in gloss. fi. vbi Bart.
z alijs. C. de iud. delib. z gloss. in l. optimam. in verbo si seruus. C. de
contrahen. z commit. stip. z gloss. in l. predijs. s. titio. ff. de lega. iij.
Arch. xvi. q. j. c. plures. z sing. Spe. in tit. de loca. s. nunc vero alijs
qua. in vers. l. vj. vbi istud sing. extendit, etiam si essent de hoc plu
ra instrumenta: quis in hoc ultimo. d. Pau. de cast. contradices
re videat in. d. l. cum alijs. Limitat tñ multū signatē, nisi essent
instrumenta antiqua, illa bñ probaret pñia etiā inter alias perso
nas fin Alb. Bal. Sal. z cōiter Moder. in. d. l. cū alijs. Jac. but.
in. d. l. optimā. d. glo. de san. petro. in. l. in finalibus. ff. in iur. regun.
z est bonus tex. in. d. c. cū causam. de proba. gl. in. c. cū olim. in gloss.
ij. sup. verba instrumentis. de test. Confirmo etiam p illud qd signat
ter tenet. d. Ant. de but. in. c. cum dilectus. de suc. ab inte. z in cle. si
summus pontifex. de senten. excō. z in cle. j. de proba. in quibus lo
cis voluit, qd verba enūtiatiua incidēt ad aliud plura, in antiqs
25 plene probent. Quā dicat esse in antiquis: respondet. d. Anto.
de but. in. c. veniens. el. j. de testi. z in. c. quid per nouale. de ver. sig.
q̄ excedit tps cētū annorū: vel etiā tps. lx. annorū. Et istud vlti
mum cōsulendo (qd plurimū ad miror) tenuit. d. Alex. imo. in. gñ.
C. lvi. alias. iij. colū. vj. l. ij. incip. videret inspectis. in. ix. col. vbi tñ
sufficere tps. lx. annorū: vel hoc relinq arbitrio iudicis: z ad hoc
26 subtiliter inducit verba Ly. z Barto. in. l. si qdē. C. so. ma. f. Bre
uiter cludēdo. cōmunis opi. est, qd regrat tps cētū annorū, qd est
tps longue vite hoīs. l. fi. C. de sa. san. eccle. l. an inutilis. ff. de vsu
fru. leg. ista videt si. opt. Jmo. in. c. veniens. de verbo. sig. z eum ex
presse tenent Joā. de imo. z d. Abb. Panor. in. d. c. veniens. el. j. de
testi. z in. l. ij. s. idem labeo. ff. de aqua plu. ar. z d. Alexā. met. in. d.
l. cum aliquis. C. de iure delib. vbi attestatur, qd ista cōmuniter te
netur. z no. Spec. in ti. de proba. s. j. in ver. z no. qd pscriptura. Ad
de etiam quod no. do. Ant. de bu. in. c. illud quodq. in antepe. col.
de presump. Item in factis non antiquis si sit tale factum cuius
sit difficilis probatio: fama plene probat. fin. d. Ant. de but. in. c.
veniens. el. j. in penul. col. p. text. in. c. p. terea. de testibus. Et ad hoc
facit, qd ex causa necessitatis vel difficultatis aliqua probatio
admittit, que als nō admitteret: vt vidistis. s. in quatuor q̄lioni
bus Bart. positus. in. xij. col. Item in causis leuioribus et modici
preiudicij: fama plene pbat. fin. gloss. in. l. vbi adhuc. C. de iure do.
fin. Bart. in. d. l. de minore. in. s. plurimū. in vlt. col. z d. Ant. in. d.
c. veniens. in vlti. colū. Item nobilitas z virtus hoīs probat p so
lam famam. ita no. Bald. ex illo text. in. l. prouidendum. C. de pos
sindando. Item p solā famā probat iudicē esse consuetū in carcera
re vel torquerē: vel similes violentias inferre appellantis vel
conquerentibus de eo: fin. Bart. in. l. de pupillo. s. si quis ipsi pre
tor. in. vij. q. ff. de oper. no. nuntia. Item si papa vel princeps per
verba assertiua attestetur de fama ei plene creditur. fin. Joā. an.
in addi. Spec. in ti. de inquisitione. s. nunc tractemus. in ver. hoc
autem notandum. quem refert, z sequitur. d. Abb. Panor. i. c. cū
27 oporteat. in. iij. colū. de accus. f. Itē no. diligētē, qd si vnus pro
bat plene veritatem nudam: alius plene probat veritatem et fa
mam: debet iste scōs obtinere: z pro eo ferri iura, cū habeat istud
plus. s. probationē fame: fin. bal. in. l. proprietatis. C. de proba. in
pmo no. post Jac. de are. qd Bald. reputat valde. no. facit qd no.
idem Bal. in. l. ij. als est in. l. ij. in principi. ff. de excu. tu. facit etiam
q̄ pulchre inquit Bal. in aut. qd locū. circa fi. C. de colla. vbi dis
cit qd pbatō facta, fama adiūcit probationi veritatis quādā qua
litate idē q̄ notorietatē: allegat gl. i. c. j. i. vbo manifesti. de vsu.
28 in. vj. f. An autē fama sola sufficiat ad probandū quē esse notariū
vel tabellionē: vide Spec. in ti. de proba. s. j. in vers. itē etiā secus
videt. quē refert z sequit. d. Ant. de but. in. c. j. in. ij. col. de fi. instr.
Item no. qd si alicui agenti opponat excōcatio, nō pōt talis ex
cōmunicatio pbari p vñ testē simul cū fama: ita inquit Arch.
in. c. si testes. in ver. itē sepe. iij. q. ij. allegat Spec. in ritu. de noto.
crimine. s. fama. idem tenet. d. Anto. de but. in. d. c. veniens. el. j. in
29 vlti. col. f. Et generaliter, an z quando fama sola faciat semple
nam probationem, et an z quando vnus testis simul cum fama
plene probet: vide omnino no. Bald. post Jaco. butr. in. d. l. ij. in
prin. ff. de excu. tu. z in. c. j. s. cum autem. in vlti. colū. de contra. iur.
uesti. d. Anto. de but. in. c. p. terea. in pe. col. z in. c. tam literis. sup.
per glo. j. z in. c. cum causam. in. ij. col. de testibus. z in. c. cum caus

sam. ad fi. de proba. z in. d. c. j. de appel. d. Abb. Panor. post alios a
per eum relaros in. c. ij. de claudesi. despon. z in. c. terrio loco. de
250 proba. f. Et an in causa vsurarij existēte solū fama deferendū sit
iuramentū in supplementum probationis. vide text. reputatum
singularem fin vnam lec. in. c. ex literis. extra de iurciuran. et ibi
doc. Predicta procedunt in causis ciuilibus: in criminalibus au
tem, fama cum vno teste non probat: ita qd sufficiat ad condēnan
dum cum in criminalibus requirantur probationes luce meru
diana clariores. l. fi. C. de proba. fin. Arch. in. c. si duo. xxxv. qd. vj.
in. c. sciant concti. ad fin. ij. qd. viij. z communiter docto. in locis. s.
251 allegatis. f. Nunquid ergo in criminalibus sola fama sit iudiciū
sufficiens ad torturam. pungit vnum verbum Bart. sed non cla
re decidit in. d. l. minore. s. plurimum. in vlti. col. z in. l. si in. ij. co
lum. ff. de questio. Cōmunis sententia est, qd sola fama nō sit suffi
cienis iudiciū in criminalibus ad torturam. ita tenet Joā. and.
in addi. Spec. in ti. de proba. s. videndum. in ver. xij. d. Anto. de
but. in. c. terrio loco. in. vj. col. de proba. d. Abb. Panor. in. c. j. ad
fin. de purga. cano. z in. j. de deposito. idem expresse firmat Bald.
in. l. milites. in. j. col. C. de q̄stionibus: post Ly. in. l. fi. C. eo. Bald.
z Joā. de imo. in. l. fi. ff. de here. insti. z quod not. Bald. in. c. j. s. in
iuria. in. vij. colū. de pace iuramento firman. in vñ. feu. Item adde
qd licet in ciuilibus sufficiat semiplena probatio vna cum fama:
secus est in criminalibus. gloss. est singu. in. c. veniens. el. j. in vers. fi.
cum altero ipsozum. de testi. quam ad hoc dicit sing. Jmol. in. l. in
teresse. ad fi. ff. de accu. Ly. in. l. fi. C. de questio. Dy. z Bald. in. l. ij. in
prin. ff. de excu. tu. Pau. de elea. in commento. c. grauis. in pe. co
lum. de depo. Bal. in. l. si quis ex argentarijs. s. j. ff. de eden. Jmo
fortius adde sing. z nunq̄ obliuiscaris, qd idem etiam est quando
agitur de crimine etiam ciuilitē: vt tenet Jo. de ana. in consi. lxx.
252 incipien. visa inquisi. in. ij. colū. f. Adde etiam idem esse in causa
matrimoniali, quando agitur de matrimonio dissolueno: quia
equiparatur in hoc etiam criminalibus: ita in specie determinat
do. Alexan. consi. cclxxv. incip. qm̄ abunde. z est nume. 143. lib.
ij. Item no. diligenter in materia, qd vbiq̄ probatio a com
muniter accedentibus soleat esse difficilis: tunc fama facit plenā
probationem: vt no. in. c. p. terea. de testi. fin. do. Anto. de but. in
c. veniens. f. eod. titu. z in. c. transmissis. qui fil. sint legi. Alexan. in
consi. cccxxj. incip. viso testamento Simonis. circa fin. facit qd
not. Bart. in. l. de pupillo. s. si quis ipsi pretori. in. vij. q. ff. de ope.
no. nuntia. facit quod no. Ly. z Barto. in. l. siquidem. C. solu. mat.
z istud etiam posset multis alijs cōprobari: sed ista pro nunc sus
ficient. C. iuris z plene examinatis his que semiplenam proba
253 tionem faciunt: nunc videndum est an due semiplene probatio
nes faciant vnam plenam. Bartol. hic in. xij. colū. concludit
quod si sunt eiusdem generis, vt duo testes: tunc coniunguntur z b
plenam probationem faciunt: hoc etiam tenuit gloss. in. l. ij. s. fin.
in verbo excusantur. ff. de excu. tu. z gloss. in. l. j. in verbo non profi
ciunt. C. qui numero tute si autem sunt due semiplene probatio
nes diuersi generis: an tunc cōiungant vt plene probent: dubium
facere videt, qd in simili dicimus, qd si quis habeat duas aut plu
res imperfectas excusationes, nō cōiungant vt possit a tutela ex
cusari: quia tales imperfecte, nō simul iunguntur vt proficiant. l. j. C.
qui. tu. tute. l. spadonem. s. qui multa iura. ff. de excu. tu. hoc non
ob. concludit Bart. qd due semiplene probationes etiam diuersi
generis coniunguntur, z plene probant: unde fin eum, si quis ha
beat vnum testem, z confessionem factam absente parte extra ius
dicium, plene probat: allegat tex. in. c. si. de succes. ab intest. Simi
liter fin eum, si quis habeat vnum testem et famam in casibus in
quibus fama semiplene probat: vt no. per gloss. in. l. ij. s. eiusdem.
ff. de testi. z per gloss. in. c. j. de appel. cum concor. positus in preces
denti questione. z idem dicit Bar. esse in similibus casibus. Et ad
iura in contrarium adducta que probant, qd duo imperfecta non
cōiunguntur: examinat Bar. hic, z plenius z clarius Bar. in. l. j. s.
idem cornelio. ff. de q̄stio. qd aliquādo duo imperfecta diuersi ge
neris tendunt tñ ad vnum z eundem finem, vel ad perficiendum
vnum totum, vt paries z tectum ad perficiendam domum. Itē
testes z testator ad testamentū pñ ciendū: tñ simul debēt iungi
vt totum faciāt: sic in proposito nostro: ista duo tendūt ad pficien
dum vñ probationē: z iudex pōt assumere probationes non so
lum eiusdem sed etiam diuersi generis. l. ij. s. eiusdem. ff. de testi.
ideo simul iungi debent vt p̄bēt. Aliquando ista duo imperfecta
tendūt ad diuersos effectus: vt sunt ille due imperfecte excusatio
nes q̄ tendūt ad excusandū a diuersis tutelis: z ille simul iungi non
debēt: ita loquunt iura p̄alleg. sicut nec ad pficiendū domū pos
sent simul iungi paries z vnus testis: q̄ oīno ad diuersa tendunt,
sed paries cum tecto sic ista sunt dicta Bart. in hac qōne. Adde
in primis, qd ista vltima solutio Bar. nō videt bona: q̄ qñ etiā in
illis iurib⁹, illa imperfecta tendebāt ad vñ finē. sed ad excusandū
quem ab vna tute. vnde responde melius, qd vbi vnum imperfe
ctum. de per se nihil operatur: z tunc duo simul iuncta etiam nō

C Antigo
Adde Bo.
in. c. j. de re.
scrip. lib. vj.
Spe. i tit. de
pba. in. s. j.
versic. z no.
Jo. an. i ad
di. spe. i. de
not. cri. i. s.
fama. i pma
addi. Alex.
de imo. cōfi.
lxxxij. inci.
cā z lire. i. ij.
vo. idē Ale.
25. lxx. inci.
in cāvertēte
inter domi
nū Baldas
sare. i. ij. vo
lu. idē Alex.
25. lxx. inci.
viso thema
re suprascri
pto. i. iij. vo
lu. idē Alex.
25. lxx. inci.
lo processu:
iuxta proba
bile p̄uētus
dñe in. iij.
vo. idē Alex.
consi. lxxv.
incip. visis
et ponderas
tis in thes
mate. in. iij.
vol. f. rā. de
are. 25. lxx.
vj. aci. calus
talis est pre
supponitur
in facto.
C Fama ad
de Bal. i. l.
barbary. f.
de sig. p̄eto.
bal. in aut.
quas actio
nes. C. de sa.
san. eccle.
C Tortura.
Adde gl. z
Bal. i. l. iij.
C. de adult.
Salic. in. l.
sciātūcti.
C de proba.
Spec. titu.
de no. crim.
s. fama. per.
de anch. 25.
ccv. iij. qd.
qd p̄foryri
caroti. p̄e.
de anch. 25.
ccv. iij. inci.
tres vñ.
C Probatio
tices. adde
tex. z gl. i. c.
quōndam.
p̄uētū. an.
de bu. i. c. ve
niēs. el. j. de
test. Arch. i
c. omnes. cir
ca. fi. ij. ques
tione. j.

fama
inducitan dñe
vñ am p

hil faciunt: ita loquuntur iura prealleg. sed in casu nostro vnum
quodq; imperfectū de per se pōt aliquid opari: q; vnius testis de
per se opatur saltē semiplenā pba. p quā deuenit ad iuramentū ne
cessarium in supplementū probationis: ideo tūc duo imperfecta
bene simul iungunt. Ista solutio fuit de mente Joā. de imo. in l. q
dottis. ff. so. ma. Et tertio: adhuc no. rñde qd illa iura loquuntur
qñ agit de aliqua re in esse pducēda: z tūc duo imperfecta non iun-
guntur simul: hic vero agit de aliqua re iam in esse producta sed
probāda: z tūc duo imperfecta ad pbandū simul bñ iungunt: q; in
der nō debet alligare animū suū ad vnā speciē pbatōis. l. iij. s.
eiusdē. ff. de testi. ita no. rñdet Bald. in l. si q; ex argentarijs. in. s.
j. in. iij. no. ff. de edēdo. z i. l. ij. in prin. ff. de excu. tu. z plenius quam
alibi Bal. in l. spadonē. s. qui iura. eo. tit. z ibi assignat pulchram
rōnem huius solutionis: q; pbatōes solū sūt ad declarādū: s;
facilius aliqd declarat q; pducāt in esse. l. heredes. s. sed si notā.
cñ gl. ff. de testi. Et pro ista solutione bene facit qd dixit gl. not. i. l.
sed z si possessor. s. si in gl. j. sup verbo pbatū esse. s. et duas alias
solutiones ad istud hñ vide p Bal. post Dy. i. d. s. q iura multa.
quas Bal. dicit esse no. z subtiles: z de istis imperfectis. an z qñ
simul iungant vt aliqd pfectū faciant: vide gl. no. in. c. quorundā.
super verbo imposuissē: z ibi tex. xxiij. di. vbi gl. tātū de sacra-
mentis vnitatis z formē: vt in sacramētis eucharistie baptisimū z
4 similibus: tan duo imperfecta sacramēta faciāt vñ pfectū: qd
i sacramētis solēnitatis: puta missē. z est tex. solēnis. i. c. j. vñ. q. j. z
255 ibi est etiā gl. no. i pbo presbytero. Itē adde in quātū Bar. con-
cludit. qd due semiplene pbatōes eiusdē gñis: puta duo testes
proculdubio cōiungunt z plene pbāt: intellige z limita verū. qñ
sunt cōtestes z tēdētes ad idē pbandū. Secus si sint testes singu-
lares: puta deponētes de diuerso tpe. vel diuerso actu: q; tūc non
cōiungunt nec pbāt fm Ant. de bu. post calderinū. i. d. c. veniens.
in vlti. col. de testi. d. Abb. Panor. in. c. cñ cam. in. ij. col. de pba.
Bal. in. d. l. spadonē. s. qui iura multa. idē tenet Be. de anch. in
consil. cclxv. qd incip. vñ narratio. z do. Alex. imo. in consil. xij.
incip. ex his que in thēmate narrata sunt. in pe. col. ad fi. z seq. Et
dicit pulchre Bal. post Oldr. Lau. in. d. c. cñ causam. in. ij. col. de
proba. qd testes singulares quia in diuersum eunt. nō pbāt: sed
si vna pbatō influit in alterā: z cōferant in idē. nō dicitur singu-
lares. sed cōtestuales z cōferētes ad eliciendū vñ cōclusionem:
z tūc que nō pstant singula multa iuuāt. p tex. no. quē Bal. mil-
lies allegat ad hoc. in l. qñ iuram. in verbo in vñ cōspirātes z cordā
256 tesq; rei finē. C. de penis. Hic pulchre dicit Bal. q milles alie-
gat. in l. iurifurādū. i. ij. col. de testi. q milles testes singulares. tñ p-
bat quantū vñ allegat. Spec. tit. de inqstio. in. s. j. itē no. alibi
etiā dicit multū signāter Bal. ti. de pto. inqst. sup rub. qd si cēt
testes singulares nō cōferētes in vñ rei finē: ille qdōs produxit
non dicere vñ testē habere: nec tūc pducēt deferet iuramentū
in supplementū pbatōis: Si aut testes nō essent adeo singula-
res: imo veniēt in eādē finem: lz p diuersa media: seu per diuersa
las coniecturas sibi inuicē patrocinātes. secus esset: vñ fm Bal.
ibi duplex est singularitas: qdā obstativa z ista infringit testimo-
niū: quedā adimiculatiua z ista testimoniu z coadiuuat: de quo
etiā vide Bal. in. c. lz cam. in. vij. col. de pba. z in. l. de qbus. in an-
tepe. col. ff. de legibus. q oia diligenter notabis: q; vtilia sunt: ali-
bi etiā dicit Bald. post Oldr. Lau. in. l. j. ad fi. C. si vñ ex plurib; ap-
pel. qd satis est qd testes cōcurrāt z cōcordēt in eūdē rei finē: ad
hoc vt dicant cōtestes. p prealle. l. qui finem. C. de penis. Per ista
cōsidera. an sit vera decisio Pau. de ca. sic cōsuletis in cōs. cclxx.
vij. qd incipit: vñ petitione zc. in. iij. col. z cōs. cclxxvij. qd incipit
vñ processu. in. iij. col. in quibus locis consuluit. qd si vñ tes-
tis deponat de cōfessione facta in pñtia partis in vno loco. z al-
ter testis deponit de alia cōfessione partis reiterata in alio loco: qd
isti duo testes cōiungunt ad plenā pbatōem. Credo ex predi-
ctis qd ista decisio non sit vera. cñ isti testes sint singulares in lo-
co z tempore: ergo nō cōiungendi. vt predixit cōtrariū in terminis.
tenet Ant. de but. in. c. licet ex quadā. in penul. col. in versu z per
hoc deciditur qstio. de testi. vbi formaliter querit. si ad probādū
matuum producatū testes: quorū vnus deponit de cōfessione
mutui facta in vno loco. alius de cōfessione mutui facta in alio
loco: licet zcordare videantur quo ad pbandū finē. s; z cōfessionē
tamen q; iunt singulares in loco z tempore: nihil probant. alle-
gat z in. l. ij. C. que sit lon. cō. ita etiā in terminis tenet do. Ant.
de bu. in cōmīto. c. fi. in antepe. col. de consue. est verum qd do.
Ant. in istis locis aliter non aperit. an talis cōfessio fuerit facta
in pñtia partis necne: prout loquitur Pau. de ca. in consilijs
prealleg. ito. etiā diligenter qd istud qd dictū est qd testes singula-
res nō pbāt: est verū vbi agit de probatione alicuius actus
singularis. c. lz causam. de proba. c. bone. el. ij. de elect. Cideretur
ergo prima cōsideratione posse dici: qd secus est vbi agit de
probādo aliquid in genere. puta aliquē esse vñ iurisdictione vñ
aliquē esse viurarium. vel hereticum. vel blasphematores z simi-

liar: q; tunc tales testes etiam singulares pbāt: ita in spē plene lz
Ja. bu. per gl. ibi in l. arriani. C. de hereti. gl. z Ja. bu. in l. ob car-
inē. s. si. ff. de testi. Imo. in. c. qualiter z qñ. el. ij. de accus. Spec. in
ti. de inquisitione. s. j. in ver. quid si vnus. Bald. in. l. j. C. de testa.
vbi ad pbandū quem vsurarium cōcludit qd testes singulares
probāt: z ideo Bal. in. l. testiū. C. de testi. Et qñ ista limitatio eliet
vera. deberet intelligi vbi tractaretur de probando aliqd totum
vniuersale: secus si tractaret de pbandis causis. ex quib; resultat
multiplicatio alicuius rei: sed nō aliquod vniuersale: tūc nō suff-
cerēt testes singulares. vt si volo pbare aliquē religiosum fecisse
miracula: z per vñ testē pbo qd illuminauit cecū: p alium testem
qd liberauit vñ claudū: certe isti testes non pbāt. ita no. Arch.
in. c. nec mirum. xxvj. qd. v. Imo. in. c. venerabili. vbi bonus text.
de testi. z do. Anto. de but. c. cum oporteat. de ac. vbi per hoc res-
fert. qd si volo probare titium esse hereticum: z vnus testis de-
ponit qd titius dixit Christum nō esse natum de virgine: alius des-
ponit qd titius dixit in trinitate nō esse equalem potētiam: isti
testes non probant illum esse hereticum: licet ad vñ finē ten-
dāt. quia sunt singulares: z in hoc do. Ant. de bu. repro. expresse
Ja. bu. in. d. l. arriani: z idē quod do. Ant. tenet etiam Sal. in
d. l. testiū. C. de testi. Sed aduerte qd forte turius esset tenere. qd
indistincte etiam vbi agit de probando aliqd in genere: testes
singulares nihil probant: prout tenet Be. in summa. de testi. s.
que diuersitas. versu. quid si agatur. glo. in. q. vij. c. nihilominus.
Et ita finaliter videt tenere Imo. in. c. lz ex quadā. de testi. Spec.
met. in ti. de teste. s. iam de interrogatorijs. versu. itē de tpe. in fin.
Bal. post Richar. malum. in lec. antiqua. in. d. l. ob carmen. s. fin.
cñ vna limitatione: de qua ibi per eum. Joā. de imo. in. d. c. cum
oporteat. de accus. z in. d. l. inter partes. in. iij. col. ff. de re iud. ples-
ne per do. Alex. imo. in consil. xij. qd incipit: inspecto diligenter
processu. in. iij. col. z duabus sequentibus: qd in consil. c. incip. sus-
per primo casu cause vertentis. in. vij. z. x. col. lib. j. s. ego nunc
addo qd Bal. expresse quē do. Alex. nō inuenit in. c. licet causam.
in. vij. col. de proba. formaliter dicit vñ esse perpetuo not. vñ
gñi: qd etiā vbi agit de probando aliqd in genere: puta de pro-
banda iurisdictione. qd testes singulares nihil probant: z de hoc
dicit esse text. in. d. c. licet causam z q non reperitur alibi in iure
tex. ita expresse qui hoc ita bene probet: z ita etiam multū dñs
257 gñer no. q; quotidiana z vtilia sunt. Item adde in quātū
Bar. etiam cōcludit. qd due semiplene pbatōes etiā diuersi
generis simul cōiunguntur z plene pbant: qd idē expresse tenet
gl. in. l. ij. in prin. in pbo legitimis. z ibi Bal. ff. de excu. tu. d. illa
ibi Ric. de nea. insertus in lec. Bartol. in vlti. col. in prin. qd illa
glos. est perpetuo tenēda mētē: q; eā totus mūdus allegat: licet
tenent Dy. z Ray. in. d. l. ij. in prin. vbi cōcludit qd in criminali-
bus due semiplene pbatōes sine alijs indicijs nūq; plene
probant. per regulā. l. licet. C. de pba. z per. l. q sentētias. C. de pe.
In civilib; aut distinguūt. qd si tales semiplene pba. sint diuersi
in generis. qd nō cōiungunt nec plene pbāt: z sic tenent de vires
cto contra Bar. secus si sint eiusdē speciei vel formē: eo q; in simili-
libus facilius est transitus z cōiunctio. l. si vnus. s. pactus ne per-
teret. ver. qd in specie. ff. de pac. l. in re. s. item quecūq; ff. de rei ven.
l. an inutilis. s. accepto liberare. cñ glo. ff. de accepti. z dicit Ray.
se ita continuo cōsultasse de factor: z per hoc dicit in specie qd fama
z vnus testis nō plene probant etiam in civilibus. qd est de vires
cto cōtra Bar. hic. Istas opi. refert Ric. de neapo. inter lec. Bar.
in. d. l. ij. in prin. idē in effectu cñ Dy. videtur tenere Bald. in aut.
rogati. C. de testa. quē j. in specie referam. vbi ad hoc not. inducit
tex. d. c. si de suc. ad intest. fatetur tamen qd licet non faciant ples-
nam proba. tñ faciūt plusq; vnus testis: sic plusq; semiplenam
per illum tex. in. d. c. fi. in verbo vehementer adimiculantes: qd
dicit mētē tenendū. Alia z tertia principalis fuit opi. Oldr. Lau. z
Ric. de neap. i prealle. l. ij. q vident qstituire differētiā inter duas
presumptiōes: z ille bñ simul cōiungunt. ita loquit gl. i. d. l. ij. s. hñ
duas semiplenas proba. z ille nō. cōiungāt. Adducunt rōnem
differētie: q; presumptiōes sunt ad probabile: nimirū si cōiungun-
tur ne probent: sed pbatōes sunt quid probans z nō quid pro-
babile: nimirū si cōiunguntur. z ita etiā tenet Balde. in. d. c. vñ
mens. el. j. prout ibi refert do. Anto. de but. in vlti. col. Sed attē-
det: q; si esset verum eoz fundamētū. sequerē qd etiā due semple-
ne pbatōes eiusdē speciei nō zingerēt vt plene pbārēt: q; etiam
tūc militat eoz rō: q; sunt qd probās. z nō quid pbabile: z tamē
ipsum tenet oppositū: q; Alia et quarta principalis fuit
opi. do. Ant. de bu. in. d. c. veniens. el. j. ad fi. q cōcludit. qd in re que
de facili potest probari due semiplene pbatōes non cōiungun-
guntur vt plene probēt. ita procedat opi. Dy. et Ray. In re autē
de facili probabili: certe tunc pbatōes diuersi generis cōiun-
guntur ad plene probandū. per. c. cum causam. de proba. c. c.
pretereā. de testi. z tūc pcedit illud que nō probant singula multa
iungunt. Et istam opi. se quis simpliciter do. Alex. de imo. de quo
vehementer

in civilibus due semiplene pbatōes
nō pbant plene

vehementer admittor, in cōf. cl. xvj. q. 8 incip. ai aduersis. in vit. col. lib. ij. Quid tenendū inter tot varietates tenetio suam Bart. q. est cōis z vera cū limitationibus tū statim tradēdis: quā etiā tenuit expresse glo. prealle. in. d. l. ij. in prin. in verbo legitimis: z cū Bar. tenet simpliciter Rapha. Ful. hie pe. col. z videt. tenere. d. Alex. hic in antepe. col. idē expresse tenet Bart. i. l. j. s. idē cornelio. ff. de qd. idē simplr tenet ipsemet do. Anto. de bu. l. c. fi. in. vj. col. extra eo. Salt. in. l. in bonefidei. in. xij. col. in ver. visis his q semiplenam proba. facit. C. eo. do. Abb. Panor. in. c. cū cām. in. l. ij. col. de proba. Spe. in. ti. de noto. criminibus. s. fama. ver. fama. Bald. in. d. l. spadonē. s. q. iura multa. Bāc opul. etiā simpliciter tenet ipsemet do. Alex. imo. in cōf. l. ij. incip. in causa vertē. Inter Michaelem. in. l. ij. col. ad fi. z se. Pau. de ca. in cōf. l. xvj. q. 8 incipit: qd prefata snia: z in cōf. ccc. q. 8 incipit: iudex est iniustus de p se nō suffi. in. c. oēs. circa fi. vj. q. j. q. 8 licet psumptio pbabilis de p se nō suffi. ciat ad inam: tū iuncta cuz vno teste vel alia simili presumptione facit plenā fidē: z dicit vni magnū verbū qd est valde signādū in hoc pacto Albe. de rosa. in. d. l. ij. s. fi. ad fi. ff. de excu. tu. qd vidit cōiter obtineri: qd i cū lib. z in criminalib. due semiplene pba. cōiungunt: z plene probāt: prout etiam dicit se notasse in. l. j. C. q. nume. rure. z pleniss. in. l. instrumenta. C. de proba. eo quia ciuilia z criminalia paribus passibus regulariter ambulant: vt in. l. de pub. iud. in prin. licet criminalia lucidiores probationes exigant. l. fi. C. de proba. nō tamen aperit Albe. an loquatur in. l. semiplenis probationibus etus de speciei vel diuersi generis. Item caue an illud quod tenet Albe. qd etiam in criminib. due semiplene probationes iungant ad plene probandum: z sic vt reus possit adēnari. istud nō puto verū: z quum tenet Dy. et Ray. qd ē. retin. in. d. l. ij. in prin. z Bal. expresse. in. d. l. ij. quis ex argenta rns. s. j. z. l. ij. in prin. in. l. iij. col. in apokillis. ff. de testi. Salt. in. l. ea quidem. in antepe. col. C. de accus. Et propterea iuxta hoc vltimū plene querit Salt. in. d. l. ea quidē. in pe. col. in ver. sed tunc out dubiū si in criminalibus cōtra reum sint producte due semiplene probationes, certe iungi nō possunt: vt plene probent. z sic ad cōdēnandū reū: s. bene sufficit ad eū torquē. Bone ergo iudex posuit reū ad torturā reus fuit cōstans. z nūq. voluit cōfiteri. quid facit tunc iudex cōdēnare nō pōt. vt dixi: nō vī etiā qd euz debeat absoluerē. propter istas semiplenas pba. q militāt z eum qd ergo facere debebit iste iudex: dicit vt ibi p. est: stat ergo ex p. dictis cōis z vera zclusio. qd due semiplene pba. etiā diuersi gūis cōiunguntur. vt plene probēt. C. istā zclusionē nō. limita vt procedat. qū vnaqueq. semiplena pbatō est in sua spe. perfecta: puta. ta. vñ testis de veritate. z duo de fama: nā ad p. bādū famā vt semiplena pba. faciat. duo testes requirunt. c. venies. el. j. z ibi doc. de testi. late Bar. in. d. l. mltiore. s. plurimū. ff. de qd. isto casu iste semiplene probationes bene coniungerent. z plene probarent: in istis procedit zclusio. s. facta. Sed si ponereimus qd species semiplene probationis essent in sua specie imperfecte: puta vnus testis de veritate. z vñ de fama vel alio indicio. Nā ad probādū indicium duo testes regunt. qū nō deponūt director: z immediatē super facto: s. sup indicio ad factū: vt dixi. s. in hac glo. in materia vnus testis. isto casu tales semiplene proba. in sua specie imperfecte. nō cōiungerent nec possent plene pbare: ita nō. multum limitat Bal. in. d. l. si quis ex argētarijs. s. j. per tex. in. d. c. fi. de succel. ab intest. z refert z sequit. d. Alex. in cōf. l. iij. quod incipit: his que in themate narrata sunt: in vit. col. z istā limitatio nē multū signa ad intellectū doc. Bart. z doc. hic dicit tū alibi nō. Bal. in. l. gallus. s. ille casus. i. l. ij. col. z in. l. iij. no. ff. de lib. z posth. qd si vnus testis pbat veritatē: ipse idē testis z vnus alius probat famā: qd cū istis probationibus si plene pbatū in cā ciuili. do. Alex. imo. ibi in. vj. col. ad fi. z seq. dicit. est mirabile verbum: et qd alibi scriptū nō reperies: illud tū reprobat p tria fundamenta que meo videre in effectu nō sunt nisi vñ. Nā nullibi reperit. qd vnus testis regulariter possit facere plusq. semiplenā proba. cū tūc qd additōis z dignitatis existat. l. iuris iuradi. C. de test. c. a nobis. z. c. in omni. de testi. sed si vnus z lde z testis primo semiplene probaret de veritate: z postea super fama probaret. faceret adhuc vnam quartā illius pbatōis vt ibi copiosius p. dicit tamen vltimo loco. qd dictū Bal. est multū tenedū mētī: nā cū neminem habeat cōtradictē. autoritas Bal. multū virget i practica: z qd vidit als apud peritos de h magnā alterationē. qm dictū Bal. ignorabāt. Secundo limita cōclusionē cōem. s. traditā. qd due semiplene probationes diuersi generis iungantur ad plene probandum. esse verā: nisi tales semiplene probationes essent diuersi generis: z etiam diuersorum actuum: tunc nō cōiungerentur ad plene probandū: ita limitat Lud. ro. hic in. xvj. col. casum dicit esse de hoc. quē ipse reputat singulārē. i. d. c. fi. millies allegatū: al legat etiā Bal. i duob. locis. quē ego nō inuenio aliquid dicere in. l. testis. ad finem. C. de testi. z in. l. obseruare. C. quo. app. non res. ap. dicit etiā Luro. istud posse inferri ex dictis Ly. licet nō alles

get tex. d. c. fi. in. l. ij. C. que sit lō. cōsue. z. d. Ant. in. d. c. venies. el. j. Tu aduerte: nam pro ista limitatiōe magis facere videt: qū em sunt semiplene proba. diuersi gūis z etiā diuersorū actū. vñ qd necessario reddatur singulares: z qd ppter singularitatē iungi nō possint vt. s. dixi in prima additiōe quā feci ad. Barto. hic: tū nō credo. qd sic simpliciter intellecta possint esse vera: nā etiā in exemplis Bar. z doc. qū vnus testis deponit de veritate. ali. de cōfessione extrajudiciali. vel de famarite semiplene pba. sunt diuersi generis z diuersorū actū: z tū cōiungunt z plene probant: fm Bar. z cōiuniter doc. vt predicti: ideo dicēdū est in hoc casu 258 vt statiz. j. subijciā. Item add. in q. tū Bar. z doc. zcludūt. qd vñ testis. z cōfessio facta absente parte plene probāt. p. d. c. fama. nā ego nouiter pondero qd Bal. q. solet allegari pro cōcordati: tū i hoc q. tū. in ti. de cōtro. inuef. super rub. in. l. j. col. circa mediū. dūz dicit formaliter. qd si vnus testis testificat de veritate. alter de cōfessione: tūc qd vnus adminiculatur alteri: bene defertur iuramētū in supple. mētū pbatōis: p. d. c. fi. ergo vult. qd nō plene pbat vt dicit Bar. z doc. hic: qd si plene pbat. nō esset locus iuramētō in supple. mētū probationis. per tex. singularem in. c. fi. de pb. teneas tamē cum Bar. z doc. hic: vt ex predictis apparet. z ita tim. ex. j. dicendis. Pondera etiā Bar. hic velle. qd zressio facta absente parte semiplene probet: idem vult Bar. s. in. l. x. colum. z ibi plene tetigi istum passum. vbi etiam examinaui intellectum d. c. fi. z p. fertim. an ibi zressio illa esset facta absente parte: prout vtrobiz presupponit Bar. an vero in presentia Abba. prout li tera sonare videtur ad ibi dicta te remitto. z statim aliquid subiungam. Item in quātum Bar. hic zcludit. qd fama publica z vnus testis plene probāt in casibus in quibus fama de per se semiplenam probationem inducit. Adde qd idem tenent cōmuniter doc. in locis p. alleg. z in specie Spe. in. d. s. fama. i. ver. fama. z Jo. de imo. in. l. gallus. s. ille casus. ff. de lib. z posth. an. l. iij. col. ar. alius tex. quem ad hoc nō. Et dū Barto. dicit qd in aliquibus casibus fama semiplenam proba. facit: dicit vt dixi. s. in precedenti. ti. q. Bar. C. Supra scripta omnia tradita p Bart. z doc. induci 260 possunt in specie ad aliquas particulares decisiōes. j. In p. m. faciant. an si per vnum testem probauit numerationē. et per alius testem probauit confessionem: an isti testes coniungantur vt plene probēt. Bald. in. l. si ex cautione. in. xij. q. C. de nō nume. pe. de ter. minat qd non. quia singulares sunt: dicit tamen qd faciunt in dicitur. per. d. c. fi. z ratio manifesta est fm Bald. singulariter: qd vnus testis deponit de visu. alter de auditu: sic differunt in sensu z sensato: prout plene dicit notari per Ly. in. l. ij. C. que sit lō. consue. adde Bald. idem tenentem in. l. ij. s. fi. ff. cer. pe. z in. c. fi. in. l. iij. col. de cōsue. Ibi tamen subdit qd isti duo testes vnus de veritate. alter de confessione mutui. quāvis nō probent plene. p bant tamē plusq. semiplene. per tex. quem ad hoc dicit esse singularem in. d. c. fi. adde etiam Bal. in. c. licet causam. in. vj. col. de proba. z latius Bal. in aut. rogati. C. de testi. vbi etiam ad hoc late inducit tex. d. c. fi. vbi vnus testis de vero oblationis actu. et alij testes de confessione oblationis. non plene probant. Item quia iste sunt diuersi species: vnde vna nō vnitur alteri. per nota per Dy. in. d. l. ij. in prin. ff. de excusa. tuto. fatetur tamen qd maiorem fidem faciūt. qd vnus testis solus. et qd cōfessio est mutui coniectura veritatis: et hoc est quod fm eum dicit Pap. in illo. c. fi. in verbo vehementer adminiculantes: quod est bene notandum fm eum: istud idem qd Bal. qd isti duo testes (vnus de vera numeratione mutui alius de confessione) non plene probēt. tenet expresse do. Abb. Panor. in. c. cum causam. in. l. iij. col. ad finem. de proba. z do. Alex. imo. quāvis de predictis omnibus nō faciat mentionem. in. d. l. gallus. s. ille casus. in. vj. colum. Contrarium de directo expresse nō. ipsemet. d. Abba. Panor. in. d. c. fi. in. l. iij. col. per illum tex. in ver. vehementer adminiculantes. vbi nō. esse test. optimum fm verum intellectum: qd vnus testis de veritate. alius de confessione extra iudiciū etiam incidenter facta. plene probāt: vnde fm eum ibi est tex. quod vnus testis deponēs de vera numeratione ex causa mutui z alius de confessione. plene probāt: et faciunt qd actor debeat in causa obtinere. da. to etiam. qd actor fundauerit se super mutuo. z non super confessione. Tu aduerte quia tex. in. d. c. fi. in verbo vehementer adminiculantes. nō potest per hoc probare qd plene probēt: sed bene qd plusquam semiplene probet: prout retuli pluries dicere Bal. per illum tex. Item tex. ille nō loquitur in cōfessione ex causa mutui: sed ex alia causa inter quas est longa differentia: vt nūc ostendā. Breuiter concludendo veritas est. quod in tractu mutui si vnus testis deponat de vera numeratione: z alius de cōfessione quod plene probet. ita loquūt cōcorditer oēs do. p. allegati. z ratio est: qd diuersi sunt species mutui: quoddaz em est mutuum mere naturale. qd fit mediante vera numeratione: quoddam est mutuum mere ciuile. quod fit per solā cōfessionē: vt est glo. ord. l. ij. s. fi. in fi. s. fi. cer. pet. ideo quando in mutuo vnus testis de

Vñ testis deponit
de confessione mutui

als nō probent

Vñ testis pbat veritatem & famā

ponit sup vera numeratione: iste deponit de mutuo mere natus
 rali: alius autē testis q deponit de sola cōfessione, deponit de mu-
 tuo mere civilis: ideo cum deponant de diuersis speciebus, que nō
 tendunt ad vnum z eundem finem, sed ad diuersum: nimirum si
 tanq penitus singulares non probent: et in istis terminis opti-
 me loquuntur doc. proxime allegati: z mirandum est quod domi.
 Abb. Panor. in hoc fuerit varius. Sed in alijs cōtractibus pres-
 terq mutui, z in alijs actibus cum in eis cesset ratio proxime ad-
 ducta, si vnus testis deponat de vero actu: z vnus vel duo de con-
 fessione, isti bene coniunguntur z plene probant: vt expresse tenet
 Bart. z communiter doc. hic: z in alijs locis. s. allegatis: per. d. c.
 si. et ita etiam tenet Pau. de cast. in cons. cccxix. incip. visa peti-
 tione: fateor tamē qd sup tex. d. c. si. non potest fieri magnū capitas
 le: de cuius intellectu vltra predicta vide Bald. in l. vnica. i. j. z. ij.
 col. C. de confes. z ibi in. ij. col. reddit illum tex. singularem ad hoc
 qd redditio cause per visum in re que non proprie percipitur vi-
 su: sed auditu si testis sit idiota z grosso modo loquat, pbat etiaz
 ia auditu: z ita etiā illū tex. ponderat ad hoc pro singulari Lud.
 ro. hic in. xxxj. col. sibi ascribens, z nullam faciens de Bald. mens-
 tionem. Et ex predictis habes colligere tertiaz limitationem ad
 261 doc. Bar. z cōmunem. f. Scō faciūt pdicta, q ad pbādum ince-
 stū, si duo testes deponāt de cōsanguinitate tantū, z nō de cogni-
 tione carnali, duo alij testes probant cognitionem carnalem, z nō
 cōsanguinitatē: qd isti testes simul cōiuncti plene probāt incestū:
 ita no. Bal. in. d. l. gallus. s. ille casus. in. ij. col. in. ij. no. per illum
 262 tex. vbi pbat, qd licitū est arguere ex cōiunctione duarū legum
 vel duorū capitulorū, ergo. z testū. Et dicit, q de hoc est gl. in decre-
 tis: idem tenet ibi Jo. de imo. in. ij. col. q. uis de Bald. non faciat
 mentionem allegas q habetur p gl. quā voluit Bal. allegare. ij.
 263 q. ix. c. testes. z. c. nihilominus. f. Tertio faciūt pdicta ad aliud
 quod singu. decidit Bal. in. l. obseruare. in vlti. colū. ver. sed pone
 statutum dicit. C. quo. ap. non recip. vbi querit si statutum dispos-
 nat, qd si aliquis iuerit de tali loco ad talem locum, puniatur per
 na amputationis manus vel pedis: pone duo testes deponūt qd
 viderunt eum ire vsq ad medietatem: alij testes deponunt quod
 viderunt eum ire ab alia medietate vsq ad illum locum prohibi-
 tum: an cōiungantur vt plene probēt: decidit sing. quod nō: quia
 perfectum accessum probare non possunt: nisi qui viderunt prius
 264 cipiū z finē. f. Itē quia vbi ponit dictio ad: vel dictio vsq, requi-
 tur maleficiū consummatū: sed primi duo testes probat malefici-
 cium attētatum nō cōsummatū argu. eius qd dicit glo. de lupo q
 ex it syluā: nondum tamen exiuit in. l. arboribus. s. idē tractat. ff.
 de vlt. ff. Nec ob. fm eum q parentela pōt probari si duo testes
 probent vnum gradū: alij alium: qz quilibet gradus in se est per-
 fectus: sed in qstione proposita neuter aliqd pfectuz deponit. Si-
 cut fm eū, nec seruitutem vie prescriptam pbarēt testes: ita diuiz
 sim deponentes, z hoc reputat nor. Pro cōfirmatiōe puto, quod
 magis faceret vnum qd superius firmat: qd licet in civilibus se-
 miplene proba. cōiungant, vt plene probēt: tū ista cōiunctio non
 fit in criminalibus: vt in. q. Bal. z istud me magis mouet q fun-
 damētū Bal. z adde qd dicā nūc in sequētib. Quarto pdicta fas-
 ciunt ad aliud qd decidit Bal. in. l. testium. in. vj. col. in ver. circa
 primas interrogatiōes. C. de testi. vbi decidit, qd si volo probare
 prescriptionē decennij: z probō per duos testes de primo quinq
 quennio: z per alios testes de alio quinquēnio: qd optime probō
 ex cōiunctiōe istorū testū prescriptionē cōtinui decennij: sicut fm
 eum in parētela ex duabus extremitatibus simul iunctis (lz per
 diuersos testes) inducat plena pbatio. Hā si duo testes deponūt
 qd titius sit filius Petri: alij duo qd Joana est filia Petri: ex
 cōiunctione istorū testium plene probat qd titius z Joana sunt
 fratres: vt no. in. c. licet ex quadā. in gl. pe. de testi. Intellige tamē
 sane decisionem Bal. qn alij testes deponerent de scō quinquē-
 nio: qd esset immediate sequutum: cū ad inducendā prescriptio-
 nē decennalē requirāt cōtinuata possessio: vt no. Bart. in. l. celsus.
 265 ff. de vlt. cum suis concoz. f. Itē in tota ista materia diligens
 ter no. quod probatio resultans ex diuersis generibus probatio-
 num simul iunctis, nō dicitur propria probatio, lz presumptiua,
 cui aliquando statuitur, aliqñ non. d. c. si. verba sunt egregia Bal. in
 c. j. s. cū aut. in vlti. col. in pe. questione. de contro. inue. adde Bal.
 in rub. C. de proba. Et illud qd determinat Bar. z doc. in. l. certi
 condictio. s. qm cum suis concoz. s. si cer. pe. Et ex hoc potes col-
 ligere rationem, quare in criminalibus nō coniungantur diuersa
 genera probationū vt superius firmat: quia in criminalibus
 requiruntur probationes luce meridiana clariores, z non sus-
 ficiūt proba. presumptiue. l. si. C. de proba. saluo nisi esset presump-
 ptio violenta: iuxta tex. singularem in. l. si qui adulterij. C. de adul.
 266 c. afferte gladiū. de psum. f. Itē ad istaz materiā de duobus im-
 perfectis an z qñ simul iungant: adde qstionē de eo qui ingressus
 est monasteriū, vel vnam religionē: z ibi stetit p semestre, post
 ea exiuit: deinde rursus eandem religionē intrauit: z stetit per

aliud semestre: an ista duo semestria simul cōiungantur. z faciāt
 annū integrum statutū ad professionem faciendā. Lōiter conclus-
 dit qd nō: qz annus dē esse cōtinuū: de qua qstione vide Bart. in
 l. si. s. quoties. piliū tex. i. xbo anno cōtinuo. ff. de pub. z vectig. z
 cōmis. post Buil. de cu. ibi p eū allegatū. z Spe. i. ti. de sta. mona.
 s. j. in. x. xxxix. Ang. Pau. de ca. Lud. ro. z do. Alex. i. l. si idē. in pñ.
 ff. de iuril. om. iud. Ang. z Imo. in. l. quoties in stipulationibus.
 ff. de ver. obli. Ang. in proemio. ff. s. fin. z in. l. ij. s. j. ff. de condi. ins-
 sti. Bal. in. l. nō solum. in pñ. per illum tex. z in. s. annus. ff. de ex-
 cu. tuto. quod no. glo. in. c. eū qui certus. in si. de regu. iur. in sexto.
 Ex his habes perfecte recollectam z expeditam totam istaz mas-
 teriam de duabus imperfectis seu semiplenis probationibus an
 z qñ simul coniungantur: nec credo quod alibi inuenies: ita ple-
 267 ne z abunde tactum. ¶ Querit etiaz Bar. de vtili questione
 si actor probauit plene intentionē suam reus autem semiplene
 probauit defensionem suam: quid iuris sit: z dicit canonistas z le-
 gistas cōcordare in vnam sententiā: qd si probatio actoris perfec-
 ta, z probatio rei imperfecta sint de directo cōtrarie: tunc presert
 actoris probatio pfecta: z extinguit z annullat in totuz pbatio-
 nē rei imperfectā. l. ob carmē. s. si. ff. de testi. facit. c. i. nostra. de testi.
 z gl. in. c. suggestū. in gl. si. sup verbo fultit. de iurepa. z t3 Spe. in
 ti. de teste. s. postq. in ver. qd si vnus. cum versiculis sequētib.
 z do. Pau. de ca. in. l. ij. in si. C. de bo. pos. fm tabu. Si autem pro-
 batio actoris pfecta: z probatio rei imperfecta non sunt, de dire-
 cto cōtrarie, sed diuerse: z se inuicem cōpatientes: vt quia actor p
 duos testes plene probauit creditum suum: reus autem solutio-
 nem probauit per vnum testem: tunc causa est dubia, z recurren-
 dum est ad iuramentum necessarium fm formam huius. l. z. l. in
 bonafidei. C. eo. z refert Bar. ita tenere doc. in. d. l. in bonafidei. et
 Jo. an. in. c. si. extra eo. adde qd cum ista doctrina Bar. simplici-
 ter transeunt Raph. z ul. hic in pe. col. z Pau. de cast. in. pñ. co.
 z Bald. in. c. ij. in vlti. colū. de proba. dicens istud ibi nō probari
 in illo tex. si subtiliter intueatur. ita etiam Bald. in. d. l. in bonaf-
 fidei. ad finē. in vlt. q. z ibi Sali. in. xvj. q. do. Anto. de but. in. d. c.
 si. extra eo. in. vj. co. ad si. z seg. vbi dicit, qd ista est communis op.
 z idēz do. Abb. Panor. in. s. sane. in penul. colum. z domi. Alex.
 imo in cōsil. cclxxvj. als. cxxxiij. incip. in causa z lite vertente in-
 ter Albertinum de miran. in. j. colū. lib. ij. adde text. in. c. post ele-
 ctionem. z ibi. d. Ant. de bu. z in. c. cum sup. de cōcel. preben. z tex.
 in. c. vt nostrum. z que ibi no. d. Ant. de but. de offi. arch. Barto.
 in. l. j. in pñ. per illum tex. ff. de ventre inspi. per do. Ant. de but.
 in. c. si. in vlti. no. de succes. ab inte. facit quod no. Bal. in. l. vbi pa-
 ctum. C. de transac. in. q. de soluēte collectas zc. z quod no. Bald.
 in. l. imperator. ff. de sta. ho. allegando gloss. in. l. j. C. qui. et aduer.
 quos. facit etiā qd dicit Bal. in. c. j. s. sacramentum. in. iij. colū. de
 consue. rec. seu. Confirmo per aliud qd no. dicit Salice. in. l. si qui
 adulterij. per illum. text. C. de adul. qd si fundata intentione acto-
 ris exceptiones rei z replicatiōes inter se contradicunt: nihil op-
 minus ferenda est sentētia condēnatoria pro actorē: quia adhuc
 manet fundata intētio suae: est veruz qd aliter videt tenere Bal.
 in. d. c. si. extra eo. in. ix. colum. in pñ. in versic. quero si actor pro-
 bat per duos testes: vbi in. q. ista, quādo actor p duos testes pro-
 bavit z reus per vñ. respondet, qd si tales probationes sint con-
 tradictorie ab origine sicut verū z falsum: tūc presertur probatio
 actoris plena, sed si sint ex postfacto: vt qz actor p duos testes ple-
 ne probauit intētiōē suā: reus aut p vñ. testē probauit pactum
 de nō petēdo: tūc dicit qd in hoc sunt opi. doc. in. d. l. in bonafidei.
 sed ipse dicit se indistincte, tenere validiōz probationē vincere, z
 minus validā nihil operari, etiam in eligendo, qd est directo cō-
 tra Bar. z alios doc. prealle. remittit se tamē Bal. ad ea q dixit
 in. d. l. in bonafidei. ¶ Retēta communī opi. z vera: qd qñ actor ple-
 ne probauit per duos testes creditū: reus autem semiplene proba-
 uit solutionē: qd tunc recurrendum est ad iuramentum neces-
 268 sariū. f. Succedit opportuna dubitatio cui hoc casu deferendū
 sit iuramētū in supplementū proba. Bar. hic nō aperit, sed de eius
 mēte vī esse, q sit deferendū reo. adē sentit Jo. an. in. d. c. si. sed do.
 Abb. Panor. ibidē in. s. sane. in pe. col. ad si. refert: qd. d. Ant. ibi
 sentit, qd deferendū sit actori: hac ratione: qz grauā in hoc actor,
 cū plene probauerit: reus tamē pure nō condēnatur: ideo releua-
 ri debet in alio vt iuramētū necessariū sibi actori deferatur, z nō
 reo. do. Abb. Panor. dicit hoc dictum sibi placere: quia ex quo
 reus habet semiplenā pbatioē, propter hanc debet deferri ipsi
 actori iuramētū necessariū, ad purgādū psumptionē orā zira-
 eum: nisi iudex cōsideratis circūstātijs cause z psonarū p reo vi-
 derit deferendū: vt ibi in tex. Quicquid isti doc. teneāt: ego indu-
 bitatē teneo, qd imo isto casu si alia non obstant deferendū est
 iuramētum necessariū ipsi reo ad supplendū suā semiplenā pro-
 ba. istud expresse tenet Pau. de cast. hic in. xiiij. col. q. uis de pdu-
 ctis doc. nullā faciant mētiōē: z ad ita tenendū moueo: qz iuras-
 mētū necessariū dē esse suffragiū seu subsidiū pbatiois imper-
 fecte. tex.

x drab semiplenis
 de pbatio

secte. tex. est in c. ij. in fbo suffragio. de proba. z ibi Bal. in vlti. col. expse no. illu. tex. ad hoc: z pro hoc dicit, qd ad hoc vt deferat iuramentu in supplementu pbatidis, aliqd debet esse semiplene probatu per eu cui venit deferendum: vnde fm eum si actor semiplene probauit intentione suam: reus autem nihil probauit: certe reo no pot deferri istud iuramentu necessariu in supplementu proba. qz qd no est suffragiu seu supplementu habere no potest. c. j. s. sacra metum. de consue. rec. feud. ergo in proposito nostro. cu actor plene probauerit creditum suum, in hoc no potest esse locus iuramenti necessario, per text. singula. in. d. c. ij. sed cu reus semiplene probauerit solutionem: ista est que exigit suffragium iuramenti necessarii: ergo ipsi reo deferendum est z non actori: veritas huius clarius apparebit ex his que dicetur. j. in vlti. parte glos. in. q. illa qn generaliter sit deferendu iuramentu necessarium an actori an reo. **269** Querit etia Bar. an vna probatio imperfecta tollat alias probationem imperfecta: z dicit de hoc esse casum no. in. l. j. C. qui z aduer. quos. z ibi est gl. no. in verbo no sit. vbi Bart. z doc. z vera z indubitata finia est, qd sic. adde Bal. in. d. l. in bonafidei. in. j. col. in ver. opponitur ad ide. cum ver. sed. Lud. ro. in confi. xij. qd incip. visis ac percunctatis actis. in. v. col. in fi. facit qd no. Bal. in c. fi. in fi. per illum tex. in ti. quid sit inue. accedat qd multum pulchre voluit Bal. in. d. l. j. in. ij. col. C. qui z aduer. quos. vbi sing. inquit z bene not. qd ad hoc vt ex semiplena probatione debeat ali cui deferri iuramentum necessarium, debet esse non solum semiplena probatio: sed etiam verisimilis: nam si contrarium est verisimile, semiplena probatio elidit z non deferit istud iuramentu necessariu, qd est no. fm eu: z sic vult pulchre Bal. qd semiplena probatio no solum elidat p aliam semiplena proba. qziam: sed etiam **270** elidat p sola similitudine veri q i qm sit. t adde etia qd no. Bal. in. l. qui accusare. in vlti. no. C. de ede. qd qn hincinde est semiplena probatio, vincit reus: quia vna probatio imperfecta vincit reliqua: ideo fm eum, si p statutu est priuilegiata fama contra magnatem, vel si statutu dicit, qd in maleficijs commissis de nocte fama sufficiat ad torturam: tunc si hincinde probabit fama contraria, reus absoluet: qz de fama priuilegiata no constat. l. diuus. ff. de te. mi. q lex fm eu ad hoc comuniter allegat: z ad illud qd dictum est: qd vna probatio imperfecta tollit alia: facit qd in simili dicit, qd vna presumptio tollit aliam, vulgata. l. diuus. ff. de in ius. reg. resti. z est glo. no. in. c. ex literis. in ver. ad plenum. de in integ. **271** resti. **271** Hunc videndu est que sint cause, seu qui sint casus in quibus (dato qd quis semiplene probauerit) cu non pot deferri istud iuramentum necessarium in supplementu proba. z reintro glos. ibi maxime si res petita est modica: que gl. videtur velle, qd i casus magnis no sit locus huic iuramento necessario: glo. tn ista, licet sic pderetur per Barto. z oes doc. non tamen multum necessario istud probat, propter dictionem maxime positam in gl. iuncta res gula gl. in. l. quod si minor. s. restitutio. in verbo vendicationem. ff. de mino. z gloss. in. l. illud. in verbo estimari. ad fi. ff. ad. l. aquil. **272** Idem tamen sentit gl. in. d. c. fi. in gl. fi. z apertius glos. in. d. l. in bonafidei. in glo. si magna. circa fi. z ibide doc. presertim Salic. in. xvij. col. z ita tenent doc. iuris ciuilibus z canonici, z practica hoc obseruat: z dicit Bar. hic in. xij. col. quod istud verbum est magistra liter dictum per gloss. non q aliqua lex istud dicat, et est dictum ad similitudinem causarum criminaliu: quibz cause magne equi parant. l. propter litem. ff. de excu. tut. z. s. ite propter litem. insti. eo. ti. poterat Bar. allegare meliore tex. in. c. freques. in ver. illud. de resti. spo. in. vj. **273** Tn q funda. Bar. facere videtur regula. l. in seruozum. s. fi. ff. de pe. que habet, qd quelibet minima pena corporalis, est maior quatuorqz pena pecuniaria. Bartol. in. l. j. s. fi. ad fi. ff. de pe. dixit, qd regula. d. l. in seruozum. no habet locum in vilibus personis, per illud qd dicit gloss. in. l. he opere. s. fi. in verbo duru. ff. de ope. liber. que dicit, qd durius est seruire de pecunia qua de persona. idem tenet etiam Bart. in. l. leuia. in ver. sed contra hoc opponitur. ff. de accu. hic. de nea. in. s. penales. in. ij. opp. gl. insti. de act. sed per hoc non respondet ad obiectum: ideo tu responde qd Bar. no dicit, qd cause magne equiparentur causis criminalibus: in quibus imponatur pena corporalis: quia obstat arg. s. simpliciter dicit, qd egparantur causis criminalibus: intellige de causis criminalibus pro quibus imponitur pena pecuniaria: **274** gita tamen de opportuno respso. **274** Que autem dicatur causa magna: z que parua Bar. hic in. xij. col. z alij doct. respondet fm qualitatem personarum: z consequenter relinquunt arbitrio iudicis: qz inter aliquas personas causa. x. libraru diceretur magna: inter aliquas personas causa. c. florenoru diceretur modica. l. sed z si suscepit. s. j. cu gl. in verbo modica. z ibi Bar. z Angel. no. ff. de iudi. facit qd dicit gloss. in. l. licitas. s. z ne tenuis. in fbo lumine. ff. de offi. presi. z dicit in specie Alb. de ro. in. d. l. in bonafidei. in vlti. colu. qd si esset questio inter duos reges de. cc. florenis, causa diceretur modica z parua: secus si esset inter alios duos ciues esset magna, qd bene not. z istud idem de regibus vult Bar.

in. d. l. sed z si suscepit. s. j. circa fi. Et circa hoc q dicat parua: vel magna causaz qd sit arbitriariu iudici. adde in simili Bart. i aut. minoris debitor. in. ij. colu. circa prin. C. q da. tu. pos. vide tamen qd aliter determinando alibi voluit Barto. in. l. ii societatem. s. arbitrorum. ff. pro so. in. vj. col. in ver. pro declaratione predictoru zc. Nam arbiter vel arbitrator possunt ledere parte in modica quantitate, sed non in magna. l. vnde si nerue. ff. pro socio. declarat ibi Bar. que dicatur parua. z que magna quantitas: vide per eum: z per Imo. in. l. ii quis arbitratur. ff. de verbo. obligat. z late in. l. j. s. si quis. ff. de app. do. Alex. imo. in confi. xlvj. incip. circa primum quo queritur. in. iij. z. vj. colu. cum alijs multis concor. ibidem alibi **273** leg. per eum. **273** Sic etia in simili, q dicant cause breuiores: comuiter concludunt doc. qd relinquunt arbitrio iudicis, inspecta causarum qualitate fm Bar. z doc. in aut. nisi breuiores. C. de sen. ex peri. reci. z Bar. in. d. l. diuus. ff. de bo. dam. licet Bal. in. l. ij. in. ij. col. in ver. quero iuxta hoc que dicatur cause minime. C. de pe. da. iudi. expresse voluit causas breuiores dici esse illas q sunt a. c. aureis. j. z hoc idem pondero nouiter velle Bart. in. l. imperiu. circa fi. in ver. septa est iurisdictio minima. ff. de iu. om. iudi. z multum diligenter no. si verum est: qz est valde vtile, cum in causis breuioribus, non requiratur libellus, nec sententia in scriptis. d. aut. nisi breuiores: z semiplena probatio habetur pro plena: vt dixi. s. in hac glo. z in specie ponit. d. Natesi. in suo no. ij. z. iij. post docto. ibi p eum relatos: z de hoc, que dicantur cause breuiores: vide tamen Bart. aliter tenent z contrariante proxime dictis in. l. mediterraz nee. per illum text. C. de anno. z trib. lib. x. vbi per illum text. dicit qd cause dicuntur breuiores, quando expensa in scripturis tantu constaret, quantum valet causa. Adde etiam qd no. gl. unica. in. c. de appellationibz. z ibi doc. extra. de appella. subdit iungu. Bar. ad vnum aduertendum esse, qd licet causa principalis sit magna: si tamen sit solum questio de possessione, causa dicatur esse parua z modica, per. l. unicam. C. si de mo. pos. fue. appel. z. l. momentanee. C. qui legi. perso. no ha. z hoc dicit sentire Joa. an. in. c. ex insinuatione. de procu. nec i hoc singulari dicto aliquis tradidit: illud expresse sequitur. d. Anto. de but. in. d. c. fi. in. vij. col. extra eo. z facit: quia in iudicijs possessorijs, sufficit constare de iure agentis summam, per. presumptiones, iudicia, vel semiplenam probatio. fm Bar. in. l. ij. versi. fin. C. vbi in rem act. et in. l. j. C. quorum bo. et in. d. l. momentanee. z do. Natesi. in suo not. ij. cum per hoc non fiat preiudicium nisi in possessione, z no in proprietate: licet auq ex possessione possit magnu comodum sequi, vulgato. s. commo. dum. insti. de interdic. e contra: aliquando ex perditione possessionis sequitur magnum incomodum, fm Bal. in. l. consentaneum. in. ij. col. ad fi. C. qno z quando iud Subdit etia Bar. qd lz causa principalis sit magni poderis: tn si illud super quo litigat no affe rat magnu preiudicium in principali causa, potest deferri iuramentum in supplementu proba. puta, si lata sit sententia inter te z queda q asserbat se procuratore meuz: ego dico qd erat reuo catus: z istud proba per vnu testem: poterit mihi deferri iuramentum in supplementu proba. d. c. ex insinuatione. de procu. qz quis sententia pntiaretur nulla, per hoc non fit preiudiciu iuri tuo: qn possis de nouo agere, si iustitiam foueas: addo (qz ceteri nihil tngunt) quod idem simplr tenet Ang. in. d. l. bonafidei. in fi. z. d. Ant. de but. in. d. c. fi. in. vij. colu. istud idem sequitur z reputat menti tenendu Bald. in. l. no solum. s. qui alieno. in. ij. co. in fi. ff. de procu. Spe. in tit. de teste. s. restat. in ver. hoc tn fallit. **274** Stat ergo ex gl. z ex pdictis, qd in causis magnis seu arduis, no deferit iuramentu necessariu: z est conclusio valde necessaria in hac materia: quam **274** limita: vt. j. dicam. **274** Ex ista conclusione inferunt in presenti materia plures illationes: prima est, qd in criminalibus no deferitur istud iuramentum necessariu: cum sint cause magne z eis equiparentur: vt dixi. s. Idem qz in criminalibus requirunt probationes luce meridiana clariores. d. l. fin. nec ex presumptionibus seu indicijs debet qd criminaliter danari. l. absent. ff. de pe. **275** Itz in causis ciuilibus, due semiplene pbationes coniungant ad pficiendu plenam pba. secus tn est in criminalibus: vt tetigi. s. i materia illa: qn due semiplene probationes iungantur, item presumptiones que tanq euidentes in causis ciuilibus sufficeret ad condenandum: puta, quia sunt violente, in criminalibus no sufficiunt: ita signa ter dicunt Bost. z Imo. in. c. quia verisimile. de presump. Bald. in. d. l. fi. in vlti. col. C. de proba. do. Ant. de bu. in. c. quanta. de presump. do. Abb. Panoz. in. c. ij. eod. tit. Lud. roma. in. l. j. s. si quis in villa. ff. ad sille. do Alex. imo. in confi. xv. incip. viso processu inquisitionis formate per potestatem parme. in. xv. col. lib. j. Itz in causis ciuilibus creditur testibus non assignantibus causam dicti, quando de ea non fuerint interrogati, glo. z doc. in. l. solam. C. de testi. z in. c. cum causam que inter archiepiscopum. de testi. z iij. q. iij. c. solam. tamen in causis criminalibus non creditur testibus qui non assignat sufficientem causam dicti: quamuis no sint interrogati: ita sing. dicit Salic. in. d. l. fi. C. de proba. quem refert

quedam
na ca.

275 Magna.
adde Bost.
c. fi. s. crimi.
fal. Lard. in
cle. no pot. i
vj. de procu.
Ant. de bu.
in. c. si p
bilitate. i. ij
colu. de off
de lega.

magis magni

que probationes no
in malis

Admonendi.

d Infamis.
uade. s. por
ro. m. c. si q
adeo. in. que
fuo. viy.

iudicio si violentia esset semiplene probata per vñū testem, pos-
 set deferri iuramentum in supplementum pba. do. Ant. de bu. in
 d. c. fi. in. viij. col. 73 q8 in causa criminali ciuilitur mota, si nō est les-
 uis ac modici p̄iudiciū, nō pōt deferri istud iuramentū necessariū,
 alias secus. do. Abb. Panor. in illo. c. fi. in principi. in. ix. col. pondera-
 rat Bar. velle in. d. l. maritus. q8 in causa criminali ciuilitur mota
 habeat locum, et possit deferri, nō solū iuramentum voluntariū et
 iudiciale, sed etiam necessarium, q8 sibi videt̄ durum: qz enim fm
 eum, si causa esset famosa: puta iniuriarū, vel esset magna et p̄i-
 iudicialis, q̄uis ciuilitur ageretur: certe dicit q8 tunc iuramentū
 necessarium nō haberet locū: z q8 Bar. nō aliter dixisset si recte
 considerasset. qz in causa etiam mere ciuili ita dicitur: vt hac gl.
 nostrā: vnde fm eū si causa criminalis ciuilitur intentata sit non
 multum p̄iudicialis aut magna, pōt deferri istud iuramentum
 necessarium: ita loquitur Bar. et alij. s. allegati: alias secus: ita p̄-
 cedit glos. in. d. c. tam literis. et sic residet in effectu cū opi. d. Ant.
 de but. et istud puto tutius: tñ vt superius tetigi. Bar. i. d. l. mas-
 ritus. non loquitur in iuramento necessario. sed in iuramento vo-
 luntario aut iudicali: vt patet ex. ll. per euz allega. s. dixi. Tercio
 notabiliter limita: vt. j. dicam. ¶ Secundo principaliter ex con-
 clusione glos. nostre et doc. q8 istud iuramentum necessarium non
 277 habeat locum in causis magnis infertur, q8 locum nō habet
 in causis spiritualib⁹: puta monachationis vel matrimonij car-
 nalis, que censentur magne et graues fm Barto. hic. in. xij. col.
 Bal. in. l. in bonafidei. in. j. colum. Paul. de ca. et do. Alex. imo. in
 l. ij. in principi. s. eo. z est glos. ordi. et solennis. in. c. mulieri. in gl. et
 tra eo. z quod in causa monachationis non deferatur istud iuras-
 mentum necessarium: tenet Lap. de castel. allegati. lxxvj. in vlti.
 colū. in ver. de tertio autem. Ludov. ro. xxxv. colū. hic q̄uis in hoc
 ultimo glo. teneat expresse contrarium in. c. vidua. super verbo sa-
 cramento. de regu. et trans. ad relig. et cōmuniter dāatur per doc.
 ibi: et d. c. fi. qz causa monachationis habet in se causam bonorū
 annexā. c. uz ad monasteriū. de sta. mo. aut. ingressi. C. de sacrosan.
 278 ecclesi. limita tamen et intelligi: vt. j. dicam. ¶ Tercio ex predicta
 conclusione glo. et doc. infertur, q8 etiam in causis famosis nō des-
 fertur istud iuramentū necessarium: vt no. gl. fi. in. c. cum sint par-
 tiuz iura. de regu. iur. in. vi. Spec. in ti. de iura. dela. in prin. in ver.
 vt autem. cum vers. seq. Joan. an. z do. Anto. in. d. c. fi. z ibi Zimo.
 in. ij. colum. Salic. hic. in. xvij. colum. et in. l. in bonafidei. in. xvij.
 Ludou. roma. hic in. xxxij. col. et seq. et est ratio euidentis: nam qñ
 agitur de fama hominis, dicitur agi de graui et magna causa. uz
 agitur de eo q8 afficit personam. l. cognitionum. post princip. ff.
 de va. et extraor. cog. nam causa infamie, et causa vite equiparant̄.
 l. iusta. cum glos. ff. de manu. vin. glos. bona in. s. suspectus autem.
 in ver. ob culpā nisi. de suspec. tu. Bar. et docto. in. l. transigere. in
 j. col. ad fi. C. de transac. ergo de maiori p̄iudicio dicitur tractari
 vbi tractatur de fama. q̄ si de omnibus bonis: quia homo debet
 piuris facere famam q̄ omnes facultates. l. iul. ff. qz omis. caus
 sa test. et arg. l. reprehendenda. C. de insti. et substi. si ergo vbi agitur
 de omnibus bonis, istud iuramentum necessarium non defertur,
 ergo nec in causa infamie: que personā tangit. facit etiam in arg.
 l. in seruorum. s. fin. in. fi. ff. de p̄est. verum q8 Bartol. hic in. xij.
 colū. nescio quo spiritu referens istam opi. eam reprehendit: quia
 est contra casum multarum. ll. contra. l. nam et postea. s. si dāme-
 tur. s. eo. l. furti. in vers. sed z si iureiurando. ff. de infra. l. lex conue-
 lia. s. hac lege. ff. de iniur. melius potuisset allegare text. s. d. c. fi. in
 vers. nec liceat. iuncto versicu. seq. extra eodē. Sed ista opi. est eni-
 denter falsa, vt ex predictis apparet, et in specie eam refert, et res
 probat Joan. de imo. in. d. c. fina. in. ij. colum. et vere istud non est
 de lectura Bartol. sed fuit vna additio cuiusdam Ray. de falla.
 incorporata lecture Barto. patet: nam in fi. huius questionis est
 scriptum Ray. de falla. et ita expresse attestatur do. Alexander. de
 imo. in. l. ij. in prin. in. vij. col. s. eod. ¶ Limita tamen et intelligi: vt
 j. dicam. et respondebo ad tex. d. c. fina. in ver. nec liceat: iuncto ver.
 seq. et miratur Ludov. hic. in. xxxv. col. q8 doc. illum text. non alle-
 279 gent ad hoc ¶ Quarto ex ista conclusione glo. et doct. et ex propo-
 me dictis infertur. q8 ex causa vsuraria non defertur iuramentū
 necessarium: tum, quia in ea tractatur seu vertitur delictū: tum
 d quia agitur de causa fame: quia vsurarius est infamis. l. impio-
 bum fenus. C. de infra. ita tenet Bal. in. d. l. in bonafidei. in. j. colū.
 qui dicit, quod ita de consuetudine seruatur. Intellige tamen et
 280 limita fm Joan. and. an. q̄ de vsur. in. vi. in nouel. ¶ Quinto
 infertur, q8 etiam non defertur istud iuramentum necessarium in
 causa status persone: puta filiationis, vel seruitutis, vel in causa
 legitimacionis, fm Bal. in. d. l. in bonafidei. in. j. colū. qui per hoc
 etiam infert, q8 idē est in causis beneficialibus: quia sunt graues
 et qz vigerent in p̄iudiciū tertij: hoc est ecclesie. que nō debet
 regi per intrusum. Adde ad hoc facere tex. in. c. vñico. de eo qui
 mit. in. pos. causa rei seruand. lib. vj. et ibi traditur per Bomi. de
 sancto Bem. post alios in pen. et vlti. colū. intelligi tamen quando
 questio esset

questio esset immediate super ipsa causa beneficii: secus si super aliquo incidenti ipsius cause beneficii: tunc potest deferri istud iuramentum necessarium. text. est ad hoc mihi no. in c. ex insinuas 21 tione. de procurator. § Sexto ex ista conclusione gloss. et doc. not. infertur. qd in causis feudalibus non deferretur istud iuramentum necessarium: quia sunt magne res et magne cause. fm Bald. in d. l. in bonafidei. in vlti. col. in ver. tertio suspicitur quantitas rerum: qd istud limitat nisi deferat possessor: quia possessio aliquid adiungit probationi vnius testis: allegat tex. que ad hoc dicit esse sing. in c. j. § sacramentum. de consue. re. feud. 22 Limita omnes istos casus. dum dicit: qd istud iuramentum necessarium non deferretur in causis magnis aut arduis: nec in criminalibus: nec in specialibus nec in causis famosis vel similibus: et no. multum hanc limitationem: quia est valde necessaria in tota ista materia: nisi esset plusquam semiplene probatum: vt quia ultra semiplenam probationem: aliquid esset adductum. vel adesset aliqua alia presumptio. vel produrisset quis duos testes. quorum vnus non esset omnino integer: quo casu saltem haberet plusquam semiplenam probationem: tunc si persona sit honesta. potest iudex (quod causa sit ardua vel grauis) deferre istud iuramentum necessarium. per text. in d. c. si. in ver. sane. per quem tex. ita Lud. ro. hic in. xxix. col. et clarius in. xxxiij. col. et ante eum Salic. hic in. xvij. col. in si. id est do. Alex. imo. hic in. xxxiij. col. et in d. l. iij. in prin. § eo. in tribus locis: in. vij. et in. ix. et i. notabiliter in vlti. col. et in c. c. lxxiij. in cap. v. viso processu vtriusque cause. in. iij. colum. lib. ij. dicit gl. in c. vidua. in gl. si. super verbo sacramento. de regu. et tras. ad relig. 23 An dicit pulchre i. posito. d. Abb. Panor. in c. mulieri in. iij. col. extra. e. quod in causis arduis: puta mrimo ni. si actor est optime vite. et petit puellam se inferiorem vel equalem et habet in contractu matrimonij vnus probatissimus testis. vel forte habet duos testes. quorum vnus est non omnino integer: et sic habet plusquam semiplenam pba. potest iudex deferre istud iuramentum necessarium. per text. in d. c. si. et ita etiam in specie dicit Paul. de ea. et d. Alex. in. d. l. iij. in prin. § eo. vterque in vlti. col. allegates idem velle Jo. an. in. d. c. si. 24 Confirmo per id qd no. dicit Bal. in preallegata. l. in bonafidei. in vlti. col. in ver. tertio inspicit quantitas rerum: quem statim. § retulit: qd l. in causis feudalibus (que sunt magne) non deferretur istud iuramentum necessarium: tunc bene deferret possessor: qd possessio aliquid adiungit semiplene probationi. per text. fm eum singu. in. d. c. sacramentum. 25 Secundo ego intelligo supra scripta omnia. qd in casibus supra scriptis in quibus actori qui semiplene probatur. non potest deferri istud iuramentum necessarium: eo quia sit causa ardua. et sic non possit suppleri semiplena probatio actoris: tamen quia ex tali semiplena probatione occurrit suspicio et presumptio contra reum: que tamen non sufficit. vt per eum possit ferri sententia condemnatoria: tamen iudex debet deferre ipsi reo iuramentum purgationis. d. c. si. in ver. nec liceat. vbi doc. et hoc text. nostro. qui pprie loquitur in istis terminis fm qd. declarauit in text. 26 Ex predictis habes. vij. casus principales in quibus non deferretur istud iuramentum necessarium. 27 Octauo principali ter non deferretur istud iuramentum necessarium: vbi cumq. lex vel statutum requirit apertissimas probationes. gloss. est in. l. fin. in prin. in gloss. magna: super verbo suspicioni. circa principi. ff. qd met. cau. Item si requiratur indubitata vel liquida probatio. fm Bald. in. l. c. de secū. nup. et in. l. vnica. in. iij. oppositio. C. de his que pene nomine. Item si requiratur plena probatio. per gloss. no. in. c. c. v. pientes. § qd si per. xx. in ver. plenā fidē. de elec. in. vj. quā gloss. pro singulari: ad hoc allegat Lud. ro. hic in. xxvij. col. in noua limitatione: accedat text. in. c. j. in ver. pleno. de elec. in. vj. Idē vbi lex requirit perspicuam probationem. fm Bald. in. d. l. in bonafidei. in penul. col. in si. in ver. secundo inspicitur natura causarū. Idē vbi requiritur probatio luce clarioz. fm Bal. in. l. si. circa princip. per illum text. in ver. luce clarioz. C. si mi. se malo. dixit. Idem si requiritur legitima probatio: nec enim iuramentum est legitima probatio: vt est gloss. reputata singu. in. l. cum de indebito. in prin. in ver. legitimus. et ibi Albe. de rosa. ff. de probatu adde similem gloss. 28 in. § quadrupli. in ver. duplicatur. insti. de actio. et que sint legitime probationes: ponit glo. not. in. l. proprietatis. in ver. legitimis. C. de proba. inter quas non enumerat iuramentum: et ita tenet quia Lud. ro. hic in. xxvij. col. in. vij. fallen. istud reprehendit. per glo. in. c. statutū. § cum vero. in ver. per propriū iuramentum de rescri. in. vj. que non facit. secundo per text. vbi dicit esse expressum in. c. ij. de proba. dum dicit text. qd ita demum ad huiusmodi iuramentum necessarium recurrendum est: si alie legitime probationes deficiunt: tamen nec iste tex. aliquid mihi concludenter probat: nisi forte voluit ponderare qd dictio alie: sit repetitiua si iniliū: vt est gloss. in. l. si fugitiui. cum si. C. de ser. fugi. tamen si recte aduertis tex. ille parū facit: poterat ad idem allegare tex. qui prima inspectione magis facere videtur: sed in veritate non etiam in predictis tenere. quia non meminerim in specie tactum legisse.

qd vbi cumq. lex vel statutum requireret simpliciter probationem absque eo qd dicat plenam: vel legitimā: vel perspicuam: vel liquidam: vel similia. qd etiam tunc non habeat locum istud iuramentum necessarium: moueor: qd vbi lex simpliciter facit mentionē de probatione. intelligitur de plena. cle. constitutionem: cū gloss. in ver. si des. de elec. Bald. in. l. peremptorias. in vlti. col. C. sentē. rescin. non pos. facit tex. no. in. l. laicus. ff. de condi. et demō. per quem text. Barto. ibi no. expresse. qd appellatione probationis in dubio intelligitur de vera: alibi dicit Bar. qd in dubio intelligitur de legitima: in. l. ait pteor. § si iudex. si male non memini. ff. de re iudi. sed sic est qd iuramentum non est proprie probatio. l. non erit. § dato. in ver. quasi. § eo. quū ad hoc ibi no. Salic. Lud. ro. et do. Alex. et ante eos Bald. in. rubri. § eo. et est melior tex. in. l. sed et si possessor. § si. in ver. perinde haberi ac si probatum esset. § eod. et est gloss. not. in. c. si quis. in ver. si. absoluiendum. si de inue. inter do. et vasa. lis ori. et ibi eum ponderat Bal. pro no. ad hoc est enim iuramentum: potius releuatio ab onere probandi. qd probatio. leu. qui. in prin. § eo. Bald. in. d. c. j. § sacramentum. in prin. de consue. rec. feud. et latius in. c. j. § conuenticulam. in prin. de pace iura. firman. et in aut. sed nouo iure. in vlti. col. C. si cert. peta. et in rubri. C. de proba. in. iij. col. et in. l. actori. C. eo. bene facit text. in. c. forus. circa me. de verbo. signi. et ibi no. do. Abb. Panor. vbi probatur. quod illa dicitur probatio propria. que sit per testes vel instrumenta: nisi tu respondēdo diceret. qd predicta loquunt in iuramento voluntario vel iudiciali: istud bene verum est. qd non est propria probatio: sed nos loquimur in iuramento necessario supplente semiplenā probationem. et istud posset bene dici plena probatio: ita in specie dicit Lud. ro. in. l. non erit. § dato. et ibi simpliciter refert. d. Alex. § eo. alleg. Lud. ro. ad hoc tex. nihil penitus facietes. in. l. in bonafidei. C. eo. et in. d. c. si. extra eod. et si ita esset oportet tunc sic distinguere gl. i. d. c. cup. entes. § qd si p. xx. in. § plenā fidē. quā superius allegauit. Bene verum est. qd vbi lex simpliciter faceret mentionē fidei: tunc sufficeret quodlibet iuramentum: ita pbare videt tex. in. l. statutū. § cū vero. in ver. fidē iudici faciat saltē p. propriū iuramentū. de rescri. in. vj. per quem tex. ita in specie tenet Lud. ro. hic in. xx. col. in. ix. fallen. nisi tu dixeris respondēdo ad text. d. § cū vero. et illud ibi ideo sit: quia lex ultra processit declarādo. Ex ista generali conclusionē quā feci: qd vbi lex vel statutū requirit apertissimas probationes. vel indubitatas. vel liquidas. vel perspicuas aut legitimas. aut similes. qd non deferretur istud iuramentum necessarium.

284 verificantur in specie qd plures no. decisiones. 29 Primo. qd si opponatur exceptio excōicationis etiam in vim dilatorie. non deferretur istud iuramentum necessarium: ita pbat text. ad hoc no. in. c. pia. § si quis igit. in ver. apertissimis documentis. et ibi Jo. an. et Semi. de excep. in. vj. nec tali casu ad pbādū excōicationem sufficeret vnus testis cum fama. fm Archi. in. c. si testes. in ver. itē sepe. iij. qd. iij. Spec. in. ti. de noto. cri. § fama. in ver. quid si agentis. per tex. in. d. c. pia. vbi etiam no. Semi. idē tenet. d. Ant. de but. in. c. venies. el. j. 285 in vlti. col. de testi. et dixi. § in materia fame. 26 Secundo infertur qd quādo agit de impedimēto primi annis ponitur scds annus ad prosequendum appellationem. pbato impedimēto semiplene. non deferretur istud iuramentum necessarium: per tex. in. l. si. illud. in ver. 286 euidentissimis probationibus. C. de tēp. appel. 27 Tercio inferatur. qd ad pbādū ingratitudinem. non deferretur istud iuramentum necessarium. cum lex requirat indubitata probationē. tex. est in. l. si. C. de secū. nup. quē Bal. ibi singu. ad hoc no. et refert Lud. ro. hic in. xxvj. colum. vbi reputat illum text. esse ad hoc singu. licet ipse 287 Lud. ro. corrupte alleget. l. ij. pro illa. l. si. 28 Confirmo: nam licet testes infames. sola infamia facti. non repellantur ipso iure a testimoniis in causis ciuilibus. glo. et doc. in. c. testimonij. de testi. gl. et docto. in. l. cunctos populos. C. de sum. tri. et si. ca. tamen vbi agitur de probanda ingratitudine: testes infames infamia facti ipso iure repelluntur. tex. est de hoc no. in. c. j. in ver. integre opi. quem ad hoc ibi no. Bald. qui testes sint necessarii. ad proban. ingra. in 288 vlti. feud. 29 Quarto ex ista conclusionē generali verificat illud qd fm. no. Bald. in. l. j. in si. C. de si. instru. p. illū text. ibi in ver. manifestis probationibus: per quem tex. no. ibi Bal. qd si creditor habebat instrumentum publicum de creditor: illud per iracundiam lacerauit aut igne cremavit: quis per hoc ius crediti sui non pdatur: tū grauat pleniori probatione: ex quo culpa sua perdidit probationē indubitata sui instrumenti: et ideo isto casu. si probaret de credito per vnū testem. vel aliter semiplene. non deferretur sibi istud iuramentum necessarium. per illum tex. ibi ver. manifestis probationibus. Istud idem sequitur ibi Salic. et istud ibi mirabiliter limitare videtur: et tu perpetuo tene cordi: vt procedat qū tale instrumentum esset de natura vel de substantia debiti contracti in scriptis: puta quia partes ita expresse conuenissent: qd de isto debito fieret publicum instrumentum. iuxta. l. contractus. C. de si. instru. vel quando essemus in contractu in quo de iure cōmuni contractus requireret publicū instrumentū vt in contractu emphyteo

29 Juramentū. Adde. l. cū de idebitis. to. ff. de pba. et i. c. at si clerici. in prin. de iudi.

30 Infames Adde. § lo. in. l. iij. p. de testi. Archi. in. c. ipsi apostoli. circa si. ij. q. vij.

Si statim regat probationem an possit deferri iura necessarium

fitico fm vnam opl. de qua p gl. z doc. in l. j. vbi alias plene dixi. C. de in. emphi. vel qñ p statutum aut p consuetudine loci requireret instrumentum publicum: istis casibus, si creditor laceraret instrumentum p iracundia, procederet bñ illud qd dictu est: qñ tñc nō esset loc⁹ iuramento necessario: ita intelligitur. d. l. j. z ibi Bal. sed vbi instrumentum nō esset de natura vel de essentia debiti, sed esset voluntarie pfectu: prout est regulariter. l. pactu qd bonafide. cū glo. C. de pac. glo. in l. i. contrahitur. ff. de pac. pig. in ver. valet. z ibi est tex. not. z plenior glo. in c. j. de censu. lib. vj. tunc licet creditor laceraret instrumentum crediti, per hoc nō grauaretur pleniori probatio: sed sufficeret semiplena probatio cum eius iuramento: et nō multu ista limitatio: cū aliquo aliter obstat videtur generalitas rōnis assignate p Bal. in d. l. j. fm sing. decisio. Bal. z Sali. in d. l. j. itelligit z limita illud qd voluit gl. z Bart. i. l. sicut iniquu. C. de fi. instru. qd si probetur amissio instrumenti z eius tenor: licet nō pbe de tractu, istud facit semiplena proba. p quā defert iuramentu in supplementu proba. z illa glo. Bar. ibi multu nō. z seq. tur Aug. in l. j. ff. de iu. sis. Bal. in l. si de possessione. C. de pro. ba. z Bar. hic in vñ. colū. in ver. quero quid de exemplo. vbi dixi

289 post euz: z adde qd dicam. j. in. xxiij. fal. ¶ Quinto ex ista generali conclusione sequitur, qd vbiqñ quis venit ad impugnatio nem vel retractatione sententie: nunq̃ ex semiplena probatione sibi defertur iuramentum in supplementum probationis: ita probat tex. no. in l. i. in verbo, luce. C. si in. se maio. dixi. z ibi Bal. circa princ. no. illum tex. ad hoc, sequitur simpliciter Ludo. roma. hic in. xxiij. col. in. ij. fal. z postea idem Lud. in. xx. col. reprehendit per tex. fm eum ad hoc notandum. c. ex insinuatione. de pro. cu. z fm eum qñ quis tex. ille in hac materia pluries allegetur per doct. tamen ad hoc nunq̃ fuit ab aliquo poderatus: z ad. d. l. si. in ver. luce. respondet multum leuiter, qd etiam iuramentum dicitur probatio luce clarior: quod est notorie falsum: vt patet ex pres dictis. idem Lud. ro. in penul. col. ad fi. allegat etiā contra Bal. tex. in. c. romana. de testi. in. vj. z ibi dicit Lud. se mirari quomodo tantus Lano. quantus fuit Bal. dixerit contra text. expressos duos iuris canonicos sed saluādo Bal. puto pro cōcordia sic posse dici: qd aut agitur ad rescissionem sententie, p viam resti. in integ. gruz, vel per viam supplicationis, z sic de iure speciali: z tñc non admittitur iuramentu in supplementu proba. z in istis terminis proprie loquit. d. l. si. z decisio Bald. ibi per. d. l. si. sed si agatur ad retractatione vel rescissionem sententie de iure cōmuni: et sic via ordinaria: puta per appellationem: vt in casu. d. c. romana. vel per viam nullitatis: vt quia dicatur sniam latam cum falso procura tore: vt in casu. d. c. ex insinuatione. z tunc bene posset admitti iuramentum in supplementum proba. ita loquuntur iura Lud. ro. vltimo loco allegata: ratio diuersitatis est: quia pro sententia presumitur. l. herennius. s. caia. cū si. ff. de euic. et ideo semiplena probatio partis eliditur ex ista presumptione sententie: ita vt nō possit esse locus huic iuramento necessario: nec per restitutionem in integ. tollitur ista psumptio sententie. l. perfecti. ff. de mīno. sed appellatio a sententia, vel nullitas bene tollunt presumptionem sententie. d. l. perfecti. z l. j. in fi. ff. ad turpi. not. doc. in. c. qñ cōtra falsam. de pba. nimiru si tñc remota presumptione sine, pōt esse

290 locus iuramento necessario, z credo qd ista sit veritas. ¶ Sexto singu. sequitur, qd si fideiussoz ageret ad repetendam pecuniam: quā dicit se soluisse pro debitorē principalit: z talē solutionem semiplene probaret: puta per vnuz testem, non esset locus huic iuramento necessario: ita sing. pbat text. iunctis superius dictis in. c. puenit. in ver. legitime. de fideius. iuncta etiā glo. no. in. c. at si cles

291 rici. in prin. in ver. legitima probatione. de iudi. ¶ Septimo infer tur, quod in commissione pene, quecuqz pena sit, etiam proces dens ex contractu, nō est locus huic iuramento necessario, cū nō sufficiant coniecture: sed debet adesse probatio liquida: vnde qui petit penā, debet plene et liquide probare cōmissionē pene: vt est solēis tex. in l. in testamento. la. j. ff. de cōdi. z demō. ergo si semiplene probasset, non esset locus huic iuramento necessario: ita sing. tenet Bal. in l. vnica. in. ij. oppositio. C. de hīs que pe. nomi. quod reputat Bal. menti tenēdū: adde quod Bald. in. c. j. quali. domi. proprie. priue. allegat quod in d. l. in testamento. la. j. est tex. sing. quod in penis debet liquidissime cōstare: accedat quod dicit Bald. in l. cum proponas. in vlti. col. post. me. C. de he. insti. et per. d. l. in testamento, qd casus penales non recipiunt aliquam interpretationem extensiuam aut similitudinaria: facit regula. c. odia. de regu. iur. lib. vj. z l. cū quidā. ff. de lib. z posth. est veru qd Lud. ro. hic in. xxxvj. col. referēs decisione Bal. in d. l. vnica. tenet Bal. male dicere: qd si causa famosa, vbi agitur de pena fame, qd est maior quacunqz pecuniaria: vt. d. l. i. defertur istud iuramentum necessariu. d. c. fm. quanto magis debet deferri vbi tractatur de commissione pene tantum pecuniarie. Tu aduerte quod ex argu. Lu. potius colligitur limitatio ad dictum Bal. quā res probatio: nam in causa famosa cū sit grauius, regulariter nō de

fertur istud iuramentum necessarium: vt superius dixi. Fallit nisi esset plusq̃ semiplene probatum: ita loquitur text. in. d. c. si. vt su

292 perius declarauit. idem circa commissionem pene. ¶ Octauo sequitur ex ista generali conclusione, qd in probāda prescriptione (cū sit odiosa) nō defert iuramentu in supplementu pba. sed d3 plene probat: ita dicit sing. Bal. hic in vlti. col. sola ad hoc autoritate sua cōtentus. Lu. ro. hic in. xxx. col. in. x. fal. dicit, qd istud dicitu Bal. sibi videtur falsum: qd si i causa famosa, que est magis odio sa, defert istud iuramentum: vt prime dixi, quāto magis in prescrip tione, qd i3 inducta sit in odiu negligētis: non tñc est inducta in penā negligētis, fz gl. quā ipse ad hoc dicit esse sing. in aut. de tēpo. nō sol. pec. s. j. Tu dicas qd ista sit potius limitatio q̃ impugna

293 tio: vt dixi in casu pri. precedē. ¶ Nono ex predicta generali cons clusione inferunt tria alia que voluit Bald. in l. non solum. s. qui alieno. in pe. col. per gl. ibi. ff. de proc. primu est, qd omni casu quo cōstituit quis ad solutionē recipiēdā, d3 plene cōstare de manda to: vnde in defectum semiplene probationis nō deferret iuramen

294 tu necessariu. ¶ Ex quo infer ibi no. Bal. in l. j. C. de procu. quod ille qui agit tanq̃ pcurator in rem suā, vel tanq̃ cessionarius, d3 liquide pbare de mandato: vnde nō sufficeret semiplena pbatio cū iuramento cessionarij, qd est not. fm eum: z idē quod ad probā dum mādātū nō sufficit semiplena probatio: puta vnus testis qd nō est locus iuramento necessario in supplementu, tenet Ange. in. d. s. qui alieno. in vlt. col. circa me. z Lud. ro. in. xxxvj. colū. in. ij. fal. vbi reputat illā glo. d. s. qui alieno. esse ad hoc singu. Adde secus esse qñ agit de probāda renouatione mādātū: tunc bene de fertur istud iuramentu necessariu. tex. est in. d. c. ex insinuatione. de procu. z expresse Bar. s. in. xxiij. col. ad fi. vbi dixi post eum, Cave tñ, qd Bar. in. d. s. qui alieno. reprobat illam gl. ibi: z idem Bar. in l. si sine. s. j. ff. rez. ra. ha. Secū est qd dicit Bal. in. illo. s. qd alies no. qd in executione iudicis: quia debet de mādoto suo liquere. l. prohibitu. C. de in. fi. lib. x. non defertur istud iuramentum ne cessarium: subdit etiam Bal. ibi, idē esse in executione vltimo vo luntatis, cum in vltima voluntate non deferatur istud iuramentu necessariu: z ita etiam tenet Sali. in l. j. in vlti. q. C. de bono. pos. fm tab. de quo vltimo vide qd dicit Bart. hic in. xj. col. z que addidi post eū: z sic habes ex predictis oibus simul iunctis. xvij. casus, in qb⁹ nō defert istud iuramentu necessariu. Decimano na causa est, vbi contra semiplenā proba. esset presumpcio in contra rium: nam illa presumpcio contraria elideret vim semiplene pro bationis, z impediret deferri istud iuramentum necessariu. l. i. cū gl. no. vbi Bar. z ceteri. C. qui z aduer. quos. Bar. hic in. xxiij. col. in ver. quero vtrū vna probatio imperfecta, z ibi de hoc dixi post

295 eum: z ponit Lu. ro. hic in. xxxvj. col. in. xj. fallē. ¶ Ex hoc cor relarie inferunt alie quinqz fallētie, qd pfirmant ex ista. Prima est qd si quis vellet pbare aliquid qd est extraneum a natura actus celebrati, z ad hoc induceret semiplenam proba. certe cu3 habeat presumptionem in contrariu, non esset locus huic iuramento ne cessario: ita inquit Bal. i. c. j. s. preterea. in ti. quid sit inue. per illā tex. z hoc dicit alibi non reperiri: z sequitur simpliciter Lud. ro. hic in. xxxvj. colū. in. v. fal. Adde ad hoc bene facere illud qd dicit Bal. in. c. j. s. sacramentum. in. ij. col. ad fi. de cōsue. rec. seu. z repu tat Bal. esse multum memorie retinendū, qd qñ vnus testis des ponat super eo qd est remotum a natura contractus: tunc qd tale testimoniū non cōsonat nature nec iuri (qd naturā imitat) nūq̃ ex illo teste defert iuramentum in supplementu proba. et retuli etiam. s. in hac gl. in materia de vno teste. Secū fallen. est que in de sequit, qd si qd semiplenā pbatōne adsit presumpcio pfectu di nis: tñc etiā nūq̃ defert istud iuramentu necessariu fm Bal. in. d. c. j. s. preterea. in fi. qd dicit tenendum cordi: z sequit simpliciter Lud. ro. hic in. xxxvj. col. in. iij. fal. Tertia fallen. pulchre sequitur qd vbiqñ obicitur dolus ad probandum dolum, nunq̃ defertur iuramentu in supplementu proba. ita sing. Bal. in l. j. in vlt. col. C. qui z aduer. quos. vbi ad hoc bene inducit. l. iij. s. j. cum glo. ff. de mīno. z confirmatur predicta ratione: ex eo qd dolus nō presu mitur: imo oppositum. l. quories. s. qui dolo. ff. de probatio. Itē dolus d3 crimē: vt est gl. sing. quā Bar. ibi ad hoc not. i. l. j. ff. de fideius. tu si est crimen. ergo in dubio non presumitur. l. merito. ff. pro so. Quarta fallen. sequit, qd qñ agitur de probādo errore no tarij commissi in instrumentor: notarij smet attestetur de tali erro re: certe ex dicto notarij non defert iuramentu necessarium in supplementu proba. cū in q̃rum adsit scriptura publica instrumenti: ita no. inquit Bal. in l. imperator. la. j. in. iij. col. ff. de statu ho. motus p gl. prealle. in. d. l. j. C. qui z aduer. quos. Quinta fallen. sequi tur quā ponit Bal. in l. vnica. s. licētia. alias. s. ille aut. in ver. mox do hic quero. C. de lati. lib. tol. vbi tenet, qd si reperiat instrumentu crediti penes debitore, z debitor non sit psona suspecta qd verisimil furto subtraxerit, quāuis ex hoc psumat liberat: tñc ex ista psum ptione nō deferret iuramentum in supplementu pba. qd ista psum ptio, cū sit sine cā, pōt elidi p psumptionē q̃rā. Adde qd qñ in terminis

terminis tenuit Ange. in. l. post. ff. de pac. vbi p glo. ibi determi-
nat in terminis, qd ex ista presumptione qd penes debitore repe-
ritur instrumentum creditum inducit semiplena probatio de solutione:
per qua potest ipsi debitori deferri iuramentum in supplementum p-
bationis: si modo sit persona honesta, alio secus: vt ibi p eu, veritas
huius passus pendet ab his q vidimus. s. post Bar. in. v. co. in. fi.
vbi tetigit, an ex sola psumptione possit deferri iuramentum in supple-
mentum pba. Et sic habes. xxiiij. casus in quibz no deferri istud
iuramentum necessarium. ¶ Vigesimo quintus est casus, vbi qz
numerus testium est taxatus a lege, p solennitate formalis: z no ad lo-
cum probationis: vt est videre i testamentis, in codicillis: in don. cau.
mor. z si. fm Ludo. ro. hic: in. xxvij. col. in. vij. fall. alle. Bal. in. l. ij. ad
fi. C. de bo. pos. fm ta. z in. c. j. s. sacramentum. in. iij. co. de consue. rec.
feu. z no. Bal. in. l. in bonafidei. in. ij. col. ad fi. z in addi. Spec. in ti.
de iura. dela. ver. j. z in. l. cu pponebat. in. j. col. ad fi. post gloss. no.
ibi. ff. de lega. ij. ¶ Vigesimo sexto, vbi cunqz requiritur testes esse
rogatos: ibi nuq potest esse locus iuramento necessario: na cu ps
qui semiplene pbant, no fuerit rogata: nec possit subrogari loco
testis rogati: sequit qd no potest esse locus iuramento necessario.
ita not. Bal. in. l. ij. ad fi. C. de bo. pos. fm ta. ¶ Vigesimo septimo
no habet locum in contractu in scriptis celebrato ex natura tractus:
vt est in contractu emphiteotico: vel ex conuentione partium: vel
ex dispositione statuti: aut consuetudinis, aut. s. nouo iure: z qd ibi
no. maxime p Bal. in vlti. col. C. si cer. pe. ita expse tenet Salic. in
d. l. bonafidei. in. xj. col. facit quod dixi. s. in. vij. p. fal. post Salic.
in. l. j. C. de si. instru. ¶ Vigesimo octauo no hz locum istud iuramē-
tum necessarium: vbi qd habet pro se sola fama et essemus in casu
in quo fama semiplena pbatione induceret. ita sing. tenet Bal. b:
mouetur ista ratio: qz fama de p se no est pbatio: s. bene firma
tio probationis pce. l. iij. s. eiusdem. ff. de testi. leuis est hec ratio
Bal. z Ludo. ro. hic: in. xxvij. col. in. xxij. fall. referet ista sing. deci. bal.
dicit Bal. in. hoc male dicere, si loquamur in causis civilibus z p
bat a partibus sufficienter enumeratis: siue enim velimus tenere
qd fama regulariter faciat semiplena pbatione: put tenuit gl. in
c. veniens. el. j. de testi. z gl. in. c. j. de app. z tuc dz esse locus iuramē-
to necessario in supplementum pbationis: z hoc voluit gl. in. d. l. bo-
nafidei. in glo. si. magna: aut volumus tenere op. alioru: qd fama
faciat violenta presumptione: vt. s. pbari in. c. preterea. extra de tes-
ti. cog. z idem multo fortius aut volumus tenere op. Bar. in. l.
de minore. s. plurimu: in vlti. q. p. in. ff. de qd. qd relinquatur arbi-
trio iudicis: an fama semiplena pba. faciat: z adhuc idē, qz an des-
ferri debeat iuramentum istud necessarium, est fm eu arbitrariz ius
dici inspecta qualitate personaru: z circumstantijs cause. d. c. si ex
tra eo. z. c. romana. de testi. li. vj. in criminalibus aut aliud est: mi-
hi quoqz dura videt decisio Bal. qd in casibz in quibz fama semiplena
proba. facit, qd non debeat esse locus iuramento necessario,
per regulam huius tex. in. d. l. in bonafidei. cu si. z q sint illi casus dis-
ri remissiue. s. in materia de fama. ¶ Vigesimo nonus casus est,
vbi cunqz probatio ponit in conditione puta, si fuerit probatu tunc
no est locus huic iuramento necessario in supplementum proba. ratio
est: qz conditiones debet perfecte impleri in forma specifica. l. q he
redi. in p. in. z in. l. meus. ff. de condi. z demon. ita no. decidit bal.
in. d. l. in bonafidei. in pe. col. in ver. expedita est secunda pars, ibi
ti limitat hoc esse veru, qn conditio pprie apponetur in vim co-
ditionis: puta si papa rescriberet hoc modo: si tibi constiterit talez
natum ex legitimo matrimonio: pvideas illi de tali bnificio fec-
si no apponeret p modu conditiois, s. institutionis vel excitationis:
puta, si in rescripto ad lites diceret, si tibi de pmissione constiterit
condenabis te. na hec clausula intelligit exprimere illud qd tacite
inest: no allegare ius coe, cu sit rescriptu de iustitia, p dictu Inno.
in. c. prudentia. de offi. deleg. z qd no. in cle. j. eo. ti. p Bal. in. l. p. scri-
ptione. in. iij. col. C. si contra ius vel vtili. pu. vbi etia refert illud
dictu Inno. cu ista doctri. Bar. transit etia simplr Salic. in. d. l. in
bonafidei. in. xvij. col. in. iij. q. Ludo. ro. in. xxvij. col. in. xij. fall. res-
ferens Bal. in. d. l. in bonafidei. ¶ Bona qd idē Bald. hic teneat
expresse Inno. d. n. ponit exēplum in testatore qui madauit male
ablata restitui si petens illa pbauerit: na dicit Bal. hic: tuc vnus
testis cu iuramento necessario sufficere, nihil tn allegat. Adde quod
idē qd hic, tenuit plen? Bal. in. l. id qd pauperibz. in. vij. co. in. xj.
q. C. de epi. z cle. vbi qrit pone qd testator i testamento madauit sol-
ui oibus, q pbauerint se debere recipere: nuqd regrad plena pba-
tio: concludit, qd queadmodu cu ipso testatore si viueret sufficeret
probatio coiecturalis, z sic p vnu testem cu iuramento: ita etia cu
executore debet sufficere, no solum plena probatio: sed etia pba-
tio coiecturalis vel presumptiua. l. si tutor petitus. C. de peri. tu. z
licet imperator. ff. de leg. j. z. d. l. lucius. ff. de condi. z demon. s. p se
vero Ludo. rom. hic in loco palk. distiuguit, qn pbatio apponit in
conditione, aut qd vult pbare, z sic implere conditione p solu iura-
mentu: tuc no potest: qz si posset, qn filius instituit sub conditione
si pbauerit se esse filiu, no diceret conditio impossibilis, si posset p

solum iuramentu pbare: z tn istud est contra. d. l. lucius. aut no qd
vult implere conditione per vnu testem, vel p alla semiplena pba.
simul cu isto iuramento necessario: z tunc potest: ratio est fm eu: qz
tunc tale iuramentu necessarium, si esse legitima probatio, p text. in
d. c. ij. de probaz dicit qd istud in terminis sequit Bal. in. l. j. C. de
sacrosan. eccle. post Jo. an. in. c. q. de vsur. li. vj. in nouel. Adde
qd etatis nostre iuriscōsultoru facile princeps. d. s. ra. de are. in. d.
c. ij. in. ij. no. de proba. pugit de illo text. contra decisionē Bal. in. d.
l. in bonafidei. nam fm eum, tex. ibi: in ver. cu alie legitime proba-
tiones: probat, qd iuramentum sit legitima probatio propter dis-
tione alle, q denotat iuramentu esse eiusde qualitatis. l. mutus.
s. j. cu glo. ff. de procu. p qd infert, qd si statutū faceret mentionē de
probatione: veniret probatio iuramenti necessarii cum semiplena
probatione: z istud faceret gtra Bal. in. d. l. in bonafidei. volente
q qn probatio ponit in conditione, no veniat iuramentu necessarium
suppletiuu: z ante eu Ludo. ro. hic: in. xxvij. col. ponderat ad hoc
tex. d. c. ij. qd iuramentu suppletiuu, dicat legitima pbatio. Istud
vltimu non puto veru: z gloss. z cōter doc. tenent Inno: patet ad
sensuz: qz si iuramentu necessarium no est pprie pbatio, quo dici pot
legitima pbatio, fm qd plene examinaui. s. in. vij. fall. generali.
z tangit p gloss. z doc. in locis ibi p me alleg. Teneas ergo conclus-
sione Bal. z Salic. in. d. l. in bonafidei. qd si pbatio ponit in vera
conditione, no veniat iuramentu necessarium, cum no sit pprie proba-
tio, s. releuatio: vt late dixi. s. in loco proxime adducto: z ita etia
in terminis tenet do. Alex. de imo. in. l. licet imperator. in. j. col. in
ij. no. ff. de leg. j. de quo etia p Jo. an. in. c. cu pro causa. de procur.
Ad predicta vide qd pulchre decidit Bart. in. l. ait pretor. s. si ius
dex. in pe. q. ff. de re iudi. vbi querit Bar. si iudex in finia dicat con-
denotitium, si est probatu cu debere, als ipsum absoluo: si appa-
reat in actis pbatu esse per vnu testem: ita qd, aliter esset locus iur-
amento necessario: an dicatur absolutus vel condenatus. z deci-
dit, qd absolutus: qz iuramentu necessarium deferri propter incipaz
probationis: si ppter inopsam, ergo est probatu, ergo conditio non
impleta. Item illa conditio si est probatu, intelligit de vera proba-
tione. l. hec conditio. ff. de condi. z demon. sequitur Bald. reputans
no. dignu. in. c. qd ad cōsultationē. in. iij. col. de re iudi. z in. l. iij. in
vlti. col. in ver quero de qua pbatione. C. de sen. q sine cer. quanti.
¶ Trigesimo no habet locum istud iuramentu necessarium, qn recur-
ritur ad ecclesiam, ppter defectu iustitie iudicis secularis: tuc corā
epo no habet locum istud iuramentu necessarium. ita sing. Bal. in. c.
si quis p triginta. in vlti. col. in ver. postremo quero. si de feu. fue.
cōtrouer. inter do. et agna. mouetur. qz recursus ad ecclesiam no
est efficax, nisi manifeste appareat conscientia aduersarij lesa: vt
no. Innoc. in. c. nouit. de iudi. no. in cle. j. de iurepa. sed sacramen-
tum aduersarij mei no cōcludit cōscientie meervt ibi plenius per
eum, qd bene no. ¶ Trigesimo primo no deferitur istud iuramen-
tum necessarium, ad probandum interesse singulare ei qui semple
ne probauit p vnu testem. ita singu. Bald. in. d. l. vnicui. ad fi. C. de
sen. que pro eo qd interest: z hoc dicit innuere gl. ibi dum dicit, qd
duo testes sunt necessarii ad probandum interesse singulare: et ra-
tionem huius assignat ibi Bal. qz in hoc probationis genere, ra-
tio testis procedit p viam industrie, no per viam sensus corpora-
lis: ideo requiritur liquida probatio, qd reputat perpetuo tenen-
dum meti. ¶ Ex ista ratione Bald. infert trigesima secunda singu.
fallentia valde generalis z multu signanda: qd vbi cunqz super eo
in quo habet deponere testes, magis deponit p iudiciu rationis
vel intellectus, quā per sensum corporalem, ibi nunq deferri istud
iuramentu necessarium: vt est, qn agitur de probando dñio, vt de
probando furore, vel similibus: vt per Bal. in. l. proprietatis. z in
l. cu res. C. de proba. z late prosequitur Bal. in. l. solam. C. de testi.
Lano. in. c. cum causam que inter archiepiscopu. de testi. vnde di-
cit optime Bal. in. l. iij. in vlti. col. circa mediū. C. de sen. q sine cer.
quati. qd qn testes deponit de dñio, territorio, districtu, iure deci-
mandi, z similibus, que potius intelligunt ratione intellectus, q
cōprehendatur sensu corporeo, causa est de substantia dicti, etia si
testis no interrogetur. z dicit qd est no. dictum Innoc. l. z vulgatu
in. d. c. cu causam. ¶ Trigesimo tertio, non habet locum istud iur-
amentu necessarium, quādo petuntur testes examinari ad eternā
rei memoriam: nam in ista specie pbationis no habet locum alie
probationes suppletive, vt delatio iuramenti necessarii in supple-
mentum: qz sole attestations sunt ille que publicant, nec potest
aliqd addi vt detrabi testificatis. l. gesta. C. de re iudi. ita no. Bal.
in. l. cu te minore. in vlti. col. C. de proba. ¶ Trigesimo quarto, qn
agitur de probando iusto impedimēto citati. ita Jo. an. and. et ali
Lano. in. d. c. j. de do. z cōtu. in. vj. in nouel. ¶ Trigesimo quinto
no deferitur istud iuramentu necessarium ei qui potuit plene pba-
re z fuit negligens, z semiplene tantu probauit. ita Bal. in. c. in
ij. col. extra eo. facit qd voluit Bart. s. in. x. col. in ver. itē hoc intel-
lige veru, vbi circa idem tc. cum addi. ibi per me traditis. ¶ Tri-
gesimo sexto istud iuramentum necessarium non deferitur in

Admonendi. Secunda Pars. super Digesto veteri.

mitur furariorum: aut alias vlli persone: quāvis semiplene pro-
bassent vel haberent vñ bonū testem fm 2y.in.d.l.in bonafidei.
in.vij.q. Bal.no.in.l.g. accusare. C.de eden. z in feratore, tenent
Lano.in.c.fi. extra eo. idē tenet Bar.no. hic in pe. colū. ad fi. vel in
princi. vlti. col. vbi dicit: qđ si ille qui semiplene probauit, est vllis
persona, vel alias infamis: nō deferretur sibi istud iuramentū: ratio
qđ si esset extraneus testis huiusmodi conditionis, repelleretur:
quāto fortius cū sit testis in causa propria. idē tenet Bal. in tit. de
contro. inuesti. sup rubr. Ange.in. q. per eū disputata, que incip.
astensis miles. in. xxi. col. in. l. post qđ. ff. de pact. z Ludo. ro. hic in
xxvij. col. z d. Alexan. hic in vlti. col. Et de iudeo potest notabilis
ratio reddimā delatio huius iuramenti dicit fieri de equitate, fm
Bal. in rubr. de cōtro. inuesti. in vñ. seu. sed iudeo nō est seruanda
equitas: vt est glo. in. c. ij. in glo. fi. de iude. per quā glo. potest infer-
ri vnus qđ tibi videbit nouū, qđ in oibz casibus in quibus per-
missum est de iure purgare morā, qui ponunt per doct. in. l. si insu-
lam. ff. de ver. ob. z in. l. z si post tres. ff. si qđ cau. qđ in illis iudeus
non poterit morā purgare, cū purgatio more dicat de equitate. l.
si seruū. s. sequitur. ff. de ver. obli. sed equitas (vt dixi) nō seruatur
iudeo: imo rigor, qđ no. pro noua z pulchra limitatione ad ea que
tradunt in locis prealleg. z presertim in. d. l. si insulam. z hoc vlti-
mum confirmo per illud quod no. idem Ange. in. d. l. si insulam. qđ
stante statuto, qđ in certis causis seruetur rigor, qđ in illis nō po-
terit mora purgari, per rationē predictā: refert z sequit. d. Alexā.
in. d. l. et si post tres. in. j. co. ff. si quis cau. imo generalius z notabi-
lius. z ista est nota. regula, vbi cū quis repellitur a testimonio a
causis enumeratis: in. l. ij. s. lex iulia. ff. de testi. multo fortius re-
pellitur, ne sibi deferat istud iuramentū necessarium cū efficiatur
testis in causa propria. l. si. C. de fideicō. z cōsequenter fit testis irre-
gularis, cōtra regulam. l. omnibus. C. de testi. z l. nullus idoneus.
ff. de testi. istam generalem regulā tradit no. Bal. in. d. l. qui accu-
sare z eā in specie refert z sequitur Ludo. ro. hic in xxvij. co. in. xiiij.
fallen. z Confirmo: qđ quotiescūqz admittit pbatio irregularis:
vt hic, requirit qđ talis testis irregularis sit omni exceptione ma-
ior: istud probō ex eo qđ singu. decidit Ange. in. l. j. s. si dubitetur.
ff. quēadmo. testa. aper. vbi dicit, stante statuto qđ delictum pro-
betur per solam famam: certe quia talis probatio est irregularis,
opz qđ talis fama habuerit ortū a personis fide dignis: que sint
297 omni exceptione maiores. z Et istud no. diligēter pro statutis que
sunt apud nos disponentibz, quod de damno dato in fundo vel
vine alicuius, stetur iuramento dānum passum: cū ista proba-
tio sit irregularis, requiritur qđ ille dānum passus, sit omni ex-
ceptione maior: istud vltimū in specie ponit. d. Anto. de alexand.
doc. neap. in. d. l. qui accusare. in. ij. colū. Et ista generali regula in-
fert pulchre Ludo. roma. hic in. xli. colū. duas nota. decisiones.
Prima est, qđ mulieri agentī in causa feudali, quāvis semiplene p-
bavit, non potest deferri istud iuramentū necessarium: cū mulier
in causa feudali nō possit esse testis: vt est tex. signandus: fm euz
singū. in. c. j. in fi. qui sint neces. ad proban. inue. z ibi Bal. in fi. ad
hoc no. illum tex. pulchre equidem fuit z noua p̄deratio Ludo.
sz credo qđ sit falsa. Primo, qđ in causa feudali, cū sit causa grauis
regulariter nō deferretur dictū iuramentū necessarium: fm Bal. in
d. l. in bonafidei. in vlti. colū. z retuli. s. in prima principali fallen.
gl. nisi intelligas vt ibi retuli. z tenet Bald. in loco preallega. qñ
in causa feudali esset aliquid vltra semiplenā probationem: puta
possessio. Secūdo p̄tra Ludo. moneor: qđ habemus duos tex. seu
dozum: qđ imo in causa feudali potest deferri mulieri iuramentū
in supplementum proba. tex. est in. c. j. z ibi docto. de cōtro. inter
mas. z fe. de benefi. z in. c. defuncto. si de feu. fue. contro. inter do. et
agna. z ad regulam generalem Bald. qđ qui nō potest esse testis,
repellitur ab isto iuramēto necessario: opus est respondere z restrin-
gere, qđ illa regula procedit, quādo aliquis repellitur a testimo-
nio per vitium suū, aut suam culpam: secus si propter solum defec-
tus nature: puta ratione sexus, vt iuribus preallega. z Secūdo in-
fert Ludo. roma. qđ mulieri aliquem criminaliter accusanti, non
poterit ciuilitate deferri istud iuramentum necessarium in foro ca-
nonico, cū mulier nō possit esse testis in causa criminali de iure ca-
nonico: sz secus sit de iure ciuili. Primum probatur per glo. in cap.
forus. de ver. sign. z in. c. qñ. de testi. Secūdu probat in. l. ex eodē.
ff. de testi. canonizata. xvj. q. iij. in. c. ex eo. ista secunda illatio videt
esse modici effectus, cū oīno in causis criminalibz, cū sint graues
z ardue, nō deferat iuramentū necessarium: vt. s. firmant in prima pñ-
cipali fallen. sumpta ex glo. nisi intellexeris illationē Ludo. eo ca-
su, quo esset plusqz semiplene probatum: quo casu etiam in causis
arduis, esset locus huic iuramento necessario: vt dixi loco propi-
me alleg. quod tunc non deferretur mulieri in foro canonico.
Et de eo qđ dictum est: an mulier de iure ciuili possit esse testis in
causa capitali vel criminali. vide Joan. and. in addi. Spec. in tit.
de teste. s. j. super ver. qđ est mulier. Joan. fab. in. s. testes. in tit. de
testa. z qđ de iure canonico mulier non possit esse testis in crimi-

nalibus, qđ ius seruandum est etiaz tñ in foro canonico: vltra. d.
c. forus. addo. c. mulierē. xxvij. qđ. iij. fallit in casibus exceptuas
tis, in causa simonie: vt in. c. tantam. de simo. in causa heresis, lese
maiestatis, z in alijs enumeratis per gloss. ij. q. ij. c. firmatum. z po-
nit. d. Alex. de imo. in consi. xj. qđ incip. circa primum dubiū quo
queritur an aliquis rex vel dñs. in. l. ij. co. l. j. Predicta de infame
300 faciunt: an stipendiarij nostri tps debeant deferri iuramentum
necessariū in supplementū proba. veritas pendet ab eo qđ deci-
dit Albe. de rosa. in rub. ff. de testi. in. j. col. vbi tenet, qđ stipendia-
rij nostri tps, nō sunt infames infamia iuris: tamē sunt infames
infamia facti: qđ locant operas suas ad pugnandum. per. l. ij. s. fi.
in fi. ff. de infā. et ideo sz nō repellant a testimonio ex toto: tamen
fides eoz diminuif. l. casus. ff. de senato. not. gloss. z doc. in. l. j. C. de
sum. tri. z fi. ca. nisi forent stipendiarij pape vel imperatoris: tales
em nullā cōtrahunt infamiam: imo laudē, et habent exinde priuile-
gia z premia: vt patet. ff. de re mili. p totū. z C. de testa. mili. per to-
tum. idem quādo in bello licito: vt quādo ad defensionem, per ea
que tradunt in. l. vt vim. z in. l. lex hoc iure. ff. de iusti. z iur. eo enim
casu quo essent infames infamia facti, nō posset eis deferri hoc iur-
amentū: z illā decisio. Albe. refert. d. Aphrā. bziprē. in repeti. c.
qñ contra falsam. tractans materiam testimonij. in ver. tertio queri-
tur quid de stipendiarijs. de proba. ibi tamē corrupte allegat Al-
be. in. l. ij. in. s. lege iulia. ff. de testi. qui solū tāgit. et se remittit: de
buit allegare in. d. rubr. ff. de testi. Et ad istud de stipendiario vi-
det qđ in terminis nostris decidit. d. Ant. de but. in. c. fi. in antepe.
col. extra e. vbi dicit, qđ si qđ litigat cū stipendiario, z iuramentū
necessariū veniat deferendū, est potius deferendū alteri qđ stipen-
diario qđ habet suspectus vt ibi per eū. Adde tamē de stipendiario
qđ imo sibi possit deferri istud iuramentū, qđ pulchre decidit bal.
in rub. C. de fi. instru. in. iij. col. quē. j. statim referā. Trigesimo:
septimo, nō deferit istud iuramentū necessarium ei quem verisimi-
liter est debere deierare fm Bal. in. l. ij. in. ij. not. p. illum text. C. de
indi. vid. tol. z in. l. que sub conditione. in princip. ff. de condi. insti.
Ludo. ro. hic in. xxvij. col. in. xvj. fallen. adde tex. et ibi gl. not. in. c.
clericos. in gl. ij. de coha. cle. z mu. z pulchre tex. in. s. nos igitur vi-
dentes. qui est in. xxi. col. in in aut. de nup. z quod suspectio de p-
iurio: nō sit facile deferendū iuramentū: adde glo. z doc. in. c. ij. qui
cle. vel vo. z bonā glo. in. c. qñ. xxi. q. j. z etiā qđ dicaz. j. in. iij. fal-
len. que sit pena facientis iurare eum quem sit debere periurare,
habet. xx. q. v. cille qui. et ibi Archi. z c. sequen. et est gl. xv. q. v. in
c. presbyter. facit qđ dicā in seq. fallen. Trigesimo octauo, vbi
quis repertus est semel periurasse: qñ ex hoc perdit beneficium
delationis cuiusqz iuramenti. c. paruuli. xxi. q. v. per quez tex. ita
dicit Ludo. ro. hic in. xxvij. col. in. xvij. fallē. facit qđ per eundem
tex. dicit idē Ludo. ro. s. in. vij. co. z retuli. s. in glo. ij. in illo puncto
qđ instrumēta etiam de nouo reperta probant per solū iuramen-
tum. facit pro cōfirmatione illud qđ dixi in prece. fal. Itē facit res-
gula vulgaris: qui semel malus semper presumit malus, in eo-
dem genere mali. glo. in. l. cassius. z ibi Barto. expresse ad fin. ff. de
senato. z in. l. si cui. s. hīdē. ff. de accusa. Bal. in. l. fin. de here. insti.
Sali. in. l. si minorē. in. iij. co. vbi limitat. C. de in integ. restitui. mi.
z quod tradit Bar. in. l. si prius. in. v. oppo. ij. partis princip. ff. de
oper. no. nun. Trigesimū nonus casus est, si vnus testis deponat
p illo qui fuit ptestat. qđ volebat obijcere p̄tra testes: quia nō de-
ferit istud iuramentū necessarium ei qui ita fuit ptestatus: eo qđ
dictū illius testis debilitatur ex tali protestatione: ita singu. dicit
Archi. xxvij. di. in. c. si qđ veri. circa mediū. post Hof. in. c. presen-
tim. de testi. in. vj. Quadragesimus est, qñ illud qđ quis vult
iurare nō est verisimile. glo. est not. in. l. j. C. qui. z aduer. quos. quā
ibi Bal. ponderat p nota. in. ij. col. z sequit. d. Alex. de imo. in cō-
sit. cccxv. incip. clarissime dñe iudex. in vlti. colū. Ultra istas. xl.
fallen. adde etiam alios. ix. casus: in quibus vnus testis non facit
semiplenam probationem, z in illis non deferretur iuramentum in
supplementum: quos dixi. s. ea. glo. in materia de teste. Quodaz
alios casus collige per teipsum ex supradictis in discursu mate-
rie. Quosdam alios. j. subiungam fm quod offertur. Ultra istos ca-
sus si quos alios inuenies nullus existimet ignorantia aut obli-
uione omisos: quia aut inutiles sunt, vel potius corrupti vel mē-
dosi: et nil hic vnqz posui, qđ prius originaliter in fronte non vi-
derim. z Ex omnibus supradictis fallen. habes firmare regulam
generale: qđ extra casus specialr exceptuatos: regulariter ppter
semiplenā pbatōne deferretur istud iuramentum in supplementū
proba. Adde qđ ista regula pcedit nō solū in principalibus cau-
sis: sed etiaz in causis incidentibus: ita pbat glo. in. c. ex parte de
cani. in ver. sine speciali mandato. de rescrip. z ibi etiam not. dom.
Anto. de bu. in pe. col. in fi. facit tex. in. c. ex insinuatione. cum glo.
302 de procu. z Item qñ stipendiarij perdidit equum in bello: vel
ambasciatores in itinere, z apportant instrumentū de morte equi:
sicut quotide fit, deferret eis iuramentū in supplementū pbatōis:
attento etiam qđ res est parui preiudicij: vt. l. hac lege. C. de pac.
conuen.

a **C** Maior.
Adde qđ
catur testes
ei exceptioe
maiores. vñ
de gl. in ver.
idone. iustit.
de iuri. stip.
glo. in p. ma-
iores. in. c. j.
de cōsang. z
affi. Alex. s.
imoi. consil.
xxij. incip.
viso p̄cessu
causē vertē-
tis inter an-
tomus. in. j.
volu.

b **C** Testis.
Adde Post.
in summa i-
ti. de teste. s.
quis posset
esse testis.

c **C** Semel
mal. Adde
qđ hec regu-
la fallit: vbi
qđ p̄triū
laudabilr vi-
rit post con-
missum deli-
ctū. tex. est i
aut. de mo.
col. j. i prin.
z hac fallē.
ponit Jo. s.
imol. in. c. cū
deparati. s.
iudi.

conuen. z. l. nō his. s. a barbaris. ff. de re mil. verba sunt ad literā
 Bal. no. in rub. C. de fide instr. in. iij. col. ¶ In ea. glo. ibi itē dā
 actori sacramentū ppter enormitātē criminis: vt. C. vnde vi. l. si qñ
 303 heres. ¶ Ho. q8 aliqui deferunt iuramentū propter solā inopiā pba
 tionū absq3 aliquo delicto: tunc ppter loquitur ista lex cū cōcor.
 Aliqui deferunt iuramentū ppter inopiā pbatōnū: ppter deli
 ctū aduersarij simul et semel: tunc loquit. d. l. si qñ. z. l. pperandū
 s. sin autē reus. C. de iudi. vbi deferunt iuramentū actori ppter contu
 maciā partis: z sic ppter delictū: nā cōtumacia censet delictū: vt
 no. Bar. in. l. omne delictū. in prin. cum multis cōcor. ff. de re mil.
 z nō deferunt ppter solā inopiam pbatōnis: circa istam partem
 glo. dicit singu. Bar. hic in. iij. col. ad fi. se putare. q8 in casu. d. l. si
 quādo. cum concor. c. fi. q8 me. cau. snia lata pretertu illius iuras
 menti nō retractet etiā per instrumenta de nouo reperta: z sic non
 haberet locū ista lex: z idē dicit in snia lata pretertu iuramenti in
 litem. q8 deferunt ppter doli nō restituentis: iuxta. l. in actionib.
 i. de in lit. iur. z idē in casu. d. l. pperandū. s. sin autē reus. Ratio
 istorum est. qz ista lex disponens sniam latam pretertu iuramenti
 necessarij posse retractari p instrumenta de nouo reperta. pcedit
 in iuramento delato propter solam inopiam probationis absq3
 aliquo delicto partis: sed in illis legibus. iuramentum deferunt
 nō solum ppter inopiaz pbatōnum: sed etiā propter delictū
 aduersarij: ideo illa lex in illis casibus locum habere non potest.
 Multum notabilis z singu. est decisio Barto. pro limitatione
 huius legis. z pro intellectu. d. l. si quando. et aliarum. s. allega
 tariū idem tenet Ange. z d. Alex. de imo. hic in. xxxiij. co. do. An.
 de but. in. c. fi. in fi. extra eo. Bald. in. l. videamus. in. s. j. in lect. an.
 tiqua. z ibi Ange. z d. Alex. in vlti. col. in duobus locis. j. de in li.
 304 iur. Joan. de imo. in. l. qui bona. s. qui dāni. ff. de dam. infec. ¶ Ex
 ista cōi diuisione ego nouiter elicio singu. limitationē ad regulā
 Inno. in. c. tua nos. extra de coha. cler. z mu. de qua plene dixi. s.
 in glo. iij. in. iij. parte: q8 snia lata ex probationibus priuilegiatis:
 puta ex iuramento ppro partis. nunq3 transit in rē iudicatā: quin
 semper possit retractari p instrumenta vel per testes nouiter reper
 tos. illa regula debet limitari ex predictis. vt pcedat in snia lata
 pretertu ppro iuramenti delati solū ppter inopiam pbatōnis: se
 cus si iuramentum fuisset delatū nō solū ppter inopiā probationis:
 sed etiā ppter delictū aduersarij: tunc snia lata pretertu illius iuras
 menti: quīs dicat lata pretertu pbatōnis priuilegiatē: tñ retras
 ctari non posset p instrumenta de nouo reperta: fm Bar. z alios.
 s. alleg. tetigi etiā in. d. iij. parte gl. ij. Adde q8 Raph. Fulg. hic
 in vna lect. iij. col. transit simplr cū decisione Bar. in alia vero lec.
 dicit: q8 in trium facere videt. l. videamus. s. pe. ver. item videns
 dum. z. l. si. de in lit. iur. Lud. ro. hic. in. xv. col. z seq. expresse repre
 hendit Bar. z dicit se pro certo putare. q8 tātus doc. in hoc passu
 errauit. qz tale iuramentum in casu dictarum legū vocat iuramē
 tū legale. plenā inducens probationē: sed multi sunt casus in qb
 l3 probatio per iuramentū legale plenā inducat pbatōnē: tamē
 annuliat per pbatōnē cōtrariā: istud patet in. c. continebat. et
 in. c. attestaciones. extra de despon. impu. vbi dicit q8 stat iuramēto
 viri. q8 ipsam vxorem carnaliter cognouerit: z nihilominus dicit
 in. c. pposuisti. de pba. hoc iuramentum per pbatōnes cōtrarias
 reprobare posse. Scdo per. d. l. videamus. s. pen. z. d. l. si. de in. lit.
 iur. vbi de piurio iurantis in litē. q8 in materia illa plenā pbatō
 nē inducit: qri tñ pōt ex magna causa. superuenientib3 veris pba
 tionib3. Tertio per glo. sing. in. c. ij. in ver. affectata. de tēp. or. in
 305 vi. que vult. q8 l3 ignorantia pberit per solum iuramentū: tñ po
 test contrarium probari. idē tenuit Bar. nō memor illius glo. in. l.
 306 si cui. s. hīdem. ff. de de accu. ¶ Quarto adducit q8 no. Inno. in
 c. qz propter. in pe. colū. de elec. vbi l3 in casu illius capli voluerit
 papa impedimentū pbari per iuramentū. nihilominus dicit ibi
 306 dem p trias pbatōnes retractari posse. ¶ Ultimo adducit q8
 no. Inno. in. c. super eo. ad fi. q8 me. cau. vbi vult q8 l3 de expensis
 precedente iudicis taxatione fletur iuramento partis in odiū cō
 tumacis. d. l. propterandū. s. sin autē reus. C. de iudi. z in aut. de
 iudi. s. qm. z in aut. nouo iure. C. de iudi. nihilominus ex probatio
 nibus cōtrariis potest reprobare: ex quibus oibus dicit Lud.
 ro. manifeste ostendi. q8 iuramentū quātūcūq3 legale. plenā pba
 tionē inducēs. retractari potest ex pbatōnib3 cōtrariis: ergo suc
 cedit prima regula huius legis. q8 snia lata pretertu iuramēti: pōt
 per instrumenta de nouo reperta quicūq3 retractari: ergo Bar.
 nō bene dicit Tene deci. Bart. pro quo vlt. glo. in. d. l. videamus.
 s. pe. in glo. magna sup ver. ex magna causa. circa fi. z ibi Ange. et
 d. Alex. in fi. expresse ad hoc not. Non ob. tex. in. d. l. videamus. s.
 pe. que Fulg. z Lud. allegant cōtra Bart. qz expresse ibi rīdet
 glo. preallega. q8 ille tex. loquit ante q3 feras snia a iudice: tunc be
 ne iuramentū illud retractari potest ex nouis probationibus: sed
 post q3 sequuta fuerit snia diffinitiuā: secus est. per hanc legem.
 Ad quinq3 similia adducta per Lud. ro. rīde fm do. Alex. hic
 in. xxxiij. col. q8 nō loquunt qñ in odium delinquentis erat indu

ctum q8 staretur iuramēto aduersarij: vt in terminis nostris. vel
 nō loquuntur quādo iam lata erat snia pro iuramēto. sicut hic.
 307 ¶ In ea. glo. ibi itē ppter contumaciā rei dā actori: habes duos
 casus in quib3 statur iuramēto actoris. z iuramētū habet p ple
 na pbatōne. In sumpta occasione Lud. ro. hic in. xvj. col. z se.
 in duobus locis q3 plures alios casus adducit: in quibus iuramen
 tum habet pro plena probatione: postea vni casum addit Lud. in
 vlt. col. vide hic pen. z adde etiā glo. in. c. fi. in gl. j. magna. q8 me.
 308 cau. ¶ Inter ceteros casus no. illum. q8 ignorantia probat p solū
 iuramentū. gl. est in. l. si cui. s. hīdem. ff. de accu. quā Bar. ibi mul
 tum no. ad hoc: z est tex. in. c. si vero aliquis. de sen. excō. Adde tu
 gl. in. c. ad audientia. in gl. si. mag. sup ver. irritū. de rescrip. z glo.
 z Bal. in. l. j. vbi Bal. limitat. C. ad maced. aliter limitat Bart. in
 d. s. hīdē. z ante eū est glo. singu. in. c. ij. in ver. affectata. de tēp.
 ord. in. vi. quā allegant in prece. particula gl. Adde q8 eodē modo
 alleganti ignorantia statuti standū est. cū eius iuramēto. gloss. in. c.
 proposuisti. lxxij. di. quā ad hoc p sing. allegat. d. Abb. Panor.
 in. 2. s. xxxvj. incip. videt primo dictos pontifices zc. maxime con
 currente presumptione ignorantie: vt ibi per eū: puta per forenses.
 Adde tu aliā glo. idem expresse dicēt in. c. qui z humanis. in ver.
 ignorare. xij. q. ij. quā ad b p pcor dāti allegant. d. Abb. Panor.
 in. c. ij. in vlt. col. de cōsti. vbi etiā ad hoc alleg. tex. in. c. nulli. ad fi.
 309 de elec. in. vi. ¶ Confirmo per regulā que habet. q8 in his q cōsi
 stunt in aio nostro. vel in nostra cōsciētia. statur nostro iuramen
 to: vt est glo. in. s. sed iste. insti. de actio. quā ad hoc alleg. Bart. in
 linter oēs. s. recte. in. ij. col. ff. de fur. et in. l. celsus. in fi. ij. colū. ff. de
 vsuca. z in. l. gerit. in fi. ij. colū. ff. de acq. here. z in. l. j. s. hoc interd
 cto. in. ij. col. ff. de iti. actuz priua. z in. l. is potest. in. vij. colū. ff. de
 acq. here. adde aliā meliorē glo. in. c. significasti. in glo. iij. sup ver.
 si ita est. de homi. que ad hoc allegat bona iura maxime. c. pastor
 310 oralis. in fi. de excep. ¶ Adde etiā q8 vult gl. no. in. l. j. in ver. aio. C.
 ad le. come. de fisa. quā reputat valde sing. Lud. ro. in. l. in illa. in
 pe. col. ff. de ver. obli. q8 animus vulnerātis. s. q8 nō vulnerauerit
 aio occidēdi. pbat per eius iuramētū. Limita tñ multis modis
 311 quos dixi in. d. s. sed iste. insti. de act. ¶ Itē quātas fructū perca
 ptor probat per solū sacramentū. gloss. est in. s. si vero pecunie. in
 ver. iureiur. in aut. de nup. de qua facit festum Ange. z dicit q8 est
 singu. in iure in. l. si nauis. ad fi. ff. de rei ven. Lud. ro. hic in. xvij.
 col. in s. vlt. z u. adde aliū casum sing. in. s. sup hoc sancimus. in
 aut. de colla. quē ad hoc alleg. Jo. an. in. c. fi. z ibi Inno. in. vi. col.
 q8 me. cau. vcz in officiali q recedit ante finē syndicatus statur ius
 ramēto cōtra eum. Adde gl. z ibi no. Ange. in. s. opz. in aut. vt in.
 sine quoquo sup. z. d. s. sup hoc alleg. glo. nostrā. s. ibi: vel per fugā
 rei. et ibi de hoc dixi. s. plures alios casus reperire laboriosum
 esset potius q3 subtile. nec sunt oīno de materia nostra. ¶ In ea.
 glo. ad fi. habes ex glo. cui deferēdum sit istud iuramentū necessa
 rium. an actori an reo. pōnit etiā gl. in. l. in bonafidei. C. eo. in glo.
 fi. magna. z ibi doc. pserim Lx. in. vij. col. z. vij. q. z latius Salic.
 in. xij. col. ad fi. z quatuor seq. glo. in. c. fi. in glo. fi. z ibi Lano. et las
 tius ceteris do. Abb. Panor. extra eo. z glo. in. c. cū sint ptiū iura.
 de reg. iur. in. vi. z in. c. j. in. fi. de gra. suc. in feu. z glo. in. s. si vero pe
 cunie. in ver. iureiurādo. z ibi Ange. in. s. si vero vsufruct. in aut.
 de nup. aliqd gl. in. l. maritus. in glo. j. ff. de questio. Spec. in tit. de
 iura. dela. in ver. vt autē plenius instruat. cū ver. seq. in istis lo
 cis gl. z doc. variant Bar. hic in pe. col. cōsyderat quatuor casus:
 z in effectu tenet idē q8 gl. hic: l3 vtatur verbis clariorib3 aut nos
 tabilioribus. z verba Bar. formaliter reassumit Raph. Fulg. hic
 in pe. z vlt. col. z nihil vltra addit. Ego autē sequēs ordinē Bart.
 referam primo aliquos casus claros z indubitatos: postea attin
 gam casum qui dubius est. z in quo glo. z doc. variant. z illū vltis
 312 mo loco plene disputabo. ¶ Primus casus est. qñ actor minus q3
 semiplene probasset: vel haberet pro se suspicionem tñ. aut indis
 cium: nam indicium minus est q3 semiplena probatio: vt. s. plus
 ries allegant. glo. in. l. cum probatio. ff. de proba. cum concor. isto
 casu. res est indubitata. q8 sibi non deferretur istud iuramentum
 necessariū: ratio est fm Barto. qz isto casu non perficeret plenā
 probationē: idē est fm Bartol. si actor plene probasset intentionē
 suam: reus vero probasset solutionem per aliquod leue indicium:
 tūc eodē modo. ipi reo nō esset deferēdū istud iuramētū necessa
 rium. Istū passum q8 nō sit deferēdū iuramētū necessariū ei q
 minus q3 semiplene pbauit. examinaui ordinarie. s. post. v. colū.
 Bart. ibi in fi. tamē priore casu posset reo deferri iuramētū pur
 gationis. d. c. fi. extra eo. Secundus casus clarus est. qñ actor pba
 uit semiplene intentionem suam: sed nescit veritatem. per veram
 scientiā que percipitur sensu corporeo: sed solū per credulitatem
 isto casu nō deferunt sibi istud iuramētū necessariū: fm glo. in. d. l.
 in bonafidei. ratio patet fm Bart. qz etiā si esset vnus extraneus
 testis. qui deponeret de credulitate. sibi regulariter non crederet
 l. testium. cum si. C. de testi. nec in hoc est aliquāter dubitādum:
 addo pro hoc bene facere: q8 dicit no. Bal. in. d. l. in bonafidei. in

ignora rambas pbat

Ignorā
 tia. Ad gl.
 i. si est ita.
 in. c. signifi
 casti. el. j. de
 homi. Rot.
 deci. xlv. iei.
 itez si impes
 trati in anti
 qs. Lardi.
 zabel. conf.
 xxxix. incip.
 vnde exerci
 tium.

quanta far fendum
 p folio sacra

Totum qd ad hunc

Canreo.
 Ad Bal.
 in. c. cū ecclē
 sia sutrina.
 de cā pos. et
 ppi. z abb.
 in. c. i. omni
 negotio. de
 testa.

Admonendi. Secunda Jaso. super Digesto veteri.

ult. col. qd istud iuramentum necessarium non deferatur heredi, qui
 cōmuniter presumitur ignorare iura eius cui successit. l. qui in al
 terius. ff. de reg. iur. alleg. ad hoc Bal. tex. in l. generaliter. in prin.
 313 et ibi doc. C. eo. ¶ Quid autem sit in alijs iuramentis, que ex
 spositione legis, vel ex forma statutorum deferunt, an transeat fas
 cultas iurandi ad heredes: non tango hic: vide Bald. d. Pau. de
 ca. 2. Ludo. ro. 2. d. Alex. in l. pe. s. in eum. per glo. ibi. ff. ne quis eū
 q in ius vo. est vi exi. Bal. in l. iij. in prin. 2. ibi. Ludo. ro. in. s. fi. s. e.
 Bal. in l. iij. in prin. s. de condi. inde. 2. plene no. Ludo. ro. in consi.
 suo. xxi. incip. in casu propoſite cōsultationis: breuiter dicemus
 dicti Franciſ. 2. qd not. Bart. in l. actionibus in vlti. colum. circa
 mediū. j. de in lit. iur. 2. dixi in l. si quando. C. unde vi. 2. dicit in ppo
 sito multum signanter Bal. in. c. j. in. j. col. si de inuesti. inter do. et
 vasa. lis ori. per illum tex. quē ad hoc dicit esse valde notan. qd in
 omnibus casibus in quibus facultas iurandi transit ad heredes,
 intelligit, si talis heres verisimiliter possit iurare: vt qz informas
 tus sit de veritate: facit, qz iuramentū nō est deferendum ei, quez
 est verisimile debere deierare vt. s. dixi in. xxxvj. fallen. Item pro
 decisione Bal. in. d. l. in bonafidei. facit qd voluit glo. no. 2. ibi doc.
 in. l. item pomponius scribit si frumentum. s. fi. in gloss. j. ff. de rei
 vendi. que dicit, qd potestas declarandi puta libelluz obscurum,
 non transit ad heredem: de quo tamē vide Bar. Bald. Ange. et
 alios in. l. si quis intentione ambigua. ff. d. iudi. Bar. 2. alios No
 der. plene in. l. inter stipulante. s. j. cū suis concoz. 2. limitationib?
 que ibi traduntur. ff. de verbo. obliga. Barto. Bal. 2. docto. in. l. si
 quis a filio. s. si plures. de lega. j. 2. quod not. Bald. 2. Imol. in. l. si
 quis seruum. s. si inter duos. ff. de leg. ij. Tertius casus qui est sine
 dubio, quando actor semiplene probauit, 2. scit veritatem: sed est
 infamis vel alias vilis persona, etiam si non deferatur istud iura
 mentum necessarium: ratio est fm Barto. quia etiam si esset vn?
 extraneus testis, sibi non crederetur vt dixi de hoc late. s. in fallē
 tīs in. xxxvj. fallen. Quartus casus clarus est vltra Barto. quan
 do qualitas vel quantitas causē impedirent delationem huius
 iuramenti necessarii: vt si esset causa magna vel ardua vel criminis
 nalis vel famosa vel similes: vt dixi. s. in prima fallentia gl. noſtre.
 Quintus casus est etiam clarus, quando actor solum semiplene
 probasset intentionem suam: 2. reus etiam semiplene pbasset suā
 exceptionem: puta solutionis, isto casu in pari causa pculdubio
 esset deferendum iuramentum suppletium ipsi reo: quia in pari
 causa, fauorabiliores sumus reo ad absoluendum, quā actori ad
 condemnandum, per regulam. l. fauorabiliores. ff. de regulis iur.
 2. l. arrianus. cum similibus. ff. de act. 2. obli. 2. istud sentit Barto.
 hic: 2. ita expresse determinat Specu. in titu. de iuramenti dela. in
 ver. quid si actor habet vnam. Angel. in. s. quia vero vsufructus.
 in aut. de nupt. per gloss. ibi: que est in. s. si vero pecunie. in ver. ius
 reiurando. que gloss. tamen vult, quod isto casu deferatur hone
 stiorisimo fortius si actor non solum semiplene: sed etiam plene
 probasset intentionem suam: 2. reus ex aduerso semiplene tantum
 probasset suam exceptionem: puta solutionem, deferendum esset
 istud iuramentum necessarium ipsi reo: ita firmaui. s. post ques
 itionem quam ponit Barto. in. xij. colum. prima questione q inci
 pit: quero quid si actor probauit intentionem suam 2c. ibi videas.
 314 Isti casus 2. similes sunt i hac materia clari 2. dubitati. ¶ Pas
 sus ergo dubius 2. disputabilis est, quādo actor est persona hone
 sta sciens veritatē, sicut et reus: 2. causa habilis, 2. actor semiplene
 probauit intentionē suam: puta per vnum bonum testem: reus
 autem ex aduerso nihil penitus probauit: cui deferendū sit istud
 iuramentum necessarium, an actori, an reo. In hoc subtili 2. dispu
 tabili passu, inuenio varias sententias, quas singulariter referre
 nimis prolixum esset, referam principaliores sententias. Prima
 fuit sentētia Azo. relata p glo. in d. l. in bonafidei. in gl. si. magna.
 quod isto casu deferēdum sit iuramentum necessarium reo 2. nunc
 actori: 2. huic sententie satis videtur adherere glo. in d. l. in bones
 fidei. 2. dicit gloss. in. l. maritus. in gloss. j. ff. de questionibus. fm
 quod eam allegat Bald. in. d. l. in bonafidei. in vlti. colum. de con
 ſuetud. si vterqz tam actor quam reus vult iurare: prefertur isto
 casu reus, qd dicit Bal. tenendū menti hanc opi. Azo. tenet exps
 se glo. in. d. c. cum sint partium iura. Joā. and. in. c. fina. extra eo. et
 ibi Joā. de imo. in vlti. colū. nisi ex circumstantijs causē 2. qualita
 te personarum aliud sit: vt ibi per eos. Eandem opinionem tenet
 Richar. de Sali. 2. Ange. hic in vlti. col. 2. idem tenet Jac. but. hic
 in vna limitatione: nisi actor plusqz semiplene probasset: puta per
 duos testes quorum vnus esset consanguineus vel affinis: isto ca
 su bene deferetur istud iuramentum necessarium ipsi actori: sed
 si tantum semiplene probasset, tenet opinionē Azo. qd deferendū
 esset reo: qui non probauit. Eandem opin. Azo. tenet Bal. in. l.
 nō hoc. in. vj. colū. C. vñ legi. cum limitatione. s. tradita: nisi iudici
 ex qualitate persone 2. circumstantijs causē aliud videretur. Sed
 ista limitatio non videtur necessaria ad propositum nostrum: qz
 disputato passu, quando est paritas personarum: 2. scientie, tam

actoris qz reus: actor semiplene probauit intentionē suam: reus
 vero nihil, in quibus terminis etiam loquuntur doct. s. allega. et
 qui. j. allegabuntur. Idem cum opi. Azo videtur tenere (nō dico
 qd aperte in his terminis loquatur) Ang. in. d. s. quia vero vsus
 fructus. in aut. de nup. Eandem opin. Azo. in terminis supradis
 ctis tenet do. Anto. de butr. in. c. si. in pe. co. extra eo. ibi em tenet
 expresse, qd vbi actor tantum semiplene probauit: tunc iuramen
 tum necessarium non est deferendū actori: sed ipsi reo, sed quando
 actor plene probasset intentionem suam: reus autem ex aduerso
 semiplene probasset exceptionem suā: tunc iuramentum necessa
 rium deferendum est actori, 2. non reo: rationē diuersitatis addu
 cit: nāz quando actor non plene probat, debet succumbere, per res
 gulam. l. qui accusare. C. de eden. c. vt nostrum. vt ecclesia. benefi.
 ergo si deferatur iuramentum necessarium, reus dicitur grauari:
 ergo saltem in alio debet alleviari, vt ipsi reo, 2. nō actori deferat
 istud iuramentum necessarium. Eodem modo econtra, qn actor
 plene probauit: reus autē semiplene, ferri deberet sententia pro
 actore. si ergo deueniat ad istud iuramentum necessarium, dicit
 actor grauari: ergo in eius cōpensatione sibi debet deferri, 2. non
 reo. Et per hoc infert ipse contra limitationem Jaco. but. s. rela
 tam qd si actor plusqz semiplene probasset: tamē adhuc nō esset si
 bi deferendum istud iuramentum necessarium, sed reo. Item fm
 eum quando actor plene probauit, nō est testis in causa propria,
 cū habeat probationē sufficientē: 2. sic esset absurdū dictū. d. Azo.
 de quo. j. in. ij. fundamento per. c. in omni. de testi. sed bene esset
 testis, si sibi deferretur qn tantum semiplene pbasset cōtra regu
 lam. d. c. in omni. que fm eum locū habet in omni imateria: etiam
 peccati 2. denuntiationis. Eredo qd vtrūqz membrum distinctio
 nis sue sit falsum. Primum reprobaui. s. post qōnem quā ponit
 Bart. in. xij. col. 2. incipit, quero quid si actor probauit intentio
 nem suā. Secundum membrum etiā erit falsum, sicut et opi. ista
 Azo. Et ad fundamētū suū respondebo. j. in. v. prin. fundamēto te
 nendo istam opinionē Azo. que multis autoritatib? est suffulta:
 illud bene no. pro eius extensione, qd illud qd dicitur in reo: vt si
 bi deferendum veniat istud iuramentū necessarium, habet etiam
 locum in actore, qui tamen originaliter reus fuit: vt probatur in
 c. ex insinuatione. fm vnum intellectum. de procura. et ibi glo. ij.
 in ver. superstitis clerici. quem ad hoc multum no. Jo. de imol. in
 ij. col. in prin. dicit em ibi Joā. de imo. ex illa glo. esset diligenter
 notandum, qd eo casu quo deferendum est illud iuramentum reo,
 procedit etiam si sit reus originarius, quāuis de presenti sit actor
 in iudicio de quo nunc queritur: 2. ad hoc etiam allegat qd not. in
 simili de ex cōmunicato in. c. significauerunt. de except. 2. 20 ista
 opi. Azo. vt articulum bene discutiam qui est in summa disputat
 bilis stringit tex. in hac. l. in ver. sed de cōstitutione. iuncto verficu.
 sequenti istud iuramentum necessarium fuit delatum reo et non
 actori et dicit Sali. in. d. l. in bonafidei. in. xij. col. qd iste tex. sine
 dubio fortiter facit p Azo. 2. qui repetiturus foret hāc legē, inter
 principaliora dubia, istud esset ceteris prestantius: tñ ipse Salice.
 ibi. in. xvj. col. respondet, qd in hac. l. ideo delatū fuit reo iuramen
 tum necessarium, 2. nō actori: qz forte actor erat vilis aut minus
 dignus aut non plene informat? de veritate, vel causa erat ardua
 aut testis per eū pductus nō erat omni exceptione maior: quibus
 casibus vt. s. vidistis, deferendum est iuramentum reo 2. nō actori
 ri: 2. qd ita sit pū. 2. qd iste tex. nō se restringat: qd semp reo deferē
 dum sit patet ex ver. solent. vbi generaliter dicit, exacto iure iuran
 do. fm em iudicari qui iurauit, 2. non restringit se magis ad reum
 qz ad actorem: istam solutionem etiam tradit Ludo. rom. hic in
 xliij. col. qd ita necessario sit intelligendus iste tex. declarant exps
 Pau. de cast. do. Alex. in. j. colū. vterqz. 2. ita dixi in apostillatione
 tex. Et si tu adhuc ptnaciter insies, qd solutio ista diuinet ad tex.
 ego etiam replicabo, qd in isto tex. nō apparet, qd actor semiplene
 probauerit: vnde non potest fieri fundamētū concludens in hoc
 tex. pro opi. Azo. Et si dicas, qd imo probetur in ver. ex integro.
 respondeo, qd illud verbum nō infert necessario, qd processerit se
 miplena probatio. Potes etiā aliter iudicio meo respondere ad
 istum tex. qd in eo illud principaliter non queratur, cui debuerit
 deferri istud iuramētū necessarium, an rectori an reo: sed pſupponit
 fuisse delatū illi cui iuridice debuit deferri: forte ex causis supras
 dictis, 2. principaliter dubitatur hic de retractione sententie la
 te virtute talis iuramenti. Item potes intelligere hūc tex. quādo
 actor plene probat intentionē suam: reus autē semiplene tantum
 probasset suā exceptionē: quo casu, ipsi reo debet deferri istud iur
 amentū fm Sali. in. l. in bonafidei. in. xvj. colū. 2. dixi. s. post qōnē
 quā ponit Bar. in. xij. col. Sunt et qui respondeant, qd in isto tex.
 ponatur contingētia facti: 2. si bene consyderes, reuincit in idē cū
 precedētibz solu. nam qd reo fuerit delatum iuramentum istud
 necessarium, 2. qd propterea fuerit absolutus: ista est cōtingētia
 facti: idem enim esset si cōdenatus fuisset reus, fm Albe. Ange.
 et Rapha. Fulg. s. in textualibus, 2. ita etiā tenet Bart. j. in vlti.
 col. post

col. post mediū: patet ex ver. solent. qui generaliter loquitur: nec se restringit magis ad actorem q̄ ad reum. et ita etiam dixi. s. in nota. tex. Istud est quantum pro responsione dici possit ad hunc tex. ¶ Secundo pro opi. Azo. facit regula. l. fauorabiliores. ff. de regu. iur. nā in dubio fauorabiliores sumus pro reo ad soluendū q̄ pro actore ad condemnandum. l. arianus. ff. de act. z obligatio. cap. ex literis. de proba. responde quod illa regula procedit in pari causa: sed nos loquimur. quando pro actore adest semiplena probatio: propter quā iudex incipit opinari pro actore: z contra reum suspicari. ¶ Tertio pro eadem parte facit: quia si actore semiplene probante, deferatur istud iuramentum necessarium: sequeretur absurdum, quod esset testis in causa ppria, alia parte inuita. l. fin. C. de fideicom. contra. l. omnibus. C. de testi. Sed responde quod istud nihil facit: quia idem absurdum etiam militaret, si iuramentum deferretur reo: vnde ratione paris absurditatis, potius est deferendum actori qui habet pro se semiplenā probationē, q̄ reo qui nihil probauit: prefertim cū tale iuramentum ex necessitate deferatur, ppter inopiam probationis. ¶ Preterea qñ pars iurat in defectū semiplene probationis, nō pducitur omnino vt testis, nec in forma testis: vt patet hic: z in l. in bonafidei. ¶ Aliter et tertio et melius respōde, qđ nō est incongruum, qđ quis sit testis in causa propria, postq̄ semiplene probauit, vt declarat z probat Barto. hic: in penul. col. allegando z inducendo verba euangelij que refert decretalis nouit. s. iudi. z expressius tex. in. c. in omni. de testi. z cum Bar. tenent Lano. in. d. c. fi. z ibi. dom. Abb. ¶ Panor. in. s. sane. in. v. colū. pro isto dicto Bar. quod non sit incongruum quē esse testem in causa propria, postq̄ semiplene probauit: aliter gat bonum tex. in. c. in inuentione. de procura. ¶ Quarto pro eadē parte stringit, quia si post publicatas attestations non licet susper eis de articulis nouos testes producere, aut. at qui semel. z in in corpore vnde sumitur. C. de proba. cle. j. de testi. quantum inus erit licitum seipsum post apertas testificationes pducere. Salic. in. d. l. in bonafidei. in. xvij. col. dicit: qđ istud fundamentū fortiter vigeat pro Azo. tamen ipse accommodat quasdam respōsiones que reuera fragiles sunt z debiles: nam primo dicit, verus est, qđ post publicatas attestations nō est permittum quod aliquis producat vt testis, iuribus preallegatis: sed hic nō productur tanq̄ testis prout respondi in precedenti fundamento. ¶ Preterea finem iuramentum z semiplena probatio actoris tollunt istam suspitionem generalem: qñ nemo psumitur deierare: z esse in memoriam salutis eterne. l. fi. C. ad. l. iul. de ambitu. dato qđ suspicio militet, tamē minus suspecte vite capienda est electio. ¶ Preterea tertio finem ista ratio non attenditur in alijs casibus in quibus omnes fatentur iuramentum necessarium esse actori deferendum: tamen eodē modo haberet obstarē. Iste so. vt pdixi sunt satis leues nec bñ tollunt obiectum. Ludo. roma. hic in. xliij. colum. aliter respondet, qđ regula supradicta procedit, nisi post publicationem producatur testes ad confirmationem attestationsū publicarum: z ita dicit not. Innoc. in. c. cum clamor. de testi. sed ita est in casu isto, vt de se patet: igitur zcque solutio mihi etiam non satisfacit: et videt esse contra iura preallegata z eorum rationem. s. suspitionem et timorem subornationis: que habetur de parte, que didicit testis: z ita ratio militat etiā si testes ad confirmationē publicatur: vt de se patet, z colligitur ex traditis per Bart. z alios in. d. aut. at q semel. Sunt qui aliter respondeant in hoc proposito non debere attendi dictā rationē pro opi. Azo. qñ finem eam etiam non posset deferre reo: sed certe multiplicare inconueniens nō est soluere. ¶ Ergo potes plane sic respondere, qđ post publicatas attestations non possunt noui testes produci: verū est, qđ potuerunt ante productionem: qñ si non fuerint producti, tūc subest timor subornationis: s. nos loquimur in eo qui nō potest produci ante publicatas attestations: qñ anteq̄ aperiantur z publicetur dicta testis, nō potest iudex scire, an actor semiplene pbauerit, z quid reus probauerit. z cui eorū deferendum sit istud iuramentū, z videbitis in questionibus examinandis. j. extra glo. ideo nimirū si post publicationē testium admittitur, cū nō poterit antea admitti. Sicut dicimus in simili de exceptione dilatoria, que non potuit opponi ante litem contestatam. opponitur enim post. l. ij. cum simi. C. de confor. eisdem litis. ¶ Quinto pro Azo. facit ratio: nā qui in vno grauatur, in alio debet alleviari. l. eum qui. in princip. s. eo. sed reus grauatur in hoc: qñ actore non probante, reus debet absolui per regulam. l. qui accusare. in prin. C. de eden. c. vt nostrum. vt eccle. benef. sine dimi. conse. c. ex literis. de proba. l. negantes. C. de act. e oblig. ergo debet alleviari in hoc, qđ sibi reo deferatur istud iuramentum necessarium: z nō actori: responde qđ illa regula pcedit, qñ actor nihil probauit: tunc reus bene venit absoluedus: sed qñ actor semiplene probauit, vt in nostro proposito: tunc succedit illa regula, qđ sibi deferendum est iuramentū ad supplendum suam semiplenam probationē: vt hic: z in. d. l. in bonafidei. vnde tunc reus dicitur grauari: z ita responder glo. hic in. ij. parte prim.

¶ Sexto ad idem bene facere videtur. l. cū etiam. in. fi. C. eo. solu. respōde qđ nihil facit: qñ loquitur in iuramento iudiciali, non in necessario. ¶ Septimo z vltimo ad idē stringere videt text. in. d. c. fi. ver. sane. ibi: presumptionē vero pro actore faciente, iuramentū istud reo deferri potest: respōdet varijs modis Salic. hic: et in. d. l. in bonafidei. in. xvij. co. inter alias tene illam, qđ ibi: illa presumptio erat minor quā semiplena probatio: z ideo nō potuit actori deferri, per glo. in. l. ij. s. j. in ver. leuor. s. de mino. z in. l. fi. in. prin. z in glo. magna. ff. qđ me. cau. z dixi late. s. in loco suozet ista solu. tener etiā. d. Alex. hic in pe. col. z in effectu Ludo. ro. in. xlv. col. et sic ex istis responsū ptz ad fundamenta que possunt pro Azo. adduci. ¶ Restat solum respōdere ad auctoritatem glo. superius adductam in. l. maritus. in gloss. j. ff. de qñibus. que fin qđ eam allegat Bal. in. d. l. in bonafidei. in vlti. col. vult, qđ de cōsuetudine deferatur istud iuramentū necessarium reo: nā in actu practico solet dici, qđ doctori illustri (qualis fuit glossator) attestati de cōsuetudine istā dum est: vt inquit Bar. in sua asserta repetitione. l. de quibus. in. xv. col. ff. de legi. sed dicit qđ Bal. in. c. cum ecclesia sustrina. in. ij. col. in. iij. no. de cau. pos. z proprie. dicit qđ illa glo. in d. l. maritus. dum attestatur de cōsuetudine est vnica in iure: sed qđ de facto non seruatur. ¶ Secūda principalis est opi. tenentū qđ sit arbitrariū iudici, cui iuramentū istud deferat, an actori an reo: hanc tenet Spec. in ti. de iuramē. de la. in ver. vt autē plenius instruaris. z in ver. cui deferet. eandē tenet Bald. hic: z in. c. j. qui test. sint neces. ad proban. no. inuesti. in vfi. feud. Ange. in. q. per eū disputata que incipit. assensis miles: in. xxi. colū. vbi formaliter dicit, qđ in delatione istius iuramēti necessariū, nō potest dari certa regula vel doctrina: et sic istud totū iudicantis arbitrio relinquitur. allegat que habentur hic: z in. d. l. in bonafidei. maxime p. Ex. d. Abb. Panor. in. d. c. fi. s. sane. post relatas multorum opi. finaliter tenet istā, quā etiam similiter tenet Ludo. ro. hic: in. xlv. col. post quatuor precedentes in quibus passum istum examinat: scio qđ Ludo. ro. in. d. xlv. col. allegat, qđ eandē opi. tenet Bal. in. d. l. in bonafidei. z nō est verū: qñ Bal. ibi: in vlt. col. tenet opin. sequentē, que est vera z cōis. Pro ista opi. bene facere videt text. in hac lege. in ver. solent em sepe iudices. Solu. si recte cōsyderes illud qđ dicit iste text. in persona iudicis, magis respicit actū sententiādi, quā istius iuramenti necessariū deferendi. ¶ Secūdo facit text. in. d. c. fi. in ver. sane. ibi: nisi forte iudex ex circūstantijs zc. sed responde, qđ in illo tex. non potest fieri firmum fundamentum. Nam in primo casu dum dicit, iuramentū deferendum esse reo: loquitur, qñ pro actore erat tātum presumptio minor semiplena probatione, qñ non sufficit vt actori deferatur istud iuramentū: vt dixi in vltimo fundamento opin. precedentis. In secundo casu vero qui ponit ibi: nisi forte, loquitur qñ aderat plusq̄ semiplena probatio. ¶ Patet: quia in actione famosa: de qua videt ibi text. continuatiue loqui, cum sit grauis preiudiciū, nō deferret istud iuramentū actori: nisi probasset plusq̄ semiplene: vt. s. dixi in fallentis huius legis in. viij. prin. fallentia. z vltra ibi allegata istud in terminis ad. d. c. fi. dicit etiā Salic. in. d. l. in bonafidei. in. xvij. colū. vel respōde melius vt statim respōdebo ad. c. romana. de quo. j. dicā. ¶ Tertio ad idem facere videt: qñ in his que nō sunt clare determinata a iure, est standū iudicis arbitrio: ad qđ recurrit. l. j. in fin. ff. de iure deli. l. j. s. effractores. ff. de effracto. et expila. sed nullibi habetur expressum in iure, cui isto casu deferendum sit istud iuramentum necessarium: igitur zc. Sed respōde qđ imo expressum est in iure: vt ostendam in seq. opi. principali. ¶ Quarto pro eadē parte Ludo. ro. hic non in loco preallega. sed in pe. colū. an fi. allegat text. quem dicit esse ad hoc meliorem de iure. in. c. romana. de testi. in. vi. Sed responde: prout statim respondi ad. d. c. fi. qñ est poia similis decisio: vel melius responde ad vtrūq̄ tex. z credo qđ ista sit veritas: qđ in explorandis circūstantijs personarū z cause: scz que persona sit dignior actoris vel rei, qđ melius informatus sit, an sit semiplene probatū: vt ex istis appareat, cui in dubio deferendum sit istud iuramentū necessarium: fateor qđ ista sunt arbitraria iudici: in istis terminis pprie loquuntur illi duo tex. iuris canonici: sed questio nostra est in casu claro, data paritate personarum: si actor semiplene probauit intentionem suam: reus vero nihil ex aduerso probauerit, cui sit deferendum istud iuramentum necessarium. Et propterea dixi domi. Abb. Panor. in. d. c. fin. in s. sane. qđ raro videt ut istud posse cōtingere: qđ ista oia sint clara quin aliquid relinquat arbitrium iudici. ¶ Tertia z vltima est principalis opi. z ista est vera z cōis: qđ in terminis suprascriptis data paritate personarū z habilitate, cause, si actor habeat semiplenam probationem pro se: reus autē ex aduerso nihil pbauerit: deferendum est istud iuramentum necessariū actori ad supplendum z perficiendum suā semiplenā probationē: z fuit opi. originis Agolini glossatoris antiqui: quē refert gl. in. d. l. in bonafidei. in gl. si. magna. tenet gl. nostra hic: z Bart. expresse in vlti. col. z Alb. de rosa. hic: in. ij. col. mag. z in. d. l. in bonafidei. in vlti. col.

ubi dicit Albe. qd ceteris paribus communiter vidit observari, qd istud iuramentum necessarium deferatur actori qui semiplene probavit. Idem per multa fundamenta tenet Salic. hic: in d. l. in bonafidei. z ibi in xv. col. in fin. dicit qd istam opi. servat communis practica. idem tenet Rapha. Fulgo. z do. Alexand. de imo. hic, vterqz in vlt. col. eandem opi. tenuit Be. z Ly. in d. l. in bonafidei. nam fm eos in. vii. q. ante omnia in delatione istius iuramenti atqz tendenda sunt quatuor: conditio persone: natura causarum: quas titas rerum: z qualitas factorum: declarando ista singula: vt ibi per Ly. z Spe. in d. l. t. de iura. dela. in ver. vt autem plenus in struaris. z referunt Canon. maxime domi. Anto. de butr. z dom. Abb. Panormi. in d. c. fina. vbi prosequuntur singula illa dicta Lyn. ibi poteritis videre, que omnia tanqz clararet non egeant additoe: postea in proposito Be. z Ly. in d. l. in bonafidei. in. vii. q. dicunt: qd omnibus existentibus paribus deferendus est istud iuramentum necessarium actori qui semiplene probavit: et non reo qui nihil probavit. Eandem opi. tenet Lyn. in d. l. in bonafidei. z ibi Bal. in vlti. col. Quis Ludo. roma. hic in. xiv. colum. vt d. retuli corrupte referat Bald. tenere opi. precedentem: eandem opi. tenet idem Bald. in c. cum ecclesia sutrina. in. ii. col. de cau. pos. z propterea z pro ista communis sententia z vera. Primo facit ro Bartol. hic in vlti. col. Ludo. roma. hic in. xlii. col. illam ascribat Salice. nam istud iuramentum necessarium deferatur ad suppleendum z perficiendum semiplenam probationem. d. l. in bonafidei. ergo debet deferri actori, qui semiplene probavit: vbi potest cadere ista suppletio, z non reo qui nihil probavit. Ego istud confirmo per tex. optimum in c. ii. in verbo iussuragium. de probatio. z ibi Bal. in vlti. col. expresse notat ad hoc illum tex. qd iuramentum necessarium in defectum semiplene probationis, dicit iussuragium siue auxilium probationis imperfecte: si igitur actor semiplene probavit, debet sibi deferri istud iuramentum necessarium: vt suppleatur z perficiatur sua semiplena z imperfecta probatio: reo aut qui nihil probavit deferri non debet: quia qd nihil est, perfici aut suppleri non potest: ad hoc allegat. c. vnicui. in. s. facit. de consue. recti seu. Ad idem z secundo facere videtur tex. in c. ex infirmatione. de pcura. vbi patet, qd istud iuramentum necessarium fuit delatus actori, qui semiplene probavit: tñ. d. Abb. Panormi. ibi in. ii. no. dicit, qd in illo tex. non potest super hoc fieri fundamentum: nam ibi alia pars. s. reus, no erat verisimiliter informata de reuocatione mandati: prout erat dñs qui reuocauerat: nimirum si ibi deferatur iuramentum dño, z sic actori qui erat informatus: et non reo qui verisimiliter non erat informatus. Tertio ad idem facit ratio Be. z Ly. in d. l. in bonafidei. in. vii. q. nam deferendum est iuramentum illi quem verisimile est minus deierare: qz leges videntur per iura quantum possunt. l. ii. C. de iudic. vidui. tol. s. fina. in aut. vt matres debi. facit. l. marcellus. in. pñ. ff. rerum amo. et l. videamus. in. pñ. ff. de in litem iuran. z dñi. s. in fallen. istius legis in fallen. xxxvii. sed magis verisimile est, qd reus deierabit q actor: ergo potius deferendum est actori q reo: minore proba, na grauius est aliquid abdicare a se: q aliquid no acquirere: paret in. l. qui aut. in. pñ. ff. de his que in frau. cre. Itē qz videmus qd potest adijci conditio in persona legatarij si vellet: quia poterit esse quod no vellet acquirere: sed non potest adijci conditio si vellet, in persona heredis: qz nunqz est verisimile qd heres vellet: qz agitur de abdicando a se. l. si ita legatum. s. illi si uolet. z l. senatus. s. legatum. ff. de leg. j. l. si ita. ff. de condi. z demonstrat. l. sub hac. ff. de act. z oblig. l. centesimis. ff. de verbo. obligat. igitur. zc. Quarto ad idem facit: qz ex semiplena probatione actoris. iudex incipit habere bonam presumptionem pro actore: z ex aduerso incipit suspicari z male concipere contra reum qui nihil probavit: ergo potius est deferendum istud iuramentum necessarium actori, q reo. Quinto ad idem bene facit tex. in c. j. s. sacramentum. de consuetu. rec. seu. quem allegat Salic. hic: z in preallegata. l. in bonafidei. vbi est tex. quod istud iuramentum necessarium debet deferri ei qui aliquid pro se produxit, qd iudices moueat ad presumendum pro eo, p consequens ergo actori q semiplene probavit, z no reo qui nihil probavit: nisi dicas fm Ludo. roma. hic in. xlii. col. qd iura feudorum (cu ius singulare z consuetudinarium contineat) non possunt extendi vel legari ad decisionem aliarum causarum. Lius singulare. l. qd vero contra. ff. de legi. fm Bartol. l. vt iurifurandi. s. si lib. ber. in duobus locis. ff. de ope. libe. qd vltimum aliter hic non ex animo, nec est indistincte verum: dixi plene z pulchre in. l. ii. C. de iure emphi. vbi plura scripsi circa hoc. Adde etiam quod ad istum tex. d. s. sacramentum. posset aliter responderi fm Bal. in d. l. in bonafidei. in vlti. col. vbi dicit qd est casus singularis in d. s. sacramentum. quod in causis feudalibus: licet sint graues et arduae: tamen si vltra semiplenam probationem quis habeat possessionem, vt ibi potest tunc deferri istud iuramentum necessarium: non ergo ibi sufficiebat semiplena probatio: nisi etiam affuisset possessio: ergo nihil facit ad propositum nostrum: et ita etiam dixi

optime supra. in fallen. istius legis in. vii. principali fallen. ista. Quasdam alias leues rationes pro hac coi. finia adducit Salic. hic: in. l. in bonafidei. in. xv. col. quas refert Ludo. roma. hic: in. xlii. fallen. ista, non curo illas referre. Concludendo ergo teneas istam vltima opi. que est vera z coi. z qua practica obseruat, qd data paritate personarum, habilitate cause deferendum est istud iuramentum necessarium actori: qui semiplene probavit, no autē reo qui nihil probavit: intellige tamen semper cum declaratione qua. s. de di. qd in explorandis circūstantijs personarum z cause: z an sit semiplene probatum: ista bene relinquuntur arbitrio iudicis: ita loquitur tex. in c. ii. extra eo. z text. in c. romana. de testi. in. vi. sed qñ ista liquerent: qd tamē vere raro accidit: vt etiam dñs cit. d. Abb. Panormi. in c. ii. z solum esset dubium: an deferendum esset actori qui semiplene probavit: an reo qui nihil probavit: teneas quod actori veniat deferendum: propter ista remanet expectate omnes glos. istius legis: nam glos. fina. assignantem rationes diuersitatis ad tex. expediti. s. in gloss. ii. in. ii. parte principali. Extra gloss. querit Bartol. in repetitione huius legis in vlti. col. de quinqz questionibus. Prima questio est vtrū iudex habeat necesse deferre istud iuramentum necessarium: ita quod si no deierat, possit appellari, z concludit qd sic dixi de hoc. s. in tex. in. vii. notabili super ver. solent. Et secundo querit Bartol. vtrum pars debeat de necessitate petere, qd istud iuramentum sibi deferatur: an vero possit iudex ex suo officio etiam parte non petente illud deferre: et concludit qd debet de necessitate peti, cum reguli lariter iudex non debeat suum officium impartiri: nisi fuerit petitum per. l. ii. s. hoc autem iudicium. ff. de dam. infec. z idem sentitur Angel. hic in. j. col. do. Anto. de butr. in c. fin. in vlti. col. extra eos potest confirmari: quia in his que respicit commodum priuati, z non vertitur publica utilitas, iudex no debet se impedire nisi requiratur a parte: vt no. in d. s. hoc autem iudicium. l. ii. z alij in l. vnica. C. vt que desunt aduoca. facit. l. iam tamen. s. p. ff. audi. sol. sicut non potest solus iudex alias probationes recipere, si non producantur a parte. Contrarium expresse determinat do. Abb. Panormi. in d. c. fina. s. sane. extra eo. ad fin. per illum tex. in ver. deferri potest. z in fin. in verbo videat. et melius per tex. in l. in bonafidei. in ver. oportet. C. eo. potest responderi, qd hec iura intelliguntur parte petente, per regulam. d. s. hoc autem iudicium. Monet etiam, qz ex petitione iuramenti si peti deberet a parte: vt dicit Bartol. pars petens aliquantulum redderetur suspecta: sicut redditur suspectus extraneus testis, qui vltro se ingerit ad testificandum. l. que omnia. in pñ. vbi Bartol. z doc. notant. ff. de procura. no. in c. ii. de testi. Itē oritur euidentis presumptio qd pars se iurabit: ex quo pars petit illud sibi deferri: sed deferri debet alteri non petenti: vt quidam dixerunt: quos refert Lyn. in d. l. in bonafidei. in. vii. qd nec obstat fin eum si dicatur, qd iudex debet impartiri officium si non petitur: quia respondet debilibus satis esse qd pars a principio petierit iustitiam. Iudex em̄ debet cuncta rimari et modis omnibus laborare ad veritatem eruendam. c. iudicantem. xxxv. q. j. Tu aduerte quod ad hec omnia patet responsio ex his que in alio proposito dicit Salicet. in d. l. in bonafidei. in fin. colum. nam non dicitur suspectus, qui petit illud quod de iure sibi prestandum est a iudice: postqz semiplene probavit: presertim cum competat gratia iuris sui et honoris conseruandis: cum istud iuramentum sit deferendum magis digno: vt in superioribus dixi: nemini enim allegationes iuris sui debent esse interdictae. l. iudices. et aut. iubemus. C. de iudic. l. facultas. C. de iure fisci. lib. x. nec ex illarum allegatione debet quis suspectus iudicari: et propterea repelli. l. z in maioribus. C. de appellatio. Adde etiam qd contra Bartol. tenet do. Alex. de imo. de quo vehementer admiror nullam de Bartol. aut predictis faciens mentionem, in consilio. lii. incip. in causa vertente inter Mich. z elem. in vlt. col. lib. j. vbi formaliter dicit quod iudex potest deferre iuramentum necessarium ad veritatem eruendam: etiam si a parte non petatur, per regulam. l. vbi cumqz. iuncta gloss. ff. de interrog. actio. z qd Bald. not. in. l. actore. in pñ. C. de proba. Pro ista parte potest disputationis gratia ponderari tex. nosse ibi: solent enim iudices. nam istud verbum solent relatum ad iudicem, vt declarat omni officium iudicis residens in ipso iudice, z non in parte: teret de isto verbo solent, expresse dicit Bartol. in. l. solent. in. ii. colum. ff. de ali. et ciba. lega. et idem Bartol. in. l. cum satis. in. ii. colum. C. de agri. z cen. lib. xi. facit qd not. Bald. in aut. dos data. circa finem. C. de dona. ante nup. ad hoc responde notabiliter per in. l. nostro ista verba: solent enim iudices: non respiciunt personam iudicis circa potestatem deferendi istud iuramentum: sed circa modum sententiandi, dum dicit tex. solent em̄ iudices in vlti. bñs causis iudicare: ecce verbum iudicare. Teneas opi. Bartol. que est vera z communis, qd requiratur petitio partis, z non possit iudex ex suo officio istud iuramentum necessarium deferre. Et vltra predicta confirmo per simile: na itante statuto in ciuitate capitaneus

capitanens teneatur ferre sententia fm consilium sapientis: qz vt plurimum sunt iuris ignari, tale statum intelligitur parte petente illud consilium, per regulam, d. l. iij. s. hoc autem iudiciu, ita no. glo. z doc. in. c. si. de rescri. do. Anto. de bu. in. c. penul. de iudi. do. Alexand. de imo. in consil. cclxiij. incip. viso processu vtriusqz cause, in vlti. col. lib. ij. Confirmit per aliud bonu similem nam statum dispones qd potestas teneatur compellere agnatos litigantes ad compromissum, quous verba referat ad ipsum potestatem, tamen intelligitur si petatur compromissum a parte, alias potestas, ex proprio officio parte no petente no posset compellere ad compromissum, per regulam, d. l. iij. s. hoc autem iudiciu, z per no. in. d. c. si. de rescri. ita decidit. do. Anto. de bu. in. c. venerabilis. de iudi. refert z sequitur do. Alexand. de imo. in consil. lxxij. incipie. in causa vertente inter Petru z Joannem, in penul. col. Confirmit etiam per bonum tex. in simili, in. l. si. in ver. si petet. ff. de iure deli. vbi licet tempus ad deliberandum per heredem sit arbitratum iudici, tñ requiritur quod petatur a parte: vt ibi in text. Ex istis remanet firma conclusio Bart. que est vera z cois, quod iudex ex proprio officio no potest deferre istud iuramentum necessarium ei qui semiplene probauit: sed requiritur qd expresse petat a parte. ¶ Reterea ista communi snia que habet, qd iuramentu necessarium debeat peti a parte, z no possit suppleri per iudicem, surgit pulchrum dubium, qualiter debeat peti, z qualis debeat esse forma petitionis huius iuramenti. Salic. hic: z in. d. l. in bonefidei. in pe. colum. circa fin. z seq. in vers. quero quinto de forma petitionis: refert Bar. tenere, qd petitor no debeat precise petere istud iuramentum sibi deferri: sed impersonaliter ei cui de iure cauetur: et iudex viderit deferendum: motus fuit ex eo, quia petens sibi deferri suspectu se reddit ppter auaritia iurandi. l. iij. s. j. ver. alioquin. s. eo. et. l. v. pro. s. j. ad. l. corne. de fal. l. semper. s. conductores. ff. de iure immuni. l. si quequam. C. de episco. z cleri. l. cura per uigili. C. qui mili. pos. vel no. lib. xij. pro hoc facit: qz testis qui vltro se ingerit reddit se suspectum, l. post legatum. s. his vero. cu glo. ff. de his qui. vt indig. z dixi. s. Salic. autem dicit, qd quis putet illa forma petendi fore magis honestam: no propterea putat, qd si aliquis petat sibi deferri hoc iuramentum, qd ex hoc veniat appelladus vt suspectu cu ista affectio sit iuridica, z petat illud qd iudex de iure facere tenetur, ex quo semiplene probauit: ergo no repellendus, p. l. grachus. C. ad. l. iulian. de adulte. imo ei pbendus est assensus, l. j. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Item ex quo semiplene probauit, paria sunt, vel qd impersonaliter petat vel qd petat sibi deferri, cum omnino sibi veniat deferendum, Item qz in processu sit fit dubiu cui deferri debeat, potest licite allegare qd sibi deferendum sit cu nemini sue allegationes sint interdictæ: nec ex earum allegatione debet suspectus reddi vt dixi in precedenti questione. Aliud ergo qd sibi ibi licebit postea dicere in pcessu, certe debet z a principio licere, cum tutius sit in tempore preuenire, l. petende. C. de tē po. in integ. restitu. peten. Adducit etiam quasdam alias similes rationes ad idem tendentes: vt ibi per eu. Ludo. ro. hic in. xl. col. in fin. facit mentionem de vtraqz opinione, tam Bart. quam Salic. dicit qd Salic. melius loquitur: s. qd eum non refert: qz nihil opportunu adheret. Ego no memini ine legisse. Bar. alicubi hoc dicentem, qd forma petitionis huius iuramenti debeat impersonaliter coipi: nec etiam apud Bal. inuenio, z refideo cu opinio ne Salic. quis eius rationibus posset de facili responderi: sed non expediat, cu no habeat contradicentem. ¶ Tertio z principaliter querit Bar. vsqz ad qd tempus possit fieri hec petitiio iuramenti necessarii, z respondet qd vsqz ad conclusionem in causa, z dicit qd istud admittit consuetudo: vnde docto. illustri attestanti de consuetudine est standum: vt inquit idem Barto. in repetitione legis de quibus, in. xiiij. col. ff. de legi. idem tenet Ange. in. j. col. vbi dicit rationem esse: qz conclusio in causa, claudit os partibus: vt nihil amplius probare possint. c. cum iohannes heremita. z melius in. c. cum dilectus. de si. instru. qz per conclusionem in causa videntur partes renuntiare omnibus probationibus: vt diffuse in. superio ribus fuit tactum. Idem qd post conclusionem in causa non possit peti istud iuramentu necessarium, tenuit Bald. in. c. j. s. item si vafalium. de cotro. anuefitu. in vlti. colum. in vers. quero vtrum post conclusionem in causa, vbi allegat ita notare Jim. in. c. pastoralis. de cau. possessio. z proprie. Subdit tamen, qd si post conclusionem in causa, sit lata sententia, z ab ea sit appellatu. potest tunc suppleri: vt not. in. l. j. an prin. ff. de actio. emp. na in causa appellationis omnes errores purgari possunt, qui causas cause concernunt: vt notatur in. l. creditor. in. s. iussus. ff. de appella. idem tenet Bald. in. d. l. in bonefidei. in pe. colu. in vers. sed iuxta hoc dubitatur: vbi formaliter dicit, qd istud iuramentu necessarium potest peti vsqz ad conclusionem in causa, quous interdum possit etiam iurari post ad declarationem retractorum, per. d. c. cum iohannes heremita. qd est notabile fm eum, ita etiam tenet Bal. in. l. j. s. eo. z in. l. generaliter. in pun. in. v. notabili. C. eo. vbi per illum text. volentem qd

iuramentum possit peti z prestari in principio, medio: z fin. e. cau. e. notat ibi Bal. esse casum, qd vsqz ad conclusionem in causa potest istud iuramentum necessarium deferri, seu peti qd deferatur, idem tenet Bal. in. l. j. s. eo. sequitur simpliciter Ludo. ro. in. consil. cciv. incip. quo ad primu quis melius ius habeat, idem tenet multum diffuse Ludo. ro. hic in. xxxvj. colu. z xxxix. z seq. z in istis vltimis colu. respondet ad omnia fundamenta Salic. de quibus statim. j. faciam mentionem. Contrarium tenuit solus Salic. hic: z in. d. l. in bonefidei. in. xvij. col. ad fin. z sequē. col. in ver. quarto quero vsqz ad qd tempus possit peti a iudice: ibi concludit, quod post conclusionem in causa possit per partem peti istud iuramentum necessarium. Imo fortius fundamenta sua ostendit qd proprie z cogne debeat peti post conclusionem in causa, z non ante. ¶ Mouetur prius: qz istud iuramentum necessarium qd est species probationis deum post conclusionem in causa per iudicem est deferendum. et vsqz ad sententiam venit prestandum, per text. in. d. l. generaliter. s. j. ergo et tunc potest peti, vt sic eo tpe quo potest deferri possit peti: sed responde qd. d. l. generaliter. s. j. probat de directo contrarium: ibi enim dicitur sic: omne ergo iuramentum siue a iudicibus siue a partibus illatum, vel in principio litis, vel in medio, vel in fine deferri potest, pondera diligenter illum text. dñ dicit a iudicibus siue a partibus illatu: presupponit ergo qd prius fuerit illatum. Et propterea Bald. ibi dicit in. v. no. qd ibi est casus pro contententia: vt superius retuli. ¶ Mouetur secundus: qz iudex necessitatur ad deferendum istud iuramentum necessarium, demu post conclusionem in causa, nec an posset etia si vellet: qz an z cui deferri debeat, no potest iudex prius scire qd partes in causa concluderint: z iudex processum totum examinauerit: si ita est, sequitur qd nec pars ad petendum prius teneatur, qz iudex ad deferendum astringitur, nec videtur qd pars possit prius de iure petere: qd ante petendo male petat: vt dicimus de creditore in diem. l. j. an fin. ff. qñ. dies vltimu. le. ced. l. j. s. si quis ita. ff. de eo qd certo lo. et. l. euz. qui calendis. ff. de verbo. oblig. ¶ Reterea, posito qd istud iuramentum petatur ante conclusionem in causa: tamen effectus petitionis nis porrigitur post conclusionem: ergo non refert: quia paria sunt, aliquid fieri certo tēpore, vel fieri ante z conferri in id tempus. l. in. tempus. ff. de heredi. instit. l. quod spōse. C. de dona. ante nup. ¶ Reterea, cum quid permittitur z omne id per qd peruenit ad illud pmittit. l. ad rez mobilē. z. l. ad legatu. ff. de pcura. l. illud. ff. de acqui. here. cum simili. sed ad huius sacramenti necessarii presta tionem, peruenitur post conclusionem in causa: ergo z eius petitiio que est causa necessaria inducēs iudicem ad delationem huius iuramenti: quas iudex sine partis petitione no posset ex suo officio facere: vt dixi. s. in precedē. q. ¶ Responde vno verbo ad ista omnia que tollo per vnum similem exceptiones dilatore debent necessario opponi a parte ante litem contestatam, lita demu. C. de procu. l. pomponius. s. rati. ff. eo. de procu. z tamē porrigunt effectus suos post lite contesta. z iudex postea super eis cognoscit et dilponit. ¶ Mouetur etia Salic. quia ante qd sit conclusus in causa: sic renuntiatum sit probationibus: non potest pars scire: vtrum ibi expediat istud iuramentum necessarium: quid em. si plene probasset: quo casu non esset locus iuramento huic, etiam stante consuetudine: que nihil valeret per tex. singu. in. c. ij. de proba. de quo dixi. s. in loco suo: quid etiam si minus qd semiplene: vnde ante no potest dici in mora, cum precesserit iusta ignorantia: imo ante petendo diceretur quodammodo petitiio incongrua: z per ista fm Salic. no obstat regula. d. c. cum dilectus. de fide instru. quia illa procedit in probationibus quas pars ante facere potuit: igitur et debuit ante conclusionem in causa facere, nos autem loquimur in probatione per iuramentum necessarium, quam no potest pars facere, nisi post conclusionem in causa per predicta: etiam dicit hic Salic. se ita sustinuisse in publica repeti. qua de illa lege coposuit Bononie. Sed respondet ad hoc obiectu, qd imo ante conclusionem in causa: no solum iudex cui nihil de actis debet esse occultum: s. etiam pars potest scire: an sibi expediat istud iuramentu necessarium: puta qz prius fuerunt aperte et publicate attestaciones, ante qd tamen concludatur in causa. ¶ Reterea nihil nocet etiam ante petere a principio: qz omnino petitiio iuramenti intelligitur si expediat sibi, z sibi veniat deferendum alias non tene comune opi. qd sicut post conclusionem in causa prohibet productio instrumentorum. d. c. cum dilectus. z sunt prohibite productiones aliorum testimoniu. s. qz vero. in. aut. de testi. aut. at qui semel. C. de probatio. similiter etia dicit prohibita petitiio qd sibi deferatur istud iuramentu necessarium, cum iurando quis efficiatur testis in causa propria. l. j. C. de fidei. co. Sed aduerte, qd ista cois conclusio procedit quoad ipsam partē, que oz petere istud iuramentu ante conclusionem in causa, postea em no potest. ¶ Quid aut iudice, an ipse possit hoc iuramentu deferre post conclusionem in causa: concludit qd si antea fuit petitus per partem, tunc sine dubio iudex potest post conclusionem in causa hoc deferre, tex. est qui pprie loquitur in illis

quante petat & qd debet esse forma petitiio
iuxta necessa.

terminis in. d. l. generaliter. s. j. z facit ratio: nā licet conclusio in causa sit terminus exclusiue eorum que agenda sunt per partes, iuribus preallegatis. nō tamen est conclusiue eorum que sunt agenda per iudicem: vt. s. dixi in loco suoz patet per regulam generalē. l. vbiqz. ff. de interro. actio. bene facit tex. in. c. cū iōānes. circa fin. z ea que ibi no. Jāno. in fi. de fi. instru. per Spec. in tit. de renun. et conclusio. in prin. in ver. z scias qd post conclusionem, ita in specie ad terminos nostros tenet do. Ant. de bu. referens se ita cōsuliū se in. c. j. de iudi. motus per. d. c. cū iōānes. z per. d. l. generaliter. s. j. z per. c. per tuas. de testi. z idem tenet Jo. de imo. in. d. cap. j. de iudi. refert z sequit dōmī. Alexā. de imo. in consil. iij. incip. in causa vertente inter Michaelem. in. iij. col. Si autem iuramentum istud necessarium nō sit ante conclusionē in causa a parte petitiū: an tunc iudex possit ex pprio officio absqz partis petitione post conclusionē in causa illud deferre. Ludo. ro. hic in. xxxviii. col. et seq. in ver. quo ad tertiu dicendū est. determinat apto ore qd etiā tunc iudex possit deferre. presertim per. d. c. cum iōānes. z per quasdā auctoritates Bal. quas ego in his terminis non inuenio. Ego indubitanter teneo huius: qz cum iudex ex officio suo non possit parte non petente etiā ante conclusionem in causa deferre istud iuramentū necessariū: vt. s. firmani in precedenti qōne. cū iudex nō possit officium suū impartiri si nō petatur a parte: vt ibi dixi, quātomius poterit sine vlla petitione partis post conclusio nem in causa deferre: vt patet ex doctrina no. gl. solēnis in. l. filius 319 familias. s. veterani. in ver. p̄missum. ff. de pcur. ¶ In quid autē post terminū assignatū partibus ad pbandum, possit illud iuramentum necessariū peti z prestari: verba Bal. in rubri. C. de proba. in. iij. col. inuunt qd sic dū dicit Bal. qd iuramentū z cōfessio non sunt pprie pbatōis: s. reuelatio ab onere probandi. l. eni qui. in prin. s. eo. ergo nō vident cōprehendi in termino dato ad pbandum ad hoc facit optime qd voluit Joā. an. dō. Ant. de but. z alij in rubri. de proba. vbi cōcludunt, qd post terminum datum ad probandum, potest probari per confessionē partis: qz illa non est inclusa sub termino ad probandum, cum non sit probatio, sed probationis releuatio: vt dixi. Ang. hic in. iij. col. determinat sub dubio forte, qd forte elapso termino ad probandum, nō potest peti iuramentū istud deferri, cū saltem viin probationis obtineat: dato qd non sit probatio. l. sed z si possessori. s. si. ibidem oportune dixi s. eo. bene facit. l. in cōtractibus. s. illo. C. de nō nu. p̄. ¶ Istud notabiliter limitat Ang. verū esse, qñ p̄clusa est via probandi per omne genus probationis, als secus est si in eū: nam cum instrumenta possint p̄duci vsqz ad conclusionē in causas: qz in eis cessat timor subornationis: allegat glo. in. l. officium. ff. de rei ven. ita d̄z posse iurari pari ratione. idē tenet Ange. in. l. nō erit. in prin. s. eo. adde Bal. in. c. si. in. ix. col. extra eo. vbi dicit, qd si statutus sit terminus partibus ad probandū per omne genus probationis: certe post istum terminū, nō potest deferri istud iuramentum necessariū: qz genus probationis est iurare: z ideo exclusus a probatione, est exclusus a iuramento. d. l. in cōtractibus. s. illo. tamen bñ pōt deferri iuramentū ad purgationē: vt est casus ibi fin eū valde notabilis Ludo. ro. hic in. xxxviii. col. in ver. quo ad scdm. d̄ne fuerunt opin. tenet, qd post terminū datum ad probandum, admittatur istud iuramentū necessariū. z idē tenet Ludo. ro. in. l. iij. s. iurari. ad fin. s. eo. z ibi Ludo. mouetur: quia iuramentū nō est pprie probatio: vt pbat tex. in. d. l. nō erit. s. dato. in ver. quasi. que est nota impro p̄ietatis: iuxta glo. in. d. l. dedi. in prin. cum si. ff. de condi. ob cau. Item qz iuramentum habet vim confessionis. l. qui iurasse. in fi. s. eo. sed confessio nō est proprie probatio: vt fin eū tenet Joā. an. in. c. bone. de elect. z ad tex. in. d. l. in cōtractibus. s. illo. respōdet Ludo. ro. hic: qd idē ibi post terminū nō admittitur probatio per iuramentum: quia per lapsum termini exclusus erit animodo ab omni iure suo: puta opponendi exceptionē non numerate pecunie: qm̄ transactum erit biennium: merito ibi non admittitur pbatō sup eo iure quod iam certū est mibi non posse cōpetere: nos vero loquimur in eo termino per quem non excluditur quis a iure suo: sed a iure probandi. Tu diligentius aduerte quod in. d. s. illo. ponuntur duo casus. Primo quando ab initio non poterat istam exceptionem non numerate pecunie opponere: z tunc verū est qd etiā tunc non potest deferri iuramentum: z si deferatur, potest licite recusari: in istis terminis quo ad illud tex. loquuntur Bar. z doc. in. l. manifeste. j. eodem. Secundus casus ponitur in illo tex. quando ex postfacto per lapsum biennij nō potest opponi illa exceptio non numerate pecunie: z tunc errat Ludo. quia lapso biennio non est p̄clusa omnis via probandi: bene est p̄clusa exceptio non numerate pecunie priuilegiata, que transfert onus probandi in creditorem: sed non est p̄clusa exceptio non numerate pecunie, si debitor illam opponens velit in se assumere onus probandi. ita tenet glo. z doc. in. l. in cōtractibus. in princip. C. de non nu. pecu. Unde dicit melius ad illum. s. illo. in secundo casu, qd ideo ibi creditor potest licite recusare iuramentū qd sibi deferitur

a debitorē qui elapso biennio habet fundatam intētionem suam ex apochis confessis: nimirū si licite potest elapso biennio recusare iuramentū qd sibi deferitur, per tex. in. c. ij. de proba. z ita inuenio tenere Bar. ibi in bonis lectu. que cōmuniter non habentur. Breuiter cōclude ex predictis, qd si statutus est terminus partibus simpliciter ad probandum: tunc communis conclusio. est: qd post illū terminū admittitur probatio per iuramentū: sed si ita tutus sit terminus ad probandum partibus simpliciter: sed per verba vniuersalia: puta per omne genus pbatōis: tunc elapso isto termino, nō admittitur etiā iuramentum: ita cōiter tenetur: prout tenet Ange. in. d. l. nō erit. in prin. z ibi. d. Alexā. in. s. dato. z Ang. no. hic. z Bal. in. d. c. si. in. viij. col. extra eo. de quo p̄nto vide etiam per Ange. in. l. certū. s. si quis absente. ff. de conse. Ludo. rom. in. l. si quis mibi bona. s. iussu. ff. de acqrenda h̄r d̄ta. et dōmī. de sancto gemi. in. c. j. s. ij. de except. in. vi. Spe. z Joā. an. in. titu. de deposti. s. iij. in ver. sed quid si aliqui. z Specul. in titu. de dila. s. si. in. ver. item quid si dicat. do. Paul. de cast. in. l. si. ff. de 320 fer. z per ista sit expedita tertia questio Bart. ¶ Quarto principi paliter querit hic Bart. cū ista lex loquat̄ reo absoluto, an etiam procedat in actore absoluto. respondet qd idem erit, per ver. s. s. lent. generaliter loquentem: vt hic per eum, de hoc dixi. s. in text. 321 in. iij. col. ¶ Quinto z vltimo querit Bart. an ista lex que vult, sententiam lataz p̄textu iuramenti necessarij posse retractari per instrumenta de nouo reperta, habeat locuz in testibz nouiter repertis: vt ē retractetur per testes de nouo repertos: z cōcludit qd quedam sunt cause in quibus non admittitur probatio per testes iuxta. l. generaliter C. de non nu. pecu. z no. per glo. in. l. iij. C. si minor se maior. dixi. z in istis res est expedita. Quedam sunt cause in quibus admittitur testes sicut instrumenta, quod est regula: re cum habeant eandē vim. l. in exercendis. C. de fide instrumen. z tunc si in causa prima fuerunt producti z publicati alij testes: ita publicatio impedit productionem nouorum testium: alias ista lex ita procedit in testibus nouiter repertis, sicut z in instrumentis, cum appellatione instrumentorum etiam veniant testes. l. notionem. s. instrumentorum. ff. de ver. sig. ¶ Aduerte inquantum Bar. concludit, qd in prima cā fuerunt examinati z publicati testes: tunc contra sententiā ad eā retractandam non poterunt alij testes produci: eo, quia publicatio testium facta in vna causa, impedit productionē aliorum testium in alia causa super eisdē vel directo contrariis articulis, cle. testibus. de testi. c. fraternitas. eo. titu. aut. at qui seme. de proba. Adde qd cum Bartol. hic tenet Ange. in. j. col. do. Pau. de cast. in. v. col. Ludo. roma. hic plenius ceteris in. xlvj. co. in ver. vltimis. inquantum Bartol. hic dicit in fi. z. z ibi reprehendit do. Anto. de but. in. c. fin. extra eo. tenentem contra Bar. z respondet ad eius fundamenta, cū Bart. etiam tenet do. Abbas Panoz. in. d. c. fina. in princip. in. iij. col. z ibidem Jo. de imo. in viti. col. vbi etiam ipse reprobat do. Anto. contra tenentem. Sed contra Bartol. tenet do. Anto. de bu. in. d. c. si. in vlti. col. in. vi. q. vbi dicit se putare, qd indistincte ad reprobandum talem sententiā latam p̄textu iuramenti necessarij falsi, ita admittitur probatio per neyos testes: sicut per instrumenta, mouetur duplici fundamento. Primo, qz ex quo prima non fuit omnino integra probatio, certe potest retractari sententia ex quo contrarium reperitur clare probari per testes: nam si non obstat sua probationi fiende per testes: certe etiaz nō obstat publicatio. c. licet causam. de proba. z quod notatur in. c. series. z in cap. cum in tua. de testi. z in. c. iurant. de proba. Sed responde vt etiā hic per Ludo. ro. qd sua nō ob. p̄ductioni fiende per instrumenta, s. ipsa sua simul cū publicatione testium bene impedit pbatōnem per nouos testes: z hoc per regulā. d. cle. testibus. z. d. aut. at qui semel. que habet, qd timore subornationis publicatio in vna cā impedit testes p̄duci in alia causa: qz subornationis timor cessat si instrumenta paucant: z hinc est quod instrumenta, etiā post publicationē attestationū produci possunt: qd secus est in testibus. cā cū dilectus. de fi. instru. l. officium. cum glo. ff. de rei ven. ¶ Secundo mouetur do. Anto. qz semiplene probatum in vna causa, potest postea plene probari in alia causa, nō ob. publicatione. c. veniens. el. ij. de testi. ita z semiplene pbatū per testes, debet posse, nō ob. publicationē plene ēt probari per alios nouos testes in alia causa: responde fm Ludo. ro. hic: quod. c. veniens. loquitur quādo primū iudicium in quo facta fuit semiplena probatio erat summario: vnde tunc regulariter probationes facte in iudicio summario, non prosunt neqz noceant in ordinario. l. si iudex. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. c. cum super. vbi not. de iudi. merito ibi semiple na facta in summario iudicio, non abstulit ius plene probandi in ordinario: sed nos loquimur qñ semiplena probatio per testes fuit facta in ordinario iudicio: igit̄ zc. ¶ Adde quod Alber. de rosa. hic in antepe. colum. in ver. item quero qz hic dicitur nouis repertis instrumentis zc. querit an illud qd d̄z i hac lege de nouis repertis instrumentis, procedat in nouis testibz repertis z alijs probationibus

a Cū con
fessio. Ad
de Jaf. in. l.
duobz reis.
ff. eo.

b Cōfessio
Adde L. j. a
lactor. C. de
pbat. Are. i
c. actor. j. q.
vlt. doct. in
rub. de pba
doct. in. c. cū a
ad sedem. s. b
nos igit̄. de
testi. spo.

probationibus, in primo dicit videri qd sic, quia verbum instrumenti
 toz, large sumptu comprehendit quicquid cam instrumenti, l. ff. de fid.
 instru. l. notione. s. instrumentoz. ff. de ver. sig. pro hoc dicit etiam
 facere regulam. l. in exercendis. C. de fi. instru. z quia si retractat tas
 lis finia per mortua voce, quanto magis per vivat sic per testes,
 s. sed z si quis. aut. de instru. cau. z si z pro hoc facit glo. in d. l. offi
 cium. in p. uic. ff. de reiven. In contrarium dicit facere, qd tex. debet
 intelligi soli in instrumentis in stricta significatione, ibi in text.
 quibus solis vsurus est, sed certe testibus z alijs probationibus
 vsurus est, z sic non ob. postea refert Andr. de p. is z B. uil. de cu.
 distinguentes: aut est talis causa in qua probatio semiplena erat
 facta per scripturam: z tunc p scripturam sit retractatio: aut per testes
 vel alias probationes, z similiter per testes vel alias probationes
 sit retractatio. arg. l. generaliter. C. de non nu. pe. iuncta regula. l.
 nihil taz naturale. ff. de regu. iur. Contra ista opi. dicit Albe. mul
 ti facere quia sic admitteret pars ad producendos testes post dis
 dicta testificata: qd esse non dz. d. aut. at qui semel. z. d. clem. testi
 bus. Sed rñderi potest fin. eum, qd hic noui testes admittunt ad
 reprobationem aliorum testiu, qd fieri potest prout dicit se not. in
 d. aut. at qui semel. facit. l. si qd testibus. C. de testi. ff. cludit Alb.
 de directo contra Bar. hic, qd non ob. qd testes fuerunt antea publi
 cati instantia pcedenti. tñ poterunt noui testes produci ad retrac
 ctationem talis finie. motus duplici fundamento. primo (vt dixi)
 quia tales testes produciunt ad reprobationem aliorum testiu, z er
 go admittunt. Secdo, quia ista est noua instatia, ergo noui testes,
 noue probationes, admittende. l. per hanc. in p. uic. C. de tempo.
 appel. bene verum est fin. eum, qd si causa esset talis qd exigeret pba
 tionem soli per scripturam, tunc testes non admitterent. d. l. genera
 liter. z. l. q. C. de iure emph. z. l. iubeat. s. sane. el. ij. C. de sacrosan.
 eccle. in huiusmodi p. l. ista opi. ztra Bar. qd no ob. publicatione
 aliorum testiu, possint ad retractationem finie produci testes noui
 ter inuenti, cu ista sit noua instantia, vt p dixi. Item quia nihil pot
 imputari pti, cu tales testes sint nouiter reperti, z sic cessat timor
 subornationis. z p cose quens regula. d. aut. at qui semel. cum alijs
 preiudicatis, que ita limitari debent. C. Confirmo ex eo qd notat
 biliter tradit Bar. in d. aut. at qui semel. in. ij. col. v. ubi querit, an
 post renuntiationem z conclusionem in causa facta a partibus, poss
 sint testes de nouo produci. Concludit ad propositum nostru qd si
 tales testes antea producti no fuerunt, propter iustam ignorantiam
 vel aliud iustu impedimentu, tunc ignorantia no impedit quin te
 stes nouiter inuenti de nouo producant, p. text. unde sumitur illa
 aut. inducendo vt ibi p eu. Et qd talis renuntiatio non porrigitur
 ad ea que qd sibi no putabat copetere, per regulam. l. mater deces
 dens. ff. de inoffic. testa. z pondera qd Barto. ibi expresse decidit.
 qd qua dixi nouum z non tangere legentes hic, z posui. s. in gl. ij.
 in ver. noua instrumenta. in. iij. parte principali. in. ij. lectura glo.
 v. z an sicut post conclusionem in causa facta a p. tibus, produci pnt
 instrumenta de nouo reperta. z ibi, an et idem sit in testibus no
 uiter repertis. nam Bart. ibi decidit expresse qd sic. z ita tenet. s. vt
 dixi me dicturu hic. C. tñ in quatuor Bar. dicit, qd appellatione
 instrumentozu continetur testes, iuribus per eu allegatis. Adde
 qd Bal. in. l. si ex falsis. in. ij. col. in ver. venio ad qones. C. de trans.
 dicit, qd l. v. sit, qd regulariter appellatione instrumentozu ve
 niant testes. d. l. notione. s. instrumentozu. z ibi vide per Bar. pro
 batur in. l. diuus. ff. de re iudi. tñ in alia materia qñqz noie instru
 mentoz, non continent testes: vñ dilatio data ad testes producen
 dos, non vt data ad producenda instrumenta vel econtra: qd non
 est eade regula dilationu circa testes. z circa instrumenta cu instrus
 menta possint pduciposs conclusionem in causa, testes non. c. cu dile
 ctus. de fi. instru. facit. l. oratione. ff. de fer. z dicit Spe. in tit. de di
 la. s. non dicamus. in ver. ite no. qd qñ datur. z in ver. sequenti. qd in
 dilationibus concessis appellatione instrumentozu non continent
 testes. z ita refert z sequit Bal. in. l. j. in pe. col. C. de iura. calum. et
 ibide Pau. de cast. z ide Bal. in. l. j. ff. de fi. instru. Adde Spec. in
 ti. de instru. edit. s. restat. in ver. illud autem. z in ver. qd si producti.
 Canonistas oēs in. c. peruenit. el. j. de testi. cogen. Pau. de eleza. in
 d. c. cu dilectus. de fi. instru. Albe. de rosa. in. d. l. j. de fi. instru. tñ
 an statutum puniens certa pena pducende instrumenta falsa, exten
 dat ad producende falsos testes, vide plene disputatu per Jac. bu.
 Albe. de rosa. z Salic. z ibi determinat qd no. in. d. l. j. ff. de fid. ius
 tru. Et dicit ibi Jac. but. qd fuit de facto Bononie iudicatu. z ibi
 Albe. dicit, qd ita etia vidit iudicari in ciuitate pergamu, in statu
 to aliqd disponente circa producentem instrumenta: vt non habeat
 locu in attestationibus testiu. Et idem dicit Jaco. but. in. l. j. in fi.
 C. de eden. z qd in simili decidit per Bar. in. l. in fraudem. s. neqz
 instrumenta ff. de iure fisci. vbi ponit, nunquid appellatione ins
 trumentozu veniant acta cause, de quo ultimo plene scribit in
 d. l. j. C. de eden. vbi multe remissiones tradunt pserum per Bo
 dermos. C. tñ de statuto imponente penam fabricanti fallum
 instrumentu, an comprehendat fabricante falsos testes, vltra pre

dicta vide p Jmo. in rub. de fi. instrum. in antiquis. Pe. de anch.
 325 in. d. c. puenit. el. j. de testi. co. tñ an aut in statutis, appellatione in
 strumeti veniat apodissa seu scriptura priuata: vide disputatu
 per Bar. Bald. z alios doc. in. l. j. C. de iura. cal. not. Jmo. in cle. j.
 per illum tex. in primo notabili. de procur. Jaco. but. z Albe. de
 ro. in. d. l. j. ff. de fi. instru. Lud. ro. in cōsi. xxiij. incip. nescio qd dubi
 326 tatiōis. C. tñ an aut econtra, appellatione testiu comprehendan
 tur instrumenta, vide tex. in cle. sepe. in ver. eo saluo. z ibi doct. de
 ver. sig. C. Ultra Barto. z doc. quero a quo iudice prestari possit
 istud iuramentu necessarium in supplementum probationis, rñdeo
 a quocunqz iudice ordinario vel delegato, fin Bald. in. l. in bonis
 fidei. in pe. colum. ad fin. C. eo. in versiculo modo venio ad tertiam
 partem zc. per illum tex. indistincte loquentem. Idem teneo in ar
 bitris necessarijs, qui dicuntur arbitri iuris. l. apertissimi. C. de ius
 di. z ad hoc vide quod not. Bart. z doct. in. l. fi. C. eo. Idem multo
 magis credo si fuerint arbitri mere voluntarij: cuqz arbitria sint re
 data ad instar iudiciorum. l. j. ff. de arbi. z in eis leuiores probatio
 nes requirunt: vt not. in. c. quinquauallis. extra de iure iur. z in. l. si so
 327 cietatez. s. arbitrozum. ff. pro socio. C. tñ Postremo quero an in di
 latione istius iuramenti necessarij: que fieri debet per iudicem: ne
 cessario debeat pars aduersa citari: ita qd si deferatur altera pars
 te non non citata, dilatio reddat ipso iure nulla. respondeo qd sic,
 text. est in. d. l. in bonafidei. in vbo ca cognita. iuncta. l. in cause. s.
 causa cognita. ff. de iur. exp. no. Ang. in. d. l. in bonafidei. in pri
 ma colum. per illum tex. dicens cautum esse debere aduocatum,
 vt semper faciat deferri illud iuramentum necessarium aduersas
 rio presente, vel saltem citato, alias tale iuramentu esset nullum
 z ita refert z simpliciter sequitur domi. Alexand. imo. in consilio
 cxxij. et consil. alias nume. cxxij. lib. ij. incip. viso processu vtrius
 qz cause. in vlti. colum. Adde ad idem, qd in dilatione istius iura
 menti necessarij, requiratur citatio vel presentia alterius partis.
 Semi. idem in terminis tenentem in. c. fin. in. ij. colum. de testi. in
 vj. allegat dominos de rota in decisione. clxxx. et quia interest p
 tis, ex quo quilibet pars potest dicere qd sibi veniat deferendum
 tale iuramentum necessarium fin qualitatez personarum et cir
 cumstantiam negotij: vt dicit text. in illo. c. fin. nem vna pars pote
 rit alteri referre: vt not. in. c. fi. extra eo. ita ibi Semi. addo etiam
 formaliter Bald. in. c. j. in p. uic. in penul. col. de contro. inuesti.
 vbi inquit sic. Not. quod nullum iuramentum decisium, potest
 deferri in supplementum probationis, nisi viso z discusso qualis
 sit iste defectus, et hoc est, qd dicimus causa cognita. vt in titu. de
 gradibus succe. in feu. s. si vero dñs. ergo aduersa parte no citata
 deferri no pot. quia debet ca diligenter examinari. z not. verbum
 diligenter, qd est ibi fin. eum. Adde etiam qd no. idē Bal. in. c. j. s.
 his so. alias est. c. scdm. de gradi. succe. in feudo. vbi per illuz tex.
 in ver. diligenter not. qd ad delationem iuramenti in supplemen
 tum probationis, non est producendum ex abrupto, sed causa cos
 gnita z in tali dilatione dz iudex habere equitatem pre oculis. qd
 ista delatio magis iustit equitati, qua rigori, vt ibi dicit gl. multu
 notabiliter fin. eum. Confirmo per notabiles regulas que hz: qd quo
 tiescuqz iudex aliquid facit non ex officio, sed ad instantiam partis
 ibi semper de necessitate requirit citatio alterius partis vt si inbi
 bitio per iudicem ecclesiasticu fiat iudici seculari: ne procedat in
 causa, et fiat ad instantiam partis vbi requirit qd altera quoqz
 pars citez: vt habet in. c. romana. s. si vero. z in. c. non solum. ad fin.
 de appella. in. vj. tradit notabiliter Sed. de sen. in consil. ccc. incip.
 Factum proponitur esse tale, debitor promisit zc. Jo. de imo. in. l.
 iij. s. condemnatum. ff. de re iudi. Pe. de anch. in consil. cxxv. inci
 casus talis est. post preceptum factum est: secus quando iudex ex
 proprio officio procederet vel inhiheret, no ad instantiam partis
 ibi tunc no requirit citatio, ita intelligi debet illud quod vult do.
 Abb. Banor. in. c. tuam. in pe. colu. de ordi. cogni. allegando Jm
 noc. in. c. ad nostram. el. ij. de iure iur. z vtraz regulam pōit do.
 Alex. imo. in consil. cxxij. alias consil. xij. lib. ij. qd incipit visis
 actis mihi transmissis. in. iij. colum. circa fi. z sequen. cum alijs
 ibi per eu allegatis. ergo cum in proposito nostro, iudex no possit
 ex proprio officio deferre istud iuramentum necessarium, nisi pars
 te petente et requirente, cum respiciat priuatam vtilitatem, per
 regulam. l. iij. s. hoc autem iudicium. ff. de dam. infec. z firmant
 Bar. z doc. hic in vlt. col. in. ij. q. extra gloss. ibi dixi. ergo sequitur
 328 qd de necessitate requiritur alterius partis citatio. tñ Confirmo
 per aliud simile: na stante statuto, qd potestas debeat compellere
 agnatos litigantes ad compromissum, debet statutum intelligi,
 si petatur a parte, z in tali petitione debet fieri citatio alterius p
 tis, fin. do. Alexand. in consil. lxxxij. incip. in causa vertente inter
 Petru z Joan. zc. in pe. col. allegat Bal. in. l. si ea. ad fin. C. qui ac
 cusa. non pos. z qd in delatione istius iuramenti necessarij requiras
 tur citatio alterius ptis: adde vltra autoritates superius allegas
 ras Jo. de imo. idem in terminis tenentem in. c. fin. z colu. quod
 mer. causa. vbi allegat domi. de rota idem tenere, in conclusionē

ad delationem finie
 reij. port. est

a Appella
 tiōe instru
 ri. ad sabb.
 in. c. l. dile
 ctus. s. testi.
 Jo. and. in
 addi. Spec.
 ti. de instru.
 edi. in. s. j.
 b Veniant
 acta. Adde
 Bal. in. l. in
 fraudē in. s.
 neqz. ff. s. iur
 re fisci.

an appellatione instrumentozu veniant testes

recessit. Posset tñ forte ista cōsis conclusio limitari, nisi pars aduersa fuisset citata pro singulis diebus et horis, per ea que pulchre not. Ang. in l. certum. §. si quis absente. ff. de confes. Contra predictam communem cōclusionem, q̄ in delatione istius iuramenti necessarij requiratur citatio alteri? ptis, facere videt illud quod alijs bi concludunt docto. q̄ in delatione iuramenti quod etiaz est necessarium, et deferret damnum passo ad probandū estimationez rerum ablatarum, iuxta. l. si quando. C. unde vi. c. fin. q̄ metus cau. z. h. q. j. c. in p̄mis. in vers. gloriosus. pars aduersa non est citanda. ita not. do. de rota. fm ordinē nonissimum in decisione. cclxxxvii. z simpliciter refert z sequitur do. Alex. ino. in cons. cxxx. q̄ incl. difficultas huius negotij, idem notabiliter tenet Joan. de imo. in d. l. si. in. x. col. q̄ met. causa. post do. de rota in decisione. xciiij. et di xi piene in d. l. si quādo. ad istud responde multipliciter. primo q̄ iuramentum necessariū de quo in d. l. si quādo. cuz concordat̄is venit ex dispositione iuris deferendum, etiā contradicente parte z pars non posset facere, quin propter ius ita disponens deferretur damnum passo: unde succedit regula q̄ non est necesse citare illum quo inuito actus potest expediri: tex. est in d. l. iij. §. illis. ff. de fideicom. liber. facit regula, q̄ potest inuitis. de reg. iur. ff. item illud iuramentum necessarium. de quo in d. l. si quādo. cum siml. deferret semper damnum passo: sed istud iuramentum necessariū in defectū probationis potest vtriusq̄ deferri, tam actori quam reo et sic quilibet potest allegare q̄ sit sibi deferendum. c. si. extra eo. z dictum est late. §. nimirum requiritur presentia vtriusq̄ partis: vel saltem citatio. Preterea z tertio illud iuramentum necessarium de quo in d. l. si quādo. cum si. deferretur odio delinquentis, q̄ nō est in isto. unde dicit no. Bal. in. c. j. in pe. col. in ver. quero vtrum in deferendo zc. si de inuesti. inter domi. et vasalluz lis oriatur. q̄ in deferendo sacramento de quo in illo. c. j. non est necessaria citatio alterius partis: quia illa est pena precedentis contumacie, et sic vult ibi multū notabiliter Bald. q̄ quotiescunq̄ iuramentuz venit deferendum propter contumaciā vel propter delictuz alij cuius: ibi non requiritur eius citatio, quod bene no. Bal. aliter et quarto dicit in dominos de i. Rota in d. decisione. xciiij. z Imol. in predicto. c. fina. in. x. col. ideo in delatione iuramenti necessarij q̄ deferret fm. d. l. si quādo. cum siml. ideo nō requiritur amplius alterius partis citatio: eo quia sufficit q̄ fuerit citata ad probandos nem violentie vel metus, et in taxatione fienda per iudices. Et per hoc puto q̄ forte posset nouiter attentari, q̄ si in isto iuramento necessario deferendo in supplementum probationis pars aduersa fuerit citata ad allegandum quicquid velit cui veniret deferendum, z ad videndum declarari cui deferri debeat, q̄ postea in ipsa actuali delatione istius iuramenti, non erit ulterius citanda. non inuenio tamen istud in terminis nostris per doctores alicubi formatum. Tunc tandem deo saluatozi gratias agentes finem imponamus commento huius. l. admonendi. edito per me Jasonem de May. Mediolanensem vtriusq̄ censure doctorem indignum, legentem ordinariā cesarei iuris in hac florentisima ceterarum omnium Ticinensi academia. Actum Papie z absolutum in festo sancti Nicolai octauo idus Decembris anno a natali Christiano Mcccclxxxij. in scholis magnis palatij veteris mea opera studioq̄ instauratis ad communem studentium vsum. Amen.

Pupillus cum auctoritate tutoris an possit facere pacem de morte patris.

Iurisiurandi. Pupillus nō potest facere gratiam seu remissionē iuramenti. h. d. Et intelligit glo. etiam cum auctoritate tutoris quod facit fm Bart. z omnes Modernos hic: quod tutor in instrumēto nō potest apponere pactuz quod credatur simplici dicto partis retuli in l. iurandum ex conventionē. in princi. §. eo. titu. Dicit tamen Bal. hic, quod pupillus cuz auctoritate tutoris potest facere pacem. de morte patris: occisi. tu intellige sane, nisi esset damnuz aut dedecus pupillo, cuius dignitatem tutor tueri debet, fm Jaco. butri. Bald. in. l. j. C. de in integr. resti. Jaco. but. Ange. z Sal. in. l. tutoris. ff. de pac. Bald. in rub. de treu. z pa. in vlti. colum. post Spe. in locis preallega. Joan. andr. in. c. qui ad agendum. §. si. de procurato. in. vi. Anto. de butr. in. c. j. de pac. Dicit etiam Bald hic q̄ si aliquis sit accusatus de blasphemia dei, q̄ episcopus non potest facere pacem. adde Bald. idēz et plenius tenentem in l. accusationem. in pen. col. C. qui accusare non pos. z in. l. j. in secundo notabili. C. de rap. virgi. vbi limitat in papa: facit quod vult glo. in. c. vt pridem. in vers. obfides ad fin. xxiij. q. viij. Ex quibus reprehenditur illud quod tenet Barto. in consilio suo incipiente Minister fratrum de penitentia. vt dixi in liij. §. si. §. eo. Jaso magnus.

Non sufficit iurare per equipollens.

Quando actus est nullus nō impeditur reiteratio eiusdez actus.

Testes qui nulliter deposuerunt, nō obstat publicatione possunt

iterato recipi.

An statutum cogens coniunctos ad compromittendum intelligatur de primo.

El per salutem. Iuramentum non legitime prestat, si habetur pro non prestatore: ideo de nouo iurandum est h. d. Intellige hoc vltimū fm Jaco. but. Bart. z alios qñ iuramentum expresse acceptatū est, alias secus. l. remittit. §. si. §. eo. allegata in glo. j. Et nota ex hoc text. q̄ forma delati iuramenti adeo est precise obseruanda, q̄ nō sufficit iurare p equipollēs q̄ multū nō ad declarationē. l. iij. §. si. §. eo. cum legibus se. Et fm Bart. in dubio iuramentū presumit delatū p deum. idem tenent Bart. et Moder. in. l. nō erit. in si. §. e. De quo vide Hosti. in summa huius tituli. §. qualiter. circa principiū. Et nota secundo ex hoc text. q̄ quando actus gestus est nullus, non impedit reiteratio eiusdem actus. z ratio est, quia quando quis facit actum iure suo proprio, et actus est nullus, pōt denuo facere. et ita est hic, vbi post acceptationem iuramenti facultas iurandi cōpetit iure proprio. Sic videmus in ordinario, qui habeat iurisdictionem iure proprio, si semel iudicauit z nulliter: pōt denuo iudicare. l. absens. ff. de pe. l. si vt proponis. et. l. presens. C. quomodo et quando iudex. Bartol. hic in si. secus in delegato: qui non habet iurisdictionē iure proprio. Itaz si semel iudicauit, siue bene siue male (quia functus est officio suo) amplius iudicare non potest. ita loquitur l. iudex postq̄. vbi glo. et doct. ff. de re iudi. Simile in habentibus potestatem eligendi iure proprio: quia si semel elegerint z nulliter, possunt denuo eligere, nisi sciēter inhabilem elegerint: quia priuāt eligēdi potestate. c. si compromissarius. de elec. in. vj. iun. cto. c. vt circa. de elec. secus in his qui habent potestatem eligendi non iure proprio: sed ex potestate eis attributa, vt per Barto. in. l. j. ff. de opt. lega. z in. l. serui electione. in princi. ff. de leg. j. cum concordat ibi assignatis. et late per Albe. hic. Item per istum text. decidit Barto. q̄ testes qui nulliter deposuerunt, non obstante publicatione, possunt denuo recipi: prout tenet glo. in. c. cum causam que inter archiepiscopum. an glo. fin. et ibi Canoniste de test. Bald. de bonum text. in clem. si. in verbo rite receptis. a contrario sensu. de testi. z ibi glo. ij. in verborum rite. ad hoc expresse not. et Bart. in aut. at qui semel. in vlti. colum. de probatio. z Specu. in titu. de teste. §. satis vtiliter. vers. quid si publicati. Cano. in. c. fra. terminatis. extra de testi. z ita tenent omnes. Ego vehemēter dubito de ista cōmuni sententia z contra eā moueo duas difficultates. Itaz ratio quare post publicata et didicta dicta testius (hoc est) postq̄ partes viderunt dicta testius non possunt aliū produci est propter timorem subornationis: aut. qui semel. C. de proba. et tex. i clem. fin. Ista ratio militat etiam, si testes sunt nulliter recepti: quia etiam tunc militat timor subornationis. bene fateor, q̄ secus esset si partes nō vidissent dicta testium. Ego alias respondēbam legendo, q̄ predicta iura z similia que vetant post publicata dicta testium produci testes, verum est testes nouos: sed eosdem testes qui semel nulliter deposuerunt, non vetant leges post se de nouo solēnter produci: sed bene alios nouos testes. Ratio diuersitatis est: quia in nouis testibus, subest timor subornationis: sed in testib⁹ semel productis, cessat timor subornationis: quia si testes semel fuerunt examinati, z nulliter dictū non valet: tamē si disposuerunt falsum. puniuntur de falso: ita Bartol. in. l. si quis legatum. in princi. ff. de falsis. Bald. in. l. fina. ad finē. C. si ex falsi. Et not. Joan. andr. in regula non est. in mercu. unde si idem testes repetantur, non est timor q̄ possint subornari: quia si dicerent contrarium eius quod semel dixerunt, punirentur de falso: nec deberent excusari: quia quando testis fuit sibi met cōtrarius: non dē excusari: ita dicit Barto. in. l. eos. in fin. ff. de falsis. sed qñ sunt aliū testes, tunc est timor subornationis: quia quamuis dicerent contrarium eius quod dixerunt aliū: tamen non punirentur de falso: vt est text. in. l. duobus. §. fin. §. eo. z quādo essent puniendi de falso, deberent saluari quoad possibile esset. c. cñ tu. de testi. z alias in hi placebat ista saluatio. iunc vero nullo modo placet quia est contra text. de clem. fin. a contrario sensu: quia si sunt rite producti, non possunt denuo hīdem vel aliū produci sup hīdem capitulis zc. ergo a contrario sensu vult tex. q̄ si nō sunt rite producti possunt denuo hīdem vel aliū produci: z quia istud pēdet ab intellectu illius clem. volui videre omnes Cano. ibi. Et inuenio q̄ pleriq̄ forimantes ibi istam opīn. dicunt, q̄ illa clem. debet intelligi quando partes non viderunt dicta testium, vel dicta non sunt publicata: sed si essent publicata z visa, tunc non possunt amplius testes produci. ita tenent ibi Zenzeli. de fantu. z domi. Car. di. floren. sed do. Anto. de butr. z Joan. de imo. ibi tenent cum illa glo. in ver. rite. q̄ etiam si sunt publicata dicta testium z nulliter, possunt rēdum illi, sed etiam aliū produci: non tamē respondent ad contrarium. Idem tenet do. Joā. de lignano doctor Mediolan. solenne, q̄ quando prima fuit nulla, non est timor subornationis: quia

nis: quia non est presumendū, q̄ animo subornandi producti fuerint. vñ aliter respondet ibi domi. Joan. de ligna. z sequitur domi. Card. floren. q̄ quando testes sunt nulliter producti, possunt de nouo produci, vt suppleatur prima depositio: z non vltra, quod dicit domi. Card. esse not. verbum. Posset etiam dici, quod non debet sumi argumen. a contrario sensu: sed non dico quia verba non rite producti, nihil importarent. ¶ Secundo in contrarium pōdero facere illud q̄ tenet idem Bar. in dicta aut. at qui semel. in. v. colum. in vers. quero quid si publicatio ista. vbi tenet, quod publicatio que fuit nulla: tamē impedit testes de nouo produci. nisi respondeas q̄ illud dictum Barto. sit falsum. et illud reprobat Bal. ibi. in. ij. colum. z in. l. si quis testibus. in. ij. co. C. de testibus. Limitat decisionem Barto. prout no. declarat do. Card. floren. post Joā. de ligna. in. d. clemen. si. in. j. col. z reputat pulchrum dictum, q̄ testes nulliter recepti possunt iterum recipi verum est quo ad hoc solū vt suppleant illud in quo fuit nullitas: nō autē de nouo possit deponere. ¶ Tercio per istum text. dicunt Bald. z Lud. et est valde quotidianum, quod statutum simpliciter dīspōnens. debere coniunctos cogi ad compromissum, non intelligitur de primo compromisso tantum: sed toties donec līs finem accipiat: quia ista fuit ratio huius statuti. l. quāuis. in. fi. ff. de arb. bi. Adde Bald. no. in. l. veluti. §. hec vox. z ibi Moder. ff. de eden. z in. l. fidei commissi. §. si quis decem. per illum text. ff. de lega. iij. et in. l. si vt proponis. j. in. vlti. colum. C. quomodo et quando iudex. Idem tenet no. Lud. rom. in. consil. cccij. incipien. In casu propositae consultationis videtur prima fronte dicendū vigore status ti. z in. l. pretor. §. hoc autem interdictum. ff. de oper. noui nuntia. z in. l. ij. in penult. char. ff. de re iudi. Rapha. cum a. in. l. si cum dos tem. §. j. ff. soluto matrimo. Alexan. in. consil. cccij. incipien. Aliso consilio alias per me reddito. in. ij. colum. libro. ij. Item facit iste text. fm Lud. roma. hic in. fin. q̄ si nuntius semel citauit aliquē z nulliter. q̄ poterit de nouo citare sine alia commissione. per istuz text. z text. in. c. ex literis. de offi. deleg. nam nuntius non potest alio quem citare nisi habuerit licentiam z commissionem a iudice. ita Bald. z alij. in. l. si per illum text. C. de exhibend. reis. late Cano. in. c. j. de iudi. in tantum quod alibi dicit no. Barto. in. l. j. per illum text. C. de iure do. impe. z aliud non dicit in illo titulo q̄ non valet generalis licentia data per iudicem citandi omnes debitores aliquos: sed requirit q̄ specialiter nominentur. sequitur Ange. in. l. fina. C. de edic. diui adria. tollen. punctus est ergo. Bone q̄ iudex dederit cōmissionem alicui aliquem citandi, citatio fuit facta nulliter, an possit de nouo fieri. z decidit Ange. q̄ sic. In gl. si. in. fi. responde f3 doc. q̄ in. d. l. matrimonij. queritur de iure nouo querendo. hic autem de iure quesito per acceptionem iuramenti: vt declarauit in text.

¶ An in iuramento veritatis deferendo possit pars petere tēpus ad deliberandum

¶ An cōtra iuramentum possit excipi.

Iusiurandum z ad pecu-
nias. De omni re potest iuramentū deferri: et qui nō est certus quomodo iuret, potest petere tēpus ad deliberandum quomodo iuret. hoc dicit. ¶ Nota q̄ in iuramento veritatis deferendo, potest quis petere tempus seu dilationē ad deliberandum. et dicit Paul. de cast. q̄ istud non est. alibi in hoc titu. intellige fm Barto. quando acceptatum est iuramentū alius secus. l. non erit. §. fina. §. eo. et quod in hac lege iuramentū esset acceptatum, probatur in verb. remittendum. cuz remitti p̄rie dicatur q̄ acceptatum est. l. remitti. §. eo. Adde fm Bar. q̄ idem est in iuramento calumnie quod licet sit credulitatis: tamē potest peti tempus ad deliberandum. fm glo. in. l. ij. §. quod obseruari. C. de iuramen. calum. Idem tenet Albe. qui dicit, q̄ sic videt in iudicijs praticari. quāuis referat Jaco. but. tenere contrarium. Tu adde glo. contrariam in. c. cum causam. in. glo. z ibi Bal. de iura. calum. Idem est in iuramento testis fm Bal. in. ru. bñ. §. eo. in. p̄m. quāuis dicat se non habere legem de hoc: sed tu adde Barto. in. l. eos. in. vlti. colum. ff. de falsis. ¶ Secundo pōdero text. ibi: non erit tutus per relationem, in contrarium videretur fortiter facere text. in. l. eum qui. §. j. §. eod. In cuius solutione Moder. laborant. Tu omittis duabus solu. Fulgo. relatis per domi. Alexan. Item omittis solu. Pau. de cast. clare responde, q̄ isti text. non sunt contrarij, sed diuersi. nam text. in. d. l. eum qui. §. j. loquit, quando creditor simpliciter iurauit sibi deberi stichum, non obstante iuramento pōt opponi exceptio, q̄ stichus est mortuus: quia ista exceptio est compatibilis cum iuramento: sed in hoc text. erat dubium: an stichus promissus iureret vel ne. Ideo si deferret iuramentum creditori, z creditor iureret stichum promissum viuere, hoc iuramentū p̄iudicaret debitori, q̄ nō posset amplius opponere istam exceptionē, q̄ stichus sit mortuus: quia hec exceptio est de directo contraria iuramento: ergo per iuras-

mentum intelligitur sublata. l. duobus. §. si. §. eo. Vel secundo potest respondere, q̄ non esset tutus: quia saltem interim iuramentum esset p̄iudiciale, donec probares eū viuere: tñ p̄cedens solutio mihi magis placet.

¶ Defensor z procurator an cogatur iurare.

Defensor Defensor municipij hñs mandatum. pōt iuramentum deferre: z pupillus, procurator, vel defensor, nō coguntur iurare. h. d. Et in prima parte quale mandatum debeat habere defensor municipij gl. non declarat s3 dubitat: an equiparetur procuratori vñus priuati, in quo requiritur speciale mandatum, vel generale cū libera: an vero equiparetur tutori qui censetur legitimus administrator: z sic a lege semper habet mandatum generale cum libera. gloss. in. l. mandato generalis. li. in. glo. fin. ff. de procurato. Tu dic ex mente Barto. quod si electus a toto populo, vel a representantibus totum populum equiparatur tutori z consequenter censetur legitimus administrator: quia quemadmodum tutor ideo censetur legitimus administrator: eo quia tutela est munus publicum quod deferretur inuito, institu. de execu. tuto. in. p̄m. idem est in isto munere defensoris publici. l. muneris. §. defensores. ff. de mune. z ho. Ideo a lege censetur habere mādātū generale cū libera. l. p̄ses. vbi doct. no. C. de transactio. secus quando defensor municipij eligeretur a syn dico: quia si munus non esset publicum, censeretur tanq̄ procura tor priuati. l. item eorum. §. si actor. ff. quod cuiusq̄ vniuer. et tunc requireretur quod in specie haberet mandatum speciale. Ita declarant leges quas allegat Barto. licet Lud. rom. dicat quod nihil probent. ¶ Nota secundo, q̄ procurator z defensor non compelluntur iurare: intellige verum in iuramento decisiuo totius litis vel partis: secus in iuramento particulari positionum vel alicuius interrogatori. l. non solum. in. p̄m. ff. de procu. ratio, quia si negent nō p̄iudicat parti quia pōt postea probare. Item adde ad hūc text. q̄ secus est in tutore. l. cum etiam. C. eo. gl. et docto. in. l. videam. in. p̄m. ff. de i. titu. j. Et ratio diuersitatis est quam gloss. secundo loco assignat, quia procurator vel defensor non cogitur anceps subire periculum: que ratio cessat in tutore, qui in dubio presumit scire fm Bart. in. d. l. videamus. in. p̄m. ff. de i. vel melius dic, q̄ procurator vel defensor ideo non coguntur iurare etiam si sciant veritatem, cum aduersarius possit cogere principalem. l. generaliter. §. his de p̄sentibus. C. eod. hic alleg. p̄ Bart. que ratio cessat in tutore, cum pupillus cogi non possit, vt est gloss. in. l. iusiurandū. §. j. in. gloss. magna. z ibi Pau. de cast. et Moder. §. e. ¶ Ultimo no. ex hoc text. fm Pau. z Alex. q̄ mādātum etiam vniuersitatis, nō censet insufficiente, quāuis in eo non concedatur potestas iurandi. Jason.

¶ Volens deferre iuramentum cogit de calūnia iurare. idem z in. l. si actor. j. eodem.

¶ Si sit conuentus de stando de damnis z interesse dicto creditoris absq̄ iuramento, tamen tenetur iurare.

¶ Si sit petiturum iuramentum calumnie z non prestitum, processus est nullus.

¶ Iuramentum calumnie remittitur parenti z patrono.

¶ Qualis debeat esse forma iuramenti, si est dubium, remittit iudicis arbitrio.

¶ Eodem modo si partes discordant in electione consultoris.

Qui iusiurandum Deferens iuramentum a d3 prius iurare de calūnia si petatur, nisi sit patronus vel parens. Et quando dubitatur de forma iuramenti, cōmittitur arbitrio iudicis: hoc dicit: vsq̄ ad §. ait pretor. ¶ Nota primo q̄ deferens iuramentum tenetur de calumnia iurare, si petatur. Adde istud etiā p̄cedere post acceptionē iuramenti: alias habetur p̄ remissio. l. si non fuerit. §. eo. eodem modo, qui facit positiones, debet iurare, q̄ credit eas esse veras: alias non tenetur pars respondere. ita singulariter bald. in. c. in pertractandis. de iuramen. calum. per gl. quaz ad hoc reputat singularem in. l. j. in. gloss. magna in. fi. C. de confes. ¶ Eodem modo si in instrumento conuentum sit, q̄ de damnis datis credat simpliciter dicto creditoris absq̄ iuramento, tamē creditor tenetur iurare de calumnia, si reus petat fm Bald. in. c. ceterum. de iuramen. calum. l. Ratio fm eum: quia licet iuramentum de veritate possit remitti consensu partium. l. remitti. §. eo. z. c. tuis. de testi. sez. cus est in iuramento calumnie. d. c. ceterum. ¶ Item adde, q̄ si petiturum sit iuramentum unius calumnie: z non sit prestitum, p̄cessus reddit vsq̄ retro nullus. d. l. ij. §. sed quia veremur. z. c. j. de iuramē. calum. Ideo cauti aduocati quando respondent libello et negant narrata prout narrantur: postea petunt in fine iurari de calumnia nec vltius insistunt, vt si postea omittatur, reddatur totus processus nullus, fm Jaco. but. in. d. §. sed quia veremur. Imo. et Alexand. in. l. qui bona. §. si alieno. ff. de dam. insec. domi. Dates fil. in. no. l. xv. z sequen. Et non valeret cōsuetudo vñ statutu quod iuramentum calumnie posset expresse remitti. c. constitutus. de fis

¶ Secus est iuramento calum. add Bald. in. l. j. §. ff. de fer.

deius. z. d. ca. ceterum. de iura. calumnie. Potest tamen quandoq; ante conclusionem in causa prestari z sufficit. glo. et not. in c. ex literis. extra eod. facit. c. j. de iura. calum. in. vj. imo plus etiam post conclusionem in causa potest ex officio iudex istud iuramentum calumnie inuita parte recipere. fm Bald. in. l. j. in vlti. col. et in. l. j. s. sed quia veremur. C. de iura. calum. **¶** Limita predicta duob; nota. modis. **¶** Prmo; nisi iuramentum calumnie petat. postq; actor iam plene probauit intentioe sua. na si no prestat processus nullus non reddit. Ita no. Bal. in. c. ij. in. ij. col. de proba. per illum tex. z dicit non reperiri alibi sic expresse. Sed tu cane quia ille tex. loquitur in iuramento veritatis. qd est frustra postq; qd plene probauit: sed nos loquimur in iuramento calumnie. Secundo limita quando petitum est a iudice. si non prestat processus nullus redditur: secus si sit petitum a sola parte. Ita mirabiliter tenet Bal. referens se ita in facti contingentia consuluisse in repetit. l. ij. in. ij. q. s. eo. z pro eo multuz stringit tex. in. l. de pupillo. s. qui op. ff. de ope. no. nuntia. tamen Barto. ibi in prima oppo. vult contrarium. z Bart. z alij in. d. s. sed quia veremur. z predicti docto. qui ponunt cautelam superius relata. **¶** **¶** Nota secundo ex hoc tex. q iuramentum calumnie remittitur parenti et patrono. concolor datie sunt in gl. Ratio est. quia eoz persona debet semper sancta et honesta videri. licet. z. l. honoz. ff. de obse. a libe. z liber. Secus si contra. cum cesset predicta ratio fm And. de pifis: Ray. Alb. Fulgo. z Alex. in. l. si patronus. s. eo. Bal. z Jaco. alua. in. c. j. s. in quibus. de consue. rec. seu. z Albe. z Sali. hic: quamuis contrarium teneant Buil. Bar. Adde Bal. in lectura antiqua. et Rapha. Fulg. hic. per tex. in. d. s. in quibus. Cui rinde q ideo vasallo remittitur iuramentum calumnie. propter iuramentum fidelitatis qd prestat ut ibi in gl. **¶** **¶** Ultimo no. in vers. si de qualitate. q qn dubiu est inter partes. qualis debeat esse forma iuramenti. remittit arbitrio iudicis. qd facit fm antiquos z Bar. q qn contentio est sup forma puncti mittendi ad consultorem. debet iudex formare. prout etia tenet Bar. in. l. in venditione. s. si. per illum tex. ff. de bo. aut. iudi. pos. z. l. duo. in fin. ff. de re iudi. z in. l. ij. C. de rela. facit tex. in. l. in ver. electione. et ibi Sali. Fulgo. z Pau. de cast. ad hoc not. C. de iudi. Idem tenet Bal. in. l. de die. in fine princ. p illum tex. ff. qui satisda. cogan. Specu. in titu. de requisitione consilij. s. j. veru. scias igitur. **¶** **¶** Eodem modo si partes discordant in electioe; consultons. debet iudex eligere fm Barto. in. l. j. s. j. per illum tex. ff. de ventre in spi. z in. d. in venditione. s. fina. **¶** Eodem modo si partes discordent circa capitula fm Bal. in capitu. per tuas. in. ij. colum. de probat. **¶** Eodem modo si statutum disposnat. qd minores vel mulieres non possint contrahere sine consensu propinquorum. et propinqui discordent. statuit arbitrio iudicis fm Bald. Ludo. roma. hic. et Barto. in. l. si. in vltim. colum. ff. de appella. recip. Bart. z Moder. in. l. si cum dotem. s. eo autem tempore. ff. sol. matri. Bal. in. l. vidue. z in. l. in coniunctione. C. de nup. z in. l. j. in vlti. colum. C. qui admitti. z in. l. cum sententia. ad fin. C. de senten. z in rubrica de contrahen. empt. in penul. q. vbi singulariter limitat istam conclusionem doctorum: vt procedat. quans do statutum. solum requireret consensum propinquorum: tunc eis discordantibus recurritur ad iudicem. secus vbi statutum requireret in contractu minoru vel mulieru consensum consanguineoru z iudicis: quia tunc si consanguinei discordaret. non staretur arbitrio iudicis: imo plus per istum tex. decidunt Bald. z Ludo. rom. hic. qd si executores deputati a testatore ad distribuendum bona inter pauperes. discordent. q electio libere deuoluitur ad episcopum. sed errant. cu solu episcopus possit approbare quos vult ex electis. c. si. cum glo. de testamen. in. vj. Et ita tenet z melius ipse met Bal. in. d. l. vidue. z in. l. id quod pauperibus. in. ij. colum. C. de episco. z cle. z in. l. cu z magistratus. in. ij. coi. C. qn prouo. non est necesse. **¶** **¶** Capio gl. magna quam diuide in tres partes prout tria notabilia colligit ex tex. De primo adde text. in ca. j. in. ij. rñ. de iura. calu. in. vj. In secundo dic melius vt per Bar. z docto. hic in aut. hoc sacramentuz. C. de iuramen. calum. In tertio Fulgo. dubitat propter text. generaliter loquentem in. s. fina. in aut. de his qui ingre. de appella. Tu respode quod lex noua generaliter corrigens. non intelligitur corrigere in personis specialibus in qbus lex antiqua aliquid specialiter disposuit: vt est gloss. in. l. scie du. in princ. in glo. magna. ff. qui satisd. cog. vbi Bar. z alij ad hoc notant. et ibi dixi.

1 **¶** Reus: cogitur iurare aut referre.

2 **¶** Casus in quibus iudex pot denegare audientiam.

3 **¶** Differentie inter eum qui defert et eum qui refert.

4 **¶** Quando iuramentum possit aliter referri. q delatum sit.

Aut pretor.

Reus cui iuramentum deferretur. cogitur iurare vel referre aut soluere: et actori cui iuramentum refertur no iuranti iudicuz denegatur. z referens iuramentum non compellitur de calumnia iurare: z aliquando ex causa. iuramentum aliter refertur q delatum sit. h. d. vsq; ad. s. fin.

¶ Nota ex tex. regula. q reus cui iuramentum deferretur. cogitur vel iurare vel referre vel soluere. et in hoc hz electione. put regu lariter in alternatiuis electio est debitoris. l. pierunq; in. fi. ff. de iure do. z l. j. ite tex. loquat in reor: tamen id est in actore per. l. manifesta. j. eod. vbi multa videbis ad limitationem huius regule. Juxta ista regula potest dubitari nunquid ista regula procedat etia si actor nihil penitus probauerit. vt deferatur iuramentum reor: reus teneat iurare vel referre vel soluere. istu passum tangit Pau. de ca. z dicit. q non reperit bene declaratus a doctoribus et referuo plene exanimandu in. l. admonendi. super gloss. in vers bo exacto. vbi congruenter cadet supra eod. z in. l. manifesta. j. eo. dicunt Oldra. z Albe. hic in si. q reus cui iuramentum deferretur ab actore. potest petere prius sibi dari libellum. anteq iuret vel referat. per regulam. l. j. in principio. ff. de eden. et aut. offeratur. C. de litis contestatio. que decisio fortis est et mihi dura videtur. quia nimis euides est calumnia rei cum actor velit stare iuramento ipsius. si petatur sibi offerri libellus. bene veru est. quod si re dubitat. potest petere dilationem ad respondendum: vt. s. e. in princ. Secundo moueor. quia regula istius text. no potest ad hoc restringi. cum ita procedat in iuramento extrajudiciali. licet in iudiciali: z in extrajudiciali no requirit libellus. Istud tamen an iste text. procedat in extrajudiciali non firmo. dicam in. l. manifesta. j. eod. **¶** **¶** Secundo nota ibi. iudicium pretor non dabit. casum in quo iudex potest denegare audientiam. Addit hic Albe. quosda alios casus. de quibus tu vide gloss. in. c. in nomine domini. circa fi. in verbo audientia. xxiij. distu. Inter ceteros nota. qd propter contumaciam actoris. iudex potest et denegare audientiam. non solu in illa causa in qua est corumax. sed etiam in omni alia causa. gloss. est not. in. l. sed z si per pretorem. s. sed si cum decreto. ff. ex qui. cau. maio. de qua facit festum Bal. z reputat multu singulari rem in. c. grauis. in. vj. colu. de resitu. spolia. z in. c. j. in. vj. colum. C. de rescrip. z in. c. cuz venissent in. ij. colu. de iudi. vbi plus dicit per illam glo. q etiam potest mandare alijs iudicibus. quod cuz non audiant. illam glo. limitat Bal. in. l. consentaneum. C. quos modo z quando iudex in. vj. colu. in vers. deinde. ad euidentiam premitto: dūmodo talis denegatio in alijs causis sit inter easdem personas. z idez dicit Bal. in. c. si. de mu. peti. Sed idem Bal. contrariu tenet in. d. c. grauis. in. vj. colu. Secundo limitat not. Bal. in. l. j. s. ff. si quis ius di. non obtem. in lectura antiqua. per gloss. magnam ibi circa mediu. q propter contumaciam potest etiam in alijs causis interdici audientia. verum est ad tempus. sed non in perpetuu. z sequitur do. Alex. ibi in. iij. colu. **¶** **¶** Tercio nota in vers. sed nedu. duas differentias inter eu qui defert iuramentum. z eum qui refert. nam primus tenetur iurare de calumnia: secundus no. Itē primus potest referre: secundus non. Et ideo per hunc tex. dicunt Bar. z alij in. l. si. ff. q quisq; iuris. q ille qui impetravit iudicem delegatu: licet possit recomuiri in oibus alijs causis. tamen ipse non potest postea reuiri vltra reconuenire. Et ita tenet glo. in auten. z consequenter. in glo. ij. z Bart. ibi in. iij. col. C. de leuten. z interio. om. audi. Specu. in titu. de recon. s. j. vers. ite pone impetrasti. z in. s. nunc dicamus. vers. si. Bald. in. c. cu ve nissent in. ij. colu. de iudi. Ange. z Ludo. hic. **¶** **¶** Ultimo nota in vers. non semper. qd ex causa potest iuramentu referri aliter quam delatum sit. Ultra exempla glo. exemplifica in iudeo z christiano vt hic per Bar. Unde per istum text. dicunt Bal. z Ludo. hic qd stante statuto. q positionibus debeat cum iuramento simpliciter responderi: tamen ex causa potest responsio modificari. facit qd no. dicit Bald. in. l. j. in princ. C. de edictio. q quando iudex videt q reus simpliciter respondendo posset conueniri potest admittere modificatam responsione. quicquid teneat Bald. in. l. iur bemus. C. de appella. de quo per Jmo. z Moder. in. l. j. s. si qd simpliciter. ff. de verbo. obligati. et que no. scribit Jmo. z Bem. in. c. cupientes. in princ. in vers. indignantiu. de elec. in. vj. z referam opportune in. l. manifesta. j. eo. vbi querit. Pone. vnus socius mutauit secreta z ammicabiliter socio: decem ducatos: iste etiam secreta sine testibus restituit: postea ille qui mutauit faciat sociu citari coram iudice. z petit decem ducatos quos ei mutauit: pos dicit. ego volo stare iuramento tuor: dicit ille: ego volo etiam posse iurare. q si mutasti. tibi reddidi. Dicunt doctores. q alias no cogitur iurare nisi possit iurare se reddisse. facit etiam qd dicit Bald. in. l. j. in princ. C. de ed. edic. vbi querit. stante statuto q qd teneat respondere positionibus simpliciter. Pone. facis positio nem. q vendidi istum librum. ego respondeo: veru est q vendidi sed q vendidi pro quinquaginta ducatis: dicit actor. non quero de quinquaginta ducatis: quero solu an vendideris. dicit ille se non velle respondere. nisi possit etiam respodere pro quo precio. z dicit Bald. q debet posse respodere super precio: quia alias pos sitio esset captiosa. z de ista dictione. simpliciter. Ludo. hic ponit plures decisiones. non eas tamen refero. **¶** **¶** Boli. Jmo. ponit z soluit. Secundo remonet aliud contrariu. scda ibi: sed aliud est referre vt

ferre ut hic. In eadem glo. ibi solu. speciale in illa actione. Te
ne ex glo. sol. ad primū contrariū in ea formatū: ex qua habes ma
gnam limitationē ad regulā huius tex. ut non procedat in actio
nibus turpibus vel famosis descendētibz ex delictis, in qbus
reus cogit p̄cise iurare, et non pōt iuramentū referre, quā glo. res
stringit Bar. hic post Be. de bella per. ut pcedat in actione famo
sa, in qua reus melius scit veritatem quam actor: secus si actor
eque bene sciret. idē no. Bal. hic in lectu. antiqua. Fulg. et Alexā.
hic. et Bar. in. l. lex cornelia. §. hac. l. per illū tex. ff. de iniurijs. et in. l.
marcellus. §. si. et ibidem Albe. et Rapha. cu. ff. reruz amo. Anto.
de but. in. c. si. et ibi latius Panoz. in. v. col. extra eo. Tu tene indi
cūte cum glo. p̄ tex. clarum in. d. c. si. in vers. nec liceat conuento
actione famosa iuramentum referre, et dicere q̄ in illo text. actor
nesciret dicere veritatem, ridiculū est. Scdo quia leges allegat. p
Baro. nihil probant. nā. d. l. cornelia. §. hac lege. solum dicit q̄ in
actione iniuriarū, actor potest deferre iuramentū reo nunqd autē
reus possit referre, in illo tex. verbū nullū. Non obstat generalitas
l. delata. C. eo. quia rīde, q̄ fallit in actionibus famosis, per text.
clarum in. d. c. si. in ver. nec liceat. et d. l. marcellus. §. si. cū duabz le
gibus sequen. et ita cū glo. tenent Bar. fili. O do. Albe. et Lu.
ro. hic. et Albe. in proximo. §. In si. glo. id qd rīdet glo. ad. l. gene
raliter nihil est. Tu responde q̄ regula tex. nostri limitatur hodie
et declarat p̄ illū tex. nisi ex iusta causa velit reculare: et que sit iuxta
causa dicit in. l. manifeste. §. eo.

1 Quid sit absolvere diffinitive, vel ab observatione iudicij. et
nume. 2.

3 Cautela q̄ iudex prius soluat ante q̄ condemnetur.

Lumres. Iste. §. fm Bar. et Ange. ponit practica. §.
pcedentis. et fz Pau. de ca. est infrascriptus qz
inordinate procedit. Pro cuius intelligentia fac duos casus: aut
actor deferat iuramentum reo. et de isto text. ponit tres decisiones
nam si reus iurat, debet absolui: si non vult iurare, sed referre au
diendus est: si noluit nec iurare nec referre tunc si vult solvere au
te q̄ condemnet, iudex debet eū absolue: alias non solvendo cō
demnare: et iste tertius casus est in ver. reū si soluat. Secundus
casus principalis est, qm̄ reus deferat iuramentū actori: et tunc tex.
ponit duas decisiones. Prima est, q̄ si actor iurat, oz iudex condē
nare reū, et ista ponit ibi: et sic actor iuret. Scda decisio ē, q̄ si actor
cui iuramentū refertur non vult iurare, reus debet absolui, et ista
decisio ponit in fine. ibi vlex relatione: et vere litera inordina te p
cedit et deberet tex. stare sic. Lumres in iusiurand. dimissa sit, iudex
reum iurantez absoluet, referentem audiet, nolentem autem nec
iurare nec referre, si soluat absoluit, non soluentem condemnat.
Isti sunt quatuor casus in reo. In actore sequit litera: et si actor
iuret cōdēnet reum, non iurante aut actore ex relatione sibi facta
absoluet reū. h. d. in summa. Quando causa dimittit decidēda in
ramento, in tribus casibus absoluit reū, si iuret, si soluit, si referat
iuramentū et actor nō velit iurare, hoc pmo: et duobz casibus con
dēnatur reus, si neutrum ex dictis tribus faciat: vel si actor iuret. h.
d. no. iste text. Capio gloss. in verbo absoluet. ista gloss. subau
dit ad text. absoluet. l. ab observatione iudicij: qd mouerit glo. ad
ita declarandū pro introitu ut gloss. declarem: oppo. sic postq̄ reū
conuentus iurauit clarum est q̄ habet exceptionem peremptor
iam iuramenti. l. nam et postea in principi. §. eod. f. Sed natura exce
ptionis peremptorie est, q̄ facit reum absolui a iudice simpliciter
a petitis, toto titu. ff. de exceptio. ergo vī q̄ postq̄ reus iurauit q̄
deberet diffinitive absolui a causa, non autem ab observatione
iudicij. ut dicit glo. et quid sit absolvere diffinitive: et qd obseruas
tione iudicij. dic q̄ diffinitive est, quando absoluit diffiniendo id
quod petit, non etiam debitum: et effectus est, quia si snia transit
in rem iudicatam, nō potest amplius contra absolutum aliquid
peti. f. Absolvere ab observatione iudicij est, quando absoluitur
ab instantia: et tunc actor posset denuo agere, nec posset opponi
exceptio sententie, nisi quo ad expensas: et sic per argumentum
supra factū redeundo ad propositum, videret quod debeat pos
tius absolui diffinitive, et nō ab obseruatione iudicij: et est aduertēs
dum qd ista glo. potest cadere super duplici verbo tex. si sit in pri
mo verbo absoluet, male dicit: quia quando reus iurauit, debet
absolui diffinitive, nisi salues gloss. ut dicunt Jaco. butri. Alber.
Barol. et alij communiter, q̄ exceptio peremptoria iuramenti
pōt opponi ad impediendum litis ingressum: et tunc iudex non
potest absolvere diffinitive: sed ab obseruatione iudicij: sed si ex
ceptio peremptoria opponitur ad merita cause, debet absolui diffi
nitue: et iudex debet diffinire eum nihil debere. Ista tamen salua
tio non potest conuenire gloss. nostre. quicquid dicant Alberi. et
Fulgo. hic: quia non potest dici qd esset opposita ante litis conte
stationem, euz nondum esset iuratum, debet ergo esse super secū
do verbo, quando reus soluit antequam feratur sententia: quia
cum per solutionem prius fuerit sublata omnis obligatio et actio
non potest absolui diffinitive fm Baro. et communiter doc. hic

quicquid teneat Fulgo. per quatuor fundamenta quibus respō
det domi. Alexan. hic. f. Et ex hoc dicit Bari. se adiuuente cau
telam et practica. nam officialis condemnatus in syndicato nō
potest nec ipse nec filij ad aliquod officium amplius aspirare, qd
prius solueret ante q̄ condemnaret. Adde Barto. in. l. infame in.
in viti. colum. ff. de publicis iudicij. et in. l. iustus fuit in. j. cor
lum. ff. de infami. late Bal. et Ange. in. l. si reus paratus. ff. de pro
curato. Bald. in. l. j. in si. per illum textum qui bene probat. C. de
dolo. et in. l. ea que. in fin. C. de conditio. indebi. et in. l. quoniam. ff.
de infami. domi. Nate. in no. lxxvij. et latius dominus Bartho
lomeus veronensis in caute. xxvij. vbi ponit alias tres cautelas
post Bartolū. et Bald. in. l. furi. §. qui alieno. ff. de infami. Item
adde Barto. q̄ etiam de iure communi condemnatus in syndica
tu, non potest amplius ad simile officium aspirare. l. iudices qui
se. et ibi not. Barto. C. de digni. lib. xij. et l. si quis aliquid. C. de in
scep. et arca. lib. x. vbi gloss. allegat plures concordantes, non dico
de filijs prout loquitur statutum Bart. ultimo habes hic text.
fm Ange. q̄ iuramentum non habet executionem paratā de iu
re communi: q̄ requirit snia. dñi. in. l. j. §. eo. et ibi respondi ad illū
tex. tenendo opi. Bart.

- 1 Prodigus non potest iuramentum deferre,
- 2 Iuramentum licet habeat executionem paratam: tū semper pōt
opponi de inhabilitate.
- 3 Qui habet declinatoriam fori, nō cogit iurare.

Tutor. Tutor pupilli in defectū probationum,
potest iuramentum deferre: prodigus
autem deferre non potest: et quia non cogitur litigare
non cogitur iurare. hoc dicit. f. Nota in vers. prodi
gus, rationem quare prodigus non potest iuramentum deferre
ita ut aduersarius cogat iurare: quā rationem declara ut in gloss.
Adde aliam rationem, quia qui non potest alienare, non potest iu
ramentū deferre. l. iusiurandū qd ex conuentione. §. pupillus. §.
eo. Sed ita est in prodigo, cui bonis est interdictū. l. is cui bonis.
cum simi. ff. de verbo. obligatio. et de tali prodigo debet intelligi
iste tex. fm Albe. et Ange. hic. Item intellige nūi deferret cum au
toritate curatoris, cum tunc equiparetur pupillo. l. si curatorem
habens. C. de in integrum resti. minorū. quo casu potest tamen re
stitui si est lesus: ut est gl. in. l. j. C. de cura. furi. quā reputat singu
larem Bald. in. c. j. de benefi. fratris. in vñ. seu. et in. l. iubemus nul
li. in principio. C. de sacrosan. ecclesijs. et in. l. fina. C. in quibus cau.
in integrum resti. non est neces. et in. l. si infanti. C. de iure delibe. et
l. qui neqz. vbi text. ff. de rebus eorum. notant docto. in. l. marcel
lus. ff. de fideiussio. Imo. in. l. imperatores. ff. de re iud. et ego allego
bonum tex. in. l. dabimus. cum duabus legibus sequētibz vltis
bus. ff. de privileg. credi. f. Nota secundo ibi q̄ qui ad hoc sunt
habiles. hic esse text. notabilem, quod quāuis iuramentum ha
beat executionem paratam ut dixi in. l. j. §. eo. adeo quod omnis
exceptio intelligatur exclusa. l. non erit. §. dato. §. eodem. tamen
istis non obstantibus, potest semper opponi de inhabilitate per
sone que detulit iuramentum: unde Ludo. dicit quod solitus est
allegare hunc tex. pro eo quod Joan. andr. refert fuisse disputatū
in addi. Specu. in titu. de sententia. §. ut autem. circa principium
quod stante statuto, quod contra instrumentum guarentigiatū,
nulla possit opponi exceptio: tamē poterit opponi de inhabilitas
te persone. et dicit Ludo. se mirari quod non alleget hunc textum.
Tu adde bene facere illud quod decidit Bar. in. l. j. §. p̄tor ait.
per illum tex. §. qui satisfac. cogam. et ibi dixi. Ultimo nota in p̄
finali. fm Bal. Pau. de cast. et Ludo. rom. f. quod qui habet des
clinatoriam fori, non cogitur iurare nec respondere interrogatio
ni iudicis: nec positionibus partis, facit. l. si patronus. vbi Mo
der. §. eodem. l. sed et si restituatur. §. ex quibus causis. ff. de iudic.
Capio glo. in verb. iudicio. ibi sicut iudicium rem certam facit
glo. equiuocat, imo iudicium facit rem dubiam. l. quod debetur.
ff. de pecu. eodem modo equiuocat dñi subdit, quod iudicium pa
rit actionem in factum. nam intelligit de sententia: unde tu dic
iuramentū equiparari iudicio: quia sicut iudicium interrumpit
prescriptionē et perpetuat actionem: ita iuramentum. l. nam et
postea. §. si is qui temporali. §. eo.

1 Reus post acceptancez iuramēti, potest petere quod actor
iuret de calumnia.

2 Iuramentum habet vim solutionis fidei.

Factor. Iuramentum restringitur ad eam
causam super qua iuratum est. hoc
primo et deferens iuramentum qui non vult de calum
nia iurare, remittenti similis est. hoc dicit. cum. l. sequē.
titu. f. Nota ex lege si non fuerit, quod reus qui acceptauit sim
pliciter iuramentum, potest adhuc post acceptancez petere, qd
actor qui detulit iuret de calumnia. et si actor recuset habetur iu
ramentū pro remisso. et istud addit ista lex ad. l. iusiurandū et ad pe
cunias. §. q̄ iusiurandū. §. eo. Et pro hoc facit ratio: quia iuramen

tum habet vim litis contestate. l. nam et postea. §. si is qui tempo
rali. §. eod. sed per litis contestationem non intelligitur remitti iu
rumentum calumnie: vt est gloss. notabilis in. c. ex literis. in gloss.
fina. extra eodem. facit capitulum primum de iuramento calum
nie in sexto. Capio gloss. in verbo cessabit. quam diuide in tres
partes. Primo declarat text. Secundo opponit et soluit. Tercio
per viam questionis etiam opponit et soluit. secunda ibi: sed con
tra. §. eo. tertia ibi: sed nōne iusiurandum. In illa tertia adde
2 fin Bar. et iuramentum habet vim solutionis. verum est fide.
Tu responde clarius quā respondeat glo. et Bar. illud quod di
cit iuramentum habet vim solutionis procedit quando iuramen
tum est prestitum super debito principali: sed hic non fuit prestis
tū super debito principali: sed sup accessorio. hoc est super cōstitu
to fin Albe. et Fulg. hic.

1 Quis cogitur iurare aut referre.

2 An ista lex habeat locum in omni iuramento.

3 An ista lex procedat etiam quando actor nihil probauit.

4 Ficta confessio dicitur manifesta.

5 Contumax in prestando iuramentum habetur pro confesso.

6 Que sint iuste cause recusandi iuramentum. in. 7.

8 An iuramentum possit in parte acceptari. et in parte non.

Manifeste. Ista lex non pōt breuius summa
ri. Nota ex isto tex. regulam.
quod ille cui defertur iuramentum. cogitur iurare vel
referre: alias est in manifesta cōfessio: et ista regula pces
dit tam ex parte actoris. quam rei: vt hic per Bartolum et alios.
Amplia regulaz istius legis. vt procedat etiā quando ex disposi
tione legis vel statuti aliquis grauari onere probandi: tñ iste po
test deferre iuramentum. tex. habes valde singula. in. l. cum de in
debito. §. in omnibus. ff. de probatio. Circa istam regulam et
istum tex. formo tres questiones necessarias ad intellectum text.
2 Primo quero. in quo iuramento loquatur ista lex. cum habe
mus tres species iuramenti. vt per glo. in rubrica. §. eo. Responde
q non habet locum in iuramento voluntario seu extraiudiciali. l.
iusiuranduz qd ex conuentione. in principio. vbi Bar. et Moder.
supra eodem. Paul. de cast. et Alexan. hic. Item non habet locuz
in iuramento necessario. quod defertur in supplementum proba
tionis: quia illud referri non potest. c. fina. in princip. et ibi gloss. et
doctores extra eodem. Similiter non habet locum in iuramento
necessario. quod defertur contra dolosum. l. fina. vbi docto. j. de
in litem iurando. Concluditur ergo quod ista lex et similes restrin
guntur. vt solum habeant locum in iuramento iudiciali: in quo
etiam aduerte. q locum non habet. nisi postq iudex expresse ap
probauerit delationem iuramenti. Nam ante talem approbas
tionem iudicis. potest licite recusari fin Bartoli et alios hic et
3 Panoz. in. c. fina. extra eodem. Et secundo quero. et est subtile
et disputabile dubium. nūquid ista lex procedat etiā quādo actor
nihil penitus probasset. vt si deferat iuramentum reo. cogatur iu
rare vel referre: an vero licite possit recusare. cum sit in casu abso
lutionis: et sic victorie reportande. Specu. in ti. de iuramenti delas
tione. §. j. in vers. si autez actor. tenet quod tunc nō habeat locuz
ista lex: sed q actore nihil probante. reus sine iuramento absolui
debeat. per regulam. l. qui accusare. C. de eden. cum simili. et per
tex. in. c. fina. in versicu. sane. extra eodem. vnde fin eum ista lex des
bet intelligi et limitari. quando deferens iuramentum aliquid po
basset quamuis minus quam semiplene: eandem opinionem per
supra scripta (et quedam alia non multum vgeria) tenet Panoz.
in. d. c. fin. motus per. l. in bonafidei. C. eo. Item quia etiam iuras
mentum necessarium potest recusari. quando actor nihil proba
uit. c. fin. §. sane. extra eodem. et dicit hoc esse notandum: quia mul
ti decipiuntur. intelligentes simpliciter istam legem. ita etiam tes
net idem Panoz. in. c. ij. in vlt. no. de proba. Inuenio etiam quod
istam opi. Specu. refert Bald. in repeti. l. ij. colum. xxxvj. §. eod. et
inuenio q illam tenuit Pau. de cast. in. l. fi. C. de fideicom. limitas
do in causa matrimoniali. iuxta notata per canonistas in. c. conti
nebatur. de despon. impe. Contrariā opinionē tenet Paul. de ca.
hic. et plenius in. l. iusiurandum et ad pecunias. §. ait pretor. supra
eodē. vbi dicit. quod docto. nostri male declarant istum passum.
Idem tenet Paul. de cast. in. l. admonendi. in. xij. colum. §. eodez.
et in. l. fina. C. de fideicom. motus quia licet in iuramento neces
sario. quod defertur a iudice in supplementum probationis. vel
in iuramento purgationis. nisi actor semiplene probauerit. reus
non cogatur iurare. d. c. fina. tamen quia defertur a parte. etiam
si actor nihil probauerit: habet locū ista lex: quia hoc non videt
iniuriosum. cum possit iuramentum referre: vt respondet iuriscō.
in. d. l. iusiurandum et ad pecunias. in. ij. rñ. que ratio cessat in iura
mento necessario. istam opinionem tenet Alexand. hic: referens
Bald. idem tenere in lectura antiqua. motus quia quamuis
actor nihil probauerit: tamen si reus est de veritate informatus.
sibi est turpe nō iurare: aut saltē nō referre. et sic militat ratio hus

ius legis. adde pro ista opinione bene facere text. in. l. generalis
ter. §. j. versic. omne igitur. C. eod. qui vult. iuramentum iudiciale
posse prestari in initio. ergo ante q aliquid probatum sit. et ita per
illum text. tenet Albe. de ro. post Iaco. de ra. in. l. in bonafidei. in
penul. colum. C. eo. et in. d. l. admonendi. nisi respondeas quod ille
text. loquatur quando sponte defertur. eandem opi. tenet domi.
Francis. de are. in. c. ij. in. ij. no. de proba. per text. in. l. fin. in. secūdo
riso. C. de fideicō. vbi fin eum est casus clarus. q vbi nullus adest
testis. et nulla probatio ex parte actoris. potest actor deferre iura
mentū iudiciale. et tenet reus illud subire: q ibi nulla esset pro
batio: pater dum text. dicit. nullisq testibus nullisq alijs aduen
titis pbationibus regitis. Secūdo adducit tex. in. l. tutor. in. pñ.
§. eo qui tamen loquitur quo ad preiudicandum pupillo: sed an
aduersarius possit cogi subire. tex. ille non viger. Tercio mouet
tur per tex. in. d. l. generaliter. §. j. inducendo vt supra induxi. Tu
vltra alios. pro ista sententia adde facere tex. in. d. c. ij. ad fi. de pro
ba. vbi dicit. q ad huiusmodi iuramentum deuenit. cum alie pro
bationes deficiunt: tamen de illo text. non multū curo. Sed pon
dero alium text. qui fortius stringit in. l. cum de indebito. §. in ois
bus. ff. de proba. vbi est fortior text. q etiam quando est presump
tio contra actorem. per quam presumptionem grauat actor
onere probandi: tamen potest actor omittere probationes. et de
ferre iuramentum reo. et ille text. mihi multū stringit. Tame pro
prima opi. facio duo fundamenta. Primum est. nam quando actor
plene probauit intentionem suam. et sic est in casu sententie obti
nende. si reus ei deferat iuramentum. pōt illud recusare nec valet
consuetudo in contrariū. d. c. ij. ergo eodem modo in casu contra
rio. qñ actor nihil penitus probauit: et sic reus est in casu obtinens
de sententie. debet posse iuramentū recusare. vt contrariorū eadē
sit disciplina. l. j. ff. de his q sunt sui vel alie. et quia actor et reus sunt
correlatiua. et inter eos debet seruari equalitas. l. fi. C. de fructu. et
litis expen. l. petende. C. de tempo. in integrum resti. et statutum
in vno debet intelligi statutum in alio. l. fin. et ibi no. Bartol. C. de
indic. vidui. tol. cum concoz. ibi signatis. precipue cum fauorabi
liores finus reo quam actori. l. arrianus. ff. de actio. et obli. l. fauo
rabiliores. ff. de reg. iur. c. ex literis. de proba. Nec obstat funda
mentum do. Alexā. in quantum dicit. q quamuis actor nihil pro
bauerit: tñ si reus est de veritate informatus. militat ratio hus
ius legis: quia turpe est reo nolle iurare nec referre: quia dico qd
ista ratio fortius militat ex pte actoris qui plene probauit et scit
veritatē. debet cum maiori fiducia iurare: et tamen potest recusa
re. d. c. ij. ergo idem ex parte rei. Secūdo moueo p tex. in. d. l. fin. in
secundo responso. C. de fideicō. quem tex. l. domi. Francis. de are.
pro se inducat. puto ad oppositum restringere. nam cum ibi sit ca
sus specialis. quando testator nullos voluit testes adhibere. sed
credere fidei heredis: q tunc heres cui (deficientibus probatiōi
bus) deferit iuramentū iudiciale. cogatur illud subire: ergo in alijs
in contrarium est ius cōmune. Quod aut text. ille loquat in casu
isto speciali. clare pz p tex. in. §. fi. insti. de fideicō. here. et ita decla
rat Bart. in. l. nemo pōt. in. j. col. et ibi Jmo. et Mod. ff. de leg. j. et
Bart. in. d. l. fin. in. ij. intellectu. et in. l. post legatum in principi. in. ij.
colū. in ver. item opponit dicit hic nec obtinuit. ff. de his quibus
vt indignis. Et sic ex pdictis vides hunc passum esse disputabile
et q facile esset vtrāq opinio. sustinere. Tame ista secūda opinio
plus placet. pro qua adduco etiam infra scripta. Et primo tex. in
d. c. fi. §. sane. extra eo. vbi dicit text. etiam si in probatione defece
rit. Et licet respondeat per omnes. q ille tex. nō loquatur in iura
mento iudiciali. sed in necessario: tamen ego tripliciter induco il
lum text. q loquatur in necessario: vel q loquat in omni iuramen
to. Nam debes scire q text. in illo. c. fina. primo ponit duas deci
siones: postea ponit. §. sane. tunc arguo sic. aut vis q vers. sane. re
feratur ad ambo precedentia: et tunc erit casus. quod in iuramen
to iudiciali. etiam quando actor nihil probauit. potest deferri ius
rumentum: aut vis q referatur ad proximiora. et tunc referatur
ad iuramentum iudiciale. Secundo induco. dum tex. dicit. omni
no. et dico sic: nam iuramentum necessarium est duplex. aut enim
est in supplementū probationis: et de hoc non pōt loqui. q actor
nihil probauit: aut est iuramentum necessarium purgandi. et de
isto non pōt loqui: quia habet locū quando actor aliquid proba
uit: tunc enim deferit reo ad purgandū illam suspensionē: sed cum
tex. dicat. nihil penitus probauit: ergo nihil probatum erat. Et
q non loquat de iuramento purgationis. probat. nam text. dicit
psumptione vero pro actore et. apparet q in vers. prece dēti. non
loquit de iuramento purgationis. Tercio induco aliter illū text.
quia si ille veilet dicere. q quando actor nihil probauit: reus non
debet subire iuramentum purgationis: tñ de iurare de veritate. cer
te illud eēt vnum absurdū. quia plus est iurare de veritate quam
de purgatione. Itē pro ista opinione adduco text. in. l. i. §. q iustus
randum. C. eo. dum text. dicit. et cum etiam desperauerit et. nam
dicitur ibi. q si detuli iuramentum aduersario: et ille acceperit
ante q

sit in pecu. vera est ergo solutio fin Bar. z doc. hic. z in d. l. gene-
 neraliter. §. si autem reus. q. per illum text. limitetur lex ista. nisi
 substat iuxta causa recusandi: vt clare patet ibi in verbo sequenti. dñ
 loquit de iudice appellantis. Contra istam cōmunem solutionem
 nem stringit tex. in d. c. fin. in principi. ponderando aduersariam
 quamvis. ibi positā. §. nlg. dicit dñz primo anno studij sui repeteret
 priuare istam legem. respondisse q. iuramentum iudiciale potest
 sine causa recusari. Verum est referendo. z sic tex. ibi. dum dicit re-
 curari ac referri capitur pro eodem: z fuit ante eam solutionem
 pceptoris sui domini Christophoro. de castel. hic: vel responde fin
 glo. au. z do. Ant. ibi. q. versiculus quāuis. debet intelligi etiā sub-
 sistente causa: et diuersitas erit in iure: quia iuramentū iudiciale
 non solum potest ex iusta causa recusari: sed etiam referri: que res-
 latio nō cadit in iuramēto necessario. Vel tertio rñde fz Banor.
 ibi ex mente Hostien. z Barto. hic: q. anteq. iudex approbet dela-
 tionem. potest etiam sine causa recusari. ¶ Hinc sumpta occasione
 querit Barto. que sint iuste cause propter quas iuramentum pos-
 sit licite recusari: z enumerat nouem causas. quas etiam ponit
 Bal. in l. generaliter. §. si. ad fi. C. eod. Ang. Fulgo. z Pau. de ca.
 hic. Tu adde ad quintam causam. inquantū Bar. tenet. q. vbi
 cūq. iuramentum defertur super exceptione que amplius ops-
 poni non potest. q. tale iuramentum licite recusatur: z de hoc di-
 cit esse casum notabilem in l. in contractibus. §. illo. C. de non nu-
 nume. pecu. Aduerte quod licet dictum Barto. sit in se verum. ita
 meu tex. in d. §. illo. potius probat contrarium: quia quamuis sit
 elapsum biennium: tamen debitor potest perpetuo opponere ex-
 ceptionem non nume. pecu. fm gloss. z doc. in d. l. in contractibus.
 in principio. cū ergo possit perpetuo opponere assumendo onus
 probandi in se. deberet posse exigere iuramentū: quia etia actor
 in his que tenetur probare potest deferre iuramentum aduersas-
 rio. l. cum de indebito. ver. in omnibus. ff. de probatio. Unde cons-
 sidera quod tex. in d. §. illo. ponit duos casus. Primus est. quādo
 vix ab initio non potest opponi exceptio non nume. pecu. in cas-
 fibus quos enumeraui in l. qui pecuniam. §. titu. j. z Bartol. tunc
 bene ponderat illum tex. q. etiam tunc nō potest iuramentum des-
 ferri. Secundus casus est quando elapsum est biennium: z tunc
 Bart. errat. cum elapso biennio semp possit opponi. dūmodo ops-
 ponens assumat in se onus probandi vt predicti: vera ergo ratio
 in illo secundo casu est: quia elapso biennio. creditor habet funda-
 tam intētionē suam: ideo amplius iurare non tenetur. c. ij. de pro-
 ba. z ita dixit z melius Bar. in d. §. illo. in bona lectura que cōmu-
 niter non habetur. ¶ Item adde circa octauam causam quas ha-
 bes per domi. Alexand. contra Fulgo. hic non refero: quia non
 adderam. ¶ Item adde circa vltimam causam. q. ex qualitate
 seu ex modo delati vel relati iuramenti. potest recusari. nā lz bar.
 aliter nō exp̄plicet. Tu pone notabile exemplum. quando aliquis
 secrete mihi mutuasset pecuniā: z ego secrete (vt fit inter amicos
 sine testibus) restituissem. Deinde vult mihi deferre iuramentū
 vel stare iuramento meo quod mihi mutauit: nam si iurarem q.
 non mutuasset iurarem falsum: si iurarem q. mutauit. preiudica-
 rem mihi. si autem iurarem q. mutauit mihi sed quod ei restitui
 certe iuramentum valeret inquantū iurauī quod mutauit: sed
 inquantum iurauī quod restitui. nihil valeret: quia quādo iuraf-
 super eo super quo non est delatum iuramentum. nil valet. l. iij. in
 fi. §. eo. vnde tunc potest iuramentum licite recusari. nisi creditor
 velit de vtroq. deferre iuramentū. l. q. mutauit: sed q. ego resti-
 tui: facit bñ dicit q. Bal. in l. j. in. j. col. C. de edil. actio. si tñ iudex
 vellet cogere ad iurandum: debes iurare altero de duobus mo-
 dis. ne alias capiaris. Primo iuro quod si aliquid mutasti. tibi
 reddidi. iuxta doctrinā gl. magistre in l. si quidē. de exceptio. Vel
 secūdo. iuro quod nihil mutasti ex quo sum tibi debitor. ita dicūt
 ymo. z Semi. post Pet. de anchora. in. c. cupientes. in princ. sus-
 per gl. in ver. malignantiū. de elect. in. vj. sequitur do. Bartho. ve-
 ronen. in cautela. lxxxiij. z in cautela. cxxxiij. vltra Barto. adde cir-
 ca decimā causā qñ deferens iuramentū nō vult de calūnia iura-
 re. l. iusiurandū z ad pecunias. §. qui iusiurandū. §. eo. etiam post
 susceptū iuramentum. l. si non fuerit. §. eod. ¶ Undecima causa
 est quando quis semel detulit iuramentum: deinde reuocauit. si
 de nouo referat pōt recusari tex. est singularis in l. si quis iusiurādū
 C. eo. Duodecima causa est. vbi probatio non posset fieri. nisi per
 instrumentum: puta ex forma statuti vel consuetudinis fm bald.
 post Aico. de mata. in aut. sed nouo iure. in penultima. colum. C. si
 cer. peta. intelligendo vt ibi per Bald. ¶ Tertiadecima causa est
 quando quis iam plene probasset intentionem suam. per textum
 in. c. ij. de probatio. de quo dixi in. l. admonēdi. sup. e. ¶ Quartā
 decima causa z mirabilis est. si reus cui defertur iuramentum ab
 actore. vult q. actor prius offerat libellū. Ita singulariter tenent
 Oldra. z Albe. in l. iusiurādum z ad pecunias. §. ait pretor. in fin.
 §. eod. per regulam. l. j. in princ. ff. de edendo. que decisio dura est
 quia videtur malitiose fieri per reum. ex quo actor vult stare suo

Manifestū ē euidēs
adde. c. euis
dētia. de ac
cusa. et in. c.
eoz. ⁊ ibi ar
chi. xj. q. iij.

iuramento. ¶ Ultimo alius casus est in quo iuramentum debet precise prestari, et referri non potest. et sic fallit ista lex in l. fina. C. de fideicomis. et ibi glo. in ver. subire. circa principi. et glo. in. s. fina. in. s. de fideicomis. heredi. et specialitas est, propter perfidiam heredis qui negavit, de cuius fide testator p̄sidentia, noluit testes adhibere. Tres alios casus collige ex his que dixi in text. in. j. nota.

¶ Circa ista moueo pulchrum dubium: pone tu actor detulis tibi iuramentum, et iurem si est verum quod tibi mutuaues ris viginti ducatos: ego iuro et tu mutuauesis quod restitui tibi: an tu possis in parte acceptare, et in parte non, vide non: quia confessio qualificata, non potest in parte acceptari et in parte non. Barto. late in l. aurelius. s. catus. ff. de libe. leg. maxime cum iuramentum sit individuum. Ego teneo quod isto casu possit iuramentum per parte acceptari, et pro parte non probare, quia habemus, quod ille qui iurat si iurat sua auctoritate, iuramentum est nullum: et si quid iurat ultra quam est iuramentum delatum. l. iij. in principi. s. eo. tunc sic, ego detuli iuramentum an mutauerim, iurare super hoc bene valet: sed si postea iuras et etiam restituisi in hoc nihil valet quia non detuli tibi iuramentum de hoc et per hoc tollitur regula, quod confessio qualificata non debet in parte acceptari, in parte non: quia est verum quando in totum valet ipsa confessio: sed si in parte valet et in ea parte tantum acceptari. ¶ Ultimo attēde ad illud quod vult Barto. hic in fine, in hac l. requirit sententiam et quod alias heres non conueniri poterit, ex ista ficta confessione: licet cum Bar. transeant oēs et pro eo Fulgo. et Alexan. hic addunt text. in l. generaliter. s. finis tem. is. in ver. si hoc omnino iudex prestandum estimauerit. vbi no. Bald. C. eodem. sed parum facit, puto, in primo casu quātū ad illum qui fuit contumax in iurando non requiri sententiam cum text. dicat per verbum presentis temporis, est: ergo ipso iure: ergo non requiritur alia sententia. gl. est in l. in criminali. C. de iurisd. om. iudi. Barto. in l. iubemus. s. sane. C. de sacrosanc. eccle. et in l. impetrator. ff. de iure fisci. sed bene requiritur sententia quātū ad hoc ut heres possit conueniri ex facta confessione principalis. Ita pprie loquitur text. in l. eius qui delatorē. in principi. allegata per Barto. ad vtrūque membrum, que est ad hoc singularis sūm Bal. in l. iij. in vlti. colum. C. de edendo. Imo. in l. qui a latronibus. in principi. ff. de testa. ad hoc bene facit quod decidit Bald. in l. i. ad fi. C. de plus peti. et limitationes dicte. l. eius qui delatorē. vide per Bald. et Doder. in l. iij. C. qui testa. fa. pos. Vel responde. quod in illo text. in d. l. eius qui. non videtur verbo presentis temporis, sicut hic. Et pro ista noua opi. facit etiam, quia hic text. videtur verbis geminatis manifeste turpitudinis et confessionis, quo casu quando lex videtur verbis geminatis, apparet quod ipso iure vult illud inducere, non expectata sententia iuxta gloss. primam in aut. cassa. C. de sacrosanc. eccle. et Bald. notantē illū text. ad hoc in l. non dubium. in verbo casum et inutile. C. de legi. etiam si lex loquatur per verba futuri temporis sūm Bald. in ti. de pace cōstan. in verbo, et in irritum. per text. et sequitur Ro. singu. iij.

- 1 Contractus innominati respectui sunt quatuor.
- 2 Et an oriatur actio prescriptis verbis.
- 3 Contractus innominati qui sunt et quō fiant. nu. 4. et quō cognoscantur. nu. 5. et 6.
- 7 Quando ex pacto nudo de donando oriatur actio.

Si quis cū debitore.

Ex pacto conditionem iuramenti super aliquo facto de preteritis, oriatur exceptio, si prestitum sit iuramentum, hoc dicit. ¶ In text. ibi exceptio iurandi. text. clare procedit quando controuersia super illo facto fuisset: quia tunc iuramentum esset decisuum litis: alias quia iuramentum esset impletium pacti, oriatur exceptio ex pacto et non ex iuramento sūm Barto. Albe. et alios hic. et istud vult glo. nostra in tertia parte principali. et ista est veritas. Barto. tamē subtilizando dixit, quod text. posset aliter intelligi, et quod litera bene stare. exceptio iuramenti intelligendo ut hic per eum in secunda oppo. precedens tamen magis placet: quia per factum de quo in text. non potest dici satisfactum. ¶ In text. ibi et solum repeti. poterit intelligi si debitor soluat per errorem cum sit tutus exceptione perpetua istius pacti liciti. l. si non forte. s. indebitum. et l. qui exceptionem. in principi. de condi. inde. ¶ Capio glo. in verbo iusta conuentio. quā diuide in quatuor partes. In prima allegat cōcor. ad text. In secunda ibi: sed videtur iniusta. Glo. opponit et soluit, constituendo differentia inter contractus et ultimas voluntates. s. Et ratio sit, quia leges multum fauent vltimis voluntatibus ut effectū sortiantur: quia publice interest quod vltime voluntates sortiant effectū. l. vel negare. ff. quē ad modum testa. aper. ut ergo sortiant vltime voluntates effectum suū: istud iuramentū siue conditio reijcitur in vltimis voluntatibus. Sed ista ratio non habet locum in contractibus, et nulla lege cauet quod conditio iuramenti remittatur in contractibus: et istud multum mihi placet, et ita tenet Pau. de ca. hic. et Iaso. but. in. d. l. si cū pas

tro. C. cōmunia vtriusque iudi. vel dic non eē differentia: sed an iuramentum sit de futuro: et procedat cōtrariū: quia tale iuramentum lex remittit, cū homines de facili inducantur ad iurādū quod aliquid facient in futurū: et postea non faciunt: sed quando est iuramentū super aliquo facto de preterito sūm Barto. et cōmuniter doctores hic, et in. d. l. que sub conditione. et est bonus text. in l. municipibus. ff. de cōditio. et demonstra. quicquid teneat Paul. hic. In tertia ibi. sed quid si promissi tibi decē. gloss. format questionem: quia text. loquitur in pacto liberatorio in quo non expectat habere actionē, cū exceptio sufficiat. vnde questio gl. est: quid si pactū de quo in text. fieret ad obligandū: vnde oriatur actio. et gl. bene respondet, quod oriatur ex pacto: quia iuramentū est impletum conditionis. Sed actio nunquā oriatur ex implemento: sed ex conuentione propter implementū. l. ex placito. C. de reruz permuta. et in hoc gl. bñ dicit. In quarta ibi. sed quod glo. querit quod actio oriatur ex tali conuentione, quando facta esset ad obligandū: et quia glo. in hac vltima parte est difficilis et obscura. ¶ Ideo premittit pro euidētia, quod in iure nostro cōtractus innominati respectui sunt tantū quatuor, positi in l. naturalis. ff. de prescrip. verbis. sed cōtractus innominati non respectui sunt infiniti, et multa possunt exēpla tradi. vnum habes in l. si gratuita. in principi. ff. de prescrip. verbis. Binc est, quod pactū nudū est cōtractus innominatus, sed non respectuius, ut est gloss. singularis in l. i. in principi. in gloss. magna. ad fi. ff. de actio. et obligatio. quā pro singulari allegat Bal. in c. quinquauilis. an. h. colum. de iure iuran. et in rubrica et in l. i. C. de pac. et melius quā alibi in l. lecta. in. vñ. col. s. tit. i. Binc dispuntur, an donatio sit cōtractus innominatus. ¶ vt videbitis in l. i. fin. j. de condi. ob causam. ¶ Secundo habes premittit, quod ex oibus contractibus innominatis respectuius, oriatur actio prescriptis verbis, preterquam ex cōtractu innominato facio ut des: quo datur actio de dolo. d. l. naturalis. s. q. si facias. quando ex implemento facti non adest tantum aduersario quod cōgruat quantitati promisse, alias si tantū abesset ab eo qui factū impleuit: puta mittendo seruum, aliud esset, ut per glo. et doc. in d. s. q. si faciam. et plenius in l. cum mota. C. de transactio. et istud est quod vult dices re gloss. ibi licet quidam distinguant, ad sit vel absit. ¶ Tercio premittit, quod est magna difficultas, si ex vna parte conueniant dant: ex alia conueniant aliquod factum, an iudicabitur deo ut facias, et sic competat ac. prescrip. verbis: an vero iudicabitur facio ut des, et sic oriatur actio de dolo. et gloss. vbiq. tenent, quod attendat forma conuentionis: licet Ultramontani aliter teneant: et aliter Bart. in d. l. naturalis. s. j. et in d. l. cū mota. sed tenendo sententiam glo. dubitat gloss. quia attendit forma conuentionis, sicut deo ut facias: quia promissi dare. et si iurares te fecisse, debuit esse cōtractus innominatus deo ut facias: et per consequens debet oriari act. prescrip. verbis. glo. hic determinat quod uno oriatur actio de dolo: quia hic et attēdit illud quod precedere debet ex forma intellectus, sūm quē prius debet impleri factū sub conditione consistens, vel dicit gloss. quod hic non est cōtractus innominatus: quia cōtractus innominati fiunt sub modo: et sequēter per dictionē ut, iuxta glo. in rubri. ff. de cōdi. et demon. iuncta gl. in rubri. et in l. i. C. de his que sub modo. ¶ Nam cōtractus innominati non fiunt sub conditione, et cōsequēter per dictionem si, sūm glo. et differentia est inter modum et conditionem: quia modus non impedit obligationem nasci, sed conditio sic. l. cedet re diem. ff. de verbo. significa. iuncta gloss. in d. l. i. C. de his que sub modo: et istud est quod vult dicere gl. dum dicit, quia non modus obligare valet: quasi dicat, quod modus inducit obligationem sed non conditio. et ita declarat istam glo. Bal. in c. cum iohannes heremita. circa finez. de fide instrumē. ¶ Nota modo ex gl. res notabiles conclusiones, in quibus ista glo. est singularis et non reperiatur alibi sūm Bart. et doct. ¶ Prima conclusio est, quod licet sūm gloss. nostras, cōtractus innominati cognoscantur a forma conuentionis inter: istud est verū, quando cōtractus innominati fiunt per modum, ut: sed si fiant per conditionem sūm tunc non attendimus formam contractus: imo opus est ante omnia quod conditio impleat, et erit facio ut des: non attendit forma conuentionis. ista tū conclusio nullius effectus est: quia illa opinio gloss. cōmuniter non tenetur: sed tenet cōmuniter opi. Bart. et ex parte vnius sit: facio ut des: ex parte alterius sit: deo ut facias. ¶ Secunda conclusio est, cōtractus innominati non fiunt per si: et cōsequēter sub conditione. cōtrariū t3 gl. in l. si intra. ff. de pac. et gloss. relata ad text. in l. hoc iure. s. labeo. et Rapha. cu. ff. de dona. et est text. in l. solent. et ibi Bart. ad hoc no. ff. de prescrip. ver. nec placet concordia Bart. hic distinguentis, an ex facto impleto ad sit comoduz aduersario: an no, quā tenet Albe. Ange. Pau. de ca. et Rapha. cu. in d. s. labeo. et ita ad hoc ut dicatur cōtractus innominatus: non refert: an ex implemento ad sit vel non: sed bene primo casu oriatur actio prescriptis verbis. scdo vero casu oriatur actio de dolo ut supra declarat: unde teneo quod cōtractus dicatur innominatus quāvis factus, sub conditione, si conditio sit impleta sūm Bart. in l. siue apud acta. in pe. colū.

a Sit actio innominatus, adde glo. et Bar. in l. i. iur. iur. in s. j. ff. de pac.

in pe.col.C.de transac. z in d.l.naturalis. s. pe. tenent Fulg. Alex.
 hic. zymo. in d. s. labeo. ¶ Tertia conclusio est, dum gloss. dicit
 vel ex donatione, q. ex ea habes notare magnam extensionem ad
 l. si quis argentum. in prin. C. de dona. vbi dicitur, q. hodie ex pas
 cto nudo de donando producit actio, hic est gloss. solennis que
 vult, q. illud procedat nedum in pacto de donando pure z simplr
 factoried etiam in pacto nudo de donando facto sub conditione,
 z facit ratio: q. puri z purificati idē debet esse ius. Tu collige noz
 tabilius ex ea glo. fm Fulg. q. d. l. si quis argentum. non solum hz
 locū in donatione siue pacto de donando, facto pure et simpliciter
 sed etiaz in donatione respectiva fata ob cam, si donaueris: unde
 dubiū est, an habeat locū in donatione ob causam. de qua p. bart.
 in l. iur. gentium. s. quonimo. in vlti. colum. vbi dixi. ff. de pac. facit
 q. vult gloss. in l. cum pater. s. meuso. ff. de lega. ii. z in l. j. C. de iure
 do. que extendit illam legē, ad donationem causa mortis. Et dū
 gl. subdit vel ex simili causa, exemplifica: puta cōstitutū facti sub
 conditione, vel ex causa dotis. naz ex pacto nudo vbi adeli consti
 tutum, oritur actio. s. de consi. iusi. de actio. z hoc modo est clare
 explanata ista obscura z difficilis pars glo.

¶ Iuramentum extenditur ad accessoria.

Iusiurandum. Si iuratur sup debito
 principalis, liberatur pi
 gnus q. est accessorium, z parat exceptio ad penam, z
 soluti datur repetitio. h. d. ¶ Ito. q. iuramentum sup
 principali, extendit ad accessorium. concol. leos. in prin. C. de vsu.
 z l. soluit. s. si paciscat. ff. qui. mo. pig. vel hypo. so. z l. j. z si posses
 son. ad si. prin. ver. z fructus. s. eod. Contra, opponit albe. de. l. j.
 C. de iudi. vbi fm eum, snia lata super principali, non extendit ad
 accessoria. Et respondet, q. aliud est in iuramento vt hic: q. maior
 ris autoritatis. Aliud in snia. Vel aliter, q. hic pena non erat cō
 missa, sed committēda. Turnde quod. d. l. j. non loquit q. lata est
 snia: sed solū petitio facta z litis contentatio. nā verū est, q. sola pe
 titio super forte principali, non preiudicat in accessorijs.

¶ Dilatio statuta absenti, debet parti notificari.
 Si debitor iurauit soluere in termino, an possit creditor prorogare
 re sine periculo, et habeat vim apostolici in remittendo.

Labeo. Iuramentum pōt remitti absenti et igno
 ranti. h. d. Intellige fm glossellam z cōmu
 niter doc. mediante nuntio, quāvis Fulg. z Pau. de ca.
 reprobant per aliqua quibus respōde vt per do. Alex.
 hic. ¶ Et ex hoc Bar. docet practica, q. q. dilatio statuitur per iu
 dicem absenti, q. ei notificet per nuntium, z ex tpe notificationis
 incipit currere: vt est tex. in l. j. C. vbi in re actio. in versic. eoq. ad
 notionem eius perducendo quē Bal. ibi ad hoc reputat notabilē
 lem. z est gl. in cle. j. in glo. pe. de appel. cū alijs hic allegatis per. d.
 Alex. late per do. Anto. in c. licet causam. in. iij. col. de proba. Itē
 per hunc tex. decidit Bal. in c. cū inter. in. ij. colū. de elec. q. stante
 statuto, q. homicida decapitet nisi pacē fecerit intra mēsez, q. ei
 cōsanguineus vel amicus poterit p eo absente z ignorāte facere
 pacē per hūc tex. z ei proderit: dato etiā q. intra mēsez nō ratifica
 verit: s. vltimū est falsum, z p. rariū de directo tenet late bald. hic.

¶ Ultimo no. istud q. duo fundamenta, dicit Bar. hic. z alijs
 quuntur precipue late Albe. hic quod si debitor iurauit soluere in
 certo termino, ante lapsus termini pōt creditor prorogare et libe
 rare debitore a p. iurio: regula est cū notabilis, q. q. liber i cui⁹ fas
 uore est prestitū iuramentū, hz vim ap. lict in remittēdo illud. c. j.
 vbi canoniste extra eo. z l. si in prin. ff. qui. z a q. bus. Barto. in l. j. s.
 z post operis in vlti. colū. j. de ope. no. nun. Bal. in aut. q. eis. C. de
 iur. p. z in c. debitor. in. j. col. z in c. ego. H. circa si extra. e. vbi ar.
 illius tex. dicit, q. vasallo pōt dñs relaxare iuramentū z iuramen
 ti vinculum, z ipsum absolueret: q. licētia hz vim absolutionis.
 Itē adde hic tex. in c. significauit. de cens. z in c. ij. z ibi no. Abb.
 de spon. Itē q. singulr decidit Jo. an. in addi. Spec in tit. de iudi.
 in. iij. pte. s. sequit. in addi. incip. ibi. s. ad hoc. ad fin. Extende deci
 sionem Bar. etiā si prorogatio termini fit a creditore postq. cer
 tum est debitorem qui iurauit non posse in termino facere, adhuc
 excusat a periculo fm Bart. in l. cū stipulatus sim mihi a proculo.
 in prin. in pe. col. ff. de verb. ob. Itē extende etiā, si prorogatio ter
 mini fieret absente z ignorāte debitore fm Buil. Alb. z bar. hic.
 z ad hoc bñ facit vna rō Bar. q. ea que impediūt morā, excusant
 etiā a periculo. facit tex. no. in l. eū qui decē. s. si cū mihi stichum.
 ver. ff. sed quid si ignorante. ff. de solu. Ad predicta vide decisionē
 Buil. Bart. z Albe. in l. si. ff. de offi. procura. cel. vbi queritur. pos
 ne. q. iudex ad instantiam meā bannierit aliquē: nunquid ego ad
 culis fauorē sequutum est bannū possim remittere tale bannū
 absq. intercessione iudicis, vide ibi per eos. Limita predicta vt
 procedat anteq. terminus sit elapsus, z sic anteq. iurans incidat
 in periculum. Si aut lapsus esset terminus, debitor iam incidit
 in periculum, nō posset creditor remittere fm Barto. hic. z cla
 rius Bal. in d. aut. q. eis. sicut in simili per epin, nā nō debet con

cedi absolutio a iuramento ei qui iam venit contra iuramentum
 q. frustra legis auxiliū implorat, q. iā legem incidit. c. q. frustra.
 de vsur. fm Sede. de se. in cōsi. ccc. incip. factum proponit tale, des
 bitor promittit ad finē. Petr. de anch. in consi. clxxxix. incipit. pre
 dictis subtiliter. Zino. in d. c. debitor. Panoz. in. c. j. extra eod.
 do. Alex. in consi. cccxxxij. q. incip. ponderatis his que in the
 mate narrant. in. ij. col. lib. ij. Itē adde predictis, q. vbi iuramen
 tum est prestitum parti in eius preiudiciū, nō absoluit papa iurā
 tem, nisi cū scit q. iuramentū sit illicitū. Ita t. do. Card. in le. j.
 in vl. col. in. xvij. q. eo. ti. et in c. significauit. de cens. tñ cum causa
 posset papa eū absolueret fm Abb. in c. quanto. extra eod. arch.
 in c. autoritate. xv. q. vj. Spe. in ti. de legato. s. nunc ostendēdū.
 ver. hoc quoq. Capio glo. in verbo posse. quā diuido in duas.
 primo allegat concordantem. scdo not. arg. pro collatione preben
 de facta absenti. z ad hoc adde tex. in c. accedēs. de prebē. z in c.
 si tibi absenti. eo. ti. in. vj.

¶ Iuramentum in dubio presumitur in rem, z non personale.
 Per iuramentum defensoris, queritur exceptio defensori, et eius
 principali.

Creditor. Si debitor iurat ex cā que pfo
 naz iurantis tantum ab obli
 gatione eximit, fideiussori non proderit: secus si iurat
 in rem vel sup p. iur. q. in dubio facere psumit. h. d. p. i.
 mo. Et iuramentū fideiussoris sup facto, prodest principali: secus
 si sup sua psona. h. d. scdo. Et ex iuramento defensoris querit exces
 ptio defenso. z ei cui quereret si defensus iurasset, sicut in re iudic.
 h. d. vlti. Et ista vltima pars nō est alibi i iure fm Bar. z doc. hic.
 z Bal. i locis. j. allegadis. ¶ In text. ibi, naturalis obligatio hac
 pactione tollet. Aduerte, q. si sit tñ obligatio naturalis: tñ iura
 mentū pupilli ipso iure liberat fideiussorē, ppter cōsensum credi
 toris adhibiti in delatione iuramenti. Itē q. p iuramentū ipso iure
 tollit naturalis obligatio. l. stichū. s. naturalis. ff. de solut. vidu
 stis gl. in l. ij. s. e. si vero supsit naturalis z ciuilis obligatio: tunc
 q. p iuramentū ipso iure tolleret tñ naturalis obligatio, z nō ci
 uilis: certe pupillus z fideiussor nō liberantur ipso iure: sed bene
 haberent exceptionē iuramenti. ¶ Ito. in vers. finit p. bari. q. iu
 ramentū in dubio psumit in rem, z nō in personā. cōtra q. oppo
 nit bar. q. imo declarari debeat p eū qui iurauit, per. l. duobus. s.
 si ei. s. eo. Et rñdet q. loquit q. agit ex alia cā: q. ibi erat alius fis
 deiussor, quam hic. l. de iudicio fisti. z male rñdet qui dicit q. illum
 tex. in. si. qui dicit, q. z in fideiussore debiti distinguendum est. ideo
 rñdz fm Doder. q. iurans debet declarare iuramentū obscurū
 verū est, si petat fieri possit: q. iurās adhuc viuat: als pcedit tex.
 ¶ Ito. ex vltima parte q. per iuramentū defensoris querit exces
 ptio defenso z eius fideiussori. Et ratio est: q. iuramentū hz vim
 iudiciū. l. sed z si restituatur. s. j. ff. de iudi. l. qui iurasse. s. fin. s. eod.
 Sed in iudicijs alteri per alterū acquiri. l. in cause. s. si. ff. de pro
 cura. Item adde meliores tex. alibi isto, q. si creditor petit vsuras
 a debitore qui iurauit: z propter iuramentum non audet debitor
 contradicere, q. amicus sine mandato cōpareat z cōtradicat: q. s.
 est no. ad. c. debitor. extra eodem. Alibi Bal. in c. ex parte. el. ij.
 in. v. colum. de rescrip. dicit hic esse tex. singul. q. defensor potest
 intercedere pro presente, defensorio nomine: quāvis aliter dicens
 dum videretur, quasi presentia habens vim taciti mandati z euz
 facere videatur verum procuratorem, z refert ita fuisse determi
 natum a quodam do. Philipp. ¶ Ultimo no. q. sicut iuramen
 tum, prodest fideiussori: ita sententia: in quo dic vt, per Bar. hic. z
 in l. duobus. s. j. s. eo. z ibi late per do. Alexan. cum concordantia
 per eum signatis, ad quem te remitto, Et per ista cum laude dei
 est expeditus iste titulus.

De in litem iurando.

Rubrica

¶ Differentia inter iuramentū in litem z iuramentum volun
 tarium vel iudiciale. in l. videamus. s. deferre. de iur. iur. z nume.
 s. z in l. si. eo. ti. nu. 2.

¶ Iuramentum in litem est triplex. nu. 2. 4. z 5.

¶ Que requirantur vt istud iuramentum deferatur.

¶ Iste titulus est multum subtilis. z dicit Fulg. q. eum nonq. in
 telexit, dum esset scholaris. glo. continuat rubricas z bene. tu ali
 ter continua. s. in titu. precedenti dictum est de iuramento per q. s.
 decidit lis principalis: nunc in hoc titulo tractat de alio iurame
 to in litem, per q. s. decidit estimatio rei. z sic illud iuramentū est de
 cisoriu litis: istud est estimatoriū, vt statim declarabo. ¶ Et aduer
 te, q. s. sunt hic dñe inter iuramentū: de quo tractat hic titulus.
 iuramentū voluntariū vel iudiciale, de quo principali tractat ti
 tulus precedentis. Prima dñia est, q. per illud decidit totalis p. i.
 cipalis lis. l. j. z. ij. s. tit. j. Istud aut solum prestat circa valorē z
 estimationē rei. Scdo differentia est, q. istud iuramentum nonq.
 prestat nisi actori. l. videamus. s. deferri. j. eodem. Illud potest

¶ Ex pacto
 nudo. adde
 gl. magnā i
 l. legitimaz,
 ff. de pact.
 Bart. in. l. j.
 i vl. col. ff. de
 conditione
 ex lege.

inter amos

Secūda Iaso. super Digesto veteri. Rem in iudiciū.

promissive prestari vel reo vel actori. vt. l. nā z postea. §. j. z si. §. ti. j.
 Tertia differentia, qz istud iuramentū non potest prestari pupilo. l. videamus. in princ. z ibi Bar. in. j. oppo. j. eo. secus est in illo. l. qui iurasse. in princ. §. ti. j. Ratio diuersitatis pz ex quarta differentia que sequitur. Quarta ergo differentia est, qz istud iuramentū non pōt deferri, nisi a solo iudice. l. videamus. §. deferre. j. eo. secus est in illo qd defertur a parte parti, vel extra iudiciū: vel in iudicio in presentia iudicis. l. iurandum qd ex conuentione in princ. §. ti. j. Quinta differentia, qz istud iuramentum in litē, nunq̄ defertur nisi ex dolo rei contumacis, adeo qd lata culpa non sufficeret. l. in actionibus. j. eod. nisi in pupillo contra tutorem. l. alio. C. eo. sed in titulo precedentī, nec dolo nec aliqua culpa requiritur. Sexta differentia est, qz istud iuramentum in litem defertur in defectum probationis, ideo vocatur necessitatis. l. si. j. eod. et dicit in litē: qz non defertur nisi in lite z occasione litis z condemnatio nis precedentis: secus est in voluntario vel iudiciali. Septima est: qz iuramentum litis decisorium de quo. §. potest prestari super quacūqz actione. l. iurandū z ad pecunias. in princ. §. tit. j. Sed istud iuramentū affectionis, non cadit super pecunia. l. nummis. j. eo. Octauo differentia est, qz delato iuramento voluntario vel iudiciali, iudex dz illud sequi. l. non erit. §. dato. §. titu. j. l. iurandū z ad pecunias. §. si. §. ti. j. addo qz iuramentū voluntariū vel iudiciale nō retractatur per instrumenta de nouo reperta. l. admonendi. in. fi. §. tit. j. nisi in casu. l. si. C. de re credi. secus in isto iuramento in litem: nam iudex potest moderari, et ex causa iusta illud non sequi. l. videamus. §. pe. j. eod. Non est, qz cum istud iuramentū in litem, deferat fauore actoris, potest recusare si vult. l. semper. §. hoc interdico. ff. quod vi aut clā. secus in iuramento iudiciali qd est inductū ad finiendas lites. ita Bart. in. l. si. j. eo. de quo dixi in l. manifeste. §. tit. j. Decima est, qz ex iuramento voluntario vel iudiciali, de quo in titulo precedenti oritur actio z exceptio. l. nam z postea. §. j. §. ti. j. §. ex isto iuramento in litē nulla oritur actio. gloss. est singu. in. §. preterea quasdam. in verbo ex arbitrio. institui. de actio. quā ad hoc reputat singu. Are. z Roma. in. l. §. ti. j. Bar. in. l. in actionibus. ad si. j. eod. Bald. in aut. nouo iure. C. de iudi. Bal. z Ang. in. l. nam z postea. in princ. z in. §. si. §. ti. j. Inno. z alij in. c. super eo. qd me. cau. facit qd vult Barto. in. d. l. nam z postea. §. si. Undecima differentia est, qz iuramentū voluntariū z iudiciale defertur, z habet locum etiam vbi intentatur officium iudicis. tex. habes z exemplum in. l. si duo patroni. in princ. iuncta glo. §. ti. j. §. istud iuramentū in litē nō hz locū, qñ implozatur officiu iudicis. gloss. singu. in. l. harū. in glo. si. ff. si seruit. vendi. z que sit ratio illius gl. z an in hoc bñ dicat, examinabo in. l. in actionibus. j. eod. Duodecima differentia est: qz istud iuramentū in litē nō competit fisco qui in hoc minus iuris habet q̄ priuatus. gl. singu. in. l. quoniam. in glo. si. in fi. C. de exa. tri. lib. x. secus in omni alio iuramento. l. iij. §. quacūqz. z. l. cum qui. §. in popularibus. §. titu. j. de hoc tamen an illa gloss. verum dicat, dicam in. d. l. in actionibus. Tertiadecima, quia istud in litem nunq̄ defertur contra heredem do losū. l. alias. cum seq. j. eod. sed iuramentū voluntariū z iudiciale pōt etiam deferri oibus. l. sed z si possessori. §. si. §. titu. j. Ante q̄ veniam ad legem primam: premitte pro intellectu totius tituli, qz iuramentum in litem (de quo loquit iste titulus) est triplex. quod dam est qd prestatur ratione interesse particularis, fm particularem affectionem, puta commodauit tibi librum meū, per sententiam diffinitiuam condemnatus es ad restituendum. Tu habes librum quem potes restituere, sed es in dolo z contumacia: certe lex disponit, quod iudex (odio doli contumacis) mihi deferat iuramentum in litem de affectione, vt quamuis liber fm cōem estimationem nō estimaretur nisi vno ducato, ego possem habere affectionem de. xx. vel. xl. nam liber posset mihi tantū esse charus: quia in eo diu studui: z multas apostillas feci: z istud lex inducit odio doli contumacis: vnde ad hoc fvt istud iuramentum in litem de affectione locum habeat, tria requiruntur. Primo quod actio sit bonafidei vel stricti iuris sed arbitraria, qd quando sit de clarabo in. d. l. in actionibus. j. eod. Secundo quod concurrat dolus condemnati in non restituendo rem quam habet, z nō sufficeret lata culpa, vt predict. Tercio qz sit res circa quam verisimiliter cadat affectio, z ideo in nummis cessat affectio. l. nummis. j. eo. sicut cessaret in libris impressis, quando essent eiusdem stampē. z de isto iuramento in litem quod est de affectione loquuntur principaliter. l. huius titu. l. j. l. videamus. et in. l. in actionibus.
 4. Istud iuramentū in litem, qd prestatur rōne interesse singularis extra rem. Donec deposui penes te certam quantitatem pecunie, quā es condemnatus restituere: qz non restituisti, perdi di pignora mea sub vsuris vel in aliaz penam incidi. isto casu, dz iudex propter contumaciā non soluentis deferre mihi iuramentum in litem, non quidem de affectione, qz in nummis nō cadit affectio, sz de meo interesse singulari extra rem, hoc est, vt ego iurē in litem, inquantū sim damnatus per hoc, quod pecuniam nō re-

stitui put fuisti cōdemnatus. l. nummis. in ver. nisi forte. j. e. t. Ter tium est iuramentū in litem: qd est de veritate, fm interesse cōre: istud prestatur, qñ debitor speciei fuit in mora z dolo restituēdi. z post eius moram, species est perempta. nā cōtra morosum ad probandum estimationem rei perempte, non fm meam affectionem: sed fm qd cōter estimaretur. z sicut iurabo, qz talis species perem pta post moram, cōi estimatione valebat tū, z hoc ppter dolum z moram debitoris: z qz alias difficilis esset pbatio talis estimat ionis: z de isto iuramento in litem fm interesse cōre, loquit tex. in l. in actionibus. §. plane cum. l. seq.

1. Non inspicitur qd euenire potest.
2. Contumacia rei non augeat obligationem fideiussoris.
3. Possessor nō tenetur satisfdare. z post litem cōtestatam amplius peti non possunt. nu. 4.
5. Fideiussor de iudicio fisti expirat lata sententia.
6. Fideiussor de iudicato soluendo, non tenetur ad penam contumacie.
7. Interesse propter amicitiam quid operetur. nu. 2.
9. Fideiussor qñ in causa criminali admittatur, z ad quid teneatur nu. 10. z seq.

Rem in iudiciū.

Ista. l. ponit vnum dictū in genere, qd potest exemplificari in qualibet specie. z glo. exemplificat in fideiussore accipiendo in futurum. z etiam in fideiussore iam dato, vt in ea videbis. h. d. in summa. Attēdi dz status presens, quo ad emendandā rem in iudiciū deductam, non aut attēdi debet, qz possit crescere estimatio condemnato ex contumacia rei, z iuramento actoris in litem de affectione. h. d. et est multum no. lex fm Bal. in. c. testimonium. in vlti. col. de test. z vide Bald. in. l. j. circa vlt. col. C. de confel. ¶ Ho. non inspicit qd euenire pōt, prout etiam notat gloss. nisi res esset ad hoc naturaliter destinata: tex. habes no. z exemplum in. l. si quis domum. §. j. ff. loca. vt hic plenius per Alber. z per doc. in. l. inter stipulantem. §. sacram. ff. de verb. oblig. et ad illud nota. adde qd no. Bald. in. l. si nondum. C. de fur. ¶ Ho. scdo ex hoc tex. qd cōtumacia rei, nō augeat obligationē fideiussoris, licet mora rei noceat fideiussori specie perempta, vt obligatio perpetuetur etiam contra fideiussorem. l. si seruū. §. nunc videamus. z. l. mora rei. ff. de verbo. oblig. ¶ Capio glo. primam. quam diuide in tres partes: prout glo. exemplificat tex. tripliciter. Secūda ibi in re iam facta. Tertia ibi. itez glo. ex ad. l. fal. ¶ Circa primum exemplum aduerte, inquantum glo. exemplificat in fideiussore accipiendo in futurum, contra istum intellectum moneo tres difficultates. Prima, nam nemo cōuenus suo nomine, tenetur satisfdare de iudicio fisti. §. sed hodie. in l. de fideiuss. quem text. extendit Specu. etiam ad forensem in tit. de satisf. §. dicto. versic. sed pene titius. sequitur Bal. in. l. cū proponas. in fi. C. de bo. auto. iudi. possi. quomodo ergo iste titius cōuentus dabat fideiussores de iudicio fisti. potest responderi dupliciter. Primo qd iste text. potest loqui dupliciter habito respectu ante tempora. §. sed hodie. vlt. dic qd non conueniebatur proprio nomine sed alieno. Secundo contra istum primum intellectum arguitur sic. in isto primo exemplo dictū, qd egi rei vindicatione contrarium, z petij qz satisfdaret de iudicio fisti zc. Contra rei vindicationem datur contra possessorem. l. in rem in princ. z. l. officiu. ff. de rei vcd. iste ergo reus conuentus possidebat fundum: sed ego habeo, qz possessor nō tenetur satisfdare de iudicio fisti. l. sciendum. in princ. ff. qui satisf. co. Et si diceret, qz verum est, qz possessor fundi non tenetur satisfdare, nisi esset fundus super quo litigatur, qz rīdetur qz imo si agatur rei vindicatione ad fundū releuat a satisfdatione in. d. l. sciendum. §. si cum fundum. Et si diceret qd iste text. potest intelligi in possessione rei mobilis. dic qz istud restringeret exemplum glo. potes dicere, qd fundus super quo litigatur bñ sufficit quo ad releuandum a satisfdando cōtra tertium: nō cōtra vñm. z ita procedat. §. si cum fundū. z vide Bar. in. l. j. ff. vti possi. Sed cōtra istum intellectum fortiter facit tex. ibidem, in iudiciū deductam. in illo participio, deductam, qd est preteriti temporis. et sic innuit qz litem iam erat contest. sed post litē cōte. tales satisfdationes amplius peti non possunt. l. pomponius. §. rati. de procu. l. ita demum. C. eo. z. l. j. C. de satisfdā. respondet Fulgo. quod obiectum procedit, nisi noua causa emerferit post litem contest. l. si. C. de cōfor. eiusdē litis. et. l. si arbitrio. in tit. ff. qui satisf. co. ¶ Circa secūdu exemplum aduerte, qz fm illud ista lex nō possit intelligi in fideiussore de iudicio fisti. pto quia talis fideiussor expirat lata sententia. l. in princ. cū glo. j. in verbo iudiciū. ff. si ex noua cau. aga. l. gres ce. §. z post litē. ff. de fideiuss. opz ergo intelligere text. in fideiussore de iudicato soluendo, fm cōmuniter doc. hic, de quo etiā vide bart. in. l. si. ff. qui satisf. co. z cōijdera qz. l. si. de fideiuss. nō videtur facere pro gloss. qz loquit in casu diuerso. ¶ Ex secundo exemplo habes, qd fideiussor de iudicato soluendo simplr datus, nō tenetur ad penam

ad penā cōtumacie rei, per quā auget cōdēnatio: rō, qz cēfē pmt
tere totū illud ad qd fuerit cōdēnatus, fm naturā actiōis intentas
te, non aut ad illud qd extra pueniet ppter contumaciam rei, fm
Alb. hic z Imo. in. l. i. ff. de fideiuss. est verū, qd do. Alex. hic repres
hendit istam solutionem. in. d. l. i. quero. cui bene pōt rīderi. et ista
solutio plus plz quā so. Barto. hic. z in. d. l. i. ff. qui intelligit in casu
qū due sūe fer unē. vt accidit in actionibus arbitrarijs. ¶ Limi
to tū istud qd tenui, qū fideiussor simplr promissit soluere condē
natum, secus si fideiussio fuisset plenior: vt qz fideiussor in omnes
causam. l. quero. in prin. vbi glo. inagistra. z ibi Bar. ff. loca. super
quo cōsidera tex. in. l. i. si quis pro eo. ff. si nummos. ff. de fideiuss.
qui prima facie videretur obfistere vel nisi fideiussisset fm practi
cam quam Bart. ponit hic in fine. z pleniorē formā ponit Joā.
de platea in. s. quadruplici. in ver. sed furti. in. l. i. de actio. ¶ Ter
tium exemplū glo. etiam bonū est z dū allegat. l. nō dubiū. s. fin.
ff. de leg. iij. vult alleg. l. alienus. ff. ad. l. falcidiam. vbi imputatur
heredi qui nimis magno precio redemit rem alienā legatam: eo
qz paria sunt, vel qd dñs nolit vendere: vel velit, sed immenso pre
cio. ad hoc alleg. illā. l. nō dubiū. s. si. ¶ Ultra glo. qz tex. vt dixi. po
nit dictum in genere, potes etiā exemplificare in iudice ordinario
vel in iudice appellationis, cuius iurisditio limitata est vsqz ad
certam quantitatem. l. cum quedā. s. si. s. alleg. in gl. z in. l. in offe
rendis. C. de appel. qd ad excludendam eius iurisdictionē non at
tenditur, quod condēnatio possit augeri ex cōtumacia rei. ¶ Cas
pio glo. si diuide in tres. Prima declarat tex. Secunda ibi. z not.
hic. gloss. colligit notabile ex text. Tertia ibi: aliud, colligit aliud
notabile contra qd opponit z non soluit. Tu solue qd in estiman
da re non attenditur estimatio particularis. ita loquit no. glo. sed
bene ppter affectionem datur actio que alias nō competeret. ita
loquitur. l. cum seruus. alleg. in glo. pro cōtraria. de cuius intelles
ctu vide Ly. in. l. i. in. xxiij. q. C. si seruus extero. z no. Bart. in. l. i. C.
de sen. que pro eo qd interest. in. viij. col. in ver. vidimus supra trīs
plex interesse z c. pondera etiā ex. l. cum seruus. z ex solutione doc.
colligit: qd interesse affectionis tñ rōne coniunctionis sanguinis
facit vt detur actio que alias non daretur. Cōsydero qz illud vī
dubitabile. nā quis non pōt alteri stipulari, nisi sua interfit: et tñ
interesse affectionis non facit vt alteri queratur actio. gl. in. l. fides
iussoris: vbi Bar. ff. de pac. Bar. in. l. stipulatio ista. s. alteri. ff. de
verbo. ob. z in. l. qd dicitur. eo. tit. z in. l. i. in. viij. col. C. de sen. qz pro
eo. Et illam glo. reputat fin. Hico. de nea. in. d. s. alteri. pro illa gl.
habet text. in. l. iij. s. sed z si forte. ff. indi. solu. ¶ Alibi reperio totū
econtra, qz ad hoc vt posset alteri stipulari, sufficit interesse refu
tans rōne amicitie: glo. no. in. l. si vnus. s. j. in ver. videamus. ff. de
pac. z ibi Ange. z Pau. de cast. z do. Alex. Ex istis doctrinis iun
ctis collige aliud mirabilius, qd fortius operatur interesse qd re
sultat ppter amicitiam quā qd propter coniunctionē sanguinis.
Alibi reperio, qd illud qd fit propter amicitiam est minus efficax,
quā si fieret sine respectu amicitie. probat donatio est irrevocabi
lis: z tñ glo. in. l. i. in glo. iij. in. ff. de preca. dicit, qd donatio que fit
in amicitiam, potest quādoqz reuocari. Tuma. ibi no. illam
gl. et colligit, qd donatio que fit in amicitiam hz instar precarij.
Contra illā glo. pondera tex. in. l. iij. s. si quis quasi. in verbo ami
ciorum. ff. de cōdi. ob. cau. vbi datum habito respectu amicitie, nō
potest reuocari. Cōsyderabam si illa glo. potest saluari z loq de
donatione que fit propter amicitiam, de qua loquitur text. in. ca.
conuenissent. de in. l. i. z gloss. in. l. i. C. in qui. cau. colo. cens. lib. xj.
¶ Extra glo. Bartol. inducit finem huius text. ad duas no. de
citiones. Prima est, qd fideiussor qui in causa criminali pro qua
venit imponenda pena pecuniaria, promissit soluere condēnatio
nem, qd non teneatur ad augmentum condemnationis factum ex
negatione rei, vel eius contumacia: cū nō sit pena delicti pro quo
fideiussor intercessit: sed pena cōtumacie, nisi fideiussio fieret sub
pleniori forma, de qua hic per Bart. z dixi. s. in glo. j. ¶ Bōdera qd
Bart. cū mysterio loquit in causa criminali, pro qua venit impo
nenda pena pecuniaria, tñ si veniret imponenda pena corpora
lis, puta mortis: non admittitur fideiussor, nec potest fideiussor
intervenire. c. cuz homo. vbi glo. no. xxiij. q. v. quam reputat sing.
Bal. in. c. ex rescripto. in pe. col. de iureiur. z in. l. i. in. fi. C. ne si. pro
patre. ponit Pau. de cast. hic. de cuius veritate ponunt Lano. in
rub. de fideiuss. Bart. in. l. i. si quis reum. ff. de custo. reo. Ly. in. l. ad
cōmentariensem. C. eo. titu. Bald. in. l. quoties. in prin. ff. de nora.
z in. l. qui crimen. in. v. q. C. qui accusa. non pos. et in titu. de pa. cō
sant. in ver. ab vniuersitate. ¶ Aduerte qz inquantū Bart. hic
vult, quod fideiussor qui in criminalibz simpliciter intercedit, te
neatur ad penam principalem delicti, sed non ad penam que cre
scit propter delictum: ista doctrina videtur cōfundi ex doctrina.
eiusdem hic, dum respondet ad. l. iudicatum solui stipulatio. z di
cit, qd si sumus in actionibus arbitrarijs, in quibus due senten
tie feruntur, tunc fideiussor simpliciter intercedēs tenetur ad cō
dēnationem non secunde, sed si sumus in non arbitrarijs tene

tur fideiussor ad omnem condemnationem qualitercunqz inter
cedat. sed in questione Bar. non sumus in arbitrarijs sed in cri
minalibus: ergo ipsius doctrina ex alia suamet confunditur fm
Fulg. z Alex. hic. Sed tenendo responsionem Albe. hic z Imol.
in. d. l. i. ff. de fideiuss. ad. d. l. i. iudicatum. tñ procedit decisio Bart.
12 ¶ Item adde ad decisionem principalem Bar. qz stante statu
to, qd donās auxiliū delicto, teneatur eadem pena sicut principa
lis: si pena principalis fuit aucta propter eius contumaciam vel
negationem, ad illud augmentum pene non tenetur qui auxiliū
prestitit, secundum Bar. in. l. libertis quos. s. posthumis. per illū
13 tex. ff. de ali. z ciba. lega. ¶ Eodem modo stante statuto, qū pater
teneatur soluere omnem condemnationem pro filio, non tamen
tenebitur soluere penam quadrupli que augetur ex forma statuti
si condemnatus intra mensem nō soluerit cōdēnationē. ita fin.
14 t3 Bal. in. l. i. si qua pena. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. ¶ Eodem
mō, qui fideiussit pro accusato de vulnere si ex vulnere sequatur
mors, non tenebit ad penā homicidij fm Spe. in ti. de fideiuss. s. j.
ver. sed pone egi. cuz ver. seq. Bar. z alij in. l. fideiussores magistra
tuum. ff. de fideiuss. Bal. z Lud. ro. in. l. siue. ff. qui satis. cog. Albe.
15 Bal. z Mod. hic. ¶ Pro predictis facit, qz promissio intelligitur
rebus sic se habētibus prout nūc se habēt. l. qd si seruus. ff. de cōd.
ob. cau. etiā si promissio esset iurata. l. si. ff. qui satis. cog. z c. quem
16 admoduz. de iureiur. ¶ Scdo inducit Bar. istū tex. non ad fideiuss
forem: sed ad ipsum principalem, cui nisi soluat penam pecunias
riam. j. mensem, dz ex forma statuti amputari manus, qd ad euas
dendam penam manus, sufficit soluere in termino condemnatio
nem principalis delicti, z non augmentuz pene ex cōtumacia vel
negatione cum Bar. alij tenent, z plenius idem Barto. in. l. i. de
pri. iudi. z in. l. ideo per illum text. ff. de compēsa. facit tex. in. l. fin.
in prin. in ver. si. sed tantūmodo fortis. z nō vsurarum cōdēnatio
nem, z quem Bald. ibi ad hoc no. C. de vsu. rei iudi. cum cōcor. hic
additis per do. Alexā. quibus adde late Bal. in. c. ex literis. in pe.
z vl. col. de cōsti. Alias cogitabam qd bar. male induceret istum
tex. ad istam vltimam. q. eo qz ista. l. fm vtrāqz lectu. glo. loquitur
in fideiussore qui non tenetur ad augmentuz, sed in reo principa
li, vt loquitur questio Bart. non videtur posse loqui, qz principa
lis tenetur nedum ad rem principalem sed etiam ad augmentum:
alias contumacia esset impunita. Cogitabam sustinere Bartol.
duobus modis. primo qd Bar. ponderauit solam rōnem text. vel
aliter, Barto. non negat, quin teneat soluere penam principalem z
augmentum, sed non teneat ad augmentū quantū ad penam mas
nus, non negat Barto. quin etiam postea teneatur ad augmentū.
¶ Contra dolosum iuratur in litem. z nu. 2.
Contumacia siue dolus: est delictum. z nu. 4.
Iudex non potest iudicare fm qd est sibi notū, idest tanqz priuas
to. nu. 5. z seq.

Sive nostrum.

In actionibus in rem et
ad exhibendum, propter
dolum iuratur in litem de affectione, nō aut propter solam
culpam. h. d. Et ad hoc vltimū vide gl. no. in. l. semper.
1 s. hoc interdicto. in verbo iurauerit. ff. quod vi aut clam. ¶ Ad
uerte p intellectu tex. qd contra dolosum estimatur interesse affe
ctionis, z probat etiā per soluz iuramentū partis. cōtra vero cul
posum, tñ, estimatur solum interesse verum z istud non probatur
per iuramentū, sed dz vere probari per testes: istud est qd vult di
cere tex. ibi interdū qd interfit agentis solum estimat: hoc est di
dit. Et sic contra dolosuz militat duo que nō militat cōtra cul
posum. Primo, qz estimatur interesse etiam affectionis. Scdo qz
illud interesse affectionis probat per soluz iuramentū partis sed
in culposo tñ estimatur soluz veruz interesse, z illud dz vere pro
bari per testes, z non per iuramentum. vt dicit in. l. in actionibus.
j. e. ¶ Aduerte etiā, qz cōtra istū tex. fortiter opponitur de. l. argē
tarius. s. cū aut. ff. de edē. vbi est tex. qd si argentarius publicus
dolo non exhibet, tenetur ad totale interesse: qz dz pbari p testes,
nō aut per iuramentū in litem. Bal. ibi post antiquos rīdet, qd aut
dolo committitur faciendo vt etiā hz locū iuramentū, aut omittē
do, z dz probari per testes: z ille tex. loquitur qū argētarius dolo
omisit. Ista cōclusio Bal. videt inepta: qz cōtra istum text. qz do
lus hic fuit cōmissus omittendo. Et propterea alibi Bal. in. l. fin.
in vlti. col. C. de eden. rīdet, qd argentarius tenetur ex sola culpa.
Ange. Pau. de ca. z Alexā. in. d. s. cum aut. aliter rīdent: ibi vide.
¶ Item pondera, inquantum tex. dicit, cum vero dolus aut contu
macia. nā tex. videt supfluous: qz sufficit dicere de dolo, qz non pōt
dici in dolo nō restituendi. Itē in quo fuit cōdēnatus nisi sit in
contumacia, precipue qz sicut contumacia est delictum. l. omne
delictum. in prin. vbi glo. z Bar. ff. de re. mil. gloss. in. l. j. in. s. si. vbi
Bar. z alij. ff. si qd ius. di. non obtē. glo. in. l. si plures. z ibi Bar. ff.

¶ Non ad
mittit fides
iussor. Bar.
in. l. i. in pn.
ff. de custo.
reo. Bar. et
Bal. i. s. su
per his. C. d
ap. bal. i. r
bi. C. res in
ter alios a
cta. arc. in. c.
si qd. vj. q. j.
Jo. an. i ad
di. Spe. tit.
de fideiuss. i
s. j. ver. que
autes dñia.
¶ De. de anc.
in repet. c. j.
de cōsti. do.
de sancto ge
mi. i. c. iusgē
tū. j. di. Jo.
de ana. in. c.
ij. d. delictis
pue. Alb. d
ros. in. j. pte
sta. q. ij. Lu.
ro. consi. xv.
incip. plura
sunt q que
runtur.

¶ Cōtuma
cia est deli
ctuz. Adde
Ly. z Ang.
in rub. C. de
crimi. stelli.
Lud. ro. i. l.
lege cozel.
ff. ad fil. bal.
in. c. testimo
niū. an si. de
testi. Jo. de
imo. i. c. j. de
maio. z obe.

contumacia est delictum

penes campforem, qd iudicant vt certa species: qz rñdeo, q in his que recipiunt functionem ad inuicem potest vnus pro alio solui. Confirmatur per illud qd volunt Bart. z doct. in l. cū fundus. in s. seruum tuum, imprudens. ff. si cer. pe. vbi dicunt, qz de quantitate ad speciem non fiat compensatio: fallit nisi esset pecunia que deberet vt species, qz tunc admittit compensatio. f. am ponde-
 10 ra, qd cōpensatio est solutio: ergo si cut pōt fieri compensatio, sic etiā solutio: cogita: qz est noua cōsideratio. Altra notabilia pal leg. no. q. nummus z pecunia capiuntur vt s. non nima, z pro eodē z quēadmodū pecunia pōt capi tripliciter: ita terminus numm⁹, z Bar. hic sentit istam inductionē: dicit Bar. qd terminus num-
 mus capit large, quāuis verba non patiant. In fine capit pro pe-
 11 cunia numerata tantū, pondera si Bart. voluit qz in prin. vcz q terminus nummus, capiat. tantūz stricte: dicit in l. singularia. s. si cer. pe. f. itē pondera text. in versi. nisi forte. iuncta gl. limitat-
 tionem ad regulam que hz, qd exceptio ad hoc vt sit bona debet esse de contentis sub regula, fin Bart. in l. in his. ff. de legi. z in l. i. in si. post glo. ibi. ff. de reg. iur. z in l. si eum. s. qui iniuriarum. ff. si quis cau. hinc dicimus, qd exceptio facit regulam in casibus nō
 exceptis. l. nam qd liquide. s. si. ff. de penu. l. nam istud intan-
 12 tum est verum, qd exceptio facit, vt regula ampliatur z compres-
 hendat illa que alias non comprehenderet vt exceptio sit bona. Hinc videmus, qd si constituo procuratorem generalem, nō po-
 13 teit procurator expedire ea que requirunt speciale mandatum. Hinc qd constituo procuratorem ad oia, preterq ad restitutionē
 in integra, alia exceptio ad hoc vt sit bona, intelligitur qd procura-
 14 tor possit expedire casus speciales, qui alias non cōprehēderent ita Lap. z Bem. in c. qui ad agendum in. s. j. in pe. col. de pecu. in. vi. jmo. in l. si. in. xij. col. ff. a quib. appel. nō l3. Alex. in l. si. cō-
 tra glo. ibi. ff. qd quisqz iu. vbi disputant hunc articulum. Pro
 confirmatione facit qd vult Bal. in c. j. in. ij. col. per quos fiat in-
 15 uenti. vbi dicit qd papa generaliter confirmando priuilegia, nō intelligitur confirmare priuilegia qz ius, tamen si exciperet vnus
 cōtra ius, intelligeretur confirmare alia, que essent cōtra ius: al-
 leg. text. in l. tribunus. s. j. ff. de testa. mili. Et ita ponderat Are.
 16 consi. viij. qd incip. abunde. in. j. z vlti. col. Ex isto etiā tex. colli-
 limitationem ad regulam que hz, qd sufficit qd exceptio sit de res-
 gula, id est de eo de quo regula disponit, l3 expresse vel tacite. nā
 17 limita qd sufficit qd sit de regula non simpliciter sed f3 aliquid, ita pondero esse tex. hic. istud enim qd dicit in exceptione erit de
 regula respectu iuramenti in litē, nō respectu iuramenti affectio-
 nis. Capio glo. in ver. estimatio. que est intricata z obscura et
 fin Fulg. videt iuuenibus barbara. quā diuide pro intelligentia
 18 in tres partes. put tria format qz. Scda ibi: sed nec alia ratio-
 ne. Tertia ibi in litem aut. Prīmū contrariū, qz tex. dicit f3 qd cer-
 19 ta est nūmorū estimatio. Cōtra, nūmū non recipiunt estimatio-
 nem, sed bene estimant alias res. huius timore, glo. exponit tex.
 vt in ea habes, sed est destruere tex. Ideo dic, qd imo nummi res-
 20 ciuntur estimationem, qz pecunia aurea estimatur per argenteā:
 z argentea grossior estimatur per minutā: bene verū est qd pecu-
 21 nia nō estimat p merces vel alias res, vt loquit. l. si ita fideiussor-
 rem accepero. alleg. in glo. pro qz. vnde text. bene stat, qd certa
 est nummorum estimatio. q. d. non magis estimantur isti nummi, q
 illi data paritate forme z materie. Item dum glo. subdit nisi fue-
 22 rit in mora, non intelligas glo. velle qd in nummis cadat affectio
 si debitor fuit in mora. nā, nec ante nec post vnq cadit affectio: f3
 intellige glo. sane, nisi debitor fuit in mora, qz tunc in nummis ve-
 23 niret interesse extrinsecum qd est extra rem. Iuxta hanc partem
 oppo. Bart. de l. pe. s. in eum. ff. ne quis eum qui in ius vo. vbi qñ
 succedit interesse, qd consistit in quantitate, iuratur in litem de affe-
 24 ctione, respondet Bar. qd illud interesse quantitatis succedit lo-
 co speciei debite, rōne cuius specie iuratur in litē. Ex ista solutio-
 25 ne habes limitationem ad text. nostrum f3 q in nummis non potest
 cadere iuramentū affectionis: est verum, qñ nummi sunt pñci-
 paliter in obligatione, sed si sit in obligatione species, z eius lo-
 26 cū succedat quantitas, est secus, per. d. s. in eum. Nec obstat huic
 solutioni si diceret, qd etia in hoc tex. interesse quantitatis succe-
 27 dit loco pignoris deperditi, super quo Fulgo. relinquit cogitan-
 dum: qz rñdet no. Bar. in l. in actionibus. in. ij. col. j. eo. q quan-
 titas succedit loco speciei si circa illam primam speciem commis-
 28 sus sit dolus, iuratur de affectione. ita loquitur. d. l. pe. s. in eū. sed
 in hac. l. nō fuit commissus dolus circa pignus perditum, vt dicit
 glo. hic in vltima parte. Item, obstat etiam si diceret qd Bar. ni-
 29 mium restringit. d. s. in eum. qd ibi ageretur ad speciem primo lo-
 co contra exceptum: quia responde qd necesse est ita intelligere,
 ppter iuramentum in litem de affectione, de quo loquitur ibi tex.
 qd non cadit nisi in speciebus, vt hic. Secundū contrariū ad hoc
 30 est contra fallentiam que ponitur in versi. nisi forte. nam ad hoc
 vt exceptio sit bona, debet esse de regula, vt declarat Bart. in l. si
 eum. s. qui iniuriarum. ff. si quis cautioni. sed regula loquitur

in iuramento in litē affectionis fallentia loquitur in iuramento
 in litem veritatis qd est extra rem. z sic fallentia est super diuerso
 a regula ergo non est bona. huius timore vt sit bona exceptio gl.
 supplet ad tex. q in nummis non iuratur in litem supplet: sed nec
 alia ratione. Tu responde clarius, qd text. in prima parte non ex-
 16 pimit de iuramento in litem affectionis: sed simpliciter de iura-
 mento in litē. Modo iuramentū in litē sumptū in genere, est tris-
 plex vt declarat. s. in rub. z hoc modo fallentia est bona. T Ter-
 tium cōtrarium glo. est ibi, in litē aut, tale est. tex. dicit q in num-
 mis non iuratur de affectione, qz in eis non cadit affectio: qz qñ
 pignora sunt perdita, d3 posse iurari de affectione, cū bene in pi-
 gnoribus cadat affectio: glo. rñdet z bene, q iuramentum in litē
 de affectione prestatur in illa re in qua est commissus dolus: sed hic
 dolus non est commissus in pignoribus. ideo nō cōsideratur affe-
 ctio pignoriū. Capio glo. in vbo sua die. quā diuide in quatuor
 partes. Primo declarat text. Secundo opponit z soluit. In ter-
 17 tia format vnā questionē. In quarta aliam. Scda ibi: aliud itaqz
 est in specie. Tertia ibi: hic quero. Quarta ibi: itē an per solū iura-
 mentum. Ex prima parte no. qd dies depositi restituendi in-
 terpellat z constituit in mora, quāuis non differat solutionē qd
 posset depositarius ante illaz diē restituere. l. j. s. pe. ff. depōi.
 qz depositarius medio tempore non pōt commodum percipere
 l. iij. C. depō. Et ideo pōt inuitus cogi, vt ante illā diē restituat.
 d. s. pe. ideoqz si cōuentum esset, q interim posset. vti pecunia des-
 18 posita, non haberet locū. d. s. pe. In ead. glo. ibi: non venit qd
 potuit lucrari no. q in nummis nō restituitis sua die non habet
 ratio lucri. Jē tenet Bar. in l. paulus. ff. de solu. sed qz dicit
 tex. in glo. allega. z cōtrarium tenet Bart. hic. Sed concordat fm
 jmo. ibi. Mod. hic. q duobus concurrentibus habet rō lucri,
 qñ sit solutus lucrari: puta mercator: z lucrum apparuit. z sic fuit
 quasi certuz, alias secus. de quo per Bar. in l. j. in. xij. col. in versi.
 venio ad vltimā partē. C. de sen. que pro eo quod interest. jmo. i a
 l. iusulam. s. vsuras. ff. so. ma. ludo. ro. in l. si constante. s. quoties.
 ff. sol. ma. Pau. de cast. in l. iij. s. si. ff. de eo qd cer. lo. Lano. in cle. j.
 s. sane. de vsuris. z vide text. notabilem in l. quemadmodū. s. itez
 labeo. ff. ad l. aquil. z text. in l. fina. ff. de peri. z commo. rei vendi.
 19 Hora tamen extrauagante, qd in mercatoribus qui dāt pe-
 cuniam ad lucrum z damnum debet fieri ratio in fine anni. l. ne
 minem. z ibi Bar. C. de suscepto. z arca. lib. x. Et idem Bar. in l.
 ij. in si. C. de nau. lib. xj. sed male dicit, quia potest peri reddi ratio b
 nem quando cum arbitrio boni viri fm Barto. l. mutus. ff. pro
 socio. Et Bal. in rub. C. pro so. in. ij. col. De alijs. q. glo. dicam i. l.
 in actionibus. j. eo.

- 1 Duplo an deferatur iuramentum.
- 2 Tutor deferat iuramentum ad utilitatem pupilli.
- 3 Procurator quid possit. nu. 4.
- 4 Mulier an possit pro filio deferre iuramentum.
- 5 Culpa sine dolo nō sufficit, vt quis in periuriū incidat. nu. 6. vsqz ad nu. 13.
- 6 Nemo anceps cogit subire periuriū.
- 7 Mater, quare non admittatur pro filio ad iurandum.
- 8 Tutor vel procurator an cogantur iurare.
- 9 Forma iuramenti in litem per tutores.
- 10 Adultus habens curatorem equiparatur pupillo, quomodo in-
telligatur.

Videamus. Pupillus vel mater pupilli et
 volentes, non admittuntur ad
 iurandum in causa pupilli: tutores autē z curatores et
 adultus admittunt, volentes. sed inuiti non cogunt,
 z tex. intelligit causam tutelare, pro omni cā pupilli qualicūqz
 1 sit agitata per tutore. Hora. ex isto tex. qd pupillo nō defer-
 istud iuramentū. rō, qz deferatur a solo iudice. s. deferre. j. ea. l. qñ
 dex nō pōt parti pñdicare: secus est in iuramento voluntario vel
 iudiciali, in quo cū possit pars sibi pñdicare, pōt illud pupillo
 2 deferre. l. qui iurasse. in prin. s. titu. j. Hora l. cdo in versi. non
 enim. qd qñ tutor iuratur in litem, d3 deferre iuramentū nō ad suā
 utilitatē: sed pupilli, declarando vt in glo. z melius per Bar. hic
 cū quo alij transeunt. Altra predicta pondera tex. ibi f3 nec tuto-
 3 re cogendum, qd quāuis regula sit f3 qd qui habet mandatum
 ad agendū censet habere mandatum ad ea que sunt necessaria. l.
 ad re mobilem. z l. ad legatum. ff. de procu. z cōsequēter d3 pones
 re manū ad accessoria mādātū: vt est tex. in l. euicūqz. s. si ei apud
 quem. ff. de instito. glo. in. c. cum olim. el. j. de offi. deleg. tamē non
 tenetur iurare in litem. z sic expedire istud accessozinz qd accidit
 4 in litem: ratio est, ne anceps incidat in periuriū. Ex hoc subtiliter
 inferas, qd quemadmodū procurator nunq censetur habere mā-
 datum, vti aiat dominū delinquere. l. si procurator. in prin. z ibi
 Barto. ff. de condi. inde. l. si pater. ff. de his que in frau. cre. ita nō
 5 censet habere mandatum. qd ipse delinquat. text. est hic. Et itē
 nouiter collige, qz mulier vti cōiuncta persona possit assistere

Confirmā
do priuile-
gia. adde in
c. in nostra
desepul.

Exceptio
sit de regis
la. adde gl.
i rub. 8 reg.
iur. lib. vj.
Lar. in. c. qz
ppter. in. s.
nisi. ver. que
ro. j. e. 8 elec.
idez Lar. in
c. si. i. j. opp.
de temp. oz
di. idē Lar.
in. c. cū gñ
gat. i. v. op.
de offi. dele.

pensata no p
delinquere

indicio, lite mota per aliu, pro coniuncta psona, z assistenti in lite possit ipsa probatioes afferre: vt. l. ij. z ibi Bar. in fi. exclamat illu ter. C. de nego. ge. no. etiam Bar. in. l. titia. ad fi. z ibi etiam Mo. ff. so. ma. Ange. in. l. femine. ff. de reg. iur. illa regula limitatur per istum text. vt procedat in probationibus faciendis p testes aut p instrumenta, secus est in probationibus p iuramentu in lite. text. est hic, z isto iure in ca filij mota p tutoze nolens assistere huic liti z probare p iuramentu in lite, no admittitur. qd tene menti pro li mitatione notatorum in. d. l. ij. C. de neg. gest. f. Item pondera ibi anceps periuriu, qd qui dubitat vel ignorat si iurat cōtra verita tem, dicit piurus. z sic pondera pbari, qd ad hoc vt qs incidat in periuriu sufficit culpa absqz dolo: pz. l. q. i. iste dicit esse in temerita te, sed temeritas adscribit culpe, non, dolo. l. iul. in. s. ite qui furē. in ver. quid tñ. cum glos. ff. de actio. emp. Bar. in. l. si alterius. per il lum text. C. si mi. se ma. dix. cū ergo temeritas adscribat culpe, no dolo: ergo iste qui anceps subijt iuramentu dē esse in culpa, non in dolo: posset tñ ad istu ter. rñderi, qd hic no appellat periurium simplici: s. cū adiuncto anceps: tunc succedit regula: qd qñ aliqui no appellat simplici, sed cū adiuncto, illud non est proprie: doctri. est Bar. in. l. i. lucius. s. quesitū. ff. de lega. iij. f. Lōter tenet, z est cō munis conclusio: qd periurium no committitur absqz dolo: ter. melior de iure. xxi. q. j. c. item opponitur, notant Pau. de castr. et do. Alex. in. l. qui iurasse. in princ. p illu text. s. de iure iur. vbi pro batur: f. qd pupillus non pōt periurare, qz non pōt dolum cōmit tere. Idem tenet Bal. in. l. obseruare. s. proficisci. in. iij. colū. ff. de offi. proco. z lega. Idē tñ Pau. de ca. in. l. si. ff. qui satis. cog. Alexā plene consi. xxi. qd incip. perspectis his que in themate narrata sunt. in pe. col. ¶ Ex ista cōi cōclusionē resultat duo. no. effectus. ¶ Primus, qd quelibet cā etiā iniusta excusata a periurio: pbat, nā periuriu no pōt esse sine dolo: sed quelibet cā etiā iniusta excu sat a dolo. l. j. in fin. vbi glos. ff. de abig. l. i. g. s. pōt. ff. de libe. cā. fa cit ter. in. l. i. s. si quis ignorans. ff. ad fil. z qd no. Ang. in. l. ptoz. in. s. hec actio. ff. vi bo. rap. z Bart. in. l. iuste possidet iad si. ff. de acqui. pos. dñ. pñdet ad. d. l. j. s. si. ff. de abig. ergo quelibet cā excu sat a periurio Scds effectus sequitur, qz varie pene periuri res periant, vt vidimus in. l. si duo patroni. s. si. ff. de iure iur. sequitur qd quelibet cā etiā iniusta excusata a penis periuri. Confirmatur ista opinio duplici fundamento. Primo, periuriu est quedā falsi tas: sed falsitas requirit dolum, qz no potest esse falsus sine dolo. l. nec exemplū. C. de fals. Scdo, qz difficultas excusata a periurio: qz ppter difficultatē cessat dolus. ita gl. z doc. in. c. breui. de iure iur. 10 Bar. in. l. qd te. ff. si cer. pe. f. Ex his stat firma cōi cōclusio, qd periuriu non pōt committi sine dolo, z oēs ista teneat puro posse no uiter attentari, qd ad hoc vt qs incidat in periuriu sufficit culpa. Pōdera ergo in terminis And. de iser. Bal. z Alua. in. c. l. z in tit. si de feu. sue. cōtro. inter do. z agna. vbi ponit Alua. in. ij. et. iij. q. nam dicunt. qd illud qd dicit f. qd ille qui non pōt soluere propter paupertatē incidit in piuriu: vt dicit ter. est verum, si ei pōt culpa imputari: ergo est ibi ter. nitidus. Et predicti doc. expresse volunt qd ad hoc vt quis incidat in periuriu, sufficit culpa. idē Alua. in. c. si. de alie. feu. pa. Scdo pondero de hoc esse gloss. expressam z or dinariam in cle. non pōt in glos. si. de procura. z illam sequunt ibi Cano. presertim Jmo. circa fi. vbi dicit se negare, qd anima consti tuentis ligetur ad periuriu, nisi constituens sit in culpa. Tenēdo istam partem, pōt rñderi ad iura que requirunt dolum, qd etiam si esset taxatiua non excludunt culpā. text. est in. l. j. s. hec actio. ff. si mens. fal. mo. dix. Considerabam pro cōcordia posse dici, qd quo ad actum periuriu incurrēdū, lata culpa sufficiat. z ita pcedant vltimo loco allegata per me: sed quantum ad reatum et penam periuriu requiritur dolus ita pcedant alleg. primo loco. Istam concordiam colligo ex eo qd in simili dicit Bal. in. c. j. s. porro. que 12 fuit pri. cau. benefi. amit. vbi dicit f. qd licet impotens ad soluēdū sit periurus quo ad actum, non tñ est periurus quo ad reatum. alleg. Jmo. in. c. p. z. s. de offi. deleg. Et si dixeris, nōne etiam 13 lata culpa debet equiparari dolo: responde f. qd in penalibus la ta culpa nō equiparat dolo vt. j. dicam. ¶ Item no. ex isto text. qd nemo anceps cogitur subire periuriu. no. Barto. in. l. marcellus. s. j. ff. re. amo. Confirmat ad terminos nostros pulchra rōne. nam iuramentum in litem deferretur a solo iudice. sed regula est, qd iudex non dz deferre iuramentu illi quem verisimile est deierare. s. Bal. in. l. ij. per illum text. C. de indic. vidui. tol. z in. l. que sub con ditione. in princ. ff. de condi. insti. ter. z ibi glos. in. c. clericos. de co habi. cler. z mulie. z text. in. s. nos igitur videntes. in aut. de nup. b Et qd suspecto de periuro f. no sit deferendū iuramentu, est gloss. z Cano. in. c. ij. qui cleri. vel vouen. glos. in. c. quāuis. xxi. q. j. Item pondera ex ter. in verbo finis, qd iuramentum in lite dicitur litis decisium. istud non videtur posse stare, cū requiratur snia iudicis. s. pe. j. ea. l. intellige ergo text. qd iuramentum in litem dicitur finis, respectu probationis estimacionis, non autem respectu cau se. ¶ Capio gloss. in verb. non admittendam. diuide in quatuor

14 partes. f. Primo ponit rationem, quare mater non admittit ad iurandum in litem de affectione pro filio: z dicit quod ratio est: qz lex suspicatur, qd in infinitum iuraret ppter affectionem quā ha bet ad filium: sed reprehenditur per omnes, duplici rōne: vt per Bar. vera ergo ratio est, qz nemo iurat de affectione, qui nō sit do minus vel quasi. l. vulgo. j. eod. sed tutor censetur quasi dñs in res bus pupilli. z ideo potest iurare in litem in causa pupilli: sed qñ mater non est tutrix, non est domina nec quasi. ideo non potest iu rare. In secunda ibi: sed si est tutrix. glo. remouet tacitum contra rium. f. In tertia que est ibi: sed sacramentum. glo. limitat text. qz 15 l. tutor non cogatur subire iuramentum effectiois: tamen cogitur subire iuramentum decisium litis. et ad hoc debuit gloss. alleg. l. cū etiam. C. de reb. cre. licet corrupte alleget. l. generaliter secus est in procuratore z defensore, qui nō coguntur inuiti subire iuramentu litis decisium. rationem assignauit diuersitatis in. l. iurandū z ad pecunias. s. j. s. titu. j. vbi est text. de procura toze. f. In quarta glo. remouet aliud qñum. ¶ Bal. in verbo nō em ponit formam iuramenti in litem: quā debent obseruare tutores z curatores, qñ iurant pro pupillo vlt pro adulto: dic melius put hic per Bart. tradentē meliorē formā. z cum eo transeunt Bald. in lectura antiqua. Ang. Alexā. hic, vide p eos. ¶ Capio gloss. in ver. adolescēs. sup. sb. iurare pñ. quā diuide in tres. Primo infert ex ter. In secunda opponit z soluit. In tertia colligit nota. partes patet. ¶ Ex secunda parte no. pulchra limitationē ad regulam. l. si 17 curatorem habens. C. de in integr. resti. mi. f. vbi dicitur. qd adul tus habens curatorem equiparatur pupillo: vt procedat in his que tendunt ad preiudicium vel incommodum adultu: sed in his que tendunt ad fauorem et commodū, aliqua potest adultus has bens curatorem, que non potest pupillus. patet: qz potest testari. lab aurelio. s. casus. ff. de libe. leg. secus est in pupilo. l. qua etas te. ff. de testamē. et ita no. hanc gloss. Moder. hic. z Jmo. z Mod. in. l. j. s. fuit quesitum. ff. ad trebel. Ludo. in. l. impuberibus. ff. de acqui. here. Considera primo, qd licet isti Moder. tantum excla ment istam glo. tamen videtur qd absqz ista gloss. res sit expedita per. l. non minus. C. de procura. z. l. neqz. C. de contrahen. z com mit. stipu. z in sti. de auto. tuto. in princ. Secundo considera, qd ista iura videntur loqui in actu iam gesto: vt si minor fecit aliqū actum, qui sit sibi vtilis vlt sine curatore, sed ista gloss. loquitur in actu gerendo: tamen istud non satisfaci: quia text. instit. de auto. tu. loquitur in futuris, non in preteritis. Considera ergo in quo consistit dignitas istius glo. Considera tertio, qd in isto text. non sit differentia inter adultum z pupillum in fauorabilibus. Sed ratio isti ter. consistit: eo qz pupillu nō nō habet intellectū: nec cō sideratam affectionem.

- 1 Differentia inter iuramentum in litem, z voluntarium. nu. 5.
- 2 Actus qui fit coram notario, non dicitur iudicialis. nu. 3.
- 4 Iudex in taxando, non potest excedere duplum interesse com muni.
- 6 Snia iudicis exequutioni mandata, potest per iudices reuocari.
- 7 Quando infinitas toleretur.
- 8 Dictio in perpetuum, idest vsqz ad centum annos. nu. 9.
- 10 Licet per statutu non sit taxatu de quantitate, iudex potest taxare. nu. 11. z. 12.

Deferre. Solus iudex potest istud iuramentum defer re: z taxare quantitatē ante z post iuramentu z etiam ex causa non sequi tale iuramentu qd ob culpā non de fertur. h. d. In text. ibi deferre aut iudice opz. declara text. vt dixi in. l. nammis. s. eod. ¶ f. Mo. differentia inter iuramentu in litem, qd solus iudex pōt deferre. Et hic est text. qd si vnaps deferret al teri iuramentu in lite, z illa iuret, nihil vlt nec tenet. et iuramentu voluntariu vel iudiciale de quo loquitur titu. pcedens qd defer tur a parte pati: valet z tñ ratio diuersitatis est fin Albe. hic poss Did. qz istud iuramentu in lite deferretur circa illud qd solum spectat ad officium iudicis. f. ad puniendū dolum z contumaciā aduersarij l. j. in princ. ff. si quis ius di. non obtemp. sed in iuramento volun tario vel iudicali, deferret super causa priuata que spectat ad par tem. Aduerte qz Barto. hic in discursu assignat aliam rōnem: qz pro quanto quis vellet re carere non est in litigio inter partes. ideo si pars deferat iuramentum, z pars iuret non vlt: hinc infert Bar. qd si dicat sum contentus condemnari pro eo qd tu iuraueris, vlt: ista est ratio debilis: qz ad hoc vt valeat delatio iuramenti, sufficit qd sit litigiu de pñenti, vel possit esse, sicut dicimus in transi actione. Subdit Bar. qd etiam notarius deferre non posset nisi iudice mandate z presente, sequitur Angel. hic. z Bal. in lectura antiqua. z Alex. z do. Anto. in. c. tuis. de testi. ¶ Dico qd in primo bene dicat f. qd notarius non potest se impedire de his que sunt expedienda per iudicem. vt est gloss. in. l. iustar. C. de in. filci. lib. 2. f. hinc est qd notarius non potest recipere depositiones testiu. gloss. or. in. l. hac consultissima. s. si quis aut. z ibi Bar. C. de testa. gloss. in. l. solam. C. de testi. Bald. in. l. pe. C. de fideius. gloss. in. l. current. ff. de testi.

a Difficul tas. adde. c. si. de iure iur.

b Suspec to de periurio. adde. l. ij. C. de indic. 9 vid. z i. c. ille q. z in. c. q. exigit. xxi. q. v. gl. in. c. presbyteri. xv. q. v.

c Deferre non posset. adde. no. in. l. falsus. i. s. a si. ff. de fur.

mes m. curat. f. d. l. 9

si de testi. Est etiam alia ratio huius dicti Bar. quod in iuramentum in litem debet deferri in iudicio. sed ego habeo, quod actus qui fit coram notario, non debet fieri in iudicio, glo. in l. iubeamus. C. de libe. causa. Sed in secundo credo, quod Bar. debuit alternative dicere, iudice mandante vel presente: quod cum iudex mandauit notario, non est necesse quod postea sit prius. cle. j. de offi. deleg. sicut quando iudex mittit notarium ad egregiam personam, ut dixi in l. ad personam segregias. s. ti. j. Simile est videmus, quod si notarius non possit recipere depositiones testium: tunc sufficit mandatum iudicis. c. ij. de iudi. in. vj. glo. in aut. apud eloquentissimos. et in aut. s. iudex. C. de epi. et cle. Limita etiam secundo ut hic per Bar. Sed aduerte quod isto secundo casu non dicitur iuramentum in litem necessarium, iuxta l. si. eo. sed erit inere voluntarium. Quid autem sit in iuramento calumnie a quo peti vel deferri debet at dixi. not. reprobandum Bald. in l. iurandum et ad pecunias. 4. §. iurandum. s. ti. j. C. de sen. que pro eo quod interest. in. i. col. in. in. vers. sumus expediti de ista. ij. q. 2c. sequuntur Ang. et Alex. hic, quod valde non pro magna limitatione huius legis. 5. C. Tertio non in vers. item videndum, alia dicitur inter iuramentum in litem. quod iudex potest non sequi: ut hic, et iuramentum voluntarium vel iudiciale. l. non erit. s. dato. z. l. iurandum et ad pecunias. s. ij. s. tit. j. Et ista differentiam adde alijs quas posui. s. in rub. Ex hoc text. subtilius noto hic probari quod sententia interlocutoria mandata executioni, potest per iudicem reuocari, text. est hic. declaro: iudex detulit iuramentum in litem parti in iudicio. ista delatio est sententia interlocutoria, pars iuravit: tunc potest iudex ea adhuc reuocare. Et ad hoc ista text. no. Ang. hic, de qua materia in l. q. iussit. ff. de re iudi. per glo. in l. j. ff. de prelo. stipu. C. In glo. in ver. iurare, de hoc quod infinitas tolleret, vide per Ly. in l. j. in. j. oppo. C. de sen. que pro eo quod late Bar. in l. qui bona. s. si. ff. de dam. infe. Bald. Sal. et alios in l. si. ubi aliqui dixi. C. de sacrosan. eccle. per Lano. in. c. cum in multis. de rescri. in. vj. Inter cetera non text. in l. annua. s. si. c. gl. z. ibi clarus Bart. et in l. pe. ubi glo. et Bar. ff. de an. lega. per que iura dicit do. Alex. in l. ij. in. princ. in. pe. col. ff. solu. ma. se consueuisse in ciuitate Bononie et obtinuisse: et si relictum est aliquid annuum ecclesie in perpetuum, quod ratione infinitatis euitande, illud in perpetuum intelligitur usque ad centum annos: ita quod elapsis centum annis non debetur amplius ecclesie, et ita plenius consuluit in c. si. l. x. in. c. omissio multiloquio. lib. j. ubi ad hoc multa allegat et melius ceteris gl. et Bar. in l. si usufructus municipi. ff. de usufru. leg. ego autem puto quod si esset legatus usufructus fundi ecclesie in perpetuum, tunc intelligeret usque ad annos centum et non ultra. d. l. si usufructus municipi. et ibi glo. expresse in ecclesia. et Bar. sed quando relictum est quod annuum ecclesie in perpetuum in quibus terminis consuluit do. Alex. teneo contrarium, quamuis Bart. post glo. in. d. l. si usufructus municipi. et dicit non esse differentiam inter legatum usufructus relictum in perpetuum ciuitati, et legatum annuum: sed ego puto quod sit differentia et proba per simile. Nam differentia est inter legatum usufructus relictum pro se et heredibus, nam intelligitur de primo herede tantum. l. antiquitas. C. de usufru. legatum annuum relictum pro se et heredibus, quod intelligitur de omnibus heredibus in infinitum: ut est text. singu. in l. in. annalib. C. de lega. ratio diuersitatis est secundum Bald. Ange. Fulg. Pau. de ca. in. d. l. in. annalibus. nam in legato usufructus si intelligeret de heredibus in infinitum, certe proprietatis remanet penitus inuitilis, que ratio cessat in legato annuo. Et per istam rationem ideo in proposito, quod si in legato usufructus relictum in perpetuum ciuitati vel ecclesie, intelligatur usque ad centum annos: illud ideo est: quod alias proprietatis esset inuitilis, cum ecclesia nunquam moriatur: ergo in legato annuo facto ciuitati vel ecclesie, cum esset ista ratio, non debet restringi in perpetuum id est ad centum annos: sed credo debere intelligi in infinitum: et ita in hoc teneo contra Bar. in. d. l. si usufructus municipibus. et contra 2. Alex. Imo. Capio glo. in verb. congruit. diuide in duas partes. Primo declarat text. In secunda ibi: sed videtur quod nec ante opponit et bene soluit. Ex ista secunda parte not. Ange. et dicit se plures practicasse in ciuitate perusina quod stante statuto, quod de damno dato stetur iuramento damnum passum: si quantitas usque ad quam iurare debeat non sit taxata per statutum, tunc potest taxari per iudicem. Adde quod idem not. Ang. in. d. l. qui restituere. p. illa text. in. vers. sine ulla taxatione. cum glo. Et ibi fortius t. Ange. quod stante dicto statuto simpliciter disponente, quod de damno dato stetur iuramento damnum passum: quod iudex nescit potest taxare: si etiam si sibi videatur potest ex toto iuramentum non sequi, ne aperiat via periurij. l. in. fundo. ff. de rei vendi. de quo ultimo remitto me ad ea que late scribentur in. §. qui damnum. j. allegando. et idem quod Ange. hic t. no. et in aut. de exhi. re in. princ. per illum text. cum glo. ubi dicit, quod si statum disponat, quod de damno dato stetur sacramento accusatoris usque ad quantitate decem librarum: certe si accusator iuret illis decem

cem libris: tamen iudex poterit illud iuramentum taxare si viderit iurantem falsitatem vel calumniam committere. et Adde etiam Bald. in addi. Spec. in titu. de iura. calum. in. vers. per statutum. ubi tenet, quod stante dicto statuto, nihilominus iurans potest de periurio conueniri ad interesse per condemnatum vigore iuramenti. Item adde, quod non obstante dicto statuto, quod stari debeat iuramento damnum passum: potest tamen pars petere a iudice ut vadat ad videndum locum, quod ex aspectione oculorum apparebit nullum damnum esse datum secundum Bald. in l. contra negantem. C. ad. laquil. ubi ad hoc allegant no. dictum Azo. in summa illius. ti. quod etiam alleg. Bald. in rub. C. de proba. in. j. col. quantis contrarium teneat idem Bald. in l. ait preter. in. princ. s. titu. j. de cuius veritate videte Moder. prescipue do. Alex. in l. qui bona. s. qui damnum. ff. de dam. infe. Capio gloss. magnam in verbo ex magna causa diuidendo in quatuor partes. Primo declarat text. et deinde allegat concordant. Secundo opponit et tripliciter soluit. Tertio remouet unum contrarium. Quarto remouet aliud. Secunda ibi: sed contradicit. Tertia ibi. Item quod dicit hic. Quarta ibi. hic autem in rei ven. In secunda parte, tene tertiam solutionem quam Bar. et communiter doc. sequuntur. Ex qua habes, quod aut loquimur in iuramento veritatis, et illud non potest postea taxari a iudice: quod sic detegere periurium. ita loquitur contrarium: aut loquimur in iuramento affectionis: et tunc secus est, quod tunc non detegitur periurium: sed immoderata affectio. et ita dicit glo. in. c. j. in verbo docerit. de electio. in. vj. Et alij in aut. sed nouo iure. C. de iud. Ex ista doctrina inferas quod in casu. l. si. q. C. vnde vi. in. c. si. q. me. cau. iudex debet ante taxare quantitatem, quod post iuramentum postea taxare non posset, cum ibi sit iuramentum veritatis. et ita per hanc doctrinam tenent do. Anto. Imo. et Panor. in. d. c. si. in notabilibus. et hoc expresse vult gloss. hic dum allegat. l. si quando. Istam solutionem reprobat Fulg. hic, et in. d. aut. sed nouo iure. per text. in. l. si. eo. qui parum facit. ego reprobo ex alio quod d. solu. procederet si iudex solum haberet moderare vel taxare iuramentum affectionis: sed cum possit in totum absolvere: ut dicit text. certe in totum spernendo iuramentum detegit periurium: vnde magis plures solu. Fulg. quod contrarium intelligat et declaratur per istos text. nisi ex magna causa. quam solutionem refert Albe. in l. in actionibus. in. j. col. j. e. sed eam non t. In ea. gloss. ibi: tunc enim sententia non reuocaretur. Nota diligenter hanc gl. quam ponderant Bal. hic in lectura antiqua. Ange. et do. Alex. pro eo quod dicit Barto. in l. admonendi. in. ij. col. in. si. s. ti. j. ubi dicit Barto. quod in casu. l. si quando. C. vnde vi. sententia lata preteritum iuramenti: de quo ibi, non retractaret per instrumenta de nouo reperta: dicunt doc. quod pro illo dicto est glo. hic. mihi videtur quod ista glo. non dicat hoc, quod glo. expresse loquitur quod sententia lata de re restituenda: non ergo erat lata super iuramento, sed super restitutione rei: et sic non super estimatione, sed super re: vnde enim feruntur sententia super restitutione rei: alia super iuramento quod ille non restituit in contumaciam suam, hic glo. loquitur quod erat lata super re restituenda, non autem quando erat iuratum: nisi dicatur quod gloss. loquitur in actionibus bonafidei, in quibus simul et semel vna fertur sententia super utroque: ut est gloss. singu. in. l. j. in. princ. ff. de actio. emp. quod tamen esset nimium restringere gloss. dixi in dicta. l. admonendi. 1. Que sint proprie actiones, et quare dicantur arbitrarie. nu. 2. et seq. et an sint stricti iuris. nu. 1. 7. Actio efficitur arbitraria ex varijs causis, et ad quos effectus. nu. me. 10. 8. Arbitrium iudicis versatur circa tria usque ad nu. 11. 12. Duplex est iuramentum in litem. 13. An qui potest quod est plus, possit id quod est minus late usque ad nu. 16. 17. Interesse probatur per solus iuramentum. 18. Actio ex testamento, est stricti iuris. 19. Actio realis non, est proprie actio. 20. Quomodo et quando in actionibus bonafidei iuratur in litem. 21. Quid in actione ex empto. 22. Lata culpa an equiparetur dolo, in criminalibus. nu. 22. cum limitationibus usque ad nu. 31. 32. Casus in quibus deferatur iuramentum in litem. 33. Actio fauiana est in rem scripta. 34. Que et quot requirantur ut iuramentum in litem de affectione deferri possit. 35. An habeat locum contra iudicem vel arbitrum. nu. 35. et 36. 37. Quando deferatur istud iuramentum. 38. An propter dolum defuncti, iuretur in litem contra heredes. 39. Que et quot requirantur ut iuramentum de veritate deferri possit. 40. Quando dicatur adesse difficultas probationis. 41. An stetur iuramento mercatoris contra hospitem si reperiatur valis diffidillata. nu. 43.

¶ Ecclesia nunquam moriatur. adde. c. liberti. iun. cta. gl. ij. rj. q. ij. et in. c. si gratiose. iun. cta. gl. i. vbo montur. de rescri. li. vj.

relatum annuum in perpetuum aduocet in finem

In actionibus. Secunda Iaso. super Digesto veteri.

- 42 Uicini an possint torqueri, si reperiat furtum factum.
44 Hospes nō tenetur de vulnere illato per familiam, mercatori.
45 Facultas iurandi actiue transit ad heredes.
46 Iudex si post prestitum iuramentum tarauit, an possit renocare.
47 An ab isto iuramento in litem possit appellari.

In actionibus.

Ista lex est clausis tor-
tius tituli. z dicit bar.

in fine, q̄ eius materia est a nemine tractata. z q̄ eam
nunq̄ intellexit nisi nunc. Paul. de cast. in j. colū. dicit
q̄ putat q̄ Bar. habuerit bonum sensum: sed q̄ profunditatem
z tenebrositatem istius materie Bart. per infinita verba dum vo-
luit declarare mirabiliter infrascavit. Idem Pau. in pe. colū. di-
cit, q̄ istam materiam nunq̄ inuenies taliter declaratam, q̄ tibi
animus ex toto quiescat. z Joā. fab. in s. preterea qualdam. iusti.
de actio. q̄ in ista materia potius vellet nōnunq̄ addiscere, quā
docere: ego pro viribus conabor reddere minus obcuram quam
fieri poterit. ¶ Et d. euidētiā premitte, q̄ materia huius legis
est circa arbitrarías actiones. f. ideo nō credas quod arbitraría
sit proprium nomen actionis, nec q̄ originaliter iussit actioni: sed
est quedam qualitas propter accidens: vt est gloss. in l. in bonafidei.
in verb. condicturum. z ibi Bart. et gloss. in l. i. s. hec actio. in
glo. j. ff. de eo q̄ cer. lo. f. Sicut in simili exercitoria: institoria: tri-
butoria: de peculio: de in rem verso: z q̄ iussu. vere nō sunt pro-
pria nomina actionum: sed quedam qualitates seu adiectiones:
vt est gloss. in s. si. iustitu. q̄ cum eo. f. Ande debes scire q̄ actio di-
citur arbitraría: in qua propter aliquod accidens incipit habere ar-
bitrarium aliquid faciendi, preter naturam actionis. z ideo nul-
la actio potest fieri arbitraría: nisi que sit stricti iuris: nā in actio-
nibus bonafidei ex natura actionis (que est larga z exuberans) iu-
dex potest deferre iuramentum in litem. z veniunt fructus z vsus
res: hinc est, q̄ nulla actio bonafidei etiam aptitudine potest fieri
arbitraría: imo habent se vt opposita. l. in bonafidei. ff. de eo quod
certo loco. f. Hinc etiā est, q̄ in actionibus bonafidei, nō fert nisi
vna iura super re principali z super interesse: vt est gloss. singu. in
l. i. in prin. in glo. ij. z ibi Bar. ff. de acti. emp. f. Solum ergo actio-
nes stricti iuris possunt fieri arbitrarie, hoc est, propter aliquod
accidens, actio stricti iuris efficitur arbitraría. hoc est dicere: iu-
dex incipit habere arbitrium z potestatem condemnandi preter
naturā actionis. nā cum actio sit stricti iuris, stricte proceditur vt
iudex nihil ultra possit quam partes expresse egerint. l. quicquid
astruende. in princ. ff. de ver. obl. l. veteribus. ff. de pactis. iuncto
s. actionum. in fin. de actio. Nam si iudex precepit in rei vendica-
tione, rem restituí, z reus sit contumax in restituendo, certe ppter
hanc contumaciam. z sic propter hoc accidens, iudex incipit ha-
bere arbitrium, vt preter naturam actionis que est stricti iuris:
possit deferre iuramentū in litē, de affectione, z f. illud cōdenare
z ob hoc dicitur effici arbitraría. istud pz in actione ex testō, que est
stricti iuris. l. alias. j. eod. z propter accidens efficitur arbitraría.
l. si heres a testōre. ff. de eo q̄ cer. lo. fm Bartol. in l. i. C. de conue.
qui cer. lo. dare promiss. z in l. ij. in princ. ff. de eo q̄ cer. lo. diffiniē-
do: quid sit arbitraría actio: dicit, q̄ est illa in qua exercetur offi-
cium iudicis in mercenarium deseruiens actioni intērate, ppter ali-
quod accides pter naturā actionis: z in istis arbitraríis debet ne-
cessario ferri due finē: vna per quā cōdenat reus ad resti-
tuendū, vel ad exhibēdū, vel qd simile, z si reus sit cōtumax, istud accides,
facit vt nunc iudex habeat arbitriū ferendi scđam suā. z sic cō-
demnādi prout fuerit iuratū in litē de affectione, arbitrio suo: vt
per glo. z clarius Bart. in l. si cū exceptione. s. in hac. ff. q̄ me. cā.
z Bart. in l. i. s. eo. ¶ Itē premitte, q̄ actio efficitur arbitraría
varijs ex causis: z iudex ppter aliquā ex dictis causis incipit ha-
bere arbitrium. z istud arbitriū pōt verti circa plura, z precipue
circa quatuor que enumerat magistraliter Bart. in l. hoc edicto.
in p. ff. de publica. z vectig. z cō. z pūgit bar. hic vñ verbū, z de-
clarat Ang. z Pau. de ca. z doc. in d. s. pterea quasda. vbi in spe-
cie posuit: z inter cetera, vertit circa prestandum iuramentum in li-
tem de affectione. z de hoc est materia huius. l. Et p nūc dico sic.
aliqui enim actio efficitur arbitraría, propter aliquod extrinsecum acci-
dens: pone ppter adiectionē loci, nō ppter id de quo loquitur ista
l. sed propter effectū de quo loquitur titu. j. de eo q̄ cer. lo. v. z vt ha-
beat ratio interesse, propter locum: q̄ nō sunt pecunia soluta
in loco vbi promissum est. Declaro, pone q̄ promissi soluere cen-
tum rome per stipulationē, si promissum nō adiecto loco, nō pos-
tuissim petere nisi centū: sed ppter adiectionē loci, si nō soluis rome
me z conuenias te in ista ciuitate: iudex pōt tūc arbitrari: z debet
tunc arbitrari prestandum esse interesse passum, ppter locū: z de
isto interesse nihil ad nos, q̄ v. z probari per testes, nō per iuras-
mentum. Aliquē efficitur arbitraría ratione doli commissi a princ.
z de isto arbitrio nō loquitur principaliter ista lex. declaro. Pos-
ne dolose coegisti me vt traderem rem meam, dolus est comis-
sus a prin. certe mihi passo dolum, competit actio de dolo, vel q̄

metus causa: que sunt stricti iuris: ad quid ista actio competit ad
rem meam, z aliquando succedit pena dupli vel quadrupli: si nos
lo soluere illā penam, iudex potest mihi deferre iuramentū de affe-
ctione. l. si cum exceptione. s. in hac. z ibi gloss. declarat. n. q̄ me.
cā. l. arbitrio. s. j. ff. de do. Aliquē z tertio actio efficitur arbitraría
propter iussu iudicis de restituendo vel exhibendo rem: q̄ si ille
dolose z contumaciter recuset restituere, propter iussu dolum ex
postfacto potest iudex z debet arbitrari, deferēdo mihi iuramen-
tum in litem de affectione, z de ista materia proprie loquitur ista
lex. Aliquando efficitur arbitraría actio propter interrogatoria,
vt est videre in actionibus noxalibus, in quibus iudex potest in-
terrogare dominum, an possideat seruum: z an habeat in potes-
tate, z an velit soluere damnum, vel seruum. z de isto arbitrio ni-
hil ad propositum nostrum. ista est communis doctrina. et istam
doctrinam dedit clarius Bald. in dicto. s. preterea qualdam. et
dicit f. q̄ veritatur circa tria arbitriū iudicis in arbitraríis actio-
nibus. primo circa quid, secundo circa quantum, tertio circa quas
le. Primo circa quid, in actionibus q̄ me. causa, scilicet actor: vel
lit petere rem z penam vel interesse. Circa quantum, quando reus
iussu restituere nō vult, debet iudex deferre iuramentum: z de
isto loquitur ista lex, z versatur circa quantum actor iuret, z iudex
condemnet. Circa quale, vt statim dicebam in actionibus noxal-
libus: tamen istud vltimum membrum potest iungi cum primo.
Et circa istud arbitrium Bartol. hic. in ij. colū. tradit regulam
generalem, q̄ omnis actio stricti iuris siue realis siue perionalis
siue competat ad restituendum, siue ad tradendum, siue ad exhibē-
dum, si interuenierit iussu, z condemnatur iste contemptus,
dat arbitrium iudici generaliter deferendi iuramentum in litem
de affectione: concurrentibus requisitis que ponā infra in mate-
ria, de hoc dicit esse text. expressum in l. qui restituere. in fin. ff. de
rei vendi. secus tamen esset si ad dandum competeret. z l. j. Pau.
de cast. dicat: q̄ ista regula est, que facit istam materiam difficu-
lem. Adde q̄ eandem regulam ponit Bartol. in l. i. si cum vos. s.
j. ff. re. amota. Idem Bartol. in l. iij. s. sed z si quis. ff. re. amota. et
licet Ange. dicat bene regulam non traditam ante Bartol. tamē
tu dic q̄ imo illam tradidit Iaco. de matha. in questione que in-
cip. quidam zc. quem refert Joā. and. in addi. Specu. titu. de ius-
reuran. s. j. in additio. que incip. vidistis libellū. sequitur Imol.
in l. nescimus. s. j. in penul. colū. ff. de re iudi. z latius Joā. fab.
in dicto. s. preterea. in vij. colū. in versicu. quero nunquid om-
nes actiones. z ibidem Joā. de pla. z Angel. de are. z Alexan.
hic. in ij. colū. circa medium, sed tu generalius dic: nō habens
do respectum an augeatur ad restituendum vel tradendum vel ex-
hibendum: sed quod vbicunqz pars nō obtemperat iudici cōtumax
citer z dolose, iste contemptus in omni materia reddit actionem
arbitrariam, et facit q̄ iudex contra naturam actionis, possit de-
ferre iuramentum in litem de affectione: intellige semper concu-
rentibus requisitis ad hoc iuramentū: v. z: primo, q̄ illa actio cō-
petat ad tradendum, vel restituendum: vel ad exhibendum. z iu-
dex iubeat rem restituí tradi vel exhiberi. Secundo q̄ iussu a
iudice possit tradere restituere vel exhibere, vel q̄ dolo deuenit
posse. Tertio requiritur, q̄ actor eligat illud remedium arbitra-
riū, quia si actor vult, potest instare vt manu militari res illa au-
feratur. z tunc nō succederent ista arbitrata. l. qui restituere. ff.
de rei ven. z dicit Pau. de ca. q̄ ista est illa regula que reddit istā
materiam obcurā. Ideo si pars nō patitur poni confina fm q̄
iudex in sententia precipit, potest deferre istud iuramentum in li-
tem de affectione. l. iij. s. sed z si quis. vbi Bart. ff. si. regum. istud
etiā patet in l. penul. s. in eum. iuncto q̄ vult gl. hic: q̄ ibi erat
propter contemptum iudicis. istud etiā probatur ex s. preterea
ea quasdam. in fin. de actio. vbi nō curatur an sit preceptum de
restituendo. Istud idē probatur ex l. qui restituere. in fin. ff. de rei
vendi. ¶ Tertio propius ad text. premitte, q̄ iurisconsult. in hac
l. in princ. specialiter dixit de actionibus in rem. z de actione ad
exhibendum: quamuis nō inueniam ab aliquo declaratum, eo
quia exempla: quamuis nō restringat regulam: tamen eam tes-
clarant. l. damni infecti stipula. in princ. z. s. fabini. ff. de dam. ini-
fec. z. l. j. s. labeo. ff. de aqua quoti. z est. ad ostendendum per hec
duo exempla. f. q̄ licet actio possit fieri arbitraría ad quatuor v-
uersos effectus, quos enumerat Bartol. in dicta. l. hoc edicto. in
princ. ff. de publi. tamen nō in omnibus actionibus arbitraríis
habet locum iuramentum in litem de affectione: patet, quia nō
habet locum in actione que sit arbitraría propter locum, de qua
loquitur totus titu. ff. de eo quod cer. lo. quia ibi interesse etiam
verum nō probatur per iuramentum partis, sed debet proba-
ri per testes fm Joā. fab. in d. s. preterea. ad fin. Pau. de cast.
Alexan. hic. solum ergo habet locum iuramentū in litem de af-
fectione, quando pars nō obtemperat iudici dolose, in nō res-
tituendo vel exhibendo rem: vel in similibus, fm q̄ iudex in ten-
tentia precepit, nām contemptus iudicis in eo qui est in dolo et
contumax.

custos arcis p[ri]m[us]

R

Adde etiam verā esse cōclusionem glo. q̄ in causa infamie, lata culpa non equiparatur dolo: ratio est: q̄ causa infamie, et causa vitē equiparantur. l. iusta. ff. de manu. viii. Bar. in l. transigere. in. ij. col. C. de transac. et firmat gl. plenior in. s. suspectus. insti. de suspec. tu. alleg. in glo. Intellige q̄ infamia est imponenda p̄ sniam iudicis. vt in. d. s. suspectus. sed q̄ infamia imponitur ipso facto seu ipso iure: iuxta. l. palam. s. si. ff. de ritu nup. et in casibus de quibus in. l. i. ff. de infam. nunc lata culpa sufficit et equiparatur dolo. l. i. bertoium. s. notatur. vbi glo. et omnes doc. ff. de infam. glo. et doctor. in. d. s. suspectus. et Bar. in repet. l. quod nerna. circa. ix. vel. x. colū. Que aut sit ratio diuersitatis dubitat hic Fulg. q̄ potius videtur dicendum oppositū: et dicit, q̄ nō potest dari ratio diuersitatis. Et p̄pterea tenet: q̄ q̄tum ad causam infamie, lata culpa equiparatur dolo, poterat allega. tex. in. l. impuberibus. s. si. fraud. ff. de suspec. tut. iuncta. l. i. ff. de infam. dicitur in. d. l. i. q̄ tutor qui remouetur vt suspectus est infamis. in. d. s. si. fraud. dicit, q̄ si fraud. non intercessit, sed lata culpa que equiparatur dolo, remouendus est. Teneo cum cōmuni sententia, et rationē diuersitatis assignat Bart. in. d. l. q̄ nerna. in. ix. col. et dicit, q̄ q̄ quis ipso facto efficitur infamis, lex adeo abhorret, q̄ non considerauit an dolus vel lata culpa intercedat. l. palam. s. si. fraud. q̄ l. i. dicat q̄ possit remoueri p̄ latam culpā: non tamen dicit, quod efficiatur infamis q̄ quis suspectus. Per istam limitationē ego valde dubito de eo q̄ singul. tenet Bal. in. l. obseruare. s. proficisci. in. ij. colū. ff. de offi. procon. et leg. q̄ ad hoc vt habeat locuz pena. l. si. quis maior. C. de trasac. requiritur, q̄ contrafaciens sit in dolo, et non sufficeret lata culpa: ratio per quam mouetur Bal. est, quia sequeretur q̄ ex culpa quis efficeret infamis, q̄ est absurdum fm̄ eum istā decisionē multū nō. et sequitur Alex. in. l. si. circa fin. ff. qui satisf. cog. et plenius in cons. xij. inci. perspectis his q̄ in themate narrata sunt. in. pe. col. mihi videtur q̄ ratio Bal. stringat contra eū: nā clarū est, q̄ pena infamie et alie pene. d. l. si. q̄ maior. imponitur ipso iure: vt probat ibi tex. in. ver. mox. vbi Bart. et omnes not. sed sic est, q̄ vbi pena infamie imponitur ipso iure, vel ipso facto: tunc lata culpa sufficit fm̄ omnes: vt. s. retuli et istud mihi multum stringit. Et Item adde glo. in. q̄tum vult, quod ad deferendū iuramentum in litem, lata culpa non sufficit. Altra glos. dicit rationem esse: q̄ est pena contumacie seu contemptus. d. l. qui restitueret. et. s. declarauit: sed sic est, q̄ vbiq̄ lex imponit penam, et facit mentionem doli: tunc lata culpa non equiparatur dolo, fm̄ Bart. in. d. repe. d. l. quod nerna. in. viij. vel. ix. colū. et in. l. i. s. non fuit. ff. si. quis te. li. esse ius. sue. Bal. et Sal. in. l. i. C. de po. dom. An. et Imo. in. c. ij. de constit. et in. q̄tum etiam glos. et docto. dicunt, q̄ non debet quis corporaliter puniri ex lata culpa, sed requiritur dolus. Ex hoc inferat ad statuta dispo. nentia, quod quicunq̄ occiderit hoīez: et dederit auxiliū aut fauorem homicidō, debeat decapitari: pone aliquis commisit homicidū ex lata culpa, an teneatur: dubiū facit, q̄ indices maleficioz volūt intelligere verba statuti ad literā. Pro ista parte q̄ statutū generaliter loquens, debeat generaliter intelligi, tam in dolo q̄ in culpa lata, facit tex. in. l. i. s. q̄ pretor in. ver. cessat. et ibi Moder. si. ne quis eum qui. et Bald. hic in princ. et in. l. pignus. in. vlti. colū. C. de pig. vbi ponit regulā, q̄ in penis statutorū, si statutum nō facit mentionem de dolo, nec nō debemus facere: sed bene requiritur lata culpa: aliter non punitur criminaliter. ita Imo. in. ca. j. in. vij. colum. de cōmo. Teneas intrepide cōtrarium, q̄ tale statutū non vendicat sibi locum nisi homicidū sit factum dolo. Ista cōclusio pbatur, primo, q̄ statuta recipiunt interpretationē passivā a iure cōmuni. l. i. cum glo. vbi doc. C. de noxa. glo. et scribens in. l. fin. in. s. in computatione. in glo. magna. C. de iure deliber. Bart. in. l. omnes populi. in. vi. q. princ. ff. de iusti. et iur. sed de iure cōmuni, non p̄mitur quis de homicidū, nisi propter dolum. text. in. l. lege cornelia. ff. de fidei. igitur et. Et quod statuta debeāt sic intelligi, si homicidū fuerit dolo commissum, tenet Bal. in. l. data opera. in. v. col. s. qui accu. l. y. Bald. Ang. et Pau. de cas. in. l. i. ff. de legi. Bal. et Sal. in. l. i. C. de noxa. Bald. in. l. omnes populi. in. xvij. col. ff. de iusti. et iur. Bald. in. l. qui cūq̄. in. v. colū. C. de ser. fugi. in. c. fin. de consti. in. repe. l. cūctos populos. in. vlti. char. C. de sum. ma trui. Ange. in. l. is qui cum telo. C. de fidei. Salic. in. l. pen. C. de fidei. Anto. de but. et Imo. in. c. ij. de constit. Idem tenet Pau. de ca. et melius q̄ alibi, in cons. cxc. quod incip. in causa incarcerationum. Idem tenet Alex. in consil. cix. q̄. quod incip. in casu propo. sito. et in consil. cclxxvj. quod incip. post redditum consilium. et est cōmuni cōclusio: et ante eos Idem voluit Barto. in. l. quid ergo. in. s. pena grauior. ff. de infam. in. ij. colū. ad si. et est doctrina Barto. et signanda in. l. i. in princ. in. ij. colū. ad turpil. vbi Bart. ponit istā doctrinam, et quod aliquis non debet capitaliter puniri, nisi inter uenerit dolus. Altra scribentes habes. text. in. l. cum autem. in. s. excipitur primo. in. ver. corporalem. ff. de edi. edic. que ad hoc al. leg. Bald. in. repe. l. cūctos populos. in. vlt. colum. Sed cōtra pres. dicta arguo sic: statuta sic debent intelligi, vt aliquid addat vitia

ius commune. Barto. in. l. i. s. pretor ait. ff. de dam. infec. sed fm̄ predicta per statuta nihil adderetur iuri cōmuni. Et si dicas quod statutum nihil debet addere iuri cōmuni, quando aliquis indebit te puniretur. iuxta nō. in. d. s. in computatione. respōde quod imo iste debite puniretur. Et ad istam cōclusionem vide q̄ dicit Pau. de ca. in. l. et si seuerior. C. de infam. et in. l. si fugitiui. C. de ser. fugiti. vide etiam ad istam doctrinam decisionem Helli de sancto Berminia. in. tracta. banmitorum. in. ij. parte. secundi temporis. in. q. xxvj. Adde etiam illud quod decidit Signoro. de homodeis. in. 28 consil. xxvj. quod incip. statuto ciuitatis Papie cauetur. et Alii quis volens se defendere a cane, proiecit lapidem in canem et occidit transeuntem: fuit dubitatum nūquid debebat puniri de hoc homicidio: tandem dicit fuisse iudicatum quod non. Adde quod dicit idē Signoro. in consil. quinquage. quod incip. titius calce percussit uxorem. et de hoc vltimo vide Bart. in. l. si. Bemina. circa si. ff. arb. fur. ces. adde etiam quod decidit Card. flo. in. c. latoz. de hoī. 29 mici. vbi refert accidisse casum. et Erant duo in nauī: alter habens ferrum percussit socium. qui mortuus est. refert quod fm̄ formam statuti non debet decapitari: q̄ non fuit in dolo. Vltimo adde q̄ dicit Bald. in. l. fina. per glo. ibi. ff. quod quis. iur. quod statuta per nalia semper intelliguntur habere clausulā in se: si delicta fuerint 30 dolo commissa. Et Ex his habes formatam cōclusionem, quod quando cūq̄ statutum loquatur de homicidio puniendos: intelligitur si interuenit dolus, non culpa. Pro limitatione prima dic, quod q̄nis non puniatur quis capite, propter culpam: tamē debet puniri de culpa (licet mitius) arbitrio iudicis. l. si. adulteriu cum incestu. s. impuberes. ff. de adul. l. i. s. sed et si senatusconsulto. ff. de fidei. Secundo limita, nisi statutū diceret, quod quicunq̄ commiserit homicidium quocunq̄ modo decapitetur: tunc etiā ex culpa puniretur. ita Sal. in. l. i. in. ij. colum. C. de noxa. Et. 31 magna in verb. plane diuiditur in duas partes princip. et Primo tangit an actiones arbitrarie sint stricti iuris vel bonae fidei. et concludit quod sunt stricti iuris, et bene, cum sint species separate ab actionibus bonae fidei. in. l. in bonae fidei. ff. de eo quod cer. lo. Idem tenet gloss. in. s. preterea quasdam. in situ. de actio. et in. l. si. filiofas 32 milias. s. j. in. ver. iurauit. ff. solu. matrimo. et In Secunda ibi. not. ergo. glos. enumerat quatuor casus in quibus deferretur iuramentum in litem de affectione: et tamen actio non erat arbitraria. In q̄tum glo. ponit fallentia in casu. l. tenetur. s. in actione. ff. si. quid in frau. pa. et dicit gloss. quod ibi ideo est: q̄ illa actio est in rem scripta. Adde text. in. l. si. patronus. in. s. hec actio. et in. l. si. id. quod. ff. si. quid in frau. pat. voluit dicere glo. quod quemadmodum in actione ne ad exhibendum, que est personalis in rem scripta. l. i. s. est autē personalis hec actio. ff. ad exhiben. ita et in actione fauiana que est personalis in rem scripta. Sed tertium casum reprobat Barto. in. ij. colū. dicens, quod in. d. l. tenetur. s. in actione. et in. l. si. cum do. alleg. in gloss. actio erit arbitraria propter preceptum iudicis: et restituendo contemptū: tamen aduerte quod in illis legibus de precepto iudicis est verbum nullum: tamen sic debes intelligere, aliter reus non diceretur noluisse restituere, vel fuisse cōtinuatus. Aduerte tamen quod Barto. q̄tum ad has leges videtur aliquantulum contrarius in istamet. ij. colum. in princ. nam ibi loquitur conditionaliter, quod in casibus alleg. in gloss. actio potuisset fieri arbitraria, si presupponeremus intercessisse iussu iudicis de restituendo. Logita etiam si posset dici, quod ille leges loquuntur de iuramento in litem quod est veritatis, non quod est affectionis. Et tamen Barto. cum glo. vnum casum esse speciale in. l. penul. s. in eum. ff. ne quis eum qui. vbi iuratur in litem de affectione: et tamen non est ibi preceptum iudicis: sed ratio specialitatis est, vt in gloss. Item dum gloss. pro tertio casu refert casum positum in. l. nostra. in. s. plane. in hoc dicit q̄ communiter tenetur opi. 33 relata in gloss. et per gloss. approbatam, quod ver. plane. non intelligatur de iuramento in litem de affectione, sed de iuramento quod est veritatis: et ita tenet Bar. in. ij. colū. et omnes. et Item dum glo. dicit quod actio fauiana est in rem scripta, adde quod est tex. in. l. si. patronus. s. hec actio. et in. l. id. q̄. ff. si. quid in frau. pat. Tamen istud nihil dicit, q̄ ad hoc vt actio sit arbitraria, non refert an sit realis, an personalis. d. s. preterea quasdam. Et Extra glo. Barto. hic examinat duplicem speciem iuramenti in litem: vnum est de affectione: aliud de veritate: prout de duplici specie iuramenti loquitur ista lex. Et Circa primam format tres q̄ones. Prima est, que et quot requirantur vt iuramentum in litem de affectione deferri possit, et dicit quod quatuor. Primo quod natura rei que peritur sit talis in qua cadat affectio. l. nummis. s. e. et ibi terigi de limitatione quam tradit hic Bar. quando quantitas successisset loco speciei per. l. penul. s. in eum. ff. ne quis eum qui. subdit Barto. quod etiam habet locum istud iuramentum quādo agitur ad factum. l. i. s. sed et si quis. cum glo. et ibidem Barto. ff. si. regur. nec dicas quod in obligationibus facti debeat succedere obligatio solum ad verum interesse. l. stipulationes non diuiduntur. vers. celsus

a Recipiunt
Adde bal.
in. l. si. nō dū.
C. de furtis.
Pau. de ca.
con. c. j. inci.
nō ē dubiū.
in. ij. col.

cellus. ff. de verb. oblig. l. si quis ab alio. in fi. ff. de re iudi. q. 2. proce-
deret qñ esset merum factum: et aliud nō interueniret: et sic qñ nō
interuenisset iussus iudicis et snia super hoc, per regulam quā po-
nit Bar. hic. in. iij. col. 2. per illud qd vult glo. singu. in. l. qui resti-
tuere. in glo. magna in verb. cōdenandum. circa fi. ff. de rei vendi.
quā Bal. et Ang. ibi reputāt sing. isto modo inducēdo. nā quod
cumq; pceptum iudicis, dicitur sententia interloquutoria. glo.
in. l. cum clericis. C. de epi. et cleri. sed vbiq; qd per sentētiā in-
terloquutoria tenetur ad factū, cogitur pceptis facere: nec soluen-
do interesse liberatur, fm glo. in. d. l. qui restituere. de cuius ver-
tate vide do. Alex. in. d. l. stipulationes non diuidunt. tñ aduerte
q. d. l. iij. §. sed z si quis. cum glo. bene dicit cōdenandus, sed nō
dicit ad quid: ideo nō dicit magis p iuramentū affectionis q̄ ver-
ritatis. ¶ Secūdo requiritur fm Bar. natura actionis. nam fm
eum, iuramentū in litem de affectione solū habet locū in tribus
actionibus, in actionib⁹ in rem: in bonafidei: et in arbitrarjjs stri-
cti iuris. Tu aduerte quod Bar. male separat actiōes in rem ab
actionibus stricti iuris arbitrarjjs, qz nūq̄ in actionibus in rē
habet locum iuramentum in litem de affectione, nisi quādo effi-
ciunt arbitrarie ppter cōtemptum iudicis in non restituendo. d.
l. qui restituere. et declarauit. §. in euidē. et ideo text. in. d. §. p̄terea
quasdam. dicit, q̄ actiones arbitrarie sunt tam in rē q̄ in perso-
nam: nisi dixeris saluando Bar. q̄ Bar. fecit hanc separationē
gratia cōmodioris doctrine. ¶ Tertio requiritur dolus, nec suffi-
ceret lata culpa, nisi in actiōe tutelē: vt. §. in. gl. in verb. nō ob-
cul- pam. Adde qd nec sufficeret, qd quis temere litigasset ad hoc vt
huic iuramēto locus esse possit, fm Abb. Panor. in. c. qm̄ frequē-
ter. §. in alijs. in. xiiij. colū. vt lit. nō contest. Quod autē tēpore dolus
debeat esse cōmissus: Bart. fuit verborum: put dicit Pau. de ca.
et in effectu cōstituit differentiam inter actiones stricti iuris arbi-
trarias, in quibus non sufficit dolū ab initio fuisse cōmissum, qñ
dolose acquiratur res: sed requiritur ex post facto in nō paren-
do iudici: et actiones bonafidei in quibus sufficit dolus ab initio
qñ res adhuc extat: sed est penes alium, per. l. si possessor. §. fin. ff.
de pe. here. cum Bart. tenuit Ang. et Pau. hic. sed Fulg. et Alex.
reprobant et bene, cum in vtriusq; requiratur dolus ex post facto.
Hec ob. d. l. si possessor. §. si. que decepit Bar. qz ibi nedū ab initio
dolose acquisiuit: sed etiam dolose fecerat quo minus posset resti-
tuere. ¶ Quarto requiritur habilitas persone, qd ille cui defer-
t illud iuramentum, sit dñs litis vel quasi. l. vulgo. j. eo. Item q̄ sit
pubes. l. videamus. in pñc. §. eo. Adde, q̄ fisco vel eius pcuratori
non deferatur istud iuramentum in litem de affectione: et in hoc est
deterioris conditionis quā priuatus. ita dicit glo. sing. in. l. quo-
ties. in glo. fi. in x. crediderit. C. de epac. trib. lib. x. quā sequit Jo.
fab. in. §. itē aduersus. instit. de actio. sed illā glo. reprobant Bal.
et Jo. de pla. ibi. et Alex. in. d. l. pe. §. in eum. ¶ Ultra Bart. adde
sex alia requisita. Nam quinto requiritur q̄ intētentur actiones
bonafidei directe: nā in cōtrarijs nisi agat de fide rupta, nō est lo-
cus huic iuramēto: vt. §. per glo. iij. vbi dixi. ¶ Sexto requiritur
q̄ agatur ad tale qd, ad qd quis possit pceptis compelli: secus si li-
beratur prestando verū interesse, vt in actione ex empto, quando
non habet facultatē rei tradēde: vt dixi. §. in. l. iij. in glo. ¶ Septi-
mo requiritur, q̄ quis cōueniatur ex dolo p̄prio, vel ex p̄prio, de-
licto. nam si cōueniatur ex alieno dolo: puta pupillus ex dolo vel
delicto tutoris, vel quādo villa teneret pro robaria alterius. tunc
nūq̄ habet locum istud iuramentum in litem de affectione: tex.
est in. l. i. et ibi not. Bart. ff. qñ ex facto tuto. Idē Bar. in. l. ne quid.
ff. de incen. rui. nau. et in. l. si quādo. C. vnde vi. Bal. in. c. j. §. conuen-
tulas. de pa. iur. fir. Lano. i. c. fi. qd me. cau. l. i. m. i. nisi fingeretur
eadem persona, vt in herede, qui fingitur eadem persona cum des-
functo. in aut. de iureiurā. a mo. prest. in prin. ideo cōueniatur ex
dolo defuncti: vt videbitis. §. in. i. qd. ¶ Octauo requiritur q̄ reus
cōuentus nō habuerit causam possidendi ab agente. nā si ab eo
habuisset causam possidēdi, qñs causa sit nulla: tamē contra eū
nō habet locū istud iuramentū in litem de affectione: ita pbat text.
no. vbi habes exemplū in. l. si donare. in pñc. ff. de do. inter virū et
vro. quē ad hoc reputat sing. Ludo. ro. in singu. suis in singulari
incip. dicit. l. qui restituere. ¶ Nonno requiritur q̄ agens non ha-
buerit rem venalem. nā si exposuisset rem venalē, et alijs emptu-
tus eam possideret, et condemnatus ad restituendum, nōllet eam
restituere, non potest iurari in litem de affectione. glo. est. de hoc
sing. in. l. iij. in ver. contrario. C. de in litem dan. tu. quā ad hoc re-
putat sing. Ludo. ro. in loco p̄prie allega. et potest esse ratio: qz
postq̄ quis exposuit rem venalem, declarauit se non habere affe-
ctionem ad illam rem. Duo alia specialia circa rem venalem ex-
positam. dixi in. l. rogasti. in prin. §. si cert. petā. ¶ Decimo requi-
rit quod agatur iure actionis. nam vbi implozatur officium iudi-
cis, non habet locū istud iuramentū in litem de affectione: glo.
est no. in. l. harum. in ver. cōdenet. ff. si serui. ven. quā sequuntur
Bal. et Fulg. ibi: et dicit Bald. q̄ est multum nota. et qd alibi raro

reperitur: et sequuntur Bar. et Moder. in. l. si prius. in pe. char. i. ij.
q. ff. de oper. no. num. et ibi Jmo. reputat singu. et ibidem latius se-
quit Alex. eam etiam tenent Aug. et Moder. in. l. argentarius. §.
cū autem. per illū tex. ff. de eden. Pau. de cast. et Alexan. hic: et di-
cit Bal. in. d. §. cum autem. quod glo. in. d. l. harum. pulchre pro-
bat, q̄ officium iudicis nō habet vim actionis bonafidei nec stricti
iuris arbitrarie: tamen contra dictū glo. tenuit per bonas ratios
nes ipsemet Bar. sibi cōtrarius in. d. l. harum. et ibidem Pau. de
ca. et Jo. fab. in. §. p̄terea quasdam. instit. de actio. et ista secunda
semp mibi plus placuit, q̄uis vtraq; disputatio posset facile de-
fendi. Et tenendo primam opi. responde ad fundamenta Bar. et
Jo. fab. q̄ illa glo. que vult, q̄ quando implozatur officium iudi-
cis non deferatur iuramentū in litem, intelligitur quando implo-
ratur officium iudicis nobile: sed in fundamento Bar. est officium
iudicis mercenariū deseruiens actioni: et illud proprie est q̄ cau-
35 sat iuramentū in litem. ¶ Item adde q̄ istud iuramentū in litem
de affectione habet locū etiā cōtra iudicem qui male iudicando
fecit litem suā, fm Bal. in. l. iij. circa prin. C. de sen. ex pe. reci. et not.
36 Ange. in. l. iij. §. in eum. ff. de dam. infec. ¶ Idem potest dici cōtra
arbitrū quia etiam male iudicādo facit litem suā: vt est text. fin.
gu. in. l. penul. et ibi Bartol. et alijs ad hoc not. C. de pact. et ibi dixi.
37 ¶ Secundo principaliter querit Bart. quando deferri debeat
istud iuramentū, et tene distinctionem Bar. cum quo transeunt
Ang. Sali. et Alex. hic: intellige tamē, nisi reus dolo desisset. pos-
sidere: quia teneret et posset iurari in litem contra eū in actioni-
bus stricti iuris, etiam ante sententiam: prout vult Bart. si bene
inspicias in. q. p̄cedē. quicqd teneat Fulg. hic: cuius fundamē-
tis respōdet Alex. hic: ad quod autē tempus referatur estimatio
huius iuramenti in litem de affectione: an de affectione quā has-
bet de presentia: an quā habebat tempore more: ponit no. Bar. in
38 l. iij. §. in hac. in. iij. col. ff. cōmo. ¶ Tertio et vlti. querit Bartol.
an p̄pter dolū defuncti iurerur in litem cōtra eius heredes: et cō-
cludit q̄ sic, in actionibus bonafidei: si dolus fuit cōmissus ante
litem contest. secus si post. per. l. eius qui delatorē. ff. de iur. fil. vbi
heres nūq̄ tenetur ex ficta confessione defuncti, nisi lata sit sen-
tentia cōtra defunctum. Ista doctrina Bar. fm Fulg. et Alexan.
seipsam cōfundit: qz d. l. eius qui delatorē. procedit siue dolus
sit cōmissus ante lit. cōtest. siue post: qz litis cōtestatio nō sufficit:
sed requiritur sententia. Ego credo sic posse declarari mentem
Bar. nam dolus est delictum. vt not. Bar. in. l. j. in fi. ff. de fideiuf.
tu. et est melior text. de iure in. l. j. §. nunc tractemus. in ver. plane.
ff. de tute. et ratio. dis. sed in delictis quādo lis est cōtest. cū defun-
cto, actio efficitur transitoria contra heredes. l. j. C. ne ex delic. des-
fun. l. j. ff. de priua. delic. et hoc est melius fundamentū q̄ illud qd
facit Bar. per. d. l. eius q̄ delatorē. sed caue, qz qñ dolus cōmissus
est post litem cōtest. certe primus actus qui postea fit, habet vim
litis cōtest. l. j. C. de confor. euf. lit. vbi Bart. no. et doc. in. l. ita des-
mun. C. de procura. Et si diceret q̄ ille primus actus qui postea
fit, bene habet vim litis cōtest. sed qd ad hoc vt heredes teneant,
requiritur vera litis contest. quia respondeo, q̄ inio adhuc vt he-
res teneat ex delicto defuncti sufficit litis p̄test. aut aliqd qd vim
habeat litis cōtest. tex. est. in. l. si eum. §. qui iniuriarum. in fi. vbi
Bart. in. v. no. ff. si quis cau. Bart. in. l. j. in fi. prin. ff. de priua. des-
lic. et per hec habes expeditam primā materiā iuramēti in litem de
39 affectione. ¶ Senio nunc ad iuramentum in litem de veritate
in quo Bar. format quatuor qñes. Prima est, que, et quot requi-
rantur: et concludit post glo. q̄ duo, difficultas probationis, et do-
lus aduersarij, prout etiam tenent Lano. in. c. fi. qd met. cau. facit
tex. cū glo. in. l. semp. §. hoc interdicto. ff. quod vi aut clam. et gloss.
in. §. pe. isti. de verb. obli. Lano. in. c. fi. qd me. cau. Bal. in. l. vni-
ca. in vlt. char. in. xxv. opp. C. de sen. que pro eo qd interest. et ista est
vera cōclusio quicquid teneat glo. in. l. nūmis. §. eo. Confirmatur
per illud qd voluit Bal. et Alex. in. l. qui accusare. C. de eden. vbi
dicunt, q̄ p̄bato dolo notarij: dāna et interesse probant per solū
iuramentū parris qd est de veritate. Et aduerte, qz d. cōmunis cō-
clusio p̄cederet, quando ageretur ciuilitet: sed quando ageretur
criminaliter nō haberet locum hoc iuramentum fm Barto. in. l.
40 fi. j. eo. et ibi videbimus de veritate. ¶ Et no. bene illud quod fin.
subdit, Bar. q̄ difficultas probationis tūc censetur adesse, qñ nō
potest res ad oculum demonstrari: quod in specie sequitur Jmo.
in. d. c. fi. in. v. colū. idem tenet Joan. fab. in. l. si quando. C. vnde vi.
¶ Limita predictam doc. duobus modis. Primo, vt non proce-
dat in actionibus bonafidei, in quibus etiam si non concurrat dif-
ficultas probationis, sufficit dolus aduersarij. l. nūmis. in fi. et ibi
Fulg. ad hoc not. §. eo. qz ille tex. loquitur in contractu depositi et
consequenter in actione bonafidei. et Mar. fili. Albe. Fulg. et Alex.
hic. ¶ Secundo limita, quando quis cōueniatur ex dolo p̄prio,
secus si ex alieno: tunc non deferatur iuramentum in litem de ver-
ritate: et multo minus de affectione: prout dixi in p̄cedē. mates
41 ria. in. vj. registo. ¶ Et sup̄scripta doctrina refert. Bart. de tere

minasse Inno. in. d. c. fi. q. si aliquis deposuit penes hospitem far-
dellum clausum et sigillatum, vel cistam aut valisiam clausam et sig-
gillatam, et reddat desigillata et aperta, cum ex hoc arguat dolus
hospitis: et sit difficultas probationis, quod de rebus que in ea erant
reperiuntur amote, sciri debet iuramento eius qui valisiam penes
hospitem deposuit: et mihi placet ista sententia, quod si probet per testes
vel hospes confiteatur quod sibi tradidit valisiam bene clausam et sigil-
latam: et tunc reddit desigillata et aperta, quod de rebus que in ea erant,
statutur iuramento deponentis: nam video istam esse eodem finem, cum
Bar. et Inno. etiam tenent Bal. in lec. antiqua. et Rudon. roma. hic:
Rapha. ful. in. l. cum furti. j. eo. Spe. in ti. de fur. s. j. ver. qd si reus.
Vico. de neapo. in. s. item seruiana. in. iij. oppo. gloss. insti. de actio.
Inno. in cle. ne in agro. s. quia vero. de sta. mo. Salic. in. l. j. s. si cista.
R. depositi. et Joan. Petr. de ferra. in practica papieñ. in libello in
actione reali. in ver. et in centum libris pro dano. in vlti. col. firmat
Lano. in. d. c. fin. quod met. ca. q. quis contrarium teneat ipsemet bar.
in. l. in eos. ff. fur. aduer. nau. caup. stabu. cu quo tenet Alex. hic:
de quo etiam per bar. in. l. j. s. si cista. per illu. ter. ff. depositi. vbi distin-
guitur, ut ibi per eum. ¶ Ego in ista materia considero quatuor
casus. Primus, quando valisiam restituit signata et sigillata sicut fuit
tradita: ita quod non apparent aliqua signa in contrariis: et tunc ex quo
cessat probatio doli: nihil probabitur per iuramentum: et ita tenet
Bar. in. d. l. in eos. Secundus casus, quando valisiam restituit aper-
ta et desigillata, et constat depositarium fuisse in dolo: et tunc de effi-
matione rerum ablatarum statuitur iuramento deponentis. l. j. s. si
cista. et s. in depositi. ff. depositi. Tertius casus est, quando sumus
in casu claro, quod non constat de culpa depositarii: et si constat de cul-
pa, non apparet de dolo: et tunc iste casus est clarus, quod non statuitur
iuramento partis, nisi concurrat dolus. Quartus casus, quando
sumus in casu dubio, quia iudici nihil aliud apparet, nisi quod valisiam
est desigillata vel aperta. et tunc concludo, quod si probatur per
testes, vel ex confessione hospitis, quod valisiam fuit tradita clausa
vel sigillata, et hospes reddidit desigillatam vel apertam: hoc ipso
probatur dolus. quod dolus non potest probari nisi ex coniecturis.
l. dolum. C. de dolo. et sic teneo opi. Bar. que est communis. Nec ob-
fundamentum Alex. quod dolus non presumitur nisi probetur:
quod est verum, si non apparent coniecture ut in casu nostro. Intellige
tamen sane, attenda qualitate personarum: quod in hoc multum statuitur arbi-
trio iudicis: et nisi natura sua desigillari potuisset: quod tamen appositum
esset sigillum cere: sicut Bald. in rubi. C. de posi. circa princip. per. l.
si duobus. s. j. ff. quemad. testa. aperi. et idem Bal. in. l. j. in. ij. col. C.
loca. et ad illud quod multum attendatur qualitas personarum, bene fas-
cit illud quod dicit Bald. in. l. dñs horreorum. in. pn. ff. loca. vbi dicit
42 quod illud quod dicit ibi Bart. in. l. j. ff. de questio. quod si factum est fur-
tum alicui, quod suspicio est contra vicinos, adeo quod possunt totum
queri. est verum quando illi vicini essent ribaldi et male vite: secus
43 si sint bone et probate vite. ¶ Secundo intellige sane, quando viator
consignasset valisiam sigillatam hospiti acceptanti: secus si non con-
signasset: sed simpliciter dimisisset supra dorsum equi: aut eam po-
suisset supra portam hospitij. sicut Bald. in. l. j. C. loca. intantum, quod
alibi tenet glo. singu. in. l. j. s. si. in ver. in nau. ff. nau. cau. sta. quod non
sufficit quod viator consignet valisiam hospiti: sed est necesse quod eam
aperiat: ita quod hospes sciat que res sint in valisiam: sed illa gloss. con-
ter reprobat, quia esset periculosum viatori, si forte in ea haberet
res preciosas. Itaque nostra interest ne secreta patrimonij pandantur
l. ij. C. quando et qui. quar. pars debe. lib. x. et ita illa gloss. reprobat
Bnil. et antiqui ibi: et Ric. de neapo. in. d. s. ite seruiana. in. iij. oppo.
glos. Lyn. in. l. certi iuris. C. loc. et ibi Bald. in. ij. oppo. vbi format
tres nota. q. in materia. ¶ Tertio limita, nisi viator faceret deferri
farfellum seu valisiam in cameram, et reciperet clauas camere,
vel dimitteret famulos proprios ad custodiam camere, tunc si aliquid
ex valisiam subtractum reperiatur, non tenet hospes: quod tunc viator in
se custodiam receperit, sicut Bald. in rubi. C. de po. argu. l. j. s. si me ro-
gaueris. cum. s. seq. ff. de posi. sed tu tene contrarium: et in contras-
rium est glo. ordi. in. l. fin. s. j. in glo. magna. qua Bart. ibi simplici-
ter sequitur. ff. nau. cau. sta. de quo per Lyn. et Bald. in. l. ex diui. C. loca.
tamen aduerte, quod illa gloss. bene tenet, quod hospes teneat, sed non dicit
an statetur solo iuramento deponentis. In materia etiam non illud quod
consuluit Joan. de ana. in consi. ij. incip. an hospes vulneratus et.
44 quod hospes non tenetur de vulnere illato per famulum suum via-
tori ibi hospitanti: nec tenetur ad expensam factam in medicinis, nec
ad aliquod interesse. per. l. licet. s. sed si damnum. cum glo. in ver. non
pertinet. in. l. j. solu. s. nau. cau. sta. tamen vide glo. que aliud vult in. c. offe-
45 rebat. xxxv. q. vi. in. ij. q. dic ut per Bart. et not. quod ex parte
actoris indistincte transit facultas iurandi actiue ad eius heredem.
glo est singu. in. l. pe. s. fin. in glo. vlti et ibi Bal. Ang. et Moder. not.
ad hoc. ff. ne quis eum qui. facit quod vult Joa. fab. in. l. si quando.
46 C. unde vi. ¶ Aduerte tamen in quantum Bar. dicit, quod postquam
iudex taxauit certam summam et iuratum fuit, non potest amplius
iudex velle reuocare taxationem quam fecit: quod cum hoc possit ex

quo est sententia interlocutoria. l. quod fuisse. ff. de re iudi. in con-
sequentiam reuocabit iuramentum partis: si autem vellet reuocare
re solum iuramentum partis, non potest. ita Innoc. et Joan. and.
in. c. fina. quod metus cau. et ibi But. in penult. col. et idem tenet
Imol. in. d. l. quod fuisse. ff. de re iudi. in. ij. col. et in. l. ait pretor.
s. j. ff. de re iudi. Idem tenet Alexan. in. l. qui bona. s. qui damni.
in penult. col. Imol. ibi. ff. de dam. infec. et in. l. videamus.
s. deferre. s. eodem. post Specu. et Pet. de ancha. per eum relatos.
Tene contrarium, quod post taxationem iudicis et partis iuramen-
tum, non potest iudex reuocare nec iuramentum nec taxationem.
hanc opinionem tenet Imo. in. d. c. fi. in. vij. col. cum duabus seq.
quod met. cau. et ibi do. Abb. in vlti. col. et Alex. in. l. admonendi.
in. xxxiij. col. s. titu. j. q. cum illud iuramentum deferatur odio
dolosi, non videtur quod iudex possit reuocare. Item si posset re-
uocare detegeretur per iuramentum: accedat quod concludit Bart.
in. l. admonendi. in. ij. col. s. titu. j. s. quod quando iuratum est
et lata sententia, non potest reuocari quando in odium dolosi esset
47 lata. ¶ Ultimo querit Bar. an ab isto iuramento in litem, pos-
sit appellari: et concludit quod non, nisi lata sententia. cum ex isto
iuramento non oriatur actio: cum Bart. tenet Salic. et Moder. hic.
Inno. in. c. fin. quod met. cau. et ibi Anto. de but. in vlt. col. et Joan.
de Imol. in. vij. et ix. col. et quod ex isto iuramento in litem non
oriatur actio: est glo. singu. in. s. preterea quasdam. insti. de actio.
quam sequuntur et reputant singu. Ang. Ludo. et Alexan. in. l. ij.
s. de iure iuran. Bald. Ange. et Ludo. in. l. nam et postea. s. si eo. ti.
Bald. in aut. nono iure. C. si certum petat. et intellige de iure civili
decisionem Barto. quia de iure cano. a quocumque gravamine pos-
test appellari. c. ut debitas. de appella. Item adde quod sententia
lata pretextu istius iuramenti in litem, non retractatur per instru-
menta de nouo reperta: ita sing. tenet Barto. in. l. admonendi. s.
titu. j. in. ij. col. Et per hec cum laude dei est expedita ista difficultas
lex vtiliter et clare ac ordinate.

- 1 Quis dicatur proprie dominus litis.
- 2 Iuramentum in litem, non deferretur procuratori.
- 3 Procurator habens speciale mandatum an possit iurare in litem.
- 4 Substantialia contractus, an possint conferri in voluntate vnius ex contrahentibus.

Tulgo. Iuramentum in litem non deferretur nisi domino vel quasi. hoc primo. et in actio-
ne tutelae (quod est bonae fidei) iuratur in litem de affectio-
ne. h. d. secundo cum. l. se. q. et istud vltimum volunt veri-
ba text. ibi: quanti res est in litem et iuncta. l. hec verba quanti. et
in. l. inter hec verba. ff. de verbo. signific. et in. l. penult. s. j. ff. ne quis
eum qui. ¶ Not. ex. l. vulgo. quis dicatur proprie dominus litis,
quia dicitur is qui litem suo nomine contestatus est, ex quo patet
quod licet procurator lite contestata efficiatur dominus iustitiae:
tamen non est proprie dominus litis: ut habetur in. l. ita demum.
C. de procura. et sic intelligitur. l. ab exco. C. quo. appel. non res-
ci. et. l. nullaz. C. de procura. et. l. procuratoribus. eod. tit. Alibi di-
cit glo. in. l. si procurator. la. ij. in glo. pe. in fin. ff. de excep. boli. quod
post litem contesta. procurator et dominus censentur vna persona.
2 ¶ Secundo not. ex hoc tex. quod iuramentum in litem non est defer-
rendum procuratori. ideo dicit Ludo. mirandum esse quod Bar.
dixerit contra istum tex. in. l. qui bona. s. si alieno. in fin. ff. de dam.
infe. Sed salua Barto. sicut Alex. hic: ut procedat quando procura-
tor haberet speciale mandatum. nam tunc perinde est ac si domi-
nus iuraret. l. iusiurandum quod ex conuentione. s. si. tit. j. et c. presens
tium. de testi. in. vj. et c. fin. de iura. calu. in. vj. vel quando partes con-
sentirent, quibus casibus limita istum tex. Aduerte tamen primo
quod leges allegatae per Alexan. hic loquuntur de iuramento veri-
tatis, non affectionis: veritas est, quod de iure civili procurator
nunquam potest iurare in preiudicium domini, in fauorem sic. Secun-
do aduerte, quod licet Bar. in. d. s. si alieno. et Alex. hic: teneant,
quod procurator habens speciale mandatum possit iurare in li-
tem: tamen potest argui in contrarium. probatur nam iuramen-
tum veritatis potest facilius prestari per alium quam iuramentum
litem affectionis: patet, nam iuramentum veritatis potest prestari per
defensorem, sine mandato in fauorem domini: et tamen istud iuramen-
tum non posset prestari per defensorem ut hic. Tunc arguo ficti-
ramentum veritatis delatum domino non potest prestari per procura-
torem de iure civili: et si haberet speciale mandatum: quod
formatum in persona domini. l. generaliter. s. his presentibus. in
verb. principalem personam. C. de reb. credi. et Bald. ita non ex illo
tex. et si dicat quod ille tex. non loquitur de procuratore habente speciale
mandatum: ut per Alexan. in. d. s. si alieno. et Salic. in. c. s. his de
presentibus: quod respondeo, quod licet nemo contradicat, tamen proba-
duplicitur inducendo: quod imo loquatur in procuratore habente
speciale mandatum. Primo in quantum dicit qualiter iuramen-
tum delatum erat parti in iudicio vel extra, et qualiter postea pars
se absentauit: et qualiter duo casus tamen possunt considerari: ut per
tex. ibi

tex. ibi: aut iudex coget absentem venire &c. Secundo dico quod idem probat text. in vers. seq. qui incipit: licentia. si bene consyderabis: nec inuenies tex. de iure civili, quod ipse procurator possit iurare, & preiudicare domino: & ratio est, quia quando quis iurat per seipsum, magis timet quod quando facit alium iurare: ideo lex civilis, vult quod ipse dominus iuret. **¶** Item not. i. l. si tutor. ibi non esse equum, rationem quare inuentum est iuramentum in litem de affectione. facit. l. non enim. ff. re. amo. **¶** Ultimo not. casum in quo substantia contractus, id est, precium conferuntur in voluntatem vnius contrahentium etiam quo ad affectionem. contra. l. quod sepe. s. j. ff. de act. emp. & ratio est, quia iste contractus non potest ex libero consensu vtriusque partis: imo contra voluntatem domini: ut habes in tex. & sic est contractus improprius, qui pro cedit inuita parte: & ista est vna solutio. **¶** Et secundo & notabilius responde, quod verum est quod substantia non possunt committi in voluntatem partis: verum est de voluntate partium. sed ex dispositione legis sic: casus est hic.

- 1 **¶** Iuramentum in litem de veritate, quando habet locum.
- 2 **¶** Qui iurat rem valere minus, non est periurus.
- 3 **¶** Quando in maiori summa infit minor.
- 4 **¶** Quid in ultimis voluntatibus & iudiciis ac statutis: vsq; ad nu. 5.
- 5 **¶** In summa prolata a creditore non intelligitur taxatiua tantum.
- 6 **¶** In actione furti deferitur iuramentum in litem.
- 7 **¶** Si testes sint examinati super articulo, quod res valet centum, non obstante estimatione possunt idem vel alij producti, quod valet centum quinquaginta.

10 **¶** Dictio & plus: prolata a teste, nihil operatur. & nune. ii.

De in furti. Qui iurat rem valere minus quam adiciat & plus: & contra non exhibentem instrumentum iuratur in litem. h. d. c. l. seq. vsq; ad l. si. Et aduersus te quod tex. in l. cum furti. potest dupliciter intelligi, ut habes in gloss. Primo, quod loquitur de actione furti: que competit ad penam dupli vel quadrupli: tunc non loquitur de iuramento affectionis: quia in quantitate non cadit affectio. l. nune. c. l. si. eo. pbatur alia rationem: nam requiritur contemptus iudicis ad hoc ut habeat locum iuramentum affectionis: sed hic non interuenit contemptus iudicis: & dicere prout glo. esset limitare istam materiam. ut ratione delicti causetur iuramentum in litem de affectione: probat hoc esse falsum: si aliquis est in dolo, est in delicto: & tamen absque contemptu iudicis non deferitur iuramentum in litem: & vere tex. loquitur in iuramento in litem de veritate: ut patet tibi: rem tanti fuisse: & tunc non. **¶** Item Paul. de cast. quod iuramentum in litem de veritate locum habet, non solum quando agitur pro consequenda vera estimatione: sed etiam quando agitur de consequenda mera pena sine estimatione ut in furto. & ad hoc vide gloss. in l. in actionibus. in ver. plane. in gloss. magna circa si. **¶** Potes etiam intelligere, quod ageret conditione furtiua, ad restitutionem rei furto subtrahere. l. si pro fure. in prin. & s. j. de condi. furti. & tunc talis actio potest fieri arbitraria, ita quod esset locus iuramento in litem de affectione, si presupponeres furem fuisse a iudice condemnatum ad restituendum. & hoc re extante: sed si presupponis speciem furto subtrahere fuisse peremptam ante sententiam, tunc solum est locus iuramento in litem de veritate: ut dixi in l. in actionibus. s. eo. & hoc ultimo modo potest intelligi ista lex. **¶** **¶** Nota quod qui iurat rem valere. c. ii. valeat plus, non per hoc periurus est. Adde tex. in l. si cui. in prin. & ibi vide gloss. in ver. plus. ff. que admo. ser. amit. **¶** **¶** Item not. secundo quod in summis affirmatiue prolati. in maiori summa infit minor. de quo vide text. not. in l. si decem. ff. loca. no. in l. j. si stipulanti. ff. de verb. ob. vide tex. in l. ita ut omnes. ff. mandari. iuncta. l. precede. & ibi Salic. ponderat illum tex. pro singulari. vide etiam text. in l. hac edictali. s. is illud. C. de sec. nup. **¶** Quid in ultimis voluntatibus, habet in l. qui quar tam. ff. de leg. j. Quid in iudiciis & statutis, habet per omnes in l. inter pares. ff. de re iudi. Angel. in l. suis. ff. de libe. & posthu. In testibus habes glo. in l. diem proferre. s. si plures. ff. de arbi. & ibi Bal. **¶** Quid quando agitur de probanda possessione. vide ibi: & per eundem in l. j. in pe. colu. C. de testa. Imo in d. l. j. si stipulanti. & Ludo. roma. l. p. in si. **¶** Quid, si capitulo ad probandum quod testator reliquit mihi sua supellectilia: & produco testes qui desponunt, quod reliquit mihi hereditatem, an probet, attento quod supellectilia sunt pars hereditatis. Bald. determinat quod sic, in l. conuenientiam. in vlti. colu. C. de epil. & cleri. aliter tenet Imo. in d. l. inter pares. in v. colu. **¶** **¶** Tercio not. ex hoc text. quod in summa a creditore simpliciter prolata, non intelligitur taxatiua tantum, **¶** Item Paul. de cast. & Ludo. hic licet posset dici quod in hoc tex. sit quorundam excusandum periurium. Adde gloss. in l. rationes. iuncto tex. C. de proba. Bart. & docto. in l. si quidem. C. de transac. & in l. si cum do. in prin. ff. rerum amo. secus quando profertur a debitorum. i. rogasti. s. si tibi. vbi no. Bald. & Moder. s. i. j. **¶** **¶** Ulti-

mo not. quod super actione furti deferitur iuramentum in litem. intellige quando agitur civiliter ad penam dupli vel quadrupli que applicatur ipsi parti: secus si ageretur criminaliter. ut per Barto. in l. si. j. eo. d. i. in l. i. s. j. s. titu. j. **¶** **¶** Extra gloss. inducitur ista lex per Bart. ad alias questiones. Prima est, quod quis testes facit examinari super articulo quod res valet centum, non obstante estimatione possunt idem vel alij producti, quod valet centum quinquaginta. alleg. c. de testi. & est corruptus, debuit allegare. c. cum causam que inter economum. & ibi glo. de testi. cum Bart. tenent Ang. & Moder. hic: Bart. & Pau. de ca. & Rapha. cum. in l. si. s. qui in diuisam. post glo. ibi. ff. de lega. j. Specu. in titu. de teste. s. post q. versicu. quid si plures. bene facit cautela quam tradit Bart. in aut. at qui semel. in vlti. colu. de proba. quam limitata ut per Angel. hic. s. ut Bart. ibi loquatur in diuersa instantia. **¶** **¶** Secundo inducit Bart. quod dictio & plus: prolata a teste nihil operatur. Sed ista lex nihil facit, cum hic istud & plus: fuerit omis sum. tamen est vera conclusio Bart. & communis quam tenet gloss. in l. ab hostibus. s. sed quod simpliciter. ff. ex quibus cau. maio. Ange. & Moder. hic: Bart. in l. celsus. ad si. ff. de vfu cap. & in l. cum filius. s. pater. ff. de lega. j. docto. in l. & si post tres. ff. si quis cau. Anto. de but. in c. litere. de dilatio quia cum illa depositio testis, et plus, sit incerta non releuat. **¶** Imo fortius decidit Bald. in repetitio. l. i. in vlti. colu. C. de rescin. v. di. quod ad rescindendam venditionem ubi requiritur quod res sit vendita ultra dimidia iusti precij, non sufficeret quod testes deponerent de dimidia, & dicerent & plus: sequitur Imo. in c. penult. in vlti. colu. de empt. & vendi. do. Alex. in consilio. cccccxij. incipi. viso processu cause vertentis inter Antonium. in penult. colu. et hoc etiam voluit Bal. in d. c. cum causam que inter economum. per illum text. **¶** Sed ego puto contrarium, per limitationem quam tradit Bal. & expressius Alber. hic: dum dicunt, quod dictio, & plus: prolata a teste nihil importat: quando sumus in materia requirente quid certum & determinatum, ut si produco testes qui dicunt quod mutua uititio centum, & plus: quia illa verba, & plus: nihil operatur: sed cus ubi quid indeterminatum sufficeret, ut in interdicto uti possidetis: ubi obtinet qui plus possedit licet indeterminare. l. si duo. vbi Bart. ff. uti posside. sed ita est ad rescindendum venditionem. vbi sufficit quid indeterminatum, etiam si esset vnus minimus denarius: ut probat Bald. in repeti. d. l. i. in xij. q. 2. in d. c. cum causam. ergo sufficit quod testes dicant, & plus: contra Bal. tenet Salic. in dicta. l. i. in xv. colu. & Alex. sibi contrarius in d. l. & si post tres. in l. i. colu. quod predictum fundamentum in specie non adducat.

- 1 **¶** Iuramentum in litem non retractatur: nisi ex causa: et que sit causa.
- 2 **¶** Differentia inter iuramentum in litem & voluntarium.
- 3 **¶** Probatio per euidentiam rei, an semper admittatur. nu. 3. cum sequentibus vsq; ad nune. 5.
- 6 **¶** Sententia lata virtute iuramenti in litem, non retractatur per instrumenta de nouo reperta.
- 7 **¶** Estimatio rei subtrahere, an estimetur per iuramentum in litem.

De periurio. Iuramentum in litem non retractatur, nisi ex causa. h. d. Que autem dicatur causa gl. declarat in verb. facile. & gloss. in l. videamus. s. si in verb. ex causa. s. eo. **¶** Gloss. prima ex qua habes quare istud iuramentum appellatur necessitatis eam reprobant Barto. & omnes: quia ille cui deferitur iuramentum in litem, potest recusare & probare per testes vel instrumenta cum eius favore inductum sit: ad hoc alleg. Barto. & semper. s. in hoc interdicto. ff. quod ut aut clam. que nihil facit. melius facit. l. quod si possessor. ff. de rei v. di. quem text. alleg. Alber. & Fulg. & l. de rebus. ff. re. amo. secus est fin Barto. in iuramento voluntario vel iudiciali, quod recusari non potest, dato quod quis vellet probare per testes vel instrumenta: & hoc not. quod est magna ampliatio ad regulam. l. manifeste. s. ti. j. & ibi tetigi de veritate huius ampliationis. **¶** Ex hoc habes differentiam inter iuramentum in litem, de quo loquitur iste titu. quod potest recusari, si actor vult probare interesse per testes vel instrumenta: secus est in iuramento voluntario vel iudiciali: & istam differentiam adde alijs quas dixi in rubri. **¶** In gloss. in vbo facile. ibi pro. c. marchis, que dicatur marchia, & ex quot vncijs constet, declarat Ro. fab. in s. nos autem. in l. de artil. tu. dicens quod libra constat ex xij. vncijs: marchia constat ex octo. unde dicit Bartol. in l. quoties. C. de susce. et arca. lib. 2. quod hodie. xvi. ducati veneti vel florentini faciunt libram auri: sequitur ergo ex hoc quod. l. xii. ducati faciunt vnam marchiam. **¶** In ea gloss. ibi: affert reus rem in publicum. no. ex gloss. iuncto text. vnum casum in quo non admittitur probatio per euidentiam rei, seu per inspectionem oculorum. sed ad retractandum periurium. ita simpliciter not. solus Bald. hic: & aliud non dicit. **¶** In contrarium videtur facere regula, quod probatio per eum

¶ Marcha. Adde doc. i. c. significauit. & i. c. q. to. de cens. doc. in c. constitutus. de procura.

¶ Constat. Adde gl. i. c. j. de testa. gl. zibi. de de ancha. in cle. si benefici cior. de sci. & in c. g. dos m. & ibi docto. de peni. dis. j. Bar. i. l. j. C. de mes tal. li. x. glo. in vbo. lib. 2. i. l. carus. ff. de ann. leg.

¶ Ducati. Adde gloss. & Bal. in l. ii. C. de leg. Bal. in l. q. c. i. vlti. col. C. 8 ser. fugi. Bal. i. l. illud. i. vlt. col. C. 8 fac. san. ec. gl. j. & ibi doc. in c. j. 8 male. Ro. an. i. ad di. Spe. i. ti. de instru. in s. porro. i. li.

dentiam rei, seu per inspectionem oculorum, nunq̃ intelligit ex-
 clusa: q̃ est fortior probatio de mundo. Dictus tunc singularis do.
 2 Iaso. in summa. in tit. C. ad le. aquil. quod sequitur Bald. in rubr.
 C. de proba. in. ij. col. 2 in. l. contra negantem. ad le. aquil. vbi dicit,
 4 quod si statutū disponat, quod de damno dato stetur iuramento
 damnum passi, et non possit probari contrarium, quod licet dam-
 num passus iurauerit dānum datum in centū: tamen poterit pro-
 bari contrarium, per euidētiā rei: hinc est quod post didicta
 testificata testium, vel post publicationem non admittatur quis
 ad probandum: tamen admittitur per euidētiā rei. ita Bald.
 5 in. l. si quis testibus. in fi. C. de testi. Hinc est, quod vbiq̃ per
 euidētiā facti conitat de iniquitate sententie, talis sentētia nūq̃
 q̃ transit in rem iudicatā, quin semper possit retractari secundū
 Anno. et Lano. in. c. fraternitatis. de frigi. et malefic. Bald. in. l. j. C.
 senten. rescin. non pos. Alexand. in consil. c. lviij. incipi. stantibus
 que supra narrata sunt. in. vij. col. lib. ij. sed responde, quod ideo
 hic ad retractandum iuramentum non admittitur probatio per
 inspectionem rei: eo quia istud iuramentum in lites de affectione
 fuit delatum actori, propter dolum et contumaciam aduersarij:
 ppter quem actor iuravit de affectione: et sic ultra quam res vere
 valeat: vnde si ostendatur ipsa res, nihil facit contra affectionem
 6 iurata. Et Iñea. gloss. libi: repertis postea probationibus, istaz
 gloss. et istum text. limita, nisi post iuramentum in litem sequuta
 esset sententia. quia sententia lata virtute iuramenti in litem, non
 retractaretur per instrumenta de nouo reperta. ita singula. tenet
 7 Bart. in. l. admonendi. in. ij. col. 3. tit. j. Et extra glo. tenet Bart.
 hic: quod stante statuto imponente penam pro furto et robaria sz
 estimationem rei subtrahere, talis estimatio non posset probari per
 iuramentum in litem: q̃ quando agitur criminaliter, debent pro-
 bationes esse luce meridiana clariores. l. sciant. C. de probat. adde
 quod cum Bar. tenet simpliciter Aug. in. l. si quando. C. vnde vi.
 Fulg. in. l. cum furti. s. eod. et Alex. hic contrarium et melius tenet
 Ange. sibi contrarius in. d. l. cum furti. et ludo. roma. hic et Joan.
 de imo. in. c. fin. in. iij. vel. v. col. quod me. cau. per text. apertos in
 l. si quando. C. vnde vi. et in. d. c. si. vbi quando agit pro delicto, esti-
 matio pbatur per solum iuramentum, non facta distinctione an
 agatur civiliter an criminaliter: nec obstat fundamentum Bart. q̃
 in criminalibus, probationes esse debeant luce meridiana clario-
 res, q̃ fateor verum esse quo ad probandum ipsum delictū, quod
 debet plene probari: put etiaz dicunt iura preallegata, sed postq̃
 delictum est plene probatum, tunc sufficit estimationem probari
 per iuramentum. Subdit Barto. sub dubio forte, retenta opi. sua
 quod tale iuramentum deferri non deberet, quod forte faceret in-
 dictum ad torturā. Tu dic esse arbitrium iudici. declarat Bar-
 to. in. l. si. ff. de questio. super quo videndū esset q̃ in simili habetur
 8 per Bart. in. l. maritus. ff. de q̃m. tan testis q̃ non debuit exami-
 nari si sit examinatus, faciat indicium ad torturā: ita remanet ex-
 pedita ista. l. et per consequens iste titu.

De conditione causa data, cā non sequuta. Rubrica.

1 **¶** Quare actio personalis apelletur conditio.
 2 Quotuplex est conditio, et quid inter se differant.
¶ Iste titulus est difficilis, et habet sub se leges multū difficiles.
 In gloss. rubri. inq̃tum tenet, quod hic verba rubrice improprie
 ponantur, cum causa proprie sit de preterito: sed ob rem, de futuro
 ro. l. damus. ff. de condic. indebi. sed iste titu. loquitur quando ali-
 quid datur expediendum in futurum: ergo et gloss. fatetur con-
 trarium et omnes ita tenent: poterat gloss. allega. l. j. huius ti. vbi
 dicitur ob rem: tamen iurisconsultus sepe abutitur istis terminis.
 vide per Bartol. in. l. demonstratio falsa. s. quod autem. ff. de con-
 di. et demon. ultra gloss. adde quod hec rub. est inepte posita, et non
 recipit constructionem secundū Alber. domi. christof. de castel. et
 Rapha. fulg. hic et melius posita est in rub. C. eo. dum dicitur ob
 causam datorum: vnde oportet intelligere istam rubricam, quod
 ablatius data, accipitur pro dati, vel causa rei date. Continua
 istam rubricam fin Bart. sed plenius eo, dictus est de conditio-
 ne generali in titu. s. si certum petā. et de nonnullis ad se pertinen-
 tibus: sed q̃ non est nouum, vt posito genere, postea ponantur spe-
 cies, vel econtra. l. si seruus seruū. s. inquit lex. s. ad le. aquil. Ideo
 in hoc tit. et seq. ponitur de conditionibus in specie: vel sic conti-
 nua ex mente Pau. de cas. iurisconsult. tractaturus de actionibus
 personalibus que ex contractibus oriuntur, vt declarauit in rubri.
 s. si certum petā. premittit de oriētibus ex quasi cōtractu, vt sunt
 conditiones per quas non agitur, vt contractus impleatur: sed
 potius vt dissoluatur, et ex isto distractu extra id quod agitur oriat
 1 actio. l. si is qui in fine. ff. commo. ¶ Quare autem actio personas
 lis appellatur conditio, et quare aliquę remanserunt in isto no-
 mine generis, declarauit in. l. certi conditio. in princip. s. si cert. pe.
¶ Item aduertendum est, quod in hoc libro iurisconsult. tractat

de quatuor conditionibus specialibus. s. de condic. ob causam. de
 condic. ob tar. causam. de condic. indebi. et de condic. sine causa. Et
 iste inter se differunt: q̃ conditio ob causam, de qua loquitur hic
 titu. habet locum, quoties aliquid datur alicui ob causam de fu-
 turo iustam et honestam: si enim ille non impleat causam, potest
 repeti datū, per conditionem ob causam non sequutam. Et si vi-
 catur, nonne in predicto casu est contractus inominatus: quo casu
 su oritur actio prescriptis verbis. Responde quod in contractib⁹
 inominatis: aut quis vult agere vt contractus impleatur, et tūc
 datur actio prescript. verbis. Aliquando agitur non vt impleas-
 tur: sed agitur ad repetendum datum: et tunc agitur ista conditio
 ob causam: et habet locum hic titulus. Aliquando datur
 aliquid ob causam non honestā: tunc, an datur possit repeti, lo-
 quitur titulus sequens, et non potest datum repeti. Aliquando ali-
 quid datur ex causa de preterito vel de presenti ob causam quam
 putabat dāns veram, sed erat falsa: et tunc loquitur titu. j. de con-
 di. indebi. Aliquando et quarto casu soluitur pecunia vel alia res
 ex causa de preterito que non erat falsa, sed erat iniusta, vel a prin-
 cipio nulla erat, postea superuenit sed iniusta: et tunc loquitur ti-
 tu. de conditione sine causa.

- 1 **¶** Si datur pecunia alicui vt emancipet filium causa est licita.
- 2 An heres implendo conditionem, dicatur adire. in. 3.
- 4 Si do pecuniam ob aliquam causam implendam de futuro, et sit
per me dātem quominus impleatur, tamen possum pecuniam
repetere.
- 5 Qui commisit falsitatem in testamento, non potest datam pecu-
niam repetere.
- 6 Testamento pronuntiato inofficioso, an legata remaneant.
- 7 An possit repeti pecunia data propiniete si repetatur res tanq̃ vi-
tiosa.
- 8 An donatio propter benemerita renocetur, si non consistit de eis.
- 9 Propositum in mente retentum, quando operetur.

Si ob rem.

Datum ob causam futuras
 honestā, cā sequuta non cō-
 dicitur: secus si causa non sit sequuta, etiam si per
 dātem steterit. h. d. cum. l. sequē. Vnde i duas
 partes principales. Primo loquitur in causa ex-
 pressa. Secundo in causa tacita. Secunda est in ver-
 sed si parenti. Illa secunda subdividitur in duas particulas. Pri-
 mo loquitur quando causa defecit penitentia dantis. Secundo,
 quando defecit aliter. secunda est in. l. sed et si fallum. Et hoc pri-
 mo, et quod si datur pecunia alicui vt emancipet filium, causa est
 honesta, quod intellige quando datur a tertio: secus si daretur a
 filio patri: vel econtra: tunc causa esset turpis. l. vtrum turpez. vbi
 1 doc. ff. de verbo. obli. l. vt liberis. in fin. C. de colla. Et hoc secundo
 in veris. sed si parenti. Iunctis verbis ibi: mox repudiauero, quod
 heres institutus sub conditione, implendo cōditionem, nō per hoc
 censetur adire hereditatem: q̃ si censetur adiuisse, amplius res
 repudiare non posset, per regulam. l. sicut. C. de repu. here. et tamē. l.
 nostra dicit quod potest repudiare: nisi diceret quod verum est q̃
 non potest repudiare. s. ex intervallo, sz incontinenti sic: et propter
 3 ea text. dicit mox repudiauero: et hoc modo dictio mox: impos-
 tabit iuris mysterium: sed tenendo nota. predictum dic, quod
 ratio est, quare heres implendo conditionem non censetur adire,
 eo, q̃ est actus qui potest fieri citra ius, et nomē heredis. Itē quia
 implementum conditionis fit vt heres habilitetur ad enudem. l.
 antistius. allega. in gloss. no. in. l. qm. de inofficioso. ff. de inoffi. test.
 4 Et Tercio no, quod si do pecuniam ob aliquam causam implen-
 dam de futuro: et sit per me dātem quominus impleatur, tamen
 possum pecuniam repetere. Nec obstat regula. l. iure civili. ff. de cō-
 di. et demon. q̃ respondent Pau. de cas. et Alex. hic: quod hic nō
 erat obligatus dare: sicut in simili in contractu inominato. l. ex
 placito. C. de re. permu. vnde secus esset si stipulatio intercessisset.
 in executione. s. fina. ff. de verbo. oblig. Vt not q̃ non allegauerunt
 text. expressum et valde no. pro limitatione text. nostri. in. l. si pupils
 lus. in princ. ff. ad leg. fal. vbi vide glo. fina. in verbo sonneretur. vbi
 pupillus qui mutuum receperat sine tutore, erat obligatus natu-
 raliter tantū. deinde fuit institutus sub conditione si vitam pecu-
 niam mutuo acceptaz daret titio: et ita dedit, postea repudiavit
 hereditatem: nunquid poterit pecuniam quam dedit causa con-
 ditionis implende repetere, per istum tex. videtur quod sic: sed ibi
 deciditur contrariū, quia illud quod dedit erat naturaliter debi-
 tum. Ergo limitandus est iste tex. quando datum causa conditio-
 nis implende, q̃ nullo mō erat debitū. ¶ Quarto pōdera subti-
 liter ex eodem ver. sed si parenti. hic esse tex. contra vnam nonam
 limitationem: quam tradit ad totum hunc titu. singu. Bal. in. l. si
 procuratori falso. j. eod. quod ad hoc vt datum ob causam de futuro
 possit, requiritur quod illa causa habeat dependentiam de futuro
 ro talem, que de presenti non possit impleri: vt si do pecuniam vt
 vadas pro me romam: secus, si causa posset de presenti impleri: q̃
 tunc non

tunc nō dicitur proprie causa. arg. l. cum ad presens. ff. si cer. pet. nam ista limitatio est contra hunc tex. qz hic datur ob causam que statim poterat impleri. vtz vt esset heres, quod potest fieri solo animo, z tñ potest repeti: z ppter ea Ludo. in repe. d. l. si procu ratozi falso. ad si. reprobat generalitatē. l. damus. j. titu. ij. z p istū tex. facit. l. qd seruus. ij. respō. j. eo. ¶ Quinto not. ex. l. ij. in ver. sine scelere: a cōtrario sensu, qz si ille qui pecuniā dedit cōmississet falsitatē in testō, nō posset tñ datā repetere, facit. l. dictam. C. eo. ¶ Sexto no. qz quando testm p querelā pñuntiat in officio sum, legata corruūt: sed dic quod istud de legatis est hodie correctum per aut. ex causa. C. de liber. pte. tñ posset attentari cōtrariū: qz expugnato testamēto p querelā, bene legata remanent firma, sed in casu nostro, illa. x. nō sunt proprie legatum. ¶ Ultimo p hūc tex. refert Alb. determinasse Marti. de fano, qd si dedi decē pro renete vt faceret mihī vendi certum equū gradariū: z ita opera sua venditus est mihī, qz si eum redhibuit tanqz vitiosum, possum repetere illa decem que prorenete dedi. Ego puto contrarium, cū sint data pro seruicio z opa prorenete. qz cū sit sequuta, debet im pēdire repetitionem. z ad hoc vide tex. cōiuncta glo. in. l. diebus. ff. de ed. edic. z qd no. Bar. in. l. sciendū. s. fi. eo. ti. ¶ Ho. etiam diligēter illud qd decidit Bal. hic in vlti. col. qz si aliquis donat alicui ppter benemerita z seruicia, illa exprimēdo, z falsum sit, qz reuera ille nulla vnqz seruicia prestetit. p hoc non vitiat donatio: qz donatio, sicut legatū nullā causam requirit. Ideo cū sit error in causa, z nō in obligatione: nō vitiat donatio, qd bene no. qz quoti dianum z multi cōtrariū crederent. Adde Bal. in. c. sciscitatus. in. ij. col. de rescrip. ¶ Glo. magna in. ff. si parēdi diuidit in quas tuor partes. Primo declarat tex. Secūdo ibi inerat em. hic remo uet contrarium: z pro confirmanda solu. vide Bald. in. l. in. ij. q. C. qd admitt. vbi dicit, qz ppositum in mēte retētū, est tanqz possi humus existens in vtero, qui si non producat in lucē, nihil ope ratur. l. si. C. de posthu. here. insti. Itē ad istā regulam, qz ppositū in mēte retentum nihil operat. adde tex. in. c. ij. in ver. l. voluntas tem habuerit. z ibi glo. z Abb. ad hoc not. de eo qz nit. in pos. In quarta qz est ibi: sic z inest. glo. adducit tria similia ad tex. In quarta z vltima que est ibi, ei autē. qz hic dicit. glo. op. cōtra text. z du pliciter soluit. Prima solutio in qua fit differentia inter suum z extraneū: reprobat gloss. in. l. si quis ita hereditatē. ff. de cōdi. ins tit. z in. d. l. iam dubitari. s. fi. z Bar. Alb. z cōiter doc. hic: z in. d. l. iam dubitari. precipue p equipationē que fit inter extraneum z suū. in. l. eni qui bonis. ff. de acquir. here. vbi tex. vult, qz ille actus qz in extraneo inducit aditionē. in filio inducat immixtionē, z cōi ter tenet scda solutio glo. cū distinctione Bar. hic: z clarius in. d. l. iam dubitari. tamē aduerte, qz cōsideratio Bar. nō videt bona, qz filij habent beneficium abstinendi, qñ sunt simpliciter institui ti: secus si sub aliqua conditione potestatiua. Tu vero tene pri mam solutionem quā tenent Christo. casti. R. ap. fulgo. Lud. ro. do. Alexā. hic: z R. ap. cu. in. d. l. iam dubitari. s. fi. p illū tex. qui clarus est: z dicere, quod ibi impleuit cōditionē animo aditū di est diuinare. Secundo dicere prout dicit Bartol. hic: quod ibi conditio consistebat in sola voluntatis expressione: z sic conditio ab aditione differebat, est contra illū tex. in ver. sed z ceteris. vbi tex. vult, qz non solū illud pcedat in conditionibus existentibus in sola expressione voluntatis: sed etiam in ceteris conditionibus pos titatiuis. ad idē est fortis text. in. l. conditionibz pupillus. alleg. in glo. in verb. nōnunqz. z in. ff. magis ex potestate. z in. l. si pupil lus. ff. de condi. insti. non obstat regula. d. l. eni qui. quia vltra sol. Moder. z Alex. hic. Respōde, qz illa regula pcedit ab extraneo ad filiū: sed non ecōtra, qz in filio facilius inducit immixtio, qz in extraneo inducatur aditio iuribz palleg. et clare patet in. l. si quis extraneus. in prin. iuncta. l. si seruū. s. pteor ait. ff. de acquir. here. Quid autē, si quis sit institutus heres sub modo, an dicat heredi tatē adire, z est res indubitata qz sic: qz primo debet adiri heredi tas, qz modus impleatur. l. demonstratio falsa. s. fi. z. l. quibus die bus. s. j. ff. de condi. z demon. ergo si actus qui debet sequi prece dat, intelligitur precessisse actus, qui precessisse debebat. l. illud. ff. de acquir. here. Ita Bal. Ludo. z. d. Alexā. hic.

1 Dicitio quasi z nunc. ii.
2 Pecunia data ex duplici causa, debet vtrāqz impleri. nume. 7.
3 Sic in probatione copulatiua.
4 Sic in papa.
5 Sic in aculatione. nume. 6.
6 Sic in conductione.
7 Testes alternatiue deponētes vel pbatio quando valeat. nu. 9.
8 Quis non tenetur cauere de eo quod pmissit, qñ non est dictum.
9 Dicitio quasi.
10 Transactio an sit contractus innominatus.
11 Quando in transactione habet locum penitentia.
12 Bar est virtus taciti z expressi.
13 Cautio mutiana an habeat locum in contractibus.

16 Que sit differentia inter contractus z vltimas voluntates. 17. et ibi an habeat locum superscripta cautio.

18 Cautio mutiana habet locum in donatione.

Dedi. Datum ne ad iudicem eatur, nō pōt repeti licet non caueatur de nō eundo, nisi actum sit. h. d. vsqz ad h. idē erit. In text. ibi: quasi decidi. ex pone id est transigi. nā dicitio quasi, importat veritas tem, vt in gl. z qñ pecunia datur ob hanc causam ne amplius ad iudicem eatur, ista censetur transactio: qz transactio nihil aliud est qz quidā recessus a lite presenti vel futura. l. ij. cū gloss. C. de trāsa. l. j. ff. eo. ¶ Ho. primo in ver. si enim ob hoc: qz quando pecunia datur ex duplici causa, oportet vtrāqz copulatiue impleri, als si vna sola impleatur nō sufficit, z potest datum repeti. facit regu la. l. si heredi plures. cum si. ff. de condi. insti. ¶ Ad idē facit simile, qz quando duo sunt copulatiue pbanda, nō sufficit alterum pro bari: vt no. cano. in. c. ij. per illum tex. de rescrip. z Bart. z plenius Moder. in. l. diuus. ff. de re iudi. cū limitatione de qua ibi p eos. ¶ Nonit cano. in. c. licet causam. vbi tex. principalis de pba. facit qd vult glo. z doc. in cle. in plerisqz. de elec. ¶ Confirmatur, qz vbi cunqz papa vel princeps mouet ex duabus causis simul consydes ratis, altero deficiente cessat dispositio. probatur in. c. qñ frequē ter. in. s. porro. s. sinantē. vt lite non cōtesta. no. do. Abb. in consil. clxxv. qd incipit, hic de iure queritur. z in. d. s. porro. in fin. ¶ hinc est, qz accusans aliquē qz percussit titium, z cū sanguinis effusio ne, succumbit probata solum percussione fm Ly. Bal. z Salic. in. l. ij. C. de pba. Bal. in. l. in causis. C. de accu. Panor. in. c. examina ta. in. ij. col. de iudi. z in. c. conquestus. ad si. de foro compe. Flori. in. l. j. in prin. ff. ad le. aqui. Jo. an. in addi. Spe. in tit. de accu. z in quisi. super rub. alibi Bald. in. l. quid ergo. s. pena maior. in. vj. colū. de infami. dicit qz si accusanti aliquē de furto, z dixi esse fur tum manifestum, z postea pbaui simpliciter furtū, debet reus ab solui. Contra tamen predictā regulam potest argui de eo qd not. Bar. in. l. si ventri. s. j. post glo. ibi. ff. de priui. credi. vbi Bart. pos suit illud no. qz quando aliquid conceditur ex duplici causa: licet cesset vna, dūmodo remaneat alia, sufficit. puto qz possit respon deri, qz in isto casu iste cause erant iuncte vel copulate, quo casu requiritur quod vtrāqz causa impleat: secus quā do ambe cause non sunt copulate, tunc procedit regula Bart. in. d. l. si ventri. s. j. ¶ Potes predicta limitare ex eo qd tenet Bar. in consi. suo incipi. cōmune lugani. vbi tenet qz si conductor petat remissionem ex duabus causis: quarum quelibet per se sufficeret: z vnam pro bet, debet obtinere. ¶ Ad idē facit quod vult Bal. in. l. j. in prin. in. v. colū in versic. extra queritur. ff. de eden. quod si actor allega uit in libello plures causas, z quelibet cā est in sua specie rationa bilis z perfecta, sufficit vnam probare. Ad idem facit quod vult Bald. in. l. si mater. C. de contrahen. emp. pponens copulatiue duas causas nullitatis, non tenet simul vtrāqz probare, nisi quā do requiruntur respectu vnius effectus. ¶ Ad idem facit notabi lis regula quam tradit Semi. in. c. j. in princip. in vlti. col. de pac. in. vj. quod probatio dubia (puta alternatiua) que in qualibet sui specie est verificabilis z cōclusiua intentionis agentis, sufficit ad obtinendam victoriam. per quam regulam dicit. d. Alexan. in. l. inter stipulantē. s. j. de verbo. obli. se obtinuisse in practica qz si accusauit aliquem de homicidio z produco testes qui alternati ue deponunt quod occidit cum ense, aut cum clauo: qz ista proba tio alternatiua sufficit in causa homicidij: eo qz quomodocunqz fiat, sufficit ad cōdenationē p homicidio. qd no. qz fortis ē decisio in causa criminali z capitali. z est magna ampliatio ad regulam 10 Semi. superius relata. ¶ Ho. secundo ex hoc tex. qz quis non tenetur cauere de obseruando illud quod promissit, quādo de cau tione nihil est dictū: z hoc ideo est, qz absqz alia cautione satis cō sultum est reo, via exceptionis. facit. l. j. s. si debitori. ff. vt in pos. le ga. secūduz Bart. z alios hic: z in. l. qbus diebus. s. fi. ff. de cōdi. z demon. Tu caue, qz tex. nō fundat se super ista ratione: sed in illa qz non est actum de cauendo, contra quod vltimūz videtur face re. l. fin. j. eodē. vbi non erat actum de cauendo: z tamen si non ca ueatur, pecunia data repetitur. z licet Bal. hic respōdeat, qd ibi cautio veniat ex natura cōtractus, per glo. in. l. pacta conuenta. ff. de cōtrahē. emp. dic melius vt ibi dicitur. ¶ Glo. in verb. quasi decidi, pro cuius introitu oppone vt p bart. z no. ex gl. duo. ¶ Pri mo, quod dicitio quasi, aliquando denotat veritatē. de quo vide 12 per Bar. z alios in. l. si ante nuptias. ff. soluto matri. ¶ Secun do habes, quod licet transactio sit cōtract? innominatus. vt no. Bal. in. l. j. s. tit. ij. z in contractibus innominatis locus sit peni tentie. l. si pecuniam. in prin. j. eo. Fallit in transactione, cuz sit in uenta ad lites dirimendas, idem fm hoc in omni conuentione fas cta causa dirimendarum litium, nō fit transactio per generalita tem huius. l. z cogita quomodo fieri possit quod fit transactio ex quo aliquid est datum z propter dirimendas lites. Alexā. non fir mat obiectum, sed exemplificat, quod dabitur pro re vbi non erat

- lis, sed certe tunc non dabatur gratia minuendarum litium. Considerabam si posset saluari Bart. in arbitramento, quod non est proprie transactio: vt per Bart. in l. quod si ephesi. ff. de eo quod cer. lo. An idem sit in omni pacto liberatorio: l. 3. Barto. hic pungat
- 13 vide Barto. et alios in l. quis. C. de transac. et ibi dicitur. Item aduerte ultra doctores, quare in transactione non habeat locum penitentia: nam ego non dico esse speciale, vt dicunt doct. imo dico quod est fin regulas. Nam in tractibus inuoluntatis quando res desit esse integra ab vtraque parte, cessat penitentia. d. l. si pecuniam. in prin. j. eod. Sed ita est in transactione. nam reus dedit pecuniam, actor promisit amplius non ire ad iudicium: adeo quod si vellet ire, sibi obstat exceptio: vt dixi in text. ideo cum res desit esse integra ab vtraque parte, merito non est locus penitentiae: ista est vera et fundamentalis ratio. ¶ In ver. conditio cessat. diuiditur in duas partes principales. Primo format duo contraria simul et diuisim respondet. Secundo format aliud contrarium et de solutione se remittit. secunda ibi: item contra. j. eod. l. si pecuniam. Rursus prima pars principalis subdiuiditur in tres partitulas. Primo format simul duo contraria. Secundo respondet ad primum contrarium: et fin doctor. sunt due responsiones: ego dico quod imo sunt tres. Tercio respondet ad aliud contrarium, secunda ibi: sed prima loquitur. tertia ibi: secunda in relictis. ¶ In ea. gl. ibi: sed prima loquitur in dādis. hec prima sol. mirabilis est s. Barto. qui eam reprobatur per aliqua iura: melius ceteris facit. l. insulam. s. si. ff. loca. vbi erat obligatio faciendi, et tamen prestatur cautio. ¶ In ea gloss. ibi: vel non fuit conditio expressa. ista secunda solutio gloss. est mirabilior prima fin Barto. quod. l. in omnibus, non habeat locum nisi quando conditio est expressa: secus in
- 14 tacitate istam solutionem reprobant omnes: et quia par est virtus tacite et expressi. l. cum quid. s. si cert. petat. item per. l. si creditores. in fi. ff. de priu. credi. ¶ In ea. gl. ibi: et sic potest peti cautio non tamen competit conditio. ex istis verbis colligo tertia solutionem quod licet cautio possit peti officio iudicis: vt in contrario tamen si non prestatur ex hoc capite, non potest pecunia data repeti: et pro hac solu. optime facit illud quod vult Bart. in fi. huius principij. et in. s. j. in. j. oppo. j. ead. l. tamen huic solutioni obstat argumentum quod facit Barto. quia si verum esset, quod iste teneretur cauere, presumeretur tacite actus: ergo si non obseruaret posset repeti. l. j. cum glo. s. eo. est verum quod do. Alexan. etiam non ponderans glo. nostram conatur sustinere: sed non curo quia. j. v. debitis meliorem solutionem. ¶ Quarta solu. extra glo. est aliorum, quod contrarium loquitur in actionibus bonae fidei: prout ibi expresse dicit text. in omnibus bonae fidei iudicijs. et ita ibi gloss. et gloss. in. l. j. s. j. ff. solu. mat. sequitur Bal. in. l. quibus diebus. s. fin. ff. de condi. et demon. et videtur sequi Bart. in. l. siue apud acta. C. de transac. sed istud reprobatur per omnes ibi: et per Bart. et oēs in. l. j. in prin. ff. solu. mat. et in. d. l. quibus diebus. s. fin. quod est contra leges hic allegatas per Bar. que loquuntur etiam in contractibus stricti iuris. ¶ Quintam sol. tradunt Bart. Ang. et communiter alij hic: quod in hac. l. sine cautione satis prouisus est via exceptionis: que solu. licet sit vera in se p. l. j. s. si debitori. ff. vt in pos. lega. tamen non placet ad hunc text. qui solum se fundat, quia non est actum. et ita eam reprobant Bal. et Imo. in. d. l. quibus diebus. s. fina. ¶ Sexto modo respondet Imo. ibi: quod hic contractus incepit ab executione. et tunc aduersarius non petiit sibi cauere: ideo sibi imputetur: sed si contractus incepisset a conuentione, esset prestanda: sed ista sol. videtur confundi per dicta. l. j. s. si debitori. ¶ Tu responde ultimo clare secundum Pau. de cast. quod. d. l. in omnibus, non habeat locum, nisi quando superuenit noua causa suspicionis: vt ibi tenet Barto. et in. d. l. j. vbi ceteri doct. ff. solu. matrimo. vnde in hac lege non prestatur cautio propter tria. Primo quia non apparet superuenisse nouam causam suspicionis, nec a principio aliter fuit actum, nec hic proprie erat debitum in diem vel sub conditione. Item et tertio quia satis erat prouisum via exceptionis. vt dicunt doct. ¶ In ea. gloss. ibi: secunda in relictis in vltima voluntate. habes ex gloss. et quod cautio mutiana non habeat locum in contractibus: et ista est communis sententia, et late examinatur in. l. siue apud acta. C. de transac. vbi reprobatur glo. que contrarium tenet. et late Huil. Albe. et Ludo. hic et Sal. in. l. j. C. de pac. pro communi sententia est bonus text. in. l. si quis ita. insti. de verbo. obliga. quem Fulg. hic reputat ad hoc singu. et Lud. facit de eo magnum festum dicens non esse ab alio ponderatum: et quod miratur quod antiqui et Moderni disputauerunt de casu. l. Et aduerte ad duo primo quod in vltimis voluntatibus sepe contingit quod testatores instituunt heredes, vel faciunt legata sub conditionibus negatiuis: puta si non iuerit Mediolanensis: isto casu heres vel legatarius non debet consequi hereditatem vel legatum nisi impleta conditione. quoniam sub conditione est honoratus, sed conditio ista negatiua nunquam potest impleri in vita nec in vltimo vite spiritu potest fieri aditio. glo. est not. in. l. si. ff. vt in pos. leg.

et ibi Barto. no. si ergo conditio negatiua non potest unquam in vita impleri, institutio vel legatum reddebantur inutilia: ideo mitius iuriconsultus considerans, quod vltime voluntates reddebantur nulle, inuenit cautionem que mutiana dicta est quod iste teneatur prestare cautionem cum fideiussoribus quod nunquam ibit Mediolanum: et si contra fecerit, quod restituet legatum vel hereditatem cum omnibus fructibus perceptis: vel qui percipi potuerunt: ista cautione prestata, habetur perinde ac si esset impleta conditio. l. mutiane. et. l. heres meus. ff. de condi. et demon. l. cum filius. s. heres. ff. de lega. ii. Secundo aduerte quod. d. s. si quis ita. nihil facit, quia non dicit quod cautio mutiana non habeat locum nec dicit quod prestando cautionem non debeat consequi: et ita

16 respondet Luman. in. d. l. mutiane. ¶ Que autem sit ratio diuersitatis inter contractus et vltimas voluntates: Imo. in. d. l. mutiane. et Ludo. hic dicunt, quod ratio est fauore vltime voluntatis. l. in testamentis. ff. de regu. iuris. c. cum dilecti. de donat. ista ratio de per se non sufficit, cum bonum sit argumentum de contractibus ad vltimas voluntates, et econtra: nisi alia specialitatis ratio subsit. l. seruum filij. s. eum qui chirographum. et. l. que de legato. ff. de lega. j. aliam rationem assignat Ikay. in. d. l. mutiane. et Ludou. hic quia vltime voluntates non possunt stare in suspensio sicut contractus. l. fin. ff. com. predio. sed ista etiam non valet: quia quando testator apposit conditionem, vltima voluntas stat in suspensio, toto titulo. ff. de condi. et demon. Alij. s. Be. in repeti. l. ita stipulatus. dicunt, quod in contractibus imputandum est parti que passa est apponi talem conditionem negatiuam, que ratio operari non potest heredi vel legatario, sed ista non est generalis: quia non procederet in donatione que pendet a voluntate solius donantis. Ultima ratio est domi. Lhuisto. de castel. in. d. l. siue apud acta. et in. d. l. ita stipulatus. et hic et sibi ascribit Porchus in. s. ex conditionali. instit. de verbo. obligat. quia in vltimis voluntatibus necessaria fuit cautio, cum non transmittatur ad heredes, prout contractus conditionales. s. ex conditionali. instit. de verbo. obliga. hinc dicit singulariter Bald. in aut. cui relictum. C. de indi. viduali. tollit. quod cautio mutiana haberet locum in contractibus, quando non transmittentur ad heredes vt est in usufructu. s. finitur. instit. de usufructu. quasi tunc esset eadem ratio prout in vltima voluntate. Ista ratio est optima quantum ad hereditates relictas sub conditione negatiua: quia ex quo conditio nunquam impletur nisi in vltimo vite spiritu. d. l. mutiane. et in illo vltimo vite spiritu quando conditio reperitur purificata, non possit adiri hereditas: vt est gloss. singu. in. l. fina. et ibi Barto. ff. quando dies leg. ced. certe hereditas non adita non transmittitur ad heredes. l. j. s. in nouissimo. C. de cadu. tollit. certe necessaria fuit cautio mutiana, sed ista ratio cessat in legatis, quia cum vltimo vite spiritu conditio purificetur, et in legatis non sit necessaria agnitio: certe transmittetur ad heredes: text. est in. l. ab hominibus. s. penulti. ff. de legatis. j. et tamen cautio mutiana habet locum non solum in hereditatibus sed etiam in legatis. d. l. mutiane. ergo predicta ratio non est bona ex quo correlarie confunditur predicta illatio. Bald. in dicta aut. cui relictum. et ista impugnatio est de mente Imo. in. d. l. mutiane. licet non sic clare. ¶ Nota tamen casum in quo etiam in vltima voluntate, cautio mutiana non est necessaria. s. in libertate. text. est no. in. l. libertas. s. j. ff. de manu. testa. Barto. in. l. ita stipulatus magna. in prima oppositione quinte partis principa. ff. de verbo. obliga. Et per hoc potes inferre idem esse fauore pie cause, cum equiparentur: vt dicam in. s. sequent. ¶ Item adde quod cautio mutiana habet locum etiam in donatione causa mortis. text. est singu. in. s. que vero nunc sequitur. in aut. de nupt. de quo facit festum Bald. in dicta aut. cui relictum. et Ludou. roma. in singu. suis. in singulari inci. cautio. et istud probatur ratione, quia donatio causa mortis postquam est facta: et sic in esse deducta, equiparatur vltime voluntati. glo. et Barto. in. l. j. in princip. ff. de dote preleg. Barto. et docto. in. l. j. ff. de legat. j. ¶ Potes ad contrarium gloss. aliter respondere fin Bart. et docto. hic et in dicta. l. quibus diebus. s. fin. quod cautio mutiana adiuuata fauore honorati, prestatur a volente. d. l. mutiane. sed non posset cogi. ¶ In fin. gloss. responde vt per gl. ibi: in verbo. restitutum. Extra glo. dicit Bart. quem sequuntur Angel. et Fulgo. hic: quod reus posset cogere actorem vt fidem faciat per publicum instrumentum de numeratione et receptione pecunie: tamen si recusaret non posset per hoc pecunia repeti. de quo plenius per Bartol. in. l. iij. s. nunc de effectu. ff. de libe. lega. et in. l. j. in princip. ff. solu. matrimo. et in. l. qui tabulas. in fi. principi. ff. de fur.

- 1 Datum ob causam potest repeti duplici causa.
- 2 Fauor libertatis non impedit repetitionem.
- 3 Mandatum fauore dotis non extinguitur morte mandantis.
- 3 Libertas et ecclesia equiparantur.
- 4 An in contractu inuoluntato fauore dotis habeat locus penitentia, vel reuocatio per mortem.

Quando

a Contractibus. Adde doc. in. l. pactum inter heredes. s. pac. doct. in. l. ius re ciuili. ff. de condi. et demon.

b Voluntate. Adde. l. mutiane. et. l. tunc fundus. de condi. et demon. et l. cum filius. in. s. p. mutiana. de lega. ij.

- 5 Quando causa non potest impleri per casum fortuitum, cessat res petito.
 6 Priuatus propter delictum, nunquam remittitur, nume. 7. & sequen. viq. ad nume. 9.
 10 Condictio ob causam ad quid detur.
 11 Quomodo contractus innoati iudicentur.

Idem est.

Datum ut quis manumittat seruum non potest repeti, quia non cauetur de manumittendo si hoc non fuit actum, sed potest repeti si dantem peniteat, vel si non manumittatur, nisi steterit per mortem serui manumittendi: quia tunc nendum datum repeti non potest, imo promissum potest peti, h. d. vsq. ad. s. si liber. & differt principium huius. s. a precedenti decisione in tribus de quibus per Paul. de cast. & Alexand. hic.

- 1 ¶ Ho. in vers. sed si. ubi quod datum ob causam potest repeti ex duplici causa: scilicet ex capite penitentie: tunc causa non sequitur ut hic. & l. si pecuniam. in prin. j. eod. Et hoc ubi agitur de repetendo. & sic dissoluendo contractum innominatum. Potest etiam agi ut impleatur, & tunc oritur actio pscriptis verbis: & in hoc differt ille titulus ab isto, quia ubi loquatur de contractu innominato, prout etiam hic habes in gl. pe. Limita quando conuentio apponitur a principio tempore dationis: scilicet si ex intervallo: quia sicut intervallo vitiat contractus nominatus. l. continuus. in prin. ff. de verbo. obliga. ita impedit fieri contractum innominatum, unde si do tibi decem, & postea ex intervallo conuenimus ut pro illis decem vadas pro me romam, non possem decem data ex capite penitentie reuocare. glof. est singu. in l. si cum fundum. in glo. l. & ibi clarius Bar. & alij. ff. de pac. quam ad hoc reputat singula. Paul. de cast. in l. si pecuniam. in prin. in iij. col. j. eo. ubi duas alias limitationes ponit. ¶ Ho. secundo, quod fauor libertatis non impedit, quin in contractu innominato datum ex capite penitentie possit repeti ut hic. & d. l. si pecuniam. s. j. Unde infero fin. Lud. do. roma. hic esse tex. rotundum, quod in contractu innominato celebrato ad pias causas, locum est penitentie, & potest datum ex penitentie reuocari: cum bonum sit argumentum a libertate ad piam causam, & econtra: ut no. Bar. in l. propi. in fi. ff. de his que in testa. des. len. & in l. si vnus. in fi. C. de testa. bene facit tex. in l. j. ante fi. in j. b. ad hac pietatis rationem. & ibi ad hoc no. Bal. C. de ser. pig. dato ma. idem tenet Ludo. in l. si pecuniam. in princip. j. eod. & in repe. aut. similiter. C. ad leg. falci. in. xviij. specialiter pie cause inter contractus. Contrarium de directo tenet Bald. in l. sicut. ad fin. C. de actio. & obligatio. & in l. mandatus. in iij. colum. C. manda. mouetur Bald. per tex. in l. si ego. s. j. ff. de iure dot. ad quem ex mente Ludo. potest tripliciter responderi. Primo quod ibi loquitur in herede, in quo aliud est quam in defuncto. l. iij. ff. de ser. expoz. Item ibi causa erat impia. Tercio potest dici disputatiue, quod dos non est pia causa: ut est de mente Barto. l. cum in his. s. si mulier. ff. de condi. indeb. patet, quod de iugatis ad pias causas, non detrahatur fauor. aut. similiter. C. ad leg. falci. & tamen detrahatur de legato dotis: ut est glo. in l. tali. in prin. ff. de iure do. & in l. in testas. meo militis. C. ad leg. fal. de quo tamen, an dos sit pia causa, vel no: vide Imo. & ibi plenius Moder. in l. j. ff. sol. matrimo. Quarta potest respondere, quod licet in dicta. l. si ego. s. primo. decidatur, quod datum ob causam dotis non reuocetur per solam mortem dantis: non sequitur, ergo si datus viueret, non posset per penitentiam reuocare: bene verum est, quod ibi est tex. sing. & quod mandatum fauore dotis non extinguitur morte mandantis, & ita eum reputat vincum: & singu. Bal. in d. c. cum venisset. de testi. dixi in l. eius qui in prouincia. ff. si cer. peta. do. Alex. in d. l. si pecuniam. in prin. in iij. col. & seq. late disputat istum passum. & ultimo loco relinquatur cogitandum, et pro opi. Bal. Addit tex. in c. verum. de condi. appositis. ubi videtur probari speciale esse fauore ecclesie, quod in datione ob causam, non possit agi contra ecclesiam. Is causa non sit sequuta: sed solum potest agi ad obseruantiam promissorum, tamen veritas est fin. Bald. & Sal. in l. dictam. C. eo. & do. Alex. in d. l. si pecuniam. quod in hoc non est speciale in ecclesia, cum in dubio utatur iure communi. c. j. s. si clientulus. de alie. feu. & ille tex. habet varios intellectus, de quibus ibi per Lano. et quod ita sit patet, quia libertas ecclesie equiparatur: ita equiparat Bal. in l. j. s. j. in vlti. col. C. de cadu. tol. Alex. in consil. cccxij. incip. ponderatis his de quibus in themate. in. vj. col. deinde do. Alex. & conatur dupliciter respondere ad istum tex. in quo iacet punctus & precipue dicit, quod libertas non est pia causa, nisi relinquatur amore dei: prout tenet Bart. in repe. l. j. in iij. q. v. partis principa. C. de sacro. eccle. Sed ista limitatio non est bona: & contrarium est de mente Bart. in alijs locis prealleg. & in contrarium est tex. in d. l. j. in ver. ad hanc pietatis rationem. C. de comu. ser. pig. da. ma. & illud tenet Imo. in d. l. captatorie. ff. de leg. j. & implet do. Alex. sibi contrarius in l. si vnus. C. de testa. Tu ultra predicta adde Bar. in l. j. s. si pecuniam. ad fi. ff. de dona. ubi per illam. l. si ego. s. j. videtur teneri quod in contractu innominato fauore dotis

- non habeat locum penitentie, nec renocatio per mortem, nisi dicas quod Barto. dum dicit, quod fallit in dote, intellexerit solum de mortu: tamen vide etiam Bar. in l. si cum fundum. in vltimis verbis. ff. de pac. Istud idem quod in contractu innominato fauore dotis non habeat locum penitentie. per. d. l. si ego. tenet ipsemet Ludo. sibi contrarius in l. j. ff. solu. matri. & in repe. d. aut. similiter. in. xviij. speciali pie cause inter contractus. ipse idem Ludo. in seq. specialiter saluat opi. Bal. vno casu. quando qui dedisset esset mortuus. nam in herede non haberet locum penitentie fauore dotis & pie cause: per. d. l. si ego. s. j. que loquitur in his terminis. Quid tenendum, passus est dubius, in puncto iuris mihi plus placet opi. Lud. contra Bal. per hunc tex. arguendo de libertate ad piam causam. Secundo, quia ista est regula generalis in contractibus innoatiis, quod in eis ex penitentie potest datum repeti: ut hic. & l. si pecuniam. in prin. j. eo. & ab ista regula non est exceptuatus casus dotis, aut casus pie cause: ergo sufficit habere regulam pro se, nisi ostendatur casus fallentie vel ratio: ut inquit Bart. in l. j. in. j. col. circa fi. ff. si quis in ius voc. no. ierit. tex. in l. suus quoq. s. si. puto. ff. de here. instit. & in c. venerabilis. vers. potes quoq. de sen. expoz. in. vj. hinc dixit Bal. in l. si tutor. in fi. C. de ser. pig. manu. quod regule iuris sunt tenaciter obseruand. nisi in contrarium appareat dispositio specialis: nec facit. d. l. si ego. s. j. q. s. quadrupliciter rudi. Tercio no. in j. quid si ita, quod datum pro seruo manumittendo intra certum tempus, interim repeti non potest ex capite cause non sequente, sed bene ex capite penitentie, ideo virtus erit in modo libellandi fin. Bar. hic: sed si tu consideras erit differentia imposita verbis & non rebus in effectu, contra. l. j. in fine. C. communia de lega. ¶ Quarto no. in vers. sed si stichus. & quod quando causa non potest impleri per casum fortuitum, cessat repetitio ex capite cause non sequente, quod intellige, quando causa veniebat implenda per accipientem ut hic: secus si per dantem. tex. habes & exemplum in l. j. vers. j. & l. seq. s. eo. de quo per Bart. in l. si pecuniam. in prin. j. eo. & latius Ly. in l. pe. C. eo. Secundo limita quando conuentio fuit facta sub modo: prout proprie loquitur tex. hic: secus si sub conditione. fin. Fulg. & Alex. hic: & Ly. in l. pe. C. eo. ¶ Glof. in verbo condici. diuiditur in duas partes principales. In prima colligit fin. quosdam illationem ad tex. quam reprobatur. In secunda, per viam questionis opponit contra tex. & tripliciter soluit. secunda ibi: sed nonne. ¶ In fi. gloss. omittis distinctionibus quas refert Albe. hic post antiquos: & Ly. in l. si liber. C. eo. distingue not. ut per Bart. hic plenius quam alibi, facientem tres casus principales, a cum quo alij omnes tenent. Et dum glo. & Bar. ponunt fallentiam in seruo qui erat talis qui manumitti non poterat: adde ut in tit. C. de his qui ad liber. perue. non pos. & l. si quis quos. ff. de lega. j. & l. si quis eum. ff. de condi. & demonstra. ¶ Altra quas leges potes ponere notabile exemplum in liberto, qui si propter ingratitudinem reuocetur in seruitutem non potest amplius manumitti a domino nisi cum auctoritate principis: ut est tex. not. in l. j. C. de lib. & eo. liber. per quem tex. not. ibi Bartol. circa fin. & quod doctor propter delictum degradatus, & sic priuatus doctoratu, non posset amplius intrando examen doctorum, doctorari: bene facit quod in simili tenet Bal. in l. j. per illum tex. cum glof. C. de mas. nu. viij. & quod tabellio propter delictum priuatus officio tabellionatus, non posset amplius per comitem palatinum creari tabellio: & idem tenet etiam Bal. in c. at si clerici. in iij. col. ubi limitatur. de iudi. & in c. gratum. per illum tex. de postu. prela. c. post tras. la. in iij. colum. de renun. Ludo. roma. in repe. l. si vero. s. de viro. in. xxxviij. fallentia. ff. solu. matri. Et per hec cogita vnum quod est mihi nouum nec alicubi legitur: inquitum tenet singu. Bal. in c. si l. j. nati. in fi. si de feu. sue. contra. inter do. & agna. & quod filius naturalis legitimatus, potest propter ingratitudinem reuocari a patre in primis statum. Nam ego puto quod postquam fuerit reuocatus, quod non posset amplius de voluntate patris legitimari per comitem palatinum: per tex. solennem. in d. l. j. in argu. C. de libe. et eo. lib. iunctis superius dictis. ¶ Alii in verbo conditionem. diuiditur in duas partes: prout duo format contraria. Secunda ibi, sed siue dicas. Primum contrarium est, inquitum text. dicit competere conditionem ex contractu ad id quod est promissum. tex. videtur in duobus male dicere. ¶ Primo quod condictio ob causam, datur ad resoluendum, non autem ut contractus impleatur, ut des. clarauit. s. in. j. no. Item non competit ex contractu ut dicit litera, imo ex distractu extra id quod agitur. l. si is q. s. ff. commo. Gloss. dupliciter respondet, & secunda comuniter tenetur. In secunda op. positione gloss. ibi: & genus speciem non excludit. adde ut. l. si legatarius. & ibi no. ff. de dolo. & l. j. ubi etiam notatur. C. eo. ¶ In ea gloss. ibi. et quod dicitur hic: ut darem. dices scilicet primo, hec ideo dixit gloss. eo quod tenet quod contractus innominati iudicentur & cognoscantur ex modo inueniendi, ut declarauit in l. si quis cum debitor. s. de iur. iuran. plenius not. in l. cum mora. C. de transact. tamen ad istud secundum contrarium responde melius: ut per

¶ Ecclesia. Adde alex. de imo. 2. fil. lxxvj. incip. ponderatis his & quibus in themate. in. v. col. in iij. volu.

Barto. hic: cum quo alij transunt: et plenius, in d. l. cum propo-
nas. C. de dolo.

- 1 **¶** Implementum cause, quando impediatur repetitionem.
- 2 **¶** Potest datur repeti cessante causa. nu. 3.
- 4 Sufficit ad decisionem causarum, allegare rationem naturalem
nu. 4. et seq. vsq. ad nu. 7.
- 8 Causa in mente retenta nihil operatur.
- 9 Datum causa amicitie licet cesset, non repetitur.
- 10 An heres intelligatur hereditate adire, si postatur heredi gratia
conditionis implende, et ipse sponte recipiat.

Si liber.

- Divide in tres partes vsq. ad. s. subtilius. Primo loquitur in eo qui vere erat liber sed bonafide tenebatur ut servus. Secundo loquitur in eo qui crede-
bat se esse statuliberum, et nunquam fuit. Tercio loquitur in eo qui fuit
statuliber attentata ordinatione testamenti: sed fuit renocatum in
codicillis. secunda in ver. si quis quasi. tertia est in vers. s. et si ser-
vus. h. d. Si causa propter quam datur pecunia implet de factor:
sed non de iure, potest repeti, non facta distinctione an scienter vel
ignoranter acceperit. hoc primo. Et si pecunia datur ut aliquid ex
certa causa sequatur: si sequitur, sed non ex eadez causa, datur res-
petitio. hoc secundo. Et defectus cause tacite in mente retente, non
parit repetitionem. h. d. tertio et ultimo fin. intellectum glo. et docto.
- 1 **¶** Quis in hoc ultimo aliter. j. in not. dicam. **¶** Nota primo ex hoc
tex. ad hoc ut implementum cause impediatur repetitionem: oportet
ut quod de iure impleatur, et non de facto ut hic: et l. si in princi-
p. de condic. indebi. quia regulariter non sufficit de facto fieri: ut
p. Bart. et doct. in l. ubi pactum. in vlti. col. C. de transact. Ho. tñ
diligenter, quod si aliquid de facto servatur in civitate, dato quod
de iure non valeat, est perinde ac si valeret, postquam principes voluit
sic observari aut patiuntur, quod tene cordi ad infinita statuta.
Ista conclusio colligitur primo ex glo. in l. habebat. s. j. ff. de manu-
testa. vbi glo. colligit mirabile, quod quando aliquid de iure non
subsistit: et tamen quia de facto sortitur effectum valet: tamen in
illa glo. ideo est, quia nemo poterat opponere, ut declaratur in glo.
Secundo et clarius istud habes ex decisione Albe. de rosa. in l. j.
in vlti. col. C. de sum. trini. et fide catho. vbi dicit quod in civitas
te erat statutum, quod debitores vel fideiussores conveniunt ad usu-
ras, non possent opponere exceptionem quod usure non debeantur:
unde fideiussor fuit coactus solvere: si postea repetat a prin-
cipali debitore, et debitor opponat quod indebite solvit: quia sta-
tutum illud non valebat, certe dato quod de iure non valet: postquam
tamen de facto in civitate servabatur, perinde est ac si de iure va-
leret, et refert ita fuisse alio de facto iudicatum. allegat quod habes
tur in c. pervenit. de fideiussor. et quod not. Inno. in c. j. et in c. salu-
briter. de usur. et Archi. xii. q. ii. in summa. Idem tenet do. Car.
flore. et Jmo. in effectu in d. c. pervenit. expresse. d. Alex. Jmo. in
confi. cclix. incip. pro investigatione predictorum. in. vij. colum.
lib. ij. Secundo intellige sane: nisi causa consisteret in nudo facto,
puta si deo decem ut vadas romam, tunc sufficit de facto impleri.
 - 2 **¶** Si pecuniam. in pn. j. eod. **¶** Nota secundo in vers. si quis quasi.
quod quando pecunia datur ex causa ad quam quis putat se ne-
cessario astringi: et necessitas non subest, potest datum repeti: unde
facit fin. Buil. Albe. Ange. ludo. et Alex. hic: quod si aliquis pu-
tat se esse bannitum vel excommunicatum, et aliquid soluat pro
habenda liberatione, potest solutum repetere. facit. l. edicto. s. fin.
ff. de iure fisci. l. formam. in fi. ff. de censu. **¶** Tercio not. in ver. sed
et si servus. in psi. et id ignoras, a contrario sensu, quod ille qui sciens
ter dat ob causam quam scit non posse impleri de iure, non potest tunc
repetere ut hic. et l. dictam. C. eo. sed in recipiente non fit ista distinc-
tio: ut. s. proxi. s. **¶** Quarto not. in vers. sed ipse celsus, quod in
his que sunt iuris, licitum est filio emendare patrem, et discipulo
preceptorem, quibus debeat quantum potest excusare. l. qualem. s.
fi. ff. de arbi. **¶** Quinto pondera tex. in ver. naturali equitate mor-
tus. habes glo. in c. cum ex eo. in ver. rationes. de elec. in. vij. et glo.
in c. consuetudo. j. distin. ego soleo allegare tex. in l. ratio. in princi-
p. de bo. dam. et text. in l. scire oportet. s. sufficit. in verbo ex naturali
iustitia. ff. de excu. tuto. per quem not. ibi Bal. post Ly. et Jaco. de
rauen. et quod sufficit in decisionibus causarum allegare rationem
naturalem, licet quis non alleget leges. et doct. multum observant
domini Veneti. Alibi dicit Andre. de iser. in proe. feud. in vltim.
col. et quod rationabile dictum, debet movere iudicem sicut lex,
quia lex est omne quod ratione subsistit. Alibi dicit Angel. auctori-
tate Aristotelis in confi. cccxv. incip. in questione vertente inter
illustres principes. in. iij. col. et in confi. cclxxiij. incip. thema super
quo consilium petitur. in vlti. col. etiam egregium verbum, et quod
querere legem ubi naturaliter sentimus, nihil aliud est, quam infirmi-
tas intellectus: istud etiam dicit Bald. in l. testium. in penultima
col. C. de testi. et in rubri. ff. de re. divi. in pe. colum. **¶** Predictis adde
tex. in l. cui pacto. ff. de ser. expoz. in vers. etiam naturalem habet
intellectum: et dixi in l. non sine. in verbo naturalis iuris mode-

- 7 **¶** Ratio naturalis est optimus clypeus legis. Et idem Bal. in proe.
C. in. v. colum. vult, quod potissimum inter principes attendi de-
beat ratio naturalis, que est arbitraria bonorum et malorum post
Zenecam ibi per eum allegatum, et per eundem Bal. in. c. j. s. ad
hec. in. vij. colum. de pace iur. fir. et in titu. de pa. constan. in ver. vel
per aliam personam. et in l. si. circa prin. C. de suis et legi. et in rubr.
C. si ex fal. instr. in. iij. colum. vbi dicit, quod non est maior nec cer-
tior ratio in mundo, quam naturalis. Alibi dicit Bal. in l. nemo. circa
prin. post Jaco. but. C. de sent. quod francigene servant ratios
nem legum: non quia lex sic dicat: nam leges non allegant: sed quia
ratio legum sic vult: et idem in legibus imperatorum: quia ex ratio-
ne naturali et fonte equitatis procedunt. Item predictis adde quod
virtus legis consistit in ratione naturali: quia lex se speculatur in
natura. s. adoptio. in fi. de adop. fin. Bal. in l. quories. iuxta pnc.
C. de suis et legi. Item ratio naturalis est etiam potissima in quas
libet statutorum interpretatione: ut not. Lyn. in l. non dubium.
circa fi. C. de legi. Bald. in titu. de pa. constan. in. ver. vel per aliam
personam. Item ad predicta adde, quod deficiente. l. vel canone,
potest allegari ratio naturalis: ita dicit glo. in d. c. consuetudo. et
tex. in c. secundo requiris. in fi. de appel. et ibi Abb. in vlti. not. gl.
in c. ex eo. in ver. rationis. de elec. in. vij. Idem not. Abb. in cap. iij.
per illum tex. de proba. Item adde quod etiam licitum est per ratio-
nem naturalem restringere dispositionem generalem legis: et
ratio non fit in lege expressa, fin. Abb. in ca. proposuit. de appel.
- 8 **¶** Sexto not. in vers. s. fin. intellectum glo. et doct. quod causa in
mente retenta vel ex una parte cogitata, nil operatur quantum ad inducen-
dum repetitionem: quod non est in se verum per regulam. l. si repe-
tendi. C. eo. glo. in l. j. s. eod. quod limita ut per Barto. in l. si ego.
in secunda oppo. s. si cert. peta. **¶** Sed tu septimo not. collige ex
hoc text. quod datum ob causam continentem solam affectio-
nem, et non aliud interesse, quamvis illa causa cesset, tamen non in-
ducit repetitionem. **¶** Vel adhuc not. octavo, quod datum ob
causam que ex natura sui inest donationi simplici, ea non sequen-
ta, non parit repetitionem: fit enim simplex donatio, vel ob amicitia-
m, vel ob spem remunerationis, quasi expressio eorum que tas-
cite naturaliter insunt nihil operantur: ut habetur in l. iij. cum si
mili. ff. de lega. j. **¶** Nonno. quod datum ob amicitiam, vel au-
gmentum amicitie: licet causa cesset, tamen non repetitur: et ideo
pondera hic esse tex. contra illud quod vult glo. quia semper mira-
bilem reputari in l. j. in princip. in glo. ij. super verbo liberalitatis.
ad finem. ff. de precar. que dicit, quod donatio in amicitiam semper
potest reuocari: nec aliquis scribentium quem viderim super
illa glossa. aliquid dicit: salvo quod Raphael. cum an. ibi simpliciter
not. ex glossa. quod donatio que fit in amicitiam equiparatur pre-
cario, et plus non dicit. Ego cogitavi quod illa glo. debeat exem-
plificari et intelligi fin. tex. singu. in c. cum venisset. circa medium.
quem omnes canonice ibi not. de instit. quando amico aliquid
requirenti ego dico, non solum illud sed omnia que habeo: istud
est donare in amicitiam: nam sic respondetur verecundia amicitie,
illud potest quodcumque reuocari: quia ad nihil obligat: et
istum tex. multum not. in pulchra questione de facto. Ludo. rom.
in repeti. rubri. ff. de arbi. in. iij. col. facit glossa. in l. ij. C. in quibus
cau. colo. censu. lib. xj. et no. Ange. in l. si cui. ff. de serui. titu. gene. di-
xi in l. cum quid. s. si certum peta. **¶** Glo. magna in vers. posse.
diuiditur in sex partes. Primo colligit notabile ex tex. et contra illud
opponit de. s. sed quid sancitum. in aut. de nup. et bene respon-
det cum limitatione de qua hic per Barto. et alios. In secunda
que est ibi: sed qua actione querit et soluit et bene. In tertia ibi: an
autem hec conditio. glo. format aliam questionem quam disputat
tene cum glo. eo addito quod circa libertatem directam Barto.
intelligit verum quando hereditas iam erat per heredem scriptum
adita, secus si hereditas nondum erat adita: et hic pondera Barto.
10 **¶** velle unum quod reputo notabile et quod si prestandum gratia
conditionis implende solvatur heredi, et heres sponte recipiat,
quod per hoc non intelligitur hereditatem adire forte quia hoc
potest fieri citra ius et nomen heredis. et si ista fuit intentio Barto.
erravit Barto. quia in contrarium est tex. in l. pro herede. s. papi-
niamus. ff. de acquir. heredi. vbi relicta est libertas seruo si des-
derit decem heredi, heres recipiendo dicitur adire: cogita si posset
defendi ista opinio Barto. hoc modo: quia Barto. dicit aut here-
ditas non erat adita, et intellexerit Barto. quod non erat adita,
aliter non negat. tamen utrum recipiendo gratia conditionis im-
plende videatur adire vel non: tamen ista salvatio non defenden-
ret Barto. quia non est differentia inter primum et secundum casum:
quia in his que momento agunt, nec datur nec prius nec posterius.
In quarta ibi: nec obstat, quia glo. videatur incidenter loqui ad
precedentia: tñ directo. oppo. contra tex. Et ultra solu. glo. et docto.
potest dici quod in d. l. cum servus. erat indefinite dictum de libertate
banda

banda et non a quo prout hic. In quinta sibi: indebiti autem conditio, glo. ponit unum dictum per quod respondet tacite questionem et dū assignat rationem quod sciebat se non obligatum: declara. naz cum ipse crederet relictam sibi libertatem sub conditione, si decesserit heredi, certe fin sua opinione, ista decem erant in conditione: et que sunt in conditione, non sunt in obligatione. l. si quis sub conditione dātorum decem. ff. si quis omis. cau. testa. tamen tene contra glo. quod uno etiam cōpetat conditio indebiti per. l. si is cui. et. l. dominus testamento. et. l. in summa. s. sed agere. et. in l. fin. in prin. de condi. indebiti. fm. Fulgo. et. Alex. hic: quia Barto. in d. l. is cui. aliter distinguat. In sexta et ultima ibi illud ē dīci pōt gl. pēnt aliud dictum per quod ē respondetur tacite questionem, quod si pecunia extaret posset vēdicari: et dīc quod propter illud vitium, factus est. s. sequens. ut ibi in primo evidentiali declarabo.

Error in dominio rei, impedit translationem dominij.

Subtilius. In isto. s. formatur tacita oppositio ad prece. s. adeo deberet simul legi, dictū est in. s. preceden. quod si ille qui in veritate erat liber, et reputabat se statuliberum, soluerit decem, potest ea repetere per condictionem ob causam, et sic presupponit dominium esse translatum. Et contra istud opponitur hic in text. ibi: nec fecerit nummos accipiens: quia cum esset liber nummi erant sui, ipse credens se servum et consequenter quod qui quid habet servus est heredis, quando soluit nummos soluit tanquam essent heredis, et re vera sui erat. Ergo iste error habuit impedire translationem domini, cum defuerit animus. Ergo impossibile est competere aliquem condictionem quia conditio regulariter competit ad dandum, cum sit actio personalis. s. appellamus. iuncto. s. sic itaq. in situ. de actio. declarant in. l. si quis nec causam. s. j. s. si cert. petat. Jurisconsultus fateretur contra tamen, quod iste error impedit translationem dominij, et consequenter quod si pecunia extaret, quod deberet vendicari: sed si esset coactum in pra. consumptio operatur dominij translationem, et facit condictionem ob causam competere, ut declarat glo. hic in verb. ipsius. quam ad hoc not. Bart. in. l. si procuratori falso. in. j. q. iij. q. princip. j. eo. Subdit tamen jurisconsultus, quod etiam pecunia extante posset procedere. s. precedens. et sic competeret conditio ob causam, quando statuliber putativus fuisset iussus dare pecuniam tertio et non heredi, et daret de pecunia que non esset pecuniaris: nam cum ver. sit liber, et sic pecunia sit sua, tradendo illi tertio bene transfert dominium: quia tunc non tradit eo animo ut sit sua, prout quando heredit: ut in text. quo casu translato dominio conditio conditio. Secundus casus est quando alius tertius dedit heredi pro eo, ista est intentio huius. s. qui in summa. h. d. si illud quod meum est, tibi trado, ut tuum non transiero in te dominium. h. d. et. l. Ro. quod error in dominio rei que traditur: quia res movet consensum domini tradentis, impedit translationem domini: de quo plenius per Bart. in. l. j. ff. de offi. procu. cesa. per gl. no. in. l. leius qui. in verb. alienatus. et ibi Barto. s. si cert. petat. L. l. m. ita istam regulam tribus modis. Primo quando dominus venit transferendum ex dispositione hominis ut hic: secus quando ex dispositione legis. not. Bart. in. l. si is cui. per illū text. ff. de leg. iij. qui est ad hoc sing. fm. Bal. in. c. si. in. j. col. de feri. Secundo limita, quando interuenit error ex parte dantis: secus ex parte recipientis. text. habes et exemplum in. l. regula. s. qui ignoravit. ff. de iur. et fact. agno. Tertio limita ut per glossam. d. leius qui. in ver. alienatus. et ibi in specie declarat Barto. et ibi dixi. Et in verb. non factio, communiter reprobat: quia est contra regulam. l. claudibus. ff. de condi. em. Bl. et bar. in. l. non solū. s. si mihi. ff. de v. suc. et iura alleg. per gl. loquunt interueniente auctoritate sententie, que auctoritas sententie est potens transferre dominium si tradens est dominus. l. si si pecunia. s. item queri potest. ff. de rebus eo. gloss. in. l. tertia. in fin. de publicata est potens transferre causam v. suc. cap. di. Et glo. in verb. peculiares. dum dicit, peculium videri tacite legatum, male dicit per text. in. l. j. C. de pecu. eius qui lib. me. quod intelligit per Bar. in. l. de m. q. s. interdum per illum textum ff. de pecu. lega.

Plus operatur expressa prohibitio, quam taciturnitas et patientia.

Quando conditio habeatur pro impleta. nu. 2. et 4.

Qui impedit ne conditio impleatur, tenetur ad omne interesse, et nune. s. et seq.

Quando quis persuadet dolose mutationem testamenti, auocatur ab eo hereditas: et quando puniatur persuasio. nu. 6. v. q. ad nune. 10.

An solvens reprefalias repetat ab eo qui fuit causa.

Qui causam dāni dat, quando teneatur. nu. 10. et seq.

Quāquā. Summa ut per Barto. et docto. et. Not. fm. Pau. de cast. quod plus operatur expressa prohibitio, quam taciturnitas et patientia: nam herede tacite vel igno-

te pecuniam soluere de pecunia peculiari et trāsferre dominium quāvis non sit dominus favore libertatis. l. iij. s. et. parui. cum leg. ff. de statulibe. et tamē si heres expresse prohibeat, nō potest. facit l. diuus. ff. de serui. rusti. predi. l. iij. ff. de acqui. re. do. vbi domino tacente possum aucupari in agro suo, et tamē non possum eo prohibente. ad idem facit. l. si pater. in. pnc. ff. de manu. vindi. et. Unde per istam regulam infert Pau. de cast. quod iudex unus territorij, potest partibus consentientibus suis dicere in alio territorio si iudex illius territorij taceat et patiatur: secus si expresse contra dicat, sed dic magnum dubiū esse an requiratur expressus consensus illius iudicis: ut per glo. singu. in. c. vi. litigantes. in gloss. ij. de offi. ordi. in. vj. Bar. et alij. in. l. ij. ver. sed et si iudex. ff. de iudi. Bar. in. l. ij. vbi aliquando dixi. ff. de iusti. et iure. et in. l. quero. vbi. Imo. et alij. ff. de solu. Bal. et. Moder. in. l. ij. ff. de iurisd. om. iudi. plene Lano. in. c. B. et. B. de offi. deleg. et. Secundo no. ex hoc text. quod conditio habeatur pro impleta, non solum quando stat per eū cui debet impleri. l. iure civili. ff. de condi. et demon. sed etiam quando stat per tertium: puta per heredem, qui sentit commodum si conditio non impleatur. et. Tertio not. quod si prohibeat heres servum implere conditionem ex peculiaribus nummis, efficitur liber. Adde secus esse, si heres prohiberet servum operari et lucrari nummos dantis: tertio pro habenda libertate. l. iij. s. si quis servum. ver. si. quod si prohibeatur. ff. de statulibe. quod intellige verum, nisi testator expresse vel tacite sensisset, quod servus mediātibus operis lucraretur et solueret illi tertio: tunc si heres prohiberet operari, etiam tunc efficeretur liber. text. est in. l. quesitum. ff. de condi. et demon. iuncta. d. l. ij. s. si quis servum. et. Quarto not. ex si. hic esse text. singu. fm. Ray. de fori. ut referunt Pau. de cast. Ludo. et. Alex. hic: quod si tu impedis me ne aliquā comoditate cōsequar: etiam si ad illam nō cōpetebat mihi ius agendi, teneris mihi ad omne interesse. et. Et sic facit ad questionem, quando testator volebat relinquere pupillo, et tutor tantū fecit quod sibi reliquit: et nō pupillo de qua questione habes per gl. et. L. in. l. quicquid. Carbi. tutel. et. gloss. in. l. titio. in. prin. in verbo. incidisset. ff. ad muni. et. Et simile questionem habes in prelato ecclesie, qui potius fecit sibi relinqui, quam ecclesie. per glo. in. c. quicquid in neglectum. xij. q. iij. Imo ultra eos qui necessitate officij astringunt, ut tutores et prelati: facit generatius iste text. fm. Pau. de cast. quod si testator volebat mihi aliquid relinquere in suo testamento, et tu impedisti, teneris mihi ad interesse: de quo vide text. in. l. lucius. s. lempromia. cū gl. in verb. actionem. ff. de leg. ij. et limita ut ibi not. per Bart. ponit But. in. consi. lxxvij. incip. in contractum. et. Adde etiam Ange. omnino de quo alij mentionem non faciunt in. l. non enim. ff. de inoffi. testa. vbi per illum text. cū glo. dicit se semel obtinuisse quandam magnam hereditatem in fauorem quorundam fratrum pauperum: quibus testator in testamento hereditatem reliquerat: et agnati qui istud intellexerunt: tantum molestarunt testatorem, persuadendo ei quod male faciebat relinquere bona sua tanquam fratribus, quoniam nihil boni videretur facerent pro anima sua, et tantum fecerunt quod testator mutauit testamentum, et illos agnatos heredes instituit: nam auocanda fuit hereditas ab illis agnatis, de quorum dolosa persuasione apparet: et ita dicit sui iſe auocatū p illam legem. Idem tenet Aug. in. l. j. in. fi. C. si quis aliquem test. prohi. vbi dicit, quod questio superius relata fuit de facto per usum: et quia ita fuit iudicatum, eo tunc existente vicario domini episcopi per usum: quia casus valde quotidianus. et. Item adde predictis text. singu. in. cle. j. de priuilegiis puniētem pena excommunicationis prelatum vel sacerdotem volentē relinquere alteri ecclesie puta cathedras l. et. ille prelatus tantum fecit verbis suis, quod fecit relinqui sue ecclesie. et. Quinto principaliter facit iste text. fm. Pau. et. Alex. quod si aliquis fuit captus pro reprefalias et soluit, possit repetere ab eo cuius causa reprefalias conceſſe sunt: de quo per Barto. et. alios. in. l. ij. s. item si in facto. in. fi. cum suis concord. de verbo. oblig. Joan. an. in addi. Specu. in. tit. de iniur. s. j. et. Adde etiam glo. not. in. c. si canonici. in verbo. occasione. de offi. ordi. in. vj. q. si aliquis prebuit causam interdicto alicuius ciuitatis vel castri, possunt religiosi ab eo petere elemosynas et oblationes quas versimiliter habuissent. facit. l. quesitum. cum glo. ij. ff. de condi. et demon. Item adde text. solennem in. l. nam et seruius. cum glo. ff. de nego. gest. quem reputat singula. Bald. in. c. ex rescripto. in. j. colum. de iure iuran. in. c. sciscitatus. in. ij. colum. de rescript. et in rubrica extra de his que vi metus ve causa. in. iij. colum. et in. l. l. ber captus. C. de cap. et. Angel. in illa. l. nam et si seruius. et sic ex istis posses ampliare regulam, quod non solum qui dat causam damni tenetur, sed etiam qui est causa, ne quis lucrum faciat, dolose tenetur ad totale interesse. Tamen contra istum text. viger text. in. l. si inuitis. C. de condi. et demon. quem glo. allegat pro contrario. solus Ro. dicit, quod est difficile contrarium et non potest aliter responderi nisi ut glo. dicit, quod si heredi datur actio, tū datur ex parte pro de equitate ut hic illud est dicere ista corrigat illam: cōſy. de

Territorij. Adde c. i. l. l. ij. q. ex consensu. C. de epi. auai. gl. in. v. b. idulus gemus. i. cle. mē. vinca. s. foro cōpe.

Damni. Adde glo. i. verb. de dē. runt. in. c. l. i. cut. de testi.

rationem in qua se fundat iuriconsul. in l. si inuitis. q8 repetit. q2
eam habet pro possessore: ad illum tex. potest responderi. q heres
potest pecuniā solutā auocare ab illo tertio. verū est: si nō opponatur
exceptio. s3 si opponat exceptionē ex eqtate huius. l. repellit heres
redem. ¶ Glo. in verb. dare. diuiditur in tres partes. primo opo
ponit. secundo soluit vno modo. et reprobatur solu. tertio soluit secū
do modo: et ista secunda est vera. partes patet. Et tunc istam solu.
vt procedat non solū qñ peculium fuit expresse legatum. sed etiam
qñ tacite in necessariis antecedens. tex. habes et exemplum in l.
deniq3. l. inter dū. et ibi declarat Bar. ff. de pecu. leg. ¶ Glo. in fob.
heredem. diuiditur in quatuor partes principales. In prima des
clarat text. et responderi tacite questioni. In secunda que est ibi:
fm hoc. p viam questionis opponit cōtra tex. q seipsus cōfundat.
nam dicit tex. q heres potest facere nummos saluos prohibendo
seruo nē soluat tertio: et tñ in si. dicit tex. q ille tertius poterit age
re contra heredem prohibentem: nā quomodo erāt salui si postea
potest a tertio conueniri. glo. respondet q istud consilium est parū
utile in effectu: et cum glo. transit Bar. dicit q vtilitas potest esse
duplex. Prima fm Paul. de ca. et Alexand. quando ille tertius
nunq3 ageret. Tu adde pro hac vtilitate tex. nota. in l. si peculium
in pū. ff. de statulib. tamen hoc nō est verisimile: q nemo presu
mitur iactare. l. cum indebito. in si. ff. de proba. Ideo secunda est
melior vtilitas fm Rapha. Fulgo. hic: et Alexand. quod heres
possit prohibere ne nummi soluantur. qñ postea conueniatur:
quia si esset creditor naturaliter tñ. posset opponere compensatio
nem. l. etiam. ff. de compensa. quod non posset quando essent solus
ti. In tertia parte ibi: et nō subueniri. glo. per viam notabilis que
rit. quare in casu. l. si quis sub conditione. ff. si quis omis. cau. testa.
non subuenitur illi tertio cui relictum erat sub conditione sicut
subuenitur hic. et non respondet. Responde ideo est. quia volūtas
testatoris nunquā habuit principium. et sic nullam sub sistentiā
ex quo heres repudiavit ex testamento. hic sic. cuz heres adiuu
erit licet postea impediuerit solui illo tertio. In quarta ibi: sed quare
hic: glo. per viam questionis opponit contra tex. nam actio in fa
ctum de qua in tex. est subsidiaria. l. quoties. ff. de prescript. verb.
ergo debet non posse competere hoc. vbi competit. actio ex testa.
glo. respondet et bene: dic vt in ea.

- 1 Acceptilatio an fiat sub modo vel conditione.
- 2 In pacto liberatorio habet locum conditio ob causam.
- 3 Quid in contractu facio vt facias.
- 4 An valeat finis absolutionis ab excommunicatione cum reincidentia. si talia amplius attētauerit.
- 5 Quando pro debito competat actio.

Si quis accepto.

- Contra debitores li
beratum ob causam
causa non sequuta potest agi. vt se reponat in pristinas
obligationem. h. d. vel sic et breu⁹. liberatio ob causam
causa non sequuta condicetur. h. d. et istam legem habuit Bal. in
punctis in sup. examine: vt dicunt Ang. Pau. de ca. et Ludo. ro.
hic. In tex. ibi: expromissorem. dic quod proprie est qui intercedit
pro non obligato. l. eleganter. s. seruus pactionis. ff. de dolo. l. alij
quando. ff. ad velleia. l. qui libertinos. s. fina. in. fine. ff. de ope. lib.
et gl. magistra. in. s. j. in aut. de fideius. licet quādoq3 capiat impro
prie p fideiussores. l. stipulationum alie. s. satisfactio. cum glo. in
ver. expromissores. ff. de verbo. obliga. ¶ Et h. d. ex hoc tex fm bald.
Ludo. et Alex. q quis acceptilatio⁹ (sicut alij actus legitimi) non
possit fieri sub cōditione vel in diem. l. iij. et l. seq. ff. de accep. l. act⁹
legitim. ff. de reg. iur. tamen bene potest fieri sub modo vt hic. Rō
diuersitatis. quia acceptilatio fit per verbum presentis aut prete
riti temporis sine aliqua suspensione. l. acceptum fero. vel acceptū
tuli. s. est autem. institu. quib. mod. tol. oblig. l. et vno. s. primo. ff. de
accepti. ergo non potest fieri sub conditione vel in diē. sicut est in
modo qui nullam dilationem inducit: vt est gloss. in l. ij. C. de his
que sub mō. ¶ Et secundo not. in vers. nec ille der. quod etiam in
pacto liberatorio facto ob causam. habet locuz conditio ob cau
sam. ex capite cause non sequente. item ex capite penitentie. Secus
quando liberatio fieret ex causa transactionis. l. tertia. in princip.
et ibi dixi. s. eo. et ita not. istū tex. Ang. et Pau. de ca. hic: et idē tenet
Bar. in d. l. ij. in. pñ. s. eo. et in l. qñ. vbi locus suus. C. de transa
ctioni. ¶ Tercio ex isto text. ponderant nonnulli esse hic text. q8
in contractu facio vt facias: habet locum conditio ob causam.
quod raro alibi fm eos reperitur. Sed aduerte. quod liberare
vel remittere quando est debitum liquidum non reputatur faces
re. imo dare. l. si mulier. vbi Barto. et alij. s. eodem titu. Tu autem
subtilius not. ex hoc text. si liberare per acceptilationem est faces
re: hic est text. quod ex facio vt des. competit conditio ob cau
sam: qñ non oritur actio prescriptis verbis. l. naturalis. s. q8
si faciam. ff. de prescript. verb. not. in l. siue apud acta. C. de transa.
tamen dic. quod quando ex implemento facto. aliqd adest aduer
sario: tūc cōpetit actio prescri. verb. ita Bar. in d. s. quod si facias.

4 ¶ Et ultimo refert Ludo. quod Bal. qui habuit istam legem in
punctis in priuato examine existente Bart. tunc preceptore suo.
fuit interrogatus de sentētia remissionis vel absolutionis ab ex
communicatione cum illa adiectione. quod si amplius similia attē
tauerit. quod reincident in primam excommunicationem. an valeat
et cuius sit effectus. Et propterea Bald. hic: in lect. plura scribit.
circa hanc questionem. de qua vide Bart. vbi dixi in l. si vnus. s.
pactus ne peteret. in vlti. col. ff. de pact. et in l. tale pactus. s. q pro
uocauit. vbi late Bal. ff. eo. Barto. in l. non solum. s. iniuriam. ff.
de iniur. Ang. in questione per eum disputata que incip. Exorta
guerra. et text. est in iudicibus ecclesiasticis. ne tales senten
tias ferant in c. romane. s. caueant. de senten. ex cōmu. in. vj. secus
quādo ex forma statuti disponeretur. c. a nobis. de senten. ex cōm.
in antiquis. c. ij. de constit. in. vj. et dicit Ludou. in fi. hic: se. admis
rari. quod Bald. qui fuit tantus canonista non allegauerit istos
text. ¶ Glo. in verb. posse condici. diuide in tres partes principa
les pmo. qñ tex. simpliciter et indefinite dicit posse condici. et non de
clarat quid. glo. declarat not. distinguendo: vt in ea: potes etiam
dicere. quod in ista prima parte glo. oppo. de l. si mulier. j. eo. et re
spondent distinguendo vt in ea. In secunda parte ibi: sed videtur.
glo. oppo. cōtra tex. tripliciter. et soluit. In tertia ibi: item opponi
tur. qñ prima: glo. etiam opponit cōtra tex. et soluit. ¶ Et ex prima
parte glo. habes not. distinctionem. quod si debitum est purum.
potest pecunia repeti. et ex hoc not. Bart. quod quando debitum
est tale quod illud possum statim peteret: tunc non possum agere:
nec implorare officium iudicis: vt mihi promittat. nisi esset debi
tum extratraditorio iure: vt hic per cum. Si autem debitum est
in diē vel sub conditione. solum possum agere vt se reponat in pri
ma obligatione: vt hoc tex. quod intellige quando actio sublata
per acceptilationē est talis. que potest consensu partium rescita
ri: puta qñ competeat ad aliquid pecuniarum: alia secus. vt in
querela inofficiosa. que semel extincta per cōsensum partium. re
staurari non posset. tunc agi debet actione de dolo ad obseruan
tiam promissionum. l. cum mora. C. de transac. Idem in actioe ini
uriarū. vel furti. vt. l. si vnus. s. pactus ne peteret. ver. sed si pactū.
ff. de pact. ita limitat Bart. hic. et in l. naturalis. s. quod si faciam.
in vltim. col. ff. de prescript. verb. facit. l. cum proponas. fm lectur
am Barto. communiter approbatam. C. de dolo. et l. actione. fm
vnam lecturam. et ibi Sali. C. de transac. Secundo limita. quādo
creditor perfecte liberauit debitorem vt hic. mediante acceptila
tione: secus si promississet non peteret: qñ cū istud perfecte nō im
pleatur in vita. non potest tunc agere vt debitor se reponat in pri
ma obligatione. sed debet agere actione de dolo ad obseruantias
promissionum. d. l. actione. fm aliam lecturam fm Ange. et fm Lu
do. roma. hic: qui in hoc ponunt longam distinctionem: quando
autem facta esset liberatio dolo. quo remedio prouideatur: habes
tex. in l. sub pteptu. j. C. de transac. et quando errore. habes tex.
in l. si cum te. ff. de pact. et in l. si obligatum. ff. de solu. ¶ In secun
da parte glo. dicit quod vera solutio est. quod aut creditor vult age
re vt debitor se reponat in prima obligatione. et sic ad veterē actio
nem restituendam: et tunc agit condictione ob causam: vt hic: aut
vult agere ad obseruantias cōuētorum: et tunc debet agere actio
nē prescript. verbis. et officium mercenarij iudicis illi actioni des
seruiens non cōpeteret. vt vetus actio restauraretur. sicut nec ad
hoc competeret ipsa actio prescri. verb. et hoc est quod vult dice
re tex. in d. l. ob eam causam. in ver. itaq3. alleg. in glo. ¶ Et vlti
ma parte glo. habes. qñ in acceptilatione facta animo cōstituende
doris. intelligitur a lege facta conditio. si nuptie sequantur: et ideo
si ista tacita conditio deficit. acceptilatio annihilatur. Contra istā
cōclusionē glo. fortiter ob. tex. in l. si mulier. j. eo. Bart. ibi dicit. q
est necesse intelligere qñ ibi erat expresse actū. qñ ista tacita conditio
non intelligeretur: et ita transeunt alij ibi vt dicitur.

- 1 Casus superneniens nō excusat in cōtractibus innominatis.
- 2 In contractibus innominatis ex parte illius qui impleuit. an sit licita penitentia. nu. 1. s. 2. 10. et in. s. sed si receperit in eadem lege.
- 3 Soluto interesse. an in dictis contractibus sit licita penitentia.
- 4 Que requirantur vt sit contractus nominatus.
- 5 Quādo preparamenta faciāt desinere rem esse integrā. nu. 5. et 6.
- 7 Sola oblatio an habeat vim implementi in contractibus innominatis.
- 8 Quando res desinat esse integra. vt non reuocetur mandatum. et quid in iurisdictione. nu. 2. et 9.
- 10 In contractibus innominatis. an habeat locum penitentia.
- 11 In permutatione an sit locus penitentie.
- 12 In contractibus innominatis etiam re integra. non est locus penitentie.
- 13 Quid in contractibus principum vel imperatorū vel pape. nu. 12. et 13. et sequentibus vsq3 ad. nu. 18.
- 18 Quando causa non impletur. an habeat locum repetitio. nu. 20.
- 9 Dictio forte a legislatore prolata quid imponet.

- 20 Dans ex causa impossibili videtur donare.
 21 Effectus attribuitur cause immediate, & non remote.
 22 Ad que competat conditio ob causam.
 23 Quando obligatus ad factum, soluendo interesse liberetur.
 24 Iuramentum facit desinere rem esse integram, & non esse locū penitentie. nu. 24. & 25.
 26 Iuramentum facit cessare purgationem morte.

Si pecuniam. Ista lex non videtur difficilis in tex. sed habet materiam & apparatus difficilem s3 Barto. & dicit Paul. de ca. quod est principalior & subtilior lex que sit in corpore iuris in materia contractuum innominatorum. Diuide istud principium vsq3 ad s. si seruum. in quatuor partes principales. Primo ponitur thema ex quo elicitur questio ibi: an condici possit et ista questio potest dupliciter intelligi. Primo an condici possit ex capite cause non sequente. Secundo an condici possit ex capite cause penitentie. In secunda responderetur prime questioni negative. In tertia responderetur secunde questioni affirmative. In quarta ponitur limitatio secunde decisionis. secunda ibi: & cū per te non steterit. tertia ibi: sed cū liceat penitere. quarta ibi: nisi forte. h. d. in contractibus innominatis: si ille qui debet implere factū impediat casu cessat repetitio pecunie date ex capite cause non sequente, tamen potest repeti ex capite penitentie, non obstantibus preparamentis, nisi tanta fuerint que absorbeant totam pecuniā, dummodo indēntati aduersarij consulatur. h. d. istud solenne principium. ¶ 1. No. quod in contractibus innominatis casus superueniens non excusat in totum: vt hic: & s. fin. j. ea. l. ¶ 2. Not. secundo in vers. sed cum liceat. quod in contractibus innominatis ex parte eius qui impleuit. licita est penitentia: secus est in contractibus innominatis, & ad hoc tendet tota glo. magna ubi dicitur. Adde qd talis penitentia habet locum etiam in herede, cum censetur eadem persona cum defuncto. in autē. de iureiuran. a mor. presti. in principio. iuncta. l. j. C. vt actio. ab hered. ¶ Istud vltimum fallit propter fauorem dotis. l. si ego. s. j. ff. de iure dot. de cuius intellectu dixi plene in l. iij. s. j. s. eo. ¶ Secundo fallit fauore libertatis. text. est in l. iij. in fine. ff. de ser. ex poz. ¶ Item limita regulam huius text. quod in contractibus innominatis licita sit penitentia, quando tempore dationis fuit celebratus contractus innominatus: secus si ex interuallo. nam si dedi tibi decē simpliciter, postea ex interuallo cōuentū est inter nos, quod pro illis decem vadas romam, non est locus penitentie, quia interuallum impedit ne cōstitatur cōtractus innominatus. gloss. est singularis in l. si cum fundum. in glo. j. & ibi clarius Barto. Ange. & alij. ff. de pactis. et illam gloss. ad hoc reputat singu. Paul. de cast. hic in. iij. colum. ¶ Item predictam regulam limitat Rapha. cum in l. si alienaz. s. j. ff. de dona. cau. mor. & dicit quod ipse ad hoc nouiter pōderat & quod ista limitatio non est per aliquem prius dicta, nisi esset ex preesse actum quod non sit licita penitentia, sicut in simili in illo text. & istam limitationem ita simpliciter refert et sequitur quantum ad hoc Alexan. hic in. ij. colū. Ego puto, qd ista limitatio sit indubitata: ideo nemo curauit ponere, cum regula sit, quod naturalia contractus possent mutari & tolli per pactum, contractu firmitate remanente: vt est glo. in l. pacta cōuenta. in princip. ff. de contrahen. emp. facit. l. pacisci. cum glo. fina. ff. de pac. Nunquid autē si fuerit aliqd datū gratia cōditionis implende, an illud datū possit repeti, & sic sit locus penitentie, vidistis tex. in l. j. in vers. si par cendi. & ibi dixi. s. eodem. ¶ Quinto limita dictam regulam: scilicet quod in contractibus innominatis licita sit penitentia, vt nō procedat in contractibus innominatis celebratis ad pias causas, s3 Alexan. hic in. xij. colum. ubi late vide per eum & vltra adducta per ipsum vide etiam Ludo. in repeti. autem. similiter. C. ad legem falcidiam. in. xvij. speciali pie cause inter cōtractus. ¶ Sexto limita istam regulam vt procedat de iure ciuili: secus de iure canonico, s3 Baldum in rubri. C. de rerum permuta. ubi ad hoc alleg. gloss. in. c. cum inter. R. seniozem. de renun. Idem Bald. in l. cum quis. in. j. col. ff. de iur. & facti ignoran. Ange. in. l. in traditio nibus. C. de pact. Istam limitationem sequitur Alexand. hic & in consil. cluij. als. xvj. lib. ij. ubi attestatur hanc esse eorum opinionē incipien. viso dicto thēmate. mouetur Alexan. nam de iure canonico, ex pacto simplici ita oritur actio, sicut ex stipulatione. cap. j. de pact. & sic ius canonicum non facit differentiam inter pactum & stipulationem vt hic per eum. ¶ Contrarium tenet Ro. hic: qd non debet induci differentia inter ius canonicum & ciuile. c. cū excediat. de elect. in. vj. Responde, quod est necessarium inducere differentiam. Bal. etiam in. l. siue apud acta. in. ij. colū. C. de trāsa. videtur tenere contrarium, & probatur, quando aliquid est decisi sum de iure ciuili, & non sumus in materia peccati aut spirituali, illud seruatur etiam in foro canonico. c. j. & ij. de oper. no. nun. sed clare est decisi sum de iure ciuili quod in contractibus innominatis est locus penitentie: ergo idē de iure canonico. Non obstat fun

damentum domini Alexan. qd ex conuentione nuda de iure canonico oritur actio, quando illa cōuentio est nuda & simplex: sed quando conuentionio est respectiua, non oritur actio: vt promitto decem vt vadas pro me romam: non potes agere, nisi sequuto implemēto, s3 Bal. in. l. cum quis. ij. col. C. de iur. & fac. ignoz. & in. l. siue apud acta. in. l. ij. col. C. de transac. Ange. de are. in. s. in personaz. in. ij. col. instit. de act. ¶ Septimo limita s3 Alexan. in permuta tione que est contractus innominatus, si esset conuentum de permutando rez que erat exposita venalis, non est locus penitentie. text. est in. l. j. C. de re. permuta. quē Bart. & omnes ibi dicunt singularem. Et Bar. in. l. j. in. si. ff. de rerū permuta. & Alexan. hic. Ratio istius fallentie est ex quo habebat re venalem assumit naturam contractus nominati: vt. d. l. j. et idem etiam tenet Imo. in. l. aris sto. in. prin. ff. de dona. ¶ Et vltra alios limita octauo, quādo cōtractus innominati sunt sub modo, tunc procedit ista regula, qd est locus penitentie: ita loquuntur omnes leges huius tituli. secus si contractus innominati fierent sub conditione, per dictionē si: vt do tibi decem si vadas pro me romā. vt glo. & Bar. in. l. si quis cum debitore. ff. de iureiur. tunc in contractibus innominatis factis sub conditione, non est locus penitentie: ita simpliciter Bart. in. l. ab emptione. in. j. col. in. si. ff. de pac. Idem sequuntur Ange. et Fulgo. ibi: & reputo mirabile verbum in materia huius legis. Mouetur Bartol. qd quando contractus innominati sunt sub conditione, pendente conditione interim non sunt contractus nominati: non recolo me legisse quod aliquis fecerit mentionem de isto dicto. Puto quod ista limitatio nō sit bona, qd ratio quod contractus innominati possint reuocari est, qd sunt debiliores qd alij, s3 Bar. hic: sed nonne quando contractus innominatus est sub conditione est debilior: qd nulla oritur obligatio nec naturalis nec ciuilis. ¶ Nonno limita istam regulam procedere in contractibus innominatis respectiuis, qui sunt quatuor: de quibus in l. naturalis. ff. de pscript. s3 b. in alijs qui sunt cōtractus innominati simpliciter & non respectiue, sum in ista opin. qd nō habeat locū penitentia: ita dicit glo. singu. ¶ Quis Bar. aliter eam intelligat in l. si eum fundum. in. prin. ff. de pac. in glo. j. quam glo. ita intelligit Joā. de imo. in. l. hoc iure. s. si quis deciderit. ff. de dona. Et qd istud sit verum probat pactum nudum simplex, est contractus innominatus: vt dicit glo. j. in. prin. gl. & in magna gloss. in. si. ff. de actio. et oblig. quam reputat singu. Bald. in. c. quinquauallis. de iureiura. declarat in. l. lecta. in. vj. colum. s. si certum peta. Et tamen in pacto nudo non est licita penitentia: patet, quia si esset locus penitentie non haberet locum compensatio: patet in casu. l. si gratuita. in. prin. ff. de pscript. verb. ratio, quia quādo est pactum nudum respectiuum: & penitere, qd nolo factum tuum. quando est cōtractus innominatus simpliciter, non est locus penitentie: quia pactum nudum non haberet effectum. Adde quod istam limitationem voluit Barto. hic in. ij. col. in. ver. item oppo. in contractibus innominatis: ubi Bart. facit istam oppo. facit ergo istam conclusionem, quod in contractibus innominatis respectiuis habet locus penitentia: sed in alijs non respectiuis, non habet locum penitentia. Ex hoc infero correlarie quod Bar. alibi inaduertenter sequitur in. l. iurifgentium. in. princ. ff. de pac. in. l. fin. ubi dicitur. j. eo. dum examinat Bar. nunquid donatio sit cōtractus innominatus olim & hodie: & ita in indiuiduo dicit Bal. in. l. iurifgentium. in. prin. de pac. ¶ Decimo limita, quando contractus innominatus redigitur in publicū instrumentū per notarium, qui semper in fine solet apponere stipulationem, tunc non esset locus penitentia: s3 Pau. de cas. hic in rubri. ff. de verb. oblig. ubi do. Alexā. idem Alex. in. l. j. in. prin. ff. de pac. in. vlti. colū. & in consil. ccccxxv. incip. super primo dubio quo queritur. ad si. & dixi late in repeti. rubri. ff. de s3 b. obl. ¶ Undecimo limita quā in cōtractu innoiato interuenit iuramentū ex vtraq3 parte, tale iuramentū facit vt nō sit locus penitentia: ita Bal. in. c. qd in ecclesiarij. in. xij. col. extra de cōstiti. & ibi respōdet ad regulā, qd iuramentum intelligitur s3 naturalis actus super quo interponitur. Pro ista limitatione facit glo. hic in vers. necesse habes. istā limitationē ponit Jo. de imo. in. l. ij. s. sed & si qd. ff. de dona. Confirmat, qd iuramentū appositū in aliquo actu regulariter aliqd addit: de huius limitationis veritate videbimus. in. d. glo. in. s. necesse. ¶ Duodecimo limita istā regulam nō habere locū in cōtractibus innominatis qui sunt ad litē finiedam, puta renūtio liti vt vadas pro me romā: tunc re integra ab altera parte non habet locū penitentia, ne lis iterū reiteret. l. si fratris. & l. qd quis. C. de transac. ita limitat Pau. de ca. in. l. postq3 liti. in. j. col. C. de pact. ¶ Decimotertio limita vt dicā. j. super gloss. j. ¶ Tertio no. qd in cōtractibus innoiatīs cōpetit cōdictio ob cau. ex duplici capite, vt cause nō sequente, vel penitentia: facit. l. ij. s. j. s. e. de qd dicā. j. in gl. anag. ¶ Quarto no. ex s3 nisi forte. aliā no. regulam in materia cōtractū innoiatorū, qd preparamēta ad faciēdū, nō faciūt desinere re esse integram, qd datū ex capite penitentia possit repeti, nisi preparamenta essent talia & tanta, que absorbeant totā

pecuniam datam, de qua materia dicitur in glo. ¶ Quinto not. ex fin. text. q. in contractibus innominatis etiam re non integra locus est penitentie, soluto interesse, et sic prestita idemitate parti, non tamen simpliciter sed fm distinctionem huius text. Limita istam regulam et istuz tex. vt procedat in pphans, nō aut in spūa libus que nō recipiunt rectam estimationem. iuxta not. in. c. corā. de offi. delega. ita singu. limitat Jmo. in. c. in causis. de elect. et ibi sequitur Abb. in. vj. col. et reputat singulare dictum. ¶ Capiō gl. primam pro cuius introitu opponit vt per Barto. hic in. iij. colū. 4 ¶ Et not. diligenter ex hac glo. q. quando datur pecunia pro ope ra alicuius persone: vel pro eius facto, ad hoc vt sit locatio, et sic contractus nominatus, et consequenter nō habeat locum penitentie, duo copulatiue requiruntur quorum si alterum deficiat, erit contractus innominatus et habebit locum penitentie. Requiritur enim, quod pecunia detur ad numerum tanq. quantitas: sec. si daretur vt species, puta in saculo. Secūdo requiritur, q. sit per sona solita locare tales operas, puta cursor: alia secus: et cum doc. huius glo. hic transeunt omnes. Idem tenet glo. in ver. repetetur. not. Bar. in. iij. colū. et cum glo. transeunt omnes, sed tu caue, quia text. in. d. l. naturalis. s. at cum do. in quo se fundant gloss. et doct. non attendit, an persona sit solita locare operas: sed an ipm factum sit tale quod solitum sit locari: quod quando sit Barto. et doc. ibi declarant: videlicet, quod factum est solitum locari quan do est nudum factum, vt ire romam: quando vero est factū quod habet mixturam iuris: vt est manumittere, illud dicitur factū qd non est solitum locari: sed in contrarium est tex. in. l. naturalis. s. si. j. de prescrip. ver. et de illo tex. perpendit Fulg. in. d. l. naturalis. s. at cum do. eap. propter tutius videtur dicendum fm Raph. ibi: quod facta dicuntur solita locari, quando est tale ex cuius imple mento sequitur utilitas saltem in potentia: sed factum ex quo non sequitur utilitas vt manumittere seruum: vt. l. plane. s. fin. ff. de lega. ij. illud factum non dicitur solitū locari: videtur ergo qd glo. male se fundat in illo. s. at cum do. tamen similem distinctio nem an persona sit solita locare, necne: facit idem Bart. in. l. j. s. lu di. ff. de var. et extraord. cog. et glo. in. l. cum allegas. C. de vsur. vñ melius dic facere tex. qui considerat consuetudinem persone. in l. j. s. j. ff. si men. fal. mo. dix. Limita istam doctrinam gloss. et doct. vt procedat quando datur pecunia pro opera alicuius hominis, vel factor: tunc ad hoc vt sit locatio debet distinguī, an sit persona solita locare tales operas, vel nē: sed quando datur pecunia pro vsu alicuius rei: tunc indistincte dicitur locatio, siue res sit solita locari siue non. glo. est valde nota. in. l. rogasti. s. j. in ver. ex locato. de prescrip. verb. quam Pau. de ca. ibi ad hoc not. et limita vt per eū. Secundo attēde, quod quando non datur pecunia sed species tunc est contractus innominatus in quo est locus penitentie fm istam doctrinam glo. et doctorum. vnde ex hoc sequitur, quod si lo caut tibi fundum meum pro certa quantitate frumenti vel olei, ista non est proprie locatio: sed contractus innominatus, et quod debeat esse licita penitentie, et tamen in cōtrarium habes text. in in. l. si olei. C. locati. Bald. ibi respondet, q. est speciale propter fre quentiam contractus: ex hoc si est verum habes. xij. limitationes ad regulam huius tex. tamen do. Alex. trussatur de ista solutione Responde melius fm Ly. Bart. ibi: quod ibi oleum a principio fuit datum, et sic contractus non erat integer: ideo non habet locū penitentie ex parte domini locatoris. ¶ Bl. magna in ver. sed cū liceat penitere, diuiditur in quatuor partes principa. Primo ponit quando ex capite penitentie habeat locū conditio ob caus sam. In secunda quando habeat locū ex capite cause non sequen te. In tertia qñ propter morā. In quarta declarat ad quid cōm petat conditio ob causam. secunda ibi: item cause defectus. tertia ibi: item tertio mora. quarta ibi: in fine nota ad qd datur. Est ve rum quod Bald. hic in vlti. col. solum diuidit in tres partes prin cipa. et omittit illam partem de mora: q. in ea. gloss. parum dicit. ¶ Expedit istam glo. per partes, et assumo primam partem. quā subdiuido in septē particulas: et istam diuisionem capio sequēdo doctrinam Bar. q. vbi expedit gl. per viam oppositionis faciam quod erit oppositio. In prima ergo colligit nota. ex tex. In secan da reprobat distinctionem quorundam. In tertia oppo. et sol. In quarta remouet vnum cōtrarium. In quinta remouet aliud. In sexta assignat rationem quare in contractibus innominatis has beat locum penitentie. In septima ponit quid de contractibus innominatis. secunda ibi: nec distinguitur. tertia ibi: caue tamen, quarta ibi: contra accipienti. quinta ibi: et idem dico. sexta est ibi: et est forte ratio. septima est ibi: in contractibus autē nominatis. ¶ Prima particula clara est. ¶ In secunda aduerte, q. gloss. reci tando opi. quorundam equiuocat, nō considerat totalem contra ctum vt dicatur fieri gratia vtriusq. Illi autem non considerāt totum contractum: sed solum factum quod debet impleri, puta ire romam: an respiciat solum cōmoditatem dantis an vtriusq. q. etiam tu pro negotijs tuis habeas ire: et ita fidelius recitat gl.

a ¶ Bl. sing.
Adde Bar
ba. in. c. rela
tum. de offi.
deleg.

j. in verb. repetetur. tamē etiam isto mō intelligēdo, adhuc p doc. reprobat ista distinctio, cū vtrobiq. militet ratio, quare in cōtra ctibus innominatis habeat locū penitentie: quā assignat gloss. j. in. vj. particula. ¶ Ex tertia particula gloss. habes duo notare. Primo q. regula huius tex. que habet, q. in cōtractibus innomi natis habeat locum penitentie, procedit re integras: alia secus: et in hoc dicit bene. xij. alias fallentias posui. s. in text. ¶ Secundo has bes diligenter not. ex hac glo. q. quis preparamenta nō faciant desinere rem esse integrā, quin locus sit penitentie: vt hoc text. tñ quando recipiens pecuniam incipit aliquid de ipso facto quod promissum est, illud bene impedit repetitionem. Ex quo correla rie inferitur, q. preparamenta intrinseca faciunt desinere rem esse integrā, vt non sit locus penitentie. pro hoc Bart. et doc. allegāt tex. in. l. j. s. cepisse. ff. de pollic. Credo quod male allegetur cum lo quatur tam de preparamentis extrinsecis q. intrinsecis. Istam conclusionem glo. q. tum ad materiam nostrā reprobat doct. per s. itē si quis dederit. j. ea. l. et ad. l. qd seruius. j. eo. per quam mouetur glo. omitta solu. Bar. respondentis ibi esse speciale, fauore ma trimoni. per. l. si ego. in prin. et s. j. ff. de iure do. quam solu. repro bant Moder. et late refert do. Alex. hic: et dixi in. l. iij. s. j. s. eod. res sponde clare, q. ibi solum volebat penitere de parte. f. de pecunia data: non autem de sponsalibus contractis, que nolebat dissolue re, et sic non volebat rem in totum reducere in pristinū statum, me rito nō admittitur penitentie: ita respondet Bald. hic in. iij. colū. Sali. et Ludo. et do. Alex. hic: sed ante eos est originalis sol. Bar. in. d. l. qd seruius. ¶ Et ergo regulam, q. preparamenta nō faciūt desinere rem esse integrā quin sit locus penitentie, siue sint ex trinseca: vt hoc text. siue intrinseca vt dixi. Istā regula fallit pmo fauore matrimoni: fm Bart. in quo dic vt hic per Moder. et dixi in. l. iij. s. j. s. eo. Secundo fallit fauore reipublice: ita pprie loquitur tex. in. d. l. j. s. cepisse. prealleg. fm Jmo. in. l. iij. s. sed et si quis. ff. de dona. vbi declarat illum tex. pcedere, nō solum in preparame tis intrinsecis sed etiam extrinsecis. Tertio fallit qñ preparame ta excederent pecuniā datam: vt hoc tex. not. Quarto qñ prepa ramenta necessitatem inducunt ad faciendū illud qd cōuenit, vt probat iste tex. in p. necesse habes. fm Moder. hic. Quinto fallit quando preparamenta intrinseca interuenerunt, et non est pe nitentia de toto, sed de parte: tex. est in. l. quod seruius. et ibi Bar. j. eo. Bal. Sali. et Moder. hic: sub ista regula et predictis fallē. cas dunt oia que dicunt ad presens ppositū. ¶ Rurūq. aut in contra ctibus innominatis sola oblatio habeat vim implementi: ita vt non sit locus penitentie: puta, cōuenio dare pecuniā vel tales rem vt vadas romā, offero eā: an oblatio sola habeat vim implementi gl. est singu. q. non. in. l. iurisperitū. in prin. in glo. mag. in verb. vt aliquid facias. in fi. ff. de pac. dic vt. j. dicam. in. vj. particula. gloss. ¶ In mandato autem procuratoris, quando res desinat esse inte gra, ita vt dñs non possit renocare, dicimus q. per litis cōtest. l. si defunctus. vbi plene not. in. l. post litem. ff. de procura. ¶ Quid in iurisdictione, qñ res dicatur desinere esse integrā, an per solam cita tionem vel quomodo, ponunt omnes. in. l. more. et in. l. et q. ff. de iurisd. om. iudi. habēt cano. tex. cōtrariuz in. c. gratum. et c. relatum. extra de offi. dele. et alibi gloss. singu. in. c. ne aliqui. de hered. lib. vj. dicit, q. per solā electionē tribunalis, dicit res desinere esse integrā vt non sit locus penitentie. ¶ In quarta particula gloss. format oppositionē, q. in contractib. innominatis non habet locum penitentie, imo agitur actione prescri. ver. vt quis adimpleat q. con uenit vt hic per Bart. ¶ In quinta particula gl. ibi: et idē dico. con sidera duo. Primo quod glo. restringit regulam huius text. vt loquatur in contractu innominato do vt des, et do vt facias et in pmutatione, eo q. psumponit q. in actu innoiato facio vt facias vt facio vt des: postq. quis fecit, non possit habere locum peniten tie, quia facta non possunt repeti qñ sint facta, quam differen tiā reprobat: vt p Bar. et alios hic: et Bar. in. l. iij. in vlt. col. j. eo. Et etiam reperiantur aliqua facta que repeti possunt, vt traditio va cue possessionis, econtra sunt aliquę donationes irrepetibiles, vt datio libertatis, nā libertas semel data amplius renocari nō pōt l. cum pponas. C. de dolo. Secūdo cōsidera q. gl. separat pmuta tionē a cōtractu innoiato do vt des, et hoc ideo q. differunt tanq. genus et spes: nā pmutatio bene est do vt des, s. ad hoc vt sit per mutatio in specie, requirit q. species certa def. pro alia specie certa vt est glo. magist. in. l. j. C. de re. pmut. q. tūc ibi cadit pmutatio idē pfecta mutatio et certa vt declarauit in. l. iij. in principi. s. si cert. petā. ¶ Limita illud qd vult glo. in pmutatione esse locū penitentie. Fallit in casu singulari, qñ quentū esset de pmutando certā specie cū alia specie q. iam erat exposita venalis, quasi ex hoc qd agebat vedere, assumpserit naturā cōtractus noiati, et sic nō sit locus penitentie. tex. est in. l. j. cum glo. fm vnam lectu. C. de re. pmut. quam Bart. et alij ibi ad hoc reputant singu. et Bar. in. l. iij. in fi. ff. de re. pmut. Bal. in. l. iij. C. eo. de condi. ob cau. Joan. de anno. in. l. aristom. in. ff. de do. ¶ In sexta particula ibi: est forte rō. habes rationem quare in

quare in contractibus innoctatis habeat locum penitentia: qz debiles sunt in contrahenda obligatione: p. qz solo consensu non pducit obligatione efficacem, quā ratione ultra duo q hic addit Bar. forti fica per alia duo: nā in contractibus innoctatis, si consentum sit de bando, nō tenet precise dare, imo soluēdo interesse liberaf. l. natus ralis. s. j. z ibi not. Bar. glo. in. l. j. C. de sen. que pro eo qd interest. z plenius Bar. in. l. stipulationes nō diuidunt. in. xij. oppo. j. par tis. p. n. i. ff. de p. bo. ob. z hoc ideo, qz contractus innoctati debiles sunt, cū als obligatus ad bāndū tenet precise dare. s. sic itaqz. cūz sim. in. l. i. de actio. Secundo facit, qz in contractibus innominatis sola oblatio non habet vim implemētis: vt ea mediante agi pos sit: vt est glo. sing. in. l. i. iur. gentium in prin. in glo. magna in vers. aliquid facias. in. l. i. ff. de pac. quā limita vt per Bal. in. l. ex placito. in. x. vij. q. post Jac. but. C. de re. permu. z ex ista ratione repro bant Bar. in. l. abemptio. in. i. co. in. l. i. ff. de pac. z tñ in contractu nominato sola oblatio facit vt quis possit efficaciter agere. l. iulianus. s. offerri. ff. de act. emp. ¶ In septima particula habes regu lam cum tribus fallentibus: idē z plenius dicit glo. in. d. l. sicut. C. de act. z oblig. tu dic melius fm Bart. z doc. hic: in. d. l. sicut. qz in illis legibus non sunt bone fallentie, cū ex parte penitentis vel re uocantis non adesset oblatio. ¶ Sit ergo regula, qz in contractib⁹ innoctatis etiam re integra nunq̄ est locus penitentie, vt resoluat cō tractus sed bene debet agi vt impleatur. d. l. sicut. alleg. in gloss. et l. cōmodato. s. sicut. ff. cōmo. iuncta. l. inciuilem. C. de rei ven. istam regulam amplia vt procedat etiaz si contractus innoctatus ordinē ad nominatum, vel econtra, vt si pmitto vendere fundum ob cer tā causā: nā tūc etiā nō habet locū penitentia fm Bal. hic: in vlt. col. z in. l. q. uis. in. l. i. C. de transac. p. tex. in. l. labeo scribit si mihi bi bliotheca. ff. de cōtrahē. em. de cuius intellectu vide Barto. tenet tem, qz imo ibi sit veditio cōditionalis in. l. i. si quis cū debitore. s. de iureiur. Secundo amplia istā regulam, vt procedat non solum in contractibus innoctatis celebratis inter priuatos: sed etiā si essent celebrati cū principib⁹ tūc etiā nō haberet locū penitentia. Istam ampliationem probō ex eo qd signanter decidit Bal. in. l. q. se par tis. C. vnde libe. in antepe. col. in ver. z scias. vbi tenet z est utilis decisio, qz si princeps in cōcessione feudi reciperet precium: lz vteret tur verbo indulgemus. tamen cum sit venditio. l. si. C. de predi. cu rialib. x. per consequens erit cōtractus irrevocabilis, z nō habet bit naturā feudā: imo non priuabitur ex causis ex quibus als va salli priuari solent: put etiā tenet Bal. in. c. significauit. in. j. col. de rescrip. Secundo cōprobo ratione, qz lz deus subiecerit leges pns cipibus, nō tñ subiecit cōtractus q sunt inrisgentiū, qn principes ita obligent legibus contractuum, sicut priuati: ita dicit Bald. in cap. j. de natu. feu. z in. l. i. C. de seru. z aqua. ¶ Hinc est, qz impera tor vel alius supremus princeps lz possint scribere contra leges z statuta, tñ non possunt tollere contractus q iur. gentiū sunt sine iusta causa, fm glo. z doc. in. l. i. C. si contra ius vel vti. publi. z in c. que in ecclesiariū. de consi. Aliā rationē assignat Lud. ro. in cōsil. eccle. vj. incip. querit nūqd dñi Auinionenses. in vlti. col. qz si principes possent ex penitentia cōtractus factos cū priuatis res uocare, certe nullus cum eis cōtraheret, z hoc modop indirectū priuarent facultate cōtrahendi: vt in simili dicit tex. in. l. qd si mīz nor. s. non semper. ff. de mino. z fuit ante Lud. ratio Bal. in. l. prin cep. ff. de legi. Adde qz non solū cōtractus celebrati cū principe non possunt reuocari, sed qd etiā si statutū trāsfret in contractum nō possit illud statutū reuocari. ¶ Exēplum, princeps facit statutū qz qui venerit ad habitandum ad talē locū sit immūnis, nūqd possit reuocari dic qz nō. tex. est in. l. qd semel. z ibi Bar. ff. de decre ab ordi. fa. Bart. in. l. omnes populi. in. iij. q. quarte prin. partis. ff. de iusti. z iu. ponunt Lano. in. c. nouit. de iudi. ¶ Per ista inferora tionem, quare feudum alicui concessum ab imperatore vel prin cipe, non potest sine iusta causa reuocari. c. j. de nat. feud. z in. c. j. de feu. sine cui. non amit. nāz ratio est, qz feudū est contract⁹ innotatus vt tenet Bar. in. l. iur. gentium. s. quimino. in vlti. col. in prin. vbi dixi. ff. de pac. z latius Bal. in. c. que in ecclesiariū. in. x. col. z seq. de consi. z ista ratio plus placet qz illa quā ponit Panor. in. d. ca. que in ecclesiariū. in pe. col. dñm dicit. ideo esse, qz feudū est cōtra ctus cū hiactūde oriatur obligatio: ista ratio non sufficit qz nō est satis qd sit cōtractus, sed requirit qz sit et innotatus, cū etiā contras cū innominati sint proprie actus. ¶ Hinc ex p. dictis dixit Bald. in. d. c. j. per illum tex. de na. feu. qz imperator fēde. qz inuestiuit cō mitem papie de illo comitatu, z de alijs castis, qz non possit sine iusta causa ab eo auferre, nec ipse nec successores, z postea inuuit cum glo. an. cōtra papaz Celestinū qui de mane cōcedebat gratiā z de sero reuocabat: nā erat vna pecus, z ideo fuit remotus a pas patur: vt ibi per eum consiluit Paul. de ca. per aliam nouam ras tionē in consi. cl. vj. incip. viso z examinato. circa fi. quod papa nō potest auferre vasallo feudum sine iusta causa. ¶ Istis etiam ad de glo. in. c. ad apostolice. in glo. penul. de re iudi. in. vj. que vult, qz papa qui cōcessit primatibus germanie potestatem eligendi impe

ratozem, non posset eos priuare potestate eligendi: z in se trāsser re, qz ipse pcesserit: vt est tex. in. c. per venerabilem. de elec. nisi ex contumacia. Adde ad istam regulam pro ampliatione text. in 17 c. 3. z ibi Abb. no. extra de voto. Istā regulam sic ampliatā li mita in casu not. qm mendacium dedisset causam cōtractui nomi nato: tūc lz res non sit integra, locus est penitentie. tex. habes not. z exemplum in. l. cum in plures. s. mandauit. z ibi Bart. ff. loca. et est quotidianus casus fm Albe. de rosa. z Pau. de ca. ibi. Secū do limita, qm contractus nominatus est de per se: secus si esset mi xtus cū innominato: puta, vendō tibi librum pro decem, cum pa cto vt vadas pro me romam: tūc videt attendi qd principalius est: ita videtur probare duo text. simul iuncti in. l. ea cōditione. C. de rescin. ven. iuncta. l. cum te. C. de pac. inter emp. z ven. iunctis his que dicit Bart. in. l. i. vbi dicit. s. eo. per Bald. in. l. ex placito. in. x. q. z duabus seq. C. de rerum permu. Tercio fallit in casu quē ponit Bar. in. l. quod scitis. in. j. col. in fi. C. de agri. z celi. lib. xj. qm dñs esset rixosus. facit text. in. l. i. si conuenerit. s. j. pro socio. sed ad uerte, forte ista limitatio non est bona: qz Bar. loquit in cōtractu locationis z alleg. ill. loquentes de societate: sed in societate est lo cus penitentie: vt est glo. hic: hinc sumpta occasione Bar. hic po nit longam distinctionē, an z quando sit locus penitentie. ¶ Sum in secunda parte principali glo. ibi: item cause defectus. quā sub diuido in tres particulas. In prima declarat an z quando causa expressa deficiens faciat locum esse cōditioni ob causam. In ses cunda quando causa tacita. In tertia declarat quando causa dis catur deficere. secunda ibi: idē in tacita. tertia ibi: deficere. Pro clara intelligentia huius partis gl. iungendo dicta Bar. in eius distinctione cum gl. fac regulam z sex fallentias z totū habebis. 18 ¶ Regula est, qz pecunia data ob causā, siue causa sit expressa siue tacita ab vtraqz parte, vt in exemplis gloss. potest repeti, quā do causa nullo modo impletur, vel impletur sed non legitime. Istā regula fallit primo, quando causa esset solum impulsua, ius ribus alleg. in gloss. Et qz um ad presentem materiam, causa dis citur impulsua qm respicit merum commodum z solum utilitas tem eius cui datur. l. si mulier. z ibi Bar. C. de iure do. Et de hoc scio qz de hoc traduntur varie doctrine per do. in. l. generaliter. C. de rebus cre. z in. l. generaliter. C. de epis. z cleri. p. Bart. z alios in l. j. s. pe. ff. de dona. ego semp dixi z dico, qz non pōt dari vera do 19 ctrina super hoc. ¶ Itē nō qz vbiunqz legislator in assignatione rationis vritur: verbo forte: ostendit qd illa est causa impulsua: ita gloss. approbata in cle. j. in verb. forte de appel. quā ibi Joā. de imo. post But. in. vj. col. no. z illā gloss. ad hoc no. z sequit Abb. in c. qm frequenter. in prin. in. ix. col. post But. extra vt lit. non cons test. Et per istam regulam de dictione forte. do. Alexan. in. l. in ra tione. s. quod vulgo. in. xj. col. ff. ad le. falci. reprobatur bene, singu. dictum Bald. in. l. filium quē habentem. in pe. col. C. fami. eris. Secundo fallit, quādo causa esset tacita ab vna parte tñ intelles 20 cia. vt in glo. ¶ Tercio, quando pecunia esset data ob aliquā cau sam, impossibilem, siue de iure, siue de facto, z dās sciebat impossi bilem cū videat donare. l. dictā. z. l. si militē. C. e. Quarto fallit, qm causa non est impleta casu fortuito contingente ante moram des bentis implere, tñc nō datur condicatio ex capite cause non sequu te, sed bene ex capite penitentie: vt hic: z. l. iij. s. j. s. eo. Quinto qm causa non impletur facto eius cui debet impleri. l. pe. vbi vide ois no. l. y. z Salic. C. eo facit regula. l. iure ciuili. C. de condi. z demō. Sexto fallit, qm nō deficit cā obligationis, sed causa facienda cons tractus, nā si causa faciendi cōtractū fuit, qz filios non haberet, si nascant filij z cōsequēter cā deficiat, non p hoc datū repetit. l. j. et ibi Bal. in pe. col. ad hoc not. C. de pac. reliqua quo ad presentes materiam vide p Bart. in. l. i. s. j. eo. p. l. y. z Salic. in. l. pe. C. eo. z oino p Bal. in. l. dictā. C. eo. vbi ponit de intellectu. c. verū. extra de cōs oi. appo. qm pecunia dat ecclesie ob aliquā causam impledam ab ecclesia, si ecclesia nō impleat, an z quando pecunia possit repeti. ¶ Sum in tertia parte gloss. ibi: item tertio mora, que non subdis 21 uiditur qz breuis. ¶ Itē tamen ex hac parte gloss. quod licet regu la sit, quod quicquid est causa cause, etiam est causa causati. l. ma numissiones. ff. de iusti. z iure. tamen effectus attribuit cause im mediate, z non remote. nā in hac glo. effectus repetendi attribuit cause nō sequere tanqz proximiū, z nō more, qz illa est remotior. 22 ¶ Sum in quarta z viti. parte glo. ibi: in fi. nota. que gloss. p viā summe ponit ad que competat condicatio ob causam, z subdiui ditur in lex particulas: in primis quinqz enumerat quinqz ad q competit. in sexta querit z se remittit. secunda ibi: si vero quanti tas. tertia ibi: item ad fructus. quarta ibi: item res quasi data. qn ta ibi: itē dic interpretatiue datū. sexta ibi: an autem econtra: die vt in glo. ¶ Glo. in verb. repetet. format duo contraria cōtra tex. z primū prosequit vsqz circa fi. z sic diuide in duas partes prin cipales. scōa ibi: z fm hac distinctionē. Rursus prima pars prin ci pa. subdiuidit in quinqz particulas. Primo oppo. contra text. et loquit vno mō z bene, z ean dē solu. ponit superius glo. prima vbi

¶ Os rapa
Adde doc. i
cle. roman.
de iureiur.

declarauit. in secunda ibi: eadē ratione. glo. ex predicta solu. infert
vnum de cuius veritate dicitur in l. si. j. eo. In tertiā ponit secun-
dam solu. que parum facit ad propositū contrarij. ibi. alij dicunt.
In quarta ibi: vel hic repetō. ponit tertiā solu. que adhuc minus
facit. In quinta ibi: vel distingue. glo. ponit quartā solu. et h. con-
sidera qd si querat. an pecunia data ob causam que non implet
casu fortuito possit repeti ex capite cause non sequente: tunc ista vl-
tima distinctio glo. est bona. circa quā videas glo. plenissimam et
magistrā. in l. si vno. s. itē cum quidā. ff. locati. alleg. in gl. sed non
est casus legis nostre. in quo qd tum ad istud tractatur de repeti-
tione ex capite penitentie: et in hoc teneas distinctionem quas po-
nit glo. in prima solu. et bene. ¶ Glo. in verb. necesse habes. ex-
plicat: vt qz iurasti. et sing. reputat Bald. in c. que ab ecclesiarum.
in. xij. colum. de consti.ymo. in. l. ij. s. sed et si quis. ff. de dona. Ro.
in. l. hereditate. ff. de dona. no. Alex. hic: sed ego addo glo. concoz.
in. l. in eadem. in gloss. fina. ff. ex quibus cau. maio. que nunq̄ fuit
ad hoc ponderata. Ista glo. est singu. ad quatuor. Primum est.
23 qz obligatus ad factum. licet regulariter non teneat precise face-
re: sed soluendo interesse liberetur. l. stipulationes non diuidun-
tur. in ver. celsus. ff. de verb. oblig. l. si quis ab alio. in fin. ff. de re ius-
di. Fallit quando iurasset qz iuramentum obligat precise ad fa-
ctum: vt in hac glo. et ita eam ad hoc not. Bal. et sequit in. l. j. in. ix.
col. in ver. nunc quero de aliquibus. et ibidem Salice. in. xvj. colū.
C. de senten. que pro eo quod interest. et idem Bal. in. l. sed et he. s.
pietor. ait. ff. de procura. et in prelu. seu. in. vij. colū. et ista est commu-
nis sententia. quam tenet Inno. Anto. de but. et plenius Panor.
in. l. in. c. veniens. de iureiur. Ioan. andr. et Hosti. in. c. p. tuas. et ibi
latius Inno. in. xvj. colū. et seq. de arbi. et Inno. in. c. j. de iudi. et ibidē
do. Fran. de are. in antepe. col. et Inno. Ludo. roma. et Alexan. in
d. l. stipulationes nō diuiduntur. do. Matefi. in no. lv. et do. Alex.
hic: et in consi. clxxix. als. xxxvj. incip. viso et opportune discussio p-
cessu. in. vij. et ix. col. lib. ij. vbi dicit hanc esse cōmunem opi. et idē
Alex. in consi. clxxix. als. cxi. eo. lib. inci. visis actis mihi transmissis.
in. iij. colū. et Abb. consi. clxxix. incip. in questione dñici. in fine.
per tex. in. c. ex rescripto. de iureiur. Pro ista communi sententia.
vltra vulgaria fundamenta. facit bene text. in. c. fina. ne prela. vic.
suas quem ad hoc ibi no. Anto. de bu. in. v. not. Ad idē bene facit
tex. in. c. ex literis. ij. et in. c. sicut ex literis. de spōsa. Tertio facit qz
omne iuramentum quod potest seruari sine interitu salutis eter-
ne. seruandū est. c. cum contingat. de iureiur. et in. c. ij. de pac. lib.
vj. et debet seruari in forma specifica pñse. nec sufficit equipollēs
cap. ad nostram. primo de iureiuran. et per hoc in. l. eum qui. s. j. s.
de iureiur. reprobaui Barto. in. l. amplius non petitum. ff. rem ra.
habe. Quarto bene facit tex. in. l. fideicommissa. s. si. ff. de le. ij. vbi
fauore testamenti fin vnum intellectum. vel fauore reipublice fin
alium tenetur quis precise facere: ergo fortius fauore iuramenti.
arg. l. sancimus. C. de sacrosan. eccle. Quinto potest comprobari.
quia iuramentū et sententia equiparantur. l. ij. s. de iureiur. sed cō-
demnatus per sententiam tenetur pñse facere: vt est glo. singu. in
l. qui restituere. in verbo condēnandus. ad si. ff. de rei vendic. quas
ad hoc no. et reputant sing. Bal. Ang. ibi: Bal. in. c. facta. si de feu.
fue. controuer. inter do. et agna. et in. l. j. in. xij. col. C. de senten. que
pro eo quod interest. ergo idē erit auctoritate iuramenti: et attento
iure cano. iuramentū est efficacius q̄ ipsa finia. ex quo etiam pre-
dictū fundamentū magis stringit. Tamen ad hoc fundamentum
potest dupliciter responderi. primo qz glo. in. d. l. qui restituere. nō
sit vera: et eam in specie reprobāt Lu. et Alex. in. d. l. stipulationes
non diuidunt. secundo et notabilius responde. qz illud quod dicitur
tur. iuramentum et sententia equiparantur. d. l. ij. procedit in iura-
mento litis decisiuo. et consequenter in iuramento voluntario vel
iudiciali: secus est in iuramento promissorio: patet. qz de iure ciui-
li non est inductorius obligationis nisi in libero. l. iurisiurandi. in
prin. et ibi declarat Bart. ff. de oper. lib. et idem Bar. in. l. iurisiuran-
dum quod ex conventionē. in prin. s. de iureiur. Ista comunem
sententiam tene: et ab ista sententia in iudicando et consulendo rece-
dendum non esset. presertim cuz faueat anime. et obseruatur iura-
mentum. ergo tenenda. l. sunt persone. ff. de reli. et sump. fu. c. fina.
extra de re iudi. quam vltra predicta tenuit etiam Ioan. de imol.
in. c. ij. de pigno. contrariam opi. tenet do. Anto. de but. sibi cōtra-
rius in. c. j. in. xvj. colū. de iudi. Inno. et do. Anto. in. c. per tuas. de
arbi. De de ancha. et Ioan. de ana. in. c. fin. ne prela. vi. su. Inno. sibi
cōtrarius in. l. ij. s. sed et si quis. ff. de dona. do. Lhuist. de castel. et
Rapha. Fulg. hic. Ludo. in. l. hereditate. ff. de dona. Pro ista par-
te inter cetera facere videtur. quia de iure ciuili iuramentum non
inducit obligationem in alio q̄ in libero. ad istud vltra responsio
nem dom. Alexand. respondeo. quod hic iuramentum non indu-
cit obligationem: qz erat inducta ex contractu: sed bene inducta
qualificat et ei facit esse precisam. Secundo stringit. quia iuramē-
tum intelligitur fin naturam actus super quo interponitur. tex.
est melior ceteris. in. l. fin. C. de non nume. pecu. facit cap. quemad-

modum. de iureiuran. et l. si. ff. qui satisfda. cogant. ergo iuramentū
appositū in obligatione facti. debet intelligi nisi interesse prestes-
tur. respondebo nota. j. in sequenti conclusionē. Tertio facit fin
De de Ancha. et Ioan. de ana. in. d. c. si. qz quādo quis promittit
facere. promittit duo. vnū expresse. s. facere: aliud tacite. s. interesse
se si non faciat. iuribus prealleg. sed iuramentum recipit tacitas
conditiones. d. c. quemadmodum. facit. l. fin. cum gloss. ff. de libe-
cau. Istud argumentum in effectu in idem reincident cum precedē-
ti. respondebo. j. in sequenti conclusionē: Vel responde quod iura-
mentum interpositum super contractu debet sortiri naturā tra-
ctus primordialē. et non accidentalem que ex mora contingeret.
Istud probatur in simili in. l. item veniunt. s. item predictimus. ff.
de peti. here. gloss. no. in. l. certi conditio. in princip. in gloss. ma-
gna circa si. ff. si cer. petat. tunc sic. si promittatur factū. primordia-
lis natura est ad factum. sed casu quo nō fiat. bñ accidētaliter suc-
cedit obligatio ad interesse. ergo iuramentum intelligitur f3 na-
turam primordialē contractus. non accidētalē que succedit ex
mora: stat ergo cōmunis conclusio legistarū et canonistarū.
quod iuramentum precise obligat ad factum. Ultra predicta ad
istam glo. et predictam conclusionem vide areti. in. l. si ita quis. s.
24 ea lege. in antepenul. et vlti. col. ff. de verb. ob. et Secūdo collige ex
hac glo. quod in contractu innominato si apponatur iuramentū
25 facit vt censeatur res desinere esse integra. et ex hoc correlarie
infertur tertia conclusio. quod iuramentum appositum in con-
tractibus innominatis: facit vt non sit locus penitentie. ad hoc
no. et reputat singu. istam glo. Inno. in. d. l. ij. s. sed et si quis. in vlti.
col. ff. de dona. et lz ipse non dicat ad hoc ante eum not. et reputat
sing. istam glo. Bal. in aut. que in ecclesiarum. in. xij. colū. de consti.
sed istam gloss. reprobāt Inno. in loco prealleg. motus per fundamē-
tum adductum etiam in precedenti conclusionē: qz iuramen-
tum interpositum super aliquo actu intelligitur fin naturā
actus super quo interponitur. d. l. fin. C. de non nu. pecu. ergo hoc
iuramentum intelligitur fin naturā cōtractū innominato: et p
consequens erit locus penitentie: ad istud fundamentum respon-
det Bal. in. d. c. que in ecclesiarū. in. xij. col. quod pcedit in iuramē-
to simpliciter prefinito. sed ista glo. debet intelligi quando iuramē-
tum est specificum. Ista solutio non placet. qz si in specie iuratum
esset non penitere. frustratorium esset iuramentū. qz sine eo istud
quod est de naturalibus cōtractus innominati. s. quod liceat pe-
nitere. potest p simplex pactum tolli absqz iuramento: vt dixi. s.
in tex. Unde ego respondeo sic: et attende quod lz ita allegetur res
gula. qz iuramentū debeat intelligi f3 naturā actus super quoniam
terponit credo qz regula sit falsa. et facio regulam cōtrariā. qz mo-
iuramentū debet intelligi vt semper addat robur et maiore effi-
caciā preter et vltra naturā actus super quo interponit: istud pbo
ex eo qd volunt Lano. in. c. j. de iudi. et do. Alex. in. l. si cōuenit. ff.
de iuris. om. iudi. nā qñ ptes progāt iurisdictionē iudicis non fuit. lz
cita est penitentie iuribus prealleg. et tñ si iurauerūt. nō est licita
penitentie: prout habet in dictis locis: ergo idē in proposito. nec
credo qz aliquid melius adduci potuisset. Secūdo inueo: ex do-
ctrina doctorū dñ respondent ad. d. l. si. C. de non nu. pecu. nā respō-
det no. Bart. in. l. si quis pro eo. in prin. in vlti. col. in. vij. memb. 2. ff.
de fideiul. et in effectu Inno. in. c. per tuas. de arbi. et in. c. j. de iud. qd
in. d. l. deficiebat consensus: qz ille nollebat obligari nisi pecunia
sibi numeraret. vnde etiā si iurauerit. tūc iuramentū ratione defici-
entis consensus bene intelligit fin qualitātē prime pmissionis.
qz non est verisimile qz velit obligari nisi pecunia numeret: et isto
casu bene fateor. qz vbi consensus deficit in principali obligatione
iuramentū tunc intelligit fin naturā illius actus: sed in casu no-
stro adest consensus purus et simplex: ergo iuramentū debet qua-
lificare et addere precisam obligationē: sic maiore firmitatē et pu-
to qz ista sit veritas q̄tum ad hanc regulā. Secundo ex alio repro-
bat Inno. istam glo. qz cū iuramentū sit appositū fauore eius qz pe-
cuniā dedit. repetendo pōt remittere iuramentū recipienti. c. j. de
iureiur. c. ij. de sponsa. dixi in. l. labeo. s. de iureiur. propter hoc do.
Alex. intelligit istā glo. qñ iste iurauit. nō ei qui pecuniam dedit.
sed alij tertio qui secū forsan erat iturus. Tu autē subtilius consy-
dera. qz ista glo. etiā intellecta prout intelligit. do. Alexan. multum
inepte ponderat per doct. prealleg. nā si consyderas eum qui pec-
cuniā dedit. ex parte eius licita penitentie: nā ipse nihil iurauit
sed si consyderas eum qui accepit et iurauit ire capuas in quibus
terminis loquitur glo. cum tex. ineptum est querere an iuramen-
tū impediat penitentiā. qz etiā sine iuramento qui recipit nunq̄
posset penitere: vt dicit glo. magna. in. iij. particula. j. partis prin.
oporteret ergo intelligere. qz vterqz iurasset in cōtractu innomi-
nato: tūc erit pulchra fallētia. qz qñ in cōtractu innominato iuratum
est ab vtraqz parte. nō est licita penitentie. etiam ex parte dantis.
quā fallētia puto verā ex pñdictis. et eā multū not. ad hanc legem.
26 Quarto et vlti. ista gl. pbat fin aliquo vt refert Inno. in. d. l. ij. s.
sed et si quis. qz vbi adit iuramentum non pōt mora purgari: sed
istud nullo

a Iuramē-
tum. Adde
l. sed et si pos-
sessori. s. de
iureiur.

istud nullo mō pōt elici ex hac gl. z ideo omīto, notabile tñ est in se verū per. l. si quis maior. C. de transac. z ibi no. Bart. z omnes. ¶ In glo. in ver. plus forte. que videtur redarguere iuriconsul. tu. n. tu salua. q. dictio manifestum, refertur ad verbum erogasse. hoc est manifestum erat hunc erogasse: z dictio forte, refertur ad dictionē plus: q. l. z esset certum q. erogasset: tamen erat incertū an plus vel minus q. recepit: ideo ter. dicit forte.

1 ¶ Aduersarius est certiorandus de penitentia.

2 ¶ Etiam in fauorabilibus locus est penitenti.

3 ¶ Reuocatio legis non requirit certiorationē, l. z in alijs secus. nu. mero. 2. 3. 7.

4 ¶ Reuocatio mandati d. z intimari pcuratori z parti. nu. 4. 2. 5.

6 ¶ Sufficit q. reperiat factum.

8 ¶ Condictio ob causam, an detur ad id q. non fuit datum.

9 ¶ Procurator vel filius an possint manumittere. nu. 9. 2. 10.

11 ¶ Do vt facias equiparatur mandato potius q. contractui.

Si seruum. Diuide vsq. ad finem legis in tres par

tes. h. d. In contractibus innotatis, penitentia cum notifica tione re integra facit locū huic condictioni ob causam. Et si reci piens cepit aliquid facere, hoc nō impedit quin penitentia locuz habeat pro eo quod restat, dūmodo ipse conseruet indēnis. h. d. vsq. ad. s. si acceperit. ¶ Ho. primo fm Bar. z doc. q. aduer sarius est certiorandus de penitētia, de quo fuit dictū in l. eius qui in prouincia. s. si cer. peta. sicut quando dñs reuocat mandatum procuratoris, debet aduersari⁹ certificari. c. ex parte decani. vbi late doc. de rescrip. z doc. in cle. j. post glo. ibi. de renun. glo. no. in c. tibi domino. in gl. ij. l. xij. dist. ponunt legisse in l. j. C. de satisfā. c. in l. mandatum. C. mandati. z l. si procuratorem. ff. de procura.

¶ Secundo no. q. etiam in dato ob causam fauorabilez. puta li bertatis. locus est penitētie. concol. l. ij. s. j. s. e. z ibi dixi quid de dato ob piam causam. ¶ Tercio not. ex ver. plane. qui est mul tum solennis, q. licet penitentia sine certioratiōe nō impediāt fas ctum hominis: vt in ver. preceden. tñ bene impedit dispositio nem legalem, vt hic a contrario sensu, z ratio est, quia lex imposi tura libertatem, est semper certa de omni eo quod est in rerū na tura vt hic per Bar. z l. cū quidā. s. q. dicitur. ff. de acqren. her. re. z l. cum ad presens. cum duabus sequē. s. si cer. peta. z hoc puz to velle Bal. in c. ex parte decani. in. vij. col. de rescrip. dūm dicit

3 quod hic est text. singu. t quod reuocatio legis non requirit noti tiam partis. nam debuit dicere, qñ reuocatur id quod debet fieri per. l. idem Bal. in c. exceptionem. cica fin. de excep. dicit hic esse text. singu. q. licet in his que fiunt ab homine requiratur scientia vel certioratio, tamē in his que fiunt a cōstitutione vel lege nō est necessaria scientia aut certioratio. Pro cōfirmatione adde faces re quod voluit Bal. nō recordatus de isto tex. in l. rogasti. s. si fu gitius. s. si cer. peta. dicit ibi Bal. reuocatio mandati que fit ab homine debet intimari z certiorari parti, tamen vbi procurator reuocatur a l. puta, quia efficitur ribaldus, nulla ibi requiritur

4 certioratio, per istum tex. t Inducitur iste tex. per Bart. post an tiquos ad questionem de eo qui mādauit percuti clericū: deinde reuocauit mandatum sed non certificauit, in quo dic vt per eum, cum quo alij tenent, z est glo. not. in c. cum qs. in glo. ij. in ver. mās dato. de sen. excommu. in. vij. glo. z docto. in c. mulieres. in glo. fi. circa medium. eo. tit. in antiquis. sequitur Alber. z Moder. hic. idem tenet Alber. in l. j. in penul. colū. ff. de offic. procura. cesa. et in l. non ideo minus. C. de accusa. z ibidem Sali. in. vij. colum. in. iij. q. Ange. in l. j. C. de mili agge. nō rūpen. z Ang. de are. in tra ctatu suo malefic. in. s. sempronij mādatorē. in. iij. col. ¶ Quar to istū ver. pro valde nota. pōderat Joā. de ana. in consi. xxv. incip. pien. vtrum presentatio rescripti. in vlti. colū. vbi refert quod bo ne memorie Pet. de ancha. in clemen. j. de renun. ponderabat hic esse tex. valde no. pro limitatione omnium iurium in quibus dici tur t quod reuocatio mandati procuratoris debet intimari par ti iuribus. s. allega. in primo not. nam procedit in actu cuius ex ecutio debet fieri ab homine: secus quādo a lege, z ratio est, quia cum lex semper sit certa, ibi non requiritur alia certioratio, et per hoc consiluit egregius Jo. de ana. in loco pzeallegato, quod que rela dicatur deserta per hoc quod rescriptum super ea impetras tum, fuit presentatum citato soluz procuratore aduersarij cuius mandatum erat reuocatum, de ratio querele fiat per legē, lex fuit cer ta quod procurator erat reuocatus, z sic quod illa presentatio rescripti fuit nulla: sed tu caue propter illud dicunt Barto. z doct.

hic in qōne de eo qui mādauit percuti clericum, cum hic inters uenerit factum hominis. ¶ Ho. quinto ex eodem verb. plane, q. sufficere factum a lege, licet non sit factum ab eo qui debebat facere: z sic factum. l. supplet factuz hominis. hinc dicimus quod factum. l. vel eius ministri, reputatur factum hominis. l. si ob cau sam. C. de euc. intellige cum duabus limitationibus quas ponit

hic Barto. respondendo ad gloss. magnam in fi. in l. ij. s. si quis quasi. s. eo. z dūm in secunda alleg. l. ea quidē. C. si manci. ita fue. alie. melius allega. l. si puellam. eod. titu. ¶ Nota. sexto in versi. item si quis dederit. quod quis debet certiorari de penitētia, quā do aliter posset damno affici: secus vbi non tractaretur de eius damno. l. si pater. vbi etiam Barto. ff. de manu. vin. ¶ Septimo not. in versi. si vero iam sit emptus. q. pzeamenta etiam circa rem non impediunt repetitionem ex capite penitentie: de quo dixi. s. ea. l. in prin. in glo. magna in prima parte. ¶ Octauo not. ibi, sed pro decem que accepit. q. hic condictio ob causam, ad id competit quod non fuit datum sed ad aliud, ratio: quia censetur quasi datum, prout dicit glo. in prin. huius legis in gloss. magna circa finem. Tu dic melius, quod text. non dicit seruum posse cō dici, qui non fuit datus: sed bene dicit pro decem habitis posse ipsum seruum restituere et consequenter seruus solum est in facul tate soluendi. ¶ Blo. prima in ver. competit. diuiditur in duas partes. Primo format questionem et simul miscet contrarium. l. si pater. ff. de manu. vin. sed tu separa vt facit Bartol. in secun da opp. contra tex. z soluit. Secūda ibi, item oppo. videt. ¶ Ter cio ad primam partem glo. et in quantum ad. q. gl. dic vt melius per Barto. pro quo alleg. tex. meliorem in l. si is cui. ff. de dona. cau. mor. z in l. si filio. et in l. illud. s. j. ff. eodem. Et vltra Bart. q. ad estimationem agi possit potes comprobare, quia iste conditio nes competit ex equitate, quatenus quis est effectus locupletior l. si non sortem. s. libertus. z ibi not. Barto. j. de condi. inde. Quā tum autem ad contrarium. l. si pater. allega. in glo. tenent docto. solu. glo. q. ibi loquuntur in simplici procuratore. hic autem quā do erat translatus dominiū, z sic erat contractus innominatus do vt facias. Nec ob. tex. qui bis dicit tradiderit, quia intelligitur i. dederit vt inferius dicit tex. fm Paul. de cas. z Alex. hic. Ali bi glo. in c. tibi dñio. in glo. ij. in fi. l. xij. dist. respondet ad. d. l. si pater. illud ibi ideo est, quia potestas filij pendet a potestate patris mā dantis cum censeatur vna eademq. persona: que solutio an sit bo na ponit do. Car. flo. in clemen. j. de renun. Tu dic clarius q. am be solutiones sunt bone, recte intelligendo. ¶ Nam iste tex. nō pos test intelligi in simplici procuratore, sed debet intelligi qñ transla tum est dñiū serui, z ratio est, quia manumissio serui nō potest fieri per simplicem procuratorem, cum sit extra administrationē patrimoniū. l. nec mulierē. z ibi gl. sic declarat. C. de manu. vindi.

10 Bar. in l. gallus. s. forsitan. ff. de libe. z posth. vbi insert: t q. simi liter legitimatio filij, non potest fieri per procuratorem: firmat Barto. in l. post mortem. s. si. ff. de dona. ¶ Fallit in filio qui tan quā simplex procurator potest seruum manumittere, cuz censeat vna persona cum patre. l. fur di. ff. de manu. vin. l. j. ad fi. C. cōmunia de manu. et glo. in. d. l. nec mulierem. z istud est, q. proprie vo luit dicere glo. in. d. c. tibi domino. tex. ergo in. d. l. si pater. loquis tur in filio qui erat tanq. simplex nuntius, nimirū si attēditur re uocatio patris, etiā sine certioratione, sed hic erat translatus do minium serui in accipientem, ideo reuocatio etiam cum certiora tione nihil faceret, quo ad impediendū manumissionem iuribus allega. in glo. sed bene faceret, vt ipse teneatur ad interesse z ista est veritas. ¶ In ea. glo. in fi. contra solu. glo. obstat de directo. l. ij. in eo. titu. de ser. expor. sed responde distinguendo vt ibi not. per gl. ¶ Blo. in ver. restitutum. diuiditur in quatuor partes. Primo, timore taciti contrarij supplet ad tex. quia posset dici, q. seruus non debeat restituere sed manumitti. In secunda opp. con tra text et soluit. In tertia idem facit. In quarta allegat concol. Secūda ibi: sed videtur non debere repromitti. Tertia ibi: itez adhuc contra. Quarta ibi: et facit. ¶ In glo. ibi: dic ergo procu ratorem durius astringi. dictum glo. est verum in se, q. procura tor a quo seruus emptus aufugit, tenetur cauere z c. l. si procura torem. s. penul. ff. manda. sed nihil valet ad hunc tex. qui non pos test loqui in simplici procuratore: sed quādo translatus est dñiū vt dixi in preceden. gl. z multo fortius hic, vbi erat seruus pprius debentis manumittere, z sic non fuit hic mandatū: sed cōtractus innominatus do vt facias. Subdit tamen Bar. sustinendo glo.

¶ t q. iste cōtractus innominatus do vt facias magis assimilatur mandato q. cōtractui. Adde q. contrarium de directo dicit ipse met Bar. s. ea. l. in prin. in. ij. co. vbi reprobadō quādam miras bilem opi. Guil. de cu. dicit, q. contractus innominatus do vt fa cias, non equiparat mādato sed conditioni p. l. naturalis. s. pe. ff. de prescri. ver. sed salua Bar. a gtrarietate, q. Bar. ibi loquatur quādo factū est extrinsecus a re ppria dantis: vt est qñ do tibi ipe cuniam, vt vadas pro me romā: tunc non equiparatur mandato sed conditioni: z est perinde ac si conducerem operaz tuam eun di: sed Bart. hic loquitur qñ factū non est extrinsecus a re que fin gitur propria dantis. nam dedi tibi pecuniā vt ex ea seruuz eime res quem manumitteres, emisti, punde est ac si tibi dedissem illuz seruum: vnde factum tuum q. habes facere, hoc est manumitte re cēsetur circa rem ppriā dantis: z tñc verū dicit Bar. q. magis

equiparatur mandato. Subdit Bar. limitando, q̄ predicta procedunt q̄n pecunia data equiualeat serui precio: z si diceret fieri gratia solius dantis: tūc assimilaretur mandato ars quia manumissio fieret gratia vtriusq̄: secus esset, vt hic per eū. Ista subtilitas mihi non placet, q̄z mandatum proprie dicitur nō solū q̄n fit gratia solius dantis, sed etiā q̄n fit gratia vtriusq̄. l. ij. per totā l. precipue. in ver. tua z mea. ff. manda. super quo diligentius consideranda, quid sibi voluerit. Bar. in hac differētia quā cōstituit, credo q̄ Bar. habuerit hunc sensus, ad hoc, vt mandato equiparetur do vt facias, oportet q̄ factū expiēcet in re dantis. **¶** Ultra glo. z docto, potest respondere ad dictū cōtrariū. d. l. si sine. alle. in gl. prout respondet glo. in l. si vero cōstituendus. in. gloss. fi. ff. de rei ven. quā gl. hic alleg. pro concoz. sed clarius loquar: nam. l. si sine. loquitur in simplici depositario, qui nō h̄z dñum nec possessionē ideo non tenetur cauere: sed hic habebat dñum z etiā possessionē nem. l. j. s. per seruū qui in fuga. ff. de acquirē. pos. ideo tenetur cauere: quia ad eum spectat recuperatio: z circa hoc considerabis propter. l. si procuratorem. s. penulti. ff. mandati.

- 1 **¶** Offensa tertij non facit recedi a contractu.
- 2 **¶** Damnum debet emendari derobatis in itinere a republica.
- 3 **¶** Obligatus ad factum fauorabile, non potest precise astringi.
- 4 **¶** Condictio ob causam ad quid competat.
- 5 **¶** Officialis an teneatur si vir probate fidei existens in suis fortijs fugiat.
- 6 **¶** Potestas pōt assignare vni nobili palatium totum pro carcere.

Sed si acceperit.

Hic loquitur tex. q̄n q̄s acceperit pecuniā vt seruū p̄p̄riūz manumitteret. z diuidit in duas partes. In prima q̄n seruus qui debebat manumitti aufugit, sed adhuc vivebat, z sic adhuc suberat spes, q̄ cā posset impleri: q̄z adhuc poterat recuperari z manumitti. In sc̄da loquit, q̄n seruus manumittēdus est mortuus. Sc̄da ibi: in ver. s. si vbi acceperit. h. d. Quando quis acceperit pecuniā pro seruo p̄p̄rio manumittendo: z seruus aufugit ante mortem manumittendi z eum erat distractus, datū repeti non pōt, sed cauere d̄z eo recuperato de pecunia habita restituenda: deducto eo q̄s seruus propter fugam minus valet, nisi actor eligat eū manumitti vel eligat potius habere ipsum seruū q̄ distractionē pati, si autē nō erat distractus d̄z reddere q̄s acceperit, nisi propter manumissionē eum minus diligēter custodiuit. h. d. prima pars. Si autē seruus post mortē manumittēdi decesserit, datū repetitur, sed si ante mortem, distinguit an erat ar̄s distracturus, z an manu missio prebuerit causam mortis. h. d. secūda pars vsq̄ ad fi. l. Et sic, quia tex. est valde implicitus consideranda in prima parte in ver. plane, q̄ tex. in effectu vult ponere vnā decisionem z duas fallentias, sed obscurius ponit. Nam q̄n dñs recuperauit seruū, z p̄pter indignationē fuge nō vult eū manumittere, d̄z restituere pecuniā quā acceperit, nō totā, sed deducto eo in quo precius serui est effectū, vilius p̄pter fugam. Fallit duobus casibus. Primus q̄n ille q̄ dedit pecuniā, non vult pecuniā: nō vult q̄ seruus manus mittat, tunc cogit aut manumittere aut totū q̄s acceperit restituere. Sc̄do fallit q̄n ille qui dedit pecuniā nō curat q̄s seruus sit effectus vilior, z est cōtentus accipere seruū q̄uis effectū fugitiuū p̄ pecunia quā dedit, tunc cogetur dñs aut ipsum seruū dare, aut totā pecuniā integre restituere. **¶** Ho. primo ex tex. ibi p̄pter fugā offensus. hic esse tex. sing. fm Ludo. ro. hic, qui dicit q̄s ipse solus ad hoc pōderat, q̄ licet regulariter ex parte eius cui est impletū non sit locus penitētie vt per glo. magnam. s. ea. l. in p̄nci. Fallit q̄n implementū venit explicandū in fauorē tertij qui offendit implere debentē, sed iste tex. nihil p̄bat vt patet ex declaratione quā posui in tex. z in specie ponit do. Alex. hic z ultra eū adde q̄s Bal. hic in. iij. no. notat ex hoc tex. de directo triū q̄s offensā non facit recedi a cōtractu. **¶** Ho. sc̄do in ver. nisi forte, q̄ vbi profectio facta causa alicuius est causa dāni, habet regressus ad emendationem dāni cōtra eum cuius causa quis est profectus. Unde prestat optimū argumētum fm Ang. pro rogatis derobatis in itinere, quibus d̄z emendari dānum a republica cuius causa p̄fecti sunt. alleg. innoc. in. c. sicut. de iureiur. an. tu vide plenius Bar. disputantē z idē cōcludentem cum duplici limitatione. in. l. si seruus cōmunis. s. q̄s vero. ff. de fur. z in. l. inter causas. s. non omnia. ff. manda. de quocūq̄ per Spec. in tit. de iudi. s. specialia. ad fi. ponunt Lano. in. c. cū pro causa. de procura. Facit bene q̄s in simili dicimus de conuocatis ad aliquem defendendū, quod si perdunt arma vel alias res, ille cuius causa facta est cōgregatio, tenet emendare fm Bar. z doc. in. l. qm̄ multa. post gloss. ibi. C. ad le. iul. de vi publ. vel. priuā. Bal. in. l. si fideiussoz. C. mada. An. de but. in. c. olim. el. j. in. vij. q. de resti. spolia. Adde et q̄s decidit bal. in. c. j. in fi. An agnatus vel filius de vasallo qui derobatur in itinere dum vadit ad seruitiā dñi, ad dñm teneatur emendare.

¶ Glof. in verbo consequi. ibi. s. precise. ex ista glof. not. Alexan. **¶** q̄ obligatus ad factum etiam fauorabile: puta manumissionis

serui: non tamen tenetur precise facere: z hoc modo ampliat fm eum regula. l. si quis ab alio. in fi. ff. de re iudi. licet referat Paul. de cast. in. l. qui rōme. s. flauius. ff. de verbo. obli. per illū tex. tenet re contrarium. Adde q̄ idē tenet Bald. in. l. vnica. C. de sen. que pro eo q̄s interest. alle. tex. in. l. fidei cōmissa. s. fin. ff. de lega. iij. Tu caue, q̄ ista gl. male ponderatur per Alex. cum loquatur in dicto innominato in quo circumscrip̄tio fauore libertatis non solum in obligatione faciendi sed nec in obligatione dandi tenet precise: vt dixi. s. in p̄nc. huius. l. in glo. magna: z ipsemet Alexan. astud fatetur q̄ male colligat ex hac glo. cū tex. in. l. stipulationes. non diuiduntur. in penul. char. ff. de verbo. obli. **¶** In ea. glof. ibi, sed vt promissa preitentur. istam glo. reprobat Bar. z omnes. quia cōdictio ob causam: nunq̄ competit vt promissa seruentur, sed cōpetit actio prescrip. ver. z illud q̄s dicit in tex. de seruo tradendū sit mediante officio iudicis, vt habes per Bart. z omnes hic.

- 4 **¶** In glo. in ver. carere. nota q̄s non est necessaria tanta custodia in persona serui expectantis manumissionē sicut alterius: et ex hoc no. Bar. z doc. q̄ non est necessaria tanta custodia in p̄sona carcerati q̄ est in casu absolutionis, sicut alterius. Adē tenet z limitat Ludo. ro. in. l. lege cornelia. per glo. sing. ibi in ver. in vni culis. ff. ad sille. quā limitationē intellige p̄ do. Alexan. hic. **¶** Tu adde illud quod singu. decidit Ange. in. l. si a bonetidei. per illum tex. no. ff. de rei vendi. de potestate Bononiē. cui mandato An tianoz fuit traditus quidam nobilis z magnus miles, quē dum curialiter tractaret eo quod esset magnus nobilis z note fidei. si aufugit q̄s non teneatur, licet dicat q̄s viderit illum potestatem in magno periculo cōstitutū. Ultra eū bene facit, q̄s vult glof. in. c. illud. xl. dist. que dicit, quod pro nobilibus multū presumit. Et ideo Jo. and. in addi. Specu. in titu. de loca. sup rubri. in fi. dicit fuisse excusatum quēdam castellanū, qui ex causa p̄stiruit loco sui quēdam nobilē, qui postea tradidit arcem inimicis. nā fuit excusatus, quia nō erat presumendū, q̄s nobilis prodicionem faceret.
- 6 **¶** Item adde q̄s signanter dicit Eng. l. qui in carcere. ff. quod me. causa. vbi dicit, q̄s potestas potest assignare vni nobili totū palatium pro carcere, imo totā ciuitatem, z quod singularius est q̄s satisfaciatur statuto disponenti, quod accusatus pro delicto debeat poni in carceribus: quod diligenter nota.

- 1 **¶** Quando casus omissus habet p̄ omissio, vbi infert ad duas notabiles questiones. nu. 2. et. 3.
- 4 **¶** Quando prouisio hominis, faciat cessare prouisionem legis.
- 5 **¶** In contractibus, bonum est argumentum a contrario censu.
- 6 **¶** Illud quod est verisimile z in quo est maior ratio, habetur pro eo p̄presso. nu. 6. z seq. vsq̄ ad. 13.
- 14 **¶** In stipulatione dotis, intelligitur tacita cōdictio si matrimonij sequatur.
- 15 **¶** Presumptio iuris facit, q̄ pars aduersa tenet probare per cuius dentissimas probationes.
- 16 **¶** Donatio inter patrem z filium an sit prohibita.
- 17 **¶** An in venditione veniat fetus.
- 18 **¶** De duobus natis ex eodē partu, quis succedat in regno.
- 19 **¶** An in contractibus z vltimis voluntatibus, masculinum concipiat femininum. nu. 17. et. 19.
- 20 **¶** Appellatione liberorum in tractibus z vltimis voluntatibus an veniant nepotes. nu. 20. et. 21.
- 22 **¶** Quid in feudis vel emphyteosi.
- 23 **¶** Quid in rescriptis.
- 24 **¶** Vendita equa, an intelligatur venditus pullus.

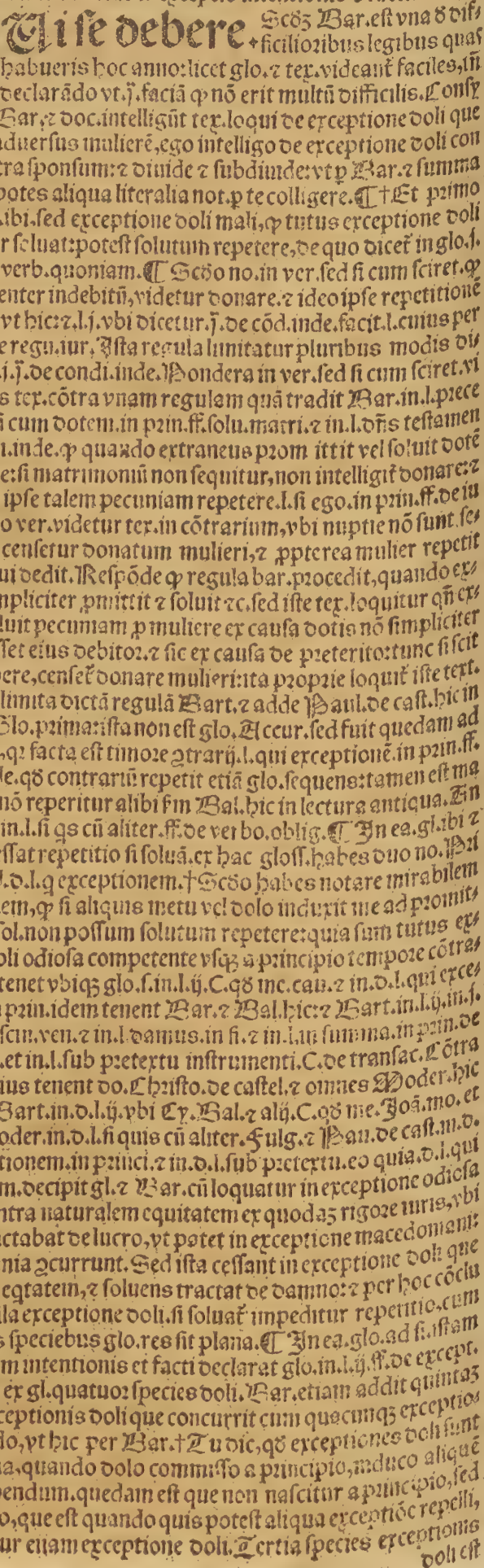
Extraneus.

Diuide in duas partes p̄ncipales. In prima loquitur in extraneo vsq̄ prope finem. l. In secunda que est ibi: sed z si p̄. loquit in patre. et q̄s est decusum in extraneo ex tēditur ad patrē. Rursus prima pars p̄ncipaliter subdiuiditur in tres particulas. Primo ponitur thema cum ratione dubitandi. In sc̄da ponit decisio z eius ratio. In tertia ponit limitatio decisionis. Sc̄da ibi: z verisimile est. Tertia ibi: nisi forte. h. d. Casus omissus relinquit in dispositione iuris cōis. h. d. et ad hoc allegat: z est cōis summari? Bar. z aliorū doc. vel sic propius ad text. Extraneus vel pater qui dant dotem et conueniunt sibi reddi in oēm casum finiti matrimonij, repetunt etiam in casu omissio. s. q̄n matrimonium non est secutū. h. d. z ratio ponitur ibi z verisimile est: nā iuriscōsultus arguit a verisimili, z verisimilitudo est bona, q̄n sumit a maiori vt hic: vbi nolui donare dotē in casu magis fauorabili. s. q̄n matrimonium esset sequutum. ergo idem z fortius, vbi nullum matrimonium sequit. **¶** Ho. p̄mo ex hoc tex. q̄ casus omissus habet pro omissio sed relinquitur dispositioni iuris cōmunis: vt hic z l. cōmodissime. ff. de libe. et posthu. de quo dic vt per Bar. z doc. in. l. gallus. s. z qd si tantūz ff. de libe. z posthu. z per Alexā. in cōis. cccccc. vj. alibi tamē dicit Bal. in. l. iij. circa fi. C. de insti. z substi. q̄ qui allegant istam materiam casus omissi, eā non intelligunt, cuz ex natura causę finalis casus esset

casus esset tacite prouisus. Item q2 habebat ordinationem legis precedere. vt declarabit in glo. Circa istud nota. 2 ad hanc regulā no. duas viles decisioes. Primo illud q8 decidit Bal. in. l. si plu res. C. de cond. infer. in antepenul. colum. in verbo iuxta predicta
 2 formatur talis questio. tibi querit. stāte statuto. q filia dotata a patre exstetibus masculis non succedat. pone moritur pater. res licta filia posthu. in vtero vxoris. vel infante. ita q eaz dotare nō potuit. an filij masculi nolentes dotare eam excludent. arguit ad partes. 2 finaliter cōcludit q non. motus per istā solaz regulam. q iste casus est omissus a statuto. ergo relinquit iuri cōmuni. fm q8 masculi nō excludunt feminas. l. si. C. de libe. pte. Istā decisioem refert 2 sequit. Pe. de ancha. in cōmento. c. canonū status. ta. de pti. in ver. pone statuto caue q filia dotata 2c. 2 do. Alex. in cōsi. cclxxij. ars. xxx. lib. ij. incipien. attentis verbis testamenti. Pro ista decisione adde. q8 bene facit doctri. Bart. in. l. titio centum. s. titio genero. in vlti. col. in prin. ff. de pti. 2 demō. vbi inteligit istud statutū de filia dotata. qn pater exercuit actum dotans. di. quantū in eo fuit. q2 l3 filia nondū esset nūbilib etatis: tñ potest rat pater ei dotē pstituerē. Alibi Bar. in cōsi. suo q8 incipit. qdā decessit intestatus. intelligit istud statutū de filia dotata. vt pces dat qn filia reperit dotata tempore mortis eius de cuius successione agit. 2 Secdo ad predictū not. adde decisionem quotidianā. qn maritus reliquit vxorē vsufructuariā certi fundi ea manente in viduitate. 2 post mortē vxoris relinquit illum fundum titio. q si vxor statim nubat. ex tacita volūate defuncti. tñ? d3 statim habere fundū nō expectata morte vxoris fm Ro. an. in addit. Spe. cu. in ti. de secun. nup. super rubri. idem t3 Bar. in aui. hoc locū. in. vi. col. vbi plures rationes assignat 2 ibidē Bal. 2 plenius Alberi. de rosa. C. si muli. secun. nup. Pau. de cast. et Lud. ro. in. l. si ita heres scriptus. per illum tex. ff. de acqui. here. Pau. de cast. 2 Alex. in. l. si mater. C. de insti. 2 subiti. 2 do. Alex. in. l. mulier. ad si. prin. ff. ad trebel. 2 in. l. gallus. s. 2 quid si tantū. in. vi. col. ff. de li be. 2 posthu. 2 in cōsi. cclxxij. incip. attentis verbis testamenti. 2 in cōsi. cclxxij. incip. visa parte testamenti. in. ij. col. 2 seq. ars ista
 4 cōsi. sunt in numero. 130. 2. 131. lib. ij. C. 2 Secdo no. ex hoc text. q prouisio hominis. non facit cessare prouisionem legis. quando est ordinaria: secus si prouisio legis esset iure singulari. de quo dic vt habet in. l. si. C. de pac. conuen. per Bar. 2 alios in. l. si cum dos tem. in prin. ff. solu. matri. 2 in. l. in prouinciali. s. ij. ff. de ope. no. min. 2 bal. in. l. vbi adhuc. C. de iure dot. 2 melius per glos. 2 doc. in. l. ij. vbi dixi. C. de iure emphi. C. 2 Tertio no. ex hoc text. ibi et verisimile est in hunc quoq3 casum. hic esse tex. no. put eum pon derat Bald. in. l. apud antiquos. C. de fur. pro limitatione regule que habet. in contractibus bonum est argumentū a contrario sensu. l. inter socerum. s. cum inter. de pac. do. quā reputat sing. Pau. in. c. cum apostolica. de his que fi. a prela. sine consensu cap. 2 pecuniam. vbi dixi. s. si cert. per. nā illa regula pcedit. qn in casu contrario: est tria ratio: secus qn est eadez vel maior: faciat bene q8 vult gloss. notabilis in. l. cum pretor. in verbo videt. ff. de iudi. C. 2 Quarto. no. ibidem verisimile est q illud est verisimile 2 has berit d3 p expresso fm dispositionē iuris. in quo militat maior ratio vt hic: vbi si in casu magis fauorabili sicuti matrimonij. i quo lex magis fauet mulieri: tamen extraneus dāns dotē voluit eam re habere. verisimile est a fortiori. q eam etiam voluerit re habere qn nullum matrimonium est cōtractum: facit tex. in. l. titius. s. l3. cius. 2 ibi no. Bar. ff. de libe. 2 posthu. ad idē tex. in. l. si. fm intelles etum Bar. 2 cōmunem. C. de posthu. here. insti. vbi prouisio testato ris facta in vno casu. pcedit in alio casu. in quo testator verisimili ter idē statuisse. Ad idem 2 tertio facit q8 vult glo. sing. in. l. tale pactum. s. si. ff. de pac. que vult q qn verisimile est. q statuentes idē statuisse. si fuissent interrogati. pbaretur ac si statutū esset 2 illam glos. not. 2 extendit ad rescripta: 2 generaliter eam exten dit in omni materia Bald. in. l. i. C. que res pigno. obli. non pos. l. barbarius. in ver. sed 2 si scisset. ff. de offi. preto. 2 alibi no. Bal. in. l. i. in. iij. col. C. de ser. fugi. 2 q illud quod verisimiliter remotum est. dicitur imago quedam falsitatis. hinc no. Abb. in. c. quia verisimile. in vlti. nota. de presum. per illum tex. q contra testes de p nientes cōtra verisimile. est presumptio falsitatis: ideo non fa ciunt fidem fm eum. 2 Alibi not. singu. Bal. in. l. i. per glo. ibi. C. q 2 aduer. quos. q semiplena probatio non verisimilis. nō facit de ferre iuramentum in supplementum probationis: ita limitat. l. admonendi. s. de iure iuran. 2 Alibi dicit Bald. in. l. testium. an pe nui. col. C. de testi. q8 magis creditur paucis testibus verisimilia deponentibus. quā centum non verisimilia deponentibus. Adde etiā. quod datis duobus verisimilibus. attendit illud q8 est ma ius verisimilitate Bal. in. l. si. an. ij. oppo. de here. insti. 2 Item ve risimilitudo maior tollit minorem. ita Bald. in. l. siue possidetis. circa si. C. de proba. sicut maior presumptio tollit minorem. l. dis uis. de in inte. resu. Predictis adde q verisimilitudo multaz in pbationibus attenditur fm Bal. in. l. scripture. in. ij. colum. et ibi

12 Sali. C. de si. instru. 2 Item dicit do. Anto. de bu. in. c. super hoc. de renun. q iudex non d3 admittere exceptionem non verisimile. Item presumptiones legum rebus non verisimilibus aptande
 13 non sunt: ita not. Bal. in. l. i. in vlti. nota. C. de here. insti. 2 Item nūla dispositio tam generalis est. q trahi debeat ad ea de quib3 non est verisimile disponentem vllatenus cogitasse: ita Ang. in cōsi. cclxxij. incip. Philippus cuius de Florentia. in. ij. col. C. 2 Quinto no. ex hoc tex. fm alexā. q in promissione dotis. inest tacita cō ditio. si matrimonium sequatur. sed iste tex. paruz probat. 2 equi uocant do. Alex. quia tex. intelligitur de condi. ob cau. de qua loquitur hic tit. sed de hoc est tex. in. l. stipulatione. ff. de iure dot. glo. in. l. si quis accepto. s. eodez. cum si. C. 2 Sexto no. in ver. euidentissimis pbationibus. fm Alberi. 2 Rapha. fulgo. hic q quā do quis habet presumptionem iuris pro se. si pars aduersa vult probare cōtrarium. opus est q probet per euidentissimas proba tiones. facit. l. si in prin. ff. q8 me. cā. Tamen quia tex. j. mox deratius dicit euidenter. 2 cōfirmatur quia dictio forte. adiuncta illi verbo euidentissimus. habet diminuerē vim verbi. C. 2 Vlti mo not. ex ver. si. hic esse tex. singu. fm Ludo. roma. hic q donas tio inter patrem 2 filium in potestate est prohibita. l. ij. C. de inof. si. dona. glo. 2 doct. in. l. si donatione. C. de col. no. Bar. in. l. frater a fratre. vbi dicemus. j. de condi. inde. fallit quando pater donat filie in potestate pro dote. l. pomponius philadelphus. ff. famil. er ciscun. no. glo. in. d. l. ij. istud procedat non solum quando matris monium actualiter sequitur. sed etiam si matrimonium non se quatur valet tamen donatio facta per ipsum patrem filie in pote state pro dote. qn matrimonium nō sequatur. quia privilegia incompetencia dōti secuto matrimonio habent locum etiam si ma trimonium non sequatur. l. ij. s. si. ff. de priui. credito. text. hic est singu. pro ampliatione. d. l. pomponius philadelphus. 2 idem se quitur Alex. in. l. ij. s. q si patris. in primo no. 2 in. l. si cum dos tem. in prin. in. v. nota. 2 ibi melius loquitur. ff. sol. matrimo. 2 ita remanent expedita textualia. C. 2 Glo. in verbo in hunc quoq3. di uiditur in duas partes principales. Primo colligit ex tex. vnum no. Secundo contra tex. opp. 2 dupliciter soluit. Secunda ibi. sed contra. j. solu. matr. C. Circa primum no. dic q non bene colligi tur ex hoc tex. fm Bald. hic. quia fm istud no. posset agi ex stipu latione tacita. 2 tñ est falsum. q agitur conditione ob causam. In secunda parte dic q prima solu. non valet. q2 presupponit vt proxime dixi agi ex stipulatione presumpta. 2 tñ est contra text. vbi agitur conditione ob causam. Itē stipulatio concepta gene raliter in oēm casum solu. matrimo. non per hoc debet cōprehen dere casum. qn matrimonium non sequitur. quia iste casus nō est de speciebus comprehensis sub illo genere. Secda solu. glos. est in se vera sed nō tollit contrarium. vnde responde vt per Bart. hic que responsio est cōs. 2 etiā sequuntur scribētes hic. 2 in. l. domi nus testamēto. j. de condi. inde. 2 in. d. l. si cum dotem. in prin. 2 li mita vt dicam in. l. sequen. Item limita vt per Bar. in. l. dñs testa mento. j. de cōdi. in. l. e. quē in specie refert Pau. de cast. hic. 2 pus to q vera solutio sit. licet doc. non aperte declarent ex mente do. hic 2 in. d. l. si cum dotem. in prin. q in. l. cōtraria ponatur diuer sum factū a casu istius legis. nam in. l. contraria presupponitur q matrimonij fuerit cōtractum: quo casu cōtracto matrimonio lex magis fauet mulieri soluto matri. 2 statuit q si pater pepigit dotē reddi in vnum casum. in alio casu soluto matrimonio: presu mitur donasse fauore matrimonij: sed in casu. l. nostre nō fuit cō tractum matrimonij: ideo. l. non fauet mulieri: quia si noluit do nare mulieri in casu magis fauorabili qn sequutum est matrimo nij: ita 2 multo magis in casu minus fauorabili 2 omissio vez quā do non sequitur matrimonium. istam puto veram solu. 2 ex men te doc. hic. 2 in. d. l. si cum dotem. Retenta tñ cōmuni solu. Bar. 2 doct. cum clare procedat quātum ad hāc legem: 2 qm ad. d. l. si cum dotem. quatenus loquitur in extraneo. sed quatenus lo quitur in patre. difficile est sustinere: quia si relinquere tur disposi tioni iuris communis. actio deberet esse cōis patri 2 filie. l. ij. s. q8 si in patris. ff. sol. matri. 2 tñ in totum acquirunt filie. Bar. in. d. l. si cum dotem conatur vltimate respōdere p viam cuiusdā li mitationis. que mihi non satisfacit. Forte pōt dici. q casus omis sus relinquatur dispositioni iuris cōis: nisi ius cōmune illud dis sponat ex privilegio seu iure quodā singulari. q8 cū de facili tol latur per regulaz. l. eius militis. s. militia missi. s. ff. de testa. mili. certe ibi pater puidendo in vni casum. intelligitur preiudicare in alio: qm ad ius inductum iure singulari super cōione actio nis. C. 2 Glossella in verbo cōuenit. supplet ad tex. s. p stipulationē hoc ideo fecit: quia in parte non sufficit simplex pactū: s3 requit stipulatio. l. auia. C. de iud. do. 2 rationē assignat Bart. in. l. in tras ditionibus. ff. de pac. 2 alij doct. in. l. si cum dotem. in prin. ff. solu. matri. sed verbū cōuenit. intelligitur pacto nudo. l. lecta. in verbo cōuenit. 2 ibi Bar. ff. si cer. pe. suppletio glo. est bona in se. sed non fuit necessaria ad hūc tex. cū hic non agat ex stipulatione nec vi

¶ Bonū est argumentū. Adde Bal. in. l. ij. in si. C. de insti. et subiti. Bal. in. l. venditi. C. de actio. empti.

doli est, quādo quis agit de facto, quō casu cōpetit exceptio intē-
tionis et facti. Circa istā tertiā speciē exceptionis doli. s. intē-
tionis et facti: t cōsydera q gl. et doc. hic, et in d. l. ff. de excep. vo-
lunt q exceptio intentionis et facti sint idē. Reperio q Bart. in
l. vt mihi donares. in ff. de dona. dicit, q aliud est exceptio intē-
tionis: aliud est exceptio facti. nam exceptio intentionis presup-
ponit, q actor agat de iure: exceptio facti p̄supponit, quod actor
agat de facto. Abb. in rub. extra de excep. declarat aliter. et dicit
q exceptio intentionis dicitur quando aliquis verisimiliter ha-
bet aliquid petere: sed anteq̄ petat ego p̄uenio et obficio ex-
ceptionem: et hec talis dicitur exceptio intentionis. ista fuit doctri-
na Immo. in c. cum dilecti. et in c. dudum. el. ij. de ele. dicit successi-
ue q aliter reperit declaratum per Specu. in tit. de exceptio. s. i.
ver. et no. et in titu. de litis contesta. s. i. verfic. sed nunquid per ex-
ceptionem. s. vbi cūq; opponitur exceptio ante litem cōtestatam,
dicitur exceptio intētionis: si vero post, dicitur actionis exclusio.
Tenendo tñ doctrinam glo. nostrarum, q exceptio intentionis
vel facti ponatur pro eodez, et sic qñ actor agit de facto, et excipit
de facto. t cōsydera q ista exceptio nō est proprie exceptio, quia
non est actionis exclusio, concludenter non cadit in statuto faciē-
te mentionem de exceptione, et q exceptio intentionis et facti nō
sit p̄prie exceptio, firmit Bald. in l. peremptorias. in penul. colū.
C. sen. rescin. non pos. sequitur Alexā. unde dicit Bald. in l. sanc-
tius. in princ. in ij. col. C. de dona. q si statutum remouet omnem
exceptionem, nō intelligitur remouere exceptionem intentionis
vel facti, quia illa non est exceptio: de hoc est glo. in l. in rebus. C.
de iure do. per quam no. ibi Bal. ad ff. qd vbi nō competit actio
ibi nō cōpetit exceptio: sed large sic: qd est vtile pro termino da-
to ad excipiendum: q nō comprehendat talem exceptionem lar-
go modo dictam. Cōfirmatur per illud quod dicit glo. no. in c. i.
in ver. defensionis. de litis contesta. in vi. vbi dicit gloss. vbi non
competit actio, ibi est proprie defensio, sic vult gl. quod exceptio
intentionis et facti debet appellari defensio, que differt ab ex-
ceptione: ita Bar. in l. i. s. et parui. ff. qd vi aut clam. t cōsydera ex
predictis, q exceptio solutionis et acceptilationis nō est proprie
exceptio: et quod exceptio acceptilationis et solutionis non sit p̄-
prie exceptio: firmit glo. in d. c. i. in ver. defensionis. de litis con-
testa. in vi. Specula. in titu. de exceptio. s. i. verficu. defensiones.
t Et si istud est verum sequitur due conclusiones. Prima q sta-
tutum faciens mentionem de exceptione: non comprehendit ex-
ceptionem solutionis, cum sit exceptio intentionis et facti. Secū-
da cōclusio succedit: q si sit statutus terminus a iudice ad oppo-
nendum oēs exceptiones, q elapso termino poterit opponi ex-
ceptio solutionis: non reperio aliter in speciē examinatum. S3 cō-
sydera, q imo exceptio solutionis sit p̄prie exceptio, et cadat in sta-
tuto de quo. s. et cōsydera si posset attentari. Pro declaratione gl.
nostrę, q illa dicatur exceptio intētionis et facti, que dicit actori
non competere nec vnq̄ competisse actionem, ista nō potest dici
exceptio: q ista est mera negatio: sed ille qui mere negat, nihil ex-
cipit: et sic ei non incumbit onus probationis alicuius. text. est in
l. verbum. s. i. ff. de verb. signi. et ita declarat Bal. in l. perempto-
rias. in ij. col. et in penul. col. in prin. C. sen. rescin. non pos. secus est
si reus aliquid ponat: puta, qd dicit actionem extinctā solutione:
isto casu talis reus dicitur proprie excipere, ex quo aliquid ponit
qd probare tenetur: dicit tex. in l. in exceptionibus. ff. de p̄ba. isto
casu exceptio solutionis est proprie exceptio: et ita cum a. in l. i. et
ij. de exceptio. Cōfirmatur ista opi. qd exceptio intentionis vel
facti dicitur illa que dicit actori nō cōpetere nec cōpetuisse, actio-
nem: nam exceptio solutionis bene ostendit, q de presenti nulla
actio competit, sed bene ostendit q actio semel fuit nata, sed q in
ipso actu solutionis fuit causata talis exceptio actionis, rescisua
et tunc succedit regulat qd quando actus semel fuit validus, sem-
per competit remediū rescisuum, dato qd expostfacto fuit nul-
lus. l. nō putauit. s. a primo. et l. q vulgo. ff. de etrata. et sic ex quo
actio semel fuit nata: non est inconueniens dicere, q semp duret
remediū rescisuum. t Et sic existis omnibus facias duas cō-
clusiones. t Prima, qd ad hoc vt dicatur exceptio intētionis vel
facti requiritur q talis exceptio ostendat de presenti actionē nō
competere, nec vnq̄ cōpetuisse. ratio: quia qui excipit negat, et ita
oportet declarare gl. hic et in l. ij. ff. de exceptio. et ita ibi declarat
Lomen. Secunda conclusio, q exceptio solutionis non est excep-
tio intentionis vel facti. q licet ostendat qd de presenti careat
actio: tamē p̄supponit a principio fuisse actionem: et sic excep-
tio solutionis est proprie exceptio. t Sequitur etiam statutum
loquēs de exceptione procedit in exceptione solutionis: sequitur
etiam q si iudex statuit terminum ad opponēdum exceptiones
alicui, habet in termino opponere exceptionem solutionis: et no-
ta predicta quia subtilia sunt. t Glo. in verbo quoniam. ista gl.
est difficilis et obscura quia inordinate procedit: ideo eam ordinā-
do sic magistraliter diuide in quatuor partes p̄ncipales. In pri-

ma timore taciti contrarij qd est de versi. finantē vere. glo. ponit
duas solu. ad tex. sed secunda solu. non perficit. In secūda aliter
opponit cōtra tex. et soluit In tertia reuertitur ad primum con-
trariū et perficit secūdam sol. Ideo iunge istam tertiā partem
cum prima. In quarta format aliā oppo. contra tex. et dupliciter
soluit: et dū in fi. dicit et fm hoc prima oppositio cessat, dic q non
est prima, sed secunda. Secūda ibi sed hec videt mala ratio. Ter-
tia ibi: nec repetitio datur. Quarta ibi: nec videtur doli excep-
ptio. t Pro expeditione prime et tertię partis simul opponitur
q ratio tex. posita in versi. quoniam. non sit bona. naz dicitur q
ideo debitor putatiuus qui soluit sponso pro futuro matrimo-
nio repetit ea, q potuisset se tueri exceptione doli aduersus mu-
lierem: ergo vult qd si non potuisset se tueri aduersus mulierem
non repeteret. Istud est falsum et cōtra ver. finantē vere. vbi erat
verus debitor mulieris, et sic non poterat se tueri exceptione ad-
uersus mulierem et tamē si soluit repetit: ergo ratio assignata in
tex. est falsa. huius timore glo. in prima et tertia parte dupliciter
soluit. Primo q in ver. quoniam. non ponitur ratio, sed venit ad-
uersatiue exponendo quoniam. pro quibus, et sed, pro tñ. Ista prima
solutio nihil valet, primo destruit tex. secundo quia etiam legen-
do aduersatiue non tollitur contrariū, ideo gl. scdo loco dicit vel
recte lege. s. non impropiando literam: ista solutio non est perfe-
cta, sed eā perficit in tertia parte dum dicit q hic debet subaudi-
ri dictio maxime. et sic idem erit in vtroq; casu. S3 ista subaudi-
tio glo. destruit tex. ideo aliter soluit Bart. et Ange. vt hic per
eos. Sed certe vt etiam dicit Fulgo. verba sua non habēt sapore
et non tollūt difficultatem huius contrarij. Aliter respōdet Ful-
hic. et aliter Pau. de ca. et nihil boni est: ideo nō refero. et d. Alex.
eos reprehendit. Tu ergo pōdera, q glo. in hac prima parte in-
telligit istum versi. quoniam. loqui de exceptione doli cōpetente
cōtra mulierē: sed. ij. in vltima parte intelligit, q loquatur de ex-
ceptione doli cōpetente non contra mulierē: sed cōtra sponsum.
et sic glo. est sibi met cōtraria. Ego puto q tex. propter difficulta-
tē. s. dictā, cui nō potest commode respōderi, d3 intelligi de excep-
ptione doli quā habet aduersus spōsū, et hoc modo nihil obstat
contrariū, et cessat difficultas. s. dicta. et tñ ratio tex. erit, q debi-
tor putatiuus potest repeterere a spōso: quia soluit putās se debe-
re: et sic errauit, qm si nondum soluisset potuisset se tueri exceptio-
ne doli aduersus ipsum sponsum agentē ex promissione: l3 doct.
teneant alium sensum, q loquatur de exceptione cōpetente con-
tra mulierē, ad hoc vt ista glo. sit bene situata: sed nō est curandū
de situatione gloss. vt defendamus text. videt tamē obflare, q si
illud est verum sequerē, q tex. deberet loqui de cōdictione inde-
biti, non de cōdictione ob causam. si tñ bene cōsyderas nihil ob-
stat, et ita est expedita prima et tertia pars gl. t In scda parte gl.
opponit de. l. qui exceptionem. prout etiā opposuit in prima gloss.
et videt respondere, q ideo hic repetat, nō quia tueri se possit ex-
ceptione doli: sed quia causa cessat propter quam dedi. Ista solu-
tio sic intellecta prout verba sonant, est inepta. et est directo con-
tra tex. unde oportet q eam sic declares, q cōtrarium de. l. qui ex-
ceptionē. procedit qñ quis habet exceptionem doli contra eum cui
soluit: sed hic nō habet cōtra sponsum cui soluit sed contra mulie-
rem. Et sic vult dicere gl. qd hic repetit, nō quia possit se tueri ex-
ceptione doli cōtra sponsum cui soluit, nā contra eum non posset
sed bene cōtra mulierē, vt dicit litera, sed tu plenius responde put-
dixi in prima glo. t In ea gl. ibi. Itē nō videtur, dicit tex. q debi-
tor putatiuus qui promisit pecuniā pro dote, si non sequantur
nuptie, pōt repeterere, quia cōpetebat sibi exceptio doli. t Cōtra q
imo nulla exceptio cōpetebat: q exceptio est actiōis exclusio, s3
hic nulla est actio: q videt promississe si nuptie sequantur. l. stipu-
latione. ij. de iure dot. sed cōditio impedit actionem oriri, l. cedere
diē. ff. de verbo. sig. si ergo nulla est nata actio: ergo nulla compe-
tit exceptio. gl. respōdet duobus modis. Primo quod erat actū
ne inesset tacita conditio in ista pmissione. Scdo dicit gl. et bene
q iste tex. loquitur de exceptione doli que est intētionis et facti, et
illa impropiē est exceptio. t Glo. in verbo actionē. ista glo. diui-
ditur in duas partes. In prima declarat tex. In secūda format
qñem. Scda ibi: sed quid si pmissit. t In ea gl. ibi. C. ad le. falci.
l. si habes ex ista glo. extensionem ad ver. sed si cum sciret. Contra
istius glo. cōclusionem opponit Bar. q vir non possit agere con-
tra pmissorem, ex quo nuptie nō sunt sequute, cum in pmissio-
ne dotis intelligatur tacita conditio, si nuptie sequantur. l. stipu-
lationē. ff. de iur. dotū. et ex quo cōditio deficit, nulla actio est na-
ta que possit intentari vel cedi. Respondet Bar. q illa tacita cōdi-
tio bene intelligitur ex parte viri: sed nō ex parte mulieris, et ideo
actio cessa efficit vtilis respectu mulieris, licet non esset ex parte
viri cedētis, per regulam. l. si in prin. vbi not. Bald. C. de iur. dot.
istam solutionē tenet Bal. in lectura antiqua. Ang. Pau. de cas.
et in effectu Alexā. hic. Sed ista solutio non est bona, quia proces-
deret quādo aliqua actio, licet inutilis vel inefficax, cōpeteret ces-

Im. Jo. an-
dre. et Ant.
de but. in c.
ad extirpan-
das. de filijs
p̄sby. Jo. an.
an. in c. run-
damenta. s.
elec. lib. vi. an
nouel. abb.
in pe. Bre.
Abb. in c. p-
tuas. de p-
ba. Sede. de
senis. consil.
xxxv. y. inci.
quidā p̄fess-
sus. Ludo.
ro. gl. cxxix.
incip. l3 ma-
gna ap̄ me
fuerit dubi-
tatio. Idem
Ludo. ro. gl.
ccccxxvii.
inci. in casu
p̄ntis cōsul-
tatiōis. abs-
bas consilio
lxxx. incipi.
illud de iure
queritur in
j. volu.

dent, sed cum hic mero iure nulla sit actio, propter defectum conditionis tacite: certe illud quod non potest intetari nec potest cedi. l. si pcurator. §. si liber. ff. man. vñ respōdet do. Thisto. de castel. Rap. Fulgo. z Roma. hic quod in promissione facta cā dotis, intelligitur tacita conditio ut predictum est verum, nisi sit facta animo donandi ut hic: tunc nulla tacita conditio intelligitur, per tex. in l. licet. §. i. in vers. nisi forte. ff. de iure do. quā solū. reprobatur dñs Alexā. sed posset teneri. Ego aliter respondeo z dico, quod predicta regula de tacita conditione pcedit, quando extraneus simpliciter pmittit habendo respectum ad futurum: sed quando promittit ex causa de preterito tanquā sit debitor mulieris: z ipse scit quod non est debitor: z consequenter scienter pmittit ex causa de preterito quā scit non esse veram. Dico quod semper censetur donare, tex. est hic in ver. sed si cum sciret, attento quod pmittere z soluere equiparantur. l. si. C. ad le. fal. alleg. in gl. z tunc non intelligitur tacita conditio. z ita est vera, hanc tene. C. Blos. in verbo manente, diuiditur in tres partes. In prima infert tex. allegando concoz. z ista pars est clara. In secunda ibi: sed nōne ipso iure. glo. opponit contra tex. z videtur multipliciter respōdere. In tertia ibi, item nōne z ipsi mulieri. glo. format questionem. Redeo ad secundam partem et premitto, quod fm Bar. Bal. Ang. Fulg. z Alexā. gl. ponit tres solutiones, et hoc modo subdiuide eā in quatuor particulas. In prima per viam questionis oppo. cōtra tex. In secunda sol. vñq modo. In tertia alio. In quarta alio. Secūda ibi: responderi potest hūc irreuocabiler. Tertia ibi: vel hic nō fuit simplex. Quarta ibi: vnde magis suo. Prima sol. patet ex glo. Secūda solutio est put eam intelligunt doc. z reprobant, quod hic nō fuit mādātum de soluendo, sed solum de pmittendo, z re vera istud nō dicit gl. Tertiā solutionem tenent cōmuniter doct. Tu dic melius, quod gl. solum ponit duas solutiones: z secūda est vera que tota simul hoc voluit, quod hic nō fuit simplex mādātum mulieris: sed vltra mādātum putatiuus debitor promissit: et sic ex promissione effectus est ipse obligatus: vnde qñ postea soluit suo noie: z p sua obligatione soluit: nimirum si nō liberatur a muliere: ista est pro prie mens huius glo. z est vera solutio. In tertia parte gl. ibi: cuz suo nomine sit solutum. glo. in precedenti particula dixit contrarium z melius: ideo tene contra gl. quod ipsi mulieri ante cessionem non competat conditio ob causam: nisi ex quadam equitate gratia circuitus euitandi. ut hic. per Bar.

Conditiones sunt stricti iuris.

Fundus. Per hanc cōditionē repetitur res cum fructibus z naturalibus accessionibus. h. d. z ratio est quod iste cōditiones quibus re cōtrahantur. §. item ius cui. in su. quib. mo. re cōtrahi. oblig. h. ex equitate cōpetunt vltra illud quod est datum ad omne id in quo recipies factus est locupletior, l. si nō sortem. §. libertus. z. l. in summa. §. in frumento. ff. de cōdic. indebi. z ex ista ratione patet competere ad pensiones domorum quicquid dicant Moder. hic. De quo vltimo vide Bal. in l. in rebus. in penul. colū. C. de iure do. z in l. j. C. de condi. inde. t. Et licet cōditiones sint actiones stricti iuris, cum non numerentur. in. §. actionum. inst. de actio. tamen quod competunt ad restituendum illud quod aliquando fuit suū: ideo veniunt fructus a tempore morte per regulam. l. videamus. in prin. et. §. si actionem. ff. de vsuris. di. xim. l. cum fundus. in prin. §. si cer. peta.

- 1 An sufficiat causam de facto esse impletam.
- 2 Inter sponfos dicitur affinitas.
- 3 Quando statutum est fauorabile extēditur ad casum largum et improprium.
- 4 An inter cōcubinam z concubinarium contrahitur affinitas.
- 5 Verbum potest, an stet extēsiue. §. 6. 7. quomodo intelligatur in statutis.
- 6 In dispositionibus legum intelligitur clausula, rebus stantibus prout nunc stant.
- 7 Idem in privilegiis.
- 8 Idem in renuntiatione iurata. z nu. ii.
- 9 Filia que recipit centum p sua legitima, potest petere augmentū superexcrecentium facultatum patris.
- 10 Si fiat generale cōpromissum, intelligitur ex causa de presenti.

Quod seruus.

Diuide fm Bart. in tres partes. Tu plenius diuide in quatuor. Primo ponit dictum seruū. In scda, quō intelligi debeat z quā pcedat. In tertio quā non pcedat. In quarta ponit simile. In quinta assignat ratio. Scda ibi: sic intelligendū. Tertia ibi: donec autem. Quarta ibi: quā quod spōsa. Quinta ibi: quod enim ex ea cā. summa ut per Bar. C. Not. primo quod si matrimonium sit de facto cōtractum, cuz de iure cōtrahi nō potuerit, forte ob etatis defectū, quod pecunia data p dote interim repeti nō potest, quasi cā non sequuta: z sic habes, quod ad impediendum repetitionē sufficit cām propter quā pecunia est data, fuisse de facto impletā. Contra istud notabile opponit: quia regula est

quod si de pecuniā vel rem ob causam aliquā. si tu impleas de facto illud implementum nihil releuat. l. iij. §. si liber. §. eo. Rñde, quod quā pecunia datur ob aliquā causā, si queratur an sufficiat implere de facto, dic quod si implementum nō potest ex aliquo superuenienti euentu cōualidari, nō impedit repetitionem: ita pcedit z trariū: sed quando est impedimentū tale, quod potest ex superuenienti alio quo cōualidari, tunc nō potest repeti. z ita pcedat hic text. Vinc est quod si esset casus in quo nō posset ex superuenienti aliquo de iure cōualidari: puta quia essent affines vel consanguinei, quo casu non posset de iure inter eos cōtrahi matrimonium: tunc posset datū repeti: ita cōcludunt Alberi. Pau. de ca. z Alexā. hic. C. Scdo no, quod inter sponfos dicitur affinitas, tamē fm glo. est improprie. facit. l. labeo. z. l. seruus. ff. de gradi. bonus tex. in. l. si qua. in ver. nō pprie. ff. de ritu nup. z facit viua ratio, quia affinitas contrahitur per matrimonium: ut dicit tex. in. c. non debet. de 2 san. z affi. ergo per spōsalia nō. Ideo cum in statutis verba sint pprie intelligenda iuribus vulgaribus, certe fm Bar. nō caderent in statuto faciēte mentionē de affinibus, put dicit Bar. se habuisse de facto in quodā statuto Perusino ut hic per eum. Tu cōsydera licet regula sit, quod in statutis verba debeant stricte z pprie intelligi. l. i. §. si is qui nauem. vers. in re dubia. ff. de exerci. cum si. not. per Bar. in. l. nō dubium. in. ij. colū. vbi dicam. C. de legi. tamē ista regula limitatur, vbi cūq; statutum principaliter est inductum ob publicam vtilitatē: quia tunc extenditur ut locum habeat etiam in casu largo z improprio. Ita singulariter Bart. in. l. quēadmodum. circa medium. C. de agri. z cēsi. lib. xj. facit bene tex. in. l. hoc modo. ff. de cōdi. z demon. z pro hoc esset cōsyderandum in casu Bar. si statutum principaliter est inductum ob publicam vtilitatem an militet idēitas rationis: z sic extendi debeat ad casus improprium. Secundo cōsydero, quod potest dari scda singularis limitationis, quam nec audiui nec legi in specie ab alio tactam. t. quod quādo statutum est principaliter fauorabile (quod quādo sit) declaratur ex. l. qui exceptionem. in prin. vbi per doc. j. de 2 di. indebi. quod extendatur ad casum largum z improprium. Istam limitationem puto multis posse comprobare. Ego probo ex eo quod volunt Bal. Sali. z moder. in. l. veniens. cum cōcoz. ibi traditis. C. de in ius vocan. vbi volunt, quod statutum disponens, quod existentibus filiis masculis, femine nō succedant: quia est fauorabile ex parte masculorum, extenditur ut appellatione filiorum veniant nepotes, z tamē large z improprie veniāt, ut late firmat Bar. in. l. lib. berorum. in. ij. q. principali. ff. de verbo. signi. Secundo z fortius pbo ex eo quod vult Bald. in. l. qui se patris. in vlti. colū. C. vnde liberi. vbi cōcludit, quod statutum disponens, quod agnati cogantur ad cōpromissum: quia est fauorabile, cōprehendit eos qui largi ge z improprie sunt agnati, ut sunt emancipati z nati z concepti ex eis post emancipationem, z illam decisionem sequitur Lud. Alexā. de ca. in penul. col. z multum cōmendat: sequitur Lud. Alexā. z alij Mod. ibi. z sic illa decisio est approbata: ex qua ego elicio nouam limitationem quā dedi: que si est vera cōfert ad multa statuta. C. Ex ea potest nouum illud attentari, quod statutus disponens, quod agnati vel affines cogantur cōpromittere cum sit fauorabile (ut predictum) z tenet etiam vltra pceallega. Bald. in. l. affinis tatis. C. commu. de success. Ber. de ancha. in cōsi. clxxx. incipien. apud me semper. Alexā. z alij in. d. l. qui se patris. z Alexā. in rubri. ff. solu. matri. in. vñ. colū. z seq. quod non solum extēditur ut cōprehendat maritum z vxorem: put tenet Bal. z Fulgo. z in. d. l. affinitatis. Sali. in. l. non ideo inur. C. de heredi. institue. Pau. de cast. Lud. z Alexā. in. l. j. C. vnde vir z vxor. reprobato bal. ibi: sed etiam habebit locum inter sponsum z sponsam, quod improprie sint affines. Istud potest attentari ex limitatione predicta, quod posses dubitare ob minoritatem rationis: sed hoc cōfirmat ex eo quod in fortioribus terminis dicit Pau. de cast. se consiluisse Florentie in. d. l. qui se patris. in penul. col. de doctrina Bal. idez superius relata, quod dictum statutum de cōpromissis habeat locum etiam inter affines, qui solum sunt de scdo genere, de quo nec lex civilis: nec lex canonica quicquid curat, quod quādo sit declarat gl. magna in. c. nō debet. de cōlang. z affi. quia quod sit affinitas sine villo penitus effectu, tamē sunt affines saltem large: quod vltimus nō pono p constanti: quia reprobaui in. d. l. qui se patris. Aduer te tamen inquātū cōclufi: quod in statutis fauorabilibus verba trahuntur ad casum improprium. nam cōtra istud videtur stringere: nam quando sumus in vltimis voluntatibus sumus in materia fauorabili. in testamentis. ff. de regu. iur. c. cum dilecti. de vna. z tamē habemus, quod in vltimis voluntatibus non capiuntur verba improprie sed pprie. l. nō aliter. ff. de lega. iij. z. l. ille aut ille. §. cum in verbis. z. l. liberos. §. quod tamen. eo. ti. Sed dupliciter respōde. Primo quod illud sit in legatis, quia testator in dubio presumit minus grauare heredē, quod sit possibile. Scdo respōdeo quod illud quod dicitur quod in vltimis voluntatibus debet fieri largi interpretatio, est verū, quādo agitur de validitate vel invaliditate testamenti.

Verba sunt proprie. Adde gl. in verbo nō cōtinebunt. in l. liberoz. in §. non tñ. z ibi Bart. ff. de lega. iij. Barto. in. l. labeo. ff. de sup. le. bar. i. l. j. ff. de iu. z leg. Adar. no. 96.

testamēti, nā qñ agitur de testamēto dicit agi de utilitate publi-
ca. Intra glo. in l. gallus. §. quid si is. in verbo validitatez. ff. de li-
be. & posthū. sed in legatis non est sic, quia dicit gl. in l. si plures.
ff. de condi. institut. qñ in testamentis ut testamentis sustineantur
bene fit larga interpretatio. Confirmo. nā cōditio appositā in les-
gatis debet quāpūm pōt. impleri. l. hec cōditio si in capitolii
in de cōdi. & demon. tamen non est ita in cōditioe appositā institu-
tioni: gl. est no. in l. si quis ita instituitur in diem. ff. de here. insti.
quā no. Bar. in l. hec cōditio si in capitolium. Cōfirmatur per
4 tex. in l. penul. §. i. iuncto. §. illo. C. de neces. feruis here. insti. & Se-
cundo aduerte, quia si vis scire an inter concubinam & cōcubina-
rium cōtrahatur affinitas, vide ea que traduntur in l. liberi. C. de
nup. ¶ Si of. si. in ver. pōt. diuiditur in tres partes principales.
Prima opponit cōtra tex. & soluit. In secunda per viam qñis
simuliter opponit & soluit. In tertia & vltima colligit notabile: &
ad illud allegat multas concordantes. Secunda ibi: sed nōne hic.
Tertia ibi: item no. hic expectandum. ex prima nota tria. ¶ Pri-
mo, qñ verbum potest nō stat extensiuend est qñ diu possibile est.
Secundo, qñ in terminis huius. l. pecunia non potest repeti, donec
alter eorum sibi contrahat matrimonium. Tercio qñ dispositio
legis intelligi ur, rebus sic se habentibus put de presenti se ha-
6 bet. ¶ Circa primū, qñ verbum pōt. nō capitur hic extensiuē, sed
intelligitur de potētia proxima. Adde qñ ideo est, quia refert ad
actū certe persone. secus esset si indefinitue poneretur, nō habi-
to respectu ad aliquā personam certam: ita loquitur. l. i. & l. cum in
secūdo. ff. de in iur. rup. ita loquitur gloss. in aut. cui relictum. C. de
indi. vi. to. fm Bar. & alios hic, & latius Bar. in l. i. ff. de in iur. ru.
& irri. test. & in l. gallus. in princ. vbi latius Bal. ff. de lib. & posth.
& in l. suus quoq. §. sed in filio. ff. de heredi. insti. & not. Bal. vbi
dicit, qñ verbum potest. quadrupliciter accipit in l. i. in iij. colū. in
xi. oppo. C. quib. res iudi. non nocet. & de verbo, nō potest, cuius
nature, & an & quādo impossibilitatem importet, habes gl. in c. i.
in verbo non potest. de reg. iur. in vi. ponit Bal. in l. i. in j. col. C.
qui admit. & in d. l. gallus. in princ. & aliquid Bar. in l. sepe. ff. de
7 offic. presi. & quomodo intelligatur statutum disponens, qñ p ta-
li delicto quis puniatur in centum libris, quas si solvere non po-
terit amputetur sibi manus, quomodo intelligatur verbum nō
poterit, ponit Bar. in l. suus quoq. §. si. ff. de heredi. insti. nē. di-
cens relinqui arbitrio iudicis, licet cogitandum relinquat in l. i.
in fi. ff. de penu leg. sed plene tangit in l. item liberatū. §. i. ff. qñ.
mo. pig. vel hypo. sol. & melius qñ alibi in l. non solum. §. morte. in
penul. colum. & ibi ponderatymo. ff. de ope. noui nuntia. tangit
Bal. hic. & in l. i. in ix. qñ. C. de inst. & substitui. sub condi. fac. & in l.
acceptam. in vlti. colū. C. de vsur. vide etiam in materia rescripto-
rum tex. in c. sciscitatus. de rescri. ¶ Circa secundum addit Bar.
qñ imo etiam in casu huius legis poterit pecunia repeti, si spon-
sibus renuntietur, per istum tex. in versic. in eodem habitu. & p
alia tria iura de quibus hic per eum. Adde tex. in l. dotis fruct.
8 §. si. & in l. si ego. in prin. in versic. misso nuntio. ff. de iure do. Bar.
in consi. suo qñ incipit, latoz presens schedule. ¶ Circa tertium
qñ in dispositione legum intelligitur clausula, rebus sic se haben-
tibus, prout nunc se habent. Adde qñ ista clausula etiam intelli-
gitur in vltima voluntate. l. paulo callimacho. §. i. ff. de leg. iij. & l.
meua. §. si. ff. de an. lega. & in l. in confirmando. ff. de confirma. tu-
to. lex facto. in princ. ff. de vulg. & pupi. Bart. in l. quoties. §. si
duo. in vlti. col. ff. de here. in i. Eodē modo dic in contrahibus. l.
quero. §. inter locatorem. ff. locati. l. si fuerit. in prin. ff. pro socio. &
l. cum quis. in prin. ff. de sol. Idem in privilegiis. c. suggestum. de
9 decimis. ¶ Idem in iuramento. l. si. ff. qui satisda. cogit. c. bzeui. de
iure iuran. glo. in c. quāadmodum. eo. titū. & istud procedit etiam
in statutis iuratis, et in quibus dictum est, qñ sint precisa: ita no.
10 Bald. in l. clari iuris. C. de fideicom. & Adde etiam predictis. c.
cum inter. B. de renun. vbi renuntiatio etiam iurata non trahi-
tur ad ius superueniens de futuro: & per illū tex. dicunt ibi Bu.
&ymo. quādo scholaris licentiatu iurans non assumere gra-
dum extra illud studium, nō obstante illo iuramento, si alibi subi-
ret examē, posset ibi doctorari, propter illud examē. Et ita puto
limitar: debere qñ not. Bal. in l. qui indignus. ff. de senatoribus.
Adde Bal. in c. cum. D. ferrariē. in vii. col. de consi. vbi no. ex
11 illo tex. in versic. fuerit vel esse debuerit. & qñ canon. q fecerunt con-
stitutionem iurata, de non recipiendo aliquem vltra numerum
tagatum, & constitutio fuit confirmata per papaz, adiecta clausu-
la annullationis, tamē ex crescentibus redditibus ecclesie, possunt
alium recipere. §. numerum iuratum, nec per hoc sunt periuri, cū
12 iuramentum intelligatur rebus sic se habentibus &c. ut hoc tex.
test per hoc infert, qñ filia que recepit cētum pro sua legitima, po-
test petere augmentum super ex crescentium facultatem patris
quod est no. dignum fm eum. Sed tu consydera qñ tex. in d. c. cū
D. ferrariē. procedit ob fauorem publicum diuini cultus qui
augetur, quādo plures sunt qui deseruiunt altari. c. j. de concef.

preben. vnde illo textū. non bene argueretur ad fauorem priuati.
Circa vero illationes Bal. consydera. qñ si filia nihil renuntiauit
tunc sunt opi. quādo pater voluntarie assignauit legitimam fi-
lio vel filie in vita. an attēdatur tempus assignatē legitime, adeo
qñ si postea facultates augeatur, an sit augenda legitima. Et qui-
dem fuit decisio Jac. but. in l. pactum. C. de col. qñ tunc attendat
tempus assignatē legitime, nec vltius curandum sit, si faculta-
tes paterne crescant, sicut nec si diminuerentur: & illam doctrinā
pro eleganti refert & sequitur Bald. in l. i. C. de reud. his que in
frau. credi. & in l. i. in iij. col. C. de vsu. rei iudi. & in aut. res que. & fi
cu. quero statuto cauetur. C. communia de lega. Ang. in l. si pro-
ponas. §. cum hereditatē. ff. de inoff. testa. & l. stipulatio hoc modo
cōcepta. ff. de ver. obli. & tenendo hanc opi. in his terminis proce-
deret dicta decisio Bal. Sed cōmunior opi. est, qñ in omni legitis-
ma semp attendat tempus mortis paterne. l. cū querit. in versic.
mortis tempore. C. de inoff. testa. & quādo legitima est assignata
in vita & filius renuntiauit. text. est in l. i. qñ. §. j. C. de inoff. testa.
& ibi Pau. de ca. ad hoc no. & ita per illū tex. tenet ipsemet Bal.
reprobata opi. Jac. but. in l. pactum. in v. oppo. C. de colla. & in l.
quāuis. C. de fideicom.ymo. Lu. ro. & cōmuniter moder. in d. l.
stipulatio hoc modo. vbi reprehendunt argumētū Pau. de cast.
in l. ratione. la. i. & ibi oīno vide Alexan. in vlti. col. ff. ad le. fal. li-
cet posset dici, qñ tex. in d. l. si quādo. §. j. loquatur, qñ fili? acceper-
rat minus legitima prout sonant verba tex. sed hic acceperat in-
tegram legitimam, consyderato illo tempore. Aut vero Bal. loq-
tur quādo filia renuntiauit & cum iuramento, prout videtur in
nuere inferēdo ex notabili illius tex. qñ. §. retuli, & tūc Bal. male
loqueretur: quia tunc ppter iuramentū sibi preiudicaret per. c.
quīs. de pac. in vi. nec isto casu haberet locū. d. l. i. qñ. §. j. qñ filia
cū iuramento renuntiaffet. f. Bal. ibi: & Pau. de ca. & do Alex.
in d. l. in ratione. la. i. Successiue per regulam predictam infert
Bart. hic ad renuntiationē generalē, que fit de omni iure qñ qñ
habet vel habere sperat, vt intelligat ex causa tñ de presenti. per
13 arbi. vbi decidit, & qñ si fiat cōpromissum generale de oibus litib?
que sunt vel esse possunt inter partes: intelligit que esse possunt
ex causa de presenti, p hanc. l. imo potius p hanc contrariū atten-
ta doctrina eiusdēmet Bar. cum verbum potest, hic nō habeat res-
pectū ad actū certe psonē, melius ergo facit, qñ renuntiationē gene-
ralis nō extenditur ad incogitata. l. qui cū tutoribus. vbi Bar.
no. ff. de transac. & plenius Barto. in l. qui rome. §. duo fratres. in
vi. q. cum cōcor. ibi assignatis. ff. de verbo. obli. & in l. i. v. qñ. §. di-
uus. per illū tex. ff. de adul. facit qñ vult Bar. in aut. hoc amplius
in fi. vbi dixi. C. de fideicom. Et cum ista doctrina transeunt com-
muniter oēs hic & vbiq: quāuis Ful. dicat qñ destruitur per tex.
in l. stipulatio ista habere licere. in §. questum. ff. de verbo. obli.
tamen ex illo tex. met colligitur responsū. ¶ In secunda parte
glo. dic vt dixi in l. si pecuniam. in princip. §. eo. vbi retuli solutio-
nem hic traditam per Bar.

- 1 Per liberam personam dotantem, acquiritur mulieri cons-
dictio ob causam.
- 2 Quando fauore matrimonij presumatur donatio.
- 3 An in pacto vel statuto pōt deduci id qñ omnino venit ex dispo-
sitione iuris communis. & nu. 4.

Si donaturus. Datum per extraneum
ob futurum matrimonium
nū animo donandi repetit p mulierē, nisi aliud actū
sit. h. d. Et cogita qñ potuerit esse ratio dubitandi: pre-
cipue in scda parte, attēto qñ etiam sine pacto expresso extrane?
haberet & dictionē ob cām vt statim dicā. ¶ Tho. ex hoc tex. f. Bal.
qñ per liberam personā dotantē animo donandi: acquirit
mulieri cōdictio ob cām. Tu dic istud non esse ppter dotem nec
fauiore dotis, prout vult Bal. §. qñ text. dicit numerauit: & p actū
naturalē numerationis factū noie alterius, in omni materia & in
omni & actu alteri p alterum queritur actio. l. j. C. de acqui. pos. l. j.
C. per quas perso. nob. acq. l. traditio. §. si. ff. de acq. re. do. secus p
actum ciuilem puta stipulationis. l. ea que ciuilitur. ff. de acqui. re.
do. qñ tunc in actu ciuili cōsyderatur dispositio iuris ciuilis, qñ
liberam psonam iuri nostro non subiectā, alteri queri nō possit.
put latius dixi in l. certi & dictione. §. qñ. & §. si nūmos. §. si cer. pet.
¶ Tho. scdo ex secunda parte tex. & subtiliter pondera hic videri
tex. & tra regulā quā tradit Bar. in l. si extraneus. §. eo. & in l. si cū
dotē. in prin. ff. solu. ma. & in l. dñs testō. ff. de condi. inde. vbi dici-
tur, qñ qñ extraneus promittit vel dedit dotem, qñ aut nuptie sunt
sequente: & tunc in dubio presumit donatum mulieri: & hoc fauore
matrimonij: licet alias soleat dici, qñ nunqñ psumitur donatio nisi
expresse sit actum. l. cum de indebito. ff. de probatio. amo potius
presumit fatuitas fm Bal. in l. generaliter. C. de nō. nu. pec. Iste
tñ primus casus fallit, nisi extraneus expresse paciscatur dotez sibi
reddi, vel nisi pater expresse stipuletur. la. i. C. de iure do. aut mu.

¶ Verbum
pōt. ad de
natura ist?
verbi: l. fru-
ctus. ff. solu.
matri. doc. i
l. quoties. in
§. si. ff. de he-
re. insti.

Si quis indebitam.

Secunda Baso. super Digesto veteri.

ptie non sunt sequute (prout etiā hic) nunq̄ censetur donare, quia cessat fauor matrimonij: z sibi semp̄ repetitio competit. l. si ego, in prin. ff. de iure do. nisi mulier ostendat sibi donatum apertissimis probationibus. l. si extraneus. in ver. nisi forte. s. eo. nā si ista regula esset vera, pactū de quo hic in tex. esset superfluum, q̄ non est dicendum. Pau. de ca. z Alexā. fatent pactum istud fuisse superfluum, sed dic vt. j. statim dicā. ¶ Tu ergo tertio retēta predicta regula Barro. que cōter tenetur: quā limitam in l. qui se debere. s. eo. t̄ nota ex hoc text. q̄ in pacto non potest deduci illud q̄ omnino veniebat ex dispositione legis, z pactū nō est superfluum, vt statim dicā, q̄ cōfirmo. nā bonū est argumentū de pacto ad statutum, gl. in l. nō impossibile. ff. de pac. z in l. nec ex pretorio. ff. de regul. iur. z gl. z. Bar. in rub. C. de decre. decu. lib. x. z est tex. in l. si. ad fi. z ibi Bal. not. C. de fideius. Et in statuto pōt deduci illud q̄ erat iam de iure cōis: z statutum cōtinens idē q̄ ius cōis, tamen censet statutu vt no. Bart. in l. j. in prin. per illum tex. ff. ad le. sal. cum cōcor. ibi signaris. Canoniste in c. j. de rescrip. z tale statutum nō est superfluum, ex quo exoritur ius agendi. s. conditio ex statuto fm Bar. in d. l. j. in prin. z in l. iij. s. si rem. ff. de lega. iij. z in l. non solum. ff. de rei vendi. sic etiā est in casu isto: quia vltra conditio nem ob cām istud pactū facit q̄ cōpetit actio p̄scri. ver. l. rebus. C. de rerū per mu. l. si dñs. ff. de p̄scri. ver. l. iij. in prin. cum gl. j. vbi vide Bart. j. de cōdi. indebi. z gl. in l. j. ff. de dona. Adde et alium effectum, q̄ pactum continens illud q̄ ius cōmune, nō est superfluum, nam si est nudum, quia dicitur legitima quentio, pro ducit actionem fm Bar. in l. legitima. per illum tex. ff. de pac. z in l. nō impossibile. ff. eo. per illam. l. quā dicit proprie ad hoc factam: facit tex. no. in l. inter fecerū. s. conuenit. ff. de pac. do. ius cōm. l. si quid pro vxore. in prin. ff. de dona. inter virum z vxor. que reputat singularē Bal. in c. si cano. in vlti. col. de fide. instrumē. ¶ Quarto no. ex eodem tex. iunctis predictis, q̄ quando in contractu exprimitur illud q̄ tacite mēst ex legis dispositione, nihil operatur nisi illud quod proxime dixi. facit. l. iij. in prin. cum fi. ff. de lega. i. z sic limita quod dicit Bal. in rub. C. de contrahen. emp. in. it. q. z ante eum gloss. in c. solite. in ver. tanquā. de maio. z obedi. ¶ Et glo. clara est. diuide in quatuor partes. Primo infert ex tex. In secūda que est ibi. z est ratio assignat rationes. In tertia opponit contra tex. ibi. sed argumentum cōtra in quo dicit vt ibi dixi. In quarta ibi. z facit ad hoc glo. alleg. concord. ad tex. ¶ In ea. glo. ibi. alius repetit. ¶ Istud notabile est verissimum in se. sed non bene colligit ex tex. quia ex quo iste donaturus soluit iussu mulieris, est p̄inde acti mulier soluisse. notabile tamen in se est verum per d. l. nō est nouum. ¶ In ea. glo. ibi. q̄ ppter suā obligationem ibi soluerat, tūc dicit melius. Primo considerandum esse an iste extraneus qui dedit pecuniam ex causa dotis voluerit donare. z tunc mulier semper repetit: sed eo casu quo extraneus nō vellet donare mulieri: puta quia esset vere debitor mulieris: tunc bene distinguitur vt glo. ¶ Quando datum ob causam dotis, repetatur. ¶ Maritus non tenetur habere vxorem indotatam. ¶ Maritus non tenetur alere vxorem indotatam. ibi. z nu. 4. ¶ Pater an tenetur dotare filiam nuptem. ¶ An maritus repetat alimenta ab vxore indotata, et an teneatur alere priuignos. ¶ An mulier possit renuntiare alimentis. ¶ Exceptio dolo petis, qñ h. deat locum. nu. 9. et. 12. ¶ Maritus agens soluto matrimonio, agere dicit nomine mulieris z ad eius utilitatem. ¶ Dos censetur titulus onerosus. z nu. 13. ¶ An pactum vel statutum habeat locum in dote promissa. ¶ Et quid si est posita in arbitrium, z ille moriatur. ¶ Et quid si moriatur vxor ante euentum doli. ¶ Quando mulier dicatur in mora. ¶ An statutum de dote lucranda, habeat locum quando matrimonium est contractum per verba de presenti, sed mulier est mortua antequā ducatur ad domum mariti. ¶ Et quid si matrimonium non durauit nisi momento. ¶ Deinde et summa vt p̄ Bar. licet. Pau. de ca. dicit q̄ iste. s. sit male positi h. cy. vbi nō pōt tractari de condi. ob cau. ex quo cā est sequuta, z sic tractat de cōdi. indebi. et q̄ melius esset situatus in ti. de cōdi. inde. Tu dic q̄ iuriscōsultus posuit vt perficeret materiā traditā in tribus legibus p̄cedentibus q̄ loquuntur matrimonio non ecuto. ¶ In tex. ibi per errorem not. q̄ si aliq̄s per errorem promiserit dote p̄ muliere z soluerit, quāuis aduersus maritum nullum haberet regressum: nec antequāz soluat: nec postquā soluit: q̄ maritus tractat de dāno, q̄ in dote habet titulum onerosum. vt. j. dicam: tñ aduersus mulierem que hz titulu lucratiuū: vt. j. dicā, pro quā p̄misit, hz exceptionem doli. si vero soluisse posset repetere per conditiones indebiti. ¶ Et intel

liget ex qñ error p̄cessit ex eo q̄ aliquis credebatur se obligatum ex dolo: cu. nō esset: sed error p̄cessisset a pietate aliqua. puta ali quis erat frater, credebatur se obligatum ad dotandū sorore cu. non esset. l. cū in plures. s. j. cū glo. ff. de admi. tuto. certe si iste motus tali errore soluerit, nō posset ab ipsa muliere repetere: quia talis error procedens a pietate, impedit repetitio. tex. est no. in l. cu. is. s. si in ea. j. ti. j. tñ. ex tex. ibi indotatam vxorem habere. secūdu Bal. q̄ maritus non tenetur habere vxores indotatas: z qñ dos est promissa, non tenetur maritus eam ducere domum antequā integra dos soluat, z si tradiderit antequā soluat, potest eā eicere vel remittere ad suos: q̄ tamen raro faciunt nisi miseri fm Bal. tñ. Adde q̄ quando dos est promissa, maritus potest vxorem expellere de domo, z non tenetur eam alere, quia esset iniquus. sic inquit glo. in s. si in ver. onerā. in aut. de non eligen. scōo nub. et est tex. in l. si. z ibi Bal. no. C. ad velleia. no. Cy. Bald. z Sali. in l. q̄ in vxore. C. de nego. gest. bal. in l. de diuisione. in prin. ff. soli. matri. Bal. z Moder. in l. si cum dotem. s. fin autem in se iussu. ff. eo. Ludo. ro. in cōsi. cccc. xv. j. an. In casu propoite consultationis circa celeberrimū doctōrū cōsilia. in primo dubio. ¶ Ista conclusio clare procedit, quando dos fuit constituta z promissa. pulchrum dubium est qd si nulla promissa est dos: z maritus tradidit vxorē ad domū nūquid poterit eā expellere z denegare alimentā. d. Alexā. hic. z in d. s. fin autē in semisimā. t̄ q̄ non. p̄ text. in s. qñ autē. in aut. q. mo. na. effi. leg. z p. l. q̄ si nulla. ff. de relig. ¶ z sūp. fu. cum alijs autoritatibus per eum allegatis. ¶ Adde q̄ idem expresse tenet Ludo. ro. in cōsi. p̄real. vbi plus subdit, q̄ qñ nulla dos fuit promissa, tenetur maritus eam alere z eius liberos per tex. in l. penul. in fi. ff. vt in pos. lega. Ego aut puto q̄ ista decisio non sit vera: quia tex. in d. s. qñ autem. loquitur qñ mulier est adeo inops, q̄ nihil pōt in dotem dare: vt p̄ ibi in ver. qd enim. z patet in d. l. q̄ si nulla. vnde teneo q̄ si vxor esset diues, quāuis nulla dos fuisse constituta: maritus posset eam expellere: prout expresse tenet Bal. in l. si. in. j. col. in p. pone vir accepit. C. de sen. que sine cer. quātū. z in pulchra. q. Bald. qñ quis iurauit aliquas ducere in vxores nulla dote promissa vel constituta in. c. iurauit. de pba. z patet ex limitatione quam nunc dicam. ¶ Item moueor nam vera z cōis snia est, q̄ l̄ filia sit iam maritata z iam collocata in matrimonio, tñ pater tenetur eā dotare: quia pater tenetur ad duo. s. ad illam maritandam, z ad constituendam sibi dote. ergo zc. gl. est ordi. in l. obligamur. s. lege. ff. de act. z ob. z l̄ bal. ibi reprehendat eam: z in aut. res que. C. cō. de le. tamē illa glo. est cōter approp. Bal. jmo. Ro. z Alexā. in l. j. in. xv. col. ff. soli. ma. imo forius gl. in c. hoc sanctum. xxij. q. j. z gl. in c. de raptōib. xxxvj. q. j. voluit q̄ etiā si filia sine cōsensu patris sit maritata. tñ dz per patrē dotari. ¶ Limita ergo qd dixi q̄ dote promissa qñ mulier esset soluendo, alias cū non teneatur vltra vires. l. ex diuerso. in prin. z ibi Bar. ff. soli. matri. vel p. l. pe. s. si. ff. de iu. do. certe nō posset expelli fm Rapha. cu. in l. si cū dotem. s. si maritus. ff. soli. matri. quem sequit̄ do. Alexā. hic. ¶ Quid autem si dos fuit promissa, z nō soluta: quo casu poterat maritus expellere vxorem et denegare alimenta, nunq̄ si ei p̄stiterit alimenta: z nihil est p̄stetatus poterit eā petere. ¶ Imo. in l. insulas. s. vfuras. in vlt. co. ff. soli. ma. tenuit q̄ sic, loquit̄ tñ sub dubio forte. cōtrariū t̄ idē jmo. loquens in hereditibus mariti in l. d. mortuo. in prin. in. iij. col. eo. ti. z forte ista scōa est melior, quasi videatur alere intuitu pietatis. ¶ Iuxta. l. nescimus. ff. de neg. ge. habeo tñ casum pro dubitabili. ¶ Ad duo etiā aduerte primo, q̄ maritus q̄ recipit dotes, p̄missas licet teneat alere vxores, non tñ tenet alere filios aut filias ex alio marito z sic priuignos: imo non tenet eos recipere in domū: ita Bal. in l. si patrono. in. iij. no. p̄ illū tex. C. de nego. gest. certe bene probat ille tex. iuxta glo. dum loquit̄ de p̄stestatione. ¶ Aduerte q̄ solet dubitari, an mulier possit renuntiare alimentis dotis, et prima fronte videtur debere distingui inter alimenta de p̄terito vel de futuro vt in l. de alimentis. C. de trāsa. an habes glo. sing. q̄ nō pōt, quia censent appēdices matrimonij in. c. literas. de rescri. ¶ spoli. quā dicit singularē Bal. in d. c. iurauit. in. q. col. ¶ tñ. ex verbi. s. q̄ exceptio dolo petis, habet locū nō solum qñ q̄s est restitutus immediate illi a quo petit: sed etiā si aliq̄, z ille alius hz sit i restituere, vt hic in marito: z ad hoc iste text. est singu. fm Ange. secus esset quādo haberet restituere aliq̄ penitus extraneo: vt dixi cit. tex. in l. si focer. s. lucius. ff. soli. ma. ¶ tñ. quarto ex eo verbi fm Bar. z alios hic, q̄ quia exceptio dolo petis, nō habet locū qñ q̄s est restitutus ex intervallo. l. si in ver. si. idem. z ibi Bart. ff. vt leg. no. ca. debet intelligi qñ tempus inest ipsi obligationis gratia cus qñ dilatio concederetur tpe executionis miserationis gratia iuxta. l. si cum militi. s. j. ff. de cōpen. tñ obstat sibi exceptio doli: vt hic in tex. z plenius Bart. in l. ita stipulatus. magna. in. j. q̄. vbi limitat ad fi. ff. de verbo. oblig. aliter limitat in d. s. lucius. et vtrāq̄ refert. d. Alexā. hic qd dicat Fulgo. hic, est verum q̄s. z doct. Alexā. dicit q̄ iste tex. nō probat necessario notabile bar. z doct. quia tex.

a Bonū est argumētū. Adde bar. i. l. oēs populi. l. i. q. p̄n. ff. de iusti. et in. Bar. i. l. alia. i. s. ele. gāter. ff. soli. matri. Glo. i. l. si edes. in prin. de ser. vi. p̄red.

b Ad teneatur marit. Adde Bal. in l. scōm. C. ad velleia. bal. i. l. q̄ in vxores. C. de neg. ge. Lu. ro. i. l. si sō. i. s. de viro. ff. soli. mat. Abb. m. c. p̄ vestras. de do. iter virū z vxor. Abb. i. c. j. d. adul. Abb. i. c. fas. i. l. i. c. de 2 vsur. Bal. i. c. que ad. de iure iu.

c Filia sine consensu patris. Adde Bal. i. l. si. C. de sen. q̄ fine cer. quanti. Bal. Jo. de i. mo. Ludo. ro. z i. raph. cu. i. l. j. ff. soli. ma. pau. d. ca. i. l. si for. cer. in p̄n. ff. soli. matri. Abb. in. c. j. de s̄pō. in p̄n. Abb. in. c. accedens. de peocuras. to. Abba. in. c. j. de adul. alex. de i. mo. cōsi. cxxix. incipi. vso themate in z. volu.

1 Remittere debitum, est dare.
2 Conductio ob causam succedit loco actiones.
1 **S** mulier Liberans p acceptilationē purū
debitōrē causa nō sequitur: petit
illud a quo eum liberauit. h. d. C. l. No. ex t. r. ibi: quia
nihil interest fm doc. qd remittere debitū, est dare, cō
cordat. l. q. n. etiā. in fi. ff. de calū. glo. in. c. veniēs. primo. z ibi Abb.
limitat de testi. z gl. in. c. ordinatione. j. q. j. z gl. i. c. talia. viij. q. iij.
no. Bar. in. l. peculū. in prin. per illū tert. ff. de pecu. Itē remissio
debiti^b est donatio. gl. est ordi. in. l. si inter. z ibi Sal. eam multū
no. C. de sol. Itud. notabile tex. intellige, qd debitū est liquidum et
purū, alias secus, ita glo. in. l. actione. vbi Bar. z aliq. C. de trasac.
idem Bar. in. l. siue apud acta. in. j. z viti. co. C. eo. z doc. hic facit
qd notat glo. in. l. si quis accepto. s. eo. Facit predicta regula fm
c Guiliel. Alberi. z Moder. hic, niq. id in remissione debiti liqui

E divorz
moritua fit. **Ad**s card.
zaba. i. c. ex
renof. de re.
He. de anc.
m. c. quēad.
de iureiur.
Marthean
c. si vero. de
fen. excom.
Abb. m. c. j.
de spō. aban
c. si inter vi
rum. eo. tit.
Abb. i. c. ex
publico. de
cōuer. cōiu.
Signo. de
homo. s me
diolano. 2f.
cvi. inci. in
q. verētē in
ter do. **Giaz**
nini. **Abb.**
2fi. inci. fas
ci cōtingen
tia. i. j. volu.
Remissio
debiti. **Ad**s
de. l. ij. ff. de
calū. z. l. iij.
i. j. ex stipu
latu. ff. de do.
inter virū z
pro.

In remis
sione debiti.
Adde Gal.
i. l. creditor
ri. C. de pac.
Bo. andr. in
addi. Spec.
ti. de instru.
edi. l. g. por
ro. i. vlti. ad
di. in pñi. sed
quid si de
bens.

Si heres. Secunda Jaso. super Dige. veteri. Si procuratori falso.

di excedere summam quingentorum aureorum, requiratur infinuatio, de quo est glo. in l. si quis obligatione. ff. de reg. iur. et in l. si quis in gl. magna. ff. q. b. mo. pi. vel hypo. sol. Bart. in l. modestinus. ff. de donat. tio. cum alijs concordat. hic alle. p. Alex. et ultimo no. q. conditio ob cam. succedit loco actionis prime, et datur ad id ad q. dabat actio prima. In glo. i. dic. q. solutio gl. est bona ad. d. l. si quis acceptor: sed non quantum ad. l. licet. que fortiter tradit hunc legi. cum non sequitur nuptijs ibi acceptilatio sit nulla, quia deficit tacita conditio, cuius J. ius d. in hoc tex. Necessarium est dicere fm Bar. et ceter doc. hic q. erat actum in hac. l. ne illa tacita conditio intelligeret, et ita sentit gl. in d. l. licet. in ver. obligatione. in. ij. solutione. Nec obstat si diceret, q. tunc deberet competere conditio indebiti, et non conditio ob cam, cum non habeatur respectus ad futurum, prout expresse dicit Bar. in l. si quis se debere. in prin. in vlti. col. s. eo. et in ale. put. eam reprobat Fulg. et Alex. ibi. in. vij. col. et Fulg. hic ita necessarium est diuinare, quantum Sal. Pau. de cast. et Ludo. ro. hic aliter r. deant, q. hic pecunia erat parata solutioni, vt patet in tex. ibi cum dotem dare vellet, iuncta. l. si sponsalibus. s. i. ff. de iure dotium: q. est magis diuinare: sed fortius presentia pecunie non habet impedire, quin conditio tacite insit.

1 Executor vltime voluntatis tenetur reddere rationem administrationis.

2 Conualecente donatore, nedum res, sed fructus repetunt. et nu. 4.

3 Qui confert bona, non per hoc videtur adire nec agnoscere bo. poss.

Si heres. Scd. Pau. de ca. iste casus est quotidianus. Datum nudo ministro, cum non sequuta repetitur. h. d. primo. et donatum cum mortis recoualescente donatore repetitur cum suis accessionibus, hoc i. c. d. et collatio ob cam facta, causa non sequuta repetitur h. d. cum duabus legibus seq. et Ro. ex. l. si heres fm Bald. q. executor vltime voluntatis, tenetur reddere administrationis rationem: et si quid restat tenetur restituere, et est casus quotidianus fm Pau. de ca. et dubitat Bal. quo p. b. ab. dic. q. si exp. se sunt verisimiles statueret iuramento. gl. in l. si. in computatione. vbi Bar. no. et ibi dicit. C. de iur. de libe. traditur in l. si quis p. redemptione. et ibi Bal. ad hoc. C. de dona. et Ex. l. cum quis. nota. q. conualecens te donatore, nedum res sed fructus condicuntur. adde quo ad fructus secus esse in donatione inter viuos, in casibus in quib. pot. reuocari, de quibus in l. si. C. de reuo. do. cum glo. et in c. si. de dona. quia tunc fructus non reuocabuntur a donatario: gl. est singu. in l. generaliter. s. plene. in ver. ex aliqua causa. in si. de fideicom. lib. et hoc modo etiam intelligit illud q. no. Ange. et Alex. hic, q. titulus reuocabilis non prestat acquisitionem fructuum: non sufficit ergo aliquem habere titulum reuocabilem, per q. apparet q. ista lex h. locum nedum in fructibus extantibus, sed etiam in consumptis: non enim est in bona fide q. percipit ex titulo que sciebat reuocabilem, quia donatio cum mortis fiat in susp. donec donator moritur: ideo mirum si non facit fructus suos, ex quo apparet q. secus est in donatione inter viuos, tunc cōsidera quia notabi. Ange. et Alex. no. est verum ita generaliter: sed intellige, q. titulus est reuocabilis ex facto hois: vide etiam ad limitationem eius q. dicitur est, q. conualecens te donatore, cum mortis donatum repetitur cum fructibus: tex. et ibi Bal. in l. si mulier. s. sed si habenti. ff. de leg. iij. et Bal. in l. si. C. de usu. et usufr. leg. et Ex. l. si filius. no. q. ille q. fert bona, non p. hoc videtur agnoscere bo. pol. patris. r. d. quia requiritur salte presentia ius dicis etiam hodie. l. si. qui adinit. et adde q. nec censet adire, cum non possit fieri citra ius et nom. heredis fm Bald. Ang. Sal. et Alex. hic: sicut nec implendo condictionem. l. si. si par. d. vbi dicit. s. e. sicut nec agendo querela inoffic. testa. glo. in l. qui de inoffic. ff. de inoffic. testa. sicut nec si dicat testm. falsum vel nullu. fm Ang. hic: et plenius Bar. in l. cum quidam. ff. de bo. pos. et in l. cum falsum. ff. de acq. here. et ultimo inquit d. hic, q. si donator cum mortis res conualecit, q. condicere re donatam condictione ob cam, opponit fortiter ergo vult tex. q. dñum sit translatu. in donatarium, q. nemo potest condicere rem suam nisi a fure. l. si. ff. usufruc. que ad. ca. sed illud videtur duru, quia ex quo donatio cum mortis confirmat morte, ergo videtur q. ante non sit translatu. dñum, vt etiam p. b. at. tex. in l. si mortis ca. res donata. iuncta. l. sequenti. ff. de dona. cum mortis vbi donanti competit rei v. di. ergo dñum non est translatu. et sic videtur q. impossibile sit ista duo remedia concurrere, rei v. di. et conditio ob cam. cuius J. ius probat etiam in d. l. si mortis. Sed r. de q. quando quis donat rem cum mortis, si tradit transfertur dñum, si non tradit, non transfertur. vt declarat glo. in d. l. si mortis. p. tex. bonu. in l. dotis fructus. s. si. cum. l. seq. ff. de iure do. vnde licet in tex. nostro res esset tradita, tñ dat rei vendicatio, non directa sed utilis, que dat a lege: quia illa utilis non presupponit veru. dñum: et ideo concurrunt cum condictione ob cam. In glo. in. condicere. primo exponit tex. allegando similia. In scda opponit. Scda ibi: sed contra hoc. In prima parte dum exponit donationem id est rem donatam non fuit necesse q. dictio donatione in tex. referat. In. ij. parte dñ

glo. opponit de. l. i. ff. comodati. dic. q. nihil facit fm Fulg. et Alex. dñ autem opponit de. l. cum constet. r. de q. ibi pignus capitur pro contractu. Ultimo inquit dñ dicitur circa. l. si heres. q. executor vltime voluntatis tenetur reddere rationem. Adde q. id est in omni ad ministratore. l. i. s. officio. ff. de tu. et ra. dis. quem tex. ita extendunt Jac. de are. et Bar. ibi intant q. p. soluit Ludo. ro. in. g. ccc. c. incipi. quo ad primum quo queritur an in primo dubio, q. frater maior natu q. post mortem patris administravit bona fratris minoris, tenetur ei reddere rationem de administratis. Adde fortius q. filius. qui viuo patre administravit, tenetur post mortem patris reddere rationem fratri de administratis. Ita singul. tenet Abb. Pau. in cōsil. xij. incipien. vt clare materia thematis liqueat. in sexto dubio. vbi ad hoc bene ponderat arguendo a speciali. text. in l. cum oportet. s. non aut. C. de bo. q. libe. et ita de facto consilium non sunt multi dies in ciuitate Bisauri: secus tñ est in patre q. ad ministrasset bona aduentitia filij: cum sit legitimus administrator et ad eum spectet usufructus, non tenetur reddere rationem. text. est in d. l. cum oportet. s. non aut. vbi Bar. et alij. et Bal. in l. si superstiti. in. ij. no. et ibi Alex. C. de dolo. vbi limitat, q. pater administrasset vt tutor, puta filij emancipati: tunc etiam ipse tenetur reddere rationem: de quo etiam per Bal. in l. si. in vltima co. C. fami. eriscu. et in l. gallus. s. instituens. ff. de libe. et posthu. et in l. licet. C. ad le. fal. Ange. in. s. sed quod sancitum. in aut. de nup. Jaso.

1 Bestum a falso procuratore potest dominus ratificare.

2 Falsus procurator tenetur furti, et quomodo cognoscatur quod animo malignandi.

3 Qui soluit sciēter indebitum falso procuratori, an repetat vel videatur donare. et nu. 4.

5 Si soluo procuratori reuocato ignorater, an liberer.

6 Quis dicatur falsus procurator.

7 Besta per procuratorem falsum, in audientia principis non ratificatur.

8 Si soluo procuratori qui nunquam habuit mandatum, an liberer etiam si habeat iustam cam credendi, et quid si soluitur indebitum procuratori falso. et nu. 9.

10 Si debitor dat proprio nuntio creditoris, vel eius famulo, an liberetur. et nunc. ii.

Si procuratori falso. Ista lex re-

putatur diff. facilis, et alte et subtiliter est per bar. commetata: et legit in modum repetitionis. p. Pau. de cast. et Ludo. ro. hic. Ad euentia huius legis in primis inuestigandus est, quare ter. loquat de procuratore falso. Albe. hic, circa princ. dicit q. id est esset in procuratore vero, per. l. si procurator. s. id est labeo. et s. celsus. s. de condi. inde. et hoc modo denotaret contingentiam facti. Tu dic melius ex mente Bar. in. iij. col. q. text. cum mysterio loquit de procuratore falso: quia si esset procurator verus, res esset indubitata: quia aut soluitur debitu. vero procuratori: et ipso iure inducit liberatio. l. vero procuratori. ff. de solutio. aut soluitur indebitum et semper repetitur a dño, q. est verus procurator habes speciale mandatu. d. l. si procurator. et l. quod indebitum. s. de condi. inde. Ideo positus est casus in procuratore falso, propter varias dubitationes, de quibus in hac lege. Secundo premitte ad euidentias q. contra istum text. varie difficultates insurgunt, precipue quia tex. in principio presupponit a contrario sensu, q. si dñs non habet ratu, q. contra procuratorem competit conditio inde. et hoc clare dicitur in l. creditoris. C. de condi. inde. et tamen tex. infra vult competere condictione ob cam: impossibile autem videtur, q. iste condictiones concurrant, cum oriatur ex diuersis causis: nā conditio indebiti oritur quando soluit indebite ex causa de preterito falsa, sed conditio ob cam: q. soluitur ob cam de futuro. l. damas. s. de condi. inde. Itē insurgit alia difficultas circa veru. fin. qui presupponit posse simul competere condictione indebiti, et ob cam. Itē actione furti et condictione furtiua, hoc videtur impossibile, q. conditio indebiti vel ob cam, cum competant ad dandū, presupponunt esse dñum translatum in ipm procuratorem. s. appellamus. et s. sic itaq. insit. de actio. Adodo si translatu. est dñum, non potuit comitti furtu. cui repugnet diffinitioni, quia furtum est contructio rei aliene et c. s. furtu. insti. de obliga. que ex delicto. Itē non debet posse competere conditio furtiua, que competit soli dño. l. et. l. sed nec legatarius. s. i. s. de condi. furti. Propter has duas difficultates ista lex variatur multu. in intellectu, et legit altero de quatuor modis. Primo modo legitur p. glossatorem hic in glo. in verbo tenet: et plenius in gl. in ver. no. intercedere. q. ista lex non loquat tota in vno casu, sed in tribus varijs casibus. Nam principiu loquit quando quis soluit procuratori falso, tanq. se credens statim liberari: q. credebatur esse procuratorem in rem suam: et tunc sibi competit conditio indebiti contra falsum procuratorem, si dñs non habet ratum. Postea in scda parte loquitur, q. si quis soluit procuratori falso tanq. simplici procuratori, ad finem et effectum vt faceret eum liberari a vero dño: et

dñs: tunc cōpetit cōdictio ob causam. Postea in versi. si. mutat
 casus: quādo quis soluit tanq̃ nuncio: z sic non trāstulit dñum:
 quo casu si pro se nūmos retineat, furtū facit: z sic competit actio
 furti. z cōdictio furtiua. z sic fm glo. isto vltimo casu, non compe-
 tit cōdictio indebiti. nec ob cam. z fm intellectum glo. principiū
 huius legis loquit̃ de conditione indebiti: tam in casu exp̃presso
 quādo dñs ratificauit, q̃ in casu tacito ecōtrario. In sc̃da parte
 loquit̃ de cōditione ob causam. In tertia loquit̃ de actione fur-
 ti z conditione furtiua. Alio z sc̃do modo legitur per Odoffr.
 cuius intellectū tenet Bar. Bal. z magis cōmuniter ali: vt tota
 ista lex loquitur vno casu in procuratore simplici falso. In 3.
 si. aliquid variatur: qñ habuit animum malignandi: z sic fecit
 furtum: z cōsequēter in primis casibus: quāuis esset falsus pcur-
 ator, tamen non habuit animum malignandi. Tercio modo les-
 gitur fm Fulg. in penult. col. quem intellectum z peregrinū tra-
 didit do. Bene. de plumbi. in repe. l. falsus. s. j. ff. de fur. quos in-
 tellectus referam. j. in glo. magna. ¶ Tercio p̃mitte, z alia diffi-
 cultas insurgit cōtra tex. nam quādo erranter soluitur falso pro-
 cura. quem soluens credit esse verum, non transferitur dominiū
 in seum. l. si ego. cum seq. s. de nego. gest. z dicitur. j. si ergo nō fuit
 trāstulatum dominiū, quomodo potest contra falsum procurato-
 rem agi cōditione indebiti vel ob causam. cū regula sit q̃ nemo
 condicit rem suam, nisi a fure. l. si. ff. v. usufr. quemadmo. caue. dicit
 in. l. si quis nec causam. vbi rōnem assignauit. s. si certū pet. Bar.
 in. iij. q. extra glo. dicit, q̃ iste tex. debet intelligi quādo pecunia
 fuit consumpta: nam ea exstante competeret vendicatio, z nō ali-
 qua cōditio z cōmuniter Moder. ita transeunt an aliud possit
 dici dicitur. j. loco suo. ¶ Quarto ad euidentiam z intellectum
 literē p̃mitte, q̃ text. in principio simpliciter dicit q̃ dominus
 tenetur, sed non aperit qua actione, similiter in versi. j. dicit q̃ a
 procuratore repetet, nec dicit qua actione. Ideo aduerte, q̃ prin-
 cipium intelligunt doct. quod dñs tenetur. s. conditione indebi-
 ti. z est text. clarus quīta dicit in. l. si vendidero. s. si titius. ff. de
 fur. z hoc modo nihil faceret ad titulum, vnde tu teneas q̃ nō so-
 lum competit cōdictio indebiti vt p̃dicti, sed etiam cōdictio ob
 causam, cum sit datum ob causam futuram propter liberationē
 consequendam vel rati habitationem, z licet causa liberationis nō
 possit sequi, cum esset indebitū, tamen istud nō impedit quin con-
 dictio ob causam possit habere locum. l. iij. s. si quis quasi. s. eod.
 fm Pau. de cast. hic in. ij. colū. de quo. j. dicitur in sc̃do responso.
 dum tex. dicit a procuratore repetetur. Intelligit Bar. z doc. z
 est cōmunis sensus: q̃ si pecunia soluta est indebita, tunc repetit̃
 per conditionem indebiti: si erat debita, impossibile est compe-
 tere conditionem indebiti: quia hoc contineret repugnātiā:
 ideo tunc competit cōdictio ob causam: z propter hoc obiectū
 factus est ver. non enim quasi. fm Barto. z docto. s. j. videbitis
 an vtroq̃ casu simul concurrant, cōdictio indebiti, z ob causam.
 ¶ Quinto p̃mitte, q̃ versi. si. dum dicit: sed etiā cōdicti posse. le-
 git̃ altero de duobus modis. Primo modō fm glo. q̃ loquitur so-
 lum de cōditione furtiua. Sc̃do modo legit̃ fm doc. generalius
 de conditione furtiua. item de cōditione indebiti, z ob causam.
 que omnes simul competunt et concurrunt odio furis, cū omnis
 actio degeneret cum fure. d. l. si. ff. quemad. usufr. caue. ¶ His ita
 p̃missis diuide istam legē in quatuor partes vt per Bar. hic in
 iij. colū. z figura casum in tertia z quarta parte, vt ibi per Bar.
 h. d. Indebitum falso procuratori solutum, repetitur a domino
 ratur habēte. hoc primo. Sed si ratū nō habet repetitur a pcur-
 ratore per cōditionē indebiti: si indebitū est solutū: sed si debitu
 repetitur per cōditionem ob causam tanq̃ ob rem de futuro da-
 tam re non sequuta. h. d. sc̃do. Et si falsus procurator mala inten-
 tione recipit vt sibi lucretur, furtū cōmittit, z sic actioe furti, z cō-
 ditione furtiua tenetur vltra cōditionem indebiti vel ob cam.
 h. d. tertio z vltimo. sequēdo cōmunem. In tex. ibi: s. quasi ob rē.
 Pau. de ca. z Alexā. intelligunt ob rē. i. ob liberationē cōsequen-
 dam, z que differentia sit inter verbū ob causam, z verbū ob rez.
 vide tex. in. l. damus. in prin. j. de condi. inde. z in. l. j. in prin. s. eo.
 sed Rapha. ful. intelligit. i. ob rati habitationē, vt patet ibi, rati ha-
 bitione nō intercedēte, z ad hoc dicit nō aduerte doc. Tu vide
 Bar. in terminis in pe. col. ad fi. in versi. itē querit qñ dat cōdictio.
 ¶ Nota inter alia ex isto tex. q̃ gestū a falso procuratore potest
 dñs ratificare, quia illa ratificatio trahit̃ retro z mandato eq̃pa-
 ratur. Adde q̃ ista regula procedit non solum in extraiudicialibus
 bus: sed etiā in iudicialibus, naz si falsus procurator litigauit in
 iudicio, pōt dñs tale iudiciū ratificare. l. licet. ff. de iudi. l. iij. s. fal-
 sus. ff. rem ra. habet. dixi in. l. licet. C. de procura. Et istud adeo est
 verum, q̃ si falsus pcurator obtineret sententiā, potest domi-
 nū illam ratificare: z proderit dñs. ita gl. sing. in. l. si mater. s.
 hoc iure. ff. de excep. rei iudi. quā pro singulari approbat Bald.
 in. l. iulianus. ff. qui satisda. cogā. Imo in. l. iij. s. voluntate. ff. solu-
 matri. z in repe. l. sepe. in xv. col. ff. de re iudi. in. c. cum in iure pe-

ritus. de officio delega. z Bar. in. l. licet. ff. de iudi. ¶ Limita tamen
 vltra ea que dixi in. d. l. licet. qñ essent gesta per falsum procura-
 torem in audientia principis vel. senatus: quia tunc non p̃nt rati-
 ficari: quia vitium obreptionis in audientia principis est detestas-
 bile. Ita Bal. in. l. falsus. in. j. col. C. de fur. allegat in argumentum
 l. si. C. de his qui a nō do. manu. Et illud dictū Bal. sequit̃ Pau.
 de ca. in. l. licet. ff. de iudicijs. Et ex hoc dicto inferit vñ q̃ est inco-
 gnitum canonistis, sc̃z que sit ratio: quare rescriptum imperatū
 a falso pcuratore, non potest ratificari per dñm: vt est tex. in. c. ex
 parte decani. de rescri. nā ratio est: q̃ cū rescripta impetrent a p̃n-
 cipe: obreptū corā p̃ncipe non pōt ratificari, sed in 2. iū videtur
 tex. in. l. iij. s. si procurator. ff. q̃ quisq̃ iur. vbi si q̃ impetrauit re-
 scriptum, q̃ cōtineat nouū ius: potest ratificari per dñm. Bal.
 hic in. v. col. respondet quinq̃ modis vt hic per eū, omissis solu-
 tionibus Bal. rñde, q̃ ipsum rescriptū a falso procuratore non
 pōt dñs ratificare in 2. modum suum: z ita loquitur. d. c. ex parte
 decani. sed quo ad dñm bene potest dñs ratificare, et ita loqui-
 tur. d. l. iij. s. si procurator. ¶ Aduerte tñ q̃ licet legisse teneat illud
 dictum Bal. in reperio q̃ illud reprehēdit Abb. Lar. z Imo. in
 c. nōnulli. s. j. de rescrip. quasi sit cōtra generalitatem. l. licet. ff. de
 iudi. z dicit Lar. q̃ de h̃ alias interrogauit quendā scholā. rē in
 examine. ¶ Ho. etiam ex ver. si. sequendo cōm intellectū, q̃ fal-
 sus procurator recipiendo pecuniā indebitā cōmittit furtū, z te-
 netur actioe furti. z cōdictioe furtiua. ¶ Quomodo aut cognosca-
 tur q̃ pcurator habuerit animū malignandi, dicit Pau. de cast.
 q̃ animus interior ex factis cognoscit: quia si nunq̃ aliquid des-
 nuntiauit dñs, z cōuertit in vltus suos, apparet q̃ habuit animū
 malignandi. l. sed z iulianus. s. proinde. ff. ad mace. glo. ordi. in. l.
 fulcinius. in prin. ex quibus cau. in pos. eatur. alia notabilia non
 colligo ppter varietatem lecturarū. ¶ In gl. j. habes notare sex
 principaliter. tria fm Bart. alia tria vltra eum. ¶ 1. mo nō. fm
 Bar. hic, z in. l. falsus. in pe. col. C. de fur. q̃ distinctio. l. cum quis
 s. j. alleg. in gl. habet locū etiā in pcuratore in rem suam, patet q̃
 ista gl. est posita super prin. huius legis, q̃s principium, glo. intel-
 ligit vt loquat̃ in procuratore in rem suam: z cum ista inductioe
 transeunt indifferenter omnes hic. Ego puto q̃ male colligatur
 ex hac gl. quia licet ista gl. sit posita super prin. huius legis, z gl.
 intelligat istud principū in pcuratore in rem suam, tamen cōsy-
 deraudum est aliud tertium, q̃ istud principū loquitur quando
 soluitur indebitū, in quo casu non cadit distinctio. d. l. cum quis.
 s. j. z ita glo. hic exp̃resse dicit: et si dicas put dicit Pau. de ca. q̃s
 ista glo. est male signata, quia nō debuit poni sup p̃ncipio, sed sup
 responso sequēti, quia isto modo adhuc minus p̃baret. nō. Bar.
 quia glos. intelligit sequens responsum in procuratore simplici.
 ¶ Secūdo nō. ex glo. q̃ qui soluit indebitum scienter falso procu-
 ratori ab eo non repetit, quia censetur ei donare, et ita teneas p
 duo iura hic alleg. per Bar. respondētē motiūo Jac. de are. z
 Ex. qui in. d. l. falsus. tenebat cōtrarium, prout ante eos tenet gl.
 in. l. dispensatorē. in verbo solutione. ff. de solu. Et inquantū vltra
 montani in suo argu. dicunt, q̃ vbi potest capi alia coniectura q̃
 donationis, nunq̃ potest capi presumptio donationis. Ego dico
 plus, q̃s ad excludendam presumptionē donationis, potius de-
 bet capi presumptio per quā actus redditur inutilis. tex. est in. l.
 si non fortem. in. s. si falso. ff. de cōdi. inde. vbi Bar. z istud ponde-
 rat Are. in. l. a titio. in pe. col. ad fi. ff. de verbo. oblig. Amplia istā
 cōmunem cōclusionem, etiam si dñs postea ratificaret, q̃ ex quo
 censetur donatum procuratori: z sic ei est ius acquisitum, ratifica-
 tio sequens nihil obstat. vt per do. Alexā. hic in. vj. colum. res-
 probantem Pau. de cast. qui tenebat contrarium, vide per eum.
 Aduerte tamen quod si iste recipiens cui censetur donatus resti-
 tueret, credens se teneri ad restituendum, non repeteret per con-
 ditionem indebiti. cum ex donatione fuerit obligatus ad anti-
 dora, iuxta nota. in. l. sed et si lege. in. s. consului. ff. de petitio. hes-
 redita. et obligatio antidotalis, quāuis non sit potens ad impe-
 diendū repetitionem quādo soluit aliud vt est gl. in. l. ex hoc iure.
 in verbo obligationes. ad fi. ff. de iusti. z iure. probatur in. l. si non
 fortem. s. libertus. vbi Bart. in. fi. ij. col. ff. de condi. inde. quia est
 minus q̃ naturalis obligatio: tamen qñ soluit illud idem vel tan-
 tūdem impedit repetitionē. tex. est singu. in. l. si testō. s. j. versi. p̃-
 pterea q̃ creditor. z ibi Bar. declarat. ff. de fideiussō. z ille tex. est
 ad hoc singu. fm Dy. z Bar. ibi. z Ang. in. l. ex hoc iure. ad finē.
 ff. de iusti. et iure. Sed est alia concordans in. l. ij. ad fi. C. si aduer-
 dona. Istam cōclusionem glo. communiter approbat z limita
 quatuor not. modis. Primo, nisi esset exp̃resse actum quod face-
 ret dominum ratificare: ratio, quia tūc subest alia causa q̃ dona-
 tionis fm Bar. in. d. l. dispensatorem. Bald. Ange. et Lud. hic.
 Secūdo limita, q̃s etiam recipiens scit q̃ soluitur a sciente: alias
 si ipse ignoraret, dissensus impediret donationē. l. si ego. s. si cer-
 peta. fm Bart. in. l. j. in. ij. colū. ff. de dona. do. Christō. de castel. z
 omnes Moder. hic. Tercio limita quādo soluens sciebat q̃ erat

falsus procurator: sed credebatur, quod esset vniuersalis negotiorum gestor. l. si ego. §. de neg. gest. quia tunc potest capi alia presumptio quod donationis, sicut in Sali. Ludo. et Alex. hic. Quarto limita quod soluens sciebat factum: quia sciebat dominum esse mortuum sed ignorabat ius, quod per mortem domini reuocaretur mandatum: quia in damnis erroris iuris excusat. l. error. z. l. iuris. de iur. z. fac. igno. sicut in Sali. et Moder. hic: et Ang. in repeti. l. falsus. C. de fur.

¶ Tercio no. ex hac glo. sicut in Bart. et doc. quod si soluo procuratori reuocato ignoranter, liberor ipso iure si ille recipit bona fide. Adde quod per talem procuratorem reuocatus acquiritur domino dominum. gl. est in l. cum quis. in. §. i. super verbo nummos. z. in l. si quis seruo. §. i. ff. de solu. sicut in Bart. et doc. hic. reprobata glo. in l. acceptam. C. de vsur. quia ista conuertuntur, aliquis liberatur: ergo illius pecunie dominus acquiritur ei a quo liberatur. l. cum quis. §. i. ver. sicut. et l. fugitiuus. ff. de solu. sed sic est, quod debitor qui soluit debitum procuratori quem ignorat reuocatus liberatur a vero creditore, ut dictum est: ergo necessario acquiritur ei a quo liberatur, per text. p. allega. Est verum quod ubi solueret ei qui nunquam fuit procurator, et sic nunquam habuit mandatum: quia tunc nunquam acquireret actio creditorum: et ita loquitur. l. si ego. ff. de nego. gest. per quam legem in R. apha. fulgo. hic tenebat contra communem conclusionem. **¶ Ultra** Bar. no. quarto, quis dicat falsus procurator. Adde quod etiam alijs modis dicitur: ut no. per Bal. in l. falsos. in penul. col. C. de fur. z. in l. licet. in. §. no. C. de procura. glo. et doc. in. c. ex parte decani. in verbo procurator rescri. Et no. vltra tradita in illis locis: quod dicitur procurator falsus, qui habet mandatum generale ubi requiritur speciale. Ita no. Bal. reputans tenendum menti in. c. nonnulli. in. §. no. per illum text. z. in. c. ex parte decani. in. §. col. in fi. de rescrip. similiter est falsus procurator ille qui est legitime constitutus: sed non habet scientiam, z. interim gerit, l. quero. ff. de eo qui pro tu. l. iij. sed et si quidem. ff. iudi. sol. gl. l. cle. no. potest. in verbo no. habeat. de procura. no. Archi. z. Joan. an. in. c. is qui. per illum text. de procura. in. vi. Bal. z. Imo. in. l. q. in domini. ff. de test. et alibi sepe Bal. prout cumulat do. Alex. in. d. l. licet. in. §. col. **¶ Et** no. quod dicit signanter Bal. in. d. l. falsus. in. §. col. quod gesta per falsum procuratorem in audientia principis per ratihabitionem dominum non reuocantur per. d. c. ex parte decani: quia vitium obreptionis est valde detestabile in audientia principis. l. si. C. de his qui a non. do. ma. z. hinc puto posse colligi rationem, quare non valeat rescriptum impetratum a principe per falsum procuratorem, nec possit ratificari. d. c. ex parte decani. Contra tamen hoc videtur fortiter ob stare. l. iij. §. si procurator in versu. vel ratum habui. ff. quod quisque iur. Ad quem text. Bal. hic diuina do. varijs modis respondet. **¶ Tu** notabiliter respondet: quod rescriptum principis impetratum a falso procuratore non potest ratificari domino, verum est quo ad eius commodum. c. ex parte decani. z. d. c. nonnulli. de rescrip. sed bene quo ad eius damnum, ut ratificando incidat in penam, ita proprie loquitur. d. §. si procurator. per que hoc modo singulari. limitabis illa iura canonica. **¶ Quinto** not. ex hac glo. quod quando soluitur indebitum falso procuratori cum ibi non possit tractari de liberatione, non fit distinctio de qua in. d. l. cum quis. §. i. intellige verum quo ad solventem: sed respectu recipientis, si nunquam habuit mandatum, ipse solus potest queri, alias potest conueniri etiam dominus, cuius reuocatio non nocet solventi, cum ei non sit intimata. l. si pecuniam. §. i. vbi dixi. §. eo. sicut in Pau. de cast. hic. **¶ Sexto** z. ultimo no. ex hac gl. quod si procurator nunquam habuit mandatum, soluens debitum non liberatur a creditore, etiam si habuit iustam causam credendi. l. qui hominem. §. si nullo. ff. de solu. Intellige sicut in Pau. de cast. hic: quando erat debitor in genere vel in quantitate: secus si fuisset debitor in specie, cum habere desierit sine eius culpa, liberatur saltem facta cessione. l. cum fundus. §. seruum tuum imprudens. et ibi gl. si. §. si certum petatur: z. ad hoc vide quod dicit Bar. hic in. §. q. extra gl. **¶ Glo.** in verbo tenetur. Aduerte quod ista gl. intelligitur per Moder. Fulgo. Lud. z. Alex. quod loquatur respectu domini z. in ea ponatur qua actione possit agi contra dominum z. distinguitur ut in ea: z. quod ista sit intentio gl. patet, quia posita est super principio legis super verbo tenetur. Secundo et fortius patet: quia gl. dicit, alias id est si ratum non habet dominus, tenetur procurator: ergo vult, quod in superioribus loquatur quando dominus habet ratum, ut tunc agat contra dominum sicut in distinctione gl. isto modo intelligendo, gl. male diceret: nam gl. vult: quod quando indebitum est solutum falso procuratori in rem suam: dominus tunc tenetur condictione indebiti. nam respectu domini ratificantis nihil curandum est de procuratore. Item non est verum quod tunc possit ratificari quando est in rem suam: ut dicitur in sequent. glo. vbi Bar. et hic dicit in. §. col. Est verum quod Bar. in. §. q. defendit istam gl. ibi videbimus. **¶ Si** etiam ista male dicit: in quantum dicit quod si debitor soluat procuratori falso, quem credebatur procuratorem in rem suam credidit se liberatum. secus si credidit eum procuratorem simplicem, quod tunc credit se liberandum in futurum. Istud est falsum: quod siue

credat quod sit procurator in rem suam: siue quod sit simplex: statim credit se liberatum. l. vero procurator. ff. de solu. Item alio respectu gl. male dicit: quia procurator in rem suam, illud quod indebitum solutum fuit non tenetur reddere domino: quia non est consequutus noie domini. l. debitor. in. §. ff. ad treb. sed ego habeo quod conditio indebiti intentatur contra eum ad quem res peruenit cum effectu. l. is solis. §. de condi. inde. ergo cum res non peruenit ad ratificationem, non debet teneri condictione indebiti. Secundo z. fortius gl. male diceret: dum vult hoc modo intellecta. quod quando indebitum soluitur procuratori simpliciter dominus ratificat, quod contra dominum competit conditio ob causam. falsum est: imo conditio indebiti. l. si vendidero. §. si titius. ff. de fur. z. l. si indebitum. ff. re. ra. hab. z. ideo alio modo intelligit istam gl. Bar. in. rii. col. ver. venio ad secundam glo. quod non loquat respectu domini, sed respectu procuratoris: et quo ad procuratorem vadit distinctio et rationes gl. ut apparet ex glo. magna: nec dicas quod verbum super quo posita est gl. obstat: nam Pau. de cast. fatetur quod gl. est male signata. Tu dic sicut in Bart. quod text. vult duo, unus expressse: scilicet quod dominus tenetur quando ratificat, aliud tacite a contrario sensu. §. si dominus non ratificet, quod procurator teneatur ad istud tacitum vadit glo. z. reuera quo ad procuratorem melius procedit distinctio gl. tamen verba gl. fortiter repugnant: dum infra dicit: alias si ratum non habet dominus, tenetur procurator. Ex quibus verbis apparet, quod glo. superius intelligit de domino z. non de procuratore. cogita quod dubium est sensus gl. **¶ Si** magna in verbo non intercedente. diuidit in duas partes. In prima format duo contraria contra text. In secunda ibi, solue ergo quod per viam distinctionis respondet utriusque contrario: z. ponit intellectum ad istum text. quod ista lex non prosequatur vnum casum, sed ponat tres diuersos casus. Et sic intellectus gl. est triparsitus: ut declarauimus in euid. istius intellectum reprobatur Bar. in omni parte. Tu aduerte in quantum reprobatur in prima parte, quod si loqueretur in procuratore falso in rem suam, non possit ratificari: ut dicit text. cum sit solutum eius nomine, nec ei facta ratificatione debet aliquid restitui. l. debitor. §. si. ff. ad treb. z. cum eo transeunt omnes, tamen ipsemet Barto. i. §. q. extra glo. saluat ab hoc fundamento, quando solutum esset contraeptione directe actionis. Sed ista saluationem impugnant Bal. in ult. col. z. Lud. ro. ausus dicere quod Bar. ita respondendo errauit in terminis, quia siue soluat nomine directarum siue nomine vtilium actionum quod in dubio presumitur. l. debitor. in. §. ff. ad treb. soluit ad vtilitatem procuratoris in rem suam: licet enim directe remaneant penes dominum, tamen effectus tam directe quod vtilis actionis spectat ad solui procuratorem. l. que stipendia. C. de procura. z. l. procura torem in rem suam dato. ff. de procu. iuncta l. apud cellum. §. quod si cui. ff. de excep. do. Cogita tamen si ad hoc fundamentum replicari potest, quod procederet si verus esset procurator in rem suam: sed hic erat falsus procurator: ita videtur sentire Barto. hic in v. colum. Tamen vltra doctor. considera quod fundamentum Bald. z. Lud. sic potest coadiuuari. nam licet soluat nomine directarum actionum: non tamen dicitur solui contemplatione domini: imo contemplatione procuratoris, cui dominum et vtilitas queritur: z. dominus habet nudum nomen sine effectu: sed ego habeo, quod habens nudum nomen sine effectu: non potest ratificare in preiudicium habentis effectum, per text. in. l. si. in prin. vbi Bal. no. C. de iud. do. facit. l. si seruo legato. §. si testator. ff. de leg. j. et l. fideicommissa. §. interdum. ff. de lega. iij. Bart. ponit alium intellectum quod tota lex loquitur in procuratore falso simplici: prout ante eum intelligebat Odo. hic: istum intellectum tenent Bal. Ang. z. Bal. z. communiter alij. In quo intellectu pondera, quod Barto. intelligit. l. creditoris. alleg. in glo. quando procuratori falso solutum est indebitum, que solutio est contra illum text. in verbo creditoris: et fortius in verbo obligationis. liberatio. que verba ostendunt, quod erat verum debitum. Secundo aduerte quod Bart. habet pro constanti, quod quando pecunia soluitur falso procuratori, quod dominum non transferatur in eum per. l. si ego. in prin. ff. de neg. gest. que parum facit, z. si dicis hic non debet posse competere aliqua conditio, quia nemo condicit rem suam, nisi a fure, ut in gl. ridet Bar. j. in. i. parte quarte. q. p. inc. et. in. l. falsus in. §. col. C. de fur. quod hoc debet intelligi, quando pecunia est consumpta, quia sequuta consumptione est proinde actio principio fuisset translatum dominum. gl. in. l. iij. §. subtilius. in glo. y. §. e. z. ita tenet alij tamen hoc non est sine magna diuinatione. **¶ Et** isto intellectu Bar. z. cōi collige duas conclusiones que sunt periculose. Prima conclusio est, quod quando procuratori falso soluitur indebitum: z. dominus ratificat, tunc contra procuratorem competit conditio indebiti: z. non conditio ob causam, ita tenet Bar. hic in duobus locis in. §. col. super. §. gl. z. in. §. q. extra gl. z. cum eo tenet solus Ang. hic: contrarium z. melius tenet Pau. de cast. hic in lectione: et latius in repe. Lud. z. Alex. hic: z. dixi. §. in euid. et ita tenet ipsemet Barto. sibi prius, in. l. falsus in. §. col. C. de fur. motus alio fundamento, quod licet Bal. ibi in v. opposi. reprobet, tamen leuiter mouet sicut in Lud. z. Alex. hic: z. consequenter in ista prima conclusione tenet contra

¶ Quis dicat falsus procurator. ad de gl. in. l. si procurator falsus. ff. de ob. cau. arch. z. Jo. an. i. c. q. ad agendum. de pcu. lib. vj.

neo contra Bart. & eius intellectum. Secundā conclusionē vult
Bar. qd qñ procuratori falso soluitur debitū, & dñs nō hz ratuz:
& tñc cōtra falsum pcuratorē cōpetit cōdictio ob causam: vt hoc
tex. non autē cōdictio in debiti, quia sic esset inducere repugnan-
tiam, dicere qd debitū cōdicat per cōditionem in debi. Istam cō-
clusionem conatur defendere Alexā. hic in. xj. colū. & duab⁹ seq.
cōtrariū & melius tenet do. Thisto. de castel. Fulgo. & Ludo. ro.
hic: qd imo qñ debitū est solutū falso procuratori, contra eū com-
petat cōdictio in debiti. Hāc de hoc sunt tres text. clari. Primo. d.
l. creditor. in dñcēdo vt. s. & l. titius ff. de cōst. pecu. & l. si ven-
didero. s. si ff. de fur. nec aliq³ valent tres solutiones Alexā. hic
quas ponit in. xj. colū. quia nimirū diuināt. Confirmo per tex.
in. l. sed & si me putem. in prin. j. de cōdi. inde. vbi erat debitum et
fuit solutum illi qui putabat a dictus solutioni cū non esset, & tñ
repetitur cōditione in debi. vt patet ex natura ti. sub quo situa-
ta est illa lex: & tñ a dictus solutioni censetur procurator. l. iulias
nus. s. i. j. de verbo. obli. Ideo concludo. qd isto casu ambe cōcur-
rant & simul cōpetant: prout tenet Ang. hic: & in. l. j. et l. arū. ff.
de verbo. obli. Fulgo. Pau. de ca. & Ludo. ro. hic: & idē Ludo. id.
l. j. in prin. in penul. char. & in. s. & harum, & quis ibi Jmo. repres-
hendat Ange. & licet isti Jmo. hanc opinionē aliter non pro-
bent. Ego cōprobo & ratione, & lege. Rōne: nā omne in debiti sol-
uit duplici de causa. vna de preterito. quia credebatur debitum,
& isto respectu cōpetit cōdictio in debiti: quia regula est. qd com-
petit cōdictio in debiti. quando erratur in causa de preterito: que
si esset vera imposeret necessitatem soluendi alia est causa de fur-
turo, vt liberatio sequatur: et quāvis impossibile sit eam causam
sequi, tamen cōpetit cōdictio ob causam. l. si militē. & l. si ancillaz.
C. eo. & non enī do per mendicata suffragia, qd ista remedia cōcur-
rāt do tex. l. j. in ver. sed si parēdi. s. eo. iuncta. l. in summa. in verbo
sed & agere. & ibi glo. ff. de cōdi. inde. Ad idem tex. in. l. sed et si me
putē. in prin. & ibi do. Thisto. & Rapha. no. ff. de condi. inde. imo
plus refert Ludo. hic quosdam repetentes tenere generalius. qd
quicquid est repetibile per cōditionē in debiti, sit etiā repetibilis
per cōditionem ob causam: & cōtra. Sed hoc vltimū nō pla-
cet. per tex. in. l. sub cōditione. ff. de cōdi. inde. iuncta. l. qd seruus.
s. eo. Ex istis apparet qd intellectus Bar. licet sit cōmuniter ap-
probatus tñ est valde periculosus, vñ Rapha. fulg. hic in penul.
col. ponit aliū intellectū & dicit, qd alio mō non potest defendi in-
tellectus hic: & fuit ante eū intellectus Nico. mutinensis prout
fidelitē refert do. Thisto. de castel. p. ideo in hac lege quādo ve-
rum debitū solutum est falso procuratori competit solum condic-
tio ob causam: & non in debiti. vt dicunt quatuor leges superius
adducte: eo, quia iste qui soluebat, sciebat istum esse falsum procu-
ratorem: & cōsequenter non errabat in causa de preterito: & sic cō-
dictio in debiti locuz habere non potest: qd autem soluens sciret
eum esse falsum procuratorem apparet: quia ab eo exegit ratifica-
tionem: que offendit qd sciebat eum esse falsum. l. si sine. ff. rē. ra.
ha. Sed tu dic qd hec non est bona cōsequencia: exigit ratificatio-
nem, ergo scit procuratorem esse falsum, non sequitur quia potest
esse qd suspicaret, aut solum dubitaret. l. j. cum gloss. C. de pcura.
Preterea dato qd posset dici large procurator. l. si ego. in princl.
ff. de nego. gest. tamen non potest dici falsus, ex quo soluens scit
eum nō esse procuratorem, nec ipse simulat se esse procuratorem:
ideo nō potest dici falsus, nisi ineptissime loqueremur. Quartum
& vltimum intellectum tradidit do. Bene. de plumbi. in repeti. l.
falsus. s. j. ff. de fur. nam intelligit, qd tota ista lex loquat^r vno casu
in procuratore falso simplici: nam si dominus ratificat, res est cla-
ra, si vero non ratificat fac tres casus, aut apparet soluentem vo-
luisse transferre dominū pecunie in falsum procuratorem: et tunc
contra eum competunt cōditiones. Ita loquantur duo respon-
sa hui⁹ tex. si appareret oppositum. secus cum nemo cōdicat rem
suam nisi a fure vt in glo. Aut sumus in casu dubio, et tñ factus
est verū. si nā. qui est ad hoc singu. fm eum qui vult, quod in casu
dubio competant plura remedia alternativē, & ppter ea text. dicit
vel qd furtum: & sic in casu dubio potes intentare cōditionē in
debiti. vel ob causam, que presupponit dominium translatum:
vel potes intentare actionem furti vel cōditionem furtiua, que
presupponit dominū nō esse translatum. Bene verū est qd in
exercitio cum iste actiones sint contrarie, vna electa alia intentari
nō potest. l. cum filius. s. varis. ff. de lega. ij. nec dicatur vt dicunt
Bar. & alij, qd omnis cōdictio degeneret cōtra furem quia respon-
det verum esse quando est generalis, veluti triticaria vel certi cōs-
dictio generalis, secus si specialis vt in debiti, vel ob causam, que
limitatio videt^r contra. s. sic itaqz. in fi. de actio. iunctis. s. prece-
den. vbi propne loquit^r de specialibus actionibus, & tamē tradit
regulā qd omnis actio degenerat cōtra furem: etiā nimis restrin-
get generalitas regule tradite in. l. si in fi. ff. vfu. quemadmo.
ca. quid tenendū. Ego quinto loco teneo alium intellectū qd ista
lex tota loquat^r in procuratore simplici falso: & qñ soluitur procu-

ratorei falso in debiti: non solū competat cōdictio in debiti: s; etiā
cōdictio ob causam: prout. s. tenui in prima cōclusionē J Bar. simi-
liter qñ procuratori falso soluitur debitū: qd non solū competat
cōdictio ob causam: vt hic in tex. sed etiā cōdictio in debiti: vt pba-
tur qtuor legib⁹. s. allega. cōtra Bar. vnde pondero qd tex. in des-
finite dicit tenet. intelligo non solū cōditione in debi. sed etiā con-
ditione ob causam: vt faciat ad hūc titū. similiter in quātū tex. dicit
a procuratore repetet, & sic inde in te intelligo vtrūqz cōclusio-
nem vt hoc text. iuncta. d. l. creditoris hoc modo. ista lex bñ facit
ad hūc tit. & redditur clara & leges que allegant^r in oppositū hoc
modo cōcordant: & ad ver. nō enī quasi. intelligo aliter qd Barto.
qd iuriscōsultus velit rñdere ad obiectum, quō hic cōpetat condic-
tio ob causam, & rñdet qd cōdictio in debiti cōpetit, qñ repetit^r quasi
sit in debiti de preterito, sed qñ intentat^r cōdictio ob causam, nō repe-
titur per illud medium, sed per aliud, quasi ob rem datū sit in fur-
turū, vt habes in litera, & isto modo cessant tot subauditiōes scri-
bentū. Nec puro necessariū subaudire ad tex. qd pecunia esset cōs-
umpta vt voluit Bar. & alij. Sed respōdeo altero de duob⁹ mo-
dis. Primo qd tex. hic loquit^r in pecunia que cōter datur ad nu-
merum, & quādo datur ad numerū, etiā si detur simplici nūtio
semper intelligitur translaturū dñum, vt tenui in. l. cū quid. & ibi
late Alex. s. si certū petā. & est glo. ordi. in. l. eius qui. quē ibi mul-
tam nō. Bar. & ibi dñi. s. si cer. pe. Vel si teneas hic nō est transla-
tum dñiuz adhuc cōpetunt iste cōditiones rōne possessionis. l.
in debiti. s. sed si nūm. j. de cōdi. inde. Intellige tñ omnia supra
dicta, in quātū dictū est cōpetere cōditionem in debiti: vel ob
causam, qñ nulla stipulatio intercessit: alias secus esset: tex. est not. in
l. si sine. in prin. ff. rē. ra. ha. quem ad hoc multū not. Alexā. hic. tu
videno. Bar. in. l. j. ff. de cōdi. inde. Aliam limitationem ad pdis-
cta: & istuz tex. ponit Bal. hic in lectura antiqua: & Ludo. reprehē-
dit: & ego reprobaui in. d. ver. s; si parēdi. p. illū tex. vbi videas. s.
eodem. C. l. si in verbo condici. diuiditur in duas partes pnc.
In prima timore taciti & trarij qd. s. adduci in euiden. gl. restrin-
git tex. in fi. dum dicit^r condici de cōditione furtiua tantum: s; dōc.
generalius intelligunt, qd verbum cōdici. intelligatur de cōs-
ditione furtiua, & etiā de cōdi. inde. vel ob causam: quia omnis cōdis-
crio degenerat contra furem. s. sic itaqz. in fi. de actio. & l. si. vfu.
fruc. quē ad. caue. In scda parte que est ibi, & nō. hic. gl. timore al-
terius cōtrarij, refert opi. Mar. quā oppo. forma vt per Bart. &
opi. Mar. quā gl. refert vt habes per Bar. & alios licet Bar. sub-
tilizando conatus sit defendere Marti. eo modo prout relatum
est in glo. & idem Bart. in. l. si vendidero. s. penul. ff. de fur. sequitur
Ang. in repe. l. falsus. C. de fur. sed truffa est fm Bald. hic in fi. qd
eodē instanti fiat furtum, & transferatur dñum. Bart. reprobat
Ange. & Jmo. doder. hic per tex. in. l. falsus. s. j. ver. nullo modo. vbi
no. Ang. ff. de fur. & ipsemet. Bar. aliter tenet in. l. qñ. j. de condi.
fur. Alio modo saluat Ang. hic & plenius in repeti. d. l. falsus. C.
de fur. & in. l. falsus. s. j. ff. eo. & multum gloriatur de hac saluatio-
ne, qd licet in falsum procuratorem sit translaturū dominiuz: tamen
potest cōmitti furtum rōne solius vsus. l. si is qui rē. & l. creditor.
ff. de fur. sed ista saluatio cōfundit^r per tex. d. l. falsus. s. j. ver. nul-
lo modo. si nullo mō: ergo nec rōne vsus: et ita reprobat Pau. de
cast. Ludo. & Alexan. & respondent ad iura alleg. per Ang. vt h
per Alexā. Caue tñ dum presupponunt dñum transferri in fals-
sum procuratorem. an sit verum & quō pcedere possit dixi in glo.
magna in verbo intercedente. C. Extra gl. Bar. hic per quatuor
qōnes reasumit materiam legis & glossarū. t. Adde circa tertiā
principalem questionem duo. Primo in quātū dicit, si debitor
dat rem proprio nuntio deferendā creditori: dicit Bar. constare
quod in nuntium non transfertur dominium. Tu dic hoc esse ve-
rum in specie, secus in pecunia. que si datur nuntio ad numerū
transfertur in eum dominū, vt est glo. no. in. l. eius qui in provin-
cia. in gl. in verbo nam & si tibi. ff. si certū petā. & ibi. Bart. in. v.
colū. sequitur & multum commendat ibi dixi. Secundo multum
nota limitationem quā ponit Bart. hic ad. l. argentum. ff. cōmo.
vt procedat solum in specie: secus in quantitate: et ratio est, quia
quāntitas perire non potest. Ideo casus fortuitus non excusat de-
bitore quantitatē. l. incendium. C. si cer. petat. dixi in. l. qd te. post
glo. s. si certū petā. Adde qd eandem limitat. onem ponit Bart.
in. l. si finita. s. si iam fuerint. ff. de damno intec. et ibi multum no.
Jmo. & Pau. de castr. in. d. l. argentum. quamuis non fuerint res
cordati de Barto. hic: & per dictam. l. argentum. refert ibi Ang.
fuisse decisam questionem de qua ibi per eum. Item considera
quod tex. in. d. l. argentum. loquitur de famulo debitoris. t. Quid
in famulo creditoris, qui nomine creditoris repetit rem, & postea
aufugit. vide tex. in. l. si mea causa. s. j. ff. com. late Bart. & docto.
in. l. eum qui. s. si eodem titū. et per canon. in. c. primo. de cōmo.
Bald. in. l. prima. C. comino. Adde etiam quod vult glo. sing. in
l. si quis vroz. s. apud labeonem. ff. de fur. de qua dixi in. l. cum
fundus. s. seruum tuum impudens. ff. si cer. petā. et eum exami-

¶ Cum seruus. Secunda Bazo. super Dige. veteri.

nat Alex. hic in antepenul. z penul. col. Tu autē subtilius confydera, quod licet omnes transeant cum decisione Barto. limitando vt per Alexan. hic. Ego puto posse teneri contrarium, quod soluens procuratori penitus falso, etiam si habuerit iustam credulitatem, tamen nullo modo liberatur. Et ad ita tenendum mouet me tex. in l. qui hominem. §. si nullo. ff. de solu. vbi est tex. quod qui soluit ei qui nullum habet mandatum, non liberatur a domino. Et si dicatur, quod in illo text. non habebat iustam credulitatem credendi. Ego respondeo quod imo. nam pondera qd̄ text. dicit, quamuis existimauerit voluntatem domini, tamē nullo modo liberatur. Item si diceret contrarium, ibi non fuisset aliquod dubium: oportet ergo presupponere, quod soluens haberet iustā causam credulitatis. Secūdo moueo, quia tex. super quo se fundat Barto. videtur facere in oppositum: scilicet in. §. seruū tuū impudens. Nam pondera quod tex. ibi loquitur in solutione facta boni fidei possessori habenti titulum, quo casu non videt se imputari debitori. secundo ille tex. loquitur, quādo solutio fuit facta virtute contractus celebrati cum boni fidei possessore, vnde ille iuste potuit sibi soluere. l. quod si seruus. ff. de solu. declarat Barto. in l. eum qui ita. in punci. ff. de verbo. oblig. in l. filius patris. c. de pac. et ad hoc pondero. l. si fugitiuus. ff. de solu. sed ista omnia cessant in casu nostro: quia iste qui soluit non contraxerat cum procuratore falso, et sciebat alium esse dominum, et sic videtur quod text. alleg. per Bart. non faciat ad propositum. Et pondera qd̄ contrarium in discursu visus est tenere Bar. in l. falsus. in penul. col. C. de fur.

¶ Dñs potest dare seruū propriū alicui vt torqueatur.

¶ In obligatione rem dari vel reddi, etiam post mortem potest agi ad rem.

¶ Fur cui est data pecunia ob causam, an teneatur furti vel condictione ob causam.

¶ An in fure publico crimen dicatur publicum.

¶ Que sit pena furti. nu. §. et. 7.

¶ Qua pena debeant crassatores puniri.

¶ Quod dicatur furtum enorme.

¶ Ex causa licitum est leges z statuta transgredi.

¶ Cum seruus.

¶ Dñs z summa vt p bar. In tex. ibi: pfectus vigilum, qd̄ seruus erat suus proprius: et qd̄ vere furtum fecerat, ex quo debebat suspēdi: iste pfectus creditur soli assertioni domini et male: et artento qd̄ esset seruus credidit eum suspendi, z male fecit: quia non debuit credere soli assertioni etiam si esset dominus: quia hodie est restricta potestas dominorum in seruos, vt non possint in eos seire. l. §. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. §. i. in l. i. eo. z ideo dicit tex. quod potest agi cōdictione ob causam. cōtra attium vt seruus detur ac si viueret: nā seruus solum fuit datus: vt torqueretur, z non cōperto crimine redderetur. causa nō est sequita, merito competit cōdictio ob causam. In tex. ibi: labeo ait. Ista dictum contradicit decisione preceden. vbi dicitur agi cōdictione ob causam: ergo trāslatum erat dominiū: quia nemo cōdicit rem suam, nisi a fure. §. sic itaq. in l. i. de actio. hic autem dicitur agi ad exhibendum: sed actio ad exhibendum cōpetit dñō vel quasi regulariter: ideo subiicitur distinctio proculi que concordat has cōtrarietates, vt dictū labeonis procedat, quādo dominium non est trāslatum, quo casu potest agi actione ad exhibendum z etiam furti. Si autē dominium sit trāslatum, tunc non cōpetit actio ad exhibendum: sed cōdictio ob causam: ista est intentio huius legis. ¶ **¶** Hot. primo ex tex. ibi: dedisti eum in qōnem. qd̄ dñs potest dare seruū ppiū alicui vt torqueatur: hodie tamen fm̄ Ang. non posset sine causa, cum potestas dominorum in seruos sit restricta. l. §. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. iuncto ti. in l. i. eo. z per illos tex. arguēdo de seruo ad monachū: dicit Bald. in c. ad nostram. de appel. et monachus ex lenissima causa intolerabiliter tortus. potest egire de monasterio sine licentia abba. dicens, qd̄ de hoc fuit interrogatus a generali fratriū minorum. Tamen aduerte, in quātum Ange. dicit, qd̄ istud qd̄ dicitur hic non procederet hodie: nam contra hoc facit: quia restrictio potestatis dñōrū in seruos erat tempore istius legis. Ideo est aduertendum, qd̄ dominus dederat seruū vt torqueretur, nō a priuato, sed a ius dicēte: z istud bene potest fieri: quid autē sit in libero homine an possit se tradere ad torquendum: tenet Barto. qd̄ nō reprobata glan. i. amerdum. §. qui furē. ff. de fur. quia nemo est dominus membrorum suorum. Adde bene facere qd̄ decidit Bar. de rutilico: qui non potest pacisci qd̄ si amplius reperiatur in vinea talis. possit percuti fm̄ Bar. in l. §. vlt. qd̄ adeo. ff. de iur. Bnlli. Abb. Bal. z Ange. in l. si vnus. §. illud. ff. de pac. facit qd̄ no. Bal. z alij in l. cum donationis. C. de trans. dū tamen subdit Bar. quod tortura est meri imperij, oīc melius vt per Bal. in l.

imperij. in v. colū. z ibi dixi. ff. de iurisd. om. iudi. ¶ **¶** Scō not. ibi: ages cum attio. fm̄ Bar. z alios doc. quod in obligatione rē dari vel reddi: etiā post mortem debet agi ad rez: licet executio z etiam cōdēnatio fiat in estimatione: sed in obligatione rē restitui, potest agi ad estimationem. vt hic per eum: et plenius in l. si pulationes non diuiduntur. in vltimis oppositionibus in. xij. et xliij. opp. z in. vj. q. ff. de verb. obliga. quāuis cōtrarium videatur velle Bart. in l. si pecuniā. §. §. eo. nisi intelligas in obligatione rem restitui. Tu confydera qd̄ Bar. z doc. videntur inaduertēter loqui: quia illa differentia procedit in cōtractibus nominatis in quibus obligatio rem dari vel reddi est precisa: sed hic sumus in contractibus innominatis, in quibus obligatio dandi nō est precisa: sed agit ad interesse. l. naturalis. §. §. i. ibi no. Bart. ff. de psci. verb. glo. in l. §. in quarta parte. C. de sen. que pro eo qd̄ interest. z latius Bart. in d. l. stipulationes non diuidunt. in. xi. z xij. opp. sed saluando Bart. z doc. puto sic posse dici: qd̄ illud qd̄ dicitur: quod in contractibus innominatis obligatio dandi non est precisa: procedit quādo agitur actione pscriptis verbis: cōtra eū qui promisit dare vt det: sic loquuntur predicta: sed quādo qd̄ agit cōdictione ob causam, non vt tractus impleatur: sed vt rescindatur: et sic agit ad repetēdum quod dedit, tūc obligatio est precisa: et ille tenetur precise dare: ne sequatur absurdum: quod soluendo interesse, habeat illam rem me inuito: vt in l. §. in fi. ff. de rerum perma. Et istud est quod proprie vult dicere tex. hic in §. ages cum attio zc. z not. istam pulchram et subtilem doctrinā. ¶ **¶** Tercio not. ibi etiam furti te acturum, qd̄ fur cui data est res ob causam: sed non est trāslatum dominiū, tenetur furti: si nō cōdictione ob causam, vt differat a pce. z sic est fortissimus tex. et contra illud quod tenent doc. in l. pce. vbi volunt, quod odio furis ambe competant, contra quē fures omnis actio degenerat vt ibi dixi. Alex. ibi respōdet, qd̄ hic est dictio implicatiua: etiā bene p̄siderat hūc tex. quia illa dictio etiam implicat actionē ad exhibendum, iuxta dictum labeonis relatum in textu. qd̄ fm̄ proculum procedit hoc casu. Confydera etiā si dici posset, qd̄ licet hic text. nihil dicat de cōdictione ob causam, tamen non negat quin etiam competat. Dicemus ergo suppleri tum ex l. pce. in fi. tum ex regula que habet, qd̄ contra furē omnis actio degenerat. ¶ **¶** In glo. in verbo summo supplicio. circa hāc gl. videnda sunt tria. Primo an pfectus vigilum habuerit iurisdictionem afficiendi summo supplicio hunc seruū, z conclude quod, non fm̄ cōmuniter doc. Adē tenet Bnll. z Ange. in l. magistratibus. ff. de iurisd. om. iudic. nisi hoc concedatur propter vilitatem persone quia seruus fm̄ Ba. bu. Bnll. Alber. Bar. z Ang. hic, allegātes ad hoc. l. interdum. §. qui furē. ff. de fur. z licet Fulg. z do. Alex. dicant, qd̄ illa lex nihil facit: qd̄ nesciūt eam inducere: tu dic quod inducitur hoc modo, vt hic per Alb. quia ibi quo ad causas furti equiparantur p̄tor vrbis z p̄fectus vigilum, p̄pter quā equiparationem doc. colligunt, qd̄ in seruis puniendis equiparantur quāuis Fulgo. z Alex. hic contradicant. per l. penul. C. de offi. p̄fec. vigi. Sed in hoc non est insistendum quia nullius est vtilitatis et pro nunc tutius est dicere, qd̄ hic p̄fectus vigil. de facto excessit in tribus. Primo, quia non habebat cognitionem in causis criminalibus. Scō, quia fecit suspendi abiqz eo quod sibi cōstaret de crimine, z stetit soli assertioni attij. Tercio, quia p̄ furto scōm omnem sententiam non debebat mori, nisi esset publicus latro. l. capitalium. §. famosos. ff. de penis. Secundo diligenter nota istam glo. dum dicit, qd̄ crimē furti non est publicum, licet imposita sit pena capitalis. Istam glo. no. Bal. hic in vlti. col. ¶ **¶** quod quāuis fur sit manifestus aut latro, ita qd̄ debeat furca suspēdi vt statim. §. dicam, tamen per hoc nō efficitur crimen publicū vt quilibet de populo admittatur ad accusandū: in quo bal. late distinguit vt hic per eum. Item per istā glo. no. Pau. de ca. licet per statutum ciuitatis p aliquo crimine priuato imponat pena mortis, non per hoc efficitur publicum, vt quilibet de populo admittatur ad accusandū. Adde tex. in l. §. iuncta. glo. §. ff. de cōcus. quā ad hoc pro singulari no. Bald. in l. si eum. §. qui iniuria rui. l. si quis cau. z vide Bar. in l. §. ff. de publi. iudi. z in rub. ff. de popu. actio. cum concoz. alleg. per Alex. hic. Ultra scribentes adde qd̄ Bal. in c. at si clerici. in. vj. colum. in fi. de iudi. dicit istā glo. esse vnicā de iure ciuili, qd̄ licet pro furto imponatur pena capitalis: tamen non per hoc est crimen publicum: z ideo nō admittitur ad accusandū, nisi cui ciuilitate actio furti competit. Istam glo. etiam ad hoc no. Bald. in c. §. iniuria. in. §. col. in fi. de pac. iura. fir. Tercio videndum est iuxta hanc gloss. posito qd̄ p̄fectus vigilum habeat iurisdictionem: an potuerit pro furto punire pena mortis, et consequenter videndum est que sit pena furti de iure cōmuni. Conclude qd̄ in famoso latrone clarū est quod furca suspēdi debet. l. capitalium. §. famosos. ff. de penis. eo dē modo fur famosus fm̄ Bart. ibi: idem in crassatore. d. l. capitalium

¶ Dona: 2
chus. adde
q̄ talis mo: 3
nachus nō
z apostata 4
re: qd̄ nō fu: 5
sa: sed cā fu: 6
ge p̄siderat 8
i apostasia. 9
vt in l. qd̄ si
fugitiuus. i
§. itē celsus
it. 8. edi. edi.
imo vbi cū
qd̄ esset in
inicus mo:
nach: ita qd̄
est verisimile
q̄ et citra
debita z ho
nesta si pete
ret licentia si
nō daret p̄t
monach: fa
cere sine li
cētia abba.
etiaz ea que
alias regres
rent licētiā
fm̄ Bar. 3a.
in cle. §. i. viij.
col. de statu
ino. et ibi et
vult qd̄ isto
casu possit
tenet arma.

¶ Remo est
dñs. adde. l.
liber hō. ff.
ad le. acq. l. c.
cū p̄ingat.
de sen. excō.

¶ Tortura
est meri im
perij. Adde b
Bal. in l. ea
q̄. C. de his
qui vt iudi.
bal. i. aut. de
testi. in. §. §.

talium. s. crassatores. & quis dicatur famosus latro declarat text. in. s. fures. in aut. vt nulli iudi. & dicitur fur famosus suspendendus furca. qui tria furta comisit fm Bald. l. nemo. C. de epi. audi. & in aut. sed nouo iure. in. s. colum. C. de ser. fu. sequitur Angelus. in. l. q. si nolit. in. s. quia assidua. ff. de edil. edic. quauis aliter videat velle do. Alexan. in consil. cecili. incipit. stante statuto ciuitatis parme. lib. ij. allegas q. ita tenet Jac. bu. Ange. & Sali. in. d. aut. sed nouo iure. scz q. fur famosus non debet furca suspendi: istud mihi placet contra Bar. & pro hoc pondero tex. in. l. capitali. s. crassatores. iuncto. s. famosi. ff. de pe. q. iura sic induco. dicit tex. in. s. famosi. q. famosi latrones debent furca suspendi in solas

6 tum interemptorum: & vt transeant in exempli ceteris. & Pondero istud verbu interemptorum. quia videt loq. de his qui in stratis publicis non solum diripiunt bona. sed etiam occidunt homines. Item in. d. s. crassatores. queritur qua pena debent crassatores puniri. & dicit tex. q. debent puniri capitali pena. si in via publica cum armis bona diripiunt. ergo simplex fur etiam si sepius furripuisset. non debet puniri pena capitis. & maxime quia in criminalibus debet sumi mitior pars. alias fur non debet furca suspendi. Glo. & doc. in. c. inter alia. de immu. eccle. & gl. in. c. si quis fortitudinem. xxiij. q. ij. sed debet fustigari & aliter puniri fm formam. d. aut. sed nouo iure. qui est ad hoc melior text. qui sit in iure fm Bald. in. l. q. ad si. C. de noxa. Et vide docto. in. d. aut. sed nouo iure. precipue Anze. in lectura florenti. ponentem pulchras

7 decisiones in ista materia. & Limita istam conclusionem. nisi esset vnus furtum multu enorme: tunc pro illo potest furca suspendi: dato etiam q. statutum tria requireret: quia vnus furtu valde magnu equipollet tribus. arg. l. si is qui tres. s. si. ff. de excu. tuto. & quia licitu est ex causa leges & statuta transgredi fm Innoc. in. c. s. de constit. Ita p. predicta tenet Bald. in. d. aut. sed nouo iure. in. s. col. in. si. & idem Bald. in. c. s. iniuria. in. s. col. de pac. iur. fir. vbi refert ita tenere Ly. in. d. aut. sed nouo iure. ad hoc etiam alle. istuz tex. Adde q. illam decisionem Bald. sequitur Abb. panos. in. c. inter alia. in vlti. colu. de immu. eccle. & Ange. de arc. in tractatu malef. in verbo vestem scelestam abstulit. vbi refert dum assideret Perusina semel obseruauit dictu Bald. Adde q. idem per illa duomet fundamenta tenet expresse Ange. in. l. q. si nolit. s. q. assidua. ff. de edil. edic. Ange. de arc. in. s. ex maleficiis. institu. de actio. in. iij. colu. & idem Ange. insti. vi bo. rap. in prin. & Et adde q. furtum dicitur enorme: licet sit modicu: quando est valde scan dalosuz: quia ex eo sequitur fractio pacis publice: ita Bald. l. c. s. in. s. si qs quinq. per illuz tex. de pac. tenen. in vlti. feu. Ego teneo contra Bal. & contrarium tenent Sali. Fulgo. & Pau. de cast. in. d. aut. sed nouo iure. vbi etiam Areti. idem tenet dicens. q. illa decisio Bald. non seruatur in practica. Joa. de ana. in. c. si. de fur. & do. Augusti. arimine. in additioni. quas fecit sup dicto libro malef. cionu in verbo vestem scelestam abstulit. q. uis nullum de predictis alle. eo. quia leges & statuta preponderant consuetudinem furadi. & non rem furata. & contra Bar. multu pondero tex. in. c. furtu. xiiij. q. vlti. nec tex. allega. per Bal. obstat. quia loquit in materia non penali. Et ad dictu Inno. volentis q. ex causa licituz est transgredi leges & statuta: de quo plene dicam in. l. i. C. de preci. impe. offe. post Bal. ibi. Ego nunc accommo do duas pulchras solutiones. Primo dico q. dictum Inno. procedit in maioribus magis fratribus: secus in minoribus. vt in potestatu terrarum. vel ciuitatu qui iurant seruare statuta: ita sing. limitat Bal. in aut. ho die. C. de iudi. q. uis aliter teneat idem Bald. in illo. c. s. in. s. et. iij. col. de consti. Secus & adhuc nota. limitat Sali. dictu Inno. in. d. aut. hodie. vt procedat in causis arduis statum reipubli. concer nentibus. alias secus vt in casu. l. si quis filio exheredato. s. hic quoq. ff. de iustu. rup. facit bene q. dicit Bal. in. l. obseruare. s. pasci. in. xi. q. ff. de offi. pcon. & lega. per dictu Inno. s. relatu ex culari officiale in syndicato q. ob multorum salute leges vel statuta transgressus est. Aibi idem Bald. in. c. obertus. in q. cau. feu. amitt. dicit per illud dictu Inno. q. ppter causam terribilem licitu est leges transgredi. nota bene predicta omnia. & Ultimo ex ista glo. no. fm Pau. de ca. & Alex. d. u. gl. dicit. q. iste prefectus vigi lam iniuste fecit. Pondera hic glo. q. l. s. inia lata ab eo qui caret iurisdictione sit nulla: tñ glo. appellat iniustam: tñ substat eius inte ris q. vult facere iniustam nulla. dicat iniustam: & sic habes. q. si tus. & expomt iniustam. nulla. ad quod vide glo. in. l. scire opoz tet. s. si. i verbo iuste. ff. de excu. tuto. & ibi Bal. & Bar. in. l. i. in. iij. colu. C. de fur. & Glo. s. in verbo acturu. diuidit in tres partes. In prima colligit notabile ex text. Secus contra illud opponit & dupliciter soluit. In tertia alle. conco. Secus ibi: & sic est contra. Tertia est in si. ibi: & facit. In secunda parte dum glo. vult q. lus cratur qui voluntatem implet: facit. s. pte rea. lo. vlti. insti. de actio. Sic & contra dicitur perdere. qñ sit contra voluntate: dato q. lu crum consequatur. glo. in. l. paulus respodit creditore. ff. de solu. facit. l. si. in fine. ff. de vsu. & habi.

Jason.

- 1 En si in contractu apponatur verbum dare. dicatur emptio vel contractus innominatus.
- 2 Cognoscitur contractus ex proprietate verborum.
- 3 Appellatione emptionis & venditionis. non continetur contra ctus innominatus.
- 4 Res emphyteotica an possit permutari sine consensu domini.
- 5 Quid in prohibitione testatoris.
- 6 Quid in licita venditione reru ecclesie. an possit fieri pmutatio.
- 7 In contractibus innominatis perempta specie. debitor non libe ratur. secus in contractibus nominatis.
- 8 In contractibus innominatis si quis fecit quod potuit. an libere tur.
- 9 Differentia inter verbum dare. & verbum tradere.
- 10 Obligatus ad speciem ultra quod teneatur dare. an etiam teneat cauere. nu. ii.
- 12 Vendo domu p pecunia qua habeo in arca. an valeat venditio.
- 13 Donatio an sit contractus nominatus vel innominatus.
- 14 Si donatio est contractus innominatus. quomodo habeat locu conditio ob causam.
- 15 In contractibus innominatis quando habeat locum conditio ob causam.

Dedi tibi pecuniam.

Ista lex fm Barto. est

valde notabilis: & dicit do. Christoph. de castel. q. est aurea lex: et q. non habet similem in iure: & fm Pau. de cast. est singularis & subtilis lex. h. d. in summa. si do pecunia vt des stichum. non est emptio. sed datio ob causam: et sic contra ctus innominatus. Ideo pecunia data potest repeti per condic tionem ob causam: altero de tribus modis: si stichus moriatur ante q. dederis: vel si tradidisti cum esset alienus & sic no dedisti: vel etiam & tertio si dedisti: sed no vis de euictione cauere. h. d. to ta lex. diuiditur in duas partes. Primo ponit decisio. Secunda ibi: & ideo. ex decisione inferuntur tres illationes: licet glo. & male dicunt. q. sunt tres rationes & iste tres illationes tendunt ad vnuz effectum. s. ad ostendendum. q. quis in contractu emptionis & ve ditionis & in alijs tractibus nominatis. ille qui impleuit nunq. possit agere. vt contractus resoluatur. & sic contra non implentem nunq. possit agere condictione ob causam ad repetendum illud q. dedit. l. inciuile. C. de rei vdi. & l. ea condicione. C. de rescin. v. Tamē in contractibus innominatis: quia debiliores sunt. et sic q. dedit pecuniam potest agere contra no implentez. no solu actio ne prescriptis verbis vt adimpleat: sed etiam ad resolutione co tractus: & sic ad repetitionem solum per condictionem ob causam siue ille non det: quia no possit: eo quia stichus premissus sit mor tuus: siue no det. quia no est su. facit tamen q. pot. quia tradit siue etiam det sed no perfecte quia nolit cauere. & ratio huius vb timi est. q. tenet dare no solum tenet transferre dñum sed etiam tali modo transferre q. effectualiter auocari non possit. l. si rem meam. vbi text. not. ff. de solu. Ideo necessarium est q. promittat de euictione prout. i. dicam. illa cautio succedit loco speciei: ista est substantia huius legis. & Hot. primo ex hoc tex. q. si in contra ctu interueniat precu pro re certa. et apponatur verbum dare. ex parte eius qui obligatur ad speciem non est emptio nec venditio. sed contractus innominatus propter verbum dare: quod est contra naturam emptionis & venditionis. vt habes in glo. & imi ta istam legem quatuor modis. Primo vt procedat quando est appositum verbum dare. quod importat translationem domini: secus si apponatur verbum magis generale. vt verbuz accipere. l. naturali. s. i. allega. in gloss. vbi dicitur. Secundo limita istum tex. procedere. quando esset dubium quem contractum vellent par tes facere. secus si esset certum vt quia fecissent venditionem. tñc verbum dedit. impropriatur. l. si stipulatus. ff. de vsu. facit in si mili tex. in. l. in actione. C. de reb. credi. Et ex hoc inferunt Bart. Albe. & omnes docto. hic ad instrumenta nostri temporis. quib. dicitur: dedit vendidit & tradidit. cum appareat per verbum ven dit. q. partes volunt facere venditionem: tunc verbum dedit. impropriatur pro tradidit. Idem tenet Barto. in. d. l. si stipulas tus. et in. d. l. naturalis. s. i. et in. l. ex empto. in princip. ff. de actio. emp. & in. l. i. C. de rerum perimu. Sed caue. ista saluatio doctoruz procederet quando solum diceret in instrumento dedit & vendidit. tunc potest impropriari verbu dedit: vt ponat pro tradidit. In istis terminis loquitur tex. in. d. l. si stipulatus: sed in casu doctorum cum sint ista tria verba dedit vendidit & tradidit: no potest verbum dedit. expom pro tradidit: q. sic esset bis tradidit. Pro pte rea considera si esset melius dicere q. primuz verbum dedit. reiciatur ex quo repugnat venditioni. per regulam. l. cum pteas rio. ff. de preca. Tercio limita istam legem non procedere quan do dictum esset do tibi pecuniaz pro precio. vel nomine precu. vt des stichum. Nam vbiq. sit mentio de precio appareat q. par tes volunt facere venditionem. l. fin. et ibi gloss. C. de predicta.

Dedi tibi pecuniam. Secunda Baso. super Digesto veteri.

lib. x. cum si. fm Bul. Pau. de ca. z Alexan. in. l. ij. in princip. s. si cer. pet. vbi examinaui. et ibi etiam tetigi de intellectu. l. cum manufacta. s. si. ff. de contrahen. empt. Et ultra comunia pro pdi cta conclusione est glos. in. l. apud cellum. s. de auctoris. in verbo precio accepto. ff. de excep. doli. cum. l. cum dotē. et ibi not. Bald. C. de iure do. Quarto limita istam legem procedere. quando verbum dare adijcitur certe speciei vt hic. secus si adijceret generi. tunc esset emptio z veniret dare nō ex naturaactus. sed ex natura rei deducte in contractū fm Barto. in. l. ij. ad si prin. s. si cer. pe. cum cōcor. quas ibi dedi. ¶ 1° Mo. secūdo. quod vbi inter partes geritur aliq̄ negotiūz in forme. non expresse aliquo nomine contractus. z dubitat quis actus sit ille. tūc attendit pprietas verborū vt hic. z in dubio censet ille actus q̄ verbis magis cōuenit. facit. l. vbi ita donat. ff. de dona. cau. mor. z in simili tex. cum glos. in. l. nō codicillū. C. de testa. z in. d. l. cum precario. ff. de preca. dic vt late per Bar. in. d. l. vbi ita donatur. z Bal. in. l. si pater. in. ij. le ctura. ff. de adop. vbi dicit q̄ in hoc cōtrario oēs freneticauerunt p̄ter l. y. ibi. z late Bal. in. l. ij. in prin. s. si cer. pe. ¶ 2° Mo. tertio ex hoc tex. q̄ nomine emptionis z v̄ditionis non continet aliq̄s contractus innominatus. z consequenter non continet permutatio. imo se habet tanq̄ species oppositae. l. ij. s. si. ff. de rerum pmu. vnde facit iste tex. fm Bal. z Alexā. q̄ si in statuto sit mentio de emptione z venditiōe. nō contineat pmutatio. z ita tenent Spe. z Jo. an. in titu. de emp. z ven. s. nunc dicendum. vers. sed. pone statutū. Bal. in. l. ij. C. de re. permu. Pau. de cast. in. l. ij. ff. eo. Ant. de but. in. c. constitutus. de in integ. resti. Tu adde text. in. c. ij. de his que sunt a p̄la. sine consen. cap. vbi alternatiue ponit inter v̄ditionem z permutationem. z ibi Panoz. in. ij. notabili. ad hoc no. postea distinguit. vt ibi per eum. Adde etiam text. cum gl. in. l. si. C. de p̄di. curi. lib. x. Intellige tamē sane. nisi essemus in materia non odiosa sed fauorabili. z militaret identitas rationis. hinc videmus. q̄ edictum ediliū curulium loquens in re vendita vitiosa. vt possit redhiberi h̄z locum etiam in pmutatione. tex. est in. l. sciendū. s. deinde. vers. sed si quis pmutauerit. quē Ang. reputat ad hoc mirabilem. ff. de edil. edic. facit. l. si. ff. de re. pmu. ¶ 3° Mo. videmus q̄ res emphiteotica quē non pōt vendi vel alienari sine cōsensu domini. non pōt etiam permutari cū alia re. q̄ est identitas rationis. ita glo. z docto. in. l. si. C. de iure emphi. Spe. z Jo. an. and. in titu. de loca. s. nūc aliqua. ver. xij. z clarius Buli. de cu. Bald. z Ange. in. l. cū h̄i. s. si cui. per gloss. ibi. ff. de transac. Jo. an. z Imo. in. c. potuit. de loca. q̄uis contrariuz z male tenuerit idem Bal. post Jac. de are. in. l. si domus. s. si. ff. de lega. s. ¶ 4° Mo. etiam videmus quod si testator prohibuit ne filius possit v̄dere res immobiles. q̄ vult quod perpetuo remaneant in familia. q̄s non poterit etiam permutare. propter identitatem rationis cōsiderata mēte z effectu testatoris. Ita late cōcludit Bald. hic. Bald. z Ange. in. d. l. cum h̄i. s. si cui. post gl. ibi. secus autem esset. quando esset diuersa ratio inter venditionem z permutationem. Et ad hoc bene facit quod decidit Bart. in. l. sicut. s. sed z si permiserit. per illū tex. ff. quib. mod. pig. vel hypo. sol. rez ferens sepius vidisse de facto. t̄ quod si episcopus dedit licentiā abbati vendendi res immobiles ecclesie pro satisfaciendis debitis. q̄ nō pōt pmutare. cū sit diuersa ratio. q̄ pmutatio nō satisfi debito. saluo si aliter v̄di nō possent. vt ibi p̄ eū. q̄s limita vt p Bar. in. l. aristo. ad si. p̄n. ff. de dona. q̄n esset p̄ncip̄r pmutatio. secus si esset principaliter v̄ditio habēs mixturā permutationis. vñ dicit ibi Bar. se de facto p̄sulsisse. q̄ cū papa dedisset licentiā abbati v̄dendi certū fundum ecclesie. pōt eum vendere pro mil. le. z pro alio fundo qui permutabatur. Et de hac materia adde etiam Bald. in. l. ij. C. de vsucap. pro empto. z in. c. ij. de contro. in. ter do. z emp. ¶ 5° Mo. Quarto no. in ver. z ideo. in contractibus innominatis debitor speciei perempta specie non liberatur. quin pecunia data possit repeti etiam si non fuit in mora vel culpa. secus esset in contractibus nominatis. l. si vt legati. causa. ff. de verbo. obli. l. q̄s te. vbi dicit. s. si cer. pet. Et ex hoc habes correlarie not. quod in cōtractu innominato periculum interitus speciei debite. non pertinet ad alterum contrahentem. secus est in emptione z venditione. vbi periculum est emptoris. nec pōt agere ad estimationem aut repetere pecuniam. s. cum autem. insti. de emp. z vendi. z ratio diuersitatis est. q̄ contractus emptionis est perfectus ante implementum. l. necessario. ff. de peric. z commo. rei vendi. ideo periculum est emptoris. Sed in actibus innominatis contractus ante est imperfectus. l. ij. ff. de rerum permu. istud notabi. ¶ 6° Mo. qualiter intelligatur statim dicā in gl. in ver. possum. ¶ 7° Mo. Quinto no. in ver. finge. q̄ in contractibus innominatis qui non dedit prout d̄z. fecit tamen q̄s potuit. q̄ tradidit. nō liberat quin datū possit repeti. Limita in cōtractu innominato trāsfactiōis. vbi q̄s est inductus fauore minuēdarum litium. in eo qui promisit dare sufficit tradi si plus non pōt. nec repetitur datam. tex. est no. in. l. si pro fundo. vbi Bart. z doc. C. de trāsfac. idem Bart. in. l. si quis

aliam. in prin. in. ij. col. ff. de solu. Sc̄do limita quando talis res fuisset tradita ex causa permutatiōis cum reque fuerat exposita venalis. tex. habes fin. z exemplū in. l. ij. C. de rerū pmu. ¶ 8° Mo. no. ibi. sed si eum tradidisset. differentiam inter verbum dare q̄s importat translationem dominij. et verbum tradere quod nō importat dominium. facit. s. sic itaque. insti. de acti. et. l. vbi aut nō apparet. s. si. ff. de verb. obli. aliquādo tñ ratione subiecte materie. verbum dare improprie. pro tradere. l. ij. in prin. cum glo. ff. de po. glo. in. l. nō videt data. ff. de reg. iur. cū alijs que allegant. ¶ 9° Mo. in. j. no. ¶ 10° Mo. Septimo no. ex ver. si. quod qui est obligatus dare speciem ex cōtractu innominato. ultra hoc q̄s det. tenet etiā cauere. alias datum repetit. z in hoc differt ab emptiōe z venditione. vt declarat Bar. in lege si meam. ff. de solutioni. z talis cautio succedit loco speciei fm Barto. in. l. cum h̄i. s. qui hominem. et in. l. si quis aliam. in prin. in. ij. col. ff. de solu. Limita istum textū. procedere quando cautio venit ex naturaactus innominati expresse vel tacite. vt est hic. q̄ qui promisit dare tenet taliter dare q̄s euinci non possit. d. l. si rem meam. Ideo tenet cauere. q̄ si cōtingeret euinci. cautio esset loco speciei. vt p̄dicti. Alias in contractu innominato non tenet quis cauere. z si nolit cauere. datū non repetitur. tex. habes z exemplum in. l. ij. in prin. z ibi Bal. z Ful. s. eodem z do. L̄risto. de castel. z Ful. hic. ¶ 11° Mo. in verbo proclunior. diuidit in duas partes. Primo. declarat tex. In secunda que est ibi. sed videtur. oppo. cōtra tex. z dupliciter soluit z tenet secundā solu. z bene. s. q̄ in. d. l. naturalis. s. j. t̄ est verbum accipere magis generale q̄s de necessitate nō importat trāsfactionem dominij. sicut hic verbū dare. Limita nisi verbum accipere vel recipere adijceret generi vel quantitati. tunc importat dominij translationem. non ex natura ipsius verbi. s. ex natura rei cui adijcit. l. cū mora. z ibi Bar. z alijs ad hoc no. C. de transac. z idē Bar. in. d. l. naturalis. s. j. Confirmo per bonum simile. nam verbum trado nō importat translationē dominij. vt dixi in tex. z est tex. in. l. si rem tradi. ff. de verb. obli. Istud est verum nisi adijcias tur generi vel quantitati. glos. est sing. in. l. a substituto. s. si. cum. l. seq. vbi est glo. ff. de lega. j. z ibi doc. precipue Imo. z Moder. ad hoc no. z reputant singularem pro limitatione. d. l. si rez tradi. Aduerte circa predicta ad duo. Primo. q̄ ex solutiōe glo. ibi. vel d̄i co. habemus inferre q̄ pactum q̄s fit cōtra naturā cōtractus. facit illum trāfire in aliam speciem contractus. Et si contra arguitur. q̄ imo tale pactum contra naturam contractus initū sit nullum per. d. l. cum precario. Respondet. q̄ vbiq̄q̄ essemus in casu claro. verū est. q̄ pactuz reijceretur. d. l. cū precario. sed in casu istius legis eramus in casu dubio. quem contractum vellent facere partes. hinc est q̄s si partes expresse egissent facere venditionem. z postea apposuisent pactum q̄s dominium transferretur. reijceretur pactum. Secūdo aduerte circa gl. ibi. h̄i vero in quantitate. nā ex ea habes. q̄ quādo datur pecunia vt quantitas cēset v̄ditio. sed si datur vt species. nō est v̄ditio. ¶ 12° Mo. Et ex hoc inferitur q̄ si vendo tibi istā domum p pecunia quam habes in arca. non est emptio. q̄ pecunia tunc cōsideratur vt species. sed si dico. v̄do tibi istam domum pro quanta pecunia habes in arca. tūc v̄ditio citur emptio z venditio. ratio diuersitatis est. quia vtendo verbo quanta. fit relatio saltē tacite ad quantitatem. ideo tūc est emptio. Ita ad literam dicit gloss. singul. in. l. hec venditio. s. j. in verbo quanti. ff. de contrahen. emp. quam glos. pro singulari exclamat Roma. in. l. si certos nummos. ff. de verbo. obli. et de illa facit mentionem Bar. in. l. si seruus. s. qui quinqz. ff. de lega. j. ¶ 13° Mo. in verbo possum. diuiditur in quatuor. oppo. z tres solutiōes ponit. partes pateit. Tu iunge omnes tres sol. simul. z habebis veritatem. nam qui dedit pecuniā vt stichum haberet. sticho mortuo. si vult agere actione p̄scriptis verbis. aget vt contractus impleatur z sic stichus datur. z non potest. Ita loquitur contrarium iuncta solutione glo. ibi. aut vult agere conditione ob causam ad repetendum q̄s dedit. z tunc aut vult agere ex capite causē nō sequente. z p̄cedit distinctio quā ponit gloss. in prima sol. aut vult agere ex capite penitentie. z tūc procedit secūda solutio gl. z eius distinctio. ¶ 14° Mo. in verbo non liberaberis. diuide in tres partes. In prima opponit contra text. et dupliciter soluit. In secunda ibi. sed ad quid. glo. fm Barto. z Bal. opponit cōtra tex. dic melius q̄ format questionem z simul per viam fallēte remouet vñ contrarium. In tertia ibi. vbi ergo locū habet. gl. per. viā questionis. opp. contra tex. z soluit. In prima parte tene primaz solu. reprobata secunda. et ita etiam reprobat Imo. in. l. aristo. s. libero. ff. de dona. cum lex hic viatur termino cautio. ergo intelligitur sine fideiussoze. l. sancimus. C. de verb. signific. In secunda parte principali glos. duo sunt videnda. ¶ 15° Mo. an donatio sit cōtractus nominatus vel innominatus. glo. hic tenet. q̄ olim esset innominatus. hodie sit nominatus. idē tenet glo. in. d. l. iurisen tium in prin. ff. de pac. et in. l. pacta conuenta. in prin. ff. de contrahen. emp. et in. l. ij. C. de condi. ob causam. fundamentum glos. est quia

est, qz solo cōsensu producit actionē: ergo est contractus noiatus
iuribus allega. in glos. Istud fundamētum reprobat docto. quia
multi sunt cōtractus noiati, qui solo cōsensu nō pducunt actionē
ut sunt oēs qui cōtrahūtur re, z tamē sunt noiati. Sed tu cōsidera
quod fundamētum glo. est verum arguēdo affirmatiue vt gl. fas
cit, z probāt iura per eā allega. Sed negatiue nō est bonum argu
mētum, si dicat nō producit actionē ex solo cōsensu: ergo nō est cō
tractus noiatus, falsum est vt predicti. Jac. but. tenebat qd olim z
hodie esset cōtractus innoiatus, per tria fundamenta, q̄ refert hic
Bar. Tertia est opti. Bart. hic vera z cōis quā etiam tenet ipse in
iuriscētium. in p̄i. vbi Paul. de cast. z latius do. Alex. ff. de pac.
Bart. in. l. in edibus. s. j. ff. de dona. z in. l. j. vbi etiam Ly. et Bal.
C. de 2di. ob cau. precipue per text. qui valde stringit in. l. aristo. in
prin. in ver. deniqz. ff. de dona. vbi in donatione non habet locum
penitētia, nec cōdictio ob causam. et tū si esset cōtractus innomi
natus haberet locum, vt hac lege, disputādo z in puncto iuris po
test teneri opti. Jac. bu. quā tenet Fulg. hic z in. d. l. iuriscētium. in
prin. z ante eum Fran. de rampo. in repeti. huius. l. in. vj. opposi.
ij. partia. prout refert z sequitur Jmo. in dicta. l. in edibus. s. j. vbi
etiam R. apha. cu. idem tenet, et idem videtur tenere Bal. in. d. l.
iuriscētium. in prin. et in rub. C. de re. permu. intellige tamē sane
licet docto. nō declarent, quod donatio est contractus innomina
tus, non quidē respectiuis: quia ztractus innominati respectiui
sunt tātum quatuor, qui enumerātur in. l. naturalis. per totam le
gem. ff. de prescrip. ver. sed est contractus innominatus simpliciter,
prout etiam pactum nudum: vt statim infra subiiciam. Pro
ista parte stringit, qz donatio est nomen generis: ergo cum reman
neant in noie generis dicitur ztractus innominatus, sicut in simi
li de permutatione, dicit glos. approbata in rubri. C. de re. permu.
Et licet permutatio proprie sumpta dicatur solum quādo datur
species certa pro alia specie certa: vt declarāt glos. et docto. in. l. j.
C. de re. permu. glo. z docto. in. l. j. ff. eo. Tamē qz large alios cōtra
ctus cōprehēdit dicitur permutatio nomē generis: et contractus
innominatus, sic in proposito, donatio proprie sumpta dicit solū
simplex donatio. l. j. ff. de dona. tamē large cōprehēdit donatio
nem ob causam causa mortis: z donationē propter nup. Itē legas
tum. ff. de lega. ij. ergo donatio est nomen generis: pro quo facit. l.
alienatū. s. donationis verbum. ff. de verbo. fig. facit: qz diffinitio
debet cōstare ex genere z differētis: vt declarat Bar. in. l. j. in p̄i.
ff. de acquir. pol. sed in. d. l. legatum. diffinitur quid est. legatum: et
dicitur qz est donatio quedam: ergo apparet qd donatio est nomē
generis. hūc fundamēto respondet Alex. in. d. l. iuriscētium. in
prin. qz eo attento sequeretur quod veditio esset contractus in
nominatus, cum etiam cōprehēdat veditiōem ob causam: z cō
ditionalem: sed istud nihil facit: nam oēs predictę sunt species vē
ditionis solum differētes numero: sed donatio vltra qd cōpres
hēdat multas species donationis: etiam cōprehēdit legatum
vt predicti: nec obf. si adduceretur text. in. l. statuliberta ceteris. s.
quāuis. ff. de statulibe. qz respōde fm Bald. in. d. l. iuriscētium. in
prin. et sibi ascribit Jmo. in. d. l. in edibus. s. j. qd ille text. non dī
cit qd appellatione veditiōis aliq cōtractus, cōtineātur, quāuis
litera ibi ita sonet: sed bñ dicit, qz illud senatus cōsultum loquēs in
veditiōe ex idēitate ratiois exēditur ad alios cōtractus: vel ali
ter z secūdo respōde vt p Bald. in. l. volūtas. in vlt. col. C. de fideicō.
tenēdo istam partem difficile est respōdere ad. l. aristo. ver. deniqz.
quā Bar. alle. pro casu: respōdet Jmo. Lud. z R. apha. co. in. d.
l. in edibus. s. j. qd in contractibus innoiatis illicita est penitētia
verum est, re integras: sed in. d. l. aristo. res nō erat integra: imo fas
tra traditio z executio: sed errant, qz in cōtractibus innominatis
executio z implemētum nō impedit quin semper sit locus penitē
tie ex parte eius qui impleuit. l. si pecuniā. in prin. vbi dixi. s. e. du
rum est respōdere ad illū. text. ego sic nouiter respōdeo: nā illa res
gula, qd in cōtractibus innoiatis habeat locū penitētia procedit
in his qui sunt respectiui: ita loquūtur oēs leges loquētes de hac
materia, sed qn est cōtractus innoiatus simplex, non respectiuis:
vt est donatio, ibi nō habet locum penitētia. Ita vult glo. sing.
l. si cum fundum. in glos. j. ff. de pact. fm Jmo. in. l. ex hoc iure. s. si
quis dederit. ff. de dona. quāuis illā glo. aliter ibi intelligat Bar.
in illa. l. si cum fundum. in. ij. opp. Et hoc clare confirmo. nam pas
ctum nudum est cōtractus innoiatus simpliciter, prout tenet glo.
siagu. in. l. j. in prin. in glos. mag. circa si. ff. de actio. z obli. quam se
quitur Bald. in rub. z in. l. j. C. de pac. z reputat singu. in. c. quinta
uallis. in. ij. col. de iureiurā. z plenius in. l. lectā. in. vj. col. s. si cert.
petā. z tamē nemo dicit qd in pacto nudo habeat locū penitētia:
qz sic pactum nudum nō pducet exemptionem, contra regulā
d. l. iuriscētium. s. igitur nuda. Istud etiam patet in. l. si gratuitā.
in prin. ff. de prescrip. ver. vbi est cōtractus innominatus, sed nō
respectiuis: cogita tamē, qz forte nō audiuiſti amplius. Retenta
tamē opti. Bar. z cōi. f. Videndum est scō, si donatio est ztractus
innominatus, quomodo pōt habere locum cōdictio ob causam

Bar. hic assignat mirabilem rationē quā sequūtur Ang. Sali. et
latius Alex. hic. Sali. in. l. petēs in. iij. q. C. de pact. licet Paul. de
cast. reprobet et male vt per Alex. hic: duas alias rationes assi
guat Bart. in. l. j. in prin. ff. de dona. quas reprobat Alex. hic sed
nō insistendo in verbis dic quod responsio est clara, qz in donatio
ne simplici: quia illa est cōtractus nominatus nō habet locū cō
dictio ob causam: sed cōdictio ob causam, bene habet locū in do
natione facta propter causam: ita loquitur. l. j. C. de dona. que sub
mo. l. cum res. C. de dona. z. l. ea lege. C. de titu. quia donatio ob
causam est ztractus innominatus, scz do vt facias: ita tenet Bar.
in. l. j. C. de. z sequūtur Pau. de cast. z Ludo. roma. hic: istam solu
tionem reprobat Alex. per. d. l. aristo. in versi. deniqz. vbi erat do
natio ob causam: z tamē nō habet locum penitētia sed errat imo
ibi intra quinquēniū erat donatio simplex: z tūc queritur de re
petitione: ita dicit z melius ipse Alex. in. d. l. iuriscētium. in prin.
In. ij. parte gl. iuxta si. ibi cum facta nō possent repeti. dic qd glo.
nimium generaliter loquitur: quia imo quedam facta repetibilia
sunt, vt traditio vacue possessionis fm Bar. hic et in. l. si pecuniā.
in prin. s. eo. Extra glo. Barto. hic reassumit totam materiam
per distinctionem, tu clarius fac regulam cū sex fallētis. Regu
la est, qd in ztractibus noiatis nō habet locum cōdictio ob cau
sam ad repetēdum illud quod est datū. l. in ciuile. C. de rei vendi. l.
ea condictione. C. de rescin. vendi. iuncta. l. sicut. C. de actio z obli.
Ista regula procedit in contractu nominato simpliciter facto, scz
cus si apponeretur pactum: puta vēdo rem pro decē: pacto quod
vadas pro me romam: si deductū in pacto esset maius quā precii
cum attēdi debeat qd principaliter agitur. l. si quis nec causam. z
ibi dixi. s. si cer. petā. certe pacto principaliter cōsiderato habe
ret locum cōdictio ob causam. text. est singu. fm omnes ibi: in. l. cū
et ibi gloss. C. de pact. inter emp. z vendi. quod autem pactum ibi
fuerit de principaliori causa patet ibi in text. in verb. exiguo. et ibi
Ly. declarat bal. z Sali. in. l. j. C. de. secus si deductum in pactum
esset vilius. l. ea condictione. C. de rescind. vēdi. Isti duo text. simul
iuncti bene declarāt istum passum: et ita in effectu tenet Bart. et
Ange. hic in vlti. col. quāuis Bar. obscurius loquatur. Secundo
limita predictā regulā mirabiliter nō habere locū, quādo cōtra
ctus noiatus fieret pro vno, et pactum apponeretur incontinenti
pro alio: tūc quia actio descendēs ex cōtractu nō potest informari
vt competat ad deductū in pactum, habet locum cōdictio ob cau
sam, ad repetēdum quod est datū: ita tenet Bar. in pe. colū. in fi.
quem sequitur Ang. z Sali. z plenius Alex. hic z Sali. in. l. pe
tens. in. ij. q. C. de pac. et mouentur omnes per legem ea lege. C. de
condi. ob causam. z. l. cum res. C. de dona. Tercio limita quando
contractus ex parte vnius resoluitur ex dispositione legis vel sta
tuti: tunc alteri parti competit cōdictio ob causam ad repetē
dum qd est datū: text. habes z exemplū. in. l. bonafides. vlt. Bar. z
Pau. de ca. ad hoc not. ff. de act. emp. Dic melius qd imo rescisso
contactu competit actio ex illo contractu, z nō cōdictio ob cau
sam. l. ex empto. s. si is qui vīna. vbi Bar. met. no. ff. de actio. emp.
Ludo. z do. Alex. z Ful. in. d. l. bonafides. Quarto fallit quādo
contractus est nullus, quia ex quo cessat ratio que assignatur in. l.
in commodato. s. sicut. ff. com. mo. habet locū cōdictio ob causam
fm Bal. in. l. j. C. de re. permu. Quinto fallit quando in contracti
bus nominatis non obseruantur promissa circa qualitatem vel
bonitatem rei, pōt agi redhibitoria ad repetēdū id qd est datū
licet non condictione ob causam. l. qd si nolit. s. j. ff. de edi. edic. fm
Bal. in. l. si predictū. in. iij. col. C. de edil. edic. Sexto limita, qd l3 in
contractibus nominatis nō habeat locū cōdictio ob causam, vt
predicti: tamē bene habet locum cōdictio ob turpem causam, ita
videt probare text. in. l. si. z ibi gl. ad hoc not. j. de condi. ob turpem
causam. Et ibidem Pau. de ca. et Alexan. in. j. notabi. ibi dicam
et reprobabo.

De condictione ob turpem causam.

Rubrica

- 1 Si promisi centū ex causa vsuraria et solui, repetere possum.
 - 2 Remissio vsurarum facta feneratori, presumitur colorata.
- C** Glo. rubrice diuidit in duas partes. Primo cōtinuat rubrica
ad precedē. Secundo remouet tacitū contrarium. Scda ibi: z qd
subiicit. Ex prima parte ibi: nūc de hac que preteritam: habes qd
datū ob causam preteritam turpem, repetit per istam cōditionē
ob turpem causam. Idem not. gl. in rub. C. de. z glos. in rub. j. tit. j.
istam gl. reprobant vltimōtanti: z Ly. in dicta rub. C. de. Bart. z
Ange. hic Pau. de ca. in. l. j. in prin. j. eo. per text. l. penul. j. eo. et in
l. ij. C. qd metus causa. z est ratio: qz qn causa de p̄terito est turpis
ille qui soluit scit se nō teneri: ergo soluit scienter indebitum, per
consequens videt donare, ergo repetere nō pōt. l. j. ti. j. Ex ista cō
clusionē doctoꝝ datur limitatio ad totum istum tit. vt procedat
quando datio preced. t. z sequit postea implemētuz turpis cause
secus esset e contra, si precederet causa turpis de p̄terito, z polica

Omne. Secūda Iaso. super Digesto veteri. Sed qđ meretrici.

solueretur et ita in specie not. Pau. de cast. in l. i. in. vers. i. j. eo. ita transeunt oēs. Tu in primis adde, qđ Bart. in c. sibi cōtrarius sequitur istam gl. in l. i. si plagij. vbi est tex. qui cōfert ad materiā ff. de verbo. obli. scđo cōsiderat qđ quādo causa de preterito est turpis, et qđ dat simpliciter, nulla causa expressa in donatione, verum est qđ non pōt tunc repetere. l. pen. j. eo. qđ videtur donare. vt predicti et datio sequens, purgat vitijū pcedēs. d. l. i. C. qđ me tus causa, sed ista gl. et similes pcedūt, qñ tēpore dationis, causa turpis de preterito fuit expressa: nā dedi centū: qđ fecisti furtum turpitudine est ex parte recipientis tñ: tñ datū repetit per cōa ctionē ob turpē causam. ad hoc specialiter induco. l. ex ea stipu latione. j. eo. ¶ Confirmo per simile: si promisi centū ex causa vsu rariar: sic ex causa de pterito turpis: si ea solui ex ea causa vsu rariar, possum repetere, c. debitor. de iure iurā. no. pulchre Bart. in l. i. si non forte. s. j. per illum tex. ff. de condi. indebi. sed si solues rem ex liberalitate vel ex causa donationis, tunc nō repetere: ita tenet glo. in c. pactum. in verbo resituitur. de reg. iur. lib. vi. do ften. in sum. ti. de vsur. s. que pena. ver. quid si fenerator. f. de de semis cōsi. xvij. incipien. questio talis est. et in consi. xxi. inci. vtrum vsurarius. Pet. de ancha. et Banor. in c. cū tu. de vsur. Calde. in consi. x. posito sub titu. de vsur. late Lau. de rodul. in repeti. c. consiluit. de vsur. in. iij. parte questionis. ij. z. vñ. z. Bal. expresse. in l. pen. j. eo. et in l. constitutionibus. C. de vsur. alibi tamē Bald. in l. ab anastasio. in pe. colū. C. mada. colligit ex illo text. ¶ qđ remissio vsurarij facta feneratori ex causa donationis presumit colorata, et nō facta animo mero liberali: sed vt habeat gratiosiorē extorsionem: sequit Pau. de ca. in l. rogati. s. si tibi. ad finē. s. si cer. pe. Alex. in consi. cccxlv. incip. circa primum du bium quo querit an dictus datarius. in vlti. col. aliqd Paul. de cast. in l. pen. j. eo.

¶ Quādo aliquis tenet gratis facere, si accipit turpiter facit. Quādo turpitudine versat ex parte vtriusq, cessat repetitio. Datum iudici vt iudicet, quādo repetatur. Quid si promisi seruare eum indemnem. Quid in pecunia data testi vt testificetur: et ibi an teneat pena falsi. z. nu. 6.

Attenditur causa que nocet, et non que prodest. Attenditur causa prohibitiua, et non permissiua.

Omne. Datum ob causam honestā eāse turpem causam, si sit ex parte recipientis tñ, repe titur: secus si ex parte dātis vel vtriusq, h. d. cū tribus legibus sequentibus vsq, ad. s. sed et qđ meretrici. ¶ Ho. in l. i. regulam. qđ quādo ali

quis gratis tenet aliqd facere vel nō facere, si pecuniā accipit turpiter et iniuste accipit: et de hoc est gl. in l. iij. s. si tibi. j. eo. ibi dicā de hac regula. ¶ Scđo no. ex l. iij. qđ qñ turpitudine versat ex parte vtriusq, cessat repetitio: qđ in pari causa turpitudinis melior est cōditio possidentis. l. pe. j. eo. Contra hoc opponit, qđ in pari causa turpitudinis debeat hic dari replicatio actori cū tractet de damno: sicut in simili in l. cū mulier. ff. solu. ma. respons. detibi Bart. sed clarius cor: quod ibi fundamētum actionis mu lieris nō erat in causa turpi sed honesta, scilicet in actione de do te, merito iuuatur via replicationis, sed hic totū fundamētum esset in causa turpi. Aliter respondet Bald. in l. cū te. C. de qđ hic culpa dātis processit, qui soluit ex turpi causa, sed in d. l. cum mu lier. nihil pōt imputari mu. lier. circa solutionem, cum a princio pio soluerit ex causa dotis honesta. Aliter respōdet Bald. in d. l. cum mulier. non refero quia do. Alex. ibi reprobatur. ¶ Bald. in pbo sed si dedi vt scđm me. diuide in quatuor partes. Prio quia text. videt quādā cōtrarietatem continere et se corrigere. glo. ponit primum intellectū. In secūda ibi: prout autē determinat. ponit secundū intellectum: et istum tene, quia alias lex sequens nihil adderet. In tertia ibi: hodie autem. opponit et fatet contras rium. In quarta et vltima contra pcedentem partem opponit de. c. nō sane. quod corrupte allegat. xvij. qñtio. v. debet allegare xiiij. q. v. Ex tertia parte glo. habes, qđ hodie corrigi iste tex. per l. iij. cum aut. ibi posita. C. de pena iudi. qui ma. iudica. f. vbi quos modocūq, detur pecunia iudici, siue vt iudicet scđm me, siue etiā vt causam expediat, vtrumq, perditur: et causa principalis et pec unia data. cum glo. tenent Barto. Salice. et Pau. de cast. hic. z. Bart. in aut. sed nouo iur. C. de pena iudi. qui male iudic. Tene contrarium qđ imo quādo pecunia datur iudici soluin ad hūc finem, vt causam expediat, licet perdat causam, tamē non potest datum repetere: nec contrarium dicunt iura allega. in glo. ita tes nēt do. Thisto. de castel. Fulgo. z. Alex. hic. glo. z. Archi. in d. c. non sane. gl. in c. qui recte. f. q. iij. Bald. in c. si in vlti. colum. de appella. nā in penalib⁹ non debet fieri extensio, per regulam. l. cum quidam. cum simi. ff. de libe. z. posthu. z. vide que habes not. per Bart. in l. j. s. pe. ff. de calum. ¶ Item adde: quod quāuis

non sit licitum aliquid dare iudici: bene tamē potest promitti de conseruando eum indemnem: ita singu. Bart. in l. i. si quis vroz. s. si fugituum. argu. illius text. ff. de fur. licet de hoc reliquerit co gitandam Bart. in dicta aut. sed nouo iure. in fin. imo plus dicit Ange. per. d. s. si fugituum. quem ad hoc reputat singularem qđ qui promittit indēnitatem iudici, nō perdit causam. Sed in hoc tene contrarium prout expresse tenet Bal. hic: z. in c. cū ab omni. de vita et honesta. cleri. quia presumitur hanc indēnitatem pro mittere animo iudicem corrupendi. ¶ Item per istum tex. cum gl. dicit Pau. de cast. quod si dedi pecuniā alicui vt testi ficetur pro me in bonam causam, et fm veritatem, quod talis tes tis dicitur corruptus et falsarius, et perinde punitur ac si falsus dixisset ¶ Et si statutum disponat, quod producens falsos testes perdat causam, iste perderet. Adde qđ testis qui accepit pecuniā vt verum deponat, tamen tenetur pena falsi. glo. est in l. i. in prin. et ibi Barto. ff. de fal. Specu. et Joā. and. in tit. de teste. s. i. vers. quid si testis. ¶ Imo. in l. diuus. ff. de re iudic. creditur tamen tali testi, si producat contra eum qui pecuniā dedit. Ita no. bald. in c. j. si de inuestitu. inter domi. et vasa. lis ozia. per illum tex. in verbo premio. quod Bald. ibi reputat mirabile. Adde tñ tex. in l. fina. ff. de testi. cogen. per quem notat ibi Bald. quod testes pec unia corrupti possunt produci contra corrupētē quod raro alibi reperitur fm eum. ¶ Gloss. in verbo. sed hic quoq, diuide in duas. In prima declarat text. in secunda format questionem. Secūda ibi: quid autem si promiserim. ¶ In eadem gl. et videt quod possim. alibi glo. in l. iij. C. eo. z. i. l. iur. gentium. s. ob males ficiam. ff. de pact. diiungit inter rei vendicationem et hypothes cariam. sic in simili distinguit gloss. in pignore dato meretrici. in c. qui venatoribus. in gl. fin. lxxvj. distinctio. Tene quod vtrumq, competat: vt per Bar. Aug. z. Alex. hic. ¶ Bald. in verbo dicim⁹. Primo allegat concordantes ad text. In secūda ibi: sed apud accipientem, gl. ponit vnum dictum per quod remouet tacitum contrarium. In tertia ibi: sed quid si dedi, gl. format. questionem quā clare non decidit: sed vult dicere in fine ¶ quod quādo in ali qua materia concurrūt due cause: vna que nocet: alia que pdesit attendi debet illa que nocet: ad hoc glo. allegat tex. in l. iij. s. si. ff. si quis omiſsa cau. debet allegare in titu. sequenti ff. ad fil. in con trarium quod attendatur causa que prodest alleg. l. nō intelligi tur. c. si quis palam. ff. de iure fisci. aliud non determinat. Tu cō corda illos text. vt per Barto. in d. l. iij. s. fin. et quod attendatur causa que nocet. facit text. in l. iij. s. si a pupillo. ff. de vsurapio. pro empto. z. in l. cum pater. s. inuenio. ff. de lega. ij. Istam opinionem tenet simpliciter Bal. hic per. l. si non lex eliescentia. in princip. ff. de here. instit. Tu confirma, quia quādo concurrunt due cau se: vna prohibitiua: alia permissiua: attenditur prohibitiua. l. iij. in princ. vbi notat Bal. si de suspes. tuto. Bar. et alij in l. si ruffi nus. per illum tex. C. de testamen. mili. Et in pulchra decisione Bald. in l. si quis decurio. ante finem. C. de falsis. Breuiter Bar. et communiter alij concludūt, quod repetitur pro dimidia quasi data sit dimidia pro vna causa: et alia dimidia pro alia causa. Et si est indiuidua repetitur pars estimationis. l. cū filius. in prin. ff. de lega. ij. Et istam opi tenet ipsemet Bald. in l. i. C. eo. Adde qđ ista questio fuit disputata bononie per Marti. fili. z. Pet. de ceri ntis aduocatos Bononienses vt refert Jo. an. in regula in part. in mercuria. z. est glo. in c. j. in fi. de fratribus de no. benefi. in uessi. ¶ Ultimo in quantū glo. hic dicit obligationem eque esse indiui duam reprehenditur et bene p bar. z. alios hic, licet Bald. in l. i. C. eodem saluet in obligatione equi in genere que est indiuidua. l. iij. s. j. ff. de ver. obli. z. male cuz gl. loquat facta traditione equi: et sic loquitur in specie.

- ¶ An meretrix possit licite retinere, testari, decimā soluere, et elemosynam facere.
- ¶ Et an ibi possit interdici bonis.
- ¶ Et an possit succedere ex testamento vel ab intestato.
- ¶ Quid in alia nō meretrice, an datum repetatur.
- ¶ An teneat promissio facta meretrici. et contra.

Sed et qđ meretrici.

Meretrix turpiter facit qđ est meretrix sed nō turpiter facit accipiendo postq est meretrix: ergo turpitu do antecedens nō infert turpitudinē psequentis. h. d. fm Bald. ¶ Hoc qđ meretrix accipiendo pecuniā nō turpiter facit, et ex hoc dicunt Ly. z. Bal. in l. i. C. eodem Bald. Aug. et Pau. de ca. hic: ¶ qđ meretrix de suo questu licite et iuste elemosynam facit, et de ciuiam soluit, et potest testari: et qđ meretrix ponit elemosynam facere, et decimam soluere, est gl. ordi. que disputat, et ita cōcludit in c. ex transmissa. de deci. qđ autē possit testari. Adde Bald. per istum tex. idem tenet in l. j. C. eo. z. quod hereditas non auteratur heredibus per fiscū vel ecclesiā tanq turpe lucrum: et de hoc ci cit se fuisse interrogatum neapoli a quodaz episcopo. Idem tenet Ly. in l. mercalem. C. eo. et Bald. vbi plenius disputat in c. cum

¶ Gratis tenet. Adde per totū ti. de simo.

¶ Penalibus. Adde gl. i. l. furti. in. s. si. ff. de his q not. in fa. z. ibi bar. car. zab. i. c. i. p ingitionē in. ix. opp. 8 elec. Joā. de imo. in cle. j. de ele. in. ix. col. ver. si er go querit.

¶ Alicui. adde. l. j. i. s. j. z. ibi doct. ff. de fal. et doc. in. c. l. 3. de proba.

¶ Questu. adde. c. sic nō sunt. xxxij. q. iij. capi. Imolās. c. nolite. z. in ca. elemos syna. xliij. q. v. gl. summe xliij. q. i. gl. sume. xliij. q. v. s. tho. ij. q. xxxij. z. an in foro cōsciētie me retrix tenea tur ad resti tutionē. vis per Imo. z. abb. in. c. qđ pleriq, de immu. eccl. per. S. tho. ij. q. qđ. lxx. articu. v.

¶ Testari. adde. Ly. in l. cū te. C. de 2di. ob tur. cāz bal. i. l. j. C. eo. Ab. in c. qđ pleriq, de imu. eccl.

- 2 decorē. de vita et honesta cleri. ibi tamen subdit notabiliter, et quod si consanguinei meretricis volunt quod non possit contrahere nec testari, debet facere quod sibi interdicitur bonis per iudicem suum
- 3 intra tex. solennem. in l. mulier. ubi gl. ff. de cura. furiosi. et adde quod eodem modo contra meretricem succedit ex testamento, et etiam ab intestato si sit proximior. ita not. Ange. in s. j. per illud text. in verbo a quodam cognato. in aut. qui. mod. natu. effi. legi. ubi dicit esse text. expressum. de hoc limita istum. s. fm Pau. de ca. hic non procedere in alia muliere que non esset meretrix: nam ibi datus non repetat, repetit tamen et aufert fiscus. l. lucius. ff. de iure fisci. l. in heredem. in principi. ff. de calumnia. glo. in l. iij. s. eo. et adde tu quod istud multum non. et extollit Ange. in l. iij. C. eo. Contra mulieres habentes animas a quibus extorquent localia in auro et argento. nam de eis non possunt testari nec effectu disponere: quia fiscus aufert. Adde gl. in l. eam que. et ibi Ly. C. de donatio. ante nup. C. Blo. in verbo non potest. Diuiditur in duas partes. Primo allegat concordantes ad tex. In secunda ibi: sed quid si dedit: format que sionem in fin. glo. Adde quod cum glo. tenent Fulgo. et Alexan. hic. Contrarium tenent Buil. de cu. et Albe. Ange. et Imo. in l. generaliter. ff. de verbo. obli. q. ceterum causa pietatis datum: ergo res peti non potest. l. cum is. s. si in ea. j. titu. j. et ista est humanior opinio.
- 4 C. Blo. in verbo non a ratione. diuiditur in tres partes. In prima declarat tex. et simul opponit de l. verum. la. j. ff. de fur. ubi attenditur prima causa, et non secundaria. hic in tex. dicitur totum oppositum: responde melius quod gl. qd ideo ibi attenditur prima causa, quia per eam excusatur a delicto, sic etiam hic attenditur proxima: quia sic per eam excusatur a repetitione. In secunda ibi: est etiam alius casus. glo. ponit unum dictum. et addit simile ad tex. In tertia ibi: sed an poterit. gl. format questionem. In fi. gl. ad l. qd idem tenet gl. in l. iij. C. eo. et glossa i l. affectionis ff. de donatio. Contrarium tenent ultra modum et cum eis Ly. et Salic. l. iij. C. eo. Bar. et Alex. hic. Barto. in d. l. affectionis. et plenius Alex. in l. generaliter. ff. de verbo. obli. q. quia cum meretrix non turpiter recipiat pecuniam datam ut hic ergo nec promissionem: quia paria sunt promittere vel soluere. l. si. C. ad l. falsi. Item quia speciale est hoc in milite et minore: ut not. in d. l. affectionis. idem tenet Paul. de ca. in l. multum. ff. de verbo. obli. q. per illum text. qui bene facit: quem etiam ibi ad hoc pōderat Rapha. co. ubi an valeat stipulatio masculis attenditur persona stipulantis, quā promittentis: sed hic meretrix que stipulatur, non turpiter facit ut hoc text. passus iste est disputabilis, et facile posset utraq; pars teneri: sed opinio. gl. nos stratum tenuit Bal. hic: quia inspecta veritate coniuncta est turpitudine utriusque. Idem tenet Ange. hic: et dicit quod ista opinio est rarior et honestior. Et illam questionem vidi de facto hic Paul. Barto. et stringit in l. i. circa fi. s. eo. in quantum tenet quod etiam si sit turpitu do solius promittentis, possit pignus dari pro promissione repeti. Item illo casu potest peti ut cogatur facere libes rationem: et per hoc fundamentum idem tenet Pau. de cast. hic. Eadem opinionem tenet Imo. in d. l. affectionis. et in d. l. generaliter. precipue per tex. in l. i. ad finem. ff. de actio. et obli. quāvis raliiter, precipue per tex. in l. i. ad finem. ff. de actio. et obli. quāvis
- 6 Bar. hic respondeat et loquatur contra, et quando mulier promittit viri: quia tunc presumitur causa libidinis, tamen ratio de correctionis debet intelligi idem in utroque. l. fi. et ibi Barro. C. de indi. viduitate. cum multis que tibi cumulat. Et dicit Bald. i. c. j. l. colu. ad fin. de pac. q. d. s. si. est melior tex. qui sit i iure, quod turpitudine promissionis presumitur ex qualitate personarum. Eandem opin. quā hic tenet gl. in l. ea que. et ibi est bonus text. C. de dona. ante nupt. Et ista secunda pars placet quamvis precedens possit defendi.
- 1 Nemo tenet indicare furem vel alium malefactorē. nu. i. et 6.
- 2 Quando quis dicatur indicasse.
- 3 Non est licitum malefactori capere precium, pro indicando seipsum vel socios.
- 4 Non est licitum aliquid petere pro re inuenta.
- 4 An socius criminis, teneatur indicare socios.
- 5 Mulier an admittatur in criminalibus.
- 4 Quando quis accipit pecuniam ut faciat illud ad quod tenetur turpiter accipit.
- 6 An de iure nature quis teneatur indicare malefactorem.

Si tibi ob iudicium.

Datum pro malefactore in indicando non repetitur: nisi recipiens sit ipse malefactor, vel socius criminis. Datum vero pro malefactore vel maleficio occultando non repetitur. h. d. c. l. seq. Nota primo ex hoc text. quod quis non tenetur indicare furem vel alium malefactorem. Adde Bal. in l. j. C. eo. glo. et doc. in l. ciuis le est. C. de fur. not. Hosti. in sum. tit. de fur. in rubricella. de condi. furti. s. fi. vers. illud sciendum. cum vers. seq. adde pro ampliatio de huius text. et istius regule, quod etiam licitum est veditori rei aliene aliquid accipere a domino, ut sibi iudicet rem suam Abb. post Hosti.

in. c. dudum. el. ij. in. vj. colum. de electio. Limita quatuor modis. Primo istud notabile procedit de iure ciuili: secus est de iure canonico. ita glo. in. c. qui cum fure. de fur. et gloss. j. questio. j. in. c. qd quidam dicunt. s. ex his. in verb. furti. et ibi Archi. facit text. in. c. in sancto. ij. q. vij. et in. c. ij. s. j. vers. clericos. de rebus eccle. non alie. in sexto. Secundo limita in foro conscientie, seu quo ad penitentiam glo. in. c. nemo. in glo. ij. de simonia. Tertio limita quod non tenetur quis indicare, verum est priuato: nec etiam iudici ad instigationem priuati: ita loquitur text. hic, sed bene tenetur indicare iudici ex officio inquirenti: ut in gloss. hic: et plenius per Bald. ponit Ly. in. l. ij. C. de his qui ad eccle. confu. Quarto limita in subditis qui in criminalibus enormibus non solum tenentur indicare, imo puniuntur si non indicant. l. vtrum. cum gloss. et l. sequenti. ff. ad l. pompe. de parri. hinc dixit Bar. in. d. l. vtrum. circa fin. quod scientes prodicionem contra ciuitatem vel principem et non reuelantes, puniuntur. et idem Bartol. in. l. j. s. occisorum. ff. ad fillei. Laue tamen quia Joan. de ana. in rubrica. de his qui filios occi. in vlti. colu. dicit, quod licet opinio Bart. fecerit multos in Italia decapitari. tamen contra istam opin. Barto. et contra assessores qui eam obseruant quod sint homicide, multum exclamat Bald. in consil. incipien. In dei nomine quod multum eleganter: ut ibi per eum. C. et quando autem quis dicatur indicasse habes tex. et gl. in. l. indicasse. ff. de verbo. signi. ponit notabiliter Barto. quem videas in. l. lex cornelia. s. fi. ff. de iniur. C. Secundo not. ex hoc text. quod quis potest licite mercedem accipere pro indicando fure vel malefactore: adde secus esse, si quis inuenerit rem alterius, nam non potest licite petere quod aliquid sibi detur pro inuentione, text. est in. l. falsus. s. qui alienum. ver. quid ergo si precium. et ibi Bar. ff. de fur. Buil. et Alb. hic dicit quod est multum notandum: quod quod sepe occurrit, pro labore tamen inueniendi furtum bene licitum est premium accipere. argumen. l. nauis onuste. s. sed si nauis. ff. ad l. rhodi. de iactu. fm Albe. hic. et Barto. in. d. s. qui alienum. in fin.

3 C. et Tertio not. in ver. sed si ipse fur. quod non est licitum malefactori capere precium pro indicando seipsum vel socios. Et sic not. quod criminofus vel particeps criminis non meretur precium pro indicatione sua vel sociorum. Et ad hoc iste tex. est sing. fm Ange. hic et istum text. multum non. Bar. et alij pro quodam forarolo, qui licite fuit suspensus, eo quod facto proclamante se et socios indicauit: quod in tali proclamante assignante premium, intelligit de alijs qui non sunt criminofus vel socij: nisi etiam de eis expresse diceretur. Adde Bar. per istum tex. in. l. iij. s. si ex stipulatu. ff. ad fillei. Bald. in. l. j. C. eo. et Salic. in. l. pe. C. eo. et in. l. j. per illum tex. cum glo. C. de mulie. que pro pri. se. in mul. Joā. an. in addi. Spe. in tit. de furtis. circa principi.

4 An quid aut socius criminis teneatur indicare socios: et possit de eis interrogari: facit regula, quod socius criminis non admittitur in testem: nec pro, nec contra socios. l. qm liberi. et ibi doc. C. de testi. l. si. C. de accu. c. veniens. et ibi gl. de testi. c. j. et ibi ponunt canoniste de confes. Spe. in tit. de teste. s. j. ver. item quod est socius criminis. et ver. se. bar. in. l. j. s. si seruus. et in. l. repe. s. j. vbi no. limitat. ff. de qd. Bal. in. l. non ideo minus. in pe. col. C. de accu. Aug. in. l. mea qui dem. in. vj. colu. eo. tit. Fallit in criminalibus grauib. puta lese maiestatis, falsificationis monete, et alijs quos enumerat gl. in. d. l. fin. ad fin. in gl. vlti. C. de accu. et gl. in. d. c. j. in glo. ij. de confessis. et not. diligenter, quando socius criminis examinatur contra alios in casibus non exceptuatis, nedum non probat: imo non facit indicium sufficiens ad torturam. glo. est no. in. l. si situm. in glo. mag. in fi. C. de libe. causa. Ly. in. d. l. fin. in vlti. q. post gl. ab. et ibi latius Salic. in vlti. colu. Anto. de but. et Imo. in. c. j. de confes. Fulgo. in consil. rxi. incipien. in causa inquisitionis formate. Alex. in consil. lxxvj. li. iij. inci. viso themate ante scripto inquisitionis. et in consil. cxxvj. li. iij. inci. qm abunde. circa finem. Ultra fallentias. s. remissue positas adde duas notabiles. Prima est, vbi quicquid ciuilitate agit ad interesse de crimine, ibi semper admittitur socius criminis in testem: ita Spec. in tit. de teste. s. j. vers. item quod est socius criminis. et in vers. quid si quatuor. probat tex. in. c. qm. et ibi Panor. de testi. d. Fran. de are. in consil. lxx. inci. in causa illorum de massio. Secundo quod crimen per alios probari non potest: ita probat text. no. in. c. fi. de testi. cogen. fm do. Anto. de bu. et alios in. d. c. qm. de testi. Bald. in. d. l. quoniam liberi. Fran. de are. in dicto consil. lxx. in fin. not. in simili Panor. in. c. de cetero. de testi. Istam limitationem confirmo per duo bona similia. Primo, nam in criminalibus femina tamen admittitur in testem. c. forus. de verbo. sig. rxi. q. v. c. mulierem. et fallit in subsidium quod per masculos probari non potest crimen. ita Jo. an. in addi. Spe. in. d. tit. de teste. s. j. in addi. que incip. fertur. Jac. de are. quem simpliciter sequitur do. Alex. in consil. cxxvj. als. rxi. lib. ij. incipien. animaduersionis. in. iij. col. et in consil. lxxij. inci. viso themate et dubijs. lib. j. Secundo confirmo, quod minor viginti annis in criminalibus non admittitur in testem. l. in testimoniu. et l. iunuti. vbi gl. in fi. ff. de testi. iij. q. iij. c. testes. ver. in testimonium. et tamen in defectum probationum admittit: ita Jo. an. in preallegato. titu.

C Inuenes rit. adde docto. in. c. dudum. el. ij. s. elec.

C Crimi. ms. Adde Ang. in. l. si duo rei. in pn. ff. s. cau. Flo. i. l. nobis. ff. s. test. ant. de bu. et Ab. i. c. infu per. de testi.

C Crimina lib. Adde doc. i. c. literas. de testi. spo. hosti. in sum. tit. de teste. i. s. qd possit esse testis.

De petuo. Secūda Jaso. super Digesto veteri. Si ob turpē.

de test. s. j. super ver. item excipitur qd est impubes. post Guido. de suzaria per eum relatus. et not. Alexā. declarat quomodo istud intelligendum sit in preallega. consil. xliij. post Anto. de but. in c. tertio loco. per glo. ibi. de proba. Quarto et ultimo pondera istum versic. sed si ipse fur. quod hic est aduersativa sine copula: et tñ im- portat idē ius qd in precedenti qd videtur cōtra cōm regulā: de qua per Barto. in l. hoc amplius. s. de his autē. cū similibus. ff. de dāno infecto. ¶ In verbo repeti. diuide in sex partes. Primo respondet tacite questioni distinguendo. et eius distinctio proces- dit tenendo opin. glossarū: quod contractus innotati cognoscuntur a modo ineundi. de quo dixi in l. si quis cū debitore. s. de iure- iurando. ¶ In secunda parte glossa infert ex text. et ponit notabi- lem regulā que est. quod quādo aliquis accipit pecuniā vt faciat illud qd gratis facere tenetur. turpiter accipit: et ad hoc ista gl. est singu. fm Bald. in c. super eo. de transact. vide tamen gloss. in j. de benefi. fratris. Itē vide quod per hanc gloss. determinat Barto. et Bald. in l. vt vim in vlti. colū. et ibi dixi. ff. de iust. et iur. post gloss. in c. quā te. de senten. excō. Itē vide quod per istaz regulam dicit Barto. in l. j. in princip. ff. de fal. dixi in l. j. s. eodē. In tertia parte que incipit ibi: sed contra videtur. gloss. opponit contra text. de s. itē si dederit. s. ea. l. ad quē vltra. responde quod datū non potest repeti ab ipso malefactore vt ibi: sed bene a dño. vt hic. In quarta ibi: licet autē. glo. remouet contrariū. et ex ea nota. quod ex officio iudicis inquirentis cogitur quis deferre criminosos: et sic eā alle- gat Bald. in l. si ea. in secunda oppositione. C. qui accusa. non pos- sunt. et ibi limitat istam gloss. procedere in teste: secus in accusato- re: vt ibi per euz. In quinta ibi: illud dicere non audeo gloss. dubi- tat an de iure naturali quis teneatur iudicare malefactore: et vlt- tra gloss. dubiū facit qd dixi. s. in primo notabili in prima fallentia. attēto qd ius naturale et diuinū equiparant. c. ius naturale. j. dist. dicit tñ Ange. hic. qd non indicare non est peccatū: et refert beatū Franciscū dñ esset perusij: et insequentes homicidā eū interrogas- sent: an illac transisset ponēs manū in manicā dixit. hac nō transi- uisse. In sexta ibi: patet ex predictis ponit illationē. ¶ In gl. par- ua in ver. condicere. dñ restringit text. si est consumptus: dic melius etiā si extat odio furis. s. sic ita. j. in l. de actio. hoc est qd proprie vult dicere text. ibi: quasi furt.

De petuo. Datum ex iniusta causa repetitū hoc primo. et pecunia violēter sol- luta ex promissione etiā violenta. repetitur. hoc dicit in l. sequen. fm gloss. et voce vel tu intellige vt dixi in rubrica. s. eo.

- 1 Solutio spontanea purgat metus et turpitudinē. nu. 3.
- 2 An si papa coronetur voluntarie. purget electionē metulofaz. et quid econtra.
- 4 Si officialis intulit mibi metū. semper presumit durare.
- 5 Confessio facta in tormentis nō dicitur sponte ratificata. idem in suspitione tormentorū. nu. 6.
- 6 Quid in matrimonio. qñ dicatur purgatus metus.
- 8 Ex breuitate temporis presumitur datum mandatum ad homici- dium.
- 9 Quando valeat promissio ex turpi causa.
- 10 In pari causa turpitudinis. melior est cōdictio prohibentis.

Si ob turpē.

Ad euidētiā premittē quod legif. altero de duobus modis. Primo. quando causa propter quam pro- missa erat iam impleta. Ecce cum nolles mibi restituere depositam: promisi tibi decē. tu tamen restituisti: et ego postea soli ui. non repeto: quia causa proxima propter quā facta erat stipula- tio. vt restitueres lib. ii. tā erat sublata: quia tā restitueras. nec ex stipulatione poteras agere in effectu. euz exceptio doli obstat: et tenendo hunc intellectus: summa vt per Barto. Secundo modo legitur quando turpitudine fuit in modo contrahēdi obligationē. quia metu vel dolo: et sic turpiter induxisti me vt promitterē: nāz si postea ex interuallo libere soluo. non repeto. per rationem quā statim dicā in primo notabili. et fm hunc intellectus hoc dicit. sol- lutio spontanea facta ex promissione turpi impedit repetitionem nisi vtriusqz sit turpitudine: quia tunc quādo cūqz solutus sit cessat repetitio. hoc dicit. ¶ In hoc. ex isto text. regulam fm docto. qd solutio spontanea sequens. purgat metum aut turpitudinem cō- missam in contractu. concordat. l. j. vbi glossa rationem assignat. C. quod metus causa. secus si vis vel metus duraret: vel etiam in- terueniret tēpore solutionis vt. s. l. proxima fm intellectum gloss. et docto: ibi. et l. metum. s. sed quod p̄tor. allegata in glo. vlt- tima hic. Ex ista gloss. dixit Bald. in suo diuino consilio schisima- tis. quod ponit post rubricam. C. si quis aliquē testa prohibue. in xliij. colum. et quod licet electio pape fuerit metulofa. si tamen cor- ronatio sequitur voluntarie. valet et purgat metus precedentem. Adde secus econtra: quia si papa sponte eligatur: deinde corone- rut per metū: ille metus accessorius non obstat. postqz actus prin-

cipalis fuit spontaneus: ita notabiliter Bald. in l. cū te. C. de pi- gnoribus. per illū text. fm vñm intellectū quem ipse ibi ponit. Iuxta illud notabile moueo duas nouas dubitationes. quas nul- libi. ita. tas inuenies. Prima est. pone aliquis per metū promit- cētū: postea ex interuallo sponte soluit partē: an illa solutio par- ticularis purget metū in residuū. Primo videtur quod sic. per l. sed et iulianus. s. fin. cū l. sequen. ff. ad macedo. Secundo per autē. sed cū testator. C. ad l. falci. Tertio per l. in testamento. o. ff. de fidei- cōmis. liber. quāuis posset dici quod ibi sit casus specialis: vt per Bald. in l. in testamento manumissis. C. de testa. manu. Quarto facit arguendo de parte ad totū. l. que de tota. in principio de rei vendi. l. qui scit. in princip. at ibi glo. ff. de vsur. in contrariū facit. quia solutio spontanea bñ purgat metū quo ad dandā exceptio. et repetitionem: vt hic. et d. l. j. sed quod purget quo ad dandam actionē efficacē durius videtur. quia multa possunt licite reme- ri. que tamen peti non possunt. l. j. s. j. ff. de var. et extraordi. cogni. Secundo quia ratio istius legis est eo quia presumitur donatū. Ista presumpta donatio cadit in eo quod est solutū. non autē in residuo: et cogita quia iura magis inclinant in primam partem. Secundo quero quid si duobus sit promissum per metū. deinde ex interuallo vñ ex eis sponte soluitur: an talis solutio purget metū quo ad aliū. videtur quod non. per text. in l. lucius. s. testat- tor. et quod ibi Barto. ff. de lega. ij. in cōtrariū multū facit quod vult gl. approbata. in l. nō dubiū. in fin. iunctis his que ibi dixi. C. de testa. cogita quia neutra quēstione tactā inuenio. Accedat vulgaris regula: quia res inter alios acte. aliis neqz p̄sunt neqz nocent. l. sepe. in princip. cū similibus. ff. de re iudica. Itē per su- pra scriptas regulā dicit Bal. hic quod si promisi tibi vsuras per stipulationē. postea liberaliter solui. non possum repetere: quia spontanea solutio sequens que censetur facta ex causa donationis. purgat vitū precedentis. de hoc dixi in rub. s. eo. vbi allegaui con- cordantes. ¶ Limita istā regulā quinqz vel sex modis colligē- do oia dicta Barto. et aliorū. Primo limita vt procedant quādo ageretur actione quod metus causa. vel cōdictione ob turpē causam: tñ potest opponi ista exceptio quod metus. vel turpitu- do fuit purgata per solutionē spontaneā sequentē. secus est vbi ageretur aliquo remedio possessionis. seu aliquo interdicto rectu- perande possessionis: quia cū spoliatus ante omnia sit restituē- dus. l. si quis a se fundu. C. ad l. iulianā de vi. cū similibus. nō posset opponi ista exceptio purgationis. c. j. Et ibi not. Bald. de restitu- tio. spoliato. fm Barto. et Ang. hic. adde Barto. et Bald. in l. j. et. ij. C. quod metus causa. Imo. et Moder. in l. naturaliter. s. nihil cōe. circa principū. de acquiren. posses. ¶ Secundo limita in solutione que tendit in preiudiciū soluentis: secus est in rece- ptione p̄ech. que tendit in fauorē: nā per eā quis nō videtur con- tractū approbare. Unde si per metū vendidi tibi fundū et tradidi: postea ex interuallo recepi p̄ech. ista receptio nō purgat me- tum precedentem. quia censetur facta vt ei magis sit cautū fm Bart. Ang. Fulgo. Pau. de ca. hic post Imo. in c. super hoc. de renuntia. et est glo. in l. iij. et ibi Barto. et ali. C. qd met. cau. sec- esset vbi nulla vis vel metus p̄cessisset: vt i filio exheredato re- cipiente legatum tibi factū: qui sibi preiudicat in querela. l. fin. in princip. ff. de iosti. testa. fm Bart. et Fulgo. hic. ¶ Tertio limita quādo tēpore facte solutionis cessabat metus: in liberat necessitas statuti disponentis qd contra instrumentum publicum nō possit opponi exceptio doli nec turpitudinis: nec metus: nā cum iste sol- uat ex necessitate imposita a statuto. cum in necessitatibus nemo liberatis exstat. l. re legata. in h. ff. de adi. lega. poterit solum repetere fm Bart. Fulgo. et Pau. de ca. hic. Bart. et alios i. d. l. j. C. quod metus causa. quāuis contrarium teneat ibi Saliz. et male: et ibidem late per do. Alex. Adde illud qd opportune dicit Bal. in l. falsus. ad h. C. de fur. qd solus timore statuti. dicit habere iustū metum. Idem dicūt cano. iste in c. j. de offi. delega. et in c. significo cauit. de cens. Pet. de anc. in consil. ix. incip. in causa querit. facit quod vult Bar. i. l. creditor. ff. de solu. alibi dixit Bald. in l. oē. in fin. C. ad tertul. qd cum statutum semper loquatur. semp terret. et cōtinuum infert metum. ¶ Quarto limita quādo duraret eadē causa metus. vt donec durat et rānus qui me cōpulit metu ad cō- promittendum. c. j. et ibi Imo. quod metus causa. Imo. et ali. in c. causam matrimonij. de offi. delega. Barto. et doct. hic. Ex. Bar. Bald. et ali. in l. j. C. quod met. causa Bart. in tracta. de tyranno. in prima et secunda quēstione. Bald. Ang. et moder. in l. i. qui in aliena. s. ff. de acquiren. here. Bald. in l. j. C. eo. de condi. ob tur- pem cau. per ista dixit Bar. se in quēstione de facto dixisse. cū mas- ritus egregie verberasset vxorem quia recusabat consentire con- tractui: si postea ex interuallo consentiat: donec durat idē matris- monium. semper censetur idem metus durare. per tex. optimū in c. accedens. de conuer. conu. sequitur Ang. et Fulgo. hic. Ant. de but. et ali. in c. causam matrimonij. vbi limitat. de offi. delega. Abbas vbi notabiliter in c. an vlti. colum. quod metus causa. Adde

4 Adde quod dicit *Ly. in l. ij. ad fi. C. qd metus cau. qd si semel offi*
cialis mihi metum intulit, adhuc dicoz eum timere, licet non sim
in eius conspectu, si adhuc est in officio, sequitur late Bal. z repu
tat nota, dignum in l. nouissime, in prin. ff. qd sal. tuto. aut. Alexr.
in consi. j. colum. ij. li. ij. quod incip. Viso processu inquisitionis
formate contra antonium. Idem vult Ange. in l. ad inuidiam. C.
quod metus causa. imo fortius not. Bal. in d. l. nouissime, in pnc.
per illum tex. in vers. metuēs. quod paria sunt, aliqd fieri coacte,
vel fieri timore coactionis, quod alibi non reperitur ita fm eum.
 5 Et Ande per illum tex. not. ibi in specie *By. quod idem opera*
tur probabilis suspicio tormentorum, quod ipsorum illatio. idēz
dicat Bal. in l. interpositas. in fin. C. de transactio. z in c. j. item
sacramenta. de pace iuramen. firman. z in c. fi. ad finem. de appella
tionibus. facit qd not. Joan. an. in regula bonafides. in pncipi.
in mercurialibus: quod qui soluit nulla coactione adhibita, sciēs
tamen se posse cogi, dicitur inuitus soluisse. Ad idem facit qd not.
Joan. an. in c. pterea. el. ij. per illum tex. in verbo extorquens
tes. de iure patro. quod dicitur ab initio extorqueri illud qd quis
vitro soluit petenti sed solito extorqueret: refert z sequitur Joan.
de qua. in c. ij. in xij. colum. de deli. puero. Quinto limita pre
dictam regulam vt procedat, quādo solutio fit ex intervallo post
coactionem: secus si fieret tempore coactionis, vel modicuz post,
quia que incontinenti fiunt censentur inesse. l. lecta. ff. si cert. petas
tur: fm Bartol. z Albe. hic. Bartol. z docto. in l. ij. C. qd metus
causa. vbi per hoc inferunt Bal. Ange. z Moderni. qp confessio
facta in tormentis, non dicitur spōte ratificata, quando fit ex mo
dico intervallo post: idem tenet Barto. in l. j. s. diuus seuerus. ij.
*ff. de qd. *Ly. in l. fin. C. eod. Bald. in l. in v. z. vij. col. C. de confe**
z in c. j. iniuria. de pace iura. firman. z in l. j. C. quo. appella. non
reci. Ange. z Imo. in l. qui in aliena. s. fin. ff. de acquiten. here. for
tius voluit siug. Ange. in l. ij. C. de custo. reo. qd ad hoc vt confes
sio facta in tormentis dicatur sponte ratificata, debet saltem fieri
per vnam diem vel per vnā noctē post tormenta, sequitur Alex.
in consi. xviij. lib. ij. incl. quonā per excellentissimū. ad fin. Istam
limitationem cōfirmo per tria bona similia. Primo, per illud qd
consuluit Jo. calde. in consi. ij. qd ponit in titu. qd me. cau. quod si
matrimoniu fuit cōtractum per metū: non intelligitur ratificatū
per contractum dotis factum per tres vel quatuor horas post: qz
ex vicinitate actū, iudicādū est metum durare: allegat qd habes
tur. ff. j. questio. ij. c. lotharius. z not. in c. j. qd metus causa. Ses
cundo facit quod consuluit Pet. de anch. in consi. cc. incipien. du
bium facit: qp si mulier a principio coate vel per metum cōsensit
matrimonio, si fuit traducta ad domum mariti: sed inde per mo
dicum tempus recessit: z ad propriam domum rediit. non presu
mitur a viro carnaliter cognita: nec presumitur matrimoniu ras
tificatum. per illud qd habet in c. id qd. de sponsali. sequit. Alex.
 6 in dicto *z. fi. xij. f. Tercio facit illud qd volunt Bar. z Ang. in l. j.*
si ventri. s. fi. ff. de priuile. credito. qd ex breuitate tēporis presumi
tur datum mandatum ad homicidiū: Bal. in c. veritatis. in. iij.
colum. de dolo z contu. z in l. j. in. iij. colū. C. de seruīs fugi. z in l.
colum. in. ij. colū. C. si quis alte. vel sibi. Ultra scribentes pro
fecta limitatione huius regule adde z nota, quod omnis modica
presumptio sufficit ad tollendum predictam presumptionē: quo
spontanea solutio purget metum precedentem: ita notabiliter
abbas in c. ad audientiam. ante finem qd metus causa. Secūdo
not. ex text. in versicu. exceptione. hic videri tex. fm Bar. pro opi
 7 nio. Ultra montanorum quā recitat *Ly. in l. ex eo. C. de inutili sti*
pula. contra glo. hic alle. per Bar. f. qd promissio quāvis facta ex
turpi causa, tamē producit obligationem z actionem. patet quia
text. hic dicit, dari exceptionem. Bar. dupliciter soluit vt hic per
eum. Dic melius fm dominum Chusto. de castel. Fulgo. z Pau
lum de cast. hic, quod iste text. loquatur quando turpitudine est ex
parte stipulantis tantum, tunc mero iure bene oritur actio. sed
quando turpitudine esset ex parte vtriusqz, puta promitto decem
vt occidas hominem, absit qd oriatur aliqua obligatio cum sit
contra bonos mores, z inuitet ad delinquendum. l. pacta que cō
tra. C. de pactis. Idem tenet Fulgo. in l. ij. C. quod metus causa.
Rapha. cuma. Pau. de ca. z Alexan. in l. generaliter. ff. de verbo
 8 rum obligatio. ita teneas reiecta distinctione *Bald. in l. j. C. eo*
dem. quam Salice. ibi reprobat. Et ultimo nota, quod in pari
causa turpitudinis, melior est conditio possidentis. dixi in l. ij. sus
pia eodem. In glo. in verbo repetere, dic quod imo quilibet
error sufficit fm Fulgo. z Alexan. hic: quia in damnis quilibet
error excusat. l. error. j. de iur. z facti igno. l. sed z si me putem. in
princip. j. titu. j. Bartol. in l. ij. C. quod metus causa. Item quia si
errat. remouetur animus donandi in quo fundatur ista lex, vt di
 9 xi in textu.
 10 Actiones bonafidei sunt large nature.
 11 Si remisi partē debiti malo debitori, tenetur soluere.
 12 Actio ex testamento est stricti iuris.

Si vestimenta Datum debitori qui te
 nefidei vt soluat debitū qd graris soluere tenebatur,
 repetitur per hanc conditionē ob turpem causam: z
 actione ex illo cōtractu: secus si erat debitū ex cōtractu stricti ius
 ris: tūc hec sola cōdictio cōpetit. h. d. ratio diuersitatis est, t quia
 actiones bonafidei sunt large nature, z cōpetunt nō solum ad ea
 que veniunt in cōtractu: sed etiā ad ea que non sunt de natura cō
 tractu, z de quibus nō est cogitatū inter partes, sed equū est venire
 l. qz tantūdem. ff. de nego. gest. secus est in actionibus stricti iuris
 in quib⁹ nihil venit vltra qd dictū est inter partes. d. l. qz tantūde.
 Ista lex facit qd si habebā malum debitorē vnde remisi sibi partē
 vt reliquū mihi solueret, possum per cōditionē ob turpem causam
 sam repetere id qd remisi, fm *Ludo. Alex. hic qui dicunt fuisse*
dictū Jaco. de are. hic: z hoc corrobora, cum remittere sit dare. l. si
mulier. z ibi dixi. s. ti. j. facit qd dicit Bald. in l. si intra. in fin. ff. de
pactis. Limita istam legem per. l. si quis ab alio. s. fi. z ibi est glo.
ff. de calum. Secundo nota ex hoc tex. fm glos. primam Fulgo.
Pau. de cast. z Alexan. hic quod licet cōdictio ob causam: non
habeat locum in contractibus nominatis. l. fin. s. titu. j. tamen se
cus est in ista conditione ob turpem causam, ex contractu no
minato precedente sed ex innominato turpiter facto: quia ego de
di tibi pecuniam vt solueres, verum est quod actio ex contractu
nominato z cōdictio ob turpem causam concurrunt, ad repetē
dum pecuniam que data est: z hoc volunt dicere gloss. z docto.
predicti: secus est in conditione ob causam: que nunquā concu
rit cum actione ex contractu nominato: ratio est, quia illa datur
ad resoluendum contractum: sed ista datur ad repetendum pecu
 3 niam z ad implendum. Et Tercio nota quod actio ex testamen
 to est stricti iuris. concordat. *l. alias. s. de in lit. iurando. vbi dixi*
quomodo istud intelligi debeat post Bar. in l. si heres. ff. de eo qd
certo loco.

De conditione indebiti.

Rubrica.

- 1 Quando cōpetat cōdictio indebiti.
- 2 An recipiens committat furtum.
- 3 Glo. rubrice diuiditur in duas partes. In prima cōtinuat ru
 bricaz ad precedētes duobus modis: vno modo ad remota: scō
 z melius ad proxima. Et iō ista prima posset subdiuidi in duas.
 In secunda ibi: dic ergo: glo. per viam summule, format sex ques
 tiones de quibus se remittit: ponit in singulis legibus ad quas
 glo. se remittit: z ideo ista secunda subdiuiditur in sex. Et Pro
 generali intelligentia totius tituli vt scias quando cōpetat cōdi
 ctio indebiti: cōsidera quatuor casus principales qñ soluit inde
 bitū: aliquid em soluens soluit ignoranter, z recipiens recipit igno
 ranter: z tūc loquitur hic titulus. Aliquando ille qui soluit inde
 bitū, soluit scienter, z recipiens recipit scienter, tunc nō habet lo
 cum hic titulus, qz est donatio. Aliquādo contingit quod is qui
 soluit indebitum soluit scienter, sed recipiens recipit ignoranter: z
 tunc licet nō dicatur donatio: quia dissensus impedit donationē.
 l. si ego. ff. si cer. pet. tamen nō habet locum hic titulus fm *Bar*
to. in l. j. ff. de donatio. Aliqñ z quarto casu is qui soluit indebitū
soluit ignoranter, sed recipiens recipit scienter: z tūc esset videndū
 2 *an recipiens cōmittat furtum, z an contra eum cōpetat*
cōdictio indebiti: vel cōdictio furtiua, z tetigi in l. si procurator.
de condi. ob cau. qd vtraqz cōpetit: qz omnis cōdictio de gene
rat contra furem.
- 1 Soluens per erroz quando repetat. nu. 3. z. 4.
- 2 Erronea confessio an reuocetur.
- 3 Quando quis intelligatur renuntiare iuri qd ignorat. nu. 5. z. 7.
- 4 Quid in clausula, renuntiauit cōditioni indebiti ob causam z
 omni auxilio. nu. 6. z. 7.
- 5 Clausula confitens cum clausula nō spe future numerationis zc.
 quid operetur. nu. 9.
- 6 Specialis renūtiatio quid operetur.
- 7 Clausula ex certa scientia z nō per iuris errorem.
- 8 Soluens scienter indebitū non potest repetere.
- 9 Omnis obligatio tollitur solutione, acceptilatione, z communi
 consensu.
- 10 Quocunqz erroze soluat indebitū semper repeti pōt. nu. 22. z. 23.
- 11 Post biennium an oriatur obligatio ciuilis z naturalis.
- 12 An legata relicta in testamento minus solenni debeantur legatar
 iis naturaliter.
- 13 An numerus testiū sit de forma substantiali an probatoria.
- 14 Et an debeatur in foro conscientie legata in testamento minus so
 lenni.
- 15 Quarta que potest detrahi de legatis an debeat legataris saltē
 naturaliter.
- 16 Quid in quarta trebellianica.

- 21 Debitor absolutus per sententiam iudicis, an remaneat debitor naturaliter.
- 22 Illud quod est omnino indebitum solutum an repetatur. numero. 22. 2. 23.
- 24 Obligatio naturalis tantum impedit repetitionem.
- 25 Dubitans et ignorans equiparantur.
- 26 Qui habet conscientiam dubiam censetur bonæ fidei.
- 27 Emptor scienter omittens exceptionem an habeat regressum contra venditorem.

- M** **Inc** Pro introitu huius. l. prime aduersus te, qd repetitio Bar. prout etiam dicit Ful. nō fuit de hac lege, sed fuit. de. l. cū quis. C. de iur. et fac. igno. ideo sepe allegat infra et debet esse C. et ista repetitio cadit pprie super gl. d. l. cū quis. sed illa repetitio fuit hic trāsportata: patet clare ex his q dicit Bart. j. in. v. col. in relatione glo. q non est hic, s; ibi: ideo omitto illam repetitionē de qua doc. hic cōter nihil tangit sed examinabo anno sequenti in. d. l. cū quis. Laue tamē qz bar. in extrauaganti ad reprīmē. in verbo per denuntiationē, videtur dicere qd repetitio huius legis sit sua: et vere sua est, sed nō est de hac. l. sed s. d. l. cū quis. Diuide istā legē in tres partes. In prima se cōtinuat ad precedentes. In scōa ponitur regula affirmatiua. In tertia ponitur alia regula negatiua. Secunda ibi, et quidem. Tertia ibi: sed si sciens. h. d. soluens ignorāter indebitū repeti potest, secus si scienter. h. d. vel sic. ignorātia facit condictionē indebiti cōpetere: sciētia vero facit cessare. h. d. ¶ Ho. primo primā regulam, qd soluens per errorem sic ignorāter indebitū, repetit p condictionem indebiti. Adde idem esse, qn persuasionebus aduersarij vel eius dolo inductus est ad soluendum tunc repetit sicut si soluisset per errorem facti probabilem: ita probat in. l. j. in glo. in verbo extorta. iuncta glo. seq. C. ne filius pro patre, qd Bal. ibi res putat nota dignum. adde bene facere illud qd nō. Bar. in. l. error. in. ij. col. C. de iur. et fac. igno. et in. l. non fatetur. in. ij. col. post gloss.
- 2 ibi. ff. de cōf. in quibus locis vult signanter Bar. qd licet error nea confessio non possit renouari nisi vsq; ad conclusionem in causa: fallit nisi talis cōfessio processisset persuasionebus aduersarij, qz tūc potest renouari etiam post finem. Juxta hanc regulam occurrit vtilis et disputabilis questio. ¶ An soluens ignorāter indebitū possit repetere, si in instrumento dicat, qd renūtiavit condictioni indebiti, et ob causam: et omni alio remedio: prima frōte videret dicendum qz sibi preiudicat, argu. l. iubemus. C. ad velle, vbi mulier (cui lex magis fauet) si renuntiet hypothecæ aut velleiano sibi preiudicat. Ad idē facit. l. si. in. fi. C. de dotis pmiss. vbi dicit tex. qz debet sibi quis precauere ne nimium diffuso sermone in promptum incidat sui periculum: et ibi dicit Ang. no. istuz tex. quia perusini habent quoddam prouerbiū ex illo tex. qd quis debet inaduerterter effundere verba renuntiationis, sicut capra effundit stercore: ad istud facit, quia conditio indebiti datur mero fauore priuati, sed tali iuri potest renuntiari, si diligētē. de foro cōpe. l. p. C. de pact. Ad idē facit qd dicit iuriscōsultus in. l. querit. s. si veditor. ff. de ed. edic. remittētib; em actiones suas nō est regressus dandus. Sed istis non obstantibus Jac. but. Huil. de cūg. et Albe. de rosa. hic in vlt. col. determinant contrariū, qd imo debitor qui ignorāter soluit indebitum, quāuis renuntiauerit condictioni indebiti: tamen pōt solutum repetere per condictionem indebiti. Mouetur per regulam, qz iuri qd quis ignorat sibi competere, nunq; intelligitur renuntiare. l. mater decedens. in. principi. ff. de inoff. testamen. l. in repudianda. ff. de acquir. hereditate.
 - 5 ¶ Adde fortius qd nō solum iuri qd quis ignorat sibi competere non intelligitur renuntiare, vt predixi: sed etiam si dubitet an sibi competat, ita not. Bart. et alij in. l. si. s. finautem nescius. per illum tex. C. de fur. Secundo mouetur per text. meliorem de iure in. l. si. s. item qstū est. j. eo. quem Jmo. dicit singularem in. c. p. in. xv. col. de emp. et ven. et per illum. s. ibi formaliter not. Bart. et qz clausula que apponit per notarios in instrumentis: qd renuntiauit condictioni indebiti: ob causam: et omni auxilio, nō impedit quin conditio indebiti competat: qz fm Bar. idem error qui est in principali solutione, est etiam in renuntiatione: ergo nihil debet preiudicare argu. l. doli mali. vers. diuersum. ff. de noua. et sequitur Ang. ibi et Pau. de ca. in cōf. cxxj. incip. l. ista domina in vlti. col. ¶ Ad idē facit qd dicit ibi Pau. de ca. se semel consuluisse in qōne de facto, dum quidā fratres diuisissent equaliter bona paterna materna et diuisionem, et alter alterū nō molestare occasione dictorum bonorum, postea apparuit qd bona fratris premortui pertinebant ad vnū tantum, quia ille erat vtrinq; coniunctus: et sic non erant diuidenda. opponebat de illo pacto: refert se consuluisse, qz pactū per errorem interpositum non preiudicat, per illū text. Confirmo per illud qd dicit Spe. in ti. de excep. s. ij. in. v. ceterū. et vbi tenet, qz renuntians oibus exceptionibus, si sit ignorans, vel erret, sibi nō preiudicat vt ibi per eū. Ad idem bene facit qd vult Bar. in. l. si ex catione. in. ij. col. C. de nō nu. pec. vbi dicit, qd si quis in instrumento confessionis dicit se confiteri non spe future numerationis: et apponat quantuncūq; verba ampla, sibi non preiudicat: quia ea facilitate qua inducitur ad confitendum, eadem inducit ad renuntiationē: que vba multū nō. Jmo. in. c. si cautio. de fide instrumēt. et ista est cōis sententia, a qua non est cōsulēdo vel iudicādo recedendum: sed disputādo et in pūcto iuris credo cōtrariū esse verū, put tenet Fulgo. in. d. s. idē questū. l. 3. nihil adducat qd vigeat: et ita et Jmo. de imo. reprobās Bar. in cōmento. c. cū cōtingat. i. c. ruff. col. de iureiu. et idē Jmo. in. c. p. in. xv. col. de emp. et ven. et Are. i. l. si qd cū aliter. in vlti. col. ff. de verb. obli. qz ex quo expresse renūtiavit condictioni indebiti. ergo specificē renūtiādo sibi pindicabit. l. p. C. de pact. et c. ad apostolicā. de regula. Et licet forte nō putaret si bi cōpetere: tūqz saltē in gñe cogitauit: istud sufficit, ar. l. qui iure militari. ff. de test. mili. iunctis no. p Bar. et alios i. l. si de certa. et i. l. sub preterito specierū. C. de trāsa. Ultra Jmo. et Jydera in primis qz tex. sup quo se fundat Bar. et doc. s. relati. et in. d. l. si. s. itē qstū. nihil obstat: qz ibi fuerunt verba generalia non descendētia ad speciem, ibi per promissionem de nō mouēdo cōtrouersiaz: bene verum est qz nō tollitur conditio indebiti. et in terminis etiam loquuntur similia que s. adduxi: sed nos loquimur, qn in specie et indiuis
 - 10 duo renuntiauit condictioni indebiti. ¶ Clarum est autē, qz renuntiatio specialis preiudicat vbi generalis nihil noceret. l. sed et si quis. s. questum. ff. si quis cautio. no. Bart. et oēs in. l. qui rome. s. duo fratres. ff. de ver. ob. et in hoc fundamento facio magnū capitale. Confirmo p illud qd dicit in sequenti notabili, et per illud qd dicit Bald. in. l. mater. in. ij. col. in. v. qd ergo si tabellio dicit in instrumēto et c. C. de rei vē. et qz si tabellio dicat in instrumēto, talis et certa scientia: et nō per errorem iuris et facti: qz ista verba preiudicat, qz si sibi displicebat debebat pars cōtradecere. l. si filius. ff. ad macedo. Nō obstat ratio Bar. dū dicit, qz eo errore quo quis inducit ad soluendū, eodem errore inducit ad renūtiādum: qz respōdeor: qz illa regula. l. doli. s. diuersum. procedit, qn aliquis fragilitate etatis impeditur cōtrahere: qz eadē fragilitate impeditur eius renuntiationē: sed in casu nostro fragilitas etatis nō est impedimēto. Nō ob. dū dicitur qz iuri qd quis ignorat et c. qz illud pcedit qn nec in specie nec in genere potuit cogitare et c. ¶ Scōo principaliter no. ex hoc tex. secundā regulā, soluēs sciēter indebitum non potest repetere, qz censetur donare: cōcordantie sunt in gl. si. vltra quas facit tex. in. l. qui se debere. in ver. sed cum sciret. C. de condi. ob cau. hinc est, qz soluens scienter procuratori falso vel reuocato non repetit: qz censetur donare. gl. in. l. si procuratori falso. in. gl. j. vbi Bar. et doc. s. de cōdi. ob cau. et ibi dicit hinc dixit Bar. in. l. si. s. item questū. j. e. qz notarij solēt in instrumētis apponere illam clausulā. Titius sciēs se ad infrascripta nō teneri et c. ad hoc vt tollatur: vt conditio indebiti. de qua clausula habes etiā p Barto. in. l. sed et si quis. s. si. ff. si quis cautio. et in. l. si dare. cū concor. ff. de ver. ob. Istā regula adeo est vera: qz si soluens scienter indebitum solueret rem alienā, transferret vlcapiendi condictionem: glo. est in. l. qui fundum. s. seruus. in glo. si. in ver. donare. ff. de vlcapio. pro empto. facit regula. l. clauibus. ff. de strahē. emp. Nūquid tū sit propria donatio vt sic insinuatione indigeat: vide glo. Bart. et oēs in. l. j. ff. de dona. Bal. in. l. ij. C. de fideicō. Joā. an. et alios in rub. extra de dona. Pau. de ca. in. l. fideiusor obligari. in. principi. ff. de fideiul. et Dyn. in regula qd semel. de regu. iur. in. vj. ¶ Prædictam regulam limita primo fm Pau. de cast. et Alex. hic, quādo vterq; tā soluens qz recipiens sciunt indebitū solui: alio dissen sus impediret donationem. l. si ego. vbi Pau. de cast. et Moderni not. s. si certum petatur. Barto. et alij in. l. ij. in. j. col. ff. de dona. Aug. in. l. dispensatorem. ff. de solutio. et in repe. l. falsus. C. de fur. Sic in simili quādo scienter soluitur procuratori falso, ad hoc vt sit donatū, requiritur qd recipiens etiam sciāt fm oēs Moderni. d. l. si procuratori falso. Secundo limita in casu. c. debitorum. de iureiur. ratio qz in necessitatibus nemo liberalis existit. l. rem legatam. in. fi. ff. de adimen. lega. facit qd dicam. j. in. ij. sal. adde qz in simili voluit gl. et doc. in. l. ij. C. qd met. causa. Tercio limita quādo quis soluit nomine proprio: secus si alieno, vt procuratorio Barto. in. l. j. s. hec verba. ff. ne vis fiat ei. Bald. hic. in. ij. col. in. l. si per ignorantiam. C. eo. et in rub. C. de consti. pecu. in. ij. col. Quarto limita fm Bald. hic in fin. quādo potest capi alia presumptio quā donationis. l. si cum aurum. et ibi not. Bart. ff. de sol. l. eleganter. s. qui reprobos. vbi Bart. ff. de pigno. actio. Barto. in. l. si militē. C. eo. et Bald. hic in fine. Quinto limita fm Pau. de cast. et Alexan. hic, quādo soluitur principale debitum scienter: secus si accessorium, puta vsurarium. ita Bar. in. l. si nō forte. s. si quis falso. et s. si quis ex compromisso. j. eodem. Sexto limita quādo interuenit vera et naturalis traditio: secus si ficta, puta constitutum vel precarium: ne due fictiones vel presumptio nes circa idem concurrant. ita Bartolin. l. si rem aliquam. in. ij. col. ff.
 - 8 lud qd dicit Spe. in ti. de excep. s. ij. in. v. ceterū. et vbi tenet, qz renuntians oibus exceptionibus, si sit ignorans, vel erret, sibi nō preiudicat

eolum. ff. de acq. pos. post. l. 7. et antiquos in l. qui re. C. loc. Bal. in addi. Spe. in ti. de loca. in. vii. col. 2 in l. ad probatione. C. loca. 2 in c. in antepe. col. de capi. qui cu. v. di. Ange. in. s. emphiteosim. in aut. de non alie. Sal. post. Jaco. bu. in. l. traditionibus. C. de pact. Anto. de but. in. c. ex parte. in. vii. col. de cōfess. Septimo limita qñ soluit ex aliquo actū principalis: secus si ex accessorio. puta consilium tute vel fideiussionis fm Jo. fab. in. s. de cōstitutā. in. s. de act. per text. in l. si a reo. s. fundo. ff. de fideiuss. vbi actus accessorius non pot. de per se stare. de quo vide gl. Bar. 2 alios. in l. pactenus. s. j. ff. de cōsti. pecu. Bal. in rub. C. de cōsti. pecu. in. ij. col. Pau. de ca. in l. iur. gentiū. s. sed cū nulla. ff. de pac. Octavo 2 vltimo aduers. te. qñ cū ille q scienter soluit indebitū censeat donare. si ille postea redderet credēs se teneri. nō repeteret. qz per donationē fuit obligatus ad antidota. s. obligatio antidotalis quāuis nō sit potēs ad impediendū repetitionē qñ soluitur. quid si diuersus vt est gl. in l. ex hoc iure. in gl. penul. ad fi. s. de iusti. 2 iur. Tamen qñ soluitur idem vel tantūdem in genere. impedit repetitionem soluti. l. testamēto. s. j. verū. propterea qñ 2 ibi Bar. sic declarat. ff. de fides. iuss. idem tenet Bal. hic. 2 ille tex. est ad hoc singularis fm Dy. et Bar. ibi. 2 Ang. in. d. l. ex hoc iure. ad fi. vbi dixi. Nono limita qñ quis scienter solueret indebitū. hoc expresse acto inter soluentem et recipientem. vt possit repetere. tūc nō censetur donare. imo res petit. l. qñ quis sciens. vbi gl. 2 Pau. de cast. l. eo. 2 gl. in l. ij. in prin. 2 ibi Albe. 2 Bal. j. eo. quāuis vtrobiz Fulg. teneat cōtrariū. ¶ Glo. j. pro cuius introitu opponē cōtra tex. qui debebat distinguere. aut soluitur indebitum ignorantia facti. 2 tunc bene repetitur: vt hoc text. aut ignorantia iuris. 2 tūc cessat repetitio. l. error. C. ad l. falci. 2 l. cum quis. C. de iur. 2 facti ignorā. Timore huius contrarij glo. dicit reperiri indebitum tribus modis: 2 ita diuide istam gl. in tres partes: prout enumerat tres species indebiti. Secunda ibi: secūdo qñ est naturaliter. Tertia ibi: tertio modo est indebitum: 2 in quantum gl. ponit duo exempla prime speciei indebiti. qñ nullo modo debetur. ¶ Adde vltra gl. alia exempla. vnum quod est. integra solutio: nam per talem solutionem tollitur omnis obligatio naturalis 2 civilis. in. s. quib. mod. tol. obli. in prin. 2 l. si reus. ff. de procura. Item quando cōtractus ex quo causat obligatio de communi cōsensu resoluitur. quia ex tali resolutione tollitur omnis obligatio. l. ab emptione. ff. de pact. l. j. 2 ij. C. qñ liceat ab emp. disc. eo modo interueniente nouatione. l. iulianus verū. j. eo. toto titu. ff. 2 C. de noua. Ita facta acceptilatio. l. si acceptilatum. s. acceptilatio. ff. de accep. ¶ Ex prima 2 secunda parte gl. no. qñ illud qñ est oīno indebitū vel indebituz naturaliter. quocūqz errore soluat. semper potest repeti: 2 in hoc bene dicit ista gl. In eadem ibi. vt patet in chirographo ante biennium. Pro intelligentia huius partis gl. reassumo istum articulum in dubiū: nunquid ex chirographo confessionis mutui. oriat naturalis 2 civilis obligatio ante biennium: in isto articulo glo. hic 2 vbiqz tenuit. qñ oriat solum ciuilitas tenet gl. in l. j. de non ius. me. pecu. 2 in l. cū quis. de iur. 2 facti. igno. gl. in. s. de literarum obli. in prin. gl. in. c. si de solu. 2 est cōis. quam tenent citramontani. in. prefertim Bar. Sal. 2 Mod. non omitto tñ. qñ vltimontani dicebant qñ non oriebat. neqz naturalis neqz civilis: sed Pet. de bellaper. tenuit. qñ imo ante biennium. 2 naturaliter 2 ciuilitate obli. getur. adde qñ opi. Bar. est cōis. qñ ex chirographo oriat civilis ante biennium: ratio diuersitatis. qñ ibi adest forma obligadi inducta a iure ciuili. l. nō figura. de actio. 2 obli. in. s. de lite. obliga. per totū: sed qñ nulla adest materia vel causa iusta. interim nō ori. tur naturalis obligatio. Pro ista opi. est tex. clarus ad literam. prima. q. sed respondet. qñ ille est tex. Gratiani qui nō habet autoritatem legis condende. pro eadem sententia Alex. pondera text. in l. sub specie. 2 ibi Bal. ad hoc no. C. de postula. vbi dicit tex. qñ si alius quis fecit confessionem tanq̄ recepisset pecuniam. si non ante lapsum tēporis cōsensum accommodasti. ergo ibi apparet qñ ante lapsum tēporis. non sit accommodatus consensus: tu autē citra opi. Pet. 2 Guil. cōsidera. qñ eadē opi. tenuit Bal. hic 2 Jo. de imo. in l. j. ff. de fideiuss. 2 disputatiue pot. defendi: cōsidera etiā qñ Bar. non bene responderet ad duo fundamenta vltimontanorū: primū fundamentum est. sequenti implementum nō impedit ori. natu. ralem 2 ciuilem obligationem. respōde tu ad istud fundamentum qñ nihil facit. l. iulianus. s. offerri. qñ loquitur in contractibus noia. tis. in quibus solo consensu statim ori. naturalis 2 civilis obligatio. 2 non requiritur implementū. l. iur. gentiū. in prin. ff. de pact. nos loquimur in cōtractu iuris ciuilis. s. in cōtractu literariū. Lōs firmat ista responsio. qñ 2 cōtractus noiat qui sunt de iure gentiū solo cōsensu producant actionē: tñ contractus iuris ciuilis noia. ti solo consensu non producant actionē: ita Bar. in l. iur. gentiū. s. quimmo. in pen. col. ad fi. ff. de pac. sed nos sumus in cōtractu iuris ciuilis. in lite. obliga. ergo requiritur implementum. Aliud fundamentum est vltimontanorum qñ stringit contra cōmunē. Sed ego plenius inducam quam vltimontani. stipulatio et lite.

obliga. equiparatur. l. nō figura. ff. de actio. 2 obli. patet. qñ vterqz contractus est iuris ciuilis: sed ego habeo. qñ ex stipulatione facta sine vlla penitus causa oritur iure vtraqz obligatio naturalis 2 civilis. l. 3 obf. exceptio doli. l. ij. s. titia. ff. de except. doli. quanto fortius dñ ori. vbi subest causa. l. 3 nondum impletur: et isto arg. vtitur Bal. in antepe. col. 2 tenet opi. Petri. sed respōde qñ in stipulatione sine causa adest purus cōsensu de presenti qui nō est in chirographo confessionis. vbi non adest purus cōsensu de presenti. s. si nō adest numeratio. Adde etiā qñ pro cōi sentia allegat tex. in. s. de lit. obli. dicit ibi tex. sic fit vt 2 hodie dñ queri non potest scriptura oblig. ergo apparet qñ prius nō erat orta vtraqz obligatio: potes inducere sic. illud quod repetitur concessus post certum tempus. ante illud cōsetur prohibitum. l. statuliberum. s. stichum. de leg. ij. 2 l. imperator. ff. de postu. cum text. ibi dicat. qñ post biennium scriptura obligat. ergo ante biennium negat ori. obligationem. tñ cōsidera si posset ille tex. retorqueri ad oppositum: dicit em littera. sic fit vt 2 hodie dum queri nō potest scriptura obligetur: pondera implicatiua vt 2 hodie. qñ etiā ante scripturam obligabatur. Tamen cōsidera qñ illa implicatiua nō habet istum sensum: quia esset absurdus sensus: sed illa implicatiua implicat. qñ quemadmodū olim post longū tēpus vt dicit littera post qñ non poterat opponi exceptio: ita etiā hodie post biennium obligatur. ita ergo cōis sentia defensara. qñ ante biennium ex chirographo oriat civilis tñ. non naturalis. ¶ Imitat istā cōclusionē Fulg. nisi in promissione interuenisset stipulatio: qñ interueniente stipulatione ante biennium ori. 2 naturalis 2 civilis obligatio. ponderat tex. in. s. idem iuris. in. s. de excep. sed ad illum text. respondet Alex. qñ ibi loquitur de obligatione ciuili. non autem naturali. ¶ Ego puto qñ disputando opi. Rapha. sit melior. 2 dico pro eo esse tex. in. d. s. idē iuris. nec est bona responsio Alex. qñ ille text. intelligat ciuilitate tñ. cōtra eum induco illum tex. dum dicit idem iuris 2 prout in. s. prece. sed in. c. precedenti ori. naturalis 2 civilis. Secundo pondero illū tex. in alia parte dum dicit. qñ interuenit stipulatio in specie. obligatio non ori. ex scriptura: sed ex stipulatione. qñ est dicere ex stipulatione vtraqz ori. Et si dices retur nonne stipulatio posita in actu. regulatur fm naturā actus super quo interponitur. l. si stipulatus. de vsuris. stipulatio interponitur super mutuo ciuili. ex mutuo ciuili ori. ante biennium solū ciuilis: ergo 2 ex stipulatione ori. debet tñ ciuilis. responde fm Imo. in l. miles. s. decē. per illū tex. de re iudi. verū esse vt non def. in plus. tamē vbi est stipulatio. ille actus est efficacior. probat in l. ex placito. de rerū permut. ita hic interueniente stipulatione cōtractus est efficacior. cōsidera si istud voluit dicere text. in. s. de lite. obli. vt oriatur conditio cessante stipulatione. ¶ In glo. ibi. l. stichum. s. naturalis. habes ex gl. scēm exemplum in quo reperit sola naturalis non ciuilis obligatio: tamē Bar. hic in antepe. col. limitat istud exēplum gl. qñ per pactum de nō petendo non tollitur nec ciuilis nec naturalis: l. 3 scribentes non videantur aduertisse. tamen Sal. hic 2 Imo. in. c. si de solu. reprehendunt istā differentia Bar. nā dicunt nō debere cōsiderari verba. sed cōsensu partū quocūqz modo loquentiū: sed consensus partū qui omni casu tollit naturalem. 2 ipsemet Bart. in l. si vius. s. pact. ne peteret. ff. de pac. melius sensisse videt. subdens in antepe. colū. posse dari aliud exēplum. quando quis est condēnatus per iuraz. ¶ Adde tu qñ dum Bar. dicit. qñ post biennium ciuilis obligatio habet vim naturalis: sic vult. qñ non oriat naturalis obligatio etiā post biennium: credo qñ male dicat: qñ imo post biennium videt consensus inesse: 2 sic naturalis obligatio: vt tenet Bart. sibi contrarius in l. si. in. ij. col. C. in quib. cau. in integ. resti. nō est neces. 2 in l. etiam. ff. de mino. Bal. in l. sub specie. per illum tex. de postu. Ange. 2 Sal. in l. generaliter. ad fi. post gl. ibi. C. de nō nu. pec. gl. 2 doc. in. s. de lite. obli. In ea gl. ibi. item in legato minus solenni. pro intelligentia huius partis: reassumo istum articulum in dubiū. nunquid legata relicta in testamēto nō solēni. debeant legatariis salte naturaliter. in isto passu glo. hic 2 vbiqz tenuerunt qñ talia legata debeant legatariis naturaliter. 2 in. d. l. cū quis. cū 2 in oibus locis allegatis in articulo precedē. 2 cōiter citramontani: canoniste in. c. si de solutio. vbi Imo. trāscripsit doct. Barto. hic. Pet. de bella. tenuit cōtrariū. qñ imo talia legata nō debeant legatariis naturaliter. ¶ Primū fundamentū: naturalis obligatio ori. ex cōsensu. l. in his. s. imperator. de solu. l. stichū. s. naturalis. de solu. sed hic non est consensus. ergo 2. Scēm fundamentum. quotiescūqz actus deficit in forma. ibi obligatio nulla oriat. l. j. s. si quis ita. de verb. obli. ergo hic cuz sit erratum in forma nō ori. obligatio. Videam⁹ an fundamēta Bar. sint vera: 2 ad primū qñ obligatio naturalis est de iure gentiū. admitto. Sed si primū fundamētū qñ facit de testamēto militis esset verū. sequeretur quod in testō militis ori. naturalis 2 civilis obli. istud etiā esset in testamento alterius minus solēni. 2 bñ dicit Bar. qñ naturalis obligatio ori. ex equitate: ergo in testamēto minus solēni. qñ nō est verū

quare non est equum: vt dicit tex. in l. si. C. de fideicō. propter magnam suspicionē falsitatis, nec obstat iura allegata p Bart. q in testamēto minus solēni debeant legata, quare ibi respōdet q ibi est speciale fauore affectionis vt dicit gl. pterea dicit tex. prealle. z non dicit, qd non teneat: vt est gl. in c. sicut. p. l. v. dist. ad cetera iura respō. vt hic p Lud. z per Sal. in l. nō dubiū. C. de fideicō. vbi Alex. latius insinuat sublatiōis fundamētis bar. Capio opi. vltra montanorū quā tenuerāt Ly. z Raph. ful. in l. eū q. C. de iur. z fa. igno. Rom. hic: quāuis multa adduci possent, assumo q astrin gere vident: pro ista mouet Fulg. q si legata relicta in testamēto minus solēni essent debita naturaliter, sequeretur qd legatarius posset vti retentione, qz naturalis obligatio est potens ad retinē dum. l. etiam. ff. de cōpen. z tñ in contrarium est tex. in l. si creditor res. C. de fideicō. arguēdo a cōtrario sensu. Sed tu ad istud argu. responde primo, qd ille text. non probat nisi a contrario sensu, sed sumi non debet arg. a dno. l. militis codicillis. s. veteranus. de tes. sta. mili. Scdo respōde, quod qñ aliquid est in esse deductū, vt est debitum, illud difficilius tollit, quā de nouo inducat. l. patre fus. rioso. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Item pro ista opin. allegat Roma. hic tex. in l. hac consultiissima. s. ex imperfecto. in ver. pro nullo habetur. C. de testa. z in l. fina. in verbo pro nullo habet. C. fami. erc. si ergo legatum habetur pro nullo ergo non debetur. Ad hoc respondet Alexan. hic q ista verba pro nullo haberi, imo portant fictionem, quia aliud est, esse talis, aliud pro tali haberi. l. si mercis. ff. de verbo. sig. Tertio pro eadem parte stringit text. in l. ij. in verbo nullo iure. C. si quis omis. cau. testa. z ponderat illam vniuersalem nullo iure, ergo nec naturali nec ciuili: ad illum text. responde vt per gl. ibi in ver. nullo iure. s. ordinario, z illud declarat ibi tex. in verbo petitio: quid tenendum in isto subtili articulo, credo qd disputādo possit defendi vtraq; pars, sed iste pas sus pendet a veritate fundamenti Petri. ¶ In quid numerus septem testium sit de forma substantiali: an vero sit de forma probatoria: si est de substantiali, clarū est quod deficiat, si autem dicim⁹ quod sit de forma probatoria, non impediret oriri naturāle obligationem. d. Alexan. nititur probare, quod numerus septem testium sit de forma substantiali, dic vt hic per eū. Adde vltra scribentes qd Bald. in repetitione. l. j. C. de sacrosan. eccle. xix. col. in vers. super primo quesito, melius tangit quā alibi, nunquid numerus septem testium sit de forma substantiali: z concludit q non est de forma substantiali testamenti, nam forma est que dat esse rei l. iulianus. s. sed z si quis. ff. ad exhiben. sed testes non sunt esse testamenti, sed bene sunt quedam solennitas requisita ad testamētum. l. si. C. de fideic. nam fin eum de forma testamēti est vnus cōtextus. l. heredes palā. de testa. vt p Bal. ibi. s. Tu cōfirma q esse testamēti nō sit in numero septē testium: nā de forma substantiali testamēti est voluntas testatoris: vt dicit Bar. hic itē institutio heredis. s. ante heredis. institu. de lega. Itē q testator noiet heredem noie proprio. l. iubemus. C. de testa. sicut in stipulatione, de forma substantiali est interrogatio precedēs z respōsio sequens, numerus vero septē testium nō est forma substantialis: sed quedā solēnitās ad probādū: z si diceret, si numerus septē testium esset solū solēnitās probatoria, sufficeret cōfessio heredis ad eū probādū, qz solēnitās probatoria non requiritur qñ est cōfessio partis aut. no. iure. z ibi Bal. C. si cer. pe. istud est falsum, qz nō sufficit cōfessio heredis. gl. j. l. ij. C. de bo. pos. fm tab. responde, q aliquādo requirit solennitas probatoria simpliciter: z ibi sufficit cōfessio partis, ita procedit arg. aliqñ lex procedit vltra annullando actum si nō adhibeatur talis solennitas probatoria, tunc nō sufficit confessio partis, ita in calu nostro, ita Bal. in c. j. quot testes requiratur ad probandū inuesti. z Are. in l. heredes palā. in prin. ff. de test. Confirmat qz qñ testes etiā dum requiruntur p forma, cōfessio partis non sufficit, ita Bal. in rub. C. de pba. Lanomiste in rub. extra eo. Confirmat qz si numerus septē testium esset de forma substantiali, non sufficeret confessio heredis iurata: tñ hoc est falsum. l. si. C. de fideicō. nec dicat qd ideo ibi sit, qz testator noluerit solēniter testari, qz in his q sunt de forma substantiali, voluntas testatoris nihil facit. l. nemo pōt. de leg. j. z ibi pro regula. Ad arg. Alex. dñ dicit, q sicut in stipulatione qñ deficit forma, nō oritur naturalis obligatio. l. j. s. si quis ita. ff. de ver. ob. nñ de in forma, q in stipulatione id est, qz qñ nō precedit interrogatio z sequit rñsio put est de forma, ibi dicit deficere cōsensus ptis, z sic naturalis obligatio, ita Bar. z oēs in d. l. j. s. si qz ita, sed qñ testamētū z est imperfectū, nō deficit voluntas, ergo orit naturalis obligatio: ita videret posse defendi opi. Bar. z citramontanorū: qd tenendū. Ego puto, q fundamentum vltimontanorū: sit incōuincibile, q numerus septē testium in testamēto sit de forma substantiali, z vltra tradita p oēs hic: z d. l. nemo pōt. facio tres ponderationes. In primis pondero doctri. Bar. in l. vniuersa. circa mediū. C. de preci. impe. offe. vbi concludit Bar. qd qñ lex iubet, q aliqua solēnitās adhibeat tpe actus, tñc si aliter facit, ipso iure nihil v3. z ad hoc pñctualiter alle. l. hac cō-

sultissima. s. j. C. de test. vbi numerus septē testium requirit a principi. testamenti. ergo si nō interuenerit, nō oritur naturalis obligatio. Scdo z fortius, qz numerus septē testium sit de forma essentiali, pōdero tex. in l. si vn⁹. C. de testa. induco. dicit ibi tex. si vnus de septē testibus deficeret in testamēto, dicit ibi tex. testamentum est ipso iure nullū, z tñ si esset de solēnitāte probatoria illud esset falsum, probatur, qz posset probari per sex testes, iuncta cōfessione venientium ab intestato: ergo apparet q est de forma substantiali. Scdo z fortius stringo, qz tex. ibi annullat ipso iure testamentū in quo vnus de septē testibus deficit: ergo est de forma substantiali, probatur qz qñ lex requirit aliquid in actu, z vltra pcedit annullādo si illud nō interueniat, illud necessario dicit de forma substantiali nam si esset de forma probatoria, actus nō esset ipso iure null⁹, qz non deficeret esse, sed probatio tex. in l. duo sunt titij. de testamen. titula. sed defectus vnus testis annullat ipso iure testamentum: ergo deficit esse. Tertio pondero qd ista tenet Bart. sibi prius in l. nemo pōt. in j. opp. de leg. j. vbi dicit Bar. q quedā sunt substantialia testamēti sine quibus testamentū nō habet esse, vt numer⁹ septem: itē institutio heredis, z ista prohibere nō pōt. qz si sint de substantia testamēti sine quibus testamentū esse non pōt, gtimeret repugnatiā si testator posset phibere, vt ibi per eū: z ibid. Are. insinuat, istā eandē opinionē firmat Bal. in l. cū quis. in. iij. col. C. de iur. z fa. igno. z sic per ista tria fundamēta remanet incōcūsum fundamētū Petri, q numerus septē testium sit de forma substantiali. Quarto pro ista opi. vtor nouo argumento, pondero tex. in l. hac consultiissima. s. ex imperfecto. dñ tex. dicit, filijs accrescere: tñc arguo, si legatū relictū in testō minus solēni deberetur naturaliter, nō haberet locū ius accrescēdi qz nō deficeret ipso iure in totū, et quo deberet naturaliter, per doctrinā gl. in l. si duo. in prin. de iur. reurā. ergo cum ibi dicat accrescere liberis, apparet q nō debeat naturaliter. Pro ista parte pōdero tex. in l. si venter. C. de fideicō. in ver. stipulantib⁹. z induco dupliciter: nā si ex testamēto inutili vel nō solēni oriret naturalis obligatio, sufficeret qd heres pacto nudo pmitteret, qz qñ aliquid debet naturaliter primo loco ista naturalis sufficit ad producendā actionē. l. si. vbi Bal. z Ang. ad hoc no. C. ad. l. fal. z tamē ibi tex. requirit stipulationē, ergo appareret qd prius non debebat naturaliter: cōfirmatur qz illi ablatiui absoluti resoluunt in conditionē. l. a testatore. de cōdi. z demō. sed cōditio ostendit aliquid esse pro forma nō leui. l. pzetor. in prin. de colla. bono. Bal. in aut. matri z auie. l. j. co. C. qñ mulier tute. offi. fungi potest, si ergo stipulatio est de forma, ergo prius nō debebat pacto nudo, z sic in pñcto iuris videt posse defendi opi. vltra montanorū. ¶ In quid aut debeant in foro cōscientie, vide in d. l. cū qz. p Bal. z ibi tradidi. ¶ In ea. ibi si modo p falcidiam minuat. ¶ pro intelligētia istius partis gl. reassumo istū articulū. ¶ In quid quarta que pōt detrahi per heredē de legatis, debeat legatarijs saltē naturaliter: vtilitas est vt dicit bal. in d. l. cū quis. qz si debet retur naturaliter: heres in foro cōscientie teneat legatarijs: erit ergo articulus quē assumo disputandū: nunquid quarta q detrahitur a legatarijs sit debita ipso legatarijs naturaliter. prima est opin. gl. hic: z in d. l. cū quis in l. error. C. ad. l. falci. in c. si. de solu. qd talis quarta debeat naturaliter legatarijs. Scda fuit opin. subtilis Pe. qd nō debeat, nec ciuilitate: istud tenet in d. l. cū qz. Roma. tenet in l. j. z in l. lineā margaritarum. ff. ad. l. fal. Imol. in c. si. in. iij. col. de solu. Roma. hic Fulg. in d. l. cū quis. Luma. in l. j. in principi. ff. ad. l. falci. Mouentur vltimontani duplici fundamēto, clarū est q falcidia refecat illaz quartā ipso iure. d. l. j. credo qd possit defendi opin. vltimontanorū, q non debeat legatarijs ali quo iure: z omis leuibus. Pro ista parte facit fundamentum Pet. vbi cūqz lex resistit actui, nō orit aliqua obligatio etiā naturalis: sed dico qd l. fal. expresse resistit, tex. est clarus. iust. ad. l. fal. in prin. illum tex. alleg. Bart. in l. j. z ibidem Imo. ff. ad. l. falci. no. Raph. in d. l. cū quis. C. de iur. z fac. igno. Secundo q lex resistit quādo nunq habere mus legē, probat qz si verū esset qd l. fal. non resisteret, sequeretur qd illa quarta deberet non solū naturaliter sed etiam ciuilitate. Ad illum text. responde prout responderi Sal. in d. l. cum quis. in. ij. col. z sibi ascribit Alex. hic: qñ lex resistit actui non orit ciuilis nec naturalis obligatio, est verum quādo simpliciter resistit: secus si procedat vltra prouidēdo de remedio. l. Ego semel aliter respondebam, qd tex. in l. j. ff. ad. l. falci. z tex. institui. ad legem falcid. in principi. est tex. qui refert tex. in l. j. ff. ad. l. fal. sed habeo qd in termino referre non debet gtimeri plus quam in termino relato. tex. in l. si prior. z ibi Bal. z Moder. ff. solu. mat. Secundo pro opi. vltimontano. stringit tex. in l. quod de bonis. s. j. ff. ad legē falci. inducendo hoc modō: dicit ibi tex. testator nō potest prohibere detractionem falcidie: z si adiciat penā heredi si detrahat, adiectio pene nihil v3: tñc arguitur, si nō potest adijcere penā ergo oportet dicere qd lex resistit: tamē pōt responderi, q quādo lex non resistit nec assit ob publicam vtilitatem ibi non valeat adiectio pene: z ita loquit. d. l. qd de bonis. Tertio pro ista parte stringit

a Numer⁹ a septē testium, ad doct. in c. cum esses, de testa.

b Detrahi. Adde Pe. de vbal. in repe. c. raz. de test.

stringit: qz si verū esset, qd illa quarta deberetur legatariis natus
raliter: sequeret qd si esset penes legatarios possent legatarij vti
retentione: qz naturalis obligatio est potens ad retinendū z con
pensandū. l. etiā. de cōpen. Ad istud fundamentū respōdet Ale
xan. hic: z fuit responsio Jmo. in. d. l. lineam margaritarū. respon
dent ipsi, alias lex falc. esset imposita verbis non rebus, si possent
viti legatarij retentione: ista respōtio non est bona. Responde me
lius, qd naturalis obligatio est potēs ad retinendū: istud est verū
cōtra petentē, sed cōtra repetētē nō habet locū. gl. z Bar. in. l. cū
is. s. j. eo. z voluit ita respondere do. Alexā. allegando illam gl.
ad illud oppositū: qz agimus de petitione tantū. Tercio respon
de vt per Bar. in. l. pzetor ad exhibē. s. j. in vlt. col. ff. rem ra. habe.
vbi dicit Bar. qd in ista materia inepte loquimur de cōpensatio
ne: qz cōpensatio est vnus debiti in aliud debitū: sed hic est tātū
vnū debitū: ista respōtio Bar. nō tollit obiectū: ga dato qd nō
cadit cōpensatio, tamen cadit retētio. Quarto pro ista opi. Lud.
facit aliā rationē: quā dicit esse suā: clarū est, qd heres potest ven
dicare istam quartā legatariis. l. plaucius. cū si. ad leg. fal. si ergo
potest vendicare: ergo nō debetur legatariis naturaliter. Ego pu
to qd istud argumentū sit vna trussa: qz heres agit rei vendi. quo
ad dominiū. Quinto pro ista opi. vltimontanozū videt bene fa
cere: nā ex quo testator videtur posse expresse detrahēre falc. aut.
sed cū testator. C. ad leg. fal. potest etiā tacite, gl. in. l. decē. in prin.
de fideicō. liber. ergo cum non prohibuerit nec expresse nec tacite
apparet abesse voluntatem testatoris: ergo non debetur etiā na
turaliter: quid tenendū opi. gl. z Bar. est cōmuniter approbata
a citramontanis: an tenet gl. hic: z in. d. l. cū quis: z in. l. error. C.
ad leg. fal. Bar. in. d. l. cū quis. canonisse in. c. fi. de solu. pro cōmu
ni dicit Bar. esse tex. in. l. i. C. ad le. fal. Primo respōde fz Lu.
hic. Ful. in. d. l. cū quis Jmo. in. l. lineam margaritarū. qd tex. in. l.
i. ad leg. fal. vtitur verbis importantibus fictionē, ponderādo
verbū videri. Secundo responde, qd quādo heres soluit integra
legata, nō detracta falcidia, soluit intuitu pietatis: vt adimpleat
voluntatem testatoris, tunc nō dicitur plus debito soluisse. Terc
tio respōde, qd illa lex prima loquitur de iure. C. quo iure, testator
nō poterat reprobare falcidiā. aut. sed cum testator. Ego ad fun
damentum Bar. d. l. i. ad leg. falci. do solenne in responsionē: z di
co, qd quando heres soluit integra legata nō detracta falcidia, di
citur donare: casus est de hoc in. l. si legatus. s. fina. in vers. dona
tus. z ibi ad hoc ponderat Roma. ff. ad treb. si dicitur donari: er
go nullo modo debetur legatariis: ergo retorquetur fundamētū
Bar. contra ipsum. Pro hoc teneo primā responsionē, veram
est per fictionem: attentat pietate: tamen re vera donatur: tamen
Alex. in. l. si legatus. dicit qd ille tex. loquitur improprie. Secūdo
pro cōmuni z citramontanozū stringit tex. quē sibi ascribit Alex.
sed est Roma. hic. s. in. iij. col. in. l. si. C. ad le. fal. vbi ex nuda pmiss
sione facta per heredē de soluedis legatis, potest heres cōueniri.
et sic ibi est duplex naturalis, nam si prius nō deberetur non pos
set heres cōueniri ex nuda promissione. Tenendo cū vltimontāz
nis responde primo qd tex. in. d. l. si. nō loquitur de nuda pmissio
ne: sed de cautione, qd verbū cautio. intelligitur cum stipulatiōe
l. sancim. z ibi gl. C. de ver. sig. Secūdo rōde, dato qd tex. loquat de
nuda promissione adhuc non ob. argu. nam ideo ibi heres ex nu
da promissione cōuenitur: qz si est fomentata a lege quo casu pro
ducit actionē. l. legitima. C. d. pac. Quarto moueo, qz quarta esset
indebita omni iure, sequeretur qd quocūqz errore soluta posset re
peti, tñ habeo qd quarta soluta per errorem iuris, nō repetit: ergo
erat debita aliquo iure. Et lz Alex. nō respōdeat: rōde fin Jmo.
z Comē. in. d. l. i. ff. ad. l. fal. Ro. hic. qd quarta si soluitur errore iu
ris: ideo nō repetit, nō qz debet naturaliter, sed qz solues tractat
de lucro, z in lucris iuris ignorātia nocet: tñ ista respōtio esset du
bia: qz ex quo falcidia refecat ipso iure, perdere illud est tractare
de dāno: respōde qd ideo est qd heres qui soluit nō repetit: qz na
turaliter debet: qz soluit errore iuris, z ille error causat a pieta
te. quo casu cessat repetitio. l. cū is. s. si in ea. j. eo. qd autē causetur
a pietate, est text. in. l. si sponsus. s. fin. ff. de dona. inter vi. z vro.
20 Quid aut esset in quarta trebellianica que pōt detrahi per hes
redē fideicōmissario: nūquid debeat naturaliter: dic vt p Bar.
qui alleg. l. si creditorē. de his q in frau. cre. respōde ad illū tex. qd
per hoc qd nō dicatur fraudare creditores: nō tamen per hoc nō
dicit, qd sibi nō sit debita naturaliter, habes in tex. in. l. si sponsus.
21 s. si s. allega. C. i. in ea. ibi. vt. j. eo. l. iulianus. habes ex gl. quartā
cōclusionē disputabilē. qz si verus debitor sit absolutus per sen
tentiā iudicis, remanet debitor naturaliter Bart. tangit melius
quā hic in. l. iulianus. in. ij. col. j. e. Pondera tu prouecte, in quā
tum Bar. vtitur vno fundamēto cui insistit qd tollat ciuilem, pro
bat Bar. per sententiā cōdemnatoriā inducit ciuilem obligatio. l.
ij. s. idē scribit. de pec. ita per sententiā absolutoriā dz tolli ciuilem
lis, arguēdo a pari effectū: vt arguit iuriscōsul. in. l. sciendū. s. na
turalis. de sol. Sed arguo cōtra Bart. sententiā cōdemnatoriā nō

solum producit ciuilem sed etiā naturalē: ita Bar. in. l. iulianus ve
rum debitorē. j. eo. ergo sicut sententia obligatoria pducit z ciuilem
lem et naturalem, sic z absolutoria debet tollere z ciuilem z natu
ralem, arguēdo a pari effectū: defendendo sententiā cōmunē respō
deo ad istud obiectū. Pumo qd opi. Bar. in. l. iulianus verū des
bitorē: non sit vera qd per obligatoriā oriatur naturalis. Respō
de ergo scdo modo: sententiā cōdemnatoriā producit ciuilem et na
turalem obligationē fateor: sed naturalis que oritur ex sententia
cōdemnatoriā non oritur ex cōsensu partiū. l. nec ab eo. C. quō z qñ
iū. sed oritur ex equitate vt magistratibus paream: cū ergo ori
tur ex alia materia, nō potest tollere naturalem qua tenebat debi
tor. l. an inutilis. ff. de accepti. z sic habes expedita quatuor exēpla
22 gl. C. Ultra gl. fin Bart. pone duo alia exēpla vt hic per eū. Ex
prima z ij. parte gl. no. qd illud qd est omnino indebitū, vel est ius
debitū naturaliter: quocūqz errore soluitur semp potest repeti z
in hoc bene dicit ista glo. Itē in eo qd dicit Bar. de sententiā cōde
natoriā a qua nō est appellatū qd illud debitū ciuile habet effectū
naturalis debiti, videbitis post Bar. in. l. iulianus verū. j. eodez.
Adde etiā alios casus quos enumerat gl. magistra. in. l. elegāter.
s. si. z ibi Bar. j. eo. gl. in. l. j. C. eo. z in. s. is quoz. insti. qui. mo. re
23 contrahi. obli. z in. s. itē is cui. insti. de obli. ex quasi cōtra. C. Ex
vltima parte glo. no. duo. primū, qd illud qd est naturaliter, tantū
debitū, nunq̄ repetitur: nisi quando soluitur per errorem facti pro
babilem, cū ista cōclusiōe tenent Bar. Ang. Sali. z Moder. hic.
Ang. Fulg. z Pau. de ca. in. l. iulianus. j. eo. Jac. bu. z Sali. in. d.
l. cum quis. do. Anto. z Jmo. in. c. fi. de solu. et ista est vera, quāuis
subtiles vltimontani Ex. z Bal. in. d. l. cū quis. teneant cōtra
rium, e. precipue ratione: qz naturalis solū est potens ad compen
sandum. l. etiā. ff. de compen. ergo etiam debet esse potens ad refi
nendum: z fuit argu. glo. ordi. in. l. cum is. s. j. eo. vbi Bar. respō
det, qd cōtra repetentē nulla exceptio potest opponi, z spoliatus
ante omnia sit restituendus. l. si quis a se fundum. C. ad leg. iul. de
vi pub. z ita etiam respōdet Bar. hic in vlti. col. z Bald. intellu
ge tamen sane, qd obligatio naturalis sit potens ad compensan
dum quādo est naturalis que semper fuit sola: ita qd ex ea nō po
test agi: nec habere locū exceptio: secus si esset naturalis ex qua
posset agi: quia semel fuisset iuncta cum ciuile: tunc nō est potens
ad compensandū, per regulam. l. quēcūqz. ff. de compen. ita in spe
cie Bart. in. l. procurator ad exhibendum. s. j. ff. rem ra. habe. z in
l. si pene. in prin. z in. l. qui inuicem. in fi. j. eo. Secundo mouentur
subtiles vltimontani. qz speciale est in minore z in muliere. l. quan
uis. s. inter dū. ff. ad velle. ergo in alijs in contrariū ius cōmune: lz
responde. qz speciale est in minore z muliere, vt etiam solutum er
rore iuris repeti possit: sed quando errore facti probabili, nullum
24 est speciale. Secundo no. ex hac. gl. qd obligatio naturalis tam
tum impedit repetitionē: z sic potentior est quāz ciuilem sola, que
nunq̄ impedit repetitionē. Sed in contrariū fortiter videtur fas
cere. qz ciuilem sola producit actionē saltem in aliquibus casibus
vt declarat Bar. hic: in. iij. col. Naturalis vero sola nunq̄ produ
cit actionem. l. iuriscōsultum. s. igitur nuda. ff. de pact. ergo debet
ret esse totū contrariū eius quod dicit glo. quia cui damus actio
nem, multo magis exceptionē. l. i. s. qd autem. ff. de superfl. z in re
gula cui damus. ff. de regu. iur. Hic difficultati responder solus
Bal. hic, qd cum in cōditione indebi. magis pōderetur equitas
naturalis, quā rigor iuris. l. indebiti. in prin. j. eo. ergo potentius
operatur obligatio naturalis que ex equitate descendit ad impe
diendū cōditionē indebiti, quā operetur obligatio ciuilis que
est de rigore iuris. insti. de obli. in prin. tu potes subtilius respon
dere, qd dicta regula procedit quantum ad dandum exceptionē:
sed non quātum ad compensationem vel retentionem: vbi est totū
ecōtra: quia naturalis que est potens ad agendum, non est
potens ad compensandū: alia vero debiliō sit vt dixi in prece
denti cōclusionē glo. C. Ultra glo. adde quartam speciem indebi
ti, quādo obstat exceptio: ista subdividitur in quatuor species.
Hā aut obstat exceptio perpetua, aut temporalis z sic dilatoria:
aut exceptio dubia: aut z quarto exceptio inducta ad rigorem iu
ris que non respicit obligationem vel actionem: sed cōueniendū
modū, vt exceptio fori vel pendētie litis. Et istas quatuor species
prosequitur glo. in. d. l. cum quis. in gl. ij. z ibi Bart. z alij vbi di
citur. C. Glo. si. diuiditur in quatuor partes. In j. alleg. tres con
cor. ad tex. z dū alleg. l. eum qui in princ. debet allegare in. s. j. In
ij. p. viā fallentie remouet vnum cōtrarium. In. iij. querit z soluit.
In. iij. opponit z se remittit. secūda ibi: z hoc nisi sit pubes, ter
tia ibi: sed quid si animo titubanti. quarta ibi: item cōtra. j. de cui
25 ctio. C. Ex tertia parte no. qd dubitans z ignorans equiparan
tur. facit. l. si. s. fin autē dubi. C. de fur. z ibi Bar. no. per hoc extē
dit regulam. l. mater decedens. in prin. ff. de inoffi. testa. Ad idē
est bonus tex. in. l. ij. in princ. ff. quis ordo in bo. pos. ser. z tex. in. l.
q̄diu. vbi moder. ad hoc no. C. qui admit. Bald. in. l. j. in. iij. colū.
C. de fal. cau. adiec. lega. Hinc dixit Bald. in. l. leges sacratissime,

C. de legi. qd ita paratur dubitanti sicut erranti vel ignorantis: sequitur
Jo. de ana. in 2. l. xxi. an. d. i. s. i. c. o. s. d. e. r. a. t. i. o. h. i. s. q. u. e. i. n. f. a. c. t. i. n. a. r. r. a. t. i. o. n. e. i. n. v. l. t. i. c. o. l. B. i. c. e. t. i. a. d. i. c. u. n. t. E. y. z. B. a. l. a. n. d. i. s. i. q. u. o. m. i. t. t. e. s. o. p. p. o. n. e. r. e. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. p. r. o. p. t. e. r. d. u. b. i. t. a. t. i. o. n. e. p. o. t. e. s. t. p. o. s. t. e. a. o. p. p. o. n. e. r. e. s. i. c. u. t. s. i. p. e. r. i. g. n. o. r. a. t. i. a. m. o. m. i. s. s. i. s. s. e. t. c. p. a. s. t. o. r. a. l. i. s. d. e. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. f. A. d. d. e. q. d. v. u. l. t. g. l. n. o. t. a. i. n. c. s. i. d. i. l. i. g. e. n. t. i. i. n. v. e. r. b. o. n. a. f. i. d. e. s. a. d. f. i. d. e. r. e. s. c. r. i. p. t. q. d. q. u. i. h. a. b. e. t. c. o. s. c. i. e. n. t. i. a. m. d. u. b. i. a. m. c. e. s. e. t. u. r. b. o. n. e. f. i. d. e. i. z. n. o. m. a. l. e. f. i. d. e. i. f. a. c. i. t. q. d. n. o. B. a. l. i. n. c. s. i. i. n. i. i. c. o. l. u. m. d. e. c. o. s. u. e. z. i. n. c. b. o. n. e. i. j. i. n. v. c. o. l. d. e. p. o. s. t. u. p. r. e. l. a. q. d. d. u. b. i. u. s. i. n. c. o. s. c. i. e. n. t. i. a. n. o. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. u. r. f. a. c. e. r. e. c. o. t. r. a. c. o. s. c. i. e. n. t. i. a. z. n. i. s. i. p. o. s. t. q. m. o. n. s. t. r. a. t. a. e. s. t. s. i. b. i. v. e. r. i. t. a. s. s. e. d. p. r. e. d. i. c. t. a. m. g. l. i. n. d. c. s. i. d. i. l. i. g. e. n. t. i. l. i. m. i. t. a. t. B. a. r. l. i. c. e. t. i. l. l. a. m. n. o. a. l. l. e. g. e. r. i. n. l. n. a. t. u. r. a. l. i. t. e. r. i. n. i. i. c. o. l. f. f. d. e. v. s. u. c. a. p. v. t. p. r. o. c. e. d. a. t. q. u. a. d. o. a. p. r. i. n. c. i. p. i. o. f. u. i. t. b. o. n. a. f. i. d. e. s. n. a. s. e. q. u. e. s. d. u. b. i. t. a. t. i. o. n. e. n. o. o. f. f. i. c. i. t. p. r. e. s. c. r. i. p. t. i. o. n. i. s. s. e. c. u. s. s. i. a. p. r. i. n. f. u. i. s. s. e. t. d. u. b. i. u. s. t. u. n. c. n. o. p. o. s. s. e. t. p. r. e. s. c. r. i. b. e. r. e. i. n. f. e. r. e. n. d. o. p. e. r. h. o. c. v. t. i. b. i. p. e. r. B. a. r. c. u. m. q. u. o. t. e. n. e. t. B. a. l. i. n. d. c. s. i. d. i. l. i. g. e. n. t. i. i. n. i. c. o. z. i. n. l. s. u. p. e. r. l. o. n. g. i. C. d. e. p. r. e. s. c. r. i. p. i. o. n. t. e. m. p. S. e. d. t. u. v. i. d. e. i. n. h. o. c. v. l. t. i. m. o. A. n. t. o. d. e. b. u. t. a. l. i. t. e. r. t. e. n. e. n. t. e. i. n. c. s. i. i. b. i. p. l. e. n. i. u. s. f. i. n. o. l. i. n. i. x. q. d. p. r. e. s. c. r. i. p. S. e. d. p. r. i. n. c. i. p. a. l. e. c. o. n. c. l. u. s. i. o. g. l. l. i. m. i. t. a. t. n. i. s. i. d. u. b. i. t. a. s. p. o. t. u. i. s. s. e. t. d. e. f. a. c. i. l. i. c. e. r. t. i. o. r. a. r. i. q. d. h. a. b. e. t. u. r. p. e. r. i. n. d. e. a. c. s. i. e. s. s. e. t. c. e. r. t. u. s. g. l. i. n. l. l. o. c. i. s. i. n. v. e. r. b. o. i. u. r. i. s. f. f. d. e. a. c. q. u. i. r. e. n. p. o. s. p. e. r. q. u. a. i. t. a. l. i. m. i. t. a. t. B. a. l. i. n. d. l. i. f. i. i. n. i. i. c. o. l. f. a. c. i. t. t. e. x. i. n. l. r. e. g. u. l. a. s. s. e. d. z. f. a. c. t. i. i. n. v. e. r. b. o. d. i. l. i. g. e. n. t. e. r. i. n. q. u. i. r. e. n. d. o. f. f. d. e. i. u. r. z. f. a. c. t. i. i. g. n. o. r. a. n. z. q. u. o. d. p. u. l. c. h. r. e. d. i. c. i. t. B. a. l. d. i. n. c. j. s. p. e. r. s. o. n. a. p. e. r. q. u. o. s. f. i. a. t. i. n. u. e. f. t. e. m. e. t. s. e. c. u. n. d. o. i. n. t. e. l. l. i. g. e. q. d. l. i. c. e. t. d. u. b. i. t. a. n. s. z. i. g. n. o. r. a. n. s. s. e. u. e. r. r. a. n. s. e. q. u. i. p. a. r. e. n. t. u. r. i. n. e. f. f. e. c. t. u. v. t. p. r. e. d. i. c. i. r. e. v. e. r. a. t. a. m. e. n. d. i. f. f. e. r. u. n. t. v. t. d. e. c. l. a. r. a. t. g. l. o. s. i. n. l. d. e. i. t. a. t. u. f. f. d. e. t. e. s. t. a. z. i. n. t. u. b. f. f. d. e. i. u. r. z. f. a. c. i. g. n. o. f. f. i. n. v. l. t. i. p. a. r. t. e. g. l. o. s. o. p. p. d. e. l. s. e. d. z. s. i. e. x. c. e. p. t. i. o. f. f. d. e. e. u. i. c. t. v. b. i. e. m. p. t. o. r. c. o. n. t. e. n. u. s. a. d. r. e. z. e. m. p. t. a. s. i. h. a. b. e. t. e. x. c. e. p. t. i. o. n. e. m. z. s. c. i. e. n. t. e. r. o. m. i. t. t. a. t. h. o. c. n. o. n. o. b. p. o. t. e. s. t. h. a. b. e. r. e. r. e. g. r. e. s. s. u. m. c. o. t. r. a. v. e. n. d. i. t. o. r. e. R. e. s. p. o. d. e. t. u. r. q. d. i. s. q. u. i. s. c. i. e. n. t. e. r. f. e. c. i. t. s. i. b. i. p. r. e. i. u. d. i. c. a. t. i. n. c. o. q. d. f. e. c. i. t. s. e. d. n. o. i. n. a. l. t. o. n. e. c. q. u. o. a. d. a. l. i. a. s. p. e. r. s. o. n. a. s. E. t. i. d. e. o. n. i. m. i. n. i. u. s. i. p. o. t. e. s. t. a. g. e. r. e. c. o. n. t. r. a. v. e. n. d. i. t. o. r. e. m. p. r. e. s. f. e. r. t. u. m. q. u. i. t. r. a. c. t. a. t. d. e. l. u. c. r. o.

- 1 In pacto potest deduci id ad qd quis tenet de iure comuni.
- 2 Soluens sciens indebitum cum pacto qd repetere possit, repetit.

S quis sic sol. Per expressam conventionem datur conditio indebiti ad repetendum indebiti solutum. h. d. dubium faciebat: qd conditio indebiti non oritur ex contractu, sed ex quasi contractu extra id qd agitur. s. item is cui. in f. de obli. ex quasi contractu. iuncta l. si is cui. s. si. ad f. ff. c. o. m. o. Sed hic fuit celebratus contractus sup. restitutione indebiti: ergo videbatur qd conditio indebiti locum habere non posset: ratio autem decidendi est: qd conditio indebiti oritur ex quasi contractu, iuribus prealleg. quibus do nullum negotium, z sic nullus contractus est expresse celebratus sup. restitutione indebiti soluti. Sed qd contractus fieret sup. hoc bene conditio indebiti potest oriri ex illo. Item et istud voluit dicere tex. ibi negotium enim actus est. f. ff. de hoc tex. qd in pacto potest deduci illud ad qd quis tenetur de iure comuni absq. pacto. c. o. r. l. si donatarius. in principi. f. ff. de codi. ob cau. et ibi dixi duos notabiles effectus quos operatur tale pactum: nec obstat si dicatur, quod expresse eorum: scilicet pactum que tacite insunt, nihil operatur. l. non recte. C. de fideiussori. l. iij. ff. de leg. i. qd respon. de verum esse quando tacitum inest ex necessitate legis: ita proprie loquitur. d. l. iij. secus quando tacitum inest ex presump. voluntate. l. precibus. C. de impu. z al. is substi. declarant B. a. r. z alij in d. l. iij. B. i. n. v. e. r. b. o. h. a. b. e. b. i. t. d. i. u. d. e. i. n. d. u. a. s. p. a. r. t. e. s. I. n. p. r. i. m. a. d. e. c. l. a. r. a. t. t. e. x. I. n. s. e. c. u. n. d. a. i. b. i. s. e. d. c. o. t. r. a. g. l. o. s. o. p. p. o. n. i. t. c. o. n. t. r. a. t. e. x. e. t. b. e. n. e. s. o. l. u. i. t. C. i. r. c. a. p. r. i. m. a. p. a. r. t. e. g. l. c. o. s. y. d. e. r. a. i. n. q. u. a. m. u. d. i. c. i. t. h. a. b. e. b. i. t. e. t. i. a. p. e. r. a. c. t. i. o. n. e. p. r. e. s. c. r. i. v. e. r. i. l. l. a. i. m. p. l. i. c. a. t. i. u. a. e. t. i. a. i. m. p. l. i. c. a. t. n. o. n. s. o. l. u. m. c. o. p. e. r. e. a. c. t. i. o. n. e. p. r. e. s. c. r. i. p. v. e. r. s. e. d. e. t. i. a. m. c. o. n. d. i. c. t. i. o. n. e. i. n. d. e. b. i. t. i. s. i. c. u. t. i. n. s. i. m. i. l. i. i. n. l. i. j. C. d. e. c. o. n. d. i. t. o. b. c. a. u. i. u. n. c. t. a. g. l. i. n. l. i. i. n. p. r. i. n. c. i. p. i. o. f. f. d. e. d. o. n. a. v. t. r. u. q. d. l. i. m. i. t. a. t. B. a. r. n. i. s. i. s. t. i. p. u. l. a. t. i. o. i. n. t. e. r. u. e. n. i. s. s. e. t. t. u. n. c. n. o. o. r. i. e. t. u. r. n. e. c. a. c. t. i. o. p. r. e. s. c. r. i. p. t. v. e. r. n. e. c. c. o. d. i. c. t. i. o. i. n. d. e. v. e. l. o. b. c. a. u. s. e. d. s. o. l. u. m. a. c. t. i. o. e. x. s. t. i. p. u. l. a. t. i. o. n. e. p. e. r. t. e. x. i. n. l. i. s. i. n. e. i. n. p. r. i. n. c. i. p. i. o. v. b. i. e. t. i. a. m. B. a. r. f. f. r. e. m. r. a. h. a. z. i. d. e. o. s. u. b. i. u. n. g. i. t. B. a. r. q. d. i. n. h. a. c. l. n. o. i. n. t. e. r. u. e. n. i. t. s. t. i. p. u. l. a. t. i. o. s. e. d. p. a. c. t. u. s. i. m. p. l. e. x. T. u. a. u. t. e. c. o. s. y. d. e. r. a. d. u. o. P. r. i. m. o. q. d. h. i. c. p. a. c. t. u. s. n. o. f. u. i. t. s. i. m. p. l. e. x. i. m. o. v. e. s. t. i. t. u. c. o. h. e. r. e. n. t. i. a. t. r. a. d. i. t. i. o. n. i. s. i. d. e. o. a. c. t. i. o. n. e. p. r. o. d. u. c. i. t. l. r. e. b. u. s. a. l. l. e. g. i. n. g. l. z. l. q. u. o. t. i. e. s. C. d. e. d. o. n. a. q. s. u. b. m. o. d. o. z. l. e. a. l. e. g. e. C. d. e. d. o. n. a. E. t. c. i. r. c. a. h. o. c. p. o. s. s. e. s. a. t. t. e. t. a. r. e. n. o. u. a. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. a. i. n. t. e. r. v. e. s. t. i. m. e. n. t. u. c. o. h. e. r. e. n. t. i. a. t. r. a. d. i. t. i. o. n. i. s. z. a. l. i. u. d. v. e. s. t. i. m. e. n. t. u. c. o. h. e. r. e. n. t. i. a. a. c. t. u. s. i. a. m. p. a. c. t. u. s. a. p. p. o. s. i. t. u. s. i. u. x. t. a. c. o. n. t. r. a. c. t. u. s. n. o. v. e. s. t. i. t. u. c. o. h. e. r. e. n. t. i. a. c. o. n. t. r. a. c. t. u. s. q. u. i. c. o. n. t. r. a. c. t. u. s. f. i. t. p. r. o. v. n. o. z. p. a. c. t. u. s. a. p. p. o. n. i. t. u. r. i. n. f. a. v. o. r. e. a. l. t. e. r. i. u. s. g. l. e. s. t. z. i. b. i. B. a. r. z. a. l. i. j. i. n. l. p. e. t. e. n. s. C. d. e. p. a. c. z. i. n. l. i. u. r. i. s. g. e. n. t. i. u. m. s. q. u. i. n. i. m. o. f. f. e. o. B. a. r. i. n. l. i. f. i. n. p. e. c. o. l. a. d. f. i. s. d. e. c. o. d. i. o. b. c. a. u. z. t. a. m. e. n. p. a. c. t. u. s. q. u. a. n. i. s. p. a. l. i. o. v. i. d. e. t. v. e. s. t. i. r. i. c. o. h. e. r. e. n. t. i. a. t. r. a. d. i. t. i. o. n. i. s. i. u. r. i. b. u. s. p. r. e. a. l. S. e. d. d. i. c. q. d. B. a. r. h. i. c. n. o. c. o. s. y. d. e. r. a. u. i. t. p. a. c. t. u. s. i. m. p. l. e. x. q. d. n. o. v. e. s. t. i. t. u. s. e. d. q. d. s. t. i. p. u. l. a. t. i. o. n. e. n. o. i. n. t. e. r. u. e. n. i. t. r. a. t. v. n. d. e. c. o. n. s. y. d. e. r. a. b. a. m. s. i. s. u. s. t. i. n. e. n. d. o. B. a. r. t. o. z. d. o. c. t. d. i. c. i. p. o. t. q. d. i. n. i. s. t. a. l. p. r. i. m. o. o. r. i. e. t. u. r. a. c. t. i. o. s. e. d. e. s. t. a. c. t. i. o. i. n. n. o. m. i. n. a. t. a. p. r. e. s. c. r. i. v. e. r. s. u. b. s. i. d. i. a. r. i. a. q. u. e. n. o. n. f. a. c. i. t. c. e. s. s. a. r. e. c. o. n. d. i. c. t. i. o. n. e. i. n. d. e. b. i. t. u. i. A. d. u. e. r. t. e.

etia qd posses opponere, qd in ista lege illud pactum non vestitatur
coheretia traditionis: qd traditio in ista l. fit ex necessitate putar
tina: z regula habemus, qd qn traditio est necessaria, non vestitur
coheretia traditionis: iuxta glo. z ibi doc. in l. si intra. ff. de pac.
nisi sustinendo respondeas, qd illa regula intelligitur de necessitate
vera, non putativa: z erit pulchra limitatio ad illas regulas. Seco
considera qd fm Bar. durior est conditio stipulantis quam paciscen
tis: qd si interuenit stipulatio vna tm oritur actio: sed qn interne
nit pactu simplex, oritur due: scilicet condictio indebiti: et actio
prescrip. ver. unde videtur resultare absurdum, qd inductu ad pro
uisione z augmentu: operatur diminutione, contra l. legata mu
tiliter. ff. de adi. lega. cu interfit nostra plures actiones quoqz ha
bere. l. cu filius. s. varijs. ff. de leg. ij. f. ff. de secunda parte gl. not.
diligenter, qd soluens sciens indebitum, hoc expresse acto inter
eum z recipiente, qd possit repetere, repetit. ratio, quia non presu
mitur donare, cum absit alia coniectura vt dixi in l. j. s. eod. imo
hic sumus in claris vbi non est opus coniecturis. Idem tenet gl.
in l. qd quis sciens. vbi Pau. de cast. j. eod. Albe. z Ange. licet
ita teneas quauis contrarium teneat Fulgo hic. z ibi quia durius
est. cogita tur: aliud non allegaret an sic soluens transfert domi
nium, dic vt per Barto. in l. qui sine. in principi. ff. de solu. z in l. sin
gularia. in penulti. colum. s. si certum petat. f. ff. de solu. z in l. sin
gle. hic esse tex. pro opini. quam tenui in l. si procuratori. ff. de condic.
ob causam. quod condictio indebiti, et condictio ob causam pos
sunt concurrere.

- 1 Pronuntiato testamento falso, irritantur legata z prestita.
- 2 Legatum vni factum, dimittitur per alia legata.
- 3 Legatarij bonafidei quibus est solutum per heredem putatiuuz non teneantur, nisi quatenus sunt facti locupletiores.
- 4 Legata an valeant si rescindatur testamentum.

Si quid ex testamento. Summa vt per
Bart. in tex. ibi, emerit ites alieni, supple qd propter legata minuantur aut
tollunt, qd nemo potest legare qd non habet: ideo oportet primo
satisfacere creditoribus tractantibus de dano. l. si vniuerse. C. d. le
gator: ideo si heres qui putabat hereditatem esse soluendo adim
puit legata integre, poterit legata repetere, vt soluatur credito
ribus: hodie vero si heres fecisset inuentarium et soluisset legata
non posset a creditoribus compeniri, sed creditores haberent co
uenire legatarios. l. si. s. licentia. C. de iure delib. f. ff. de hoc tex.
ibidem ver. falsum. qd quando testamentum pronuntiatu salum
irritantur legata, no soluz in futurum preklada, sed etia preklata.
Fallit in libertate relicta, que si sit preklata per legatariu bonafide
de no retractat per hoc qd testametu postea pronuntietur falsu,
tex. est in l. j. C. de fideic. liber. per quem tex. Bal. idem putat in
legato ad pias causas qd habuit executione, vbi ibi per eum: licet
prima fronte videretur dicendum contrarium, cum no videatur
prima fronte paritas rationis inter legatu libertatis, et ad pias
causas: qd libertas irrenocabilis est, quod no videtur esse in lega
to ad pias causas. f. ff. de hoc, secundo ex hoc tex. qd legatum vni fa
ctum dimittitur per legata que postea sunt alijs facta, quando
hereditas non est soluendo: concor. s. si quis agens. in f. de actio.
Istud notabile intellige in legato quantitatis: secus est in legato
speciei, qd no dimittitur per legata alijs facta, quauis bona he
reditaria omnibz non sufficiant fm Ange. z do. Alex. hic per tex.
in l. querebatur. vbi Ang. z do. ff. ad legem iul. cum alijs con
cor. de quibus per Alex. hic. et ibi, quauis Bal. videatur hic du
bitasse. f. ff. de hoc, tertio not. ibi. s. qd bonafidei possessor, qd legatarij
quibus bonafide sunt soluta legata per heredem putatiuum, no
teneantur nisi quatenus sunt locupletiores. Ideo si bonafide con
sumptam non teneor: quia condictio indebiti: competit eatenus
quatenus recipiens est locupletior. l. si non sortem. s. libertus. in
f. z. l. in summa. s. in frumeto. j. eo. z si heres putatiu soluisset de
proprio, an tantum posset de hereditate retinere: habes gloss. in
l. si quid possessor. ad f. gl. magne. ff. de peti. here. f. ff. de hoc, ultimo no. ex
l. nec nouum est. tex. no. fm Bar. z omnes hic, quod si aditio here
ditatis rescindatur per restitutione in integrum, quauis ille don
ret heres de iure ciuili. l. z si sine. s. sed quod papinianus. ff. de mi
nori. tamen quia non est heres de iure pretorio legata non valent:
sicut nec per existentiā sui heredis legata non sustinentur. l. j. s.
fina. vt in pos. lega. Quod vltimum limita tribus modis vt per
Barto. z alios hic: et ad primam limitatione de libertate adde
tex. in l. libertas. z ibi Bal. C. de manumiss. testam. Bal. in l. quo
ties. n. C. de fidei.

- 1 An in generali mandato intelligatur qd soluat creditoribz.
- 2 Si procurator facit id qd habet in madato, non est necessaria ra
tificatio domini.
- 3 Clausula notariozum, qd dñs habebit ratum gratū z firmū quic
quid fuerit gestum a procuratore nil valet.
- 4 In madato quatinusqz gñali, nō cēset qd madatū eē illicitū faciat.
Procurator

- 1) Procurator nō potest dominum facere incidere in penam. n. 16. z sequentibus.
- 19) Minor dum est in minori etate non potest ratificare eius nominis gesta.

Si procurator. Diuide in tres partes fm Bal. Ange. Ful. et Pau. de cas. hic z summa p Bar. hic: vel potes specia-
lius diuidere in viij. In primo loquit qñ pcurator sol-
uit indebitū. Secōdo qñ debitu. Tercio rationez assignat. Quarto
ponit, qñ pcurator soluit indebitū. Quinto qñ soluitur debitu.
Sexto assignatur pulchra ratio. Septimo ponitur quid de tuto-
re vel procuratore minoris. Octauo ponitur extēio. ij. ibi: qñ des-
bitum. iij. ibi: quia cum quis. iij. ibi: idem labeo. v. ibi: celsus ait.
vi. ibi: qñ si indebitum. vii. ibi: iustianus ait. viij. ibi: neq; interesse.
1) **C**l. Ho. j. ex tex. ibi: qñ cum quis. qñ in generali mandato dato p-
curatori, intelligitur mandatu quod soluat creditoribus: intel-
lige sane qñ debitu est liquidū z exigibile: alia secus: puta si esset
debitū naturaliter tantū. l. si is cui. s. flautus. ff. de solu. quem tex.
reputat singula. Bal. in. c. quinta uallia. in vlt. col. de iure iurā. no.
2) Bar. in. l. legau. ff. de libe. leg. **C**l. Ho. ij. ibi: neq; postea expectā-
dum. qñ qñ procurator facit illud qñ habet in mandatis, non re-
3) quiritur alia ratificatio dñi, z superfluo peteretur. **E**t per hoc
inferunt Ang. z Pau. de ca. hic: qñ superflua sunt illa verba que
solent apponi per notarios in instru. procuratorū, quod dñs pro-
misit habere ratum gratū z firmū quicquid fuerit gestū a procu-
ratore. **E**t ita dicit gl. in. l. si procuratorem. in glo. parua. in verbo
ratum. ff. de procu. quam gl. Ange. hic: z ibi reputat singu. Sunt
tamen qui credebant talem clausulam non esse superflua: qñ per
eam videretur cōcedi generalis administratio cum libera: ita vi-
deretur tenere Bar. in. l. procurator cū libera. in pe. q. ff. de procura.
expresse Ang. in. d. l. si procuratorem. Pau. de ca. in. l. quā tubero
vis. s. sunt quidam. ff. de pecul. **E**t ideo Ang. in. d. l. si pcuratorē.
per hoc firmat in specie, qñ virtute talis clausule poterit trāfige-
re z cōpromittere, licet alias non posset. Veritas est in contrariū.
ita tenent gl. z doc. in. c. contingit. de transact. z glo. in. c. cum dile-
ctus. in. gl. j. de relig. do. **C**l. Bal. Sali. z Moder. in. l. si procura-
tor. C. de procura. Semi. in. c. qui ad agendū. ad fi. de procu. in. vj.
Ludo. in. l. qui bona. s. si alieno. ff. de dam. infec. **E**t ita late firmat
ipsemet Bar. in. l. j. in vlti. col. ff. de offi. procu. ces. ad quem locum
se remittit Barto. in. d. l. procurator cui libera. **H**inc dicit Bal.
d. c. contingit. qñ per literas de rato non videtur concedi libera-
eo qñ libera nunq̄ videt concedi nisi expresse sit dictum: per text.
quem dicit esse ad hoc meliorem de iure ciuili in. d. l. quā tubero
4) vis. s. alia. **C**l. Tercio no. diligēter ex tex. ibi qñ nihil de hoc no-
mine exigendo zc. in mādato quantūcūq; generali: nunq̄ intel-
ligitur mandatu procuratori qñ indebitum recipiat, aut illicitū
faciat. Adde gl. in. c. dilecto. in. gl. ij. z ibi Jmo. in. ij. col. no. de pres-
bendis. **A**mplia istam regulā vt procedat etiā si talis procura-
tor generalis haberet mandatu cū libera. tex. est not. in. l. si pater.
ff. de his que in frau. credi. no. doc. hic super gl. j. quam reprobāt.
Secundo amplia istam regulā etiaz si dñs iurasset in generali
procuratorio nō venire cōtra factum procuratoris. Ita extendit
Bal. in. c. j. in. viij. col. vt lite nō conte. z ibi rationē assignat: quia
iuramentū quod est res spiritualis, debet maxime restringi ad li-
cita z honesta. glo. in. l. nō videtur. s. qui iussu. ff. de reg. iur. z idem
per illam gl. dicit Bal. hic. eo qñ a generali iuramento illicita ex-
ceptuātur. l. eos. s. j. C. de vltur. Tercio amplia istū tex. et istam re-
gulā fm Bar. qñ quemadmodū in mandato generali non intel-
ligitur mandatum indebitum vel illicitū vt predicti. Ita etiā nō
5) intelligitur mandatum illud per quod dñs posset in penam inci-
dere: z p hoc dicit Bar. se pluries dixisse in practica. qñ nō ad-
mitteretur pcurator volēs petere illud de quo dominus fecit cō-
promissum cū pena, z secutum laudum: qñ sic faceret dñm in pe-
nam incidere: per hoc etiā dicit Bar. se practicasse, qñ non admit-
titur pcurator volens pducere vel apponere exceptiones quibus
non probatis ex forma statuti incidit in penam: ad istud de pena
melius facit tex. in. l. ij. s. si procurator. ff. qñ quisq; iur. vbi Bart.
idē repetit z late post eū Alex. tamen Bar. hanc extensionē facit
qñ illicitū videtur quicquid pena coercetur. l. testamēto centurio.
s. si. ff. de manu. testa. Adde ad istam regulā illud quod cōsuluit
6) Bar. in. cōfi. qñ incip. inter procuratores dñe bernardine ex vna
parte. zc. ad fi. consilij. **I**bi cōsuluit, stante statuto quod nullus
procurator producat testes sub certa pena, non valere productio-
nem testiū factam a procuratore generali cōtra dictum statutum
nā in generali mandato non venit aliquid qñ sit penale: ergo ta-
lis productio que est penalis non valet, vt ibi plenius per eū. **I**te
adde qñ voluit idem Bar. in. consilij. incip. super questione per vos
mibi cōsulenda transmissa visis omnibus actis zc. ad fi. in gene-
rali mandato non venire quod quis opponat exceptiones calum-
nias: z propterea debere principalem a cōtentis in accusatione

absolut. cum procuratori non mandauerit expresse: vt opponeret
7) tales exceptiones. **I**tem adde qñ cōsuluit idē Bar. in. cōfi. inci-
piē. queritur vtrū procurator constitutus in absentia: in secundo
dubio, non valere acceptionē secunde prebende non debite fas-
ctam per procuratorem generalem: nec per eam pcurari acce-
8) ptationi alterius prebende prius acceptate, vt ibi per eū. **P**er istū
tex. z predicta dicit Pau. de ca. hic in vlt. colū. qñ alias reuocauit
sententiā cuiusdā magni dñi que erat lata contra principālē super
actione iniuriarū propter articulos criminosos porrectos a pro-
curatore: nā talis sententia ferri nō potuit ex quo procurator non
9) habebat speciale mandatum per. d. s. si procurator. **I**tem per
hanc regulam dicit Bal. in. c. nonnulli. ad fi. de rescrip. qñ procu-
rator non potest compromittere sine speciali mandato: qñ cōpro-
10) missum est res penalis et periculosa. **I**te per hanc regulam dicit
egregie Ange. de are. in. l. ab executore. in. ij. col. et seq. z in. l. si
expressim. in. x. vj. col. ff. de appel. quod ad appellandum ab ex-
ecutione sententie, non sufficit mandatum generale ad lites et cau-
sas etiam si dicatur quod possit appellari ab omni sententia diffi-
nitua vel interlocutoria. sed requiritur in indiuiduo mandatu
specificū ad appellandū ab executione: ratio patet ex predictis:
quia appellans z succumbens cadit in penam. l. lib. argenti. l. ab
executione. in. fi. C. quo. app. nō reci. z hoc multum exclamat alle-
gans illo modo: ita tenuisse de factor: et refert ita tenere Ange. in
cōfi. suo quod inci. pronūtiata est tenuta vigore instrumēti locas-
11) tionis. qñ cōfi. non reperio. **C**l. **I**tem per istam regulam cōsul-
luit Lud. ro. in. consilij. c. xli. incip. Spectabiles dñi. in vlt. colū. qñ
cum statutū imposeret certā penam facienti quē iniuste carceras-
ri, quod nō potest procurator absq; speciali mandato facere quez
12) incarcerari, ne ex iniustitia capture dñs incideret in penā. **I**tem
per hanc regulam tenet Lud. ro. consilij. c. x. incip. circa primum. in
iij. colū. qñ cum statutū vetaret iudicē recusari sine iusta causa
sub certa pena, nō potuit procurator allegans causam recusatio-
nis sine speciali mādato admitti, ne alias dominus in penā inci-
13) deret. **I**tem per hanc regulam tenet etiā Semi. in. c. penul. tirs-
ca fi. de ele. in. vj. qñ si procurator eligit sciēter indignū, dominus
non incidet in penam. c. cum in cunctis. ad fi. de elec. nisi ita specia-
14) liter ei mādasset. **A**d istam regulam adde facere illud qñ tenet
Alex. in. consilij. l. xxi. incip. in causa z lite vertente. in pe. col. lib. j.
qñ negatio procuratoris non facit principalem suū grauari cons-
tra ius onere probandi: qñ est pena: glo. in. aut. item si possessor. in
15) ver. maior. C. qui po. in pig. ha. **I**tem ad hanc regulam adde qñ
pulchre cōsuluit Sali. in. cōfi. incip. in quesito superius. z est po-
situm inter consilia **P**et. de anch. in. consilij. c. cclx. qñ nunq̄ intelli-
gitur comprehendī in mandato generali aliquid per qñ ex facto
procuratoris dñs posset argui de fide rupta, vel de violatione fe-
derum: ex hoc impugnat quasdā reformationes: vt ibi per eum.
16) **I**tem ad hanc regulam adde illud qñ tenet Lap. de castel. alle-
gatione. c. xvij. inci. primo queritur. in. iij. colū. quem sequitur
Semi. in. c. eum qui, circa fi. de preben. in. vj. qñ ex facto procurato-
ris, dñs nō incidit in penā illius capituli: eo quia procurator ge-
neraliter datus non censet datus ad illicita, nec ad ea que habēt
17) dñm pena afficere. **C**l. **I**ta regulā ita ampliata limita f3 Bar.
hic: nisi esset pena q̄ eq̄ cadere posset in pcuratorē sicut in dñm: vt
in pena cōdemnationis expensarū cōtra temere litigantē: vt z tra-
mouentem calūniosam litem, cuz ibi in expensis possit pcurator
condenari: sicut dñs vt per Barto. hic: z in. l. j. s. si procurator. ad
fi. ff. si quis ius di. nō obrēp. facit bene qñ tenet Panor. in. c. repre-
hensibilis. ad fi. de appel. z est tex. in. l. ples. vbi Bart. no. C. de ap-
pel. Secōdo limitat Bart. hic: qñ procurator facit dñm incidere in
penam omittendo: puta ppter contumaciam: qñ censetur ipsius
dñi: vt hic per Bar. z plenius in. d. l. j. s. si procurator. in. j. col. vbi
soleo dicere. **C**onsyderā qñ cōtra istaz fallentiā videt facere, qñ pe-
na pecuniaria ita pōt cadere in procuratorem sicut in principālē:
z tñ ex facto procuratoris nunq̄ incidit dñs in penam pecunias-
riam: ponit late Canon. in. c. j. vt lite nō gte. qñ intelligit Bart.
hic, nisi procurator fuisset impeditus casu vel alio iusto impedis-
mento, vt hic per eum: quod vltimum intellige quando per tale
impedimentū succurrunt de iure cōi: secus si ex priuilegio perso-
ne procuratoris. l. cū mandato. in. prin. ff. de ma. fm Bar. in. l. cuz
filius. s. in hac. circa mediū. ff. de verb. obl. Tercio limita quan-
do dominus erat obligatus nō solum ad aliquid non faciendum
sub pena: sed etiam curādū ne alius faceret: vt est, qñ creditor ge-
tauit debitorem, z promisit sub pena nō petere, quo casu tenetur
etiā curare, ne alius petat quez pōt prohibere. **I**sto casu si procu-
ratorē suū non certiorauit z ipse petat, facit dñm incidere in
penam. l. in illa stipulatione per te nō fieri. vbi Bart. z expresse
Ang. z imo. ad hoc no. ff. de verbo. ob. z d. Alex. in. l. ij. s. si pro-
curator. ff. qñ qsq; iuris. Quarto limita nisi postea dominus rati-
ficet tacite vel expresse: tex. est hic: z in. l. si procuratori falso. ff. de
condi. ob cau. facit tex. in. c. cum quis. de sentē. ex com. in. vj. z text.

in. c. si. in fi. de iure iu. in. vi. gl. in. l. si mater. s. hoc iure. ff. de except. rei iu. z in specie Semi. in. c. eni qui. de preben. in. vi. Quinto limita- ta, quādo dñs sciebat per procuratorem fieri talia illicita seu pe- nalia, z nō prohibuit. d. c. si. in fi. s. iure iu. in. vi. z in. c. si. de cōfessis in. vi. iuncta. l. procuratoris. s. j. ff. de tribu. et ita in specie limitat do. Ant. de but. in. c. j. in pe. colum. vt lite non contest. facit simile, nam procurator habens limitatū mandatū, si excedat fines man- dati domino sciente, ei preiudicat: ita Joā. and. in. c. cum quis. de senten. excom. in. vi. Ant. de but. in. c. ceterū. ad fi. de iudi. Joā. de imo. in. c. ex parte decani. de rescrip. z in. l. ij. s. voluntate. ff. so. mas- tri. Semi. in. c. qui ad agendū. de procu. in. vi. Ex his infero septā limitationē, vt predicta regula procedat quādo procurator facit vel recipit illicitū dñō absente: secus si domino presente z nō pro- hibente. ar. l. ij. ff. de nora. in princ. facit qđ decidit. Guido de suza, in. l. licet. C. de procu. qđ si scio te esse falsum procuratorem, z quan- do comparuisti pro me fui presens in iudicio z tacui: certe preius dicatur mihi: refert Alex. in repetitio. l. sepe. in. lxx. col. ff. de re iu. di. Ad idem facit dictū vulgatum Iuno. in. c. ex parte decani. de refert. qđ si scio aliquem tanqđ procuratōrē agere nomine meo: et nō prohibeo, videoz mandare: quia patiētia habet vim mandati. l. qui patitur. cum si. ff. manda. de cuius tamē veritate videas La noni. ibi: quia aliqui reprobat: z late do. Alexan. in. d. l. sepe. z no. Bal. in. l. j. ff. de neg. gest. vbi limitat decisionem Imol. procedere quādo dominus sciens est presens in loco, secus si est absens: dato qđ sciat. Septimo limita: nam procurator generalis potest facere dominū incidere in penam: promittendo in cōtractu penam que in similibus instrumētis consueta est apponi: qđ in mandato ges- nerali intelligitur de mandato omnia que de cōsuetudine solita sunt apponi. l. si pignore. s. si. z. l. solutam. s. si. cum. l. sequenti. ff. de pigno. actio. et quod procurator habens generale mādaturum pos- sit facere omnia que sunt de cōsuetudine: no. in specie Bart. in. l. si procurator. ff. de iure fisci. et quod possit apponere penam solis tam apponi: no. in specie Ange. in. l. bene a zenone. per illum ter. C. de quadri. prescri. z in. l. ij. ff. de iurisd. om. iud. et in. l. mutus. s. is qui curatorem. ff. de procurato. no. Panoz. in. c. ij. in princ. per illum ter. de preca. Roma. in. l. ij. s. si procurator. ff. de iure fisci. et circa hoc multa cumulaui in. l. certi conditio. s. si nūmus. s. si cer- tum peta. Octauo in specie limita istuz ter. dum vult quod pro- curator generalis non possit soluere nec recipere indebitum, nisi procurator vacaret omni culpa: quia esset tale indebitū quod per quēcunqđ etiam diligentissimum putaretur debituz, vt in casu. l. ij. s. j. z in. l. ij. s. eo. s. j. Bart. l. hic in duobus locis in. j. colā. et in ij. colum. in fi. qđ an sit verum remitto te ad do. Alexan. in. j. colā. et sequenti. ¶ Ultimo non omitto in quantum Barto. colligit ex isto ter. qđ nūqđ dominus videtur mandare tale quid propter quod incidat in penā: nam istud prima fronte, videt inerte col- ligi ex isto ter. quia ter. non loquitur de pena: sed sustinēdo Bar. responde, qđ quāuis aliquid possit dici illicitum etiam si nō im- ponatur pena: proprie tamen illud dicitur illicitum, quicquid pe- na coercetur. l. testamēto centurio. s. si. ff. de manu. testa. ¶ Si. j. in verb. soluerit. facta est timore contrarij hic formati per Bart. propter quod intelligit istum ter. vt loquatur in procuratore ges- nerali habente mandatū cum libera, qui potuit transferre dos minimum pecunie domini. Iste intellectus non est bonus. Primo quia diuinat: nā quod haberet mādaturum cum libera nō apparet in ter. Secūdo z fortius, qđ procura. nō presumitur habere in du- bio mādaturum cū libera, nisi hoc expresse sit dictuz: vt est ter. l. cul- tuberonis. s. alia. ff. de pe. quem dicit esse meliorem de corpore ius- ris. ad hoc Bal. in. c. cum cōtingat. de transactio. Tercio z adhuc fortius, dato qđ etiam habuisset mādaturum generale cū libera: cer- te in tali mādato etiam cum libera nō venit qđ possit soluere inde- bitum: patet in hoc ter. vbi requiritur rati habitio, que nō requi- reretur si posset vigore mandati: vt hac. l. in ver. neqđ postea expe- ctandum. vbi dixi fm doct. Iste ter. potest intelligi altero de duo- bus modis. Primo qđ iste procurator soluit pecuniam suā pro- priam: z sic potuit dominium transferre. Vel secūdo si intelligas ter. qđ soluit de pecunia domini, intellige cōsumptione sequuta: vt dixi in. l. rogasti. s. si. s. si certum peta. Vel et tertio intellige in mixtione pecunie sequuta absqđ cōsumptione. l. si alieni nūmi. ff. de solutio. ponit Bart. in. l. singularia. ff. si cer. pet. Vel z quarto si intelligas qđ hic nō sit sequuta cōsumptio nec immixtio: z pecu- nia erat domini: dic adhuc competere cōditionē indebiti, ratio- ne solius possessionis. l. indebiti. s. sed z si nūmi. vbi dicitur. j. e. ¶ Glof. in verbo qm nihil. diuide in duas ptes principales. Pri- mo colligit notabile ex ter. et allegat cōcord. In secunda oppo. et nō soluit de. l. damni. s. sed quod qui est. s. j. vbi promissio genera- lis de nō damnificādo, intelligitur de damnificatiōe illicita. Iā dāmnū licite mediante prescriptione possum dare: sic videtur totum contrariū eius qđ in hac. l. dicitur. Sed respōde, qđ hic lo- quitur de dispositione permissua in qua permitti intelligantur

omnia licita, nō autē illicita: ibi autem loquitur ecōtra in disposi- tione prohibitiua in qua vtiqđ cēlentur prohiberi qđ illicita sunt, non autē que iuridica. ¶ Glof. vlti. in verbo soluentes. diuide in tres partes principa. In prima timore contrarij quod statim for- mabo. glo. ponit duos intellectus ad hunc ter. In secunda per viam summe generaliter ponit cui competat ista conditio inde- biti. In tertia contra quem competat: et dicit Barto. hic in fi. qđ est magistralis glo. z signanda. secunda ibi: vt autem plene scias. tertia ibi: ecōtra datur in eum. ¶ Redeo ad primam partem in qua vt dixi, glo. ponit duos intellectus timore contrarij: istud contrariū fm glo. z doct. est principū huius legis quod contrariatur huic ver. si. posses etiam dicere qđ sit cōtrariū. l. si. s. j. co. que lex similiter loquitur in tutore: sicut hic: primū intellectū reprobat doc. qđ est indubitabilis: z tenent secundū intellectū, s. mihi non placet iste secūdos, qđ nimis violationē z suppletionem litere fa- cit: vnde potius sequor primū intellectū: et dico aliter quāz Gul. qđ dubiū faciebat ver. neqđ interesse. nāz si tutor vel procurator minoris soluisset debitum z de pecunia minoris, bene verum est quod tunc casus esset indubitabilis: sed dubiū est quādo soluit de pecunia propria z non minoris. ¶ Tho. tamen ex secūdo intel- lectu gl. qđ minor dñi esset in minori etate non pōt ratificare etis nomine gesta, alleg. l. si pupillus. ff. de noua. melius alleg. ter. in. l. cū maritū. C. sol. istud limitat verū nisi ratificaret cū autoritate tutoris sui, cū distinctione de qua hic per eū: z ex hoc puto non esse verū illud quod no. Bal. in. d. l. cum maritus. per illum ter. in ver. sic etatē, qđ quādo aliquis promittit de ratificatione alicuius minoris, videtur promittere qđ ille ratificabit cum erit etatis les- gitime. s. p. v. annorū. z idem tenet Bald. hic in fi. hic non videtur verū cum statim possit ratificari cū autoritate tutoris fm Bar. z doc. hic. In ij. pte dñi respōdet gl. ad. l. qm. ff. s. cōdi. fur. diuinādo respōdet: tu responde melius, qđ ibi ter. loquit quādo recipiens recipiebat scienter indebitū: z sic cōmitembat furtū: vt dixi in. l. si procuratori falso: post gl. si. ibi. s. de condi. ob cau. sed in hoc ter. dato qđ procurator solueret indebitū non apparet recipiens scien- ter indebitū recipere animo malignandi.

¶ Quando species perempta vel non repetatur.

Quod indebitum. ¶ Non potest bre- uis summari. Ad cuius etiā premittē, qđ ista lex legitur in gl. duobus modis: vt hic per Bar. primus reprobat, secundus est cōmunis. ¶ Glof. vnica diuiditur in tres partes principales. Primo ponit duos intellectus ad ter. In secunda ponit illatio- nē de qua se remittit. In tertia timore contrarij ponit distinctio- nem. Secunda ibi: z prodest. Tertia ibi. item qđ dicit. ¶ In ea. glo. ibi: sed tñ id ipsum quod est solutū, est in obligatione. Habes ex gl. primū intellectū ad ter. z eius probationem: intellectus est qđ ista lex tota debet intelligi quando species est indebite soluta, nā si extat, ipsa repetitur: als si non extat: quia eam bonafide alie- nauit: tantūdem repetitur. Contra istū intellectū arguit gl. quia in obligationibus dandi, etiā si res nō extat, tamē nō potest peti estimatio, sed res durat in obligatione z petitione. l. si seruū. s. fin. ff. de verbo. obli. z istud habet locū etiā in actibus innominatis: qñ agitur ad repetendū. l. pe. z ibi dixi. s. de cōdi. ob cau. glo. fateri- tur contrarium, qđ si species non extat, adhuc estimatio peti non potest: et qđ ter. hic in ver. repetitur. cōsiderato effectu intelligit: qđ licet petat res: tamē qđ res non extat, solum estimationem conse- quetur: sed quia istud est improprie ter. in illo verbo repetitur. ideo glo. reprobat istū primū intellectū: sed ista reprobatio nihil valet, quia in cōditione indebiti: in qua obligatio non oritur ad id quod est solutū, sed ad id in quo recipiens est locupletior: vt est ter. melior de iure in. l. si non fortem. s. libertus. in. ij. respōso, z ibi Bar. in. ij. col. j. eo. ideo re non extante agitur ad pretiū, in quo est locupletior, vt in specie est ter. in. l. in summa. s. in frumēto. s. eo. ta- men ex alio iste intellectus non placet: eo qđ ter. tunc non precise debuisset dicere, tantūdem repeti: imo aliquādo plus, aliquādo minus, s. qđ est locupletior, saluo nisi eius volus intercederet, vt in eo dolo qui scienter manumittit seruū indebite institutū. nā qđ uis ex hac manumissione nō sit in aliquo locupletior. l. plane. in prin. ff. de le. j. tamē propter doli suū tenet ad estimationē: cū libe- tas semel pressita sit irrenocabilis: in istis terminis loquitur ter. in. d. l. in summa. s. si seruū. fm Aug. hic: z ante eū gl. in. d. s. libe- tus. in. j. habes. teneas ergo secūdū intellectū gl. qđ ista lex ponat diuerfos casus: nā si soluit indebite species: ipsa semp est in obli- gatione: z sic ipsa repetitur: ita loquitur prima pars legis. Si au- tem soluitur quantitas tunc tantūdem repetitur: ita loquitur se- cunda pars legis: cū isto intellectu oēs doct. tenent. Tu aduerte circa pma partē, qñ soluitur species, qđ ipsa semp sit in obligatio- ne: nā istud est verū, si ipsa species extat: alias si esset alienata, solū pretiū esset in obligatione: vt declarat hic Bar. in sua distinctio- ne. Itē aduerte in. ij. casu quādo quantitas est indebite soluta glo. generaliter

generaliter intelligit quātitatē pro omnino qđ consistit pondere numero vel mēsurā: sic vult, qđ si solui indebite quātitatē frumētī, qđ tantūndē repetā: ita aliū trāseunt: sed istud est cōtra tex. in d. an summa. §. in frumētō. j. eo. vbi soluta est indebite quantitas frumētī: tñ non repetit tantūdem de frumētō sicut in mutuo: vt dicit gl. imo repetit precii, est difficile et arduū. Quā. gl. ibi respōdet qđ frumētū fuit solutū tanq̃ species, qđ nihil est. Bar. ibi dicit se multū dubitare et rñdet sub dubio: qđ ista. l. restringatur ad quantitatē pecunie tantū: secus sit in alijs quātitatib⁹ in quibus cū precii variatur ex tēpore, si tenetur soluere tantūde frumētī solueret plus qđ esset locupletior: ideo soluit precii tantū: sic vis des duo ex solutione Bar. primo restringit istā. l. in ver. tantūde. vt loquatur in quātitate pecunie tantū. Secdo reprobat gl. hic: quāuis de ea nō facit mētionē, qđ intelligit quātitatē hic: p̃ omni eo qđ p̃ssit pōdere numero vel mēsurā: cōsidera si posset dici qđ si in frumētō loquat qđ frumētū cōsumptū fuit in vsum familie quo casu est locupletior in precio qđ necesse habuisset expendere: ideo ad precii tenetur hic quātitas illius generis nō erat tali modo cōsumpta. ¶ In ea. glo. ad si. p. solutione distingue vt hic per Bart. Sed caue in vltimo mēbro in quātitā Bart. tenet qđ soluta est pecunie quātitas per errorem, semp̃ indistincte tantūde repetit qđ quātitas perire nō potest, idē vult gl. in l. indebiti. §. si nūmi. in gl. h. j. e. sed reprobat per alios oēs ibi, qđ petitio hereditatis sicut cōdictio indebiti: solum cōpetit ad id in quo quis est locupletior. l. sed si lege. §. consuluit. ff. de peti. here. et tamen si pecunia sit cōsumpta non repetitur. l. vtrū. ff. de peti. here. ergo idem in condictione indebiti. Vltimo contra tex. dñ vult, qđ si quātitas indebitē soluat tantūdem repetatur opp. de. l. si nō fore. §. libertus. in respō. prin. posito in vers. et cellus. j. eo. et ibi glo. format oppositōnem et multum se inuoluit dicit ibi tex. qđ si libertus soluit per errorem quantitatē operariū, non potest tantūdem repetere: sed imo debet tantū posse repeti. Bart. etiam multū se inuoluit post glo. referuo ibi dicendum.

Limitatio quod maritus non tenetur nisi in quātum facere potest.

An maritus inops soluendo vel promittendo sibi p̃iudicet.

Quod nomine. Summa cum. l. seq. vt per Bar. ¶ Nota ex hac. l. fallentiā ad regulam que habet, qđ maritus habet beneficiū ne teneatur in effectu vltra qđ potest. deducto ne egeat. l. an maritum. cum seq. et. l. ex diuerso. §. in al. cum si. ff. sol. ma. l. non tantū. ff. de re iudi. z. l. in condemnatione. ff. de re. §. in. Jila regula limitatur per has. l. nisi maritus pauper p̃ errorem totum solueret, nam sibi p̃iudicat in illo beneficio: et hac fallentiā in no. domi. Alex. in. d. l. maritum. in. xvj. fal. cui adde pulchrum verbum Bal. in. c. de notis feudo. qđ maritus et similes persone habent illud beneficiū retinendo, nō autem petēdo. Aliā limitationē ponunt Guil. et Albe. hic, qđ mulier dedisset rem in mobilē in dōtē: puta domū, et illa extaret, hoc est, nō esset alienata. l. j. §. cū autē. C. de rei vpo. actio. ratio, qđ tunc maritus nō quēritur vt maritus: sed tanq̃ quilibet extraneus possessor, arg. litem eorū. ff. qđ cumq̃ vni. idem tenet Bal. in. c. de not. feu. facti bene in l. in iur. t. in l. in bonis dei. in princ. ff. de pecul. tenet Quom per tex. in. l. si si ossa. §. ff. de ma. que bal. ibi ad hoc no. et reputat singularem: idē ibi videtur velle Bar. et clarius aliq̃ doc. ibi: et Bal. hic. Ang. de are. in. §. itē si de dote. in. ff. de act. Alex. de imo. licet prescripta non allegat. in. d. l. maritū. facit tex. in. l. vpo. marito. ff. de dō. na. inter vi. et vpo. Tercia fallentiā ponit Bar. hic: qđ dos esset cōfiscata ex delicto mulieris: qđ maritus conuentus a fisco pro dote, nō habet tunc illud beneficiū, ratio fin eum, qđ est personale: ideo nō transit in fisco, allegat. l. si maritū publico iudicio. ff. so. ma. que nihil facit. Jitam fallentiā reprobat do. Alex. in. d. l. maritū. in. ff. fal. qđ fiscus habetur loco heredis. l. tutoris. C. ad le. iul. de vi. sed maritus vtitur hoc beneficio: qđ conuenitur ab herede mulieris. arg. et. aliud nō dicit. Confirmo duplici fundamento. Primo, qđ in fisco nihil est speciale magis qđ in priuato, nisi lex expresse dicat. gl. in. l. j. C. de peti. here. et in. litem veniunt. §. in priuato. rum. ff. de. Secdo, qđ fiscus, succedens priuato, vtitur iure priuati. l. cū quidā §. fiscus. ff. de vfu. l. fiscus. ff. de in. fil. no. Bal. in rub. C. de iure fisci. sed nō expedit ire per mendicata suffragia: nā cōtra Bar. est in terminis text. rotundus in. l. si maritus. ff. so. ma. et ibi assignat rationē, ne in perniciē mariti mulier punita sit et non possum non velpemeter admirari qđ Bart. tantus iurista dixerit cōtra text. expresse illius legis: et qđ do. Alex. qui toties legerat illum titu. nō fuerit recordatus de illa lege. Quartā limitationē tangit Bal. hic: quando mulier est pariter inops, ita tenet Jaco. de are. in. l. si maritus in id. et ibi Bar. refert et aliq̃ sequuntur. ff. so. ma. Jaco. de are. et Barto. in. l. si quis a liberis. §. si ff. de libe. agno. Bald. in. l. h. C. qđ cū eo. et in. l. preses. per illum tex. C. de ser. et aqua. Guil. de cu. et Pau. de ca. in. l. si quis crederit. ff. de pa. Plures alias fallen.

ponit Alex. in. d. l. maritū. Illa quas adde etiā quintā, quando marit⁹ vicio suo redactus est ad paupertatē. na Bal. in. c. ex parte. in. j. col. de cōsue. per tex. qui parū facit in. l. pe. §. si. ff. de iur. do. facit qđ per illum tex. dicit Bal. in. c. qui in ecclesiarijs in. vij. col. de cōti. qđ qđ propter maleficiū cōmissū deducti sunt ad incipiā, perdunt beneficia alias indulta paupertati: melius facit in proposito tex. in. l. etiam. §. j. ff. so. ma. vbi Bar. tenet secus esse quādo ex sola culpa facultates perdidisset. Adde etiā sexto no. fal. quā ponit glo. no. in. l. pe. §. si. per illum tex. ff. de iur. do. qđ maritus tēpore receptionis dotis dolose persuasisset se esse soluendo. sequit Pau. de ca. in. d. l. etia. §. j. facit qđ no. Bal. in. l. etiam. §. j. et qđ no. Bar. in. l. alia. §. eleganter. in. ff. sol. ma. ¶ Secundo no. ex his legibus limitationē ad regulā. d. l. alia. §. eleganter. qđ maritus non potest renuntiare huic beneficio: qđ inductum est ob reuerentiā maritalē, etiā si renuntiaret cū iuramento, vt ibi firmat Bar. et aliq̃. Nam verū est, qđ nō potest expresse renuntiare, vt ibi. per pactum expresse: sed bene tacite per solutionē etiā errore factam: casus est hic, et adde que statim. j. dicā in glo. ¶ Capio glo. in ver. nō possit. quā dñde in duas partes. Primo remouet vni cōtrariū. Secdo per viā q̃stionis declarat tex. qui videtur cōtrarius dñ dicit, qđ maritus nihil potest soluere: et tamē soluit dotem. Secunda ibi: sed quomodo. ¶ Ex prima parte gl. no. qđ licet maritus inops soluendo per errorem integrā dotē sibi p̃iudicet in beneficio: tamen si solū promittat vel cōstituatur, sibi nō p̃iudicat. l. qđ si maritus. alleg. in gl. facit bene. l. qui id qđ in. ff. de dona. et sic licet promittere, et soluere parificentur quo ad cōfirmandū. l. si. C. ad. l. fal. tamen non parificatur quo ad impediendā repetitionē, vt prescripti. Jtam cōclusionē gl. limitat Bar. Ang. et cōmuniter aliq̃ nisi maritus faciat talem promissionē animo nonandi cū distinctione. tamen gl. in. l. si prior. ff. so. ma. Sed tu caue qđ hec limitatio videtur contra regulam. d. l. alia. §. eleganter. vbi per pactū expresse non potest maritus renuntiare huic beneficio, intantū qđ dicunt doct. in. d. §. eleganter. qđ non possit renuntiare etiam cum iuramento: et ratio ibi ponitur: qđ est ius reuerentiale, que ratio militat quādo etiam stipulatio fieret animo nonandi. Si teneres opi. Bar. in. d. §. eleganter. qđ so. ma. potest maritus facere promissionem et perdere beneficiū, posset saluare Bart. hic: sed gl. et omnes aliq̃ ibi indifferenter tenent oppositū. Fulgo. respondet, qđ nō potest expresse sed tacite sic: poterat allegare multa similia: nā iuramentū calumnie nō potest expresse omitti, tacite sic. Jtē miles potest tacite esse procurator, nō expresse: ego aliter respondeo et dico qđ potest saluari Bar. quando solu. ma. maritus faceret promissionē animo nonandi vni tertio: quia secundo futuro marito: nō autem ipsi mulieri: quia non posset. per. d. §. eleganter. ¶ Extra gl. Bar. format oppositōnem antiquorū. et Ly. in. l. cum quis. in. v. q. C. de iur. et fac. igno. et bene respondet vt hic per eum. et in. l. ex diuerso. §. si. ff. sol. ma. vbi Alex. imo. respondet quibusdam obiectiombus. Sali. et Fulg. hic ante Barto. et antiquos per euz relaxationibus. ista fuit solu. glo. in. §. perpetue. in glo. magna. in verbo agens. ad si. in. ff. de excep. Aliter respondet Fulg. qđ ista exceptio non est perpetua sed temporalis, cū dūret tantum in vita mariti et non transit ad heredes: vt in. l. rei iudi. in princip. ff. sol. ma. Jta sol. nō est generalis et restringeret istas leges, quādo maritus nō haberet filios, cum etiam filij habeat idem beneficiū. l. etiam. in. prim. ff. sol. ma.

Debitor ad diem soluens ante diem an repetat.

Quid in cōmodo interusurij mediū temporis.

Quando res pub. vel fiscus cogit aliq̃ ante diem soluere an habeatur ratio lucri interusurij mediū temporis.

Casus singularis in quo debitor ante diē pōt cogi ad soluendum.

Tutus exceptioe an repetat.

In diem. Tutus exceptioe tēporali si soluat nō repetit, et solutū pro seruo: l. j. mīnus sit in peculio non repetitur. h. d. cum. l. sequenti. ¶ Nota. qđ si aliquis sit debitor ad diē, et ante diē per errorem soluat, nō repetit, vt hic. et l. nā et si cū monar. j. eo. intellige quādo esset dies omnino incerta. l. sub conditione. cum. l. seq. vbi dicitur. j. eo. Hic cadit necessariū dubiū: pone, aliquis est debitor in magna quātitate: sed non tenetur soluere vsq̃ ad annos. xl. vel plus, iste errore facti p̃abili credens se pure teneri statim soluit: nūquid saltē cōmodum seu interusurij mediū tēporis poterit repetere. Bar. in. l. j. in pe. col. §. eo. et in. l. cū quis. in pe. col. C. de iur. et fac. igno. tenet qđ non, per regulā istius. l. z. d. l. nā et si cū monar. qđ indistincte denegant repetitionē. Jtem per aliud fundamentū de quo ibi per eū, idē tenet Bal. hic: motus qđ si nō repetitur debitū principale: ergo nec accessoriū. l. eos. in. prim. C. de vsur. Jdez tenet Ang. et Sali. hic. et Sali. in. d. l. cū quis. in. ix. col. et Alex. in. l. j. in vlti. char. §. eo. vbi dicit istā esse cōmunē opi. et fatetur Eib. de ro. hic post Ja. bu. qđ ita cōiter tenet: et ita tenēdo datur magna extēfio ad hanc. l. et go teneo cōtrariā opi. quā tenet gl. in. d. l. cū quia.

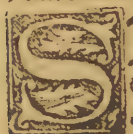
Cabatur. Adde bar. i. l. quones. ff. de nouat. Bar. comil. suo. incipit. Tholome. de ipo.

Si fundi. Secunda Jaco. super Digesto veteri. Naturaliter.

z ibi Jaco. bu. Bal. in fi. Raph. Fulg. in repe. in vlti. chart. Idem tenent Marti. fili. Ja. but. Albe. z Fulg. hic. Joa. de mo. in. c. fi. d. solu. z Bart. met sibi Juius in. l. si locer. s. lucius. z ibidem Joa. de mo. ff. solu. matri. Pro ista parte bene facit, qd dies est pars summe z obligationis. l. j. s. in die. ff. de eden. unde qui soluit ante die dicitur plus solvere. s. plus. institu. de actio. sicut ergo ille qui per errorem plus soluit quantitate, illud plus repetit. l. si pene. s. fi. an. l. cu duo. z. l. sed z si me putet. s. fi. z. l. qui exceptione. s. si para. j. eod. Eodem modo debet posse repetere illud qd plus tempore solutus est, cu bonu sit argumentu de re ad tempus, z contra. l. miles ita in prin. ff. de testa. mili. maxime cu conditio indebiti sit fundata in equitate. l. na hoc natura. j. eo. iuncta regula. l. no debet. s. in re et sius

- 2 ra. ff. de reg. iur. t. Seco, qz qn quis coacte vel per errorem soluit ante tempus, debet deduci comodum seu interuentum medij tempus. l. si colate. s. quonies. ff. solut. mar. facit text. in. l. an pteoz. s. si cum in diem. z in. l. oes. s. si. ff. de his q in frau. cred. Ad id bene facit gio. no. in. l. j. s. fi. z ibi ea Bar. tenet. C. de codi. ex lege. z Bal. it id cir ca prin. z circa fi. in vlti. oppo. t. qz qn fiscus vel respub. ex necessitate compellunt gabellarios ante tempus solvere, debet haberi ratio interuentu medij tempus. Ad id facit, qz si aliquis soluit. erit debi tum no recepta cautione, potest ppter hoc interesse repetere. l. si quis cu a fideicomissario. j. eo. ergo multo magis ppter interesse medij tempus. Ad id facit. l. si madauero tibi in prin. z. l. si deus for quauis. z ibi glo. tenet istam parte. ff. ma. Ad id Bar. in. d. l. si locer. s. lucius. allegat tex. in. l. j. C. si colat. matri. dos solut. suc. z in. l. mulier. s. reru. ff. re. amo. quauis f. mol. z do. Alex. conetur ad hos vltimos tex. respondere. Ultimo mibi restringit: qz p conditio nem indebiti: repetit omne illud in quo recipiens factus est locus pletior. l. si non forte. s. libertus. j. eo. declarat Bar. in. l. qd indebi tu. vbi dixi. s. eo. sed iste recipiens est locupletior in emolumento in teruentu medij tempus: ergo erronee solues dz posse repetere: et tenendo istam parte, non obstat ista lex. z. l. na z si cu morar. j. eo. qz responde veru esse qd ipsum debitum no repetitur: sed interuentu medij tempus est indebitum: ergo illud potest repeti: vt patet ex tex. ibi: adeo debitor est. z ita tenedo habes secundam limitatio nem ad hunc tex. C. t. Nota tam casum sing. in quo debitor in die potest cogi ad soluendu ante tempus. l. in eo qui est debitor fisci pro pter necessitates imminetes. tex. est in. l. prius. que Bart. ibi repus tat singu. C. de condi. ex lege. z per eu Bal. ibi infert, qd emptores gabellariu pro necessitate respub. possunt cogi soluere ante tem pus: z hoc tota die videmus fieri fin eu, propter repetinas neces sitates publicas, qd est valde notandu. C. t. Ho. secundo ex hoc tex. qd tutus exceptione temporalis: z sic dilatoria, per errorem soluens no repetit: z istud procedit nedu quando certu est exceptionem esse temporalem: sed etia quando lex sic presumit, vt in marito, fin Bar. z alios in. l. precedenti ad fi. Circa. l. his cum quo. Aduertendu est, qd si filius vel seruus habeant peculiu z contractum faciant, ipsi obligantur in solidum: pater autem vel dñs non obligantur nisi quatenus est in peculio. l. si quis cu filio. ff. de peculio. hoc premis so nota ex isto tex. qd si pater vel dñs soluant solidum ultra pecu lium filij vel serui: quod non repetunt: intellige quando solunt pro obligatione filij vel serui: secus si pro sua obligatione, iuribus al legatis in glo. iuncta. l. si quis cum filio. ff. de pecu. bene facit. l. j. z ibi Bar. ff. de consti. pecu.

- 4 C. Uelle. ad de. c. nolle. z c. nodicatis. ff. q. j. c. fi. d. test. lib. vj. z in. c. fi. de se pul. eo. lib.
- 1 C. Conditio indebiti competat ad incertum z sic ad vsumfructu z in. l. sed z si nummi. eo. titu. nu. 4.

Si fundi. Conditio indebiti transit ad heres de soluētis. h. d. C. t. Not. subtiliter ad incertum. l. ad vsumfructu vt hic qui cēsetur incertus. l. vbi autē non apparet. s. fundi. ff. de verb. obli. z licet Fulg. no dicat, ante eum ad hoc no. istum tex. Bart. in. l. sed z si me putem. s. cum inter. in vlti. col. j. eo. Tu caue qz in vsumfructu duo consyde rantur. Primo ipsa obligatio, z est precisa cum sit dadi. l. iij. s. da re. ff. de vsumfru. declarat Bar. in. l. stipulationes non diuiduntur. in. iij. q. ff. de verbo. obli. Seco consyderanda est patientia ad qua tenetur constituens vsumfructu. l. iij. s. j. vbi docto. ff. de verb. obli. g. z qz ista est facti, dicitur incerta: cum ergo in hac lege nihil tra ctandum sit de patientia: sed de solo vsumfructu consolidando cuz proprietate, dicitur hic agi ad certum z non ad incertum: quauis aliam ratione assignet Bar. z alia Mod. in. d. s. fundi. C. Bi. yui cam diuide in duas partes. In prima ponit duos intellectus ad text. In secda format questionē. secunda ibi: sed quid si alienasset. C. Pro introitu prime partis oppo. cōtra tex. vsumfructus exiit guitur morte vsumfructuarij. s. finitur. in. l. de vsumfru. z. l. corruptio ne. C. eo. z sic no transmittit ad herede: minus ergo transmitti de bet actio. l. sempiternus attalus. ff. de vsumfru. leg. ergo contra text. qui dicit herede agere ad vsumfructu, huius timore. glo. intelli git dupliciter tex. Primo q loquat in vsumfructuario tantu: z tūc obstat argumentu: sed ei respondetur, qd hic heres vsumfructuarij

agit pro tempore preterio z non pro futuro. facit text. in. l. si mibi vsumfructuarius in bienniu. ff. de vsumfru. leg. z in. l. necessario. s. fin. ff. de peri. z cōmo. rei ven. Secundo z planius intelligitur ista lex in proprietario: z tunc cessat obiectu. C. In vltima parte gl. licet antiqui z Bar. z Albe. hic dicat qd questio glo. possit tripliciter intelligi: tamen cu dictu gl. z doct. debeat intelligi fm legē quā al legat: vt inquit Bar. in. l. non solum. s. si liberationis verba. ff. de lib. leg. Jo. and. in. c. cu nuncius. de testi. debet ista gl. intelligi fm legē quā alleg. qn quis alienauit fundu deducto vsumfru. z vsum fructu aliq indebite soluit postea decessit: an eius heres vel pprie tarius talem vsumfructu repetet, distinguuntur: aut in deductione vsumfructus facta est mentio heredis: aut no vt in. d. l. qui vsumfru. al leg. in gl. subdit tamen Bar. qd ille qui vsumfructu prius indebit te soluerat alienauerit fundu simpliciter pro tempore futuro, repe tit iste in que alienauit: sed antiqui z moder. omnes tenet contra Bar. qz iura per eu allegata loquunt in successore vniuersali qui repetit etia pro tempore preterito: sed hic est successor sing. in que non transit conditio personalis. l. j. s. si heres. ff. ad trebel.

- 1 C. Seruus pmittendo vel cōtrahendo obligatur naturaliter.
- 2 Quid in monacho.
- 3 An pupillus factus pubes repetat solutum.
- 4 Nemo debet locupletari cum aliena iactura.
- 5 An repetam pecuniā rempente a procuratore meo, si emit plus q ego dixerim.

Naturaliter. Naturalis obligatio q car dit in seruo impedit repetit non ē soluti, z ei accedit fideiussor z pign: l. de pmo. z pupill' accipiendo mutuū sine tutore, quatenus est esse ctus locupletior obligat: ideo si pubes fact' soluat, no repetit. h. d. cu. l. seq. Intellige in prima parte. l. qn debitu naturaliter tantu soluit per errorem: secus si per errorem facti. l. error. C. de iur. z fac. igno. declarat gl. in. l. j. in gl. j. in vltima parte z ibi Bar. z alij. s. e. C. t. Not. primo, qd seruus pmittendo vel cōtrahendo obligat natura liter, z ex hoc resultant tres effectus: vt in tex. Et si dicas quo obli gatio naturalis pot cadere in seruo cu sit de iure gentiu. l. cum am plius. s. is natura debet. ff. de reg. iur. z eo iure gentiu status serui est annihilatus: z ideo dominiu qd est de iure gentiu no cadit in seruo. l. acquiri. in prin. ff. de acq. re. do. s. nec possit. l. j. s. itez per eu. ff. de acq. pos. do. C. l. pmo. de castel. hic multu se inuolunt: s tu clare respōde vt per Bar. melius quā alibi in. l. si id qd. j. eod. z in. l. ex hoc iure. in. v. col. ff. de iusti z iur. z innoto eo qd dicit bar. in l. frater a fratre. in prin. j. eo. in. vj. col. in. j. q. de mutuo. C. t. Quid au tem in monacho, an naturaliter obliget. Host. tenet qd no, in sum ma sua in ti. de fideius. s. p quo possit. s. z quis. qz in eo de fidei co sensus, cu no habeat velie "nec nolle. c. si religiosus. de elec. m. vj. c. cu ad monasteriu. de statu mo. Ss eu reprobat Banor. in g. c. iij. incip. pro euidētia qōnis pposite. in. ij. col. mo' per equiparatio nem serui z monachi quā facit Juius. in. c. cu olim. de p. m. l. z Bar. in. l. j. in prin. s. si vsumfructuarius. ff. de stipu. ser. sed idē Albe. sibi cōtrarius in. c. ex rescripto. in. iij. no. de iure iur. tenet precedenti opimone. C. t. Ho. s. do ex hoc text. t. qd pupillus ex mutuo celebra to sine tutore, si sit effectus locupletior, et pubes factus soluat, no repetit. Ratio est fm gl. qz naturaliter tenetur: dic melius fm do cto. cu iuno tunc naturaliter z ciuilititer tenetur. l. iij. in prin. ff. com mo. l. pupillus. s. j. ff. de auto. tuto. licet Pau. hic teneat qz doc. per istu tex. qui equiparat pupillu z seruū: sed in seruo no cadit ci uilis obligatio. Respōde qd equiparatio fit quantu ad impediē dum repetitionē: sed no quantu ad obligationē: z in pupillo de obligatione, text. verbu nullum. Et si dicas, si obligat naturaliter z ciuilititer: quare tex. requirit qd pubes factus soluat. respōde qd pupill' soluēdo vero creditu no potest trāsferre dominiu pecu nie. l. qd si forte. s. fi. ff. de solu. l. non ois. s. si pupillus. et ibi dixi. s. si cer. pe. secus est in adulto: vt est glo. not. in. l. j. s. fuit questiu. et ibi doc. ff. ad treb. C. t. Tertio no. ex. l. cu hoc natura, qd nemo dz locu pletari' cum aliena iactura: z ad arg. gio. de prescriptioe z vsum capione. glo. respōdet qd ibi patitur oamni culpa sua: ergo sibi imputet per. l. qd quis ex sua. ff. de reg. iur. sed non est bona respō sio: qz non procederet quando prescriberetur cōtra absentē z igno rantē, cui culpa ascribi no potest. Dic ergo melius, q equitas huius legis est in genere: sed rigor in prescriptioibus est in speciei: unde quando rigor est scriptus, et etiam equitas: sed rigor est in speciei: sed equitas in genere, rigor prescribitur equitati: vt not. doct. in. l. placuit. C. de iudi. Bart. z alij in. l. j. vbi dicā. C. de legi. Adde qd per equitatem huius legis determinat Cyn. in. l. fi. C. de nego gest. z sequitur Ange. hic. t. qd si mandauit alicui qd mibi emeret rem certo precio, z emerit maior precio quā mandauerim cu ma nori haberi non possit: sic non fuit in culpa: licet illud plus re petere non possit per viam agenditamen potest per viam exi piendi per equitatem huius legis.

- 1 C. In condictione indebiti recantur fructus.

Indebit.

152

Sed & si nummi. Est difficilis & bene glossat^r.
fm Bart. & solēms fz Bau.
de cast. Diuide in quatuor partes. Secunda ibi: quemadmoduz
si falso. Tertia ibi: sed & si possessionē. Quarta ibi: sed & si vsusfrus
ctus: & summa vt per Bar. ¶ Nota primo ex hoc text. qd cōdis
ctio indebiti interdum competit ad possessionem nudam, quādo
sola possessio translata est. Interduz etiam competit ad dominiū
quod possessioni tradite accreuit mediante prescriptione. Inter
dum competit ad nudam proprietatem. Ratio omnium ponitur
in principio huius legis: dum dicit, qd condictio indebiti est na
turalis: hoc est, fundata in equitate naturali: equum est igitur eū
teneri ad omne illud in quo est effectus locupletior: per erroneam
solutionem: & sic iuriscōsultus ordinate procedit: nam in princis
pio huius legis prēmittit dictum generale: deinde subdit in spe
cie per totam hanc legem plures effectus. ¶ Nota secundo ex
eodem tex. qd condictio indebiti competit ad solam possessionē, &
hoc est tenendum menti fm Barto. quia multoties occurrit fieri
contractus inuāidos per ecclesiam vel minorē. nā si ex eis trans
lata est possessio, potest per conditionē indebiti repeti. cū Bar
to. traueunt alij. idem tenet Bar. in l. si alienam. alleg. in gl. & in
aut. qui rem. C. de sacrosan. eccle. Tu pōdera Bar. velle, qd ex cō
tractu inuāli celebrato per ecclesiam vel minorē transferatur pos
sessio. Contrarium & melius vult Bart. in l. i. §. si vir. in pe. oppo.
sit de acqui. posses. cum quo alij ibi tenent, & nemo hic alibi perpē
dit de hac contrarietate: nisi intellexeris Bart. hic loqui: non de
possessione proprietate: sed nudi facti, & sic de corporali detentione.
¶ Tercio no. ex hoc tex. limitationem ad regulam, quod nemo
cōdicat rem suam nisi a iure. l. fina. ff. vsufruc. quemadmo. ca. §. sic
itaq. insi. de actio. illa regula procedit quando quis vellet cōdis
cere dominium: secus si possessionem nudam vt hic. z. l. si. §. de tris
tica. etiam si esset possessio rei mobilis: vt hic per Bar. in j. opposi
tione. ¶ Quarto subtiliter no. ex hoc tex. fm Raph. & Iulgo. qd
condictio indebiti competit ad incertum: quia competit ad resti
tutionem possessionis: & sic ad incertum. l. vbi autem non appa
ret. §. qui id quod in faciendo. ff. de verbo. obliga. sed responde vt
per Barto. post glo. in l. sed & si me putem. §. cum inter. in. ii. col.
¶ Quinto no. in vers. sed & si possessionem. qd cōdictio in
debiti competit ad plus quam sit datus: quia competit ad domi
niam postea prescriptum: rationem dixi. s. in. j. noi. facit. l. si alie
nam. in princ. ff. de dona. cau. mo. fallit in casu. l. proculus. vbi gl.
ponit rationem. ff. de iure do. ¶ Sexto no. in verbo. tuū. qd ista
pronominina possessiua, meum, tuum, intelligētur etiam de domi
nio vili, qd prescriptione acquisitum est. accedat gl. in l. i. §. in prin
cip. ff. de orig. iur. secus est fm Bal. in domino, cuius appellatio
ne in dubio intelligitur de directo. l. i. §. qui in perpetuū. ff. si ager
recti. vel emphi. peta. cum Bald. simpliciter transit Alexan. hic
in ult. no. Tu adde circa hec pronomina possessiua meū tuum, per

ea significari etiam utilia vel quasi. l. suos. cum simili. ff. de leg. iij. no. Bar. in l. certum. §. i. per illum text. ff. de confes. z in aut. i. sacra menta puberum. in vlti. colu. vbi etiam alij. C. si aduer. vendi. per Bal. in rub. C. de ver. signifi. z in l. si. in quod est mihi debitum. gl. in l. tibi pecuniam. in verbo illum. z ibi Ang. z Lud. ad hoc. not. in l. si me z titium. in glos. ij. in verbo pecunia mea. z ibi Ang. z plez nius Alb. ad hoc no. in l. eius qui in prouincia. in verbo. defuncti. z ibi Barto. ad hoc no. §. si cer. peta. gl. in l. ij. C. si tutor vel cura. interne. z in l. pure. §. si eum. in verbo suum. ff. de exceptio. doli. Adde etiam tex. in l. si legatus. §. si quis bona. ff. ad trebel. ouz di cit appellatione meorum z tuorum venire actiones. Et facit ad questionem antiquorum Bar. z aliorum in l. i. ff. de statu homi. z latius Bar. in l. quintus. §. argento. ff. de auro z argen. lega. dum postea subdit Bal. qd appellatione dominij in dubio intelligitur de directo. ita etiam no. Barto. Ange. z alij in. d. §. qui in perpe tuum. per illum tex. z ita comuniter dici solet: sed tu vide Bart. in l. si mater. §. eandem. ante fi. ff. de except. rei iudi. intelligentem mirabiliter illum. §. qui in perpetuum. qd ibi ratione adiuncti non poterat ad vtile referri: ideo ad directum refertur. ¶ Glo. ij. diui ditur in tres partes. Primo declarat text. Secundo format que stionem quam disputat. Tercio per viam notabilis respodet ta cite obiectioni. secunda ibi: sed quid. tertia ibi: ite no. hic. ¶ Pro clara intelligentia secunde partis reassumo hunc articulum in du bium valde necessarium ad intellectum totius tituli. ¶ Pone per errorem indebite solui quantitatem pecunie. vel alienam: vt querit glo. vel etiam propriam z eam amisisti casu fortuito. vt co sumpsisti absqz dolo: non tamen in necessitates tuas: z sic illa pec unia desijt extare. an tenearis condictione indebiti. glo. fin. conz cludit qd sic. Idem tenent Bar. z Ang. hic: z Pau. de cas. cu vna limitatione Bal. in l. i. C. de vsuca. transfor. ideo tenet Jac. de are. in l. ij. §. appella. §. si cer. pet. idem vult Bart. in l. qd indebituz in fi. §. eo. duplici fundameto. Primo. quia teneris ad quantitatem in genere. z cu genus perire non possit. l. in ratione. §. incerte. ff. ad leg. fal. certe etia casus fortuitus no liberat debitorem. l. incediū. C. si cer. pe. Secundū fundamentum est per simile de mutuo: quia consumptio debet operari translationē dominij. quando soluens non erat dominus sicut z in mutuo vnde sequuta consumptione quasi reconciliata translatione dominij. recipiens constituitur de bitor: quatitatis in genere: z sic succedit qd dixi in precedenti fun damento. Tu aduerte si pecunia fuit cōsumpta in vtilitate. et sic in causas necessarias recipietis. res est clara qd tenetur. cuz sit fa ctus locupletior. z in hoc nemo discrepat: s3 quādo pecunia esset cōsumpta sine dolo: puta. qz esset perdita casu fortuito vel cōsum pta: sed non in res necessarias vel vtilēs: veritas est tunc contra glo. Barto. z sequaces. qd tunc non competat cōdictio indebiti. Ita tenet Ray. Jaco. butri. Albe. Bal. Sali. domi. Christoph. de castel. Fulgo. z Alexā. hic: z dicit Alb. qz ista opi. communiter te netur: z licet aliqui referant qd Jaco. de are. in. d. §. appellata. cō trarium teneat. male referunt: z ita etiam opin. tenui in l. qd indebitū. §. eo. Nam fatendo pro vero qd illa perditio operetur translatio nem dominij. quādo soluens non erat dñs: tamē gl. z Bart. errāt dum arguunt de mutuo ad cōdictionē indebiti: eo qz in mutuo postqz debitor recepit pecuniā. obligatur ad tantūdem. quicquid postea de illa pecunia sequatur: z ideo casus fortuitus eū nō libe raret. si incendio perderet. aut latrones furriperent. d. l. incendiū. non sic est in cōdi. inde. in qua recipiens solum tenetur ad illud in quo reperitur locupletior tēpore repetitionis: vt hac. l. in princip. z. l. si non fortem. §. libertus. in. ij. respon. j. eod. z de hoc est melior tex. de iure fm Bar. in. d. l. qd indebitum. §. eod. ergo si pecuniam perdidit casu fortuito. vel inutiliter consumpsit absqz tamē dolo z culpa: et in nihilo reperiatur. locupletior. ad nihil tenetur: opti mum simile vbi idem deciditur in l. vtrum. ff. de pet. hered. cum etiam petitio hereditatis solum cōpetat ad illud in quo quis est effectus locupletior. l. sed z si lege. §. consuluit. ff. de pet. here. z ista est veritas. quāuis alij nō ita declarēt. ¶ Gl. in ver. tuā fecissem. opponit cōtra tex. in quo dicitur. qd si per errorem tradidi tibi pos sessionem indebite. qua mediante tu prescripsisti directum domi nij aduersus verum dñm contra qd nō potueris p̄scribere: patet qz tu sciebas indebite soluit: ergo eras in mala fide: ergo z c. glos. respondet. qd tex. intelligitur qñ iste ignoranter recipiebat. quasi velit gl. qd si iste scienter recepsisset. qd nō posset p̄scribere. Adde qz Jac. de bu. Bar. z Ang. hic fortius tenent. qz etia si scienter reci piat indebitū: tamē credebatur rem esse tradentis cū sit alterius: ly cet sciat indebitū sibi solui: tamē ex hoc habet bonā fidē respectu veri dominij potest p̄scribere. per. l. si quis fundū. ff. de acquirē. pos. Idē tenet Pau. de ca. hic cū limitatione. nisi qñ scienter reci piens cōmitteret furtū. qd qñ sit nō declarat: sed vide Bar. decla rantē in. l. qñ. ff. de condi. fur. fuit dictum in l. si procurator falso. super vers. si. §. titu. ij. Adde qz cum glo. contra Jac. but. z Bart.

tenet Albe. Christo. de castel. Fulgo. z Alexā. hic. z trussantur de Bar. qui deceptus sub autoritate Jaco. bu. dixit contra tex. l. hos minem. ff. pro suo. allegatū in gl. quā legē fin eos Bar. nō debuit vidisse z cōtra. l. si existimās. ff. pro soluto. Tu salua Bart. qui bñ viderat istas leges, qđ in illis recipiēs recepit scienter in debituz: sed ab illo qui erat dñs, quo casu cessat fundamentū Bar. qz tunc recipiēs nō potest dici bonelidei respectu veri dñi. sed Barto. hic expresse loquit qđ quis sciēter recepit in debitū ab illo q non erat dñs sed recipiēs quāvis sciret eñ soluere in debituz: tamen credes bat esse dñm: z sic isto casu respectu veri habebat bonā fidē: ideo potest prescribere. Et si dñs si in. d. l. hominē, soluēs erat dñs: certe licet per errorem soluerit: qz error in causa non impedit trāslationē dñi: sed error in persona sic, vt toto isto titulo: qm recipiens qui non est dñs potest vsucapere: qz qui est dñs nō potest vsucapere, cū amplius dñs fieri nō possit. l. sequitur. s. lana. ff. de vsuca. respōde verū esse qñ haberet dominū incōmutabile qđ ab eo auferri nō posset: s. qñ quis habet dominū qđ potest ab eo auferri vt per cōditionē in debitū: tunc pōt per vsucapionē acquirere dominū firmitus z sic irrevocabile. text. est notabilis in. l. in bello. s. si quis seruū. z ibi no. Bar. ff. de cap. 3. de Bar. in. d. l. sequitur. s. fructus circa fi. z in. l. iij. z ibidē Bal. z alij. C. qđ met. cau. z istaz opī. Bar. contra gl. hic tenet expresse Bal. in. l. j. C. de vsuca. transfor. Glo. in ver. agerem. quā diuide in tres partes. Primo per viā questiois remouet vnā oppositionē quā forma vt hic p bart. z limita vt per eum. In scđa ibi: in casu tamen, per viam fallentie remouet vnū 2m: sed melius respōde vt per Jaco. but. z alios hic. In tertia ibi. an teneat. glo. querit z bene respōdet. Glo. in ver. cū re. ista glo. fm Pau. de cast. est valde singularis z subtilis declarat tex. z format quatuor qōnes. z sic diuide in quinqz partes. prima pars est clara. 1. Prima questio. gl. est. qz iste tex. loquitur quando vsufructus erat alienus: z ego habebā nudam proprietatē z nudum dominū, z vsufructuarius erat in possessione: ego tradidi tibi in debite nudā proprietatē. dicit. tex. q. ego repe tam solam proprietatē. questio gl. est. quid si plenā, vult dicere gl. Bone in veritate ego habebā nudā proprietatē, vsufructus erat alienus: ego tamen de facto habebā etiā vsufructū: ego tradidi tibi plenā. s. vsufructū z proprietatē, quid repetā. gl. remittit vt in ea. glo. ibi in vers. habebitur distinguit q. quo ad fructus iam perceptos repetā: sed si non sunt percepti repetā solam proprietatē: z ego ibi bene dixi declarādo vt ibi per Barto. In scđa questione glo. ibi: loci corpus. s. cōpetit. fm 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

de hoc tex. z non respōdeat. Tertio cōtra Bar. stringit fm Alex. qui licet sibi ascribat contra morem suum, fuit fundamētū Bal. hic tex. in. l. si quis emptiois. s. si vero nullum. in ver. nō obstant te. C. de prescrip. xxx. vel. xl. anno. vbi possessor non potest opponere de p̄scriptione tertij facta bonafide per quā vtile dominū acq. fuit. Tu autē responde ad vtrūqz nihil facere: qz glo. p̄alleg. et tex. in. d. l. si quis emptiois. dicunt q. possessor nō potest opponere de vtili dominio tertij: z sic de iure emphiteotico vel p̄scriptor: hoc est verissimū, nisi iste possessor de facto expulisset emphiteotam: z sic de facto occuparet ius emphiteoticū vel ius vtile p̄scripti ptū. In istis terminis loquuntur glos. z docto. hic: qđ tunc potest opponere, tñ est dura decisio attento qđ opī. Bar. z docto. fundata super ista gl. nullo iure cōprobatur. docto. tamen cōmuniter tenent cum gl. z sic stabit firma conclusio, qđ si de facto expello emphiteotā vel vasallum, vel de facto talis res ad me peruenit, dñs directo nō potest talem rem a me vēdicare, donec tale ius emphiteoticū durat: cōtra autē si emphiteota cessasset triennio a solutione canonis z ageret cōtra tertij possessorē, non posset iste tertius possessor opponere de iure dominij z dicere q. per cessationē solutionis ceciderit a iure emphiteotico. gloss. est ordin. in. l. iij. ff. si ager vect. vel emphi. pe. quā cōmuniter tenent Bal. z alij in aut. qui rem. C. de sacrosan. eccle. z in. l. solemnibus. C. de rei vendi. not. docto. in. l. iij. per illum tex. z ibi dixi. C. de iure emphi. In reliquis a quando sit licitūz opponere de iure tertij, recurre ad plene notas in. l. iij. ff. de excep. rei iudic. cum multis concol. hic assignatis per domi. Alexan.

1 **Debitum conditionale repetitur si solvatur pendente conditione.**

2 **Idem in promissione sub die omnino incerta.**

Ab conditione

Abi certū est debiti nō repetitur: secus si est dubiū. h. d. cū duabus legibus sequentib. C. 1. Ho. ex isto tex. in verbo errore. qđ debiti cōditionale solutū per errorem pendente cōditione repetitur: ergo a 2io sensu innuit tex. q. si scienter solueret repeti nō potest, intellige omīssa distinctione Paul. de ca. hic. z in. l. qui se debere, 7. finatit vera. post glo. ibi: de cōd. ob cau. z ista est veritas, nisi cōditio deficeret fm Ang. 3. mol. z reliquos Moder. in. l. in p̄lato ista. s. inter certā. ff. de verb. obli. z ita limitat gl. in. l. qui promisit. 2. j. eo. C. 1. Ho. scđo ex his legibus iunctis gl. z in distinctione Bar. q. promissum sub die omnino incerta an z qñ. puta p̄mitto centū qñ imperator in Italiā veniet, ea pendente si solvatur potest repeti, quia cū talis dies sit omnino incertus z sic habeat se ad esse z nō esse censetur in effectu conditio. l. dies incertus. ff. de condi. z demō. secus si esset dies incerta qñ: sed certissima an: vt dies mortis, cūz nihil sit certius morte, 7. nihil incertius hora mortis. l. iij. ff. de cōd. d. 2. demō. qz talis dies nō potest se habere ad nō cē: z sic nō pōt cēseri conditio: vt hic per Bar. z docto. distinguētes qui omittūt vnū casum quando mixtus esset simul dies incertus z certus quē casum supplet Bal. in. l. ambiguitatē. C. de vsufr. vbi dicit esse de hoc tex. qui nō est alibi in iure, q. tunc repeti potest attēto potius die incerto. C. 1. Tertio no. ex. l. nam z si cū moriar. qđ promissus cū moriar ante solutū repeti nō pōt. Contra hoc opponit Bar. post antiquos, qđ imo ex sola penitētia debet posse renouari: qz censet donatio causa mortis: ex quo est facta mentio mortis: vt est gl. in. l. scia. s. si. ff. de dona. cau. mor. z in. l. scia. ff. de do. p̄lega. respōdet Bar. q. iste tex. intelligēdus est qñ p̄cessit aliqua causa promissiois ex qua colligit qđ nō sit dona. cau. mor. vt hic per eū. Tu nota bilis responde altero de duobus modis. Primo, qđ regula illa rūgl. procedit in donatione: sed iste tex. non loquit de donatione: sed de p̄missione unde succedit docto. notabilis Bal. in. l. pro hereditatis in si. per illū tex. C. de here. actio. q. qñ interuenit iudiciū vnus tantū ordinātis de rebus suis z in eo fit mentio mortis: tñ censetur donatio causa mortis, qz illa pendet ex voluntate illius tantū: secus qñ interuenit iudiciū duorū vt in p̄missione ita dicit esse casum ibi, sequitur Pau. de ca. in. l. si cum dote. circa finem p̄m. ff. so. ma. Scđo respōde, qđ etiā si tex. loqueretur in donatione: tunc adhuc nō esset donatio causa mortis q. ex penitētia posset renouari: sed esset donatio inter viuos: nam regula gloss. quā supra allegauit limitat, qñ fit mētio mortis non per modū dispositionis, sed per modū dilationis: tunc nō intelligit donatio causa mortis, sed inter viuos. ita notabiliter Bal. in. l. q. C. de iure do. referens ita velle Dy. in. l. scia. s. si. z intelligit facta mētio mortis, cā dilatiois, qñ est facta in verbis importātibz executionē, z non in verbis importātibz substantiā donationis. ita egregie declarat Bal. in addi. Spe. in ti. de instru. edit. in viti. col. in ver. si quis donat. referens ita esse de mente. Spec. ibi. in. s. porro. in ver. si ma autem. sequitur do. Alex. imo. in cons. p̄m. incipien. circa p̄m. mūm dubiū quo queritur, nunquid dicta donatio. in p̄mo du

1 **Licitū op**
ponere. Ad
de Bal. in. l.
doce ancib
lā. C. de rei
ven. Bal. in
aut. qui rē.
C. de sa. san.
eccl. do. in. c.
mādatū. de
re. ser. Abb.
in. c. 2. querē
te. de cle. nō
res. do. in. c.
ij. de cōsue.
lib. vi.

2 **Certius**
morte. adde
Jo. an. in. c.
cū i aptica.
pe hīs q. si a
pla. idē Jo.
and. in. c. ve
niens. in fi
de p̄sby. nō
baptiza.

S pene causa. ^{Libertat² ex aliqua dispo-}
^{sitione legali inducta in}
 odiū creditoris, remanet naturaliter obligat²: ideo solu-
 uens etiam per errorem non repetit. h. d. Ratio est, qz
 illa dispositio legalis tollit obligationē ciuile, que similiter est de
 iure ciuili: sed non tollit obligationē naturalem que est de iure
 gentium: vnde illa naturalis impedit repetitionem soluti, vnde
 facit iste tex. fin Paul. de cast. † qz stante statuto, qz creditor nō
 petēs sibi debitum intra decennium cadat a iure suo: cerre cum
 iste debitor sit liberatus ex penali dispositione huius statuti si po-
 stea solueret per errorem, nō posset repetere: z istud est bonū exem-
 plum ad hunc tex. Adde Bal. z Ang. in l. iij. §. si. ff. q8 quisqz ius
 ris, facit q8 per hanc legē notat Bald. hic: qui dicit hanc legē esse
 notandam pro bānitis, quibus ex forma statuti denegatur audiē-
 tia ex hoc non perdunt naturalē obligationē: ideo si debitores ei
 soluerent non repeterent. ¶ Glo. prima ponit quatuor exempla
 ad hunc tex. z ita eā diuide in quatuor partes que patent in glo.
 Primū exemplū approbant doct. Scdm reprobat Alb. qz in l.
 extat. z in l. si quis in tantam. allegatis in glo. agit de amissione
 dominiij, non aut obligationis: prout loquit ista lex: tamen gloss.
 in. d. l. si quis in tantam. in. vij. q. intelligit illū tex. etiam in credito-
 re faciente propria auctoritate executionem sui crediti: z ita trans-
 eunt doct. ibi: z Christo. de castel. Fulg. z Alexā. hic. † Quartum
 exemplum glo. reprobat Bart. Ange. z Pau. de ca. hic: qz per
 senatusconsultum macedonianum non tollitur neqz naturalis
 neqz ciuilis obligatio: sed bene paratur exceptio l. i. in princip. ff.
 ad macedo. z rationem huius assignat Barto. in l. i. in pe. colū. §.
 eo. tit. ergo non conuenit huic legi, que loquitur quando debitor
 liberatur. Tu aduerte quia attento hoc fundamento etiam pri-
 mum exemplum glo. q8 doctores approbant erit falsum: quia p
 impetrationem iuris antiqui non tollitur nec naturalis nec ciuili-
 lis obligatio: sed solum operatur exceptio glo. in l. iij. §. qz autem.
 in glo. §. in si. ff. q8 quisqz iuris. Ultra glo. pone quintum exemplū

Si putem. Obligatus ad vnam speciem soluendo
 potest eam repetere. hoc primo. Et si per plures solvatur indebi-
 tum in quantitate, cuilibet pro rata cōpetit repetitio: sed in spe-
 ciebus electio est debentis restituere. hoc dicit sc̃do. Et illud quod
 omni iure est indebitum semper repetitur quocūq; errore solua-
 tur, etiam si per errorem iniustum facti propriū. h. d. cum legibus
 sequentibus vsq; ad. s. cum iter. In. l. si reus. ibi: quare oīa que de
 his dicta sunt, &c. † Istum text. inducit Alberti. de rosa, quando
 notarius examinans plures testes scripsit dictum primi extense

¶ Cum iter. Secūda Jaco. super Digesto veteri.

postea scribit q̄ secundus testis idem dicit in omnibus 2 p̄ omnia
z idem fecit de tertio z quarto. An dicta istoz testiu valeat z p̄os
bent: z cōcludit in effectu q̄ sic licet puter tutius q̄ omnia scribā
tur extēse fm Spe. in tit. de teste. §. i. nunc tractandum. versic. cau
tum quoq̄ examinatore. Adde q̄ contrariū t̄z Barto. in. l. iij.
§. i. in pe. not. per illum tex. ff. de testi. cogendis. Bal. sed non clare
firmat in. l. verbum volo. C. de fideicom. Prima pars cōmuniter
tenetur: istud quod dixit notarius, q̄ secundus testis idem dicit
in omnibus et per omnia intelligitur scilicet in effectu. naz tenet
Alb. in. l. iij. §. primo. per illum tex. ff. de libe. homi. exhiben. Bal.
in titu. de pace cōstan. in vlti. versic. illius tex. z in. l. testium. in. iij.
col. C. de testi. z in. c. literas. de presump. z in. l. ampliozem. §. in res
futatorijs. C. de appel. z in. l. i. in prin. C. de emen. iustitia. codi. idē
in effectu tenent Lanomiste: precipue Panoz. in. c. nihil obstat. de
verbo. significa. ¶ Secūdo not. ex. l. sed. z si me putē. q̄ qñ solues
tractat de dāno, z recipies de lucro: q̄ est qñ soluit illis q̄ nullo
iure debetur: certe quicūq̄ error toleratur z inducit repetitionē
soluti, etiam si sit error in facto p̄prio qui alias nō toleratur. l. q̄ q̄.
ff. ad vellela. Adde glo. in. l. cum is. in prin. j. eo. intantum quod li
cet alias in facto p̄prio probando rem aliter se habere non p̄es
sumatur error. glo. in. l. si res obligata. in prin. ff. de lega. j. z in. l. si
quis delegauerit. in fi. ff. de noua. Barto. in. l. error. in fi. C. de iur.
z fac. ignora. tamen etiam in facto p̄prio quando tractatur de
dāno probando rem aliter se habere, p̄sumitur error: vt hoc tex.
cum glo. fm Barto. z alios hic: de quo dicam in. l. si post diuisiones
nē. vbi Bal. aliter tenet. C. de iur. z fact. igno. ¶ Tertio subtilis
ter not. hic esse text. pro opū. quam tenui contra gloss. z cōmunis
niter docto. in. l. si procuratori falso. ij. de condictio. ob causam.
quod quādo soluitur indebitum procuratori falso non soluz com
petit condictio ob causam: sed etiam cōdictio indebiti: z sic quod
ambe concurrant inducendo istum tex. vt ibi induxit: quia adiect⁹
solutioni cum z ipse teneatur actione mandati censetur procura
tor. l. iulianus. §. j. ff. de verbo. oblig. ¶ Glo. in verb. licebit in. l. si
reus. diuiditur in duas partes. Primo allegat concordantem.
Secundo remouet contrarium. Secunda ibi: sed hodie. In fin.
glo. cum glo. tenent Jaco. but. Bart. Sali. z Pau. de cast. hic: cō
trarium z melius tenet Albe. hic dicens, q̄ ista glo. communiter
reprobatur. Idem tenet Ange. Fulg. z Alexan. hic: z Barto. in
l. qui exceptionem. in prin. j. eo. z in. l. j. in vlti. col. z ibi Alexan. s.
eo. z Bart. in. l. cum quis. in vlti. col. C. de iur. z fac. igno. precipue
per tex. in simili. in. l. si testamēto. §. j. versic. q̄ si duo. ff. de fideius.
Tu considera q̄ tex. ibi dicit q̄ istud continebatur in epistola di
ui Adriani concedentis beneficium diuisionis, q̄ si vnus fideius
forum nō obstante illo bñficio solutionis totū solueret, q̄ nō repe
teret. z sic ibi lex vltra procedit declarando z disponendo, q̄ non
reperit declaratur in terminis nostris, per hoc tñ nō discedo a cō
muni sententia doctorum contra glo. hic.

- 1 ¶ An solum indebitum quo ad substantiam seu qualitatem repetatur.
- 2 Per exceptionē seruitutis factā in contractu, nō inducit seruitus.
- 3 Inducta in p̄fationib⁹ actus nō intelliguntur repetita tpe traditionis.
- 4 Omissum per viam exceptionis, suppletur per viam actionis.
- 5 Verbum concedo, importat traditionē iuris, sicut z dñij trāslationē.
- 6 In priuilegijs, verbum concedo, facit priuilegium personale.
- 7 Si per errorem obligau bona mea, an possim petere rescindi h̄y potecam.
- 8 Condictio indebiti an competat ad incertum vel certum.
- 9 An conditio incerti sit proprium nomen actionis.

¶ Cum iter. Quando soluitur debitum sed plenius q̄ debeatur, succurritur soluenti per condic

- 1 ctionem incerti. h. d. ¶ Nota primo ex mente Barto. circa finē:
z clarius Bal. q̄ quando soluitur illud quod est indebitum quo
ad substantiam seu ad qualitatem, habet locum cōdictio indebiti
vel sine causa: ita loquitur iste titu. sed quando illud q̄ soluitur
est debitum quo ad substantiam: sed indebitum quo ad aliquam
2 qualitatem, tūc concedit per condictionē incerti, vt hic. ¶ Not.
secundo fm Moder. q̄ per exceptionem seruitutis factā in cōtra
ctu, non inducit seruitus, nisi expresse ponatur tēpore traditio
nis, vt hic, z. l. si binarum. ff. de serui. vrb. a. p̄edio. z rationem assis
gnat gloss. in. l. si quis duas. in prin. ff. cōmunia p̄edi. Exemplum
habeo duos fundos vicinos, vendo fundum anteriez excepto
tempore venditionis seruitutem: per hoc non dicitur constituta
seruitus: nisi ex tempore traditionis dicatur: bene potest agi vt
constituatur: ergo nō est constituta: eo q̄ ex solo cōtractu nō trās
fertur dominium, nisi sequuta traditione. l. si ager. ff. de rei vendi
dicat. l. traditionibus. C. de pact. etiā ex titulo vniuersali. l. qui t̄is
bi hereditatem vendidit. C. de here. vel actio. vendi. sed sic est, q̄
tempore venditionis ante traditionem est dominium trāslatū
et seruitus non potest in re propria constitui. l. vti frui. in prin. ff.
si serui. vēdi. z sic necesse est, quod tempore traditionis excipiat.

Et per hoc infero, quod si in instrumento vēditionis esset appo
situm constitutum: secus esset, quia per constitutum transferretur
dominium: z licet omnes ita teneant: z sic tex. hic: z in. d. l. si bina
rum. ego in contrarium allego tex. in. l. si in vēditione. in prin. ff.
cōmunia p̄diorum. aliqui libri habent pro. §. posito sub. l. si q̄
duas. §. in venditione. gloss. ibi: in verb. facere potest. dicit intell
ge post traditionem non ante: sed tex. ibi expresse dicit cōtrariū,
3 cogita de responso. ¶ Tertio correlarie not. ex hac lege. z. d. l.
si binarum. fm Moder. hic: q̄ inducta in p̄fationibus contra
ctus, non intelliguntur repetita tempore traditionis. Ratio est
propter intervalum inter contractum z traditionem: iuxta gl.
in. l. per retentionem. C. de vsu. sic in specie respondet Barto. in. l.
si tibi liberum. ff. de actio. emp. z in. l. titia. §. idem respondit. ff. de
4 verbo. obligatio. et in. l. item quia. §. fin. ff. de pact. ¶ Quarto
nota ex hoc text. q̄ omissum per viam exceptionis, suppletur po
stea per viam actionis. facit. l. si in venditione. ff. cōmunia p̄es
diorum. ¶ Ex hoc correlarie quinto not. quod exceptio actionē
parit. facit tex. in. l. sed z si possessori. in prin. in versic. si vero ami
serit. z ibi gloss. ff. de iureiuran. et tex. not. vbi ponitur limitatio:
in. l. q̄ si in diem. §. si rationem. ff. de compensa. et in. l. si autem.
5 §. fin. ff. de nego. gest. ¶ Sexto no. ex. si ibi: vt iter mihi conceda
tur fm Bal. ibi: in vlti. not. Christo. de castel. Fulg. z Alexā. hic:
a quod verbum concedo⁹ importat translationem iuris, sicut z trā
lationem domini. facit. l. si in prin. cum glo. z ibi Bar. ff. de do
na. glo. z Bart. in. l. vxi. §. si. ff. de lega. ij. Lanomiste in. c. passio
nalis. de dona. cuz alijs multis concord. hic additis per Alexā.
Ultra quas adde glo. in. l. arboribus. §. usufructuarius. in verb.
vel donet. ff. de vsufru. Angel. post Bui. de cu. in. l. non solum. ff.
de peculio. vbi ponunt, si concedo tibi territorium. quod habeo
in tali loco: an peniōes mihi debite intelligantur esse trāslates
z si concedo castrum an intelligatur solum concessa adinuitas
tio: an vero sit donatio. Adde etiam glo. nota. in cap. j. de vsu. in
vj. ex qua subtilius not. Fran. de are. in consi. cix. incip. longa est
ista cōsultatio. in. x. col. quod etiam in materia prohibitiua z pe
nali, prohibitus concedere aliquid ita incidit in penam si conce
dendo trāstert dominium, sicut si simpliciter transferat vsu
6 hic se consuluisse in ciuitate Venetiarum: cum serenissimus do
minus Venetorum concessisset certum castrum domino Jaco.
de verme: z in priuilegio erat appositum verbum, concessit. fuit
dubitatur an per illud verbum, concessit, censeretur personalis
ita quod non egrederetur personam domini Jaco. nec trāstert
ad heredes: refert se consuluisse, quod imo erat trāsmisibilis ad
heredes: quia verbum concedo, importat plenissimam trāslatio
nem. l. j. in prin. ff. de cōsti. pecu. glo. in dicto. c. j. de vsu. in. vj. Tu
caue: q̄ glo. in. d. l. j. in prin. probat contrarium: dum in verbo cō
cessit, supplet z trāstert. Secundo z rectius cōsidera, q̄ dubi
tatio huius passus non cadebat in verb. concessit: sed potius an
adiectio persone nominate faceret concessionem censi per
7 nale: ex quo de heredib⁹ non est facta mentio: de quo vide omni
no Joan. an. in regula. priuilegium. in mercu. Bartol. in. l. si. ff. de
seruitu. lega. docto. p̄sertim moderni in. l. quia tale. cum concor.
ibi traditis. ff. solu. matr. docto. z ibi late Albe. in. l. si. C. de cōsti.
prin. Bal. not. in. c. j. in. vj. col. de iudi. ¶ Ultimo facit iste text.
in argu. q̄ si per errorem obligau omnia bona mea pro certo de
bito, q̄ possim petere liberationē seu hypothecam rescindi: me
lius facit. l. iij. j. de condi. sine causa. Contrariū determinat Bal.
in. l. si veritas. C. de fideicō. q̄ ex quo debuit principale est verū,
parum aut nihil interest tua in effectu propter obligationē oim
bonorum: vt notatur in. l. fina. C. que res pigna. obliga. pos. et ex
hoc collige limitationem ad hunc text. ¶ Glo. in verbo condic
cam. fm Bar. melius tractat q̄ alibi materiam condictionis in
certi. Diuide eam in duas partes principales prout duas prin
cipes opinionēs refert. Secūda ibi: vt dic quod est verū. Prima
subdiuidit in duas. Primo facit q̄ dictū est. Secundo opponit
z soluit. secūda ibi: si dicas. Rursus secūda pars principalis sub
diuidit in quinq̄ particulas. Primo facit q̄ dixi: quia recitat
secundam opinionem Azonis. Secundo contra eam opponit z
per viam fallentie respondet. In tertia remouet aliud contra
rium. In quarta aliud. In quinta allegat concordantes ad text.
Secūda ibi: nisi debeatur ex stipulatione. Tertia ibi: nec est cō
tra. Quarta ibi: nec dico. Quinta ibi: z facit. ¶ Ex prima parte
2 principali habes elicere quatuor cōclusiones. ¶ Prima est q̄ cō
ditio indebiti nunq̄ competit nisi ad certum: z nō ad incertum.
istam cōclusionem reprobant Bart. z omnes nemine dissentiente
per. l. si fundi. s. eod. ibi respondi. Secundo per. l. indebiti. §. sed si
nummi. s. eo. ad hanc respondet Barto. hic in. ij. col. licet eius so
lutionem reprobet Bal. Tertio per. l. propine p̄ceden. vbi cō
dictio indebiti competit: et tamen erat debitum alternatiuum: z
sic incertum. l. vbi autem. §. qui illud aut illud. ff. de verb. obliga
Responde

a ¶ Verbus
concedo. adde
pe. de anch.
l. c. si ppter.
in. iij. col. de
rescri. lib. vj.

Responde dupliciter. Primo q̄ tex. ibi non aperit: an loquatur de conditione indebiti, vel incerti. Secundo z melius fm̄ Fulg. responde, q̄ debitum alternatiuū bene censet incertū quādo debetur ab eodem: ita loquitur. d. s. qui illud aut illud. sed in l. precedēti erant singuli qui vnam rem singulariter debebant. vnde conclusio glo. est de facili sustentabilis cōtra Barto. q̄ conditio indebiti non competat ad incertum: sed tunc competat conditio incerti: vt dicunt multe leges, quas statim infra allegabo. Secundo habes ex glo. q̄ cōdictio incerti nō est propriū nomē actionis, de quo statim. j. dicitur. Tercio habes ex glo. q̄ obligatus ad seruitutes. tenetur precise dare: sed caue, q̄ glo. videat sibi contrariari dum subdit, posse peti interesse: sed concordat vt dixi in l. si fundi. s. eo. q̄ ipsa obligatio est precisa. l. iij. s. dare. ff. de vsufru. declarat Bart. in l. stipulationes non diuiduntur. in. iij. qd. princip. ff. de verbo. oblig. sed vltra seruitutem tenetur etiam ad patientiā, z sic ad facit vt declarat Barto. et alij in l. iij. s. z harū. ff. de ver. obliga. z hoc respectu pcedit illud quod subdit gloss. peti posse interesse. Quarto habes ex hac glo. q̄ iste tex. loquitur de conditione siue causa, nō autē de conditione indebiti vel incerti. Ituz intellectū reprobat Barto. per tria: precipue quia continet fallentiam acci-

9 dentis a quid ad quale: vt hic per eum. ¶ In ea. gloss. ad finem. pro clara intelligentia videndum est: an cōdictio incerti sit propriū nomen actionis: an vero sit significatiua facti, z consequēter rei incerte. Barto. cum glo. recitat tres opiniones. et ipse vltimo loco tenet, q̄ conditio incerti sit subsidiaria, z non competat vbi competit alia actio nominata, per duo fundamenta de quib⁹ hic per eum, cum quo transeunt Ange. z Sali. hic. Breviter tenas adherendo opin. glo. z Bal. hic: q̄ cōdictio incerti sit propriū nomen actionis: z quemadmodum certi conditio est generalis competens ad omnia certa, z concurrat cum omni actione nominata, que competit ad certū: eodē modo, cōdictio incerti est actio gñalis competens vbi agitur ad incertum: z concurrat cum quacūqz actione nominata cōpetente ad incertū: z q̄ sit nomē actionis patet ex multis legib⁹ et ex hoc tex. ex l. si tibi liberū. z l. si tibi dederim. z l. si heres. ff. de act. emp. l. si binarū. ff. de serui. vrb. predi. l. hoc senatus. s. j. z l. tribus. ff. de vsufru. earum rerum que vsu cōsumuntur. l. que exceptionē. s. si pars. s. eod. l. z ideo. s. neratius. ff. de condi. fur. l. penultima. ff. de positi. l. q̄ si nulla. ff. de leg. j. z ex hoc prout dicit Bar. q̄ in istis legibus terminus incerti, denotet factum, z non nomen actionis: inepte dictum est, precipue cuz text. in. d. l. si binarum. ponat alternatiuā: nec est verū illud quod tenet Bart. q̄ cōdictio incerti sit subsidiaria, que non cōcurrat vbi alia est actio nominata, falsum est: imo est gñalis z concurrat cuz alia quacūqz actione nominata: patet, q̄ concurrat cum actioe ex vēdicto. d. l. si tibi liberum. in implicatiua etiam, vt expressius in. d. l. si binarum. Item concurrat cū actione ex testamento. l. quod si nulla. ff. de lega. j. Item cum hypothecaria. d. l. z ideo. s. fin. de condi. fur. Nec obstat primū fundamentū Bart. quia vbi interuenit stipulatio, cum oritur actio ex stipulatu: non competit cōdictio incerti vt hic in gloss. sicut ergo nō cōcurrat cum actione ex stipulatu ita nec vbi competit alia actio nominata. Ad istud dupliciter respondeo. Et primo, q̄ quemadmodum indebiti cōdictio, z ob causam non competunt vbi interuenit stipulatio. l. si sine. in prin. ff. de ra. ha. Barto. in l. iij. s. eo. Ludo. roma. in l. si pcuratori falso. z ibi Alex. in. iij. col. in fin. s. de condi. ob causam hic non competit cōdictio incerti vt in gloss. Secundo z melius respondeo, q̄ l. z text. in l. iij. de verbo. oblig. in princip. z in l. si quis certum. s. si cerum per ta. dicant agi ex stipulatu ad incertū, nō per hoc excludūt actioes generales: patet quia tunc competit conditio triticaria, z conditio sine causa: patet etiaz quia quando stipulatio continet certū, competit conditio specialis ex stipulatione, item z certi conditio generalis: vt tenet Bart. z Citramontani in l. certi cōdictio. in prin. s. si certum petatur. Non obstat secundum fundamentū Barto. de l. promissū. in prin. iuncta aduersariua si autem vni didisti. ff. de prescrip. verbis. quia illa lex decepit Barto. Nam nō loquitur de conditione incerti generalis: sed de actione incerti. l. prescriptis verbis, iuxta naturā illius tituli: z ita sepius nominatur in illo titulo: z ista actio prescriptis verbis ex contractu tribuitur nominato facio vt facias: z ibi expresse tenet Bart. z ista est bene subsidiaria et non concurrat nec competit vbi actio ex vendito vel alia actio nominata locum habet vt ibi.

1 Sicut errans repetit, ita qui suspicatur.
 2 Testis qui non interfuit conclusioni non probat.
 3 Compromissum an dicatur transactio.
 4 Statutū de dando consilio sapientis, nō habet locū in re liquida.
 5 Item intelligitur si petatur.
 6 Item non habet locum stante instrumento iurato.
 7 Ad h̄ vt valeat trāsa. pia sūt vt q̄ sit appellari: et possit appellari.
 8 Baria sunt q̄ sit factum vel q̄ sit in potentia sciendi.
 9 Quid in compromisso

10 Consilium sapientis nō potest peti postq̄ conclusum est in causa.
 12 Actio in factum an habeat executionem.

Eleganter. Premitte ad euentū, q̄ quādo indebitum soluitur p̄ errorem: sed ex causa transactionis nunq̄ repetitur: quia transactio est pro causa. l. j. C. eo. declarat Bar. post gl. in. s. fin. i. eadem lege. Ista regula limitatur per hanc legem vt pcedat quando transactio fuit facta z perfecte. Item quando fuit valida: als secus. Diuidit in sex partes principales. Prima loquitur quando nulla vnq̄ transactio facta fuit. In scda qñ interuenit sed fuit imperfecta. In tertia quando perfecte interuenit: sed postea partium consensu fuit dissoluta. In quarta qñ nulliter interuenit: quia facta post rem iudicatam. In quinta qñ transactio fuit nulla: eo quia fuit facta super alimentis de futuro relicta in vitima voluntate absqz pretoze. In sexta quando transactio fuit valida, sed postea per iniuriam annullata. Scda ibi: idē puto. tertia ibi: sed et si resoluta. Quarta ibi: si post rem. Quinta ibi: itez si ob transactionem. Sexta ibi: in. s. si quis post. h. d. Datum ex causa transactionis que sequura non est vel imperfecte vel inutiliter, repetitur. h. d. vsqz ad. s. si quis post. ¶ Ho. primo ex tex. in ver. su spiceretur. hic esse tex. in terminis fm̄ Ange. quod sicut errans qui soluit indebitum repetit: ita qui suspicatur: z sic soluit animo titubanti. de quo vidisti gloss. in l. j. in gloss. fina. vbi dixi. s. eodem.

2 ¶ Nota scdo in vers. idem puto fm̄ intellectum gloss. vt differrat a precedenti respōso: qd̄ hic interuenit aliqz tractat⁹ de transactioe: nō ipsa transactio non fuit perfecta. Hinc ex hoc text. cuz glo. not. Bal. in. c. si in vlti. col. de de iura. cal. q̄ testis qui interfuit tractat⁹: sed non interfuit conclusioni, nō pbat consummationē actus. facit qd̄ vult glo. nota. in l. lucius. in glo. magna, circa principium. ff. de insa. que vult, q̄ testes non probent quando nō plene deponunt vel nō sciunt totum factum. Limita vt not. p Bal. in l. multum interest. in. ij. col. C. si quis alteri vel sibi. vbi inter cetera dicit, q̄ si inter titium z seium fuit tractatum de occidendo caum per ipsum titium: z ita titius postea occidit ex intervallo, presumitur qd̄ fuerit secutus tractat⁹ sicut erat inter eos ordinatum: licet testes dicant nescire de finali ordinatione: per illud qd̄ not. Bart. in l. qui in aliena. s. si is qui. ff. de acquirend. heredita. ¶ Tercio not. in ver. si post rem. q̄ non valet transactio facta post rem iudicatam: rationem habes hic in glo. in verb. hoc enim. qz transactio debet fieri de re dubia. l. j. ff. de transact. sed quādo fuit facta transactio super sententia que trasit in rem iudicatam, non dicitur res dubia: ideo nihil valet. Nec obstat si dicat q̄ transactio habet in se pactum nudum gloss. in rub. ff. de transactio. sed pactum valet post sententiam. l. iurisperitum. s. si paciscar. ff. de pact. responde fm̄ Barto. z Salice. in. l. si quis maior, quicquid ibi dicat Bal. C. de transact. q̄ cum partes crederent facere transactioem, z sic actum hincinde obligatoriu: in obligatorijs si nō valet quod ago vt ago, non valet etiam vt valere possit. l. si vnus s. si acceptilatio. ff. de pactis. Barto. z alij in l. j. s. si quis ita. ff. de verbo. obli. Et in specie q̄ transactio non valeat, etiam vt per pactum nudum. est tex. in l. iij. z ibi ad hoc not. Barto. Bald. z alij

3 C. de repu. heredita. ¶ Ex hoc tex. arguendo de transactione ad compromissum inferunt Barto. z doct. hic: q̄ compromissum dicitur transactio: vt not. Barto. z doct. in aut. si vero contigerit. C. de iudi. z est glo. in corpore vnde sumitur: q̄ eodem modo post rem iudicatam nō cogitur quis ad compromissum requisitum: alias ex forma statuti inter coniunctos. Et qd̄ idē esset si extaret infirmus garantigionatum quod ex forma statuti haberet executionem paratam: quia partes non possunt fingere litem vbi non est. l. cum hi. s. si causam aliquis. ff. de transactio. Adde Barto. in l. post rem. per illum tex. ff. de transactio. z in l. ambrosia. in. ix. col. ff. de decre. ab ordi. facien. z in l. si causa cognita. vbi etiam alij. C. de transact. Ludo. roma. in repeti. rubri. ff. de arbi. in. xvij. colum. Canoniste in. c. exposita. de arbi. Jo. de imo. in. c. super eo. ad fin. de transact. bene facit qd̄ in simili not. Bar. in l. ille aut ille. s. cum in verbis. ff. de lega. iij. q̄ stante statuto q̄ si petatur cōsilium, iudex teneatur remittere ad consilium: dicit Bart. esse verum, nisi esset res liquida: z idem tenet Bal. in l. j. C. de rela. Bald. Ful. z Pau. de ca. in l. placet. C. de sacrosan. eccle. idem esset vbi ex forma statuti vel consuetudinis litere cambij haberet executionem paratam fm̄ Ange. in l. si ita stipulatus. s. chrisogonus. ff. de verbo. obliga. imo generalius istud procedit, vbiqz quis habet aliquam exceptionem impediētem litis ingressum fm̄ Bald. Sali. z Fulg. in l. fratris. per illum tex. vbi Alex. exclamat. C. de transac. Bal. in l. si iudex. in. si. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. Lud. ro. repeti. rub. ff. de arbi. in. xvij. col. ¶ Item aduertendum est, q̄ stante statuto de quo. s. scilicet q̄ vicini affines z similes cogantur ad compromissum intelligitur si petatur a parte compromissum: als iudex non possit ad hoc compellere. fm̄ domi. Antonium de butr. in. c. cum venerabilis. de excep. que refert z sequitur Alex. cōsil. lxxij.

¶ Compromissum. Ad de Bar. zas. in. c. p. tuas. in. iij. nota. de arbi.

incipien. in causa vertente inter Petrum et Joannem. in penulti. col. lib. j. Et ad aduerte q talis petitio debet fieri altera parte presente vel ad hoc specialiter citata fin Bal. in l. si ea. in fi. C. qui accusa. non pos. quem sequitur Alexan. in consilio preallega. Item teneas perpetuo cordi. stante statuto de quo. s. quod si ageretur coram iudice ordinario ex contractu iurato. vel instrumento iurato: reus conventus post oppositiones peteret compromissum virtute dicti statuti. non haberet locum dictum statutum: nec alius posset cogi ad compromissum: quia petendo compromissum reus incidere in periculum: et non est verisimile q statuentes de tali casu cogitauerint: est singularis decisio Pau. de ca. in consil. lxxj. inci. visis et consideratis omnibus. quam sequitur Alexan. consil. clxxix. als. xxxvii. incip. viso et opportune discusso processu. in viij. col. lib. ij. vbi refert q ita etiam als obtinuit in civitate Parme. et quod ita fuit ibi iudicatum. Limita nisi in compromisso esset adfecta clausula. qd intelligatur esse lis et controuersia omne illud super quo fuerit arbitratum: ita Bal. in l. j. in ij. lectura. ff. de trasact. et ibi Ange. qui dicit quod ista est notabilis cautela: tene contrarium per tex. in l. cum hi. s. si cum lis. et ibi Ange. met et Pau. de cast. ff. de transact. Ang. in l. post rem. ff. eodem. et idem Angel. hicet in consil. lxxv. incipien. viso compromisso proagatione. Lud. et Pau. de cast. in d. l. j. ff. de transactio. de quo etiam vide notabiliter per Abba. in cap. exposita. de arbitris. Secundo limita. nisi talis sententia possit retractari per in integrum restitutionem. ita limita Fulgo. in d. l. post rem. in princip. nihil tamen allegat: debuit allegare tex. hic meliorem de iure circa finem. in versicu. nullo remedio. Item pro opin. Fulgo. pondero regulam. l. et post rem. in prin. ff. de transact. vbi est regula. q ad hoc vt valeat transactio paria sunt: vel qd sit appellatum. vel quod possit appellari. Et ex illo tex. colligitur regula q paria sunt aliquid esse actualiter factum. vel esse in potentia faciendi. Modo sic pone. q si esset petita restitutio in integrum valeret compromissum: ergo idem si subest potentia. maxime quia ad hoc q valeat transactio vel compromissum non requiritur q lis subsit de presenti: sed satis est q in futurum subesse possit. l. j. cum gloss. ff. de transact. l. ij. C. et trasact. contrarium tenent Ang. et Alex. hicet ipse de fulgoso non faciat mentionem: quia ex ea que de iure speciali possunt obtineri. non habentur in consideratione anteq sit obtenta: vt hic per eos et est tex. in l. ergo. que est lex quarta. s. j. de fideicom. liberta. Barto. in l. si. C. de senten. pas. et in l. j. ff. de iniusto. rup. et in l. inter stipulantem. s. sacram. ff. de verbo. oblig. et alibi sepe nihil tamen respondent ad hunc textum. Tu notabiliter responde. q illa verba vniuersalia nullo remedio intelliguntur de omni remedio competente de iure communi. non autem de remedio iuris specialis. Ad hoc podero glossellam singularem in l. postq liti. in versicu. nullaratio. C. de pactis. et eo modo potest responderi ad regulam predictam. d. l. et post rem. quia illud est verum quando potest fieri de iure communi: secus si de iure speciali. d. l. ergo. et ita limitatur regula. d. l. et post rem. Ita pro prima opinione pondero text. in l. si causa cognita. C. de transact. in ver. appellationis vel in integrum restitutionis et. Sed responde q ille text. loquitur quando in integrum restitutio est actualiter obtenta: vt ibi dicit gl. in verbo suspensa. Tercio limita nisi transactio vel compromissum fierent non obstante illa sententia fm Bald. et Moder. in l. si diuersa. C. de trasact. et late bal. hicet: quod an verum sit non examino. semper putavi falsum quia partes non possunt fingere litem vbi non est. Quarto limita nisi in transactione interueniret iuramentum: quia cum iuramentum habeat vim clausule. vt valeat omni modo quod potest. l. cum pater. s. filius matrem. ff. de lega. ij. certe valeret tunc transactio et pactum nudum fm Barto. et Moder. in d. l. si quis maior. Item Quarto nota in ver. quid ergo. quando est appellata sententia lata: vel donec potest appellari potest transigi: concordat. d. l. et post rem. in princip. unde arguendo a transactio: ne ad compromissum posset etiam ibi fieri compromissum: intellige in compromisso voluntario: compromissum autem necessarium inductum ex forma statuti. si non sit petendum in causa principali. non potest postea peti in causa appellationis: quia presumitur calumniose peti. quasi petes diffidat: ita t3 Paul. de castro in consilio. lxxij. inci. quod in causa appellationis. sequitur simpliciter domi. Alexand. in l. si causa cognita. in vltima col. C. de transact. et in consil. lxxij. incip. in causa vertente inter Petrum et Joannem in penulti. col. lib. j. et in consilio. lxxij. quod incipit videtur prima consideratione. in iij. colum. in fin. lib. ij. imo plus etiam in causa principali post publicatas attestaciones. et post conclusionem in causa: tale compromissum necessarium amplius peti non potest: quia presumitur calumniose peti: ita singulariter Bald. in l. j. ff. de transactio. Lud. roma. in l. p. et ait. s. j. ff. de ope. noui nuntia. Paul. de castro. in l. fine. per illum text. C. de compensa. et in prima constitutione codicis. in j. colum. vbi dicit se ita de facto consuluisse: et ita consuluit. in dicto consilio. lxxij. et in con-

filio. c. ciiij. incipien. visa facti narratione. circa finem. et in l. si causa cognita. in vlti. colum. C. de transact. Franc. de are. in consilio clxx. incipien. in causa Gregorij. Confirma per bonum simile. Item consilium sapientis quod ex forma statuti prestandum est: tamen postq fuit conclusum in causa amplius peti non potest: ita Bal. in c. pastoralis. in iij. colum. de causa posset. et proprie. facit in simili bonis text. in c. cum in veteri. et ibi Canoniste de elec. Hec obstat si dicatur. quod post conclusionem in causa. ante tamen lata sententiam que transiret in rem iudicatam. posset fieri transactio: ergo eodem modo potest fieri compromissum. nam dupliciter res spondeo. Et primo quod sicut potest fieri transactio: quia sit de voluntate viriusq partis: ita etiam posset fieri compromissum voluntarium: tamen quia Bartol. hicet doctores arguunt de transactione ad compromissum necessarium requisitum ex forma statuti. Ideo responde secundo quod diuersa ratio est illo casu inter transactionem et compromissum necessarium. Nam ex quo conclusum est in causa: et consequenter finitus processus. si petat compromissum necessarium presumitur peti calumniose. vt notuus processus inchoetur: ergo concedi non debet. argumentum. si. circa medium. C. de compensa. que ratio cessat in transactione que est litium finis. l. causas. C. de transact. tene bene menti predictas decisiones quia quotidiana sunt. Item in gl. in j. b. id est puto. adde quod ista glossa reputat valde notabilem. Bald. in c. h. in vlt. col. de iuramen. calum quod testis qui interfuit tractatui et non conclusioni actus. non probat. facit tex. in l. si voluntate. C. de rescin. vendi. quem Bal. ibi not. et dicit esse meliorem de iure. quod in contractibus sola conclusio attenditur: alibi dicit egregie Bal. in l. contractus. in ij. col. ad. fi. C. de fide instrument. q in contractibus perfectio et esse stat in conclusione. Item in verb. hoc enim. Diuide in duas partes. Primo assignat rationem ad hunc tex. Secundo format questionem. Secunda ibi sed quid si actio. In prima parte bñ glo. dicit q est bona ratio: q Imperator sic voluit glo. male dicit: quia ista ratio solum est bona in his que sunt post finem iuris: puta quare in prescriptione requirantur decem anni. et non duodecim: non potest alia ratio assignari: ita dicit glo. in l. j. s. pueritiam. in verbo ratus. ff. de postul. Unde tene secundam rationem in secunda parte. circa quam glo. remitto me ad notata in l. si causa. vbi plenius notatur. C. de transact. et dum glossa dicit q actio in factum ex sententia habet executionem. male dicit. quia habet executionem quando imploratur officium iudicis. non quando intentatur aliqua actio. Barto. declarat in l. intra. ff. de re iudica. et in l. ij. C. de executio. rei iudica. Item glossa in verb. attendari. Adde pro opinione glossa boni tex. in l. et post rem. in prin. ff. de transact. et dic vt per Bartol. et alios in l. j. ff. de re iud. ponit Bal. in l. litigatoribus. C. de appella. et in rub. C. de re iud. Canoniste in rubrica extra eodem.

- 1 Sententia lata per dolum actoris valet et tenet.
- 2 Sententia contra sententiam vel contra transactionem an valeat.
- 3 Exceptio transactionis an impediatur ingressum.
- 4 Exceptio que superuenit post litem contestatam. potest opponi post.
- 5 Clausula quod non intendit consentire nisi si et quatenus ardetur a iure.
- 6 Exceptio excōicationis potest quādocunqz opponi.
- 7 Idem in exceptione ineptitudinis libelli.

Si quis post transactionem.

- 1 Summa et diuide vt per Bart. Item nota primo ibi. dolo qui dem id sit. fm Bal. hicet. in iij. col. q sententia lata per dolum actoris valet et tenet. concordat. l. si fideiussor. s. in omnibus. ff. man. da. Limita per l. si p. etor. s. marcellus. ff. de iudi. notant plene doctores in l. diuus. ff. de re iudic. Item intellige de dolo partis. de dolo autem vel lata culpa ipsius iudicis habes glo. in l. seruo in iusto. s. cum p. etor. in glossa. viti. ff. ad trebel. quam ad hoc reputat singularem Bald. in l. j. in ij. col. C. quomodo et quando iudex. Item Secundo nota ex hoc text. q quis non valeat sententia lata contra primam sententiam. que transiit in rem iudicatam. l. j. C. quando prouoca. non est necesse. tamen valet sententia contra transactionem vt hicet. Item contra iuramentum. l. iij. et post ea. s. si damnetur. et ibi posui rationem diuersitatis. s. de iure iuran. Item Tercio nota fm Bartol. q exceptio transactionis et omnia alia que impedit litem contestationem. si omittatur a parte. non reddit iudicium nullum. Adde fortius idem esse si pars opponat: sed a iudice omittatur fm Bal. hicet per l. quod si in die. s. p. mo. ff. de compensa. facit. l. finalem. s. finalis. ff. de nego. gestis. Item Quarto nota in versicu. sed et si post. fm Barto. et doct. quod exceptio que superuenit post litem contestatam potest opponi post: et idem operatur ac si fuisset apposta ante litem contestatam. facit. l. ij. et ibi docto. C. de confor. eundem litem. et c. in finem. de officio delegati. Nam que de nouo emergunt de nouo indigent auxilio. l. de etate. s. que de causa. de interroga. actio. Ampila nam

Consilium sapientis. ad de Anto. de but. in c. cū in veteri. de elect.

Snia lata p dolum. Adde doc. i l. marcellus. in. s. p. etor. ff. de proba. Ant. de bu. in. c. l3 causam. de pba.

Que 8 no uo emerg. adde glo. in jbo nouis morbis. i. c. ceterum. de jura. calū.

istam regulam ut procedat etiam, si tali materie exceptionis non inter oritur, esset alias prouisum de modo agendi fm Abb. in. c. p. a. floialis. in. vij. co. de exce. Istam regulam limitat notabiliter in. co. de ne apo. in lectu. Barto. in. l. ij. s. numerum. per illum text. ff. de excusa. tuto. post Rayne. de for. in aut. presenti. C. de fideiussor. ut ista regula procedat, quando talis exceptio superuenit post factum aduersarij: alio secus ut habes exemplum in. d. s. numerus. de exceptione filiorum qui nati sunt postea, ut non possit opponi ad excusationem tutele. Secundo limita si talis exceptio que superuenit post litem contestatam opponatur anteq. fiat alius actus, alias primus actus qui fieret haberet vim litis contestate. c. in sinuante. z ibi Bal. multum not. ad hoc de offi. delega. not. scriben. tes in. lita demum. C. de procu. z in. d. l. ij. Tercio limita istam regulam ut procedat et intelligatur ante conclusionem in causa, et non post fm Abba. post Jo. and. in. c. cum dilectus. in. vij. colum. de ordi. cogui. ubi reputat menti commedandum, z limitat in exceptione excommunicationis que superueniens post litem contestatam, potest opponi et post litem contestatam ut ibi videas notabiliter per eum. ¶ In glo. huius. s. nihil est. Extra glo. bar. magistraliter examinat quando exceptiones impediunt processum debeant opponi: et facit quatuor casus principales. eius doctrine scribentes hic nihil addunt. ¶ Circa primum casum ultra plene tradita in. l. quidam consulebant. ff. de re iudica. per Angel. in. l. sed z si suscepit. in princip. ff. de iudi. Adde tria: et postea vnam fallentiam. Primo extende conclusionem Bar. etiam si exceptio declinatoria fori omissa sit per errorem iuris. glo. est notabilis in. l. ij. s. j. in verb. consensus. z ibi docto. sequuntur precipue Angel. ff. de iudi. idem tenet Panor. in. c. ad petitionem. in. iij. colum. in prin. de accusa. licet illam glo. non alleget: quicquid teneat Specu. in titu. de except. s. ij. in ver. ceterum. Secundo adeo procedit dictum Barto. quod etiam si sit minor qui sit exclusus ab exceptione fori: quia eam in tempore non opposuerit non restituitur in integrum: ita tenet Immo. in. c. coram felicia. de in integrum restitutu. quem refert z sequitur Ang. in. d. l. ij. s. j. ff. de iudi. quod est bene notan. ad limitationem. l. minor viginti quinq. annis omis. sum in prin. ff. de minor. ¶ Tercio adde quod si aliquis comparet coram iudice, z protestaretur q. non intendit in eum consentire p. actum quem tunc vel in futurum faciet: fatuus est si non adiciat illa verba nisi si z quatenus a iure sim astrictus: quia primo casu iudex potest dicere: z ego ex nunc pronuntio te contumacem, z sic posset contra eum procedere tanquam contra contumacem. Ita tenet Immo. z ibidem Joan. andre. z Bal. in. c. cum ana. de electio. de qua practica facit magnum festum Ange. in. l. non videtur. ij. ff. de iudi. referens quod ita obseruat consuetudo totius mundi, et quod ita semel practicauit contra quendam magnum aduocatū qui valde fuit iratus. Idem tenet Ange. in consi. c. xliij. incip. in causa accusationis producte per Philippum. z in. s. j. in. ij. colū. in aut. de exhi. reis. Idem tenet Bal. in. l. ij. per illum text. C. vbi de curio vel cohorta. z in. c. j. in. iij. colū. de mili. vasa. qui contu. est. et in. c. j. ad fi. an apud iudicem vel alium: z in aut. habita. C. ne fili. pro pa. in. xliij. col. Immo. et Panor. in. c. cum. ¶ Ferrarensis. de consi. vbi Immo. in. x. col. valde exclamat: sequitur Immo. in. l. si ita scriptum. ff. de lega. j. z in. d. l. quidam consulebat. in pe. chart. vide tamen anto. de but. contrarium tenentem in. d. c. cum ana. et ibi Panor. in. ix. col. in eandem sententiam inclinat. Tamen pro precedenti facit quod singulariter consuluit Be. de ancha. in cō. s. j. incip. per statutum quod in causis ordinarijs requirenti bus libellum: si libellans dicat non in forma solennis libelli: sed quicquidalis petitionis, debet succubere, nisi adiciat illa vba: nisi si z quatenus a iure requiratur. Limita conclusionem Bart. nisi esset exceptio fori per quam appareret iudicem omnino incompetentem: ut in forensi, cum non inducatur prorogatio effectualis nisi demū lite contestata. l. j. ff. de iudi. Ita limitat Ange. in. l. sed z si suscepit. in prin. post. glo. ibi. ff. de iudi. Et isto casu error bene impediret: fm Panor. in. l. i. ad petitionem. in. iij. col. ¶ Circa secundum casum principalem Barto. no. rationem ad l. ponimus. s. rati. ff. de procur. quare lite contestata tollatur. quare ratio non est generalis. q. ille. s. non solum habet locum in cautio ne rati: sed etiam in cautione de defendendo. Item de iudicio fisti et de iudicato soluendo. glo. est iuncto tex. in. l. de. die. s. si seruus. in glo. j. ff. qui satisda. cog. z ibi not. Pau. de ca. z dicit q. ille itext. est ad hoc singularis: z quod alibi ita bene non reperitur. Tu dic quod istud est magis expressum in text. in. l. j. C. de satisda. et ibi Bar. in medio z in fine ad hoc not. Idem tenet glo. in rub. ff. iudic. sol. ¶ Quis Alberi. de rosa. in. d. s. si seruus. reprobet glo. ibi z male. ¶ Circa tertium casum Barto. in quantum tenet q. exceptio excommunicationis potest quodcumq. opponi, z quodcumq. opponatur impedit vltiori processum, per tex. clarū. in. c. pia. de exceptione. in. vj. addentem q. talis exceptio debet probari intra octo dies. adde q. istud pcedit etiam si scienter a principio omittatur:

nam potest adhuc in quacumq. parte litis opponi, solutis prius expensis, tex. est nota. in. c. exceptione. de except. Immo si a iudice sit prefusus terminus ad opponendū omnes exceptiones, adhuc elapso tali termino potest opponi ista exceptio excommunicationis. tex. est in cle. j. de except. Et sic in generali exclusionem exceptionum, non excluditur exceptio excommunicationis. sicut in simili in statu to reijciunt omnes exceptiones contra instrumentum fm Bal. in. l. j. s. z parui. cū concordant. ff. quod vi aut clam. Immo exceptio excommunicationis nō posset expresse reijci per statutum: ita Bal. in titu. de statutis contra liberta. eccle. Item adde quod ista exceptio excommunicationis potest opponi etiam in foro seculari. gloss. est ordinaria in. l. j. C. de iur. z fac. ignoran. quam sic allegat Bal. in. l. placet. C. de sacrosan. eccl. z in. c. intelleximus. de iudi. z in. c. contingit. in. x. col. de dolo z contuma. Limita Bar. hic: z predicta, nisi a sententia excommunicationis esset appellatum, et adhuc penderet appellatio fm Bal. in. l. fi. in. j. col. C. si non a compe. iudi. item in quantum subdit Bar. idē esse in exceptione banis: z gabelle non solute: adde idē tenere Bal. in. l. peremptorias. in. j. co. C. sen. rescin. non posse. z in. l. j. in. ij. col. C. de iur. z fact. igno. Anto. de but. in. c. dilectus filius. ij. z ibi Joan. an. de rescrip. Contrarium vult Barto. si bene inspereris in. l. vianus. in princip. in vlti. q. ff. de fideiussor. sed concordat ut per Ange. z Immo. ibi: z vide late. d. Alexā. in. l. j. s. j. in. j. col. ff. ad trebel. cum concordant. ibi late traditis per eum, ibi diffuse examinaui istū passum: ideo hic non insisto: ibidem do. Alex. dicit quod cōmunis opinio est contra Barto. vide etiam Aret. in. c. j. de accu. licet idem do. Alexā. hic dicat, q. cōmuniter tenetur opinio Barto. ¶ Circa quartum casum Bar. adde plenius Barto. in. l. cū querebatur. ff. iudi. sol. dicit in. l. nam z possea. in prin. s. de iure iur. ¶ Adde q. exceptio inepititudinis libelli nedum post litem contestationem: sed etiam post sententiam que transiit in rem iudicatam opponi potest. l. si liber tīs patronū. z ibi Guilliel. de cu. ff. de in ius vocand. Bald. in aut. si quis litigantium. C. de episco. audien. z. l. j. C. ut que desunt ad uoca. in. l. j. C. de formu. z in. l. exceptione. in. iij. co. C. s. probatio. z in. l. edita. in. xx. et. xxx. co. C. de edē. Ange. in. l. j. ff. de offic. assesso. Pet. de ancha. in clemen. constitutionem. de electio. bonus text. in. c. cum dilecti. de emp. z vendi. z ibi no. Immo. in. ij. col. z refert q. Be. de ancha. dicit sepius auduisse Bal. viua voce allegantem illū tex. ad hoc: est ratio, q. exceptio inepititudinis libelli reddit iudicium z sententiam ipso iure nullam. glo. singul. insit. de obli. in glo. magna ad fi. de qua dixi in. l. vinn. s. si cert. pet. ergo semper potest opponi etiam post finiam. l. j. z ibi docto. C. de procur. not. Bart. z alij in. l. j. C. de iur. z fac. igno. limita nisi inepitudo libelli purgetur per litem contestationem: fm Bald. in. l. nulla. in vltim. nota. C. de contrahē. z cōmit. stipu. not. etiam Abb. in. d. c. cū dilecti. p. illū tex. Ultimo in quantum Bart. in fi. format q. s. tione: nō de cidit: tene vltimā opinionē p. tex. in. c. veniens. s. de test. allegatuz p. eū: ita tenet Ange. Fulg. z Alexā. hic. Bal. in. l. p. scriptione. in fi. C. si contra ius vel vtili. publ. Anto. de bu. in. c. cum dilectus. in pe. char. de ordi. cogui. quicqd teneat Bal. hic in. ij. col. z in. l. ait p. tot. in prin. z ibi Lud. in vlti. col. s. de iure iur. Contra tamen istam opi. que est cōis, si bene cōsyderas stringit fundamētū q. nō bene euacuatur. aut. qui semel. C. de pba. q. subest timor subornatio nis. z l. z diuersimode opponatur: est tñ eadē exceptio in effectu.

¶ Solutū indebite in actione penali repetitur.

Si qua lex. ¶ Solutum indebite in actione penali repetitur. h. d. z pone exemplū in domino qui iussit seruis ut aliquam rem violenter raperent: ubi imponitur pena quadrupli per titu. vi bo. rap. serui autem sustinuerint: z dominus credens violentiam commissam per errorem soluerit: repetit ut hic. Et est aduertendum q. tex. dicit in actione ab initio penali. Debent enim scire iuuenes, q. quedam sunt actiones penales ab initio: quedam ex postfacto. Ab initio ut in actione furti. z vi bo. rap. quedam sunt actiones que ab initio non sunt penales: sed estimant propter inficiationē, ut in pena legis aequilie: z in istis omnibus non hz locum iste text. ¶ Glo. in verb. dupli. Diuide in tres partes. Primo declarat tex. In secunda ibi: tñ ab initio opponit contra tex. z melius allegasset pro contrario. l. ea que. C. eo. dupliciter respondet z male ut per doct. hic. ¶ Responde melius fm glo. in. d. l. ea que. In. iij. ibi. hic ergo nota casus. gl. enu merat septem fallentias ad hunc tex. adde similes glo. in. l. j. C. eo. z in. s. j. in situ. quib. modis re contrahi. obliga. z in. s. item is cui. in situ. de obliga. que ex quasi cōtra. Dic melius fm Bar. z docto. hic: quod in omnibus illis casibus est debitum mediate aut im mediate: ut hic declarat Barto.

¶ Promissio indebiti facta a sciente non condicetur.

Si is qui. ¶ Promissio indebiti facta a sciente non condicetur. hoc dicit. ¶ Ratio quia idem quādo scienter indebitū soluitur. l. j. vbi dixi s. eodem. vnde paria sunt promittere z soluere. l. fin. C.

ad legem falcidiam, quod victimum intellige vt declarat Bar. in
l. quod nomine. 7 ibi dixi. §. eodem.

§ Ex pluribus solventibus indebitum in aliquo pluri ei qui ultimo soluit competit repetitio.

Cum duo. [¶] Ex pluribus solventibus indebitum in aliquo pluri ei qui ultimo solui cōpetit repetitio. h. d. z pone casuz vt per Paul. de ca. hic. ff. o. fm Bal. q. vbi agitur de distractu qui posterior est in tempore potior est iure: als regulariter cōtra. l. potior. z. l. qui balneum. ff. qui potio. in pigno. habe.

¶ Nature promitte an sint ciuilitate indebite.

2 Accessorium conuertitur in principale.

3 El sure solate repetuntur.

4 Contractus mulieris vel minoris non seruata forma statuti valet in foro conscientie.

§ Usure possunt repeti sicut foris in foro civili.

Non fortem. **C**assa lex videtur scas
biosa in tex. z continere
aliqualem contrarietatem: ideo diuide eam in tres
partes principales. In prima loquitur quando vsure

idem facit, q8 vult Innoc. in. c. quia propter. de electio. q8 Quis
in electione non fuerit seruata forma data a canonibus: diuinos
doctores uenerit purus consensus eligentium: valet in foro con-
scientie: quod exclamat **Paulo. in. c. j. ad fin. de in integrum resti.**
Dicens, q8 hoc dictum valet in omni actu in quo est p̄termilla so-
lennitas iuris positiui: vt in foro auiue quis non tenetur sibi face-
re conscientiam: ex quo non interuenit aliqua deceptio: idē tenet
Seminia. in. c. j. in princip. per illum text. de sponsa. Et Quinto
not. ex text. ibi, quali fors in debita repetitur, esse text. quē vt refert
Paul. de ca. bal. alleg. quod vsure possunt repeti in foro seculari,
cū repetunt eo modo quo fors: z ita Bald. in. l. eos. s. j. C. de vsur.
vbi alleg. istum text. ad hoc nam cum text. dicat, quod vsure repe-
tuntur, sicut fors, non est dubium q8 fors indebite soluta repe-
titur coram iudice laico: ergo vsure. Et si dicis text. loquit in vsu-
ris que sunt supra legitimum modum. Ego respondeo q8 hodie
omnes sunt supra legitimum modum, vt not. in. l. cunctos popu-
los. C. de summa trinitate z fide catho. Ideo cū hodie omnis vsu-
ra sit phibita: z fm ista iura possunt vsure prohibite corā iudice
laico repeti: ideo hodie omnes vsure possunt coram iudice laico
repeti: dicat tamen Bald. quicquid velit. Iste text. nō cōcluden-
ter probat: q2 non est bona consequentia: vsure repetuntur sicut
fors: ergo coram eodem iudice, Quis Paul. de ca. hic dicat istud
de consuetudine non seruari.

- 1 **S**olvens usuras nō videtur donare.
- 2 Omnis presumptio sufficit ad excludendum presumptionem bo-
nationis.

3 Remissio vsuratū facta per debitōrē presumitur colorata.

Si quis falso. Si iura que soluitur ne quis in be-
bita repetitur: hoc primo. Et titulus exceptione perpetua et sauos
1 rabili: si soluat per errorem, repetit. hoc dicit secundo. ¶ Nota
ex tex. ibi: nec videtur sciens. fm Bart. q8 licet sciam me nō tene-
ri ad vsuras, z sum adhuc debitor sortis: soluēdo nō videoz dona-
re: quia psumor soluisse ne vepet in debito principaliz: ita practi-
cant episcopi fm eum: z hoc modo limitatur regula. l. j. z ibi dixi
3. eo. z glol. in. c. peruenit. de fideius. vide ad hoc que ordinarie ob-
2 xi in rubri. 3. de condi. ob turp. causam. que habeantur hic pro re-
petitis. ¶ Adde quod ex isto text. iuncta ista pot. Barto. colligit
Areti. in. l. a titio. in penultima colum. in fine. ff. de verbo. obliga-
tio. quo ad excludendum presumptionem donationis que presu-
mitur in scienter solvente indebitū, sufficit quelibet alia presump-
ptio, etiam si capiēdo illem presumptionem actus sit inutilis
z inefficax in effectu: et ita emphat regulam. si cum aurum. ff. de
3 solu. q8 not. quia pulchra est z subtilis ponderatio. ¶ Item adde
q8 ex isto tex. colligit alibi Bal. argumētum in. lab. anastasio. in
vlti. col. C. mand. q remissio vsuraru facta feneratori ex causa con-
natiōis presumit colorata, z q8 fuerit facta vt remittens habeat
gratiosiorē extorsione et nō inero animo liberandi: idē tenet Paul.
de ca. in. l. rogati. §. si tibi. in fin. ff. si cert. petat. 7. l. penul. in. ff. de
cōdi ob tur. cau. Alex. in consil. lxxx. lib. iij. incip. circa primum con-
siliū quo queritur an dictus datarius. in vlti. col.

1 **§** Datio insolutum pro maiori summa vitatur.

2 Idem si fiat a iudice,

3 Nemo inuitus cogitur stare in communione.

4 An testator possit heredibus mandare quod non dividant bona
ad tempus.

Quid si perpetuo.

6 Non valet conventio inita inter fratres, q̃ non possint divideri

7 Quid si interuenie iuramentum.

2 Quid si pater fecit duos filios iurare de hereditate non diuidenda, an nepos possit prouocare patruum ad diuisionem.

9 Quid in finia arbitri vel arbitratoris, vel in cōuentione patitur
q̄ toto tempore vite sue non liceat diuidere.

10 Quando quis possit vti retentione rei, pro debito.

Si centum. Dividitur in tres partes. Prima lo-
quitur quando solvitur species p quan-
titate in plus debito. In secunda quando solvitur genus veiqua-
titas pro quantitate. In tertia quando solvitur quantitas pro spe-
cie. Secunda ibidem marcellus. Tertia ibidem marcellus. di-
cit si cum fundi in speciebus ratione partis p alio debito plus
debeatur solui totum reperitur. secus est in quantitatibus vel in
his que in genere suo omnimodam similitudinem recipiunt: hoc
dicit. Et sic in prima parte: ratio est quia in speciebus non valet
tantum pars separata, sicut quando est simul. si quis aliam. ff.
de solu. l. quod autem. §. fin. cum legibus sequentibus. hoc in eodem ad
sec. ¶ **¶** Hor. primo ex hoc text. et aliibi fin. Paul. de cast. non ita
clare reperitur, quod si pro debito pecunie, debitor credens plus
esse debitum, volente creditore dat insolatam fundum maioris
pretij, non extinguitur debitum pro rata, imo vitatur in totum
istud dicit singula. Bartol. multum tenendum menti pro
rationibus

dationibus insolutum que sunt tota dse p iudices. q si in aliquo
 minimo reperitur in plus facta, vitatur in totum: et sic fructus
 interim percepti debent restitui, vel computari in sortem ad eam
 extenuandam: sequuntur hic alij: et dicit Pau. q istud est vtilissi-
 mum et quotidianum. facit text. in l. i. s. hec verba. ff. ne vis fiat ei.
 Idem tenet Bald. referens se ita consuluisse in l. certi conditio. s.
 quoniam. ff. si cert. pe. Lud. ro. in l. i. s. pe. ff. de verbo. obliga. et in l.
 si is ad quem. ff. de acquiren. here. et in consilio. cccclv. incipien. in
 re presenti quatuor dubitationum postulat decidio. in. iij. colu.
 Rapha. Fulgo. in consil. ij. quod incipit: quia ex facto ius oritur.
 in primo dubio. Rapha. cu. in l. iuste possidet. ff. de acquir. possess.
 et ibi omnino vide domi. Alex. Floria. in l. hoc iudicio. ff. famil.
 hercis. Tu consydera quod iungendo tex. hic cum decisione Bar.
 et docto. habes quod siue insolutum datio fiat a parte, siue a iudi-
 ce in totum vitatur: si in aliquo minimo non sit debitum. In con-
 trarium stringit tex. in l. i. s. ver. sed si quidem. cum sequen. C. de iur.
 re do. impe. et ibi Bal. in. ij. colum. expresse no. vnde alibi Bal. con-
 cordat in. c. quoniam frequenter. s. si autem. in. i. colu. vt lite non
 contest. q tex. hic: et notabile docto. procedit quando erratum est
 in summa debiti principalis quod erat de centum: et credebatur
 de ducentum: si autem totum debitum esset verum: sed erraretur
 in estimatione rei que traditur insolutum, tunc valet prorata co-
 currentis debiti: et reliquum repetitur: ita loquitur. d. l. fina. s. sed
 si quidem. ita tenent Pau. de cast. et Alex. hic: sed certe ratio hic
 assignata in tex. fortiter refragatur in vtroq; casu: ideo consydes
 rabam quod ad illum tex. posset dupliciter responderi. Et primo
 quod loquatur in solutum datione facta ab ipso precipue cum
 quo honestius agitur propter reuerentiam principis: vt non vitie-
 tur in totum sed agatur ad residuum: vel supfluum reddatur. Et
 aliter dico, quod ille tex. loquitur in casu contrario ad nostrum:
 quia nos loquimur quando res insolutum data valet plus: et iste
 est tex. noster: ibi proprie loquitur quando valet minus: et ille no est
 est casus noster, sed est casus qui examinatur per gloss. Barto. et
 docto. in l. ad duo pio. s. si pignora. ff. de re iudi. per Bald. in. l. o. r.
 do. C. de exec. rei iudi. Limita singula. predictam conclusionem
 Barto. et docto. hic non procedere in tenuta que conceditur virtus
 te pacti executiui: vt est text. nota. in l. i. s. si due. in. ij. responso. ff.
 quo. leg. fm Areti. in l. i. s. penult. in. v. colum. ff. de verbo. obliga.
 3 Et hoc secundo in versu. nemo regulam. quod nemo inuitus co-
 gitur stare in communione: concordat. l. fina. C. communi diui.
 tantum quod etiam si centum annis starent aliqui simul in com-
 munione, et omnes possiderent nunq; prescriberetur quin posset
 a communione recedat: ita Barto. et docto. in l. i. s. ad hec. reproba-
 ta glo. ibi. C. de anna. except. et docto. in l. i. s. reprobat glo. ibi. C.
 communi diui. Et eodem modo reproba. glo. hic: que idem voluit
 allegando. d. s. ad hec. ita etiam tenet Bald. in l. fina. ad fin. C. si
 ni. regun. Et melius q alibi Joan. and. in addi. Specu. in titu. de
 iudi. in. iij. parte. s. sequitur. in additio. que incip. ibi. s. ad hec.
 Ange. de are. in. s. quedam. in situ. de actio. Iuxta istud notabile
 4 querit Pau. de cast. q nunquid testator possit in testamento man-
 dare heredibus, quod non diuidant bona hereditaria: in quo ad-
 uerte quod ad tempus potest testator prohibere et in hoc nemo
 discordat, per tex. in l. iij. in princip. ff. de condi. insti. vbi Bald. et
 Angel. dicunt probari q testator potest prohibere heredes ne
 vsq; ad certu tempus diuidant: et ibi dicit Ange. se sepius de hoc
 fuisse interrogatum: et ita sepius per illum tex. respondisse: idem
 tenent Pau. et Alex. hic: et Bart. in l. quintus. ff. de annu. leg.
 5 Pulchrum et valde quotidianum dubium est: quid si in perpe-
 tuum, nunquid testator in testamento possit prohibere diuisione-
 in perpetuum. Pau. de cast. hic determinat quod non: sicut enim
 in contractibus talis conuentio non valet. l. in hoc iudicio. s. si
 conueniunt. ff. commu. diui. ita nec in vltima voluntate. Cum bo-
 num sit argumentum de contractibus ad vltimas voluntates. l.
 seru. filij. s. eum qui chirographum. et l. que de legato. ff. de lega-
 tis. j. Contrarium in terminis tenet Alexand. hic: motus per glo.
 claram. in l. fina. C. communi diuidun. et quia videtur de mente
 Barto. in l. i. si conuenit. in fin. ff. pro soc. Dum presupponit Bar-
 to. valere preceptum testatoris factum filijs ne inter se diuidant:
 mouetur etiam domi. Alex. quia ista censetur prohibitio aliena-
 tionis. l. si pupillorum. in princip. ff. de rebu eo. vnde testator po-
 test cum causa prohibere perpetuo ne bona alienentur. l. si iussas
 milias. s. diui. ff. de lega. j. et l. quoties. C. de fideicom. Nec obstat
 d. l. in hoc iudicio. s. si conueniunt. quia respondet quod poten-
 tior est prohibitio testatoris q contrahentium: patet, quia prohi-
 bitio testatoris impedit translationem dominij: non autem phi-
 bitio contrahentium. l. ea lege. C. de conditio. ob cau. l. si ita quis.
 s. ea lege. vbi plene not. ff. de verborum obligatio. Passus iste
 est quotidianus et vtilis: cum habeo pro ambiguo: tamen teneo
 primam opinio. Pau. de cast. quam consulendo tenuit ipsemet
 Alexand. sibi contrarius in consil. ex lib. ij. incipien. circa primu

dubium quo queritur an magister Augustinus. in. ij. col. motus
 quia si per contractum fieri non potest. dicto. s. si conueniunt. cer-
 te nec per quasi contractum aditionis hereditatis. cum obligas-
 tio qua stringuntur heredes ad obseruantiam contentorum in te-
 stamento procedat a quasi contractu aditionis hereditatis. l. ex
 maleficijs. s. heres. ff. de actio. et obligatio. l. apud iulianum. s. fin.
 vbi not. Bartol. ff. ex quibus. cau. in possessio. ea. Pro ista parte
 facit quia cum in hac materia et in hoc proposito non reperitur
 differentia procedet argumentu a contractibus ad vltimas volun-
 tates: ista est opinio equior, attento quod communio solet discor-
 dias parere: precipue inter fratres. l. cum pater. s. dulcissimis. in
 fin. ff. de lega. ij. et l. in re communi. et ibi ad hoc not. Floria. ff. de
 seruitu. vba. predicto. et l. ij. C. quando et quib. quarta pars debe-
 libro. x. et auctoritatem Barto. in. d. l. si conuenit. in fine. intellige
 6 quado prohibitio erat ad certu tempus, non in perpetuum: pro-
 ut ipsemet dicit in. d. l. quintus. Et item adde predictis quod no
 valet conuentio inita inter fratres: quod neuter fratrum certa bo-
 na nec inter viuos nec in vltima voluntate possint diuidere sed
 quod in perpetuum stent in communione per. d. s. si conuenit.
 fm Ludou. roman. in consilio. xij. quod incip. idem videtur mi-
 7 hi de iure concludendum. Pulchrum dubium est: quid si in tali
 conuentione interueniret iuramentu de nunq; diuidendo. Alex.
 adhuc consuluit talem conuentionem non valere in consilio. clx.
 alias. xvij. lib. ij. quod inci. visis capitulis initis per illud quod
 b in simili tenet gloss. singula. in. c. fin. in verbo reuocatus. de procu-
 curato. in. vj. et per id quod tenet Anto. de but. in. c. penult. de offi.
 vica. in. ij. nota. ibi querit aliquis. potestas vadit in officio et condu-
 cit vicarium ad duos annos, et iurat ante duos annos non remo-
 uere: pone intra duos annos sine alia causa vult remouere, potest
 tamen si vult. Et id quod in simili dicimus de testamento quod
 c testator iurauit non reuocare, tamen potest reuocare, non obstan-
 te iuramento glo. in. c. vltima voluntas. xij. questio. ij. Joan. and.
 in regula qd semel. in mercuria. Bart. in l. i. si quis in princip. testas-
 menti. ff. de lega. ij. late Jmo. in commen. c. cum contingat. in pri-
 mo membro. de iure iuran. Consuluit tamen Alexan. quod prius
 imploretur absolutio a tali iuramento: dubito de hac decisione
 propter regulam generalem, quia omne iuramentum quod pos-
 test seruari sine interitu salutis eterne seruandum est. c. cum con-
 tingat. in. fi. de iure iuran. precipue cum ratio dicti. s. si conuenit.
 sit propter infinitatem euitandam. Ita dicit glo. in l. penultima.
 in gloss. magna circa fi. C. de pac. Secundo moueor quia Alexan.
 principaliter se fundat in glo. in. d. c. fi. in ver. reuocatus. sed illam
 glo. singulariter limitat Bal. in rubri. extra de pac. in. x. col. quan-
 do iuramentu fuisse simplex. secus quado esset promissu aduer-
 sario cum iuramento de non reuocando talem procuratorem q
 ex tali iuramento licito et honesto ne ei illudatur bene oritur obli-
 gatio. l. si qu is maior. C. de transactio. tunc reuocari non potest.
 Ideo subdit Bald. quod si notarius recipit tale iuramentum nos
 tunc omnium quorum interest, non posset tunc reuocari, nec tunc
 haberet locum illa glo. sed in casu nostro iuramentum fuit prestis-
 tum alteri socio: ergo non habebit locum illa glo. Cogita tamen
 quia limitatio Bal. est ardua et iura per que mouetur gl. in illo. c.
 8 si refragantur. Item adde Joan. in addi. Specu. in titu. de iudic.
 in. iij. parte. s. sequitur. in addi. que inci. in. d. s. ad hec. ad fin. illi
 additio. vbi dicit se vidisse et facto dubitari, si pater in morte duos
 filios iurare fecit de hereditate non diuidenda intra decennium,
 quod nepotes possunt patrum prouocare ad diuisionem, quia
 iuramentum filij non ligat nepotem etiam heredem, vt habetur
 in capi. veritatis. de iure iuran. et in. c. vlt. in gloss. de sepult. imo
 dicit q ipsi filij possent ad inuicem remittere cum in eorum fauo-
 rem sit prestis. per regulam. c. j. de sponsa. de qua dixi post Bart.
 in l. labeo. s. de iure iuran. Et predicta decisio Joan. and. fuit origi-
 naliter. Oldr. lauden. in consil. cclx. incip. factum tale est pater fi-
 lium et sequitur do. Alexan. in. c. osil. vj. in. ij. volumi. incip. perspe-
 ctis consyderatisq; his omnibus. in penulti. co. Limita tamen di-
 ctum. s. si conuenit. et predicta quando conuentum esset ne villo
 vnq; tempore diuidatur, secus si dictu esset q in perpetuum stent
 in coione, nam valeret et intelligeretur in perpetuum: id est quos
 usq; alter eorum viuat. l. j. cum gl. iuncta. l. nemo. ff. pro socio. Ita
 9 limitat Floria. in. d. s. si conuenit. Item etiam valet conuentio
 partium vel laudum arbitratoris quod toto tempore contrahen-
 tium non licet diuidere fm domi. Alexand. in consilio. lix. v. volu.
 incip. viso themate predicto. in vltim. colu. Item limita regulam
 text. nostri. q nemo inuitus cogitur stare in communione in casu
 singulari. in. ff. de alie. iudi. mutan. cau. fac. quem Bart. dicit ibi
 se nescire alibi: et Bal. ibidem reputat singularem quod ratione
 prohibite alienationis in potentiozem: vnus consortium non po-
 10 test amplius agere diuisorio iudicio. Et Tercio nota. ibi: agere
 autem tenebit: qd licitum est vt retentione alicuius rei pro alio
 debito prout etiam not. gloss. hic inferens ad scriptorem: deinde

Argumē-
 tu de cōtra-
 ctib⁹. Adde
 bar. i. l. si. C.
 cōi. predicto.
 Dr. et doc. i.
 l. pactū. s. si.
 ff. de pactis.
 Bal. in l. iij.
 C. de leg.

Bl. sing.
 Adde Fel.
 in. c. cū acces-
 sissent. de cō-
 sti. in. ix. col.
 xxi. et aduer-
 te.

Testator
 iurauit. Ad
 debart. in l.
 cū duob⁹. in
 s. ite scribit.
 ff. pro socio.
 Bal. in aut.
 hoc inter li-
 beros. C. de
 testa.

opponit et non soluit. In contrarium est tex. in l. si. vbi docto. pos-
nunt. C. com. moda. vnde pro concordia fm Bar. z doc. hic in d.
l. si. z in l. si non inducta. allega. in glo. fac regulam, q. regulariter
non est licitum vti retentione pro vero debito. iuribus preallega-
tis, imo dicit Albe. de ro. post antiquos z Fulg. hic quod procu-
ratores iudices vel aduocati non possunt pro eorum mercede re-
tinere scripturas vel instrumenta eis tradita. Limita tribus mo-
dis: quos per te collige ex doctri. Barto. z aliorum: et in secunda
fallentia quando retentio fit propter expensas. Adde que in spe-
cie decidit Bald. in d. l. si. C. com. et inter cetera quod sartor po-
test retinere vestem pro mercede donec solvatur: imo plus decidit
Bald. in d. l. j. C. ob chiro. pecu. quod si aliquis exposuit pecuniaz
in funeralibus scholaris mortui, potest eius libros licite retine-
re donec pecunia solvatur: et idem Bald. in l. in restituenda. per
illum textum. C. de petitio. here. z in d. l. fin. C. com. licet regu-
lariter in libris scholarium non possit fieri executio. glo. singu. in l.
nepos proculo. ff. de verbo. signi. per quam vide quod not. Bald.
in rubri. C. qui bo. cede. pos. Amplia istam fallentiam Bartol. et
docto. quod licita est retentio pro expensis nam procedit etiam in
beneficialib. seu in beneficiis. Et ideo heres clerici mortui ab in-
testato, potest repetere expensas quas clericus fecit de patrimo-
nio in beneficio z pro talibus expensis vti retentione fm Abba.
in c. de multa. in iij. colum. de preben. Aduerte tamen pro nota-
bili limitatione huius fallentie: quod q. fecit expensas in recuperan-
do castro tenetur castrum restituere ante solutas expensas. Ita vi-
de nota. per Jo. de ana. in consil. xxxij. incip. ultra alia dubia. in vl-
tima colum. Ultra docto. fallit quarto in muliere fauore dotis.
tex. est fm intellectum Bar. z aliorum. in l. si filio. j. in princ. ff. sol.
matrimo. imo signanter tenet Bald. in l. penul. C. de pigno. ac. q.
mulier mortuo marito potest propria autoritate remanere in rete-
tione domus in qua habitat cum marito donec dos actualiter sol-
uatur. idem tenet Bal. in l. pe. in prin. C. de non nume. pecu. z in l.
j. C. de ser. pigno. da. manumiss. z in l. cu. tibi. C. q. potio. in pig. hab.
z licet Bald. non dicat melius q. ratio Bal. facit. d. l. si filio. z hoc
teneas bene mentis: quia valde quotidianum est. Quinto limita qn
res esset alicui tradita pro debito putatiuo: q. tunc potest pro ve-
ro debito retineri. glo. est. in l. si. libertus. j. ea. l. in glo. j. iuncto text.
z ibi Bart. z alij ad hoc notant. Jason Daryus.

1 **¶** Si testator legat liberationem debitori, an remaneat obligat.

2 Legatum liberationis impedit repetitionem.

3 An liceat venire contra factum proprium.

Adeo. Legatum liberationis parit exceptione, que solus
ti repetitionem inducit: hoc primo. Et debitor pec-
cualis filij familias solues ignoranter post adeptus peculium libe-
rat secus si sciens: hoc scdo. Et tutus exceptioe odiosa solues non
repetit et ex psona patris cui successit. h. d. cu. sequenti. vsq. ad. s. si
quis quasi. **¶** Ad euentiam premittit, q. si testator in testamen-
to relinquat debitori suo liberationem: l. legatus ipso iure acqui-
ratur tñ debitor non liberat ipso iure: imo remanet naturaliter z
ciuilitur obligatus. l. iij. s. nunc de effectu. ff. de libe. leg. z ibi Bart.
docto. plene in hoc tex. testator legauerat liberationem debitori:
iste debitor soluit per errorem, an possit repetere solutum: videtur
q. non erat obligatus naturaliter z ciuilitur: z sola naturalis est
potens p se ad retinendum: ergo zc. tñ decidit contrarium, quia
iste erat tutus exceptione perpetua: z adde. l. si creditoris. C. de fi-
delcom. **¶** Ad. in. s. qui filiofam. q. dixi in sumario: z rō di-
uersitatis colligitur ex regula. l. j. s. eo. iuncta alia reglar. q. qn quis
contrahit cñ filio vel seruo, pōt soluere ipsi filio vel seruo. l. q. ser-
uus. ff. de sol. no. doc. in l. filiofam. paciscendo. C. de pac. dñm modo nō
cōtraheret cum filiofam. habente peculium: ideo si ignorat potest
soluere: sed si scit soluendo videtur donare: z ideo nō repetit nec li-
beratur. **¶** Scdo no. in. s. si filiofam. q. dixi in vl. parte summa-
rii: z dic q. dubium faciebat: q. filiofam. soluerat de pecunia
patris: pater pōt talem pecuniam repetere. l. si filius. s. si cert. peta.
ergo mortuo patre videbatur q. filius heres patris posset repe-
re sicut pater. Contrarium determinat tex. quia si filius posset re-
petere veniret cōtra factum proprium: z non licet venire contra
factum proprium, etiam ex persona alterius.

1 **¶** Quando quis repetat soluens indebitum per errorem.

Si quis quasi. Premittit q. legitur duobus mo-
do quis in veritate non erat condemnatus per sententiam sed falsi-
for: z sic per errorem credebatur se condemnatum. tunc bene subdit
text. q. illud quod est solutum potest repeti: et si isto modo intelli-
gatur tex. iste est de indubitabili penitus. Et ppter ea Bart. z alij
omnes post eum intelligunt eum secundo modo sic sciendū est. q.
ex snia arbitri maxime isto iure. ff. nulla oritur actio vel obligatio:
sed si sit promissa pena per stipulationem. potest agi ad penam,
et ideo metu pene paretur sententie arbitri. l. diem pferre. s. stat.
ff. de arbi. hoc premisso, pone q. per sententiam arbitri quis fuit

condematus ad dandum fundum titio: iste condemnatus sciebat
q. per istam sententiam non erat obligatus donare fundum si nō
volebat, credens per errorem promississe penam tradidit sceler
illum fundum vt euaderet penam quam credebatur se promississe
vel alium pro eo. Deciditur hic q. non obstante q. seimel solues
rit repetet: quia soluit vt euaderet penam, cum per errorem sol-
uerit propter metum pene, z fm hoc. h. d. Qui soluit scienter in-
debitum: ne incidat in aliud debitum putatiuum, potest solutum
repetere. h. d. z hoc modo satis cōcordabit. s. si quis filiofam. s. e. l. z
b. vt dixi tenet omnes vt tex. habeat dubitatione: ego mul-
tum dubito, z primo q. verba litere nō satis cōuenienter adapta-
ri possunt. Scdo videtur multum vigere doctri. Bar. z omnium
in l. eleganter. s. si. s. e. z est doctrina glo. in l. ea que. C. eo. ibi oēs
dicunt, quod si sumus in casu in quo si non solvatur aliquid, pos-
sit succedere pena: z solvatur illud indebite: tamen repeti nō pos-
test: quia videtur quodāmodo transfigere metu pene, ne in discri-
mine pene reponatur: ergo in casu nostro cum soluat ne incidat in
penam, videtur quod non possit repetere, per doctrinam prealle-
gatam: ergo zc. cogita.

1 **¶** Ab herede in omnē euentū indebitū repetit, sed si in questio-
ne de hereditate succubat, debitum z indebitum repetitur.

1 **Hereditas.** Ab herede indebitū in omnē euentū repeti-
tur, sed si in questioe de hereditate succumbat
debitū z indebitū repetitur. h. d. licet gloss. velit q. snia lata con-
tra heredem putatiuum nō prodest debitori soluenti: nisi etia ipse
probet eum non esse heredem Bar. z alij tenet q. snia lata
inter principales prodest, z nocet accessorijs. l. papinianus. s. me-
minisse. ff. de inoffi. testa. iuncta. l. si. C. de pe. here. Tu tñ videas z
super eo confiderabis in l. si superatus. in prin. ff. de pigno.

1 **¶** Dicta in libertis habet locum in vasallis.

2 Vasallus tenetur alere inopem dominum.

3 Terminus opera, potest capi dupliciter.

4 Libertus tenetur alere patronum.

5 Obligatio naturalis est multiplex.

6 Obligatio ad antidora quid operetur et quos effect. producat.
nume. 7. z. 2.

9 Natura conditionis indebiti que sit.

10 Inter patronum z liberum si est questio, potest fieri compromi-
sum et transactio.

11 Que dicantur opere fabriles.

12 Ex variare personarum variantur opere.

13 Ea que variantur ex tempore, non reputantur uniformia.

14 Recipiens hominem indebitum, si facit eum pretiosorem nō re-
petit sumptus.

15 Quando indebite solutum est tale quod non potest repeti, repe-
titur eius estimatio.

16 Opere officiales non possunt alteri delegari.

17 Quid in patrono.

18 Quid in operibus fabrilibus.

19 Ad hoc vt sit delegatio requiritur q. ille cui delegat sit creditor.

20 Solutū ex vna causa, potest ex alia causa repeti.

21 Solutum errore iuris vel facti an repetat.

22 Quid in debito naturaliter.

23 Libertus potest cogi ad prestandum operas patrono.

24 Quotuplex est diuisio operarum.

25 Opere obsequiales an transeāt ad heredes.

26 Vasalli, inuiti non possunt alienari per dominum.

27 An rex vel imperator possit vnam ex ciuitatibus suis alienare
inuitis ciuib. ciuitatis.

28 Vasallus tenetur prestare seruitia dñi suis sumptibus.

29 Potestas qui conducit officialem tenetur ad impensas z victus.

30 Conducens operarios an teneatur dare instrumenta.

31 Quid si operarius rumpit instrumentum.

32 Quid si frangitur res in qua operatur.

33 In operibus succedunt filij equaliter.

34 In omni liberatione paterna non veniunt feuda.

35 Appellatione bonorum an veniat emphiteosis.

Libertus. Iste. s. fm Bart. videt scholarib. difficultas
quia habet materiam operarum que est
extranea, tamen est valde utilis fm eum, et licet non declaret in
quo utilitas consistat, dic tñ quod dicta in libertis, habent locum
in vasallis seu in feudatarijs. gloss. in c. j. in verbo salua reueren-
tia, de mili. vasal. qui contu. est Specul. in titu. de feudis. s. quos
nam. in ver. xvij. et in specie ad propositum Bald. in l. liberti. in
viti. col. in princ. C. de oper. liber. hinc videmus quod gloss. sepe
numero arguunt de libertis ad vasallos, ita glo. in l. solo. C. de li-
be. cau. z glo. in l. j. C. de liber. z eo. liber. z alibi Spe. hinc etiam
videmus tñ q. sicut libertus tenetur alere patroni inopem. gloss.
in l. j. C. de oper. liber. et in d. l. solo. eodem modo vasallus tene-
tur alere dominū inopem, alias potest ei fundum auferre: iuxta
c. j. de no.

c. j. de no. for. fide. ita dicit Barto. in trac. alimentorum. in penulti. col. in fi. in ver. quero an vasallus. z in l. alimenta. s. j. in penulti. q. ff. de liber. agno. Specu. in titu. qui filij sint legi. s. j. versicu. quid si dominus. Bal. in l. j. s. sed z scinus. vbi limitat. C. de lat. liber. tol. len. quis contrarium teneat Joan. and. in d. versicu. quid si domi nus. post Ja. areti. per eum relatum. contrarium etiam tenet Jac. aluaro. post doct. per eum relatos in. c. licet si de feud. sue. contro. uer. inter dominum z agna. Item q. dicta in libertis habeant los. cum in vasallis patet per illud qd vult gl. in l. j. s. cum patronus. ff. de offi. prese. v. vbi glo. arguendo de libertis ad vasallu dicit. qd vasallus qui fecit amicitiaz cu inimico domini debet priuari feus do. quod no. Specu. in titu. de dona. vers. quid si aliquis. Bar. ibi extendit q. etiam si ecclesia esset feudataria et faceret amicitiam cum inimico domini priuatur feudo. tenet gl. in l. liberti. vbi Bal. z Salice. C. de inoffi. testamen. gloss. in. c. j. in principio. in verbo. cons. cubuerit. quib. mod. feud. amitta. z est gloss. plenior de corpore ius ris in. c. j. s. porro. que fuit pri. cau. be. amit. Joan. de ana. consilio lxx. incipien. visis z ponderatis his que in themat. ad fin. sed mis. sor qd allegetur gl. quia est tex. clarus de hoc in. c. j. quot testes sint neces. ad proban. feu. ingratitu. in vbi^o feudo. Limita tamen istas glo. quod vasallus faciens amicitiam cum inimico domini priue. tur feudo singulariter quando facit amicitiam vel ligam in dam. num z preiudicium dominici alias ex hoc solo quod facit amicitia vel ligam non potest priuari feudo: ita egregie limitat Jacob. al. uaro. in. c. j. in principio in. q. colum. quibus mod. feud. amittatur.

3 **C** Ad euidentiā premittit. quod terminus opera. potest capi du. pliciter secundū qd declarat Bal. in d. l. liberti. in. q. colū. Primo large pro quocunq. exercitio seu operatione facta ad vtilitatem propriam etiam alterius. Secundo modo stricte. z tunc est diu. dum officium. l. j. z ibi gloss. declarat. ff. de oper. liberti. et plenius Bald. in rubri. C. eo. z Bar. hic. in. iij. col. Hinc videmus in obser. uantia quotidiana. si operarius vel aliquis artifex. promittit ope. ra sui exercitij. intelligitur quod operetur a mane vsq. ad vespes. ras: ista est proprie opera. d. l. prima. que autem differentia sit inter operam et opus: dic quod opera capitur pro actu. sed opus respis. cit ipsum factum. ita declarat Barto. in l. lita stipulatus magna. ff. de verb. obligatio. in. vi. colum. in. v. opposit. prime partis: prout etiam refert ipsemet Barto. hic. circa. vi. colū. in ver. dicetis te. quando locus certus non designatur zc. **S**ecundo premit. te. quod circa diuisionem operarij versatur difficultas huius. s. z docto. quia varij varia dicunt: vt inferius referam. pro nunc veris. tas est: qd capiendū operaz proprie. sunt due tantum species: ali. que sunt officiales. aliq. sunt artificiales seu fabriles. naz pro eo. dez capio. Officiales sunt que respiciunt personam patroni. vt al. sociare eum per ciuitatem. seruire ei in domo vel in mensa. et simi. les. Artificiales vero sunt que non exhibentur in personaz patro. ni. sed versantur. circa eius res vel patrimonium: prime ideo di. cte sunt officiales. quia officium proprie est quod debet homo ho. mini: gloss. in l. pro officio. C. de neg. gest. et ite quia sunt personas les non possunt aliq. delegari. per regulam. l. iij. in fin. ff. de noua. z istud est qd dicit iste text. in fi. artificiales vero q. sunt in rem. sunt vtiq. delegabiles. vt hoc text. ad finem. et ita declarat iuriconsul. in l. opere in rerū. ff. de ope. libe. prime scilicet officiales etiaz absq. promissione debentur naturaliter per libertum patrono: vt hoc tex. in princip. z in fi. ratio est: q. patronus conferendo libertatem contulit beneficium in personam liberti. ergo ad antidora debet similiter libertus teneri ad ea que respiciunt personam patroni. z consequenter ad operas officiales: artificiales autem opere nisi sint expresse promisse non debentur. nec ciuilitur nec naturaliter: vt hoc tex. in secunda parte. Et ratio est. q. patronus inanimittes do seruum. nullum beneficium contulit in rebus: ergo per obligat. ionem ad antidora nec libertus tenetur ad operas reales. et sic ad artificiales: de primis ergo loquitur prima pars tex. de secun. dis scda. licet glo. intelligat officiales. i. obsequiales. sed obsequiū non est proprie opera. vt declarabo in. gloss. j. **A**ltimo premittit qd prima z secunda pars huius tex. intelligatur necessario. quādo qd opera non erant promisse. patet: q. si fuissent promisse. per tales opere non erant promisse. et sic non esset tractandum de repetitio. ne indebiti soluti. Tertia pars potest intelligi quando erant pro. missa: precipue dum loquitur de artificialibus: et dicit quod poss. sunt delegari inuito liberto. His sic premissis diuide hūc. s. in tres partes principales. In prima loquitur de operis officialibus. In secunda de artificialibus. In tertia de vtriusq. secunda ibi: sed si ope. ras. tertia ibi: sed et si delegatus. Prima subdividitur in tres. In prima ponitur decisio. quod opere officiales per errorem solute non repetuntur. In secunda assignatur ratio. In tertia ponitur exceptio quando non ipse opere sed pecunia pro eis esset prestita. secunda ibi: natura enim. tertia ibi: sed et si non opere. Secunda pars principalis que tractat de operis artificialibus subdividitur in quatuor particulas. In prima queritur an opere

artificiales cum sint omni iure indebite. si per errorem soluantur possint repeti. In secunda arguitur pro parte negatiua. In ter. tia arguitur pro parte affirmatiua. In quarta iuriconsult. pro ista vltima determinat. secunda ibi: z celsus. tertia ibi: nec hec in. q. quarta ibi: sic z in proposito. **R**ursus tertia pars principalis que simul tractat de vtriusq. operis diuiditur in quatuor particulas. Primo querit an opere officiales possint aliq. delegari: et deter. minat qd non. rationem dixi supra. q. respiciunt personaz patro. ni. z alias operas requirit vna persona: alias alia. In scda deter. minat q. opere artificiales: q. sunt reales possunt aliq. delegari. In tertia determinat q. licet opere officiales non possint aliq. delegari: tamen si de facto patronus eas delegauerit: et libertus eas sol. uerit: q. non pōt. repetere. In quarta assignat rationem huius vlt. imi a partibus sufficienter enumeratis. scda ibi: nisi forte. tertia ibi: sed si soluerit. quarta ibi: quisq. suum repetit. **I**tem rationes sic declara: quia ad hoc vt sit delegatio. requiritur q. sit creditor cui per debitoz delegatur alius debitoz: vt declarat gl. in agistra. in l. quāvis. s. si mulier. ff. ad velleia. dixi plene in l. singularia. s. si cer. pet. si ergo est creditor. recipit qd sibi debetur: ideo ab eo nō repetitur: vt habes in tex. **I**tem. s. summat Bar. vno modo: sed quia eius summariz peruertit ordinē literē: ideo summa sic: si li. bert^o prestat patrono operas officiales vel earū estimationē cre. dens se ad eas efficaciter teneri. nō repetit: q. saltē naturaliter te. net. que naturalis sola si soluat per errorem iuris. impedit repetitio. nem. h. d. prima pars. Si autē soluit operas artificiales per erro. rem iuris: putans se ad eas teneri: cum nec naturaliter nec ciuili. ter teneat (nisi sint promisse) non pōt illas nec repetere nec oīno similes. ppter varietatē que insurgit ex tēpore et ex persona: que etiā operas eiusdēmet hominis diuersificat: ideo repetit earū est. imatio. quatenus patronus est effect^o locupletior. habita estimas. tione quāti verisimiliter fuisset istas operas conducturus. h. d. scda pars. Item opere officiales cum sint personales delegari nō possunt: s. bene artificiales: vnde si fuerint opere officiales de fa. cto delegati: z per libertū prestite nō repetuntur: nec a creditoz: q. sibi debitū repetit: alias em nō posset esse delegatio: nec a patro. no cū ei naturaliter debeatur. h. d. tertia z vltima pars. **C** **I**tem. primo ex tex. ibi: natura enim. q. libertus tenet naturaliter p. stare operas officiales patrono suo. ex illa equitate naturali: vt benefa. ciēt beneficiam^o. l. sed z si lege. s. consuluit. ff. de peti. heredi. z dis. cit Bar. q. ista est alia obligatio naturalis. Pro cuius intelligen. tia pmitte ex mente doctorum in l. ex hoc iure. ff. de iusti. z iure. q. licet obligatio naturalis reperiat multiplex: tñ quantum ad p. positum est triplex. quedā que causat ex promissione. z sic ex p. s. i. lu. z ista conuenit solis hoibz. l. siichū. s. naturalis. ff. de sol. l. cū amplius. s. is natura. ff. de regu. iur. quedam est obligatio natura. lis que orit sine consensu ex equitate legis: quando qd gerit nego. tia iuriosus: furiosus non consentit: nec fingitur consentire. z tamen iste furiosus obligatur naturaliter et ciuilitur. l. iij. s. furiosus. ff. de neg. gest. z eodem modo vbi equus est maioribus parcamus. dixi in l. j. s. e. z in l. frater a fratre. j. e. quedā est naturalis improp. i. s. i. ma: que procedit ex instinctu nature: vt beneficiēt beneficiam^o. vt dicit glo. in d. l. sed z si lege. s. consuluit. ff. de pe. he. **I**tem obliga. tio naturalis pcedens ex instinctu nature cadit etiā in bautis: ita l. iij. de neap. iusti. de obli. in prin. l. i. ita multosortius cadit inter parētes z filios: ita ad literam no. **A**ng. in aut. de nō eli. secū. nub. col. j. Et ista appellatur obligatio antidoralis: ab anti qd est contra. z doros donatio: vt per glo. in d. s. consuluit. z glo. in. c. illud. viij. q. ij. z de ista obligatione antidoralis pprie loquit iste tex. non tamen pōt cogi officio iudicis. vt eas p. stet. et in hoc differt ab obsequia. libus. in quibus per officij iudicis cogi pōt vt in gl. j. vbi dicitur.

6 **C** **S**cdō no. q. licet obligatio antidoralis pcedens instinctu naz. ture alias reputet sine effectū z non impediat repetitionē soluti: vt dicit gl. in l. ex hoc iure. in glo. pe. ad fin. ff. de iusti. z iur. tamen in liberto est potens. vt impediat repetitionē soluti. quādo libertus soluit operas officiales ad quas naturaliter nō tenet: tñ quia sol. uit instinctu nature. q. a patrono est consecutus beneficiū libe. tatis. repetere non pōt. Et si dicatur: que pōt esse ratio specialita. tis quare in liberto obligatio antidoralis sit potēs ad retinendū res. **R**espōdet Bar. q. obligatio naturalis in liberto respicit cer. tam specie obligationis. in alijs non respicit certaz species: sed fiat in genere. Et istis dictis p. Bart. z doc. facias duas conclusiones. **P**rima conclusio est. q. obligatio antidoralis qñ respicit certaz speciem obligationis: vt in liberto. tñ habet illū effectū q. impes. cit repetitionē soluti: vt hoc tex. Scda conclusio est: q. obligatio ad antidora: quando nō respicit certā speciem: sed fiat in genere. nō hz effectū pariendi repetitionē. d. s. consuluit. **R**atio q. cū ista obliga. tio contineat incertū cēset inefficax. l. tantū. de verbo. obli. l. cum poss. s. gener. j. de donati. inter vi. z vxo. **I**tem rationem assignat Barto. in l. si testamento. s. j. in fi. ff. de fideius. Fulg. in d. l. ex hoc iure. in. x. colum. Contra istam conclusionem obstat text. in d. l. si

testamēto. s. j. ver. propterea qd creditor. ff. de fideiussor. illū tex. re-
putat singularē doc. in. d. l. ex hoc iure. vera solutio est fm Bart.
ibi. z in. d. l. ex hoc iure. qd quādo soluit illud idem per tantūdem
propter qd fuit cōtracta obligatio antidotalis. semp impeditur
repetitio: obligatio ergo antidotalis q stat in genere cēset ineffi-
car: patet qz nō impedit repetitionē soluti. Cōfirmatur quia obli-
gatio antidotalis nō est potens ad compensandū. sicut alia natu-
ralis. ita Ang. in aut. de nō eligē. secū. nubē. in prin. allegat gloss.
in. d. l. cum testamēto. Similiter obligationi antidotali nō pōt ac-
cedere fideiussor. vt est de mēte doctorum in. d. l. ex hoc iure. z fm
hoc limitat generalitas. l. j. ff. de fideiuss. Similiter obligatio an-
tidotalis nō est potens vt per eam possim alteri pacisci vel stipu-
lari. tanq̄ mihi intersit. ita text. in. l. qd dictum. ff. de pac. z ad hoc
no. illum tex. Bald. in lectura antiqua Ang. z Fulgo. ibi. habes
de hoc glo. in. l. si tibi. s. si pactus. ff. de pac. quia ad hoc qz qd pos-
sit alteri pacisci vel stipulari. requiritur qd sua intersit pecuniari-
ter. Barto. in. l. fideiussoris. ff. de pac. in. l. stipulatio ista. s. alteri. in
l. qd dicitur. de verbo. obliga. Bar. in. l. j. in. iij. col. C. de sentē. que
pro eo qd interest. habes tamen alibi text. q obligatio antidota-
lis facit competere actionem que alias nō cōpeteret. l. idem. in. s.
fin. cum. l. sequē. z sequē. ff. manda. ¶ Ego tamen reperi multos
effectus quos habet obligatio antidotalis. Primus effectus est:
q licet donatio inter viuos reuocet propter ingratitudinem do-
natarij. l. si. C. de reuoca. donatio. c. si. eod. tit. tamen donatio facta
propter obligationem antidotalem. z sic propter aliqua seruitia
illa nō potest reuocari ex aliqua ingratitudine. tex. in. l. si patre. s.
fi. z ibi gloss. ff. de dona. z illum tex. reputat ad hoc singula. Abb.
confi. ex. incip. vt ar in presenti causa. in. c. lxxij. illum tex. multum
not. Bald. in. l. si cum mihi. ff. de dolo. z per illum tex. dicit alibi
Ja. arditioni in summa sua qui. mo. feu. amitta. quē refert Bald.
in. c. j. in. iij. colū. in tit. si vasa. feu. priue. qd est dare feudum quod
ex nulla penitus ingratitudine potest admitti vel auferri. quādo
princeps cōcederet feudum propter obligationem antidotalem.
puta quia principem liberasset a latrunculis. vel propter aliam
similem causam. z ita in specie tenet Abb. confi. ex. p. vij. incipien.
princeps quidam illustrissimus. circa fi. adde z tertio per illā. l. si
pater. q licet priuilegium exemptionis cōcessum a principe ali-
cui cōmunitati. vel alicui ciuitati. illa immunitas potest propter
ingratitudinē reuocari. ita in specie Bald. in. l. j. in. fi. C. de liber.
z eo. libertis. Tamen si immunitas esset cōcessa propter beneme-
rita ciuitatis. nō posset postea propter ingratitudinem reuocari.
per. d. l. si pater. s. fi. cum glo. Ita in specie cōsultuit Alexan. confi.
ecclesij. incip. nec arguendi sumus. col. ij. lib. ij. Secundus effectus
est. quia licet donatio inter virū z vxor. sit nulla toto titū. de dona.
inter vi. z vxor. tamē si sit remuneratoria valet z tenet. l. quod aus-
tem. s. si vir z vxor. de dona. inter vi. z vxor. not. Ly. Bal. z Sali. in
l. si pater puella. per illū tex. vbi aliquando plene dixi. C. de inoffi.
test. probat glo. in. l. si voluntate. C. de do. promiss. vbi Bar. per illā
gloss. z text. prealleg. dicit vnum. quod si vnus rusticus acciperet
vnam nobilem in vxorem. z cōstante matrimonio confiteretur se
recepisse dotem quā nō recepit: isto casu valet cōstante matrimo-
nio. quia est remuneratoria. z subdit qz consuetudo idem obseruat.
idem Bald. in. l. j. s. fi. si cer. petā. vbi dicit idem esse si senex ac-
ciperet iuuenem in vxorem. idem. Bart. in. l. si diuortio. vbi Nos-
der. presertim Are. ff. de verbo. obliga. z in. l. si ita stipulatus fue-
rote listi. ad fi. ff. de verbo. obliga. cum concoz. de quibus ibi per
Alexā. habes tex. in. l. cum iam nupte. ff. de dona. inter vi. z vxor.
text. in. l. iij. s. j. de dona. eo modo videmus donationem inter pa-
trem z filium in potestate propter benemerita valere: glo. in aut.
vnde si parēs. C. de inoffi. testa. Tertius effectus est. qz licet prin-
ceps non presumatur aliquod indultum scribere motu proprio.
nisi in literis expresse dicatur. ideo quod non potest probari per
testes. c. si motu proprio. de preben. in. vj. Bartol. z alij in. l. j. C. de
petitio. bono. subla. lib. r. z in. l. j. in. fin. C. de bo. vacan. lib. r. in au-
tenti. quas actiones. C. de sacr. sanc. eccle. in. l. iij. in. principi. ff. quod
quisqz iur. tamen quando princeps scribit propter benemerita
alicuius. cēsetur scribere motu proprio. ita originaliter dicit Buil.
de cu. in. l. iij. s. si procurator. ff. quod quisqz iur. sequitur Alexan.
in. l. iij. in. principi. eodem titū. vbi dicit tenendum menti: non des-
buit vidisse Alberi. de roso. qui idem firmat. in. l. j. in. principi. in
quinta oppo. ff. quod quisqz iur. Quartus natabi. effectus est:
qz licet in dubio non presumatur donatio. l. cum de indebito. s.
fin. ff. de proba. gloss. z docto. in. l. cum quid. s. si ser. petat. imo po-
tius presumitur fatuitas. Bald. in. l. genaraliter. in. iij. colū. C. de
nō nyme. pecu. tamen quando precedunt benemerita. faciunt qz
in dubio presumatur donatio: tex. in. l. si vero nō remunerandi. s.
idem papinianus. ff. ināda. Quintus effectus est. quia obligatio
antidotalis est potens ad faciendum collationem beneficij esse
simoniacam. que alias nō esset: vnde si donatarius procurat pro
donante est simonia. ita Innoc. in. c. tuam. de eta. z quali. vbi per

hoc Innoc. exclamat contra Cardinales procurantes beneficia
pro seruitoribus suis: z ita refert z sequitur Ange. in. d. l. sed z si
lege. s. cōsultuit. de peti. hered. Sextus effectus est. quia prelatus
ecclesie potest res ecclesie alienare: vt remuneret benemeritos q
fecerunt seruitia ecclesie. c. relatum. vbi canon. in verbo iuxta ser-
uitij. z. c. cum in officijs. de testa. z ita in specie no. Bart. in. l. iube-
mus. la. ij. in. principi. per illum tex. cum gloss. C. de sacrosanc. eccle.
z Bar. in. l. iuxta causa. per illum tex. de manu. vindi. not. Joā. an.
in addi. Spec. in titū. de reb. eccle. nō alienā. super rub. quē refert
Pau. de ca. in. d. l. iubemus. Cōfirmatur per illud qd vult Bart.
in. l. ambitiosa. circa fi. ff. de decre. ab oz. fa. vbi dicit. qz anciani ci-
uitatis nō possunt alienare res ciuitatis: nisi propter remunerā-
da seruitia: quia tūc possunt alienari absqz cōsilio ciuitatis. Con-
firmatur per illud qd dicit Bart. in. proe. ff. in. vlti. col. qz res phi-
bite alienari. ex causa remunerationis seruitij possunt alienari.
alleg. text. in. l. iubemus nulli. s. allega. Septimus effectus est: qz
licet prelatus ecclesie nō possit alienare naturā feudi. c. ex parte.
vbi canon. de feud. c. j. s. j. qui seu. da. pos. tamē ad remuneranda
seruitia recipientis potest prelatus solus alienare z taliter cons-
cedere: qd sit solitū concedi. text. est in. c. ij. s. j. de. l. contra. z in. c. j.
quēadmo. seu. ad fili. pti. z ita in spe firmat Jac. de bel. z Rico. de
neap. in. c. j. in. principi. qui seu. da. pos. z Jac. alua. in. eo. c. in. pe. col.
z do. Lardi. flo. in. c. ex parte. in. iij. qd. de feud. Octauus effectus
est quem ponit iuriscōsultus in. l. viuos libertus. ff. qd in frau.
patro. facit text. in. l. j. s. j. ff. eod. titū. z per illam. l. viuos libertus.
dicit Barto. in. l. ambitiosa. in. j. colū. in. fi. z sequē. ff. de decre. ab
ord. faci. vt hic per eum. ideo in. d. l. viuos. potest esse: quia quādo
libertus in vita donat potest adhuc lucrari: dato qz diminuat le-
gitimaz patroni: sed in vltima voluntate cessat ista presumptio.
sed vide gloss. solennem in. l. patronus. j. de proba. vbi gl. disputat
intellectum. l. viuos. Bonus effectus est. quia minor etiam cū de
creto iudicis nō potest donare res immobiles. l. si. circa medium.
C. si maior factus. l. j. s. j. ff. de tutel. z ratio. dis. tamen ad remune-
randum seruitia potest minor sine decreto alienare rem immobi-
lem. ita Roma. in. l. si ante nuptias. ff. solu. matri. nihil tamen ali-
leg. in specie nisi quedā generalia. Reperio qz do. Fran. are. cons-
sultuit contrarium cōsi. xxiij. inci. quatuor dubia potissime discu-
tiēda veniūt. in vlti. col. vbi bene fatef. qz pupillus cum autoriz-
te tutoris potest facere donationem remuneratoriā in re mo-
bili. sic intelligit text. in. l. cum plures. s. fin. ff. de admini. tuto. ad
idem allegat. l. qui filium. ff. vbi pup. edu. debe. tamē de re immo-
bili non pōt remunerare: facit. c. cum in officijs. de test. vbi pro re-
muneratione seruitiorum. licitum est prelato concedere rem im-
mobilem ad vsum pro modico tempore: nō autem transerre do-
minium: z dicit do. Fran. qz ita est intentio text. in. l. fin. circa me-
diū. C. si maior factus. Sed parcat mihi dignitas sua text. in. l.
si. nihil dicit de donatione remuneratoria: sed do. Franc. intelli-
git in generalitate. Reperio qz istū passum tāgit z relinquit sub
dubio Pau. de cast. cōsi. xi. incip. in casu presenti visis omnibus.
Quid tenendum. Pro opi. L. u. roma. cōtra domi. Fran. allego
duos text. Primo text. in. l. j. C. si aduer. donatio. vbi ad remune-
randum nō fuit licitū donare rem immobilem pupilli. eo quia non
intervenit decretum iudicis: ergo si fieret a pupillo cum autoriz-
tate iudicis valeret. Pau. de ca. perpēdit de illo tex. z dicit. qd in
illo tex. nō valet illud argumētum a cōtrario sensu: sed ista pōdes
ratio nō est bona: qz tex. in. d. l. ij. de donatione remuneratoria ver-
bum nullum. Secūdo pondera text. qd minor nō potest alienare
rem immobilem: z multominus potest donare: deinde subdit illud
esse verum sine causa. Pondera illud sine causa: quia vult quod
minor rem immobilem possit donare cū causa: sed iuxta causa est
pro remuneratione text. in. l. cum in plures. s. pe. in. fi. ff. de admi-
tuto. z sic isti text. sunt pro Lud. z nihil contrarium est preter ge-
neralitatē. d. l. fina. Decimus effectus: qz licet alias stipulatio
sine causa non valeat. quia obstat exceptio doli. l. ij. s. circa. ff. de
excep. do. tamen si precedat obligatio antidotalis facit valere
stipulationem in effectu. sicut sola conditio habetur pro causa. l.
a titio. ff. de verborum obligatio. l. cum ad presens. s. si certum pe-
tatur. sicut benemeriti faciunt valere donationem sine insinua-
tione: item quia precedentibus meritis actus dubius censetur
donatio. Undecimus effectus est. quia gratū seruitium facit pre-
sumi remissionem iniurie precedentis. text. in. l. in. presens. et ibi
Bald. C. fami. eriscun. vbi not. qz si inimici faciunt adinuicem
seruitia grata presumitur remissa inimicitia. Confirmatur. quia
si filius cōmisit causam ingratitudinis erga patrem: gratitudo
z seruitia postea sequuta tollunt ingratitudinem precedentem.
Bal. in. l. liberti. C. de inofficio. tamen traditur per Moder.
in. l. j. ff. solu. matri. z in. l. fratres. C. de inoffici. testa. Duodecimus
effectus ponitur per text. in. l. idem qz. s. fi. cum. l. sequenti et prin-
cipio sequentis. ff. in adati. Et signa quod obligatio antidota-
lis est potēs facere cōpetere actionem: que alias nō cōpeteret
Decimus tertius.

Donatio
inter viuos.
Add. Spe.
titu. de do-
na. in. s. j.

fabriles veluti pictorias. hic esse tex. cōtra Bart. z sequaces. nam tenet Bar. qđ opere fabriles dicantur quas homines sciunt facere sine doctrina magistri. hic est tex. in contrariū: vbi opere fabriles dicuntur que non habētur sine doctrina: z ita cōtra Bar. pōde tant Ange. z Moder. qui dicunt qđ verbum fabriles, est generale:

12 de quo pūcto dicemus in glo. magna. ¶ Septimo no. qđ ex varietate personarum variatur opera, licet aliquādo ex cōsensu partium vna subrogetur loco alterius: quando sunt duo eiusdeꝝ peritie z artis. l. nemo. z ibi Bar. j. de duo. reis. ¶ Octauo no. qđ etiam in eadem persona, opere vnius diei sunt diuerse ab operibus alterius diei: ideo tex. in. s. j. in aut. de instru. cau. z fide. detestatur probationes que fit ex cōparatione literarū. ¶ Nono not. regulā ad quā allegat iste tex. qđ ea que variantur ex tempore non reputantur vniformia: hinc est, qđ in his que variatur ex tēpore de preterito, non inferitur in presens. Ideo probatio testis de preterito non infertur in presens, in his que tempore variantur: vt est de paupertate, vt si testis probat talem tali tempore fuisse pauperem: non sequitur ergo nunc est ita. Ita Barto. in. l. in cōfirmādo. ff. de cōfir. tu. not. in. l. ij. z in. l. siue possidetis. C. de proba. in. l. precia rerum. vbi

14 doc. ff. ad legem sal. ¶ Decimo no. ex tex. ibi: vel si meis sumptibus preciosiorē hominē feci. hic esse tex. no. qđ recipiens hominē indebitū, si eū reddat preciosiorē, nō pōt petere aut retinere estimationem eius quo preciosior est. Et si dicatur est cōtra regulam. l. si in area. j. eod. puto licet doct. non declarēt qđ ratio huius tex. est: quia in homine reddito preciosiore talis qualitas meliorationis est intrinseca z inseparabilis ab homine: ideo non gēderatur ad impediendā conditionem indebiti: sed quando est melioratio extrinseca et separabilis a re: tunc pcedit text. in picta. l. si in area. ¶ Undecimo no. qđ illud qđ omni iure est indebitū quocūq; errore soluat semper pōt repeti: patet in hoc tex. in operis artificias libus: qz non sunt debite, quocūq; errore soluant possunt repeti. glo. z Barto. in. l. j. s. eo. ¶ Duodecimo no. qđ quando solutus indebite est tale qđ non pōt repeti, repetitur eius estimatio. Ad idem est tex. in. l. pe. ff. de prescrip. verbis. tex. in. l. qđ indebitum. s. e. z in simili tex. in. s. fi. in. l. de offi. iudi. z in. l. nō amplius. s. cum boy

16 norum. ff. de lega. j. ¶ Decimotertio not. in ver. sed z si delegat. qđ opere officiales non possunt aliū delegari. vt est text. hic et in. l. iij. ff. de noua. ratio est: quia coherēt persone. l. opere in rerum. ff. de ope. liber. ergo delegari non possunt. l. vnica. s. ne autem. C. de cadu. tol. hinc est, qđ si cōduxisti seruū: vt tibi seruiat per annum in domo, non poteit alicui delegari. Limita tamen qđ quāuis delegatio non possit fieri in operis officialibus: verum est qđ fieri nō potest, tamen si fiat, delegans liberatur ope exceptionis. ita Bar. in. l. iij. ff. de dona. Moderū. hic in vlti. nō. facit text. in. l. fin. s. cum

17 milti. ff. de verborū. obliga. ¶ Decimo quarto. no. ibi: non teneri qđ si patronus delegat aliū operas officiales, qđ libertus non tenetur: sed istud videtur mirum, cum delegatio fiat mediāte stipulatione leberti delegati. l. j. ff. de noua. ex quo libertus per stipulationem promissit: mirum est quare libertus non teneat. Sed respōdetur ratione esse: quia tales opere sunt inseparabiles a persona patroni: z alteri qđ patrono prestari non possunt: vt dicit text. in. l. opere in rerum. ff. de ope. lib. ideo ratione inseparabilitatis, libertus etiam per stipulationem promittēs mero iure nō tenet: tex. est

18 quem no. Bald. in. l. liberti. in. ij. col. de ope. lib. ¶ Decimo quinto not. qđ opere fabriles possunt alteri delegari. Ratio, quia tales opere persone non coherēt: ergo delegari possunt. l. si nūquid autem liberti vasalli possint multi alteri delegari vel cedere: ponit Barto. hic in pe. colū. vbi dicitur. ponunt doc. in. l. ij. in prin. ff. solu. matri. gloss. in. l. inuitus. C. de fideicō. liber. ¶ Decimo sexto z vlti. not. ibi: quia suum recipit. licet tex. se nō declarat. ratio est: qz ad hoc vt sit delegatio, requiritur qđ ille cui delegat sit creditor: ita gl. oz. in. l. quis. s. si mulier. ff. ad velleia. declarauit in. l. singularia. s. si cer. petat. ¶ Glo. prima in verbo debere. primo timore taciti contrarij: quia text. videtur sibi contrarius. dum primo dicit qđ libertus putabat se debere: z sic inuit qđ vere non debebat: deinde infra dicit qđ natura operas debet. glo. declarat text. z bene. Secundo per viam questionis opponit contra text. z soluit: secunda ibi: sed nonne. ¶ Ex tota ista gloss. habes elicere sex conclusiones. Primo habes intellectum ad text. quod loquatur in prima parte de obsequialibus, tenet solus Albe. hic. alij omnes indifferenter reprobant. Primo quia obsequialis non est proprie opera put etiam fatetur in glo. magna, quia potius dicitur honor seu reuerentia. ista patet ex diuersitate titu. ff. z. C. cum sit de per se titu. de obsequijs. Item titu. de oper. liber. Tertio quia opera conuenit solum libertis: ideo rubrice dicunt de oper. liber. nam filijs non possent imponi etiam per expressam stipulationem. text. est not. in. l. penul. ff. si quis a paren. sue. manu. Bald. in aut. ex testamēto. in. x. colum. C. de colla. obsequium autem est cōmune ad libertos z filios: ideo simul ponitur in rubrica de obsequi. a libe. z liber. z c. Preterea: z quarto opere obsequiales debentur taliter qđ ad eas

potest libertus compelli: ut hac glo. Ergo de illis non potest loqui iste
 20 ter. f. Secundo habes ex hac gl. fm Bar. qd quando soluitur ex vna
 causa ex qua est indubitum, potest retineri ex alia causa ex qua est des-
 bitum. facit. l. cum in corpus. ff. de acqui. re. do. Et ex hoc habes ter-
 tio notare limitationem ad regulam quam posuit. in. s. si centum. in
 vlti. no. s. ea. l. q. res tradita non potest pro alio debito retineri, est
 verum, nisi sit tradita pro debito putativo quia tunc pro vero debi-
 21 to potest retineri: ita probat iste tex. iuncta glo. f. Quarto habes ex
 hac gl. limitationem ad oia iura que habet, q. quando soluit debitum
 naturaliter tantum, debet distinguere, si soluat errore facti, debet res-
 peti, secus si errore iuris. l. error. C. ad le. fal. glo. in. l. j. s. eod. q. illa
 iura limitant nisi esset naturalis obligatio redacta ad necessitas
 22 tem prestandi, q. impedit indistincte repetitione soluti. f. Et ex hoc
 habes quinto correlarie notare, q. idem iudicamus quo ad impe-
 diendum repetitionem de debito naturaliter tantum ad qd inuis pos-
 sit cogi per officium iudicis, sicut si esset debitum efficax omni iure
 ad qd actio competere. Et ratio est, q. officium iudicis loco actionis
 succedit. in. l. in causa. s. causa cognita. ff. de minori. ideo tunc requi-
 ritur libellus: ut declarat Bart. in. l. ne quicquam. s. vbi decretum. ff.
 23 de offi. pro. z leg. f. Sexto habes ex hac gl. q. libertus potest cogi
 per officium iudicis ad prestandum patrono operas officiales: unde
 pondera cum ille constituit in prestando reuerentiam. Habes septis-
 mo notare qd libertus potest cogi per officium iudicis: ut preter reue-
 rentiam patrono, adde qd idem est in alio priuato: q. inferior dis-
 gnitate vel nobilitate potest per officium iudicis cogi ut cedat malos-
 ri in sedendo z alijs reuerentialibus fm Joan. fab. in. s. alia. in. l. de
 bo. pos. vbi dicit hoc sepe euenire de facto in vtriusque nobilitum
 quarum vna vult prima sedere in ecclesia z prima offerre. Dicit ta-
 men qd propter hoc non posset agi actione iniuriarum, per tex. not. in
 l. iniuriarum actio. s. si quis de honore. ff. de iniur. Tu adde qd
 in hoc ultimo contrarium tenet expresse Bald. in. l. obferuare. s.
 ante. in. l. de offi. pro. z leg. qd imo potest agere actione iniur-
 iarum, z armata manu resistere: ut ibi per eum. adde etiam tex.
 not. in. c. precipimus. xxiij. diffin. qd si inferior vadit temere ad lo-
 cum maioris, debet inde expelli z perdere locum consuetum z vitium
 habere. Breuiter q. intellectus gl. ad hunc text. est falsus: ut pre-
 dixi. Tene intellectum quem posui in euidencia, qd prima pars lo-
 quatur de operis officialibus respicientibus personam patroni.
 scda de operis artificialibus: quantum vero ad contrarium. l. error.
 solu. glo. in. l. potest esse bona sed non conuenit ad hunc text. ut pres-
 dixi. ideo intellige istum tex. fm distinctionem. d. l. error. C. glo.
 magna. si. in verbo natura. Diuide in quatuor partes principia.
 Primo declarat text. se remittendo. In scda ponit diuisionem ope-
 rarum. In tertia prosequitur operas officiales. In quarta prose-
 quitur operas fabriles z artificiales simul. Scda ibi, q. operarum.
 Tertia ibi: obsequiales. Quarta ibi sed fabriles. Vemo ad scdas
 24 partem in qua facit fundamentum totius materie. f. quoniam
 sit operarum species in quo gl. z postea antiqui doc. vario modo
 locuti sunt ut refert Bar. hic z plenius Lyn. z Bal. in. d. l. liberti.
 Bar. vltimo dicit, q. quatuor sunt species, sed in quantum dicit fa-
 briles esse que natura discuntur sine arte: male dicit z contra hunc
 text. in ver. fabriles veluti pictorias. facit. l. quoties. in princip. ff.
 de oper. libe. Item in quantum constituit incertas operas tanq.
 specie de per se, male loquitur, quia semper continetur sub altera
 ex predictis, z quauis videantur incerte quantum ad prolationem
 verborum, tamen certificant habitu respectu ad operas quas liber-
 tur scit aut solet prestare, z ita declarat ipsemet Bart. in. vj. colu.
 in ver. dicitis vos. z in pe. colu. in ver. z predicta faciunt. Et iuxta
 hoc dubitat Alex. hic. in. iij. col. quando libertus sciret multas
 operas, cuius esset electio, z dicit quod non reperit bene declara-
 tum, sed putat quod esset electio ipsius liberti tanquam promissio
 sonis per. l. qui ex pluribus. z. l. quicquid astringende. in. pnci. ff.
 de verbo. obliga. z est de mente Bart. in. iij. col. in ver. item contra
 dictum Joan. Ego autem tactum inuenio, q. imo electio vel declara-
 tio est ipsius patroni: cui lex hoc permittit: ita expresse tenet Bald.
 in. d. l. liberti. in. v. col. z expresse Ang. hic. facit text. in. l. opere. cii.
 ff. de oper. libe. Tene tu, q. due tantum sunt species operarum, scz
 officiales, item fabriles vel artificiales, quas capio pro eodem:
 prout capit tex. hic: z alibi sepe, precipue in. l. opere in reru. in pnc.
 ff. de oper. libe. C. In ea. glo. ibi. l. venia. C. de in ius voc. vltra des-
 clationem Bart. z additionem ad hanc gl. posset probabiliter
 dubitari. An quemadmodum libertus non potest vocare in ius patro-
 num: vel eius heredes etiam extraneos: nisi impetrata venia, als
 incidit in pena quinquaginta aureorum. idem fit in vasallis vel feudis
 tunc certe equiparatio quam fecit in pnc. huius. s. probat clare q. sic: z
 ita t. Spe. in tit. de feu. s. quoniam. ver. xvij. contrarium tenet gloss. or-
 dina. in. c. j. in verbo salua reuerentia. z ibi Bald. circa fin. de mili.
 vasal. qui cotu. est Joan. fab. in. s. z in eum. in. l. de actio. Joan. de
 platea in. l. j. C. de colo. thrac. lib. xj. Alex. in. l. generaliter. in. iij.
 col. ff. de in ius voc. vbi dicit q. ista est communis opi. fundamen-

tum eorum est: quia hec est dispositio penalis, unde non debet fieri
 extensio. Tu consideranda ea que dixi in pnc. huius. s. vbi non solum
 in materia penali respectu quinquaginta aureorum: imo in materia
 penali priuationis totius feudi fit extensio a libertis ad vasallos: z
 multum facit tex. in illo. c. j. in verbo salua reuerentia. Secundo q. edis-
 ctum de in ius voc. ex parte personarum qui in ius vocari non debent res-
 putatur fauorabile: ita dicit glo. approbata in. l. sed si hac. s. inna.
 ff. de in ius voca. gl. in. l. apud celum. s. aduersus. ff. de excep. do.
 gloss. in. l. j. C. de in ius voc. Tertio propter autoritatem Specu-
 ita tenentis videtur equiparatione a libertis ad vasallos in titu-
 de feu. s. quoniam. ver. xvij. z sic videtur qd ista pars possit des-
 fendi contra communem. Alitmo non omitto in quantum Barto. z
 omnes indifferenter hic tenent, q. opere officiales capiendos ope-
 ram proprie exemplificatur: hoc est, q. libertus seruatur patrono
 in mensa. Ego dubito q. non sit diuinum officium: iuxta diffini-
 tionem. l. j. ff. de oper. libe. z per hoc Bart. ipse reprehendit. Alex-
 nem in. v. colu. in verb. redeundo ad principale propositum. In
 tu subtilius inuestigando intelligeres diuinum officium apud
 tudine, non actus: consideranda si Bart. habuerit istum intellectum.
 25 f. Et in quantum glo. concludit q. opere obsequiales in non facien-
 do transeunt ad heredes extraneos. Adde ut habeas utilitatem
 in practica, q. similiter in patronatus ecclesie transit in extraneos
 heredem. glo. est nota. z ordinaria in. c. considerandum. xvj. q. vj.
 no. Sal. in. l. j. circa princip. C. de in ius voca. Ange. in. l. in. C. de
 oper. libe. Det. de ancha. consil. lxxij. incipi. prima facie videtur di-
 cendum. Istam conclusionem quam canonice non habent tactam
 potest limitare dupliciter. Primo potest limitare per illud quod
 vult. gloss. approbata in. c. pastoralis. s. rursus. in ver. subiectum de
 iudi. vbi gl. concludit, q. per confiscationem omnium bonorum factam
 per iudicem secularem, non confiscat in patronatus ecclesie, dato
 q. transeat cum vniuersitate bonorum ad quemcumq. laicum. gl. in. l. si
 operarum. ff. de ope. libe. z in. l. quedam. ff. de acqui. re. do. Secundo
 pro limitatione. Adde, q. licet in patronatus ecclesie transeat in
 heredem extraneum: tamen non transit in fideicommissarium vni-
 uersalem: ita singulariter Barto. in. l. quia proinde. s. j. per illum
 tex. ff. ad trebel. refert z sequitur Imo. in. l. si patronum in pnc. eod.
 titu. z dicit hoc non esse tactum a canonistis. Adde tu q. idem tenet
 Bal. in. l. cum virum. in vlti. colu. C. de fideicommissis. z in. l. si in pen-
 col. C. de edic. diui adri. tollen. Confirmatur ista conclusio, quia etiam
 in patronatus quod habet patronus in libertis non transit in fidei-
 commissarium. ut firmat Pau. de ca. in. l. precibus. C. de impu-
 z alijs substitui. facit gl. in. l. sciendum. ff. de verbo. signific. gloss. in
 l. si patroni. ff. de oper. libe. C. Sum in quarta parte principalis
 gloss. ibi: sed fabriles videtur valde obicura. Subdiuide in tres
 particulas. Primo declarat que dicantur opere fabriles, z que
 artificiales. Secundo qualiter imponantur. Tertio qualiter dis-
 ferat ponendo sex differentias. Scda ibi: de his autem. Tertia
 ibi: differunt autem. Aduerte quia circa istas differentias gl. Bar.
 se inuoluit. sed quauis non sit de mente gloss. tamen tu debes intel-
 ligere vbi glo. facit mentionem de operis incertis seu fabribus:
 qd loquitur de officialibus: z sic de coherentibus persone. Et sic
 propone tibi in animo, qd gloss. ponat differentias inter operas
 officiales ex vna parte capiendos incertas pro officialibus, z ope-
 ras fabriles seu artificiales ex alia capiendos vtrasq. pro eodem.
 Hoc modo differentie. gl. sunt bone. Istam prima quod officiales
 non cedunt nisi indicantur a patrono: ut hic declarat Barto. Se-
 cundam differentiam inducit Barto. in penulti. colu. z clare
 decidit si bene inspereris: quod si conduxisti operas seruitoris
 vel famuli ut te associet per ciuitatem, vel tibi seruatur in domo
 pro certo precio, non potes alteri concedere eo inuito: secus si con-
 duxisti ut expendat in domo vel ut sollicitet predia tua: tunc eo
 inuito posses alteri concedere qd pro certo vniuersum videtur alie-
 num. cum Barto. tenent Ange. z Fulgo. hic: z Bald. in dicta. l.
 liberti. in. vj. colu. Pau. de castr. in. l. y. in princip. ff. solu. matri-
 mo. vbi limitat nisi qui delegaretur posset aliquod incommodum
 rationabile allegare. Est verum q. contrarium voluit Barto. d.
 l. j. in pnci. z ibi Imol. perpendit. dic ut ibi late per domi. Alex.
 26 f. Adde etiam in materia, qd vasalli inuito non possunt alienari
 per dominum. gloss. reputatur singularis in. l. inuitus. ff. de fidei-
 commissis. liberta. text. in. c. j. s. preterea ducatus. de prohibi. feud.
 aliena. per Sede Bald. in. c. j. s. si quis miles. in primo notabili
 per illum text. quo tempore miles. et in. l. in testamento. C. ad
 le. falci. z in. l. j. circa fin. de restitu. spolia. z in. l. debitorum. vbi etiam
 Salice. z Pau. de castr. C. de pac. Specu. in titu. de feud. s. quoniam
 nam versu. xxiij. Abb. in. c. auditis. in. xj. colu. de preli. rip. vii
 dicit Bald. in generali si de feud. fue. controuer. inter domi. et
 agnat. allegando Hostien. in. c. dilecti. filij. de maio. et obediens. z
 ibi Joan. and. in nouella. q. Rex Francie non posset alienare
 27 vnam de ciuitatibus regni sui, inuitis ciuibus unius ciuitatis.
 Et f. Constantinus imperator fecit romanos consentire quando
 vanant

donavit vrbē romanam pape Siluestro: et etiā per Ange. et Imo.
in. l. j. §. si heres. ff. ad treb. facit qd not. Bar. in. l. si is qui. §. si. ff. de
pigno. Limita istā cōditiōne, qd vasalli inuiti nō possunt alienas
ri in aliū principem: verū est quando de per se alienarent: secus si
alienarent cum vniuersitate territorij. ita Bal. in. c. si. in. q. col. de
offi. delega. gl. et Bal. in. c. imperiale. §. preterea ducatus. de probi.
feud. aliena. per Feder. do. Abb. in. consi. ex. incipi. vtar in presenti
causa. in. q. q. dicit fortius Bal. in. c. j. §. ex ea. de lege contra. qd etiā
tunc possunt vasalli inuiti alienari in inferiorē etiā in rusticum.
An autē vasallus inuitus possit cogi iurare fidelitatem alteri per
vñm ponit Bart. et aliū in. v. l. debitorū. et in. l. j. C. de dona. ad itā
vide qd pulchre decidit Bar. in. l. si quis. §. si. ff. de pigno. vbi qrit
an princeps possit alienare iurisdictiones etc. Tertia differentia gl.
bona est, eam intelligendo vt proxime declarauit. Intellige tamen
qd soluendo operas officiales illi tertio, non liberaretur ipso iure:
sed bene ope exceptionis. l. si. §. cum mihi. ff. de verbo. obli. g. secus
dum Bar. hic. et in. l. si cum funduz. ff. de pac. In quarta differentia
gl. dic melius scdm cōm opūtionem gl. in. l. suo victu. ff. de ope.
liber. post Azo. et sequitur Bar. hic: qd si libertus est diues, et habet
vnde se alat de proprio, tenet p̄stare operas proprijs sumptibus et
non patroni: alias secus. Et hoc pōdera tu qd arguēdo de liberis
to ad vasalluz prout dixi in p̄m. huius. §. certe sequit qd vasallus
tacetur seruare, et sic prestare seruicia domino suis proprijs sumpti
bus: nisi feudum esset adeo tenue quod non sufficeret ad tales ex
pensas. Et ita t3 Bartol. in. l. mētia. §. j. per illum tex. ff. de annu. le
ga. Bald. in. l. qui manumittitur. ff. de oper. liber. Ludou. roma.
in. l. recusare. §. si quis et filio. per illum tex. ff. ad treb. Oldra. lau
den. in. consilio. cccxxiij. incipien. factum tale est quidā miles. quā
uis idem Bald. in. c. cum ex officio. in. j. colum. de prescript. arg. il
lus tex. not. quod vasalli debent ire ad exercitum sumptibus do
mini. iuxta hanc partem gl. querit Bartol. si conduco aliquem
operarium simpliciter, an teneat sibi facere expensas victus. et vis
tinguit faciendo quatuor casus: vt hic per eum, cum quo alijs te
nent. et Bald. in. l. liberti. in. vj. col. C. de ope. liber. aliquid Bart. an
l. j. circa medium. C. de nego. gest. et vide tex. notabilem in. l. fruct.
ff. de ope. seruorum. et in. l. qd in. in. princip. ff. de oper. liber. Item
adde in primo casu bene facere, quia contractus semper intelligit
inuitus secundum consuetudinem loci. gl. in. l. v. §. in commissio
ria. ff. de l. commissio. Bartol. in. l. magistratus. ff. ad municipa. et
in. l. nemo est qui nesciat. ff. de duo. re. Bal. in. l. j. m. q. C. pro socio.
Panormi. in. c. cum. Ferrariensis. in. q. colum. de constitut. in
c. cum ad nostram. de reb. eccl. non alienan. et in capi. certificari.
de sepul. In secundo casu adde quod contrarium tenet gl. in. l.
quoniam liberi. in glo. fin. C. de testibus. sed Bal. ibi eam reprehē
dit et bene. Et adde etiam, qd potestas qui conducit aliquem offi
cialem tenetur ad impensam victus, et etiam ad impensam cundi
et redeundi. ita Bartol. in. l. super creandis. C. de iure fisci. libro. x.
Ang. hic in vlti. colum. quamuis dicat quod cautius faciet assels
for si expresse stipuletur. Adde quod no. Bal. in. l. j. ad fi. C. de neg.
gestis. late Ange. in repetitio. l. obseruare. §. proficisci. ff. de offi. p̄
consul. et leg. non tamen tenetur ad medicinas et ad medicos, sed
bene ad pullos et similia secundum Bartol. in. l. i. legatis. ff. de alijs
men. lega. Et et Bal. in. l. quod in vxore. in fi. C. de nego. gestis. Et
quod teneat ad pullos et similia in vltimo. ff. solu. matrimo. Ange.
in. l. si cum dotem. §. si autem in seivissimo. ff. solu. matrimo. Ange.
in. l. si in rebz. §. possunt. ff. commo. et in. l. si seruum. in. princip. ff.
de verborum obligatio. Adde etiam qd conducentis aduocatum
pro certo salario in die, extra ciuitatem tenetur vltra salarium ad
expensas victus, nedum pro ipso aduocato: sed et pro eius famulis
et equis, fm Bald. in. l. j. C. de suffrag. et Quid autē si conduci
operarium ad operandum constituta certa mercede, an ego con
ducens teneat ad instrumenta ad operandum: ponunt Angel. et
Imo. in. l. stipulationes commodum. ff. de verborum obligat.
tio. ibi tenent quod operarij debent portare omnia instrumenta,
et si non habent, debent cogi ad emenduz, de quo per Bald. in
l. j. C. de verborum significatio. et in. l. quoniam, liberi. C. de testibus.
Quid si operarius in opere rumpere aliquod instrumentū fer
reum an conducentis teneatur, habetis text. expressam in. l. j. C. si
conseruatis. ff. ad le. rhodiam de iactu. gl. in. v. l. quoniam libes
ri. et ibi Bald. nota. C. de testibus. et est glo. finalis. Quid autem si
frangitur res in qua operatur, est text. in. l. cum queritur. §. si genus
ma. ff. loca. Quinta differentia gl. bona est intelligendo vt pres
dixi: et ratio est quia cum officiales opere que respiciunt personam
non sunt prestande anteq̄ petantur: vt supra in prima differentia
gl. ergo fideiussor non potest prius in mora constitui: de quo p
Bartol. in. l. cum filius. in. §. j. ff. de verborum obligatio. gl. in. l. j.
si quis pro eo. in. princip. ff. de fideiussor. Et circa sextam et vlti
mam differentiam gl. quia obscura: pro eius enucleatione has
bes ex ea tria principaliter notare. Primo, quod si quis stipulet
tur operas pro se et heredibus, intelligitur de primis heredibus

tantum: non autem de heredibus heredum: vt est text. in. l. sciens
dum. allega. in glo. Limita in operis obsequialibus. l. sed si hac.
§. liberos. ff. de in ius vocan. fm Bartol. et docto. hic et in. d. l. liber
ti. Bartol. in. l. si sic. circa finem. ff. de verborum obligatio. Secus
do habes ex glossa. qd si patronus stipuletur operas pro se et filijs:
filij equaliter succedunt: etiā si essent inequaliter instituti, vel abs
stinerent ab hereditate. Et istud facit fm Bartol. hic in vltima cos
lum. ad quotidianam decisionem: quod si aliquis acquisiuit em
phiteosim. Adde tu vel feudum pro se, filijs, et nepotibus, qd filij
equaliter succedent in tali emphyteosi vel feudo mortuo patre:
quamuis pater in testamento tales filios inequaliter instituerit:
vel etiam dato quod filij repudient hereditatem patris. Ratio
est, quia pater censetur stipulatus filijs vt filijs, non autem filijs
vt heredibus. l. si tibi. §. si pactus. cum glossa. et ibi docto. ff. de pact.
Adde qd idē qd hic tenet idem Bartol. in. d. §. si pactus. circa fin. et
in. l. qd dicitur. in pe. colum. vbi Ang. Imo. et reliqui Moder. ff. de
verborum obligat. et in. l. vt iurifurandi. §. si liberi. ff. de oper. liber.
Sali. in. l. j. in. xvij. q. C. de iure emphi. Specu. in ti. de loca. §. nunc
aliqua. in versu. lxxvij. et in versu. clviij. bene facit quod singulas
riter vult Bartol. post Dy. in. l. item videndum. §. si. ff. de penitio. her
redi. et qd si frater fecit quittance fratri, de omni eo quod posset
petere in hereditate paterna, per hoc non impeditur petere feus
da: vel partem possessionum emphyteoticarum: quia non petunt
tur tanq̄ ex hereditate paterna. idem tenent Ange. et Bald. ibi:
et Bald. in. l. j. in. q. ff. de re. diui. et disputat idem Bald. in aut.
si quas ruinas. C. de sacrosan. eccl. et no. per bonas rationes Bal.
in consi. cccxxvij. prime partis incip. quedam puella. in vlti. colū.
late Albe. de rosa. vbi ponit totum consil. Dm. in. l. tres fratres.
ff. de pac. quod extendit singu. bal. in. c. j. in. iij. colū. An agna. vel
fi. etiam si talis renuntiatio hereditatis paterne fieret cum iuras
mento, et quo secundū eum potest adhiberi noua cautela nō co
gitata per alium (vt ipse dicit) per quam filius non tenebitur ad
credita patris, quod repudiet hereditatem patris et postea acces
set emphyteosim vel feudum. Ego limito singu. nec ab alio vnq̄
audiri: vt predicta procedat, quando filius renuntians promittit
mihi plus petere de hereditate paterna: secus autem si filij repus
diarent bona paterna per dictionem bonam. Quia appellatio
ne bonorum bene continetur emphyteosis. l. bonorum appellatio.
ff. de verborum significatio. ita singu. tenet Specu. quem nemo vnq̄
ad hoc allegauit in titu. de loca. §. nunc aliqua. in versu. clviij. ad fi.
Item limito decisionem Bartol. cum concordantibus preallega
vt procedat in terminis in quibus loquitur Bartol. quando pas
ter esset stipulatus emphyteosim pro se et filijs: secus autem si cos
pulative esset stipulatus pro se et filijs et heredibus. tunc copula
tine vtrinq̄ requireretur, vnde si tunc renuntiaret hereditati pa
terne, non posset emphyteosim retinere fm Bar. in. d. l. vt iurifus
randi. §. si liberi. sequitur Bal. in. l. tale pactum. §. fin. in. princ. per
illum tex. ff. de pac. Ang. R ap̄a. cu. et aliū Moderni in. l. gallus.
§. etiam si parente. ff. de liber. et posthu. Salicet. in. l. j. in. xx. q. C. de
iure emphi. Joan. de imo. in. c. potuit. de loca. et m. l. ex facto. ff. de
here. instituen. et latius in. l. qd dicitur. in. viij. et ix. col. vbi Alexā. ff.
de verbo. oblig. Pau. de ca. m. l. si mihi et titio. eo. titu. in. l. filius et
milius. §. cum quis. ff. de lega. j. et in. l. ex facto. §. fin. ff. ad trebelia.
Alexan. imo. in consi. xliij. incipien. viso themate suprascripto. in
j. colum. et in consi. cxxvij. incipien. consideratis verbis instrumenti.
in. xij. colum. et in consi. clj. incipien. viso dicto themate. in. j. colū. ad
fi. et duabus sequen. et in consi. clxxvij. incipien. viso processu caus
se vertentis inter Antonium. in. j. col. et in consi. iij. incipien. viso subs
tutissimis dubitationibus. Et ita est communior sententia: et in spes
cie ad terminos nostros ita tenet do. Alexā. in consi. xix. v. volumi
nis incip. super eo de quo queritur vis instrumenti. in vlti. colū.
Confirmatur ista opinio, qd si feudū sit acquisituz pro se et heredi
bus nunq̄ tale feuduz transit ad agnatos nisi sint heredes acqui
rentis, ita notab. determinat Iaco. de bel. et Alberan. c. j. de eo qui
sibi aut here. suis masculis. And. de iser. in. c. j. §. sed hoc quoq̄. de
succes. feud. in ca. jan agna. vel fil. Alexā. consi. cccxxv. incipien.
ponderatis his que in themate narrantur in. iij. col. Imo etiā ius
prime geniture habetur iure hereditario. Ita concludit dominus
Abbas consi. ex. incipi. vtar in presenti causa. in. q. col. Oldra. cōsi.
xxvij. Reperio etiam predicta limitari per Pau. de cast. in. l. ex
facto. §. si per gl. ibi. ff. ad trebel. vbi dicit Pau. de ca. quod est sua
nomissima cogitatio et credit verissimaz: qd predicta doctrina pro
cedat, quādo pater acquisiuit feudum pro se et liberis et heredibz:
tunc copulative requiritur, quod sint liberi et heredes: ita Bartol.
in locis preallega. sed si in instrumento solum diceretur: qd acqui
rit emphyteosim vel feudum pro se et heredibus: illa dictio heredis
bus: intelligitur idē filijs: glossa. est ibi ordinaria et sic liberi ad
mitterentur licet non essent heredes. Et secundum istam decisio
nem amplia doctrinam Bartol. vt procedat non solum in termi
nis in quibus loquitur quando acquisiuit pro se et liberis: quod

Conducēs
aduocatus.
adde Joan.
an. in regu
la cōtract.
de regu. iur.
lib. vj. i met
curialibus.

liberi veniant: dato qd nō sint heredes: sed etiā pcedat quādo pater acquisiuit pro se et heredibus. Et si diceret, nōne ista decisio Bau. cōfunditur per illud qd supra dictū est respondet qd illa prima decisio pcedit respectu agnatorū, vbi dictio heredibus: quāvis sit de per se posita, tamē nō pōt intelligi id est liberis. glos. est ordinaria in illa. l. ex facto. §. fina. ¶ Tercio principaliter habes ex gloss. qd si patronus stipuletur operas officiales sibi, tales opere pro tēpore preterito transeūt ad liberos etiā non institutos: non autem ad extraneos etiā lite contestata nisi condemnatio facta sit. Artificiales vero et sic reales opere nedum transeunt ad filios sed etiā ad extraneos: vt habes in gloss. Et p ista cū laude dei remanet expeditus presens. §.

- 1 **¶** Casus in quo habet locum repetitio l3 solutio nō sit facta p errorem.
- 2 Eadem solutio nō potest operari liberationem, et inducere repetitionem.

Si decem. Si soluat pars vnus ex reb⁹ alternatiue debitis an inducat repetitio: vlt contingat liberatio, posterior solutio declarabit. hoc primo. Et in obligatione alternatiua si soluat pars in diuersis reb⁹ nō inducitur liberatio obligatiōis, etiā in diuersis heredibus. hoc dicit vsqz ad fil. legis. ¶ Et Ro. ex hoc tex. casum in quo cōpetit cōdictio indebiti ad repetēdū solutū, quauis solutio nō sit facta per errorem, et sus per hoc Rapha. fulg. multū dubitat et relinquit cogitādū, qd fin eum ad hoc vt habeat locū cōdictio indebiti, duo copulatiue requirunt. primo qd indebitū sit solutum: scdo qd sit solutū per errorem: vt patet per discursum titu. tu responde qd requirit solutio nem fieri per errorem quia si fieret a sciente induceretur donatio l3. et ibi dixi. §. eod. tunc enim requiritur error vt excludatur presumpta donatio: sed in hoc text. vbi solutio de quinqz fuit facta a sciente, non pōt cadere presumptio donationis si postea soluantur stichus possunt repeti prima quinqz, que nunc sunt effecta indebita, quauis error nō interuenerit: facit tex. in. §. vbi Bar. et aliq. §. ea. l. ¶ Et scdo no. ex text. ibi, nam si liberoz. qd eadē solutio, non potest operari liberationē et inducere repetitionē: facit. §. si centū. §. ea. l. et tex. in. l. cum is. §. j. §. eo. et l. qui hominem. §. si. ff. de solutio, nisi diuersis respectibus. text. est et exemplum in. l. in numeratio nibus. ff. de solu. ¶ Ultimo per hunc text. decidit pulchram questionem Bald. in. l. j. in. xliij. q. C. de his que pene nomi. qd si testator grauauit heredē qd intra mensem daret decē titio: alias titius haberet talem fundū, qd si heres soluerit nouē tantum, potest titius restitutus illis nouē habere fundum inuito herede per hunc tex. refert et sequitur Pau. de ca. in. l. v. §. si. in vlti. col. per gloss. ibi quā ad hoc ponderat. ff. de verb. obli. Tu cōsidera qd tex. iste venit a remotis, cum hic esset debitū alternatiuū, qd non est in questione Bald. nisi Bal. cōsiderauit qd habet magnā similitudine cū debito alternatiuo, et vide qd decidit Bar. in. l. si insulā. in. iij. q. ff. de verbo. obli. ¶ Gloss. in ver. nō perini. Diuidit in tres partes. Primo opponit cōtra tex. et tripliciter soluit sed nulla earum est bona. Scdo allegat cōcordantes ad text. Tercio opponit contra tex. et bene soluit. Scdo ibi: cum hoc aut dicto. Tercia ibi: itez cōtra infra de solutio. Circa primā partem dic, qd prima solutio gl. nō valet, qd ex quo perimit partem: ergo negat totū peti posse per regulam. l. maritus. C. de procurat. et l. cum pretor. ff. de iudi. Scda solu. glo. qd ibi sit desunctio legis nihil valet, qd illo modo tex. esset de indubitabili. Tercia solutio destruit illum text. vnde vera solutio scdm Pet. de bellaperti. et doc. qd iste text. loquitur in vera solutione: vbi solutis quinqz si cōtingeret liberatio in illis quinqz posset postea soluere partem stichi. Et sic sequeretur absurdum qd deberet habere solutionem in parte vtriusqz, contra mentem contrahentiū: et cōtra. l. in executione. §. pro parte. ff. de verb. obli. lex contraria loquitur in acceptilatiōe: et sic, in ficta solutione: vbi creditor nihil recipit: vnde si postea soluat pars stichi illā solam habet et sic cessat absurdum. d. §. pro parte. Et per hoc remanet expedita ista lex.

- 1 **¶** Ratione contractus vel quasi, quis sortitur forum.

- 2 **¶** Qui loco certo. Bart. dū vult declarare istā legē eā multum intricat: ego planius declarabo qd ipse facit. et hoc dicit. Putatiuus debitor solues in aliquo loco indebitum, potius quocūqz loco repetere: etia vbi soluit. h. d. Et rationem dubitādū ponit glo. qd nō erratū quo ad cetera loca: vnde videbitur qd in ceteris non possit repetere. ¶ In text. ibi. quolibet loco repetet. intellige fin gloss. etia in illo loco in quo soluit indebitum dato qd aduersarius suus in illo loco alias non sortitur forum. nec ratione domiciliū nec aliter. ¶ Et scdm istuz intellectum erit hic tex. quē milles allegamus ad hoc, qd quēadmodum ratione contractus celebrati in certo loco quis efficit de foro illius loci. l. heres absens. §. si. cum gl. ff. de iudi. c. si. vbi late canouisse. de fo. compe. ita quis sortitur forum ratione quasi contra

ctus celebrati in certo loco: scitis bene qd per solutionem indebiti quasi pñt. l. si in area. §. eo. §. itē is cui indebitū. in. de obli. que ex quasi cōtra. nas. Istam opi. et istum intellectū gl. reprehendunt subtiles vltromontani, et cū eis tenet Buili. de cu. And. de pñs: Rapha. et Albe. de ro. hic: qui tenuerūt qd licet rōne cōtractus celebrati in certo loco quis efficiat de foro illius loci, tamen ratione quasi cōtractus nō sortitur forum, et mouent ipsi, que est ratio quare cōtrahendo quis sortitur forum illius loci est: qd dicitur tacite cōsentire. l. j. ff. de iudi. sed quando quis soluit indebitum per errorem: error remouet consensum. l. si per errorem. ff. de iurisd. om. iudi. sed sine cōsensu. expresso vel tacito nō contrahitur forum. ergo etc. ¶ Scdo probant sic: nam solui tibi indebitum per errorem, ago ad repetendum indebitum. eo ipso qd repeto improbo illum quasi contractum, si improbo quomodo possum dicere qd ex illo quasi contractu tu sortiaris ibi forum: isto modo allegare cōtraria, quo casu non essem audiendus. l. j. C. de fur. ¶ Tercio et fortius allega. text. qui vere summe stringit in. l. j. C. vbi et apud quos. vbi est text. pone nos facimus trasactionem: propter quā solui tibi in ista ciuitate cētum, postea qd sum lesus peto restitui in integrum et volo repetere: vult text. qd debes petere vbi habes domicilium, et nō vbi fuit solutum: est verum qd proprie nō loquitur in quasi cōtractu sed in distractu potius, quia qd dicit in loco cōtractus sortitur quis forum, est verum si agat ad ei⁹ obseruationē: secus si ad eius rescissionem et distractum: et ita ibi not. et summe cōmendant Bald. et Pau. de ca. post Buil. de cu. illum textum. ¶ Quarto pro eadem parte allegatur text. qui fecit doct. multa dicere in. l. exigere dotem. ff. de iudi. vbi forensis accepit vxorem hic: et dicit ibi tex. qd debet exigere dotem in domicilio mariti nō vbi factus est distractus, et propter hoc intelligunt text. nostrum ibi: quolibet loco repetet. verus est, quolibet loco habili: vbi recte piens sortitur forum ratione domiciliū vel ratione incolarum vbi habitat, sed nō posset ratione quasi contractus in loco vbi quasi cōtrahit cōueniri. Et posset cōfirmari, qd nō est licitū arguere a cōtractu ad quasi cōtractū vt patet ex dictis bar. in. l. apud iulianum. §. si. ff. ex quib. cau. in pos. ea. que tamen non est sine dubitatione: per ea que not. ipse Barto. et Moder. in. l. mutum. §. j. ff. de acquir. heredi. pro ista opin. vltromontanoz videretur tacere illud qd per istam. l. dicit Bald. in. c. dilectus. l. j. in. si. de resc. vbi querit, an in loco solutionis erronee contrahatur nonum forum, dicit qd nō. prout decidit ista no. lex fin eum. Quid tenendū teneo sententiam glo. nostre, quā tenent citramontani omnes: et est vera, qd quemadmodum quis sortitur forum actione contractus, idem sit ratione quasi contractus: et nō eundo per mendicata suffragia. ¶ Pro ista parte stringit multum tex. in. l. omnem obli. gationem. ff. de iudi. vbi dicit text. per cōtractum quis sortitur forum: quomodo intelligimus cōtractum: dicit tex. omnem obli. gationem pro contractu habendam: vt vbi quqz quis obligetur et contrahi videatur: sed clarum est qd soluendo inde recipiens obligetur, ideo competit cōdictio indebiti si obligatur: ergo sortitur forum. ¶ Secundo pro eadem parte alleg. text. in. l. j. et in. C. vbi de rationibus agi oporteat. per quem tex. corrumpit omnia casu fundamenta vltromontanoz. pone gessi negotia absens vel alicuius pupilli vel infantis, ad ministrum bona quo dicitur quasi contrahi. an tunc ratione istius quasi contractus quis sortitur forum, et dicunt illi text. qd sic: et non potes dicere vt dicunt vltromontani, quod quando quis non consentit tacite vel expresse non sortitur forum, est falsum. patet in furioso in infante in absente, nisi dicas furiosus infans et similes, bene est verum qd nullum habent consensum sed tutor et curator supplent. Et d. l. j. C. vbi et apud quos. durum est respondere. Bartol. dicit qd. d. l. j. non obstat, quia non negat quin etiam possit cōueniri in loco in quo quasi contrahit. Respondet etiam Bart. qd ibi loquitur de restitutione in integrum, que non oritur ex nego. gess. et. sed nihil est: et ipse reprehendit in. l. si societatem. §. arbitrorum. j. pro socio. in. iij. colum. in versicu. quero: quis erit index. dic tamen vt. d. v. c. etum est. Non obstat. d. l. exigere. quia variū intellectus dantur: magis cōmuniter tenet quod ibi speciale est in dote. Et l. et secundo respondet gloss. ibi que in hoc est singu. et dicit qd bene ibi fuit tacitum instru. tamen contractus et solutio fuit facta in alio loco: et sic ibi est gloss. qd per instrumen. solui nō sortitur quis forum: vel rñdetur, qd ibi maritus tanqz de primo recessurus fecerat cōtractū: quo casu quando quis facit cōtractū tanqz de primo recessurus, nō sortitur forum. tex. est in. l. heres absens. §. si. ff. de iudi. Ex istis ergo cōcludo cōmūniā esse qd quēadmodū ratione cōtractus quis sortitur forum in loco celebrati cōtractus: idem etia est ratio ne quasi cōtractus quis sortitur forum in loco in quo quasi cōtrahit. et ita etia tenet do. Auto. de but. in. c. si. in. ix. col. de fo. compe. vbi etia p eum quid de distractu. Intellige tamen verū si ibidē inueniatur: alias non habet locum remissio: quia nō possem eū citare Mediolan. vt compareret in ista ciuitate vbi pñt vel distractit c. romana.

romana. s. contrahentes. de fo. compe. in. vj. licet Barto. in. l. j. ff. si quis in ius vo. non re. per glo. ibi dicat no. q. si qs renūtiaret priuilegio fori q. tunc in contractibus habeat locum remissio: ideo si aduena hic contrahat z sit in alia ciuitate, tamē potero eū cōuenire ut hic cōpareat, licet cōter doc. ibi. sequantur Bart. in. l. cū ar. chimedora. C. ut in pos. leg. z Abb. in. c. si. de foro compe. tamen an sit verum ibi plene examinaui z tenui contrarium.

1 Debitor absolutus per sententiam non repetit.

2 Quid inter virum z vxorem.

1 **Iuder.** Hoc dicit. Debitor absolutus p. suam sponte intelligit. nō coactus in iudicio: errabat tamē q. si sciēter soluisset tex. nō haberet dubitationē. Sed contra non habem⁹ regulā: q. si qs in veritate sit debitor naturaliter z ciuilititer, tamen sit tutus excep. perpetua, si soluat pōt repetere. l. si non sorte. s. indebitum. z. s. adeo. s. eo. modo eram debitor tuus naturaliter z ciuilititer tui absolutus per suam que tollit tantum ciuilem, z sic sum debitor naturaliter tm. gloss. in. l. j. s. eo. habeo exceptionē perpetuam z fauorabilem. s. rei iudicate et tantum naturaliter teneor: ergo multo magis debeo posse repetere q. quādo eram obligatus ciuilititer z naturaliter. Bar. z sequunt cōmuniter omnes respōdet: q. ideo istud est, quia erā tutus exceptione inducta ad rigorem iuris conseruandum: errant quia ipse Bart. sibi contrarius in. l. j. in penul. col. s. eo. z in. l. cum quis. C. de iur. et fac. igno. reprehendit glo. dicens, q. exceptio rei iudicate non dicit inducta ad rigorem iuris conseruandum: z dicit quod exceptio inducta ad rigorem iuris conseruandum, est exceptio litis finite: in stantie, z similitum: de hoc non tango hic: dicam late in. l. iulianus verum debitozem. j. eo. ¶ Et no. q. ista. l. non habet locum in sententia lata inter personas inter quas est donatio prohibita, ut inter virū z vxorē: quia si sit lata sententia p. vxore absolutoria viro non opponente posset eam exceptione repellere tamen sententia valet: sed non impedit repetitionem soluti. casus est singu. in. l. si sponsus. s. si vxor. j. ff. de do. inter vi. et vxo. Bal. in. l. cū allegas. C. de vsur. z Ludo. roina. in ling. ccvii. tu scis quod donatio.

1 Pupillus et alie persone hic enumerate an soluti repetant.

2 Pecunia dicitur de rebus que seruando seruari non possunt.

3 Que sint res que seruando seruari possunt.

4 Restitutio in integrum cuius sit nature.

5 An pupillus sine tutore obligetur naturaliter.

6 Restitutio in integrum an requiratur in hac. l.

Interdum. Ista lex scdm Bart. est multū subtilis et bene glossata et posset repeti. ¶ Premitto q. legitur duobus modis: vno modo scdm gl. z vltimōtanos q. hic requiratur restitutio in integ. z tenendo istū intellectū succedunt quāque principales opt. de quib⁹ dicitur in gl. Prima est opt. q. ista restit. in integ. cōpetat ad ipsam conditionē indebiti. Scdo fm Jaco. but. q. restitutio in integ. cōpetat ad ipsam rem, z nullo modo ad cōditionem indebiti: z sic intelligit text. conditio. i. restitutio in integ. Tertio mō intelligit fm Jac. de are. q. tex. iste loquat q. cōpetat restitutio in integrum ad obligationē naturālē. Quarto mō secundum ipsum Jac. de are. z vltimō. q. tex. iste loquat quādo soluti est debitum ciuilititer tantū. Quinto modo fm Ray. z Sali. q. restitutio cōpetat ad ipsam solutionem iuncta cōsumptione, cū in his pupillus sit damnificatus. Intellectū Bla. tenet effectualiter Bartol. declarando ut hic per eum: z predicta habes hic relata per Bart. Item aduerte q. dum Barto. refert intellectū Jac. de are. tenens q. in hac. l. restit. in integ. cōpetat ad naturalem obligationem, cum alias de iure cōmuni nō esset succursus minori aduersus naturalem obligationem: cū ista naturalis impediret repetitionem, aut cōtra naturālē obligationem nō restitueretur minor: ut alias aut cōtra naturālē obligationem nō restitueretur minor: ut hic latius per Bar. qui dicit q. iste intellectus Jaco. de are. est verus in se, sed minus restringit hunc text. Tu dic q. etiā non est verus in se: quia imo minori est succursus aduersus istam obligationem naturālē absq. restit. in integ. z sic de iure cōmuni: ergo restitutio non est necessaria: q. sit succursus patet, q. non est verū: q. ista naturalis impediatur repetitionem, q. quāvis naturalis impediatur repetitionem quādo agitur ad petendum: tamen secus est quando agitur ad reperendum ut hic per ipsummet Barto. z per glo. z Bart. in. l. cum his. s. j. eo. ¶ A. tamen istud vltimum sit verum, non pono nunc pro constanti: sed. j. in loco suo videbimus. ¶ Secundo modo legi fm Bla. z cōmuniter citramontanos, q. in ista. l. nulla requiritur restitutio in integ. z sine dubio ista est propria mens istius tex. z cum laude dei Bla. dicit semel veritatē. ¶ Diuiditur ista lex in duas. In prima ponitur dictum in genere. In secunda declarat in specie. secunda ibi: ut puta si pupillus. hoc dicit. Personae hic enumerate repetunt indebite solutum per conditionem indebiti in casibus vbi alius nō repeteret. h. d. ista subtilis lex. ¶ Glossa magna in verbo non ambigitur. ista glossa scdm

omnes z in specie Pau. de cast. est multum difficilis et intricata et male z inordinate procedit: et difficilis debuit videri iuuenib⁹. Pro introductione istius glo. primo premittit vnum, quod ista gl. opponit contra tex. arguendo a partibus sufficienter enumeratis: z doc. dum referunt glo. referunt q. glo. respondeat vni parti tantum illius argumenti, z non aduertunt q. gl. respōdet ad vtrāq. partem argumenti: sed non simul z semel: sed vnam partem solutionis ponit in vno loco: aliam in alio loco: z ego eam declarando simul iungam. Ideo magistraliter diuiditur ista glossa in octo partes principales. In prima glossa. oppo. contra tex. arguendo a partibus sufficienter enumeratis, z responderet ad secundā partem argumenti. In scda glo. continuatiue loquendo: et istud est qd dedit lectori opponit contra tex. z soluit, q. in hac. l. requiratur restitutio in integ. z glo. fatetur q. est verū, illa secunda est ibi, pupillus vero repetit. In tertia in qua etiam glo. cōtinuatiue pcedit que est ibi, z fm hoc non ob. glo. reuertit ad primum cōtrariū z respōdet ad primam partem argumenti ponendo etiam aliam. sol. et ideo ista tertia pars debet simul iungi cum prima: z si simul iungeret ista glo. esset in triplo clarioz. In quarta que est ibi: sed secundum q. hanc legem modo intellexi glo. tenendo illud qd tenuit in secunda parte z in secunda oppo. scz q. in hac. l. requiratur restitutio in integ. contra opponit q. fm hoc nō esset differentia inter pupillū z adultum: cum adulto etiam debeatur restitutio in integ. z gl. fatet dicens q. illud qd text. dicit de pupillo dicit gratia exempli. In quinta que est ibi: sed opponitur. glo. ad idem oppo. z soluit q. si in hac. l. requiratur restitutio in integ. sicut minor restitueretur: ita restitueretur aduersarius ad obligationē naturalem primā: z illa naturalis sollet impedire repetitionem contra tex. nostrum: z respondet glo. in effectu qd naturalis obligatio est potens ad restitutionem, est verum quando non agitur de repetendo indebite solati. In sexta que est ibi: patet ergo naturale debitum. glossa refert secundū principalem intellectum Blaen. et verum q. in hac. l. nulla requiratur restitutio in integ. z illum intellectum reprehendit respondendo legibus allega. per Blaen. In septima ibi, si autem furiosus, glossa. oppo. contra text. equiparantem furiosum et prodigum pupillo cum sit magna differentia et respondet faciendo contrarium. In octaua z vltima ibi: z facit ad hanc. l. glossa. allegat vnum tex. contrarium. ad. l. nostram. ¶ Hunc expeditio primam et tertiam partem simul: et oppo. q. pupillus et alie persone in text. enumerate non possint plus repetere per cōditionē indebiti q. alie plone maiores res: cuius cōtrarium dicit text. z arguo sic, aut enim pupillus soluit debitum: aut indebitum: si soluit debitum z sequatur cōsumptio pecunie, pupillus liberatur z vindicare non pōt, quia cōsumptio tantū operat quantum translatio domini a princ. text. est in l. non omnis. s. si pupillus. s. si cer. petatur. text. est in. l. qd si forte. s. fina. ff. de solu. z tamen tex. noster dicit contrarium ergo male, aut vis intelligere text. q. pupillus et similes persone soluerunt indebitum, z tamen q. repetant non est speciale in eis: quia etiam maiores repeterent ut toto isto ti. glossa. respondet ad vtrāq. partem argumenti iungendo primā z tertiam partē: q. iste tex. habet locū in vtroq. Et primo ad scdam partē argumenti, si in ista. l. pupillus z alij soluerunt indebitum q. repetant, persona nō facit hoc: etia maior pōt repetere. glo. respōdet, q. in maiore distinguat error re iuris, vel facti. item sunt multi casus in quibus maior nō repetit: repetit tamen pupillus z similes persone. Tu diclaris q. in isto ver. stat intellectus tex. Ego respōdeo. q. quādo maior soluit indebitum an possit repetere per cōdi. indebi. In maiore fiunt multe distinctiones: aut soluit ignoranter aut sciēter. Item distinguat: aut soluit errore iuris z non repetit, aut errore facti, z repetit. Itē distinguat an sit oīno indebitū: aut debitū naturālē z non ciuile: vel ecōtra. Itē distinguat aut soluens habebat exceptionē perpetuā: aut repositā: si perpetuā, aut fauorabiliorē aut odiosā. in hoc seruit nobis ista. l. q. pupillus z alij hic enumerati semper sine aliis qua ex istis distinctionibus repetāt: quia in eis non est dare scientiam vel ignorantia, etiā in eis non credit sciētia iuris: ideo nō distinguatur an errore iuris vel facti soluerit. Ad primam partē argumenti doc. non aduertunt: sed gl. respōdet. j. in tertia parte et respōde cōtra: quādo pupillus sine tutore soluit, donec pecunia extat pōt eam vindicare: si sit cōsumpta recōstituat solutio, ac si a principio esset translātū domini z pupillus liberaretur, iuribus allega. in gl. z tamen tex. dicit q. repetit. Respondet gl. in tertia parte, q. debitum pupilli fuisset efficax: z sic debitum naturaliter z ciuilititer z sic verū debitū z propriū, tunc pcedunt contraria: q. consumptio liberat z non potest cōdicere: q. interest sua q. nō possit repetere z q. operet translationē domini vbi subest equitas: alias non. Nos vero loquimur vbi debitū erat naturaliter tantum, z sic non erat efficax: ideo pupillus pōt repetere, quia non interest sua q. reconciliet solutionē cōsumptio z operetur translationē domini. isto modo habetis declaratam primam et tertiam partem glossa. ¶ Sum in scda parte gl. ibi, pupillus vero, in qua glo. op. onere

Interdum. Secunda Jaso. super Dige. vete.

vult cōtra tex. generaliter disponēte. q̄ persone pupilli z aliarum personarū in tex. positarū facit esse locū cōditioni que locū alias nō haberet. Contra etiā si minor indebitū soluat, ita demum dat sibi cōdictio ad repetendū mediante tamē restitutōe in integrū. Illud. in princ. que parum facit. ff. de mino. expressius in l. i. C. si aduer. solu. z expressius adhuc in l. si eius. §. z si eius. ff. ad trebel. de quo dicitur. j. vbi expresse cauetur q̄ opus est restit. in integr. ad hoc vt minor possit indebitum solutum repetere: propter hoc ista glo. in hac scda parte aggreditur primū intellectum huius legis: qui est, q̄ in casibus in quibus minor non habet cōditionē indebiti ad repetendū: pupillus z alie persone in text. enumerate non habent nisi mediante resti. in integ. Et fm istum intellectum gloss. fatet cōtraria z per illa suppleat illa. l. z sic q̄ in ista. l. requiritur restitutio in integrū, iste est intellectus quē gl. tenet. ¶ Cōtra istū intellectū duo obstant, que gloss. ponit in quarta z quinta parte. Primū est, si in ista. l. requireret resti. in integ. certe non solum pupillus: sed etiam maior pupillo, minor tamē. xv. ann. per restitutōe in integ. habeat condi. indebiti. aduersus quodcumq̄ indebitum. text. est in. d. l. i. C. si aduer. solutionem. gloss. fatetur q̄ ista. l. habeat locum, non solum in pupillo sed etiam in adulto: et q̄ illud qd dicit text. de pupillo, dicit exempli gratia: qd pro certo est absurde dictum, q̄ ista. l. q̄ dicit in pupillo z similibus dicit ad denotandum secus esse in maiore: dicit tamē gloss. q̄ differētia est inter pupillum z adultum: quia si pupillus sine tutore soluat pecuniam z extet, non transfert dominium: imo potest eam vendicare, vt dicit tex. adultus autem si soluat pecuniam sine eius curatore transfert dominium, z nō pōt eam vendicare. sed bene potest repetere mediante restit. in integ. ¶ Et ex ista differētia colligit subtiliter Bar. q̄ pecunia dicitur de rebus que seruando seruari nō possunt, probat sic: nam si pecunia esset de rebus que possunt seruando seruari: nos habemus regulam q̄ adultus habens curatorem sine eo nō potest trāsferre dominium alicuius rei que seruando seruari possit vt. j. dicam: z glo. nostra vult q̄ trāsferat dominium: pecunia ergo est de rebus que seruando seruari nō possunt: vt etiam plene tenet glo. vt plene Bar. z omnes in. l. j. §. fuit questū. ff. ad treb. ¶ Et debetis scire que sint res q̄ seruando seruari non possunt: scitis enim q̄ possunt intelligi dupliciter. Primo, ille res que nō possunt seruari vltra tres annos quin corrum pantur: ille enim dicuntur que seruando seruari nō possunt vno modo, vt est in quantitatibus vino oleo frumento z similibus. ita declarat glo. in. l. j. C. si aduer. vsucap. z isto modo nō intelligimus nos: q̄ pecunia possit seruari in capsa per mille annos qd nunq̄ corrumperet. Alio z scdo modo, ille res dicunt que seruando seruari nō possunt: quādo conseruando rem ad illum vsum ad quē est naturaliter destinata, nullum cōmodū ex illa re potes reportare. Exemplū, si quis habeat possessionem, certe fm vsum naturalem possessionis, potest omni anno percipere emolumentū, sed si quis vtat pecunia ad vsum destinatū nullum cōmodū ex ea percipere pōt licitum, q̄ vsure illicite sunt. Et ppter ea est de rebus que seruando seruari nō possunt, quia si expendis eam ad vsum destinatum, definit habere eam: isto modo intelligit gl. nostra. Et si intelligis glo. de iure digestorū, est de indubitabili: q̄ minor habes curatores prohibeatur tantum alienare predia vrbana z rustica. l. j. z per totum. ff. de re. eorum. Sed hodie de iure. C. per. l. lex que tutores. C. de admi. tuto. generaliter restricta est potestas: vt non solum predia: sed nec nullam rez minor possit alienare que seruando seruari possit: z isto modo gloss. not. quia apparet q̄ pecunia nō est de illis rebus: ideo bene eam potest alienare: z glo. vere nō bene satisfacit huic oppositioni. et sic glo. in. d. l. j. §. fuit questum. reputat ad hoc esse singu. per Bald. in. l. si curatorem habens. C. de in integ. resti. mino. per Ang. in. l. j. in. iij. col. ff. sol. mat. habes hic gloss. consociam. idem tenent Bar. z Lud. in. l. si ex legati causa. ff. de verb. obl. do. Abb. in. c. nulli. in vlti. colū. de reb. ecclē. non alie. Adde etiā ad suprascriptā rationē pro eius confirmatione Fran. de are. in. l. diuortio. §. interdum. in. v. colū. ff. solu. matri. vbi dicit qd ideo pecunia dicitur esse de rebus que seruando seruari non possunt: quoniam facilius expendit z mixta cum alia pecunia confusmitur. l. si alieni nūmi. ff. de solu. Adde etiam bene facere illud qd dicit Arist. iij. ethicorū. q̄ vsum pecunie videt esse consumptio et datio: acceptio aut z custodia, possessio magis est, he enim solēt (vt Basilus inquit) alarū more ab vno in aliū cōmutari. Et ideo in isto articulo dicit vt per doc. maxime Alexā. de imo. in. d. §. fuit questū. z in. d. l. si ex legati causa. qui tradit duas limita. z adde q̄. Iulianus scribit. ff. de peti. here. quā dicit do. Alexā. allegari per nōnullos imperitos in. d. §. fuit questum. vbi videt pbare pecuniam regulariter esse de his que seruando seruari possunt dum dicit: qd enim si pecuniam eligat actor que seruari non pōt cogitabit. Scda oppo. glo. est ibi sed opponit in. v. parte. nā si in ista. l. requirit resti. in integ. aduersus solutionē pecunie factam a pupillo nos habemus regulā q̄ resti. in integ. est istius nature, q̄ repo

nit omnia in prestinū statū. l. qd si minor. §. restitutio. ff. de minor. sicut ergo minor restituit aduersus solutionem: ita aduersari restituitur aduersus debitum naturale qd erat ante solutionem. Mod. sic, si minor volet repetere, aduersari opponet exceptionem compensationis, ad qd est potens naturale debitum. l. etia z qd natura debet. ff. de compensa. si ergo in hac. l. requireret restit. in integ. certe obligatio naturalis restitueret aduersario: quō ergo posset repetere, q̄ ipse opponeret exceptionem debiti naturalis. respondet no. gl. nostra, z ad hoc eā allegamus tota die: qd naturalis obligatio est potens ad cōpensandū: qd tamē est verū quādo agit ad petendū, sed quādo agit ad repetendū: naturalis obligatio non est potens ad cōpensandū: declaro. tu debes mihi naturaliter centū, ego debeo tibi naturaliter z ciuilitur alia centū: tu petis a me ista centū quia agit ad petendū: naturalis obligatio est potens ad cōpensandū: ita loquit. d. l. etia qd. Sed vbi agit ad repetendū tūc nō potest opponi cōpensatio: quia tūc leges que disponūt quod posset repeti essent frustratorie: si posset opponi compensatio. Item quādo agit ad repetendū est quodaz modo quedam species spoliationis: vt dicit Bart. in. l. cum is. §. j. j. eo. quēadmodum ergo nō potest spoliato obici exceptio compensationis: ita nec repetēti. ita etiā dicit gloss. in. d. l. cū is. §. j. j. eo. z ita omnes transeunt. Ego puto q̄ oppo. gloss. inepte sit formata: z sic nō expedit dare solutionē gl. z q̄ inepte hic loquat de cōpensatione: z inuenio q̄ Barto. met. in. l. procurator ad exhibendum. in vlti. col. §. j. ff. rem rat. habe. sic declarat z bene, q̄ in illis legibus gl. z doc. inepte locute sunt de cōpensatione: q̄ ad hoc vt cadere possit cōpensatio requiritur qd sint duo credita diuersa hincinde. sed in proposito nostro nō est dare nisi vnum creditum a pupillo ex quo pupillus tenet tantum naturaliter: ergo cū sit tantum vnum creditum: inepte facimus mētionem de compensa. Et si dicis imo sunt duo credita, pone pupillus tenebat mihi naturaliter tantū, ecce vnum creditum: pone qd ipse pupillus soluit mihi sine tutore, ego obligor sibi naturaliter z ciuilitur, ecce scdm creditum: ergo cadit compensatio: respondet ibi Bart. qd cadit tamē circa idem creditum. Et ideo puto qd glo. melius dixisset si dixisset, licet obligatio naturalis nō sit potēs ad agendū: tamē est potēs ad retinendum, nō dico ad compensandum: tamen quia etiā ista solutio videt aliqualem violētiam litere facere: propterea Jac. de are. z vltamontani quos late refert Bart. hic: intelligebant istam legem alio modo, q̄ ista lex loquatur nō quando erat debitum naturaliter tantū: q̄ obstat cōtrarium: q̄ obligatio naturalis est potēs ad impediendū repetitionē: ita intelligebat ipsi, quādo debet ciuilitur tūc: z nō est potēs ad exigendum. exemplū dicit in eo qd debet ex testamēto nō solēti. Nam fuerūt in ista sentētia, qd in eo qd debet ex testamēto etiam solēti nō oriat obligatio naturalis sed tūc ciuilis, que est potēs ad agendum. sed ex testamento nō solēti, orit ciuilis tantum que non est potēs ad agendum. pbant sic. nam naturalis obligatio est de iure regentium. l. cum amplius. §. is natura debet. j. de regu. iur. tunc sic, si ex testamēto oriat naturalis obligatio, etiā de portati essent capaces testamentorū, cōtra regulam. l. j. C. de heredi. insti. z l. ei qui. ff. de testa. tamē de portati sunt incapaces tam actiue q̄ passiue corū queproueniunt ex testamēto: de quo late per Alex. cōsi. lxxij. colū. j. h. volu. z per Fulg. in. l. ex hoc iure. in. iij. charta. de iusti. z iur. z de ista ciuili que nō habet effectū, puta ex testamēto nō solēti, vel pro eo qd posset defalcari per falcidiā intelligunt istā. l. Bar. tamē z ceteri oēs (reprobata ista sentētia) tenet qd orit ex testamento perfecto z naturalis z ciuilis obligatio: z ex impetrecto tantum naturalis: patet, quia adēdo heres quasi cōtrahit, et quo quasi cōtractu orit naturalis z ciuilis obligatio. Item testamenti inuentione sunt de iuregentiū, patet q̄ in veteri testamento ante dispositionē iuris ciuilis fiebant testamēta, est bene verū qd solēnitates postea adinūte sunt de iure ciuili, de quo per glo. in. l. j. §. de acq. re. do. z per Bart. in. l. j. ff. de acq. here. z ppter ea vbi testamēta valent solum de iuregentiū vt est in milite: ideo relictorum in testamento militis de portati sunt capaces. l. nec enim. §. si de portatus. ff. de testa. mili. sed quādo fit cū solēnitatibus iuris ciuilis, de portati sunt incapaces. ita loquitur. l. j. C. de here. in fut. z ista est cōmunis sentētia, quā tenent cano. in rubri. de test. z est melior. tex. in. l. testadi. C. de test. cā. vbi Lud. ro. z Moder. late examinat: solēt disputare Moder. in rubri. ff. de acq. here. Reim quitur ergo qd ista. l. intelligit quādo pupillus soluit debitum naturaliter tantū. Vnum tamen volo vos scire q̄ in terminis necessariis tota die dicimus, qd pupillus contrahendo sine auctoritate tutoris obligat naturaliter. l. j. ff. de noua. debuitis vidisse in. l. j. ff. de verbo. obli. vbi afferuntur certi casus speciales vbi nō obligat etiā naturaliter. Ista cōclusio indubitanter pcedit quādo est pupillus carens tutore, tunc contrahendo vel pmittendo bene obligat naturaliter tantū. ¶ Quid autē si habeat tutorem naturaliter

6

expedita ista lex notabilis,
¶ Qui est tutus exceptione si soluit non repetit.

¶ Si inuicem. Soluens tutus exceptione
 q̄ sibi tantundem debeat
 solutum non repetit: sed suum debitum petit. h. d. ista
 lex legitur duobus modis fm Bart. vt hic per eum.
¶ Nota q̄ ille qui est tutus exceptione cōpensationis, si soluit
 repetere non potest: q̄ habet viam agendi ad suum debitum. Et
 ista ratione infertur fm Bar. ⁊ docto. cōmuniter, q̄ si esset debi-
 tum naturale tantū q̄ non est sufficiens ad agēdum: sed bene ad
 compensandam. l. etiam. ff. de cōpensa. tunc per errorem soluens

Tertio Hora quæ ille qui est tutus exceptione compensationis, si soluit
repetere non potest: quia habet viam agendi ad suum debitum. Et
ista ratione inferitur finem Bar. et docto. communiter, quod si esset debi-
tum naturale tantum quod non est sufficiens ad agendum: sed bene ad
compensandum. Item, si de compensa. tunc per errorem solvens

† Obligatio generis 2 alterna
† tiva equiparantur. Et in ob

Secus si ignorat. h. d. C. Not. casum singulare

Seruū. Secunda Baso. super Digesto vete. Frater a fratre.

fm Pau. de cast. hic: z bene. q accipiendo quis rem alienam pignori scienter dicatur cōmittere furtum: secus si ignoranter: z dicit Pau. de cast. allegasse pro casu Florentie: quidam famulus surripuit vestes dñi z portauit ad feneratorem. et petebat vestis mēta sua. ille nolebat reddere nisi prestaret pecuniā. z ipse soluit z habuit vestimenta: postea volebat repetere pecuniā solutas an possit. dicit Pau. de cast. q in ista lege est casus. q si fenerator ignoranter recepit. q nō teneatur restituere: z dicit q plures docto. fuerūt de hoc admirati. z etia aliqui turbati. Adde q ante Pau. de ca. ad hoc not. istum tex. Bal. hic: qui dicit istam legem esse tenēdam menti pro famulis scholarū pignorantibus libros dñorum iudeis feneratoribus: scientibus: nam si tūc iudeus non vult aliter restituere librum ei scienti pignoratū: nisi scholaris ei prius soluat pecuniā: certe si scholaris eam soluat potest repetere per conditionē ob turpē causam. secus est in feneratoris ignorante. qd est no. fm eū. Idem per istā legē dicit Bal. in l. eos qui. C. de fur. an autē in dubio presumatur talis fenerator sciuisse vel ignorasse: habes glo. ordi. in l. incuile. C. de fur. z ibi not. p Bar. z alios Bal. z Imo. in l. si ff. de here. instit. Itē addo q istā legē dicit esse auream z singulārē cōtra iudeos z eoz statutu ppter qd nō possunt cōueniri nec cogi ad restituendū pignus qd sē esse furto subtrahunt. Jo. de ana. in cōs. lxx. incip. visis z pōderatis his que in facto proponunt. Itē adde qd per hāc legē dicit Bal. in rub. C. de cōd. ob tur. cau. vincēs in ludo sciēter pecuniā a seruo quērat sui dñi. vel a filiofam. que erat patris. vel ab inuito: que erat patroni. cōmittit furtū. z tenet furti: z ideo talem pecuniā non lucratur.

1 Precium solutum ex causa venditionis inualide repetitur.

2 **Precium meum.** Precium solutum ex causa venditionis inualide per conditionem indebiti repetitur. h. d.

3 Inter patrem z filium vel duos fratres in potestate nō oritur nisi naturalis obligatio. z nu. o.

4 Frater cōtrahens cū alio acquiritur naturalis obligatio patri.

5 Quādo creditor succedit debitori extinguitur obligatio. z nu. 9.

6 Quod dicatur peculium z quid sit.

7 Filius mutuando pecuniā patris fratris. an transferat dominū.

8 Dominium qd retro transfertur incōtinenti nō est in consideratōne. nu. 7. z. 8.

9 An frater vel pater possit donare filio vel fratri existēti in ptate.

10 Debitum contractum per filiumfam. debet solui de pecu. io.

11 Ad quem transit peculium. transit onus.

12 Differentia inter obligationes que transeunt obuentu peculij et que obuentu hereditatis.

13 Si pater legat filio totū peculū. habet omne onus soluēdi totuz debitum peculiare.

14 Si heres coactus soluit non repetit.

15 Si sunt plures heredes vnus debitoris. an vn⁹ possit pro parte sua soluere.

16 Extraneus contrahens cū filiofam. habente peculū. obligat sibi filium insolidum.

17 Cui datur actio. datur exceptio.

18 Heres potest petere sibi cauēri per alios heredes de idennitate.

19 Si sunt plures socij z vnus soluat. an possit ante diuisionem retinere solutum.

20 Mortuo patre peculū diuiditur inter fratres.

21 Qui tenetur aliquem conseruare in sēnem ab extraneis. multo magis a seipso.

22 An quis teneatur nō seruare promissionē contra seipsum.

23 An filius obligetur naturaliter ex mutuo patris.

24 An per emancipationem filij obligatio reconuālidetur.

25 Pater post emancipationem filij adhuc tenetur de peculio.

26 An pater obligetur filio ex mutuo naturaliter.

27 Propter exheredationē non tollitur ius quesitum filio.

28 Pater obligatur filio ex mutuo naturaliter.

29 An ista lex habeat locum in duobus filiis in potestate.

30 Quid in monachis.

31 An inter patrē z filium oriri possit ciuilis obligatio.

32 Obligationes sunt inuente propter iudicia.

33 Casus in quibus inter fratres in potestate cadit ciuilis z naturalis obligatio.

34 Si filiusfamilias mutuauit pecuniā aduentitiā z numerauit nomine patris. an acquiratur patri.

35 An hodie in aduentitijs cadat inter fratres in potestate ciuilis obligatio.

36 An pater obligetur ex mutuo recepto per filiū habentē peculū.

37 An dominus obligetur ex delicto seruorum.

38 An inter patrem z filium de iure canonico oriatur obligatio efficax interueniente iuramento.

39 An per solam existentiam suitatis. obligatio naturalis dicatur

confusa.

40 Si fili⁹ soluit fratri ante immixtionē an sequuta mixtiōe repetat tanq̃ indebitum.

41 Quādo extraneus possit agere contra filium.

42 An donatio inter patrem z filium in potestate valeat.

Frater a fratre. Istam legem a paucis repeteret repeteret. Blace repeteret repeteret. tionem. j. proxime subiciam. Et qz in ea plenius quēdam z diffusius explicam. Ideo hic in illis sub cōpēdio procedā: s; vtar stylo subtiliori z acutiori z pulchriori. z multas pulchras subtilitates subtiliter attingam. ¶ Primo premittit ad euidentiam fm Bar. z Ang. q inter patrē z filiū. vel inter duos fratres in potestate eiusdem patris nō oritur nisi naturalis obligatio: z regulariter filiusfam. obligatur naturaliter et ciuilitate: ppter q in voto z senatuscōsulto inacedo. declarat Bar. j. in gl. vbi dicemus. ¶ Secūdo habes premittit fm Bar. z Ang. q si frater cōtrahit cū alio fratre in potestate puta in mutuo. oritur sola naturalis. z acquirit patri. per regulā. quicquid acquirit filius. acquirit patri: et vir momento apud eum remanet. l. placet. ff. de acquir. here. ¶ Tercio habet premittit inuenes ad euidentia fm Bar. z Ang. q regula est. qn debitor creditori succedit: tūc extinguitur illa obligatio. q alias succederet vnū absurdum. q vnus esset creditor z debitor simul eodē instanti. tex. est in l. vianus. ff. de fideiussori. in l. j. si debitor. ff. ad leg. fal. in l. debitori. vbi plene tradit. C. de pac. ¶ Quarto habes aliud ad euidentia premittit re in quo consistit difficultas tota istius legis. q peculū dicitur esse quoddā ius vniuersale. vt est hereditas vel dos. recipiens augmentum z diminutionem quotidie: vt dicimus de hereditate que ad quēcūq; trāseat. trāsit cū oneribus z commodis suis: ita et peculium. q ad quēcūq; trāsit: etiā trāsit cum lucro z oneribus ac obligatione actiue z passiue: z sequitur peculium onera z lucra sicut lepra leprosum. Et ibi stat difficultas legis. z in hoc insitit aphorican⁹: z hoc est. qd voluit decidere. aphorican⁹: z circa hoc frequēter insitit Bar. Hinc est. q si filiusfamilias habet peculū. faciat contractū occasione peculij. illa obligatio ex actu tali censetur esse peculio affixata q ad quem vadit peculium vadit etiā obligatio. ¶ Istis sic breuiter ad euidentia premittit: diuide istam legem in tres partes principales. In prima loquitur de mutuo celebrato inter duos filios in potestate. In scda qn pater mutuauit filio in potestate. In tertia qn filius mutuauit patri. Scda ibi in ver. quesitus. Tertia ibi: qtra si pater. ¶ Rursus prima in sex. In prima ponit breue thema. In scda breuis questio. In tertia responso bimebris. In quarta assignatur ratio bimebris z vni vult expresse z aliud tacite. In quinta aliud tacitum reprobat p tria In sexta et vltima comprobatur. h. d. in effectu. Ex mutuo inter duos fratres in potestate oritur naturalis obligatio et acquirit patri: et vna pars ad fratrem perueniens extinguitur cōfusione: alia vero etiā extinguitur quatenus ad fratrem peruenit de peculio: z illa quomodoq; soluerit semper repetit. Ex mutuo inter patrē z filiū oritur naturalis obligatio zc. vide Bart. hic z alios. Bald. in l. si. in. in. col. C. qd cum eo. re-assumit totā materiā huius legis. z casum breuiter figurat. ¶ In primis pōdera ter. dum dicit. frater a fratre: et consequēter pondera. q ista lex loquitur in duobus fratribus: opere precium est videre. nunquid ista lex procederet in tribus quatuor vel quinque fratribus: z sic vltra in pluribus. Bar. in. xv. col. in ver. quero quid si iste frater solat. net. qd ista lex solū pcedit in duobus fratribus. z q nō pcederet in pluribus: z sic loquitur cum mysterio in duobus: ppter etia visus est tenere Angel. in antepe. col. licet ex toto nō loquat sicut Bar. mouetur subtiliter. bar. et vtitur ista ratione. Quis peculū transeat cū oneribus suis eatenus quatenus est in peculio et non vltra: tamē obligatio peculiaris non transit nisi quatenus est in hereditate. vel pro quota est heres. Istū passum z eius veritatē latius explicam. j. in repeti. ad ibi dicta te remitto. ¶ Secundo pondero textū. ibi: pecuniā mutuatus. t. q filius mutuando pecuniā patris vel peculij pfectitij: cuius dñum est patris. illud dominū trāfert in fratres. istud probatur ex ipso tex. in. d. verb. mutuatus. Item probatur. qz nisi trāstulisset dñum in fratrem non esset mutuum. iuxta l. ij. §. appellata. §. si cer. pet. si mutui: ergo est translatum dñum: z nisi sic esset. cōtract⁹ esset nullus: z sic nō posset agi. Item non oriretur naturalis obligatio: et tamen hoc est mutuum z oritur naturalis obligatio: vt hoc tex. Difficultas ergo parua nō est videre. qn frater potuit mutuare: z quomodo potuit transferre dñum. Bart. hic in multis locis. et maxime in ij. z. vj. col. plane fatetur. q iste tex. d. intelligi accedente voluntate pñis. q habuit ratū: vel qz cessit in administratiōe peculij: z ista nō esset. opus est intelligere sequuta psumptione pecunie. Cōtra fortissime vget: dato q dominū sit translātū in fratrē mediante ratificatione patris. habeo q illud dñum nō remanet penes illū fratrē etiā momento: qz acquirit patri. l. placet. ff. de acquir. here. adeo qd

adeo q̄ etiā momento nō remanet penes filiū: habeo q̄ non est in cōfyderatione translatio dñi que nō durat momēto: quia est perinde ac si nō esset translatū. *tex. est. in. l. qui sic. ff. de solu. z habes in simili optimū. tex. in. l. si. in. fi. C. de bo. que libe. declarat Barto. in. l. si. ff. de cōdi. insti. Ista difficultatē tangit Pau. de cast. hic in vñ. col. z dicit q̄ nullus cogitauit p̄ter eū: z verum dicit. deinde ipse dicit: q̄ ista lex non potest p̄cedere, nisi q̄ est sequuta cōsumptio illius pecunie: z sic causatur mutuum: z ex eo oriū naturalis obligatio: vt in. l. nō omnis. s. si pupillus. s. si cer. pe. Sed ista solutio. z iste intellectus Pau. nullo modo mihi placet: q̄ ita intelligere esset multum diuinare z nimium restringere istā legē: nec credo q̄ ista fuerit intentio aphyrica. Sed scōo z fortius q̄ ista solutio non p̄cedat ostendit: q̄ p̄mū est translatum dñum: statim transfertur in patrē: ergo est momentaneū dñum. et ex dominio momentaneo nō acquirit: vt. s. dicit p. d. l. qui sic. Quid dicendū? ego p̄ito q̄ huic difficultati possit r̄nderi altero de quinqz modis vel sex. ¶ In primis cōfydera si possit respōderi: prout Bart. intelligit versū. cōtra si pater. Bart. dicit in prima cōclusiōe extra glos. in qua tractat de mutuo: vt possimus ita intelligere principiū huius legis: sicut ipse intelligit dictū versū. cōtra si pater. intelligit em Bart. q̄ frater mutuauit pecuniā quā acquisierat ex peculio p̄ris: quo casu cōfyderato iuregentiū cōtrahitur mutuum: q̄ illo iuregentiū est pecunia p̄pria ipsius fratris qui eā acquisiuit: sed ista est nimia restrictio ad istā. *tex. Cōfydera scōo: q̄ tota difficultas stat in regula. l. qui sic. ff. de solu. an possit r̄nderi ad illam legem z dicit: q̄ illa lex loquat̄ q̄ expresse actum est inter partes: q̄ dñum retrāferat in cōtinenti: tunc illud dñum non est in cōfyderatione. sed in casu nostro dñum q̄ ex voluntate patris trāffertur in filiū, transferat postea in patrē, nō est hoc actū inter partes: sed p̄cedit ex dispositione legis: cōtra cōsensum partium: ergo nō p̄cedit regula. l. qui sic. z do tibi Bart. in terminis q̄ illuz. *tex. d. l. qui sic. ita intelligit in. l. singularia. in vlti. col. in principi. s. si cer. pet. ¶ Tercio z notabilis responde ad illā. l. qui sic. vt ibi declarat Bart. q̄ dñum debet retro transferri: statim illud dñum momentaneū non est in cōfyderatione: est verū, q̄ nulla vtilitas p̄cederet vel esset remāstra vltra dñum: sed in casu nostro remānet vtilitas vltra dñum: q̄ remanet saluum cōmodum administrationis. ¶ Quarto potes aliter r̄ndere z est alia limitatio quaz reperio dari ad. d. l. qui sic. in. c. debitorēs. per illū. *tex. de iureiur. q̄ q̄ agitur expresse vt transferat dñum: tūc illud dñum bene habetur in cōfyderatione: sed in. l. qui sic. nō agebā transferre dñum: iste solutiones vt per te vides non tollunt difficultatem. Cōfydera quinto z vltimo aliā difficultatem z altum intellectū: z in hoc resideo. si dici potest, q̄ quēadmodū obligatio naturalis de patre ad filiū: quia obligatio descendit a patre, ista nō acquiritur per filiū patri. ¶ Bone filius patri mutuauit: pater filio obligatur: nūquid ista obligatio acquirat patri non, q̄ casus est hic. z ita firmat glo. in hoc: z Bart. in plerisqz locis: p̄ferim in. x. vel. xj. col. z ita limitatur regula. d. l. placet. vt procedat quos tles filius acquirit ab alio quā a patre: bene tunc acquirit patri: sed q̄ obligatio descendit ab ipso patre, non reacquirat tunc patri: in proposito, q̄ pater cōsentit z ratificat q̄ dñum pecunie sue mutuate per filiū alteri filio, q̄ in ipsum filiū trāseat dñum: et sic dñum descendit ab ipso patre: z sic nō ab alio filio: z sic nō acquirit patri, per regulam. d. l. placet. que intelligitur q̄ filius ab alio acquirit quā a patre: z sic dñum remanet penes filiū: ex quo em dñum descendit ab ipso patre: certe isto casu nō debet reacquiri ipsi patri: q̄ qua ratione naturalis obligatio q̄ est de iuregentiū que descendit a patre in filiū nō acquirit patri, eadē rōne dñum q̄ sit est de iuregentiū: vt est gl. in. l. si. ff. de acqui. re. do. Bart. in l. x. hoc iure. ff. de iusti. z iu. cum descendat ab ipso patre nō debet reacquiri ipsi patri. ¶ Notes etiam sexto dicere, q̄ q̄ mutuum fuit reconciliatum cōsumptione pecunie: vt dicit Bart. sic q̄ pecunia est cōsumpta vtiliter z inutiliter: z sic amplius non extat: certe pecunia nō extante penes filiū: s̄ ea cōsumpta: nō potuit tunc talis pecunia per filiū acquiri dñum patri. arg. l. si. s. si. C. de bo. que lib. z. l. si pater. s. si. ff. ad inace. z istā sextā respōsiōne posui. j. in. v. nō vbi vide. z sic finitū est. q̄. not. ad. *tex. ¶ Tercio nota ex textu in ver. vtiqz. q̄ q̄ debitor succedit creditori, tale debitū extinguit cōfusione, ne idem inueniat debitor z creditor: prout declarauit in euiden. Antellige istam regulā esse veram pro ea rata: pro qua est heres creditoris: vnde si est heres in totum, extinguitur in totū fin quinta parte, extinguitur in quinta parte. Ratio est: quia heres representat defunctum pro ea rata z parte pro qua est heres z nō plus. l. cū a matre. C. de rei ven. vbi gl. ordi. z. l. si. s. si. ff. de p̄to. stipu. Scōo intellige nō istā regulā, q̄ cōfusione extinguit debitor, verū est quatenus durat cōfusiō z nō plus: z ideo si creditor esset heres debitoris extinguit debitū cōfusione quatenus durat cōfusiō: z ideo si venderet hereditatē actio sua reuisceret. *tex. habes in. l. si. cū quis debitor. ff. de here. vel actio. ven. et******

ibi glos. not. casum specialem in quo actio semel extincta tamē res suscitatur: z ita limitat. l. qui res. s. area. ff. de so. ¶ Quarto no. q̄ inter fratres existētes in eadē patris potestate si mutuauit vel contrahunt, oriū naturalis obligatio. Ex quo infertur q̄ non oriū ciuili: ratio, quia quod de vna ponitur, de alia negari videtur. l. maritus. C. de procura. z. l. cum p̄tor. ff. de indi. c. nonne benedicimus, extra de p̄sump. Et est ratio fin Bart. z doc. quia cum ex mutuo cōtracto inter patrē z filiū non oriatur nisi obligatio naturalis per rationes prime gl. et Bart. ergo inter fratres non potest oriū nisi naturalis. z illa immediate acquiritur patri per regulam. l. placet. ff. de acqui. heredi. ¶ Ex isto dicto infertur secūdo alia nō. illatio, q̄ quēadmodū pater non potest donare filio in potestate. l. donationes quas parentes. C. de dona. inter vi. z vñ. l. si. vbi glo. z doc. C. de inoffic. dona. Ita vnus frater in potestate patris non posset donare alteri fratri, quando ambo sunt in eisdē patris potestate: et ratio q̄ non possent donare nisi sint res patris, vel nisi bona p̄fectitia quorū habet administratio: nem: z in generali concessione administrationis, nūq̄ intelligit concessum q̄ possit donari. l. filius familias. in principi. ff. de dona. l. cōtra iuris ciuili. s. si. ff. de pac. Inuenio q̄ istud vltimum limitat singu. Joan. and. nec sepe relatū est in addi. Specu. in titu. de instru. ed. s. p̄oro. ver. quid si filia familias. in. ij. col. l. referēs ita obtinuisse dñum suū: quod frater posset donare alteri fratri existēti in potestate eiusdem patris: quādo donaret de cōsensu ipsius patris talis donatio valeret: mouet duplici cōfyderatione. Primo, quia talis cōsensus patris idem videtur operari quod emancipatio. alleg. ad hoc. *tex. in. l. permittente. C. ad macedo. et in. l. sed si damnum. s. si. ff. de pecu. Secūdo mouetur quia talis donatio non immediate prouenit a voluntate patris permittentis: sed primo procedit a voluntate filij. alleg. s. fin. insti. q̄ cum eo. Et si ista limitatio est vera, est maxima limitatio ad omnia iura q̄ de hoc loquūtur: z volūt q̄ frater in potestate nō possit alteri fratri in eadem potestate donare. non recolo me legisse q̄ scribentes in aliquo loco faciant mentionem de tam mirabili decisione Jo. and. saluo q̄ eam refert Tre. in. l. placet. ff. de acqui. heredi. Ego credo q̄ non sit vera: z moueor: quia regulariter qui non potest actum facere, non potest faciēti consentire: istam regulam tradit glo. in. l. si. in ver. accomodauerit. z ibi Barto. not. C. de pact. no. Bal. in. l. si. C. si aduer. donatio. z no. Bart. in. l. si fundus. s. si. ff. de pigno. Item q̄ alias fieret fraus de persona ad personam cōtra l. non dubium. C. de leg. z fundamenta Joan. and. non bene videntur stringere: q̄ per emancipationem bene confirmatur donatio. l. siue emancipatis. C. de dona. sed q̄ cōsensus patris operetur effectum emancipationis: vt dicit Joan. an. absit a seculo. z de hoc etiam tetigi. j. in. vñ. q̄ Barto. extra glo. ¶ Quinto principiāliter no. ex *tex. in ver. naturalem. q̄ debitum contractum per filium familias qui habebat peculium, tale debitum debet solui de peculio z dicitur onus peculij: z comitatur quēcūqz ad quēz peculium vadit, sicut lepra leprosum: intellige tamen istam regulam quando peculium trāsit ad aliquē titulo vniuersali: puta titulo hereditario: tūc trāsit cū onere obligationis: si autē trāfret titulo singulari: puta donationis vel venditionis simul cum ipso seruo transit cum oneribus suis alias secus. *tex. in. l. si. item heres. z ibi glo. ff. q̄ actio de pecu. est anna. Anteq̄ procedam vltērius circa difficultatem motam ad hunc. *tex. s. in tertio nota. q̄ frater fratri mutuauit quomodo potest hoc fieri q̄ trāfretur dñum z sic q̄ sit mutuum, iuxta. l. si. appellata. s. si cer. petat. et si dicatur q̄ istud mutuum fuit factum voluntate patris: vel reconciliatur sequuta cōsumptione, tunc obstat difficultas: ex quo enim illud dñum transfertur in patrē non curamus de tali momētauo dominio per. l. qui sic. ff. de solu. Posset sexto modo responderi huic difficultati vltra quinqz solutiones quas dedi. s. in. ij. notabi. prout intelligit istam legem Pau. de cast. q̄ mutuum cōtrahatur in isto principio legis z ver. quēsitum cōsumpta pecunia. Dicebatur contra posito q̄ dñum transfe- ratur sequuta cōsumptione adhuc durat obiectum: q̄ illud dñum minū retro transfertur: z consequenter q̄ sit dñum momentaneū non est cōfyderabile: ergo non est efficax ad causandum ipsum mutuum. Cōfydera q̄ dñum q̄ acquiritur mediante cōsumptione pecunie non acquirit p̄ filiū patri: dicitur em acquiri fm q̄ dicit Bart. in. l. si. appellata. s. si cer. pe. q̄ pecunia esset cōsumpta. q̄ dñum acquiritur z cōsumptione. q̄ pecunia nō extat. Cōfydera ergo p̄uete: q̄ cōsumpta pecunia illud dñum cadit super non ente: et dñum q̄ non habet ens non est possibile q̄ acquiratur patri. Et per hoc notabis limitationē ad regulam. l. placet. ff. de acqui. heredi. q̄ quādo dñum acquiritur filio mediante cōsumptione pecunie, tunc non acquiritur patri q̄ ista limitatio sit vera, quando dñum cadit super nō ente: q̄ tunc patri non acquiritur, probatur dupliciter. Primo quia quotiescūqz dñum acquisitum filio nō habet durationem****

entis. Illud dominium non acquirit patri. tex. est in l. si pater. §. si in ver. proinus. ff. ad macedo. facit tex. in l. si. §. si. C. de bo. que libe. Cōsidera ergo tu prouectet: q̄ illud dñum q̄s acquirit mediāte consumptione non habet esse: ergo zc. Confirmatur secundo: q̄ quando dñum non habet esse: sic durationem entis, tale dominium videt q̄ sit inseparabile a filio, et nos habemus regulam, q̄ q̄ filio acquirit tale quid q̄s habet separationē a filio: illud non potest acquiri per filium patri. declarat gloss. in l. si. C. de usufruc. **13** tex. in l. iij. §. si quid minor. ff. de minori. ¶ Sexto principaliter nō. ex tex. ibi: si non minus ex peculio suo ad fratrē peruenisset: q̄ pro illa quātitate pro qua peculium peruenit ad aliquem pro illa quātitate transit onus debitorū z nō plus. Et ex hoc inferit correlative q̄ obligationes que transeunt in aliquem per obuentionem peculij non sunt pro quota hereditatis: z sic nō trāseunt nisi fin quantitatem peculij: hoc est eatenus quatenus est peculium z nō plus: secus est in obligationibus que trāseunt p obuentionem hereditatis: q̄ sunt pro quota z nō pro quātitate hereditatis. ¶ Et sic habes notare differentia inter obligationes q̄ trāseunt obuentu peculij: z que transeunt obuentu hereditatis: ratio diuersitatis assignat per Bar. hic: in xij. col. in ver. venio ad gl. super ver. non minus. q̄ in hereditate q̄s representat defunctū, z pro illa quota qua est heres censet eadē persona cū defuncto. l. iij. §. si. ff. de pto. si qu. l. cū a matre. cū gl. ibi. C. de rei ven. sz in obuentione peculij nō est sic: q̄ ibi nō representat peculij personā filij vel seru. sz soluz est quedā vniuersitas iurū vel rerū, ideo nō tollitur obligatio nisi respectu eius q̄s puenit: q̄ persona remanet adhuc in se obligata: z sic non transeunt obligatio pro quota, z istud vult dicere iste text. ibi: si non minus. Ex ista declaratione inferitur ad istum tex. declaratio et nō intellectus: q̄ iste tex. in effectu vult q̄ dimidia naturalis obligationis extinguat confusione: alia dimidia extinguitur obuentione peculij. Considera q̄ imo prima pars obligationis naturalis extinguitur dupliciter. Primo q̄ debitor successit creditor: z sic obuentu hereditatis: z p̄r confusione. Secundo q̄ obuenit peculij: z l̄ peculium esset minus: extingueret tamen tota dimidia primo respectu: sed alia nō extinguitur nisi p obuentionem peculij: z ideo solū extinguitur pro rata quātitatis peculij z non vltra. ¶ Septimo no. in ver. adeo. q̄ si pater prelegaret filio debitori totum peculium, talis filius habebit totū onus peculij: z ideo alter frater qui mutauit deducet illud q̄s sibi naturalr debetur ex parte peculij q̄ ad ipsum puenisset: si nō fuisset prelegatum. Et ex hoc pondera hic esse tex. mirabilem fm Ang. in iij. col. in duobus locis: q̄ l̄ obligatio naturalis sola non sit potens ad agendum. l. iur. gentiuz. §. sed cū nulla. ff. de pac. tamē hic est tex. singu. q̄ in diuisione hereditatis fratrum, frater possit agere cōtra fratrē de eo q̄s naturaliter tñ debet: z potest p arbitrum electū ad diuidendū deduci illud q̄s naturaliter tñ debet: et sic in effectu potest cogi naturaliter obligatus alteri fratri vt soluat, ergo de naturali obligatione in diuisione hereditatis habetur mentio. Ex hoc collige notabile limitationem ad regulā q̄ naturalis obligatio non est potēs ad agendū. Fallit in diuisione fratrum vbi naturalr tñ debitū cogit quis soluere: sed hoc ita generale esset falsum, q̄ debet intelligi q̄ debitū naturale est annexum cū peculio: z peculij deuenit ad vnū fratrem: tñ in diuisione hereditatis bene fit mentio de debito naturali: secus si non fieret mentio peculij: nec etiā obligationis. tex. est formalis in l. si quid possessor. in ver. sz si ip̄s. ff. de pe. here. in l. inuenis. in p̄n. z ibi gl. ff. fa. erc. z ita declarat bar. istū tex. in j. q. de mutuo hic. Aduerte etiaz q̄ de isto debito naturali annexo peculio, adeo habet cōsideratio q̄ si frater creditor solueret suū deductione peculij, poterit aliter soluēs cōdicere, cū sit plus debito facta p conditionez incerti. l. sed z si me putē. in p̄m. §. eo. l. si q̄s cū a fideicommiss. et. l. qui exceptionē. §. si pars. j. eo. vel p cōditionē indebiti. ita exp̄sse declarat Bar. hic: in xij. col. ver. venio ad gl. in p̄n. nō min⁹. ad fi. illius ver. ¶ Octauo no. in ver. idq̄ maxime. q̄ q̄ heres soluit necessitate cōpulsus id q̄s spectabat etiā ad coheredes, repetit iudicio fami. erc. Hinc inferit secus esse si solueret volūtariē: q̄ tunc datur actio neg. ge. tex. est in l. si pro fratre. C. de neg. ge. z l. heredes. §. si vnus. et. l. qui erat. ff. fa. erc. ita not. declarat istum tex. **17** Bar. j. in xv. col. ¶ Nonno no. ex eo tex. iuncta gl. q̄ l̄ habeamus regulā q̄ si sunt plures heredes vnus debitoris, q̄ quilibet heres dum volens soluere p parte sua est audiendus: dato q̄ ipse debitor si viueret nō posset. tex. est in l. iij. §. si. ff. de ver. obli. illa regula limitat singu. per istū tex. nisi talis heres cōtraxerit debitū: vt est hic in filio. Filius cōtraxit cū extraneo dz soluere totū: nec audis volens soluere partē. Intellige istū tex. procedere q̄ talis filius cōuenitur actione ex tali actu celebrato cū extraneo: tñ videtur soluere in solidū: secus si cōueniret ab extraneo vt heres. bene facit tex. in l. si quis cū filio. z l. quesitum. §. si cū herede. ff. de pecu. q̄s valde no. ¶ Decimo no. ex tex. ibi: si extraneo qd debuisset. q̄s extraneus atrahēs cū filio habere peculij, obligat sibi filij ex

contractu in solidū: patrē vero obligat de peculio tñ: ita dicit ad literā tex. in l. si q̄s cū filio. ff. de pecu. Et ex hoc sequit q̄ mortuo patre talis filius durat ex cōtractu obligatus in solidum et ab eo potest solidum exigi: z ista est ratio quare debet seruari in dēnis a coherede. Et sic diligenter considerā q̄ ex cōtractu filij habētis peculij, oriuntur due obligationes: vna perpetua qua tenet filius in solidū: et alia quatenus pater tenet: sed ista non est in solidū: sed quatenus habet ex peculio. Cōsidera tamē q̄ l̄ sint diuerse qualitatis: tñ vna et eadem est actio numero que datur contra filij z patrē. tex. est in l. iij. §. si filius. z §. nec interesse. ff. de pecu. Et pōderā q̄ quatenus datur cōtra patrē talis actio est semp stricti iuris: q̄ vero datur contra filium durat in natura sua. ita exp̄sse declarat Bar. in l. j. i. p̄m. in v. col. ff. de pecu. post Guil. de cu. in l. iij. §. iulianus. eo. tit. et reperio idē tenere Iñico. de neapo. in §. in personā. in apofil. tex. in l. i. de actio. Et ex hoc pōderā tu subtiliter ex tex. quod vna actio numero est bonē fidei z stricti iuris respectu diuersarū personarū: nam si filius vendidit peculij, onf actio ex vendito contra filij que est bonē fidei et contra patrē est stricti iuris. Itē sequit alia nō. cōclusio, q̄ actio bonē fidei que dat ex cōtractu filij habentis peculij q̄ datur contra patrem cū illa qualitate de peculio semp est stricti iuris. z istud bene nō. ad limitationem. §. actionū. in l. i. de actio. reperio tamē Jo. fab. et Ang. in §. actiones autē de peculij. in l. i. de actio. tenere q̄m, et forte **19** verius. ¶ Undecimo no. ex tex. in ver. igi. regulā, q̄ cū datur actio ad repetendum id q̄s est solutum, fortius datur remediū vt re integra seruetur in dēnis: sicut cui damus actionem damus fortius retentionē in l. i. §. q̄s autē. ff. de superfici. et in regula cui **20** damus. ff. de reg. iur. ¶ Duodecimo no. ex eo. versic. q̄ q̄ sunt plures heredes: z vnus eorū reperit tantū obligatus ad aliquid soluendum de corpore hereditatis, non per hoc potest tempore diuisionis deducere illud quod alteri soluere debet: sz bene potest petere sibi cauē de indemnitate aduersus illam actionem. text. est hic nota. Et ex isto not. tex. inferunt ad practicā Bal. Ang. **21** z ceteri Moder. hic esse text. notandum. ¶ q̄ si sint plures mercatores socij, z vnus exercuit solus: z remansit obligatus in mille: tamē in diuisione non potest sibi retinere tñ de bonis societatis: sed bene potest petere sibi cauē de indemnitate. tex. est hic no. ad de tex. exp̄ssum in l. certum. et ibi glo. C. fami. er. vbi l. y. Bald. z alij. Alibi tamē habes tex. exp̄ssum, q̄ si sunt plures socij diuidentes. si debitū est purū debet statim solui de cōi: si autem nō sit purū debet prestari cautio. text. est in l. socij sumus. z in l. omne. ff. pro soc. z in l. cū socij. ff. cōi diui. Intellige etiā predictā regulā nisi ille socius mercator esset condēnatus p suam, vel per instrumētū habēs executionē paratā esset obligatus: tunc coguntur vel soluere vel remittere tantū de mercibus. ita limitant Ang. z Moder. hic. l. y. et Bal. in d. l. certū. j. fami. erc. Confirmat per id q̄s vult Barto. in l. fideiussoz pro venditore. ff. de fideius. sequit Bal. in l. si pro ea. in iij. col. C. mada. q̄m Ang. teneat q̄tra eū. **22** ibi z alij Moder. ¶ Tertiodecimo no. ex tex. ibi: ita peculium diuidi. q̄ mortuo patre peculij diuiditur inter fratres sicut alie res hereditarie patris: sicut etiā dicit tex. in l. filie licet. C. de colla. **23** z in l. certum. C. fami. er. ¶ Quartodecimo not. in ver. porro. bonam regulā ex isto tex. q̄ qui tenet cōseruare aliquē indēnem ab extraneo, multo magis tenetur pseruare a seipso: z sic illud q̄ q̄s debet facere aduersus extraneū, dz obseruare aduersus seipsum, cōcordat tex. in l. si negotia. ff. mada. et ibi glo. alleg. plures cōcordantes. et tex. in l. cū in eo. ff. de pac. z tex. in l. antepe. ff. de admittut. Alibi dicitur: q̄ qui tenet aliquē defendere, fortius non offendere tenetur. l. altius. in fi. ff. si ser. ven. Alia scribentes ad istam regulam adde vnū tex. singu. in l. si fundum. ff. manda. et ibi dicit Bar. q̄ nescit alibi, z aliquādo habuit illū casum de facto. z idē **24** tenet Bal. q̄ nō sit alibi in l. j. in vj. q. C. si seruus ex tēro. ¶ Inducitur iste tex. per Alber. hic ad questionē, si quis habet turrin: z promissit illam tenere ad et cōtra omnes homines de mundo: nūquid istud teneatur obseruare contra seipsum, pmissam regulā videtur quod sic: sed breuiter in generali sermone nō intelligitur persona loquentis, nisi clare exprimat. l. si peculium. §. sicut. ff. de pecu. lega. no. glo. et Bar. in l. paulus. ff. de pigno. l. inquisitio veritatis. C. de solu. adde Bar. notabili. in l. j. ff. de senato. Bal. in l. cum acutissim. C. de fideicō. Item adde q̄s de hoc est tex. in c. per titio. vbi glo. z Bal. de iure iuran. Bal. in c. cum in iure peritus. in j. col. de offic. delega. Adde optimam decisionem Bal. in l. j. in xij. q. ff. de rerū diui. vbi querit Bal. quidam vasallus promissit suo dño dare vnum militem in omni guerra: nūquid teneat q̄tra se si onatur guerra inter ipsum et vasallum: vt ibi per eum. Sed vltra alios reperio q̄s Specu. ponderat istum tex. ad aliud titū. de obligatio. et solu. §. j. in fi. q̄ quē admodum ille qui agit contra tertios possessores vel cōtra fideiussores, tenetur cedere iura que habet contra alios. l. mulier. ff. qui potio. in pigno. habet. eo dem modo tenetur cedere iura que habet contra seipsum. ita decidit Spec. per

probat ex regula iuliani in. d. l. sed si quis. §. z generaliter iuncto isto tex. Secundo contra istum ver. contra si pater. obstat alia difficultas quā opz bene reuoluere si volumus habere intellectus literar: dicit iste tex. q. si filiusfam. in potestate mutuat pecuniā patri. qd ex tali mutuo pater obligatur naturaliter. Ergo contra tex. q. nullo modo possit procedere: z probō q. non sit mutuum: nec nulla obligatio naturalis: q. non possit consistere mutuum apparet z ostenditur a partibus enumeratis. Aut vis intelligere text. q. si filius mutauit pecuniā castrensis peculij vel quasi: tunc tex. nō procedit per. l. ij. ff. ad maced. q. pater in tali mutuo obligaretur non solum naturaliter: sed etiā civiliter: q. filius in tali casu habetur loco patrisfam. In aduentitijs non potest loqui ista lex: q. de iure ffoz aduentitia non erāt in consideratione: z sic nō opus est tractare de eis. Aut vis intelligere q. filius mutauit pecuniam patris: aut profectitiā que est patris. l. certum. C. fami. etc. z. l. filie licet. C. de co. la. z si sic intelligatur tex. Ergo probō triplici ratione inuitabili q. non potest esse mutuum in ppria pecunia patris. vel in pfectitia que est idem: z q. nō potest oriri naturalis obligatio: apparet. q. in ppria pecunia nō potest cadere mutuum. tex. est in. l. nā z si fur. z in. l. si socius. ff. si cer. pe. Et si dicas loquitur assumptione pecunie sequuta: nam certe non pōt hic tractari de cōsumptione pecunie: q. cōsumptio operat fictū dñum: s. ista pecunia est de proprio meo dñio: ergo cū sim dñs cōsumptio pecunie nō potest operari istā fictionem: sed de substantia mutui est q. transferat dñum. l. ij. §. appellata. ff. si cer. pcta. sed hic non potest transferri dñum: q. res mea amplius mea effici nō pōt. l. sequitur. §. lana. ff. de vsu. l. ij. §. ex pluribus. ff. de acquir. re. poss. ergo hic nō est mutuum. z ex tractu nullo: nō orit naturalis obligatio. Tercio q. si filiusfam. mutuet patri q. nō sit mutuum. est tex. no. z multum fortis. in. l. si veditor. §. sed si pupillus. in ver. aliter atq. ff. de in diē adieci. quē tex. originaliter alleg. Bar. hic. in. j. q. vbi tractat de mutuo: vbi probat. q. si filiusfam. faciat contractum cū patre: ille cōtractus nihil valet. In ista difficultate varij varia dixerūt: z maxime Bar. qui est lunē iuris in. j. q. dum tractat de mutuo multū alte loquutus est z multū eleuauit ingenium: z restat vt ista lex possit intelligi q. si filiusfam. mutauit pecuniaz pñs vel profectitiā patri. Bar. se resoluit hoc modo: q. de iure gētius filius acquisiuit de pecunia patris: z illa pecunia acquisita de iure regentium est filij: z filius illam mutuat patri: z sic de iure gētius illum patrem obligat: q. de iure regentium non respicitur q. sit in potestate. Videamus an ista cōsideratio Bar. sit bona in ista difficultate. In primis istud est diuinare z restringere istum textus. Secundo istam differentiā reprehendit subtiliter Ange. hic: q. dicit non videre rationem diuersitatis inter pecuniā profectitiā z acquisitam ex peculio profectitio. z aduentiam. d. Marti. lau. in repeti. istius legis: reprehendit Bart. z dicit nimia est diuinatione restringere tex. vt Barto. Secundo z subtilius iste tex. arguit ab extraneo ad patrem: sed respectu extranei creditoris nō est differentia de qua pecunia mutuetur: ergo etiam nō debet fieri differentia respectu patris. Et propterea iste Mar. lau. alio z secundo modo subtiliter respondet ad argumētum. q. filiusfam. mutuet pecuniam patris: ergo non est mutuum. Respondet q. q. quia habet dominium rei: sed reuocabile potest denuo acquirere dominium: vt est tex. in. l. in libello. §. si quis seruum. ff. de cap. Bar. et clarius Bal. in. l. ij. C. qd me. cau. cum ergo filiusfam. possit alienare negotiando per. l. eius qui in pñuiciā. §. si cer. pe. ergo pater nō habet dominium irreuocabile: ergo nimirum si potest illud denuo acquirere. Confirmo per regulam quam not. tradūt Jo. an. Jo. mona. z alij Canoni. in. c. cū persone. de priuile. in. vj. q. q. nō quis habet dñum minus plenā. potest denuo aliud dñum plenius z pinguius acquirere. et sequitur simplr Bre. in. l. existis. mo. in prin. ff. de ver. obli. d. Abb. in cōsi. cx. incipi. mutar in pñenti causa. in. j. col. q. ista opi. do. Mar. nō est bona probō. q. nō quis habet dñum qd est reuocabile: filius tūc non pōt alienare. q. pater quādocunqz vult potest reuocare istā talē administrationē quāz habet filius. Aliā cōsiderationē tradidit do. Jo. bap. de sancto. Senerino in repeti. huius legis in. v. char. z dicit. q. si istud mutuum capiatur abstractum ab omni iure civili. cōsidereturq. s. mmerum iusgentiū abstractum ab omnibus regulis iuris civilis: isto modo poterit cōsistere mutuum: sed istud etiā nō placet: q. nō tollit difficultatē. q. sit necesse q. transferat dñum. Reperio vitis mo loco quosdā alios Moder. Perusinos z Senenses dicētes q. filij familias z serui possunt habere propriū patrimonium sepasratū a patrimonio patris dñi: eo ipso q. pater concedit administrationem. ita dicit tex. in. l. peculij ex eo. ff. de pecu. tex. in. l. non solum. ff. de noza. isto modo tanq. liber homo potest cōtrahere. z poterit consistere mutuum. l. non solū. z si dicat si est pecunia patris quō est mutuum: rñdet iuriscōsul. in. l. nec suus. ff. de pecu. q. obligat ad factū: et sic habito respectu ad factū s. esse mutuum. Quid tenendū. ego puto q. alius sit intellectus ad istum tex. z dicit

Frater a fratre. Secunda Baso. super Dige. veteri.

co in primis, q̄ ista lex non loquitur de pecunia castrensi vel qua-
si: nec de aduentitia: prout etiā Bar. z oēs fatent, per rationē supe-
rius deductā. Item dico cōtra docto. q̄ etiā ista lex nō est intelli-
gēda in pecunia propria ipsius patris vel profectia: q̄ nō est ve-
risimile: nec debet cadere in sensum hōis sensati: q̄ filius mutuet
patri pecuniam propriam ipsius patris: de quo ergo mutuo lo-
quitur ista lex. Intellego eam plane, q̄ loquit q̄ filius mutuauit
pecuniā que nō erat sua neq̄ patris: sed erat alterius tertij z tūc
obligat naturaliter patrem: q̄ dicere q̄ filius mutuaret pecuniā
propriā patris, ipsi patri, hoc esset ridiculū: sed intelligo quod si
huissam. mutuauit patri pecuniā alterius, et pater illam consum-
psit: quo casu sequuta consumptione transfert dñm. iuxta. l. nā
z si fur. z. l. si a furioso. z. l. nō oīs. s. si cer. pet. vbi consumptio ope-
ratur idem q̄ trāslatio dñij: et sic intelligo istum ver. huius legis
etiā sequuta cōsumptione: vt faciunt oēs doc. in superiore parte
legis: ad hoc vt sit tota in vno sensu. Et hoc modo inter patres z
filium oriē naturalis obligatio: vt dicit ter. z iste est clarus z mti-
dus intellectus ad hūc tex. z sic remanet cōpleta ista ardua diffi-
cultas. ¶ Ultimo pro cōplemento huius tex. vt nihil, omittatur
31 posset dubitari. ¶ Nunquid illud q̄ deciditur in ista. l. in duobus
filijs famul. habeat locū in duobus seruis existentib⁹ in potestate
vnius domini. Prima facie videt dicendū q̄ habeat locū in duob⁹
bus seruis ppter equiparationē q̄ fit inter eos: intm q̄ etiā in ma-
teria penali illud q̄ est statutū in filijs habeat locum in seruis. l. si
quis seruo persuaserit. C. de fur. et habes glo. in. l. q̄ vero contra.
ff. de legi. z in. l. apud antiquos. C. de furtis. z istam opi. q̄ habeat
locum in seruis tenet Bald. in. l. si. in vltimis verbis. C. q̄ cū eo.
vbi tractat totam materiā. Ego tenco cōtrarium. primo per tex.
in. l. si. et si. C. an seruus ex suo facto. z vbi ex cōtractu suo proprio
dum est seruus si tunc contraxit, cum est liber homo nō tenetur,
q̄ postea effectus liber censetur alius nouus homo. l. qui res. s.
aream. ff. de solu. et ideo non debet teneri ex cōtractu prius facto
dum esset seruus. Secūdo pōdera q̄ istud etiā voluit clare Bar.
32 hic in. j. q̄. ¶ Sed nunquid ista lex haberet locum in monachis.
Hosti. in summa sua in titu. de fideiussio. in. s. z quid. tenet q̄ mo-
nachi nullo modo possint obligari: quia censentur mortui. c. cum
ad monasterium. de statu regu. et multum late. d. Abb. in consil.
lxxviii. incip. facti cōtingentia. lib. j. col. j. et. ij. Expeditis textu-
libus venio ad glo. ¶ Glo. prima magna diuidit in tres partes
principales. In pma declarat qualiter in hac lege obligatio ista
naturalis cōtrahatur, z super qua pecunia. In secunda declarat
cui acquiratur ista obligatio an patri an filio. In tertia declarat
an quēadmodum ex parte filij mutuantis acquiratur patri obli-
gatio naturalis actiua: ita similiter econtra ex parte filij mutuo
accipientis acquiratur patri naturalis obligatio passiuā. Scda
ibi: nam z tunc dico. Tertia ibi: item quero. ¶ Capio ergo hanc
primā partē glo. quam tu subdiuide in quinqz particulas. In pri-
ma ponit diuisionem. In secunda declarat quotuplicis speciei
possit filiussam. habere pecuniā. In tertia declarat an in oibus
istis speciebus possit procedere ista lex. In quarta ponit intel-
ctum. In quinta ponit ex predictis cōclusionē. Scda ibi, itē not.
Tertia ibi, z in his oibus. Quarta ibi: si autē ponas. Quinta ibi:
dic ergo pecuniam mutuatus. ¶ In ea gl. ibi: vel etiā de aduenti-
tio fm tēpora huius legis: ex tota ista principali parte gl. habes
elicere quatuor cōclusiones: z vnaquāqz de per se examinabis
mus. Prima est, q̄ filiussa. potest habere pecuniā quinqz modis.
Scda est, q̄ si ista lex loquat in pecunia mutuata noie patris: pro-
cedit ista lex sine scrupulo in quacūqz pecunia ex quinqz. s. enu-
meratis. Tertia cōclusio est, q̄ ista lex debet intelligi in pecunia
mutuata noie fratris z non patris. z tūc solum procedit in pecu-
nia profectitia aut pecunia propria patris interueniente volūta-
te patris aut consumptione. Quarta cōclusio q̄ in aduentitijs
hodie idem est q̄ in castrensibus, et sicut inter patrē z filiū in po-
testate cōtrahit civilis obligatio z similiter inter fratres existen-
tes eiusdem potestatis. Examinatis istis quatuor cōclusionib⁹
erit examinata tota prima pars glo. Ante tamē q̄ veniā ad istas
cōclusiones fm ordinē Bar. videamus que sit ratio quare inter
patrē z filiū in potestate: z similiter inter duos fratres existentes
in potestate eiusdē patris, non oriā nisi naturalis obligatio: sed
non civilis. Reperio assignari quatuor rationes quarū tres hic
33 Bart. refert, ego vero quartā reicraz. ¶ Capio itaqz primā ra-
tionem Bartol. que est cōis docto. q̄ civilis obligatio non cadit
inter patrē z filiū in potestate, ratione patris potestatis q̄ est de
iure civili inuenta, z de iure civili pater z filius censentur vna et
eadē persona: z sic idē nō potest esse sibi obligatus. Pondera q̄
ex ista ratione sequitur nota. et vera cōclusio, q̄ in partibus in
qbus non seruatur ius romanorū, hoc est ius civile, in eis non cadit
patria potestas, et q̄ ita sit de gallicis z britonicis firmat gl. sing.
in. tit. de pa. pote. in. s. j. quam glo. sing. not. Bald. in. c. j. an mari.
suc. vpo. in benefi. z in. c. si duo fratres, in fin. de fra. de no. benefi.

inue. Ludo. ro. in. l. pe. C. qui testa. face. poss. ergo in eis non cadit
patria potestas. sequitur ista conclusio, q̄ inter frācigenas cadat
inter patrē z filiū naturalis obligatio z civilis. Licet oēs teneāt
istam rationē: tamē cōtra istā cōem rationem arguit subtiliter
sic. Nam si verum est, q̄ pater z filius de iure gentiū censentur vt
diuerse persone: z propter hoc inter eos cadit naturalis obligatio:
ergo sequitur q̄ pater stipulādo aliquid filio non debeat sibi
acquirere naturalem: ex quo naturalis obligatio est de iure gen-
tium: quo iure pater censetur diuersa persona a filio: et tamē hoc
est falsum: q̄ pater stipulādo filio, acquirit sibi patri naturaliter
et civiliter q̄ censentur eadem persona. s. ei qui in rōne sui. mili.
de inuti. sti. z vox filij vox patris. vt ibi Responde q̄ in. s. ei qui.
pater stipulando filio acquirit sibi principaliter civilem obligatio-
nem: et in sequentiā naturālē: vnde cū difficilius acquirat civilis
q̄ naturalis: et cum pater acquirat civilem: q̄ est difficilioris
acquisitionis: ergo in cōsequentiā acquirat naturalis. ¶ Capio
34 secundā rōnem que est ratio glo. in. tit. de obl. circa si. in agne glo.
q̄ obligationes sunt inuente ppter iudicia: s. inter patrē z filiū
nō cadit iudicium. l. his nulla. ff. de iudi. ergo nō cadit obligatio
civilis. cum ista rōne tenent Bar. z indifferēter ceteri. Sed ztra
istam rationē duo vident ob stare. Primo q̄ attenda ista rōne: si
ista ratio esset vera: sequeretur q̄ in casibus specialibus enumera-
tis per gloss. in. d. l. his nulla. ff. de iudi. in quibus potest esse ius
diciū inter patrē z filiū in potestate q̄ in illis caderet etiā civilis
obligatio: q̄ tamē est falsum. Secūdo contra istam rationē
fortiter stringit: quia ista nō est bona consequentia quaz faciunt
glos. z Barto. lex denegat iudicium: ergo non oriatur obligatio
z actio. ista consequentia est falsa: imo est totū econtra, vbi cūqz
enim impeditur iudicium dari bene impedit litis ingressum: sed
non impedit obligationem civilem et naturalem. text. est in. l. j. s.
si. ff. ad maced. in versi. petitio. z in. l. j. ff. ad velleia. declarat Bar
in. l. nam et postea. s. de iure iur. z etiā istud argumentum habet
fallaciā. tenendo tamē istā secundam rationē quā post gl. Bart.
et alij cōter tenēt. Ex ista solutio. insignis doc. do. Marti. lau. in
repe. huius legis attentauit nouam cōclusionē a nemine tactā
q̄ cum de iure canonico inter patrē z filiū in potestate possit
esse iudiciū. c. si annus. de iudi. lib. vi. vbi gloss. et doc. c. non est. de
sponsa. q. v. c. queritur. no. Angel. in. l. j. ff. de iudi. per gñs les
quitur q̄ ex quo cessat ratio civilis obligationis impeditur: et
go sequitur q̄ iure canonico inter patrē z filiū in potestate vel
inter duos fratres in potestate patris constitutos cadit civilis
obligatio: ergo sequitur q̄ ista lex non habeat locū de iure cano-
nico. Cōfirmatur ista cōclusio vltra eū: q̄ ius canonicū magis
sequitur ius gentiū q̄ ius civile: vt est text. in. c. cum esset. de testa.
Item vltra eum facit. q̄ naturalis obligatio de iure cano. habet
eundē effectū: prout habet naturalis z civilis de iure civili. c. j. d.
pac. lib. vi. ergo naturalis obligatio habet effectū eundē de iure
cano. prout de iure civili naturalis et civilis. Non reperio ab alio
tactum nec cogitatum: nisi a do. Marti. lau. tamē q̄ durū esset cre-
dere q̄ ista lex nō pcederet de iure cano. z sic in effectu esset corre-
cta de iure cano. Itē q̄ non debet induci discordia inter ius civilē
z canonicū. c. cū expediat. de elec. in. vi. Item non debet indu-
ci correctio per subauditos intellectus, vt dicit gloss. in. c. cupien-
tes. s. q̄ si per viginti. de elec. in. vi. Preterea cū ista sola non sit
ratio quare impediatur civilis obligatio inter patrē z filiū in po-
testate: ergo succedit regula, q̄ q̄ plures rōnes assignantur, si vna
cessat z altera limitat, nō cessat dispositio gl. in. s. affirmatis. in. tit.
de nup. cū si. bñ veni est, q̄ de iure cano. inter patrē z filiū in po-
testate oriatur efficax obligatio interueniente iuramento. c. cū iuramē-
to. z ibi ad hoc not. Jo. de ana. ponit alios de homi. ¶ Capio ter-
tiā rationē Bar. que est subtilior z firmitior q̄ fundat in. l. serui. z
filij. in. pma. ff. de fur. Adde q̄ ista rationē sequitur bal. Ang.
Sali. z Fulg. hic. z Bal. in. l. si. in. tit. col. C. q̄ cū eo. Istam rōnem
Bart. impugnat do. Marti. lau. in repeti. huius legis: z sicut ratio
fuit subtilis: ita subtiliter impugnat et mouetur triplici ratione
cōtra Bar. Primo q̄ bar. presupponit, q̄ ante pditas actiones
posset quis sibi ius dicere ppta autoritate: sicut adhuc hodie po-
test pater in filiū. d. l. serui z filij: sed istud est falsum, q̄ bene manu
regia, et sic a superiore: ergo ratio Bar. est falsa: sed defendendo
Bar. cōsidera q̄ Barto. istud nec dicit nec vult. Imo dicit cō-
trarium et bene loquitur: dicit olim expediebatur manu regia
nō dicit, ppta manu z autoritate, sed regia: est bene verū q̄ ma-
nus regia cōcedit hodie in patre erga filiū: que olim expediebat
non propria autoritate s. a superiore. ita est clarus sensus Bart.
Scdo cōtra rōnem Bar. arguit. nā Bar. presupponit, q̄ potestas
statuēdi in filiū z coercendi ceperit ante pditas actiones: et q̄r
ante ius civile: q̄ pōdera verbū q̄ dicit remāsit: vult q̄ illud ius
erat ante ius civile: s. istud assumptū est falsum: q̄ pta coercen-
di filiū procedit a patria potestate, z sic a iure civili per tex. in. l. si
filius. C. de pa. pote. sustinendo Bar. debes de ne cessitate dicere
q̄ Bart.

35 Fran. de are. no. in. ij. no. ¶ Et qd. etiam pro complemento istius materie vñi casum sing. i quo cadit naturalis z ciuilis obligatio inter duos fratres in potestate, z sic limitatur ista lex: quando pater habet duos filios in potestate, z isti male viuunt in pace: pater tamen nō vult emancipare eos, vnde pater assignat illis in vita legitimam: certe in ista legitima cadit inter ipsos fratres obligatio ciuilis z naturalis. ita dicit Bal. in l. cum oportet. §. nō aut. circa fi. C. de bo. que lib. per. l. cum quo de peculio. an. fin. ff. ad leg. fal. Donetur etiam ratione, bonum est argumentum de dote ad legitimam z econtra. ita dicit Bal. in aut. res que. C. cōia de leg. sed ita est, quod in dote filia habet plenā administrationē z obligatur naturaliter z ciuilit. l. pomponius philadelphus. ff. fam. i.erci. Confirmatur ista decisio Bal. per id quod dicit Bing. in l. si non mortis. an. princi. ff. de inoffi. testa. vbi tenet, qd donatio facta filio in potestate pro sua legitima valet: z tenet: quod vltimum nunc aliter non exauiuo: quia late examinauo. §. in vlti. q. Bart. extra glo. ¶ Et redeundo ad id qd dixi. §. circa primam conclusionem gl. in quantum glos. concludit, quod filius f. potest habere pecuniam quinque modis: et inter alios modos in quantum dicit qd pōt habere pecuniā patris et peculium profectitiuā: aduerte ne equiuoces, quod differentia est inter pecuniam propriā patris et profectitiā: or profectitia est illa in qua permissu patris quis habet administrationem: z hēdo in illa obligat patrem. quatenus est in peculio: sed in illa propria patris nō obligat illū ex quo non consentit qd in illa hēat. et ita intelligas glo. Secūda conclusio glos. est, qd si ista lex intelligitur qñ pecunia fuit mutua ta patri pōt intelligi in illis qñq. speciebus. §. nominatis. Bar. dicit qd si filius mutualet alteri noie patris requireret qd pater ratificaret per tex. in l. si absentis. C. si cer. pet. ita dicit Bar. hic. Adde quod in hoc vñ Bart. errasse z eum reprehēdunt Raph. Sul. z Pau. de ca. hic: qz nō solū in patre, sed in quocunq. extra neo: qz si numeratur pecunia extranei: illi extraneo acquirat etiā absenti, etiam si mutauit pecuniam patris non opus est quod ratificet, qz sibi absenti z ignoranti acquiritur, ergo fortius extra neo si patri. l. certi cōdictio. §. si nūmos. §. si cer. pe. l. ea q. ciuilit. ff. de acq. re. do. ergo videt hic bar. errasse. Tu aduerte qd Bar. si pene intelligat bene loquitur nec meretur reprehēdi. Nam dictum Barto. et cuiuscūq. doc. debet intelligi fm. l. quā alle. vt dicit Bar. in l. cum quidam. ff. de his qui. vt indi. et in l. nō soluz. ff. de lib. leg. in. §. si liberationis verba. Salice. in l. si ex cautionē. C. de non nu. pe. Joā. an. in. c. cum nuntius. de testi. vñ Bar. alleg. l. si absentis. ff. si cert. pe. debet ergo dictū Bar. intelligi fm. illaz l. si absentis. ff. vt ei irreuocabiler acquiratur. Circa tertiā conclusionē gloss. quod si ista. l. intelligatur in mutuo celebrato nomine filij, et sic quando pecunia fuit mutuata: nam filij zc. Bar. hic mouet difficultatē et soluit. z cum eo transit Bald. aliter et melius Salice. vt dixi in repeti. ideo hic nō repeto. ¶ Successiue in quantum glo. vult quod si filius mutuaui pecuniam aduētitiam et numerauit nomine patris, patri acquiratur. dicit Bar. debet intelligi interueniente voluntate patris zc. vide Bart. subdit etiam Bar. qd etiam illud quod dicit gl. in bonis castrensi b. vel quasi, qd patri acquiratur obligatio zc. Mo. diligenter hec verba Bar. cum quibus ceteri transeunt. Nam ex hac doc. Bar. habes inferre duas conclusiones. Prima quod si numero pecuniā noie alicuius, nō per hoc ego dico illi donare. Quis illi queratur actio ex tali numeratione: z ita no. Pau. de ca. z etiam Sal. in d. l. si absentis. Tu autem notabilis pondera ex ista doc. Bar. qd etiā inter personas ita iunctas sanguine si filius numerat, tamē adhuc nō cēseat donare: l. per coniunctionē sanguinis cēseat donare: tñ isto casu ex tali casu numerationis nō presumitur donatio, qd tu no. ad limitationē traditā p. Bar. in l. q. dotis. ff. so. ma. Circa cōclusionem gl. que habet qd qñ pecunia fuit mutuata nomine p. ris zc. qd istud qd dicit glo. qd si frater haberet castrensia vel quasi, z illa mutualet fratri in ptate qd obligaret ciuilit. z naturaliter z nō haberet locū ista lex: opponit bar. qz huic mutuo obstat exceptio macedonani: nec aliqd facit. l. ij. ff. ad mace. Tu aduerte qd Bar. ita supine intellectus videret pessime loqui z deficere in fundamētis: ista gl. dicit, qd si frater hñs castrensie pecuniā mutuet alteri fratri, obligat naturaliter z ciuilit. z ideo nō possit repetere si soluer. Nā quis filius f. recipiēs habeat ex ce. macedoniani ppter hoc nō licet quin obliget, ita declarat bart. in l. nam z postea. §. de iure iur. z dicit tex. in l. j. ad mace. Sed considera qd licet bart. non bene se declarat, tñ habuit bonum intellectum nec meretur reprehēdi in hoc. Nā pōdera qd gl. dicit si filij suo nomine pecuniā castrensie vel quasi, mutuaui alteri fratri nō pcedit ista lex: quare, quia frater obligatur ciuilit. et naturaliter z cum effectu bartol. reprehēdit quod nō, ex quo obstat macedonianum. Non ergo Bart. fuit ita supinus quod ignoraret quod obligatur ciuilit. et naturaliter cum effectu, non naturaliter z ciuilit. sicut ita debet intelligi bartol. non cum effectu: verum

Frater a fratre. Secunda Baso. super Digesto vere.

quia Bar. dicit q̄ ista gl. debet seruari in duob⁹ casibus: dic me-
lius ex mente Sal. hic. q̄ ista gl. sine aliqua subauditione verum
dicit. z est ista gl. valde sing. nec habes simile in iure. Nā vult q̄ ex
duobus fratribus existentibus in potestate patris: si vnus mu-
tuet alteri patri pecuniam suam: puta castrensem vel quasi: tunc
nō habet locū macedonianū: patet q̄ gl. vult q̄ alter frater obli-
get naturaliter et ciuilit̄ z cum effectu. ergo nō vult q̄ habeat
locū senatusconsultū macedonianū. Et fm̄ istā gl. datur singula-
ris limitatio ad titu. ff. z. C. ad macedo. illi tit. non procedunt qñ
frater filiū sua. recipiat pecuniam ab alio fratre in potestate. Et si
dicatur quare in casu isto nō habeat locū senatusconsultum ma-
cedo. rō est in promptu. q̄ macedonianum fuit inuētum propter
machinationes que a creditoribus per filios ab eis sollicitatos fie-
bant in parentes. sed isto casu ista ratio desiderij vel machinatio-
nis mortis in parentem communem cessat. z ita ista gl. fm̄ Sal.
sing. est. et eam solus Sal. hic ad hoc ponderat: ita etiā istam gl.
ponderat Bal. in l. i. ff. in iij. co. circa fi. C. q̄ cū eo. z ista gloss. est ve-
ra z nō habet cōtradictēz. Successiue inquantū gl. in bonis ad-
uentitijs cōstituit differentiā inter iura hodierna. C. z iura fforū.
Bart. subtilius inuestigando dicit z bene q̄ si loquamur in vsu
fructu. ista differentiā nō est vera. vide Bar. p. te. Capio quartā
z vltimā conclusionē gl. q̄s hodie in aduentitijs cadit ciuilis obli-
gatio inter fratres in potestate: patrem z filiū in potestate. Idez
tenent vbiq̄ glo. in l. i. ff. q̄s pro eo. in prin. ff. de fideius. glo. in aut.
vnde si parens. C. de inoff. testa. glo. in l. pactum. vbi bonus tex.
C. de pac. conuen. Bar. Bal. z alij hic. Jac. de bel. in disputatiōe
quam ponit in l. i. C. de inoff. dona. Pro ista communi conclu-
sione allego tex. in d. l. iubemus. s. in suprascriptis. z ibi Bart. in
s. fi. Bal. et alij ad hoc no. z est bonus tex. vt dixi in d. l. pactum.
Idem tenent Bar. et alij communiter in l. iubemus. s. j. C. ad tre-
bel. Bar. in l. actiones. ff. de acti. et obli. Bal. in l. cum oportet. s.
non autem. in fin. C. de bo. que libe. et ista est communis cōclusio
omnium. Ex dictis Bar. post gloss. facias duas conclusiōes.
Prima est. q̄ in aduentitijs hodie pater obligatur filio ciuilit̄.
Secunda conclusio quod in aduentitijs e contra: ita demum pa-
tri ciuilit̄ filiū sua. obligatur quando patri non queritur vsus
fructus. Et sic pondera quod nō sit differentiā primo casu. an acq-
ratur vsusfructus vel non: et obligatur ciuilit̄ vtroq̄ casu pa-
ter filio in potestate: in secūdo casu sit ista differentiā. Circa primā
conclusionem licet omnes transeunt cum glo. z Bar. tamen Jo.
de imo. in l. a filio. ff. de lega. j. Ponderat quod Bald. ibi teneat
contrariū. q̄ in aduentitijs pater non obligatur filio ciuilit̄. Et
dicit imo. ponderandū esse q̄s cōclusio glo. z Bar. nō probatur
nisi in l. iubemus. s. j. z aliud non dicit. Tu vltius dicas q̄ pos-
set ad d. l. iubemus. rñderi q̄ loquatur eo casu quo pater vult trās-
ire ad secundas nuptias: q̄ illum casum lex ciuilis habet multuz
odio. per totum tit. de secun. nup. et sic subtiliter posset torqueri
ille tex. contra Barto. Nam ideo ibi in aduentitijs pater obliga-
tur filio: eo quia volebat trāsire ad secundas nup. ergo si nō esset
talis transitus. videretur quod ista ciuilis obligatio non caderet
inter eos. Circa secundam conclusionem in qua Bar. constituit
differentiam: an in aduentitijs pater habeat vsusfructum an nō.
puto quod ista differentiā Bar. non sit bona: z consequenter di-
co quod sicut in primo casu pater obligatur filio indistincte in ad-
uentitijs. sic dico e contra siue pater habeat vsusfructū vel nō.
Et pro ista opi. contra Bart. induco tibi text. in l. si quis vxori. s.
j. ff. de fur. iuncta. l. serui et filij. in prin. eo. tit. Nam dicit tex. in d. l.
serui z filij. quod si filiū sua. facit furtū patri suo. nō datur actio fur-
ti ipsi patri contra filiū: sed in d. l. si quis vxori. s. j. dicit tex. quod
filiū sua. habens peculium castrense tenetur actione furti patri si
ei faciat furtum. Et rationem assignat ibi text. quia habet vnde
satisfaciat patri: vnde ex ratione illius tex. arguitur quod etiam
filiū sua. habens bona aduentitia semper obligetur ciuilit̄ patri:
etiā qñ patri acquiritur vsusfructus quia habet vnde satisfaciat
patri. s. proprietatem dictorum bonorum. pondera ergo quod qñ
filius habet vnde satisfaciat patri: tunc ipsi patri potest ciuilit̄
obligari: sic per rōnem. d. l. si quis vxori. s. j. videtur q̄ fundi pre-
dicta differentiā Barto. Capio nunc secundam partem gloss.
que est valde difficilis et intricata et male ordinata fm̄ quod di-
cit Pau. de ca. hic. sed sine dubio Bar. nō potuisset illam melius
ordinare pro inuenibus et postea subtilius inuestigando. Pro
cuius secunde partis declaratione. Subdiuide illam totam ex
medula Barto. quam quantum possumus debemus imitari in
vñ. particulas. In prima gl. remouet vnā oppositionem quā po-
stea format. j. in vñ. particula. que habet duo capita q̄ ex mutuo
contracto inter fratres oriatur due obligationes. vna patri. alia
filio. et q̄ media extinguatur per hoc q̄ frater successerit patri.
In secunda gloss. per verba obscura assignat vnā rationem ad
vtrūq̄ membrum. In tertia glo. tacite opponit z respōdet. In
quarta glo. format alia oppositionem quam fm̄ docto. videtur

fateri veram: et ei aliter non respondet. In quinta gloss. assignat
aliā rationem ad suā conclusionē bimēbrē. In sexta assignat
aliā rationem. In septima z vltima opponit z sing. soluit. Se-
cūda ibi: cū enim peculū fratris. Tertia ibi z potētiō videat pa-
ter. Quarta ibi: s. si patri esset soluta. Quinta ibi: est z alia ratio.
Sexta ibi: itez quod filio sit acquisita. Septima ibi est: videtur ta-
mē q̄tra q̄s dicitur. j. de acqui. heredi. In effectu tota ista secūda
pars gl. versatur circa duo. Primo. an ex cōtractu celebrato per
filiū in potestate penes ipsum filiū remaneat aliqua obligatio
naturalis. z ad hoc tendunt prima z due vltime particule gloss.
Secūda est qñ extinguatur pars debiti p̄ successiōe fratris debi-
toris succedentis patri in parte per confusionem. et ad istud ten-
dūt quatuor alie particule gl. Incipe ergo a secūda particula gl.
opponendo q̄ pater z filiū sint tanq̄ duo rei credēdi: vt per bar.
z clarius Pau. de ca. C. Ex tota ista secunda particula glo. prin.
habet colligere sex conclusiones quas Bar. ordinatim prosequi-
tur. Prima q̄ per filiū sua. acquirit patri naturalis obligatio.
Secunda conclusio quod illa naturalis non acquirit directo pa-
tri z immediate. sed mediante persona filij. Tertia cōclusio quod
ex tali contractu oriunt̄ due naturales obligationes: vna que ac-
quiritur patri. alia que remanet penes filiū. Quarta conclusio
est q̄ pater z filiū in peculio cēsantur duo correi. Quinta cōclu-
sio est q̄ illud quod exigit vnus correat credendi tenet cōmunis
care alteri per actionem negotioz gestoz. Sexta z vltima habes
singularem limitā. ad regulā. l. placet. ff. de acqui. heredi. vt illa in-
telligatur in ciuili acquisitione: secus in naturali. Circa quintam
conclusionem glo. limitatur ista quinta cōclusio duobus modis
no. Primo qñ illud quod est exactum pertinet principaliter z cō-
muniter ad vtrūq̄ correat: q̄ sunt equalis potētie: q̄ tūc tenet
cōicare alteri. secus qñ ad vnū re vera spectat peculū. z ad aliū
vano noie. q̄ tūc nō tenet cōicare. Secūdo limita qñ essent duo cor-
rei ex cā onerosa: si autem essent ex causa lucratiua. isto casu illud
quod vnus exigit non tenetur alteri cōmunicare. tex. est in l. in le-
ge falcidia hoc esse obseruandū. ff. ad l. fal. declarat Bar. i. l. q̄ ho-
minē. s. j. ff. de solu. z in l. si titio. ff. de leg. j. Circa sextam singula-
rē conclusionem glo. Barto. hic subtiliter reprehendit. q̄ ex quo
sunt iuris ciuilis durius separantur a nobis quā ea que sunt ius-
ris naturalis. vt. l. si eius quod. ff. ad tre. cum Bart. alij transeunt
z vide latius z clarius Ange. hic in vñ. col. Reperio q̄ solus do.
Fran. de are. in d. l. placet. ff. de acquiren. here. respondet subtili-
ter z bene fundamēto q̄s facit hic Bar. nam dicit ipse. data equa-
litate terminorum. fateor q̄ facilius transit naturalis in fidei-
missarium q̄ ciuilis. vt. d. l. si eius. ad treb. Sed in casu nostro non
est equalitas terminorum inter filiū z patrem: q̄ ista materia
est longe dispar ratio: q̄ de iure ciuili est patria potestas q̄ impe-
dit ciuilem obligationem transire in filiū. ergo transit in patrem:
secus e contra in naturali. Nam consensus qui est de iure gentium
facilius influit ad tollēdam obligationē naturalem p̄ pactū q̄ ciuilem.
l. si vnus. in prin. ff. de pac. Tu autē vltra eū cōsidera z subti-
lius q̄ Bar. in alio vñ equocasse circa gl. q̄ dicit Bar. q̄ obliga-
tio naturalis facilius trāsferet quā obligatio ciuilis: q̄ si bñ consy-
deres glo. nō loquitur de obligatione. sed de actu z de modo ac-
quirendi. z nō habet respectum ad obligationē: sed ad actū z mo-
dū acquirendi. dicit gl. facilius p̄ actū ciuilem quā p̄ naturalem acqui-
rit. Nā p̄ additionē hereditatis q̄ est actus ciuilis. facilius acquirit
patri q̄ per naturalem. Et q̄ istud sit verum q̄ Bald. qui bene
ista gloss. cōsiderauit dicit in l. si in penul. col. C. q̄s cum eo. quod
quedā est ciuilis acquisitio q̄ ciuilit̄ fit: quedā est acquisitio na-
turalis q̄ naturaliter fit. de ciuili loquit̄. l. placet. ff. de acqui. here.
z ex illa totum acquiritur patri: adeo quod nihil remanet penes
filiū: quēadmodum acquisitio que naturaliter fit vt. s. dixi. Exē-
plum. filiū suū. mutuatur pecuniam patris nomine patris. isto casu
su acquisitio est naturalis: et per actū naturalem p̄ numerationē. isto
casu acquiritur totū patri: quedā z tertio est acquisitio naturalis q̄
fit ciuilit̄ mediante dispositione iuris: z ex ista nō acquirit totū
patri. sed aliquid remanet penes filiū. Exemplus puta quādo filiū
mutuat pecuniam nomine suo. cōsidera etiam q̄ cōsiderādo actus
z modus per quem acquirit. z sic erit directo arguere cōtra gl. fa-
cilius acquirit p̄ actū naturalem q̄ p̄ ciuilem. et probatur sic: nā per
actū naturalem alteri p̄ alterū directo acquirit. puta p̄ numerationes
vel p̄ simile actū: sed nō p̄ ciuilem actum. text. est in l. fina. C. p̄ quas
perso. nobis acqui. in l. certi conditio. s. si nummos. vbi oppo-
tune tetigi. s. si cer. pe. lea que ciuilit̄. ff. de acqui. rerū do. ergo
apparet q̄ gloss. male dicit siue cōsideremus obligationem siue
modum acquirendi. Venio nūc ex ordine ad tertiam partē gl.
ibi. item quero: que magis consistit in declarando verba gloss. et
illam paucis absoluam post declarationē. Diuidam istam par-
tem glo. in quatuor partes principales. In prima per viam par-
tionis format dubitationē. In secunda ponit primam opi. quo-
runda. In tertia opi. Hug. In quarta opi. Azo. q̄ est vera. Secūda
ibi. si

Obliget.
 Adde bar.
 i.l.hoc iure.
 in. s. labeo.
 ff. de donat.
 Bar. in. l. ij.
 C. de euit.
 Bart. in. l. si
 p̄t. C. 8 assel.
Potestas.
 adde Zasb.
 diffuse i. l. fa
 milia. ff. 3 iu
 ris. om. iud.
 vbi multa al
 legat.

Frater a fratre. Secunda Baso. super Dige. veteri.

dubitata, filius soluendo id quod defunctus debebat, dicitur ad
iuisse. text. est in l. q. C. de iur. deli. Secunda conclusio est et singu.
quā vult Bar. hic qd filius vel heres recipiendo id qd debebat pa
43 tri, a fortiori dicit adire. **¶** Capio nunc gl. in ver. consequutus.
Diuide istā gl. in tres partes. prin. In primatimore vnus tra
rii qd formabo nūc. gl. ponit vnā opi. quā reprobat. In secūda re
probādo illā opi. ponit secūda opi. que est Jo. z vera. In tertia z
vltima ppe finē format vnā. q. scda ibi: qd Jo. omino inficiat. ter
tiaribi. itē nūqd adēpto peculio. Rursus scda pncip. vbi est opi.
Jo. subdiuidit in quinqz. In prima pro opi. Jo. assignat vnā ra
tionem. In secūda format aliaz. In tertia rñdet tacite obiectioni.
In quarta similiter rñdet. In quinta addit aliā rōnem pro Joā.
scda ibi: z hoc ostendo apertius. tertia ibi: item nec dicat quis.
quarta ibi: item nec intelligas. quinta z vlti. ibi: et probatur
hoc hic. **¶** Ex hac gloss. colligo. iij. conclusiones. Prima conclu
sio est quod text. qui dicit peculij partem consequutus. dz intel
ligi de parte ipsiusmet creditoris. Et in hoc bñ dicit. Scda cōclu
sio est. q. si extraneus sit creditor peculij in. r. z pater donet de illo
peculio quinqz illi extraneo. intelligitur donare animo cōpensan
di cū illo debito. Tertia cōclusio est. q. si filius habens peculium
contrahat cum extraneo licet extraneus possit agere cōtra filiū
qui contraxit: tñ etiā potest agere contra illū ad quē peruenit pe
culiū. Quarta z vltima cōclusio gl. est. q. si filius habēs peculium
contrahat cū extraneo: z cōuentus ab extraneo ei soluat. pōt ipse
repetere ab illis ad quos peculij peruenit. et de isto vltimo est
tex. in ista. l. in ver. adeo. z in ver. igit. Scda ergo conclusio gl. est
q. quādo extraneus est creditor peculij in. r. si pater donet illi de
peculio filiū sui: intelligitur donare aio cōpensandi zc. Mo. diligē
ter verba Bar. in scda cōclusionē gl. q. sane intelligēdo sunt sing.
et ex his habes colligere sing. doctri. q. qñ alicui debet fieri solu.
de certo corpore pecunie. puta peculio vel certo frumēto nascitu
ro ex aliquo fundo: si ille qui debet soluere donaret sibi partem il
lius pecunie vel frumenti. non esset donatio: sed esset compensa
tio et censetur dedisse animo extinguendi partem debiti licet vta
tur termino dono: z ita pulchre no. Pau. de ca. hic in pe. co. ad fi.
ex verbis Bar. hic. z istud est pulchriū ad id qd dicitur in aui. pre
terea. C. vnde vir et vxor. Adde etiā pro ista theozica facere bene
tex. in rōne decidēdi in l. titia. s. qui in vita. in l. cū pater. s. qui dos
tale. ff. de lega. ij. intellige tñ sa ne istam theozicā Bar. qñ talis do
natio fieret sub noie quotextūc pprie loquitur text. hic. z bene fas
cit tex. in l. hereditatē. ff. de dona. sec. si donaret sub nomine qñti
tatis simpliciter. tex. est in l. si debitor. C. de sen. pas. in l. si legat.
s. multum interest. ff. ad treb. ita etiam limitat R apb. Fulgo. hic
in penul. col. in prin. Circa tertiā cōclusionē gl. q. si filius habens
peculij cōtraxit cū extraneo. lz filius qui contraxit ex psona sua
possit insolidū cōueniri: tñ eo omisso pōt extraneus agere q illuz
ad quem peculium peruenit. vt in ista. l. limita fz Bar. z bene cū
duabus limitationibus: primo vt possit agi cōtra eū ad quem pe
uenit peculij iuxta vires hereditarias z non plus. i. qñtum est he
res z nō vltra. scdo quatenus patit peculij. **¶** Ex gloss. Bart. per
vj. q. examinat qui cōtractus possint celebrari inter patrem et fi
44 liū in potestate. **¶** Assume sextā. z vlti. q. Bar. z q. quotidiana
na est. circa eā insisto: nūqd donatio inter patrē z filiū in potesta
te valeat. Ex dictis Bar. facias cōclusionē z quinqz fallē. regula
z cōclusio sit. q. regulariter donatio facta per patrē filio in potes
tate nō valeat. Ista regula limitat: primo q. nō valeat quo ad ci
uilem obligationē. valeat tñ quo ad naturālē. scdo fallit qñ pater
donaret filio propter benemerita. declarādo vt hic per Bar. ter
tio fallit q. licet talis donatio nō valeat a prin. tñ cōfirmat morte
patris. quarto fm Bar. fallit in dote. quinto fallit z vlti. in vsufu.
Circa regulā z cōclusionē Bar. q. regulariter donatio inter pa
trem z filiū in potestate nō valet. adde q. de hoc est tex. in l. dona
tiones quas parentes. C. de dona. inter vi. z vxor. in l. s. si pa
ter filie. ff. de vsuc. pro donato. opere precij est videre que sit ratio
istius conclusionis. si pater donet filio in potestate: quare talis do
natio non valet. si bene aduertisti Bar. hic assignat rationē. quia
qñ pater donat filio illud est profectitiū per consequens acquirif
ipñ patrē ergo talis donatio nihil valet: q. sic sibi videretur dare
contra. l. q. pro eo. s. j. ff. de fideius. facit. l. qui sic. in ratione sui.
ff. de sol. Ista rationem etiā ponit Bal. in l. ij. C. de inoffic. dona.
Ista ratio mihi nullo modo placet: q. non est verum. q. qñ pater
donat ipñ filio q. reacquiratur patri: z q. hoc sit verum assumo
doctrinam approbatam ab omnibus in gl. magna. ad fil. et in. d.
l. si quis pro eo. s. j. q. qñ obligatio descendit immediate a patre
in filium. non reacquiratur per refluxum ipñ patrē. tñ arguitur
sic. qua rōne obligatio naturalis que est de iure gentium quādo
descendit de patre in filium non reacquiratur patri. eadem ratio
ne idem dicendum in dominio qd similiter est de iure gentium. l.
ex hoc iure. ff. de iur. z iur. q. quando dominium procedit immedia
te a patre non reacquiratur patri hoc est quādo donat: tutior vi

deret esse rō: q. si extraneus donaret aliqd filio illud acquireret
patri: ergo succedit regula iuliani. qñ aliquid donaret filio p pa
trem nihil agit quo ad ciuilem obligationem. l. sed et si quis. s. j.
et regulariter. ff. de vsufu. z in l. liber homo. ff. de verbo. obli. z cū
illa regula iuliani sit de iure ciuili: non habet locum in naturali
obligatione. Successiue circa primā fallē. Barto. in qua mul
tū aduerte qñ pater donat filio in potestate verum est q. donatio
nō v3 quo ad ciuilem obligationē. valet tñ quo ad naturālē. Bar.
ergo not. tenet ex donatione pñs in filiū oriri obligationem natu
rālē. Et istud probat per tex. quē voluit inducere hoc modo. qua
rōne ex mutuo celebrato inter patrē z filiū in potestate oritur na
turalis obligatio vt hic est tex. ita eadē rōne ex donationē. et sic ex
alio contractu oriet naturalis per istum tex. adde q. idem quod
Bar. tenet Jo. an. in addi. Spe. in ti. de testa. s. j. ver. pone filius.
Confirmatur ista conclusio per fundamentuz proxime adductū
in regula iuliani que habet locum quo ad ciuilem obligationē
non quo ad naturālē. Item confirmatur z alia ratione quia so
lum ius ciuile est impedimento propter patriā potestatem. l. naz
et ciuiliū. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. ergo non impeditur
naturalis obligatio que est de iure gentium: quo iure non curat
tur patriā potestas. Adde q. contrarium tenuit Bald. in l. ij. per
illum tex. in discursu. C. de inoffic. dona. vbi dicit Bal. lz Bar. te
neat quod ex donatione inter patrem et filiū oritur naturalis.
dicit istud non est verū per istam. l. z nihil aliter dicit neqz indu
cit. ego puto q. bal. voluit z sic subtiliter inducere: nā qñ pater fe
cit immēsam donationē filio. non h3 necesse querelare alter fil
sed sua legitima seruatur filio illesa: ergo apparet quod non va
let talis donatio nec habet locum querela: quia si ex tali donatio
ne esset orta naturalis obligatio: certe videret quod esset necessa
ria querela que datur ad rescindendum illud quod est aliquid: er
go cum ibi filius ipso iure seruetur illesus absqz querela: ergo ta
lis donatio est funditus nulla: ergo non producit etiam naturālē
obligationem. Tamen ad illum tex. potest dupliciter responderi.
primo qñ pater donat filio in potestate oritur naturalis obli
gatio vt dicit Bar. hic. est verum nisi ex tali donatione fieret pre
iudicium legitime alterius filij: quia tunc non oritur etiam natu
ralis obligatio: probatur. nam legitima debetur filio omni iure
scilicet ciuili. naturali. et diuino. l. cum ratio. ff. de bo. dam. als est
l. vnica. ff. de portio. que libe. damna conced. ergo cū legitima sit
debita filio iur. naturali. nō est tñ equū: et sic nō obligat natura
liter quādo in pñdiciū legitime alteri filij. et iste est pprie casus
pñdite. l. ij. Rñde scdo q. quis. d. l. ij. dicat q. quādo pater fecit im
mēsam donationē q. alteri filio. non competit querela: sed serua
bitur illesa legitima alteri filio. phoc nō sequitur: ergo nō est orta
naturalis: pbat in. s. j. et. s. tādū. in. s. de inoff. test. cū ergo qrela
sit remediū iuris ciuilis: g nō valet nisi ad rescindēdū actū iuris
ciuilis: z ista est vera: et sic illa. l. ij. nō facit contra Bar. Sz q. ista
cōclusionē Bar. obstat quatuor difficultates alte. Prima difficul
tas est circa quā valde dubito: q. si pater donādo filio i potestate
obligaretur naturaliter vt dicit Bar. sequeretur. q. nō liceat pa
tri penitere: neqz ex penitētia renocare talē donationē. Ista cose
quētia pbat: q. naturaliter obligatio nō cōceditur penitētia
nec renocatio. l. j. per totū. ff. de pac. declarati in l. si pecuniam. in
prin. ff. de cōdi. ob causam. et tamen ego habeo. q. si pater dona
uit filio in potestate pōt penitere. z ex pnia in totū infringere do
nationē. ergo apparet q. nō est naturaliter obligat: et de hoc est
tex. in l. donationes quas parentes. C. de dona. inter vi. z vxor. z
l. j. s. si pater. ff. de vsuc. pro donato. et istud arg. facit me multū tu
tubare contra Bar. huic difficultati respondet. d. Jo. bap. de san
cto. seu. nunc aduocatus Rome consistorialis in repe. huius. l. i
rv. questio. z dicit q. potest dupliciter respondē. Primo q. pater
donando filio in potestate naturaliter obligatur: sed illa obliga
tio est debilis. adeo propter debilitatem admittitur penitētia z
renocatur. Et ista solu. probatur no. cōtractus innominati sunt
nudo consensu. ergo in eis ad est naturalis obligatio: et tñ in eis
est locus penitētie. d. l. si pecuniam. in prin. s. de condi. ob causam.
ergo similiter dicemus in casu nostro: quia est debilis ista obliga
tio naturalis: ideo nō impedit renocationem. Ista sol. licet videat
tur colorata. tamē non est bona. quia naturalis obligatio que ori
tur inter patrem z filium non est debilis prout in cōtractibus in
nominatis: probatur. q. ex tali naturali obligatione impeditur re
petitio sol. tex. est in ista. l. in. s. questum. ergo apparet quod non
est debilis sicut illa in innominatis cōtractibus que nō impedit
repe. soluti. d. l. si pecuniam. in prin. Scdo et fortius q. non sit bo
na respōsio nec similitudo ostenditur. nam ideo in cōtractibus
innominatis obligatio naturalis censetur debilis: eo quia in ta
li obligatione non inest cōsensus purus: sed respectiuus: q. ergo
obligatio in qctibus innotatis est respectiua ad aliā. qd est imple
dñ per aliā partē: ideo donec illud cōsequat. locus est penitētie
Sz in casu. nostro obligatio naturalis pñs est pura. z nō respicit
aliud futurum

Patrem
z filij. adde
l. ij. C. de in
offic. don. gl.
z doc. in l. si
donatione.
C. de colla.
Bar. l. l. fra
ter. ff. de cō
al. unde bi.

futurū: z qñ est pura, in ea nō est loc⁹ penitētiē: istud patet, qā, pā
ctuz simplex est efficacius q̄ respectuū: nā ex primo oritur actio
de iure ca. nō ex secūdo, z sic obligatio naturalis quādo est pura
de iure cano. oritur actio per. c. i. et. ij. extra de pac. f. in Bal. in. l.
cū q̄s. in. ij. col. C. de iur. et fac. igno. z in. l. siue apud acta. in. ij. colū.
C. de trāfac. Ange. de are. in. s. in personam. in. ij. colū. in. l. de ac.
Tande alio et scdo modo rñdet, q̄ olim etiā in donatione facta ex
traneo erat locus penitētiē, qñ donatio erat nuda a traditione
vt videtur probari in. l. qui facit. ff. de dona. et pleriqz tenēt quos
refert Salic. in. l. si. ff. de cōdi. ob. causam. ergo forti⁹ licita erat pe
nitētiā in patre propter obstaculū patrie potestatis: ista etiā sol.
nō tollit diff. cultatē, q̄ intrat illā difficultatē, nūqd donatio sit
cōtractus nōiatus vel innominatus: de quo dixi in. l. si. s. de cōdi.
ob. causam: sed etiā in ista sol. nō tollit difficultatē qz restringeret
Bar. qñ pater donasset filio: sed non tradidisset: sed Bal. presup
ponit q̄ etiā interueniente traditione possit reuocare. d. l. dona
tiones quas parētes. Sunt qui aliter et tertio mō respōdeāt, q̄ nō
obstante illa naturali obligatiōe loc⁹ est penitētiē, propter patriā
potestātē et regiā manū quā habet pater i filiū: z qz non potest esse
lis inter patrē et filiū. l. his nulla. ff. de iudi. sed est trussa, quia istud
quo ad ciuilez obligatiōē, sed nihil quo ad naturalem: Defendē
do Bar. cōsyderābā aliter posse responderi, q̄ oriatur naturalis
obligatio ex donatione patris in filiū, et q̄ pater possit ex penitē
tia reuocare, quia ex quo lex fauet filio in vna parte, voluit in alio
grauare, per regulam. l. eū qui. in princ. ff. de iureiur. statuit enim
text. q̄ si pater donauerit filio i potestate, q̄uis donatio sit ineffi
cat. si pater nihil dicat, talis donatio cōfirmatur morte. d. l. dona
tiones quas parentes. C. de dona. inter vi. et vxor. ideo voluit in
alio grauari filiū in recompēsiōe talis emolumentū: vt pater in
vita possit reuocare talem donatiōē in qua filius habet titulum
lucratiuū: qz lex dedit patri arbitriū reuocadi. ita videt velle tex.
in. d. l. donationes. ista tñ defensio est presuasua, sed nō ex toto ex
tirpat radicem morbi. Scdo cōtra Bar. ob. alia difficultas: cō
cludit Bar. q̄ ex donatione patris in filiū oriatur naturalis obli
gatio, z loquitur quando pater tradidit filio: patet, qz dicitur quando
morte confirmatur: istud pro certo videtur inaduertenter dictūz,
qz etiā si quis donauit extraneo z traderet, quando donatio incip
pit a traditione z perficitur, nulla cadit obligatio, ita dicunt om
nes in. l. si vnus. s. pactus ne peteret. ff. de pac. si ergo pater donā
do extraneo z tradendo non obligatur nec ciuilitē nec naturalit
ter, quia soluendo illud quod debetur omnis tollitur obligatio.
in. l. qui. mo. tol. ob. in prin. quomodo ergo potest dici. q̄ si pater
donat filio in potestate z tradit, q̄ oriatur naturalis obligatio: qz
si esset orta tradendo, z sic soluendo tolleretur: Defendendo Bar. po
test dici, q̄ qñ quis donat z tradit extraneo, tradendo transit do
minium in extraneū: ex quo in euz trāsit dñm. impossibile est q̄
donans remaneat obligatus: ideo tñ nō habet cōsyderatio obli
gationis: sed qñ pater donat filio in potestate et tradit: intentio
Barto. est q̄ in eū nō transeat dñm: nimirū ergo si est cōsequēs
q̄ oriatur tñ naturalis obligatio: z ita etiā Bar. z doc. sentiūt in. l.
ij. C. de inoffi. dona. z q̄ istud sit verum probat bona ratione. Iñā
quādo pater donauit filio et tradidit: quo casu confirmatur illa
donatio non retrahitur quod ad dñm: sed soluz quo ad
fructus, vt habetur in. d. l. ij. z in. d. l. donationes quas parentes. z
ita declarat no. Barto. in. l. si sub conditione. ff. de sol. ergo appa
ret q̄ in vita patris dñm nūq̄ transit in filiū. Tamen
tu proeacte cōsydera si transit naturalis obligatio, que est de iur
regentium quare etiā non debet transire dñm in ipsum
filiū. nam dñm est etiā de iure gentium. Tertia difficul
tas est quia in contrarium videtur text. in. d. l. donationes. C. de
dona. inter vir. z vxor. ponderando illum terg. in princ. in duobus
locis. primo in vers. non licet: secundo in verbo quia nō poterat.
tunc ego cōsydero q̄ per illa verba non licet, z per illa verba nō
poterat: lex videtur resistere potētiē donandi: sed quando lex re
sistit, non oritur etiā naturalis obligatio. l. si non soror. in prin.
d. eo. l. cum lex. ff. de fideiuss. Sed huic difficultati potes respon
dere altero de quatuor modis. Primo potes respondere q̄ text.
ibi loquitur per verba presentis temporis, non licet, quando lex
vultur verbis presentis temporis non dicitur resistere: ita decla
rat Barto. in. l. cum lex. ff. de fideiuss. Secundo respondet quod
pater non potest donare filio in potestate propter inhabilitatem
personę, non autem propter defectum forme: ideo tunc lex nō dis
citur resistere, ita dicit in specie no. Angel. in. d. l. cū lex. ff. de fides
iuss. Tercio potes respondere, q̄ text. in. d. l. donationes. procedit
ultra disponendo, vnde talis lex non dicitur resistere. l. dolo. z me
tu. C. de iuri. stipulatio. no. per Barto. et omnes in. l. non dubiū.
C. de legi. Quarto z ad hoc nō respondetur quod in. d. l. donatio
nes. bene declaratur quod donatio sit inualida, sed nō tollit pos
sentia donandi, quo casu lex non dicitur resistere ita pulchre not.
dominus Plato. et Jmol. in. c. cuz contingat. in. vñ. nota. de iure

iuran. Quarta difficultas ob. contra conclusionē Bartol. nam
ex donatione inter vi. et vxor. facta constante matrimonio non ori
tur naturalis obligatio: patet, quia ei non potest accedere fideiuss.
l. si sponsus. s. si vxor viri. ff. de donatio. inter vi. et vxor. firmat
Bartolus. in. l. cum lex. in penul. colum. ff. de fideiuss. et in. l. quod
in eo. in princip. in. j. colum. ff. de ac. iuren. possessio. ergo etiā non
debet oriri naturalis obligatio ex donatione patris in filiū in
potestate, cum equiparentur. l. donationes quas parentes. s. alle
ga. nisi dicas quod equiparantur quo ad quid, sed non qz ad om
nia. et ita habes examinatam et defensatam primam fallent. bar.
Condescendo nunc ad secundam fallent. Barto. circa istam secun
dam fallent. Barto. pondera in primis Barto. velle quod ad hoc
vt valeat donatio propter benemerita, requiritur quod beneme
rita sint equipollentia donationi. Idem tenet Barto. in. l. si quis
pro eo. s. j. in fine. ff. de fideiuss. et in auf. vnde si parens. vbi etiam
Bal. C. de inoffi. testamen. Bal. z Salic. in. l. illud. C. de sacrosan.
ecclē. Jmol. in. l. aquilius regulus. ff. de donatio. Pro hoc facit il
la regula, quia illud quod donaretur ultra benemerita cēsetur profe
ctum et consequenter reacquireretur patri: pro hoc benefacit
text. in. c. relatum. secundo in vers. iuxta seruitij meritum. de tes
ta. z pro hoc redditur dubium quod dicit singu. Bald. in auf. ex
testamēto i. ij. col. C. de colla. vbi dicit singula. Bal. q̄ donatio fa
cta per patrem filio propter benemerita, valet dummodo nō sint
benemerita. j. dimidiam rei donate. per. l. ij. C. de recinden. vend.
quod est magnum verbum ad extensionem. d. l. ij. sequitur Ludo.
roma. in. l. si donatione. C. de colla. Confirmatur per id quod vo
luit Salic. in. l. petens in. xi. colum. per glos. ibi. C. de pac. vbi dicit
singula. Salice. nec alibi recolo me legisse: quod si debitor promit
tat creditori vsuras, z creditor astringat se ad aliquod onus equi
uales, q̄ ista vsura est permissa etiam de iure cano. quia censetur
quedam permutatio. Subdit singula. Salice. q̄ dummodo illud
onus nō sit ultra dimidiam iusti precij non est vsura: sequitur do
mi. Alexand. in consilio. ccc. xij. quod incip. egregie et copiose. in
ij. colum. illa decisio Bal. vt predict. riconfunditur ex verbis Bar
to. hic. Secundo aduerte circa istam fallent. Bartol. in quantum
Bartol. dicit q̄ non statetur assertioni patris de benemeritis si
lij: ratio, quia quando quis non potest facere actum libere, nō sta
tur sue assertioni. l. si forte. ff. de constitu. pecu. ponunt Bartol. et
ali in auf. si quis in aliquo. C. de eden. Limita tripliciter istud di
ctum, Barto. quod non statetur assertioni patris de benemeritis si
lij. nisi talis assertio patris esset iurata: tunc propter iuramentūz
patris statetur eius assertioni. ita concludit Bald. in. l. si donatio
ne. in. j. colum. C. de colla. per text. in auf. quod obtinet. C. de pro
ba. Istud reprehendit dominus Alexand. in. d. l. si donatione. qz
quando actus celebratur inter personas prohibitas, iuramentū
nihil operatur, ita concludit Barto. in. l. cum quis decedens. s. ti
tia. ff. de lega. ij. et in. l. aurelius. s. fina. ff. de libe. lega. Bald. in. l.
j. in. v. colum. C. de inofficio. donatio. Sal. in. l. hac edictali. in prin
cip. in. vij. questione. C. de secund. nupt. Tu adde pro limitatione
Bald. benefacere illud quod tenet singula. idem Bald. in prelu
dijs feudorum. in. ij. diuisione. vbi tenet, quod si prelatus cum ca
pitulo cōfiteatur feudum de quo inuestit aliquem esse antiquūz,
non statetur tali confessioni: tamen si interuenerit iuramentum cō
fessio presumitur vera et ei est standum. Secundo limita quod
non est standum assertioni patris de benemeritis filij, nisi pater
in specie specificaret talia merita, quia assertioni cum specifica
tione meritorum bene statetur per. l. acquilius. cum glos. magistra.
ff. de dona. ita limitat Bald. in. l. illud. in. iij. questione. C. de sacro
san. ecclē. et in. l. fin. in lectu. antiqua. vbi bonus text. ff. de exercito
ria. JPaul. de castro, in consilio. cv. quod incipit: donati. Aber. istaz
limitationem reprehendit domi. Alexand. in. l. si donatione. per
regulaz generalem. l. qui testamentum. ff. de probatio. contrariū
etiā tenet Lyn. et Albe. in. d. l. fin. ff. de exercito. et not. Bald. in
l. si tibi. ff. si cer. peta. Adde tu pro ista limitatione benefacere il
lud quod dicit not. Bal. in. c. edoceri. in. iij. colum. ad fin. de res
scrip. vbi dicit Bald. quod si instrumentum dicit quod pater do
nauit filio pro bene meritis non probat, vt per gloss. in. l. si do
natione. C. de do. tamen si nominarentur specialiter et expresse
tunc statetur confessioni patris, allegat gloss. que ita intelligit in
d. l. qui testamentum. ff. de proba. Scdo adde qz alibi dicit idem
Bal. l. c. sciscitatus. in. ij. col. de rescrip. quod verba generalia pa
tris non probāt certam qualitatem meritorij, z dixi copiosius de
hoc in. d. l. si donatiōe. vbi vide, sed bene si sint specialia vt ibi no.
per eum. Tercio limita dictum Bart. quod non statetur assertioni
patris de benemeritis filij: qz quantū ad preiudiciū patris donā
tis bene statetur, quia pater non potest venire contra suam confes
sionem. z sic pbat in suum preiudiciū. et non aliorum. ita limi.
Salice. in. l. filie. C. fa. erc. istam limitationem reprehendit domi.
Alex. in. d. l. si donatione. quia quando actus est contra legem, li
citur est venire etiam contra factum proprium. l. quemadmo

¶ Donatio
Adde glo. z
Bal. in. l. in
ris gentium.
in. s. j. ff. de
pac.

dum. C. de agri. z cens. lib. xi. z. l. subemus. §. sane. C. de sacrosan. eccle. z confirmatur per id quod dicit in similiymo. in. l. aquil⁹ regulus. ff. de do. qd quando donatio fit sine insinuatione ultra summam debitam. quia lex resistit. l. sancimus. C. de dona. licituz est venire contra factum proprium. Tu autem cōsidera. qd quādo actus est contra. l. bene est licitum venire contra factum proprium. sed quando actus est preter legem. non licet venire cōtra factum proprium: ita in terminis Bart. in. l. post mortē. ff. de ado. Sed quando pater donat filio pro benemeritis non est contra. l. sed preter. patet. qz ex tali donatione oritur obligatio. qz si esset contra. l. non oriretur naturalis. z tamen oritur: vt firmat. §. Bart. z ego dixi. §. proximē: sed ad hoc habes subtiliter respondere quod ipsa dona. que fit a patre filio non est contra. l. sed preter. sed ipsa assertio benemeritorum filij bene est contra. l. quia censetur inter personas prohibitas bene censetur in fraudem legis. l. qui testamētum. ff. de proba. z ita habes expeditas. secundā fallen. Bar. Capio. iij. fallen. Barto. que est quod donatio inter patrem z filium non valet. tamen confirmatur morte. Adde quod eo. modo confirmatur emancipatione. text. est in. l. siue emancipatis. C. de dona. in. l. donationes. §. pater. eod. tit. Intellige tamen vtrumqz quando interueniret traditio. gloss. est approbata in. l. papi. ff. de dona. inter. vi. z vxo. Bald. in. l. iij. C. de inoff. dona. Ang. in. l. iij. ff. pro dona. Quarta fallē. bar. est qd valet. do. patris ex causa do. tis. vt. l. pomponius philadelphus. ff. fa. ercis. adde text. in. l. si cuz dotem. in. l. prim. fin. pnam lectu. z communē. ff. solu. ma. amplia istā fal. vt procedat etiam si contingat matrimonium non sequi. text. est sing. in. l. si extraneus. §. si. ff. de condi. ob causam. z ibi Lud. roma. ad hoc no. z reputat sing. do. Alex. in. d. l. si cum dotē. in. l. princip. in. v. no. Adde quod equiparando causam studiorum et causam dotis. vt videtur equiparare Bartolus. in. l. i. ff. soluto matrimo. quod si pater donat filio existēti in studio causa studio rum. talis donatio statim valeat z teneat: ita firmat Bal. z Ange. in. d. l. i. ff. solu. matrimo. Lud. rom. in. l. donationes. §. pater. ff. de donatio. Tene contrariū per text. in. l. que pater. in. ver. emā cipato filio. ff. fami. ercis. p. quem text. contrarium tenent Zmol. z domi. Alexan. in. d. l. i. in vlti. colum. ff. solu. matrimo. et domi. Alexan. in. d. l. si donatione. in. penult. colum. C. de col. Confirmatur quia bene valet donatio quam facit pro filio in potestate pro eo doctorando. ita no. Bart. in. l. subemus. per illum text. C. de silentia. lib. xi. ratio quia tunc censetur peculium quasi castrense: sicut quando pater donaret filio cum vadit in castra vt dicit text. in. l. iij. §. fin. ff. de dona. inter virum et vro. Quinto fallit fin. bar. quādo pater remittit seu donat vsumfru. aduentitiorū qz talis donatio valet. vt est text. singu. fin. Bald. ibi. in. l. cū oportet. §. cum autem. C. de bo. que libe. glo. z Bal. in. l. iij. C. de inoffi. dona. Bald. in. l. auf. ex testamento. in. ix. colum. C. de col. Et ita habes expeditas omnes fal. Bart. Ultra Bar. z docto. adde. vi. no. fal. in donatōe facta a rege z regia potestate filio in potestate. sicut valet donatio facta per regē vro. l. penult. C. de donatio. inter virum z vro. iuncta equiparatione: quia equiparatur donatio patris in filium. et mariti in vrozem. l. donationes quas parentes. §. allegata: ita tenuit originaliter Oldr. lau. in consilio. cccxvi. q. incip. vt eius de quo queritur aliquis nomina habeatur. quem sequitur Bal. in. c. i. §. item sacramenta. in. penult. colum. de pa. iu. firman. sequitur Lud. roma. in. l. si vero. §. de viro. ff. solu. ma. in. iij. char. sequitur Lud. roma. etiam in. l. auf. ex testamento. in. iij. colum. C. de colla. z domi. Alexan. in. l. q. q. C. de testa. mli. Septimo predicta regula limitatur: z hoc attende quia iste passus est disputabilis z male examinatus per scribentes quem bene discutiam. vt non procedat quādo pater donat filio aliquid in vita p legitima filij. talis donatio statim valet quia pater dicitur preuenisse in vita. ita singu. text. probat in. l. si non mortis. in. prim. ff. de inoffi. testa. quem ad hoc ibi ponderat Ange. quia ista non est mera donatio: sed ob causam. et ita dicit Ange. se consuluisse. cōfirmatur ista limitatio dupliciter. Primo per illud quod opportunē decidit Bal. in. l. cum oportet. §. non autem. C. de bo. que lib. circa si. vbi dicit Bal. quod si pater habet duos filios in potestate: z vnicuiqz assignat legitimam suam. quod vnicuiqz obligatur naturaliter et ciuilitur: quia pater dicitur preuenisse in vita. l. cuz quo de peculio. ff. a. l. l. falci. Secundo fa. quod voluit Spec. in. tit. de do. §. i. ver. quid si pater. quem refert Bald. in. l. illud. in. iij. questione. C. de sacrosan. eccle. quod quando pater assignat filio legitimam in vita. licet vtatur verbo dono. non est proprie donatio: ideo non requiritur insinuatio. Tertio fa. text. in. l. si quando. §. z generaliter. C. de inofficio. testamen. item quia pater censetur tunc potius soluere naturale. debitū qz donare. l. i. C. de impo. luc. descri. lib. x. item quia licet viuo patre non possit filius legitimaz peteret: tamen pater in soluendo potest preuenire si vult. l. cū quo de pecu. §. fin. ff. ad. l. falci. et. l. quomam nouel. C. de inoffi. testa. Itē vj. facit. quia cū legitima sit quasi debita filio. l. si quis legatū.

in si. ff. de fal. Bart. in. l. fin. ff. de lib. agno. ideo pater non dicitur donare sed magis anticipare tempus: vt quod post mortem tene tur dare filio. videatur in vita representasse: vt est text. not. in. l. sed si vir. §. quod vir vro. ff. de do. in. ver. vir. et vrozem. Ultimo accessit id quod not. Barto. in. l. i. per illum text. C. de impo. luc. descri. lib. x. quod si ex formā statuti de omni lucro debet solui gabella quod non soluitur de donatione facta filio pro legitima. qz nō est proprie lucrum. sed inagis sol. debiti. Istam limitationem repre hendit domi. Fran. de Tre. in. l. placet. ff. de acaniren. here. z las tius in consilio. xxij. incipien. cōsideratis diligentissime. in. iij. co lum. z quibus sequentibus fortissimo argumentor: quia alimenta debentur filio in vita. l. si qz a liberis. in. principio. ff. de libe. agno. scē. z tamen donatio in causam alimentorum facta a patre non valet. vt est gl. quam ibi approbat Bal. in. l. iij. C. de inofficio. do. et ad text. in. d. l. si non mortis. respondetur dupliciter. Primo qz non loquitur in patre: sed matre. Secūdo si loqueretur in patre loquitur in filio emancipato. Tu ultra are. contra istam limitas tionem adde text. qui fortiter stringit in. l. cum de bonis. et ibi bal. C. de dona. vbi est text. quod si pater donat filio in potestate par tem suam: tamen non valet donatio. Itē in contrariū facit text. in. l. si filia. §. si pater. ff. fami. ercis. et in. l. si ancillā. §. si pater. ff. pro suo. p. posses pro concordia dicere. quod donatio facta per pa trem filio in potestate pro sua legitima valet sed reuocabiliter fz Bald. in. l. q. uis. C. de fideicom. z in. l. iij. C. de vsuca. pro dona. Octauo singu. limita predictam regulam quando essent duo fi lii in potestate patris et vnus eorum donaret alteri propria bona patris. vel bona profectitia de cōsensu ipsius patris. talis dona tio statim valet z tenet: ita tenet ad litteram Joan. andr. in. addi. Specu. in. titu. de instrum. edit. §. porro. ver. quid si filiafa. z tūc ori ginalis decisio Old. vbi plenus ponit in cōsi. xxvi. quod si pater consensit quod ista bona donarentur alteri filio. consentiēdo in telligitur tacite emancipare quo ad istum actum vt valeat dona tio. l. si permittente. C. ad macedonia. sicut ergo valeret donatio si emanciparet in totum ita deberet valere ad istum actū. Et no. istam decisionem ad illud quod ponit Bartol. et alij ibi insunt in. l. i. §. in filij. ff. ad trebel. nam Joan. an. et alij volunt quod etiaz tacite pater possit emancipare filium ad vnum actum. Istaz be cisionem Jo. an. exclamat vsqz ad sidera. Fran. de are in. l. placet. ff. de acquirē hereditatem eaz impugnat duplici ratione vt ibi per eū. tu ultra eum impugna alia ratione. quia qz nō potest face re actum. non potest etiam consentire alij facienti. ista est regula glo. z Bartol. in. l. fin. in. ver. accommodauerit. C. de pac. cum suis concor. quas ibidem dedit et de hoc etiam retigi. §. in. l. in. v. no. Nonno predicta fallit. quādo donatio fit filio a patre cum hoc vt ipse donet alteri: non autem pnes se ramaneat. text. est in. l. p. p. fectitia. §. p. ff. de iur. do. arguendo a donatione mariti in vrozem ad donatio. patris in filium. vt facit text. in. d. l. donationes quas parentes. et ita in specie tenet Lud. roma. in. l. si donatione. C. de col. Decimo predicta regula fallit interueniente iuramēto: z quia iste casus est frequens et quotidianus. reassumo istum pas sum in dubium. Aliquid donatio facta per patrem filio in po testate cum iuramento statim valeat et irrevocabiliter. repetitur per Bald. consi. quod incipit queritur an donatio: tenuit partē negatiuam quod non nouetur isto fundamēto: quia talis dona tio est facta inter personas prohibitas. ergo non firmatur iura mēto. per regulam. l. si quis inquilinos. §. fin. cum si. ff. de leg. i. z in. l. cum quis. §. titia. ff. de leg. iij. z istud consiliū refert Lud. roma. in. repe. rub. ff. de iure iuran. in. iij. questio. sed ista ratio bal. tollitur per auf. sacramenta puberum. C. si aduersus ven. cuz si. Istam eandem opinio. tenuit Paul. de cast. in consilio. cv. quod incipit domi. Eber. miles. mouetur duplici fundamēto. primo quia quando pater donat filio in potestate censetur sibi metē do nare. sicut ergo si quis donaret sibi metē donatio nō firmaretur iuramento. c. fina. in. fine. de mli. et argu. l. iij. ff. de stipula. ser. l. v. nius. in. principi. ff. de fideiul. ita quando pater donat filio in pote state. quia profectitia acquisita per filium. sunt hodie patris sicut et olim. quia in profectitis nihil est hodie immutari. Secū do mouetur quia iuramentum patris non potest facere filio de incapace capace: sicut si donaret seruo cum iuramento. p. hoc non valeret donatio. nec seruus esset capax. Sed ista ratio tollit tur. quia quādo donatio immediate procedit a patre non reacq ritur ipsi patri per refluxum. prout tenet gloss. i. magna. hic ad finē. quam omnes sequuntur et. §. pluries fuit dictum. ergo non censetur tunc pater donare sibi metē. cum tūc sibi non reacquirat ur. Pro ista parte negatiua etiam consuluerunt Raph. Ful go. et domi. Fran. de capitibus lisse in consilio. cccix. incipiente viso suprascripto instrumento donationis et testamento. moti quia non reperitur iure cautū quod valeat donatio inter patrē et filium in potestate propter iuramētum. nec enumeratur in ca sibus enumeratis per gl. in. l. iij. C. de inoffi. dona. Secundo mo uentur

a Patres. adde glo. in lueg. fratr. C. de do. ca. mor. Bart. l. i. q. precio. ff. eo.

b Ca. dotis. Adde gl. in l. iij. C. de in. offi. do.

b

a A rege. Adde Jo. an. in addi. Spec. ii. de don. in. §. j. hoc scias. Lud. ro. q. cccxvi. i. ci. primus pro c. polite cōsul tatiōis arti culus

a Patres. Adde bar. i. l. z heredi. §. filiusfam. de pac. Lud. ro. i. l. dona tionē in cō. cubinā. §. pater. ff. de dona. Jo. s. imol. i. repe. c. cū p. g. at. in. xvi. colū. §. circa ter. nū. de iure iuran.

mentur et fortius: et in hoc faciunt magnum capitale, quia donatio inter patrem et filium in potestate non valet propter repugnantiam et contrarietatem resultantem ratione patrie potestatis: quia sic si ipsi donaret, prout sentit glo. in l. ij. §. allegata. Sed circa repugnantiam vel impossibilitatem iuramentum nihil operatur ut in regula impossibile. de regu. iur. in. vi. responde. vt. §. pro tunc respondit: fatetur tamen quod iuramentum obligat patrem ad observantiam, quia iuramentum quod potest feruari sine interitu salutis eterne est seruandum. c. cum contingat de iureiur. tamen tale iuramentum non confirmat contractum: ideo heredes possunt contrauenire, quia non obligantur ad reatum periurij. c. veritatis. de iureiur. B. c. uiter teneas contrarium et sepe contrarium consului quod donatio inter patrem et filium in potestate firmetur iuramento irreuocabiliter: ita tenet Bald. in l. ij. in vlt. q. de usufructu. pro dona. in rep. l. ij. in. xvi. char. ff. de iureiur. et no. Bal. in. §. i. cccxxx. prime partis in ep. premitte. est ad euentiam. et do. Abb. in. c. cum contingat. in vlt. col. de iureiuran. quous non aperte firmet, et Bal. in cōf. quod inci. ad euentiam premitte. est. Idem firmat do. Alex. in. l. si donatione. C. de colla. et in cōf. cy. quod. inci. visis et cōsideratis his que in themate continent. et in §. i. cccxxxv. quod inci. ponderatis his que in themate narratur. Ad simpliciter tenet do. Fran. de are. in. d. l. placet. Lud. roma. in repe. rub. de iureiur. in. l. ij. q. et in l. donationes. §. pater. ff. de dona. licet ibi non claret firmet et in l. si donatione. post Bal. ibi. in. §. col. C. et col. la. idem est de mente Bart. in l. titia. §. si imperator. ff. de lega. ij. versicu. quero mater vel pater. Ita etiam est de mente Jo. and. in addi. Specu. in. ti. de testa. §. si in ver. pone filius. ubi dat §. filium quod filius emancipetur, vel quod pater iuret. et ista est communis sententia et temerarium esset ab ea iudicando vel consulendo recedere. Et quando non essent auctoritates doctorum ista opinio est verissima per alia fundamenta quibus vtor in consulendo. Primo est verum, quod ex donatio. facta filio in potestate per patrem oritur naturalis obligatio. tex. est hic et firmat Bar. vt. §. dixi. ergo iuramentum super tali obligatione naturali prestatum reddit eam efficacem: ita firmat. Bart. in l. si quis pro eo. in. vi. mēbro. ff. de fidelus. cano. in. c. cum contingat. de iureiuran. et in. c. cum venisset. de insti. Secundo facit quia iuramentum est de iure naturalis. vt dicit glo. in. c. auctoritatem. cy. q. vi. Bal. in. l. ij. C. de usufructu. pro donato. vel saltem iuramentum est de iure diuino. c. et si christi. de iureiurando. sed de iure naturali vel diuino non attendit patria potestas, que est de iure ciuili. l. nam ciuili. ff. de his qui sunt sui vel alie. iu. Tercio et fortius facit quia donatio facta per patrem filio in potestate confirmatur morte patris, aut emancipatione, aut deportatione, aut monachatione. vt. l. donationes. §. placet. ff. de donatio. et ratio est quia istis modis cessat patria potestas que impediebat: ergo fortius debet confirmari interueniente iuramento, quod est quid spirituale, et in spiritualibus non curatur patria potestas. c. si annum. de iudi. in. vi. gloss. in. l. ait preter. ff. de mino. in princip. et cum iuramentum sit quid spirituale non debet subiacere regulis iur. ciuili. c. ecclesia sancte Marie. de constit. Quarto facit quia ex contractu inter patrem et filium in potestate oritur efficax obligatio interueniente iuramento, quoniam non interuenit aliquod turpe ius. Jo. de ana. in. c. cum iuramento. p. illum text. de homicidio. melius facit tex. in. c. quous. de pac. in. vi. Quinto facit, quia iuramentum habet vim clausule vt actus valeat eo meliori modo quo potest. l. cum pater. §. filius matrem. ff. de leg. ij. Bar. in. l. §. si quis. ff. de verb. obli. ergo debet valere vt patet censeatur vigore iuramenti emancipasse ad illum actum, per ea que dixi. §. in. vi. fallen. Ultimo intellige predictam regulam de filio in potestate cui pater non potest donare: quia patria potestas impedit: et ideo si donat filio naturali tantum valet donatio l. omnes. §. lucius. et ibi no. Barto. ff. de his que in frau. cre. Lud. roma. in consilio. §. i. quod inci. ad primum quesitum bieniter dicendum est. Franc. in secundo dubio. Hinc sequitur quod si mater donat filio existenti in potestate patris vix et tenet. tex. est cum glo. no. in. l. si constante. et ibi Bal. C. de dona. inter vi. et vxo. Bal. in. l. filium quem habent. C. fami. er. et per ista cum laude dei sit impositus finis huic legi que vix est omnium subtilissima: ita cum muturam subtilitatem ruminacione subtiliter et accurate fuit expedita.

¶ Repetitio dñi Iaso. de ad. ay. no. l. frater a fratre.

- 1 Inter patrem vel fratres in potestate que actio oritur.
- 2 Quid sit peculium et quod sit.
- 3 In publicatione bonorum non venit peculium filij.
- 4 Quando debitor succedit creditori vel contra extinguitur iure cōfessionis debitum.
- 5 Peculium dicitur quoddam ius vniuersale.
- 6 Donationes actiue et passiue que pueniunt ad aliquem per obue

- tionem peculij non sunt pro quota hereditatis.
- 7 Peculia hodie an sint patris.
- 8 Intellectus legis quomodo intelligatur.
- 9 Quando pater obligetur ex contractu filij.
- 10 An ex mutuo contracto inter patrem et filium oriatur obligatio naturalis.
- 11 Debitum contractum per filium debet solui de peculio. idem in seruo.
- 12 Licet naturalis obligatio non sit sufficiens ad agendum, tamen est potens ad deducendum.
- 13 Si filius contraxit alij fratres tenentur eum conseruare in demnem.
- 14 Si sunt plures socij et vnus contraxit debitum et soluit, an in diuisione repetat.
- 15 Qui tenetur aliquem seruare in demnem ab extraneo multo magis a seipso.
- 16 Qui promisit accommodare turrin contra omnem hominem de mīs do an teneatur contra seipsum.
- 17 An ista lex habeat locum in tribus fratribus.
- 18 Et an habeat locum in seruis.
- 19 Et quid in in duobus monachis.
- 20 Quare inter patres vel fratres in potestate non contrahatur nisi naturalis.
- 21 Quare pater contrahendo cum filio non obliget ciuilititer.
- 22 Quo iure actiones sunt inuente.
- 23 Si filius committat delictum an pater teneatur pro filio quatenus est legitima.
- 24 An si filius mutuat pecuniam fratri regatur ratihabitio patris ad hoc vt ei acquiratur.
- 25 Quid in pecunia castrensi.
- 26 An requiratur voluntas patris vel quod pecunia sit consumpta, ad hoc vt patri acquiratur.
- 27 Quid in pecunia aduentitia vel quasi castrensi, an habeat locum hecler.
- 28 Hodie in aduentitijs contrahitur obligatio ciuili inter patrem vel fratres.
- 29 Que obligatio contrahatur ex mutuo celebrato inter duos fratres in potestate. nu. 30.
- 31 Pater non obligatur ex mutuo inter fratres. nu. 32.
- 32 In actione de peculio non est dare naturalem obligationem, sed ciuilem.
- 33 In contractu celebrato inter duos seruos, dominus nullo modo obligatur.
- 34 Quid in delictis.
- 35 Quid in alijs famulis qui non sunt serui vel in familia potestatis.
- 36 Quando pater obliget filio ita quod obligatio non reuertatur ad patrem.
- 37 Si pater vel dominus adimat peculium an extinguat obligatio personalis serui vel filij.
- 38 Debitum debet solui de peculio.
- 39 Apud fratrem qui mutauit non remanet aliqua obligatio naturalis.
- 40 Qui contractus possint celebrari inter patrem et filium.
- 41 Quid in contractu venditionis et emptionis.
- 42 Quid in donatione.
- 43 Quid in donatione propter benemerita.
- 44 An filius possit donare patri.
- 45 Quid in matre donante filio existenti in potestate patris.

Frater a fratre.

Bar. et Fulgo. in hac. l. sic exoritur et ista lex re et fama difficilis est: sicut alia que sit in corpore iuris: et dicit Ange. quod ista lex est vna omnium ex difficultatibus que sit in toto corpore iuris. Subdit tamen Fulgo. quod altiori et subtiliori stylo scripta est. l. gallus. per sceuolam iur. cons. quod ista l. per Africanum: vix tamen est finis cum inter eas vt sit locus optio in difficultate materie. Et pro certo ista l. est multum intricata et obscura in tex. et habet gloss. summe difficiles et scabrosas in parte et inordinate procedentes. et in hac. l. africanus melius quas alibi comprobauit consequentiam quam de eo facit Barto. in. l. cum quis. in princip. ff. de sol. ubi dicit Barto. ista est bona consequentia, ista est. l. africanus: ergo est difficilis. Item scias quod repetitionem istius legis non legit publice Barto. in scholis in cathedra. sed extra scholas fecit eam hic scribi in vltima lectu. prout ipse Barto. attestatur in. l. ij. ff. de contrahen. empt. Et ad euentiam premitunt Barto. et Ange. hic quedam lemma. primo quod inter patrem et filium in potestate, vel inter duos aut plures fratres existentes sub potestate eiusdem patris: si adinuicem contrahunt, oritur solum inter eos naturalis obligatio: ciuili autem oriri non potest: et ratio positiua et communis est, quia patria potestas est solum de iure ciuili. l. nam ciuili. ff. de his qui

sunt sui vel alie. sur. z sic pater z filius de iure ciuili: z plures fratres sub potestate vnus patris censentur vna eademq; persona l. si. C. de impub. z ali. sub. Itē obligatio ciuili est de iure ciuili. ergo cū de iure ciuili omnes iste persone fingant vna eadēq; psona nō posset inter eas cadere obligatio ciuili. cum vnus sibimet obligari non possit. Sed obligatio naturalis est de iure gen. l. cūz am. plius. s. is natura debet. ff. de reg. iur. z de iure genti. pater z filius non vna persona sed due diuerse persone censentur: et multo magis plures fratres sub eiusdem patris potestate: ideo obligatio naturalis cadit bene inter patrem z filium, z inter fratres. ista est communis positiua ratio: alia subtilior assignat Bar. de qua i. loco suo dicitur. Itē fm Bar. z Ang. p mittendū est, qd si sunt duo vel plures fratres sub potestate eiusdē patris: z vnus frater cū alio cōtrahat in mutuo vel aliter, ex isto cōtractu frater obligatur naturaliter alteri fratri: z cū habeamus regulas, qd qdquid acquirit filius acquiritur patri suo: adeo qd nec momento remanet penes filium. l. placet. ff. de acqui. her. l. i. in prin. ff. si qs a pa. sue. ma. sequit ergo qd illa obligatio naturalis ecōtra inter alios duos fratres statim z incontinenti acquiritur patri: z non remanet penes filium, z in hoc errauit gl. nostra. i. post prin. inquantū dicit qd ex isto cōtractu celebrato inter fratres existentes sub potestate patris oriuntur due naturales obligationes: vna que remanet penes filium alia que acquiritur patri: istud tñ est falsum quia sola naturalis ex isto cōtractu oritur, z illa sola acquiritur patri vt expresse declarat Barto. hic in. ix. col. z dicitur loco suo. Quid autem sit peculium z quotuplex, z quomodo cōcedatur z diminuatur z tollatur dictū fuit in l. cū fundus. s. seruum tuum im. prudens in euidētiis. s. si certū petas. dixi in. s. actiones autē de pecū. in euidētiis. in. s. de act. z quomodo sumatur iste terminus peculium, declarat glo. ordi. in rub. ff. de pecu. ista sunt euidētia. doc. ego quedā alia magis necessaria premitto. Et quia gloss. ista dubitauit nunquid ista. l. intelligatur in pecunia pater: na: quā filius alteri fratri mutauit: an pecunia profectitia ius filij: z vere ista lex potest in vtraq; intelligi z exemplificari. Ideo debent scire iuuenes quod differentia est inter pecuniam profectitiam z pecuniam paternam. Nam pecunia profectitia dicitur esse quando pater habet filium in potestate cui consignat centum denarios vt de eis possit negotiari z mercari: et per istam concessio nem non efficitur pecunia propria filij, tamen filius habet administrationem ipsius pecunie: z de ea potest mercari z facere quicquid vult: remanet tamen pecunia illa patris: pecunia autem paterna est que remanet penes patrem cuius administrationem pater habet, nec de ea se impedit filius. Ex ista sequitur alia differentia, filius habens pecuniam profectitiam licet regulariter ex cōtractu suo nunquam obliget patrem vt dicitur infra, tamē si habeat peculium profectitium obligat patrem eatenus quatenus est peculium, sed qd ad pecuniam paternam non potest patrē obligare: ista est duplex differentia inter paternam pecuniam et peculium profectitium: licet autem differentia sit quantū ad administrationem, tamen non est differentia qd ad possessionem z dominium: qd pater ita habet dominium z possessionem in peculio profectitio sicut in pecunia paterna: qd filius nihil proprium habere potest, licet filius in vna habet administrationem, in alia non. Not. tamen quod licet pater qui concedit peculium profectitium filio, remanet dominus illius pecunie sicut remanet dñs pecunie paterne quam penes se retinet: tamen si publicarentur omnia bona patris z applicarentur filio, debet peculium profectitium separari, z filio remanere. text. est singula. in iure in l. iij. s. sed verum. in ver. proinde. el. ij. in fi. ff. de mino. z Bar. ibi in vlti. colū. dicit se nescire illum tex. alibi in iure illum etiam Bald. in l. pe. C. qui bo. ce. pos. reputat singula. de quo vide plene Bartol. et alios in l. si finit. s. si de vectigalibus. ff. de dam. insec. t. Secundo premitto vnam regulam in qua fundatur prima decisio istius text. ibi respondit utiq; qd quando debitor succedit creditori vel econtra, si succedat titulo vniuersali puta hereditario extinguit iure cōfusionis ipso iure debitum. l. vianus. in prin. ff. de fideius. so. l. stichum aut pamphylum. s. aditio. ff. de sol. l. i. s. si debitor. ff. ad. l. fal. l. debitor. C. de pac. et ratio istius regulariter est: qd quādo debitor succedit creditori vel econtra, nos habemus quod heres z defunctus finguntur vna eademq; persona. in aut. de iure iur. a mo. pres. in princip. z sic ex quo defunctus z heres finguntur vna persona: certe debitum z creditum reperitur in vna persona: z quia impossibile est quod vnus sibimet debeat: certe ipso iure extinguitur, cum non possit vnus z idem sibimet esse obligatus: intellige tamen istam regulam sane cum duabus limitationibus: prima est, quod quando debitor creditori succedit vel econtra extinguitur debitum, est verum quando succedit in totū, debitor extinguitur: sed quando succedit pro aliqua quota hereditatis, puta pro media parte vel tertia vel quarta: tunc non extinguitur debitum in totū: sed solū p illa quota in qua succedit: ratio

est, quia quādo heres succedit in totū defuncto, representat defunctum in totū: sed quando succedit in quota, solū pro illa quota representat defunctum, pro alijs nō. l. cū a matre. C. de rei ven. l. ij. s. fina. ff. de pzo. stipu. Secundo intellige predictam regulam: quod quando debitor succedit creditori cōfunditur debitum: intellige verum, donec durat illa confusio. sed quando illa confusio cessaret, vt quia heres qui erat creditor defuncti videret hereditatem alteri post aditam hereditatem: isto casu debitum reuiuisceret. text. est z exemplū in l. ij. s. fin. ff. de heredita. vel actio. ven. di. t. Tertio ad eundem, premitte aliud necessarium fundamentum in quo pendet tota difficultas istius legis et omnium gl. z in quo fundatur secunda decisio tex. ibi: pro ea vero: que est summe diffinita: quod peculium dicitur esse quoddam ius vniuersale recipiens in dies augmentum z diminutionem prout etiam est dos, hereditas, z similia. s. qd declarat Barto. z alij in rub. ff. solu. matrimo. Cum ergo peculium sit quoddam ius vniuersale sequitur necessario, quod ad quemcūq; transit peculium z ad quemcūq; peruenit trāsit cum omnibus honoribus z oneribus ac emolumentis z obligationibus suis actiue z passiuē: ideo dicimus z milles dicem⁹ in hac. l. qd obligatio est onus ipsius peculij insitum et radicatum ipsi peculio: et non est personale: z ad hoc tēdit tota materia huius legis, z declarat Bar. in. xvi. colū. per totam. z etiā in xiiij. colū. in ver. venio ad secundam glo. Et vt istud fundamentum intelligatis: debetis scire, quod si filius filij, vel etiam seruus habens peculium facit aliquē cōtractum ex isto cōtractu oriuntur due obligationes: vna est qua tenetur ille filius vel ille seruus qui contraxit, z ista est insolidum: alia est non insolidum, sed quatenus est in peculio. ita dicit tex. in l. si qs cū filio. ff. de pec. qd tum ad primam filius qui cōtraxit licet teneatur insolidus ex persona sua, tamen quatenus est pecu. ipse est obligatus nudo nomine qd solui debet de peculio: si ipse habeat peculium penes se, licet illud sit patris: tamen potest de peculio soluere, et si soluat de propria ipsius pecunia, postq; est sui iuris poterit illud solutum repetere ab his ad quos peruenit peculium, vt dicit tex. hic: secunda est obligatio que non est insolidum sed quatenus est peculium, et ista est efficax: z ista est qua tenetur pater efficaciter donec peculium est penes eum, et si peculium alteri etiā extraneo relinqueret, omnis ille ad quē peculium peruenit tenebitur efficaciter ad illam obligationem filij: quia vt dixi sunt obligationes insite de pecu. Et dicitur qd obligatio sequitur peculium sicut lepra leprosum. glo. in l. i. s. j. ff. si pars here. pe. declarat Bart. hic in. xvi. col. in ver. iuxta predicta quero. z no. Pal. in l. si. C. qd cū eo. in antepenul. col. in ver. dico de corrup. obli. z c. t. Itē attēde qd obligationes actiue z passiuę que perueniunt ad aliquem per obuentionem peculij non sunt pro quota hereditatis. Nam si quis esset heres in media parte hereditatis, z consequenter in media quota peculij tamen non obligaretur ad medietatem obli. peculij, sed obligatur fm quantitatē pec. et non plus nec minus, hoc est eatenus quatenus est summa peculij que ad eum peruenit et istud est quod vult dicere text. in verbo si non minus. et ita declarat gloss. ibi, pro illo verbo. Et ex hoc habes vnam pulchram z necessariam differentiam ad text. nostrum inter obligationem que extinguitur cōfusionē per hoc quod debitor succedat creditori vel econtra: quia ista extinguitio fit pro quota pro qua est heres non attento qd sit debitor nec qd sit hereditas. Et ideo pone aliq; est creditor de mille, debitor instituit eum heredē, si hereditas illius debitoris non valeat nisi centum: iste creditor adit hereditatem: certe quādam modū adit in totū: z est heres in totū, ita in totū extinguitur creditū suū cōfusionē, licet creditum maius esset, si nō esset heres nisi in parte ita in parte extingueretur: z istud dicit prima decisio tex. nostri in qua nullū est dubium: sed obligatio que extinguitur per obuentionē peculij, quādo peculium obligatum peruenit ad creditorem illa talis obligatio non extinguitur pro quota hereditatis. nā si heres esset in dimidia in peculio, non extingueret debitum in dimidia: sed in tantum qd tum est peculium: istud est quod dicit secunda decisio tex. in qua iacet omnis difficultas. Et si dicatur que sit ratio diuersitatis, quare obligatio que extinguitur per obuentionē hereditatis extinguitur pro illa quota pro qua est heres, siue plus sit in debito siue non: obligatio autem que extinguitur per obuentionē peculij, extinguit qd tum extenditur peculium: dicit qd etiam est, quia hereditas representat personam defuncti, z pro illa parte pro qua est heres p illa representat personam defuncti, p illa ergo parte pro qua est heres reperiret quis debitor z creditor: est ergo necesse quod pro illa parte debitum extingatur, sed peculium non representat personam alicuius, ergo non potest extingui debitum in quota: sed bene extinguit quatenus est summa peculij, nō minus ac si extingueretur si esset soluta pecunia debita. ita declarat Bart. in. xiiij. colū. in ver. quero que est ratio differentie, hinc de iure cōmuni in prima decisione dixit, quod obligatio naturalis que extinguitur per obuentionem hereditatis: extinguitur pro

Quotuplex. Adde doc. in. rub. de pecu. cle. doct. in. c. qd nos. de test. Spec. tit. de arbit. in. s. i. ver. itē cum agitur.

guitur pro illa quota pro qua successit filius debitor patri: alia
 vero pars debiti que transiit simul cum peculio ad fratrem credito-
 rem que extinguitur per obuentionem peculii: et sic per quandam
 sol. extinguitur eatenus quatenus est peculium. si tamen pecu-
 lium est tantum quantum erat alia pars debiti: debitor extingui-
 tur in totum. si minus est, extinguitur in minus, ut expresse dicit
 7 tex. ¶ Quarto ad euidenciam premisso quod de iure istos tam pec-
 cunia aduentitia quam profectitia in totum sunt patris, et in ex-
 dominio: hodie immutatum est per iura. C. ideo pecunia aduenti-
 tia et profectitia quorum administratio habet filius viuo patre:
 sunt in dominio patris sicut alia pecunia patris licet tenetur et ad-
 ministratio sit penes filium. unde cum mortuo patre desinat esse
 peculium. l. si in fi. C. de inofficio. testamen. et sic mortuo patre sit
 sublata illa qualitas quod sicut alia pecunia patris omnes res pa-
 tris diuiduntur inter filios: mortuo patre, ita illud quod viuento
 patre dicebatur peculium et per mortem non est amplius pecu-
 lium, relinquitur quod diuiditur inter fratres sicut alia pecunia
 nec debet conferre qui habet peculium. l. filie licet. et ibi Bald. ad
 hoc intelligit. et l. si donatione. C. de colla. et l. certuz. C. fami. et sci.
 et declarat Barto. hic in v. col. circa principi. et etiam in x. colum. cir-
 ca finem. et si pater tale peculium in testamento prelegaret in to-
 tum vni filiorum, certe tale peculium dicitur exire de toto corpo-
 re hereditatis, et non de parte illius filii cui prelegatur. Et ideo
 cum istud peculium prelegatum extrahatur de vniuersa heredi-
 tate: certe prout extrahitur de parte filii coheredis valet ut prele-
 gatum: quatenus autem extrahitur de parte ipsiusmet filii non
 valet ut prelegatum: quia a seipso sibi non legari non potest. non enim
 quis potest esse legatarius et heres sed valet ut hereditas: et illud hinc ius
 re hereditaria non prelegati. tex. est in l. qui filiiabus. §. fin. iuncta
 l. seq. de leg. 1. et istud non ad intellectum versum adeo. ¶ Quinto premit-
 to quod ver. porro. in quo ponitur conclusio: legit altero de duobus
 modis. vno modo secundum Ang. hic in iij. col. quod intelligat eum. scilicet fratrem
 creditorem: et vult dicere text. frater debitor tenet conservare in-
 demnem fratrem creditorem cauendo sibi de satisfaciendo in eo quo
 sibi erit debitor sicut faceret aduersus extraneum: ego intelligo
 tex. totum contra quod intelligat eum. scilicet fratrem debitorem qui contraxit
 cum haberet peculium quemadmodum si contraxisset cum extraneo:
 et sibi nondum soluisset: in diuisione peculii frater creditor debet sibi
 precavere quod conservabit eum indemnem ab illo extraneo: multo
 magis debet conservare eum indemnem ab se compensandū vel restitu-
 dum, si quod plus debito accepit: et ita in specie declarat Alb. hic in
 iij. col. et Bald. in l. si in iij. col. C. quod cum eo. et ista euidencia sunt
 9 vlt. ad ver. quesitum. ¶ Nunquid ad euidenciam versum. quesitum.
 10 premitto quod licet pater et filius censentur eadem persona. l. fin. C.
 de impub. §. ei qui in i. de inuti. stipula. tamen quod voluntas patris non
 est absolutoria, regulariter pater non obligatur ex contractu filii
 vel contra. et ad hoc factus est titulus. C. ne filius pro patre. istud
 fallit in tribus casibus. et ita tres titulos habemus immediate se-
 quentes de pecu. de in rem verso. et quod ius. nam si pater filio pecu-
 lium concessit obligatur pater ex contractu filii quod concedendo sibi
 peculium tacite videtur velle et vult quod obligari possit per filium, tamen
 quod voluntas patris non est absoluta sed limitata eatenus quate-
 nus est peculium: ideo pater ex contractu filii habentis peculium
 non obligatur in solidum et absolute: sed quatenus est peculium. hinc
 tamen privilegium in isto peculio, quod si aliquid sibi debeatur a filio
 naturaliter, pater preferatur alijs creditoribus: et primo deduci
 debet illud quod patri debetur. l. in princ. ff. de tribu. pone quod talis
 filius qui habebat peculium emancipetur a patre vel moriatur
 certe mortuo vel emancipato filio, desinet esse peculium. l. si in fi.
 C. de inoffi. testa. et consequenter de rigore iuris pater amplius non
 tenetur, tamen quod iniquum etiam est quod creditores absque eorum facto frau-
 darentur ideo preter adinuenit. titulum. ff. qui ac. de pecu. est anna.
 per quem statuit de equitate contra rigorem iuris: quod si sit filius
 emancipatus: et sic nullum sit amplius peculium, pater teneatur
 intra annum a tempore emancipationis filii ac si filius adhuc esset
 in potestate. Ex hoc infero quod promissio illius tituli quando actio
 de pecu. est annalis, non habet locum quando pater obligaretur
 per filio vel quod iussu vel de in rem verso, ista duobus casibus licet si
 filius emancipatus sit vel moriatur pater tamen perpetuo tenetur,
 quod non tenetur tantum de peculio, sed quia iussu filio, vel quod verum
 est in rem suam, de utroque habetis text. in l. macedoniani. C. ad
 mace. ¶ Istis sic premisis diuido istam legem in duas partes
 principia. In prima loquitur de mutuo contracto inter duos fra-
 tres in potestate. In secunda que est in versu. quesitum. loquitur de
 mutuo contracto inter patrem et filium vel contra. In prima pars
 principalis subdividitur per gloss. nostram in vi. particulas vsque
 ad dictum ver. quesitum: sed ego plenius et clarius loquar. In pri-
 ma ponitur thema. In secunda elicitur questio. In tertia ponit-
 ur responsio que est bimembris. In quarta assignatur ratio se-
 cundi membri, et quod illa ratio videtur in effectu eadem cum dicto

ex illa expressa sequitur ratio tacita. In quinta illa ratio tacita
 comprobatur per tria similia. In sexta et ultima ponitur conclusio
 fio. Secunda ibi quesitum est. Tertia ibi respondit utique. Quarta
 ibi, naturalem enim. Quinta ibi adeo. Sexta ibi porro. Eodem
 modo secunda principalis subdividitur in duas. In prima loqui-
 tur quando pater mutuauit pecuniam filio. In secunda loquitur
 contra quando filius patri mutuauit. Secunda ibi contra, hoc
 dicit in effectu. Ex mutuo celebrato inter fratres existentes in po-
 testate patris oritur solum naturalis obligatio que incontinenti
 acquiritur patri: et eo mortuo pars istius naturalis obligationis
 extinguitur propter partem hereditatis obuenientem fratri de-
 bitori iure confusionis, alia pars naturalis obligationis extingui-
 tur si tantum de peculio obuenit fratri mutuantis quantum
 est illa alia pars obligationis naturalis, quod tali obligationi con-
 tracte per habentem peculium debet solui de ipso peculio cum
 sit onus peculii et transeat ad quemcumque ad quem transit pecu-
 lium: ut patet in tribus exemplis positus in tex. hoc dicit tota pri-
 ma pars principalis. Et ex contractu mutui celebrati inter pa-
 trem et filium in potestate vel contra oritur naturalis obligatio
 que impedit repetitionem sol. facte per filium: postquam fuit eman-
 cipatus patri vel contra. Tasum in terminis in hac l. figurant
 marti. si. Albe. de rosa. in iij. et iij. col. Ange. in apostillando text.
 Pau. per tres col. item Bald. in paucis verbis sed bonis. l. fin.
 in iij. col. C. quod cum eo. ubi reasumit totam materiam huius. l.
 sed ex figuracione casus quam isti docto. ponunt, non videtur mihi
 quod sufficienter et satis clare declarare ista. l. ideo casum figuro sub
 hac forma. Pater habebat duos filios in potestate quorum unus
 vocabatur meuius, alius titius, et quia meuius erat gradior natu-
 et industrius, pater permittebat sibi administrationem omnium
 rerum patrum nomine tamen patris, et non tantum peculium.
 Alius frater titius minor natu parum erat industrius et se non
 impendebat de administratione domus aut rerum patrum, pater
 tamen concesserat sibi. x. in peculium, de quibus possit mer-
 cari contrahere et negotiari ad libitum suum. contigit quod dum
 iste titius pecunia indigeret accepit a meuius fratre maiore. x. mu-
 tuo, que decem erant de pecunia patris patre consentiente, vel etiam
 de peculio ipsiusmet fratris quod in hoc non est vis et nec glo. aut do-
 cto. discutunt. In hoc clarum est, quod ex isto contractu mutui cele-
 brato inter istos duos fratres existentes in potestate patris, ori-
 tur solum naturalis obligatio ut dixi in primo euidentiali, et ista
 naturalis obligatio fuit statim quesita per filium patri et penes
 filium nihil remansit, quicquid dicat glo. et sic titius, frater mi-
 nor nunc est obligatus patri suo naturaliter ad. x. ex persona al-
 terius fratris. Contigit successiue quod mortuus est pater ab inter-
 stato, vel etiam si vis condito testamento, propter illud quod dicit
 de prelegato tamen illud potuisset fieri in codicillis: mortuo pa-
 tre isti duo fratres successerunt in vniuersa hereditate patris, quilibet
 eorum pro dimidia. Et sic illa obligatio naturalis de decem
 que in totum erat quesita patri nunc eo mortuo diuiditur inter
 istos duos fratres heredes, et vna dimidia: scilicet de quinque spectat
 fratri meuius mutuantis: alia media de quinque spectat fratri titio
 qui recipit. Isti fratres diuiserunt inter se vniuersum patrimonium
 patris: et consequenter diuiserunt etiam illa. x. que erat con-
 cessa in peculium ipsi titio: cum illa essent patris, et mortuo patre
 desinat esse peculium: et sic illa. x. sunt sicut residua pecunia patris
 et ita inter eos equaliter fuit diuisa: istis sic iam subsecutis, titius
 frater minor de suo proprio: et sic de sua parte soluit meuius tota
 x. que ab ipso meuius mutuo acceperat patre viuento, siue per erro-
 rem iuris: siue per errorem facti, quod non facio vltimū. dicitur
 istud fuit quod dedit materiam dubitandi. Quesitum ergo fuit ab
 Africano iuricon. nunquid titius qui illa. x. soluit post mortem
 patris, possit ea repetere per condictionem indebiti a fratre meuius tanquam in
 debite soluta: dubium faciebat quod non posset repetere, quod erat na-
 turaliter debita, et naturalis obligatio impedit repetitionem sol.
 Breuiter Africanus iuricon. in effectu vult ostendere, quod tota
 ista. x. sunt omnino indebita: quod naturalis obligatio ante solutio-
 nem erat in totum ipso iure sublata. et per consequens vult in effe-
 ctu decidere quod tota. x. repetantur per condictionem indebiti. quocumque
 errore sint soluta: siue iuris siue facti: quocumque aliquid est om-
 nino indebitum, quia non debetur nec naturaliter nec civiliter,
 indistincte potest illud repeti quocumque errore solvatur, ut declar-
 rat glo. et doc. in l. §. eo. restat ergo solum probare quod naturalis
 obligatio fuerit in totum ipso iure sublata: quod sic apparebat, quod
 erat totaliter indebitum: ad istud probandum tendit totum illud
 quod sequitur in versu. respondit. vsque ad versu. quesitum. Clarum
 est, quod obligatio naturalis causata ex contractu mutui in totum
 fuit quesita per filium patri, et nihil remansit penes filium mortuo pa-
 tre. Isti obligatio naturalis fuit diuisa inter filios equaliter: di-
 midia que est de quinque spectat meuius fratri mutuantis, alia di-
 midia de quinque spectat titio debitori: cum ergo titius debitor lue-

¶ Pater et
 filius. Adde
 glo. in c. sup
 eo. l. §. de te
 sta. et. in §.
 hoc aut. xxx
 v. q. iij. abb.
 §. si. l. iij. in
 ap. v. pmo
 dictu legat
 iij. in §. vol

cesserit patri creditor in quinqz, sequitur qd iure confusionis vt idem non sit debitor z creditor extinguatur obligatio de quinqz z sic pro media parte istud vult dicere tex. ibi respondi vtiqz. pro illa parte pro qua ipse patri heres extitisset reperituram. nā cum pro illa parte iure confusionis debiti et crediti sit ipso iure extincta naturalis obligatio indubitātū est qd quantū ad illa quinqz datur repetitio. Restat alia quinqz in qb⁹ frater meus⁹ creditor successit, que non sunt extincta iure confusionis: quia quantū ad illa debitor non successit creditor: z ista sunt super quibus pendet difficultas. iuriconsultus in ver. pro ea vero. vult probare z probat, quod etiam quo ad illa quinqz obuenta in partem fratri meo qui mutauit sit ipso iure extincta obligatio naturalis, eo qd si tantum obuenit de peculio titi quantū sunt illa quinqz: nā presupponit qd frater Titius habebat. x. in peculio tempore quo accepit. x. mutuo a meo, z regula est quod quādo habens peculium facit cōtractum z se obligat, qd illa obligatio debet solui de peculio, qd est onus peculij reale: z ad quemcūqz transit peculium eatenus quatenus transit peculium, eatenus sequitur z concomitatur illa obligatio, tanq³ lepra leprosum nec talis obligatio potest a peculio separari. Ergo cum de mutuo solum restant quinqz z peculium titi fuisse decem: z fuit diuisum inter fratres sicut alia bona patris, ergo meus frater habet quinqz de peculio ergo illa habet cum sua obligatione, ergo per obuentionem peculij de quinqz extinguitur obligatio naturalis mutui que erat de quinqz iure solutis: sicut ei fratri mutuantī quinqz fuissent solutae: z ideo si obuentio peculij fuisset in minus quā quinqz, nō esset in totum extincta obligatio de quinqz, sed pro rata istud est qd vult dicere ibi. pro ea vero qua frater meus qui mutauit extitit heres non extinguit obligatio per obuentionē hereditatis: et sic iure cōfusionis: sed extinguit per obuentionē peculij si non sit minus quā debitor: regula est qd naturalis obligatio causata p⁹ habentem peculium cū sit irradicata in peculio trāsit ad eum ad quem trāsit peculium: sed cum peculium de quinqz: et sic medie partis trāstuerit ad fratrem meū qui mutauit: z sic penes eū sit obligatio passiva, apparet qd naturalis obligatio est extincta, z ista etiā extinguit iure cōfusionis, qd cū obligatio passiva que est in peculio trāseat ad fratrem qui mutauit penes quem restabat debitū naturale de alijs quinqz, ergo ne idem sit debitor z creditor. extinguitur per obuentionem peculij iure etiam cōfusionis: ne idem sit debitor z creditor, aliter tamen quā in casu precedenti. Ex istis oibz concludit qd cum obligatio naturalis de. x. mutuatū ritio sit ipso iure sublata quo ad quinqz que in diuisione perueniunt ad titium fratrem debitorem iure cōfusionis. Item in alijs quinqz que restant z debeantur meo qui mutauit: obligatio de illis quinqz extinguitur: z tantū obuenit sibi de peculio: i quo peculio erat obligatio passiva, cum sit onus peculij: ergo relinquit qd cū obligatio naturalis esset ipso iure sublata quo ad omnia. x. qd illa. x. postea soluta per titium fuerunt in totum indebite solutae: ergo repeti possunt p⁹ cōd. inde. hic est casus vsqz ad vers. adeo. Instat querens, in vers. adeo domine iuriconsulte vos dedistis mihi vna responsione in subtilem, qd obligatio naturalis ipso iure extinguit: hoc ipso qd tantū obuenit de peculio illi⁹ in cuius persona durabat debitū actiue: z sic ex hoc datur mihi tacite intelligi, qd si filius habens peculium contrahit, qd obligatio que orit ex contractu efficaciter residet in peculio z est onus peculij z debet solui de peculio z non aliter. Ego vellem qd probaret mihi istud qd obligatio sit onus peculij affixum peculio: et sequatur peculium: et sic vt lepra leprosum ad quemcūqz vadat. Et isto modo intelligam qd illud qd dixistis in vers. naturalem. erit verum: respondet Africanus in vers. adeo. ego probabo istud per tria exempla. Primum exemplum est pone in terminis. l. nostre. pater ante partē prelegauit totum illud peculium qd erat de. x. titio. isto casu peculium obuenit titio qui mutuo acceperat decem in vita patris: in isto peculio est obligatio ex illo contractu et onus: isto casu frater meus tempore diuisionis hereditatis pōt petere quod deducant quinqz sibi debita, z titius frater qui hz peculium tenet sibi soluere, ex quo sibi nunc ultra obligationem obuenit totum peculium, ergo apparet qd ille ad quem deuenit peculium est ille qui in effectu obligatur, z qui debet de peculio soluere. Et ex. h. d. Ang. in. ij. col. in duobus locis sing. probari. vnam in text. quod est mirabile fm eum: z bene, qd licet sola obligatio naturalis nō sit potens ad agendū multo minus ad exigendū: est tamen potēs vt tempore diuisionis hereditatis possit frater creditor petere qd deducatur ante omnia istud qd naturaliter tantum debet z istud potest consequi z petere ab arbitro deputato: ad diuidendū: sed illud ideo est (licet ipse nō dicat) propter peculium cui est annexa obligatio naturalis, alias istud non procederet vt. j. dicā in secundo no. Secundum exemplum ponitur in ver. Idqz maxime, qd obligatio sit onus peculij: z nō onus illius qui cōtrahit. Et qd transeat ad quemcūqz ad quem peculium trāsit: z nō trāsit

obligatio penes illum qui contrahit donec aliquid superest de peculio z pbat sic. Bone qd iste frater idemqz fili⁹ habens peculium contraxisset cum vno extraneo: ex quo contractu sequuta fuisset obligatio: certe iste extraneus potest conuenire non solum illum cū quo contraxit qui obligatur sibi ciuilitate z naturaliter ex persona sua. Item ex contractibus. ff. de iud. l. filius. ff. de act. et ob. sed etiam potest conuenire pro rata vniūquēqz ad quem peruenit aliquid de isto peculio. Bone nūc qd mortuo patre iste extraneus conuenit solum illum cum quo cōtrahit: z ille coactus in iudicio sibi totum soluit: certe licet ipse fuerit ille qui fecit contractū et qui soluerit totū: tamen poterit repetere a coheredibz in iudicio familie eriscū. tantum quantū ad vniūquēqz de illo peculio obuenierit, z per hoc dat plusq³ clare intelligi, qd obligatio contracta per habentem peculium lz obliget contrahentē naturaliter z ciuilitate: qd filiusfam. ciuilitate z naturaliter obligatur ex omni cōtractu p⁹terq³ mutuo z voto vt iuribus preallega. tū illa obligatio effectualiter est on⁹ peculij z debet solui de peculio. Et si filius qui contrahit post mortem patris soluat de suo proprio extraneo, potest recipere a fratribz tantū in quantum ad eos peculium obuenierit. Ex hoc sequitur tertium exemplū positum in ver. igitur, qd si talis filius habens peculium contrahit cum extraneo ipse sibi vt dixi naturaliter z ciuilitate obligatur: tamē debet solui de peculio si post mortem patris nihil adhuc soluit extraneo: z sic adhuc res est integra in diuisione hereditatis in qua simul diuidetur peculium: potest iste frater qui contrahit cogere alios fratres vt ei caueant de cōseruando eum indemnez aduersus illum extraneum creditorem cum quo contraxit pro rata peculij vniūquēqz obuenientis. Et pro hoc concludit iuricon. in ver. p⁹ro. qd si iste frater debet cōseruari indemnis quo ad extraneum cū quo contrahit, multo fortius debet indemnis cōseruari a fratre suo a quo mutuum accepit, vt frater sibi compenset peculium qd accepit z aliam pecuniam fratris indebite receptā restituat p⁹ cōd. ande. iste est casus clarus et nitidus vsqz ad ver. questum. Pro faciliari memoria z breui declaratione huius legis reperiuntur aliqui versus cōtinentes diuisionē huius legis et aliquam facti narrationem. z Ille. hic in. j. col. ponit primos nonem versus: quos ego emendauit vbi opus est: deinde quoddā alios addidi vt perficerem totam. l. vsqz ad ver. questum. Et qd obligatio non posset cadere in versu eius loco ponitur actio iniuste gratia metri.

Ser facit hic frater presenti lege notanda.
Factum proponit, querit, respondet z addit
Causam responsi trina ratione probando.
Deniqz concludit ex his que dixerat ante.
Nam duo sunt fratres in patris iure manentes,
Titius z meus: contraxit titius iste
Cum meo fratre, nummos patris accipiendo.
Bone decem mutuo numeratos nomine patris.
Ex hoc contractu nature iure tenetur
Titius hic patri, ciuili iure remoto:
Deo patre defuncto, successit vterqz parenti.
Quilibet in partem: fuit z quesita duobus,
Que naturalis patri fuit actio parua.
Titius extinguit propriam: cum sit patris heres.
Sic sit qd debens succedit debere debenti.
Ad reliquam partem, meo manet actio salua.
Sed perit obuentu lecti cum fratre peculij.
Namqz profectio, sic sunt affixa peculo
Iura: qd id semper velut egrum lepra sequuntur.
Hoc in versu adeo trina ratione probatur.

10 Et hunc ex vers. questum. iuricon. probat qd ex mutuo contractu inter filium et patrem in potestate oriatur obligatio naturalis: que impedit repe. solu. si filius postea emancipatus patri soluat: qd inter patrem z filium in potestate oriatur naturalis obligatio probatur: qd filio emancipato desinat esse peculium et pater de rigore iuris non teneatur: tamen ex equitate pater potest conuenire intra annū: sed pater deducet illud qd filius sibi debebat naturaliter: ergo patet qd inter patrem z filium in potestate potest contrahi debitum naturale z si filius emancipatus patri soluat, non potest repetere. Soluit mihi filius tempore quo contraxit cum patre habuisset peculium, z illud ad patrem peruenisset quia per obuentionem peculij filius liberatur a patre sicut si sibi soluisset cū obligatio sit onus peculij prout dictum fuit in prima parte. l. In ter. ibi pro ea parte qua ipse patri heres extitisset. ratio est qd pro ea parte filius debitor succedit patri creditor: z sic iure confusionis extinguitur ipso iure pro ea parte obligatio naturalis vt declarauit. an. j. eundem. In text. ibi qd peculij partem frater sit consequutus subaudi: z ratio est qd cum ista obligatio naturalis contracta per habentē peculium sit onus peculij z debeat de peculio solui: ergo apparet qd extinguitur in quantum peculium

peculium peruenit ad fratrem qui mutauit, et ad istam rationem subintellectam vadunt tria exempla text. que sequuntur. In text. ibi, adeo: subaudi adeo scilicet ipsa obligatio est, onus peculii, et peculii successorem comitat quod sequitur ut. in text. In text. ibi si extraneo quod debuisset, intellige ex alia causa et ex alio tractu quam mutui vel si vis intelligere de mutuo intellige in casibus in quibus si filius, accepit pecuniam mutuo cessat macedoniam propter verbum exactum, quod. sequitur: nam in mutuo non potuisset a filio. Inuito exigentem sit tutus exceptione macedoniam etiam postquam fuerit sui iuris. l. si. ff. ad macedo. Ultra notabilia que literaliter colligi possunt in text. et patent ex supradictis: noto in vers. et natum ralem: debitum contractum per filium, vel seruum quando habent peculium dicitur onus peculii, et de exolui de peculio et concomitantur quemcumque ad quem transit peculium, sicut lepra leprosum, ut declarant. s. in. iij. euidentia. Intellige tamen quando peculium transit ad aliquem, titulum. vniuersali: ut in hoc text. titulum. hereditario: si autem transiret titulo sing. puta donationis vel emptionis: tunc si transit simul cum seruo transit etiam onus peculii: et sic est idem quod in casu precedere. l. et ancillarum. s. si seruus. ff. de pecul. alias secundus. l. j. s. item heres. vbi glo. ff. q. act. de pecu. est anna. et declarat latius Barto. hic in. r. iij. col. in vers. venio ad secundam glo. magnam. et secundo noto in vers. adeo. esse hic text. sing. et etiam mirabilem finem Ange. in. iij. col. in duobus locis: quod sola obligatio naturalis non sit potens ad agendum et multominus ad exigendum: tamen est potens ut in diuisione hereditatis quod sit inter fratres possit deduci illud quod naturaliter tamen debet: sicut si deberetur naturaliter et civiliter: huius debiti naturalis deus haberi de per arbitrium assumptum ad diuidendum hereditatem, tu intellige sane quod tale debiti naturale est comexum peculio, et in istis terminis proprie loquitur iste text. Sed quoniam esset debitorum naturale de per se sine peculio: non est verum quod in diuisione hereditatis fieret eius deductio. l. si quid possessor. s. sed et si ipsi. ff. de peti. here. l. meum. in princ. cum glossa. ff. de heredi. et declarat in specie Barto. hic in. iij. col. si prime questionis quod ponit in. xv. col. et Tertio principaliter noto in vers. igitur: quod si filius habens peculium extrahit: ex quo contractu remanet obligatus: tamen cum ista obligatio sit propria peculii: debet in diuisionem hereditatis et peculii conservari indemnitas per fratres suos. et gl. parua in verbo indemnitas, subaudi scilicet per cautionem: et sic fratres debent sibi cauere quod est indemnem seruare bunt a quocumque creditore peculii. et ex hoc infert Ange. hic in. iij. col. esse hic casum no. et quotidianum in argu. quod si sunt plures mercatores socii et veniunt ad diuisionem, mercantie vel fundicij: si ille qui exercuit fundicum debeat: puta mille ducatos alijs non potest ante omnia deducere istam pecuniam vel tantum retinere de mercibus ut satisfaciat creditori fundicij: sed sufficit quod mercatores promittant et caueant eum seruare indemnem: adde de hoc in terminis glo. no. in. l. certum. in glo. si. super verbo condemnatus C. familie eriscum. caue tamen quod habemus duos textus expressos no. qui volunt quod si debiti sit purum debet statim solui: sed si esset debitum in diem vel sub conditione tunc bene sufficit prestare cautionem de conservando socium indemnem. l. si socii sumus. et l. prececedenti que incipit omne. et ibi Albericus. ff. pro socio. Tenendo tamen illud quod tenet Ang. limita verum nisi talis socius tam esset per sententiam condemnatus, tunc enim posset retinere tantas merces in diuisione que sufficiant ad satisfaciendum. text. est in dicta. l. certum. C. fami. eriscum. imo singulariter si socius non per sententiam esset condemnatus: imo esset obligatus per ipsum quod haberet executi ratam ex forma statuti, etiam per schedulam priuata mercatoris que haberet executi ex forma statuti: tunc esset perinde ac si esset condemnatus, et posset retinere tot merces, et istud vltimum tenet Ly. et Bal. in. d. l. certum. ad hoc bene facit illud quod sing. multum et Bar. in. l. fideiussor per venditorem. ff. de fideiuss. scitis enim quod si fideiussor esset obligatus pro aliquo, nihil potest petere a principali debitore donec ipse soluat. l. lucius. ff. manda. et vide ibi glo. ponentem quasdam fallen. ad hoc dicit singu. Bar. in. d. l. fideiussor. quod si fideiussor esset obligatus per publicum iustitiam quod ex forma statuti haberet executi ratam: certe iste fideiussor potest repetere a principali debitore, sicut si soluisset: et tenet etiam Bal. in. l. si pro ea. in. iij. col. C. man. istud vltimum tamen non firmo et semper tenui quod non sit verum: et contrarium tenent Imo. Lud. et Pau. in. d. l. fideiussor pro venditore. et Quarto noto in vers. porro. quod qui tenet aliquem seruare indemnem ab extraneo: multo magis deus seruare indemnem a seipso: et sic illud quod quis debet aduersus extraneum facere, multo magis deus facere aduersus seipsum: et finem Pau. de ca. est pulchrum et morale dictum. concord. l. sine gloria. et ibi glo. allegat plures concord. ff. mandati. adde bene facit text. no. in. l. antepe. ff. de admittuto. et similem text. in. l. cum in eo. et ibi glo. allegat multas concord. ff. de pac. ad idem ego addo bene facit text. illum singu. in. l. si fundum. ff. man. et dicit Bar. ibi quod illud text. nescit alibi et quod iam de facto habuit in palatio syndicus: et quod ille text. non reperitur alibi dicit etiam Bald. in. l. j. in. vj. q. C.

16 si seruus extero. et Inducitur text. iste sic declaratus per Albe. de ro. et Bal. ad illam questionem de eo qui promissit accommodare turrim vel arcem contra omnem hominem de mundo cuidam principi. nunquid teneatur etiam accommodare contra seipsum, omisso multiloquio: cōis sententia est quod non tenetur, per regulam quod in generali sermone non continet persona loquentis. l. paulus. s. si. vbi Bar. ff. de pig. et ibi glo. allegat multas concord. et in. l. inquisitio. C. de fo. Non ob. text. noster: quod procedit quoties obligatio insurgit tacite ex dispositione legis, vel ex natura rei: tunc sicut quis debet aduersus alium multo magis aduersus seipsum: secus si obligatio venit ex partium conventionione, si enim illa cōuentio sit generalis nunquid includitur persona loquentis. ita doc. hic et Bar. in. l. consulari. ff. de sena. Ly. et Bal. in. l. cum acutissimi. C. de fidel. com. Imo. et alij omnes cano. in cle. j. de re iudi. et est bonum text. in c. petitio. cum glo. de iureiur. et glo. in. c. de forma. r. ij. q. vlt. et glo. in c. j. s. si. in tit. hic finitur lex concord. et glo. in. c. imperiales. s. si. et ibi Bal. et alij seuidisse de probi. seu. alie. per Fede. et in istis vltimis maxime in illo. c. imperialem. tangit Bal. et alij, quid etiam si expressse promississet accommodare contra seipsum: et determinat quod non tenetur, imo fortius dicit glo. in. d. c. de forma. quod qui promissit accommodare turrim contra omnem personam de mundo, non tenetur accommodare contra papam: et cōsequenter nec contra imperatorem, quod in generali sermone semper iste persone sunt exceptas te, glo. etiam in. d. c. de forma: bonus text. in. c. veniens. de iureiur. et quod no. glo. in. c. constitutus. de rescrip. Imo nec tenetur contra regem cuius est subditus si non recognoscat superiorem, finem Specu. in. ti. de sen. s. ij. in ver. xv. et Bal. in. d. c. imperialem. s. si. ego puto quod idem esset in quocumque principe non recognoscente superiorem de iure vel de facto: tamen habeatur loco imperatoris quo ad subditos suos, ut pluries dicit Bart. maxime in. l. hostes. ff. de cap. et in l. relegati. ff. de pen. Ex istis remanet expeditus apparatus text. 17 antequam veniam ad apparatus glossarum restat videre: et nunquid ista. l. que loquitur de duobus fratribus possit habere locum in tribus fratribus vel in quatuor, ponit Bar. hic in. xvj. vel. xv. col. in vers. quero quid si iste frater debitor soluit et c. et subtiliter dedit quod non. l. q. ista. l. non posset habere locum in tribus aut quatuor fratribus, et ad hoc probandum facit vnum fundamentum quod est in hac materia necessarium et verum. Et finem hoc limitantur que dicta sunt in euidentibus: quod quauis peculium transeat cum oneribus suis quatenus est peculium et non ultra ut hoc text. tamen non transit nisi pro illa quota pro qua quis est heres, dato quod etiam peculium sit maius. istud fundamentum pulchre declarat Bart. in. xvj. col. in vers. quero vtrum creditor peculiaris. per text. in. l. quesitum. s. j. ff. de pecu. hoc premissis pone quod fuissent tres fratres et pone quod titius haberet in peculio. c. et accepisset. xv. mutuo a meo: non haberet locum ista. l. quod mortuo patre: clarum est quod obligatio pro vna tertia parte, pro qua titius est heres patri extinguitur, sine dubio supersunt alie due partes certe meius creditor quam uis habeat tantum de peculio quod sit. s. illas duas partes: et sic peruenit ad meum plus de peculio quam sunt ille due partes, tamen quia meum non est heres nisi pro vna tertia parte pro illa tertia parte debet transire obligatio cum peculio quamuis peculium sit plus restat ergo alia tertia pars obligationis, ergo si titius soluet et non posset repetere cum illa tertia pars restans non extinguitur et tanto fortius dicit Bar. istud procederet si tenere mus op. glo. j. quod ex mutuo due naturales obligationes nascuntur, vna que patri acquiritur, alia que penes filium remanet. et Ange. in antepe. col. visus est idem velle, quod ista. l. non haberet locum in tribus aut quatuor fratribus sed in duobus tantum. ego puto quod ista. l. habeat locum in tribus et in quatuor et pluribus fratribus, et credo quod Bar. multum equiuocauerit: et in terminis. q. sue ostendo quod ista. l. locum habeat: nam titius habens. c. in peculio accepit in meo xv. mutuo, scitis quod ex isto mutuo tota obligatio naturalis quesita patri in omnibus. xv. penes filium mutuantem nihil remanet. Notatur pater relictis tribus filiis, ista obligatio naturalis diuiditur inter istos fratres et unicuique obuenit pars de quinq. tunc quo ad partem que titio obuenit non est dubium quod illa obligatio extinguitur cōfusione. Restat due partes in quibus presupponit Bar. quod obligationes naturales actiue sunt penes meum, et non est verum: sed solum est pro tertia parte, imo sic, meum successit patri pro tertia et obuenit sibi peculium ultra tertia parte: ergo ipso iure est extincta obligatio pro tertia parte per obuentionem peculii, alia tertia pars que restat non est penes meum: sed penes alium tertium fratrem, et cum ad illum alium tertium fratrem obuenerit tantum et plus de peculio quam sit tertia pars obligatiōis, et obligatio sit in ipso peculio, ergo illa tertia est etiam ipso iure extincta ac si soluisset: et sic omnes tertie partes sunt extincte: et sic si soluit repetere potest, etiam tenendo quod penes meum remaneat vna naturalis obligatio ultra illam que patri querit, ut tenet glossa. j. quod omnes reprobant: nam illa naturalis que est penes filium nullus est effectus: et sublata que est penes

patrem, tollitur etiam illa que est penes filium si qua est. sic Bar. erra-
uit equiuocando: quod non computantur tertium fratrem quasi due partes
obligationis naturalis transirent ad fratrem mutuantem, et cum fra-
ter mutuas non fuerit heres nisi pro vna tertia, certe per obuens-
tionem peculii non potuit extinguere nisi vna tertia pars. In hoc
equiuocauit, quod vna tertia obligationis transit ad tertium fratrem
cui cum tunc obuenerit de peculio extinguere illa tertia que ad eum
transit, et de hoc errore Bar. perpendit Fulg. hic in antepe. col. ad
finem. Ange. qui querit de tribus vel quatuor fratribus loquitur
vtrum ista. l. habeat locum sed querit quomodo peculium debeat inter eos
12 diuidi. ¶ Nunquid autem ista. l. loquens in filiis haberet locum in ser-
uis si presupponeremus duos seruos vnius domini habentes pecu-
lium, vnum cum altero contraxisse et postea a domino heredes institu-
tos et dico quod sic, quod regulariter dicta in filiis in potestate habent
locum in seruis, et in specie, ita dicit Bal. in. l. si. C. quod cum eo. est ver-
um quod Bar. hic in. xvij. col. in ver. sumus expediti de hac glossa.
magna. et quod ista. l. non posset habere locum in seruis quantum ad il-
lum versum si extraneo, quid debuisset, dum loquitur de iudicio fa-
19 eris. istud non potest adaptari seruis ut hic per eum. ¶ Nunquid autem
ista. l. haberet locum in duobus monachis existentibus sub pote-
state vnius abbatis qui etiam quodammodo possunt habere pecu-
lium, videret quod sic: quod regulariter dicta in filiis extendunt ad mo-
nachos est regula. In. in. c. cum olim. de priuilegiis. quia regulas pluries
assumit Bar. in. l. i. in si. principum. et in. si. si fructuarius. ff. de stip.
ser. et alibi pluries et magis in specie quod ista. l. possit habere locum in
monachis visus est sentire Bal. in. l. si. ad finem. C. quod cum eo. dum dicit
predicta omnia quod dixi in filiis extendere ad monachos ut ibi per eum.
Ego non bene possum considerare quomodo in practica posset des-
cendere ad monachos in casu istius legis et quomodo in eis posset tras-
ctari de re. per codicem. inde. de quo tunc puncto vide etiam Jo. fab.
et alios in. si. actioes. aut. de pecu. in. si. de ac. ¶ Venio ad appa-
rum glossam. Prima glossa. posset aliter diuidi quam faciat Barto.
sequor tunc diuisionem Bar. quam etiam sequuntur Ange. et Fulg. et Pau.
de ca. loquar tunc clarius et plenius. ¶ Diuidendo ergo ista. l. in tres
partes primum. In. si. declarat qualiter potuit contrahi mutuum inter
fratres existentes in patria patris: et sic de qua pecunia potuit fieri
mutuum et ista. l. pars finem Barto. durat vsque ibi: et tunc dico na-
turem, sed et Bar. durat vsque ibi: et sic due naturales ab initio.
In secunda declarat glossa. cum ex isto mutuo oritur naturalis obliga-
tio tunc que incotinenti patri quod si, nunquid in totum acquirit: ita quod
nihil penes filium remaneat: an vero penes filium vna naturalis ac-
quiratur alia patri, et tenet quod sic. In tertia et vltima. que est ibi. ite que-
ro, querit glossa. an quemadmodum per fratrem mutuantem querit patri
obligatio naturalis actiua: ita e contra per filium recipientem mutuo
pater obligetur naturaliter passiuus: et refert tres opiniones. tanquam tres opi-
ones. Alia. quod non: illam comprobant quatuor modis: expeditam vnam
quamque partem de per se. Alia. primo partem principalem quam sub-
diuidendo in quinque particulas. In prima ponit diuisionem huius. l.
vsque ad ver. querit. In secunda glossa. timore vnius contrarii decla-
rat quod utriusque speciei filius. possit habere pecuniam. In tertia
ponit primum intellectum ad hanc. l. quod si ista. l. intelligat in pecunia mu-
tuata ita nunc patris tunc procedit sine scrupulo in quacunque pec-
cunia. In quarta ponit secundum intellectum ad hanc. l. quod si ista. l. lo-
quatur in pecunia mutuata nomine ipsius filii et non patris, tunc
solum procedit hodie in peculio profectitia et in pecunia patris. In quin-
ta et vltima. glossa. ex predictis concludit declarata et contruenienter. secunda
ibi inuenio. quod quinque modis. tertia ibi: et in his oibus potest intel-
ligi hec. l. quarta ibi: et autem ponas quod est minus. quia tunc dic-
tur ergo pecunia mutuata. Et est aduertendum. quod Bar. in tota ista. l. hoc
ordine procedit. Primo recitat literaturam glossa. in vna quaque parte
ex tribus primum. postea de nouo reassumit vnamquamque partem disputata.
et querit veritatem. Ego autem ut breuitati inferuius quantum potero
semel tunc ponam. Breue aduertendum est quod tota ista prima pars glossa.
que ponit duos primum intellectus primum. ad textum. facta est timore
huius contrarii: nam videtur quod ista. l. non possit procedere: aut enim iste
meus filius. mutauit pecuniam castrensem. peculii vel quasi: aut
pecuniam profectitiam vel pecuniam patris. de aduentitia non curo: quod
de iure forte non erat differentia inter aduentitiam et profectitiam: pri-
mo casu in pecunia castrense. vel quasi ista. l. non posset procedere: quod
in illa recipientis obligaretur et naturaliter et civiliter: et ipsi filio tunc
obligatio acquireretur: quod filius in castrense. vel quasi habetur pro pa-
tre. l. i. ff. ad mace. eodem modo non potest procedere ista. l. in pro-
fectitia aut in pecunia propria patris: quod in ea non potuit transferri
et omnium per filium mutuantem: cum dominium non sit suum, sed pa-
tris: ergo mutuum non potuit contrahi in quo requiritur translatio
dominii. l. i. ff. appellata. s. si cer. per. ¶ Et tota ista. l. parte primum. glossa.
habet elicere quatuor primum. conclusiones quas particulariter ex-
aminabimus. Prima est, quod filius. potest habere pecuniam quinque
modis et ista est clara: quid autem differat pecunia profectitia a pec-
cunia propria patris, cum vtriusque dominium in penes patrem

posui. s. in evidentialibus. Secunda conclusio est, quod si ista. l. lo-
quatur in pecunia mutuata per filium nomine patris procedit sine
scrupulo in quacunque pecunia. Tertia conclusio est, quod si ista. l. in-
telligatur in mutuo celebrato nomine filii mutuantis et non patris:
tunc solum potest habere locum hodie in pecunia profectitia vel in pec-
cunia propria patris accedente tunc voluntate patris: quod alias do-
minium transferri non potuisset: et sic non fuisset mutuum: vel intel-
lige quod est melius sequuta consumptione. Quarta conclusio est quod
hodie in aduentitiis inter fratres existentes in potestate patris
contrahitur non solum naturalis: sed etiam civilis obligatio. nec vi-
co prout dicit Bar. quod ista. l. loquatur inter patrem et filium sed
loquatur inter ipsos fratres. istis tribus vltimis ex ordine ex-
20 plicatis, intelligetis si esse huic prime parti. ¶ Ante tunc quam veniam
ad has conclusiones sequendo ordinem Bar. videndum est que sit ratio:
quare inter patrem et filium in potestate vel inter duos fratres in
potestate patris existentes, non posset contrahi civilis obligatio:
sed naturalis tunc. Barto. hic in. v. col. refert duas rationes que sunt
coes: postea ipse addit tertiam valde subtilem que fuit de propria
bursa Bar. prima est ratio quam dixi. s. in primo evidentiali. secunda
ratio coes est: quod obligationes civiles inueniuntur propter iudi-
cia: ut inquit glossa. in. si. de obli. in gl. magna post primum. sed inter pa-
trem et filium non potest esse iudicium. l. si nulla. ff. de iudi. ergo frus-
tratione esset inter eos obligatio civilis: tunc ista ratio est periculosa,
quod sequeretur quod in multis casibus in quibus potest esse lis inter pa-
trem et filium quos enumerat glossa. in. d. l. si nulla. et quod inter eos ori-
retur obligatio civilis, quod tunc est falsum. Bar. addit suam tertiam ra-
tionem nouam et valde subtilem: et dicit, quod quando ante inuentas actioes et
obligationes omnia regla manu expediebant. l. i. in pr. ff. de ori.
iu. que regia potestas est de iure gentium. postea ius civile introduxit obli-
gationes civiles et actiones: quibus mediantebus quis consequi
tur ius suum. Considerauit quoque ius civile quod illa potestas regia ad
huc hodie durat in patre erga filios: quod si filius in patre aliquid ha-
beat quod sit patris: concedit patri illud propria autoritate filio au-
ferre: ergo frustratione civilis obligationis inter patrem et filium oriret.
istam rationem reddit iurisc. ad literam. in. l. serui et filii. in princi-
ff. de fur. facti. l. i. §. si quis te. in. b. esse ius te. in. l. congruens
tius. C. de pa. po. et si dicatur ista bene potest esse ratio quare filius civiliter
patri non obligetur: quod pater potest exercere regia potestatem in fi-
lium: sed ista non esset bona ratio: e contra quare pater filio civiliter non
obligatur: cum filius non habeat istam potestatem in patre, respondet Bar. fa-
21 tendo predicta. ¶ Et si queras quare pater contrahendo cum filio
non obligatur civiliter filio: respondet subtiliter Barto. quod ratio colligitur
ex duabus regulis simul iunctis: vna est, quod quicquid acquirit
filius in potestate, illud statim acquiritur patri. l. i. in princi. ff.
si quis a pa. sue. ma. l. placet. ff. de acqui. hered. Secunda regula
Fulg. est quod ex qua persona stipulando ab alio quis non sibi sed
alij acquirit, certe si contrahat cum isto alio, iste non obligatur: ista
est regula Fulg. in. l. sed et si quis. §. et regulariter. ff. de usufr. l. liber
homo. l. i. in princi. de ver. obli. sed sic est, quod filius in potestate contrahendo
cum alio totum acquirit patri: ut in prima regula. ergo contrahendo
cum patre, patrem in nihilum sibi obligat. Et si dicis iste ratio-
nes probant quod filius. non potest civiliter obligari patri: nec econ-
tra pater filio: sed que est ratio quare inter ipsos fratres non potest
contrahi civilis obligatio: respondet quod est verum, sed quod tertia ratio
colligitur ex predictis: nam si inter fratres posset contrahi civilis
obligatio: habemus quod quicquid filius acquirit: patri acquiritur:
sed obligatio civilis inter patrem et filium non potest cadere: ergo et.
Inuenio quod Ange. hic refert et simpliciter sequitur istas omnes
rationes: presertim istam vltimam Bar. et ita etiam facit Fulg. hic
alij non tangunt. Bal. etiam alibi in effectu tenet istam rationem.
Bar. tamen mutauit aliqua verba: sed non seorsum in. l. si. in. iij.
col. versum. iij. premittendum. C. quod cum eo. Ego autem puto aduertendum
22 in quantum Barto. in primo membro sue rationis presupponit: quod
actiones sint solum adiuuente de iure civili: et non de iure gentium. et istud
non est expeditum, imo est passus disputabilis qui tangitur per
Bar. et omnes in. l. ex hoc iure. ff. de iusti. et in. vbi soleo ponere: et
in. si. de act. in princi. vbi etiam aliquando posui post alios omnes.
Secundo et fortius in quantum Barto. in secundo membro rationis
sue vult, quod pater non obligetur filio civiliter per regulam Fulg. de
qua. s. si ista ratio esset vera sequeretur quod etiam pater non obligaretur
naturaliter: quod omnis obligatio acquireretur ipsi patri per
filium. istam difficultatem mouet Barto. in. l. si quis pro co. §. i. ff.
de fideiul. vbi Bar. dicit quod illa regula Fulg. non habet locum in obliga-
tione naturali: sed tunc quo ad obligationes civiles: et quantum ad
actiones: et assignat rationem: quod cum illa regula iustitiam sit de iure
civili, nos habemus quod ius civile non potest impedire ea que sunt
iuris naturalis. §. sed naturalia. in. si. de iure na. gen. et civili. per co-
sequens illa regula iustitiam non potest impedire: quoniam inter pa-
trem et filium oritur naturalis: istud idem quod illa regula Julia
non habeat locum in obligatione naturali sed civiliter tantum et
et enon

ratificabit numerationem et actio et obligatio reuertetur ad me
numerantē. d. l. si absentis. C. si cer. pe. si autem ratificabit tenebis
tur mihi act. neg. gest. ad tantundem pecunie etiam si sit pater,
in extraneo crederem quod istud esset expeditum nec intelligeretur
in eo dona. nisi cōcurrerent aliqua ex quibus psumeretur donas
tiorita firmat Bal. in. d. l. si absentis. G. ulg. Pau. L. u. z. d. L. ex.
in. d. s. si nummos. in si. sed in patre in quo cōcurrit tanta comun
ctio sanguinis inter ascendente et descendente videretur quod in du
bio psumatur numeratio animo donandi. est doc. Barto. in. l.
que votis. ff. so. ma. dum allegat. l. si seruus. ff. de do. inter vi. z. vfo.
vbi tex. qd ex cōiunctione personarū psumitur donatio in actu
in quo alias non psumeretur. ergo hic contra Barto. psume
retur donatio: ita etiā pungit Pau. hic. in. vj. colū. z. illud quod
dicit Bar. de cōpensatione qd ideo nō haberet tunc locū ista. l. qz
si frater repeteret alius frater opponeret cōpensationem illas
debiti effica. istud vñ male dictus quāvis nullus aduertat: qz vbi
agis de repe. indebite solutū: ille cōtra quē agis nō pōt opponere
exceptionē cōpensa. qz repetitio est quedā spoliatio. z. ergo prius
restitui anteq̃ aliqua exceptio opponat: ergo zc. glo. est or. in. l. cū
quis. s. j. z. ibi Bar. z. alij. dco. f. si inquantū glo. Bar. z. alij cōs
ter tenet. qd si propria pecunia patris aut profecticia fuisse mu
tuata noīe patris. requirit voluntas patris. aut qd sequatur con
sumptio. alias nō hz locū ista. l. d. est. qz ex quo pecunia est ppa
patris quo ad dñum. nō potuit transferri dñū sine voluntate pa
tris ergo mutuum nō potuit contrahi. necesse est ergo intelligen
re qñ intercessit voluntas patris: sic potuit dñum transferri z
cōtrahi mutū. vel qd saltem sit secuta consumptio pecunie. que
operatur dñi translationē. puto aduertendum qd istud qd dicunt
glo. z. docto. procederet qñ iste filius mutuasset propriā pecuniā
patris vñ extraneo: tūc em si intercederet voluntas patris cōtr
heretur mutū: sed cū iste filius mutuanerit alteri filio in pater
certe ista voluntas patris nihil operat quantū ad hoc vñ possit
dicti contractū mutū: nam dcmus qd pater consentiat filio inas
tuanti alteri filio: z. qd ex isto consensu transferat dñum in illum
filium: istud tñ nihil operat: qz in istati dñum reuertet ad pa
tre. per regulā que hz. qz quicquid filius acquirit: acquirit pa
tri. sed leges nō curāt de dñio qd trāsserit. ita qz statim retro trans
feratur in dñm. l. qui sic. ff. de sol. ergo voluntas patris parum
operaret fm Pau. de ca. hic in. vñ. colū. qui dicit qz nullus tangit
istum passum preter eum: tunc ergo est tenere qd ista. l. intellis
gatur sequuta consumptione. f. Tertia cōclusio glo. est. qd si ista
l. intelligatur de pecunia mutuata p ipsum filium nomine ipsius
met filij: tunc fm gl. ista. l. non posset procedere in pecunia castre.
vel quasi. nec etiam in aduentitia hodie ratio est. qz si vnus fili
mutuaret alteri filio pecuniam aduentitiam vel castren. ille obli
garetur sibi naturaliter et ciuilit. qz in castren. vel quasi habet
pro patre. l. n. ff. ad mace. d. sic esset pinde acti mutuaret vñ
extraneo: istis casibus tu puecte not. qz cessaret ratio assignata
per Bar. que est. quod ideo inter duos fratres in pater ciuilitates
non contrahit ciuilis obligatio. qz talis ciuilis acquirere tur pa
tri. z. inter patrem z. filium nō potest esse ciuilis obligatio. ista ra
tio cessat hoc casu: qz in castre. vel quasi. z. hodie in aduentis per
filium non queritur patrinio remanet penes filium. ¶ Circa istā
conclusionē glo. Bar. hic mouet vnā difficultatē z. dicit qz gloss.
male loquit: dicit tñ qd si frater nomine suo proprio mutuasset
pecuniam castren. vel quasi alteri fratri. qd istis. l. non procederet: qz
alius frater obligaret naturaliter z. ciuilit. dicit Bart. qz male
dicit gl. qz obstat senatuscon. mace. quo disponit. qz quotiescūqz
dicius. accepit pecuniam mutuo non obligatur filius nec reles
nat aliquid. l. ij. ad mace. d. qz illa loquitur in casu a contrario qñ
ille qui recipiebat tantū in causa castren. vel quasi tūc obligatur
cū effectu: qz cessat mace. sed gl. nostra loquit qñ mutuas dedit
pecuniam castren. nō autē recipiens. saluo nisi dixeris fm Bart.
qd in vtroqz esset peculiū castre. vel nisi intelligeres gl. loqui in ca
sibus in quibus in mutuo cessat mace. qz casus enumerant p glo.
in. l. zenodoros. C. ad mace. tamen istud esset restringere gl. z. in
uenio qd Bal. cum ea tenet. alij nihil tanguat. puto qd glo. bñ di
cat nec debuerit reprehēdi: nam dico cū gl. qd si filius mutuasset
alteri filio eidemqz fratri pecuniam castren. qd alius frater reci
piens obligaretur naturaliter z. ciuilit. z. qd tunc si soluerit nō
repeteret. nec ob. fundamentū Barto. qd in isto mutuo obstatet
mace. quia dico cum reuerentia Bart. z. Bal. qd istud de senatus
con. mace. nihil ad propositum: nam filius. in mutuo naturalis
ter z. ciuilit. obligatur. z. contra eum oritur actio. sed verum est
qd ipse est tutus excep. mace. ita glo. in. l. s. j. in ver. petitio. z. ibi
Bar. ff. ad mace. z. declarat Bar. vbi dixi in. l. nā z. postea. in prin.
s. de iure iur. tunc sic. ego fateor qd si iste frater qui pecuniam mu
tuauit ageret contra eum qui recepit. posset eum repellere agen
tem excep. mace. sed iste non est casus noster: sed casus noster est
qd iste frater qui recepit. soluit per errorem: an posset repetere. ista

y iſſ

lex dicit qd sic, ego autē dico, qd si pecunia fuisset castre, v. l. quasi, qd non repeteret ille solutus, qd frater si solvisset non indebitum solvisset: illud non patri sed filio erat acquisitum: et nos habemus regulam, qd tunc exceptione inace, soluit non repetit, quia est exceptio odiosa. l. qui excep. in prin. j. eo. l. s. et si pater. s. in ff. a. i. in ace. ergo excep. in ace. super qua se fundat Bar. z. Bald. nihil facit ad propositum ubi agitur de repetendo solutum, nec video qd possint salvari ab isto errore: z. ppter ea Bar. met paulo post qd opposuit de ista exceptione fatetur quod ista nihil facit. Item in quantum vult ista gl. qd ista l. non habeat locū in adventitiis, Bar. reprehendit, qd licet vult in adventitiis sit patrie, domini filij, sed in pecunia et alijs mobilibus non potest esse usus fructus sine domino. l. tribus. z. alijs legibus hic per Bart. aliter gatiō: bene dicit Bar. + Quarta conclusio est, qd hodie in adventitiis potest contrahi civilis obligatio inter duos fratres in potestate z. inter patrem z. filium: ideo si filius haberet bona adventitia puta hereditatem matris, z. mutualet alteri filio contraheret civilis z. naturalis obligatio inter eos. Item z. inter patrem z. filium, istud idem apertius dicit glo. in l. pactum. C. de pac. conuen. z. glo. in l. si quis pro eo. s. i. ff. de fideius. z. glo. in ant. vnde si patres. C. de inof. te. z. pro ista opi. allegatur text. optimus in l. ius beatus. s. in supradictis. C. ad treb. z. ibi Barto. in s. f. z. Bald. et alij ad hoc no. illū tex. ubi tex. qd si pater institutus heres grauetur restituere hereditatem filijs: an grauetur satisfacere de restitutuendo, dicit tex. qd non: nisi in duobus casibus: z. ratio est, qd ibi bona erant adventitia: in quibus pater obligatur filio: et si dicat qd naturaliter ibi obligatur: rñdeo qd imo ibi dicit tex. qd pater civiliter obligatur, qd si naturaliter tantū, illa esset inutilis. z. istis cum Bar. tenent communiter Bal. z. alij in illa. Linbemus. z. plene Jac. de bel. in dispu. quam ponit in l. i. C. de inof. do. z. Bal. in l. cum oportet. s. non aut. C. de do. que lib. subiungit tñ Bart. qd predicta bene probant, qd in adventitiis pater obligetur filio z. filius ad iustitiam civiliter: tamen dicit Bar. advertendum, qd si sunt talia adventitia: in quibus pater non habet vsumfru. pōt procedere reglo. qd pater obligatur, sed si sunt talia adventitia in quibus pater haberet vsumfru. z. plenā administrationē, tenet singuli. Bart. qd isto casu nō obligaret pater filio. l. cū filio. ff. de leg. j. pondera Bal. ibi sibi cōtrariū tenere qd etiā hodie in adventitiis inter patrem z. filium in potestate non cadit civilis obligatio, sup quo Imo. ibi reliquit cogitandum: dixi alias z. dico qd si quis vellet tenere possit etiā hodie in adventitiis in casibus in quibus pater nō habet vsumfru. qd non cadit civilis obligatio inter patrem z. filium: qd pro cōsolum allegat illa. Linbemus. s. j. C. ad treb. s. possit rñderi qd illa. l. loquitur in casu spātis: sed in patre transiente ad scdas nup. qd. l. multum odio hz transitū ad secunda vota. Ex istis remanet expedita. j. pars prin. glo. Sum in. j. parte prin. glo. ibi nam et tunc dico naturalem. ista secunda pars fm Pau. est difficilis in frascata z. male cōposita z. verū dicit. Ista. j. pars prin. fm Ang. subdividitur in quatuor particulas, ego autē sequendo ordinez Bar. prefertim in re adeo difficili qui pro certo fuit dux z. illuminator iuris civilis: subdivido in septē particulas. In prima gl. per verba obscura remouet vnum forte cōtrariū qd postea gloss. format. j. in. vi. particula ibi item qd filio sit quesita, z. ponit vñ dictum, qd pars debiti naturalis nō dico acquisiti patri qd illud est sine dubio, sed remanentis penes filium mutuantē extinguē per hereditatem in patre obuentam filio debitori. In secunda illud dictū comprobatur vna rōne, incipit ibi, cū em peculium. In tertia contra illā rōnem tacite opponit de regula. l. vianus. in prin. ff. de fideius. z. soluit, z. est ibi, z. potentior videat pater. In quarta qd est ibi s. si patri esset soluta gl. format aliud cōtrariū cōtrariū nem supra factū z. nō soluit vnde s. Bar. z. doct. gl. fatet cōtrariū esse verū. In quinta qd est ibi, est et alia ratio gloss. assignat secūdam rōnem ad dictum positum in prima particula. In sexta glo. firmat illud cōtrariū qd dixi p ea solutū in prima parte, z. est ibi, item qd filio. In septima, z. vi. glo. ad idē format aliud cōtrariū z. singuli rñdet, z. est ibi, videat tñ contra qd dicitur, z. qd glo. sic inordinare processit z. vsa est verbis obscuris, ppter hoc reddit summe difficilis et intractata vt dicit Pau. Item advertendum est z. istud aperiat oculos iuuenibus ad intellectus qd tota ista secunda pars versatur in effectu circa duo. Primum est, an ex contractu celebrato p filium in potestate, tota obligatio acquirat patri, ita qd penes filium nō remaneat aliqua obligatio naturalis, z. ad hoc tenet prima z. due vltime pticule gl. z. statim declarabo. Scōz est quomodo pars debiti naturalis remaserit penes filium mutuantē vt gl. presupponit, extinguatur per successionē fratris debitoris succedētis patri in parte hereditatis: nam per talem successionē bene extinguitur pars naturalis obligationis acquisite patri, sed alia naturalis que remanet penes filium mutuantem non videt qd illa possit hoc modo extingui, z. ad hoc tenent alie quatuor particule glo. in duabus assignat rōnes ad hoc: in alijs duabus opo-

ponitur sic videtis in quanta confusione nos posuit gloss. incipio ergo recto ordine a sexta particula, ibi item qd filio sit quesita: et opponit contra text. fortiter qd procedere non possit: nam frater meus qui mutuaui habebat peculium: z. consequenter admittit ista. sed ego habeo qd si filius filia. habens peculium mutuet vel aliter contrahat: qd obligatio non queritur in totum patri: imo etiam queritur ipse filio: z. dicit debiti filij, qd probat gloss. naz habemus. l. dicētes, qd si pater conueniat pro peculio filij, ante oia debetur non solum illud qd debetur per filium patri: sed z. illud qd debetur patris filios qui cōtraxerunt cū eo. l. sed si damnum. l. i. pe culium. ff. de pecu. si ergo pater deducit illud qd debet filio quantum quis cōtrahit cū filio habete peculium: ergo apparet qd ex contractu per filium celebrato habete peculium non queritur totum patri, imo remanet debitum penes filium, aliter deduci non possit: ergo apparet qd ista. l. nō procedit si iste meus habeat peculium z. istud qd est propter qd gl. nra multū vacillauit z. nō sciuit bñ rñdere: rñdet ergo gl. ad istud cōtrariū in prima particula, et in effectu fatetur qd nra dicit qd qñ filius filia. habens peculium mutuat pecuniam: ex isto mutuo oritur primo vna naturalis obligatio filio, z. illa non remanet penes filium, sed acquirit patri, z. tandem mortuo patre vadit ad filios heredes. Item oritur vna alia naturalis, z. ista remanet penes filium: z. sic dicit gloss. ex tali contractu ab initio oriuntur due obligationes naturales, vna acquirit patri: alia penes filium remanet: z. ppter illam dicit debiti etiā filio: z. ita loquunt leges cōtrarie, ppter hoc sequit qd pater z. filius censentur quodammodo duo rei credendi. Et si dicas quē ratio potuit mouere glo. qd due naturales obligationes oriuntur. Item vnde oriuntur: nā vnaqueqz naturalis debet habere suam causam diuersam z. separatam, si enim non esset nisi vna cā nō nasceret nisi vna naturalis: rñdeo qd potuit gl. moueri ista ratione: nā qñ pater concedit peculium filio, dñam remanet penes patrem. administratio autem peculij trāst ad filium: in peculio ergo profectio, pater hz dñam: filius aut administrationē: pone qd filius cōtrahat in isto peculio, dico qd oriuntur due naturales obligationes, vna acquirit patri rōne dñij qd hz in ipso peculio: alia naturalis acquirit filio rōne administra. quā hz in peculio: sic due oriuntur naturales ex diuersis causis: et illa qd acquirit patri dñi cū potētor, qd rōne dñij acquirit: illa que acquiritur filio acquiritur nudo noie, qd per solam administrā. In secunda particula que est ibi: cū enim peculium gloss. vt dixi vult assignare rōnem dñi: z. istud est multū difficile: nam si verū est qd pater z. filius mutuant censentur tanqz duo rei credendi: z. qd vna obligatio naturalis sit penes patrem: alia penes filium mutuantē: quomodo possit obligatio naturalis in totum bene verū est qd extinguitur in parte illa naturalis que erat acquisita patri, s. quomodo pōt extingui alia naturalis que remansit penes filium mutuantē: glo. vult assignare rōnem: z. vult dicere hoc in effectu, qd successio hz vni solutiōis: quēadmodum ergo si essent duo correi credendi, z. debitor solueret vni ex eis, tñ liberatur ab vtroqz. ita cū successio in hereditate habeat vim solutiōis: ergo filius debitor succedēdo patri: z. sic vni ex correis, est perinde ac si solvisset, ergo liberat ab vtroqz: z. sic ab vtroqz naturali. Hanc in tertia particula ibi z. potentior glo. vult remouere tacitum qd nra quod est istud: nam glo. fecit s. vnam fallaciā z. fuit vnum fundamentū qd est falsum: nā dicit qd successio habet vim solutiōis: nā istud est falsum: nam si sunt duo rei credēdi z. debitor vere soluat vni ex eis, liberat ab vtroqz z. tñ si debitor succedat vni ex correis credendi non liberatur ab alio. l. vianus. in prin. ff. de fideius. ergo falsum est fundamentum glo. qd successio habeat vim solutiōis. gloss. multum singuli rñdet in illis verbis, z. potentior videat pater: nam inquantū dñi est qd si sunt duo correi credēdi, z. debitor succedat vni nō per hoc liberatur ab alio, est verum qñ sunt duo correi credendi equalis potentie, tñ enim pcedit. l. vianus. sed hic duo credita non sunt equalis potentie: nam potentius est creditū patris ratione patrie potestatis, qd creditum alterius fratris, ideo sufficit quod debitor succedat creditori potentiori, qd tñ extinguitur acti fuisse solutum, poterat glo. respondere, qd creditum patris ideo est potentius: qd obligatio que queritur patri rōne dñij qd habet in peculio, z. illa est efficac, alia autem naturalis que queritur filio ratione administrationis quā habet in peculio, posito qd sit vera ista est sine effectu et nudo nomine, ideo si filius debitor succedat patri extinguitur efficac naturalis que est potentior, et in consequentiā etiam extinguitur illa que est penes filium quia est nudo nomine z. inefficax. In quarta particula que est ibi, sed si pater esset soluta, glo. format secundam opi. cōtrariū nem. s. redditā nam si verum est, qd pater z. filius censentur tanqz duo rei credēdi, z. ppter hoc filius debitor succedēdo patri: sic vni correo credendū tanqz potentiori liberetur ab vtroqz: sicut si solvisset, vt debitor est, sequit ex hoc qd quando debitor soluit vni ex correis credēdi li

dendi liberatur ab utroque, sed ille qui recipit tenet alteri correo communicare per act. nego. gest. ergo pater tenetur cōicare huic filio correo, ergo mortuo patre alius filius qui successit patri pro media ex persona patris tenetur communicare alteri filio, ergo si soluat non potest repetere per hanc legem, quia ille opponeret sibi de debito patris, glossa non respondet, sed fin docto, faretur istud contrarium, quod frater qui mutuauit possit se tueri per hanc viam si eam intentasset: sed quod istud non fecit in hac lege, istud est somnia: res vera solutio est quā dixi, scilicet nam ille tenet correo cōicare quāvis de sunt creditores correi equalis potentie, sed hic creditum patris est potentius et efficacius: sed creditum filii est nudum et inefficax: nam si filius debitor vere fratri soluisset pater non tenet communicare filio. Quinta particula glossa est clara ibi, est et alia ratio: in qua glossa assignat aliam rationem: quomodo illa naturalis que remanet penes filium mutuam possit extinguere per hoc quod filius debitor successit patri: et dicit quod ratio est quam forte non intellexistis: nam frater qui mutuauit habebat peculium, obligationes actiue et passiue contracte per habentes peculium cohererent peculio non psonere: et cum mortuo patre peculium debeat equaliter diuidi inter fratres: debet ergo diuidi ista obligatio: et illa debet conferri aliter conferri non posset nisi liberando, dato quod una obligatio esset penes fratrem mutuantem: ergo diuiso peculio, erit diuisa obligatio: illa ratio placet mihi plus quam alia. Sexta particula glossa fuit declarata, scilicet simul cum prima. In septima et vltima glossa opponit, quod penes filium debeat remanere obligatio per regulam, scilicet placet, de acq. here. et rñdet quod illa regula procedit in civilibus obligationibus secus in acquisitionibus naturalibus. Ex ista secunda parte principali tota habetis colligere sex principales conclusiones quas Bar. ordinatim prosequitur, ego omittam disputatione procedam breuiter per conclusiones. Prima conclusio est ex glossa, quod naturalis obligatio que contrahitur ex mutuo celebrato inter duos filios in pte patris, queritur per filium patri. Secunda conclusio est quod illa talis naturalis obligatio non acquiritur immediate et directo patri: sed primo queritur filio deinde per filium patri. Tertia est principalis conclusio propter quam principaliter facta est hec glossa, quod ex mutuo vel ex alio contractu celebrato inter duos filios in pte patris oriuntur due naturales obligationes quarum una acquiritur patri, alia vero remanet penes filium. Quarta conclusio est quod pater et filius censentur in peculio tanquam duo correi credendi. Quinta conclusio est quod illud quod erigit vnus correo credendi tenetur alteri correo cōicare per act. nego. gest. et ita semper allegatur hec glossa ad hoc. Sexto et vltimo habes mirabilem limitationem ad regulam, scilicet placet, de acq. here. istis sex conclusionibus breuiter et conclusiue discussis remanebit ista pars declarata. Circa primam conclusionem obitare videtur, quod si verum esset quod per filium contrahentem cum alio quereretur patri naturalis obligatio, sequeretur necessario quod pater contrahendo cum filio sibi non obligaret naturaliter per regulam inliant de qua, scilicet mentionem feci, de qua in l. sed et si quis, §. regula, ff. de usufr. et in l. liber hō. la. §. ff. de verb. obl. breuiter illa regula non habet locum quo ad oblig. naturalem, quia cum illa sit regula iuris civilis non potest impedire actus naturales fin Bar. hic in x. col. et eundem, §. in. xij. col. et clarius in l. si quis pro eo, §. §. ff. de fidel. Circa secundam conclusionem glossa obitare videtur: quod imo naturalis obligatio debeat directo et immediate queri per filium patri: quia per actum naturalem: et sic per numerationem que fit uoce alicuius etiam si sit penitus extraneus queritur illi extraneo etiam absenti et ignorantem directo et immediate actio et obligatio, §. la. que civiliter, ff. de acq. re. do. l. qd meo, §. §. ff. de acq. posses. fuit dictum in l. certi codicis, §. si nummos, §. si cer. pe. responde breuiter quod predicta regula procedit quia numeratio fuit facta nomine patris: ut in primo intellectu posito in prima parte glossa, sed quia numeratio non est facta nomine patris, sed uoce ipsius filii ut in secundo intellectu glossa, tunc obligatio naturalis primo queritur filio: postea ex persona filii queritur patri: et sic non immediate queritur patri: ita procedit glossa. Circa tertiam conclusionem glossa, propter quā principaliter facta est hec pars glossa, quod ex mutuo vel alio contractu celebrato per filium in pte patris oriuntur due naturales: quarum una patri, et alia filio queritur. Bar. et omnes reprehendunt istam glossam, et bene mox, quia nulla lege istud cauetur per hoc etiam Bart. subtiliter inducit, l. si quis pro eo, §. §. ff. de fidel. et sic finit fundamētum de d. l. si quis pro eo, §. §. ff. de fidel. ex his que dicuntur per hanc glossam, ad finem ad idem facit fin Bart. hic in x. col. in fin. quia si vera esset opinio glossa, sequeretur quod mortuo patre obligatio naturalis querita patri: comouideretur cum alia naturali querita et existente penes fratrem mutuantem: sicut dicimus in dote l. §. in prin. ff. de ma. et tamen istud est falsum et hoc tex. agitur et c. Breuiter veritas est quā dixi in declaratione glossa, et ita respondeo, quod Breuiter veritas est quā dixi in declaratione glossa, et ita respondeo, quod quod filius habet peculium et ratione domini queritur sibi in illo peculio habet dominium et ratione domini queritur sibi in naturalis obligatio: et ista est vera et efficacis naturalis: ita procedit

sententia doc. contra glossam, verum quia filius in peculio habet administrationem, et illa est nuda sicut quilibet nudus minister: ratio illius nude administrationis, posset dici: quod etiam ipsi filio queritur quedam obligatio naturalis: sed impropria: et nudo nomine: ita saluetur glossa nostra: et ita procedunt, l. allegare, in. vi. particula glossa, que dicunt debere filio: nam ut etiam dicit Bar. hic tale debitum est improprium et nudo nomine, l. nec seruus, ff. de pecu. Limita tamen cōem conclusionem ut subtiliter et notabiliter no. Bart. §. in. j. q. extra glossa, §. in. q. de mutuo an possit contrahi inter patrem et filium in potestate quā ponit in. xvij. col. Circa quartam principalem conclusionem quod in peculio pater et filius censentur duo correi credendi: ista opinio est falsa, quia ubi sunt duo correi credendi ibi sunt due diuerse obligationes tamen circa idem, l. §. in. prin. ff. de duo. re. sed hic non est nisi obligatio naturalis in persona patris, quia in persona filii nulla est, ut tenent doc. contra glossam, ergo non possunt dici duo correi credendi sed fortius tenendo opinio glossa, quod absint due obligationes naturales una in persona patris, alia in persona filii, adhuc non possunt dici duo correi: quia obligatio naturalis quod est penes filium descendit ex contractu filii, illa vero que patri acquiritur procedit ex dispositione legis, ergo ista diuersitas debet impedire procedit ex dispositione legis, ergo ista diuersitas debet impedire reconstitui duorum reorum: quia ad hoc ut sint duo rei, oportet quod obligatio ex eadem causa equaliter procedat: ut est tex. in l. qui seruum, in prin. ff. de interroga. act. facit, l. duos, et l. eandem, §. si de duore, de quo vide plenius Bart. in l. si in. v. q. §. ff. de duo. re. et cum Barto. tenent alij salua tamen glossa, ut hic per Bar. Circa quintam conclusionem glossa, quod si sunt duo correi credendi, et debitor vni soluat liberatur ab ambobus, tamen ille correo cum solutum est tenetur per act. nego. gest. cōicare partem suam alteri correo. Limita istam conclusionem duobus modis. Primo ut sit vera quia illud quod exactum fuit pertinet cōiter et eque principaliter ad utrumque corream, tunc bene debet alteri cōicare, sed quia illud quod exactum est principaliter pertinet illi soli cui solutum est, non debet illud cōicare correo ut hac glossa. Secundo limita notabiliter vera est conclusio predicta quando sunt correi ex causa onerosa, secus si ex causa lucrativa, quia tunc melior est conditio preoccupantis, quia illud quod vnus exegit alteri non tenetur cōicare, l. in lege falcidia hoc esse obseruandum, ff. ad l. fal. declarat in spe Bar. in l. q. hōiem, §. §. ff. de so. et in l. si titio, ff. de leg. §. Circa sextam et vltimam conclusionem glossa, inquantum mirabiliter concludit quod regula, l. placet, ff. de acq. here. procedit in acquisitionibus civilibus, §. qui sunt per actus civiles, puta aditionem hereditatis, bonorum possessionem, et similes, secus est in acquisitionibus naturalibus. Bar. hic in ix. seu. xj. col. reprehendit istam limitationem et cum eo omnes tenent: nam acquisitiones civiles difficiliter transeunt in alium quā naturales: et sic esset de directo contra glossam nostram: quod ita sic probat: pone aliquis est institutus heres et grauatus restituere alteri: pone quod restituit certe in fideicommissarium transeunt civilia iura vtiliter tamen, directa autem transeunt penes heredem, sed iura naturalia in totum transeunt in fideicommissarium, l. si eius, in prin. ff. ad trebel. ergo apparet quod iura civilia difficiliter transeunt quā naturalia si ergo regula, l. placet, habet locum in naturalibus, multo magis in civilibus, tamen ut intelligatis fundamētum in civili debito est dare vtile et directum dominium ut declarat Ang. hic in. vij. col. sed in naturali debito semper est directum non vtile, ideo in fideicommissarium restituta hereditate transeunt iura naturalia directorum: quia non est dare vtile, non sic est in civilibus, quia in eis est dare vtile et directum: sic etiam dicimus in mobilibus in quibus est tamen directum dominium, in immobilibus autem est dare vtile et directum: sicut allegari vna glossa pro singulari quā ego non inuenio in. §. adeo, in l. loca, et ista est ratio in rebus mobilibus que triennio usufruuntur, acquiruntur directum dominium, in rebus autem immobilibus que decennio saltem prescribuntur, solum vtile acquiritur, et per ista est expedita tota ista secunda pars prin. Sum nunc in. ij. parte prin. glossa, ibi item quero cum hi duo, in hac parte glossa, timore contrarii: quod nunc formabo querit de ratione necessaria ad tex. et super ea refert tres opiniones. Propterea diuido istam partem in quatuor partes. In prima format questionem, In secunda improbat primam opinionem, querendo. In tertia refert opinionem Azor. et in. iij. refert opinionem Azor. quaz sequitur, §. ibi si dicas neque patre, §. ibi, quid ergo dices, §. ibi, sed Azor. dicit. Rursus illa, §. ibi, pars prin. in qua ponitur opinio Azor. cōiter approbata subdividit in. vij. particulas. In prima facit quod dictum est, In secunda quod est aliquantulum obscura glossa, rñdet fundamētum Azor. quod retorquet contra eum et adducit subtiliter in tuenti primam rationem pro opinione Azor. In tertia adducit aliam secundam rationem. In quarta aliam. In quinta aliam. In sexta aliam. In septima et vltima per viam quoniam opponit contra rationem vltimo loco formatam et notabiliter rñdet, secunda ibi, nec obstat quod dixi, tertia ibi, et per hoc argumētum est, quarta ibi, propterea manifestior, quinta ibi, ite pband hec in l. ista, sexta est ibi: et alia potior ratio, septima et vltima est ibi: nunquid ergo potest pater, Aduertendum cum etiam quod tota ista pars glossa, facta est timore istius contrarii: nam videbat quod si sunt duo filii in potestate vnus patris, et vnus filius correo

bat cū alio, et ambo peculium habent, et quēadmodū ex persona
vnius filij mutuantis acquiritur patri obligatio naturalis acti-
ua, ita ex persona filij accipientis mutuum idē pater debeat passi-
uē obligari, sicut obligaretur si filius habens peculium contra-
heret cū extraneo; obligatur enī pater pro filio de peculio toto-
ri. ff. de pec. videt ergo qd penes patrē sit obligatio actiua et passi-
ua, et cōsequēter videt qd debeat extingui quadam compensatio-
ne et statim; nō autē vt eo modo extingatur prout dicit text. pro-
pter istud contrarium facta est ista tertia pars glo. in qua dispu-
tatur: Nunquid quēadmodū patri queritur obligatio natura-
lis actiua ex persona filij mutuantis: eodē mō patri queritur
obligatio passiuā: ita vt pater teneat ex psona filij recipientis qui
habebat peculium, et tota difficultas stat in hoc et reducitur ad istū
punctū, quēadmodū enī si filius habens peculium dhat cū ex-
traneo, ex tali dhatu pater efficaciter obligat illi extraneo quatenus
nūc est in peculio, nec aliud disponit ti. ff. de pec. ergo eodē mō si
filius habens peculium recipiat mutuo ab alio filio pater dō obliga-
ri isti alteri filio sicut extraneo obligaret: glo. in hac difficultate
refert tres opi. nec posset cogitari. Prima notorie falsa est et con-
tra tex. nostrū. Secūda est opi. Ergo. et illa fundat in arg. prime fa-
cto, qd quēadmodū pater p filio quo ad extraneum obligat, eodē
mō quo ad aliū filium. Ultima est opi. Ergo. approbata p gl. et cō-
ter doc. qd pater obliget pro filio habente peculium quo ad extraneum,
tū nō obligat quo ad aliū filium, et pro ista opi. gloss. adducit
quinqz rōnes: et qz pma est aliquāliter obscura eā declaro: nā
dicit glo. qn filius habens peculium dhat cū extraneo: pater obli-
gatur illi extraneo, s; obligat ciuilitet tū: naturaliter nō: qz filius
in peculio obligat patrē etiā ignorantē imo inuitū. l. si qz seruus.
s. etiā. ff. de pec. ergo pater nō obligat naturaliter, qz nō adest cō-
sensu, et naturalis obligatio pcedit a cōsensu. l. cū amplius. s. is
natura dō. ff. de reg. iur. plene nō. per Barto. in l. ex hoc iure. ff. de
iust. et in per istud fundamentū glo. ostendit, qd in peculio pater
nō obligatur vnqz nisi ciuilitet: sed illa ciuilis obligatio sola hz
potentiam agendi, qz fomentata a iure, sicut in sententiā iniuste
lata ex qua oritur sola ciuilis obligatio tū illa hz potentia agēdi
mō sic qn filius contrahit cū extraneo et hz peculium, est verū qd pa-
ter obligat ciuilitet tātū, et ex illa ciuili sola pōt agnita loquitur
totus ti. ff. de pecu. qn filius contrahit cū extraneo et hz peculium:
pater obligatur pro filio sed ciuilitet tantū, et illa ciuilis hz pote-
statē agendi: et ex hoc necessario sequit, qd si filius habens peculium
cōtrahat cū alio filio in potestate ibi nō pōt pater obligari: pro-
bo naturaliter nō pōt, qz cū pater obligetur ignorans et inuitus
et in peculio nō potest cadere naturalis: ciuilitet etiā obligari nō
potest, qz inter filios in potestate vel inter patrem et filium non cas-
dit ciuilis obligatio istud est qd vult dicere glo. in illa scda parti-
cula ibi nec obstat dum retorquet argu. Ergo. contra enī, et in isto
fundamēto fundatur opi. glo. approbata per oēs: quia alie, quas
tuor rationes glo. veniunt multū a remotis et nō multum conclu-
dunt. Et ex hoc habes tu iuuentis diligenter notare, qd in actione
de peculio non est dare naturalem obligationem sed ciuilem tan-
tum: ex quo correlarie inferitur qd actio de peculio oritur ex sola
ciuili obligatiōe absqz naturali. Et circa hoc nō omitto qd Bar.
dubitat, nūquid actio de peculio sit realis vel personalis, et an sit
natura vel datua, dic vt hic per enī et plenius in l. i. in principi. ff. de
pec. et qd in act. de pecu. non sit dare naturalem obligationem pro-
bat Bar. hic: nam obligatio naturalis oritur aut ex consensu ve-
ro vel ficto, aut ex equitate sine consensu. ex consensu non est dubi-
um quando aliquis consentit expresse aut tacite ille obligatur
l. cum amplius. s. is natura debet. ff. de reg. iur. eodē casu ex equi-
tate causatur obligatio, vt si gessi negotia vnus furiosus qui non
pōt cōsentire: prout declarat late Bar. in l. iul. j. eodē. sed sic est
qd in peculio obligatio naturalis neutro modo causari potest vt
deduco nunc: non enim ex consensu, qz pater etiam inuitus pro fi-
lio habente peculium obligatur. l. si qui seruum. s. etiā. ff. de pro-
cu. Item nec ex equitate qz qd pater obligetur pro filio quando
habet peculium istud nō ex equitate procedit, imo cōtra omnem
equitatem: et cum Bar. tenent aliqz communiter presertim Aug.
et Fulgo. hic, sed facile esset tenere et tutius mihi videt tenendū,
qd qn filius habens peculium contrahit cū extraneo, qz pater qd po-
test conueniri act. de peculio obligetur non solum ciuilitet imo
etiā naturaliter, et si dicatur qd pater non consentit: rñdeo qd
imo adest consensus a prim. presertim in genere qn. s. pater concessit
sit peculium filio, concedendo sibi a dimittit. intelligitur tacite
consentire qd vult obligari quatenus est in peculio: vt declarat
ipse met Barto. in l. i. in principi. ff. de pecu. ergo cum ad sit consen-
sus patris saltem in genere et tacitus, videtur qz pater etiam natu-
raliter obligetur: et ad hoc omnino vide Barto. in hac. l. i. in. xvij.
col. aut in prin. seq. et per hoc apparet qz primum fundamentum
et prima ratio adducta pro opi. Ergo. non sit bonae alie sequentes
rōnes sunt persuasue et nō necessario cōcludūt, an sint vere dicē

in conclusionibus quas eliciam ex hac gl. Omisissis verbis et fun-
damentis glo. que parum stringunt: ego conclusiue teneo istam
opi. Ergo. quā puto non solū verā sed indubitātā: s; glo. et doct. la-
borant per vnum fundamentū ad qd nō aduertit Bart. et doc. nā
quando vnus filius contrahit cum alio filio in potestate eiusdē
patris, glo. disputat an ex persona filij recipientis pater obliget.
ego dico qd nō, et qd impossibile est qd obligetur: cui enim debet
obligari. si dicio alteri filio cum quo contrahit, istud est falsū: qz
ex quo cū filio nullam habet act. actiua: qz illa est in totum acqui-
sita patri et penes eum tantū est solū vnā nuda sine effectu: ergo
frustra querimus an pater obligetur, qz penes filium mutua. tez
nulla est actio actiua efficax, ideo pater ineffaciter ex cōtractu
obligatur. Hunc ex tota ista tertia parte princ. elicio. v. principa-
les conclu. f. Prima conclusio est circa quā principaliter ista glo.
tota versatur, qz ex persona filij recipientis mutuum ab alio filio
existente in potestate patris, pater non obligatur naturaliter, et
ista est vera vt predicti. secus est quo ad extraneum, circa istam dic
vt proxime disti. Secunda conclusio est qd in art. de peculio non
adest naturalis obligatio: sed ciuilis tantum: vt ex illa ciuili tan-
tum oriatur actio. dicite in hoc vt. s. disti. f. Tertia conclusio est, qz
ex cōtractu celebrato inter duos seruos vnus dominus: dominus
nullo modo obligat ex persona serui recipientis, sicut est in duob;
bus filiis: dic vt plenius per Bar. hic in. xij. col. quem non refero
quia nihil adderem: et per Pau. de cast. in. xij. col. qui contradic-
it. f. Quarta conclusio est, qz si dominus habeat duos seruos et
vnus alium vulneret vel occidat, non tenetur dominus ex delicto
talit serui: et si dicatur contra de toto titu. ff. de noxa. vbi dis-
ponitur qd dominus ex delicto serui noxaliter tenetur. responde-
bat Barto. in. xij. col. et bene, qz quando seruus delinquit, aut
querimus: nunquid dominus teneatur pro delicto serui ex toto
ti. ff. de pecu. et dicendum est qz non: qz edictum de peculio non ad-
delicta: sed ad contractus pertinet. l. iij. s. si ex causa. ff. de pec. aut
querimus nunquid ex delicto serui dominus teneatur noxaliter
per titu. de noxa. et in hoc est dicendum, qz si seruus dat damnum
aut committat delictum contra tertium: tunc dominus tenetur
noxaliter aut emendare damnum aut dare seruum pro noxa. ita
loquit ti. ff. de noxa. et declarat Imperator in l. apd antiquos. C.
de fur. si autem seruus commiserit delictum, vel damnum dederit cō-
tra res proprias eiusdem domini aut contra alium seruum eiusdē
domini, tunc ppte loquit hic glo. qz dominus non tenet, qz nō tenetur pro
seruo apud semetipsum: ita loquuntur. l. in glo. allegata. f. Quid
aut sit in alijs famulis qui non sunt serui, an patronus teneatur
ex delicto famuli sui, et eodē mō potestas teneat ex delicto famu-
lie sue, vide Bar. in. l. i. s. familie. et melius in. s. si. ff. de pub. et mil.
ne quid. vbi multum plene. ff. de incen. rui. nau. vbi etiam Bart.
si aut damnum in territorio vnus principis, an princeps teneatur.
Bald. in. l. apud antiquos. ad fin. C. de fur. et in. l. i. ff. de quis eum
qui. et in rub. C. de pe. iudi. qui male iudic. per Hosti. et alios in. c. j.
de resti. spo. Ludo. rom. in consil. r. incip. in proposita. q. breuiter
videtur dictum statutum et. et in consil. r. incip. plura sunt que
queruntur. f. Quinto et vltimo habes multum diligenter not. ex
ista pe. et vltima particula glo. melius quā alibi in corpore iuris
qn pater obligetur filio. ita quod obligatio nō reuertatur ad pa-
trem: nam si obligatio immediate perueniat a patre in filium, vt
qz pater ipse promittat filio, tunc pater obligatur filio naturali-
ter, et illa naturalis nō reuertit ad patrē casus est in hac. l. i. ver-
quesitū, sed qn pater obligaret filio non directo et immediate sed
per obliquū mediante persona alteri, tūc illa obligatio reuertit
tur ad patrem: hinc est, qd si pater promittat filio in potestate, pa-
ter obligatur filio naturaliter directo, ista obligatio non reacqui-
ritur patri: pone qd pater det filio fideiussozē tunc pater obligat
retur ex psona fideiussozis filio: et sic per obliquū. et te talis obli-
gatio reacquireretur patri, et item talis obligatio nō v; qz idem
pro eodē esset fideiussoz. text. est in. l. i. s. qz pro eo. s. j. ff. de fideius.
quicqd ibi dixerit glo. et declarat Bar. hic in. iij. col. ad fin. et in. x.
col. in principi. et ex his remanet expedita tota prima glo. magna.
C In gl. super verbo si non minus. dic vt dixi. s. in textuali. q.
illa nunquid ista lex posset procedere in tribus vel quatuor fra-
tribus. Capio aliam glo. magnam super verbo consequens.
quā diuido in tres partes prin. In prima timore cuiusdā dubi-
tationis quā nunc formabo, glo. ponit primū intellectum ad hūc
tex. In secunda illū improbat et ponit scdū intellectum Joā. qui
est verus et communis. In tertia et vltima prope fin. glo. format
vnam. q. secunda ibi: qz Joā. omnino inficiatur. tertia ibi: item
nunquid adempto peculio. C Rursus secunda pars principa-
lis in qua ponitur intellectus. Joā. subdividitur in quinqz. In
prima facit quod dictum est qz ponit intellectū Joā. et pro eo alie
gnat vnam rationē. In scda assignat aliā apertiorē rationē.
In tertia respondet facite obiectioni. In quarta idem facit. In
 quinta aliam rationē assignat. secunda ibi: et hoc ostendo aper-
tius. tertia

31 **Quid** teneat. adde Bar. in l. i. s. fa- milia. ff. de pub. Bart. in l. j. ff. de fur. bar. i. l. ne qd. ff. de i. qd. i. i. i. nau.

b **Quid** an tē in alijs fa- mulis. Ad de Bar. i. l. hoc iure in s. labeo. ff. de do. Bar. i. l. s. C. de eui.

tius. tertis ibi nec dicitur quis. quarta sibi nec intelligas. quia
ta ibi: et probat. q. dicitur in text. q. pars debiti naturalis extinguitur
si non minus de peculio ad fratrem pervenerit. nec tex. des
clarat de qua parte peculii intelligatur. nam de toto peculio sunt
due partes. una pars spectat in meo fratri mutuant. alia titio q.
recepit. nunquid ad hoc ut extinguatur pars debiti naturalis q. nunc
spectat in meo sufficiat ad eum pervenisse tunc de peculio ex parte q.
omnino ad eum spectat iure hereditario. an vero requiratur q. sit
de parte peculii q. obvenit titio debitori. dubium facit. nam si tu des
bis mihi quinq. et de meo proprio solvas ista quinq. non liberaris.
ita titius est nunc debitor. tunc in quinq. pone q. solvat sibi par
tem peculii: certe solvit in meo illud quod iure hereditario ad eum
spectat. cum peculius debeat inter fratres mortuo patre dividi.
quod ergo in meo solvendo illud q. est suum potest extinguere debi
tum. ergo quinq. propter hoc aliqui dixerunt q. ad hoc ut debitu
extinguatur oportet q. ista pars peculii sit de parte titii ultra illa
q. est propria meo iure hereditario. qui intellectus non est bonus.
propterea Jo. 13. q. imo liberet titius debitor ex obventionem par
tem peculii q. oino tangit ad meum. et probat istud viua rationem. n.
obligatio eius qui peculium h. respicit peculium in toto et in qualis
bet parte. vbi si diceremus q. pro parte peculii q. in divisione
obvenit in meo mutuant. et fuit de quinq. non extingueretur debi
tum in quinq. sequeretur q. obligatio peculii non respiceret omnes
partes peculii quia non respiceret partem obvenientem in meo. istam
rationem retorquet glo. contra Jo. ibi. ite nec dicitur quis. nam si
obligatio peculii respiceret qualibet partem peculii sicut respicit
partem q. obvenit in meo. ita deberet respicere partem q. obvenit ti
tio. et sic debitu de quinq. q. restat deberet dividi pro rata et non
extingui in totum ex parte obventa in meo. gl. bene respondet q. imo
debitum dividitur pro rata. et pro rata respicit qualibet partem
vtriusq. fratris. nam totum debitum erat de. x. et peculius erat. x.
quinq. ex peculio obvenierunt in meo. et quinq. titio. eodem modo
debitum pro rata respicit partem peculii et pro rata extinguitur. res
cit ergo in meo pro quinq. et pro quinq. extinguitur. ite respicit
alia quinq. ex peculio obventa titio qui mutuum recepit. et pro il
lis quinq. etiam extinguitur. et ideo pondera tu prout. q. gl. hic
expresse 13. q. pars debiti naturalis obventa non extinguitur ob
ventionem peculii sicut illa que obvenit in meo. de quo puncto sta
tim plene dicam extra glo. et q. obligatio peculii respiciat pecu
lium et qualibet eius partem si illa pars obveniat creditori non prin
cipaliter iure solutionis sed iure hereditario. ut hoc tex. vel etiam
titulo particulari donationis. proba. nam pone q. filius habens
x. in peculio. contraxit cum extraneo in. x. ita quod sibi obligatur
ad. x. pone quod pater ex isto peculio donavit quinq. huic extra
neo creditori. dicit glo. q. extinguitur obligatio in illis quinq.
quanta obvenit isti extraneo tit. donationis et non causa solu
tionis. allegat glo. l. si quis reum. s. huc. ff. de lib. leg. que. l. si
Bar. et doc. non probat illud q. dicit glo. q. obligatio in quinq.
extinguitur. sed bene dicit text. q. pater tunc non tenebitur
nisi quatenus remanet in peculio. quid vult dicere Bar. declaro
aliud est dicere q. extinguitur obligatio. aliud est dicere quod
interim cessat. nam si peculium erat. x. et pater donavit extraneo cre
ditori quinq. non est verum quod obligatio extinguitur in quinq. be
ne cessat interim. nam pone peculium q. restabat de quinq. au
geat. certe etiam augetur obligatio. et tunc si esset extincta amplius
non renouaretur bene cessat donec augeatur. l. questum. s. fin. ff.
de pecu. et in isto casu cum peculium pervenerit ad extraneum
creditoris tit. singulari. certe obligatio peculii non sequitur singu
larem sed eum qui succedit titi. vniuersali. l. si. ff. de heres.
cum gl. no. ff. quando act. de pecu. est anna. Dicit tamen sing. Bart.
et multum signat quod dictum gl. potest sustineri non ex fundamento
glo. quia falsum est. cum obligatio peculii non transeat ad singu
larem sed ad donatarium. sed alia ratio. quia quando quis
donat alicui de rebus obligatis. in dubio presumitur donare an
imo compensandi et extinguendi debitum. quod dictum perpetuo
signabis. nam ex copulacione inferitur fin. Pau. de ca. in pe. colum.
ad fi. q. si de certa pecunia vel de certis fructibus debet alicui fie
ri solutio alicuius debiti. et aliquis donet de illa pecunia vel de
illis fructibus creditori. ista donatio non remanet in vniuersali
donationis sed compensatur et extinguit debitum. et iterum dis
co non obliuiscaris. et ex hoc in specie inferitur ad practicum q. si
debeo tibi. x. saccos frumenti quod nascetur ex tali fundo. pone
natum est frumentum. c. saccorum. ego tibi creditori dono sim
pliciter. y. saccos frumenti. volunt Bart. et Pau. quod illi. y. sac
ci frumenti expresse donati non cedunt in donati. sed vertuntur in
solu. debiti. et debitum extinguit in quinq. Et ita iure iuris trans
fere. Ange. et alios communiter. istud limitat Fulgo. in pe. colu. in
prin. et credo q. bene dixerit. ut procedat q. donatio sit sub nomi
ne quote. per text. in. l. hereditatem. ff. de dona. sed si sub nomine
quantitatis tunc non cadent in compensa. allegat. l. si debitor.

C. de sen. pas. vbi bonus text. et tex. in. l. si legatis. s. nullum interest.
ff. ad trebel. ab ista decisione Bar. non inuenio aliquem dicentem
re. imo omnes concorditer cum eo transeunt. mihi dura videtur
decisio et contra omnem sensum naturalem. unde puto q. sic dici
debeat. q. si debeo tibi. x. que debent solui ex certa pecunia. vel si
debeo tibi ex fructibus alicuius fundi. q. si ego darem simpliciter
quinq. ex illis saccis frumenti natis in dicto fundo. crederem
bene q. illa donatio intelligeretur facta animo compensandi tunc pro
cederet decisio Barto. Sed quando quis expresse donaret. in cla
ris non est opus coniecturis. nec presumptio cadit. l. quod dona
tio intelligatur facta animo compensandi. non credo quod sit ver
um. aliter sequeretur evidens absurdum. q. si debeo tibi. x. ex fru
ctibus istius fundi. q. ego non possem tibi donare quinq. ultra
debitum si vellem. Item pro opi. Jo. glo. in vlti. particula. alias
rationem assignat ad probandum quod obligatio peculii respici
cit qualibet eius partem. nam si filius habens peculium contrahat
cum extraneo. licet filius. ex persona sua in solidum obligetur. ta
men si mortuo patre peculium illud sit divisum inter fratres. po
test ille extraneus omisso filio cum quo contraxerat convenire
alium fratrem pro rata peculii ad eum obvenit. ergo respicit
qualibet partem peculii. et si talis extraneus conveniret filium
qui contraxit in solidum pro sua obligatione personalis. qua in so
lidum tenetur. per. l. si quis cum filio. ff. de pecu. et filius solveret.
posset repetere a fratre pro rata peculii. que ad fratrem obvenit.
ergo apparet q. obligatio contracta per habentem peculium est
onus peculii et respicit peculium in qualibet eius parte. quod in
tellige et limita. ut dixi in textualibus in. j. q. post notabilia referre
do Barto. hic. ¶ Sum in tertia et vltima parte glo. ibi. item nun
quid adempto. in qua querit glo. ¶ Pone filius vel servus ha
bens peculium contrahit cum extraneo. certe ipse ex persona sua
obligatur in solidum. tamen solutio debet fieri de peculio. pone
q. pater vel dominus adimat sibi peculium. nunquid extinguitur
illa obligatio personalis. qua tenebatur filius vel servus in solis
dum. glo. refert opin. Barto. tenet vltimam opin. per text. in. l. si
quis cum filio. iuncta. l. seq. vbi text. ff. de pecu. ¶ In intellige hoc
verum. quando obligatio esset contracta cum extraneo. ita pces
dunt. l. allegat per Bar. sed si filius vel servus contraxisset cum
patre vel cum domino adempto peculio extingueretur in totum obli
gatio filii. et istud est q. dicit iste tex. in ver. questus ibi si nihil de
peculio et. fin. Fulgo. et Pau. de ca. hic in vlti. colum. Anum tunc est
in predictis propter q. videtur aliquantulum posse dubitari. nos ha
bemus regulam q. pater et dominus si concedunt peculium filio aut seruo.
possunt illud pro libito voluntatis adimere. v. l. si quis cum filio. et
l. seq. est verum q. q. reuocaret in fraudem creditorum teneret tunc
l. summa c. ratione. in prin. ff. de pecu. si ita est prout est et declar
rat Bar. in. l. j. in prin. ff. de pecu. quomodo potest procedere alia
regula que habet. q. si filius vel servus habeat peculium quod
contrahendo potest obligare partem vel diem non solum igno
rantem. sed etiam inuitum et contradicentem. l. si quis servus. in fi. ff.
de pecu. istud enim videtur non posse stare. q. pater possit ad
imere peculium. et q. eum inuitum possit filius vel servus obligare.
cogita de responsio. extra gl. moueo contra tex. et contra intellectus
glo. et doc. vnam difficultatem quam solitus sum mouere. nam glo. et
doc. volunt et tex. sonat satis aperte. q. debitu ex causa mutui con
tractu per titium in. x. extinguitur diuerso modo. nam in parte extin
gui successione iure hereditario et sic iure confusionis. eo q. titius
debitor succedit patri creditori in media hereditate. et sic q. de
bitor succedit creditori extinguit debitum iure confusionis. istud
dicit prima decisio tex. alia vero pars q. obvenit fratri in meo non
extinguit iure confusionis. sed pro obventionem peculii. ut in secunda de
cisione tex. vtilitas est evidens. quia pars que extinguitur iure
hereditario obveniente debitori extinguitur pro quota heredita
tis. huc in illa quota hereditatis sit tantum quantum est debitu siue
non. alia aut que extinguitur per obventionem peculii non extinguitur
nisi eatenus quatenus est peculium. et non ultra. ita sonare vult tex. et
omnes. declarant. ego aut teneo nunc licet alias dubitauerim. q.
imo vtrique pars debiti extinguitur pariformiter per obventionem
peculii. et neutra iure successionis tunc ad hoc clare ostendendum pro
mitto duo. ¶ Primo q. filius habens peculium si contrahit cum alio
fratre. vel etiam cum extraneo ipse filius obligetur. tunc considerato
effectu obligatio sua est inanis. q. d. solui de peculio et est onus
radicatum in peculio. et illa obligatio que est penes filium q. sit in
efficax. p. q. in effectu non impediret repetit. ut in superioribus
declarauit. et in specie declarat Bald. in. l. si. C. q. cum eo. in ante
40 pe. col. in ver. dicto de corruptione. ¶ Secundo premitto aliud
verissimum. q. apud fratrem qui mutuant non remanet aliqua obli
gatio naturalis q. sit efficax. nam illa statim querit patri. et si pe
nes filium remanet aliqua. illa est nudo nomine et sine effectu. et
declarat in specie Bart. hic in vlti. col. et dixi in secunda parte glo.
Ex istis sequuntur ista duo verissima. q. ex mutuo contractu inter

duos fratres in potestate habentes peculium, nec penes mutuantem est aliqua naturalis efficax, nec etiam penes recipientem: sed si quod naturales sunt: sunt in effectu inefficaces: naturale ergo debetum actiue est in patre, mortis pater relictis duobus filiis, unicuique spectat istud debitum pro parte et peculium quod est, et sicut erat debitum: diuiditur inter illos fratres. ego dico quod cum obligatio passiva naturalis sit in isto peculio, pars que vadit ad meum mutuantem extinguitur: quia tantum habuit de peculio, et sic obuentione peculij, ego dico quod et alia pars que remanet titio extinguitur etiam illa quia tantum habet de peculio et sic obuentione peculij, non autem est quod sit heres patris. Istud primo tenet aperte glo. nostra in verbo consequuntur, in versic. item nec dicat quis, et expresse se Bartol. referens istam glossam in xv. columna post me, et expresse Paul. in penulti. colu. referens eandem glo. et licet alias dubitauerim: nunc istud teneo pro firmo nec refragatur tex. in prima decisione dum dicit, utique pro ea parte qua patri heres extitit: quia per hoc non aperit text. ut ista pars extinguatur solui iure successionis, an vero per obuentione peculij, unde intelligam quod extinguitur iure obuentione peculij pro qua est heres. Magis refragatur littera que ponit duas decisiones, et si verum est quod tenui, una decisio sufficiebat, si utraque pars debiti pariformiter vno modo extinguebatur, nisi dixeris factum est gratia clarioris decisionis: obstat etiam aliud quia in secunda decisione dicit text. se non minus de peculio et c. quod tamen dicit in prima decisione ad demonstrandum quod alias pars debiti obuenti meo bene extinguitur per obuentione peculij ergo considerari debet quantum sit peculium, quod non est in prima decisione, fateor utique mihi videri ita esse de mente text. tamen precedens sententia inenitabiliter firmat fundamentis, adductis, ista sunt subtilia, et sic erunt expedite gl. et que pertinet ad eas. ¶ Ultimo extra gl. pro complemento huius legis Bar. per questionem examinat quod tractus possunt celebrari inter patrem et filium in potestate: et sunt questiones quas postea addidit ad lecturam suam: ideo lecture antique non habent istas, quod ideo ceteri scribebant ceteri nullam ex his, quod attingunt: vide hic per eum: et in l. si quis pro eo, §. j. ff. de fideiuss. vide in l. iubeamus, §. j. ¶

41 C. ad trebel. ¶ Signa tamen vnum quod sing. vult Bar. in iij. q. duz tractat de contractu emp. et vendi, et nunquam obliuiscaris, quod in casibus in quibus requiritur quod contractus fiat palam, ut in tutore qui non potest contrahere cum pupillo nisi palam et bona fide faciat, dicit hic sing. bar. quod contractus dicitur fieri palam quando fit in presentia amicorum et consanguineorum, iuxta l. transactione. C. de trasac. vel etiam quando fit in presentia iudicis solius, l. fin. in princ. ff. quod met. causa. de isto dicto solus Jo. de imo. perpendit qui simpliciter sequitur in l. j. §. fuit quesitum, in l. iij. colu. ff. ad trebel. ¶

42 vlti. q. quam non omitto: tangit Bartol. de tractu donationis, an et quando consistere possit inter patrem et filium in potestate, ex dictis Bartol. fac regulam cum quatuor fallentiis, regulariter donatio patris in filium in potestate non valet neque tenet, ratio est secundum Bar. in prefata, q. quod istud quod donaret pater filio in potestate esset profectitium quod profectum a patre in filium: et sic retro acquireret ipsi pater, per regulam, l. placet, cum simi. de acqui. here. aliquid tamen ob stare videtur regula notabilis quam ponit glossa ista magna in hac l. in duabus ultimis particulis dum vult: quod quando obligatio immediate descendit a patre in filium, illa non reacquireretur patri. ¶

43 Subdit tamen no. Bart. et signa multorum quod donatio inter patrem et filium in potestate non valet: verum est quod ad civilem obligationem: que inter eos induci non potest, quia ius civile impedit: sed bene inducitur naturalis: et valet quod ad naturalem obligationem, quamuis Bald. in l. ij. in j. colu. ad fi. C. de inoffi. dona. teneat in hoc contrarium, quod donatio inter patrem et filium etiam ad naturalem non valet. Fallit ista regula secundum Bar. quando pater donat filio in potestate propter benemerita filij: tunc enim bene valet: et quia istud quod donat censetur aduentitium, glo. est in aut. unde si parens, C. de inoffi. testa. dicit tamen Bar. et bene quod in hoc non staretur assertioni patris, si assereret merita precessisse per text. not. in l. si forte. vbi etiam Bart. ff. de ca. pecu. et istud in terminis dicit gl. in l. si donatione, et ibi Bartol. et doct. C. de colla. secundo fallit per Bartol. quando talis donatio licet non valeat tamen confirmatur morte patris, l. ij. cum glo. C. de inoffi. dona. l. donationes, la. j. C. de dona. inter vi. et vxor. et dicam statim. Tercio fallit in dote, l. proponius philadelphus, ff. fami. ercisc. Quarto fallit in usufructu quem pater debet habere in bonis aduentitiis filij in potestate patris: talis enim donatio de usufructu valet, tex. est in l. cum opz. §. fin. aut. C. de bo. que lib. ita Bar. in hac, q. ¶

44 Circa primam fallentiam Bar. pondera Bar. expresse velle, quod ad hoc ut valeat donatio facta inter patrem et filium propter benemerita filij: oportet quod merita sint talia propter que cuilibet extraneo idem donasset, et sic requiritur quod talia benemerita equiualeant rei donate: ideo reasumit Bart. in l. si quis pro eo, §. j. in fi. et in d. aut. unde si parens, Bald. et Salic. in l. illud, C. de sacrosan. ecc. et clare Jmo. in l.

aquilus regulus, ff. de dona. et ratio est, quod illud quod donaret pater ultra benemeritum filij non esset aduentitium: sed profectitium, ad hoc bene facit text. in c. relatum, el. ij. in ver. iuxta seruitij meritum, de testa. Et per hoc confunditur illud quod singulariter tenebat Bald. in aut. ex testa. in iij. col. C. de colla. vbi singulariter tenet, quod ad hoc ut donatio propter benemerita filij valeat, sufficit quod benemerita non sint, sed medietate rei donate per reg. l. ij. C. de rescin. ven. et si hoc esset verum esset singularis extensio ad illam l. ij. sed confundit ex supradictis, et ita etiam in specie reprehendit Bald. ¶

45 Alexan. in l. si donatione, C. de colla. ¶ Item in quantum dicit Bart. quod non stare instrumentum in quo diceret pater filio donationem fecisse propter benemerita. Limitabat singulariter Bald. in d. l. si donatione, in j. colu. nisi pater exprimeret benemerita cum iuramento: tunc enim filij et alij heredes patris tenerentur stare huic assertioni patris cum iuramento, per aut. quod obtinet. C. de proba. que parum facit, solet reprehendi per domi. Alexan. in d. l. si dona. eo quia confessio que emanat inter personas suspectas nihil valet: et non firmatur iuramento secundum Bar. in l. cum quis dece dens, §. titia, ff. de lega. ij. et in l. aurelius, §. si vbi bonis text. ff. de lib. lega. et c. Bald. in l. ij. in v. colu. C. de inoffi. dona. ego autem solutus sum tenere quod si pater diceret simpliciter se donare propter benemerita filij que fecit, tunc nihil valet, sed quando donaret propter benemerita que specificiter exprimeret et iuraret, tunc valeret. Secundo limita dictum Bart. nisi pater in specie exprimeret, tunc staret assertioni patris per d. laquilus regulus, cum glo. in ver. merita, per quam ita in specie et per Bal. in l. illud, in iij. q. C. de sacrosan. ecc. in l. fin. in lectu. antiqua, ff. de exercito. ¶

46 Pau. de cast. in c. si. c. q. incip. do. Albertus, contrarium communiter tenetur in hoc per regulam, l. qui testamentum, ff. de proba. ita expresse tenet ipsemet Bal. sibi met. contrarius in l. si tibi, ff. si cer. pet. tenet Lym. Buil. et Albe. in d. l. si donatione, quod verum intelligo nisi esset specifica enuntiatio meritorum cum iuramento, tunc tamen valeret. Tercio limita singulariter Salic. sub dubio tamen in l. filie, C. fami. ercisc. quod non staretur assertioni patris, dicit verum esse quod ad alios sed quo ad ipsum patrem dicit Salic. quod staretur quia non debet posse venire contra factum suum per d. laquilus, cum gl. que nihil facit, istud etiam reprehendit do. Alexan. in d. l. si donatione, in vi. colu. quia quando actus sit contra, et sic qui non valet, licitum est venire contra factum proprium: et contra suam confessionem, l. que admodum, C. de agri. et censu. lib. xj. l. iubeamus, vbi doct. not. C. de sacrosan. ecc. sed ficest in proposito ergo et c. Istud confirmat ex eo quod in specie decidit Jmol. in d. laquilus, vbi querit si donatio sit facta ultra quingentos aureos sine insinuatione sub assertioni meritorum, dicit Jmo. quod licitum est venire contra etiam ipsi met. donanti, quia donatio talis sine insinuatione non valet, l. sancimus, C. de dona. ego tunc teneo indubitanter cum Salic. quod non liceret patri contrauenire, et retorqueo fundamentum do. Alex. contra eum, quando actus est nullus, quia sit contra, l. licitum est venire contra factum proprium, istud est verissimum: sed istud est quod actus non est contra, et tunc non debet contra factum proprium venire, ita Bart. in terminis in l. post mortem, ff. de adoptio. modo fit quando pater donat filio in potestate etiam sine benemeritis, dico quod donatio non est contra, sed preter, l. ergo non debet contrauenire etiam ipsi patri: quod autem non sit contra legem sed preter, l. pro viua ratione, nam si donatio inter patrem et filium in potestate esset contra, non oriret nec naturalis nec civilis obligatio, l. si non forte, in prin. vbi no. Bar. et alij, §. e. l. non dubium, vbi etiam Bar. C. de leg. et Bar. in l. cum lex, ff. de fideiuss. sed ego habeo, quod ex donatione facta inter patrem et filium in potestate oritur naturalis obligatio: et expresse et per Bar. hic et probat text. in ver. q. si. probat etiam rationes Bar. si ergo oritur naturalis obligatio, non est contra, sed preter, l. ergo non licet patri venire contra factum proprium. ¶

47 In secunda fallentia Bar. in quantum dicit quod donatio inter patrem et filium non valeat, tamen confirmat morte patris: adeo quod eo modo confirmatur per emancipat. filij, tex. no. in l. siue emancipatio, C. de dona. intellige tamen utrumque, quod donatio facta sunt interueniente traditione: tunc enim confirmatur per mortem vel emancipationem, sed vbi interuenisset sola donatio sine traditione: secus est, glossa est ordinata contra approbatam in l. papinia, ff. de dona. inter vi. et vxor. Bald. in l. ij. C. de inoffi. dona. Ange. in l. ij. ff. de vfuca. pro dona. Ego tamen pondero ibi vnam glo. que vult expresse, quod donatio facta per solam promissionem confirmetur per emancipationem, glo. est in l. cum de in rem verso, in glo. super verbo athenagore, ff. de vfu. ¶

48 Item circa tertiam fallentiam Bar. dum vult quod donatio valeat in causa dotis, adde quod equiparando causam studiorum et causam dotis ut equiparant Bar. et doct. in l. j. ff. sol. mat. videret quod quoadmodum in causa dotis, donatio facta per patrem filio: ita videret si pater donaret filio causam studiorum: ita in individuo et per Ang. in l. j. ff. solu. mat. l. Jmo. ibi istud reprehendat assignando differentiam inter causam dotis et causam studiorum, ibi videas. ¶

49 Circa quartam fallentiam Bart. in aduentitiis in quibus regulariter pater debet viuere, valet donatio talis usufructu, d. l. cum oportet, §.

a Confirmat morte, adde gl. in l. filie, C. fa. er.
b Donatio valeat in causa dotis. Adde l. pomponius philadelphus, ff. fa. er. glo. in l. ij. C. de inoffi. dona. tex. in l. si cum dote, i. princ. per primam lect. H. so. mat.

oportet. s. fin. ut. dic q. text. ille est ad hoc fin. fm Bal. ibi: z tenet glo. in d. l. i. C. de inoff. dona. Bald. in aut. ex test. in. vi. col. in. vii. charta. C. de colla. dic tu z intellige vt p Bart. in d. l. cū opoz. ter. s. fin. autem. ¶ Ultra Barto. fallit regula in rege quia rex potest donare filio in potestate z valet. Bal. in. c. i. s. itē sacramenta. de pace iur. fir. in. vi. fe. u. z pro hoc est optimus tex. in l. pe. C. de dona. inter vir. z vro. qui licet loquatur in regina. tamen habet etiā locū in filio. nam sicut donatio inter patres z filium confirmatur morte z similiter donatio inter vir. z vro. z tamen si imperator donat vro. valet donatio statim. d. l. pe. C. de dona. inter vir. z vro. ¶ Septimo fallit regula predicta quādo donaret filio in potestate pro sua legitima: quia statim valet talis donatio irrevocabiliter. ita Ange. in l. si non mortis. in p. m. ff. de inoff. testa. Bal. in d. l. cum oportet. s. non aut. in fi. z feci. s. mentionem. ¶ Septimo limitata singulariter quando interuenit iuramentum in donatione. quia tunc statim valet. ita expresse Bal. in l. si in ult. col. C. de v. cap. pro dona. z in repetitio. l. i. in. xvii. chart. s. de iure iuran. et in d. l. i. in vna additione quā pauci libri habent. C. de inoff. dona. z tangit domi. Abb. Pano. in. c. cum contingat. in pe. colum. de iure iura. referens Bald. vbi. s. tamen nihil firmat. istud tenet do. Alexan. in cōs. cl. incip. vñs z tōs deratis his que in themas te continentur zc. z in d. l. si donatur. in. v. col. licet contrarium z male consulerit Pau. in preallega. consi. c. i. incip. do. Aberatus. z pro ista communis facit quia cum ex dona. inter patrem z filium oriaturs naturalis obligatio: ergo firmatur iuramento: vt de clarat Bartol. in d. l. si quis pro eo. in. vi. memb. de fidelit. z cano. in d. c. cum contingat. item iuramentum est de iure diuino. c. z si christus. de iure iura. in quo iure diuino patria potestas nō curatur. ¶ Ultimo fallit regula quando esset filius naturalis tantum. quia cum nō sit in potestate valeret donatio. z valet etiā donatio omnium bonorum patris: tex. est. in l. omnes. s. lucius. z ibi Bar. ad hoc no. s. de his que in frau. cre. Lud. in cōs. xlii. q. 8 incipit: ad primum questum breuiter dicendum est. Francisc. zc.

45 In. q. du. ¶ Quid autem ecōtra nūquid filius possit donare patri. dic vt per Barto. hic in vlti. col. per Ang. in l. quoties. p. illum tex. ff. sol. matri. Rapha. cum. m. l. si quis pro eo. s. j. Et an talis donatio filij in patrem firmetur iuramento: vt sic fm Joan. an. in addi. Specu. in titu. de testa. s. j. super ver. pone filius. ad quez se remittit domi. Abb. Pano. in d. c. cum contingat. in pe. col. i.

46 ¶ Quid autem sit si mater donat filio ex se. in potestate patris. habes tex. cum glo. nota. in l. si cōstare. z ibi Bal. C. de dona. inter vir. z vro. Bald. in l. filium quem habentem. C. fami. et. z per hoc sit impositus finis huic. l.

¶ Fideiussoz soluenti indebitum competit repetitio.

¶ Legati. ¶ Fideiussoz soluenti indebitū cōpetit repetitio.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

¶ Soluens non recepta debita cautione. repetit.

z sic agnationis z familie iurta. l. j. s. pe. ff. de ventre in spi. contra. rium q. imo tale statutū censetur odiosum. per l. maximum vñ. tium. C. de lib. pte. tenet Bar. in l. j. in. v. q. C. de sum. tri. Bald. in l. certū. in. j. no. C. vnde legi. z in l. i. C. qui ad liber. pue. non pos. z in l. inter filios. C. fa. er. vbi dicit. q. istud statutū est contra ius cōe. z cōtra naturalē equitatem. Abbi tñ idē Bald. in l. sancimus. C. de nup. dicit. q. 83 istud statutū inspecto iure naturali censetur odiosum p. d. l. maximū vñ. tū. tamē inspecto iure ciuili ipsius ciuitatis est fauorabile: q. est inductū in fauorem familiarū conseruandū. z ita etiā tenet Bal. in l. j. in. fi. C. de secū. nup. breuiter ista est magis cōis conclusio. q. in capite filioz est fauorabile z propterea extendit ad nepotes. nō sic in capite exclusionis feminarū z ideo in eo nō extendit. ista doctrina Bal. magis cōiter approbata in l. j. p. gl. ibi. C. de in ius voc. z ibi soleo dicere: ideo hic non repetam. ¶ Blo. in verbo pecuniā. diuidit in sex. In prima gloss. allegat cōcor. In scōa extendit. In tertia opponit z remittit. In quarta remouet vñ. cōtrariū. In quinta aliud. In sexta aliud. secunda ibi idē in stipulatione. tertia ibi idē contra. s. de condi. ob cau. quarta ibi idē idem. quinta ibi idē hoc in perpetua: sexta ibi idē nōne. In eadē gl. ibi. l. iulianus. de isto p. trario nihil dicā. q. dicit in d. l. iulianus est vez q. Bar. reprehendit z hic per euz z p. terea extendit ad exceptionē litis pendē. ¶ Extra gl. in hac l. habetis not. duas regulas ad quas allegamus tota die istam. l. Prima est. q. quāuis q. sit obligatus naturaliter z ciuilitate sit tutus exceptione fauorabili. puta pacti de nō petendo semp pōt repetere. Scōa est. q. tutus exceptione odiosa si soluat nō repetit. Limita regulā negatiuā pcedere qñ soluit errore iuris: secus si errore facti: ita limitant Bar. z doct. hic: z in l. cū quis. C. de iur. z fac. igno. Scōo limita istā regulā pcedere in exceptione odiosa inducta ex priuilegio cōtra naturalē rationē. vt est exceptio mace. Istis oībus concurrentibus soluens non repetit. ita pprie d. intelligi hec. l. secus aut in exceptione odiosa inducta a iure cōi z fm naturalem rationem vt est exceptio doli vel metus q. est iusta fm naturalem equitatē. q. soluens tñc repetit. ita dicit Lyn. Bart. z oēs in l. j. C. q. me. cau. Pau. de ca. hic q. qd teneat gl. cum qua simpliciter transit Bart. vide p. Are. in l. i. q. cū aliter. in. v. col. ff. de ver. ob. Itē adde q. alibi singulariter dicit Jmo. in. c. q. ples riq. circa si. extra de immū. ecc. q. si filius. accepit mutuo pecuniam quā consumit in bonos vsus. vel creditor reuera mutuauit in necessitatem filius. q. licet habeat exceptionē macedonia. nī. tñ si eam opponit. peccat mortaliter. Tercio limita singulariter vt dicit Pau. de cas. hic fm Lyn. in l. exceptionē. in. l. j. q. C. de proba. nisi filius. habuisset suam p se absolutio: ameo q. oppo. suit exceptionē macedonia. nī. non haberet locum hec. l. quia si postea errore solueret. bene poterit repetere: quia tunc est tutus duplici exceptione. ¶ Ultimo aliā regulā affirmatiuā huius. l. q. tutus exceptione fauorabili si soluit repetit. limita pcedere in exceptione fauorabili z ppetua q. nascit simul cū ipso ptractur: vt exceptio velleianus: secus in exceptione que non aliter ppetit nisi ab hoie expresse opponatur. puta in exceptione cōpensationis: quia tñc nō posset repetere: tex. est in l. q. iuuicē. s. e. Ita limita Bald. z Jmo. in l. si pater ignoras. ff. sol. ina. z est de mente Bar. in d. l. qui iuuicē. z ibi dixi. p. Bar. in l. si cū dos. in p. m. z ibi Alberi. z Rapha. cum. ff. rerum amo.

¶ Pro impensis non retentis competit condictio indebiti. et opere pacto remisse si soluaturs. repetuntur.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Si pars domus. ¶ Pro impensis non retentis cōpetit condictio indebiti.

¶ Qñ interuenit iura. mēti. adde bal. 2. ccc. xxx. i. c. p. m. m. t. d. n. est ad euidētiā i. j. vol. alex. de imo. 2. gl. p. r. i. c. p. o. e. r. a. t. i. s. h. i. s. q. in themate narratur. in i. j. volu.

¶ Surames. tñ. add. Bal. i. l. maximū. in. i. j. not. ff. de iure iur.

solutor: quia ideo in d. l. si in area. §. sed si is non potest repetere quia non fuit translatum aliquod dominium. ex quo dicatur gestum negotium inter partes. ex quo negotio oritur conditio indebiti: sed in casu nostro secus est quia in ista. l. fuit negotium gestum inter heredem et fideicommissarium: tenendo quod dominus per fideicommissum relicta esset testatoris. et non heredis: put in dubio ut potius presumendum. quod adueniente die fideicommissi heres per traditionem transulit dominum in legatarii. Et si dicis nomine adueniente die fideicommissi ipso in re transferret dominum in fideicommissarium. l. a titio. in fi. cum si. ff. de furt. quod dico quod ipso iure transferretur proprium et verum dominum de iure gentium mediante actuali traditione. quod est actus iuris gentium put declarat Bar. et alij in l. j. ff. de le. j. et l. j. et alij in l. j. C. comu. de les. ga. et ex ista translatione veri et proprii dominij gerit inter partes negotium ex quo oritur conditio indebiti. et ista est veritas quam etiam pungit. licet non exprimat. Raph. Ful. hic.

Pupillus vel tutor solutum repetunt.

Quod pupillus † Pupillus infans vel tutor promittens etiam naturaliter non obligatur: ideo indistincte solutum repetit. h. d. simul cum glo.

Bene soluit a pupillo repetuntur.

Bene † Bene solute non repetuntur. hoc dicit. ista lex quam exemplifica per legem qui ob rem. §. eodem.

Tutus exceptione iurifurandi soluens repetit.

Si quis iurasset. † Tutus exceptio iurifurandi per errorem soluens repetit. h. d.

Solutum ab eo qui non erat debitor non repetitur.

Repetitio † Solutum vole veri debitoris l. ab eo qui non erat debitor non repetitur. h. d. ista lex vsq. ad l. si is qui de materia ista in legum videtur supra in precedentibus legibus. l. in l. interdam. in l. qui ob rem. et in l. si seruus cuiusdam. §. eo.

Heres qui non deduct qd sibi a defuncto debetur pot condicere hereditate vendita.

Si is qui † Heres qui ex hereditate vendita non deduct illud quod sibi a defuncto debebatur. pot condicere. h. d. **Mo. j.** quauis creditor institutus sit a debitore. et sic confusione sit extinctum debitum. tamen funditus non est extinctum. de quo dixi in l. frater a fratre. §. e. **Secundo no.** quod si venditor hereditatis non retinuit debitum suum. illud pot repetere. quod intelligit Bar. esse verum etiam si esset debitum naturale tantum. p. l. si chum. §. aliqui. ff. de solut. ut hic per eum cum quo ceteri tenent.

Soluens indebitum nomine alieno non repetit. sed nūmi vendicantur ab eo cuius erant.

Qui heredis † Soluens indebitum nomine alieno non repetit. sed is cuius nomine soluti sunt nūmi eos vendicat si sui sunt. h. d. **Amplia** istum tex. ut procedat etiam si soluens habuisset liberam administrationem. l. si procurator. in prin. vbi fuit dictum. §. eo.

Fideiussor intelligitur habere mandatum a principali de soluendo.

Ratihabitio non desideratur vbi sit quod mandatum est.

Indebitum Si fideiussor indebitum per errorem nomine debitoris soluerit. debitori competit repetitio: vel fideiussori si suo proprio nomine soluerit. Et quod a recipiente consequi non potest repeti potest a mandante. h. d. ista pulchra et magistralis lex. **Mo. j.** ex tex. ibi: quoniam potest videri id ipsum se mandasse ut tuo nomine solueretur et illud ad quod semper allegatur ista. l. quod fideiussor intelligitur habere mandatum a principali debitore de soluendo. Et sic nota quod ille cui est mandatum ut se obliget. intelligitur etiam habere mandatum quod soluat. quia obligatio ordinatur ad solutionem tanquam ad finem. Hinc est quod heres grauatus a testatore ut pro aliquo fideiubeat. intelligitur etiam grauatus ut pro eo soluat. et tunc casu singulari quod soluit non repetit. text. est mirabilis et singularis in l. tribus. ff. de usufructu. earum rerum quod usu consu. in Bal. et Ange. h. d. imitando ut no. p. Bal. in l. vult. ca. §. ne aut. in l. q. C. de cad. tol. Intellige tamen istud notabile text. verum quantum ad hoc ut si soluat potest repetere id quod soluit actione mandati. ita loquitur hic tex. non autem intelligit mandatum ut cogatur soluere. adeo quod si non soluat teneat per pignora missa vel pena incursa. Et propterea si debitor debeat sub pignora de quibus timetur perditionem fideiussor teneatur eodem modo sub certa pena. certe non tenetur fideiussor. l. j. C. de dolo. iuncta ibi gl. et ita declarant bene **Lyn.** et **Be. in l. si pro ea. in secunda oppo. C.**

man. et Bar. in l. si quis mandato. in princ. ff. de neg. gest. et Fulg. hic licet predicta non alleget. **Secundo no.** ex eodem tex. quod fideiussor soluens indebitum nomine principalis. potest a principali repetere. Pro intelligentia oppo. de. l. si procurator. §. eo. ubi in generali mandato venit quod soluat vel ei soluat indebitum. ad hoc notabiliter respondet Barto. ut hic per eum. nisi mandatur alij cui quod fideiubeat. tunc intelligitur ei in consequentiam mandatum quod illud soluat. quauis sit indebitum licet in specie non exprimat. text. est no. hic. ex quo habes limitationes ad casus in quibus requiritur speciale mandatum qui enumerantur per glo. in l. pompo. in princ. ff. de neg. gest. et glo. in c. qui ad agendum. de procura. in sexto. et in cle. j. de procur. et licet Barto. non dicat de restitutione in integ. est casus in l. fina. C. vbi et apud quos. Secundo limita istam regulam nisi esset generalis procurator cuius liberum est tunc procurator generalis cum libera potest expedire omnes casus in quibus speciale mandatum requiritur. ita singulariter Bal. in l. illud. ff. de infno. ad si. adde tex. in l. iurifurandi quod ex conuentione. §. procurator. et ibi Bal. et Moder. ad hoc no. vbi dixi. §. de iurifurandi. **Tercio no.** ex tex. vbi nec expectandum ut ratio habeas. quod vbi illud quod expresse vel tacite fuit mandatum est gestum ibi nunquam desideratur ratihabitio ut hic et l. si procurator. §. eo. Et ideo frustratoria est illa clausula que communiter apponitur in instrumentis procuratorum. quod dominus promittat habere ratum et firmum quicquid per eum gestum fuerit ita dicit glo. singularis in l. si procurator. est in gl. parua. ff. de procur. qua Ange. ibi ad hoc reputat singularem et in d. l. si procurator. §. eo. et est glo. parua in verbo ratum. **Glo. in verbo** ut ratum habeas ad finem gl. non soluit. solutio est clara quod ideo ibi requiritur ratihabitio quia primum mandatum est reuocatum per superuenientiam furoris et bene.

Inter si et cum. an sit differentia.

Qui promisit Inter si et cum non est differentia in effectu. h. d. vel sic et propius ad text. promissum sub conditione ea pendente per errorem solutum potest repeti. h. d. sic. §. eo. l. sub conditione. Ratio est quod pendente conditione soluit omnino indebitum cum interim nulla sit nata obligatio nec actio. l. credere dicit. ff. de ver. sign. et in proposito bene facit tex. in l. stipulatio ista. §. inter certam. ff. de verb. obl. **Mo. j.** quod inter si et cum. non est differentia quia vtriusque dictio facit conditionem. contra videt text. in l. centesimis. §. si. ff. de verbo. obligat. respondet glo. et clarius doc. quod ibi est apposta circa voluntatem et sic circa intrinsecam. de quo tamen debemus vidisse ibi vbi ordinare tangitur etiam per Barto. in l. quicquid. §. non solum. ff. de ver. obl. et tangitur in l. j. ff. de lega. §. **Glo. in ver. dederit. ad si.** habes hic limitationem ad leges nostras ut procedat quando solutum est ignoranter. si autem scienter soluit. tunc non potest repetere: quod videtur donare iuribus vulgaribus. et si istud est verum sequitur quod etiam si conditio deficeret solutum non posset repeti: cum ista gl. transeat omnes hic. istas tamen gl. inuenio reprobata per Be. Ray. Ang. et Pau. de ca. et **Lyn.** do. ro. in l. stipulatio ista. §. inter certam. super gl. si. ff. de verb. obl. et bene. et contra istam glo. est tex. in l. sub conditione. j. de sol. **Secundo** et fortius stringit ratio. nam regula quod si soluens scienter indebitum presumitur donare. procedit quod non potest capi alia presumptione quam donationis. l. si cum aux. j. de solu. l. eleganter. §. qui reprobos. ff. de pig. act. et dixi in l. si non forte. §. quod falso. vbi bonus text. §. e. sed in casu nostro non est sic. nam si soluo pendente conditione potest capi presumptio quod soluerim ut liberarer euementem conditionem est verum quodymo. ibi conat saluare glo. ut ibi per eum. et cum eius fundamentis in examine oportet defendere istam glo.

Conditio indebiti est personalis.

Si mutuam pecuniam pauperi. et ipse aliat filios an a filiis repetat.

Is solis † Conditio indebiti est personalis ideo datur contra illum solum cui indebitum solutum est. Et non est in rem scripta. ideo non datur contra eum cui solutio proficit. h. d. Ratio est quia conditio indebiti oritur ex quasi contractu qui resultat ex solutione erronee facta. lex maleficis. §. is quoque. ff. de actio. et obl. §. item is cui. in situ. de obl. que ex quasi contractu. ideo non datur extra singularem successorem pecunie cum quo ille quasi contractus non est celebratus. l. si. §. si. ff. de contrahen. emp. l. j. §. si heres. ff. ad treb. **Glo. in ver. proficit. ad si.** **Mo. istam glo.** per quam declaratur regula quod actiones personales si non sunt in rem scripte ideo non dantur contra eum ad quem res peruenit quod non procedit quod ille le causam lucrativam habuit. de hoc dixi in l. cum fundus. §. j. §. si cer. petat. Et ex hoc Bart. inducit ad questionem. quod si mutuam pecuniam pauperi per se non soluendo. qui ex illa pecunia alimentauit filios quod possum contra ipsos filios habentes res maternas agere. Relinquit tamen Bar. super hoc cogitandum: sed quod tales teneantur videt tenere Ange. hic p. l. in princ. ff. de eo per quem fact. et it. l. l.

Inter si et cum. Adde in l. centesimis. et in l. quod cumque. ff. de ver. obl.

Si mutuam pecuniam pauperi. ad Bal. in l. si. C. ad mace.

erit. z. l. ij. §. ff. ad. l. rho. de fac. z. p. i. f. a. o. p. l. facit text. in. l. et qui. ad fin. C. q. cum eo. qui tex. est. multum sing. ubi actio. de in rez. f. so. h. locum in quocumq. cōtrahente etiam cum negotiorū gestore et competit cōtra dñm in cuius utilitatē est verum z. illū. no. Bar. in. l. si pupilli. §. ff. de neg. gest. ex quibus omnibus colligitur decisio. q. Bar. quam reliquit indecisam.

Intentio in mente retenta non operatur repetitionem.

Quod quis. Soluens scienter indebituz non repetit etiam si habuit animum repetendi in mente retentum. h. d. C. q. d. intentio intrinseca in corde retenta repetitionē nō parit. facit. l. si repetenti. C. de condi. ob causam. z. c. j. in verbol. z. vos lunt atem habuerit. z. ibi glos. z. Abb. de eo qui mit. in poss. Nam voluntas tacita clausa in mēte hominis est sicut posthumus qui si non nascitur z. producit in lucē: nihil est. fm Bar. in. l. j. in. q. q. C. qui admit.

Qui habet retentionem non repetit.

Quibus causis. Qui habet solū retentionem solvens non repetit. h. d. pone casum per. l. si in area. §. eo. Et sic no. q. habens merum ius excipiedū: non habet ius agendi nec repetendi: secus est ecōtra quia cui damus actioz nem fortius damus exceptionē: vt in regula cum damus. z. l. j. §. q. d. autem. ff. de superfi.

Datum ob causam non repetitur.

Amus. Datum ob causam de preterito nō obligatoriam sed falsam non repetitur. si aut ob causam de futuro q. nō sequatur. pōt repeti. h. d. i. effectū. C. q. d. ex isto tex. illud ad quod tota die allegatur iste tex. q. differētia est inter causam z. rem. q. causa respicit preteritū vel presens. ob rem respicit futurū. z. si vis bene intelligere istā differētiā vide plene Barto. in. l. demonstratio falsa. in. pñci. ff. de condi. z. demon. C. Secūdo. q. cū dictio indebiti z. conditio ob causam non possunt simul venire. quia conditio indebiti datur ob causam de preterito: illa aut ob rem de futuro: de hoc dixi in. l. si procuratori falso. §. de cōdi. ob cau. post alios ibi: Aug. z. Imo. z. latius Ludo. in. l. ij. §. z. harū. ff. de h. bo. obli. C. Bio. in ver. pecunie. dūm opponit de. l. cum tale. §. falsam. bene dicit. sed differētia est inter cōtractus z. ultimas voluntates. quia in vltima voluntate quomodocumq. appareat voluntas testatoris sufficit. q. d. non sit in cōtractibus. Ratio diuersa sita est in promptu: quia vltima voluntas consistit in sola voluntate testantis. vnde si appareat testatorē aliter legaturum nō fuisse vitiatur legarū vt in cōtrario: sed in ptractibus vel quasi: non est spectandū qd dñs senserit nisi illud idē fuerit actum ab accipiente. l. ij. §. si quis quasi. ff. de condi. ob cau. l. si repetē di. C. eo. z. l. q. d. quis sciens. §. eo. vide etiā ad istud contrariū late per Bar. in. l. i. cū te. ff. de pact.

Dominus non condicit rem suam.

Testamentum inualidum non operatur tacitā permissione.

Circuitus euitatur propter equitatem.

Dominus. Solutū indebite si nō est trāslatum dominium vendicat a dño. sed si est trāslatū cōdicis immediate ab eo ad quē in veritate spectat negotium. vt euitet circuitus. h. d. fm Bar. z. alios: vel sic z. propius ad tex. Nūmos peculiares a seruo datos pro implenda cōditione libertatis sibi in testamēto inuadidos relicte heres potest vendicare: sed si extraneus nūmos suos dederit pro tali seruo dñs serui de stricto iure repetit: de equitate vero ille qui dedit. h. d. Diuiditur ista. l. in tres partes principales. In prima ponit thema. z. q. d. In secūda ponit responsio qñ seruus soluit. In tertia quando extraneus soluit pro seruo. se cūda ibi: Proculus. tertia ior: si respōdit autē alius. C. Not. pñmo q. d. dominus nō cōdicat rem suā sed ipsam vendicat: ita pbat iste tex. in prima sui parte. facit. l. fin. ff. vsu. quemad. cane. §. si itaq. iussu. de actio. C. Secūdo no. q. qñ relictum libertatis non valet neq. tenet. tunc seruus ratione cōditionis adimplende nō potest soluere de pecunia peculiari: secus si testamentū valuisse. q. tunc potest soluere de pecunia peculiari: vt. l. ij. §. ff. de condi. ob causam. z. de hoc dicitur in glos. in ver. a dño. C. Tercio not. ex isto tex. in ver. permissum non esset. fm Bar. q. testamentū inualidum non operatur tacitam permissionem. Tu dic rationē esse. quia testator in illo testamento inualido nihil disposuit de tali permissione. alias ex testamento inualido bene probatur voluntas testatoris in eo q. d. ibi disposuit. l. si. ff. de rebz. eorū. l. ij. C. de cons. fir. tu. Bar. in. l. in testamento. ff. de fideicō. liber. C. Quarto not. ta ex isto tex. in si. q. propter equitatem. euitatur circuitus. gl. ad hoc allegat multos tex. concordantes vltra quos adde. text. in. l. si ita fuerit parua. ff. de statulibe. Itē adde q. p. hanc. l. z. cle. auctor. de rel. rip. dixit singulariter Joā. and. in addi. Specan tit.

de obliga. z. sol. super rubri. in. j. colū. q. ille qui promissit se obligaturum ad. r. potest statim ad. r. conuenire absq. alia obligatione. causa circuitus euitandi. Et refert fuisse dictum Alberti galetori q. valde no. quia multi cōtrariū dicerent. Refert z. sequitur do. Alexā. in. l. fundus. §. seruū tuum imprudens. in. j. not. pñm tex. §. si cer. peti. In hac materia ex mente Bar. facit regulā. q. potest euitari circuitus tribus concurrentibus. Primo quando ille penes quē est res cōtra quem agitur factus est locupletior ex re mea. l. si z. me z. titium. z. l. si eum seruū. ff. si cer. peti. l. iulianus. §. si. ff. de actio. emp. l. cū in plures. §. melle. ff. loca. Secūdo q. ille alius contra quē habes actionēz possit etiā ipse recta via agere: ita q. cedēdo talem actionē quā habet liberaretur vt hoc tex. z. l. si vrbana. §. eo. z. d. l. cum fundus. §. seruū tuum in pau. Tercio q. agens agat ad suū vt per Barto. in. d. §. seruū tuum imprudens. in. pñci. in. ij. colū. adde vel ad pmissionē puram se obligandi: vt. §. prime dixi. C. Bl. magna. in ver. repetere potest. diuiditur in tres partes principales. In prima timore contrariū ponit duos intellectus ad tex. In secūda querit z. soluit. In tertia colligit ex text. notabile. z. alleg. plures concordantes. deinde opponit z. non soluit. scōa ibi: si queras quare. tertia ibidem no. hic fm Azo. Redeo ad primam partem gl. z. pro eius expeditio ne opponitur fortiter contra istum tex. in vltima parte: aut enim iste amicus qui soluit ista. r. ea soluit animo donandi. z. tunc ipse dominus debet posse repetere. tam de rigore quā de equitate. si aut ipse seruus repeteret si fuisset liber homo z. ille voluisset sibi donare. l. qui se debere. §. sed si cū sciret. z. l. si donaturus. in. pñci. §. de condi. ob causam. Aut non soluit animo donandi. z. tunc ipi soli soluēti videt cōcedenda repetitio. tam de rigore quā de equitate postq. causa nō est sequuta. d. l. si donaturus. in. secūdo respōso. ergo cōtra vtrūq. dictum huius text. timore huius contrariū gl. ponit duos intellectus ad istū tex. quos recita vt hic p. Bart. Et pro secūdo intellectu glos. q. iste amicus soluit de mandato serui. facit iste tex. in ver. rogatu serui. iuncta. l. j. ff. man. Alium tertium intellectum posuit hic Barto. vt hic per eū. In vltima parte glos. dū opponit de. l. ij. in. pñci. ff. ad. l. rho. de iactu. z. non soluit Barto. respondet q. etiam ibi euitat circuitus vt ibidē not. in glo. sed ibi loquitur glo. in casu singulari fm Rapha. §. vulgo. vel dic q. d. regula huius tex. q. de equitate euitandus sit circuitus procedit tribus concurrentibus de quibus dixi supra in tex. in vltimo notabili. aliquo vero eorum deficiente tunc procedit contrariūz vt. l. ij. ff. de iussu.

Solutum ex causa inuiti vel inefficaci repetitur per conditionem indebiti.

His. Ista. l. non pōt breuius summari cū breuius ponat summariū ad totum istuz titulum. si tamē vis potes sic summari. C. Solutum ex causa inuiti vel inefficaci repetitur per conditionem indebiti. hoc dicit. C. Ho. ex isto tex. q. paria sunt aliquid esse nullum de iure. vel esse inefficax. Adde q. vult glos. notabili in. l. ij. in. gl. si. §. de conditio. ob tur. causam. c. si cui pigrius nō potest accedere obligationi que nulla est: ita nec ei que est inefficax Ad istam regulam plura cumulaui in. l. si. ff. de eff. c. eius cui man. est iur. que hic posses repetere.

- 1 Solutum pñdo non quando liberet solventem.
- 2 Soluens procuratori vel negotiorū gestorū an lib. eretur.
- 3 Etiam pñdo locator agit contra conductorem.
- 4 Soluens locatori rei aliene an liberetur.
- 5 Heredes solventes possessioni hereditatis liberantur.
- 6 Differētia inter fructus z. obuentiones.
- 7 An solventes iussu abbati liberentur.
- 8 Indulgentie concessę a falso prelato an valeant.
- 9 An valeant infundationes factę a prelato deponendo.
- 10 An conductor teneatur soluere illi cui mouetur questio super beneficio.
- 11 An si papa scribit alicui tāq. prelato qui non est. astringatur ad mandatum.
- 12 Juramentum prelati intrusi vel putatiui an transeat ad veros prelatos.
- 13 An ex prelati intrusi locatione competat actio abbati vero sine cessioe.

Vrbana. Ista est solennis lex fm Bartol. singularis z. melior in sua materia quam sit forte alia in corpore iuris Diuide istam. l. in tres partes principales fm quod diuidit glos. j. vel breuius scdm Albericū de rosa. In prima contraxit pñdo. In secūda contraxit seruus. In tertia contraxit dominus. secūda ibidem si seruus. tertia ior: sed et si vecturas. Rursus prima pars principa. subdiuiditur in tres particulas. In prima ponitur decisio. In secūda vna extensio. In tertia alia. secūda ibi: idemq. iuris. tertia ibi:

item in mercedibus. *Rurfus. ff. pars principalis subdividitur in duas particulas. In prima omis decisi. In secunda respons detur tacite obiectioni. Secunda ibi: qd ergo dici solet. h. d. in effe ctu. Solutum predoni ex contractu cum eo celebrato non repe tit soluens tanq̃ indebitum, sed verus dominus. Solutum autē predoni ex contractu celebrato cum seruo vel cum eius domino soluens potest repetere non autē verus dominus. nisi fuerint solu te res ptinentes ad dñm iure dñi. h. d. in summa. ¶ Not. ex ista l. mirabiliter. fm Bald. quod solutum predoni ex suo contractu liberat soluentem: si autem soluitur non ex suo contractu sed ex contractu veri domini vel eius serui, z tunc non liberat soluentē facti. l. filie. ff. de solu. Ratio est, quia ex quo contractus fuit cele bratus cum predone licet sup re veri domini, certe cōtrahens tes nebatur soluere ipsi predoni z non vero domino. d. l. filie. z sic pze do ex contractibus celebrātis per eum sup rebus alienis potest efficaciter experiri z sibi solutū nō repetitur tanq̃ indebitum vt hic. z l. cōmodare. cum. l. sequen. ff. commo. l. si pignore. s. si pzo. ff. de pigno. actio. l. j. s. si rez a seruo deposita. ff. de posi. Limita ta men istud notabile z istum tex. procedere quādo contrahens sol uit bona fide, ignorans talem recipientem esse predonē z credēs eum esse verum dominum vel esse heredem veri domini, si autem sciebat eum esse predonem non liberatur vt est tex. no. in. d. l. filie. in fin. facti. l. si pzo patre. s. verum. z ibi no. Paul. de cast. ff. de in rem verso. z dicam. j. in. j. q. extra glo. ¶ Secundo diligenter no ta istum tex. ad ea que tradit Bart. in. d. l. filie. ff. de solu. vbi dicit Bar. qd licet habeamus multas leges disponentes qd qui habet mandatum ad contrahendum, videtur etiam habere mandatu ad solutionem recipiendam z soluendo sibi debitor liberatur. l. quod seruus. ff. de posi. tamen qñ quis non habet mandatum ad contrahendum: vt est negotiorum gestor z cōtrahit super re alie na, an soluens illi negotiorum gestor liberetur a vero domino: et dicit Bar. qd in nulla parte iuris habes text. expressum sicut ibi qui dicit, qd si soluens ignorabat talem rem ad dñm pertinere z indistincte liberat: si autem sciebat z tunc in subsidium non libe ratur: alias secus. z subdit Bar. se nescire a libi doctrinam illius tex. ita bene sicut ibi: nam vt etiam dicit Paul. de cast. qui miras tur multum de Bar. casus est etia notabilis z expressus in hac l. que est multum vulgata z que etiam vult plus: qd etiam si pzo do contraxerit suo proprio nomine tanq̃ verus dominus possit solutionem recipere z liberetur soluens, quāuis recipiens sit in mala fide, qd bene nota. ¶ Tercio no. ex hoc tex. fm Aug. in. l. si filio. s. si vir in quinquennium. ff. sol. matri. qd hic est tex. qd etiam iniquissimus pzo locando fundum alienum potest ex fundo eum locato agere contra conductorem z mercedem seu pensionē exigere: adde multas leges concor. quas dixi. s. in. j. no. ¶ Quarto no. in ista l. no. per Bald. in. l. ij. in. j. colū. C. de fruc. z lit. expen. qd pzo do z sic malefidei possessor percipiendo fructus committit furtum. ¶ Quinto per istam l. dicit not. Innocen. in. c. in lites ris. in. ij. col. de restitu. spolia. qd soluens locatori rei aliene libera tur, cum dicto locatori teneatur ratione contractus: nec potest cō ueniri per verum dominum rei: quia cum eo nullum cōtractum gessit. z ita refert z simpliciter sequitur do. Abb. in cōsil. xvj. inci. ad claram decisionem presentis dubij. in. ij. colū. lib. j. ¶ Sexto p istum tex. not. Bald. in. c. ego. in. ij. colū. de iure iur. qd iuramen tum preslitum prelato intruso, non transit ad intrātes canonice. ¶ Ultimo not. ex vltima parte huius legis qd debitores heres ditarij bona fide soluentes possessori hereditatis non tamen libe rantur a vero herede, qd qualiter procedat patebit ex infra dicē dis. ¶ Capio glo. in ver. soluendo, quā diuide in tres. In prima per viam fallentie remouet vnum contrarium. In secunda opo nit z soluit. In tertia similiter opponit z dupliciter soluit. ses cunda ibi: sed certe imo videt. tertia ibi: item argumētuz contra. In si. glo. responde melius fm doct. qd text. in. d. l. j. s. si rem a ser uo. loquitur in depositario qui de solo dolo z lata culpa tenet: ideo subuenitur ei si soluit cui non debuit, si non fuit in dolo vel in lata culpa. Et istud est no. fm Ange. ad depositarium pecunia rum prelatoz. quia si tales pecunias postea soluit falso prelato dummodo nō fuerit in dolo vel lata culpa liberatur a vero prela to. qd no. ad ea que. j. dicētur in prima. q. extra gl. ¶ Capio gl. in ver. solet. quā diuide in duas partes. In prima remouendo vnu contrarium declarat text. In secunda format questionem. secun da ibi: sed qua cōdictione. ¶ In ea. glo. ibi: obuentionum noie non fructuum. ex ista glo. Bal. simpliciter no. differentiam inter fructus z obuentiones, z aliter non declarat glo. Bar. autem de clarando gl. dicit credere qd glo. velit dicere qd nō cōdicuntur no mine fructuum qui pcpuntur ex re sed nomine obuentionuz ci uilium. Paul. de cast. hic in si. dicit qd istud qd glo. dicit nihil est. Tu declara glo. apertius fm Albe. de ro. hic circa prim. qd diffe rentia est inter fructus z obuentiones. nam fructus proueniunt ex re: sed obuentiones propter rem, vt est pensio domus: vnde di*

strictio istius, l. nō pcedit in fructibus sed in obuentiōibus. et
 ita etiam vult dicere Bar. alibi etiam Bal. in l. si traditio. ad fin.
 in vltima qd. C. de act. emp. no. ex ista glo. q. pensiones domorum
 non possunt peti tanq. fructus. cum nō sint naturales nec indus-
 triales nec sint ex re. l. 3. largo modo dicantur fructus cum sint
 7 quasi ex re. vt ibi p. eum. ¶ Extra glo. Bar. inducit istam legem
 ad nota. q. quidam. l. Abb. non iuste electus sed intrusus in mo-
 nasterium fructus recollegit et mercedes recepit a colonis et in-
 quilinis; an soluentes ei pensionem liberentur a vero abbate et a
 monasterio. Et distinguit p. hūc tex. q. si talis falsus prelatus in-
 trusus locauit ipse bona prelature et tūc pensionarij qui ab eo cō-
 duxerunt ei soluentes liberantur vt hac. l. in principi. et ita per hac
 legem dicit Innocen. in c. nihil est. de elec. et in c. literis. et ibidem
 Joan. and. de restit. spo. Si autem illi pensionarij vel emphiteotes
 te conduxerūt a vero abbate vel ab vno alio monacho illius mo-
 nasterij et tunc soluendo abbati intruso et sic falso prelato non li-
 berantur vt hac lege. in secundo et tertio casu. q. vltimum intel-
 ligit Bar. esse verum nisi habuissent iustam causam credendi eū
 esse verum abbatem; eo quia obtinuerat confirmationem a super-
 iore que forte de iure ex aliqua causa nō valebat. l. cum fundus.
 s. seruū tuum imprudens. ff. si cer. pet. Et ita etiam t3 Innocē.
 in d. c. nihil. et in c. querelam. de elec. et ita etiam transeunt Bald.
 Ang. et Pau. de ca. hic. licet Pau. de ca. referat predictam limita-
 tionem ad primum casum. Limitat etiam idē Pau. de ca. secun-
 dum casum non procedere qm̄ ille prelatus intrusus diu stetit
 in prelatura et sic haberetur et reputaretur ab omnibus pro vero
 prelato. tunc enim equitas dictat q. soluentes ei debeant libera-
 ri propter cōmunem errorem. arg. l. barbarius. ff. de offic. pretor.
 et l. h. C. de senten. et interlo. om. iudi. Rapha. Fulg. dicit q. supras-
 dicta limitatio Bar. et doc. que habet q. quando emphiteote vel
 pensionarij conduxerunt a vero prelato et postea soluerunt plato
 intruso q. liberentur quando habuerunt iustam causam credens
 di propter cōfirmationem superioris. non est vsquequaq. bñ ex-
 pedita in debitore quantitatis quē etiam casus fortuitus nō ex-
 cusat. l. incendium. C. si cer. pet. quāuis alias que ex iure publico
 sunt bene possent valere. d. l. barbarius. Adde q. istud idē qd. Ra-
 pha. Fulg. contra Bar. tenet etiam do. Fran. de are. licet de Ful-
 nō faciat mentionem in consi. xxv. incip. viso themate et pñcto ad
 me transmissio et. circa principi. vbi dicit quod l3 in hac. l. teneat p.
 d. s. seruū tuum imprudens. quod conductor soluens ex iusto er-
 rore non vero domino nec vero creditor liberetur. certe ista do-
 ctri. Bar. in soluente pensionem in pecunia et sic in debitore quā-
 titatis non videtur esse vera: quia licet debitor speciei soluendo
 alteri ex iusta causa et si sine culpa liberetur a debitor; secus tñ est
 in debitore quantitatis: glo. est singu. quam ibi approbant Dy. et
 Bar. no. in l. si quis vxori. s. apud labeonem. ff. de iur. cuius glos.
 opi. clarius videtur approbari in l. imperator. s. si. ff. de transact.
 vbi patet fin. vñ intellectū. qd. solu. facta heredi putatio bone
 fidei possessori non liberat debitorem: nisi pecunia illi soluta ad
 verum heredem postea peruenerit: vt dicit tex. in l. si quid posses-
 sor. s. fin. et in l. si bone fidei. in prin. ff. de peti. here. in quibus iuris
 bus primum dictum a contrario sensu satis probatur. ita ibi res
 fidet Areti. Adde qd. voluit Bal. in c. in literis. in vlti. colū. de re-
 stitu. spolia. quem. j. referam. de veritate huius dixi in d. s. seruū
 tuū imprudens. Reduendo ad nō. decisionem Bart. et doc. adde
 bonum text. quem glos. hic alleg. in d. l. j. s. si rem a seruo. ff. de posi-
 ti. Bar. in tractatu de tyrannide. in. vi. q. dominus Abb. i. c. quas
 liter. de elec. in d. c. nihil. in. viij. colum. eodem titu. domi. Alexan.
 in consilio. cclv. incip. visis scriptis mihi transmissis. in. viij. co-
 lum. lib. ij. ¶ Limita istam doctrinam Barto. et communem in pri-
 mo inembro q. debitores ecclesie qui contraxerunt cum prelato
 intruso liberātur. nam istud procedit nisi dolose soluissent prela-
 to intruso scientes ipsum intrusum breui remoueri. et fraudatus
 rum ecclesiam tali pecuniarita limitat Pau. de cal. in l. si propa-
 tre. s. versum. in fin. per illum text. in fine. ff. de in rem verso. facit. l.
 filie. in fin. ff. de sol. et dixi supra in text. in. j. not. et ita etiam tenent
 Ang. et Pau. de ca. hic. Item predicta videntur debere not. limi-
 tari vt non procedant quo ad spiritalia respectu fori penitentias
 lis. vbi gesta a prelato non vero vel non canonico valent in spiri-
 tualibus quo ad forum penitentialem propter solam fidem crea-
 dentium. gl. est sing. in c. dudū. el. ij. in ver. de cepte. de elec. quam
 Abb. ibi in. viij. col. multum notat pro singu. et dicit q. cōmuniter
 doct. ibi sequuntur. de quo etiam habetur in c. de multa. de pres-
 ben. per Innocen. in c. sicut. de iureiuran. Faciunt que nota. tras-
 git Bald. in l. ij. C. de serui. et aqua. in vlti. colum. vbi dicit quod
 spiritalia penitentie debent inniti veritati potius quam opin.
 et ideo fin. cum qui scit aliquem nō esse prelatum incurrit irregu-
 laritatem si excommunicatus ab eo celebrat: quia licet iudex pro-
 cedat fin. probata. tamen pars potest procedere fin. conscientiaz
 vt nota. in d. c. in literis. de restitu. spolia. Item in intruso nihil
 valet in-

Dictio de
nec. Adde
doc. i. l. ff. de
fena. g. of. in
ff. de nec. i.
cle. vi. h. q.
de era. t. q.
Raph. tul.
cōm. xcviij.
la. viis per
timōib⁹. idē
§. in. 21. iij.
inap. ad id
de quo q. i.

Secunda Pars. super Digesto veteri. Seruo manumisso.

sum no. in hac. l. sic dictio donec. et similes inducunt conditionem
extinctiua: facit. l. siue manifestus. §. tadium. ff. de codi. fur. l. i. in fin.
ff. de ven. in pos. mit. et tex. no. in l. pe. in prin. et ibi l. i. de neapo. in
lecturis Bar. ff. de excu. tuto. de quo etiam p. Bar. l. ambiguitatez.
C. de usufruc. et in l. centesimis. §. si. ff. de verb. ob. Bald. in l. i. circa
princi. C. de leg. et in l. si. in. vi. q. C. de contrah. emp. accedant que
tradunt p. Bar. in l. fin. §. i. ff. ad tertul. de statuto disponente qd
filia femina non succedat donec vel quousq. masculus existat: de
quo etiam aliquid p. Pau. de cast. ¶ Sexto principaliter not. ex ista
l. q. solutu pendente dubietate p. errorem repetit. Limita istum tex.
procedere qm p. sens status rei tendit ad exclusionem, sed an illa ex
clusio sit ppetua vel temporalis dubitatur: tunc hz vim exclusionis
ppetua loquit ista lex vbi factu fuit pactu de no petendo dos
nec titius fiat consul. certe istud pactu de p. senti. tendit ad exclu
sionem et statim inducit exceptionem: q. si velles g. ra me agere pos
sem statim te repellere: sed est dubiu quantum debeat durare ista
exceptio, quia si titius nunq. fieret consul semp durabit: si autem
fieret qul extunc qua primum finiret: interim ergo quousq. pen
det dubiu hz vim exclusionis ppetue: et sic facit q. interim p. erro
rem solutu possit repeti. secus esset qm p. sens status rei non ten
dit ad exclusionem. sed est dubiu an in futuru inducat exclusio, tunc
non hz vim exclusionis ppetue. l. sub conditione. ff. de assigna. li
ber. l. iij. §. si marcellus. ff. de in diem adiec. ita not. limitat. Bart.
in l. iulianus v. debitor. ad si. j. eo. vbi p. hoc decidit notabilem
q. de qua ibi per eum et ibi d. ca. et declarat no. Pau. de cast. hic.
adde etiam ad ista. l. que tradunt Bart. et doc. in l. lex diuerso. §. si. ff.
sol. ma. ¶ In glo. in verbo ita p. rursus nihil occurrit addendum
preter declarationem et suppletionem doctorum, p. s. et in Bar. et
Pau. de ca. quos per te videas.

1 Indebitum solutum a tutore nomine pupilli repetitur.

¶ Indebitum. Indebitum solutum a tutore noie
impuberis codicil. ab ipso impubere. h. d. ¶ Gloss. in
verbo codicilio est. diuiditur in quinq. ptes. In prima
declarat text. In secunda extendit. In tertia limitat. In quarta
rationem assignat. In quinta opponit. scda ibi d. credo. tertia
ibi si tamē iusta. quarta ibi: quia factum. quinta ibi: ite est cōtra.
¶ In eadē gl. ibi q. factu tutoris lex interpretat impuberis. ista
ratio fin. Rapha. §. ul. nō multu viger: quia tunc factum tutoris
reputatur esse factu impuberis, cū rem impuberis vtiliter gerit
non cum rē eius lactat. l. qui fundum. §. si tutor. ff. de usufruc. pro
emp. sed soluēdo indebitu dicitur lactare. l. cū de indebito. in princi.
ff. de probatio. Tu saluando gl. dicas: q. hoc faciatur. ignora
tia tutoris: ne alias tutor iusto errore ductus ad soluēdu indebi
tum remaneat in dāno et officium suum sit sibi damnosum sine
culpa sua. contra. l. sed et si quis. ff. quē ad. testa. aper. et c. cu3 nō de
ceat. in prin. de elec. in. vi.

1 Solutum indebitum procuratori non habenti mandatum repetitur.

2 Agens contra personam contra quam agere non potest, non excluditur iure suo.

3 Non nocet mala electio personarum non conueniendarum.

¶ Creditor. Diuidit in tres partes put tria ponunt di
cta. scda ibi: q. si noiatum. tertia ibi: que non
videt adempta. h. d. Indebitu solutu procuratori repetit a procura
tore et nō a dño, nisi dñs nominatim id mandauerit, quo casu p.
curatore frustra conuento non liberat dñs. h. d. vel sic et breuius.
mandatu generale non continet solutionē vltra debitum nisi no
minatim contineat. Itē inutilis electio, vtilē non excludit. h. d. in
effectu. materiam huius text. vidisti in l. si procurator. §. eodem.

¶ Mo. q. indebitum solutu procuratori nō habenti ad hoc man
datum repetit ab ipso procuratore et non a dño, et fin. Pau. de
ca. istud melius declarat in specie ista lex, quā. d. l. si procurator. §.
eo. et l. si procuratori falso. ff. de condi. ob cau. vel alia lex huius tis
tuli. ¶ Secūdo no. ex si. legis q. agit cōtra psonā cōtra quam

agere nō pōt, non p. hoc p. dit actionē contra eum contra quē pōt
agere: et sic eligens viam incompetentē non p. hoc p. dit viam com
petentē. ad hoc gl. allegat multas concor. licet alibi dicat text. in
l. si mulier. §. si. ff. qd mel. cau. via quā elegisti hec tibi pateat. Si
mulier qui proposuit actionez ineptam sibi non p. iudicat quin
possit ad aptā redire. c. examinata. et c. dilecti. de iudi. l. i. in princi.
ff. si mēfor falsum mo. dixerit. no. in l. i. in princi. ff. de eden. et m. l.
edita. C. cod. ¶ Ultimo not. ex eo. text. in si. q. in electione perfo
narum conueniendarū nō nocet mala electio: secus est in electio
ne remediorum vel actionum. l. q. in heredem. §. eligere. ff. de tris
buto. de qua gl. opponit et non soluit. et l. cum filius. §. varijs. ff. de
lega. l. i. l. eū qui. et l. contra maiores. C. de inoff. testi. nisi per ignorā
tiam eligeret remediū sibi non competentem, tunc sibi non p. iudic
caret saltē in effectū. l. mater decedens. in prin. ff. de inoff. testi. l. ha
bebat. in prin. ff. de iustitio. plene no. in l. si. C. de cod. ¶ Capio glo.

si. in ver. institui. quā diuide in duas partes. In prima colligit ex
tex. notabile contra ad illud allegat concor. In secunda opponit
et non soluit, scda ibi: sed arg. contra. j. de tributoria. Tu respon
de vt. §. proxime dixi.

1 Condicio impossibilis quam testator putabat possibilem non habetur pro impossibili sed pro possibili.

2 Verba testamenti debent intelligi fm opinionem testatoris, et debet haberi pro vero quod testator putabat verum.

3 An institutus in re certa habeat totu per ius accrescendi mortuo instituto herede quem testator putabat viuere.

¶ Seruo manumisso. Ista lex est no
tabilis et singu

latis fm Barto. Ange. et Pau. de cast. hic. Eam etiā
dicit esse singularem: et non reperiri alibi Angel. in l.
cum in secundo. ff. de in iust. rup. Condicio impossibilis quam tes
tator putabat esse possibilem vitiatur legatum. hoc dicit fm veru3
intellectum. ¶ Nota primo ex hoc tex. q. condicio impossibilis
quam testator putabat esse possibilem et habebat iustam causaz
putandi, non habetur pro impossibili sed pro possibili: ideo si des
ficiat facit deficere legatum: et sic vitiatur dispositionem et non vi
tiatur: secus est quando testator sciebat conditionem esse impossi
bilem: quia tunc vitiatur condicio, et non ipsum legatum. l. obti
nuit. ff. de condicio. et demon. §. si. in. iust. de here. insti. plene tradis
tur per glo. et Bar. in l. i. ff. de condicio. insti. Et sic per istam legem
singul. limitantur predictae leges et alie similes de hac materia lo
quentes: et ad hoc frequēter allegat ista. l. pro singulari. ¶ Limi
ta istud notabile et sic istum text. nisi talis impossibilis condicio
quaz testator putauit possibilem possit per equipollens adimple
ri, quia tunc dispositio non vitiatur: ita eleganter probat text. in
l. huiusmodi. §. si ita cui. in si. in ver. cum tunc testamētum fiebat.
et ibi domi. Alexan. in vltima colum. ad hoc not. ff. de lega. i. idem
tenet Barto. in l. i. in. iij. colū. et ibidem Joan. de imol. ff. de condi.
institui. Secundo limita quando testator qui adiecit conditionem
impossibilem putans eam esse possibilem adiecit ob aliquem fin
nem licitum et honestum, tunc debet adimpleri ille honestus fin
nis eo modo quo possibile est: et sic tunc non vitiatur dispositio. l.
legatum ciuitati. et ibi Bar. ad hoc notat. ff. de usufruc. lega. idem
Barto. in d. l. i. in vlti. colū. et ibi d. late Jmo. ff. de condi. insti. Ter
tio limita q. licet condicio impossibilis appositā a testatore cre
dente eam esse possibilem vitiatur dispositionem vt hic: hoc est ver
um, nisi postea testator sciat esse impossibilem et confirmet testas
mentum generaliter per codicillos suos: ita singulariter limitat
Ange. in cons. lxxv. quem refert et simpliciter sequitur do. Fran.
de are. in l. impossibilis. in vlti. colū. ff. de verbo. obliga. Quarto li
mita quando testator est incertus vtrum condicio sit possibilis
vel impossibilis tunc non vitiatur dispositio: casus est singularis
fm Barto. ibi ad fin. l. ab omnibus. §. in testamento. ff. de les
ga. i. Et licet Raph. cu. ibi reprobet illum intellectū Bart. tanq.
diuinationum ad illum tex. tamen fm Aretin. in d. l. impossibilis.
in vlti. colū. ille intellectus Bart. est verus ad illū tex. qui in fine
dicit, q. illa condicio habetur pro non scripta: ergo datur intellis
gi q. ibi non debeat legatum, eo quia talis condicio dicitur im
pleta per equipollens, sicut ad illum tex. dicebatur idem Bar. in
d. l. i. in. iij. colū. ff. de condi. institui. sed eo quia reuocatur condicio et
habetur pro non scripta. Quinto limita fauore libertatis in qua
speciale est vt licet testator credat conditionem esse possibilem ni
hilominus non vitiatur dispositio libertatis. l. cū tale. §. falsum.
iuncta glo. supra que hoc sentit. ff. de condicio. et demonstra. et l. cum
stichus. ff. de staliher. Ita limitat Ludo. roma. in d. l. impossibilis.
l. i. et ibidem refert et simpliciter sequitur Aretin. in vlti. colū. Tu
ex hoc collige sextam singularem limitationē arguēdo de liberta
te ad piam causam, vt not. Bart. in l. proxime. §. i. ff. de his que in
testamento delent. facit. tex. in l. i. ad si. in ver. ad hāc rōnem piete
tis. et ibi bal. no. C. de cōi seruo manu. q. condicio impossibilis. quā
testator putabat esse possibilem non vitiatur relictum ad pias cau
sas qd valde nota. ¶ Secundo principaliter not. ex isto text. qd
verba testamenti debent intelligi et interpretari fm opi. testato
ris, et debet haberi pro vero illud qd testator putabat esse ver. fa
cit bene tex. in l. i. quo loco. §. i. ff. de here. insti. allega. in gloss. Alibi
tū dicitur totū ecōtra, qd plus valet qd in veritate est q. qd est in
opinione testa. ita dicit tex. in si. si quis rem suā. et ibi gl. alle. con
cor. insti. de lega. Item dicit tex. no. in c. nup. de bigamis. p. opin.
veritas est preferēda, sed quantū ad deū qui respicit animū et cor
hominis et non factū, certe iurans licitū qd credat esse illicitū pec
cat, et ecōtra iurans verum qd credit esse falsum est periurus, fm
Abb. post Joā. calde. in c. quanto. in. ij. col. de iureiur. ¶ Tertio
per istū tex. dicit do. Ant. de but. in c. cū tu. in penul. colū. in fin. de
testi. q. contrarietas testiū potest saluari vno intellectu fm verita
tem, et altero fm opi. ¶ Capio gloss. in ver. ex testō. quā diuide in
duas ptes principales. In p. i. declarat tex. In scda opponit et
quadrupliciter

Secunda Iaso. super Dige. veteri. Julianus verū debi.

hunc ter. post doc. Ite habes aduertere ad ver. vbi autē. cū seq. nā fm qd colligitur ex verbis Bar. z Pau. de ca. illud qd decidit ibi faciā ad propositū iuliani in prin. l. z istud videtur rationabile, ars fm Albe. nihil facit ad propositū: sed est diuersa decisio: vide hīs in no. Ista lex diuiditur varijs modis fm bart. z doc. quoz diuisionibus omisissis: ego diuido in duas partes principales. In prima ponitur decisio Iuliani. In scda ponitur alia decisio. scda ibi, vbi autē quis. Rursus prima pars principalis subdividit in quinque particulas. In pma facit qd dictū est: qz ponit decisio iuliani negatiua. In scda ponit ratio. In tertia ponitur ratio ratio nis. In quarta cōprobatur per simile. In quinta assignat ratio illius similit. scda est ibi: qz nec absolutus. tertia ibi: lz enim abso lutus sit. quarta ibi: similem qz ei esse. quinta z vltima est ibi: qz ex vna causa. Rursus scda pars principalis in qua ponitur alia de cisio subdividit in quatuor particulas. In prima facit qd dictum est qz ponitur alia decisio cū ratione decidē. In scda adducitur vnu qd videbat si simile. In tertia ostendit dissimilitudo. In quarta et vltima reprobat illa scda principalis decisio fm cōmunē intellectū. scda ibi: idē qz esse. tertia ibi: sed hoc dissimile est. quarta ibi: z ideo si pendēte. hoc dicit in summa. Solutum dubietate pendente nō repetit qz ipsemet soluēs in omnē euentū erat debitu rus: secus si poterat per diuersam personam deberi: hoc est qd in effectu vult tota ista. l. Et figura casum in hac. l. vt facit Alber. de ro. post Jac. de raue. hic. Et in prima parte casus est clarus. In se cunda parte que est ver. vbi autē, figura casum sic vno verbo. des bitor debebat titio centū pure: pone creditor forte motus amici tia debitoris vt ei faceret gratiā z daret dilationē ad soluēdū: isti pulatus est ista. c. animo nouādi sub cōditione si naus ex asia ve nerit: hoc est animo qz si naus ex asia veniret: qd debitum primū qd erat forte ex cōtractu bonef. sit nouatū z debeatur nunc ex sti pulatione z sic ex cōtractu stricti iuris, effectus huius stipu. est qz si cōdictio deficiat debitū primū remaneat purū in suo statu. pen dente isto dubio euentū debitor soluit titio ista. c. an possit ea repe tere pendēte cōditione: quidā putabāt qd sic: qz adhuc est incer tū ex qua obligatione debeatur: sicut si creditor cui debebatur cē tū pure, esset stipulatus ista. c. ab alia persona animo nouādi sub cōditione. Iā primus soluens pendente cōditione posset repetere: iuriscō. decidendo dicit qd ista similia nō sunt bona: qz hoc in isto simili est incertū: an primus debitor: an alius: sed in casu pū cipali est idē qui pure debebat: z a quo fuit stipulatū sub cōditio ne: z ideo qz omni casu semp iste est futur⁹ debitor, siue conditio exstat siue nō: si nō extat cōditio remanet debitor ex prima obli gatione pura: si autē cōditio eueniat efficitur debitor ex ista obligas tjone noua. l. ex stipulatione z sic efficit debitor omni casu: ideo si soluat isto mō nō repetit: z iste est verus z cōmunis intellectus: lz antiqui z gl. nostra errauerit hoc. C. No. ex ter. ibi qz nec abso lutus nec cōdemnatus fm Bar. j. in materia z alios doc. qd non plus dz operari dubietas seu pendētia quā operaret si actus se quutus esset: nā siue debitor verus absoluitur per sniam siue cō demnet nullo casu solutū repetit: multominus repetet pendente adhuc dubitatione: concor. l. ordinata. s. si is qui. ff. de libe. cau. et l. pe. ff. qui. ad li. procla. lz vel nō. z text. in. l. j. in prin. ff. de lega. iij. et ter. in. l. qui de inoffi. ff. de inoffi. test. accedat regula. l. aliquādo. in fi. ff. ad velle. vbi traditur regula qz frustra expectatur, cuius eue tus nihil operari potest. C. Scdo not. ex text. ibi licet em absolus tus sit: qd snia iudicis absoluto: ia non potest facere quin ille qui in veritate est debitor, adhuc nō sit verus debitor: vnde istuz ter. pulchre alle. Inm. in. c. qd sicut. de elec. z refert Ang. hic. qz p sen tentiā non pōt immutari rectitudo naturalis veritatis: vnde fm eū si aliquis per sententiā cōdenatus est ad restitutionē rei z iniu ste, dato qd illa possit restituere: si nō restituit non per hoc tñ pec car: vide etiā qd per hūc ter. dicit Inno. in. c. cū ptingat. de dolo. quē etiā refert Ange. hic. dicit tñ gl. sing. z melior de iure, qd snia est tante autoritatis qz pōt facere de ente nō ens: z de vero falsuz. in. l. si nō forte. s. her edl. s. eo. z probat in. l. cū putarē. ff. fami. erci. et in. l. j. C. qn puo. nō est necc. dices. j. in gl. vbi Bart. etiā dicit: et Pau. de ca. in. vj. col. quē oino videas. Et per. d. gl. in. d. s. heredi. dicit Balan. d. c. nosti. qz iudex potest facere de albo nigrū: z ecō tra de nigro albū. Ite per. d. gl. d. s. heredi. dicit Bal. in. c. in pres sentia. in vlt col. de renū. qz sentētia iudicis mutat falsū in veruz non essentialiter: sed quo ad effectū. C. Tercio subtiliter not. ex eodē ter. dñ dicit natura tñ debitor permanet: qd sententia z eius effectus sunt de iure ciuili, nō de iure gentiū: nā si essent de iure gē tū tollerent naturalē obligationē, quē etiā est de iure gentiū: sed qz sententia z eius effectus sunt de iure ciuili: z ius ciuile nō pōt tollere ius gentiū z sic non potest tollere naturalē obligationē. qd facit pro opi. quā tenui cōtra oēs in. l. si non fortem. in princ. s. eo. C. Quarto no. in ver. similē qz. qz promissum sub duabus condi tionibus directo cōtrarijs habet pro pure debito quātuz ad hoc vt solutum repeti nō possit, concor. l. qd si pendēte. s. pe. ff. de peri.

z cōmo. rei vendi. ars est. l. necessario. s. si ita reus. secus tamen est in vltimis voluntatibus. l. huiusmodi. in prin. ff. qñ di. le. ce. z q sit ratio diuersitatis dicit in gl. vbi gl. tangit. C. Quinto not. in. d. vbi autē. qz qñ pure, debitū promittit ab eodē sub cōditione facta animo nouādi, si interim soluat repeti nō pōt: secus qñ pure debi tū ab vno promittitur ab alio sub cōditione facta animo nouādi tunc si prim⁹ hoc medio tēpore soluat, repetit: ratio diuersitatis est, qz primo casu in oēm euentū semper vnus z idē est futur⁹ debi tor. scdo casu est dubiū an primus vel secundus efficiatur debitor fm verū z cōem intellectū quicqd glo. dixerit. C. In ter. ad corti cē aliud nō habetis: ante tñ qz veniāt ad gl. pro intellectu litere cir ca deci. iuliani: quero que fuerit ratio dubitādi in dicto iuliani, ex cuius declaratione aperia quedā necessaria ad intellectū text. nā que dubitatio esse potest, qd verus debitor post lit. cōte. durate in dicio, qz si soluat nō potest repetere: qz totus iste tit. loquit quādo soluitur indebituz aliquo iure vel naturaliter vel ciuilitur: sed qñ illud qd soluit est debitū, frustra querimus de cōdi. inde. Iā vbi vis vocabuli repugnat, ibi nō potest tractari de repeti. Et ppter ea dicit Odo. hic qz ista. l. inquantū negat verū debitorē soluētē posse repetere: ponit casum de quo vnus asinus nō dubitaret: in uenio varias rationes dubitā. traditas p antiquos. z Albe. hic. in. iij. col. refert plures. C. Prima ratio dubitā. fuit Bui. nam litis cōte. regulariter fit p negationē. l. j. cū gl. C. de lit. cōte. sed per negationē res efficitur dubia. l. iij. C. qui. ad li. procla. nō licet. no. plene gl. z scribētes in. l. j. C. de procu. ille ergo qui soluit: soluit in casu dubio. l. qd debet. ff. de pecu. sed ego habeo qd quēadmodū errās potest solutū repetere, ita dubitans: qz dubitans et errans equiparatur. l. pe. C. de condic. inde. a primo ergo ad vltimū vide bitur dubiū: an iste soluēs posset repetere: tñ decidit qz nō potest et ad. l. pe. respōde, qz dubitās z errans quo ad repetitionē equi parant: verū qñ est oino indebitum: si autē esset aliquo iure debi tū repeti non potest: z ad id qd dicitur qd per negationē res efficit dubia: verū est si negatio fieret probabiliter z iuste: sed si fieret ca lūmose vt in casu nostro a vero debitore nō efficitur tunc dubia: glo. est reputa sing. z no. z in. l. post rem. ff. de trasac. C. Scdo po terat ratio esse dubitā. z pbabiliter fz Bui. de cu. hic. nā per li. lit. cōte. l. delegare. z. l. alia. ff. de noua. sed per nouationē tollit pre cedēs obligatio. l. nonare. ff. de noua. ergo per istā nouationē erat subiatū primū debitū: et si iste debitor soluit ex causa debiti anti quēter posset repetere: cōtrariū dicit in ter. z ad arg. respōdet qz duplex est nouatio: quedā est voluntaria, quedā est necessaria, tē obligationē: ita loquit. d. l. noua. quedā est necessaria vt est illa que fit per lit. cōte. nā iudiciū reddit in inuitū. l. inter stipulantē. in prin. ff. de ver. obli. z ista nouatio necessaria nō tollit precedē tem obligationē: imo eā cōfirmat z corroborat: ideo dicit regu let. ff. de regu. in. plene no. in. l. j. C. de iud. z fm istas duas ratios rit post lit. cōte. ad denotādū qd si verus debitor soluit ante li. cōte. casus fuisset indubitabilis qd repetere nō potuisset: z p hoc apparet Ang. inaduerterē dixisse qd ter. in ver. post lit. qz nō denotet mysteriū iuris: imo cōtingētiā facit: qz imo denotat ma gnum mysteriū iuris. C. Tercia poterat esse ratio dubitādi fz Jac. de are. Bal. z Pau. de cast. hic. in. j. oppo. nā post lit. qz est. pendente iudicio erat dubiū vtrū debitor absolueretur vel con demnaretur: ergo solutū pendente dubio videbatur posse repeti per prorogationē. l. sufficit. s. eo. hic tamē deciditur cōtrariū. Nec obstat regula. d. l. sufficit. qz procedit qñ est dubiū z casus posset euenire qz efficeret omino indebitū: lz in casu nostro du biū erat tale qd quicqz casus eueniret iste semper erat remansu rus debitor: ideo nō datur sibi repetitio. C. Quarta poterat esse ratio dubitādi propter illud qd dicit ter. qz nec absolutus: nā vi debatur qd sentētia absolutio nouaret antiquū debitū. l. si. vbi no. C. de vsu. rei iudi. tamen cōtrariū deciditur, qz sentētia abso lutoia bene potest tollere ciuilem obligationē, z nō naturalē: z sola naturalis impedit repetitionē. C. Aliam quintā rationē dubitandi assignat Pau. de cast. hic in. j. col. in. j. oppo. nāz lite contest. pendente iudicio debitor acquiritur exceptio pendētie litis, adeo qd si creditor vellet petere executionē cōram alio iudi ce obstarē sibi exceptio pendētie litis: videbatur ergo qd debi tor tutus exceptione, posset solutum repetere per. l. si non fortem s. indebitum. z. s. adeo. s. eod. hic deciditur cōtrariū: qz illa iura procedunt quando debitor habet exceptionem que tangit debi tum principale: tunc soluēs bene repetit: sed exceptio pendētie litis nō tangit debitum principale in aliquo, nec naturalem nec ciuilem obligationē: ideo nō potest repeti: dicitur enim exceptio ad rigorem iuris conseruari. vt declarat Bart. in. l. j. in pe. col. s. eo. Jte

eo. Iste sunt quæ rationes dubitanti. ad dictū iuliani que fundātur super illo verbo post lit. cōtest. Ratio autē decidēdi apparet in tex. et ultra tex. pōt assignari alia ratio p regulā. l. nō solet. ff. de reg. iur. et l. alia. ff. de noua. Per ista etiā infero q̄ decisio posita in ver. ubi alit. faciat ad propositū decisionis iuliani: et est similis decisioni iuliani prout etiā attestat Bar. et attestant alij in diuisione huius. l. q̄uis alibi in figuratiōe casus dicat q̄ non est simile q̄ est falsum: q̄ utroq̄ casu sit nouatio: vt. s. dicit: et nō pōt in utroq̄ repeti. ¶ Glo. s. in ver. nec absolutus. diuidit in quatuor. In prima timore cōtrarij q̄ formam. s. in. s. eundētia. gl. ponit primū intellectū ad tex. In scōda ponit secundū intellectū. In tertia redeūdo ad primū intellectū: cōtra eum format op. et multū nō soluit. In quarta et vltima ponit aliū intellectū. Pilei. i. ibi: vel dic q̄ eodē casu. i. ibi: s. in aut primū intellectū. i. i. et vlti. est ibi: sed s. in. ¶ Bi. Tertia pars glo. d. simul iungi cū prima. Quia tex. innuit q̄ postq̄ debitor soluit pendēte lite, pōt adhuc absolui vel cōdēnari ex eadē lit. et instātia: istud videt cōtra tex. in. s. in. ff. de ppe. et tēp. act. alleg. in gl. ubi postq̄ debitor vere soluit: ita q̄ per solutiōem est sublata ipso iure et naturalis et civilis obligatio: impossibile est q̄ absoluat diffinitiuē vel q̄ cōdēnetur, q̄ per diffinitiuā tollit civilis que iam sublata est p solutiōem, pōt tñ absolui ab instātia illius cause inchoate. Propterea hic gl. ponit tres prim. intellectus. In primo intellectu glo. rāret q̄m: nec textus noster vult aliud dicere: sed vult facere cōparatiōem quādam arguēdo a maiori ad minus: hoc est de eo qui soluit lite adhuc pendente, ad eū qui soluit lite iam finita per cōdēnationē vel absolutiōem: nā eū qui soluit lite iam finita per cōdēnationē vel absolutiōem: nā hoc casu q̄ fuit lata sentētia absolutoria vel cōdēnatoria, si postea debitor soluat: tñ neutro casu repetit, multo minus repetit in primo casu q̄ iudiciū adhuc durabat, quo casu nulla obligatio sublata est: put in scōdo casu q̄ fuit lata sentētia absolutoria, per quā tollit civilis obligatio: si ergo isto scōdo casu q̄ lata sentētia absolutoria p quā tollit civilis obligatio debitor postea soluat, nō repetit solutiū quāto minus repetet in primo casu, quo iudiciū adhuc durat: et s. in istū intellectū iuriscō. in ver. q̄ nec absolutus. mutat casus decidēdo idē in terminis fortiorib⁹ et s. in istū intellectū in hoc tex. ponunt duo casus, et omittit terti⁹ casus de quo gl. opponit. ¶ Primo casus est, q̄m verus debitor pendente iudicio soluit: et postea alia sentētia nō est sequuta: et sic non obstat q̄m. Scōs casus est, q̄m debitor primo fuit absolutus per sentētia vel cōdēnatus: deinde postea soluit: iste etiā nō repetit. Isti duo casus bene ponuntur in text. Tertius autē casus q̄m debitor primo soluit postea absoluit nō ponit hic: q̄ obstat q̄m glo. et sic s. in istū intellectum habes q̄ si verus debitor primo fuerit absolutus per sentētia diffinitiuā iudicis que trāsiuerit in rem iudicatā: postea soluat illud q̄s debebat: q̄s tñ nō pōt solutiū repetere, per rationē de qua in text. ¶ Contra istud opponebat gl. in. iij. parte que simul iungi d. cū prima. cōtra: sentētia d. haberi pro veritate. l. i. in. ff. de sta. ho. et postq̄ sentētia trāsiuit in rem iudicatā nihil pōt alle. aut produci: in cōtrariū etiā si sint instrumēta nouiter reperta. l. imperatores. cum glo. ff. de re iud. l. sub specie. C. eo. ergo debitor qui h. sentētia pro se q̄ trāsiuit in rem iudicatā pōt repetere illud q̄s soluit: et si ille excipiat sibi q̄s est debitiū debitor ostēdet q̄s imo est indebitū vigore sentētie cōtra quā nihil potest allegari vel opponi: q̄ si creditor vellet pbare q̄s est debitiū nō admittit ad probā. cōtra sentētia: et sic v. q̄ possit repeti. glo. nō rñdet in. iij. parte q̄ debitor pōt absolui per sentētia diffinitiuā: altero de duob⁹ modis. ¶ Primo q̄ absoluitur: eo q̄ nihil debeat, vel q̄ non sit debitor: et tunc procedit q̄m q̄ nō pōt probare q̄ sit debitiū: q̄ tñ venit cōtra sentētia. Scōdo pōt absolui debitor: eo q̄ actor debitiū nō probauit: et tñ licet ista sentētia trāsiuerit in rem iudicatā, possit tñ creditor quādoq̄ pbare et res petitionē impedire: et ad hoc ista glo. est nō vt dicā. s. in gl. sup. illa tertia parte. Hec omitto q̄ alij aliter rñdebant: et tñ cū diuina la tertia parte. Hec omitto q̄ debitor confitebat debitiū: seu dicebat se absolute et dicebat q̄ debitor confitebat debitiū: seu dicebat se absolute et dicebat q̄ debitor remanebat naturalis obligatio que nō potuit tolli per sentētia: et l. 3. post sentētia que trāsiuit in rem iudicatā nō admittit probatiōem in cōtrariū: eo q̄ inducit presumptionē iuris et de iure: illud est verū, nisi per cōfessionē partia. gl. est in aut. s. iam necesse. et in corpore vnde sumitur. C. de dona. an nu. vbi doc. glo. est in. l. in cōtribus. in prin. C. de nō nu. pe. credo q̄ sit in verbo nullo modo. et ibi Bald. in fi. apparatus: et ista saluatio est bona in se sed dicere q̄ hic confessus fuit, est diuinare ad hunc tex. quatuor alias oppo. format Bar. hic, vide per eū q̄ nihil addere. In secūda tamē oppo. ad responsiōem Bar. fundatā in c. veniēs. de testi. ad de Bar. no. in. l. i. s. j. in vl. colū. ff. vi bo. rapt. et in aut. at qui semel. in vl. col. C. de proba. istū primū intellectū glo. approbat oēs ex pto Albe. qui dicit q̄ litera nullo modo mutat casum: s. 2. timuat eundē casum: et in veritate videt mibi, s. Bar. met in. iij. col. et etiā in. v. fatet q̄ intellectus gloss. est bonus: sed dicere q̄ litera mutet casum videt facere violentiā litere. Et propterea gl. ponit secundū principalē intellectū ibi: vel dic q̄ eodē casu, q̄ iuriscō. non mutet

casum sed loquitur de vero debitorē qui soluit pendēte adhuc iudicio q̄s solutiū nō potest repetere, et probat cōtinuādo eundē casum nō d. expectari casus cuius euentus nihil operat vt dixi s. tunc si verus debitor soluit pendēte adhuc iudicio frustra expectamus q̄ feratur sentētia, q̄ siue iste debitor absolueretur per sentētia siue cōdēnaret nullo casu repetere: q̄s probō. nā si cōdēnaret res esset clara: si absolueret sentētia absolutoria bene tolleretur civilis sed nō naturalis, et naturalis sola impedit repetitionē: ergo frustra expectamus sententiā cū nullo casu possit repetitionē dare: et s. in istū intellectū presupponemus q̄ tex. vellet illud cui de d. recto obstat illud contrariū. s. formatū. nam vellet q̄ debitor primo soluisset, et q̄ adhuc posset absolui diffinitiuē q̄s est falsum, q̄ postq̄ soluit, nō potest absolui nisi ab obseruatiā iudicij non diffinitiuē. d. s. fina. quō ergo respōdebimus ad istud cōtrariū tenēdo istum intellectū. gl. rñdet sed diuina q̄m debitor vere soluit: et de ista sol. apparet, q̄ facta in presentia notarij vel iudicis vel testium: tunc procedit q̄m: nec possit absolui diffinitiuē: sed hoc nō poterat pbare: ideo absoluit diffinitiuē: et subdit gl. q̄ si postea posset probari, dato q̄ esset cōdēnatus, tamē posset repetere q̄s primo soluit: et sic vno verbo resoluas istud cōtrariū, postq̄ debitor vere soluit et de solu. apparet, nō potest absolui diffinitiuē, q̄ absolutus est ipso iure, solutione eius q̄s debet, sed q̄m soluit et nō apparet, paria sunt non esse, vel esse et non apparere. l. duo sunt titū. ff. de testa. tu. nimirū si potest absolui diffinitiuē ac si nō soluisset. ¶ Ex ista scōda parte gl. habes tria principaliter not. ¶ Primo s. in intellectū ad tex. timore contrarij de quo. s. et scōdo habes multū no. ex glo. et Bart. multū signat, q̄ reus opponens exceptionē solutionis vel pacti de nō petendo, per hoc nō videtur fateri verū esse debitiū principale q̄s petitur per actorē, nā si reus opponens exceptionē solutionis videretur cōfiteri debitiū principale esse verū nō esset opus q̄ actor aliquid probaret, et tamē glo. expresse vult q̄ si actor nō probet debitiū: licet reus nō probet exceptionē, tamē debet absolui, ergo expresse vult q̄ si actor nō probet debitiū licet reus nō probet exceptionē, tñ debet absolui, ergo expresse vult q̄ debitor conuentus opponēdo exceptionē solutionis vel aliā, per hoc nō videtur cōfiteri debitiū prin. ¶ Tertio habes ex glo. quod si debitor in veritate soluit debitiū, tamē q̄ fuit cōdēnatus p sententiam oportuit scōdo loco soluere: pone q̄ postea soluatur: hic est glo. q̄s pōt repetere per condi. sine causa. q̄s primo loco soluit: nō q̄ scōdo loco: q̄ cōtra sententiam nō pōt venire: et ideo pōt repetere cōditione siue causa, q̄ causa redacta est ad nō causam. istis trib⁹ ex ordine expeditis cū aliquib⁹ decisionib⁹ Bar. cognoscetis impossibilitatē esse in hac gl. ¶ Circa primū inquantū gl. ponit secundū intellectū ad hunc tex. intellectus nō est bonus, q̄ presupponit q̄ debitor primo vere soluerit: deinde postea lata fuerit sentētia absolutoria: istud stare nō pōt: q̄ litera malediceret ibi, natura tamen debitor permanent: q̄ si verū esset, q̄s primo soluisset: per solutionem ipso iure sublata, est naturalis et civilis obligatio, male diceret, nisi diceret saluādo glo. q̄ remanet natura debitor: verū est respectu sententie que nō potuit tollere naturalē obligationē: sed nō respectu vere solutionis. Itē iste intellectus diuinat dicere q̄ soluit: sed nō potuit probare: nec text. se fundat sup hoc, ideo tūtiōr videt primus intellectus qui etiā mibi nō placet: quia litera etiā nō patit q̄ mutat casus. ¶ Circa secundū inquantū gl. vult et expresse, q̄ reus opponens exceptionē solutionis nō videt cōfiteri debitiū: dicit Bar. et bene, q̄s hic est gl. ordi. cōtra Dy. in regula exceptionē obijciēs: de reg. iur. in. vi. vbi tenebat Dy. q̄ re⁹ cōuentus opponendo actori exceptionē solutionis satis videt q̄s debitiū verū esse: adeo q̄ actor aliter nō debet probare: vere hic est glo. expresse 2. tra. cū, tamē si Dy. viueret cōcedere q̄ respōderet q̄ ista gl. nihil facit, q̄ ista gl. loquitur q̄m debitor primo negauit debitiū: et postea opposuit exceptionē solutionis: tñ bene verum est q̄ nō videt cōfiteri: sed q̄m solū opponit exceptionē solutionis non negādo: tunc bene videt cōfiteri debitiū. Et forte Barto. qui perpendit de hoc dicit cōtra Dy. esse tex. in. l. cū de indebito. ff. de proba. et dicit se plene dixisse in. l. nemo. ff. de excep. ibi nihil dicit: sed bene dicit in. l. nō vtiq̄. ff. de excep. et Adde q̄ istam glo. reputat sing. Bal. in. c. cū in iure peritus: in. iij. colū. de offi. deleg. que simpliciter vult, q̄ excipies de solutione: et sic negas obligationē, non intelligis cōfiteri debitiū, q̄s intellige vt ibi per eū. ¶ S. ulg. hic dicit q̄s illa. l. cū de indebito. nihil probat et q̄ potius probat contra Bar. in ver. fin. vero ab initio. et aliter nō declarat: ego puto q̄ Bar. ibi voluerit alleg. illam. l. cū de indebito. in prin. nō in s. sic. si vero hoc modo, pone aliquis agit 2. tra. aliq̄: iste dicit se soluisse et probat solutionē: an per hoc q̄s probat solutionē, videat cōfiteri debitiū: dicit ibi tex. q̄ nō: q̄ imo nisi ille ostēderet debitiū precessisse poterit repetere: et inuenio q̄ ipemet Bar. in. d. l. nō vtiq̄. magis ita declarat istā inductionē: et dicit q̄s fecit istā inductionē scōdo anno quo legit. ff. nouus. tamen vt subtilius inuestigatis ego

dico q̄ ille tex. probat contra Bar. z q̄ ibi est casus pro Dyn. in illomet princi. q̄s pōderat Bar. z pōdero rationē assignatā ibi in tex. in princ. dicit text. pone q̄ ille cui pecunia fuit soluta negavit sibi fuisse solutum: propter hoc oportuit q̄ iste probaret solutionē z probavit ille postq̄ fuit cōvictus de mendacio: dicit est verū q̄ tu solvisti: sed debebas mihi, quis d̄s probare fuisse debitū; dicit ibi tex. q̄ ille q̄ recepit tenet probare: ratio quare tenet probare: dicit tex. in x. etenim absurdū est assignare rationē q̄ ille q̄ negavit veritatē teneat probare: ideo ibi tenet pbare in odiū mēdaciū fuit: z q̄ sit verū, sequit̄ x. si vero ab initio. vbi si ab initio cōfessus fuisset pecuniā recepisse: certe ipse nō debuisset pbare debitum, q̄ eo ipso q̄s soluit presumit debitū precessisse: q̄ nemo p̄sumitur iactare fuisse: z ad hoc vt illies allegamus illū tex. z sic tex. in d. l. cū de indebito. in eius ratione multū stringit pro opin. Dy. quā opi. tenuit Bal. in l. decē. de ver. obli. Nisi fortasse quis diceret q̄ ille tex. non opponeret per viā exceptionis q̄s solvisset: sed agebatur cōdi. inde. z sic via actionis: z de illo tex. vide aliā inductionē z respōsionē per me datā. j. prope f. astius cōmentū. Cōcludo cōmuni finia est cōtra Dy. q̄ reus cōuentus opponēdo exceptionē solutionis vel pacti de nō petēdo: nō per hoc v̄t p̄teriri debitū: ita cōcludit Bar. z Moder. hic: z doc. in locis j. alleg. z pro cōfinia sunt boni tex. in l. nō vtiq̄. ff. de except. z in d. regula exceptionē obiciēs. z in c. cū venerabili. de excep. vbi cano. p̄ illū tex. etiā tenent hanc partē. pro ista cōmuni finia stringit etiā bona ratio: nā ex eo q̄s q̄s impugnat se iurare nō pōt: regula. ex eo. de reg. iur. in. vi. z l. post legatū. in pnc. vbi plene Bar. ff. de his qui. vt indig. tunc sic, creditor petit a me. c. que dicit mihi mutuassee ego oppono exceptionē solutionis: tūc sic, aut creditor acceptat p̄fessionē: aut negat. primo casu si acceptat: res clara est: si vero negat succedit. d. regula ex eo. si enim impugnat istam exceptionē: quō potest se fundare. Scdo bene facit, q̄ actus agentū nō debet operari cōtrarium voluntatis, etiā si cōtrariū innuere videatur: ita probat tex. no. in l. titia. s. si. ff. de manu. testa. l. cum tale. s. legato. ff. de condi. z demon. facit regula. l. si quis nec causam. z l. nō omnis. in prin. s. si cer. pe. tunc si sic q̄ reus cōuentus opponit exceptionē solutionis, eius intentio nō est fundare intentionē aduersarij: z sic fateri debitū precessisse: sed eius finia est infringere petitionē: unde si per illā exceptionē videt̄ cōfiteri debitū, q̄s nō est dicendū, operatur cōtrariuz effectū. s. firmādo opi. actoris. Tercio ad idē facit, q̄ exceptio solutionis opposita nō infert necessarium q̄ debitū preceat: stat em̄ simul, q̄ quis soluerit: z tū nō esset debitū, aut habebat exceptionē impediētē petitionē. Istā opi. vt p̄dicti tenet Bar. in l. nō vtiq̄. ff. de except. istā opi. tenet etiā Bar. in l. si quid est. vbi etiā Be. z Ly. C. de excep. z Bal. sibi cōtrarius in l. exceptionē. per illū tex. fm̄ vnā lect. C. de proba. z diffuse Moder. Ang. Jmo. z copiose. d. Alex. in l. decē. ff. de x. ob. Cano. in p̄alle. c. cū venerabili. d. Anto. z Jmo. in c. ex parte de can. de rescrip. Spe. z Jo. and. in ti. de excep. s. viso. in pluribus veralius. s. Bal. in l. alia. C. de his qui. vt indi. z in l. age. in. q̄. no. per illum tex. C. de trasac. z in repe. l. cū mulier. in. ex. colum. z ibi Jmo. in. rix. col. ff. sol. ma. z ista est cōmuni s̄ vera sentētia. est verū q̄ pro opi. Dy. cōtraria habemus glo. expressam que idē tenet in. s. suspecto. in auct. de exhi. re. quā glo. ad hoc not. Bal. in l. j. in iij. col. C. q̄n̄ sis. vel priua. sed illa gl. d̄s reprehēdit: prout etiā reprehēdit. d. Fran. are. in d. l. decē. in. vi. col. Ex p̄dictis pro cōmuni sentētia etiā facit illud q̄s not. Ange. dicit z Jmo. in l. gallus. s. forsitan. per illū tex. ff. de libe. z posthu. q̄ reus cōuentus pro exceptione sentētie contra eū: vt dicit late, si excipiendo neget talem sententia fuisse recte lata. nō per hoc videtur fateri talem sententia fuisse lata. ¶ Ad tollendū tamē has difficultates datur cautela, q̄ reus cōuentus nō semper opponat has exceptiones: ne se ponat in ambiguo: sed primo neget debitū esse verū: z si debitum fuerit q̄s tū nō fatetur, opponit exceptionē solutionis: istā cautela tradit Bal. in d. l. decē. per doctrinā gl. ordi. in l. si quidē. C. de excep. istā cautela etiā ponit Fulg. hic nullā faciens de Bal. mētor nem: idem dicit Bal. in c. cū in iure. in. iij. col. de offi. dele. ista cautela non est vera nec tenēda, eo q̄ esset cōtra salutē anime negare debitum quādo precessit: z propterea homo debet potius omnia mala pati q̄ negare veritatē, etiā si cōfitemdo veritatē p̄fessio posset esse nociua cōfitemdo iuxta glo. in c. cupientes. in prin. in x. ma lignantiū. vbi cano. oēs. p̄ferunt p̄bet. de ancha. Jmo. z Bem. de ele. in. vi. z retuli opportune in l. manifeste. s. de iureiur. z ita reprehēdit Jmo. in d. l. decē. in vlti. col. z cano. in d. c. cum venerabilis. Melior ergo cautela est, et ita placet, q̄ reus cōuentus non neget debitū q̄n̄ debitū precessit. sed q̄ reus r̄ndeat conditionas liter, si aliquid tibi debui vel debeo tibi vigore alicuius instrumenti ego solui, nec pōt videri cōfiteri debitum propter conditionem precedentē: ita Jmo. in d. l. decē. z Cano. in d. c. venerabi. z illud

15 puto tutius. ¶ Stat ergo vera cōclusio, q̄ reus cōuentus opponens exceptionē solutionis vel pacti de nō petēdo: v̄t excipiens

cōditionaliter: nō per hoc videtur fateri debitū precessisse. Limita sing. nisi talis reus in exceptione vteretur talibus verbis que de necessitate includerent debitū: ideo debet esse cautus aduocatus vel procurator rei: vt diligenter ponderet verba exceptionis, nā si diceret reus se liberatū: q̄s soluit: illa dictio liberatū, necessarium presupponit obligationē precessisse. d. l. decem. istud est q̄ pluries re-assumit Bal. maxime in l. vnica. in. v. col. C. de confes. et in l. j. in. x. col. C. de fur. z in l. si magnā. C. q̄ accu. nō possunt. z in auct. si dicatur. in. si. j. col. C. de testi. Est verū q̄ istam primā limitationē reprehēdit z forte melius Ang. z Jmo. in d. l. decē. ¶ Secundo limita. d. cōclusionē nō habere locū in criminalibus: in quib⁹ si re⁹ accusatus de homicidio dicat se fecisse ad sui defensionem, certe si non probat se fecisse ad sui defensionem, z sic hanc qualitatē, ex sua cōfessione poterit cōueniri de homicidio, q̄ videt̄ homicidū confiteri fm̄ Bal. z Jmo. in d. l. decē. z hoc expresse tenet bar. in l. aurelius. s. idem quesit. ff. de lib. lega. z ibi assignat rationem eo q̄ presumptio est cōtra eū p. l. j. C. ad leg. cor. de fidei. cū multis suis cōcor. z sic remanet expedita. j. prin. cōclu. gl. ¶ Tercio habes diligenter no. ex hac parte glos. q̄ si reus debitor in veritate soluit debitū, creditor denuo egit ad debitū, z q̄ debitor non potuit probare solutionē cōdemnatus est denuo ad soluendū. et denuo soluit: postea superueniūt vere probationes, qualiter primo vere soluerat, hic habetis solennē glo. de hoc casu volentem duo. Primū est, q̄ iste debitor poterit repetere id q̄s primo loco soluerat, nō illud q̄s soluit autoritate finie, cōtra quā venire nō potest z

17 in hoc glo. optime loquit̄. ¶ Scdo habetis q̄ illud quod primo soluit poterit repetere nō per cōdic. inde. sed per cōdi. sine cau. ratio est, q̄ illud q̄s pmo loco soluit non erat indebitū, imo debitū: sed causa prima redacta est ad nō causā: ideo cōpetit condictio sine

18 causa. ¶ Et ex hac glo. infert pulchre Barto. ad statutū, z signa multū istā decisionē, stante statuto q̄ cōtra instrumentū nulla potest opponi exceptio nisi solutionis que probari debeat per aliud instrumentū, pone creditor h̄z instrumentū crediti sui: ego solui sibi bonafide in presentia duorū vel triuz testium: tū de solutione nullū fieri feci instrumentum: creditor denuo petit z producit instrumentū: ego oppono solutionē: sed q̄ nō possum probare per instrumentū, cōdemnor z denuo soluo. dicit Bar. per istā glo. col. ligi practica, q̄ potero probare solutionē per testes quā primo feci z eā repetere. videamus nunc an dicta glo. sit vera Bartol. circa primū, inquantū glo. cōcludit q̄ si ego vere solui debitū: sed q̄ probare nō potui solutionē, oportuit me scdo loco soluere: si postea pbo de solutione prima, potero repetere id q̄s primo solui nō per cōditionē indebitū: sed per cōdi. sine cau. z sic cōdictio indebiti isto casu locū habere nō potest: adde q̄ idē q̄s glo. tenet vniuersi scribētes hic nullo penitus dissentiente, tenent Bar. in l. si sine. s. cū autē. ff. rem. ra. habe. Bal. in l. j. in. iij. col. C. de cōsti. pec. et in l. sub specie. C. de re iudi. z in l. j. in vlti. col. C. q̄n̄ proio. nō est neces. Pau. de cast. in l. si fullo. j. de q̄di. sine cau. z in l. eleganter. s. si quis post. s. e. z late Ang. de are. in l. si in vlti. char. magna. f. a quib⁹ appel. nō licet. vbi dicit q̄s multū notāda sunt ista verba Bart. post gl. ita etiā tenet do. Alex. in l. imperatores. in vlti. col. ff. de re iudi. Fundamētū est quare non cōpetat condictio in debiti: q̄ quādo soluit, erat debitū: licet illa causa reducat̄ ad nō causam, vt hic per docto. Ego autē tenendo cōtrarium aucter: puto q̄ non solū cōpetat cōdictio sine causa, per d. l. si fullo. sed etiā cōpetat condic. inde. z pro hoc adduco duos tex. in l. si nō forte. s. si. s. eo. z ibi multū ponderant: vbi est tex. q̄ si debitū efficiatur indebitū ex postfacto, tamē cōpetit q̄di. inde. z sic q̄s si tēpore solutionis illud q̄s soluitur erat debitū: si postea efficiat̄ indebitū repeti. z istud est de quo ibi Fulg. plurimū admirabatur. Scdo et fortius stringit tex. qui nō posset esse magis in terminis in d. l. elegatē. s. si quis post. vbi est text. de brocha pro ista dubitatione, et inuenio q̄s idē tenet Barto. melius cōsiderans istud tangens. in l. j. C. de cōdic. inde. z idem Bar. in l. si fullo. p̄alleg. z in l. j. s. z parui. in vlti. col. ff. q̄s v̄t aut clam. z in d. l. si sine. s. cū autē. z istud vltimū puto esse tutius z verius de iure: ad istā decisionē gl. vide not. q̄ in simili tradit̄ per Bar. in l. senatus. in pe. q̄ ff. de accu. vbi querit Bart. pone in ciuitate sunt duo statuta, vniū disponit, q̄ pro vulnere sine cicatrice sit pena. c. librarū. si autē sit vulnus cū cicatrice, q̄ sit pena manus: tūc sic pone aliquis fuit accusatus de vulnere z postea cōdemnatus: q̄ credebatur q̄s non esset remansura cicatrix, fuit q̄demna: us ad manū: an poterit repetere: q̄s primo soluit, z decidit q̄ sic: ita etiā tenet Bal. in l. si in fi. C. de fidei. cō. lib. Quid autē esset si prima pena non esset repetibilis, an posset imponi secūda: et denuo puniri: exemplū in aliquo statuto imponēte penā: primo fustigationis: scdo amputationis manus, fuit imposita prima pena fustigationis, postea apparet de cicatrice remansura: an possit in penā manus cōdenari: tangit Bar. in illa l. senatus. z dicit cogitabitis: nūcno tamē

Bal.in.c.at si fieri col.in.iiij.col.in fi.extra de iudi.z Barto.met in
 optimo simili in.l.elegater.s. qui reprobus.in fi.vbi no.allum tex.
 ad hoc.ff.de pig.ac. qui decedit casum.pone aliquis fuit cōdenas
 tus qd deberet sibi fodi oculus dexter.pone per errorem fuit effos
 sus oculus sinister: an debet etiam effodi oculus dexter: dicit
 Bar. q nō: qz pena non est reiterabilis: facit tamē aliquialiter tex.
 in simili qui est sing.in.l. qui seruū.in prin.ff.de interro.act.z Bal.
 in.c.j.de pa.te.dicit testis aliquis 2fessus est se occidisse z non occi
 dit, si puniatur, nō debet postea puniri ille qui vere occidit si repe
 riatur. ¶ Circa scdm dictū Bar.in quantū dicit de statuto quo
 cauetur q non possit opponi exceptio solutionis nisi p instā zc.
 Adde q cū Bar.tenent alij oēs hic: z in specie Ang.in.iiij.col.di
 cit q glo.nostra est multū singulariter notā: ad practicā isti? sta
 tuti: z idē tenet Bal.in pulchro simili in addi.Specu.in ti.de ap
 pel.in ver. quid si iudex.vbi querit Bald.pone q instm ex forma
 statuti habeat executionē paratā, scitis q stāte.d. statuto nō pōt
 opponi exceptio requirēs indaginē altiozem: vt declarat Bar.in
 lulle a quo.vbi etiā doc.ff.ad trebel.pone q quis agat contra me:
 ego opposui exceptionē solutionis.iudex eā non admisit qz requi
 rit altiozē indaginē: dicit Bal.per istā glo.q potero repetere si se
 cundo contingat me soluere. ¶ Et p istā glo.decidit Bal.in.l.ij.in
 prin.C.vt in pos.leg.pone testator in testamēto fecit quedā lega
 ta certis personis z ordinauit q heres solueret.ij.tantū tēpus: et
 q teneatur ostēdere per publicū instm: als heres teneat denuo
 soluere: pone heres soluit in presentia testnū bonafide sine insto
 fiendo: legatarij denuo agunt cōtra eū z cōdemnat: dicit Bal.q
 poterit repetere qd primo loco soluit probando per testes. Ego
 dubito multū q illud qd scdo loco soluit videt adiectū noie pene
 et sic nō potest repeti: ita disponit ti.C.de his que pe.no.vbi testat
 or pōt imponere heredi quācūqz penā voluerit: z si nō facit dis
 co q isto casu scdo loco tenet soluere pene noie: nec illa poterit res
 peti, z in istis terminis nō loquit gl.hic tamē cogitabis. Et ppter
 ea dubitat alibi Bar.an testator in testamēto possit cogere heres
 dē soluere vsuras: est questio Bar.in.l.ij.ff.de his q pe.no.est ve
 rū q cōtra prin.deci.Bar.de statuto hic tenuit Bal.in.l.j.C.co.z
 Sali.in.lita nobis pudor.C.de adul.fed tu videas Ang.de are.
 defendente Bar.respōdentem ad omnia obiecta Bal.z Sali.in
 l.fi.in.iiij.vel vlt.col.ffa qui.app.nō licet.z ex his erit perfecte ex
 pedita scda pars prin.gl. ¶ Sum nūc in tertia parte princ.gl. libi:
 fm autē primū, ista pars fuit declarata superius simul cū prima
 parte gl.cū qua simul iungi dz. ¶ Istā tertiā partē multū nō.doc.
 maxime Bar.q si reus cōuentus fuit absolutus z ab illa snia nō
 sit appellatū z sic trāsiit in rem iudi.an creditor possit in alio iu
 dicio denuo agere: gl.hic multum solēniter distinguit z eā multū
 signa z nō. aut reus fuit absolutus: qz nihil debet: et tūc nō potest
 creditor eū conuenire amplius etiā per instā nouiter reperta: qz
 est speciale fauore pupilli z reipub.l.imperatores.cū gl.ff.de re iu
 di.l.sub specie.C.de re iudi. Aut debitor fuit absolutus, qz credi
 tor nihil pbauit, tūc poterit creditor denuo agere: z de nouo p
 bare: z cū hac distinctione gl.trāseūt ceteri oēs: excepto Ful.q solū
 pūgit hoc dicendo q ista distinctio nulla.l.pbat. Ego tenui istam
 distinctionē vbi feci mentionē de hac glo.plene.in.l.admonēdi.in
 gl.magna.in v. ex hac.in.ij.parte prin.s.de iureiur. ibi vide per te.
 Et ad istā doc. Bar. qūo possit in practica verificari: vide p An
 ge.ymo.z Are.in.l.ex duobus.ff.de duo.reis. Stat ergo q si de
 bitor sit absolutus: eo q nō sit debitor: quod tūc nō pōt actor veni
 re cōtra sententiā z pbare debitū. ¶ Istam conclusionem limitat
 Bart.sparsim. z in varjz locis, ego reduco ad ordinē suū. Pri
 mo limitat fin. z mirabiliter Bar.in.iiij.col.per totā hic post Ja
 co.bu.vt procedat qn reus fuit absolutus per verba ista pregnan
 tia.s.qz nullo modo, aut nullo iure est debitor: tunc procedit doc.
 gl.s. si iudex simpliciter absoluiſſet reus: eo qz non est debitor: di
 cit Bar.q intelligeret: eo qz nō est debitor. s.ciuiliter: z istud suffi
 cit ad hoc vt possit absolui: qz ex sola naturali teneri nō potest: ra
 tio fm Bar.z Ja.bu.est, qz snia est stricti iuris z dz intelligi stric
 te vt minus ledat partem quam sit possibile: sed si diceret nullo
 modo intelligeretur nec naturaliter nec ciuiliter, saluo nisi aliter
 appareret ex actis: qz sententia dz referri ad acta.l.hec snia.C.de
 sen.q sine cer.quā. Scdo limitat Barto.in.xiiij.col.nisi reus dolo
 fuisset absolutus: qz licet trāsiſſet in rem iudi.tū posset restitui in
 integ.vel agere de dolo.l.si seruus.z.l.cū a te.ff.de do. Tercio limi
 tat Bar.hic.in.ij.col.post vltamō.qz creditor nō possit amplius
 probare vel agere: qn reus fuit absolutus, eo quia nullo modo de
 beat: verū est qd nō admittit tūc pbatio postea per testes vel per
 instā: vel per simile genus probationis: sed bene admittit proba
 tio per cōfessionē propriā partis: qz si reus inet 2fiteat sentētiā
 esse iniustā z se verū debitōz, ista probatio admittit: admittitur
 etiā cōtra presumptionē iuris z de iure ista probatio per confes
 sionē partis: gl.z doc.in aul.fed iam necesse.C.de dona. ante nu
 et dictū est. s.per multos concor.z cū istis limitationib⁹ transeunt

omnes hic preter q̄ in .i. limitatione inquantū constituit differē-
tiam, an reus soluat: q̄ nō sit debitor, vel adiiciat: q̄ nullo modo
sit debitor: q̄ primo casu intelligat de ciuili obligatione tantum;
secūdo casu, nō intelligit debitor nec ciuilit̄ nec naturaliter: vt
per eū. Istā limitationē reprehēdit Pau. de cast. q̄ ex quo verba
sententię sunt negatiue prolata, q̄ nō est debitor: nā negatiua est
fm̄ eū: vt quicquid inuenit destruat. alle. glos. in .l. hoc genus. in fi.
gl. ff. de cōdi. z demō. cuz negatiua destruat quicquid antecedit,
ergo est perinde ac si diceret: q̄ nullo modo est debitor nec ciuili-
ter nec naturaliter: debile est arg. Magis stringeret argu. q̄ in-
definita equipollet vniuersali. si pluribus. z ibi late Bar. ff. de le-
ga. ij. z .l. si plures. ff. de lega. ij. ergo cū iudex in sentētia absolutus
ria indistincte dicat, absoluo reum q̄ nō est debitor, est perinde ac
si dixisset: q̄ nullo modo est debitor, q̄ indefinita equipollet vni-
uersali: stat ergo doc. glo. multū signanda cuz tribus limitationi-
bus Bar. spar sim traditis: z fm̄ Pau. de ca. est sing. in iure. Et
inducit p̄ Bar. an. v. col. ad vtilē z quotidianā. q. que millies prin-
git in practica. pone factū est cōpromissum, in quo partes expres-
se promiserunt stare laudo arbitri: z promiserūt non petere reduc-
tionē ad arbitriū boni viri sub certa pena: certū est, q̄ talis pro-
missio intelligit si arbiter eque z iuste fuerit arbitratus: tex. est in
l. si libertus iurauerit. ff. de ope. lib. z in .c. quintaualis. de iureiur.
pone lata sentētia arbitri: seu laudo arbitri, pars petijt redutio-
nē ad arbitriū boni viri: pone q̄ ille corāz quo petita est redutio
decidit laudū eque esse prolātū: altera pars petit penā appositā
in cōpromisso: an in isto iudicio in quo petitur pena, possit pars
denuo probare de iniquitate laudū, non obf. q̄ laudū cōfirmatū
sit per iudicē reductionis. In hoc quotidiano passu Ludo. ro. in
repe. rub. ff. de arbi. in antepe. z pe. col. refert z infideliter quāplu-
res varias opi. quas non inuenio: quibus pretermisissis dico q̄ in
hoc passu quatuor sunt princi. snie quas breuiter refero ¶ Pri-
ma fuit opi. Dē. cuius fuit originalis ista. q. in cōsi. suo inci. Pro-
lomeus spoletiybi concludit q̄ in isto iudicio pene nō possit am-
plius probari de iniquitate laudi propter sentētiā reductionis
cōfirmantē laudū. pro qua sentētia alle. bonus tex. in .l. qui rome.
s. duo fratres. ff. de verbo. obli. tenēdo intellectū Bar. qui presup-
ponit q̄ sentētia ibi fuerit iniusta, z tñ facit q̄ q̄ petitur pena
nō possit amplius cognosci super diuisione hereditatis ibidē fa-
cta, fm̄ quē intellectū ille tex. reddit dubitabilis z vtilis, fz alios
intellectus est quasi de indubitabili. secūdo alleg. tex. in .l. ex diuer-
so. s. j. ff. de rei ven. inducēdo: vt ibi per Barto. in .j. col. in fi. ibi em̄
est tex. q̄ sententia lata super fundo z sic super principali, exten-
ditur etiam ad fructū z cōsequēter ad accessoria: sic erit in propo-
sito q̄ sententia reductionis lata super princ. extendit etia ad pe-
nam. Istam opi. Dē. tenet do. Anto. in .c. quintaualis. circa pe-
nul. co. de iureiur. Bar. in .d. s. duo fratres. in .ij. colū. Bal. in .c. j. in
tit. imperator Lothari. in .vii. seu. z in .l. edita. in repe. paduana. in
xiiij. col. ver. octauo oppono. C. de eden. Sali. in .l. si societatem. s.
arbitrozū. in .xxij. q. s. pro so. z in .l. cū antea. ad fi. C. de ar. ¶ Secū-
da principalis est opi. Barto. in hac. l. z ista est cōmunis z vera z
eam tenēt communiter legiste z cano. fm̄ quā dicit Bar. hic se in
contingētia facti ita iudicasse z fundatur in doc. huius glo. sing.
nā debet distingui vt in hac gl. aut enim iudex reductionis cōfir-
mauit laudū arbitri: eo quia iustū z equū est: z tunc si agatur ad
penam: pars a qua petitur pena non poterit ampli⁹ probare de
iniquitate laudi: q̄ de directo veniret cōtra sententiā reductionis
si autē iudex reductionis absoluit reū simpliciter nulla causa ex-
pressa, aut cōfirmavit laudū arbitri, eo q̄ pars aduersa nō potuit
probare de iniquitate: tñc quando petetur pena poterit probari
de iniquitate: quia tunc non deuenitur contra sententiā, fm̄ doc.
huius glo. z sic tūprouecte pondera q̄ opin. Barto. que est cōis
est potius limitatio ad opi. Dē. de muscel. Istam opi. tenet etiā
Bar. in .d. l. ex diuerso. s. j. in .ij. col. Bal. qui millies variavit in .l.
qui cū tutoribus. in prin. ff. de transact. z in .l. si iudex. ff. de his qui
sunt sui vel alie. iu. tenuit etiā Ang. hic: qui alibi semp tenuit con-
tra Bar. tenet Raph. Fulg. hic. Imo. Pau. de cas. z cōiter mod.
in .d. s. duo fratres. Imo. in .c. quintaualis. in vl. char. de iureiur.
z ibi do. Abb. Panor. in .xxvij. colū. cū aliquali tñ limitatione. et
istā sequor z istā teneo. ¶ Tertia principalis fuit opi. de directo
cōtraria duab⁹ precedē. q̄ imo semp z quādocūqz possit de iniq-
tate laudi probari z ostendit quā tenuit Ang. in .d. s. fratres. refe-
rens q̄ idē etiā tenebat ibi Bal. z Jo. and. in addi. spec. in titu. de
arbitro. s. fi. in ver. item quid si cōpromissum. z refert Ang. ibi in
l. tres fratres. ff. de pact. q̄ alias in ciuitate perusij: dū ista questio
esset de factor: z opi. Bar. esset paritura magnū scādaliū: q̄ Bar.
met metu talis scādali cōsuluit pro ista opi. Istā opi. tenet Bal.
Ang. z Pau. de cast. in .l. tres fratres. ff. de pac. Bal. in aut. gene-
raliter. in .ij. col. C. de epis. z cle. z multū late Bar. in .l. q̄ te. in .ij.
col. ff. si cer. pe. ¶ Quarta z vl. est sentētia eiusdē Bal. in .l. eos. s.
cautionē. C. de appel. qui distinguit inter cōpromissum factūz ex

necessitate: puta statuti, et cōpromissum mere voluntariū, primo casu procedat opi. Ang. q. qñcūq; possit de iniquitate laudi pro- bari nō ob. snia cōfirmatoria reductoris: scdo casu sit secus et pro- cedit cōis snia: mouet q. ll. magis subueniūt faciēti actū necessa- riū q. voluntariū: rex. est in. l. si fideiussor. s. si necessario. ff. qui sat. cog. Istā opi. in effectu sequit Ludo. ro. in preal. rub. ff. de arbi. in pe. col. Saluo q. in. ff. membro in cōpromisso voluntario facit dif- ferentiā inter actore et reū: vt ibi per eū. teneas opi. Dy. limitataz fm opi. Bart. q. est vera et cōis: et multū bene fundat in gl. nostra. Ad istū articulū vltra diffuse tradita per Mod. maxime. d. alex. in. d. s. duo fratres. vide etiā per do. Alex. in cōsi. lxxv. v. volu. inci. viis dubitationibus. Intellige tñ semper qñ questio pene vertit inter easdē personas inter quas lata est snia: reductionis ad arbi- triū boni viri: secus est inter alias personas: q. tūc illa snia nō im- pediret fm Bar. in. l. quidā cū filiū. ff. de verb. obli. per illū text. cū suis cōcōr. et in specie Pau. de ca. hic. ¶ Illud etiā diligēter not. pro limitatione predictōrū, q. iusta causa excusat a pena compro- missi etiā si non sit veritas in terminis dicit Jo. an. in addi. Spe. in ti. de arbitro. s. si. in ver. item qd sit cōpromissum. in addi. q. in- cip. s. de pac. quē simpliciter refert et sequit Pau. de ca. hic in. vj. col. Ego addo Bal. et Ange. in terminis idem tenentes in. l. tres fratres. ff. de pac. et in. l. q. cū tutoribus. in prin. ff. de trāsa. et in. l. si. C. de arbi. et in. l. nō solum. ff. de rei ven. Ange. expresse in. d. s. duo fratres. et do. Alex. in cōsi. clxxiii. inci. opportune q. siderato the- mate. in. iij. col. ad fi. li. ij. Pōt cōfirmari supradicta limitatio: q. iusta cā regulariter excusat a pena. aut. oēs peregrini. quā ad hoc ibi no. Bal. C. cōmu. de suc. idē Bal. in aut. generaliter. C. de epis. et cle. est bona gl. in. c. s. in gl. j. de elec. in. vj. Predicta oia procedūt qñ iudex reductionis cōfirmat laudū arbitri in totū: quid ergo si in parte cōfirmasset, et in parte reprobasset, an posset peti pena saltē in parte, tangit Bal. in. l. si. C. de arbi. ad quē se remittit sim- pliciter Pau. de cast. hic in. vj. col. vide tūlatius de hoc puncto per Bal. in. l. cos. s. cautione. C. de appel. et Alexā. in. d. s. duo fra- tres. no. bene predicta q. frequēter occurrunt: et per ista remanet expedita tertia pars prin. huius gl. ¶ Sum in quarta parte prin. ci. ibi: sed fm Pileum. in qua parte Pileus fm Barto. et cōter doc. tradit tertiū intellectū quē gl. fm Bar. et cōter doct. hic po- nit: et ad eliciendū istū intellectū Pi. Bar. facit quandā inductio- nē vt hic per eū: mihi videt q. verba Pi. fm q. referunt in gl. nisi Bar. ibi viderit q. ignoro non patiant istum sensum: q. Pileus nō ponit nouū intellectū: sed solū contradicit dictis. s. in. j. parte glo. in primo intellectu: nā cōclusum est. s. in. j. parte. et in. iij. parte gl. q. si verus debitor: primo fuit absolutus per sniam, et post sentē- tiā tñ soluit, q. nō potest solutū repetere. Pile. istud reprehendit q. ex quo pmo fuit absolutus: certe iste verus debitor tēpore quo soluit erat iam tutus exceptione snie: que est perpetua et fauorabi- lis: ideo si soluit errore iuris vel facti, solutum potest repetere, per regulā. l. qui exceptionē. in prin. s. eo. secus esset si sciēter solueret, tunc nō posset repetere. Et si dicis tenendo opi. Pi. quid rñdes ad hūc tex. qui vult q. nō possit repetere debitor q. uis absolutus: q. natura debitor remanet: q. sic etiā est in casu pilei: l. si tutus exceptione snie, tamē remanet naturalis obligatio. Rñdebat no. Pi. q. iste tex. nō mutet casum: vt dicit glo. in primo intellectu: l. loquat qñ debitor pendēte adhuc lite soluit, tunc nō pōt repetere etiā si postea absoluat per sniam: ratio est: q. dato q. postea absol- uatur, tēpore quo soluit soluebat debitū: et tunc nullā habebat ex- ceptionē: ideo nimirū si nō repetit: q. exceptio postea sibi super- ueniēs nihil sibi proficit: ita intelligit istum textū hic: sed qñ lata erat snia a bsolutoria ante q. solueret: certe illo tēpore quo debitor soluit iam erat tutus exceptione perpetua et fauorabili: et ideo so- lutum pōt repetere si soluat errore iuris vel facti: secus si sciēter et propterea dicit gl. nostra in fi. q. Pileus aliter intellexit verbū absolutus, q. gl. in primo intellectu. Istā credo fuisse opi. pilei. nō rñdet tñ Pileus ad argu. q. adhuc remanet naturale debitū q. d. impedire repetitionē. ¶ Pro clara ergo intelligentia huius partis gl. punctus est videre an verus debitor qui tēpore quo sol- uit erat tutus exceptione snie: si soluat errore iuris vel facti possit repetere. Pileus hic vt videtis tenet q. sic: gl. nostra in. j. et. ij. par- te tenet q. uis, et idē tenet Bar. reprobatā opi. Pilei q. imo quos- cūq; errore soluat nunq. repetat, q. semp subest naturalis obliga- tio q. impedit repetitionē: vt hoc tex. Et pro perfecta doct. Bart. melius q. alibi ingredit hanc materiā: an et qñ tutus exceptioe si soluat possit repetere. Et vt clarius loquar q. Bart. aduerf. est ex mēte eiusdē, q. duplex est exceptio: quedā est exceptio per quā tollit oīno naturalis et ciuilis obligatio ipso iure, vt exceptio sol- lutionis: et ista nō est pprie exceptio, ideo appellat exceptio inten- tionis et facti: q. agens agit de facto, vt est gl. magistra vbi dixit in. l. qui se debere. ff. de q. di. ob cau. et est gl. in. l. ij. ff. de excep. et ista nō est materia nostra. Quedā est exceptio pprie, et est illa que presu- ponit actionē cōpetere: sed eam excludit: q. elidit vel ciuilem vel

naturalem vel vtrāq; in quo pñcto Bar. dicit q. quinq; sunt spe- cies exceptionū. vide Bar. Concludit ergo Bar. in. iij. specie ex- ceptionis de directo cōtra opi. Pi. il. q. verus debitor tutus exce- ptione snie qui est debitor naturaliter tantū quociq; errore sol- uat siue iuris siue facti nunq. repetit: ita loquit lex nostra: q. gene- raliter et indistincte loquit, nec isto casu h. locū distinctio. l. erro- re. C. ad. l. fal. q. fm Bart. signāter illa distinctio pcedit in debito naturali q. nunq. fuit iunctū cū ciuili: sed qñ est debitū naturale q. semel fuit iunctū cū ciuili vt hic: et illa obligatio naturalis est potētiō et semp et indistincte impedit repetitionē vt hoc tex. idē tenuit gl. cano. in. q. iij. s. nondū. tenet Buil. et bal. in. l. cū quis. C. de iur. et fa. igno. istā opi. gl. et Bar. est falsa. Concludit ergo Bart. cū glo. j. opi. Pi. q. debitor tutus exceptioe rei iudicate quociq; errore soluat nunq. repetit iurib. proxiime alleg. Contrariū et me- lius tenuit glo. in. l. j. s. eo. et ibi Bar. met sibi cōtrarius in. vj. col. et ibi Ange. et Sal. et do. Alex. et Sal. i. d. l. cū quis. Ang. in repe. l. j. C. de iudi. et do. Ant. et Jmo. i. c. fi. de solu. Raph. et ul. et Pau. de cas. sup. gl. seq. in verbo natura. ad fi. et ista est cōis et vera snia cōtra Bar. et gl. nostrā. q. si verus debitor esset primo absolutus p sniam que transiuit in rē iudi. et sic tēpore solutionis sit tutus ex- ceptione rei iudi. si soluit errore iuris non repetit: vt hac. l. si vero soluit errore facti bene repetit. d. l. error. Et l. cōtra Bar. nihil al- leg. tñ duo sunt q. fortiter stringūt: nā vult Bar. in debitorē ab- soluto per sniam, si soluat etiā errore facti non repetat: q. natura- lis obligatio q. remanet cū semel fuerit iuncta cū ciuili sit fortior ad impediendū repetitionē q. illa que semp fuit sola: istud est fun- damentū Bar. cōtra istud stringit: nā ego habeo q. etiā vbi adest et naturalis et ciuilis obligatio. tutus exceptione etiā odiosa si sol- uat per errorem facti repetit solutū: istud patet in debitorē tuto per exceptionē macedoniani: nā iste est et naturaliter et ciuilitur obli- gatus et tutus exceptione odiosa q. est plus: tñ si soluat per er- rorem facti pōt tepetere: si ergo vbi adest et naturalis et ciuilis obli- gatio error facti inducit repetitionē etiā in odiosis, quāto magis error facti debet inducere repetitionē vbi est sola naturalis: licet fuerit iuncta cū ciuili. Secūdo stringit cōtra Bar. tex. in. l. iudex. in verbo sua spōte soluerit. s. eo. vbi dicit tex. q. debitor tutus ex- ceptione sentētie, si sua spōte soluit nō repetit: modo sic, si tu intel- ligis tex. sponte. i. sciēter: tex. est de indubitabili: q. videret donat- re, necessarie ergo debet intelligi sua spōte. i. non coacter: et nō per aliquē errorem facti tunc non repetit: ergo si per aliquē errorem facti multū bene repeteret. d. l. si. ff. ad mace. Nec ob. fundamentū Bar. et eius respōsio dū dicit, q. q. fuit naturalis semel iuncta cū ciu- li est potētiō ad impediendū repetitionē, quā qñ fuit tantū natura- lis de p. set ad istud rñdet Ang. hic in. v. col. et leuiter, q. paria sint vel q. naturalis semp fuerit sola: vel dato q. aliqui fuerit cum ci- uili: tamē de presenti reperiat sola. alle. tex. in. l. qui sine. j. de cōdi- sine causa. rñde meli. prout sentit Ful. hic reor: quēdo fundamē- tū Bart. cōtra eū: et dicas q. imo est totū oppositū eius q. dicit Bar. q. imo naturalis obligatio que semper fuit sola est potētiō et potētiōes producit effectus q. illa naturalis que aliqui fuit iuncta cū ciuili. Istud probō: nā obligatio naturalis que semper fuit sola est potens ad compensandū. l. etiā q. natura debet. ff. de p. et tñ naturalis obligatio q. semel fuit iuncta cū ciuili nō est po- tēs ad cōpensandū. l. quecūq; ff. de cōpen. et ita in specie ad literā dicit bar. in. l. pcura. ad exhiben. s. j. ff. rē ra. ha. et in. l. si pene cau- sa. in prin. et in. l. qui inuicē. ad fi. s. eo. ergo apparet q. naturalis obligatio que semper fuit sola est potens plus quā illa que semel fuit iuncta cū ciuili. Conclude ergo ex predictis duo. Pmo cō- clude q. vera et cōmūnis sentētia est cōtra Bar. q. verus debitor absolutus per sententiā et cōsequenter tutus exceptione rei iudi. si soluat per errorem facti intellige semper probabilē: potest repe- tere vt probat text. in. d. l. fin. ff. ad mace. secus si per errorem iuris d. l. error. C. ad leg. fal. Et ex hoc sequitur fm quod habes conclu- dere q. quāuis ista. l. indistincte dicat soluentē nō posse repetere debet intelligi quādo soluit per errorem iuris: secus si per errorem fa- cti. d. l. error. nec est nouū q. vna lex distinguatur per aliā. l. non est nouū. z. l. sed et posteriores. ff. de legi. Et ex istis remanet expe- dita prima gl. ex qua in effectu habes tres intellectus ad hūc tex. qui tamē equaliter destruit (prout pluries attestatur Bar. et ex. nostrū: et isti intellectus procedunt tenendo cōmūne sententiā, q. soluens lite pendente nō potest absolui diffinitiuē: sed ab obser- uatione iudicij: cuius contrariū videtur innuere iste tex. sed si tu teneas nouā et peregrinā opi. Jo. fab. qui inter subtilitates mirū in modū valebat, quam tenuit in. d. s. fi. insti. de perpe. et tēpo. act. scz q. si verus debitor soluit ante vel pendente iudicio: quod imo debet absolui diffinitiuē et imponi finis causē, adeo q. amplius agi nō possit: et licet ipse nō ex toto bene declararet istam sententiā ego sic declaro: dicunt do. q. quādo debitor vere soluit, solutioe eius q. debetur ipso iure statim est sublata omnis obligatio. et na- turalis et ciuilis: insti. quib. mo. tol. obli. in prin. si ergo per solu- tionem

tionem sublata est ipso iure naturalis et civilis obligatio: quomodo possibile est quod per sententiam absoluitur et liberetur diffinitive si iam ipso iure liberatur et absolutus est: potest ergo absolutam observationem iudicij, hoc est, ab illo iudicio, non diffinitive: non est obligatus: istud est fundamentum Bar. et docto. hic. Ego respondeo et dico aliter quod gl. facit: que non advertit ad hoc quod quemadmodum dicitur, quod appellatio est remedium rescissorium sententie. l. i. in fi. ff. ad turp. dicitur doc. quod est verum quod sententia precedens est valida, quod tunc appellatio bene rescindit: sed quod precedens sententia esset nulla appellatio non potest rescindere quod nullum est: quid ergo facit tunc appellatio isto casu: dicitur doc. in d. l. i. in fi. et isto casu appellatio non competat ad rescindendum sed tendit ad declarandum nullum: eodem modo dicitur Pau. de cast. et Moder. in d. l. posthumus. C. de bo. pos. contrata. in illa. q. in qua ingenia doctorum offuscata fuerunt vel obcecata: pone quod testamentum sit nullum bo. pos. contratab. datur ad rescindendum. l. vt liberis. in prin. in fi. rescisso. C. de col. si testam. tum est nullum, quomodo potest rescindi: dicitur ibi Pau. de ca. et doc. quod tunc bo. pos. contratab. competat ad declarandum nullum: ita volo dicere in proposito: et puto sic dicendum quod debitor vere solvit et consequenter sublata est ipso iure naturalis et civilis obligatio: dico quod debet absolui diffinitive: et si vicis per solutionem erat ipso iure liberatus, quomodo poterit absolui diffinitive respondere per similia proxi me adducta, quod sententia diffinitiva liberat si reperit que obligatum: sed si reperit que non esse obligatum: tunc declarat eum esse liberum, et imponit finem liti: istud est quod in veritate dicitur tex. in d. s. fin. alias in gl. fm realitate, licet glo. ibi absoluat exponat. s. ab observatione iudicij que non est bona subauditio, ad idem est bonus text. in l. si fundus. s. in vendicatione. in ver. eque absolvendus est. ff. de pigno. et ille est melior text. de corpore iuris licet gloss. ibi in ver. absolvendus, destruat illum text. et tenendo istam opi. pro ea esset casus in hac. l. vbi tex. fm realitate vult quod possit absolui diffinitive: et tunc tres intellectus glo. nosse redduntur inanes: et istum intellectum tenuit Ful. in l. i. iurand. et ad pecunias. s. si. s. de iure iura. licet Jo. fab. non faciat mentionem et iste intellectus magis placeat, dicant doc. quicquid veint. C. Blo. super verbo natura. diuiditur in quinque. In prima gl. p. via notabilis colligit ex tex. regulatur in quinque. In prima gl. p. via notabilis remittit. In secunda per viam questionis contra illud notabile oppo. et soluit. In tertia per viam notabilis remouet vnum contrarium quod venit contra text. In quarta opponit contra solutionem traditam. s. in secunda parte et soluit: ideo illa quarta debet simulungi cum secunda. In quinta et vltima gloss. per viam notabilis etiam directo opponit contra tex. et soluit. secunda ibi: sed cum sententia inducat. tertia ibi: no. etiam hic quod refert. quarta ibi: s. certe inducit civile. quinta et vlt. est ibi: et no. quod ex eo ptio. Prima et due sequentes particule gloss. sunt clare. In quarta particula que est ibi: sed certe gl. vult opponere contra solutionem datam. in secunda parte in qua fuit dictum quod sententia condemnatoria plus facit quam absolutoria: quod alias nihil prodesset actori: contra, sententia condemnatoria solum inducit civilem obligationem, eodem modo sententia absolutoria tollit civilem obligationem: ergo tantum facit vna quantum alia, respondet gl. quod non est verum, quod sententia absolutoria tollat civilem obligationem: imo eam tantum elidit seu debilitat: et sic in ista particula gl. vult duo quod nunc particulariter examinabo. In vlt. particula gl. ibi: et no. quod exceptionum. vult opponere contra tex. qui vult quod debitor tutus exceptione sententie si soluat non reperit, contra ista est perpetua et est fauorabilis, ergo debet posse reperire, per regulam. l. qui exceptionem. s. eo. et gloss. nesciunt aliter respondere nisi quod ista exceptio inducta est ad rigorem iuris conseruandam: dic quod non est verum: quod ille non tangunt debitorum principale ergo et c. dic vt dixi in vltima parte gl. precede. Circa tamen istam gloss. plura possent examinari que sunt proprie de materia. l. nostre. et tota die remittitur ad hanc. l. primo examinabilis. l. nostre. et tota die remittitur ad hanc. l. primo examinabilis. nus de sententia condemnatoria quam obligationem producat: secundo examinabimus de sententia absolutoria quam obligationem tollat: istis duobus strictim et conclusiue examinatis cognoscetis finem esse in hac glo. Circa primum de sententia condemnatoria: clarum est quod producat obligationem civilem: nullus dubitat: punctus est videre nunquid sententia condemnatoria lata pro actore contra reum etiam producat obligationem naturalem: gloss. hic in secunda et in quarta parte concludit quod non: et pro ea facit ratio, quod naturalis obligatio causatur a consensu partium. l. Stichus. s. naturalis. ff. de solu. sed iudicium de sententia redduntur in inuitum. l. inter stipulantes. s. i. ff. de verb. obli. ergo impossibile est quod oriatur naturalis obligatio: et si dicis quod civilis sola potest produci re actionem. Respondetur quod est propter autoritatem rei iudic. fm glo. in fi. de obli. et istam opi. tenent Bal. et Fulg. hic in vna lectione. et Bald. in l. ab eo. C. quio et qui iur. Alia fuit opi. quam tenebat Buil. de cu. et antiqui. s. per tim And. de pisis et Elbe. hic et Ray. quod oriatur ex sententia condemnatoria non solum civilis sed etiam na-

turalis obligatio per duo fundamenta. C. Primum est quia in iudicijs quasi perhibetur. l. iij. s. idem scribit. ff. de pac. ergo ex quasi contractu debet oriri non solum civilis sed etiam naturalis obligatio. C. Secundo facit et fortius: quod adest consensus: ergo debet esse naturalis obligatio: quod adest consensus probatur: aut ille contra quem est lata sententia non appellat: et tunc dicitur tacite consentire sententie. l. ei qui. C. de appel. Aut appellat sed iniuste adhuc habet pro contentiente. quia ille qui contradicit et non habet causam contradicendi habetur pro contentiente. l. iij. s. voluntate. ff. soluto matri. Et ex hoc fundamento habes tu prouecte notare quod isti docto. qui tenent quod ex sententia condemnatoria oriatur naturalis obli. loquuntur quando est iusta. et in dubio presumitur pro sententia quod sit iusta. l. herentius. cu. s. ff. de eue. Alia fuit opi. Jac. bu. quam refert Bar. qui distinguit, aut a sententia condemnatoria non est appellatum, et tunc si queris an oriatur vera naturalis obligatio: et dicit quod non: aut queris an oriatur presumpta naturalis: et dicit quod sic: quod quando quis non appellat, dicitur consentire: sed si sit appellatum: non oritur nec vera nec presumptua. Istas duas opi. reprobatur Bar. hic et dicit Bar. quod in sententia iudicis ordinarij consensus partium verus et expressus vel tacitus nihil operatur. quia sententia iudicis ordinarij non pendet a iurisdictione attributa a partibus: sed pendet a iurisdictione attributa a legibus: ideo consensus partium nihil operatur, vt habeat tollere vel inducere obligationem naturalem. alle. l. cum a te. ff. de dolo. facit etiam. l. si diuersa. cum glo. sua. C. de trasac. secus dicit Bar. est in sententia arbitri in qua consensus partium facit quod sententia arbitri possit tollere et inducere naturalem obligationem. alle. l. cum antea. C. de arbit. B. odera multum ista verba Bar. quia alias euenit de facto in ciuitate Alex. adrie in persona cuiusdam do. Mate. et ita fuit iudicatum. Casus erat talis: duo litigabant inuicem vnus pretendebat se creditorem de notabili summa: fecerunt copromissum in arbitrum. qui arbitrum tulit laudum concorditer in quo condemnauit vnam partem alteri dare certum fundum intra certum tempus loco eius quod petebatur: fuit per partes emologatum, euenit casus quod reus sic vna pars non vult adimplere pro parte sua: ille creditor dixit: tu non obseruas illud quod per arbitrum amicabilem fuit copositum inter nos: ne ego obseruabo. Deinde egit prima actio, dixit aduocatus rei tu debes condemnari: quia egisti sine actione: quia per laudum arbitri intercedere consensu partium tollitur omnis actio et obligatio. tandem vtriusque ad sententiam deuenerunt que volebat ferri contra reum. fuit oppositum iterato quod creditor iste egit de facto et sine actione: quia omnis erat sublata obligatio per copromissum: ideo quod veniebat in expen. condemnandus: per ista verba miranda Bar. hic fuit obtentum per reum: et vltra Bar. hic inueni postea Ang. istud expressius dicere: in v. col. secus est in iudice ordinario, quia consensus partium nihil operatur: intelliget tamen fm eum, sententiam Bar. pcedere in arbitro qui procedit ordine iuris seruato, secus in arbitratore qui procedit sine ordine iuris: tunc non habet locum decisio Bar. hic: quia inuenio quod Jm. in c. quinta vallis. de iure iura. circa fi. dicit quod l. cum antea. alleg. hic per Bar. habet locum in arbitro: non in arbitratore. Et inuenio quod idem tenet Bar. in l. si societatem. s. arbitrorum. in iij. col. in ver. quero vtrum ex sententia arbitratore et cad. si. illius ver. j. pro so. C. Quarta et vltima fuit sententia Bar. que est vera et communis: si queratur an ex sententia condemnatoria oriatur naturalis obligatio. Aduertendum est concludendo panis. quod duplex reperitur obligatio naturalis: prout melius hoc declarauit Bar. alibi quod hic: s. aliter dicat in l. ex hoc iure. et s. de iur. iure. Queda est obligatio naturalis vera et propria vt est illa que causatur in persona obligati mediante suo consensu. et de ista loquitur. l. Stichus. s. naturalis. j. de solu. ex pluri pmitto tibi pacto nudo. de non petendo. Queda est obligatio naturalis impropria et ista est illa que non causatur ex aliquo consensu sed ex aliqua equitate. l. in genere. exemplum pone gero negotia vnus furiosus vel absens vel vnus infans: et gero vtiliter, furiosus absens vel infans obligat mihi non solum civiliter sed etiam naturaliter. et quia ipsi non possunt consentire naturalis non oritur ex consensu, imo nec etiam potest fingi consentire. l. qui ad certum. ff. loca. Ideo obligatio naturalis oritur ex equitate. l. in genere. Et propterea dicitur in l. cum amplius. s. is natura debet. ff. de regu. iur. alie dicitur naturaliter teneri qui iure gentium tenetur, non dixit consensu, sed vbiq. est equitas iuris gentium. et istud reassumpsit Bar. in aut. ad hec. in. vi. co. C. de usur. hoc premissis dicit Barto. et bene. si queratur an ex sententia condemnatoria oriatur obligatio naturalis: et concludit quod si sit obligatio vera et propria non oritur, non adest consensus partium: et posito etiam quod adestet nihil operaretur: vt s. dixi. Aut querimus si oritur obligatio naturalis impropria descendens ex equitate iuris gentium. et dicit quod si equitas iuris gentium enim est quod maioribus nostris pareamus: et istud est de iure gentium. si ergo iudex quod est maior condemnat aliquem oritur naturalis obli. impropria ex equitate iuris gentium. et istam conclusionem sequor, et eam etiam multum sequitur

Julianus verū debi. Secunda Jaso. super Digesto veteri.

Paul. de cast. hic in xij. col. Est verū q̄ Ang. & Fulgo. hic studio
cōtradiceat contradicunt Bar. & male per quedā lentat quibus
Bar. met in doc. sua respōdet. teneo ergo & cōclūdo cū ista quar
ta opi. Bar. que est vera, q̄ ex sententia cōdenatoria oritur na
turalis obligatio impropria descendens ex equitate iurisgen. contra
rium exōsse tenet ipsemet Bar. in l. si plures. in prin. ff. de fideiuf.
et ibi Jmo. perpendit de hac cōtrarietate. Ad tenet Bar. in l. i.
in viij. co. s. eo. & in l. cū quis. C. de iur. & fac. igno. & Bar. in l. ab eo.
C. q̄no & q̄ iur. & ibi adducit pro hoc fortissimū fundamentū, q̄ si
sententia absolutoria nō potest tollere naturalem obligationem
vt hoc tex. quātominus sentētia cōdenatoria poterit inducere na
turealem obligationē, cū fauorabiliores simus ad liberañ. quā ad
obligā. & fuit argu. do. Mate. in nota. cxxvij. ap. est. ciij. incip.
nota vnam doctrinā. concor. istam cōtrarietate Bar. q̄ ant loq̄
mur in sentētia cōdenatoria iustā: & ille bene inducit obligatio
nem naturalem sed impropria: ita loquitur Bar. hic aut loquimur
in sentētia cōdenatoria que nō est iustā: & illa nō producit natu
ralem obligationē: ita potest intelligi Bar. in alijs locis prealleg.
vel & scōdo potest intelligi de naturali obligatione ppria. & illa po
test induci per sententia cōdenatoria: & licet ipse non dicat fuit
ante eum doc. Bal. in l. ex hoc iure. in pe. co. ff. de iusti. & iur. vbi
etiā per euz. si quis non sit debitor & cōdenatur an in foro p̄sciē
tie teneatur solvere: vide etiā Jmo. aliter concor. tamē in effectu
reincidit in idem in l. i. ff. de fideiuf. Et ad arg. q̄ facit Bar. in l. d.
lab eo. C. quō & quādo iur. ad istud arg. rñdet no. Bart. hic in xij.
col. circa ii. et cuius solutione apparet declarati vnum de quo
heri interrogabā vos. si quis sit effectus: an sit propria naturalis
obligatio an impropria descendens ex equitate iurisgenitū. dicit
ergo Bar. in q̄tum dicitur q̄ sentētia absolutoria nō pōt tollere
naturale obligationē vt hoc tex. dicit Bar. q̄ est verū quādo illa
naturalis obligatio esset vera & ppria. sic intelligitur iste tex. sed
quādo esset naturalis obligatio: naturalis nō inducta ex cōsensu
sed forte ex alia sententia. tunc bene illa posset tolli per sententiam
absolutoria: sicut per sententia cōdenatoria inducitur natura
lis sed impropria: & iste est effectus. ¶ Et Jmo. etiā diligenter illud
q̄ sing. dicit Bar. hic in xij. co. post Ja. bu. vbi dicit q̄ si sentētia
sit formiter lata. hoc est exp̄ssa aliqua causa alicuius p̄ctus. q̄ ex
ista sentētia non solā oritur actio in factū que oritur ex omni sen
tentia. sed etiā oritur utilis actio ex illo cōtractu. exp̄plum si iudex
cōdenat me tibi videri: possam agere vtili actione ex vedito. et
istud pbatur in simili. nam iuramentū & sentētia equiparantur. l.
sed et si possessor. s. si. s. de iure iur. l. post rem. ff. de rei iur. sed ex
rameto formiter p̄futo oritur etiā utilis actio ex illo cōtractu. l. si
duo patroni. s. si. quis iurauerit. & s. marcellus. s. de iure iur. ergo
idein in sentētia: & ista decisione Bar. hic sequitur Paul. de cast.
et do. Alex. ibi. & ibidē etiā Bal. & do. Alex. l. miles. s. si. in addi
tionibus. ff. de rei iur. q̄ quis cōtrariū tenuerit Ang. hic & Bal. in l.
nem arbitrio. per iur. tex. C. de arbi. & dixi in l. i. s. si quis iurave
rit. & ex his remanet expedita principalis materia. s. de sententia
23 cōdenatoria. ¶ Et scōdo viden. cit de sententia absolutoria lata
pro eo qui vere est debitor. clari est q̄ talis sentētia non tollit na
tureale obligationē: tex. est hic: dubiū est nunquid tollat civile obli
gationem: ista gloss. in quarta parte dicit exp̄sse q̄ non. sed etiā
tantū elidit seu debilitat. Bar. hic per. in. co. san. xj. col. et tribus
seq. per distinctionē multum prolixiā valde tamē magistrale
prolequitur istum articulū & vtiliter. ¶ Ergo cōplectendo dicta
Bar. & auctorū scribentū hic & Bar. Ang. & Jmo. in l. vbi cūq̄. ff.
de fideiuf. & Bal. in l. cum quis. C. de iur. & fac. igno. procedā facie
do duas regulas & quinq̄ fallētiās & totū habebis. Facio ergo
regulā habentem duo capitā: & vniūquodq̄ de per se expedit. am.
26 Regula est. q̄ sentētia absolutoria tollit civile obligationē: na
tureale aut obligationē neq̄ tollit neq̄ elidit. ista regula i vtroq̄
capite probatur in hoc tex. ior. natura debitor tamen permanet.
ergo civiliter non: & istud firmat gloss. in. s. item si in iudicio. in l. i.
de exceptio. & cōcor. doc. hic: & ratio vniūq̄ est. quia sententia est
de iure civili. l. i. co. s. p̄. post origine. ff. de origine iur. merito potest
tollere obligationē que est de iure gentiū: & si dicas subtiliter
si ista ratio est vera ergo sequitur q̄ sententia absolutoria poterit
tollere ipso iure actionem: quia actiones sunt de iure civili. l. i. s.
deinde ex his. ff. de ori. iur. pleneno. in l. ex hoc iure. ff. de iusti. & iur.
Respondit mirabiliter Bart. in xij. col. q̄ si actio esset in totū
ex materia iuris civilis bene tolleretur per sententiam absolutoria
nam sed actio producit ex naturali & civili obligatiōe. & sic ex
materia iurisgenitū & ex materia iuris civilis. adeo mirū si sent
entia non potest tollere actionē. Et si dicis sublata civili obliga
tione vnde orietur actio. ex sola enim naturali oriri nō potest. res
pōdet materialiter Bar. q̄ obligatio naturalis sola que semper
fuit sola nō potest producere actionē sed illa que fuit iuncta cum
civili. potest cōseruare actionē iam productā. patet per exp̄plum

naturale. civilis obligatio dicit se tanq̄ pater. naturalis dicit se
ta: q̄ mater vnde si. ut mulier que semel fuit coniuncta viro pōt
partum producere mortuo marito: sec⁹ si nūq̄ habuit. ita natu
ralis obligatio producet actionē. ita Bar. declarat in l. i. in l. iij.
col. s. e. & sic habetis regulam cum limita. ¶ Tercio assumo primā
partem regulę in q̄tum dicitur q̄ sentētia absolutoria tollit ipso
iure civilem obligationem. istud limita. verum q̄ talis abso
lutoria sententia esset lata per remedia iuris civilis: secus si esset
lata mediante remedio iuris p̄torij: puta mediante resti. in inte
grum. quia illa nō tollit etiam civilem obligationē: ratio est. quia
p̄tor non potest ipso iure tollere ea que sunt iuris civilis. l. et si
sine. s. papinianus. ff. de immo. s. quos autē. in l. i. de bo. pos. istud
firmat gl. in l. i. s. sed vtrū. ff. de immo. istud exp̄sse tenet Bar.
hic in xij. col. refert tamē quosdam Moder. tenere cōtrarium
in l. i. C. de fideiuf. s. mino. & cum Bart. tenet exp̄sse Paul. de ca.
hic in xj. col. in fi. ista limitatio est falsa & cōtrarium tenuit late
ipsemet Bar. reprehēdens istam limitationē vbi plene vide per
eum in l. stichum. s. naturalis. per illū tex. ff. de solu. & idēz Bar.
in l. vbi cūq̄. ff. de fideiuf. ¶ Secundo limita q̄ sententia abso
lutoria tollit civilem obligationem est verum: nisi talis sententia
absolutoria esset lata virtute alicuius exceptiōis dīlatōrie: puta
propter libellum male conceptum reus fuit absolutus: tunc per
istam sententiam absolutoriam non tollitur etiam civilis obligas
tio. ita simpliciter firmat Bar. hic in xij. col. in fi. solum alle. l. i.
s. i. ff. si mē. tal. mo. dix. puto q̄ ratio sit: quia tūc sentētia abso
lutoria lata propter libellum male conceptum non tangit aliquid de
debito principalis: nō tollit civilem obligationem. & sic ha
bes expeditum primū membrum. ¶ Alia regula est q̄ sententia
absolutoria nō tollit nec elidit naturalem obligationem ratione
de qua. s. istaz regulam limitant mirabiliter Ang. & Jmo. in l.
vbi cūq̄. prealle. nisi interuenisset exp̄ssus consensus vtriusq̄
partis. tunc talis sentētia absolutoria bene tollit naturalem obli
gationem per regulā. l. stichū. s. naturalis. ff. de solu. Et si tu subti
lis dicis istud esset exp̄sse contra doct. Bar. hic in x. col. appro
batam per omnes. vbi dicit Bart. q̄ in sentētia iudicis ordinarij
cōsensu partiū nihil operatur: quia potestas iudicis ordinarij
pendet a iurisdictione attributa a l. non a consensu partium. alle.
Bar. in l. cum a te. ff. de dolo. Respōdent ipsi mirabiliter. quod
verū est q̄ in sententia iudicis ordinarij nihil operatur. quod est
verū concurrente dolo aduersarij sic intelligit. d. l. cum a te. nihil
est dicere. Et ideo dubiū multū de ista limitatiōe. nisi forte susti
nendo dixeris: q̄ quādo interuenit consensus exp̄ssus vtriusq̄
partis. naturalis obligatio tollitur non vt sentētie sed tollitur vt
pacti exp̄ssi. prout in simili dicit gl. in l. i. & ibi docto. omnes in
l. i. alsē. l. i. C. cōmuna vtriusq̄ indi. vbi queri gl. an senten
tia nulla possit confirmari exp̄ssio consensu partiū: et dicit ibi
gl. q̄ non valeat in vim sentētie sed bene in vim conventionis.
Secundo limita vt sit verū quādo iudex ipse absolueret. sed si nō
ipse absolueret: sed condemnaret partem ad soluēdum: tunc quo
modo debet eum absolvere. recurrendum est ad doc. tex. in l. i. in l.
s. nunc de effectu. ff. de lib. lega. & quando esset obligatus liberan
do per acceptilationē tolleretur tunc naturalis. ita limitat Bar.
hic in xj. col. Tercio limitat vt sit verum: quando esset naturalis
obligatio vera et propria causata a consensu. ita loquitur l. nostra.
sed vbi esset naturalis obligatio impropria ex sola equitate iuris
gen. puta inducta per aliam sententiam: tunc illa impropria bene
tolleretur per sententia absolutoria. quia alia nō esset paris auto
ritatis: ita dicit Bar. hic in xj. col. in duobus locis. & etiā in x. v.
col. in prin. aequaliter tamē obscure videret q̄ illa naturalis obli
gatio: dato q̄ sit impropria: tamē est de iure gentiū: quomodo
ergo poterit tolli per ius civile & sic per sententiam absolutoriam.
Quarto et vltimo limita procedere & hic attende quando sentē
tia absolutoria esset lata propter obiectum exceptionis perem
ptorie vere competentis: tunc talis sententia tollit non solum ci
uilem obligationem sed etiam naturalem. ita inquit Bar. hic in
xij. col. per text. subtiliter ponderatum in l. si plures. ff. de fidei
uf. & in l. i. ff. de excep. rei iur. Et quis fin Bar. sola oppositio
exceptionis peremptorie non tollat ipso iure naturalem obliga
tionem: atias frustra daretur replicatio. tamē postq̄ exceptio est
deducta ad cōflictus: & super ea est iudicatur: tunc ipso iure tol
lit. sic intelligitur opi. vltimam. ¶ Et in l. exceptionem. C. de pro
ba. Subdit etiam singu. Bar. q̄ istud procedit etiam si absolutio
ria esset lata per exceptionem solutionis minus perfectam: tamē
tolleretur ipso iure vtriusq̄ obligatio. quod Bar. reputat multū
mirabile. Exemplū pone debeo tibi centū ducatos. do tibi in so
lurum fundum valentem. c. duca. qui fundus est alteri obligat⁹:
& sic non est perfecta solutio. quo casu de nouo agis p̄tra me ad c.
ducatos. ego oppono tibi exceptionem solutionis: certe si iudex
me absolueret tollitur etiam naturalis obligatio. tamen tu cre
ditor potes agere cōtra me actione de dolo ad interesse propter
obligationem

obligationem: ergo prima actio est sublata: quia ars non competeret actio de dolo. alleg. ter. singu. in l. si oleum. §. i. ff. de dolo. Et multum ista decisio. Adde quod idem tenet Bart. in d. l. si plures. a. §. i. princ. i. et ibi Aug. etymo. idem etiam t. Aug. etymo. in d. l. vbi c. q. et Bar. in l. si vni. §. pactus ne peteret. in v. col. §. de pact. hac doctr. Bar. etiam multum not. do. Matthe. mate. in not. xvij. dicens quod hoc doctri. Bart. est multum singu. et quod pauci illam sciunt: et quod per eam limitatur multum. Item si in iudicio. in f. de except. Pau. de cast. hic in r. §. col. in fin. et sequen. videtur dubitare de ista doctrina Bar. nam finem eum si exceptio pacti non tollit ipso iure obligationem: ergo etiam si opponatur et feratur sententia non per hoc tollitur naturalis: quia finem eum non potest plus operari quam exceptio super qua fertur. et ad l. si plures. alleg. per Bar. respondet quod ibi loquitur in restitutione que est facti. non in ea que est iuris: et ultimo loco dicit quod pro opi. Bart. multum facit. d. l. si oleum. §. i. alle. per Bart. quod si ibi prima actio non fuisset ipso iure sublata. non posset competere actio de dolo. ut ibi dicit ter. que non competit ubi alia locum habet. l. in. si. cum. l. sequen. ti. ff. de dolo. Tu teneas doctri. Barto. et ad argu. Pau. responde prout formaliter respondet Bart. qui illud inducit in d. l. si vni. §. pactus ne peteret. in v. col. Ad ista materiam et ad predicta vi de etiam Bald. in c. cum super. in vlti. col. de causa pos. et proprie. Et ex his remanet expedita ista glo. alie due gl. nihil habent: tam men ante quod procedam ad alias glo. nolo omittere vnam. Dictum est. §. in glo. q. debitor couetus a creditore si opponat exceptionem solutionis aut pacti de non petendo quod non videt fateri debitum precessisse contra Dy. Bart. dicebat quod erat casus rotundus contra Dyn. in d. l. cum de indebito. in princ. ff. de probatio. Ego dixi quod ille text. stringit pro Dy. contra Barto. in primo et secundo dicto ponderata ratione text. in vtroque: nec adhuc video bonam solutionem cum in secundo dicto dicat text. quod eo ipso quod debitor soluit presumitur precessisse debitum nec ars soluisse quia nemo presumitur iactare suum: huic non video responsum. Audio nunc per relationem aliquos subtiliter ponderare quod timor ibi sit text. subtiliter pro Bartol. contra Dy. in princ. illius. l. non in ver. si vero ab initio ibi est in principio dicitur quod si creditore negat solutionem. et debitor dicat de solutione non per hoc fatetur debitum precedere. ita dicit ibi text. modo sic. eo ipso quod creditore agit et petit pecuniam vel domum saltem tacite dicitur negare solutionem: immo necessarium est quod neget: quia si late solutionem non posset agere: nam per solutionem omnis actio et omnis obligatio est ipso iure extincta: ergo apparet quod eo ipso quod creditor agit necessario negat solutionem saltem tacite. ergo sumus in primo casu illius. l. q. ex quo creditor negavit solutionem. si debitor opponat exceptionem solutionis non dicit fateri debitum. immo oportet quod creditor probet tunc debitum: ergo sumus clare in primo casu. d. l. cum de indebito. ista fuit subtilis et colorata inductio que mihi fuit relata. et videas Bart. clare in d. l. decem. ff. de verbo. obliga. qui hanc inductionem aperte dicitur facere. Ego tamen puto salua reuerentia quod ista inductio nihil faciat: et quod stare non potest. Et primo possem negare assumptum. quod creditor agens videatur negare solutionem: quod posset esse quod solutio esset facta sed non sibi sed alii vel quia minor deo solu. non valuit: non curo tamen de hoc: ego volo fateri assumptum. quod regulariter creditor agens videtur negare solutionem sibi factam: sed ego dico quod ad hoc ut habeat locum illa. l. c. de indebito. in primo casu. non sufficit quod creditor negauerit solutionem: etiam si expresse negaret quod est plus: sed habet locum quando creditor negavit solutionem et fuit conuictus de mendacio. unde sola negatio non sufficit. et ad hoc specialiter pondera text. in duobus locis in vers. et ipse qui dederit legitimis probationibus solutionem approbauerit. et expresse in ratione text. dum dicit etenim absurdum est eum qui ab initio negavit postquam fuit conuictus: ergo sola negatio etiam expresse non facit quod finem in casu primo illius. l. ergo dato quod debitor petendo neget solutionem non sumus in casu illo: sed bene esse inus quando conuinceretur de mendacio. Preterea doct. loquuntur non solum in exceptione solutionis: sed etiam in exceptione pacti de non petendo: quod opponens exceptionem pacti de non petendo. an videatur fateri debitum vel ne. quo casu dico: quod debitor petens pecuniam vel rem: dato quod neget solutionem: tamen non negat pactum de non petendo: quia quod adest pactum de non petendo potest creditor mero iure agere: et nisi reus opponeret de pacto de non petendo posset codeimari: salvo nisi pactum de non petendo esset actum in contentum: quod tunc indebitum potest supplere ut mirabiliter dicit Bar. in l. l. c. de indebito. vbi dixi. §. si. cer. pet. ista dixi ut subtiliter cogiteris an illa. l. c. de indebito. possit induci pro Bar. Et ibi in ver. proficiscat. diuiditur in quinque. In prima declarat textum. In secunda colligit vnam ex text. In tertia contra illud opponit et tripliciter soluit ponendo tres opiniones. In quarta format vnam opinionem. In quinta format aliam. secunda ibi: habetur ergo pro

puro. tertia ibi: sed legatum sic relictum. quarta ibi: illud quero. quinta et vltima est ibi: an et huic potest obici. In tertia parte 27 quod alie sunt clare teneas primam opi. alie reiectis: tunc quod aliquid promittit vel relinquatur sub duabus conditionibus directo contractus. quod differentia est inter contractus et vltimas voluntates. nam in contractibus si promittatur. c. si nauis venerit ex asia: siue non. si talis dispositio finem Bar. vere est condicionalis: et ipse non allegat de hoc est gl. expressa in l. necessario. §. q. si ita. ff. de peric. cu. et como. rei vendi. et bene facit illud quod t. gl. nostra in penul. q. dum dicit sub dubio finem forte quod interim agi non possit donec altera earum purificetur: tunc interim dicit debitum quo ad hoc quod si debitor solueret repetere non posset. ratio est: quod in contractibus etiam si altera conditio non purificetur in vita stipulatoris: tunc transmittitur ad heredes: ideo oio certum est indebitum inindeo interim non potest repeti: secus in vltimis voluntatibus. l. huius. alleg. in gl. q. in vltimis voluntatibus legatum non transmittitur ad heredes. immo mortuo legatario pendente conditione extinguitur legatum. gloss. est que assignat rationem diuersitatis in. §. ex. condicionali. in l. de verbo. obli. q. posset interim mortuo legatario ante purificationem conditionis deo potest repeti. infert Bar. subtiliter ex hoc quod si in legatis erant conditiones contrarie tales quarum altera conditio necessario purificari deberet in vita legatarii. tunc idem esset in vltimis voluntatibus quod in contractibus ut hic per Bar. et cum eo tenent communiter omnes: est verum quod Pau. hic in vlt. col. dicit quod non est proprie condicionalis: sed est in diem incertum an et quando: sicut in illa 28 conditio est moriar. l. na. et si moriar. §. e. et In vltima questione glo. dum queritur an de hoc debito possit interim obici compensatio. et remittit se ad l. etiam. ff. de compensa. Bar. et Aug. repraesentantur gloss. et voluit quia lex nihil faciat: sed quod gl. debuit se remittere ad l. quecumque. cum glo. ff. de compensa. et intelligunt ipsi mirabiliter nescio quo spiritu quod ista questio gl. debeat intelligi finem primum casum huius legis quando debitor qui promittit sub duabus conditionibus contrariis fuit absolutus per sententiam iudicis a tali debito: an de tali debito non obstante sententia absolutoria possit adhuc opponi de compensatione. glo. puta ut quod sic: quod remanet naturale debitum. d. l. etiam. non puto quod ista sit mens glo. patet ex precedenti. q. gl. in qua querit gl. an debitor qui promittit sub duabus contrariis conditionibus vtraque pendente. an possit interim conueniri. Preterea successiue queritur an posito quod non possit conueniri possit obici compensatio et respondet quod sic: et non refertur ad primum casum. Et in verbo plene putant. diuidit in duas. prout duos ponit intellectus. Secunda ibi: tu dicat. Breuiter quicquid gl. et antiqui dicat teneas primum intellectum quod putant et male. per verba eorum que ponuntur in fine et que verba glo. non debuit habere in text. Non obstat duo fundamenta gl. Primo quod si quis sit debitor pure et promittat sub conditione finem gloss. statim receditur ab obligatione prima: et statim fit nouatio: istud est falsum. et contra l. pecunia. allegata per gl. bene fit nouatio purificata conditione non ante. Idem obstat. l. inficit. quia procedit quando in aliquo ex casibus dubijs posset fieri non debitum: tunc haberet locum repetitio ut ibi. vel quando posset fieri debitum ab alia persona ut hic in ver. pe. sed in casu nostro in omnem euentum idem est futurus semper debitor: ideo non datur interim repetitio si soluat. Et hinc sumpta occasione Bart. examinat dependentia dubieratis quid interim iudicandum sit. dicit ut hic per eum quod inducit in finem ad q. de reformatione repraesentantur duobus commissa. dicit ut hic per eum. cum quo simpliciter transit Aug. in vlti. colum. l. 3. Fulgo. ad si. aliquatenus videat dubitare: tamen in effectu. etiam ipse itat cum decisione Bart. et cum Bald. tenet not. bal. in c. j. in. vii. col. de conti. vide Bald. in c. pa. foralis. §. quia vero. in. vi. col. et sequenti. de offi. delegati. vide oio Bautum de cast. in d. l. i. sufficit. §. eodem. contrarium tenet idem Bald. in c. cum olim. de dolo et contuma. tene cum opi. Barto. et communi.

¶ Quando minori restituto solutum repetatur.

Tutores. ¶ Pupillo in integrum restituto ad uerfus aditionem hereditatis. solutiones per eius tutorem prius facte creditoribus bonafide non retractantur per alios creditores. nisi quas tenus prius debito sunt. h. d. et ista calumnia pro speciali not. Bald. in l. ij. circa. si. C. q. si vel priua. ¶ Hoc ex hoc text. prout etiam vult gl. si. hic in si. q. conditio indebiti datur non solum ipsi soluenti indebitum: sed etiam ei ad quem ex postfacto negotium cepit pertinere. l. non est nouum. §. e. ¶ Secundo no. quod non tamen indebitum repetitur: sed etiam quandoque debitum ut hic.

¶ Indebitum scieter promissum non repetitur.

Fideicommissum. ¶ Indebitum scieter promissum non repetitur. h. d. vel sic. ille qui agnoscit bonam fidem licet non sit obligatus non repetit. h. d. Et ad istum text. ap

ver. Adei explende causa. Adde ter. valde no. in. l. si sponsus. s. si. ff. de dona. inter vi. z. vxo. z. per illu. tex. l. m. ita ista. l. C. Not. ex isto text. fm Ang. humanu esse fidez impleri: l. quis ad illud vgeri no possit. facit. l. si id qd. f. e. Adde facere qd quauis ex pacto in do no possit agi. l. iur. gentiu. s. sed cu nulla. ff. de pac. in verecundia est denegare pmissum pacto nudo fm Bart. in. l. quintus. p. illum text. ff. m. dati. nec pot. imputari fideiussori. qm soluit illud qd principaliter per verecundia denegare no poterat. quauis ad illud astringi non posset fm Bar. in. l. si pecunie. p. illum text. in. si. ff. de adime. lega. z. in. l. si fideiussor. in. si. ff. de fideiuss. Sal. in. l. pla. cuit. C. de iudi. C. Secundo pdera hic videri prima facie tex. qd ex duplici obligatione naturali no oriatur efficax actio patet: qz ex relicto in testamento non soleni oriat naturalis obligatio. Itz illud qd potest defalcari p. l. falcidia. debetur saltu naturaliter fm magis communes conclusiones: prout ista habent p. Bar. z. alios in. l. j. s. eo. per glo. Bar. z. doc. in. l. cum quis. vbi dixi. C. de iuris. z. fac. ignora. et tamen hic est tex. qd licet istud secundo loco promitteretur etiam per stipulationem. tamen non poterat effi. caciter agi: alias iste textus esset penitus de indubitabili. s. quo dixi. in. l. si pacto quo penaz. in secundo notabi. C. de pactis. vbi plene videas.

Si species integre no soluatur. no inducit liberationem.

Neratius. Si species debita perfecte non soluitur. talis solutio non parit liberationem. nec inducit repetitionem. h. d. vel sic obligatus in genere non liberatur nisi integre rem faciat accipientis. z. si qd minus pfecte soluit no repetit. h. d. z. ad hoc allegatur. facit. l. si domus. s. de euictione. ff. de leg. j. z. illud qd dicit in hoc tex. de homine promisso in genere z. statulibero soluto: intellige generaliter procedere in qualibet specie debita non pfecte soluta: ita qd prima actio duraret. l. iij. s. si reddita. ff. de mo. letiam. ff. de solu. l. iulianus. s. j. ff. de verb. oblig. Item ad istum textu adde que traduntur per gl. z. do. in. l. inter stipulante. s. si re. ff. de verb. ob. z. in. l. no quocunq. in prin. ff. de leg. j. Itz fm Alb. de rosa. hic casus istius. l. videtur esse mirabilis: qd soluti no def. repetitio. nec etiam ztingat liberatio. C. No. ex isto tex. qd licet vna solutio no possit parere istos duos effectus affirmatiue: scz liberationem. z. repetitionem: vt. l. cu is. s. j. z. l. si fideiussor. s. eo. tamen negatiue bene producit vtrinqz: qz nec soluta repetitur: nec soluens liberatur. Secundo adducit pro intellectu huius text. nam videtur qd imo liberatio z. codictio debeant dici esse in p. denti per tex. in. l. si non forte. s. si. s. eo. vnde dic qd iste tex. debet intelligi z. declarari per illum. qd si postea per ipsuz promissorez repeteret statim libertus solutus p. codi. inde. certe stipulator eu exceptione submouebit donec alium homine plene soluat. et ita etia intelligit Raph. ful. hic. C. In glo. fabi. vt extra de iure in. c. ij. gl. est corrupta z. debet alle. tex. in. c. debitor. de iure iura. s. respode aliter qua gl. vt per Bar. z. doc. qd per iuramentu qd no obligatur feneratori ad soluendu ei vsuras: sed bene obligat deo propter vinculu iuramenti: z. ideo soluendo vsuras creditori libe. ratur respectu dei: fenerator autu cum recipiat indebitum: ideo ab eo repetitur vt ibi.

Inter seruum z. dominu oritur naturalis obligatio.

Insgentium est duplex.

Si id quod. Ista est notabilis et subtilis lex fm Bartol. z. fm. Albe. de ro. sa. est singulariter notanda. h. d. in summa. dominus obligatur seruo suo naturaliter tm. que obligatio soluitur seruum etiam manumissum. et impedit repetitionem soluti per errorem iuris. h. d. in effectu. C. Aplo gl. in ver. in codi. tione. qua diuido in tres partes. in prima declarat tex. in scda m. fert ex tex. in tertia opponit z. soluit. scda ibi. patet ergo. tertia ibi. sed ztra. C. In ea. gl. ad fi. ista sol. z. qur limitatione ad. l. placet. ff. de acq. here. vidistis reprobata in. l. frater a frater. in gl. j. s. e. et quauis Barto. conet defendere ista solutione vt hic per eum: pro nunc vera solutio est qd. d. l. placet. et similes loquunt qm seruus acquirit ab alio qua a dno. Isto casu acquiritur dno siue acquisi. tio sit ciuili. d. l. placet. siue etiam sit acquisitio naturalis obliga. tionis: vnde si alius extraneus obligaret se seruo naturaliter ta. tum: tunc etiam illa talis obligatio naturalis per seruum acqui. reret dno. d. l. placet. et. l. i. in prin. ff. si quis a par. fue. manumif. secus est in obligatione que directo descendit a dno in seruum: qz ista. nuq. reuertit ad dnm: vt hic: prout dixi in. d. l. frater a fratre.

Extra gl. obstat magna difficultas contra istu tex. inquantu vult qd inter dnm z. seruum oriat naturalis obligatio: qd istud non possit procedere ostendit arguendo a partibus sufficieter enume. ratis: aut em volumus dicere qd ista obligatio naturalis sit de iure naturali primeuo. et istud est impossibile: qz tale ius naturale est coe omnibus animalibus. vt. l. j. in. si. ff. de iusti. z. iur. sed in ani. malibus brutis no pot. cadere aliqua obligatio. l. j. s. j. si quadrus

pes pau. fec. dica. ergo de iure isto naturali non pot. dici ista obli. gatio naturalis: aut volumus dicere qd ista obligatio naturalis sit de iure gentiu prout dicit d. l. cum amplius. s. is natura d. l. ff. de regu. iur. l. istichum. s. naturalis. ff. de solu. no. in. l. si non forte. s. libertus. in prin. ff. eo. z. certe cu status serui de iure gentiu sit annihilatus. l. qd attinet. ff. de reg. in. z. hic in gl. j. ergo talis obli. gatio qd sit iure gentiu non dz posse cadere in seruo: minus quoqz posset cadere si esset de iure ciuili. cum seruus de iure ciuili pro mortuo reputet. d. l. qd attinet. imo l. ius pretorum sit fundatum in equitate. l. equissimum. in prin. ff. de bo. pos. fm tabu. tn etia de iure pretorio status serui est annihilatus. ita dicit tex. no. in. l. qui testamento. s. seruus. ff. de test. Istam difficultatem tangit Bac. but. et antiqui doct. l. z. non ita plene. z. respondet vt hic per Alb. Istam difficultatem etia tagit Bart. post gl. ibi in. l. ex hoc iure. in. v. col. ff. de iusti. z. iur. omis. certis solutionibus. Barto. hic dicit se semper ita dixisse quauis fm doc. non dicant. z. tradit pul. chram doctri. tam subtiliter qd eleganter: vt dicunt. Moder. qd Insgentiu est duplex. Quoddam est Insgentiu primeuum qd fuit eo ipso qd getes esse ceperunt naturali iure inductu absqz aliqua constitutione gentium: z. istud formaliter dicit tex. l. z. Bar. no alle. get in. c. ius naturale. s. distin. vt seruare promissa vel conuenta et fidem datam vt. l. j. in prin. ff. de consit. pecu. z. l. j. in prin. ff. de pa. ctis. et isto iure gentium primeuo non fuit introducta seruitus: nec isto iure status serui erat annihilatus: imo omnes erant libe. ri. merito in eum cadit actiue et passiue ista obligatio naturalis: que dicitur de iure gentium naturali ratione inducta. s. singuloz rum. in. l. de iure gentium. z. hoc est qd vult dicere iste tex. du dicit vt em libertas naturali iure continetur: nam intelligitur de iure getium primeuo qd etia vocat ius naturale. vt in. c. ius naturale. s. distin. Aliud est Insgentiu secundarium quo gentes vtunt ex eorum constitutionibus non fm rationem naturalem: imo qua doqz contra. z. de isto iure getium secundario loquitur text. in. d. l. ex hoc iure. vbi enumeratur ea que fuerunt inducta de isto iure gentiu secundario: vt bella: captiuitates: seruitutes: distinctiones dominioz vt hic. z. l. postumini. ff. de cap. z. isto iure bene status serui fuit annihilatus: z. ideo ea que sunt de isto scdo iure gentiu non cadit in seruum: z. ideo seruus no pot. habere dominu nec possessione alicuius rei: l. z. sint de iure gentiu: vt. l. acquiritur. ff. de acqui. reru. do. z. l. j. s. p. eu. z. l. cu seruus. ff. de acqui. pos. z. l. stipu. latio ista. s. is qui in potestate. ff. de verb. ob. z. de isto iure getium secundario intelligitur iste tex. dum dicit. z. dominatio ex getium iure introducta est. Et duz postea subdit text. ita debiti vel inde. biti ratio naturaliter intelligenda est. intelligitur de iure natura. li quod est Insgentiu primitiu quo iure introducta est natura. rais obligatio tendens ad obseruatione promissorum: z. ista be. ne cadit in seruo et impedit repetitionem vt in tex. Cum ista sole. ni doctri. Bar. transeunt communiter alij scribentes hic: prefer. tim Ang. z. Bau. de cast. z. l. Raph. s. ulg. hic aliquid pungat in oppositum: tamen parui vel nihil obstat. Sed aduerte quia licet Bar. hic dicat qd nullus ponat istam doctrinam preter eum: ta. men idem Bart. in. d. l. ex hoc iure. in quinta colum. si tamen est lectura Bart. dicit quod istam theoricam ponit dominus suus cuius opi. procedit de mente iuris: vt ibi per eum. Idem etiam tenet ipse Bar. in. l. neqz. s. j. ff. de testam. mili. Istam pulchram et elegantem doctrinaz Barto. reprobant subtiliter domi. Fran. areti. in. l. j. in prin. x. colum. z. sequen. ff. de acqui. pos. s. vbi di. cit quod Archi. in. c. omnes. s. distin. vult quod non sit nisi vnum Insgentiu: et istud putat Areti. esse verius de mete iuris si be. ne inspicitur textus in. l. j. in. s. Insgentiu. ff. de iusti. et iur. qui non ponit aliam differentiam inter ius commune omnibus ammantibus quod vocat ius naturale: et ius quod est commu. ne solum hominibus quod vocat Insgentiu: de quo ponit multa exempla inuenta ab ipso princip. nature humane: vt religio in deum: honor in parentes: et similia: vt. l. sequen. et sequen. multa etiam ponuntur postea orta et inuenta eodem iure vt seruitus: et manumissio: vnde bene respiciendus est text. qui postea sequi. tur in. l. manumissiones quoqz. qui dicit manumissiones quoqz de iure gentium sunt: illa dictio quoqz. que est implicatiua. l. seruus quoqz. in prin. ff. de procurato. z. l. ex maleficio. s. is quoqz. ff. de actio. z. obliga. ex natura implicationis significat non solum ple. cedentia esse de iure gentium: sed etiaz manumissionem: z. sic da. tur intelligi quod premissa et etiam manumissio sunt de eodem iure gentium: et tamen fm doctri. Bart. z. doct. manumissio no esset de illo eodem iure gentium prout precedentia sed de alio iure gentiu secundario: ex quo fuit inuenta post seruitutes. Simi. liter text. qui postea subsequitur in. l. ex hoc iure. in illo pnomine hoc demonstratio ad oculum intellectus. vt. l. j. in prin. ff. de ope. no. nuntia. ostendit qd se referat ad idu etiam Insgentiu. de quo dixerat in. l. j. Insgentiu. Breuiter teneas doc. Bar. que est bona z. comuniter approbata. qd sit duplex Insgentiu. s. distin. Et ad argumentum

argumentum Bre. responde, q̄ iusgentiū in genere sumptum: et sic tam primeuū quā secundariū bene comprehendit oīa posita inclusiue a. l. j. §. si. vsq; ad. l. ex hoc iure. ff. de iusti. z iur. Sed si consideras varietatē tēporū: z sic illud primeuū tempus eo ipso quod gentes esse ceperūt et naturali quadāz ratione: ac naturali instinctu pleraq; induxerunt vt obseruatiā promissorum, z religionē in deū, z similia, postmodū sub crescente malitia hominū, z temporū, sic rerum z iurūz varietas successit z misit secundū iusgentiū non fundatū in ratione naturali: sed iuxta hominum constitutiones prout declarat Bar. z bene. Teneas ergo doct. Bar. z doct. ex qua bene not. q̄ obligatio naturalis que cadit in seruo processit ex primeuo iuregentium quo iure cum oēs essent liberi: vt dicit textus in. d. c. ius naturale. in ver. z omnium vna libertas certe statutus serui non erat annihilatus. Contra tñ istā communem doctrinam obstat alia difficultas: nā quomodo considerato iuregentium primeuo poterat cadere obligatio naturalis inter dominū et seruum, cum dominia nō essent adhuc distincta illo primeo iure gentium: vt patet ex. §. scripta. doct. Barto. et ex. d. l. ex hoc iure. ergo omnia erāt communia: prout etiam dicit text. in. d. c. ius naturale. §. dist. in ver. cōmunis omnium possessio. ergo nō poterat cadere aliqua obligatio naturalis. Ista difficultas videtur posse tolli ex quibusdam paucis verbis Barto. in l. frater a fratre. an. j. q. extra glo. §. eo. vbi Bar. licet non attingat directo istam difficultatem: tñ eam satis sentit z dicit se putare q̄ dñs nō possit obligari seruo naturaliter ex contractu mutui. z si dicas istud esse cōtra hāc. l. respondet ibi Bar. l. non ita clare, q̄ obligatio naturalis potest oriri dupliciter. Aliquādo ex promissione z sic ex equitate illa iurisdictioni primeui que dictat fidē seruandā esse: que equitas fuit anteq̄ esset constitutio iurisdictionum secundariū: qua inducta fuit seruitus vt dictū est. §. z isto modo bene posset obligari dñs naturaliter seruo, z sic obligatio naturalis ex isto iuregentiū primeuo procedens bene cadit inter dñm z seruū. ita loquit ista lex. Aliquando z scō obligatio naturalis oritur non ex promissione simplici: sed ex aliquo contractu: z tñ q̄ contractus sunt de iure gentiū secundario. d. l. ex hoc iure. q̄ de iuregentiū primeuo oīa erant cōia: vt dictū est. §. z sic eo tēpore nullus cōtractus poterat celebrari: z sic ex cōtractu nō posset dñs obligari seruo: q̄ de illo iuregentiū secundario seruus pro nihilo reputabatur. Aduerte quia fm istam solutionē oportet restringere istā. l. q̄ loquat solū in obligatione naturali causata a simplici promissione dñi: alias si obligatio naturalis procederet ex aliquo gtractu celebrato inter dñm z seruū: certe ex ea nō posset dñs obligari seruo: z sic tunc nō posset procedere ista. l. sed ista esset magna restrictio z magna limitatio ad istam. l. vnde posset generalius intelligere istum text. z dicere, q̄ imo etiā dominia erant de iuregentiū primeuo quo iure procedebat acquisitio dominiorū per occupationem: vt est text. in. l. j. in ver. iure naturali. ff. de fur. z insti. de oblig. que ex deli. in prin. z text. in. §. singulorum institui. de rerum diu. glo. in. d. l. ex hoc iure. in verbo dñia distincta. z ibi Bar. in. ij. col. et hic nō etiam poterat consistere obligatio naturalis inter dñm et seruū. z isto modo planius euacuatur ista difficultas: quia de iure gentium primeuo oīa non erant cōia cum singulis per occupationem acquirerentur. Per ista remanet ista subtilis lex subtiliter expedita.

- 1 Qui aliquid in summa dicit oīa membra principalia ponere debet.
- 2 Quare datum ex causa transactionis non repetatur.
- 3 Quando apparet de euidēti calumnia litigantis, transactione redditur ipso iure nulla.
- 4 An dolus dans causam transactioni, reddat eam ipso iure nullam.
- 5 An remedium. l. ij. C. de rescinden. vendi. habeat locum in transactione.
- 6 An datum ex causa repetat siue sit vera siue falsa.
- 7 Per conditionem indebiti non solum res sed fructus repetuntur.

In summa. Premitte ad euidētiā pro intellectu istius text. qui videtur aliquāter obscurus z intricatus fm Pau. de ca. hic: q̄ omne q̄ datur, aut dat ob causam de preterito, aut ob rē, z sic ob causam de futuro: vt. l. dam. §. eo. z. l. j. §. de cōdi. ob turpem causam. iuriscō. in ista. l. ista duo principalia mēbra distinguit in plures species. Primum mēbrum q̄ datur ob causam pteritā, subdistinguit in tres species: aut ob causam transactionis: aut ex causa que si esset vera non esset obligatoria: aut ob causam de preterito obligatoria si esset vera, in quibus terminis proprie loquitur iste titulus. primus casus ponit in ver. z quidem. secundus in ver. id quoq; terti in. si. hui. §. i. ver. ei q̄ indebitur. Scōm mēbrū principale q̄ datur ob rē, z sic ob causam de futuro: subdistinguit in duas species: nā aut dat gratia cōditionis implēde

et sic vt aliqua cōditio impleatur q̄ participat de causa futura: aut vt aliquid fiat vel obringat. Primum mēbrum est in ver. sed et agere. z secundum in ver. q̄ ob rem. z sic in hoc text. in effectu ponunt quinque mēbra: in quibus dubitat de repetitione: z sic tria prima mēbra sunt posita q̄ aliquid dat ob causam de preterito. alia vero duo mēbra sunt posita q̄ aliquid est datū ob causam de futuro: z sic nihil reperit esse superfluum in hoc text. quāuis gl. i. aliter dixerit. Ista lex fm Bar. q̄ ponit quandā distinctiōez ad totum istum titulum: ideo summationem congruā nō recipit: z fm Ange. q̄ ista lex est summa istius tituli: ideo nō eget summario: et ponit diuisionem singulorum. quando de repetitione tractat fm eū. Tu potes sic summare: datū ob causam transactionis si nō subsit euidens calumnia repeti non potest: idē in dato ob causam pteritam non obligatoria l. falsam: datum autē ob implendam cōditionem institutionis vel legati repeti potest, si legatum: vel hereditas nō queratur. idē in dato ob rem futuram si res sequat, z indebite solutū cū naturalibus accessionibus deducta impensa repetitur. h. d. vsq; ad. §. in frumeto. In ver. j. ibi causa videt esse. dic. §. impleta. patet q̄ propter hoc datur pecunia actori non vt remittat debitum q̄ forte multū erat, sed vt a lite discedat. l. ij. in pñc. §. de condi. ob causam. ¶ In primis istum text. in prin. dñ dicit in summa ponderat Barto. in extrauag. ad repri. in ver. summas rie. in. j. col. q̄ qui aliquid in summa dicit oīa membra principalia ponere debet: z ideo si causa cōmittatur summarie illud verbum summarie importat q̄ in processu nihil de substantialibus omitti debeat: z sic nihil potest pretermitti quod sit de ordine substantiali ipsius processus, sicut in isto text. iuriscō. in summa tractans de repetitione. nullū tamē casus omittit qui sit de materia repetitionis. de quo etiā per Bart. in. l. j. §. si. ff. de preto. stipu. habetur plenius in de. sepe. de verb. signi. ¶ Secundo no. ex ver. j. ibi: nam si lis fuerit, hic esse meliorem text. de iure quare datum ex causa transactionis non possit repeti: eo q̄ semper intelligitur dari ob causam veram. §. vt a lite discedat. de quo est glo. in. l. elegāter. §. si. et ibi. dixi. §. eo. ¶ Tertio not. ex text. ibi: sinantēz euidēs calumnia. quod quādo apparet de euidēti calumnia litigantis, transactione redditur ipso iure nulla. et ad hoc frequenter alleg. iste text. qui forte non est alibi in iure fm Paulum de cast. hic. Et sic not. hic esse text. magistralem quod quando transactio est calumnia, ita demum redditur ipso iure nulla quando calumnia euidens est: alias secus. et hoc modo potest responderi ad. l. sub pretextu. C. de transac. alleg. in glo. pro contraria, quod istud ibi ideo est, q̄ calumnia non erat euidens. ¶ Quarto ex eodem text. no. casum qui alibi non reperitur ita clarus fm Bald. hic quod licet transactio sit cōtractus stricti iuris: tamen dolus agentis dans causam tali contractui transactionis, reddit causam ipso iure nullā: quod est notabile z tenendū menti fm eū: de quo per Bart. z alios hic: et i. l. sub pretextu. C. de transac. vbi dixi. ¶ Quinto not. ex isto vers. j. ibi: l. res nulla media fuerit. z glo. exponit. i. licet nihil debeat: nam per istum text. videtur posse decidi fm Ange. q̄ de ceptis vltra dimidiā iusti precij in transactione non habet remedium. l. ij. C. de rescin. vendi. Nam si sibi non succurrit quādo nihil debetur vt hoc text. cuz gl. multominus q̄ aliquid debetur. et ita tenet glo. in. l. lucius. §. si. ff. ad trebeli. Idem tenet Innoc. in c. cum causa. de empt. z vendi. z ibidem no. Abb. in. ij. col. z in consilio. cxi. incip. z si copiosior. Bald. in. l. ordo. C. de execu. rei iudi. et in. l. fina. §. j. in prin. C. communia de lega. do. Alexan. in consilio. cccij. incipien. super premissis themate diligentī animaduersione prehabita. in. ij. colum. et in. ix. colum. z sequen. vbi dicit istam esse magis communem opinio. quāuis contrarium teneat Barto. in. l. si quis cum aliter. ff. de verborum obliga. cum concordā. que ibi tradi solent. z idem Bar. in. d. l. ij. C. de rescin. vendi. que sequitur ibi domi. Alexan. sibi contrarius in consilio. cxxxi. incipien. viso puncto et instrumentis. in. v. columna. ¶ Sexto no. in verb. id quoq; quod datur ex causa nō necessaria sed impulsua siue sit vera siue falsa non repetitur, et sic error in causa non obligatoria non inducit repetitionem solui. ¶ Septimo nota in ver. sed et agere. quod datur causa conditionis implende: si postea cum effectu ille qui dedit non sit heres vel non sit legatarius potest repeti. vidistis in. l. j. in. §. si parendi. §. de conditione ob causam. z in. l. j. z sequen. §. eodem. ¶ Ultimo nota in ver. ei q̄ quod per condi. indebi. non solum repetitur illud quod est indebite solutum: sed etiā fructus z partus: z sic accessiones, de quo dixi in. l. indebiti. in prin. §. eodē. ¶ In glo. in ver. disceditur. ibi: nam si ad tēpus non videtur: ista gl. communiter reprobat ab antiquis fm Alb. de rosa. hic: vnde est dicendum quod si agebat de discedendo in perpetuum et discedant ad tempus: tunc bene procedit glo. sed si agatur vt discedatur ad tempus: et tunc sufficit ad tempus discedi: vt hoc text. ¶ In ea gl. ibi: argu. quod sic vt. l. cuz hi. §. si quis de alimentis. ista glo. etiam reprobat per Jac. but. Ray. Albe. z Ang. hic: q̄ text. alleg. per gl. loquitur in

In frumeto. Secunda Jaso. super Digesto veteri. Hec conditio.

transactione inualida: hic tamē de valida, in qua bene verū est qđ si non obseruaret illud qđ conuentū est, haberet tunc locū conditio sine causa: vt. l. eleganter. in prin. s. e. **C**lo. in. ver. calūnia. diuiditur in duas partes prout duo format contraria cōtra ter. secunda ibi: item cōtra. C. de plus peti. **C**In eadem gl. ibi: secus in resistente: ista est vera solutio, qđ aut euidēs calūnia cōmittitur ex parte actoris, z tūc transactio est ipso iure nulla: vt hic. aut ex parte rei z tūc secus vt in cōtrario: ratio diuersitatis est qđ fauorabiliores sumus reis quā actoribus: vt in regula fauorabiliores. ff. de regu. iur. z. l. arrianus. ff. de act. z obli. z ita tenet Bar. l. d. l. sub pretertu. z in l. siue apud acta. C. de trasac. Alia sol. tradita per Bart. hic communiter reprobat per scriben. in. d. l. sub pretertu. z qđ ibi ordinarie dixi hic nō repetā. est verum qđ Bar. videtur esse sibi met cōtrari: nam in ista. l. videt tenere quod nō distinguat actor a reo: tñ in. d. l. sub pretertu. z in. d. l. siue apud acta. distinguit reum ab actore: sed saluādo Bar. a cōtrarietate considera qđ Bar. hic loquitur in secundomēbro qñ dolus cōmittitur nō in calumiose litigando: sed inducēdo aliquēz dolo ad transigendum. z isto scđo casu nō distinguitur actor a reo: nā etiā in isto scđo mēbro Bar. in predictis locis nō dicit debere distinguere actorē a reo. s. in primo mēbro bene ibidem distinguit qđ etiā nō negat Bar. hic. **C**Extra gl. Bar. hic format vnam oppositionē in cuius solutiōe magis communiter reprehēditur per doc. qđ bene verum est, qđ dolus dās causam cōtractui strikti iuris nō annullat contractū ipso iure. l. dolo. C. de inuti. stipu. Fallit tamen in transactione qñ dolus est euidēs, vt hoc tex. et ita respondetur per scriben. in. d. l. sub pretertu. vbi dixi de hoc: ideo hic non repetam.

Dolus. Ad Bal. a in. c. vnico. ante fin. de plus. peti.

- 1 **F**rumento indebite soluto agitur ad estimationem.
- 2 Quis habitado indebite bonafide domū meā tenet ad pensionē
- 3 Ita in vxore habitante. domū post mortem mariti.

In frumeto. In frumeto indebite soluto z con-

- 1 sumpto in suos vsus per recipientem condicatur eius estimatio. Item habitatione per dominūz indebite concessa condicatur quantū habitator fuisset cōducturus. h. d. vsqz ad. s. si seruū. **C**† Ho. primo ex hoc tex. qđ frumētum indebite soluto z per recipientē in eius vtilitatē sumpto, agitur ad precium: et sic z estimationē. Contra hoc oppo. Bar. de l. si seruū. s. sequit. ff. de verb. obli. z. l. p. s. de condi. ob causaz. z respondet vt hic per eum. z per eundem in. l. qđ indebitum. s. eo. dē. ibi dixi. **C**† Secūdo nō. in. s. sic z in habitationē. qđ quādo qđ indebite inhabitauit domū meam: bona tamen fide, tenet presta re pensionem quātū ipse fuisset conducturus: non quanti ego dominus fuisset locaturus. z in hoc iste. s. est multūz tenēd' mēti fm Bart. Et sic nō. ex hoc tex. fm Bal. qđ iste qui habitat domū tantum videtur de fructu percipere quantum esset daturus p habitatione. Pro clara tamē intelligentia in ista materia consyderandi sunt tres casus fm Bar. Ange. z Fulg. Aut habitatio nē dom' mee habuisti ab alio: z ex causa ouerosa: z in hoc quid iuris sit, habuisti in. l. si vrbana. s. eod. aut habitationem domus habuisti a me domino: sed indebite: et tunc repetam quanti conducturus fuisses. et in istis terminis loquitur iste. s. Aut z tertio habitationem non habuisti a me nec ab alio: sed sic simpliciter inhabitasti nullo concedente. Et tunc dicit Bar. se putare qđ agendum esset condictione sine causa ad id quātū ducturus fuisses, argumento textus. l. j. tit. j. Subdit Ang. hic qđ si ego dominus concessi simpliciter habitationē domus, vt amici faciūt inter se sub spe recipiende pensionis: et tunc recurrendum esset ad arbitrium boni viri, sicut dicimus in salarijs seruientium. l. j. in prin. ff. de var. z extraordi. cog. si autem non concessit sed habitationem occupauit amicus: si quidem bona fide, ad nihil tenet nam fructus iam consumpti sunt. si autem mala fide tenetur ad omnes pensiones perceptas: z que percipi potuissent. l. certum. z ibi p. Ly. C. de rei vēdi. z in hoc videt limitare vltimū mēbrum Bart. Ita etiam videtur tenere Raph. Fulgo. l. de Ang. nō faciat mentionem: nam, dicit quod vltimum mēbrum Bar. arbitratratur esse verum, si non fuisset possessor: et bonafide habitasset qđ bonefidei possessor: fructus consumptos lucri faceret argumē. s. si quis a domino. institui. de rerum diui. si autem fuisset malefidei possessor: vel detentator: tunc teneretur nō solum quanti fuisset cōducturus: vt dicit Bar. sed etiam in solidum, etiāz de pensionibus percipiendis vt dicit Ang. in. l. domū. C. de rei ven. Adde quod haic decisionem iuriscon. hic cum distinctione Bar. not. Bal. in. l. item queritur. s. qui impleto. ff. loca. Joan. an. in addi. Spe. in tit. de loca. s. postq. in addi. incipien. fm Roffre. z in tit. de pigno. in prin. in ver. quid si obligasti. et ibidem querit lpez cu. pignozasti domum quā ego inhabitauit: an ego tenear ad pensiones quas tu percepisti: an ad eas quas ego soluissē si fuissē conducturus: z inclināt in partem vt solum tenear ad illas quas ego prestuissē, per istum text. sed eius opin. ex toto non placet

domino Abb. in. c. cum contra. ante si. de pigno. per dictum gl. ibi. et per tex. in. l. j. C. si pignus pigno. da. sit. vnde distinguit do. Ab. quod aut domus fuit simpliciter pignozata, z tunc tenetur ad pensiones que communiter potuissent percipi a quocūqz alio. Aut fuit actus vt inhabitaret domum: et tunc forte procederet dictum Spe. quod tamen est satis durum per predicta fm eum. Nec obstat iste text. quem alleg. Spe. z respōdet do. Abb. quod loquitur quando indebite per errorez habitatio fuit tradita: nā tunc non obligatur recipiens nisi in quātum effectus est locupletior: vt nō. probatur in hoc tex. sed Specu. loquitur in contractū qui fit gratia vtriusqz, in quo tenetur creditor prestare diligentiā in fructibus seu redditibus recolligendis in rebus pignoris et hec sunt bene notanda fm eum quia faciunt ad multa: vide etiā de hoc per Are. in. l. diuortio. s. ob donationes. ff. soluto. matri. post Baldum. in auten. et qui iura. in vlti. charta. C. de bo. auto. iudi. possi. sed cum doctrina Bar. tenet simpliciter domi. Alex. consilio. xi. incipien. viso processu cause vertentis corā arbitris. lib. iij. Aliter tenet Lyn. in. l. excepto. C. loca. vbi tenet per illum text. qđ imo habitator teneat prestare pensionem solitam presta ri: sed forte iste text. posset intelligi fm illū. **C**† Item circa predicta. no. singu. deci. Bal. in. l. contractus. C. loca. vbi dixi. quod si maritus cōduxit domum. vxor habitans post mortem viri in domo per virum conductā, tenetur ad pensionem competentem taxandā officio iudicis, nisi stet iure familiaritatis cum hereditibus mariti: vt ibi notatur per eum. Adde etiam quod decidit nota. Bal. in. d. auf. ei qui. in. vj. col. vbi ponit an missus in possessionē ex primo decreto in domū debeat fructus habitationis cōputare in sortē. Item adde que ponit Bar. in. l. in hac. ff. de dā. infec. **C**In glo. in ver. in frumeto. in si. ista solu. glo. qđ in hoc tex. frumentum fuerit solutum vt debitum in specie: ideo nimirū si ei estimatio repetitur diuinat ad istum text. vnde Bart. sub dubio forte dicit. quod in quantitatibus quarum estimatio variatur ex tempore vt in frumeto vino et oleo: et simul procedit iste. s. ne reus conueniatur. vltra quam sit effectus locupletior: quod esset contra veram naturam condictionis indebi. que solum competit ad id in quo recipiens est effectus locupletior: vt in. s. seq. z l. si nō sortem. s. libertus. s. eo. sed in pecunia cuius estimatio nō variatur sed per ipsam res alie estimantur: vt. l. si ita fideiussorēz accepero. ff. de fideiussor. bene verū est qđ pro quātitate pecunie indebite soluta tantundem repetitur, et non estimatio: vt. l. quod indebitum. s. eo. cum ista solu. Bart. transi. Raph. Fulgo. hic: sed Angel. eā impugnat. eo qđ estimatio pecunie mutat, vt videmus quotidie in pecunia grossa: z ideo tenet solu. gl. Tu dic qđ ista solutio Bart. restringit dictam. l. quod indebitum z est gtra glo. ibi que generaliter intelligit quantitātē pro omni eo qđ cōfistit pōdere, numero, vel mēsurā, sicut in mutuo: vt. l. j. in prin. s. si certum petā.

In condictione indebiti nō prestat ab ignorante nisi illud in quo est factus locupletior.

Si seruū. In condictione indebiti nō prestat ab ignorante nisi illud in quo est effectus locupletior: secus in sciente, et quantum ad cōditionem indebiti parificatur indebitum omnino z fm quid. h. d. vsqz ad finez. l. vel sic propius. ad text. Manumittens scienter seruū sibi indebite solutum, tenetur ad eius precium, si ignoranter ad nihil tenetur nisi manumissionis causa aliquid consequutus fuerit. Item in repetitione indebiti habetur respectus ad soluentem an sit in debitū vel non, et non ad recipientem. h. d. **C**† Bl. prima format tres faciles opp. Et primo quod manumissio serui non, tenuerit propter dolum manumittentis: vt. l. qm. j. de condi. fur. Et respōdet quod hic fuit dominū traslatū: qđ fuit error in causa: z ideo tenet manumissio: ibi autēz fuit error in persona: z sic nō fuit dominium traslatum: nec tenuit manumissio: et ista est vera solutio: quam etiā tenuit gl. z latius in. d. l. quoniam. In reliquis dic vt in glos.

Condicio ex bono z equo datur ad repetendum indebitū.

Hec conditio. Condicio ex bono z equo introducta reuocat id qđ alterius sine causa apud alterūz deprehenditur. hoc dicit. ratio huius equitatis colligit ex. l. nā hoc natura s. e. **C**In gl. tenet scdm intellectū qđ ista. l. loquat de gdi. inde. vt faciat ad ti. l. imperatores. ff. de in diē adiec. z gl. in. l. seq. in pn. **C**Bl. j. exponit verbū alterius, duobus modis. Prima exponitio procedit qñ soluens erat dñs. Alia qñ nō erat dñs. vt. l. indebitū. s. sed si numini. s. eo.

Datum pro libertate ingenui repetitur.

Sichus. Datum pro libertate ab eo q postea reperitur ingenuus repetit. h. d. fm Bar. vel sic. Datum ab ingenuo pro implēda gditione sibi relicte libertatis tanq indebitum repetitur nisi pecunia

nisi pecunia fuerit bonefidei possessoris vel ad eum pertineret. h. d. **¶** Ho. ex isto tex. ampliatione ad istum tit. q. etiam ille qui octo annis per errorem soluit illud qd non debebat, repetit indebite solutum. **¶** Secundo not. qd indebite solutum non recedat ad consumptionem pecunie, sicut in mutuo. l. nā. z si fur. in prin. s. si cer. pet. **¶** Bl. in ver. repeti. qd in hoc tex. datū repetat per codictionem ob cam, qd fuit datū ob re futurā, z non ob causam preteritā. cū glos. tenet Pau. de ca. cū aliquali distinctione. Breviter teneas primā ori. qd cōpetat codictio inde. s. in naturā tituli sub quo positus est iste text. ut in l. imperatores. ff. de in diē adiec. tenet Bar. z lat. Alb. z Fulg. q. etiam hoc tex. dabat ob causas futurā. s. propter legatū libertatis sub codictioe sibi relicte in testamento dñi putatiui. l. si non forte. s. si quis falso. s. eo.

1 **¶** Tutor repetit a pupillo id qd indebite soluit.

1 **Tutor** + Tutor qui indebitum pro pupillo solutum in actione tutele nō imputavit ab accipiente potest repetere. h. d. **¶** Ho. q. illud qd per tutorem nō est positū ad rationem pupilli, remanet ad rationem tutoris.

1 **¶** Solutum per duos cores ultimo competit repetitio.

1 **Titius** + Ex duobus ultimum debitum solventibus ultimo soluti competit repetitio. h. d. vel sic. Procurator in rem suam solvens indebitum repetit, et non dñs. hoc dicit. **¶** Not. s. in gl. z doct. q. etiam ex parte rei sit procuratori re sua. idem not. gl. in l. si actor. ff. de procur. **¶** Secundo not. qd solutum per duos ordine successivo, repetitur ut indebitum per ultimo solventem. concordat. l. cū duo. s. eo. **¶** Tercio istum. s. no. Bald. pro illis qui ingrediuntur monasterium z paciscuntur qd monasterium solvat eius debita ad qd dicit facere no. per gl. in l. si peculium. in prin. in verbo nuda voluntate. ff. de pecu. lega. **¶** Tū dic qd istud pactum est superfluum, qd absq. tali pacto monasterium vel ecclesia ad oia debita ingressi qualitercūq. contracta siue ex cōtractu siue ex delicto tenetur, ut est gl. ordi. z approbata in aut. ingressi. ibi dist. C. de sacrosan. eccle. **¶** Canon. in c. in presentia. de proba. Barto in l. si. per illum text. ff. de adop. et si ingressus monasterium prius exercuit vsuras vel aliter bona iniuste acquisiuit, tenetur monasterium satisfacere, s. in Specu. in tit. de sta. mona. in vers. p. v. z seq. z in ver. l. r. **¶** Udo. ro. in l. quod servus. in l. si. ff. de acquiren. posses.

1 **¶** In omni promissione intelligitur preterquam salvo iure erroris.

2 **¶** Clausula notariozū renuntiavit condictioni indebiti zc. quid operetur. nu. 7.

4 **¶** In divisione fratrum intelligit error exceptuatus.

5 **¶** Clausula sciens se ad infra scripta non teneri.

6 **¶** Confessio debet interpretari. ut nō contineat iniquitatem.

7 **¶** Clausula expunc prout extunc donat zc.

Item quesitū est. Iste est solennis. s. s. in Bar. z s. in bal. z Pau. de cast. et no. et quotidianus z semper allegat. Ite est singu. s. in Joā. de imo. in commento. c. cum contingat. in col. c. p. de iureiur. z in c. p. in. xv. col. de emp. et vendi. **¶** Promissio controuersie amplius nō mouende nō tollit condictionem indebiti. h. d. unde si aliquis per ignorantiam soluit indebitum: et in instrumento promittit nullam controuersiam amplius mouere z sic nullo modo controuenire occasione istius debiti: et non per hoc sibi preiudicat quominus possit repetere indebite solutum per condictionem indebiti. ita est text. solennis hic. **¶** Not. ex isto text. qd l. 3. in instrumento sit promissum non venire contra, seu amplius controuersiam non mouere, semper intelligitur salvo iure erroris. Ratio istius text. est s. in Barto. z docto qd eodem errore quo soluit indebitū, eodem errore promittit se controuersiam nō moturum: unde cū idem error sit in vtroq. ideo nō preiudicat. l. doli mali exceptio. vers. diuersus. ff. de nouatio. z quod habetur in l. si mulier. C. ad velleia. et per hoc dicit sing. Bar. se putaret qd nihil operet clausula notariozū que solet apponi in contractibus: videlicet renuntiavit condictioni indebiti: condictioni sine causa: actioni in factum, z omni legum auxilio zc. nam per hanc renuntiationē nō tollitur codictio indebiti quominus indebite solutum possit repeti per istum tex. nam idem error qui est in principali promissione ne est etiam in hac renuntiatione: et sicut indebite per errorem promissum indebite per errorem renuntiavit. **¶** Not. istam decisio. Bart. qd est multum utilis z multum sing. idem simpliciter tenet Ange. et Pau. de cast. hic sed Rapha. Fulg. dicit quod istud nō videtur sibi esse expeditum cum sit contra communem practicā: per quam codictioni indebiti renuntiatur: et ideo competere nō debet, ex quo agi videtur qd renuntiatio ad incognita pertineat quod fieri potest argu. l. qui iure. ff. de testa. mili. not. doct. in l. sub preteritu specierum. C. de trasact. Bart. in l. cum aquilana. ff. eo. **¶** Adde qd istam decisionē Bar. efficacius reprehendit Jo. de imo. in dicto cōmēto. c. cum cōtingat. in col. c. p. in. xv. col.

de emp. z vendi. motus: qd si expresse in instrumento renuntiat condictioni indebiti. apparet aperte qd in ipsa renuntiatione cogitavit de ipsa condictione indebiti. z specificiter ergo videtur quod tunc sibi preiudicet: ex quo illi iuri expresse renuntiavit. argu. l. pen. C. de pact. z c. ad apostolicam. de regula. et licet forte nō putaret illam sibi competere: tamen qd in genere potuit cogitare illam posse sibi competere: ex quo specificiter renuntiat dicte condictioni indebiti: videtur quod sibi preiudicet. per ea que habentur in d. l. qui iure. ff. de testa. mili. z quod not. Bar. in l. si de certa. z in l. sub preteritu specierum. C. de trasact. **¶** Adde etiam qd contra Bar. tenet do. s. rā. de are. in l. si quis cum aliter. in vlti. colum. ff. de verb. oblig. motus: quia si verum esset fundamentum Bart. sequeretur quod ille qui transigendo vel liberando aliquem cogitat in genere de eo quod in specie ignorat sibi deberi nō liberaret efficaciter in tali debito ignorato: qd quo errore ducit ad simpliciter liberandum eodem errore ducitur ad liberandum cum illa clausula renuntiatoria: ita qd sub ista liberatione veniant etiam illa de quibus nō est cogitatum: contra ea que ipsemet Barto. no. in d. l. cum aquilana. et in d. l. sub preteritu. z in l. aurelio. s. catus. ff. de libe. lega. **¶** Rō ob. tex. in d. l. doli. ver. diuersus. allegata per Bar. quia respondet Bre. quod quando obligatio irritetur ex fragilitate persone contrahentis: eadem ratio est in eo qui renuntiat, que est in eo qui summi pūcti contrahit. l. si iudex circumuento. ff. de mino. Nam nō potest renuntians hanc suam fragilitatem tollere. sed in casu nostro nō est sic: qd ex quo cogitat in genere quod illud remedium possit sibi cōpetere: et tamen si vult illud tollere, est perinde ac si sciret in specie tale remedium competere: nec dicitur amplius ignoranter facere: ut d. l. qui iure militari. **¶** Adde etiam contra Barto. facere illud qd not. decidit Bal. in l. mater. C. de rei ven. in. iij. colū. in ver. qui ergo si tabellio dicit in instrumento zc. vbi singu. tenet quod si tabellio in instrumento dicat, talis ex certa scientia iuris facti: et non per errorem iuris vel facti ratificauit zc. creditur tabellioni de huiusmodi verbis quibus consistant proprie in animo consentientis, sicut si tabellio diceret talis consensus quo casu creditur instrumento: z tamen illud verbum consensus, presupponit omnem errorem cessare, facit. l. cum precibus. C. de proba. l. sed et si quis. s. si. z quod ibi no. ff. si quis cau. **¶** Preterea s. in Bal. verba que profert tabellio, profert i persona contrahentis: unde ipse contrahens proferre et confiteri videtur ea esse vera. l. cum ostendimus. s. si. ff. de fideiuss. **¶** Ruto. si enim talia verba displicebant debebat contradicere. l. si filius. ff. ad mace. **¶** Tenēdo istam partē contra Bar. potes respondere ad istum tex. quod iste tex. nihil faciat quia hic fuerūt verba generalia non descendencia ad aliquā speciem nec specificiter renuntiatoria condictionis indebiti prout in dicto bar. clarū est autem qd quāuis generalis renuntiatio nō preiudicet: tamen bene preiudicat specialis. l. sed et si quis. s. quesitū. ff. si quis cautio. l. si quādo. s. generaliter. C. de inoffi. test. no. Bar. et docto. in l. qui rome. s. duo fratres. ff. de verb. oblig. **¶** Quid tenendum licet passus sit ambiguus: tamen teneas decisionem Bart. que magis communiter tenetur z vltra Ange. z Pau. de castro hic: idem quod Bart. tenet per istum tex. Jaco. butriga. Bui. de cugat. Alberi. de rosa. in. l. j. s. eodem. **¶** Pro ista parte facit. quia cum iste solvens vel promittens crederet se esse verum debitorē: z sic pro firmo teneret sibi nullatenus competere condictionem indebiti. certe licet in instrumento renuntiauerit condictioni indebiti. z condictioni sine causa: tamen eius intentio nō fuit renuntiare illi iuri qd nullatenus intendebat sibi cōpetere: unde actus agentis nō debet operari vltra eorū intensionem. l. obligationum substantia. s. si. ff. de actio. z obli. l. non omnis. in prin. ff. si certum petatur. **¶** Item sicut iuri quod quis ignorat sibi competere nūq. intelligitur renuntiare. l. inater decedens. ff. de inoffi. testamē. ita etiam nō tenet renuntiare iuri qd quis dubitat an sibi cōpetat: ut not. Barto. z docto. in l. si. s. j. per illum tex. C. de fur. **¶** Preterea nihil est magis contrarium consensui quā error qui imperitiam detegit: ut dicit tex. in l. si per errorem. ff. de iurisd. oim iudicum. **¶** Preterea inherendo fundamentō Bart. z respondendo ad ducta in oppositum, nō sequitur, cogitant in genere codictionē indebiti sibi competere: ergo v3 renuntiatio: qd eadem causa erroris que irritat principalem promissionē vel solutionem, etiā irritat ipsas renuntiationem: que ratio erroris cessat in d. l. qui iure. **¶** Pro ista parte facit qd no. dicit Spec in tit. de excep. s. j. in vers. ceterū. qd renuntians omnibus exceptionibus: nō intelligitur renuntiare his quas ignorat sibi competere. **¶** Item pro eadem parte facit qd in simili tenet not. Barto. in l. si ex cautione. in ij. colū. C. de non nume. pecu. qd si debitor in instrumento dicat qd promittit nō spe future numerationis, vel quēcūq. alia verba per eū in instrumento dicant, nō propterea tollit exceptio nō numerare pecunie qd reputat Bart. esse tenendum mentis: qd qua fragilitate inducitur debitor ad confitendum, eadem fragilitate indicitur ad renuntiaandum. z sequit Jo. de imo. in c. si cautio. de fide instrui. Ad id

facit qd tenet Bal. in l. emptio. C. plus valere qd agit. vbi tenet qd si instrumento apponant ista verba, qd vendidit et tradidit ve re et non in fraude vsurarij. per ista verba instrum. non esset minus suspecta de simulatione. iuxta gl. no. in simili. in l. si quis sub co ditione. ff. de condi. insti. et per istud dictu Bar. et per istuz tex. refert hic Pau. de ca. se semel consuluisse, cu quida fratres inter se equaliter diuississent bona paterna, materna, fraterna: et promissis seut no venire contra tale diuisionem, et alter alteri non molestare occasione dictoru bonoz. postea apparuit q bona fratris mortu pertinebat ad alteru tunc: q erat vtrinqz coniunctus sz alter ex vno latere tunc: et sic no veniebat diuidenda sz illi soli applicanda: aut. de functo. C. ad tertul. vnde volebat repetere et venire contra oppo nebatur sibi de illa diuisione et de pacto de non veniendo contra nec amplius molestando, dicit Bart. se dixisse qd illud pactu de amplius no molestando per errorem interpositu no preiudicabat sibi vt hic est tex. et hic per Bar. Subdit signater Bar. q lz clau sula notarioruz remissionu codictionis indebiti: et codictionis sine causa et simi. no preiudicet, nec per tale remissionem tolla tur codictio indebiti: m ad eam tollendam notarij meliorem pra cticam adinueniunt. nam in principio contractus dicunt sic: talis sciens se ad infra scripta no teneri, promissit et c. Nam isto modo to lit condictio inde. que non competit promittenti vel soluenti scie ter indebitum. l. j. z. l. fideicommissum. s. eo. l. cuius per errorem. ff. de regu. iur. id simpliciter tenent Ang. et Raph. Ful. hic. alij non ta gunt. Adde qd id tenet Bar. in l. sed et si quis. s. quesitu. in fi ff. si quis cautio. z. in l. si dari. in fi. ff. de ver. ob. Bal. in l. j. in. vij. q. C. de rescm. vdi. z in rubr. z in l. j. in. ix. col. C. de ptes. Ang. in l. qd si maritus. s. j. ff. de ptes. pecu. quicquid inaduertenter dicat Pau. de ca. in cōsi. cxxxi. incip. lz ista domina Lisa. in vlti. colu. vbi dicit, qd nihil nocet clausula appositae in instrumeto vtz sciens se ad infra scripta no teneri. alle. Bar. hic qd directo dicit oppo Adde etia que no. dicit Bal. in l. mater. in. iij. col. C. de rei vdi. cuius verba. s. prime retuli. m dicta clausula non impedit quin possit probari error: fm Bal. in. d. l. sz et si quis. s. si quis cau. z ibi per eum de modo probandi talem errorem. Limitat predicta cōclusionem Bar. que lz qd clausula sciens se ad infra scripta no teneri tollit condictionem inde. nisi ex serie instrumenti appare ret promississe ob aliquā causam precedentē obligationem si vera esset puta qz instrumentum dicit titius sciens se ad infra scripta no teneri promissit. c. meui. que ipe meuius mutuauit patri tunc cu ius ipe est heres: si postea appareat indebitu putat Bar. quod poterit repeti non obstante illa clausula sciens se ad infra scripta non teneri: qz oz intelligi nisi ex causa sequentia: alioquin induce retur repugnantia que in eodem tractu debet euitari et adiuua ri. s. quibus. in. j. constitutu. codicil. vbi repugnantia. ff. de regu. iur. bene facit. l. j. s. j. ff. qd vi aut clam. cum Bar. simpliciter transeit An. z. Raph. fulg. hic: ceteri nihil tangunt. bene facit qd tenent Be. et Ly. in l. cum falsa. z ibi Bal. circa fin. C. de iur. z fac. igno. et qd pfectio debet interpretari quod nihil contineat de contrarietate qd est no. dignum fm Bal. ibi qz quotidie videmus quod respon dendo articulis, responsiones vident esse sibi contrarie: nam de bent sic interpretari qd prima dicta trahantur ad vltima et vlti ma ad prima, vt euitetur contrarietas. quod est bene tenendum menti fm eum. Idem tenet Sal. in l. cu precum. C. de libe. causa Pau. de cast. z do. Alex. in l. j. in pncipi. pilli. tex. ff. ne quis eum qui Successiue subdit Bart. et qd si quis vellet predicta euitare deberet in instrumento adicere, quod si vnqz vel aliquo casu in futuruz apparuerit predicta indebite vel sine causa soluta: quod ex nunc prout extunc dedit et donauit quicquid per condictionem indebi. vel sine causa. vel preteritu cuiuscunqz erroris posset repe tere. argu. l. si quis rationes. ff. de lib. lega. cum Bar. tenet simpli citer Ange. hic. Adde bene facere illud quod tenet Bart. in l. si quis cum aliter. ante fi. ff. de verb. obli. vbi dat similem practicam quod in instrumeto dicatur: et illud qd plus vtz siue sit quantitas magna si ue modica dedit et donauit et c. sequit do. Abb. in. c. cu causa. in. j. colum. de emp. z vdi. Bal. in l. j. in. vij. q. C. de rescindē vendi. Sed tu subtiliter aduerte prout etiam perpendit Raph. Fulg. hic: qd Bar. videtur facere differentiam, an quis renūtiat codictioni indebiti: et tunc non preiudicet: an vero donet et tunc sit secus: et ita putat Bart. esse diuersa. nā fm Fulg. ista in effectu videntur idem. z lz ipse non dicat qd ista sint idem, dicit ipse met Barto. sibi contrarius in. d. l. si quis cum aliter in duobus locis circa finem. vbi dicit quod tantūdem importat in specie renun tiare alicui remedio vel donare: qz renūtiare est donare. l. si quis delegauerit. ff. de noua. et de ista contrarietate Barto. nemo ad huc perpendit. Tene bene menti predicta: quia vtilia sunt et quo tidiana ad practicam. et sic remanet iste sollemnis. s. sollemniter ex peditus.

Restitutio in integrum concessa minori non extenditur ad vsuras.

2 Pactum factu super principali, non extenditur ad appendices.
3 Exemptio papalis non extenditur ad interesse et vsuras.
4 In restitutione in integrum iudex ex officio suo nil potest supplere.
5 Beneficium restitutionis in integrum transit ad heredem.
6 Ius singulare non habetur in consideratione.
7 Asure an repetant et deduci possint in compensationem.
9 Extincto principali quod extinguatur accessorium. nu. 9.
10 Antequam concedatur restitutio in integrum non potest fieri compensatio.

Iucius titius. Iste. s. est sing. ita dicit Pau. de ca. hic: ita etia eum reputat sing. Bal. in l. si. circa mediu. C. qn prouoc. no est neces. Restitutio co cessa super sorte principali no porrigitur ad accessorium et sic ad vsuras. Item illud quod potest deberi per resti. in integ. interim in compensationem deduci non potest. h. d. et est multum no. s. C. et no. primo ex isto tex. q restitutio in integrum concessa minori vel eius heredi super sorte principali, non extenditur ad vsuras. et sic ad accessoria: et sic restitutio in integrum super principali no extendit ad accessoria. Adde text. no. in l. in his. s. mancipia. ff. sol. ma. per quem no. ibi Bal. et Ang. quod pactu factu super principali non porrigitur ad appendices. vnde facit ille tex. fm Bal. ibi qd ille qui promissit retrouendere non teneat ad fructus medij tem poris, nisi mora interuenerit. l. ij. C. de pac. inter empto. et vendi. et item adde qd per istum textum consuluit do. Abb. in cōsilio cxiij. incip. factum sic proponitur. do. Jo. olim papa vigesimus secundus et c. vbi decidit, quod si beneficia cardinaliuz sint facta exempta ab impositione papali octuaginta milium florenozum in omnibus beneficijs positis in dominio floren. talis exemptio non extenditur ad interesse et vsuras postea subsecutas. Contra istum text. fortiter videtur ob stare tex. in l. j. s. inter dum. in ver. ergo. ff. de vulga. et pupil. vbi est tex. egregius, quod restitutio in integrum ad adeundum ex testamento paterno confirmat etia tabulas pupillares. et sic restitutio in integrum super principali extenditur ad accessoria. Ad illum text. respondet solus Raph. cum a. ibi, qd snia lata super principali non extenditur vt videat lata super accessoria: ita loquitur iste text. sed restitutio in integ. ad testamentum patris bene extenditur ad substitutionem pupillarem vt ibi: eo qz reperit cui adhereat ipsum accessoriu. s. testamentum patris. Ista solu. non tollit nec enervat difficultate. Unde respo de altero de duobus modis. Primo quod iste text. loquitur in accessorio odioso vsurarij: sed contrariuz loquitur in accessorio fauorabili. s. substitutionis pupillaris. Secundo responde quod restitutio in integrum extenditur ad accessorium: illud est veru quando tale accessorium est diuersum et separatum a principali vt hic: secus quando accessorium est pars principalis vt in gtra rio, vbi substitutio pupillaris est pars testamenti paterni: vt dis cit tex. in. c. si pater. in fi. de testa. in. vij. et sic habes duas limitatio nes ad istum text. Tertio pro limitatione adde quod legatum li berationis factum a testatore de sorte extenditur ad debitum vsu rarum accessorium post testamentum contractum: et sic testator remittendo sortem videtur remittere vsuras post testamentum contractas. l. aurelius. s. legatum. z ibi Barto. z l. fina. s. fin. ff. de libe. lega. et l. non solum. la. ij. s. illud. eod. titu. et secundo no. ex isto textu quod in restitutione in integrum nihil potest iudex ex officio suo supplere. ita est text. singula. hic fm Bald. in l. fin. circa mediu. C. quando prouoca. non est neces. quia restitutio dat ex privilegio et sic de iure speciali: secus est in appellatione que de iure communi competit, quod est bene notabile fm eū ibi. et Ter tio nota in ver. heres. quod beneficium restitutionis in integrum competens minori transit ad eius heredem. facit. l. non solum. ff. de in integrum restitu. et Quarto nota. ex ver. fina. quod licet re stitutio in integrum possit de nouo peti ad vsuras: tamen ante q impetretur non potest de illis obijci compensatio: quia adhuc nullo iure debentur: licet deberi sperentur: vt dicit gloss. fin. hic. Ex quo correlarie hoc no. fm Bal. hic, quod restitutio in integ. non potest incidenter opponi per modu cōpensationis. qd bene not. et Sexto no. ex eodem s. fi. q illud quod potest impetrari de iure speciali: et sic beneficium restitutionis in integ. non debet haberi in consideratione antequam sit actualiter impetratum: prout etia est tex. no. in l. iij. s. fi. ff. de fideicom. lib. bene facit tex. in l. exceptiones que persone. ad fi. ff. de excep. in ver. sic. nec ipse ante habet auxilium quā restitutus fuerit. gl. in l. equissimum. s. j. in ver. repudiau. et ibi Barto. ff. de bo. pos. fm tabu. Barto. in l. si. in. iij. col. C. de senten. pas. et in l. j. s. quidaz filium. ff. de bo. pos. cōtratabu. z in l. j. circa fi. ff. de iniust. rupt. z in l. q. diu. prima ff. de acquirē. heredi. et Ultimo pro completō huius textus aduerte, quod cuz hodie vsure sint omni iure prohibite. maxime de iure canonico: vt per glo. et do. in l. j. C. de sum. tri z fi. ca. z in aut. de ecclesia. si. p. m. certe quo ad vsuras cessat dispositio hu ius. s. quia vsure indistincte reperitur per heredem minoris sine aliqui

et tunc adde doc. l. in qd loer tare. ff. de na tu. lib.

aliqua restitutione in integ. z consequenter poterit in compensatio-
nem deduci, prout etiam fuit notatum in l. si non forte in prin. s. eo. fm
Albe. de rosa. z Raph. Fulg. hic. sed quo ad interesse qd etiam ho-
die licite potest peti: ut no. in dictis locis z quo ad alia dāna accesso-
ria bene procederet iste tex. **C**apio gl. in ver. nō posse. quā diu-
de in quatuor partes prin. prout in effectu remouet quatuor opp.
quas seriatim z p ordinē expedit Bar. scōa ibi: sed nec hoc videt
posse fieri. tertia ibi: sed iure cōi. quarta ibi: tūc cum sōis. In scōa
parte gl. no. diligenter istā gl. que est not. z tenēda mēti fm Bar.
qd lz ea que veniunt expediēda officio iudicis mercenario, nō pos-
sunt examinari finita causa principali. l. iij. C. de pos. l. terminato.
C. de fruc. z lit. expen. tamē in his que veniūt officio iudicis nobis
li: lz sit finita causa principalis: tamē adhuc durat officiu iudicis
nobile super accessorio: z cū ista solēni doc. gl. transeūt doc hic. z
dicit Ange. hic quod istud melius declarat ista gloss. quam alia
que sit in inre. Istam gloss. dicit esse singula. Bald. in c. bone. el. j.
in pe. colum. de postu. piela. z in l. in his. C. mācipia. s. sol. matr.
Et sic no. ex ista glo. q vbi accessoriu potest peti officio iudicis
nobili: puta per restitu. in integ. tūc extincto principali etiam per
salam non extinguit tale a. cessoriu: ut hac gl. valde notabili, z qd
not. glo. in d. l. iij. in ver. vsurarius. C. de pos. z sic not. fm bal. hic:
quod iudicium in accessorio consistens in officio nobili de per se
stat. Ratio huius gl. z predictorum est q: officium iudicis nobile
succedit loco actionis. l. qd si minor. s. ff. de mino. Bar. z doc. in
l. j. z ibi dīpi. ff. de iurisd. om. iudi. sed qd accessoria debentur iure
actionis: tunc lz sit finita instantia per salam super re principali:
tamen illa accessoria durat z de per se peti possunt iure actionis:
ut est glo. in l. iij. s. si rem. z ibi Bar. ff. de lega. iij. et gloss. in aut. de
exhiben. reis. in prin. Ange. s. mo. z Moder. in l. paulus. la. j. ff. de
re iudi. facit. l. si marito. s. ff. z qd ibi not. Bar. ff. solu. matr. z glo.
nota. in s. actionem. in gl. magna. instit. de act. quā reputat singu.
Bal. in c. cū venerabilis. l. vij. colū. de excep. **E**t ex vltima parte
glo. no. q sublatō principali tollit accessorium. si tollatur de iure
cōi: secus si tollat de iure singulari. z ad hoc istā glo. multum not.
Ange. de are. in l. cū in vna. in fi. prin. ff. de app. **E**t in gl. si. no. ex
ista glo. fm Bar. z doc. q illud qd potest deberi mediante restitu. in
integritate: anteq ipse restitutio impetret nō potest in compensationē
deduci: q: interim adhuc nullo iure debet: lz deberi speret: ut hac
gloss. Istaz gl. limitat Bar. z ceteri sequuntur, ut nō procedat qn
aliquid directo deberet per iudicis officiu iam competens absq
remotione alius obstatu: tūc illud bene posset in cōpensatio-
nem deduci. l. si ambo. s. ff. z l. pecunia. ff. de cōpensa. z l. si seruus.
s. ff. de fur. Adde tex. in l. etia. z ibi Bal. ad hoc no. C. de cōpen.
Bal. in l. si. ad fi. eo. titu.

De condictione sine causa.

Rubrica.

- 1 **P**romittens vel solvens sine causa condicit liberationē: vel
repetit solutum.
- 2 In constitutione seruitutū non requirit aliqua causa, sed sufficit
sola patientia.
- 3 **C**ondictio indebiti non competit ad promissus sine causa, ut fiat
liberatio.

St et hec species

Condictio

sine causa

est species cōditionis in genere sumpte z cōcur-
rit cum cōditione indebiti, ob causaz, z ob turpē
causaz, z etiā vbi nulla istarū competit. s. qn nihil
est datum: sed promissum sine causa. vel cū aliqd
datur ob causam verā, que postea reducitur ad non causam. h. d.
Nota primo q promittens vel solvens sine causa: potest per
hanc condictionem condicere liberationem ab obligatiōe, vel
repetere solutū sine causa: sed an agens ista cōditione sine causa
teneat probare istam negatiuam. s. non causam. gl. nota. in l. j. C.
de dona. ante nup. tenet qd non, quā simpliciter sequitur Alb. hic
nā agens cōditione sine causa nō supponit aliquid affirmatiuū.
Tu vide l. y. in d. l. j. z ibi Bal. distinguētē. z eundē Bal. aut.
contra qui propriā. in l. ij. col. C. de nō nu. pec. Pro clara intelligē-
tia istius tex. z istius tituli opponitur, q ista conditio sine causa
locum habere nō debeat: q: qui promittit vel soluit sine causa, dō-
nare videt. l. campanus. ff. de ope. liber. in summa. s. j. s. titu. j. l. si
patronus. z l. hoc iure. ff. de dona. Respondet Alb. de rosa. s. in
rubrica: considerando tres casus, qd aut constat q promittens
vel solvens sine causa habet animum donandi: z tunc clarū est q
videtur donare. d. l. in summa. s. j. Aut constat quod non habuit
animum donandi, z habet locum iste titulus. Aut dubitat: z tūc
aut scienter promittit vel soluit, z donare videtur. d. l. campanus.
Aut ignoranter: z tūc habet repetitionē ut hic z doli exceptionē.
l. cū de indebito. s. j. ff. de proba. l. j. s. circa. z ibi gloss. ff. de excep.
doli. Adde q ista est cōiō opin. q in casu dubio non presumatur

tacita causa donationis: prout tenet gloss. in l. generaliter. in ver.
causam. C. de nō nu. pecu. z ita late firmat Anso. z Moder. in l. a
titio. ff. de verb. ob. cū multis concordā. quas allegat do. Alex. ibi,
et in consi. rīj. incipien. Ex his que in thēmate narrata sunt diffi-
cultas reducitur. lib. j. Alibi tamen videtur constitui differentia
inter traditionem z promissionē quantū ad proposi. n. q: in tra-
ditione bene in dubio presumit causa: secus in promissione. d. l. j.
s. circa. fm Bal. in c. si his quibus. de elec. post Archi. in c. nore.
l. xij. dist. Bal. in c. j. s. si quis de manso. in vj. colū. de controuer.
inuesti. Ratio differentie est fm Bal. q: in promittendo quilibet
est facilis: sed nō sic in tradendo: facit gl. in l. cum quid. ff. si certus
peta. sic et alibi sit differentia: q: in traditione sufficit causa vera
vel putativa: ut est gl. in l. nunq nuda. ff. de acqui. rerum domi. et
glo. in s. per traditionē. Instit. de rerum diui. Bal. in l. j. s. credi-
tum. ff. si rer. peta. sed in promissione requiritur causa vera z non
putatiua fm Bal. in c. si in vj. colū. de consue. per tex. in l. si. ff. de
constitu. pecu. **E**t Adde etiam q in constitutione seruitutū non
requiritur alia causa: sed sufficit sola patientia cōstituentis: vnde
si quis constituit seruitutē eundi per fundum suum sine causa:
deinde pateretur te ire sine causa, valeret fm Bal. in d. c. j. s. si qd
de manso. in pen. colū. in fi. per tex. in l. si quis diuturno. ff. si serui.
vēdi. z ita tenuit Oldra. ibi allegatus per Bal. in cōsi. rīj. incip.
Factum tale est quedā certe z nominate persone in tertio dubio.
tamen hoc vltimū reprobat do. Alex. in d. l. a titio. in vlt. col. ff. de
verb. obli. q: i. d. l. si quis diuturno. vsus longi tēporis z allegatio
tituli habebat vim cause. **S**ecundo no. ex hoc tex. in ver. pe. z fi.
quod causa reducta ad nō causam, nō parit ius retinēdi. **E**t in
glo. in ver. qui autē. habes, qd conditio inde. nō competit ad pro-
missum sine causa: ut fiat liberatio: sed istud non videt simpliciter
verum per tex. in l. is qui. s. ti. j. sed potest distinguere saluādo gl.
fm Pau. de ca. hic qd aut credo me teneri ad promittendū cum
non teneatur: z tūc si promitto, possum petere liberationē etiā per
condictionem indebiti. d. l. is qui plus. aut non credebaz me teneri
ad promittendū, sed bene credebā me teneri ad debitū ex alia cau-
sa: z propter hoc per errorem promisi: z tunc nō repetō liberationē
per condictionē indebiti. sed per condictionē sine causa: ut hic et
l. que sine. j. eo. **C**apio glo. in ver. siue autē. quā diuide in tres.
In prima not. ex tex. In secunda opponit z non soluit. In tertia
opponit z se remittit. In secunda arg. cōtra. j. de lega. ij. tertia
ibi: item argu. contra. s. ti. j. **I**n scōa respōde, qd in hoc tex. res
deuenit ad talem finē qui se nō compatitur cum prin. vnde paria
sunt ab initio non fuisse: vel ex postfacto ad talem finē deuenisse:
sed in d. l. cum filius. s. heres. finis se compatit cum prin. z tendit
ad idem factum: ideo sufficit primordialis veritas fm Jaco. bu.
Bart. Albe. de rosa. z Ange. hic. z Bar. in d. l. cum filius. s. heres.
In tertia parte gl. responde qd in d. l. s. si. s. ti. j. respectu vsu-
rarum causa nondū erat redacta ad nō causam: anteq restitutio
petatur: q: adhuc obligatio vsurarum durabat: licet posset peti
restitutio fm Bar. z Ange. hic.

- 1 **E**x contractu bonafidei (ut in locato) venit omne qd equū est
venire.
- 2 Solutum per sniam sine causa repetitur.
- 3 Ad resoluendū potest agi ex eo contractu z condictione sine causa
ad repetē. solutum.
- 4 Dominus recuperat inuēta apud furem.
- 5 Quando solutū virtute sententie repetatur.
- 6 **F**ullo nō cōpetit actio ex contractu, z cōdictio sine causa.

Si fullo.

Ista est multū not. l. fm Bar. item est
lex vulgata fm Pau. de ca. istaz. l. diui-
nius in sex. In prima ponit thēma. In scōa elicitur qd.
In tertia ponit decisio cassij volentis duplicē actionē cōpetere. s.
ex eo cōtractu, z cōditionē sine causa. In quarta approbat opin.
cassij quo ad primum remediū. In quinta reuocat in dubium de
scōo remedio. In sexta remoto dubio confirmat opi. cassij etiā in
scōo remedio. scōa ibi: qua actione. tertia ibi, z ait cassius. quarta
ibi: ego puto, quinta ibi: an autem z condicere. sexta ibi: nisi forte.
Propter equitatē superuenientis casus, victus per sniam vtitur
iure suo. h. d. ita summat hanc. l. d. Azō in summa in ti. C. de iudi.
et Bal. hic: vel sic z pinguis. Si res pro qua solui estimationem
ei a quo causam habui. ad eum redeat, potest agi actione ex eo con-
tractu ad rē vel estimationē vel condictionē sine causa ad repetē-
dum solutū: q: cā propter quā dedi ad nō causam redacta est. h. d.
Et Not. primo, qd actio ex locato z sic ex cōtractu bonafidei non
solum dat. ad id qd deuenit in contractu: sed etiā ad illud qd nū-
quam partes cogitauerunt, est tñ equū venire nā iste fullo tēpore
quo locauit operam suam nō cogitauit nisi de mercede habēda:
et tñ actio ex locato nō solum datur ad dictā mercedē: sed etiam
ut recuperet precium vestimentoz per ditorum qd soluit dñor: qd
nunq cogitauit, z istud reputat mirabile Albe. de rosa. hic. adde

Prin-
cipali. ad v
in regula ac
cessorum s
regu. tur. li.
vj. gl. in pbo
astringi. l. c.
qz plerqz s
officio ordi.
lib. vj.

Frater a fratre. Secunda Jaso. super Digesto vete.

text. in l. in commodato. §. si de eo. plenius accidit ut extra id
q3 agitur tacita nascatur obligatio ut inquit iuriscō. in l. si is q. §. si ad
2 fi. ff. cōmo. ¶ Sedo no. ex hoc text. q. soluti pñiaz repetitur per
condictionē sine cā. qñ cā. ppter quā lata fuit snia reducit postea
ad non cām: eo q. tunc non redarguitur snia de iniquitate sed de
cā cessante. Itē q. ius supervenit post sniam ex quo insurgit eq
3 tas repetitionē concedens. ¶ Tercio no. ex hoc text. hic esse ca
sum fm Ang. ad resolueñ. agi pōt actiōe ex eo cōtractu z additio
ne sine cā ad soluti repetēdū. adde tex. no. in l. sed celsus. §. i. in. §.
nec cōturbari debemus. ff. de pñahē. emp. z tex. in l. si cōuenit. §.
rescin. ven. vbi est tex. egregius. q. pactū ēt resolutiū pñactus ve
4 stitur tñ ab ipso cōtractu. ¶ Quarto no. fm Bald. q. l3 quis re
ceperit a fullone precii vestimētoz pñitoz. tñ postea poterit res
cuperare vestimenta inuēta penes furem. Nec obstat si dicatur
q. fullo solues litis estimationē. habeat p emptore rei vel actiōis
vt. l. si culpa. ff. de rei ven. z hoc in gl. vl. q. rñder Bald. illud ēē ve
5 rum in reali iudicio: secus in personali vt hic. ¶ In glo. §. ad fis
nē habes. q. l3 soluti vigore snie non possit repeti p cōditionem
indebiti. l. §. cōdi. inde. z. l. si fideiussor. §. in oibus. ff. mā. tñ be
ne potest repeti per pñitionē sine cā vt hic. Adē t3 glo. in d. §. in
oibus. z glo. in l. si sine. §. cū aut. ff. rē ra. ha. Itas glo. reprobant
doc. q. nulla cōdictio cōpetit ad repetēñ. solutum virtute senten
tie diffinitive. etiam si ante sniam fuisset oio indebitum: eo q. est
nunc effectum debitu autoritate sentētie. iuribus pñalega. z. l.
elegantē. §. si. z ibi Bar. post gl. §. tit. j. Bar. in l. h. §. gram. ff. de
admi. re. ad ciui. perti. vnde respōde melius f3 Bart. z doc. quod
nulla cōdictio cōpetit per quā directo contradicat sentētie vt. in
cōtrariis: sed qñ per cōditionē non videt snia iniusta. f3 q3 causa
que suberat tēpore sentētie deducta est ad nō causaz: tunc bene
datur conditio sine causa: casus est hic: z in l. in pñodato. §. si. ff.
commo. vbi fullo nō conquerit de sententia condēnatoria: sed q3
post sententiā vestimenta deperdita peruenērūt ad dominum. z
sic causa propter quam fuit cōdemnatus in sententia redacta est
ad nō causam: ita etiam dicunt Bart. et doc. in d. l. §. c. de condi.
inde. Bart. in l. §. et parui. ad fi. ff. q3 vi aut clam. z in l. si sine. in
pñ. ff. rem ra. ha. z in l. iulianus verum debitorem. in. v. c. §. eo.
et in l. senatus. in. vlti. colum. in pen. q. ff. de accusa. do. Abb. in
c. suborta. in pe. co. de re iudi. ¶ Capio glo. singu. in ver. inuentis.
quā diuide in duas partes. In prima assignat duplicem rationē
ad tex. In secūda opponit cōtra text. z soluit. scōa ibi: sed videtur
6 non condictionē. ¶ In ea glo. in fi. habes q3 l3 fulloni compe
tat actio ex pñactu z conditio sine causa: vt hoc text. tñ nō con
petit rei vēdicatio vel publiciana. ex quo iste fullo habuit causaz
a dño. secus qñ ille qui soluit estimationē nō habuit causaz a dño
quo casu censetur soluisse precium rerum: z sic res emisse: nā tūc
ei competere vtilis rei vēdicatio vel publiciana. per. d. l. si culpa.
ff. de rei vendi. cum glo. tenent Bar. z Alb. de ro. hic. z Bar. in l.
j. in vlti. col. ff. de vñcap. pro emp. et assignant rationem diuersita
tis: nam ille qui habuit causam a dño vt fullo commodatari⁹ et
similes conueniunt ratione culpe: ideo soluendo precium videtur
soluere estimationē culpe: nō aut precium rei. z sic non videt rez
emisse. per qñs non pōt eā vendicare per actionem in rem: sed qñ
causam nō habet a dño soluēdo estimationē rei. illa solutio succe
dit loco precii rei: ideo h3 vtilē vēdicationē tanq̃ emptor. Bre
uiter teneas q3 imo illi fulloni cōpetat vtilis rei vendica. vel pu
bliciana ad vestimenta tanq̃ empta p. d. l. si culpa. prout t3 ipse
Bar. sibi met cōtrarius. in. d. l. in cōmodato. §. si. ff. cōmoda. post
Jac. but. ibi. z latius Raph. Ful. z Bau. de ca. hic. q. etiā habet
causam a dño qui sine culpa rem perdidit vt hic: postea soluēdo
estimationē censet rem emisse: ideo potest al ternatiue agere vel
ad precium solutum vt hic. vel ad ipsam rem si eam precise velit
per tex. in l. si vt certo. §. j. ff. comoda. z. d. l. in commodato. §. si.
eo. titu. per que iura confunditur differentia Bart. z Albe. post
glossam hic.

- 1 Idem iuris est de toto quo ad totū. quod de parte quo ad partem.
- 2 Idem in diuisione.
- 3 Bonum est argumentū de toto ad partē temporis.

¶ Qui sine. Obligar⁹ sine cā in totū vel in partē
pro parte. h. d. ¶ Ho. primo ex hoc text. f3 gl. Bar. z
1 doc. q. idē iuris q3 est d tota quo ad totū. idē etiā est
de parte quo ad partē: cōcor. vulgata. l. que de tota. ff. de rei vē. l.
an pars. z ibi Bar. ad hoc no. ff. p derelicto. l. si seruus eius. z ibi
Moder. ad hoc no. ff. de acq. here. et tex. in. c. pastora. in pñci. de
offi. dele. z in l. si duo. in fi. ff. de admi. tut. vide gl. que alleg. multa
2 iura p z 3. in l. q. scit. in pñ. ff. de vñ. ¶ Itē illud q3 operatur
diuissio totius quo ad totū: idēz operat diuissio partis quo ad par
tem. l. tres tutores. ff. de admi. tut. z ibi Bar. ad hoc no. in. j. no. z
dicit q. ille casus est tenendus menti. Itā regula habet locū etiaz

3 in exceptionib⁹ vt declarat Bal. in l. §. C. de nō nu. pe. ¶ Sedo
b amplia istā regulam q3 etiā in tēpore bona est argumētatio de
toto ad partem temporis. l. si cui legat. in pñ. in ver. proinde. et
ibi Bal. z glo. ad hoc no. ff. de leg. j. Itā regulā primo limita
procedere in his que omni cōsyderatione z modo sunt diuidua:
secus in his que aliquo modo sunt indiuidua. vt seruittutes z obli
ga. pñoris. l. quādiu. C. de distrac. pig. quā gl. alle. pro cōtraria
et nō soluit. probat in l. in executione. §. pro parte. ff. de ver. obli.
ita respondēt Bar. Albe. Ang. z Raph. Fulg. hic. Bar. in l. p
fundum. ad fi. ff. de ser. rusti. pre. Et per hoc subdit Ang. hic plu
ries decidi in ciuitate pñerū vbi est statutum q3 habēs paces
vel concordiam cum offenso. soluēdo certūz quid pro gabella ad
aliā penā non teneatur q3 vno nummo minus soluto non pro
dest par seu concordia: quia obligatio gabelle est in condictione
que est indiuidua. l. cui fundus. ff. de pñ. et demon. cum impleri
debeat pñctualiter z in forma specifica. l. meuius. z. l. qui heredi.
ff. de conditio. et demonstra. ideo scindi non potest. ¶ Secundo
limita predictā regulam vt procedat quando est eadem ratio
partis ad totum: alias secus: glo. est not. in cle. si vna. in ver. de
fensor. de reb. eccle. non alie. glo. in l. qui hominem. in pñ. ff. de
solu. Bal. in l. nam z postea. in pñci. ff. de iureiuran. ¶ Ebi etiam
limitat alio tertio modo predictā regulā vt procedat in mate
ria lata z fauorabili: secus in materia stricta per tex. in l. si victuz.
§. in stipulatione. ff. de enic. Quarto limita q. l3 demonstratio
in totum falsa non vitiet legatum. l. demonstratio falsa. in pñ. ff.
de condi. z demonstra. tamen si sit falsa in parte bene vitiat illaz
partem falsam. ita not. Raph. cuma. in l. si serui electione. §. fin.
per illum tex. ff. de lega. j. z ibidem do. Alexan. in fine simpliciter
sequitur z ad hoc reputat illum text. esse diligēter notandum: z
l3 ipse nō dicat: tu potes assignare rationē diuersitatis z sic eri
mus in secūda limitatione. s. tradita. nā quādo demonstratio est
in totum falsa certe legatum redderet penitus z in totum inutile
si falsa demonstratio vitiet: secus est in secundo casu vbi saltem
valet legatū pro parte. ¶ Quinto limita predictā regulam
procedere in fisco qui si nō habeat ius in re non potest vēdere: z
tamen ratione partis vendit totum. l. j. z ibi Bal. ad hoc no. C. d
ven. rerū fisc. lib. z. l. §. C. de cōi rerum ali. ¶ Sexto limita q3 l3
idem iuris quod est de toto quo ad totum: sit etiā de parte quo
ad partem: vt. §. dictum est: tamen nō est idē iuris econtra de parte
quo ad totū. l. an pars. z ibi Bar. ad hoc no. ff. p derelicto. Bar.
in l. fundum. ad fi. ff. de ser. rusti. predi. quāuis contrarium no. gl.
xxij. q. iij. c. meretrices. in glo. in verbo. prohibuit. per illum tex.
¶ Sedo not. ex hoc text. fm Bal. q. aliter debet formari libellus
vbi quis petit se in totū cessari et aliter vbi petit extenuari se. vel
se exonerari.

1 ¶ Paria sunt ab initio aliquid esse tale. vel ex postfacto deue
niri ad tale.

1 **¶ Nil refert.** Paria sunt ab initio aliqd
niri ad tale. h. d. fm Bar. z Ang. similis est tex. in l. j.
in ver. penul. z fi. §. eo.

1 ¶ Titulus coloratus velat maleficiū z turpitudinem.

2 An dos data pro matrimonio illicito quod nō est secutum possit
repeti: z quid si est consummatum ibi.

¶ In unclo. Itā est fortis lex fm Bar. diui
ditur in duas partes: principa
les. In prima loquitur quando matrimoniu erat prohibi
bitum ratione consanguinitatis. In secūda quando
ratione affinitatis. secūda ibi. nouerca. ¶ Prima pars subdividit
in tres particulas. In prima ponit thema et questio. in secūda
ponitur allegatio pro parte negatiua. In tertia ponit decisio cū
responsione ad obiectum. scōa ibi: dixi. tertia ibi. §. reor. ¶ Secūda
pars principalis etiā subdividitur in tres particulas. In prima
ponitur thema ex quo resultat tacita questio. In secūda ponit
dubitatio: z ratio dubitadi. In tertia ponit decisio. secūda ibi.
cessare. tertia ibi: at quā. z. h. d. Datum ob causas de iure impos
sibile. causa de facto nō sequuta cōditione sine causa repetit. h. d.
fm Bar. Ang. z Ful. vel sic z clarius. Datum in dotem pro ma
trimonio futuro: z prohibito per legē ratione consanguinitatis
vel affinitatis: eo de facto non secuto repetit per condictionē sine
causa. h. d. z ad hanc. l. adde tex. in. c. z si necesse. de don. inter vi. z
vxo. z q3 decidit text. in l. vxori maritus per fideicō. ff. de vñfru.
lega. ¶ In primis pondera text. in ver. si. neq. nupsit. q3 verbum
iuricon. repetit bis in hac. l. in prima et in. j. parte. et sic denorat
iuris mysteriū z ostendit q3 ppter hanc penitentiā mulier iuuat
vt nō perdat pecuniā in dotē datā. de quo. j. dicit. ¶ Sedo no.
ex hoc text. fm Bal. q3 titulus coloratus velat maleficiū z turpi
tudine. qñ est statū in finibus verborū: et nō est processum ad exe
cutionem facti: facit. l. si adulterium cum incestu. §. j. ff. de adulte.
¶ Pro introitu glo. aduertendum est. q3 prima glo. loquit qñ ma
trimoniū

trimonium illicitum non fuit contractum nec copulatum: sed tantum sponsalia interuenerunt. Secunda vero glo. loquitur quando tale matrimonium illicitum fuit de facto contractum et copulatum: et sic iste glo. non sunt contrarie sed diuerse: et secunda glossa fuit addita fin. Albe. de rosa. hic. Pro expeditione prime glossa. reuocat in dubium: tan-
dos data pro matrimonio illicito quod non secutum possit repeti. In glo. prima ponunt tres opi. quas per ordinem recitat Bart. et scribentes. In istam circa prima opi. in qua versatur intellectus istius legis. Prima glo. fuit opi. Blac. qd indistincte talis dos data possit repeti, etiam si mulier sciuit ius et factum: et consequenter sciuit hic esse auunculum suum. Item sciuit qd ius prohibeat contrahi cum eo matrimonio: nam etiam data scientia utriusque procedit iste tex. et ratio in eo assignata: qd non dedit ob causam turpem ut incestum committeret vel stuprum: sed ob honestam causam. matrimonium: et qd sciret factum patet propter coniunctionem sanguinis, qd erat auunculus. l. octau. ff. unde cognati. l. de tutela. C. de integ. resti. mino. qd etiam sciret ius patet. cum tex. dicat eam esse in delicto cum turpitudine, qd dicit non posset si ignorasset ius et putasset matrimonium valere: qd talis ignorantia iuris quibus etiam non esset iusta: tunc excusaret a dolo. l. i. tit. in princ. ff. de lib. ca. glossa. in l. plagii criminis accusatio. C. ad leg. slan. de pla. et in l. i. in fi. de abige. sed turpitudine non posset dici subesse nisi subsit dolus et malafides. Ista opi. Blacen. sequitur Bart. quando matrimonium illicitum non est de facto copulatum: sed tamen contracta sponsalia et mulier sua sponte postea non nupit: tunc dotem data indistincte repetit per conditionem sine causa, etiam si fuerit sciens ius et factum: tunc dicit esse tex. hic qui in veritate fin eum voluit hoc dicere in ver. quia ratione fortassis. Ista opi. confirmat Bart. duplici ratione, prima, qd causa prima donationis est honesta, et sit nulla. s. dotis: et illa est spectanda: non autem causa remota que turpis est. s. matrimonium illicitum de facto copulatum. l. i. tit. s. qd meretrici. ff. de codi. ob turpem causam. et ista ratione nullitatis non ignorantie considerant iuriscōsul. hic fin est. Secunda ratio mouet: qd in delictis imperfectis penitentia facit cessare penam. l. falsam. ff. de fals. cum alijs hic alle. per Bar. tenet Ange. et Pau. de ca. hic: et dicit Pau. de ca. ista opi. Bar. esse pulchram et tenendam: sed Rapha. Fulg. sequens do sententia glo. nostre qd etiam non secuto matrimonio illicito mulier scienter dāns dotem non possit repetere. Respondet subtiliter utriusque rationi Bar. Nam ista causa donationis istius dotis non sit turpis, sed potius nullitatis mulier que dedit tale dotem sciens ius et factum soluit ex causa de iure impossibili, que causa licet non sequatur: im-
pedi tamen repetitio. l. dictam. C. de codi. ob causam. no. in l. si nulli tem. eot. tit. et per hoc tollit prima ratio Barto. Secundo facit res-
gula. l. cuius per errorem. ff. de regu. iur. nam soluens scienter in-
debitum censetur donare: et sic tollit secunda ratio Bart. Nam hic cessat repetitio: non qd mulier deliquerit, sed qd donauerit. Pau. de ca. hic dicit quod alias contra opi. Bar. allegabat ista funda-
menta, qd ex quo mulier sciuit ius et factum: licet tale matrimonium illicitum non fuerit de facto copulatum: tamen non debet posse repe-
tere dotem data, cum eam videatur donasse ex quo eam dedit ob causam: quia sciuit impossibile. per gl. in d. l. dictam. et in d. l. si mi-
litem: non ergo prohibet repetere: eo qd non summauerit delictum: sed eo qd donasse videt: postea dicit se reperisse do. Raph. Fulg. hic mouentem istas opi. contra Bart. tamen dicit Pau. de ca. qd alias respondebat istis fundamentis: qd glossa. in contrarium al-
lega. loquuntur quando quis dedit animo non repetendi villo-
uā tempore ob causam quam sciuit impossibilem: et tunc bene-
verū est quod impedit repetitio. sed quando datur in causam dotis: ut in hac. l. tunc datur animo repetendi saltē soluto matrimonio: unde non presumit animus donandi: et sciuit ius et factum. Altera-
enī tu responde ad fundamenta Rapha. Fulg. que habent qd hic cesset repetitio non ex eo qd summauerit delictum: sed eo qd donas-
se censetur per. d. l. cuius per errorem. Nam cum in hac lege expres-
sa sit causa ista invalida: certe facit cessare presumptionem do-
na. l. si cum aurū. ff. de solu. fin Bart. in quatuor dicit qd debet inspic-
hi causa proxima donationis non est turpis sed nulla reprobatur
d. l. hūsto. por. in. s. fi. in vlti. col. in fi. de nup. eo quia licet mulier
solueret pro dote constituenda que dicitur honesta causa: tamen
dicitur turpis: quia tendit in hunc finem: ut tale matrimonium
illicitum et incestuosum contrahatur: et sic dicitur datum princis-
paliter ob turpem causam: qd actus agentium regulantur finem
nem ad quem tendunt. l. verum. la. i. et. l. qui iniurie. ff. de furt.
Sed saluando Bartol. potes dicere quod istud procederet quā-
do ipse finis sequeretur, quod non est in casu huius legis: ubi
inter finis turpis non est secutus: et sic non est copulatum ipsum
matrimonium illicitum: prout bis cum mysterio dicit iuriscōs-
sul. hic in verbo, neq. nupit. Pro opin. Bartol. et Blacen. facit
alia no. ratio quam assignat Bald. in rubr. ff. solu. mat. vbi ques-
tit, quare minus puniatur mulier dāns dotem pro matrimonio
illicite contrahendo, qd pro contracto de facto: quia primo casu repe-

tit: secundo non. et dicit quod ratio diuersitatis est: quia in matri-
monio habendo non fuit turpitudine consummata: sed pena que im-
ponitur ipso facto per. l. requirit turpitudine consummatam et
non inchoatam. l. i. s. hec verba. ff. qd quisq. iuris. facit qd not.
Joā. an. in c. perpetue. de elec. in. vi. in nouel. vbi not. qd ista senten-
tia hominis non semper requirat factum consummatum: tamen sen-
tentia legis semper requirit factum consummatum, qd est bene nota. fin
enim. adde qd idem etiam no. Joā. an. in regula in penis. de reg. iur.
in. vi. in nouel. Bal. in l. si quis non dicam rapere. C. de epi. et cleri.
Item pro opi. Bar. et Blacen. adde facere, qd penitentia que res-
ducit rem ad pristinum statum facit cessare quācumq. penam. tex.
est nota. in l. ex hoc edicto. s. pe. ff. de alie. iudi. mutan. causa fac.
quem sic alleg. Bald. in c. i. in princ. de prohi. seu. alie. per Fede.
Item pro opi. Blacen. multum stringit tex. in c. et si necesse. de dos-
na. inter virū et vxor. vbi contrahentes matrimonium illicitum fa-
ciebant tale impedimentum cum essent in secundo gradu consan-
guinitatis: ut ibi habetur in antiquaret illud erat notorium fin
Joā. an. et communiter doc. ibi: et tamen repetitur quicquid occasio-
ne illius matrimonij fuit datum: et dicit ibi formaliter Hostien.
qd papa ibi ex certa scientia appobauit istam scientiam Blac-
cen. qd equior est: unde fin enī in dissensionibus opinionum creden-
dum est pape. c. per venerabile. s. rōnibus. in verbo eius finiam.
qui si sint legiti. Sed tu aduerte qd ille tex. loquitur in fortiori
terminis quam Blacen. qd loquitur qd matrimonium illicitum fuit
copulatum: ut clare dicit ibi tex. in verbo copule dissoluen-
de, et tū concedit repetitionem eius qd est datum occasione illius matri-
monij: et sic de directo confundit dicta Bart. et doc. hic: et ea que te-
nent glo. et doc. Et propter hoc gl. et doc. ibi multū laborant et in
effectū traduntur. s. intellectus seu. xi. solutiones ad illum text.
quas ibi potes per te videre: maxime per Moder. Aliam nota.
distinctionem in isto articulo tradit Bal. in rubrica. ff. soluto ma-
trimo. quam etiam per te videas. Capio glossa. sciam in verbo
neq. nupit. ex qua habes qd qd matrimonium illicitum est consum-
matum: tunc mulier que sciuit ius et factum vel alterum tantū, prohi-
bebit dotem data repetere: non tamen remanebit penes virū, sed ap-
plicabit fisco. l. q. d. de ince. nup. nisi interueniret error acerrim-
ut ibi dicit text. Contra istam communem glossa. fortiter vget
text. in c. et si necesse. de dona. inter vi. et vxor. ut statim dixi. s. propi-
me in glos. preceden. Bart. hic fuit in noua et singulari opi. qd ius
ris ignorantia non excuset a pena incestus. l. si adulterium cum
incestu. in prin. et. s. j. vbi etiam per Bart. ff. de adul. nec a pena nul-
litatis matrimonij. l. i. C. de interdic. ma. nec a pena amittendo-
rum lucrorum si que sibi inuicem de facto coniuges donassent in-
telligit. l. qui contra. C. de ince. nup. Sed bene iuris error excusat
a perditione proprii matrimonij, et sic ne perdatur dos vel dona-
tio propter nuptias: ut in aut. de ince. nup. in pn. et in aut. incestas.
C. eo. Item excusat ut filij dicant esse legitimi ex parte ignorantis.
vi. l. qui in prouincia. s. j. ff. de ri. nup. Imo fortius attendit
Bart. in dubio tamen forte, qd etiam si mulier utriusq. sciuerit. s. ius et
factum adhuc possit ipsam dotem repetere: nam ratione turpitudinis
non repellit: qd non est turpis, sed nulla: ut hic dicit tex. Ite rōne in-
dignitatis non potest repelli ab alio nisi a fisco, qd ipso iure et facto
non repellit: sed demū lata sententia priuationis: ut videt dicere text. cum
glossa. in l. his consequenter. s. j. ff. fami. et. tū dicit singulariter Bar-
to. dubitative posse dici qd. d. l. his qd. s. j. loquitur in heredita. qd
pōt esse dānosa et habere onera. l. si hereditatem. s. j. ff. man. adeo
requirit agnitio fisci: sed hic loquimur in dote in qua non pōt esse
dānum: adeo ipso iure acquirit fisco, et sic mulier agere non potest.
Istud vltimū exclamat Rapha. Fulg. hic: et dicit qd est melius qd di-
xerit Bar. in hac lege: et qd est valde notandum: qd de facto tūc pen-
debat. Breuiter teneas, qd qd matrimonium illicitum est secutum:
tunc si mulier ignorauit ius et factum, et sine dubio pōt repetere
dotem datam. l. si cum dotem. s. j. ff. solu. mat. Aut sciuit utriusq. et
non repetit. d. l. qui contra. Aut sciuit ius sed ignorauit factum: et tūc
si est error acerrimus excusatur et pōt repetere ut ibi. Aut sciuit
factum sed ignorauit ius: et tūc non repetit. d. l. qui contra. et ita tenet
gl. hic et in. s. si aduersus. in situ. de nup. et glo. in aut. de ince. nup.
in pn. in verbo, licuerit. Et ista Bar. hic constituit differentiam inter
lucrum et dānum: et sic qd error iuris non excuset quātum ad cōse-
quendum lucra dotalia: tū bene recusat a perditione proprii ma-
trimonij, et sic ne perdatur dos vel donatio propter nuptias: et
cū Bar. transit simplr pau. de ca. hic: tū ista differentia non videt
bonari: sic sequenda est opi. glo. preallegatarū, qd iuris ignorantia
in matrimonio illicito de facto copulato non excuset etiam a
periculo dotis amittende: prout etiam tenet Rapha. Fulg. hic per
istam legem que bis cū magno mysterio dixit neq. nupit: ad
denotandum qd si nupisset non esset locus repetitioni dotis et
per. l. si quis incesti. C. de ince. nup. Item differentia Bar. cōsum-
ditur per text. in d. l. qui contra. in verbo nihil ex eodem matrimo-
nio cōsequatur siue ante nuptias donatū sit: et sic admittitur dos

Secunda Jasonis super Digesto veteri.

natio propter nuptias tradita ab vxore viro que erat amissio pro-
prij patrimonij non tantum lacri. & sic contra bar. posset subdit tex.
sine deinceps quoquomodo datum fuerit iuncta gloss. parula
ibidem in verbo datum. que dicit pro dote. Et ista confirmantur in ver.
exceptis. vbi a perditione dotis et donationis propter nuptias:
et sic proprij patrimonij non excusat nisi acerrimus error et lubris
cum etatis: & sic ille tex. bene consideratus confundit predictam
differentiam Bar. ¶ Iste tamen diligenter istud quod vult Bar.
in ista sua doctri. qd error iuris excuset quantum ad hoc vt filius dis-
catur esse legitimus respectu ignorantie. per text. in l. qui in pro-
uincia. §. i. ff. de ri. nup. Adde glo. que etiam istum tex. alleg. in d.
l. qui contra. C. de ince. nup. Ille tamen potius probat contrarium:
quia tex. ibi fundatur in pluribus presertim in diuturnitate tenu-
ponis. et anno. in ignorantia iuris et in facto ab aulicis: vt ibi in lite-
ra patet. et propterea domi. Abb. in c. referente. qui si fiat legi. dis-
cit qd in dicta. l. qui in provincia. §. i. est bonus text. vbi probatur
qd error iuris cum longinquitate repositis excusat ad hoc vt filij dis-
cantur legitimi. et idem dicit Ange. hic: unde tu alleg. pro Bar-
to. gloss. in l. miles. §. penul. ff. de adulte. que tamen gloss. loquitur
quando errauit in iure et in facto. item pro Barto. alleg. bonum
tex. in c. ex tenore. et ibi domi. Abb. no. et in c. tanta. qui filij sint les-
giti. Sed aduerte quia gloss. ordi. in dicta. l. qui contra. requirit qd
vterq; fuerit ignorans ad hoc: vt filij nati ex matrimonio illicito
de facto contracto dicantur legitimi: et pro illa gloss. videtur fas-
cere tex. in c. cum in prohibito. de clande. despon. et ibi domi. Abb. in
ultimo nota. et dominus Abb. in c. referente. in ultimo nota. qui
filij sint legitimi. sed Bald. in d. l. qui contra. querens an filij nati ex
matrimonio illicito sint legitimi: concludit qd si vterq; ignorauit
impedimentum vel alter tantum: tunc filij sunt legitimi sicut cano-
nes. per iura ibi alleg. in glo. et per tex. in c. h. in fi. qui si sint legi. et
qd satis sit si vnus ignoret. dicit facere. l. duobus. ff. de libe. cau. §. 3.
Iaco. de are. qd est not. dignum sicut eum. et cum Bald. tenet de.
de ancha. in commento. c. canonum statuta. de consil. in vii. capar.
et in consilio. cclxxxiij. incip. Sempromus qui secundam vxorem.
Pro ista parte adde quod decidit Bald. in l. eam quaz. in vi. co-
lum. in versic. denuo quero. C. de fideicommissis. vbi querit. aliquis
putans tenere matrimonium quod de facto erat contractum in-
stituit heredem genitum ex tali matrimonio illicito tanquam le-
gitimum filium iusto errore ductus: nunquid valeat talis institus-
tio: ibi vide per eum. Item adde qd decidit Bald. in c. naturalis.
in vlti. colum. si de pseudo fue. controuer. inter do. et agna. vbi que-
rit. pone qd non tenet matrimonium propter impedimentum in-
sticie et publice honestatis: tamen contrahentes credebant tenere
errantes in facto. an filij succedant in feudo. determinant not. quod
sic: quia sunt legitimi a natura: alleg. not. per gloss. in l. qui contra.
tenendo decisionem Barto. hic. not. Bar. velle qd finis censetur
tur legitimus quo ad ignorantem tantum: et sic vult qd filius possit
fit centum legitimus et illegitimus: quod confert ad ea que dixi in
l. pactum dotali. C. de collatione. ¶ Ultimo not. pro complemen-
to huius legis: quia per gloss. et docto. constituitur differentia in-
ter scientes impedimentum matrimonij et ignorantes: vide quod
in materia vult gloss. not. in l. si quis sub conditione. et ibi Barto.
to. ff. de conditio. institutio. quod qui copulant aliquas in matris-
monium qd iurant quod neuter iure consanguinitatis matris-
monium separabit presumuntur scuisse impedimentum consanguis-
nitatis. quod no. Per ista cum laude Dei sit impositus finis huic
legi: et ei⁹ intricate materie. Et sic remanet expedit⁹ lre. xij. liber.

¶ Sequitur. xij.

¶ De conditione ex lege.

¶ Rubrica.

- 1 ¶ Que sit differentia inter conditionem ex lege. et accusatio-
nem ex lege. et actionem in factum.
- 2 Lex vtens verbo presentis temporis an trahatur ad futura: et
quid si per verba preteriti temporis ibi.
- 3 Quid in statutis.
- 4 An promissio inter principes de non reuocando bannitos exten-
datur ad futuros bannitos.
- 5 An ex dispositione legis oritur ius agendi.
- 6 An sit actio vel officium iudicis.
- 7 Et an sit conditio ex lege vel actio in factum.
- 8 Ex contractu emphiteutico oritur actio specialis.
- 9 Quando statuto vel consuetudine inducitur nouus contractus
tunc agitur actione speciali ex illo contractu.
- 10 Differentia inter conditionem ex lege vel statuto. et accusatio-
nem ex lege.
- 11 Quando agitur ex aliquo delicto nominato: tunc agitur actione
in factum.
- 12 Differentia inter actionem in factum et prescriptis verbis.
- 13 Quotuplex sit actio in factum et quando et quomodo competat.

S obligatio.

Quoties per legem nos-
tam inducitur obliga-
tio non expresso nomine actionis. conditio ex
lege competit. h. d. ¶ Que differentia sit inter con-
ditionem ex lege et accusationem ex lege: ponit
Barto. §. in penul. col. ad fi. et ibi dicam. Item que
differentia sit inter conditionem ex lege et actionem in factum:
videtur sentire Barto. hic in vlti. col. post medium sed non aper-
te declarat: ibi ponam et in specie declarabo. Item an conditio ex
lege detur ad facta: ponit Bald. in l. ex placito. in. ix. q. C. de reus
permuta. per Barto. in l. iurifgentium. §. sed cum nulla. ff. de pact.
et ibi dixi. Item ad materiam adde. qd conditio ex lege potest cum
alia actione concurrere: text. in l. quoties. et ibi gloss. ff. de actio. et
obliga. Bar. hic in fi. Bald. in rubri. C. eod. in vlti. col. vbi hoc in-
telligit verum qd cum alia concurrat ex diuerso tñ capite. ¶ Las-
pio glo. vnicam. quam diuide in vii. partes. In prima ponit pri-
mum intellectum ad tex. quod dictio noua: sit casus nominatiui et
constituatur cum dictione obligatio. In secunda ponit alium intel-
lectum qd dictio noua. sit casus ablatiui et determinet dictionem
proximam lege. In tertia ponit quatuor exempla ad istum tex.
que sunt de iure. C. In quarta ponit aliud exemplum de iure dis-
gestorum. In quinta oppo. contra illud exemplum iuris fororum et
soluit. In sexta ponit aliud sextum exemplum de iure. C. In septis-
ma opponit contra exempla. C. et soluit. In octaua et vltima timos
re taciti et trarij qd statim formabo. glerponit tex. in verbo sit. vt
ponatur pro tempore futuro. serit. sed a ibi: vel verius dic. tertia ibi:
et accipe exemplum. quarta ibi: item in domino serui. quinta ibi: nec
obstat qd illa est vetus. sexta ibi: item ponit pot. septima ibi: cum
hec. octaua et vltima ibi: et dic sit. i. erit. ¶ In ead. gloss. ibidem
ponit potest: in l. si quis in tantam et habes ex gloss. sex exempla:
ad istum tex. quinq; de iure. C. et vnum de iure fororum. plura alia
exempla de iure fororum. C. et aut. ponit Bar. Bal. et Pau. de ca.
hic: quibus adde aliud pulchrum exemplum in l. si sub hac. et ibi
glo. ff. de inoff. testa. fm Albe. de rola. hic. subdit Barto. qd etiam
ponit pot exemplum in constitutionibus regum et principum: istud
vltimum exemplum de constitutionibus principum non videt simpliciter
et indistincte verum: cum statuta principum censeant iura pretorum:
et non ciuile. fm Barto. in l. i. in fi. ff. de bono. pos. Bal. in rubri. C.
qui admit. in. vi. q. d. Abb. in c. si. de offi. deleg. sicut etiam dicitur
in statutis Ducum. Comitum. et Marchionum. fm bar. in l. v. in
prin. ff. de verbo. obliga. cum suis concoz. ibi assignatis: sed ista
lex non habet locum in obligatione inducta de iure pretorio: ex quo
non copertit conditio ex lege: sed actio in factum. §. si. et ibi glo. mas-
gistra. institui. de interdic. gloss. in rub. ff. de prescrip. ver. Bal. hic
in. iij. q. prin. Albe. et Ange. hic: salua Barto. vt procedat in prin-
cipe non recognoscens superiorem et habere perpetuam iurisdictionem:
nem: qd tunc habet loco supremi principis: vt not. Bar. in l. i. §. de
qua re. ff. de postulan. et in l. infamem. ff. de pu. iudi. et in l. relegati.
ff. de pe. et in l. hostes. ff. de capti. et sic eius statutum censetur ius
ciuile fm do. Alex. et Are. in d. l. v. in prin. ff. de verb. oblig. Ludo.
ro. in d. l. j. C. qui admit. Bald. in l. donationes quas parentes. in
fi. C. de dona. inter vi. et vxor. ¶ In ea. glo. ibi: §. quomodo hec lex
cogitauit. dic quod ista lex non potuit cogitare de legibus futu-
ris in specie. l. iubemus. in fi. C. de testa. §. bene in genere. l. qui ius
re. ff. de testa. mili. ¶ In ea. gloss. in fi. ibi: et dic sit. i. erit. istam ex-
positionem fecit gl. timore contrarij: nam cum ista lex vtatur verbo
presentis temporis sit. non videt qd debet trahi ad futura. l. si ita.
ff. de auro et argen. lega. et l. si ita scripserit. vbi tex. not. ff. de leg. iij.
et l. verbu erit. ff. de verbo. signi. Ista expositio gloss. fm doc. non est
necessaria: qd contraria loquuntur in testatore qui cum semel tantum
loquatur: ideo tempus presens ab eo prolatum non trahitur ad fu-
turum: secus est in legibus: qd cum lex semper loquatur et semper
sit in viridi obseruantia. l. arriani. C. de hereti. ideo loquitur de pres-
entibus et futuris casibus: et propterea semper trahit ad futura:
ita etiam dicit Bar. in d. l. arriani. et in l. certa forma. circa fi. C. de
iure fil. lib. et adde qd idem etiam est in statutis: qd etiam si statutum
loquat per verba presentis temporis vel etiam preteriti: tñ trahit
etiam ad futura: nisi statutum contineret delictorum indulgentiam:
vt qd disponat qd quilibet bannitus soluendo tantam pecuniam
liberetur de banno. non habet locum in bannendis in futurum. l. ij.
C. de genera. abol. l. cum lex. ff. de legi. qd daret materia delinque-
di contra. l. conuenire. ff. de pact. dota. et l. meminerint. C. unde vi.
fm Bar. in l. omnes populi. in antepe. col. et ibidem Bal. ff. de ius-
sti. et iure. Bar. in d. l. cum lex. et in l. si ita. in. j. col. ff. de auro et ar-
gen. lega. Bal. et Imo. in l. cum in secundo. ff. de iniustor. rapt. et in
l. cum tale. §. pe. ff. de condi. et demon. Bald. in l. leges et constitu-
tiones. et ibidem Salice. C. de legi. et idem Salic. in d. l. j. C. de gene-
abol. do. Auto. de but. et Joan. de imo. in. c. fin. de consil. do. Abb.
in. c. ij. in prin. co. titu. Bem. in. c. vt animarum. in vlti. col. de cons-
titu. in. vj. Albe. de rola. in. iij. parte statu. q. v. incip. similis que-
rit Bal.

stio. Bal. in c. si. in vlti. colū. de prescrip. do. Anto. de butr. in c. q. circa. in vlti. colū. de priuile. ista doct. videtur aliquantulum limitari per illud qd not. tenet Ange. in cons. c. vii. inci. punctus est in an. no domini. in penul. colū. vbi tenet qd promissio vicissitudinaria seu mutua facta inter duos principes vel duas ciuitates de non receptando bannitos vel rebelles alterius refertur etiam ad futuros bannitos: secus est in simplici promissione vnius principis facta alteri: q. tunc intelligitur de bannitis presentibus tantum: vt ibi not. per eum. Facit qd ratione vicissitudinis alias prohibita qnq. permittuntur. l. qd autem. §. si vir et vxor. ff. de dona. inter virum et vxor. l. si pater puelle. vbi Bal. et alij not. C. de inoffi. testa. et ibi de hoc dixi et alia ad hoc cumulaui. Secundo limitat not. Bal. in d. l. cum lex. ff. de legi. vt predicta decisio docto. de indulgentia vel remissione delictorum procedat qm materia precedit statutis secus econtra qm statutū precedit materia: puta dicit statutū qd oibus pacem habentibus iudices dimittant medietatem pene: et tunc etiā de futuris intelligit: q. noua forma noue materie ad aptatur. l. ab anastasio. in fi. C. man. qd not. adde etiā predictis Albe. de ros. hic: qui dicit vidisse i facto dubitari si statutū loquatur in preterito: puta q. dicat qd bannitis ius nō reddatur, nunquid extendatur ad eos qui bannirentur in futurū, determinat qd sic: q. statutū semper loquitur et est in viridi obseruatiā: vt. §. dictū est: et ita etiā tenet Albe. in d. l. leges et constitutiones. et in. iij. parte statu. in predicta. q. l. vj. Item predictis adde illud qd per glo. hic de cidit Bart. in l. illicitas. in princ. ff. de offi. presi. qd si statutū disponat, qd iudex de facto debeat rescindere venditiones factas p minoribus, extenditur ad venditiones minorum etiam post statutum celebratas: et vtatur participio preteriti temporis factas. ad hoc ponderat expositionem istius gloss. hic que exponit sit. i. erit. et q. lex semper loquitur. d. l. lariani. et sic eius natura est trahi ad futura. d. l. leges et constitutiones. Item per istam expositionē huius gloss. decidit Bart. in d. l. cum lex. ff. de leg. et in d. l. omnes populi. in antepe. col. et cōmuniter docto. in illis locis. §. alle. qd statutū loquens per verbū presentis vel preteriti temporis: puta quod qui cuius est vel fuit obligatus per instrumentum publicum possit capi ad petitionem creditoris, habet locū etiam in obligatis per instrumentū post tale statutū factū. ¶ Extra gl. Bar. hic subtiliter examinat materiā istius legis per tres questiones principia. alij scribentes hic nihil penitus tangunt, solum dicit Pau. de ca. hic in fi. quod Bart. multum subtilis fuit: et dixit multa pulchra potius quam vtilia Bal. in rubri. C. eo. in princ. dicit quod Bart. tractauit hic istam materiā subtilissime et pfundissime. ¶ Item ma. princ. q. Barto. est: an ex dispositione legis oriatur ius agendi et distinguit: vt hic late per eum. Adde in quātum Bart. dicit, qd quando lex precipit aliquid qd respicit cōmodum tantū eius cui precipitur: qd tunc nō oriatur actio: q. est potius permissio seu cōsilium q. preceptum: alleg. l. sepe. ff. de offi. presi. illa lex parū aut nihil facit: sed bene facit text. in l. titio centum. in princ. ff. de cōdi. et demon. arguendo a precepto legis ad preceptum testatoris: et istum tex. ad hoc alleg. Bal. in rubri. C. eo. in. j. col. Item inquantum Bar. tangit an ex permissione legis qm non oriatur ius agendi dicatur competere ius an vero facultas facti: et cōcludit quod quando lex permittit aliquid pro acquisitione alicuius iuris de nouo: et tunc illud est ius vt est ius ad eundem hereditatem: patet q. ei prescribitur: facultati autem que facti est nō prescribitur. l. viam publicam. ff. de via publi. Adde per conclusionem Bart. bonum text. in l. si mater. in verbo ius ad eundem hereditatis. in fi. et ibi Pau. de ca. ad hoc not. C. de insti. et substi. et ita etiam tenent glo. et doc. in l. iij. ff. de acqui. here. glo. et doc. in l. vnica. C. quando non peten. par. glo. et doc. in d. l. licet. et ibi late Bal. idem Bar. in l. filio preterito. in pe. colū. Imol. et Moder. ff. de iniur. rup. Et ista est cōmunis sententia quicquid teneat Sali. in d. l. licet. vbi ordi. narie dixi de hoc: et ibi etiam pulchre tetigi quid de iure immiscē di cōpetente suis heredibus, an ei prescribat. xxx. anno. spatio, ad ibi plenius scripta te remitto. Item in quātum Bart. in fi. huius j. q. cōcludit vbiq. reus habet ius excipiendi potest iudicis officium principaliter implorare, vt actori perpetuum silentium ponat per glo. in l. aurelius. §. centum. et ibi Bart. ff. de libe. lega. et glo. in l. si contendat. et ibi Bart. ff. de fideius. adde Bar. in l. si societatem. §. arbitrorum. in. iij. colū. in versic. quero quo iure arbitratore. ff. pro so. et in l. iij. §. nunc de effectu. ff. de libe. lega. et l. si finita. §. eleganter. in. iij. colū. ff. de dam. infec. Bald. in rubri. C. eodem. Multi in hoc tenent contrarium, presertim Imo. late in dicta. l. si contendat. et Bal. in plerisq. locis. et Salice. ideo vide plene de hoc per domi. Alexan. in dicto. §. eleganter. in penult. et vltima char. ¶ Secundo principaliter querit Barto. quando ex dispositione legis oriatur ius agendi, an sit actio vel officium iudicis: et cōcludit qd quādo verba legis dispositiua referuntur ad partes vel impersonaliter proferuntur: et tunc semper oriatur actio et hoc est clarum: vt hic per eum. Si autem verba legis di-

sponentis referuntur ad iudicem: et in hoc distinguit Barto. plerūq. hic: quam alibi: qd si referatur ad iudicem affirmando: tunc semper competit iudicis officium et non aliqua actio. l. quod si minor. §. si. ff. de mino. glo. ord. in l. si foror. C. de colla. Si autem verba legis dispositiua referuntur ad iudicē negatiue: et tunc non producit officium iudicis nec actionē: vt hic per eū. ¶ Limitat Bar. primum membrū nō procedere quādo verba legis directo disponerent circa ius agendi: tūc proculdubio produceret actionē: vt patet in omnibus edictis que dicunt iudicium dabo: et enim verba referant ad iudicē: tamē q. directo, disponit circa ius agēdi producit actionē. l. si quis id qd. ff. de iuris. om. in. et l. j. in princ. ff. de his qui deie. vel effu. et l. j. in princ. ff. cōmo. cū ista do. Bar. transit simpliciter do. Abb. in c. sepe. in. iij. et. iij. colū. de resti. spo. adde circa primum membrū Bar. quādo verba legis referunt ad iudicē affirmatiue semper cōpetit officium iudicis vltra gl. in d. l. si foror. Idem tenet glo. in l. si res obligata. in glo. vlti. in fi. ff. de leg. j. Bart. in l. j. in princ. in vlti. col. ff. si quis ius di. non obtē. et in l. j. §. ait pretor. ff. de postulā. Bald. in rubri. C. eo. et in aut. dos data. ad fi. C. de do. na. ante nup. et in l. si. in. vj. q. princ. C. de iure do. Sali. in l. j. C. eo. de condi. ex lege. Item ad istum primum membrū adde pulchre Bar. in l. solent. in. iij. col. ff. de ali. et cib. lega. vbi per hoc determinat qd si statutū disponat qd potestas vel capitaneus tale qd faciat, ex isto statuto oriatur solum officium iudicis: et nō conditio ex statu: et ita limitat Bart. in l. omnes populi. in vlti. q. ff. de iusti. et iu. et cōcludentem ex dispositione statutaria informi oriari conditionē ex statuto. Item ad istud primum membrum adde gloss. in l. cū satis. C. de agri. et censu. lib. xj. in glos. super verbo per iudicē. quam Baro. ibi in. iij. col. multum not. pro statutis dicentibus qd iudex provideat ne dānavel iniurie inferantur: nam vigore huius statuti nulla nascitur actio sed solum eis datur iudicis officium. Subdit tamē mirabiliter ibi Bar. qd si statutū diceret, qd iudex debeat tueri tales iniuriā patientes: tūc eis bene datur actio et exceptio p. l. statuas. ff. de acq. re. do. qd vltimū videt cōfundi ex doctri. bar. hic nā cū verba statuti referant ad iudicem affirmatiue videtur qd debeat oriari officium iudicis. sed dictū Bart. ibi procederet qm verba statuti essent impersonaliter prolata vel quando directo disponderet circa ius agēdi: vt hic per Bart. Item per istud membrū Bar. videt cōfundi decisio eiusdē Bart. in l. non solum. per glo. ibi. ff. de rei ven. et in l. iij. §. si rem. per gloss. ibi. ff. de lega. iij. in quibus locis tenet Bart. qd si statutū disponat qd victus victori condēnet in expen. prout etiā dicit ius cōe. intelligitur tale statutum nisi victus habuerit iustā cām litigandi: et tale statutū satis operatur vltra ius cōmune. cū ex eo oriatur nona conditio. l. actio ex statuto. Ista decisio videt cōfundi per dictā regulā hic traditā: nam cum tale statutū dicat qd victus victori condēnet in expensis: verbum condēnet, intelligit necessario a iudice: ergo d. oriari officium iudicis et non actio: et ita reprehendit do. Mate. in no. si posset saluari Bar. quādo statutū loqueret per alia verba: puta q. diceret qd victus victori sit obligatus in expensis: nā illud vbi obligatus: excluderet officium iudicis: qd nullā presupponit obligationem. l. qui per collusionem. ff. de ac. emp. ita dicit Bald. in l. terminato. in pe. colū. in fi. C. de fru. et lit. expen. de veritate tamē huius puncti latius ordinarie dixi in l. properan. §. si autem alterutra. C. de iudi. Sed aduerte: licet gl. Bart. et doc. vbiq. indifferenter teneant istā conclusionē: tamē in contrariū soleo ponderare duos tex. qui fortiter stringunt: vnus est. l. si paciscenda. ad fi. in verbo per iudicem. C. de pac. vbi verba legis expresse referuntur ad iudicē affirmatiue: et tamen ibi oriatur actio pro socio vel prescri. ver. fm gloss. et do. ibi: alius est text. in l. si tibi. cum gloss. in verbo iubebit. C. loc. ¶ Circa scdm membrū Bar. quādo verba legis dispositiua referuntur ad iudicē negatiue qd tunc non oriatur officium iudicis. ad de ad hoc bonum tex. in l. meuium. §. sed qd pretor ait. et ibi Bar. ad hoc no. ff. qd me. cau. l. j. Bart. alle. tex. in l. j. eo. tit. ff. qd me. cau. Item inquantum Bar. in vltimo mēbro dicit, quod quando verba legis impersonaliter referuntur: qd tūc competit ius agendi per l. statuas. ff. de acqui. re. do. adde qd per illum tex. datur predicta regula, quod ex lege simpliciter disponente vel aliquid impersonaliter precipiente inducitur actio et exceptio: ita eum alleg. gloss. et docto. in aut. sacramenta pube. C. si aduer. ven. et in l. cum de nouo. C. de legi. Barto. in l. iurisgentiū. §. pretor ait. ff. de pact. et in d. l. statuas. Sed aduerte: q. tex. in d. l. statuas. videtur obstat doc. Bartol. in duobus. Primo dum Bart. vult, quod in d. l. statuas. verba impersonaliter proferuntur et nō referuntur ad iudicē. text. ibi videt clare dicere contrariū: dū dicit dare operā pretorem oportere: et sic verba legis referuntur ad iudicē: et sic contra Bar. Item referuntur ad iudicem affirmatiue: et tamē nō oriatur officium iudicis sed actio: ergo de directo contra primum membrū Bar. Cogita si posset dici quod verba ibi referantur ad iudicē sed negatiue: dū text. ibi dicit: qd ptoz debet dare operā ne liceat priuato auferre illud qd in publico positum est, quo casu cū ver-

Si obligatio. Secunda Jasonis super Digesto veteri.

ba referantur ad iudicem negative: ideo non oritur officium iudicis: sed populo ad cuius commodum prohibitio illa inducitur bene datur actio: et sic sumus in secundo membro Bar. iterum considera si melius possit responderi. ¶ Tercio principaliter querit Bart. quoniam ex dispositione legis oritur actio: utrum sit conditio ex lege vel actio in factum vel alia actio et distinguit multum late per tres columnas.

¶ Vltimo ad finem. ut hic per eum. ¶ Adde primo in quantum concludit Bar. quod ex contractu emphiteotico oritur actio specialis que vocatur actio ex emphiteosi et denominatur a contractu, sicut in alijs contractibus nominatis, ut in actione ex empto locato et simili. per l. actionum genera. §. ex contractu. ff. de actio. et obli. et quia text. in §. adeo. in §. de loca. dicit, quod contractus emphiteoticus est species contractus de per se, sicut ergo alij contractus iurisperitorum nominati producant actionem specialem ex ipso contractu: ita etiam erit hic: cum Bar. simpliciter tenet Ange. de are. in d. §. adeo. in §. col. Breuiter teneas communem sententiam, quod ex contractu emphiteotico oritur conditio ex lege: Zenoniana: prout tenet gl. in d. §. adeo. Bar. sibi contrarius: et contra doct. in l. j. vbi dicit. C. de iure emphi. Bart. in l. j. in vlti. column. ff. de publi. iudi. Ange. in §. emphiteosim. in aut. de non alie. eo quod contractus emphiteoticus non erat de per se potens ad producendum obligationem nisi superuenisset lex Zenoniana. que disposuit obligationem oriri. d. §. adeo. et d. l. j. et ibi declarat Bar. C. de iure emphi. ergo debet competere conditio ex lege: ut hoc text. ita paucis teneas quicquid tenuerint Ly. et vltiamon. in d. l. j. in v. q. qui tenent quod oritur actio prescript. verb. quos ibi sequitur Alb. de rosa. et Bal. in rub. C. eo. in vlti. column. vbi respondet ad l. iij. ff. de prescrip. ver. alle. per Bar. hic contra vltiamon. et Bal. in c. dilecti. de iudi. Item dum Bar. hic tenet quod contractus emphiteoticus si contractus nominatus: adde quod idem tenet Bal. in d. l. j. in §. col. C. de iure emphi. et ibidem Angel. vbi hoc not. ex illo text. et ibidem Ange. in §. emphiteosim. in aut. de non alie. vbi dicit ex hoc resultare mirabile quod est dare contractum nominatum pro quo non resultat actio nominata. Sed responde per id quod statim dixi: illud ideo esse: quod contractus emphiteoticus de per se non erat potens ad producendam actionem nec obligationem nisi superuenisset lex Zenoniana. Adde etiam in simili quod actus feudalis dicitur esse actus nominatus secundum Bart. in l. iurisperitorum. §. quoniam. in pe. col. ff. de pact. et ibi dicitur in vltimo: quod imo actus emphiteoticus et actus feudi sunt contractus nominati: tenuit Bald. sibi prius et male in l. fin. j. q. C. quoniam lice. ab emp. disce. et in rub. C. de re. permu. et in c. dilecti. in §. col. de iudi. vide not. Joan. de imo. in commento. c. potuit. in xxxv. col. de loca. et not. Bald. in c. que in ecclesiis. in §. col. et sequen. de consuet. Item in quantum concludit Barto quod ex literarum obligatione si in ea venit incertum agitur speciali actione ex literis vel ex literarum obligatione, si autem veniat certum competit certi conditio ex literarum obligatione, sicut distinguimus in stipulatione. si quis certum. ff. si cert. petat. luncta. l. non figura. ff. de actio. et obli. idem tenet Bart. secundum aliquas lecturas. in l. in contractibus. in prin. in pe. q. C. de non nu. pec. Aduersus te in ista doc. Bar. dicit, quod si in contractu literarum veniat incertum agitur actione ex literis: istud non videtur prima fronte posse procedere: nam cum obligatio inducatur tantum in contractu mutui. l. generaliter. C. de non nu. pec. ergo non potest venire incertum nec ad incertum agi cum in mutuo semper veniat certum. Sed responde per id quod exceptio non nu. pe. bene verum est quod habet locum solum in contractu mutui: ita loquitur. d. l. generaliter. et obligatio literarum potest contrahi in omni alio contractu. l. non figura. ff. de actio. et obli. Breuiter teneas eodem sententiam contra Bar. quod ex contractu literarum oritur conditio ex lege: prout et glossa in §. de lit. obli. doc. in d. l. in contractibus. Bal. in rub. C. eo. per tex. in d. ti. de lit. obli. in prin. in verbo ex lege nostra. quicquid hic respondeat Bar. ad illum tex. Item ex contractu literarum de iure civili inducto nulla est prodita specialis actio: ergo debet competere conditio ex lege per istum tex. Et per hoc patet non ob stare similitudinem quam facit Bar. de obligatione verborum: et sic de stipulatione ad obligationes literarum, cum in stipulatione sit expressa provisio de actione. d. l. si quis certum. ff. si cer. pe. et in §. de verbo. obli. in prin. sicut etiam in mutuo naturali. d. l. si quis certum. et l. certi conditio. in prin. ff. si cer. petat. non sic in mutuo civili et sic in obligatione literarum. Item contractus literarum non erat de per se potens ad producendam actionem et obligationem nisi illud fuisset inductum a lege civili: ut in d. titu. de lit. obli. in verbo ex lege nostra. ergo debet oriri conditio ex lege: ut hic, ita etiam teneas contra Barto. in sequenti exemplo de sponsalitia largitate per easdem rationes. ¶ Successive in quantum Barto. concludit quod vbi consuetudine vel statuto inducitur novus contractus: quod tunc agitur actione speciali que oritur ex illo contractu: unde secundum eum ex contractu feudi inducto per consuetudinem agendum est actione feudi seu ex feudo. adde Bart. in l. omnes populi. in v. q. principa. in pe. col. ff. de iusti. et iure. et in l. de quibus. in vlti. col. ff. de legi. et in l. j. in vlti. col. ff. de publi.

et dicit Bar. in l. in comodato. §. j. ff. como. quod cum ex feudo oriat actio feudi: ista actio feudi variabitur in directam et contrariam: nam directa competet domino: contraria autem feudatario. Breuiter teneas quod pro feudo tam vasallo quam domino competat conditio ex lege: vel res citius conditio ex moribus que nascitur ex visibus feudo. prout tenet Ang. hic: et Bal. in rub. C. eo. et in c. j. et in prin. in §. col. de contro. inuesti. et in c. dilecti. de iudi. et in l. ex placito. in §. col. C. de rerum permuta. et not. And. de iser. in proemio feu. in v. q. Bart. lau. in c. j. in prin. v. col. qui feu. da. pos. distinguendo tamen et intel ligendo prout plenius dixi in prelu. feu. in §. char. in v. q. princip. quicquid teneat idem Bald. in l. fin. in §. q. C. quando lice. ab emp. disce. vbi tenet quod ex contractu feudi oritur vel conditio ex lege vel actio prescript. ver. q. feudum est contractus innominatus secundum eum et male: ut §. dixi: et plenius dixi in dictis prelu. feud. in §. char. in §. q. prin. alibi etiam Bal. in l. vnica. in §. xvij. col. C. de confes. Ites fert Jo. mo. in c. abbate sane. de re iudi. in v. tenere quod vasallo competit officium iudicis: et male per predicta nec Bald. ibi illud sequitur. An autem actio directa et utilis nascatur in materia feudorum sicut in alijs contractibus: vide per Jac. alua. in c. j. §. similiter de l. contra. et qua actione conueniat vasallo domino: ponit Spec. in titu. de offic. ordi. in versio. eod. modo. De multis alijs remedijs competentibus feudatarijs vel vasallo dixi ordinarie in prelu. feu. vbi multa remedia in proposito cumulaui. Item in quantum subdit Bar. quod predicta procedunt quoniam ex lege inducitur actio civilis secus si induceretur actio criminalis: quoniam tunc non debet dici conditio ex lege: sed accusatio ex lege: quoniam crimina non puniuntur per actionem: sed per officium iudicis: ut in §. de publi. iudi. in prin. sed conditio ex lege est actio: ergo non datur ad puniendum crimina. adde Bar. in l. locis populi. in v. q. principa. in pe. col. ff. de iusti. et iure. vbi idem dicit in statutis quoniam tribuunt ius agendi criminaliter: quod tunc nulla oritur actio: quoniam cause criminales ut dixi non experiuntur per actiones: sed erit accusatio ex illo statuto vel officium iudicis si iudex ex suo officio per inquisitionem procedat: et idem Bar. in l. de quibus. in vlti. col. ff. de legi. et in l. j. in pe. col. ff. de publi. iudi. et in l. j. in prin. ff. ad l. fal. ¶ Et hoc ex istis verbis Bar. differentiam inter conditionem ex lege vel statuto: et accusationem ex lege vel statuto: nam prima competit in causis civilibus: secunda in criminalibus. adde glo. in l. si in verbo recipiat. ad fi. C. de litig. qua Bald. ibi dicit non esse alibi in iure per quam datur not. limitatio ad istam differentiam Barto ut procedat in delictis in quibus bene preponitur accusatio ex lege ut dictum est: sed vbi non est delictum sed contractus alias illicitus: tunc competit conditio ex lege: quod non. Item in quantum Bar. in secundo casu prin. distinguit quod quoniam agitur ex aliquo delicto nominato: tunc agitur actione in factum. l. qui nomine. ff. de falsi. idem si agitur de delicto innominato quod cadit in culpam. l. ex hibitionis. C. ad expi. secus si delictum innominatum cadat in dolus: tunc habet locum actio de dolo. l. j. C. de dolo. et l. j. §. fina. ff. eo. ad de que dicantur delicta nominata: et quoniam innominata declarat Bar. in l. nunquam plura. in §. col. ff. de pua. delic. et in l. et in priuatis. ff. ad turpil. et in l. senat. ff. de accu. et in l. si quis id quod §. j. et in l. si familia. ff. de iuris. om. iud. Ego not. declarauit: et plenius in d. l. si familia. ibi videas. Item intellige Bar. hic loqui quoniam agitur per delictis civiliter iuxta l. pe. ff. de fur. et l. si ff. de iniur. put etiam dicit ipsemet Bar. in d. l. qui nomine. ff. de falsi. si autem ageretur criminaliter: tunc non posset actio competere: quoniam crimina non experiuntur per actiones: ut in §. de publi. iudi. in prin. et declarat Barto. met. §. in membro precedenti. ad fi. et patet: quoniam si ageretur criminaliter et delictum esset innominatum non haberet locum actio de dolo: sed crimen itel lionatus. l. iij. §. j. ff. de crimi. stellio. ¶ Item in quantum Bar. ponit differentias inter actionem prescripti. ver. et actionem in factum stricto modo sumptam: dixi de hoc ordinarie in rub. ff. de prescrip. verb. post glo. et Bar. ibi: ideo hic non repeto. ¶ Et quod duplex sit actio in factum et quoniam quomodo competat, habes glossa. magistrum in §. si. in §. de interdic. et in l. in factum. ff. de actio. et obli. et in rub. et l. quoniam ties. ff. de prescri. ver. Bal. in l. ex placito. in v. et in v. q. C. de rerum permuta. Ultimo in quantum Barto. circa intellectum l. ne in arbitris. circa me. in versio. et in his omnibus. C. de arbi. vbi dicitur agendum esse in factum: vel conditione ex lege: vel vtili in rem: prout facti qualitas postulauerit, videtur ponere differentiam inter actionem in factum et conditionem ex lege: et vult quod ibi quoniam partes et arbitri iurauerunt, agitur actione in factum non generali sed speciali ex iure iurando: quoniam partes videntur iurare id esse verum quod arbiter dixerit: et ideo ibi tunc non agitur conditione ex lege: quoniam non inducitur noua obligatio: sed quando partes non iurauerunt sed solus arbiter: tunc bene competit conditio ex lege: quoniam ex illa lege inducitur noua obligatio: non declarat tamen aperte Bar. differentiam inter conditionem ex lege et actionem in factum. Item loquitur, Barto. de actione in factum non generali sed speciali ex iure iurando: unde alibi Bal. in d. l. ex placito. v. q. C. de re. permu. querit an actio in factum et conditio ex lege sint idem. Et primo dicit videri quod sic: quoniam dantur in eodem

eodem casu et ex eadem causa. d. l. ne in arbitris. unde que non differunt causa non differunt etiam causato. Contrarium tamen determinat: quia actio in factum cõperit ex legibus inuētis ad interpretationem vel suppletionem. l. xij. tabu. vt instit. de. laqui. in fi. et tñ nunc non oritur cõdictio ex lege: quia non est lex noua quo ad primam inuentionem. Sed per hoc Bal. etiam non bene declarat differentiam inter actionem in factum et cõditionem ex lege: sed alibi melius declarat idē Bal. in c. dilecti. de iudi vbi dicit quod est questio scrupulosa de apicibus iuris querere an oriat cõdictio ex lege vel actio in factum: et quod verus legisla bene cognoscit differentiam: nam cõdictio ex lege: est quoties procedit obligatio nuda non apta ad agendum sed lex inuenit ipsam actionem propter ipsam obligationem: vt. l. si quis argentum. C. de dona. sed actio in factum est quoties procedit obligatio apta ad agendum: tamen dabitur que actio competit: vt. l. quoties. ff. de prescrip. ver. et ista differentia etiam colligitur ex dictis per Bar. hic in ista. iij. q. principali.

De eo quod certo loco.

Rubrica.

¶ An iste titulus habeat locum in iudeo cui debitor promisit soluere si ibi non soluat.

¶ Iste titulus est multum difficilis fm Bar. C. glo. rubrice cõtinuat hunc titu. duobus modis: vno modo ad. l. si. titu. precedē. alio modo ad ti. preceden. Bar. et Ang. approbant vtrāq; continuationem: tene scōdaz que est cōgruentior. C. Angl. rub. in fi. quibus doct. nō aduertant: ista glos. male loquitur inquitum dicit quod in actionibus arbitrarijs obligatio nascitur ex eo quod certo loco. promittitur: et sic vult. quod in actionib⁹ arbitrarijs interesse propter adiectionem loci sit in obligatione. Istud est falsum: quia in arbitrarijs et sic actionibus stricti iuris propter interesse ratione loci non venit iure actionis sed officio iudicis mercenario propter naturā ipsius actionis: et consequenter ipsius obligationis ex eitate aliquod extrinsecus accedens: ita declarat Bar. in. l. i. C. vbi cōne. q. cer. lo. dar. pmi. et in. l. ij. in primis verbis. j. eo. et in. l. in actionibus. in. iij. colu. vbi dicit. s. de in lit. iuran. Imo etiam in actionibus bonafidei interesse propter locum veniret officio iudicis mercenario. l. si vt certo. in prin. ff. com. et ita s. glos. ordi. in. l. in bonafidei. in glos. j. eo. et ibi Pau. de ca. et ibi dicit et s. Specu. in titu. de fructibus et interesse. s. viso. ver. et hoc in contractibus: videtur dicere quod in actionibus bonafidei interesse sit in obligatione et nō in officio iudicis: tñ male dicit per predicta: et eum reprehendit Pau. in. l. si heres. j. eo. Notes tñ saluare istam gloss. quod s. dicit quod arbitraria actio nascatur ex illa obligatione que sic contracta est: vt quid certo loco detur. et sic glo. designat causam et materiā vnde oriatur: nō tamē aperit. quod remediuz cõpetat: et sic non negat interesse propter locum venire officio iudicis: ita potest aliquantulū palliari ista gl. Pro intellectu huius tituli. quia in ista rubri. sit mentio de loco et non tempore: posset dubitari: an actio stricti iuris ita efficiatur arbitraria propter additionem temporis sicut propter additionem loci: dic quod non: vt dicit in. l. quod si ephesi. in prin. j. eo. et ibi rationem diuersitatis assignant. Item an iste tit. habeat locum in iudeo cui debitor promisit certo loco soluere si ibi non soluat: est nouus punctus quem tetigi in. d. l. quod si ephesi. s. j. j. eodē. Item pro intellectu huius tituli: adde quod licet in ista rubri. et in Rub. C. eo. dicatur de eo. quod certo loco dari oportet: et sic isti tituli videantur loqui de obligatione dandi certo loco: tñ procedunt in stipulatione faciendi certo loco: vbi etiam competit actio arbitraria propter locum. l. in bonafidei. in vers. si. fm primā lec. glo. ibi j. eo. et ibi Raph. Fulgo. ad hoc reputat sing. notantū: facit. l. iij. s. si quis insulam. j. eo. Nam etiam ex stipulatione faciendi agit ad dandum. l. eum qui insulam. ff. de iudi.

- 1 Stipulatio sic debet interpretari. vt nō reddatur inutilis.
- 2 In contractibus non est locus remissioni.
- 3 Debitor an possit alibi conueniri quam in loco contractus.
- 4 An quid debitor possit conueniri etiam in loco in quo cõtractus. est celebratus: licet alibi sit destinata solutio.
- 5 Roma est communis patria.
- 6 Ratione destinate solutionis quis sortitur forum etiam quo ad accessoria.
- 7 Debitor potest conueniri in quocūq; loco scilicet idoneo.

Alio loco.

Qui promisit certo loco dare si in eo non reperitur potest in quolibet alio loco: vbi sortitur forum conueniri. ne promissio reddatur inutilis. h. d. tex. cū glo. in cōmunem opt. Ex ista. l. gl. si. colligit duo notabi. que p te videas. C. Tercio no. ex hoc text. fm Bal. quod in palatio debet sic interpretari vt nō reddatur inutilis: facit. l. quoties. ff. de verbo. obliga. et l. iij. ff. de testamen. mili. Item in dubio iuris presumptio non adaptatur ad impugnati. id quod agitur: sed potius adaptat ad confirmati. ita no. Bal. et

Slo. in. l. si quis a filio. in prin. per illū text. cum glos. no. ff. de leg. j. Amplius probat text. in. l. diuus. in prin. ff. de vin et habi. qd verba que nō possunt verificari in iure expresse constituto verificantur in alio iure differenti etiam si illud ius sit maius expresse ad hoc vt actus valeat: ibi em erat relicto vsus sylvet et qd sub rōne vsus legatum non valebat. cōprehenditur vsusfructus: et ita illū tex. ad hoc subtiliter no. Tre. in. l. qd in rerum. ff. de leg. j. Limita istam regulā vt non procedat qñ talis interpretatio esset futura nimis grauis vel nimis onerosa aut stipulatori aut reo: tunc potius vitiat stipulatio. l. iij. s. si quis insulā. cū si. j. eod. et ibi ad hoc no. Raph. Fulgo. et ibi dicit. C. Quarto no. fm Bar. de cu. Albe. et alios. qd in cõtractibus nō est locus remissioni ad locū contractus si ibi nō reperitur: quia si fieret remissio de loco ad locum nō esset necessaria equitas huius legis: et ideo si mercator promisit mihi soluere frumentū tali tempore in ciuitate Venetiarū. et ipse nō vadit Venetias. non possum eum ibi cōuenire ratione cõtractus: et sic destinata solutionis ex quo ibi nō reperitur: nec etiam ex proprio domicilio. remittendus est per iudicem illius loci ad ciuitatem Venetiarum. cum in causis ciuilibus regulariter non fieret remissio de loco ad locum: et istud est clare decusum in. c. romana. s. contrahentes. de foro compe. in. vj. per glos. et docto. in. l. heres absens. s. j. ff. de iudi. per doct. in aut. qui semel. C. quomodo et quando in. late. l. iij. C. vbi de cri. agi oportet. per domi. Ant. de but. in. c. si. de fo. comp. Limita quādo debitor promississet soluere certo loco et intrasset: nam virtute iuramenti esset remittendus ad locū destinate solu. text. est in. s. si vero etiam quidā iurēt. in aut. de exhi. re. Secūdo limita si lis fuisset inchoata in loco destinate solutionis. nunc etiam in ciuilib⁹ causis sit remissio pionalis ad locum iudicij inchoati. text. est in. l. consentaneum. C. quomodo et quādo in. quem ad hoc ibi no. Bald. in. vj. no. et dicit quod ille text. est ad hoc sing. nec alibi est in re. Tercio limita quādo in instrumento esset renūtiatū pñuilegio fori: nam remissio pñuilegij fori operatur istum singularem effectum. quod in contractibus fiat remissio: gl. est sing. in. l. j. ff. si quis in ius vo. nō re. quā Bart. ibi. multum ad hoc no. et signat. an verū dicat ibi dicit. Quarto limita quādo ille qui promisit soluere promisit etiam se representare ad petitionem creditoris quauocūq; voluerit fm Bal. in l. eum archimedoram. in. vj. colu. C. vt in pos. le. Quinto quādo debitor promississet soluere in aliquo loco et certo limitato tempore. cū fingat p doli abesse fm Innoc. in. c. si aduersarius. de eo qui mit. in pos. quē refert et sequit Bald. in. c. j. in. iij. col. de mili. valal. qui contu. est. C. Quinto pondera diligenter istum tex. in verbo vel quia alijs locis necessario distringeretur: qui egregie probat quod ad hoc vt debitor possit alibi conueniri non est necesse quod fuerit in mora accedēdi ad locū destinate solutionis: pñz quia in alio distringebatur: forte quia erat incarceratus non poterat dici in mora. l. sed et si reipublice. in prin. ff. de vñ. l. quod te. ff. si cer. peta. et tamen pot alibi conueniri: vt hoc tex. intellige tamen fm Pau. de castr. quod ista casu nō habebitur ratio interesse actionis: bene ipsius promissoris: vt no. gl. in. l. seq. in prin. vide per Barro. et alios in. l. iij. s. nūc de officio. post gloss. ibi. j. eo. C. Lapio gloss. primam quam diuide in duas partes. In prima ad declarationem text. format. q. In secunda ponit limitationem ad text. secunda ibi: s. non ante q. C. In ea. gloss. ibi. vt. j. de actio. et obliga. l. contraxisse. habes quod ratione destinate solutionis debitor sortitur forum in eo loco quous in eo nullum habeat domicilium: quia ibi censetur contraxisse. C. Circa istam gloss. querunt doc. nunquid debitor poterit etiam cōueniri in loco in quo tractus est vere celebratus: licet alibi sit destinata solutio. prima fronte videret dicendum quod sic: nam ratione cõtractus quis sortitur forū in loco contractus: vt. l. heres absens. s. fin. ff. de iudi. l. eum qui. s. j. ff. de consti. pec. et d. c. romana. s. contrahentes. de fo. compe. in. vj. Si ergo potest conueniri in loco destinate solutionis: quia ibi tñgit contraxisse d. l. cõtractisse. fortius debet posse cōueniri in loco vbi vere contraxit. ne plus operetur fictio q̄ veritas. l. filio. de libe. et posthu. Contrarium determinat doc. hic et glo. et docto. in. l. j. C. eo. et in. l. iij. ff. de bo. auto. iudi. pos. et in. d. l. heres absens. s. si. eo quia in loco destinate solutio. adeo fingitur esse celebratus contractus: quod nullo modo censet esse celebratus in eo loco vbi verba contractus fuerunt dicta vel prolata: nisi aliud expresse sit actum et hoc per fictionem iuris: licet glo. de hoc dubitet in. d. l. eū qui. s. j. adem tenet Bar. et Angel. in. l. i. quero. per illū text. ff. de solu. nisi alias promissor in loco tractus domicilium haberet per. d. l. heres absens. s. si. vbi glo. et bal. Pro ista cōclusionē adde fortius: quod s. Roma sit communis patria. l. roma. ff. ad mun. tñ si ibi gñatur et solutio aibi destinet. nō dicit quod ad effectū rome esse contractū: vt ibi possit reus per creditore cōueniri. vel econtra reus ibi soluere inuito stipulatore. text. est in. l. qui rome. in prin. et ibi Ange. et do. Alex. ad hoc no. ff. de ver. ob. et adde etiam in practica. quod rōne destinate solutionis quis sortit forū in illo loco non solum quo ad ea que prim

¶ Rōne cõtract⁹. Ad de Bald. in c. j. C. vbi et apud quez. Bal. i. l. qui certo loco. ff. de cõdi. in de. doc. in. c. ex pre. d. de resti. spo. doc. i. c. vlti. de fo. cõpe. doc. i. c. j. de sponsa.

¶ Roma sit cōis patria. Ad d. c. si. s. fo. ppe. doc. in. l. iij. in. s. oēs. ff. de iudi. Bart. i. l. sed et proba ri. in. s. si. ff. de excu. tur.

Arbitraria. Secunda Yaso. super Dige. vete. Si quis ephesi.

cipaliter veniunt in ipso contractu: sed etiam quo ad accessoria: et sic
quo ad vana et expensas. et dilecti. et ibi do. Abb. in vlti. no. de foro
cöpe. Aduerte etiam p limitatione cöclusionis doct. s. proxime res
late: qd lz in loco celebrati tractus nō possit promissor pueniri:
sed tñ sit cōueniendus in loco in quo est destinata solutio: tñ be-
ne possit in loco pectus peti fideiussor de soluendo in loco destina-
te solutio vel possent sequi rari reat casu quo non essent bo-
ne ibide salte possit ab eo exigi iuratoria cautio. per illud qd not.
tenet Bald. in l. fi. C. vbi in re actio. qd si esset verū esset valde no.
et signat. nō pono tñ pro cōstanti. Capio gloss. fi. in verbo vtilit:
quā diuide in quatuor partes. In prima declarat tex. In scda col-
ligit ex tex. vnum not. In tertia colligit aliud not. In quarta for-
mat questione necessariā ad intellectū text. secūda ibi: et sic no. ter-
tia ibi: item not. arg. quarta ibi: sed nunquid vbiqz. In ea glo.
ad fi. habes ex ista quarta parte gloss. diligenter nota. pro intel-
ctu legis nostre: quod debitor pōt conueniri in quocunqz loco: scz
idoneo in quo habeat domicilium: et ista est cōis opi. fm Barto.
Albe. et omnes. Idem tenent glo. Bar. et cōmuniter doc. in l. i. C.
eo. et gloss. in l. cum qui insulam. ff. de iudi. et gloss. in c. nec quisqz.
xxiii. q. ii. sed idem Barto. hic secutus Rico. de mata. in quadam
sua disputatione tenet opposi. qd imo debitor possit conueniri in
quocunqz alio loco etiam vbi non fortitur forum: et hoc propter
naturam arbitrarie actionis. que est extraordinaria: vt not. gloss.
s. in rubrica. et quia propter hoc grauatur reus: ideo datur arbi-
trium iudici vt consyderet interesse ipsius rei: vt. j. l. p. x. et per
totum istum titu. Mouetur per. l. qui certo. s. de conditio. inde.
que parum facit fm Raph. Fulgo. mouetur etiam per exemplū
fugitiui debitoris qui vbiqz potest conueniri. l. i. C. vbi decurio.
vel cohors. et. l. i. C. vbi cau. stat. Nec obstat. heres absens. s. fina.
hic allega. per glo. quia respondet Bar. qd loquitur quando sit
pulator ageret secundum formam promissionis petens eum con-
demnari ad soluendum in loco destinate solutionis: et tunc non
potest conueniri nisi in loco idoneo vt ibi: secus quando creditor
peteret promissorem cogi ad soluendum ex natura actionis: arbi-
trarie tunc vbiqz possit conueniri. Mouetur etiam Bart. quia si
aliud diceremus ista lex seruaret nobis de ventor: qz sine ea planū
est qd promissor potest conueniri in loco idoneo vbi fortitur forū.
ergo generalitas istius legis non debet recipere limitationes seu
restrictionem de habilitate per doct. Jaco. de are. et Barto. in l. i.
j. s. nuntiatio. ff. de ope. no. nuntia. quia dispositio generalis super
iure iam concessa ne sit frustratoria non recipit illam restrictionē
de habilitate: vt ibi. Bald. hic dicit quod dicta opi. domi. Rico.
videtur multum iuri consona: licet cōmunis opin. sit in cōtrariū.
Breuiter teneas opi. gl. et cōem: quā etiam tenet Alb. Raph. Ful-
et Paul. de cast. hic. Angel. de aret. in. s. preterea quasdam. in. vj.
char. insti. de actio. et istam opi. tenuerunt vbiqz gloss. vt. s. retuli:
et ista opi. contra Bar. est equior et cōior fm do. Abba. in. c. j. in. iij.
no. de plus peti. Pro ista opi. stringit fm Moder. qz alias seques-
retur ridiculū. qd ille qui promissit certo loco solueret sic restrin-
xit se ad certum locum. quo casu restringendo se ad soluendum in
vno loco. cetera loca videtur exclusisse. l. cum pretor. ff. de iudi. l.
maritus. C. de procu. esset deterioris condi. qz ille qui simpliciter
promissit soluere: q non potest conueniri: nisi in loco idoneo: ergo
multominus qui elegit sibi vnam locum tantum ceteris exclusis
non debet posse cōueniri nisi in loco alias idoneo: et sic vbi alias
fortitur forū. Nec obstat. fundamentū Bar. qd ista lex nihil opera-
retur qd seruaret de vento. cū de iure cōi possit conueniri in omni
loco: vbi forū fortiat: qz respondent Rap. Fulg. et Pau. de cas. qd
de stricto iure videbat qd promissor nō possit cōueniri nisi in loco
destinato solutionis: prout tenet. s. gloss. j. iunctis his que ibi dixi:
ergo cū ista lex istud remoueat et cōcedat qd ex eqtate possit etiaz
in alio loco cōueniri: et sic de nouo satis operaret: ergo restringen-
da est generalitas huius. l. dūmodo ille locus sit alias idoneus.

1. Que actiones efficiuntur arbitrarie.
2. In actionibus arbitariis habetur ratio interesse.
3. Actio ratione loci efficitur arbitraria.
4. Ad concedendū restitutionem in integrū quis locus attendatur.
5. In isto titulo interesse actoris et rei consyderatur.

Arbitraria. In actione arbitraria ppter
locum habetur ratio interesse
actoris et rei. Item actio tunc dicitur arbitraria ratio-
ne loci quādo est stricti iuris: puta ex stipulatione. hoc
dicit. In ter. ibi arbitraria: dicit qd solū actiones stricti iuris effi-
ciuntur arbitrarie: et sic assumunt istam qualitatem seu adiectio-
nem propter aliquod extrinsecus accedens contra naturā actio-
num. Nam cum actio sit stricti iuris. in ea iudicis frenum est val-
de strictum. l. quicquid astringende. in prin. ff. de verbo. obli. tñ ex
quadā equitate lex dat arbitriū et ptatem iudici ad ea que nō ver-
nūt ex natura pprie actionis: puta qñ in stipulatione est appositus
locus destinatus solutioni: certe si in illo loco non soluat: sed alibi

talis actio efficitur arbitraria: vt officio iudicis mercenario veniat
interesse loci ppter naturā actiois vt hic: nō fice est in actionibz hos
necideri qbus ex earz natura venit qd equū ē venire: idē eis offi-
ciuz iudicis exuberat. l. in bonafidei. j. eo. l. qz tantūdem. ff. de neg.
ge. s. preterea quasdam. cū gl. in fi. de ac. C. l. Not. primo ex hoc tex.
in actionibz arbitariis habet ratio interesse taz actoris quā rei:
vt hic: et p gl. et doc. in l. i. C. eo. C. l. Scdo no. in p. hec aut actio. qd
actio rōne loci tūc efficitur arbitraria qñ est stricti iuris: vt cū outur
ex stipulatione vt hic: vel ex testamēto vel ex mutuo: vt. l. si heres.
cū. l. iteqz. j. eo. secus qñ est bonafidei: vt statim dixi. Capio gl.
magnā in verbo vtriusqz quā diuide in tres partes princ. In pri-
ma remouet tacitū cōtrariū: qd duo p traria simul esse non pnt: vt
hic per Bar. In scda remouet aliud p raria. In tertia format no.
qñone. scda ibi: actoris tñ dico. tertia ibi: sed qd si interest. C. l. In
ea. gl. ad fi. ex viti. parte glo. habes duas cōclusiones. Prima est
quod quantū ad cōcedendū vel denegandū beneficium restitutionis in inte-
aduersus p raria in p raria p raria. Et quo correlarie inferi. qd in his
que respiciunt solutionē vel restitutionē p raria. vt est restio in integ.
et inspicit locus iudicij et non locus tractus. Ista glossa ad hoc res-
putat singu. Salu. in l. j. in. iij. colū. C. de sum. tri. istam gloss. repro-
bant anti. doct. l. Bui. de cu. Jac. bu. et And. de p raria hic per regu-
lam in l. si fundus. ff. de em. vbi in his que pertinent ad viciu-
nē cause inspicit locus tractus: sed Ray. de for. hic vt refert Albe.
de ro. sequi istā gl. qz cū statutū iudicij loquat gñaliter et iudiciū
cetero ergo nā dū intelligi. l. i. vero. s. de viro. solu. matrimo. ad. d. l. si
fundus. cū si. rñdet qd loquunt qñ agit ad p raria implendū: s. in
qōne p raria agit ad refundendū. l. qui certo. s. de conditio. inde.
et. l. i. C. vbi et apud quē idē Bui. de cu. in. d. l. i. C. de sum. tri. m. a. et
fi. ca. sustinēdo istam glo. aliter rñdet ad. d. l. si fundus. qd loquat
quantū ad ea q veniūt ex natura p raria et que agebant a partibus
tacite vel expresse: sed restitutio in inte. non est hūmōnig: et. Bre-
uiter teneas q gl. cōtra quā vltra antiquos. s. reiatos tenet Bar.
Bal. Pau. de ca. et Fulg. hic per gñalitatē. l. semper in stipulatio-
nibus. ff. de reg. iur. Itē sicut in actione que orit ex p raria inspicitur
locus tractus. eadē rōne dū inspicit in officio iudicis per qd p raria
restitutio in inte. cum succedat loco actionis. l. quod minor. s. si. ff.
de mino. qz eadem ratio que habet mouere iudicis equitatem in
contractu. eadem militat in restitutione in inte. Idē tenet Bart.
in. d. l. circa. v. col. C. de sum. tri. vbi dicit. qd verba Bui. de cu. ibi:
non habent saporē veritatis. Idē ibi tenet Bald. in. vj. colū. vbi
cōmendat istā sententiā Barto. qd sit subtilis et no. Ita etiam tenet
ibi Salic. in. iij. col. motus: qz restitutio in inte. causat ex lesione et
minuitate. l. nā et postea. s. si minor. ff. de iureiur. sed l. cho p raria
nit ex contractu et quo minor obligatur: ideo aduersus cōtractū
datur restitutio. l. j. et per totum. C. l. aduer. vend. ergo locus illius
cōtractus debet inspicit qñis restitutio petat in domo aduersarij
d. l. i. C. vbi et apud quem cū sit causata ex lesione contractus ali-
bi celebrati. Saluant tñ istā gl. Bar. et scribentes hic duobz mo-
dis. Primo qñ minor peteret resti. in integ. aduersus negligē-
tiā cōmissam in loco iudicij. Et scdo quando in loco iudicij esset
statutū expresse denegans resti. in inte. etiam de gestis alibi: quod
vltimū etiā bene no. dignū: prout etiam ponderat Raph. Fulg. hic
qz p raria ponit vaiere statutū denegans restitutionē etiam de gestis
alibi: et sic extra territorij statuentium intra tamē suos subditos
qd cōfert ad ea que tradunt per Bart. et doc. in. d. l. i. C. de sum. tri.
C. l. Scda cōclusio gl. est quod in hoc ti. nō habeat ratio interesse
p raria personis. sed rōne rei: et si hoc est verū esset ma-
gnalimitatio ad istū ti. sed Bart. et cōiter doc. reprobat istā gl. et
bene: qz pmo sibi dicit. cū superius tenuerit qd habeat ratio in-
teresse actoris: eo qz incidit in penā alteri: et istud est mere p raria
le: ergo habet ratio interesse p raria personis. Itē restitus-
tio in integ. cuius habet p raria ratio non cōcedit mero fauore: p raria
qz trāsit ad heredes. l. nō solū. ff. de in integ. resti. l. si. s. si. de cōdi.
inde. tñ ad hoc vltimū posset dici qd qñis restitutio in inte. trās-
eat ad heredes. non propterea sequitur qd ibi interesse veretur circa
rem: sed bene conceditur beneficium restitutionis propter rem.

Si quis ephesi. Locus debet exprimi in libel-
lo quando eius omisio esset reo
nocitura. h. d. fm Bar. et Bal. vel sic et melius. Agens arbitraria
ex stipulatione alternatiua rerū et locor nō debet expriri sine al-
terius loci mētiōe. h. d. C. l. in verbo detracto. ponit duos mo-
tellect? ad tex. tene fm. Extra gl. sile. s. inducit p Bar. et scribē.
ad cōclusionē no. qñis Accusator non cogit in accusatiōe oppo-
nere diē cōmissi criminis. l. libelloz. ff. de accu. et. l. in causis. C. eo.
pone qd reus velit qd apponat diē cōmissi criminis ad inam de-
fensionē: puta qz vult p raria se illa diē fuisse alibi: puta rome. In
isto casu accusator coget diē exprimere: dicit Bart. se determin-
uasse qd sic. per istū tex. nā qñ omisio loci esset vānōia ipi reo et ei
auferret

auferret defensionem cogit locū opponere vt hoc tex. ergo si fr qñ
omissio diei auferret reo defensionē dñ cogit actor diem exprimere
vt sic idē sit iudiciū de tpe ad locū. l. si. ff. de tri. z. l. vitiū. ff. si cer.
peta. z. ita tenuit idē Bart. in l. is qui reus. in pe. colū. ff. de publi.
iudi. Et ista decisione habes no. limitationē ad d. l. libelloz. qd lz
per illā legē sit statutū qd accusator nō teneat in accusatiōe expri
mere diē criminis: tñ qñ reus peteret diē delicti exprimi ad suam
defensionē fundandam, cogit accusator apponere. cum Bart. te
nent simplr Bal. z Ang. hī sed Raph. Fulg. dicit qd sibi videt
qd iste tex. nihil faciat reo q. iste tex. loquit de loco ad quē destina
ta est solutio, qui locus est pars ipsius obligationis. l. j. §. diem. ff.
de eden. z. cuius loci detractio vel adiectio auget vel minuit quā
titatē eius qd petit: vt in. §. plus loco. in l. de actio. nimirū ergo
si oz exprimi locus destinare solutionis: cur? omissio faceret plus
peterē: non aut loquit iste text. de loco vbi factus est actus: similr
pñs questio loquit in diē commissi criminis qui nō est pars ipsius
in alefici z nō auget nec diminuit crimē, alioquin fm eum etiā in
ciuilibus agens actione ciuili cogeret exprimere diem celebrati
contractus si a reo exprimi desideraretur, qd non est dicen. per no.
per docto. an. l. te. ff. C. de testi. z per Jūno. in. c. cū cam. de proba.
Sed istud nihil ob. cōtra Bart. q se fundat in rōne generali hui?
text. ibi ne auferatur loci utilitas: vnde sicut actor cogitur expri
mere locū qñ eius omissio auferat utilitatē z cōmodum reo, similr
ter debet cogi accusator exprimere diem qñ eius expressio parat
reo defensionem. Preterea inductio Fulg. de isto tex. pōt retor
queri cōtra ipsum Fulg. qz si dies destinare solutionis debet ex
primi in libello qui sōm operat diminutionem condēnationis in
quātitate: fortius debet in accusatione exprimi dies commissi deli
cti que in totū parat defensionē reo z eum in totum facit liberari
aut. multo magis. C. de sacrosan. eccle. z. l. quāto magis. ff. de iurē
iur. an. Sal. etiā limitat hanc decisionē Bart. vt procedat qñ reus
ostenderet iudici suā defensionē paratā eo casu quo accusator ex
presserit diē commissi criminis: alia aut index nō bene faceret co
gere accusatōrē ad exprimendā diem cōtra d. l. libelloz. que noluit
arctari accusatōrē ad apponendū. vñ. ne detur materia malignans
di circa testes. arg. l. j. §. editiones. ff. de eden. prefertim cū petens
sui aliquid impleri debeat prius impluisse pro parte sua. l. iulias
ius. §. offerri. ff. de actio. emp. Adde qd etiā cōtra Bart. tenet Jo.
de imo. in. d. l. is qui reus. ff. de publi. iudi. in pe. char. ad fin. et in
px. vñ. col. qz absurdum videt dicere qd index possit arctare accu
satozē ad apponendū in accusatione diē commissi criminis ex quo
text. in. d. l. libelloz. expresse dicit accusatōrē non cogi exprimere
diem commissi in alefici. nec ob. l. vbi cūqz. ff. de interro. actio. ibi
dem allega. per Bart. que dicit qd index pōt arctare partē ad res
spondendū quotiescūqz sibi equū videbit: qz illa lex oz intelligi
fm eum in criminibus in quibus a iure nō reperit specificē facta
prohibitio, cum clausula generalis non referatur ad specificata. l.
vbi clausula. ff. de verbo. obli. facit qd habet in. l. sanctio legū. ff.
de pe. Breuiter teneas decisionē Bart. que est magis cōmuniter
approbata: qz nō ait in cōueniens qd d. l. libelloz. limitetur et de
claretur per alia iura: sic per istū text. vñ. C. de inoffic. dona.
c. cū expediat. de elec. in. vñ. z ab ista lina non esset consueudo aut
iudicando recedendū eo maxime: qz in his opinionibus maxime in
criminatibus teneuda est opi. que tendit ad absolvendū reū. l. in
terpretatione. ff. de pens. Et cedat tñ qd alibi determinat not.
Bal. in. l. j. in fi. C. de iudi. vbi querit stante statuto qd de dāno da
to iterur iuramento dānum passi qualiter poterit probari nega
tina. l. dānum nō esse dānū. Respondet qd si reus dicat se velle res
probare de fallo debet edi dies: arg. not. per glo. in. §. item verbo
rum. in l. de inuti. stipu. z probabit negatiua probando qd totā
illa die non fuit visus dānum dare nec potuisset dare quin custos
des vidissent: vt no. gl. in. l. j. §. j. ff. de in. actu. qz priua. facit. l. optis
mam. C. de contrahen. stipu. non tamen coget dānum passus ad
diem edendam in libello: sed index ex officio potest de die inter
rogare: sic istud est in arbitrio iudicis. per. d. l. vbi cūqz. ff. de in
terroga. actio. fm Bald. z sic ista decisio videtur aliquantū retrā
sari decisio. Barto.

1 Quatuor sunt species alternatiuarum.

2 Que dicuntur tacite in stipulationibus.

3 In alternatiua rerum, electio est debitoris.

4 In alternatiua locorum, electio est creditoris.

5 Si in vna ciuitate sunt plures iudices est in electione creditoris coram quo velit reum conuenire.

6 In alternatiua mixta rerum z locorum electio est creditoris.

Non utiqz. In alternatiua electio est debi
toris qd debeat, nō autem an de
beat vel equipolens: ideo in alternatiua rerū electio
est debitoris nisi altera res sit perempta: sz in altern
tiua locoz tantū vel mixta locoz z rerū est electio creditoris. h. l.
Ista lex prefertim i hoc pñm, videt esse dñ. illa z intricata. Ideo

ad euidentiā premittunt Bar. z Ang. qd quatuor sunt species
alternatiuarū: quedam est alternatiua rerū tantū: quedā loco
rum tantū: quedam personarū tantū: quedam mixta rerū locoz
z personarū. Alibi tñ Jo. fab. Joā. de pla. z Angel. de are. in. §. si
quis agens. in ver. hūc autē qui loco. in l. de acti. dicunt plenus
qd imo sex sunt species alternatiuarum. Tu dic qd imo sunt. vñ.
species: quedā est alternatiua rerū: vt hic in versi. z ideo q stichū.
qñ quis promittit stichum aut pāphiliū vt hic: z. l. plerūqz. §. si. ff.
de iure do. z. l. certa. §. sed si stichus. ff. de lega. i. quedā est alterna
tiua personarū: vt in. §. itē iulianus. j. ea. l. que quandoqz fiat pro
prie, quandoqz resoluit in cōiunctā. l. cū quidā. z ibi glof. z doc. C.
de verbo. signi. l. si titio. ff. de leg. j. l. sed si titio. §. j. ff. de consti. per
cu. quedā est alternatiua tēporis vt promitto in kalē. Bartū:
aut Jūnū: de qua in. l. si stipulatus fuero decē aut quindecim. ff.
de verbo. obli. in. l. si ita relictū. §. si. ff. de lega. j. quedam est alter
natiua locoz: vt hic in ver. quare. z in. l. j. §. si. §. eo. quedā z quini
to est alternatiua locoz z rerū simul: vt hic in versi. proinde, que
dam est alternatiua rerū personarū et locoz simul: vt promittis
mibi dare stichū hic papie, vel dare pāphiliū sempromio Bono
mie: quedā z septimo est alternatiua rerū personarū locoz z tēpor
rum simul vt per te potes exēplificare. Et si dicat qd isto modo
Bart. z Ang. hic fuerunt diminuti qui tantū posuerunt quadru
plice specie in alternatiuarū: respōde qz iuriscōsul. in hac. l. tantū
tractat de quatuor speciebus alternatiuarū: ideo Bar. z Ange. po
suerunt tantū illius quatuor species. ¶ Sedo pñm ad tex. pres
mitte, qd illa dicuntur tacite inesse stipulationibz que sōbis a parti
bus nō exprimunt: sed tacite per legis dispositionē subintelligū
tur vt in alternatiuis electio. l. plerūqz. §. si. ff. de iur. do. Jre in l. i
pulatione tacite inest tps. j. qd debeat fieri solutio. §. si qz ita. el. j.
j. ea. l. Jre locus in quo debeat peti vel in quo debeat solui. §. si qz
insui. j. ea. l. Preterea querit in ista lege a Scevola iuriscō. nūm
quid ea que tacite insunt stipulationibz sint semp in ptate debito
ris: z sic in eius electione z declaratione, respōdet Scevola qd nō
utiqz semper: qz qñqz sunt in ptate rei: vt in ver. qui stichū. j. ea. l.
qñqz actio: vt in ver. quare. qñqz lex ipsa declarat: vt in. §. si qz
ita. el. j. z ibi Bar. j. ea. qñqz stipulationē vitiat: vt in. §. si qz insui
lā. j. ea. l. z sic ista probant per exēpla in hac. l. vsqz ad. §. nunc de of
ficio. Pro quozū intelligētia pñmittit iuriscō. duas regulas: vñ qz
affirmatiua qd est in electiōe rei quid debeat: aliā negatiua quod
non debet esse in potestate rei. an debeat, ex quo sequit illatio qd
electio loci nō est in rei potestate. Ad pbandū istas duas regulas
z illationē subijciunt tria exēpla vñ de alternatiua rerū tantū
in ver. qui stichū. alterū de alternatiua locoz. in ver. quare. tertiu
mixtum de alternatiua rerū vel locoz in ver. pñde. ¶ Tercio pñm
mo in ver. stichū. qd in alternatiua rerū donec vtraz res superest
semp est electio debitoris quā velit debere. l. plerūqz. in fi. de iur
re do. sed postqz vna res perit, cessat electio debitoris: qz illa que
superest dicit precise esse in obligatione: als esset tñ in eius potestas
te an debeat. Aduerte tamē qd isto casu debitor si vult pōt solue
re estimationē rei mortue, si sine dolo et culpa sua sit mortua. tex.
est no. in. l. cū res. §. sed si stichus. ff. de leg. j. de qua lege voluit op
ponere glo. in ver. solui. que nō ciare solutiua pōt esse vñ in obli
gatione z aliud in solutione: vt. l. si quis stipulatus fuerit decem
in melle. ff. de solu. ¶ Sedo no. in ver. quare. qd ideo in alternas
tiua locoz electio est semper creditoris z nō debitoris, qz debitor
semper variaret: sic per tales circuitus fieret in eius ptate an de
beret cōtra scām regulā huius tex. Et si dicatur qd ex quo debi
tor semel elegit cōueniri in certo loco videt qd amplius nō possit
variare. l. apud autidūm. ff. de op. lega. Respondetur qd illud est
verum quando electio trahit tecū executionē, als licitūz est varia
re vel vsqz ad lins cōte. fm quosdam, vel vsqz ad lūiam fm alios
vt habetur in. l. eum qui certatū. §. j. z. ff. de verbo. obli. et hoc
voluit gloss. hic in ver. nō potuisse. quāuis non bene respondeat.
¶ Tercio not. in ver. semper enim. fm Buid. de suza. Albe. de
rota. z Bau. de cast. hic qd si in vna ciuitate sunt plures iudices
est in electione creditoris coram quo ex illis iudicibus velit reum
conuenire: non autem est in electione rei coram quo velit conue
niri: qz sic esset in eius arbitrio: an deberet: qz semper posset varia
re. Et ad hoc frequēter allegatur ista lex: z ita ad hoc eam allegat
etiam Barto. in. l. si per errorem. circa fin. ff. de iur. om. iudi. facit
l. cum clericis. C. de episc. z cleri. et. l. decernimus. C. de episc. aus
dien. not. in. l. si. C. de iur. om. iudi. Fallit in scptoribus qui de iu
re cōmuni habent tres iudices: episcopū: potestatem: z rectorem: qz
in eozum electione est coram quo conueniant. aut. habita. C. ne fi
lius pro patre. et ibi gloss. in verbo optione. Secundo limita nisi
reus pueniret ad eundū vñ ex iudicibus z faciendo assignari. ter
minum actioni ad petendum iuxta. l. diffamari. C. de iuge. et mas
nū. isto modo actor propter eius moram tanqz preuentus perde
ret electionem iudicis. l. cum res. ff. de lega. j. z. l. si quis ex aliena.
ff. de lega. j. §. Buid. de suza. z Albe. hic. ¶ Quarto no. in ver.

proinde: hic esse tex. not. et singu. fm Pau. de cast. hic: qd in altera
natura mixta rerum et locorum electio est creditoris: quia cum ha-
beat electionem locorum in consequentiam etiam habet electio-
nem rerum. Ex quo habes not. limitationem ad. s. plus autem.
insti. de actio. ut procedat quando esset debitum alternatum rerum
tantum: tunc creditor petens precise unam rem diceretur plus
petere causa: ut ibi. Capio glo. magnam in verbo actione, quas
diuide in duas partes principia. In prima declarat text. In secun-
da dppo. et quinqz modis respondet. secunda ibi: quod alibi dicitur.
Tene primam solutionem quod in narratione facti preabuli
debeat inferi uterqz locus ne loci ommissio auferat reo utilitatem:
ita procedit tex. in. l. i. in. fi. s. eo. sed postea in conclusione petitio-
nis non habeo necesse ponere utrumqz locum: qd hoc esset impossibile:
nec etiam in executione: ita loquitur tex. in verbo sine loci adiectione.
ita cõter tenet doc. hic: quicquid hic dicat Fulgo. Capio glo.
in verbo alternationi. ubi querit glo. an in hac alternatiua rerum
et locorum si petatur in altero ex locis positus: an tunc actio efficiat
arbitraria. Breuiter teneas declarationem et distinctionem Bart.
cum qua ceteri transeunt.

1 **Capula** inter plura loca solutioni destinata: facit ut quantitas
promissa pro rata cuiuslibet loci censeatur esse diuisa.

1 **Si quis ita.** Capula posita inter plura loca solu-
tioni destinata: facit ut quantitas promissa
pro rata cuiuslibet loci censeatur esse diuisa. h. d. Et sic isto casu non
comittitur electio reo nec actori: sed lex ipsa declarat diuidendum
ma pro rata. Limita istum tex. pcedere qm certa loca limitata
sunt determinate adiecta solutioni: secus qm gñaliter et indeter-
minate quis promississet soluere Bonon. Florentie, Padue, et ubi
cunqz locorum fuerit inuentus: prout quotidie apponit in instrumen-
tis. et est tex. in. l. lucius titius sempromio. in verbo qm voles: et ubi
voles. ff. de positi. tunc non potest intelligi qd sit facta diuisio summas-
rum pro rata: qd isto modo reduceret ad nihilum: ut sic stipulatio
redderet inutilis: ideo videtur actum qd in quolibet dictorum locorum
possit insolidum peti tota summa: qd stipulatio dicitur sic interpretari
ne reddat inutilis. l. i. et ibi dicitur. s. eo. et l. quoties. ff. de verb. obliga.
fm Bar. Bal. Ang. et Pau. de ca. hic quicquid hic teneat Raph.
Fulgo. et male est cum Bar. tenent canoniste prefertim Imo. m. c. j.
de iudi. subdit tñ. Barto. hic esse differentiam in modo concipiendi
dictam clausulam: qd si in instrumento dicatur qd promissit qd solueret Bonon.
Floren. et ubi cunqz fuerit inuentus: iuxta. l. titium aut meum. s. tutor
res. ff. de adm. tut. et tunc qd ratione destinate solutio. censeatur in illis
locis contraxisse. l. contraxisse. ff. de acti. et obli: certe ubi cunqz dictorum
locorum fuerit inuentus. poterit conueniri: secus si in instrumento di-
catur qd voluit posse conueniri Bonon. Floren. et ubi cunqz fuerit in-
uentus talis promissio nihil releuat: qd hoc non videtur ibi fuisse et hz
locum tñ. pñia. l. si conuenit. ubi etiam Bar. id est tñ. ff. de iur. omni. ius
di. an ista differentia inter verbum soluere et verbum conueniri. sit res
ra tergi ordinarie in. d. l. si conuenit. ubi videas: id hic non repe-
to. Secundo not. ex hoc tex. qd copula posita inter plura loca di-
uidit summam pro rata: facit. l. reos. s. cum in tabulis. ff. de duob.
reis. et l. i. s. si plures una sententia.

1 **Stipulatio** insule faciende loco non designato est nulla.

1 **Si quis insulam.** Stipulatio insule facien-
de loco non designato est nul-
la. h. d. Ad idem est tex. in. l. qui insulam. et in. l. ita stipulatus. ff.
de verbo. oblig. Limita istum tex. fm Barto. et Moder. ut proce-
dat quando perimitur fieri opus loco coherens: tunc requiritur
adiectio loci ut hic: et in iuribus prealleg. secus qm promittuntur
operi persone: et circa solum exhibere: tunc non requiritur adie-
ctio loci: ut. s. de ope. liber. per totum. et l. interdu. s. j. ff. de verb. obli.
et l. si non sortis. s. libertus. ubi dicitur. s. de cõdi. inde. Secundo limita
istum tex. pcedere qm nullus locus fuit nominatim comprehens-
sus in stipulatione: tunc procedit iste tex. et si secus qm in stipulatio-
ne sunt alternative comprehensa aliqua certa loca: tunc stipulatio
non vitatur: sed electio competat stipulato: ut hac. l. in prim. i. ver.
quare. Ratio diuersitatis est: qd ubi certa loca alternativè sunt no-
minatim in stipulatione comprehensa: tunc electio concessa stipulas-
tori non est futura onerosa reo qd de utroqz loco nominatim et spe-
cialiter cogitavit ut solueret: ut hac. l. in prim. sed qm nullus locus
fuit comprehensus in stipulatione: certe si stipulato: concederetur
electio fieri posset interpretatio que esset futura multum gravis: et
onerosa reo: puta si eligeret fieri insulam ultra mare: eodem modo
si electio esset rei posset eligere facere insulam in tali loco in quo ni-
hil stipulato: interesset. l. ita stipulatus. in prim. ff. de ver. obliga.
et hic in glo. ideo stipulatio reddit nulla. Et ex hoc collige not.
limitationem ad regulam: que habet. qd stipulatio dicitur sic interpretari
ut valeat. l. quoties. ff. de verbo. obli. l. i. ubi dicitur. s. eo. qd istud non
procedit qm talis interpretatio esset futura gravissima vel onero-
sissima stipulato: vel reo: tunc potius redditur stipulatio inutilis.
tex. est hic not. et in concor. s. allega. et not. Rapha. Fulgo. hic.

Pro supradicta differentia facit qd in simili dicimus in ultimis vo-
luntatibus: qd omnimoda incertitudo loci vitiat relictum. l. si do-
mus. in prim. ff. de leg. j. secus qm testator adicit locum: sed est equis
uocus vel ambiguus: tunc non vitiat dispositio: sed intelligit de
loco: ubi testator domiciliu habet. tex. est singu. in. l. que cõditio. s.
j. ff. de cõdi. et demon. per que tex. decidit Bar. qd si testator relin-
quat centum ecclesie. et non declarat cui ecclesie per hoc non vitiat re-
lictum: qd intelligit de ecclesia cuius testator est parochianus. Idem
tenent Ly. et Sal. in. l. i. in. v. q. et seq. C. de sacrosan. eccle. Specu. et
Jo. and. in. ti. de instru. edit. s. nunc vero aliqua. versi. qd si testator.
Ang. in. s. si vero. in aut. de non alie. Ludo. ro. in repe. aut. similis
ter. C. ad. l. fal. i. xxviii. spali pie cause inter ultimas voluntates. An-
ge. de are. in. s. sed ius quidem civile. insti. de iure natu. gen. et civil.
do. Abb. in. c. indicante. de testa. Pet. de anch. et Jo. de imo. in. c.
relatu. el. i. ad. s. et. de testa. facit qd no. Ly. et Bal. in. l. cum multe.
C. de dona. ante nup. Eodem modo si testator iussit omni die in
perpetuum celebrari. xxx. missas. et non expressit in qua ecclesia et sic in
quo loco tñ vñ relictus: qd intelligit qd celebrantur in illa ecclesia in
qua ipse testator est sepultus p. d. l. que cõditio. s. j. et s. si quis in
noie. in aut. de eccle. ti. et ita not. determinat do. Abb. in. cõsi. xxix.
li. i. in. c. quidam cõdidit testm. i. i. dubio. Secundo no. ex hoc tex.
qd in stipulatione insule faciende tacite insit locus ubi fieri de-
beat: tñ eius declaratio non comittit actori nec reo: nec etiam ipsa
lex declarat sed vitatur stipulatio: qm nullus penitus locus fuit
comprehensus in stipulatione: ut. s. declarari.

1 **Intelligitur** in promissione soluendi facta certo loco quod
commode ad illum locum perueniri possit. nu. 2.

3 **Angustia** temporis vitiat stipulationem.

1 **Si quis ita.** Si solutio cõferatur in certum locum
inest tacite tempus quo possit ad
illum locum perueniri: et si tale tempus ita angustum exprimat qd sit im-
possibile vitiat stipulationem. h. d. Et not. primo ex hoc text. qd in
promissione facta de soluendo in aliquo certo loco: et pure et sim-
pliciter cõcepta: tñ re ipsa ex naturali ratione et ex cõiecturata vel
tate partium tacite intelligitur tñ tempus quo possit comode ad illum lo-
cum perueniri ut hic. et l. cõtinuus. s. cum ita. ff. de ver. oblig. et s. loca.
insti. eo. Et ex hoc correlarie no. qd stipulatio que hz locum habet et
tempus: primum expresse ex partium cõventionione: secundum tacite ex les-
gis dispositione. Et secundo no. quod qui promissit certo loco solu-
re non potest cum effectu prius cõueniri quia elapsum sit tantum tempus quo
comode potuerit ad illum locum perueniri ut hic et in iuribus. s. pro
prime alleg. Amplia istum tex. pcedere non solum respectu principalis
debitoris: sed etiam respectu eius fideiussoris: qd ad hoc ut fideiussor
possit effectualiter cõueniri. requirit qd sit elapsum tantum tempus
quo attentata qualitate sue persone potuisset ad tale locum accedere:
reals diceret in duriorè eam interuenisse. et sic tacite inest tantum
tempus quo uterqz potuerit accedere quod tñ ad hoc ut fideiussor cõ-
ueniat. tex. est no. in. l. si testis. s. si. ff. de fideiuss. Secundo amplia istum
tex. ut procedat non solum qm unus locus esset destinatus solutioni:
sed etiam qm duo alternatiue: puta qd promissit soluere Bononie
vel Florentie: etiam tunc requirit qd transierit tantum tempus quo po-
tuerit ad utrumqz locum accedere. nec sufficit transiisse tempus quo
potuisset ad alterum eorum accedere. glo. est in hac. l. in ver. et ge-
neraliter. sup verbo petat. in prim. et ita etiam tenet Pau. de cas. hic.

3 **Tertio** no. ex isto tex. qd angustie temporis vitiant stipulationem:
nem: et sic qm tempus adiectum solutioni est adeo angustum qd est im-
possibile in tali tpe accedere ad locum destinatum vitiat stipula-
tionem: ut hic et in. s. loca. insti. de ver. obli. Limita istum tex. pcedere
in actibus stricti iuris: secus in actibus bonæ fidei. ubi angus-
tie temporis non vitiant: sed reijciunt propter exuberantiam bonæ fidei.
l. insulam. s. j. et ibi Barto. ff. loca. simile in ultimis voluntatibus
cum habeant naturam contractuum bonæ fidei. l. in minoribus. cum
gl. et ibi Bar. C. de integ. resitu. in mo. qd etiam ibi angustie tem-
poris non vitiant sed reijciunt. l. si mihi est tibi. s. si quis seruos quos
gadib. als incipit pculus ait. et ibi gl. bar. et doc. ff. de le. j. in suis
cõcor. ibi traditis. Et hoc ideo qd in ultimis voluntatibus sit largam
interpretatio. l. in testamētis. ff. de regu. iur. c. cum dilecti. de donis.
Preterea intellige nisi impossibilitas concerneret substantiam
obli. quia tunc vitaret omnem contractum etiam bonæ fidei. l. non
solum. ff. de act. et obli. sed in ultimis voluntatibus cõditio im-
possibilis non vitiat sed vitatur. l. obtinuit. ff. de condi. et demon.
l. i. ubi glo. et doc. ff. de condi. insti.

1 **Debitor** soluens in alio loco quā destinato. an liberetur.

2 **Modus** respondendi allegationibus dicendo inultum differt casus
nosser ab eo quem allegatis.

3 **An** quo differat fabrica insule a solutione pecunie.

Item iulianus.

Item iulianus. Dicit. s. fm Barto. est subtilis et
difficilis et fm Albe. et Roma.
iste casus pulcher est et singularis. Diuiditur in quatuor partes
principales. In prima ponit thesaurum et questio. In secunda ponit
bimembres

dimēbilis responsio inliant. In tertia ponit reprehensio marcelli in vtroq; dicto cū adiectione cuiusdā casus similis. In quarta p scenolā autorem putus legis approbatione opi. Juliani. Secunda determinatio cū effectuali approbatione opi. Juliani. Tertia ibi. Marcellus autem. Quarta et vltima est ibi: sed mihi videtur. Soluens adiecto alibi q̄ in loco destinato solutioni nō liberatur: prout liberaretur soluendo etiā alibi ipsi in pulatōi: et propter interesse dicitur petitiō sortis: licet aliud sit in insula alibi q̄ in loco promisso fabricata. h. d. r. iste. s. In tex. ibi aut. Titio: sic dicitur adiectus et est sicut quidam procurator ex conventionē partiu ordinatus qui nō potest reuocari. l. aliud. ff. de solu. z. l. cum qui ita. s. qui sibi. z. l. fin. s. cum mihi aut Titio. ff. de verb. oblig. In tex. ibi plane Marcellus reprobat Julianū hoc modo: nam si verum esset quod ex solutione facta adiecto nō contingeret liberatio: prout volebat Julianus in primo dicto certe deberet peti integra summa: ergo male dicit Julianus: in primo dicto volēs agi solū ad interesse. In tex. ibi summe solutio dūlare a fabrica insule: dicitur ēne. q̄ pars substantialis fabricę consistens in solo totaliter variatur varietate loci: sed ea que consistit in vādo nō variatur essentialiter varietate loci: q̄ locus nō circūscribit substantiā rei que datur: prout etiā infra dicitur in gl. In tex. ibi: ideo q̄ interest solum petendū est intellige confidens ratio effectus: quia agendo ad sortem in effectus: consequitur solum interesse: ut infra dicitur sup. glo. ff. de i. i. s. ex isto text. q̄ debitor solvens adiecto alibi q̄ in loco destinato non liberatur. secus quando solueret principali creditori alibi q̄ in loco destinato: q̄ tunc bene liberaretur. Ratio diversitatis est: quia non est in potestate adiecti qui non recipit ad utilitatem suam: sed principalis mutare locum destinatum solutioni. l. qui rome. ff. de verbo. oblig. Secus est in principali creditore qui licet nō possit cogi inuitus ad recipiendum solum in alio loco quam destinatus. l. penultima. j. eo. tamen si sponte velit alibi recipere potest si bñpā preiudicare. l. centum capue. in fin. j. eo. quia quilibet pōt fauori suo remittere: et sic sibi preiudicat. l. penul. cum simi. C. de pact. Etiam quilibet actus in re sua propria est moderator et arbitrius. l. ita re mandata. C. manda. etiā in abutēdo. l. sed si lege. s. cōsultat in ver. dñ se abuti putat. ff. de peti. here. Confirmo per bonū simile arguēdo de reb⁹ ad locū iuxta. l. si quis ita delegauerit. ff. de aur. z. arg. nam si aliud pro alio soluat creditori volenti consingit ipso iure liberatio. in fin. qui. mod. tol. oblig. in prim. et tamē si soluat aliud pro alio adiecto non contingit liberatio ipso iure sed tantū ope exceptionis: ut est tex. no. in. l. si. s. si. z. ibi Bar. ff. de verb. oblig. quam tex. multum not. do. Mat. ff. in no. c. iij. z. lat⁹ Barto. in. l. si cum fundus. ff. de pact. facit. l. obligationum fere. s. accessio. in fin. cum glo. ff. de pact. z. oblig. Et secundo not. ex vers. si. fin. Aibe. de ro. hic post Jac. de but. bonum modum respondendi allegatio. mibus aduocatorū in causis vbi pōt reddi ratio diversitatis. pōt em dici multū differre casus noster ab eo quam allegatis sicut hic dicit multū differre sol. pecunie a fabrica insule. Alibi dicit tex. q̄ alia ratio reformat pactū. in. l. interpositas. C. de tras. ac. facit tex. in. l. inter stipulante. s. sacram. in verbo sed per dissimilia sunt. ff. de ver. oblig. Alibi vulgo dicit q̄ ex diversis et separatis ratio non sit bona illatio. vulgata. l. papianus exuli. in princip. ff. de iur. d. l. si. in. fin. ff. de cal. Et alibi habet q̄ separatoriū separata debet esse ratio. l. in maritus. la. j. in fin. z. ibi Bal. ad hoc no. C. de do. inter vir. z. vxo. Et in glo. in verbo insule. ad si. q̄ text. nō aperit in quo differat fabrica insule. a sol. pecunie. glo. hic voluit ponere differentias: dicit melius fm doc. q̄ opus loco seu solo coherens ex locorū varietate substantialiter et totaliter variat: q̄ alia est insula. que fit in vno loco. alia que fit in alio totaliter separata: quin uno destructa funditus prima insula. d. l. inter stipulante. s. sacram. reputatur tamē alia et diuersa insula. si alia in eodē loco reficiat. ff. de verbo. oblig. z. l. servitutes. s. si sublatum. ff. de seruitu. v. ba. p. d. Et ideo si promissū facere insula in vno loco et fecisti in alio cum diuersa penitus facta cessantur ex locorum diversitate: certe est perinde ac si nihil fecisses de eo q̄ promissū: ideo in nihilū contigit liberatio: et sic remanet integra petitiō: sed ea que consistit in vādo nō variantur essentialiter nec substantialiter dissimulantur ex varietate locorum: nam eadem res et idem domum transferretur quocunq; loco datur: sed bene potest contingere varietas circa quedam accidentia: puta circa valores rerum et similia: ideo soluendo rem sibi fecisti illud q̄ promissū: non tamen illo modo vel illa forma: ideo q̄ principali debito sit satisfactum: superest tamē petitiō interesse cuius respectu dicit minus solutum: hoc probatur in. l. qui rome. ff. de verbo. oblig. Capio gloss. fin. in verbo solum petendum. que diuiditur in duas partes principales in prima opponit cōtra tex. q̄ soluta sorte non possit de p se peti interesse ppter locū: q̄ recipiendo sortē videt remissū interesse. l. centū capue. in fin. z. melius. in. l. si. in fin. j. eo. gl. dupliciter respondet. Tunc primā solutionē q̄ cōtrarium pcedit q̄ solutio

sortis fuit facta principali creditori qui potuit remittere interesse et sic sibi preiudicare: et iste text. loquitur q̄ solutio sortis fuit facta adiecto recipienti non ad utilitatem suam: sed principalis creditoris q̄ non potuit preiudicare et suū remittere interesse: prout etiam dicitur in tex. In secunda q̄ est ibi: sed qua actione. gloss. per viam q̄ntis opponit cōtra tex. et soluit. pro eius expeditione opus ponitur cōtra tex. interesse venit solum per officium iudicis merces narium. d. l. centum capue. in fin. ergo sorte soluta extinguitur. l. iij. in fin. C. de pos. ergo de per se peti non potest. cum interesse veniens officio iudicis mercenario non sit in actione. et sine actione nemo experiri possit. l. si pupilli. s. videamus. ff. de nego. gest. Item super officio mercenario iudicis solo nō potest fundari iudiciū. l. si in iudicio. ff. de excep. rei. iudi. gl. respondet q̄ pecunia q̄ soluta est partim cedit in sortem: et partim pro interesse: ideo remanet petitiō. Ista solutio est cōtra istū tex. in fin. q̄ dicit: et ideo q̄ interest solū est petendū: vñ rñdet Bart. z. cōter doc. q̄ pōt peti sorte prius. q̄ non cōtingit eius liberatio in aliqua parte ad finē et effectus ut creditor solū consequatur interesse propter locū: et sic ad fundandū iudiciū est necessaria petitiō sortis: ut postea effectualiter consequatur ipsum interesse ppter locum. sicut et alibi videmus in simili in. l. iulianus. s. qui fundus. ff. de verbo. oblig. z. in. l. iij. s. si reddita. ff. de comoda. Nec ob. iste tex. in fin. dum dicit q̄ interesse solū est petendū: q̄. h. d. habito respectu ad cōsequutionē et effectus: q̄ petēdo sortem principalem consequitur in effectū solū interesse: verū quia cōis solutio videt aliqualem violentiam facere literis: ideo alio modo rñdet Jac. de bu. z. Raph. Fulgo. hic q̄ cū iste tex. in fin. dicat petendū solū interesse. nec exprimat quo remedio sit petendū intelligit q̄ ipsum interesse possit peti ex equitate pactio nem in factum. l. quoties. ff. de prescrip. ver. quēadmodum alibi si res debita sit aliter soluta q̄ debebat: puta q̄ deterior. in obligatiombus stricti iuris agit actione in factum si solvens non sit in doloris de dolo tenet. l. exhibitionis. C. ad exhi. l. eleganter. s. j. ff. de dolo. ergo cū in hoc text. interesse sit petēdum iure actionis: ergo pōt de per se principaliter peti. etiā soluta sorte: ut est gloss. in. l. iij. s. si rem. cū simi. ff. de lega. iij. prout q̄ interesse vel accessoria possant peti officio iudicis nobili: ut est gloss. not. in. l. si. z. ibi dñi s. de condi. inde. Alio et quarto modo respondet Alberi. de rosa. hic q̄ qui mecum contraxit et soluit adiecto alibi quam in loco nō destinato me non consentiente non liberatur de rigore. l. penul. j. eo. et considerato rigore possum agere ad sortem et interesse: sed postea in effectū propter equitatem fit absolutio a sorte et eodem modo ad solum interesse. arg. l. si. s. si. ff. de verbo. oblig. qui solummodo effectualiter reincident in idem cum sol. cōmuni superius relata. Aliū quintū intellectū ad istū text. tradit Ange. in. l. si marito. s. si. ff. solu. ma. dices q̄ in hoc text. est speciale ne debitor locus pletet cum aliena iactura nō interueniente facto creditoris: ideo ex quadā naturali equitate cōpetit officium iudicis etiam extincto principali. Et idē ante Ange. voluit gloss. in. l. iij. C. de pos. alium intellectus reprehendit Joan. de mo. in. d. l. si marito. s. si. q̄ iste tex. fm intellectū Bart. z. cōmunem nō pōat illud q̄ dicit Ange. Item intellectus Angel. est nimis exorbitans a reg. au. cōmunis et nimis granulosus: sed emendandi sunt intellectus qui trahunt nos ad gratiam: ut no. Joan. an. in. c. ex parte ade. de testi. Et ita cum Joan. transit ibi simpliciter do. Alia teneas cōmunem sol. superius relata que minus est periculosa.

- 1 In actione arbitraria habetur ratio interesse.
- 2 Interesse lucri cessantis probatur per locum a solutis.
- 3 In actionibus arbitrariis habetur ratio lucri cessantis.
- 4 Ex varietate locorum precia rerum variantur.
- 5 Estimatio pecunie debet esse eadē et vniuersalis in omni loco.
- 6 Quomodo probetur interesse consistens in lucro perduto.
- 7 Lucrum cessans probatur per cōiecturas.
- 8 An et quando debeat haberi ratio lucri cessantis

Hunc de officio.

In actionibus arbitrariis venit interesse actoris et rei. Item interesse circa rem et extra rem et in lucro et dāno. h. d. cum. l. seq. vel sic et plenius. Si agitur in loco non destinato. actio efficitur arbitraria: unde iea officio iudicis mercenario habetur ratio interesse tam actoris quam rei tam intrinseci quā extrinseci et eius q̄ consistit in dāno etiam vltra modū legitimum usurari. Item eius q̄ consistit in lucro consueto. h. d. cum. l. seq. v. q̄ ad. l. quod si ephēti. Et not. ex isto text. q̄ quando actio stricti iuris efficitur arbitraria ratione loci: quia agatur in loco non destinato solutioni sed alibi: tunc per officium iudicis mercenarium deferuiens talī actioni habetur ratio interesse tam actoris quā rei: ut hic in gloss. magna. z. l. iij. in principi. s. eo. d. Et secundo not. in ver. in. l. iij. quid si merces solebat comparare: quod interesse lucri cessantis probatur per locum a solutis: et sic quando lucrum erat consuetum et ad hoc reputat Ange. istum tex. esse mirabilem: et vide hic gloss. multum no. super verbo solebat. vbi dicitur. Et Tercio

Chā quilibet. Adde l. 3. z. fin. s. cōsultat. ff. de peti. here. Lar. i. c. duduz. el. ij. in. s. insup. in scōa opp. de elec.

Arguens do de re. ad de. l. vinū. ff. de fidei.

Quod ex diuersis. ad de. c. cū dicit. de offic. ordi.

no. ex eodem ver. si. q8 in actionibus arbitrariis habet ratio lucri cessantis rōne loci. Adde q8 istud pcedit etiā de iure canonico: casus est no. in. c. j. de plus peti. f3 Are. in. l. diuortio. s. itē si melle ff. sol. matri. vbi p hec inferit q8 sicut in viro q8 foro habet ratio lucri cessantis rōne loci. similr d3 esse rōne tēporis. arg. l. vinum. ff. si cer. peta. z q8 ista procedant etiā de iure canonico: adde text. in. c. p. z. s. et ibi do. Abb. in. j. nota. ad hoc no. de offi. delega. intelligit ge z limitat. vt. j. dicā. in gloss. si. huius legis. ¶ Quarto not. in. l. ideo. fm glo. q8 ex varietate ac diuersitate locoz pcia rerū venaliū ac ceterarū rerū mobiliū variantur: vt hic: z. l. pcia rerum. in ver. nōnullā. ff. ad. l. fal. Et ideo no. ex hoc tex. fm Barto. z Bald. in o. dū probandi valores istarū rerū mobiliū: quia in articulis debes te referre ad certā ciuitatē vel regionem seu locum fm cuius loci estimationē vis petere pciū frumētī vini vltērius similis rei de quo plenius traditur. in. d. l. pcia rerū. p glo. Bar. z doct. in. l. ij. C. de rescin. vendi. cum suis concor. ¶ Quinto no. in verbo pecuniarum quoq8. fm Ang. z Raph. Fulg. q8 estimatio pecunie debet esse eadē z vniformis in oī loco: z sic moneta currens tm valet in vno loco quantūz in alio: l3 qñq8 aliter obseruetur: de quo in. l. paulus. ff. de sol. z in. c. quāto. de iureiur. ¶ In gl. j. in verbo ratio. dic vt hic plenius p Bar. z Paul. de ca. ad quos te remittor: et in quantum Bar. post gl. tenet. q8 mora actoris nō cōpenset cū mora rei: q8 cōmittitur circa diuersa sed vtriusq8 mora sit inspicieda. Limita per tex. sing. in. l. z si per emptorē. in pn. cū gl. illa. ff. de ac. em. vbi est tex. q8 si creditor z debitor sint simul in mora: quia creditor dixit nolo recipere. z debitor dixit nolo dare: tunc solus creditor est in mora: q8 ideo ibi est: q8 tūc mora vtriusq8 simul cōmittitur circa idē sed Bart. hic post glo. loquitur qñvtriusq8 mora cōmittitur circa diuersa. ¶ Capio glo. in verbo solebat. no. diligēter istam glo. z eā bene signa ex qua habes duo not. ¶ Primo fm Bal. ista glo. clare ponit modum qualiter possit probari inter esse consistens in lucro perditō. z fm Ange. ista glo. est melior que sit in iure: q8 interesse: lucri cessantis probatur per locū a solutis. quando tale lucrum est consuetum z verisimile. Adde tamen q8 lucrum cessans etiam si non sit specificē probatum: potest tamen taxari per iudicē ex eius officio. tex. est singu. in. l. j. et ibi Bar. not. C. de colo. illiricianis. lib. xj. z ad hoc illum tex. reputat singu. Are. ti. in. l. diuortio. s. item si melle ff. solu. matrimo. ¶ Secundo no. ex hac glo. quod lucrum cessans probatur per coniecturas: z facit ratio. fm Angel. quia lucrum cessans est non ens. z non ens tūm proprie non sunt cause: z ideo non possunt proprie probari. l. actori. ff. de proba. ideo sequitur q8 lucrum cessans non pōt probari nisi coniecturaliter: vt hac gl. nota. quam valde nota ad ea que late traduntur in. l. vnica. C. de senten. que pro eo quod interest. ¶ Capio glo. in verbo z lucri. quam diuide in duas partes principales. In prima colligit ex text. not. z ad illud allegat plures concord. In secunda oppo. de quatuor legibus et simul dupliciter respondet. Secunda ibi argumen. contra. ¶ In ea. gloss. ibi argu. contra. j. ad. l. rhod. de iactu. l. ij. s. portio. responde q8 ibi agebat ex quadam equitate contra eum qui non fuerat in dolo nec in culpa nec in aliqua mora: prout hic. Et pondera quod in. d. s. porro. est text. no. q8 quando res estimatur ad mensuram dāni: tunc non estimatur: prout vendi poterat: sed prout in ea als fuit expensuz: ad q8 vide not. per Barto. in. l. in hanc. z in. l. cum emptor. s. si. ff. de dā. infec. q8 not. ad limitationē eozū que ponuntur per Bar. z alios. in. d. l. pcia rerum. ff. ad. l. falci. z in. l. ij. C. de rescin. vendi. ¶ In ea. glo. ibi: z. j. de furtis. l. si is cui. s. fin. responde quod ibi loquitur in lucro odioso. quod capiebatur contra naturalem equitatem et cum alterius iniuria. z talis lucri iniuriosi non habetur ratio: vt ibidem per gloss. z docto. z in. l. si quis vxori. s. penultim. ff. de fur. per. l. sciendum. ff. ex quib. cau. maio. ¶ In ea. gloss. ibi: et j. de pericu. z commo. rei vendi. l. si. responde quod ibi loquitur in actione bonafidei: vbi ex mora veniunt vsures: ideo satis est haberi rationem vsurarum: vt ibi: z. l. si sterilis. s. si per venditorem. ff. de actio. empt. quam glo. hic alleg. pro alio contrario: nos loquimur in actionibus stricti iuris que sunt arbitrarie propter locum: et hoc respectu sunt pinguioris nature: vt hic quod non venit in actionib9 bonafidei: z in iuribus preallega. ¶ In ea. gloss. ad fi. de ista materia an z quando in interesse debeat haberi ratio lucri cessantis. Albe. de rosa. hic post Andr. de pif. et Buil. de cug. ponit varias distinctiones. habetur late per Lyn. Barto. Bald. et alios. in. l. vnica. C. de senten. que pro eo quod interest. Ludo. ro. ma. in. l. si constante. s. quoties. z ff. solu. matri. Petr. de anchor. in cle. j. s. sane de vsuris. Breuiter conclude q8 in consueto lucrari habetur ratio lucri cessantis: vt hic in text. z dixi. s. in no. quando tale lucrum erat quodāmodo certū prout dicit Barto. in. l. vnica. in vlti. char. in prin. z ibidē alij. C. de senten. que pro eo quod interest: puta quia mercator solitus mercari habuit mercantiaz premanibus de qua fuisset verisimiliter tantum lucratus: z q8 pecuniam debitam non habuit. non potuit emere: secus quando lu-

crum esset dubium. text. est no. in. l. quēadmodū. s. itē labeo. circa finē. in verbo cum incertum fuerit an caperentur. ff. ad. l. aquil. et l. naturalem. s. j. in fi. ff. de acqui. re. do. Pau. de cast. hic. Predicta procedunt in lucro extra rem proveniente ex negotiatione: sicut esset lucrum intra rem puta quia seruus meus fuit heres institutus. z q8 fuisti in mora restituendi eum mihi: propterea non potui iubere vt adiret hereditatem: z sic eam perdidisti: talis lucri habetur consideratio. l. venditor hominis. ff. de euict. l. ij. ff. de condic. furt. Similiter si esset lucrum ipsius rei quando post moram creuit estimatio rei debite: z postea decreuit. talis lucri cessantis habetur ratio contra morosum. l. in hac. ad fi. z. l. si. ff. de tritica. l. vinum. vbi ordinate ponitur. ff. si cer. peta. Pau. de ca. hic. ¶ Capio glo. in. l. ideo. que est in verbo varia que opponit d. l. fina. C. de tēp. in integrum restitutio. peten. z non soluitur. Responde q8 loquitur quo ad legum obseruantiam: nam leges debem indifferentē in quolibet loco obseruari non habita locoz differentia: q8 leges in quolibet loco sunt vniformes: s3 iste text. loquitur in estimatione rerū que bene variant ex locoz varietate: prout etiā dixi. s. in tex.

1 Actio arbitraria an sit stricti iuris.

2 Actio arbitraria an detur extra locum solutionis.

Quod si ephesi. Istud principium fm Bart. est subtile z subtile agitur in loco destinato solutioni actio nō est arbitraria propter locū nec creuit condēnatio nisi aliquid vltra fuerit stipulatum vel intersit ratione temporis. h. d. ¶ Capio gloss. in verbo vel si quam. diuide in tres partes principales: prout timore tacti contrarij q8 nunc formabo. ponit tres intellectus ad textum. Secunda ibi: vel aliter dic. Tertia ibi: vel dic. h. d. ¶ Pro expeditione glo. opponitur contra tex. dūz dicit vel si temporis utilitas interuenit: nam temporis utilitas dicitur esse vsura: sed in contractibus stricti iuris non veniunt vsure ex mora nisi fuerint in stipulatione deducte: vt. l. j. C. de condic. indeb. l. quoties. C. de condi. ob turpem cau. l. quamuis. C. de vsur. nec etiam veniunt fructus ante litem contestat. cum fundus. in prin. si cer. peta. z tamen iste tex. videtur velle ponendo duas sal. q8 etiam citra stipulationem z ante ceptum iudicium habeatur utilitas tēporis z sic vsuraruz. Timore huius tacti dūz gl. ponit triplicē intellectū fm primū in intellectum non habetur ratio temporis nisi in stipulatione deducta. fm alios duos intellectus habetur ratio temporis diuersimode tamen. Item due lecture loquuntur in actionibus mere stricti iuris. tertia vero lectura loquitur in actione stricti iuris que habet instar bonafidei: verum quia prima lectura. gloss. et alie due videntur inter se contrariari: q8 prima lectura glo. presupponit non haberi rationē tēporis nisi sit in stipulatione deductum. Alie due lecture volunt contrarium: ideo Bald. saluando istam gl. a contrarietate dicit q8 prima lectura glo. que vult q8 non habet ratio tēporis sit intelligēda: sc3 circa lucrum: sed bene circa dāniū. prout et vult gl. in seq. intellectu. Sed ista solutio Bald. non videtur esse bona: q8 si tps utilitas esset deducta in stipulatione: ita haberetur rō lucri sicut dāni. l. quāuis. C. de vsur. si autē non esset deducta in stipulatione: tūc nec dāni nec lucri habetur rō cōsyderatio nisi fm quod infra statim dicitur. Bar. dicit q8 primus intellectus glo. est verus in se. sed facit violentiam litere. Ray. Albe. Fulg. hic dicunt contrarium quod etiam primus intellectus non est verus in se: q8 actio non sit tunc arbitraria: venit tamen in ea interesse consistens in dāno. sicut in ceteris stricti iuris actionibus: vt nota. in. l. in hac. et in. l. fin. s. de condi. tritica. an sit verum statim dicitur. Secundū et tertium intellectū gl. sequuntur cōmuniter docto. hic Ray. Bar. Bald. Alberi. et Pau. de ca. hic. Aliū z quartū intellectū ponit Raph. Fulg. qui est proprius huic litere fm eum. q8 etiam lucrum sit habenda ratio propter tempus sicut propter locum. per tex. in. l. penul. et in. l. fina. supra de condi. tritica. l. vinum. s. si cer. peta. non tamen per hoc actio est arbitraria: quoniam propter tempus habetur ratio interesse solius stipulatoris non autem ipsius rei: nam propter locum fuit necessarium adinuenire vtilem actionem cū stricto iure alibi agi non posset: vt dicit tex. in. l. j. s. eo. non sic est propter tempus: quia lapso tempore. de iure cōmuni incipit competere actio z agi pōt s. omnis. insti. de verbo. obliga. Et propterea dicit Fulgo. se arbitrarium dictum esse in hoc titu. de eo q8 dāndum est certo loco: vt. s. in rub. non autem certo tempore. Tu aduerte iura alleg. per Fulg. sc3. l. in hac. z. l. fin. s. de condi. tritica. z. d. l. vinum. que iura etiam allegant contra primum intellectum gloss. Ray. z Alberi. hic: vt supra retuli: loquuntur de interesse intrinseco ipsius rei. Puta. si debitor fuit in mora in non soluendo tempore promisso et postea moram creuit estimatio seu valor rei debite et postea decreuit: nam istius interesse intrinseco bene habetur consideratio contra morosum vt iuribus preallega. sed iste textus gloss. et docto. loquuntur de interesse extrinseco extra ipsam rem: licet proveniente

proveniente propter ipsam re ut usuram vel fructum, et istius interesse extrinsecum non habet consideratio in actionibus stricti iuris: nisi vel usare sint per stipulationem promissae vel quo ad fructus sit lis contestata: ut. s. dixit. Et propterea Bar. hic referendo secundum in relictum gl. allegando. d. l. in hac reputat quod illud interesse intrinsecum dicatur damnum contingens circa ipsam rem: puta quod restituitio sit effecta visio: et eius bene habet ratio: prout tenet gl. et doct. Et ita modo intelligendo intellectus Fulg. reincidenter in idem cum sebo intellectu gl. contra approba. p. doc. f. et inquantum Fulg. facit differentiam quod actio stricti iuris efficiat arbitraria propter adiectionem loci: sed non propter adiectionem temporis: adde l. si ipse non dicat quod idem ante est tenent. Bui. de cu. et Abb. de ro. in l. in bonafidei. j. eo. ubi querunt que est ratio diversitatis, quare non sic venit inter esse et actio est arbitraria quam promissae te soluturum certa die, sicut quod promissae certo loco. Et dicit quod ratio est ex parte rei: quod ubi promissae certo loco gravaret rem si in alio loco conveniat: et ideo habet locum arbitraria: si autem promissae certa die nullum interesse potest allegare: sic allegaret moram suam. sed ex parte actoris est ratio: quia si non solvas die statuta petas te compelli ut nunc solvas sicut promissum. quando autem promissae certo loco: non possum te compellere ut illuc venias: ideo huius locum arbitraria propter locum. Et extra gl. q. r. hic Bar. si aliquis est stipulatus simpliciter nullo adiecto loco an si conveniat alibi quam in loco promissionis actio erit arbitraria Bui. de cu. tenet quod sic: quod tacite videtur esse actum quod solvat in loco promissionis: ergo alibi agendo actio est arbitraria, argu. l. si tuas dies. s. si arbit. ff. de arbi. ubi videtur actum quod ferat sententia ubi factum est compromissum. Bart. hic tenet contrarium et melius: quod uno videtur tacite actum quod solvat ubi petitum fuerit dummodo petas in loco ubi debitor solvat for. l. vinn. s. si cert. pet. et l. si ff. de g. d. l. triti. et ergo cum locus petitionis videatur destinatus solutioni: ergo in eo petendo actio non est arbitraria: ut hoc text. Alii hic nihil tangunt: cum Bart. Rapha. Fulgo. in l. is qui certo. j. eo. Pau. de ca. in l. si heres. in fi. j. eo. vide quod dicit gl. in l. in bonafidei. in gl. magna. circa si. j. c. Et tacite videtur actum de loco ubi petitur: adde Bart. in l. item illa. in prin. in penul. col. ff. de consi. pecu.

1 Quis possit iudex in actione arbitraria.

2 Iudex debet habere equitatem ante oculos.

3 An iudeo habeatur ratio lucris si ei non solvatur.

Interdum. Ille. s. fm Pau. de cast. est multum not. et singularis de remissione. In actione arbitraria propter locum iudex debet se absolviere quando in loco destinato pecuniam debitor obtulit vel deposuit vel exacta cautione de solvendo in loco destinato quam de facili potest illi solui, equitate ita dictante. h. d. Et hoc. ex hoc text. quod in actionibus arbitrariis iudex potest non solum in plus vel minus condemnare quaz sit fors principis licet ratione loci propter interesse vel actoris vel reus: sed etiam potest rem in totum a se absolviere: et ita limitat. l. j. s. eo. et totus iste titulus. et per hoc infert Bar. quod arbitrator ex compromisso a partibus in lite assumptus potest in totum rem absolvere: nam sicut hic in arbitrariis iudex potest non solum augere vel diminui condensationem: ut. l. iij. s. nunc de officio. s. eo. ita etiam potest in totum absolvere: ita arbitrator qui potest diminui vel augere de eo quod est lis: potest etiam interdum rem absolvere. Nec obstat si dicatur quod arbitramentum sit quedam transactio: ut no. glo. in s. j. in aut. ut disse. iudi. docto. in aut. si vero contigerit. C. de iudi. sed transactio nullo dato vel retento non valet. transactio. C. de transac. r. det Bar. quod arbitramentum largum modo est quedam transactio hoc est recessus a lite, non autem est proprie et stricte transactio: cum Bar. tenet Bal. Pau. de ca. et in effectu Rap. Fulg. hic adde Bar. in l. si societatem. s. arbitrorum. in s. j. extra gloss. ff. pro socio: et in l. furti. s. qui iussu. ff. de infami. Bal. in l. si in s. j. opp. C. de contrah. em. et in rub. C. de rerum permuta. circa si. et in l. si. C. de exec. rei iudi. in s. j. col. et not. Baldan. c. si pro debilitate. in iij. col. de offic. dele. Pau. de cast. in d. l. transactio. C. de transac. Et quod arbitramentum non sit proprie transactio sed largo sumpto vocabulo: adde glo. in c. si quando. in gloss. j. de offi. deleg. et ibi do. Abb. circa si. eam not. ad statuta facientia mentionem de transactione: nam cum debeant stricte et proprie intelligi non comprehendunt arbitramentum seu amicabilem compositionem. Tamen quod iste text. parum deservit istum propositum Bart. et doc. prout etiam perpendit Rap. Fulgo. hic: quod iuriconsultus non dicitur hic rem totaliter procul absolvere: sed quod iudex debet a se absolviere exacta cautione de soluendo in loco statuto: et sic ista non est totalis absolutio: prout dicunt Bar. et doc. sed potius remissio ut solvatur in loco destinato: et sic in isto text. verbum absolviere intelligitur a se dimittere: et alibi remittere fm Augem. hic.

2 Et secundo not. ex isto text. in fi. quod iudex debet habere equitatem ante oculos: et ad hoc quotidie allegatur iste text. ultra concordantes allegatos hic in gloss. Adde text. iij. q. iij. in c. j. et text. in cap. si in fi. de transac. Item adde gloss. solennem in l. inter filios.

C. fami. ercisi. que dicit quod iudex sicut legislator debet sequi equitatem: licet quando non sequatur oculo iudicis caligante: et ibi Bal. ad hoc multum non illam gloss. adde etiam text. in l. iij. s. item varus. ff. de aqua plu. arcen. in verbo hoc equitas suggerit etiam si stricto iure delictum mar. Limitat Albe. de rosa. hic item text. quod non intelligatur de equitate cerebri: sed que ex iure colligi possit. Adde pista limitatione. c. ex parte. el. ij. et ibi not. Abb. in l. iij. no. de offi. delega. quod iudex debeat sequi equitatem verum est iure informari: ut ibi quod no. Abb. contra illos qui dicunt se amplecti equitatem spreta iuris formam: illa enim non potest dici equitas sed iniquitas: quod deviat ab eo quod iustum et equum est, cum lex sit fundata super ratione et equitate. c. erit autem lex. iij. distin. Item ad istud not. vide que plenius scripsi in l. placuit. C. de iudi.

3 Et ultimo per istum text. tu potes noviter notare unum quod non memini ab antiquo in specie tactum per quod datur nova et inaudita limitatio ad totum istum titulum. Nam cum iste tractatus arbitraria rum actionum totus fundetur in equitate ut hoc text. in fi. et s. preterea quasdam i. verbo. ex bono et equo. in fi. de act. sequitur quod si aliquis promissit iudeo solvere in certo loco: et ibi non solum petatur a iudeo: quod propter hoc actio non efficiat arbitraria ut habeatur ratio interesse iudei, ex quo iudeo non est servanda equitas sed rigor: ut est gl. ordi. in c. ij. in glo. si. de iudeis. non pono tamen pro constantia quia nimis durum videtur.

1 Actio ex testamento et certi conditio ex mutuo sunt arbitrarie an sint stricti iuris.

Hereditas. Actio ex mutuo sunt arbitrarie propter locum. h. d. cum l. seq. Et hoc. ex isto text. quod actio ex testamento est stricti iuris: et sequitur natura actionum stricti iuris: facit. l. alias. et ibi Bart. ff. de in litem iur. l. si in ver. ff. de condi. ob. tur. cau. in duobus tamen sequitur naturam actionum bonafidei: scilicet quo ad fructus et usuram: ut veniant a tempore morte sicut in actionibus bonafidei. l. in minorum. cum gloss. C. in qui. cau. in integ. resti. non est necess. l. cum res. in princ. ff. de leg. j. Secundo ut solvatur non perfecte, duret prima actio sicut in actionibus bonafidei. l. huiusmodi. s. si heres. ff. de lega. j. quo ad alia remanet stricti iuris fm Bartol. et Fulgo. hic, alii non tangunt. Adde quod etiam in alio tertio casu testamentum seu ultima voluntas habet instar contractum bonafidei: nam sicut in contractibus bonafidei angustie temporis et difficultas reijciuntur et non vitiant. l. iustus lam. s. j. ff. loca. ita etiam in ultimis voluntatibus. l. si mihi et tibi. s. si quis servos alios. incipit proculus ait. et ibi Bar. et doc. ff. de lega. j. Bar. in l. continuus. s. illud. in j. col. ff. de verb. oblet. in d. l. in l. la. s. j. Secus in contractibus stricti iuris: ut in dictis locis notat. Capio gloss. in verboreddatur. ex qua habes ad intellectum totius tituli, quod actiones arbitrarie propter locum sunt tantum quatuor: scilicet ex stipulatione, ex testamento, ex mutuo, et ex constituto. Brevis teneas generaliter quod quilibet actio stricti iuris: propter adiectionem loci efficiat arbitraria: quia non est dare rationem differentie inter illas quatuor et ceteras stricti iuris: Illud etiam patet ex generalitate huius rubric. C. eo. fm Bartol. Albe. Bal. et Fulgo. hic.

1 Differentia inter actiones bonafidei et stricti iuris.

2 Contractus bonafidei deductus in stipulationem assumit naturam contractus stricti iuris.

3 Aliud est vendere vel locare, et aliud promissio de vendendo vel locando.

4 Emptor partem pretii solvens an possit penitere et non emere, et repetere illud quod solvit.

5 Babella an salvatur de contractu promissionis de vendendo.

6 Promittentes facere pacem, adhuc non dicuntur plene reconciliati.

7 An preferatur secundus emptor cui tradita est possessio: licet iuramentum interuenierit in prima venditione.

8 Virtute actionis arbitrarie potero te alibi convenire.

9 Agenti in alio loco quam destinato, an obstat exceptio.

In bonafidei. Ista legem ex infra dictis reddam not. et utile. Actiones bonafidei non dicuntur arbitrarie propter locum, nisi sint in stipulatione deducte. h. d. scdm vnam lecturam que in ver. si. h. conditurum: et sic fm vnam lecturam. gloss. Vel fm aliam literam que habet conducturum: et sic scdm aliam lecturam. gloss. h. d. ista. l. Creditor qui promissit certo loco agere propter moram rei quod ibi non reperitur, potest a iudeo agere, et actio efficiat arbitraria. h. d. et scdm istam secundam lecturam: iste casus non est alibi in iure fm Angel. hic. Et hoc. ex hoc text. quod nulla actio bonafidei propter adiectionem loci potest fieri arbitraria: et in hoc est differentia inter actiones bonafidei et actiones stricti iuris: eo quod in actionibus bonafidei ex natura ipsarum iudicis officium multum exuberans multum potest: unde non eget ista adiectione arbitraria: scdm est in actionibus stricti iuris: prout plenius declaravi

a Arbitramentum. Ad de Joa. an. in c. exposita. et in c. p. de arbi.

b Iudex debet ante oculos. Adde Bald. in l. hac. l. c. de senten.

in. l. ij. in prin. s. eo. Et si diceretur qd ista differentia videatur esse verbalis et sine ulla utilitate: eo qd sicut in actionibus stricti iuris arbitrariis, interesse ppter locū venit officio iudicis mercenario. l. centum capue. circa fi. j. eo. z. l. ij. s. nunc de officio. s. eo. ita etiam in actionibus bonafidei. l. si vt certo. in prin. ff. cōmo. z. hic in glo. j. rñdet Paul. de cast. hic qd utilitas insurgit respectu fideiussoris: qd cum in actionibus stricti iuris arbitrariis propter locum illud interesse non veniat ex primordiali seu originali natura actionis, fideiussor simpliciter acceptus non censetur ad illud interesse se obligare. l. centum capue. in ver. nec oportebit. j. eo. sed in actionibus bonafidei: qd illud interesse venit scdm originalem naturam, est secus. l. quero. cum ibi no. in gloss. ff. loca. z. l. si postea. ff. rem ra. habe. refert tamen quod Specu. in titu. de fruc. z. interesse. s. viso. ver. z. hic in contractibus, videt dicere qd in contractibus bonafidei interesse sit in obligatione et nō in officio iudicis: sed istud nō est verum fm eum: per. d. l. si vt certo. in princip. z. hic in. j. gloss. et ita etiam tenui. s. in rub. reprobando etiam glo. ibi: adde qd istam utilitatem Paul. de cast. refert, z. simpliciter sequit Ange. de are. in. s. preterea quādam insti. de ac. z. istā difficultatē etiam monet gloss. in. d. l. centū capue. j. eo. alibi tñ tenuit gl. sing. in. s. actionuz. in glo. magna. insti. de actio. qd in actionibus bonafidei fructus veniunt iure actionis, nō autē vfure, quā gloss. multum not. Mate. in. d. no. Contrarium tenet Bal. qd dictam gloss. non alleget in l. j. in fi. C. de vfur. z. fruc. leg. Aug. z. do. Alex. in. l. si marito. s. fin. ff. solu. matri. z. ibi dicit. do. Alex. qd predicta gl. cōter reprobat qd non probatur iure: ita etiam tenet do. Alex. in rub. ff. sol. ma. in pe. col. ¶ Capio glo. in verbo cōdicturū. que est bene no. z. in esfectu ponit duas lecturas ad istum text. ¶ In ea. glo. ibi cū deductū sit in stipulatione, habes primū intellectū ad istū tex. qd p stipulationē promissisti te conducturū domū meā rome: z. hic prout in litera habes cōducturū. Ex quo habes singu. not. fm Raph. Ful. qd l. ista rub. hic. z. C. eo. dicat de eo qd est dandū certo loco: tñ hz locum etiā ex stipulatione faciendi certo loco: qd etiam ibi cōpetit arbitraria propter locum: facit. l. ij. s. si quis insulam. s. eo. Nam etiam ex stipulatione faciendi agit ad dandū. leum qui insulā. cū glo. ff. de iudi. Item vltra istud nota. etiam nota. diligenter ex ista glo. alias duas no. cōclusiones. ¶ Prima est, qd si cōtractus bonafidei deducat in stipulationē: l. actio que oritur ex cōtractu bonafidei nō sit arbitraria: illa tñ que oritur ex stipulatione ppter locū erit arbitraria: qd est stricti iuris: ex quo correlarie not. quod ptractus bonafidei deductus in stipulationē assumit naturā ptractus stricti iuris: istud est valde vtile: qd notarij in omni contractu apponunt stipulationem: prout etiā dicit Bart. in. l. ij. in fi. C. de cōdi. ob cau. Adde qd idē tenet Bart. in. l. singularia. in. iij. col. ff. si cert. pe. Bal. in. l. si eū. s. q. iniuriarum. in. ij. co. in fi. ff. si qd cau. cōtractū tñ tenuit idē Bar. sibi contrarius in. l. si qd cum aliter. in. ij. col. ff. de verb. obli. vbi vult, qd qñ cōtractus bonafidei deductus in stipulationē, isto casu, actio qd oritur ex stipulationē sit bonafidei et nō stricti iuris: vt ibi per eū: pro quo bñ facit tex. in. l. ij. s. parui. ff. de priui. cred. dixi de hoc in. d. l. singularia. z. in rub. ff. de verb. obli.

¶ Secūdo habes ex hac gloss. fm Albe. z. Pau. de ca. hic, quod aliud est vendere vel locare: z. aliud est promittere de vendendo vel locādo: nā fm Raph. Fulg. hic actus non est factus ex promissione faciendi. No. istam regulam ad quā frequenter allegatur ista gl. que est valde utilis ad actum practicum: z. ita etiam ad hoc not. istam gloss. Mate. in no. xlvj. Item ad istam regulam adde glo. ordi. in. l. titius. in gloss. fin. ff. de pig. act. Bald. in. l. fina. s. emz. proz. C. cōia de leg. Ange. in. l. j. C. de pact. pig. do. Alexand. in cōfil. cxxv. inc. viso themate supradictor: z. hls que copiose scripta sunt in. ij. col. lib. ij. facit quod no. Bar. in. l. si pupillus. in principi. ff. ad. l. fal. do. Frā. de are. in consil. xxvij. inci. diligēter aduersis. in prius mo dubio: vbi quendam ex consultoribus tanquā valde ineptum redarguit qui presupponebat qd pactum de vendendo positū in instrumento esset venditio, qd est indubitanter falsum: qd pmissio de vendendo nō est venditio. Mouetur per tria. Primo per illud qd dicit Bar. in. d. l. singularia. vbi dicit qd stipulatio de faciendō cōtractū: puta de vendendo non est contractus ille qui in ea fieri permittitur. Secundo ponderat no. per Bar. in. l. vxorem. s. agri. plagā. ff. de le. iij. z. in. l. si fideiussor. s. fi. ff. de leg. j. z. bonam gl. in. l. in estimationibus. ff. de peti. here. Tertio ponderat Bald. not. in. l. si. C. de pact. inter emp. z. vendi. volentem qd quando sit promissio de vendendo, promittens liberatur solum vendendo rem nec per talem promissionem tenetur ad tradendum: vt ibi per eum. Utilitas istius regule est qd per talem promissionē de vendendo nullū ius reale z. dominiū acquiritur, sed solum ius personale seu actio in personā per quam agi pōt contra promissorē soluz ad interesse. l. si sterilis. s. si tibi fundū. ff. de ac. emp. l. qui fundū. ff. de cōtrahen. emp. fm Aug. in consil. cxxxij. inci. ex forma z. serie dictorum instrumentor in vlt. dubio. Per istam gl. z. istam regulā dicit Albe. de ro. hic, qd si statuto ciuitatis caueat quod datarij

habeant arbitriū super venditionibus factis z. quidam promissit vendere qd istud non pertinebit ad eorum arbitrium: qd non est venditio, sed promissio de vendendo que sunt diuersa: vt hic ptz.

¶ Tercio ista regula glo. fm Pau. de cast. facit ad casum quem dicit tunc habuisse de facto: qd quidam promissit vendere, et ille cui facta est promissio de vendendo aliquid soluit pro venditioe futura: queritur an possit penitere z. non emere z. repetere illud qd soluit si non stat p promissorem quominus vendat. Et prima fronte videt qd nō, quasi venditio habeatur pro facta, cum nō stet per promissorē: vt. l. labeo scribit, si mihi bibliothecam. ff. de con. trahen. empti. quo casu non pōt esse locus penitentie. l. incivile. C. de rei vendi. Contrariū decidit Pau. de ca. qd aliud est vendere: aliud est per stipulationē promittere de vendendo. nam hoc secundo casu promissor obligatur stipulatori nō econuerso: quia stipulatio nō est cōtractus vltro citroqz obligatorius: vñ cum ille cui facta est promissio de vendendo per stipulationē non sit obligatus: ergo in ptate sua est ne obligetur. l. qui pecuniam. ff. si cert. petat. z. l. si pecuniam. in principi. ff. de condi. ob cau. z. tunc poterit datū repetere tanquam causa ob quā dedit nō sit sequuta: eo qd noluit z. potuit nolle. l. j. s. sed si parendi. ff. de qdi. ob cau. Nec ob. d. l. labeo. qd ibi contracta fuit venditio sub conditione que non pendebat ex arbitrio ementis distaxat sed alterius: unde non pōt resiliere a venditione iam facta: licet conditionaliter: quia quantū ad hoc erat perfecta: vt. l. necessario. ff. de peri. z. conimo. rei vendite: secus si fieret sub conditione que pendet ex mera voluntate ementis: qd tunc potest eam non implere z. venditio non perficitur ita dicit eleganter sentire Bart. in. l. si qd cum debitor. in fi. ff. de iureiurā. in intellectu illius. l. labeo. multo magis si nō fuit venditio etiam conditionaliter facta sed solum fuit facta promissio de vendendo. z. dicit Pau. de cast. qd ista sunt tenenda mentis: qd p istū modū defendit vnum militē de vno magno labyrintho in quo se inuenit: qd non caute contraxit nec habebat bonū consiliū peritor: qd aduersarius quedāz promissa non vult attendere z. non potest iunari per aliam viam quā per istam: ita not. Pau. de ca. ¶ Querte qd principale fundamentū huius decisionis Pau. de cast. est, qd licet per stipulationem tu promiseris mihi vendere, nō tñ sequitur qd ego promiserim emere: qd est contractus vltro citroqz obligatorius: nāz hoc videt absurdū cum in correlatiuis vt est emptor z. venditor dispositū in vno censetur dispositum in alio. l. si. ff. de accepti. z. l. j. C. de cupressis ex ludo daph. non cedens dis. lib. xj. etiam in materia penalit: vt dixi in. l. j. C. de indic. vidui. tol. z. stipulatio d3 in hoc sequi naturam actus super quo interponitur. l. si stipulatus. in principi. ff. de vfuris. z. late dixi in rub. ff. de verbo. oblig. ¶ Tertio principaliter vltra scribentes hic adde qd p istā glo. iuncto tex. decidit Ange. in. l. j. C. de pac. pig. qd si ex forma statuti de contractu venditionis d3 solui gabella nō soluet de contractu promissionis de vendendo: qd ista promissio nō est venditio qd reputat tenendum mentis: refert et simpliciter sequit do. Alex. in. l. si pupillus. in fin. principi. ff. ad. l. fal. ¶ Quarto adde qd decidit Aug. in. l. lucius. per illum text. scdm vnam lectu. ff. solu. matri. qd si duo facientes adinuicem guerram pollicent se facturos pacem, adhuc non dicuntur admutem plene reconciliati: et dicit qd istud iam vidit de facto in curia romana in persona domini Bernabonis. ¶ Quinto adde qd fortius tenet singulariter Joā. de imo. in cōmento. c. cū contingat. de iureiur. in colū. clxxxv. z. sequenti vbi tenet, qd si aliquis promissit vendere rē alicui: et ita iurauit, deinde postea vendidit illam rē alteri et ei tradidit, qd prefertur secundus z. qd in secundum dicitur translatum dominiū, et non in primū per. l. quoties. C. de rei vendi. iuncto eo qd habeat in. c. sicut ex literis. de sponsa. eo qd ex prima promissione de vendendo facta etiam cum iuramento solum agi potest ad interesse, si interest stipulatoris iuramentum fuisse seruatum per ea que habentur in. l. stipulationes nō diuiduntur. in ver. celsus. ff. de verbo. obliga. iunctis notatis p Joā. an. in. c. cū venissent. de insti. z. per Anno. in c. quintanalis. de iureiuran. Sexto qd per istā glo. z. sic per regulā predictam et superius relatā videtur reddi de biuz illud qd alibi tenet Bal. in. c. in causis. in. j. col. de elect. vbi dicit qd tractatus dicitur esse principium rei adeo qd qui tractat de vendendo d3 vedere. alleg. no. in. l. debitor. in prin. ff. de separa. bo. ¶ In ea. glo. ibi, promissi tibi quod te certo loco conuenire. habes ex glo. diligenter notare quod si in stipulationē nō sit adiectus locus solutionis sed petitionis: qd tu promissisti mihi dare centum et ego promissi ea petere a te Florentie tantum: si non reperio te Florentie potero te alibi conuenire virtute arbitrarie actionis vbi p officio iudicis habebitur rō interesse ppter locū. ita est casus hic fm istā lec. gl. ¶ Nec ob aliud qd notatur p gloss. in. l. nemo potest. ff. de lega. j. vbi vult, gl. qd agēti in alio loco quā conuenio obstat exceptio. qd illa gl. d3 intelligi nisi ppter morā rei deueniatur ad arbitriū iudicis: vt hic quod est valde notandum fm Barto. sequuntur Barto. et Rabha. Fulgo. hic. z. Pau. de cast. in. d. l. nemo pōt. Et cum ista

secunda lectu. glo. transeunt cōiter doc. hic. Raph. Fulg. subtiliter dānat istam secundā lec. gl. triplici fundamento. primo aut in illo loco in quo creditor promittit reū cōuenire ibi reus non habebat forum: et certe talis conuentio nō sufficeret ad forū ibi cōstituentū cum licita sit penitentia. argu. l. si conuenerit. ff. de iurisd. om. iudi. Bar. in l. iij. §. si quis ita. §. eo. aut reus ibi habebat forū, et superuacua videt stipulatio: qz actoris est electio sub quo iudice malit agere. l. iij. in princ. et ibi dixi. §. eod. Secundo mouetur: quia fm istam lectu. actio efficeretur arbitraria tantummodo ex parte creditoris eiusdemqz stipulatoris: nā licet creditor p hanc stipulationem astringatur alibi nō agere: econtra tamen ipse debitor non astringitur vt nō possit alibi soluere per hanc stipulationē que p se facta est. arg. l. qd fauore. C. de legi. et ideo cum possit alibi soluere fm cōuentionē: non est arbitraria: vt not. in l. iij. in prin. in glo. vlti. magna. §. eo. Tercio mouet: nam isto casu necessario non cōpetit utilis actio iuxta. l. j. §. eo. cum iure cōi cogi possit vbi prius poterat agi sed exceptio competeat ex ista promissione creditoris sibi nouiter facta, que exceptio iure replicationis eliditur si reus ibi nō inueniatur: et directo ex prima agi pōt, vnde tenet Fulgo. precedentē lec. gl. que fm eū est expeditissima. Tu aut teneas etiā secundā lec. gl. cōiter approbatam. Et ad argumenta Raph. Fulgo. rīde. Et primo dū dicebat qd si reus in illo loco alias nō habebat forū, qd hec stipulatio nō cōstituit forū cū sit locus penitētie per. d. l. si cōuenierit. posses rīdere qd illa lex procedit in cōuentione facta nudo pacto vt sonat ibi text. in §. si cōuenierit. secus qñ esset facta per stipulationē: prout est hic in fi. in ver. stipulatus. tunc posset agi ad interesse cōtra eū. argu. l. diē proferre. §. si. ff. de arbi. fm Bar. Alb. Ang. et Moder. presertim do. Alex. in d. l. si conuenerit. canoniste in c. j. de iudi. et istam solutionem in specie ad istum tex. quāuis in alio proposito ponit do. Alexan. in d. l. si conuenerit. in vj. col. sed istam solutionē non putat tutam, qz in d. l. si conuenerit. tenui qd imo illa lex generaliter pcedat siue interuenerit stipulatio siue conuentio nuda. vnde alio et secundo modo rīde qd. d. l. si conuenerit. procedit in conuentione fori facta per reū cui bene permittitur penitentia vt ibi: sed nos loquimur in actore: et sic in stipulatore qui talē promissionem fecit de non conueniendo reū nisi in certo loco, in quo nō videtur qd nō habeat locū penitētie: vt hoc text. Et ratio diuersitatis sit: qz fauorabiliores sumus reis quā actoribz. l. fauorabiliores. ff. de reg. iur. et l. arrianus. ff. de act. et obli. et si hoc est verum daretur p hūc tex. magna limitatio ad d. l. si cōuenierit. vltra ea que ibi tradunt: cogita super hoc: licet do. Alexā. ibi in d. l. si conuenerit. in vj. col. rīdendo ad aliud propositum ad istam legē dicat, qd in l. i. tex. nihil dicit de penitētia. Non ob. scdm fundamentū Fulg. quod licet creditor per hanc stipulationem astringatur alibi nō agere, non tñ ipse debitor astringitur alibi nō soluere: dic qd ex quo debitor et creditor sunt correlatiua qd statuitur in vno censetur in alio statutum. l. si. cum vulg. ff. de accepti. etiam si materia esset penalis: vt dixi in l. si. C. de indi. vidi. tollen. Non ob. vltimus: qz eo attento nunq arbitraria haberet locū cōtra istū titulū: qz semper exceptio rei elideretur per istam replicationē quod reus non fuit inuentus in loco promisso, quod tamen est notorie falsum.

1. Mora principalis nō augeat obligationē fideiussoris. et nu. 2.
2. Fideiussor etiam intelligitur promittere vsuras.
3. In actionibus seu contractibus estimatio vel interesse propter locum debetur officio iudicis.
4. Licet officium iudicis nullam presupponat obligationem: tamē potest accedere obligatio fideiussoria.
5. Soluta parte vel tota sorte petitur illud quod accessorie debetur officio iudicis mercenario.

Centum capue.

Ista lex est affri. ergo difficilis: vt inq. bart. in l. cū qd. in prin. j. de solu. et fm Bart. hic ista lex est famosa et subtilis. Ad euentū huius legis habet premittere iuuenes qd totus apparatus gl. et doc. in ista. l. cētū capue. versat principaliter circa ver. nec oportebit. vbi dicit qd obligatio fideiussoris nō augeat ex mora principalis debitoris: cōtrariū de directo dicit tex. in l. quero. in prin. ff. loca. Huius timore traduntur septē solutiones: et consequenter septē principales intellectus ad hunc tex. quos ponuntur in glo. mag. in ver. nec oportebit. sex tus ponitur in glossella parua. in ver. per reū. septimus intellectus additur p doc. et circa istos septē intellectus versat tota materia huius. l. qz in hac. l. aliud nō habetis. veritas est: et sit dictum pro iuuenibus. solutio quā tradit Joā. nam si querat an mora debitoris principalis faciat augeri obligationē fideiussoris: aut loquimur in his que debentur iure obligationis: et sic p stipulationē, sine dubio nocet fideiussori: casus est hic in ver. neqz enim. aut loquimur in his que veniūt officio iudicis mercenario: et ista est materia nra: et tunc aut ista accessoria veniunt fm naturam actionis vt est in actionibus bonæ fidei: et tunc mora principalis nocet si

de iussor: qz fideiussor simplr acceptus intelligit se obligare non solum ad sortē principalem: sed etiā ad ea que accedunt et crescūt ex mora ipsius actionis: aut loquimur in his que veniūt accessorie cōtra naturā actionis: vt est in actionibus stricti iuris in quibus oia stricte agunt. si aliqui venit interesse venit et naturā actionis: et ad illud fideiussor nō tenet: et nō tenet ex mora principalis sed ex sua moratantū tenet. et ita loquitur text. noster. Secundo dū tex. dicit arbitraria agi debeat: et debet iuuenes sibi reducere ad memor. a que dixi in l. in actionibus. §. de i litē iurā. vbi declarauit qd arbitraria non est nomē actionis: sed est quedā certa qualitas que adicit actionibus stricti iuris contra earū naturā propter aliquod accidens. prout declarat Bar. in l. j. C. vbi cōue. q. cer. lo. dare. pmi. et in l. in bonæ fidei. §. e. nā actiones stricti iuris: ideo dicuntur stricti iuris: qz iis multū stricte procedit: qz quicquid omittum est a verbis, habet pro omisso. Ideo in cōtractibus stricti iuris non veniunt vsure nisi sint promisse p stipulationē: vt dicitur text. hic: et in l. qz. C. de vsuris. Itē non venit interesse nec veniūt dāna nisi mediante iudicis officio mercenario propter aliquod accidens quod accedat: actio ergo stricti iuris efficit arbitraria cōtra naturā suā ppter aliquod accidens: quid vult dicere: hoc vult dicere qd ppter aliquod accidens aliqui in actionibus stricti iuris contra naturā dat arbitriū iudici vt possit condēnare ad interesse et ad dāna: istud aut cōtingit multis modis quos declarat Barto. in l. hoc edicto. in princ. ff. de publi. et dixi in d. l. in actionibus. et istud inter ceteros modos cōtingit in toto isto titulo ppter additionē loci, exēplū pone qd p stipulationē: et cōsequenter ptractū stricti iuris ego promissi soluere centū capue: pone qd non soluam capue: prout pmissi: sed solua in alio loco certo, ppter additionē loci, ista actio efficit arbitraria, hoc est, iudex capit arbitrium: vt possit condēnare debitore etiā ad omne interesse resultans ppter additionē loci, id est ex eo qd nō soluit in loco destinato nō solum ad ipsam sortem principalem. Hinc est quod si aliquis promittit soluere in aliquo loco et in illo loco soluat, cessat arbitrium iudicis et tale interesse nō pōt habere locum. l. qd si ephe. §. eo. ti. et in isto interesse habet ratio non solū creditoris: sed etiam debitoris. l. j. §. eo. et istud vult dicere tex. hic ibi, quantū eius vel actoris interfuit. Hoc premisso forma casus sic: aliquis stipulatus est centum sibi solui capue et fideiussorē simplr accipit, clarū est qd isto iure sforū creditor poterat conuenire fideiussorē etiam non ex cussio principali: licet hoc immutari sit: per authenticam presente. C. de fideiussor. cōtingit ergo casus: qd creditor petiit ipsam pecuniā a fideiussore q fideiussor soluit in alio loco q in loco destinato: querebat nunq vltra sortem principalem iudex ratione loci: qz nō soluit in loco destinato officio iudicis mercenario possit condēnare fideiussorē ad interesse ppter additionem loci sicut principalis: et respōdetur qd sic: dūmodo ita habeatur ratio interesse fideiussoris sicut creditoris: in ista prima parte casus est planus. In secunda parte in ver. nec oportebit. in quo iacet difficultas figura casus aliter quā Bar. et clarius, pone stantibus terminis predictis in ista promissione soluendi capue inest tacite tps quo possim capue peruenire. l. cōtinuus. §. cū ita. cū si. ff. de verbo. ob. pone nunc qd sit elapsus tñ tps quo vterqz et reus et fideiussor potuissent ire capuam neqz ierunt neqz miserūt quo casu vterqz cēsetur fuisse in mora. Sed quid si fideiussor habuit aliquod iustum impedimētum vel infirmitatis vel aliud: scitis qd iustum impedimētū excusat a mora. l. qd te. §. si cer. pe. et est tex. in l. i. solen. in l. sciendū. et in l. si quis solutioni. §. fin. j. de vsuris. et sic isto casu debitor principalis reperitur in mora, fideiussor non ppter istud impedimētum: pone creditor petiit pecuniā a fideiussore in alio loco quā i loco destinato nunq fideiussor qui non est ipse in mora an propter morā debitoris principalis: ipse tñ fideiussor teneat ad interesse, videbat qd sic: qz fideiussor simplr acceptus intelligit promittere non solum sortē principalem: sed etiā quicqz accessorie accessit etiam ppter moram principalis. d. l. quero. in princ. j. loca. et l. si qd pro eo. §. si quis nūmos. ff. de fideiussor. ergo in hac. l. fideiussor, qui simpliciter fideiussit pro c. soluendis capue non solū intelligit fideiussisse pro sorte principalis: sed etiam in eo qd accedit ex mora debitoris: iurisconsultus hic determinat contrariū: et bene qz iura cōtraria procedunt quando vltra summā principalem aliquid accrescit fm naturā actionis que est bonæ fidei. d. l. quero. sed qñ aliquid accrescit cōtra naturā vt est in actionibus stricti iuris qd accrescit est contra naturā actionis: qz in actione stricti iuris nihil venit nisi id qd est actum expresse. In ista querens in versic. neqz em. cōtra Imo. in actione stricti iuris fideiussor tenetur ad augmētum proueniens ex mora principalis debitoris: ecce pone, principalis debitor promittit soluere centum intra mēsem: et si nō soluerit pmissit abinde in antea vsuras per solēnem stipulationē, aliquis simpliciter fideiussit pro eo: pone nunc qd debitor principalis sit in mora, succedunt vsure: certe ego habeo qd fideiussor in stipulatione: et sic in contractu stricti

iuris tenetur ad vsuras et sic ad augmentum propter moram debitoris: ergo contra decisionem textus ad istud obiectum respondet africanus quod isti casus sunt multum diuersi: nam in casu isto vsure: quod sunt promissio per stipulationem debent iure obligationis: quo casu bene videtur esse quod fideiussor simpliciter intercedens intelligitur se obligare ad omne illud quod debet et deberi potest iure obligationis: sed in casu nostro interesse propter locum non debetur iure obligationis: sed debet solum officio iudicis mercenario quod nullam presupponit obligationem. Instat querens in verum si ibi eiusque differentie, ego vellem pro bare quod estimatio ratione loci non debeatur iure obligationis sed tamen officio iudicis mercenario respondet africanus multum subtiliter: ego probo: nam si interesse propter locum debetur iure obligationis: sequeretur quod soluta sorte principali vel parte adhuc possit peti ipsa estimatio, sicut nos videmus in fili qui expense litis debetur per promissionem iure obligationis quantum iudex in sententia condemnaret debitorem in sortem principalem, et non in expensas: expense possunt peti de per se: quod debetur iure obligationis: sed qui non debent iure obligationis: quod non sunt promissio, si iudex non condemnat in expensis non possunt postea peti de per se: ista est doctrina glo. in l. iij. §. si re. ff. de leg. iij. et glo. et ibi Bart. in l. non solum ff. de rei vendi. ita in proposito, si estimatio ratione loci debetur iure obligationis, etiam soluta sorte posset peti estimatio de per se: et tamen istud est falsum: quod soluta sorte vel parte sortis extinguitur debitum istius estimationis pro rata: quod soluta sorte extinguitur debitum principale quo sublato per solutionem non potest accessorium stare de per se: iste est casus inridus: ut puto. **I**sta lex communi diuisione diuiditur in quatuor partes principales. In prima ponitur vnum dictum. In secunda ponitur aliud dictum. In tertia respondetur tacite obiectioni contra secundum dictum. In quarta assignatur ratio diuersitatis. Secunda ibi: nec oportebit. tertia ibi: neque enim. quarta ibi: eiusque differentie. Tu diuide melius in duas partes principales: scilicet **D**r. Alberi. et Ang. hic: et ista magis placet. In prima loquitur de mora fideiussoris hoc est quando fideiussor fuit in mora non soluendi in loco destinato. In secunda loquitur de mora rei principalis. secunda ibi: nec oportebit. Illa secunda potest subdiuidi in tres. In prima facit quod dictum est. In secunda respondet tacite obiectioni. In tertia assignat rationem. Secunda ibi: neque enim. Tertia ibi: eiusque. hoc dicit arbitraria actione. ita conuenitur fideiussor sicut principalis. hoc dicit prima pars: nec ex mora rei principalis augetur obligatio fideiussoris. hoc dicit secundo, secus est in vsuris per stipulationem debitis. hoc dicit tertio. et interesse ratione loci cum debeatur tantum officio iudicis mercenario et non iure obligationis in tantum durat pro rata in quantum restat de sorte soluenda: et ideo si creditor esset ita infans quod reciperet simpliciter sortem et non protestaretur de interesse videretur remittere: istud est quod dicit l. i. §. eo. h. d. et istud est commune summarium. **E**t sic et clarius. h. d. si fideiussor simpliciter acceptus conueniatur in alio loco quam destinato ad soluendum propter suam moram ultra sortem principalem condemnatur ad interesse ratione loci. hoc dicit prima pars. Sed si ipse fideiussor non fuit in mora, propter solam moram debitoris non condemnatur ad interesse ratione loci. hoc d. secundo: cum vsuras vero per stipulationem promissas per reum principalem: quia tunc debentur iure obligationis propter solam moram debitoris bene condemnatur fideiussor hoc tertio. et ad illud quod debetur solum officio iudicis mercenario soluta sorte principali vel quatenus soluta est pro illa rata non potest accessorium peti: quod soluto principali accessorium de per se non stat nec peti potest. h. d. quarto: et ultimo et est clarius et pinguius summarium. **I**tem ex prima parte legis, quod ex mora fideiussoris non soluentis in loco destinato augetur obligatio fideiussoris: ut fideiussor condemnari debeat ultra sortem principalem ad omne interesse ratione loci. **E**t contra istud oppositum Barto. de l. si testis. §. fin. j. de fideiussor. ubi est textus. quod in arbitraria ratione loci et sic in terminis nostris: tamen ex mora fideiussoris non augetur obligatio ad aliquod interesse. respondent Barto. et doct. quod ista l. in prin. debet intelligi secundum d. l. si testamento. §. si. dicit Barto. quod ista l. in prima parte debet intelligi quando etiam reus fuit in mora: et sic oportet quod non solum fideiussor fuerit in mora: sed etiam reus: que est ratio: ratio est ista quando debitor promittit soluere aliquid capue: et fideiussor pro eo promittit: ista promissio habet tacitam conditionem quod teneatur elapsis tamen tot diebus quibus potuit capuam ire. d. l. contra nuus. §. cum ita. tunc si dico quod oportet quod etiam reus principalis sit in mora ad hoc ut fideiussor teneatur ad interesse hoc est, pone quod fideiussor stet in loco magis vicino capue quam reus principalis: lapsi sunt tot dies quibus fideiussor potuisset ire capuam reus principalis non: et sic ipse fideiussor esset in mora an teneatur ad interesse dico quod non: quod sequeretur quod esset obligatus in plus quam principalis tempore, quod non potest. l. grece. §. illud. j. de fideiussor. ubi non potest in plus obligari fideiussor quam reus principalis. nec in re nec in tempore nec in loco nec in causa. Et ex hoc habes non quod

fideiussor habet duplicem dilationem: vnam ex persona rei: alias ex persona ipsius fideiussoris: et isto casu qui transiit tantum tempus quo vterque potuisset ire capuam, vterque dicit in mora: pone quod principalis debitor elapso tempore eundi capuam probat se iuste fuisse impeditum fideiussor non: et sic principalis non dicit in mora, fideiussor vero sic: an fideiussor teneatur ad interesse dico quod sic: sed principalis non teneatur. Et si dicis contra fideiussor non potest teneri in plus quam principalis: quod ergo potest teneri fideiussor, principalis non, respondet magister straliter Barto. quod regula que dicit quod fideiussor non potest obligari in plus quam principalis est verum quo ad ea que principaliter debentur: sed quo ad accessoria propter aliquod accidens fideiussor potest teneri in plus quam principalis: ideo dicit Barto. quod ultra sortem principalem fideiussor potest promittere penam quam non promittit principalis: et de modo potest promittere vsuras quas non promittit principalis: et de isto ultimo: sed Barto. non fuerit memor, nos habemus glo. ordi. in l. sicut reus. quam Ange. et Imo. ibi multum exclamant. ff. de fideiussor. Barto. in l. qui accessionis. in pe. col. de fideiussor. Bald. in l. si pro ea. in v. q. C. man. et ab hoc nemo vnum discrepauit. et ita etiam tenet Pau. de ca. hic qui istud singulariter limitat: ut sit verum quando fideiussor promittit illam penam propter moram suam bene valeret: et teneatur ultra sortem principalem: sed si fideiussor promitteret penam quam non promittit principalis et pro mora principalis, nihil valeret: sed si promittit ex mora sua bene valet. ita dicit Pau. de ca. hic in l. col. Et sic ipse non dicat istud expresse dicit Barto. ante eum in d. l. hi qui accessionis. in prin. in pe. col. ff. de fideiussor. et istud perpetuo teneas menti. **U**ltimo ad idem oppositum. Barto. quod imo fideiussor ex sua mora non teneatur nec propter moram suam augeatur obligatio, opponit Barto. de l. si libertus moram ff. de ope. libe. et de l. cum filiusfamil. §. j. ff. de verb. obli. ubi si principalis debitor promittit facere domum vel scribere librum vel similia sub pena et dedit fideiussorem: pone creditor interpellauit fideiussorem, dicit illi textus. quod fideiussor non tenetur ex illa sua mora. respondent Barto. et doct. quod regula textus non stri logitur in obligationibus dandi, contraria loquitur in obligationibus faciendi in quibus bene mora principalis etiam nocet fideiussori: quod obligationes faciendi coherent persone principalis et debent impleri per principalem: quod aliud est factum istius, aliud alterius ut dicit textus in l. nemo est qui nesciat. j. de reg. iur. sed obligationes dandi non coherent persone: ideo dicit textus in l. fina. ff. de conditioni. in l. q. conditiones que consistunt in dando possunt impleri per quemque: quod non coherent persone: secus in obligationibus faciendi. **S**ecundo not. in ver. nec oportebit. quod mora principalis non auget obligationem fideiussoris qui non fuit in mora: quod ut declarauimus in casu, quis transactum esset tempus eundi capuam: tamen fideiussor potuit esse impeditus iusto impedimento propter quod fideiussor excusatur a mora: reus non, fin quod declarauimus in tex. **T**ertio not. in ver. neque enim. quod fideiussor simpliciter acceptus intelligitur promittere non solum sortem principalem: sed etiam vsuras per stipulationes promissas. et idem quo ad fructus et interesse quando proueniunt ex natura actionis: ut est videre in contractibus stricti iuris: secundum quod declarabit in gl. ij. ad fi. **Q**uarto ex eo. ver. not. quod in actionibus stricti iuris arbitrariis interesse vel estimatio propter locum non est in obligatione nec debetur iure obligationis sed officio iudicis mercenario tamen. Idem est in contractibus bonae fidei: tamen differentia est: ut proxime dixi in contractibus stricti iuris interesse venit preter naturam actionis: et sic officium iudicis mercenarii deseruit preter naturam actionis. In contractibus vero bonae fidei, officium iudicis mercenarii deseruit secundum naturam actionis aduertendum est tamen diligenter quod illud quod dicit quod in contractibus bonae fidei interesse et fructus solum veniunt officio iudicis mercenarii istud est verum quo ad principalem debitorem: sed quantum ad fideiussorem qui simpliciter fideiussit cum veniant secundum naturam actionis bonae fidei et fideiussor simpliciter assumptus intelligitur ista promissio: dico quod quantum ad fideiussorem sunt in obligatione: et fideiussor tenetur ad fructus et interesse iure obligi. nec per hoc fideiussor dicitur obligatus in plus quam principalis: sed bene efficacius. ita tenet Pau. de cast. hic in l. ij. v. colum. et §. ul. in penul. colum. et ante eos istud expresse tenet Barto. in l. fina. j. eo. in l. iij. col. in versu. secundo displicet opinio. **A**zo. et ibidem etiam Pau. de cast. in l. ij. col. quod bene not. **E**t ex hoc dicit Fulg. hic in pe. col. inferri vnum quod ipse reputat non dignum: quod quod officium iudicis nullam presupponat obligationem. l. qui per collusionem. j. de act. emp. et l. quintus. j. de an. leg. et consequenter videtur improprie et abusive debitum: tamen potest accedere fideiussor: et consequenter obligatio fideiussoria efficax: sicut in finali secundum eum dicimus in obligatione naturali tantum, cum potest accedere re fideiussor. l. j. ff. de fideiussor. et tamen debitum naturaliter tantum appellatur abusive et improprie debitum. l. si is cui. §. fiauus. ff. de fideiussor. fuit dictum in l. j. §. si cer. peti. Adde sic ipse non dicat quod de hoc habemus in terminis glo. et Barto. quod officio iudicis accedit fideiussor in l. marcellus. in princip. ij. colum. ff. de fideiussor. ubi

iusiori. vbi Bar. proprie alle. istū tex. z. l. si. j. eo. z. Bart. met. in illa l. si. j. eo. in. ff. col. ff. sed adhuc instatur. not. illum text. ad hoc qd etiam officio iudicis mercenario tantū potest accedere fideiussor. et ratio est: qz saltem largo modo presupponit obligationem. et dicit Bart. in. d. l. marcellus. in. ff. col. qd de hoc est tex. si subtiliter inducatur in. l. pecunie. s. si. iuncto. s. pe. ff. de verb. signi. nec aliter inducit Barto. illum tex. memini me pluries cogitasse: z cū alijs sepe contendisse quō tex. ille istud possit probare quod officio iudicis mercenario possit accedere fideiussor. cum in illo text. nec in s. pe. nec in. s. fin. de fideiuss. verbum nullum: postea inveni quod iñico. de neap. in. s. j. in. ff. de fideicom. here. expresse inducit illum tex. quō ille tex. probet hic z placet mihi: suū iudiciū. dicit text. in. s. pe. illius. l. quod quedam veniunt iure actionis. quedam iure psecutionis: z sic est differentia inter actionē et psecutionē: actio p pue dicitur quādo aliquid debetur ordinariē iure obligationis z actionis: quādo autēz aliquid potest solum peti officio iudicis extraordinarie illud venit iure psecutionis. z vicinus habere psecutionem non actionem: vt est in fideicom. que iure fforum non debebantur iure actionis: sed officio iudicis dicitur postea. s. fin. qd illud qd venit iure psecutionis nō actionis dicitur tamen debere. Pondera verbum debere. ergo potest accedere fideiussor: quia omni debito potest accedere fideiussor: z sic ibi est tex. z miror qd ibi nō allegetur in cōtrā: ibi est tex. qd officium iudicis presupponit obligationem large z improprie. glo. est in. l. si feruum. s. sequitur. ff. de verbo. obli. ego dico quod imo est tex. de hoc in. d. l. pecunie. s. fin. in ver. debet. ¶ Quinto not. in ver. cuiusqz differentie qd soluta parte sortis principalis simplr vel tota sorte. non petit illud qd accessorie debetur officio iudicis mercenario: z rō est: qz ista accessoria non possunt stare de per se: unde sublata principali obli. ista accessoria pereunt. Aliam rōnem assignat tex. in. l. fin. j. e. quod soluta sorte principali accessoria tolluntur: eo qz creditor recipiendo sortem simpliciter absqz alia protestatione intelligitur remittere interesse penam z similia accessoria: z super illa regula habemus videre qd plures vtilēs decisiones z faciam illam. l. sum me vtilem z mēti tenendā: z ibi videbitis tex. z decisiones de rō de quo dubitat Aug. hic z nihil decidit. pone mortuo marito here. des fuerunt in mora restituendi dotem vxori tenent ad alimenta an si vxor postea simpliciter recipiat an videatur remittere alimēta ibi est decisio qd videtur remittere alimenta. Aug. non decidit videbitis in. d. l. si. ¶ Ultimo aduertendū est in isto ver. si. qd iuris con. vult probare illud quod superius dixerat. quod interesse vel estimatio ratione loci non debeat iure obligationis sed officio iudicis mercenario tantū: pbat sic: qz si deberetur iure actionis soluta sorte adhuc remaneret obligatio z petitio et deberetur de per se iure actionis: qd tū est falsum: qz soluta sorte nō pōt peti interesse officio iudicis mercenario: ergo zc. et ex hoc not. quod iurisconsultus hic ex resolutione rei dat nobis cognoscere primum statū ipsius rei. ¶ Venio nunc ad gl. z ante qd deueniam ad glo. in ver. nec oportebit. aduertendū est fm Docto. qd in hac. l. sunt due gl. vna antiqua Azō de verbo ad verbū: z est posita in ver. augeri. alia est gloss. Accursij in ver. nec oportebit. hinc est qd aliqua que tanguntur in glo. antiqua Azō. repetunt etiā in gl. ista Accursij in ver. nec oportebit. Item z secundo aduertendum est quod illa gl. antiqua in ver. augeri. reperit in libris altero de duobz modis: vno modo scz qd habuit Bar. quasi circa si. dum glo. vult rīdes re ad. l. si. j. eo. z incipit sol. et ante qd perficiat immiscetur quedā additio que incipit: sed vide qd etiā ex sua persona: z isto modo glo. male posita est: z illa additio est male incorporata: z istud est qd reddit glo. illā difficilem. Alio modo ego habeo in libro meo illam additionem z illa additio est: sed opponit z vide qd etiā ex sua persona est posita post principium: z tunc continuatiue procedit nec aliquid hz obscuritatis: z pro certo credo qd qd habet gl. prout habuit Bar. qd gl. male flet expedita ergo gloss. in ver. nec oportebit. erit expedita illa gl. antiqua. ¶ Blos. super verbo nec oportebit. que est proprie gl. accursij. Et ad euentiam premitto qd ista glo. in prin. simul format duo cōtraria: vñ de. l. mora. ff. de verb. obli. z aliud de. l. quero. ff. loca. tñ illa cōtraria lz simul formata sunt gloss. tñ tendit ad diuersa. Et primū cōtrariū. de. l. mora. gl. hoc nō soluit sed gl. antiqua in verbo augeri. in prin. Et diuidit in quinqz partes principales: prout timore cōtrarij. l. quero. glo. ponit quinqz solu. z cōsequenter quinqz principales intellectus ad tex. Secunda ibi: scō pone. Tertia ibi: tertio pone. Quarta ibi: quarto pone. Quinta et vltima ibi: vel clarius not. tria. ¶ Primū ergo cōtrariū qd format gloss. est de. l. mora. ff. de verbo. obli. Pone debitor principalis fuit in mora non soluendi speciem debitam moritur nichus post moram: nunquid ista mora noceat fideiussoribus: nam scitis qd si reus z fideiussor non fuissent in mora soluendi perempta specie liberarent. l. qd te. s. si cer. petat. l. si ex legati cā. j. de verb. obli. Pone debitor principalis fuit in mora. si deussor non et mori species debita: nunquid mora principalis fa-

ciat teneri fideiussorē de interitu. dicit ibi tex. infra qd sic ergo cōtra text. nostrū. gl. hic nō respondet: sed bene soluit gl. antiqua. in ver. augeri. post principū qd ibi mora principalis non auget in aliquo obligationē fideiussoris sed bene eam facit durare: z per petuari non aut augeri. de quo dicit vt not. in. l. si fideiussor ff. de rō. Et secūdu cōtrariū est de. l. que. j. loca. z istud bene venit directo cōtra tex. nostrū cōtra ver. nec oportebit. z circa istud contrariū laborat tota ista gl. qd ponit quinqz solutiones: z cōsequēter quinqz intellectus: similiter etiā laborat tota illa glo. antiqua in ver. sed adhuc videt. vsqz ad si. z addit sextā solutionē. z cōsequēter sextū intellectū Azō. ad istū text. nostrū. ¶ Pro clara intelligentia huius cōtrarij. l. quero. quinqz ponunt solutiones in gloss. nostra. prima solutio est qm se est verissima qd ideo in hac. l. mora principalis debitoris nō auget obligationem fideiussoris: eo qz fideiussor fides iussor i certa quātitate taxatiue z nō volebat vltra teneri: quasi velit ita prima. sol. qd si fideiussor simplr intercessisset: tūc ex mora principalis debitoris augetur obligatio fideiussoris. Blos solutio est in se vera: z pro ea casus est in. l. fideiussor. s. j. j. de fideiuss. in. l. sed est falsa quātum ad tex. nostrū: z eā reprehēdit glo. in ver. augeri. ad si. qz si in ista. l. fideiussor fideiussisset limitate: certe idē etiā esset in vlturis pmissis per stipulationem ad illas nō teneretur etiā fideiussor. sicut nō tenet ad interesse rōne loci: z tñ tex. iste expresse dicit cōtrariū: ergo apparet qd fideiussor limitate nō fideiussit z sine dubio ista est vna truffa. ¶ Secunda solu. est que fatet cōtrariū: scz qd ex mora principalis debitoris augetur obligatio fideiussoria. d. l. quero. z si dicis quare ergo in hoc text. non augetur: respondet gl. qd ideo est: qz debitor iam soluerat creditori totā sortem principalē adeo qd cessat quodcūqz accessorum tam interesse qd vlturarum. z fm hoc verbum augeri. positum in text. fiat improprie habito respectu ad id qd a princ. fuit. fm istum intellectum litera que dicit nec oportebit obligationem fideiussoris augeri. debet exponi. l. nō remanere auctam. ista solutio manifeste confunditur qz violat text. Item iste casus quem ista solutio presupponit ponitur in fine legis: et sic superfluo esset scōm istum intellectum. iste sunt communes reprobationes. Sed ego reprehendo istam solutionem alio fundamento qd est valde subtile: nā si verum esset. qd fideiussor ex mora principalis debitoris teneretur hic ad interesse propter locum sicut in. l. quero. tex. netur ad vlturas: z consequenter quod ista. l. concordaret cum illa: ego dico qd quis debitor soluisset sortem principalē: tñ fideiussor adhuc posset cōueniri ad interesse: qz vt declarau i quarto no. in. l. quero. vlture quantum ad principalem debitorem solum debent officio iudicis mercenario: sed qd tum ad fideiussorem qui intelligitur tacite promississe. fideiussor tenet iure obligationis: si ergo idem esset hic ergo istud interesse quantum ad fideiussorē rē esset in obligatione. sicut vbi vsure: ergo si interesse esset i obli. gatione sorte soluta nō exstingueretur obligatio interesse quo ad fideiussorē. imo posset peti a fideiussore qd est cōtra istū text. ergo ista solutio nullo mō pōt stare. ¶ Tertia solutio est qd ideo hec mora principalis nō nocet fideiussori. nec facit fideiussorē teneri ad interesse rōne loci: qz debitor principalis esset in mora: tñ si fideiussor nondū erat in mora: eo qz forte fideiussor erat debitor ad veniendū vel forte magis distabat ad veniendū qd principalis: ideo tñ fideiussor ipse nōdū esset in mora veniēdi. Capuā. in mirū si non teneretur ad interesse rōne loci propter morā principalis debitoris: z si dicas si fideiussor nōdū erat in mora certe nedum teneretur ad interesse rōne loci: sed nec tenet ad sortem principalem: piz qz qm quis promittit certo loco soluere inest tacita dies quo possit venire ad locū: ante ergo qd possit peruenire ad illū locum nō pōt cōueniri ad principalem. poterat dubitari de interesse. glo. tñ dicit qd hic fideiussor ad sortē nō poterat cōueniri inuitus sed sponte fuit conuentus z postea fuit dubitatus de interesse: truffa est z diuinatio. Bart. etiā reprobat istā solutionē lz multum obscure z cōter lec. Bar. solet esse mēdosa. Eredo qd Bar. voluerit dicere qd ideo hic fideiussor nō tenet: qz ipse nō erat in mora: lz si fideiussor esset etiā ipse in mora pssupponit qd tūc ex mora principalis augetur obligatio fideiussoris: z tamen est falsum: qz etiā si vterqz sint in mora: tñ ex mora principalis nō auget obligatio fideiussoris. l. si testō. s. si. ff. de fideiuss. declarat Bar. s. in. ff. colū. z longe no. in vlti. com. vbi pulchra rōnem reddit. in ver. qd ergo dices mus. z dicā statim. ¶ Quartus intellectus seu quarta solu. est qd ideo mora principalis nō nocet fideiussori: eo qz fideiussor soluebat capue. z cōsequēter in loco destinato. quo casu mora precedēs nō facit haberi rationē alicuius interesse qm soluit in loco destinator casus. est clarus in. l. qd si ephesi. s. eo. Blos sol. diuinat z faceret tex. indubitabile: z repugnat ltere ibi. vt si alibi qd capue petat. tñ Sulg. nescio quo ducto spiritu dicit qd in secreto conscientie fuerit sol. videt sibi mera veritas. qd nō est verum qd diuinat et respōdet ad ver. ibi. vt si alibi qd capue petat. qd tex. ibi mutat casum. nihil est. ¶ Quinta fuit solutio Azō. quā glo. recitat per mul-

ta verba in ver. vel clarior. vsq; ad finem. et ista est cōis et vera. Et istud solū habent pro cōclusionē suenē, si queratur an ex mora debitoris principalis fideiussor teneatur ultra sortē ad aliquid accessorium: puta ad interesse vel ad vsuras: et sic augeatur obligatio fideiussoris: idē aut illa accessoria veniunt fin naturam actionis: nisi quia actio sit bonafidei: in qua solū de bona fide agitur, et isto casu fideiussor teneatur ad oīa accessoria que postea contingunt fin naturā actionis: ratio est q; fideiussor simpliciter acceptus nō solū intelligitur pmittere sortē principalem: sed etiā oīa accessoria q; veniūt ex natura actiōis bonafidei: in istis terminis proprie loquitur. l. quero. in princ. alias in glo. hic est q; si vsure sint promissę expresse fideiussor simplr acceptus ad eas tenet vt hic in versi. neq; em. quedā sunt accessoria q; non fuerunt expresse pmissa neq; veniūt scdm naturā actionis imo preter. vt in actionib; stricti iuris: q; stricte sunt et scdm earū naturā nihil venit ultra sortē principalem: et si qd ultra venit ex accidenti vt ppter interesse loci, illud venit preter naturam: q; in actionibus stricti iuris stricte agitur et qd omissum est a verbis habetur pro omissio, et in istis actionibus stricti iuris fideiussor teneatur ex mora sua propria tantum, nō ex mora principalis: casus est in hoc ver. nec oportebit. Aliam rationem pro intellectu Joā. assignat Bar. in vlti. colū. in ver. quid ergo dicemus. et est pulchra et subtilis et pueniens ex diuino ingenio Bar. dicit em Bar. esse subtiliter aduertendū qd in actionib; arbitariis propter locum sola mora in non soluendo in loco destinato nō est illa que faciat crescere interesse ratione loci: sed est mora, et petitio facta in alio loco q; in loco destinato: p; quia de mus qd debitor fuit in mora et post moram creditor petat in alio loco q; destinato: certe sola mora non facit crescere interesse. l. qd si ephesi. s. eo. istud etiā pondera velle tex. nostrum ibi: circa cuius executionē estimationis ratio et. pondera qd tex. dicit executionē, q; sola mora non facit venire interesse sed executio petitionis: tūc si impossibile est qd sola mora debitoris faciat augeri obligationē fideiussoris: q; etiā non facit augeri obligationem ipsiusmet debitoris, minus debet facere augere obligationes fideiussoris: opz ergo qd sit petitio a fideiussore in alio loco: ergo benedicit text. Et p istā rōne Bar. infero et est verissimum, qd etiā si tpe quo fideiussor fideiussit, debitor iā fuisset in mora soluendi in loco destinato et post morā fideiussor fuisset assumptus p hoc nō augeret adhuc obligatio fideiussoris: q; sola mora non sufficit ad augendum et iste est proprie casus. l. si. l. 3. Azo. in glo. in ver. augeri. dicat qd ibi for meatur qd et nihil decidat: dico qd ista est ppria decisio: bñ verū est qd si debitor principalis fuisset in mora soluendi in loco destinato si postea alibi cōueniat: tunc intercesserit simpliciter fideiussor credo qd tunc teneat fideiussor ad interesse: q; fuit assumptus eo tē pore quo obligatio ad interesse fuit in esse deducta. Ideo pondera qd text. in. l. fina. dicit cum mysterio cum agere vellet, et sic erat actū q; sola mora principalis precedens non nocebat fideiussori assumpto post moram: et ista est cōis solutio: l. 3. aliq; antiqui ques re fert Barto. et Fulg. aliquid pugnant in contrariū quod non est dignū relatione. Sexta fuit solutio Azo. posita intra gloss. in. l. augeri. in ver. sed adhuc videt. vsq; ad finē illius glo. quod non sit differentia inter interesse rōne loci et vsuras. l. 3. in vtroq; est aduertendū aut tempore quo fideiussor intercessit erant iā debite vsure et promissę: tūc fideiussor simpliciter acceptus tenetur ad vsuras ita loquitur. d. l. quero. in princ. ff. loca. aut vero debitor principalis non erat in mora tpe quo intercessit fideiussor: tunc nō tenet ad vsuras futuras fideiussor. l. quas continget in futurum deberi vel interesse quod continget in futurum deberi propter morā rei prin. ita loquitur iste tex. et sic do. Azo vult duas conclusiones que oīo sunt falsę. Primo vult qd si vsure iam erant debite et fideiussor suscipiatur, qd fideiussor teneatur ad interesse rōne loci ppter morā rei, istud est contra. l. fin. ff. cōem intellectū. j. e. Azo respōdet illi legi qd ibi ponitur iste casus et ista qd sed non rñdetur: sed istud nō est verissimile vt ibi dicitur. Vel secundo respōdet qd ibi fideiussor fideiussit in certam quantitātē quo casu non tenetur ad vsuras: l. 3. ista solutio diuinat et redderet illum tex. indubitabilē Eodem modo scōa solutio Azo. inquantū vult quod fideiussor simplr assumptus nō tenet ad vsuras que in futurū occurrant ppter morā debitoris reprehendit per eos, per tex. in. l. si postea. ff. rem pup. l. al. fore. itē est cōtra mentē. d. l. quero. in princ. ff. loca. Septima et vltima fuit solutio. Be. de bella. in repe. hulus. l. qd ista. l. cōcor. cum d. l. quero. nam si debitor fuerit in mora fideiussor non obligat ad interesse rōne loci: q; tale interesse non est in obligatione: ita loquitur tex. hic sed bene venit officio iudicis mercenario: ita loquitur cōtrariū istū intellectum sensit gl. parua. in ver. per reū. et reprehendit tacite: q; tex. iste in versi. obligationem intelligitur large et improprie pro officio iudicis mercenario. Tu reprehende ex alio: q; imo in. d. l. quero. vsure respectu fideiussoris sunt in obligatione: quia cum veniant ex natura contractus fideiussor intelligitur eas tacite pmissę: et cōsequenter quātū ad fideiussorē bene sunt in

obligatione: vt dixi. s. in. l. iij. not. Teneas ergo quintā solutionem Joā. verā et cōter approbatā: et ita remanebit ista. l. expedita: q; materiam huius. l. videbimus. in. l. si. j. eo. que est glo. istius. l.

S Creditōr nō cogitur inuitus alibi recipere solutionem: quā in loco solutioni destinato.

S qui certo. Ista lex est notanda et tenenda menti fin Pau. de ca. Creditōr inuito nō potest alibi solui q; in loco destinato. h. d. C. et Not. ex isto text. regulam qd creditōr inuitus non cogit alibi solutionem recipere q; in loco solutioni destinato. Ratio huius tex. est q; creditōr nō cogitur nouare contractū fin Bald. in. l. vsuras. C. de solut. Confirmatur arguendo de re ad locū: iuxta. l. si. in. l. si. in. l. si. de cōdic. triti. nā idē est in reb;: q; aliud pro alio nō cogitur creditōr inuitus recipere. l. j. s. mutui datio. s. si cer. pe. Adde qd similiter ecōtra reus nō cōpetit inuitus soluere alibi illud qd v; in vno loco soluere. d. l. vsuras. C. de sol. nisi ex causa. et glo. ibi solenniter enumerat causas. quam Bald. ibi reputat sing. notandā: qd idē sit in reo est etiā gl. in. l. j. n. princ. s. e. Limita istū tex. primo mihi creditōr offerat totale interesse vt est gl. in. l. qui rome. in princ. et ibi doct. ff. de verb. oblig. glo. et doct. in. l. qui pecuniam. ff. si cert. per. Bart. et docto. hic qui isto modo intelligunt tex. in. l. continuus. s. cū ita. in ver. vbiq; ff. de verb. oblig. de qua. l. gl. hic opponit: et alijs tribus modis respondet: sed predictā solutionē etiā tenet Ange. in. d. l. qui rome. in princ. sic etiā reus compellitur alibi soluere habita ratione sui interesse: vt per glo. in. l. j. in princ. s. eo. de quo tñ dic. vt ibi. Secūdo limita istū tex. vt procedat qñ vnus locus fuit destinatus solutioni, secus quando plura loca essent alternative posita in stipulatione: tunc reus potest eligere vnum ex illis locis ante lit. contest. inuito stipulatore non aut tertium locum. l. iij. s. et generaliter. s. eo. et glo. hic. Tertio limita qñ vnus locus destinatus solutioni esset appositus gratia rei seu gratia promissoris: tunc reus posset vbiq; soluere sicut si talis locus non esset adiectus. arg. l. in fidei commissi. s. cū pollidius. ff. de vsu. et. l. si ita relictum. s. pegasus. ff. de le. h. et. l. cum qui. alias incipit la boletus. ff. de annu. leg. q; tunc reus potest sibi fauori suo renuntiare. l. pe. C. de pac. et ita etiam dicit Bald. in. l. acceptam. in. xij. q. in. l. C. de vsur. et isto alio modo potest etiā intelligi. d. l. continuus. s. cum ita. in ver. vbiq; fin Bart. et alios hic. Confirmatur arguendo de tempore ad locum: iuxta. l. vinum. ff. si cert. pet. et. l. in hac. ff. de triti. nam qñ tempus est appositum fauore debitoris, potest debitor illi renuntiare: et ante tps. soluere creditōr inuito. l. stipulatio ista. s. inter certam. ff. de verb. oblig. fin Moderni. in. d. l. qui rome. in princ. et ibi do. Alexan. an. j. col.

S Soluens presumitur soluere pro sorte, et non pro vsuris.

Interesse dicitur pena.

Quādo per receptionem sortis remitti videatur pena vel aliud accessorium. et nu. j.

Quid si creditor protestat quod nō intendit vsuras remittere.

An dñs recipiendo pensionē intelligat remississe caducitatem.

Si libero debitorem, an intelligat eum liberare ab vsuris vel interesse.

S post morā. Ista lex fin Bart. et Paul. de cast. est magis difficilis quā. l. centum capue. s. eo. et ita est verum et fin Barto. Ang. et reliquos oēs ista. l. fuit facta ad declarationem d. l. centum capue. nā ibi iuriconsultus loquutus est qñ fideiussor fuit simplr acceptus anteq; debitor principalis esset in mora soluendi in loco destinato. In ista. l. ponit in eisdē terminis qd magis dubitabilis: pone debitor pmisserat soluere centum capue, fuit in mora non soluendi: q; iam erat elapsum tñ tps quo potuit vel venire vel mittere: et ppterea dicit tex. qd creditōr volebat agere arbitraria contra reū: reus dedit fideiussorem: et sic fideiussor fuit assumptus post morā: an ex mora debitoris precedente, fideiussor teneat ad interesse rōne loci. videbat qd sic: quasi interesse ppter morā precedentē iam esset deductū in effectum: iuriconsultus tñ quid determinet nō satis aperit in tex. imo relinquit nos multū in ambiguo. Et propter hoc inuenio tres principales sententias: et consequenter tres intellectus principales ad hunc tex. qd in hac. l. iuriconsultus determinet an affirmative, an negative, an qñ primus fuit intellectus Jo. et iste est verus et cōis q vult qd fideiussor acceptus post morā debitoris principalis adhuc nō teneat ad interesse aliq; ppter locū: q; sola mora debitoris pcedēs non facit succedere interesse rōne loci: et cōsequenter nō facit fideiussorē teneri vt magistraliter declarat Bar. in. l. centum capue. in vlti. col. s. eod. et tenedo istū intellectū necessariū ē videre vbi istud decidat in hac. l. et in hoc ista lec. variat tribus modis: vno modo quod istud decidatur in princ. l. nam iuricon. format. q. negative et si aliter expresse nō rñdeat intelligitur negative rñdere: vt in turibus infra loco suo allegadiā. et istud tenet Raph. Fulg. et mihi satis placet. Alij intelligūt qd istud decidat in ver. adeo. vt hic in gl. iij. in ver. adeo. et

adeo. et Bar. in l. ij. circa me. et iste intellectus variat duobus modis. Primo modo quod dictio ut: ponat pro sicut, et stet similitudinarie et erit sensus: questum est an fideiussor teneat et sit in obligatione illa estimatio interesse: et iuriscō. in ver. adeo decidat quod nō, sicut quando fors esset soluta vel quando petat in loco destinato neutro casu venit istud interesse: et etiā nō venit in casu primo huius. Iam tenet Bart. alio modo intelligitur quod dictio ut: ponat per dictionem et coniunctionem: et circa istud Bar. post gl. multa verba effundit. dicit. ij. loco suo: mihi neutrum placet cum in veritate i. verb. adeo. nō ponat aliqua decisio sed ponunt due illationes que sequuntur ex q. s. formata. Tercij tenet quod decidat in versic. si ibi quod nō puto admittendū: et ibi respondebatur utriusque questioni: et istud tagitur in gl. si. et istud sequitur Bar. hic in ij. col. circa si. et expresse tenet Ange. sed nec mihi istud satisfacit cum ibi videatur solum decidi illud quod proxime precedebat: sed potes melius dicere: prout etiā dicebat Paul. de ca. hic in ij. col. quod in illo versic. si. decidatur expresse casus proxime precedens: sed ex illa decisione inferat correlative etiā decisio principalis. quod posuit in hac l. et istud satis placet. ut dicitur. ij. loco suo. Secunda fuit principalis op. do. Azō. de directo et raria op. jo. quod fideiussor simpliciter acceptus post morā debitoris teneatur ad interesse ratione loci: et ista op. tanquā situr hic in glo. ij. in verbo acceptus. et in glo. pe. in verbo admittendum. et plenius per glo. antiquam in l. centum capue. in verbo augeri. et ista op. variatur etiā altero de tribus modis adaptando eam ad hanc l. Primo quod in hac l. in princ. bene formetur ista quod sed quod ei nullo modo respondet nec affirmative nec negative: istud tangit hic in gl. pe. ubi glo. videt inclinare ad hoc quod in prealleg. gl. in ver. augeri. sed istud nullo modo est verisimile quod iuriscō. ponat. quod postea nihil decidat. Secundo modo intelligit tenendo intellectū Azō. quod id in hac l. fideiussor assumptus post morā debitoris non tenet ad interesse ratione loci: eo quod fideiussor limitate fideiussor in certa quantitate tantum: et istum intellectū referunt oēs glo. prealleg. sed nihil penitus valet. primo quod somniat. scō quod text. esset penitus de indubitabili. l. fideiussor. in d. s. j. ff. de fideiussor. Alij extra glo. adherendo op. do. Azō. quos refert Bart. hic in ij. col. in fi. et fuit op. originalis Jaco. de are. prout fideliter recitat albe. hic. dixerunt et satis correlative quod illud quod decidit domi. Azō decidatur in versic. adeo. nam cum ibi excipiantur solum duo casus principales in quibus interesse propter locum nō debetur a fideiussore: ergo extra illos duos casus apparet quod fideiussor assumptus post moram debitoris bene tenet ad interesse propter locum. Tercia principalis fuit opin. diversa a duabus precedentibus. Hico. de iurina quā refert et sequitur Bar. eam multum palliando et ampliando in ij. col. in fin. que in effectu vult quod ista l. loquat in fideiussore de iudicato soluendo, que op. nunquā placuit mihi dicat Bart. quantum velit, videbitis infra in glo. examinationem istarum lecturarū teneo interim intellectum Joā. cōm et verum. His sic premisis ista l. cōmuni divisione dividitur in quatuor partes principales. In prima ponitur thema et questio multū dubitabilis ad l. centum capue. et in hoc nullus discordat. In scōa que est ibi: adeo f. m. gl. et clari? Bar. ponit decisio quod cōfirmat per duo similia istud non placet mihi: sed magis placet quod ponatur duo effectus seu due illationes quod sequuntur ex q. s. formata: ut declarabo nunc. In tertia que est ibi. nisi si quod dicat, opponitur contra vnam ex illis illationibus. In quarta. et vltima respondetur ibi. quod non puto. h. d. fideiussor simpliciter acceptus non tenet ad interesse propter locū etiā ex mora rei antecedente, hoc primo: et nō est verum quod solutio simpliciter facta intelligatur pro rata sortis et pro rata interesse: imo tota pro sorte principalis intelligit facta. h. d. f. m. Bar. et est cōmune summarium: vel sic et plenius, fideiussor acceptus etiā post morā rei principalis non tenetur nec obligatus est ad interesse actoris ratione loci hoc primo. et simplex solutio non censetur facta pro rata sortis et interesse, sed tota cedit in sorte hoc scō: et soluta sorte sine interesse, non durat amplius petitio interesse. quod illud remissum videt hoc dicit tertio et vltimo vsq. ad si. legis. Et caue tu prouecte quod f. m. summaria ista et doc. nō summanē illi duo casus positi in ver. adeo. casum in hac lege figurat Bar. bis. primo in ij. col. tenendo intellectū Jo. cōmune et verū. scō in ij. col. tenendo intellectū Hico. mutum. vide eum per te. In ter. ab: quam arbitraria vellet agere: pondera quod tex. cum magno mysterio dixit agere vellet in futurum non quod adhuc egerit: quod si iam egerit quo casu interuenient illa duo que faciunt venire interesse propter locū scilicet mora debitoris. item quod fuerit conuentus alibi quod in loco destinato: ut declarat Bar. in l. centū capue. in vlt. col. s. eo. tunc fideiussor assumptus post ista duo bene teneret ad interesse propter moram debitoris: sed sola mora debitoris quando nondum fuit conuentus in alio loco, non facit succedere interesse: patet, quod non obstante mora debitoris creditor posset conuenire in loco destinato, et sic cessaret interesse. l. q. s. si ephe. s. eodem propter hoc

puto quod tex. cū magno mysterio dicat. agere vellet, non egerit. In text. ibi: eius actionis nomine: pōdera ad quid fuerit acceptus fideiussor in l. hac lege. nā nō fuit acceptus simpliciter sed nomine illius actionis qua creditor agere volebat: et Rappa. Fulg. apo. stillando tex. in his verbis ponderat quod ista lex nō pōt loqui de fideiussore iudicatu solui. prout dicit Hico. mu. et Bar. qui dicunt quod ista lex loquitur in fideiussore de iudicato soluendo: dicit Fulg. quod non est verū, cum tex. dicat acceptus sit eius actionis nomine. Sed tu aduerte quod Bar. bene perpendit de his verbis in v. col. in fi. et respondet acceptus est eius actionis nomine pro quo promisit soluere iudicatu: hoc est, quod creditor volebat agere contra debitorem actione arbitraria dedit fideiussorē qui promisit soluere illud in quo debitor teneretur eius actionis nomine: et ideo tu diligenter pondera quod tex. successiue querit. videamus ne ea pecunia que accidere pōt propter interesse non debeat nec sit in oblig. quod si non debetur et nō est in obligatione fideiussor erit liberatus cum promiserit illud ad quod tenebatur debitor eius actionis nomine modo si si interesse debet et est in obligatiōe, fideiussor tenebit et pōdera ne decipiaris quod quātū ad principālē debitore interesse non potest dici esse in obligatione: sed tū venit officio iudicis mercenario propter naturam actionis et obligationis propter adiectionem loci: et sic propter istud accidens, si non seruatur in loco destinato: sed quantum ad fideiussorem si fideiussor intelligat tacite promississe bene dicit esse in obligatione: quia accessoria respectu principalis debitoris nisi sint expresse promissa nunquā veniunt iure obligationis sed solum officio iudicis mercenario: respectu aut fideiussoris quod fideiussor intelligit tacite promississe, propter tacitā promissionē bñ dicitur venire iure obligationis: ut declarat Bart. hic in ij. col. in fi. scō dicit splicet op. Azō. et Pau. de ca. in ij. col. dicit in l. centū capue. in ij. no. s. eo. et sic cū magno mysterio iuriscō. in psona fideiussoris quod fuit, nūquid interesse vel estimatio propter locū ex mora debitoris sit in obligatione: et an ad illud fideiussor teneat: non autem text. dicit aliquid de offi. iudi. mercenario: et propter quod in his terminis formata: credo quod in h. adeo. immediate sequenti nō ponat aliqua decisio: nec ponant duo sira ut dicit glo. et clarius Bart. s. credo quod ponant duo effectus seu due illationes quod sequuntur ex quod ne formata, et velit dicere adeo hoc est si teneamus op. negativā put quod s. est negativae formata, quod a fideiussore nō debeat nec sic in obligatione: sed solum in officio iudic. mercenario sequuntur isti duo effectus quod nūc soluta sorte vel si fiat petito in loco destinato: et sic capue, cessabit interesse cū nō sit in obligatione nec possit de p se venire: istud mihi magis placet: et istos duos effectus mea sira subiunxit text. ad denotandū vtilitatem que resultaret ex q. s. formata: innuit ergo tex. a contrario sensu duo quod sunt valde dura propter que multū difficultat ista lex et hic iacet punctus: de quibus dubitat glo. in h. adeo. et glo. seq. in ver. iudicis. quod in effectu dicunt quod in hoc tex. non debet sumi argu. a dno sensu quod resultaret absurdus intellectus Bar. et alij multi multa dicunt. j. dicit in illis glo. In ter. ibi: nisi si quod dicat: hic iuriscō. format oppositionē contra vnu effectum ex prime dictis, quod sorte soluta cessat arbitrium iudicis quo ad interesse. nam pcederet quod pecunia esset expresse soluta pro sorte tū: sed ponamus quod fors sit in centum: interesse in viginti et centum simpliciter soluant, nō intelligentur soluta pro sorte tū: sed ad ratam pro sorte tū, et ad ratā pro interesse f. m. duas computationes: de quibus in glo. in ver. centum. teneas quā velis, communior est cōputatio: respondet tex. in fi. quod istud nō est verū: imo centū simpliciter soluta intelligunt in totum pro sorte, et non in aliquo pro interesse. In ter. ibi: condemnare debuerit nō intelligas et cōdenavit: prout forte videretur prima fronte dicendum: sed intellige condemnare debuit proprie: quod iam debitor fuerat in mora soluendi in loco destinato: et iam fuerat in iudicio conuentus in alio loco quod destinato solutioni. ista duo faciūt ut succedat interesse propter locum, nec primum tantū de per se sufficeret, ut proxime declaravi: sed propter ista duo bene venit interesse ad quod debuit condemnari. Et not. quod quoniam simpliciter in dubio intelligitur soluiere totam sortem, et non aliquid pro interesse: puto quod ratio istius nō sit duplex: vna quam tacite presupponit tex. tanquā nec toriam: nam solutio simpliciter facta per debitorem debet in dubio intelligi facta in eum casum qui sit magis fauorabilis soluenti. l. j. cum legibus seq. et l. magis. ff. de sol. sed magis fauorabile est debitori soluenti quod tota pecunia intelligatur soluta pro sorte, quod offert soluenti duplex beneficiū: nā extincto debito sortis principalis, etiā in necessariam cōsequentiam extinguatur interesse quod tanquā accessoriū per se stare nō potest: quod secus esset. si intelligere tur soluta partim pro sorte, partim pro interesse. Per hoc cogitabam et occurrebat nūc, forte inferius plenius attingā quod si in hac l. interesse esset promissum per stipulationes: ita quod deberetur de per se, et extincto debito principali nō extingueretur tūc interesse prout in simili dicit glo. no. in l. ij. s. si rem. ff. de le. ij. et in l. nō solū

Si post morā. Secunda Jaso. super. Digesto veteri.

ff. de rei ven. isto casu forte nō haberet locum ista. l. amo tunc forte posset intelligi pecunia soluta partim pro sorte, partim pro intersse: quia in hoc aliter intelligēdo debitor nō haberet vtilitatem nec interesse: pōt tūc extingui tanq̃ accessoriū cuius debeat iure actiōis et obligatiōis: istā tacitā rationē credo ego verā, dicat q̃ quid voluerit Ang. Circa istū tex. q̃ voluerit dicere ibi tāto magis ubi assignat tex. aliā rationē: q̃ creditor simpliciter accipiendo pecuniam intelligit remississe interesse: et ad hoc millies alleg. iste tex. quō tamen pcedat hec regula erit opere precium videre q̃ sequunt infinite decisiones ad practicā, dicā. j. opportune: an ista regula habeat locū in pena p̃rie tā legali q̃ conuentionali. q̃ hic capit pena pro interesse vt creditor recipiendo pecuniam simpliciter intelligat remittere illā penā tam cōuentionalē q̃ legalē, tāgit glo. in ver. videat. super qua dicit. Quid aut sit si creditor recipiendo pecuniam expresse p̃testet, q̃ per hoc non intēdit remittere penā vel interesse: an per istā p̃testationē remaneat sibi ius saluū in interesse vel penā: tex. iste videt p̃bare q̃ sic dū dicit videri et sic. l. ita p̃sumit. sed in claris nō est locus p̃iecturis aut p̃sumptionibus. l. cōtinuus. s. cum ita. ff. de verb. obli. si ergo creditor expresse p̃testat q̃ non intendit remittere interesse vel vsuras. ergo ista p̃sumptio debet cessare. In cōtrariū multū stringit q̃ dato millies q̃ creditor p̃testet quō pōt per suā p̃testationē facere q̃ accessoriū stet de per se sublato p̃ncipali: et sic q̃ interesse q̃ respectu debitoris venit offi. iudi. mercenario possit stare de per se tanq̃ accessoriū sublato p̃ncipali: cum sublato p̃ncipali accessoriū corruat. l. iij. cū vulgaribus. ff. de po. istud non examinat Bar. j. in vlt. col. ibi referuo dicendū. ¶ Ultimo no. in fi. l. in verbo penam: q̃ interesse dicit pena, intellige verum ex parte soluētis cui nihil adest, ex parte sua, interesse bene videtur pena: secus autē ex parte recipientis q̃ ille qui recipit: recipit q̃ abest, ideo videt interesse et non mera pena. Et ex hoc habes q̃ ex parte vnus pōt cēseri pena, ex parte alteri pōt cēseri interesse. aliquādo videt mera pena tā ex parte soluētis q̃ ex parte recipientis, quādo soluētis nihil adest p̃pter q̃ soluat. itē recipienti nihil abest: et tunc illud q̃ soluit dicit interesse tam ex parte soluētis q̃ ex parte recipientis quādo ille qui soluit tātum habuit quātū est illud q̃ soluit. Item ab illo cui soluit tūc abest quantū est illud q̃ soluit: tūc dicit merum interesse: et de hoc videatis gl. in l. pe. in. s. fi. in verbo in solidū. et in gl. seq. ff. ne quis eni qui. ¶ Glo. in verbo acceptus. diuiditur in tres. In prima timore vnus contrarij q̃ nūc formabo gl. ponit tres solutiones. In scda glo. colligit ex tex. vñ no. et allegat cōcordan. In tertia et vltima gl. op̃ponit de duabus legibus et nihil respōdet. scda ibi: et sic no. quod fideiussor. tertia ibi: sed arg. contra. In prima ergo parte glo. tripliciter vult remouere istud cōtrariū: nam quādo fideiussor accipitur post morā debitoris prout hic: fideiussor tenet ad interesse et vsuras: vt videtur p̃bari. l. quero. in prin. j. loca. tenendo distinctionem Azo. relata per gl. antiquā in l. centū capue. in verbo augeri. s. eo. sed in hoc text. p̃supponit q̃ mora debitoris p̃cederet: et tamen fideiussor nō tenet. glo. tripliciter respōdet. Primo q̃ hic fideiussor: nō fuit assumptus simpliciter: tūc militaret: cōtrariū sed fuit assumptus ad certā summam limitatā: nimirū si vltra summā nō tenetur ad interesse: ista prima solutio reprehenditur p̃ omnes. primo quia diuinat. scdo q̃ faceret tex. istū de indubitably q̃ nō est dicendū. Scda solutio pōt satis p̃cedere per ea que dixi in l. centū capue. Tertia q̃ hic format. q̃ sed non respōdet: ista nō est tenenda q̃ non est verisimile: de veritate dicā plene in glo. pe. que idem reassumit: pro nunc dicas q̃ oppositio nihil obstat: nam obstat si teneremus distin. Azo. sed q̃ illa distinctio in vtroq̃ mēbro fuit reprobata in l. centū capue. p̃ oēs. ideo oppositio cessat. In scda parte, glo. colligit not. q̃ fideiussor simpliciter assumptus non tenet ad penas: deinde opponit de. l. si quis pro eo. ff. de fideiussor. et nō allegat. s. aliquem. illius. l. Jac. de belui. et Albe. hic dicunt q̃ glo. voluit opponere de. s. si nūmos. et sic voluit glo. alleg. istum tex. credendum est q̃ voluit allegare in ratione sui ibi in omnē causam fideiussor acceptus videtur: ergo etiam ad penam. s. ille. alleg. in p̃ncipali decisione nihil faceret: q̃ ibi de pena verbum nullum. ad istud respondent ipsi tripliciter et multū laborāt: vera solutio est ad illum text. q̃ fideiussor simpliciter assumptus tenet ad omnia que veniunt ex natura actus vel cōtractus celebrati. nam quod ibi sequuta consumptione reconciliet mutuū: istud est ex natura mutuū, ideo nimirum si ibi fideiussor ad ista omnia tenet, et ita d̃z intelligi rō ibi assignata. sed in casu nostro interesse nō venit fin naturā actus: sed p̃ter naturam actionis stricti iuris. Et isto scdo modo respōdet ad aliud cōtrariū glo. de. l. tutor qui repertoriū. s. pe. nā ibi in actione tutele que est bone fidei veniunt vsure ex natura actus: nimirum si cum tutor de quo ibi text. loquitur vel alius fideiussor ad eas tenetur. Alj tenent q̃ gloss. voluit opponere de. l. si quis pro eo. s. fi. vbi in actione furti, in actione. l. aquil. et sic in pe

nalibus potest accipi fideiussor. et ita intelligit Fulg. hic: et sic tūc solutio esset plana. ibi enim fideiussor p̃ncipaliter et expresse fideiussit in penis, nimirū si tenetur: hic aut simpliciter promissit in sorte p̃ncipali: nimirum si non tenetur ex mora sequenti promissoris ad interesse: mihi tamen magis placet, q̃ gloss. noluerit opponere de illo. s. fina. propter notabile contra q̃ glo. opponit. ¶ Glo. in verbo adeo. diuiditur in duas. Prima declarat dupliciter text. in illa dictione vt, vel q̃ stet similitudinarie pro dictione sicut: vel stet conuictive et exponatur vt, pro q̃: dicit in euidencia. nō me extendo vltra: Bart. p̃cedit vltius declarando vide per eum. In secunda que est ibi: et fin hoc inuait. gl. fortiter oppo. contra tex. et clare nō respondet, sed glo. sequens que est in verbo, capue. quam multi libri non habent: respondet sed multum obscure ideo legam simul istas gloss. ¶ Pro clara intelligētia istius difficilis cōtrarij aduertendum est quod ver. adeo. sumendo argumen. a contrario sensu implicat seu vult tacite duo que ambo sunt falsi: dicit enim textus expresse, quod si interesse fideiussoris sequuntur duo effectus, quod soluta sorte extinguitur etiam interesse: quia si non debetur iure obligationis non potest stare de per se sublata sorte p̃ncipalis: sublatum est accessoriū. Secundo vult q̃ si petatur in loco destinato et non extra locum q̃ cessat etiā interesse, vult ergo tex. a cōtrario q̃ si interesse esset in obligatione respectu fideiussoris: q̃ fideiussor tacite vel expresse per stipulationem promississet interesse, q̃ tunc soluta sorte p̃ncipali per reum p̃ncipalem debitorē: nō cessaret interesse quia posset peti a fideiussore. Scdo vult q̃ si fors soluatur in loco destinato: q̃ adhuc interesse quod est in obligatione non cessat, imo potest peti a fideiussore: vtrunq̃ videtur falsum. Primum videtur contra. l. centum capue. in fi. cum ibi no. s. eo. an sit verum statim dicam: sed fateor plana fronte quod est falsum: quia quando peritur fors in loco destinato cessat tunc interesse. l. quod si ephesi. s. eodem. et ad hoc est bonus text. in l. si procuratorem. s. mandauit. ff. manda. glo. ista non soluit expresse: sed bene dicit q̃ vtrunq̃ est falsum, quasi velit respondere glo. q̃ nō potest sumi argumen. a cōtrario sensu: quia quotiescunq̃ arguendo a contrario sensu resultat aliquid q̃ est absurdum vel q̃ est falsum, nō est licitum arguere a contrario sensu: vt est gloss. not. in l. j. C. de condi. infer. facit. l. conuenticulam. C. de epi. et cler. istam solutionem cōfirmat Bart. in. j. col. ponderando subtiliter dictionem quoq̃, que ponitur pro etiam: et sic implicatiue et cōsequenter tex. implicat idē esse in casu e contrario q̃ in casu expresse, bene est licitum arguere a cōtrario sensu si non esset illa implicatiua quoq̃: mihi videt q̃ Bart. inepte ponderet dictionem quoq̃: nam scdm realitatē intelligendi illud verbū nunc quoq̃: nō vult implicare illud quod dicit Bart. sed vult implicare q̃ quādo debitor nō esset in mora vel fideiussor nō sit datus ante morā: q̃ ita sit probō, quia vicio etiam, fm Bar. implicaret casum magis dubitabilem q̃ est falsum: quia debet implicare casum minus dubitabilem: nāz implicaret istū casum, quod si fideiussor esset expresse obligatus ad interesse soluta sorte cessaret obligatio ad interesse respectu fideiussoris: qui tamē casus est multum dubius vt dicam nunc. Sed q̃ docto. non bene enucleant istam difficultatem que est summe necessaria et vtilis et licet als sim solitus simpliciter transire: nūc bene volo examinare. Difficultas ergo stat in primo casu: nam in secundo res est clara. Et vt intelligatis subijciorem in terminis. pone aliquis promissit solueri centum capue: et cum esset in mora soluēdi: quia trāfactum erat tempus tacitū vel expresse, dedit fideiussorē qui expresse per stipulationē promissit interesse p̃pter locū. Euenit postea casus q̃ debitor p̃ncipalis soluit centum promissa nō capue: sed alibi, creditor simpliciter recepit sortem, nō est dubium q̃ debitor p̃ncipalis est liberatus et a sorte et ab interesse: q̃ creditor recipiendo simpliciter sortem videtur sibi remittere interesse: dubiū est nunquid creditor possit a fideiussore petere interesse q̃ est in obligatione et q̃ expresse fuit p̃missum per stipulationē: et sic illud nō potest dici, extinctum sublata sorte p̃ncipali, posset bene dici si veniret officio iudicis mercenario: prout est in persona p̃ncipalis. Istum passum non inuenio sufficienter examinatum. gloss. nostra si bene perciperetis tenet quod non possit a fideiussore peti: imo cesset etiam interesse respectu fideiussoris quāuis per stipulationem promississet: istud idem expresse firmat gl. sequens in verbo capue. licet obscuris verbis vtatur, et dicit q̃ licet interesse sit expresse promissum a fideiussore: tamen obligatio fideiussoria est accessoriā p̃ncipalis. libera to p̃ncipali per receptionem sortis ab interesse. in consequentiam etiam liberatur fideiussor. als nihil prodesset liberatio p̃ncipalis, quia fideiussor exactus haberet regressum contra p̃ncipalem: istud voluit dicere gloss. in verbo capue. in. j. parte. ¶ In scda parte postea dicit gl. quomodo fideiussor potest obligari ad interesse vigore stipulationis, cum p̃ncipalis teneatur tantum officio

¶ Dictionē quoq̃. Ad de Bal. in. l. j. in prin. ff. de pac.

officio iudicis, respondet glo. q. dicitur obligatus efficacius non in plus, cum in plus obligetur tātum quatuor modis. s. plus. in statu. de actio. Et ne ista opi. gl. sit vera, Bar. hic. in. ij. col. z in. iij. col. tenet ad literā contrarium: q. si fideiussor sit obligatus ad interesse, capiēdo obligationem stricte z p. p. nō large pro officio iudicis, tenet Bar. q. licet soluta forte per principā, ipse principālis non tenetur. tamen fideiussor nō liberatur z potest agi contra fideiussorē. Istud idēz expresse firmat Pau. de cast. hic. in. iij. col. z ita in terminis decidit gl. nostra de directo cōtraria in glo. si. in pe. parte. que ad literam ita decidit. z miror q. Bar. nō penderit de illa gl. Quid tenendū inuenio q. Albe. de rosa. hic. in. si. post Marti. filimani expresse damnat illam glo. si. z tenet q. etiam si fideiussor expresse promiserit interesse: tamen extincta obligatione quo ad principāle z in forte z in interesse, tamē fideiussor tenetur. Ego teneo istam vlti. opi. Albe. cū gl. precedē. contra glo. fin. Bart. z Pau. de cast. Et inuenio. Ang. hic. in pe. col. istud expresse firmare. z Rapha. fulg. in. iij. col. z seq. vbi multum se inuoluit. Et omisso multiloquio ad ita tenendum mouent me duo principālia fundamenta. nam ego habeo q. quādo obligatio fideiussoria est accessoria principālis prout regulariter est, licet principālis sit minus efficaciter obligatus q. fideiussor, tamē sublata obligatione minus efficaciter quo ad obligationem principālem etiā extinguitur quo ad ipsos fideiussores magis efficaciter obligatos, tex. est multū nō. quē etiā alleg. Ang. hic. in. l. iij. in ver. an autem fideiussori. ff. de rescin. ven. saltē vbi dicit text. vt fideiussor habeat exceptionē z est bonus text. mihi placet. Scdō pro ea lem parte, stringit multū. dicit text. noster in. si. q. creditor recipiēdo. forte simpliciter a principāli, tacite videt remississe per nam z cōsequēter videtur sibi facere tacitum pactū de nō petendō. Modo ego habeo regulā q. pactū de nō petendo siue expresse siue tacitum factūz principāli debitori semper prodest fideiussori: tex. est in. l. z heredi. s. fin. ff. de pac. saluo nisi pactum esset expresse personaliter factum: vt dicit. l. sequens: que incipit: nisi. s. de pac. q. non est hic: z ratio est in promptu: q. a. s. pactū parū prodesset principāli: nisi etiam haberet prodesse fideiussori: quia fideiussor exactus haberet regressum cōtra principālem. Nisi tu fortassis diceret: sed nō placet mihi: q. in casu nostro est diuersa ratio: nam ideo creditor recipiēdo fortem a debitore principāli, videtur ipsi debitori principāli remittere interesse: q. respectu principālis debitoris venit officio iudicis mercenario, sublata forte principāli necessario sublatū est accessoriū q. de per se stat re nō pōt: z ideo quātū ad debitore principāle tene verū est q. intelligitur remittere. In fideiussore nō est sic quando fideiussor per stipulationē expresse promiserit interesse: q. cū interesse est in obligatione pōtēst tūc per se stare sicut dicunt in simili glo. magis stre quas pluries allegauit in. l. iij. s. si rem. ff. de lega. iij. z in. l. nō solū. ff. de rei ven. Et ex hoc posses dicere q. creditor recipiēdo fortem a debitore principāli videtur facere pactum de nō petendo sed quod illud sit personale quod tunc non prodesset fideiussori. argumē. l. nisi. ff. de pac. ista est pulchra subtilitas z pulchra difficultas. tamen mihi legendo z disputando vt dixi magis placet ista scda opi. nō nego quin passus sit summe ambiguus z summe difficilis. z si tamen teneremus aliam opi. Bar. cum glo. fina. quod soluta forte interesse non cessaret respectu fideiussoris quādo esset pmissum quid indubitātū ad tex. nostrum qui a contrario sensu vult oppositum z firmat opinionem quā ego tenui. Oportet dicere q. nō sit licitū arguere a cōtrario sensu. z potest firmari q. in secundo casu nullo mō pōt sumi. ergo nec in primo, nec ego video quid aliud possit respōderi. z p. p. terea dicit Fulg. q. si viueret Pau. qui fecit istā. l. non sciret eam substinere. tamen vt nihil omittere inuenio q. Fulg. vir acutissimi ingenij dicit q. tenēdo opi. Bar. z gl. q. vult respōdere ad tex. nostrū: z q. potest sumi argu. a cōtrario sensu: z nihil obstat, dicit Fulg. tex. dicit nunc quo q. forte soluta, nō dicit a quo, doct. intelligunt. s. a debitori principāli: isto modo nō pōt respōderi: quia tūc esset tex. rotundus cōtra gl. z Bar. sed intelligit ipse forte soluta scz ab ipso fideiuss. z tunc arg. a cōtrario sensu erit optimuz. s. soluta forte a fideiussore poterit peti interesse. s. a principāli. z fm enī scitis q. solutio fideiussoris non liberat ipso iure principālem: sed ope exceptionis. l. papi. ff. mand. z si tu dicis qua actione petet interesse a principāli: q. principālis ad interesse obligat officio iudicis mercenario q. de per se implorari nō pōt: respondet Fulgo. z in hoc errat q. quādo fideiussor nō perfecte soluit pōt denuo agi actio: ne prima vt soluat id q. deest. s. interesse. l. iij. s. si redditā. ff. com. mo. vbi si restituo rem comodatam z deteriorē dicit ibi tex. q. potero agere prima actione ad interesse: z si dicis ille text. loquitur in actione bonafidei. nō sic est in actione stricti iuris: tunc solum potest agi actione doli. ipse respondet quicquid sit in alijs actionibus stricti iuris in pposito modo est text. in. l. iij. s. idem iulianus. s. eodē. vbi potest agi prima actione. Et si dicis nā sublata

forte principāli extinguit illud accessoriū interesse q. s. venit officio iudicis mercenario. respondet q. est verū quādo debitor principālis nō est ille q. soluit forte. vt hic in. si. l. iij. s. de po. sed q. debitor principālis nō est ille q. soluit: sed est suus fideiussor. non extinguit tūc accessoriū: subtilis est speculatio: sed in multis periculosa. omitto aliam saluationem que nihil valet et nimis sonniat z restringit tex. vt ipsemet fatetur. Alie due gl. in verbo centum. z in verbo p. eadem, ponūt cōputationem teneas quā vis prima tamen cōmunis est. Glo. in verbo admittendū, diuidit in tres partes. In prima ponitur vnus intellectus. In secunda ponitur alius. In tertia primum pbat. secūda ibi: vel dic nō puto. tertia ibi: primum tamē verius est. In ea gl. ad si. pro clara intelligētia istius gl. z gl. ij. z iij. s. eod. Reassumo in dubio. q. positam in tex. cui litera clare non respondet vt intelligamus quid iuris sit. Questio est ista debitor promiserit soluere pecuniam in certo loco: puta capue, fuit in mora nō soluendi. post istam morā dedit fideiussorem simpliciter, nunquid fideiussor simpliciter acceptus teneatur ad interesse ex mora principālis debitoris. in quo puncto reperiuntur tres principāles sentētie de quibus aliquāter feci mentionē in euiden. Primus est intellectus Joan. verus z cōmunis. q. talis fideiussor simpliciter assumptus post moram principālis debitoris nō teneatur ad interesse ratione loci: pro ista sententia stringit fundamentum Bartol. in. l. centum capue. in vlt. col. s. eo. alijs pretermisissis, nam sola mora rei nō facit esse locum huic interesse, patet q. si post morā creditor peteret in loco destituito, cessaret istud interesse: ppter locum. l. q. si ephesi. in principi. s. eodē. ergo istud solum q. debitor fuerit in mora non facit q. in interesse ppter locum debeatur: ergo nō sufficit fideiussorē assumptum post moram debitoris: q. sola mora debitoris non sufficit: bene verū est q. si debitor iam fuisset in mora: z postea fuisset interpellatus in alio loco: bene tunc fideiussor simpliciter assumptus teneretur ad interesse. Tenendo tamen istam opi. Joā. que est cōmunis quod fideiussor non teneatur ad interesse quous fuerit assumptus post moram debitoris, opere precius est vidēre vbi istud decidat in tex. q. iuriscōsultus non aperte decidit. Dicunt aliqui vt Fulg. et nō improbabiler q. ex quo iuriscōsultus format. q. negatiue: z nihil aperte decidit, intelligitur negatiue respōdere. istam regulam vidistis in. l. cum fundus. s. seruum tuum impudens. vbi not. post alios. s. si cer. pe. est bonus tex. in. l. fin. ff. de ser. rusti. predio. in. l. in rebus. in principi. ff. cōmo. in. l. q. sepe. s. si res. in ver. vnde videbimus. z ibi gl. expresse not. ff. de cōtrahen. emp. z istud est satis tolerabile. Alij dicunt vt gl. z Bart. q. istud deciditur in ver. adeo. inducēdo vt induxi in euidē. sed vt ibi dixi nō pōt stare: q. ibi non ponitur respōsio, sed ponunt duo effectus seu due illationes resultantē ex q. superius formata. Tertij dicunt q. decidit in ver. si. ibi: q. nō puto admittendum: ibi enim fin eos iuriscōsultus respondet vtriq. questionis: istud sic simpliciter intellectum nō est verū: quia ibi iuriscōsul. respondet prime. q. non prime. nam relatio debet fieri ad proximā: nisi dixeris z bene: z in hoc refideo fm Rapha. fulg. in. d. col. z Pau. de cast. in. iij. col. q. iuriscōsul. in illo ver. q. nō puto admittendum, expresse respondet. q. proxime formate. sed ex decisione scde questionis sequitur necessario decisio prime questionis. z istam credo. fuisse mentem iuriscō. nam cum iuriscōsul. formando questionem dixerit q. ex ea sequuntur duo effectus, si interesse nō est in obligatione respectu fideiussoris: deinde improbauerit rationēz factam cōtra primum effectum: deinde cōfirmauerit illum, primum effectum noua ratione in ver. tāto magis, certe succedit regula. q. qui cōfirmat expresse cōsequens intelligit tacite cōfirmare omne necessarium antecedens ad illud. ff. de acqui. here. l. ad rem mobilem. z l. ad legatum. ff. de pecu. ergo sic in pposito nostro: q. decisio resultat tacite ex decisione expresse: z credo q. si iuriscōsul. viueret non aliter respōderet. Secunda principālis fuit opi. Azo. cōtraria precedēti. q. si fideiussor sit acceptus post morā quod teneatur ad interesse: z ista variatur tribus modis vt dixi in euidētia. istam reprehendunt omnes: vt s. declarau. Tertia et vltima fuit opinio. Hico. mutine. quā approbat bar. q. ista lex loquitur in fideiussore de iudicato soluendo: z istud dixit vt solueret cōtrarium. nam ex mora debitoris fideiussor nō tenetur ad interesse. l. centum capue. s. eo. hic autem fideiussor tenetur ad interesse propter moram debitoris principālis. Respōdet quod in. l. centum capue. fideiussor simpliciter assumptus non tenetur ad interesse propter locū propter moram debitoris: hic autem loquitur in fideiussore qui promissit soluere iudicatum quantuncunq. iudicatum fuerit: vnde si fuerit iudicatum de interesse, ad illud etiā tenetur. Et si dicis contra, nemo quentus suo nomine tenetur satisfacere de iudicato soluendo. s. sed hodie. in statu. de fideiussor. responde vt per Bar. qui respondet diuinando. Puto. quod si debitor condemnatur ad interesse propter moram quod tunc etiam teneatur fideiussor: istud importat vis vocabuli. l. iudicatum solui. ff. solu. matri.

Sed q̄ istud decidatur in tex. nullo modo cadit mihi in mētem. Amo nec tex. istud sentit. nam scdm istum intellectum tex. decideret affirmative fideiussorem teneri ad interesse: et tamē si inspicitur litera tex. semper negative decidit. Ideo credo q̄ Bart. qui perpēdit de hoc fecit vnam subauditionē ad tex. s. q̄ non pu to admittendum s; vt non teneatur fideiussor ad interesse: quia imo tenetur. istud est facere nouum tex. ideo Bart. dicit teneas opi. Jo. Hinc Bar. subiunxit plenā distinctionem an et quando obligatio fideiussoris simpliciter assumpti augeat ex mora p̄ncipalis debitoris: dic vt hic per Bart. quē vide q̄ nihil addiderem. ¶ **¶** Super verbo videatur. diuiditur in quatuor. In prima gl. colligit ex tex. vnum notabile et ad illud alleg. tres concor. In secunda opi. de quatuor legibus et soluit. In tertia format questio. In quarta oppo. contra tex. et nihil soluit. secunda ibi: argu. contra. s. i. vi bo. rap. tertia ibi: item quid si reus. quarta ibi: item contra. s. i. iij. s. iulius. ¶ In ea. glo. ibi. l. penul. ista lex bene facit in cōtrarium: alie due seq. parum faciunt: et ad istud contrarium vera solutio est, aut loquimur in penis legalibus que imponuntur a lege: tunc licet creditor simpliciter recipiat sortem principalem tamen per hoc nō tenet remittere illam penam legalem, secus est in penis conuentionalibus. Ratio diuersitatis est, quia pena legalis potest peti simul cum principali et ad vtrūq; est promissum via actionis et vna non tollit aliam. l. si pro fure. in prin. s. de cōdi. fur. Mirum ibi si impliciter recipiendo rem principalem non p̄iudicatur in pena legali: sed in cōuentionalibus altero debet esse contentus. Item pena debetur officio iudicis mercenario et ideo nimirū si soluta sorte, interesse et sic accessorium de per se stare nō potest. tamen ista solu. glo. nō vadit ad cōtrarium. l. i. C. de sol. vbi creditor recipiēdo sortem nō intelligit remittere vsuras. res spondet Bar. q̄ lex nostra loquit in interesse q̄s venit preter vel cōtra naturam actionis: et in isto bene intelligit remitti per simplicem receptionem: secus in vsuris vt in cōtrario. Pau. de ca. soluit et dicit, responde q̄ aliud est in interesse: aliud in vsuris: et aliud nō dicit. Credo q̄ ista solutio et mens est q̄ aliud sit in vsuris: quia nō possunt deberi: nisi per stipulationem: vnde quando sunt promisse per stipulationē possunt stare de per se: ideo soluta sorte possunt adhuc peti vsure: q̄ debent iure obligationis. ita loquitur. l. i. C. de sol. et ibi glo. declarat: sed nos loquimur in interesse q̄s debetur officio iudicis, q̄s de per se stare non potest. l. iij. C. de po. ¶ In ea. glo. ibi: item quid si reus soluat. dicite de hac. q̄ prout disputando opportune tetigi. s. in gl. in ver. adeo. ad ibi dicta me remitto. ¶ In si. glo. dic q̄s regula huius tex. p̄cedit quādo soluitur principali creditori bene tunc p̄cedit reus la tex. q̄ recipiēdo sortē simpliciter, vt tacite remittere interesse, et ratio est q̄ sicut pōt remittere expresse et sibi p̄iudicare: ita recipiendo tacite videt sibi p̄iudicare. tex. cōtrarius loquit quādo soluit sortē adiecto nō principali: nimirū si per adiectū nō fit p̄iudiciū in interesse: ratio est q̄ ille adiectus est solū deputatus ad hoc. s. ad recipiēdam sortē: vnde etiā expresse non pōt remittere interesse: si non expresse, ergo multominus tacite potest remittere. ¶ Pro pleniori tamen intelligentia predictorū si querat an et quādo videat remitti pena vel aliud accessorium per receptionem principalis debiti simpliciter factam: distingue vt hic per Bar. circa primum mēbrum de pena legali: dic vt. s. dicitur prime. aut loquimur in pena iudiciali: et dic tūc vt solutus sum plene dicere in l. iij. et in l. si duo. ff. si quis cau. In secundo membro quādo loquit in pena conuentionali: et ista est nostra materia. vide per Bart. cum quo ceteri oēs tenet. Adde vltra Bar. q̄s in casibus in quib; creditor recipiēdo sortē principale intelligit remittere interesse vel penam: istud nō p̄cedit per solā petitionē etiam factā in iudicio sine interesse: q̄ nō intelligit remissa pena seu interesse. glo. est in l. si duo. in gloss. parua in verbo petat. que subaudit et exigit. ff. si quis cau. facit. l. i. cū materia. C. de iudi. et fm hoc habetis notare vos iuuenes q̄s est differētia inter receptionem extrajudicialem sortis principalis. q̄ primo casu recipiēdo sortē principale intelligitur remittere penā vel interesse, nō sic petendo etiā in iudicio: quia tūc nō intelligit remittere penā. Ratio diuersitatis est q̄ primo casu recipiēdo sortē principale extinguunt debitū principale: sed extincto principali necessario corrumpunt accessoria, non sic est in petitione iudiciali: q̄ per hoc nō extinguunt debitū principale: imo cōfirmat. q̄ nō solet fieri deterior cōditio per lit. contest. imo fortius nō extinguuntur interesse vel pena: et istud est satis de mente gloss. in d. l. i. C. de iudi. in glo. iij. in verbo vsurarum. vel aliter et melius dic q̄ hec accessoria solū veniebant officio iudicis mercenario: vt hic dicit Bartol. sed in d. l. i. C. de iudi. accessoria erant p̄missa per stipulationem: sic debebant iure obligationis vnde de per se stare possunt. nam si ibi non essent promisse per stipulationem ita quod solum venirent officio iudicis mercenario certe idem esset q̄s hic vt ibi gl. et omnes et istud est verius. ¶ Extra glo. pro complemento huius legis querit vltimo Bart. dicitur in

4 tex. q̄s recipiēdo simpliciter sortem sibi p̄iudicat in interesse vel pena. ¶ Quid ergo si creditor tēpore quo recepit sortē expresse prestat q̄s nō intendit remittere penam vel interesse, an isto casu ista p̄testatio cōseruet sibi ius in interesse et pena. Dubium pendet in hoc an recipiēdo sortē intelligat remittere interesse tacita voluntate vt videt sonare tex. et si ita esset q̄s p̄testatio cōseruaret penā et interesse nō esset verum illud q̄s dicimus. q̄ in his que pendet ex animo et voluntate nostra p̄testatio nihil releuat. l. si quis. s. pleriq; ff. de relig. et sumpt. fu. l. alimēta. vbi notari solent. C. de negot. gest. si autē recipiēdo sortem intelligatur remittere interesse tanq̄ ex necessitate iuris. eo q̄ interesse non possit stare de per se sublato principali, et tūc p̄testatio nihil operatur quia p̄testatio nō potest operari cōtra illud quod lex ex necessitate inducit et istud vltimum tenebat Be. de bel. aper. hic: Bar. hic sing. et alibi non tangit nisi hic et cōsiderat quatuor casus principales, tamē in effectu non sunt nisi tres, aut creditor recipiēdo sortem: liberat debitore a sorte principali et tunc p̄testatio nihil releuat. q̄ sublato principali accessorium nō pōt stare de per se. Bart. nihil allegat allegabo infra, aut vero creditor recipiēdo sortē nō expresse liberat debitore a sorte: sed recipit sortē simpliciter cum p̄testatione q̄s nō intendit remittere interesse vel penam, et tūc ista p̄testatio operatur q̄s debitum adhuc poterit peti actione prima, non ad finem consequendi debitū quia iam recepit, s; ad finem vt confesquatur interesse per tex. in l. iij. s. iulianus. s. eo. subdit Bart. et etiam in primo casu quando creditor recipiēdo sortem expresse liberat debitore a sorte, si p̄testetur quod nō intendit remittere interesse: et pars expresse acceptet p̄testationem, dicit quod adhuc poterit agere ad interesse actione p̄scriptis verbis: q̄ res sultat tractus innominatus facio vt des inter partes: imo plus subdit Bar. et est quartus casus q̄s etiā si debitor contradiceret p̄testationi: tamen creditor per suam p̄testationē potest petere interesse per conditionem ob causam vel sine causa: q̄ creditor liberat te ad hunc finē vt solueres interesse: si ergo causa non sequatur potest agere contra te cōdictione ob causam vt te reponas in pristina obligationem, sed vt circuitus euitetur potest statim solvere interesse. alleg. l. si mulier. et l. si quis accepto. s. de condi. ob causam. alij non tangunt preter Pau. de cast. qui dicit q̄ l. iij. s. item iulianus. s. eo. nihil facit et in epte allegatur: q̄ ibi loquitur non quando soluitur principali sed adiecto solutio: ni, qui vt supra declarauimus non potest p̄iudicare expresse, minus etiam tacite, ideo tūc creditor potest agere prima actione: vt soluat sibi interesse quod deest, nos loquimur quando soluit ipsi creditori qui non debuit recipere simpliciter et potuit sibi p̄iudicare, tamen concludit q̄ p̄cedit opi. Bar. si debitor soluens cōsentiret p̄testationi creditoris alis secus. et sic tenet contra vltimum membrum Bar. Fulg. hic dicit q̄ ex quo partes discernunt in p̄testatione nedū debet impediri liberatio interesse, sed etiam sortis principalis per. l. i. s. si quis ita. s. de verbo. obliga. nihil est dicere. Quid tenēdum teneo q̄ eo casu quo debitor adest et quādo non contradicit, vel expresse consensit p̄testationi facte per creditore: teneo tunc q̄ talis p̄testatio sibi cōseruet ius in interesse et in pena, et vltra allegata in cōmuni bene facit text. in l. si debitor. s. i. ff. quibus modis pignus vel hypo. sol. Cōfirmo per illud q̄s tenet glo. ordina. et cōmuniter approbata per legistas et canoni. in c. potuit. in glo. iij. de loca. vbi si dominus recipiat ab emphiteota canonem reseruando sibi ius caducitatis cōseruatur sibi ius caducitatis. et tenet Specu. in loco ordinario in titu. de loca. s. nunc vero aliqua in versic. xxy. tamen doctores nostri legiste vbi ordinarie posui in l. iij. C. de iur. emp. et Bald. in l. iij. in prin. ff. si quis cau. et istam opi. tenet Albe. in d. l. iij. in prin. et dicit q̄ cōmuniter tenetur q̄ p̄testatio cōseruet ius in accessorij licet arguat ad partes. ita etiam tenet Albe. in l. celsus. ff. de arbi. et in hoc non habeo dubitationem. In alio casu quādo debitor soluens expresse contradicit p̄testationi nō credo q̄s Bar. bene dicat prout tenet Pau. de ca. hic et contra eū multum stringit tex. in l. iij. in si. princip. ff. si quis cau. dum text. dicit nisi contrarium specialiter partibus placuerit, pondera verbum partibus: et sic in plurali ergo non sufficit consensus vnius partis et dubitatur etiam dum tex. dicit specialiter placuerit, quia quis non diceretur tacite consentire, et quia imputandum est recipienti, quia factum est potētius p̄testatione. c. cum. ad. ferrarien. vbi mare magnum de constitu. c. sollicitudinem. de appella. nec iura adducta per Barto. aliquid faciunt vtz. l. si quis accepto. l. cum mulier. ff. de condictio. ob causam. q̄ illa iura nihil faciunt, nam loquuntur quando pars expresse promittit aliquid facere putare certum expromissorem vel conuertere in certam causam, tunc bene verum est quod si illa causa non sequatur competit remedium de quo ibi. sed in questione Bar. debitor soluens qui nō consentit p̄testationi non tenetur ad aliquam certam causam ita quod ea cessante possit competere cōdictio ob causam. Preterea

- terea et secundo ibi poterat agi ut debitor se reponeret in prima obligatione que erat efficax: hic autem quantum ad interesse nulla suberat obligatio efficax. Preterea et tertio hic recipiens errabat in iure et dicit Bart. quia credebatur quod per solutionem sortis non extingueretur debitum in interesse: maxime propter suam protestationem quod non est in illis iuribus, et sic in hoc teneo contra Bar. Et ad istam materiam quando per receptionem sortis intelligantur remissa accessoria adde. q. quid si vxor aut eius pater fuerit in mora soluendi dotem marito in tempore constituto quo casu post mortem potest maritus petere fructus et interesse propter onera matrimonii que sustinuit, nunquid si post tale mortem maritus postea recipiat sortem dotis simpliciter, an sibi preiudicat ut intelligatur remississe fructus: et alia accessoria: vide per Bal. in l. si. s. preterea. in. ii. col. C. de iud. do. et quid contra, si mortuo marito heredes sint in mora restituendi dotes vxori quo casu post mortem tenent ad fructus, an talis mulier recipiendo postea dotem simpliciter intelligatur preiudicare et remittere fructus dotes. ponit Ange. in l. centum capue. s. eo. f. Quid autem sit in emphi. qui cessavit triennio soluere canonem adeo quod expelli potest: nunquid si post lapsum triennii dominus recipiat integrum canonem simpliciter, an tunc intelligatur sibi remittere caducitatem ponit gl. ordi. in l. ii. et ibi Bar. et doc. C. de iud. emphi. et ibi aliquando plene dixi. Spe. in tit. de loca. s. nunc aliqua. in ver. xxii. et seq. et in ver. xxvi. ponit late Joa. de iud. in commento. c. posuit. in. xxix. colum. et tribus seq. de loc. doc. in l. in euius. s. duobus. ff. de legat. ii. f. Altima questio quid in liberatione, pone libero debitore a causa principali quamvis particulari et ita adest instrumentum: nunquid intelligatur liberasse eum ab omnibus accessoriis: de quibus accessoriis nihil est dictum: ponit Bart. in l. ab aurelio. s. cainus. circa fi. in. vi. q. ff. de libe. lega. qua legit sub l. aurelius. et ibi determinat quod omnia accessoria intelliguntur remissa per l. si tibi. C. de iudi. debuit allegare Barto. glo. no. in. c. accusatus. in verbo iudicati. de here. in. vi. que dicit, quod remisso principali intelliguntur remissa omnia accessoria et conexa: et illam gl. allegant Bal. Pau. de cast. et alij Moder. in l. si de certa. C. de transa. Ange. et Jmo. in l. qui rome. s. duo fratres. ff. de verbo. obliga. Et ex istis remanebit expedita ista no. leg.

De estimatoria actione.

Rubrica.

- Quare sic appellatur: dicitur ut in glo. Rubri. et teneas primam opi. veram, quia glo. non continuat istam rub. ad precedentes: potest sic continuare sicut Fulg. et Pau. de ca. hic. s. in titu. omnibus precedentibus fuit perfecte tractatum de omnibus contractibus nominatis habentibus speciale nomen contractus et specialem actionem. nunc iuriscon. in isto tit. et duobus seq. intendit tractare de contractibus innominatis ex quibus oritur actio prescript. verb. seu actio in factum, verum quia actio prescript. verb. in duobus casibus est bonæ fidei, quando competit pro estimatoria ut hoc titu. et quando pro rerum permutatione ut in ti. seq. ita dicitur in. s. actionum. in titu. de actio. alias semper est stricti iuris ut ibi: ideo iuriscon. optimo ordine prius posuit de istis duobus contractibus innominatis pro quibus actio prescript. verbis competitens est bonæ fidei. postea in ti. de prescript. verb. generaliter tractabit de actione prescript. verb. que autem sit ratio quare actio prescript. verb. sit bonæ fidei in istis duobus contractibus non in alijs docto. non tangunt. hoc dicam in l. ii. eo. et quid differant actio prescriptis verbis ab actione in factum, declarat glo. et Bar. in rubri. j. de prescript. verb. et ibi dicitur. Expeditus de rubri. nunc condescendo ad l. j.
- 1 Actum estimatio faciat recipientem teneri de casu fortuito.
 - 2 Si tracto rem vendendam pro decem et si quid plus vendideris sit tuum an si vendo plus decem teneat restituere.
 - 3 Quid si modo alicui ut emat pro decem et ipse emit pro quinque, an illud plus, erit tuum.
 - 4 Si locatur equus affimatus an faciat emptionem.
 - 5 Si do pecunias campori ut eas restituat sub eadem estimatio ne quid veniat.
 - 6 Quando quis inuitus cogatur vendere.

Actio. Premitto ad evidentiam quod licet Rubri. dicat de estimatoria actione, tamen estimatoria non est nomen actionis. sed est qualitas que adiungit actione prescript. verb. actio enim prescript. verb. competit ratione estimatorie qualitatatis, quando res estimata datur vendenda, ut in tex. dicitur, ut in simili dicimus quod de peculio institoria exercitoria, de in rem ver. et similes non sunt proprii nomen actionis, sed sunt qualitates ut declarat glo. in. s. fina. in titu. de offi. iudi. Quando istam l. j. sicut Albe. in tres partes principales. In prima ponitur ratio introductionis istius titu. et actionis competitens

tis. In secunda declarat quando competat. In tertia ad quid competit: secunda ibi: quoniam enim de nomine contractus. tertia ibi: estimatio autem periculum facit eius et h. d. Pro re estimata tradita ad vendendum: quod dubitatur de nomine contractus agitur actione prescript. verb. estimatoria ad restituendum rem vel estimationem que actio isto casu est bonæ fidei et periculi propter estimationem pertinet ad recipientem etiam si merces interuenerit. h. d. tota. l. eni. l. seq. et p. sequens totus titulus et casus in ea aliter non venit figuratus quod litera plana est. In ter. ibi vtrū ex vendito sit actio. adde quod dubium faciebat. nā habemus regulam quod estimatio facit emptionem. l. i. plerūq. in. si. ff. de iud. do. l. quoties. et l. dote. C. e. plene no. in. l. estimatis. ff. sol. mat. videbatur ergo quod ex quo res traditur alicui estimata ad vendendum videbatur quod faceret emptionem et venditionem et consequenter ageret actione ex vendito: tamen quia in venditione res que ven. litur: venditur ut res perpetuo remaneat pence emptori: emptor autem teneat ad precium tantum: hic autem fuit conventum quod restituatur estimatio vel res. istud est contra naturam emptionis et venditionis nimirum si non competit actio ex vendito. Preterea non potest dici locatio, quia cui res loquatur potest ea uti: et tamen in casu nostro quando res estimata datur vendenda non potest uti ista res: ergo non potest dici locatio. Item non potest dici conductio quia ita in conductione requiritur quod conducatur opera alicuius constituta certa mercede pro illis operis in pecunia numerata hic non fuit aliquid conventum de precio in pecunia pro illis operis. Item dato quod esset constitutum precium in pecunia numerata pro illis operis quod non est in tex. nostro si tamen ille non est consuetus locare operas suas non dicitur locatio et conductio, sed dicitur contractus innominatus. ita vidistis glo. in. l. si pecunia. in. glo. i. s. de condi. ob cau. et ibi Bart. eam ponderat. videbitis. in. l. naturalis. s. at cum do. j. de prescript. verb. Item poterat dubitari an actio mandati competere. tamen quia mandatum debet esse gratuitum. l. j. s. mā. ideo quando merces indeterminate esset constituta vel speraretur non posset dici mandatum: quia ergo poterat probabiliter dubitari quis esset ex istis contractibus nominatis, et que actio nominata competere: successit regula que habet quod quando aliquo casu potest dubitari de nomine contractus: quia est factum quod potest trahi ad varios contractus, cesset contractus innominatus et competit actio prescript. verb. innominata: ista est proprie medulla istius text. illud tamen quod dictum est quod estimatio facit emptionem etiam in dote, iuribus prealleg. intelligatis verum quando maritus est soluendo: quod tunc maritus potest alienare: quia fundus ille cesset propter maritum: nec soluto matrimonio non soluendo: tunc estimatio non facit venditionem, imo mulier potest vendicare illum fundum: ita est gl. singu. in. l. in rebus. in. prin. C. de iud. do. et ad literam istud dicit Bald. in. l. inter antiquam. et ibi Salic. C. de usufr. Jmo. in. l. estimatis. ff. solu. in. l. i. et Jmo. plene in. d. c. cum contingat. ad saturitatem. **¶** Ho. ex tex. ibi. et quid bona fide. iunctis ver. seq. quod actio prescript. verb. estimatoria atque actio prescriptis verbis que datur pro rerum permutatione istis duobus casibus est actio bonæ fidei: in alijs omnibus est semper stricti iuris ut hic: et s. actionum. in titu. de act. effectus sunt notari et evidentes non est opus declarare. Effectus est videre quare actio prescript. verb. in istis duobus casibus sit magis bonæ fidei quam in alijs omnibus in quibus est semper stricti iuris: gloss. et docto. non tangunt hic nec in titu. seq. nec in aliquo loco quem ego viderim: estimabam quod glo. fab. in. s. actionum. in. l. de act. qui multum sollicitus est ad investigandas rationes debet reddere rationes: sed nihil tangit: inuenio quod solus Pet. de bel. lapert. et Ja. de raue. in. d. s. rationum. assignat rationem que est verissima et dicit quod ratio est, quia estimatoria habet magnam similitudinem vel cum contractu emptionis vel locationis vel conductionis: item mandati: et omnes isti contractus sunt bonæ fidei. item permutatio habet tantam similitudinem cum contractu emptionis et venditionis quod olim fuit dubitatum an esset emptio: et olim non erat differentia: ratione ergo tante similitudinis est bonæ fidei non autem stricti iuris. **¶** Secundo not. ex si. modum et formam libellans di in hac materia: quod actor debet petere aut rem aut estimationem sibi reddi. **¶** Glo. super verbo convenit. alie precedentes glo. sunt clare et tendunt ad declarationem tex. ista glo. duo facit principaliter. In prima oppo. contra tex. et videtur tripliciter respondere: sed in effectu non sunt nisi due solutiones: nam dū dicit vel distingue sicut Joa. non est solutio de per se sed est declaratio precedentis solutionis. In secunda parte principali que est ibi sed quod dixi de casu, quod tex. non dicit quod estimatio faciat periculum spectare ad recipientem et non aperit de quo periculo intelligatur an etiam de periculo casu fortuito, necessario est videre an estimatio faciat recipientem teneri de periculo etiam casus fortuiti, et in hoc sunt opi. inter Joa. et Azo. sicut ergo in glo. sunt due partes principales. ita de duobus est principaliter videndum. Primo videndum est de solutione ad l. si gratiam. s. j. j. titu. ii. vbi distinguit ut ibi, hic indi-

¶ Remisso principali. Adde regulam accessorium de regul. iur. li. vi. gl. in. s. affirm. gl. i. c. q. ple. riq. de offi. or. lib. vi.

stincte dicitur: vera solutio est que ponitur in secula et tertia particula seu colla. et sunt in effectu una particula que fuit Jo. quam tenet Bart. et omnes scribentes hic, et aut res vendenda datur estimata certo limitato precio, et tunc procedit ista lex: aut dat estimata non certa sed incerta estimatione: et tunc procedit distinctio. l. contra: rievit periculum spectat ad recipientem ut in contrario: tunc non videtur sine divinatione ad contrarium ibi: estimatas dederam, quod intelligitur de incerta estimatione est divinare: tamen dicit Bart. esse text. pro ista distinctione. l. quidam. §. si tibi. ff. de lega. §. ego sum in sententia Fulgo. quod ille text. nihil faciat in isto negotio. potest bene reddi ratio clara diversitatis: quod quando traditur alicui res estimata et estimatio est certa: isto casu iste tractus assimilatur emptioni et venditioni, in quo contractu precium debet esse certum et limitatum: sicut ergo in emptione et venditione postquam res est tradita emptori periculum spectat ad eum, toto titulo. ff. de peri. et com. rei ven. presertim in l. necessario. in principio. ita est hic, sed quando res vendenda traditur estimata et estimatio non est certa, tunc non assimilatur emptioni et venditioni: ideo recurritur ad distinctiones. l. si gratuita. §. §. alleg. in glo. ¶ Circa secundam quod est magis necessarium et utile, utrum estimatio faciat recipientem teneri de casu fortuito, omnia distinctione gl. in l. si ut certo. §. nunc videndum. et doctrina Bull. ibi. ff. como. quod refert Bart. sed non satisfacit ad propositum nostrum. Bart. inherendo op. Jo. quantum potest distinguit tres casus: primus aut enim estimatio fuit facta solum propter ipsam rem: aut est facta solus ut recipientes sciat pro quanto debeat rem vendere, aut sumus in dubio, et ista doctrina multum placet: et primo casu quando estimatio est facta propter ipsam rem exemplum, ego do tibi vendendam pro. x. istam rem: hoc expresse quod volo aut rem aut. x. ista estimatio fit principaliter propter rem, et estimatio isto modo facta facit quod recipientes teneatur etiam de casu fortuito, ideo si periret aliquo casu absque culpa recipientis tamen recipientes teneretur precise ad illa. x. aut estimatio fuit facta non propter ipsam rem, sed ad istum finem ut sciret pro quanto precio esset vendenda, vix dico vendas istam rem pro. x. ducatis et tunc recipientes non tenentur de casu fortuito, in dubio autem precium non presumitur adiectum propter rem sed ut sciat pro quanto debeat vendere, et consequenter in dubio recipientes non tenentur de casu fortuito, ista est doctrina approbata per fulgo. hic et per Ang. de are. in. §. actionum. instit. de act. est verum quod Bart. postea subiungit aliam distinctionem longam finem quam posset ista aliquibus casibus limitari: vide hic per eum et latius per eum in l. si ut certo. §. nunc videndum. ff. como. et docto. presertim Bald. in l. in pe. et vlti. col. C. como. Bald. in l. ex conventionione. in l. si pascedenda. C. de pac. glo. l. y. et Bal. in l. si inter. C. de iud. Bal. in l. quoties. et in l. dotem. eo. tit. Specu. in titu. de loca. §. nunc dicendum. in ver. restat. et Lano. omnes presertim Jo. an. et do. Abb. Panoz. in c. j. de como. Et quid sit in contractu dotis an et quando estimatio faciat transire periculum casus fortuiti in maritum recipientem an vero faciat venire solum deterioracionem rei procedente dolo et culpa mariti et non ultra, tradit in locis pale. maxime per gl. et Bal. in d. l. si interponitur de materia aliquid in l. si extraneo. ff. so. ma. §. si not. tamen diligenter circa primam distinctionem neque Bart. communem et veram: inquantum Bart. et docto. concludit, quod si estimatio fit principaliter propter rem, quia tradens vult omnino habere aut rem aut. x. quibus estimavit rem: dixi quod ista estimatio que principaliter est facta propter rem facit recipientem teneri de omni casu etiam fortuito, inuenio quod istud mirabilissime (si dici potest) et singula limitat glo. in d. §. actionum. ut istud procedat quando expresse fuit actum quod recipientes aut redderet rem aut omnino. x. et ultra hoc fuit actum quod si recipientes venderet plus, quod illud plus sit suum. isto casu bene recipientes tenentur tunc de casu fortuito, quod finem naturam eius debet esse periculum cuius potest esse lucrum. l. secundum naturam. §. de re. iud. et in istis terminis debet intelligi ut procedat doctri. Bart. et docto. vix ex quo iste potest sperare lucrum. l. si vendat plus, ergo periculum sibi spectare debet, et de isto puncto est text. in l. si tibi rem vendendam. §. de prescrip. ver. sed si non fuisset dictum quod illud quod venderes plus, esset tuum: tunc dicit illa glossa. quod recipientes non tenentur de casu fortuito: no. perpetuo illam glossam. quod inuenio quod Ray. de for. et Albe. hic referunt illam glossam et expresse sequuntur, et eam etiam sequitur Fulgo. hic: nec inuenio aliquem contra dicere nec hic, nec ibi: tamen mihi videtur mirabilis limitatio. ¶ Et circa istam limitationem occurrit pulchrum et necessarium dubium: pone trado tibi rem vendendam pro. x. pacto expresse apposito quod si plus vendideris superfluum sit tuum: iuxta. d. l. si tibi rem vendendam. exemplum, trado librum bidello vendendum pro. x. ducatis: et si plures vendiderit superfluum sit suum, pone bidellus vendidit istum librum p. xv. an illa quinque quibus plus vendidit sint, bidelli an teneant mihi restituere. Prima consideratio de videtur dicendum rem esse indubitata, quod illa quinque plures debeant esse bidelli: cum contractus ex quatuor partibus legem accipiat. l. j. §. si conuenit. cum si. ff. de pos. ¶ Et

in rebus clavis non est, opus coniecturis. l. continuus. §. cum ita. in si. ff. de verbo. obliga. illam. q. non tradunt doct. hic: sed eam in terminis tradit Jo. fab. et Jo. de pla. in d. §. actionum. et ibi ponunt meram veritatem procedentem ex vera noticia legum: nam distinguunt et bene, quod aut conventio fuit taliter facta quod periculum casus fortuiti spectat ad ipsum bidellum: et sic ad ipsum recipientem: ut in primo casu Bart. et isto casu quemadmodum periculum est suum: ita etiam id quod plures vendidit, per dictam regulam, secundum naturam eius debet esse commodum cuius est incommodum: si vero secundo casu tantum, do tibi rem vendendam pro. x. si plus vendit teneat mihi restituere, quia illud lucrum est sine periculo, et ista est ratio quare usu ra est prohibita, quod est sine periculo: ideo in nautico fenore ubi est periculum usura est permessa: et ad illud quod §. dixi quando quod dat rem vendendam pro. x. quod si plures vendit, teneat illud plus restituere, re. alleg. tex. in l. qui proprio. §. prociur. ut in ceteris. ff. de procura. intellige tamen quando bidello soluit pro sua mercede. Adde pro ista decisione bonum text. in l. si is qui. §. si que questum. ff. como. et puto quod ex illo text. et nunc cogitavi legendum quod possit colligi ratio illius pulcherrimi text. in l. apud labeonem. in principio. de prescrip. ver. tamen ibi illud lucrum braui non faciebat principaliter propter equum: sed ex labore corporis mediante tamen equo: videas tamen illam text. et ex his que dicit glo. multum no. in d. §. si quem questum. tamen illa glossa. si in verbo eius. et ibi Bart. ego limito singula istam decisionem Jo. fab. et Jo. de pla. ut procedat quando periculum casus fortuiti spectat ad bidellum vel ad recipientem ex natura contractus vel ex conventionione partium, isto casu si recipientes vendat rem pluri precio: tunc istud plus pertinet ad eum: quia periculum spectat ad eum ex conventionione partium vel ex natura contractus: tunc illud plus esset suum. sed si teneat de casu fortuito: et culpa sua non esset suum illud plus, quod culpa procedens facit teneri quem de casu: ita pulchre habet per glo. et Bart. ibi. ¶ Quid autem sit in mandato: mandatum tibi ut emas, pro. x. vel mando uni ut emat mihi talem rem: tu emis pro. v. an illud plus erit tuum? Jo. fab. de quo vehementer admiror: insti. de act. in. §. actionum. dubitat, non est opus tributa requia est text. in §. is qui exequitur. instit. manda. et dicit quod non spectat illud plus ad mandatarium: quia si mado tibi ut emas pro. x. multo fortius mado dare video: quod emas pro quinque, quia cui mandat quod plus est, multo magis mandat quod minus est. ¶ Quid autem si quando locatur equus scholari estimatus: an illa estimatio faciat transire periculum in illum scholarem, et sine dubio facit quod scholaris teneatur nedum de casu fortuito: sed quod etiam teneatur de culpa etiam levissima: ita in specie determinat Barto. in l. si ut certo. §. nunc videndum. ad finem per glossam. ibi. ff. como. ¶ Quid autem si quis daret campson vel nummulario centum ducatos hoc pacto quod sibi reddat sub eadem estimatione: quid si sibi velint illa verba sub eadem estimatione: quod sibi velint ponit Bart. in l. in his. §. incipia. per illum text. ff. sol. mat. et ibi concludit quod importat periculum detrimenti valoris auri. ¶ Ultimo in materia huius tituli. no. duos casus singula. Primus est, quod licet nemo inuitus cogatur vendere rem suam. l. nec emere. C. de iure delib. Fallit sing. quando quis exposuisset rem suam ad vendendum et si non esset taxatum precium cogit taxari et imponi precium arbitrio boni viri, ita dicit sing. Bart. in l. non enim. per glossam. ibi. ff. rerum am. o. visa est mihi semper mirabilis ista decisio, credo quod non sit vera, et contrarium in spe in individuo tenet Albe. ibi, et contrarium in terminis tenet Be. l. y. et Bal. in l. j. C. de rerum permuta. Alium casum singul. no. quod licet in contractibus innominatis locus sit penitentie et possit repeti quod est datum presertim in permutacione. Fallit quando fieret permutacio cum re que esset exposita venalis, tunc non habent locum predicta remedia. tex. est vnicus et singul. in l. j. C. de rerum permuta. finem unam leg. glo. ibi. et Bart. ibi attestat quod ibi la. l. est singul. et quod eam nescit alibi idem dicit Bart. in l. j. in si. j. tit. seq. ibi dicam in spe, non extendo me ulterius.

De rerum permutatione.

Rubrica.

Continua istum titulum ut dixi super rubrica precedenti. Sequitur lex prima.

Differentia inter contractus emptionis et venditionis ex una et permutationis ex alia.

Ad quid teneatur emptor, et ad quid venditor.

Quando in contractibus quis soluendo interesse liberetur.

In contractibus si vnus implet, alius non, ad quid possit agi.

Ad que tenetur vendens.

An lex vel statutum in venditione habeat locum in permutatione. et nume. 7. et 8.

Quid in testatore.

Que proprie dicatur permutatio.

Quis contractus sit iste si do tibi vestem ut des mihi librum. Item centum ducatos.

Sicut. In ista. l. tota iuricon. intendit des-
monstrare et declarare et enumerare
differentias que sunt inter contractus emptionis
et venditionis ex una parte, et contractus permuta-
tionis ex alia, et nihil aliud facit iuriscō. in ista. l.
istud fecit iuriscō. necessario: quia olim nulla erat
differentia: ut dicitur tex. an. l. i. s. de contrahē. emp. habet inter se ma-
gnam cōuenientiam, ut dicitur glo. in l. i. C. e. et dicā. j. in vlti. no. dum
ponit an statutu loquens in venditione habeat locū in permuta-
tione vel ne. Necessarium ergo est pro intellectu litere intelligere
que et quot sint iste differentie: postea gl. addit quāta: et ita trāseunt
Bar. et cōiter alij: et Ang. de are. in. s. actionū. instit. de act. in gl.
in verbo ex permutatione. in prin. Mihi autē tex. istum pluries
relegēti placuit cōsideratio Suid. de suza. relati per Alb. de ro.
hic existimātis et bene sentētia mea: quia in isto tex. ponantur sex dif-
ferētie. et ita etiā tenet Pau. de ca. nullā de p̄dictis faciens men-
tionē. Cognitis istis sex differētijs littera erit clarissime decla-
rata et istud sufficit pro sumario et diuisione. + Prima differ-
rentia ponitur in prin. l. et durat vsq; ad ver. multumq; et est dif-
ferētia que sumitur a denominatione: nā in cōtractu emptionis
et venditionis est triplex variatio nominis, vna circa cōtractum,
alia circa contrahētes. tertia circa res. Prima circa variationem
nominis est: quia emēs appellat emptor, vendēs appellat vēdi-
tor. Circa hūc ex vna pte appellat emptio, ab alia veditio. circa
res ab vna parte requiritur precium. scilicet ab emptore, ab alia parte req-
ritur res seu species. scilicet a venditore. In permutatione autem nullā
est variatio in denominatione: nec in cōtractu: nec in personis,
nec in reb⁹. Istud est qd vult dicere tex. in prin. et ista oia per ordi-
nem ponit tex. in p̄ncipi. ut patet in littera. Secunda differentia collig-
gitur ex ver. multumq; differunt. vsq; ad ver. vnde si ea res. iungendo
verbi. p̄. ideo pedius. et ista differētia est circa p̄stationē seu cir-
ca implementū cōtractus: ut vult dicere tex. ibi multumq; differunt
eorū p̄stationes in illa dictiōe p̄stationes: nā emptor q; tenet ad quā-
titatē in genere est obligatus trāsserre dñum pecunie in ipsius vē-
ditore: veditor autē q; tenet ad certā speciem solā nō est obligatus
trāsserre dñum, sed solum tradere vacuā possessionem et se obli-
gare, et sufficit qd obliget se de euictione: et dato milles q; res vē-
dita sit aliena: tamē donec actualiter euincat venditor ad nihil te-
netur: ita dicitur tex. hic melior et expressior qui sit in toto corpore
iuris, et miror q; nō sit i cōi allegatiōe. Quid autē sit in p̄mutatiō-
ne mihi videt q; iuriscōsultus multū obscure loquitur sit et volui
videre doc. qui apostillat text. presertim Albe. et Fulgo. hic apo-
stillant reliquā partē tex. que est clara. Istam omittunt: multum
intricatus redditur tex. in illo ver. ibi in permutatione vero. vsq;
ad ver. vnde si ea res. ego dicā quid sentio: nā cum iuriscōsultus
velit ponere differentias inter emptionem et venditionem ex vna
parte: et permutationē ex altera: et dixerit q; in venditione potest
res aliena vendi: quia vendens non tenet trāsserre dñum, satis
est quod obliget se de euictione, iuriscō. mea opi. vult nunc dice-
re quod proprie non potest contrahi permutatio in re aliena: q;
requiritur q; trāsseratur dominium p̄ncipaliter: et quamuis iuriscō-
sultus istud non dicat aperte, hoc tamen aperte illud dicit in verbi.
ideo pedius. et p̄pterea dixi q; ille ver. debet iungi cum isto, q; in
isto ver. credo q; iuriscō. arguat a partib⁹ sufficienter enumeras-
tis: et velit subtiliter pbare q; in permutatione ex parte vtriusq;
debeat trāsserri dñum. si deberet trāsserre dñum sequit necessa-
rio q; in re aliena nō cadit permutatio, et argumentū est tale, aut
vis intelligere q; in p̄mutatione illud quod p̄mutatur ex parte
vtriusq; censeat loco p̄ci et habeo intentū, nam emptor quia tes-
netur ad precium tenetur trāsserre dominium, si ergo in permuta-
tione credimus id qd p̄mutat ex pte vtriusq; haberi loco p̄ci,
vterq; tenet trāsserre dominium, istud videt mihi dicere tex. ibi, si
vtrunq; precium est, vtriusq; rei fieri oportet, si autem vis intel-
ligere q; ex parte vtriusq; sit merx: et tunc tex. capit merx p re vē-
dita ut exponit glo. nostra, et sic q; vterq; teneat ad rem veditam
dicitur tex. q; istud est impossibile, quia in venditione requiritur quod
discernat res vedita et precium quo emit in p̄mutatione. istud nō
pōt discerni, quid eorū sit merx et quid precium, ergo non pōt dis-
cerni merx, nam si ita censeretur nullus teneret trāsserre dñum,
aut volumus dicere q; illud qd p̄mutat censeatur et res, et precium,
q; impossibile est quod vna eademq; res diuerso iure censeat, et sic
ratio nō patit qd vna res vendat et sit p̄cium: istud videtur mihi
qd fuerit argu. iuriscō. Quid sequit ex isto argumento non video
qd aliud voluerit dicere tex. nisi hoc: nisi q; illud qd p̄mutat ex pte
vtriusq; habeatur loco p̄ci: et sic in p̄cio venit translatio domini
ex parte emptoris ut dictum est, ita in permutatione debet venire
translatio domini, ex hoc sequit qd si res quā p̄mutauit euincat
competit actio in factū, ideo puto qd in tex. ibi sed cum debeat et
res et precium esse, opz te subaudire. scilicet in venditione: et dum postea se-
quitur non potest inueniri subaudi in permutatione qd eorū merx

et quid p̄ciū sit. Ista ratio iuriscōsulti sic declarata reddit apud
me valde dubia, nam si capiamus ista verba et loquamur in p̄mu-
tatione large quādo p̄mutat quātitas p̄ genere, vel genus pro
quantitate, quod id qd p̄mutat ex vtraq; parte habet loco p̄ci
et consequenter veniat in translatione domini, credo qd sit verū. sed
si capiamus p̄mutationē p̄prie quādo species cū specie p̄muta-
tatur ut declarat glo. magna in verbo nomen. in fi. tunc nō video
quomodo ex vtraq; parte teneatur trāsserre dominium quia lō-
ga est differentia, quia emptor ideo tenetur trāsserre dominium
q; tenet ad quantitatem in genere. istud nō habet locū in p̄muta-
tione ut declarat Bar. in l. ex empto. in princ. ff. de act. emp. Con-
sidera quō tex. debeat stare. Tertia differētia ponit in ver. vnde
si ea res. et est differētia circa actionē, nam in permutatione si res
euincat cōpetit actio in factū vel p̄scriptis verbis, in emptione et
venditione cōpetit actio ex empto. Quarta differētia ponitur in
verbi. item emptio etiā est clara. nā in emptione et venditiōe obli-
gatio efficaciter contrahitur solo cōsensu, in permutatione non, nisi se-
cunda traditione. Quinta differētia colligitur ex verbis ibi que nos
men suū habet. q; emptio et veditio q; habet nomē suū speciale
est contractus nominatus, p̄mutatio autē q; stat in nomine gene-
ris dicitur cōtractus innominatus. Sexta et vltima differentia po-
nitur in verbi. si. quia in p̄mutatione si vnus impleat et alius nolit
implere, non solum pōt agi actione p̄scriptis verbis ad interesse,
sed etiā per cōditionē ob causam pōt repeti illud qd est datum ut
dicit verbi. si. iuncta subauditione gl. que necessaria est. in emptio-
ne autē et venditione: si ego impleo puta trado rem venditā et em-
ptor nolit dare precium: ego non possum repetere illud qd dedi et sic
resoluere cōtractū: sed deo agere ut contractus impleat. l. inci-
uile. C. de rei ven. et dixi in l. i. s. de condi. ob causaz. Septimam et
vltimā differētiā vltra tex. addit gl. si. vbi dicit. Istis sic p̄missis
diuisio patet ex p̄dictis, licet Albe. et Fulgo. diuidant tex. in qua-
tuor. partes tenētes q; in tex. ponant solā quatuor differentie: ut
dicit glo. si. Jac. bu. et Bar. diuidunt in duas principales tenen-
do idem in effectu. In prima ostenditur q; permutatio est cōtra-
ctus nominatus nō innominatus. In secunda que est ibi vnde si ea.
ponunt quatuor differētie que illatue sequuntur ex sequētib⁹: p̄p-
mihi magis illud qd s. dixi. h. d. Permutatio non est emptio et vē-
ditio: q; non est diuersa nominatio in cōtractu vel in personis cō-
trahentium vel in rebus prout est in emptione et venditione, sed est
contractus innominatus producens actionē p̄scri. verbis: et solo
cōsensu nō cōtrahit in permutatione obligatio, nisi rei interueni-
tu vestiā, et si datur res aliena nō vestiā et in ea locus est cōdictio-
ni ob cām. h. d. et permutans tenet ad ea ad que tenet veditō. hoc
dicit. l. i. et per consequens totus titulus. + Nota in ver. multumq;
differunt tex. meliorem de corpore iuris. et nota fz Pau. de cast.
hic declarantez melius q; alibi, ad quid teneat emptor, et ad quid
teneatur veditor, ut habetis in littera et in l. ex empto. in princ. s.
de actio. emptio. intellige et limita ut ibi per Bart. et per eundem
Bart. in l. i. in p̄ncipi. vbi late dixi. s. si cer. peta. + Secundo not.
ex tex. ibi, nec ratio patitur, tex. expressum q; vna et eadem res nō
potest diuerso iure cēseri. concord. l. eum qui edes. ff. de vlti. cap. c.
cuz in tua. de deci. in cle. j. de elec. et xij. q. ij. c. cognouimus. + Immo
tamen istam regulam scōm qd nō limitat Bal. in l. j. in ij. colū. in
ij. oppo. C. de ser. fugi. q; verum est qd vna res non potest diuerso
iure cēseri qd verum est in corporali cōsideratione, sed in intel-
lectuali cōsideratione bene propter varias rationes potest di-
uerso iure cēseri, patet vltra eum in filiofami. habente castrensia
bona qui cēsetur in potestate et non in potestate et sic diuerso iure,
l. ij. ff. ad macedo. similiter dicit Abb. in d. c. cum in tua. circa fin.
in duobus locis. de deci. q; ex diuersis rationibus potest eadem
res diuerso iure cēseri. + Tercio no. ex verbi. ibi non in hoc agi-
mus qd interest. iuncta gl. que subaudit et bene sez tantum, quod
licet in cōtractibus nominatis in obligationibus dandi quis tes-
netur precise dare et nō succedat obligatio ad interesse. l. vbi au-
tem. s. fina. ff. de verborū obligat. tamen in contractibus innomi-
natis etiam qui promisit dare si non det, non potest cogi precise
ad dandum: sed ad interesse. tamē q; tex. noster dicit tradere, ha-
betis de hoc meliorem tex. in l. naturalis. s. j. in verbo sed ut dam-
neris q̄tum interest mea. j. de p̄scri. verbis. de quo puncto quō
procedat et que sit ratio differētie inter contractus nominatos et
innominatos in hoc vide plene Bar. in l. stipulationes. non diui-
duntur. credo in. xj. oppo. et seq. ff. de verbo. obli. et in l. vinca. C. de
sen. que pro eo qd interest. + Quarto no. in fi. istius. l. qd in per-
mutatione sicut et in alijs contractibus innominatis si vnus im-
pleat alius non, potest ille qui impleuit per cōditionem ob cau-
sam repetere illud qd dedit et resoluere cōtractū: non autem tes-
netur stare cōtractui et agere contra alius ut impleat, sicut fit in
contractibus nominatis, l. incuilem. C. de rei ven. dixi plene in l.
si. s. de condi. ob causam. Istud notabile fallit fm Bar. hic circa
fi. quando permutaretur res cum alia re exposita venali: tunc nō

habet locū cōdictio ob cām. dicit Bar. de hoc esse tex. singu. fm
 in amlecturam gl. in l. j. C. de rerū permut. et ibi Bart. etiam dicit
 q̄ illa lex est sing. et q̄ eam nescit alibi. ita etiam dicit Bal. in l. j.
 C. de condi. ob cau. Ang. in l. sciendum. §. deinde aiunt. ff. de edi.
 e. l. j. et ratio illius. l. est. q̄ q̄ quis exposuit rem ad vendendum ap
 paret q̄ eius animus fuit facere cōtractum emptionis et vendi
 tionis. et dato q̄ deueniatur ad permutationē q̄syderato animo
 lex iudicat perinde ac si esset emptio. Secundo fallit in cōtractu
 trāsfactionis qui l. sit innominatus vt vidistis in l. j. §. de iureius
 rau. si non habet locū penitentia nec cōdictio ob causam. l. si pro
 5 fund. C. de trāsfac. dixi in illa. l. si. §. de condi. ob cau. ¶ Et ultimo
 no. ex l. j. quod permutans seruū tenetur ad illa omnia ad que
 tenetur vendens. et que sint illa ad que tenet vendens habes text.
 in l. ex empto. §. si. ff. de actio. emp. et ex hoc habes correlarie nota
 re q̄ contractus innominati regulantur secundū naturā contras
 ctuum nominatorum quibus assimilantur. vt hic. et l. j. §. si quis
 seruū. ff. de pos. et facit iste tex. multum bene q̄ in permutatione
 ne si permutatur res vitiosa. an habeat locū redhibitoria et quanto
 minoris sicut in emptione et venditione. iste tex. facit q̄ si sed nō
 eundo per mendicata suffragia habes meliorem text. de hoc in l.
 sciendum. §. deinde. ver. sed si quis permutauerit. ff. de edil. edict.
 et iam vidi sepe in facto. ¶ An autem lex loquens vel statutum in
 emptione et venditione habeat locū in permutatione. ista lex facit
 q̄ nō. q̄ dicit quod permutatio est vicinia emptioni non tamē est
 emptio. magis facit lex prima. §. eo. vbi ponuntur sex differentie.
 ad idē facit tex. valde not. in l. si. iuncta glo. C. de p̄dict. cur. lib. x.
 iuncta glo. vbi est tex. q̄ curiales regū vel p̄ncipū si habuerunt
 rem a p̄ncipe vel rege dono. quod possunt viderē illam rem sed
 non possunt permutare. et huius rationē ponit Ange. in l. cū hi.
 §. si cui. ff. de transac. ad idē facit tex. no. in c. j. iunctis ibi not. p.
 doc. maxime per do. Abb. de his q̄ sunt a prelato sine consensu
 capituli. vbi isti cōtractus mediante alternatiua ponuntur tanq̄
 7 omnino diuersi et separati. ¶ Ad idē facit tex. quez Ang. ibi di
 cit esse mirabilez. in d. l. sciendum. §. deinde. in ver. sed si quis per
 mutauerit. ff. de edil. edict. Breuiter concludēdo Pau. de ca. hic.
 in ij. co. determinat. q̄ in statutis et in his que sunt stricti iuris
 et contra ius commune statutum loquens in venditione nō com
 prehendat permutationem. et l. ipse nō dicat istud idē ante eum
 tenet Bal. in l. j. C. eo. et in l. iurisperitū. in p̄n. in lectura antiqua.
 ff. de pac. et in l. si. ff. de condi. ob causam. de quo puncto vide etiā
 Spe. et Jo. and. in titu. de emp. et ven. §. nunc dicendū. el. ij. in ver.
 sed pone statutum. Bal. in l. voluntas. C. de fideicō. et in c. j. de cō
 trouer. inter dñm et emptorem. et in c. j. in fi. de alie. seu. do. Anto.
 de but. in c. constitutus. de in integ. resitu. do. Abb. Panor. in c.
 nulli. de reb. ecclē. nō alie. vide etiā ad p̄positum illud q̄s deci
 dit Bar. in l. si. §. sed et si p̄miserit. per illū tex. ff. qui. mod. pig.
 vel hypo. sol. vbi per illum tex. decidit pulchra q̄onem. pone ebs
 dedit licentiā monasterio alienandi quendam fundum p̄ satisfas
 ciendo debitis. monasteriū virtute istius licentie p̄mutauit istum
 fundum cum alio. nūquid potuerit. dicit Bar. per illū tex. quod
 non. q̄ causa p̄pter quā fuit cōcessa dicta licētia cessat. q̄ fuit cō
 cessa p̄o satisfaciendo debitis. saluo nisi fuisset difficile vendere
 nisi permutaretur. et dicit Bart. istud esse notandū et quod vidit
 8 de facto sepe. ¶ Ad p̄dicta etiā adde text. in l. statuliber a ceteris.
 §. quintus. vbi videtur tex. q̄ appellatione venditionis veniat
 9 permutatio. dixi de illo tex. in l. si. §. de condi. ob cau. et in quid
 autem phibitus viderē puta a testatore vel a statuto possit per
 mutare. habes glo. in l. cū hi. §. si cui. et ibi vide not. Ang. et Bal.
 ff. de transac. et quid in emphiteota q̄ non potest rem emphiteotis
 cam vendere sine cōsensu dñi. an possit eaz permutare dixi in l. j.
 C. de iure emphi. ¶ Glo. in ver. nomē suū habent. q̄ alie p̄cedē
 tes sunt clare. diuidit in tres. in prima declarat text. et respondet
 questioni se remittendo. In scda oppo. cōtra tex. et soluit. In ter
 tia format. q̄ secunda ibi. itē cane tibi. tertia ibi. itēz quid differt.
 ¶ In eadē glo. ibi. sed. quare. dic vt per glo. et doc. in rub. C. de re
 rum permut. dixi plene in l. si. §. de condi. ob cau. ¶ In ea. glo. ibi. q̄
 non versus galeriā truffa est. sed responde quod tex. nō dicit illo
 modo put glo. nā nō dicit tex. q̄ contractus noiati solo consensu
 producit actionem q̄ nō diceret generaliter verū. et sic tex. nō lo
 quitur affirmatiue vt p̄supponit glo. sed bene negatiue nullus
 cōtractus p̄ducit actionē solo cōsensu nisi sit noiatus isto modo
 bene p̄cedit et est verissimū q̄ nō sequit per hoc. Ergo ois cōtras
 ctus noiatus q̄ solo cōsensu perficit producit actionem. ¶ In fi.
 10 glo. veritas est quā dicit gloss. hic. et in l. j. §. si. C. eo. et q̄ permuta
 tio p̄prie et in specie dicit esse illa q̄ species certa puta vn⁹ liber.
 vnus equus. p̄mutat cū alia specie certa. si vero genus cū genere
 vel alia quātitas cū quātitate est cōtractus innominatus sed non
 permutatio. ita declarauit in l. j. in p̄n. vbi Bar. et alij ponunt. §.
 si cer. peta. et ibi assignauit rationē diuersitatis ponderādo distin
 ctionē p̄q̄ denotat p̄fectionē. l. vrbana. §. p̄noctare. ff. de reb. signi.

ad hoc ergo vt sit p̄fecta p̄mutatio requirit q̄ sit species certa cū
 alia specie. alio est cōtract⁹ generalis innominatus. et veritas est ma
 gna q̄ quādo est p̄prie permutatio actio p̄scrip. verbis que ori
 ex permutatione est bonafidei. et in ea habet locū omnia que has
 bent locū in actione bonafidei. §. actionū. ff. de actio. facit. l. j. et
 ibi Bar. et voc. C. eo. et Bar. hic in fi. vnde dicit no. Bal. in l. j. vlti.
 col. C. eo. ver. quero si permutat nuda possessio. pone cōuētū est
 inter nos q̄s ista possessio permutet cū illa an erit permutatio et
 dicit q̄s nō. adeo p̄scrip. §. que ex eo ori erit stricti iuris nō bone
 fidei. Et ibi etiā dicit Bal. in c. j. §. j. de p̄trouer. inueñit. q̄ cambiū
 dicit esse generis ad genus. permutatio p̄prie est de specie certa
 ad certā spem. vterq̄ tamen est cōtractus innominatus. Et iuxta B
 vltimū oportune querit Bar. but. pone vado ad nūmulariū seu
 campforē ostēdo sibi. x. ducatos auri peto quātū velit mihi dare
 de moneta. cōuenit mihi dare. xlv. libras quis cōtract⁹ est iste nā
 emptio esse nō potest. q̄ in esse nō est merr. et p̄ciū. vt requirit iste
 text. sed ab vtraq̄ parte est quātitas. pot⁹ et q̄ erit permutatio
 etiā dato q̄s dicerem volo tibi viderē istos. x. ducatos q̄ attendi
 mus potius vim et effectū q̄ vocabulū. l. si vno. in p̄ncipi. ff. loca. l.
 si insula. §. de p̄scrip. §. tamē determinat Bar. bu. q̄s ista dicit em
 ptio. q̄ illi. x. ducati tradunt tanq̄ spēs sicut in simili in l. plane. et
 in l. talis scriptura. ff. de lega. j. et ita etiā tenet Albe. hic mihi vñ
 det tutius prout etiā tenet §. ulg. hic q̄s dicat cōtract⁹ innominatus
 q̄ regula est. q̄s vbi dubitat de cōtractu q̄s in dubio cēset contras
 ctus innominatus. l. j. §. tit. j. et. l. j. §. de p̄scrip. ¶ Bal. in ver. pedius. q̄
 disputat an sit verū id q̄s pedius disputat sup hoc text. an sit ver
 rum q̄s super realiena possit fieri permutatio. Et primo pro finia
 pedij assignat rationē et allegat iura. In scda que est ibi et hoc qui
 dam dicūt. glo. ponit primā opi. quorūdā approbatū indistincte
 finiam pedij. In tertia que est ibi. sed tu dic. refert scdam opinio.
 Brnerij rep̄ehēdētis Pedij taq̄ minus generaliter locutus sit.
 In quarta que est ibi vel dic pedij. gl. ponit tertiā opi. quorūdā
 distinguētū. et ista vltima est vera et mihi plz. q̄s si aliq̄s permut
 tet rem alienā per hoc nō videt impleuisse contractus ex persona
 sua ita vt possit agere cōtra aduersariū et eū cogere. ecōtra autēz
 sic. Bar. tamē hic cū quo simpliciter tenet §. ul. dicit cōsyderāda
 esse verba q̄bus celebrata est permutatio. aut em cōuētum est ex
 vtraq̄ parte q̄s det. et sic dñum trāsfert et clarū est q̄s tunc super
 re aliena nō pōt cōtrahi p̄mutatio. q̄ dari nō pōt. put cōuētū est
 vt hic. et l. si. §. de condi. ob causam. secus est si permutatio conce
 pta erat verbis ambiguis et que conueniunt ita translationi dñij
 sicut nō trāsfationi vt est verbū recipere et tūc p̄cedit opi. rep̄ehen
 dentiū pedij vt hic. et habes glo. in l. j. et ibi ponit Ly. an. q̄. C. eo.
 ¶ Glo. in ver. cōditioni. diuidit in tres. In prima declarat text.
 In scda addit quātā differētia ad text. In tertia q̄rit et se remittit
 tit. Scda ibi. item quātā. Tertia ibi. item in quibus conueniunt.
 ¶ In ea. glo. ibi. q̄ in venditione nō trāsit dñum. habes ex glo. no
 tabilē differētia si esset vera inter emptionē et permutationem
 q̄ in emptione et venditione q̄uis res vedita tradat per dñm. tas
 mien nō trāstret dñum nisi soluto p̄cio vel habita fide de p̄cio. in
 permutatione est secus. idē tenuit gloss. in l. j. C. eo. et visa est incli
 nare licet nō firmet in l. cū p̄ciibus. C. eo. cōtrariū et melius tenuit
 gl. in l. cū p̄ponas. in verbo remanet. et ibi Bar. ad fi. C. de dolo.
 et in l. si seruus. §. locauit. et ibi Bar. late. ff. de fur. vbi ad hoc Bar.
 bene inducit text. in l. j. ff. de pig. act. et idē tenet Bar. in d. l. j. C.
 eo. idē tenet Fulg. et Pau. de ca. hic. et ista est cōis et vera sentētia
 quāuis cōtrariū tenuerit Bal. in d. c. cū p̄ponas. C. de dolo. de
 11 quo etiā vide Bal. et Sal. in l. traditionibus. C. de pact. ¶ Et ex
 tra gl. q̄rit vltimo Bar. pone cōuētū est inter nos q̄ p̄o illa res
 ste ego dein tibi aliā specie. puta libz. item cētum ducatos. quis
 actus sit ille. et cum eo omnes tenent et dicit Barto. inspiciēdum
 esse quid principaliter agitur. si enim principaliter permutatur
 res cū re postea in cōsequētia dat aliqua pecunia. erit p̄mutatio. si
 principalior est pecunia q̄ res. tūc est emptio et venditio. l. tenet. §.
 j. ff. de act. emp. l. fundi partē. vbi melior tex. ff. de cōtrahē. emp. et
 bo. tex. in c. ad p̄mutationes. vbi cano. de re. p̄mu. Bart. in l. aris
 sto. in p̄n. vbi tex. principalis. et ibi Jo. de imo. et alij. ff. de dona.
 Ang. in l. q̄rit. ff. de statu homi. Bal. in l. j. C. eo. idē etiā Bart. in
 l. si in emptione. in p̄n. per illū tex. ff. de cōtrahē. emp. Et attē
 de diligēter ad illud q̄s dicit Bar. hic. et alibi scriptū nō inuenio
 dicit hic Bar. q̄s in casu dubio si non appareret an esset maius
 p̄cium q̄ res. q̄s in dubio diceret cōtractus innominatus. et puto q̄s
 bñ dicat p. l. j. §. ti. j. et. l. j. §. ti. j. et etiam cū eo t3 simp̄r. Fulg. hic ita
 tenet Jmo. i. d. l. aristo. in p̄n. et per hoc puto q̄s reddat falsum
 illud q̄s singu. tenet Bal. in pludis feudozū in. vñ. colū. vbi dicit
 Bal. quādo ab vna parte venit res et p̄ciū. et alia parte res tan
 tum attenditur illud q̄s est plus. sed in dubio p̄sumit venditio
 nō permutatio quia venditio est contractus magis fauorabilis
 est falsum quia in dubio p̄sumitur cōtractus innominatus vt
 est tex. in l. penul. j. de p̄scrip. ver.

De prescriptis verbis. et in factum actione. Rubrica.

1. **Q**uare appellatur actio prescriptis verbis.
 2. Ex pacto incontinenti appposito iuxta contractum oritur actio prescriptis verbis.
 3. Actio in factum est magis generalis quam prescriptis verbis.
- I**sta rubrica habet duas partes, prout de duabus actionibus pollicet se tractatur a verū qz de natura copule et est vt ponatur inter diuersa. vt est glo. in rubri. ff. de iur. et fac. igno. glo. in c. que relā. de sumo. apparet gl. qz diuersa sit actio prescriptis verbis, ab actione in factum. ideo que differentia sit declarat in glo. ru. quā capio. **G**lo. rubri. diuidit in tres partes principales. In pma declarat quare dicat actio prescriptis verbis: et quibus casibus competat. In scda que est ibi: item actio in factum glo. declarat ad quid competat actio in factum: et tacite demonstrat in quo differat actio in factum ab actione prescriptis verbis. In tertia et vltima que est ibi. cū incertū est aliquā dari. ponit expresse alia differentia inter has actiones. In ea glo. ibi: qz certa et prescripta verba erant. credo qz gl. vult dicere, qz illa solennitas et formula limitata verborū que olim seruabatur, adeo vt qui cadebat a syllaba cadebat a causa. l. ij. §. omnium. alleg. in glo. licet sit sublata in alijs. actionibus que nomē habēt speciale: tamē in ista actione non est sublata: imo appellat actio prescriptis verbis: qz debet proponi per verba certa prescripta et limitata, credo qz istud voluerit dicere gl. sed est falsum: quia nullibi reperitur nec potest reperiri qd aliqua certa formula verborum magis sit limitata in ista actione quam in alijs: veritas est ergo sūm Bar. et docto. et qz ideo appellatur actio prescriptis verbis: eo qz ad hoc vt ista actio possit competere requiritur qz negotiū sit gestū interuenientibus verbis quando nō resultat alius cōtractus nominatus: sūm dū cōcludēdi in hac actione est: peto aduersariū condēnari scdm verba prescripta. i. superius scripta que inter nos cōueniunt: ideo a medio conclusendi appellatur actio prescriptis verbis: sicut alie actiones a medio cōcludendi denominantur: nam actio ex empto a medio cōcludendi qz em: actio ex vendito a medio conclusendi quia vendi dicitur inquit Bar. in l. certi conditio. et ibi dicit. §. si certum pet. l. non debet. in ff. de dolo. c. litere. vbi Lanom. de dilatio merito etiam ista actio prescriptis verbis: assumpsit nomē a medio cōcludendi, cum aliud mediū cōcludēdi nō habeat: et pro hoc qz mediū cōcludendi sit illud in actione prescriptis verbis. alleg. text. in l. cum mota. et ibi no. Fulg. in ij. no. C. de transac. quē alleg. etiam Fulg. in ij. col. C. de re. permut. **I**n ea gl. ab ipso in pactis incontinenti apppositis, istud idem voluerunt vbiqz glo. et cōmuniter cōtramō. et qz ex pactis apppositis incontinenti iuxta cōtū oritur immediate ista actio prescriptis verbis: cōtrariū tenent vltimō: ta. prout refert per l. et alios in l. ex placito. C. de re. permut. non tango hic. soleo ponere vbi plene tangitur in l. in bonē fidei. vbi tex. principalis de hoc. C. de pac. et in l. iur. gentium. §. quiniū. ff. de pac. remitto me ad ibi dicta. **I**tem dum ista glo. dicit qd actio prescriptis verbis cōpetit in tribus generibus negotiorum. idēz repetit glo. in l. quoties. §. eo. et in l. in factū. ff. de act. et obli. et in §. si. in l. de interdic. Adde vltra glo. et doc. qd actio prescriptis verbis oritur ex sententia diuisionis. l. si familie. la. §. C. fa. erci. in §. quod est mirum sūm Bal. ibi in ij. not. qui assignat rationem nā iudex qui facit diuisionē videt permutare inter partes: sicut si ipse partes diuiderent: nimirū si ibi cōpetit actio prescriptis verbis. tanqz ex contractu innotato permutationis inter eos resultat. **S**um nūc in scda parte gl. ibi: item actio in factum. que declarat quibus casibus locum habeat actio in factum: et dicit qz in tribus generibus negotiorū: vt in gl. clare habes: sed attende subtilius qz ista gl. tacite ponit differentias que sunt inter actionem prescriptis verbis. et actionē in factum. nam vult dicere glo. et bene, et qz actio in factum est magis generalis quā sit actio prescriptis verbis, qz vbiqzqz competat prescriptis verbis, ibi etiā cōpetit actio in factum: et tunc appellatur actio in factum civilis. **I**stud est qd expresse pluries repetit tex. in l. ij. §. eo. in verbo civilē actionē in factum: et in verbo in factum civilis. et text. in l. ij. §. de estimato. actione. ad differentiam actionis in factum pretorie. nam, pro omnibus edictis pretoris seu interdictis competat actio in factum civilis ab actione in factum pretoriam: multiplex enim reperit: et declarat gloss. in l. quones. §. eo. et in l. in factū. ff. de act. et obli. et in §. si. in l. de interdic. Bar. in l. vni. in pe. col. ff. de cōdi. ex leg. **A**liā differentia ponit gl. in §. nā vbi dubitatur nunquid alia actio possit cōpetere vbi competat actio prescriptis verbis. l. ij. §. eo. et l. vnica. §. de estimato. actione. sed quando certū est qz nulla alia actio potest cōpetere ibi competit actio in factum subsidiaria. **A**ltra glo. adde sūm Bar. alia fundamentalem differentia que sumit ex significatione vtriusqz vocabuli, et tu inuenis tene ista mēti: nā vbi gestū est aliqz negotiū inter partes, et nō est aliquis cōtractus in specie si interueniunt verba, tunc si equum est actionem dari, competit actio prescriptis

verbis. propter verba precedentia. et appellat actio prescriptis verbis: qz in ea cōcluditur per istud mediū: peto cum condēnari sūm verba ante scripta: si autē nulla verba interueniunt et est aliud quod factum propter qd equum est actionē dari. nō pōt competere actio prescriptis verbis: qz nulla verba intercesserunt: isto casu cōpetit actio in factum: tex. habes meliorē de iure: ita declaratē i. l. qui seruādarum. §. si. §. eo. **T**amē vt dicunt doc. hic vbiqzqz cōpetit actio prescriptis verbis: ibi semper potest competere actio in factum civilis. sed nō ecōtra, quia posset esse factū sine verbis in quo competeret actio in factum et non actio prescriptis verbis: vt in exemplo proxime relato: et ista actio in factum, quare appellatur in factum, habes qz eodem modo sicut actio prescriptis verbis a medio concludendi, ego peto aduersarium condēnari sūm factum superius narratum. **E**x istis habes tu inuenis quare appellatur actio prescriptis verbis, et quare appellat actio in factum: et istam differentiam etiam ponit Bar. in l. vni. in vlti. col. ff. de cōdi. ex leg. Bal. in l. ex placito. in ij. et ij. q. C. de re. permut. do. Abb. in c. sepe. in v. col. de resti. spo. glo. in l. quoties. §. eo. **S**cda habes tres differentias inter vnū et relinquit. **T**ertio habes quid differat actio in factum civilis ab actione in factum pretoriam: reliquis quātum ad istam actionem in factum recurre ad Bar. in d. l. vni. in pe. col. ff. de cōdi. ex leg. et vide glo. in §. si. in l. de interdic. et in l. quoties. vbi plene per Albe. §. eo. titu. glo. in l. in factum. ff. de actio. et obli.

Si trado alicui rem vt exploret quanti vendi potest, non est depositum.

Nonnunquā. **I**sta lex cum tribus sequē. h. d. in effectu. **A**biciqz de forma cōtractus vel de nomine dubitat habet locū actio prescriptis verbis vel actio in factum civilis. h. d. iste text. quē reputo multum difficilem. §. dicam. **I**n text. ibi: si sit incertum vtrum nauē cōduxerit an merces vehēdas locauerit. opp. Bart. qz ista incertitudo subesse nō possit, qz clarū est in iure qz ille qui dat pro illa pecuniā, dicitur esse cōductor: ille autē qui res dat p illa pecunia vel locat operā suā, dicitur locator. l. §. si qz seruū. ff. de pos. iste ergo qui dabat pecuniā p mercede vehēda vel operam suā prestabat videtur esse cōductor. alius magister nauis dicitur locator. d. §. si qz seruū. ergo istud dubiū subesse nō pōt. **S**cda spōdet mirabiliter Bart. qz in isto tex. erat incertū: an iste magister nauis locasset nauem et sic rem: an operam suā an vtrūqz: ideo propter istam incertitudinē facti recurrit ad actionē in factum vel prescriptis verbis: ita respōdet Bart. **N**isi videtur qz ista solutio Bar. nullo modo possit stare: qz in veritate Bar. nō bene qz de ratur tex. qz tex. non dicit qz incertū sit an magister nauis locasset nauem an operam an vtrūqz: sed bene dicit: text. qz erat incertū: vtrum nauem cōduxerit an merces vehēdas locauerit, et sic tex. videtur velle qz esset certum: an esset cōductio: an vero locatio, et scdm solu. Bar. nō fuisset incertum de hoc, §. fuisset incertū: an res fuisset locata an opera, et sic vere Bar. non bene cōsiderauit tex. **I**tem siue locasset rem siue operam nō poterat esse incertitudo super actione quia clarū erat qz omni casu dñs mercū cōpetebat actio ex cōducto. et magistro nauis actio ex locato. **B**au. de ca. hic nō faciens mētionem de predictis: aliter et melius intellexit tex. et dicit, qz dñs mercū videt cōduxisse nauē quando ad instantiam eius principaliter nauis proficiscit: quādo vero ad instantiam dñi mercium nauis nō proficiscit principaliter sed omnino habebat proficisci, nō dicit tunc cōduxisse nauem: sed si dat merces dicitur tūc locasse merces vehēdas. **S**ed quādo certum esset qz dñs principaliter propter se cōduxisset nauem: tunc competat actio ex cōducto, eodē modo, quādo fuisset certū qz nec ex causa principaliter nec eius nomine nauis proficiscit: sed magister nauis habebat necesse ire ex alia causa tūc competit sibi actio ex locato: sed qz erat incertū an principaliter ppter se an vero omnino ex alia causa nauis esset vehēda: ideo propter istam incertitudinē facti cōpetit actio in factum: et ista est vera mens lites restamen iste intellectus **B**au. de cast. licet congruat verbis lites restamen nō tollit dubitationē motam per Bar. in qua ego vehementer dubito. nam dato qd dñs mercium nō cōduxerit nauem sed tradiderit merces vehēdas, quō possibile est qd ipse domus no mercium tradenti merces naute: dato qd nō cōduxerit nauem quō tamē est possibile qz sibi competat actio ex locato, qz ad hoc vt sit locatio requiritur precii in pecunia numerata vt in l. §. loc. tunc sic actio ex locato competit illi qui dat rem, tūc sicut precium dat dñs mercium ergo sibi cōpetit actio ex cōducto, quia qui dat pecuniam dicitur conductor: et sic siue dominus mercium cōduxerit nauem siue nō cōduxerit principaliter nauem: sed tradiderit merces vehēdas cum vtroqz casu ipse det pecuniam ideo nō potest sibi cōpetere actio ex locato sed tantū ex cōducto, et tamen text. vult qz vno casu cōpetat actio ex locato, ego non video quō

quā appellat actio in

istud possit stare z multum cogitavi super text. z non video quid bene responderi possit, cogitate. ¶ In text. ibi itē si quis precū explorandi gratia, habetis q̄ si trado alicui rem meā vt inquirat z exploret quāti possit eam vendere qđ nō est depositū: z ratio est qz hic nō datur res custodienda vt sit ī deposito. l. j. z per totū. s. depo. Item nō dicitur cōmodatum qz nō dat res vt ēda ad certū vsū z certū tempus vt sit ī cōmodato. l. ī cōmodato. s. sicut. j. cōmo. z ibi pulchre Bar. cano. in. c. si. extra de deposi. z gl. in. l. j. ff. de precario. ideo tex. bene stat q̄ nō est depositū nec cōmodatum: z qz incertū est quis cōtractus innominatus sit: ideo recurritur ad actionē ī factū seu p̄scri. verbis: pace iuriscōsulti digessim. Ego dico qđ imo est certū, qz dico qđ est mādatū z meli⁹ cogitetis: z iuriscō. omittit istum casum, qz mādatū nō aliud est q̄ vt inquiras quāti possit vendi res que datur tibi ad v̄dendum z cōpetit dissimilio mādati. vt dicit text. in. fi. z si diceret qđ mādatum debet esse gratuitū hic nō est gratuitū: qz interuenit merces: ergo zc. dico qđ istud nō est verū qz est somnare. Cogita etiā super hoc, qz tex. hoc non dicit nisi forte dicas qđ text. probet ibi: sed non exhibita fide. ¶ Retento tamē qđ sit cōtract⁹ innominat⁹ quero quis cōtractus innominatus sit iste, cum cōtractus innominati sint quatuor vt statim dicā in. l. naturalis. j. eo. p̄ma frōte videretur dicēdum q̄ esset cōtractus innominatus facio vt facias: tamē nō est verum vt etiam dicit Pau. de ca. hic: z bene. qz contractus innominatus facio vt facias, videtur esse quādo ego facio aliquid tua causa vt tu aliqd facias causa mea: sed hic ego faciebam totum mea causa non tua. ideo est contractus: innominatus absolute nō respectiue, vt dicit tex. in. d. l. naturalis. i. prin. ¶ Casus in quibus quis nascitur ex ancilla z serua tamen non nascitur seruus sed liber.

- 2 Semej remotus a dignitate vel officio nunq̃ amplius admittit̃.
- 3 Contractus innominati sunt quatuor.
- 4 An donatio sit contractus innominatus.
- 5 Contractus innominati respectiui quomodo fiant.
- 6 Appellatione dationis continetur factum.

Naturalis. Dicit Bart. sub dubio forte ista
 esse faciliore et utiliores q. l. que
 ait in toto. ff. veteri. et q. est una questio altius disputata
 per pau. iuricon. in qua Hauinus altius exordit ut
 dicit se solum facere in questionibus suis. Rapha. fulg. dicit e con-
 tra. q. aut liber su? corruptus est. aut ista lex est difficilis et q. nes-
 cit quo sit visa Bar. facilis. Hau. de ca. dicit q. est summe subti-
 lis. et mihi utiq. visa est difficilis. Quiditur in. vii. fin. Barto. et
 Fulg. i. prima ponit thema ex quo elicit questio. In secunda ante q.
 respondeatur questioni iuriscōsal. volens plene attingere posuit
 quadrimembrem distinctionem. In tertia prosequit primum mem-
 brum. In quarta scōm. In quinta tertium. In sexta quartum.
 In septima et vltima respondet postea questioni propositae. Ses-
 cunda ibi: in hac questione. Tertia ibi: et si quidem pecuniam.
 Quarta ibi: et cū do. Quinta ibi: q. si facias. Sexta ibi: sed si fa-
 cio ut facias. Septima et vltima ibi: si ergo hec sunt. Et breuius
 diuide fm. Hau. de cast. in quatuor. In prima facit q. dictum est
 quia ponitur thema et questio. In secunda pro pleniori decisione
 preponitur quadrimembres distinctio. In tertia prosequitur om-
 nia illa quatuor membra. In quarta respondet questioni princi-
 paliter formate. Secunda ibi: in hac questione. Tertia ibi: et si
 quidem pecunias. Quarta ibi: iuxta fil. legis. si ergo hec sunt. et le-
 gam scōm ordinem scribentium istam. l. per partes. Aliud prin-
 cipaliter vsq. ad. s. et si quidem. summari nō potest quia solū po-
 nit factum et q. et quadrimembrem distinctionem nec eget positio-
 ne casus. Et In tex. ibi: naturalis fili? meus seruiebat tibi. intel-
 lige ut declarat glo. prima q. filius meus naturalis erat seruus
 tuus quia eū habueram ex una serua tua: quo casu sequitur par-
 tus conditionem matris. non patris. l. partū. C. de rei vcd. Sunt
 tamen aliqui casus speciales in quibus quis nascitur ex ancilla
 et serua. tamen nō nascitur seruus. nō liber. vnus est in. l. cum fili-
 lantianum. C. de his quibus ut in d. salu. in. l. fin. C. ad officianū.
 in. l. cum inter. C. de fidei. com. liber. in. l. si. C. de libe. cau. Contra
 est vnus casus mirabilis et singularis in quo ex patre liberto et
 sic libero filij nati non remanent liberi: nec sequuntur conditio-
 nem matris sed patris. casus est mirabilis in. l. h. C. de libertis et
 eorum liberis. est verum q. glo. et Bar. ibi violant. illum tex. et est
 tex. ibi singularis. pone. habebam seruū cui dedi libertatem ex
 ipso nascuntur filij et ex muliere libera. Pone q. iste seruus com-
 mittat causam ingratitudinis propter quam possit reuocari in
 seruitutem dicit q. nēdum ipse seruus: sed etiam omnes liberi.
 et glo. ibi dicit quomodo delictum patris debet nocere filiis di-
 cit Bald. in. c. filij nati. in fi. in titu. si de seu. sue. contro. inter do. et
 agna. vbi dicit qd ex quibus causis ingratitudinis potest seruus
 in seruitutem reuocari: ex eisdēmet causis potest filius a patre le-
 gitimatus adhuc in pristinum statum reduci et haberi pro nō les-

gitimatoz ibi est tex. singu. in d. l. ij. ad aliud qd si habeo seruum
z manumittam eum. pone postea iste libertus efficitur ingratus: vt
possim reuocare in seruitutem: nūquid si denuo redigat in. seru
tutē an possit denuo manumitti z dicit text. qd non. ¶ Ideo dicit
ibi Bal. ad fi. in vlt. no. qd si doctor semel reprobat nō pōt postea
amplius doctorari. Et Bal. in l. ij. C. de ven. liber. dicit quod no
tarius semel remotus ab officio nō pōt amplius creati tabellio
per comitem palatinū etiā si per principē esset ad famā restitutus
qd no. ad id qd dixi qd doctor priuatur doctoratu propter deli
ctum nō pōt iterato doctorari. adde Bal. in c. officij. in fi. de ele.
vbi limitat z in c. post translationem. vlti. no. per illum tex. de
renū. facit tex. in l. ij. C. de diuer. offi. li. xij. ¶ Item Ho. ex. p. in hac. q.
z pondera vniuersalitātē totius ob rem dati: qd cōtractus immo
minati sunt quatuor z nō plures cōtra istud dicit Bar. se fortis
sine opponere de vno tex. pauli. iuriscō. sicut est iste in l. senat. s.
f. ad fi. ff. de dona. cau. mor. vbi text. enumerat alios casus quem
hic: ergo sunt plures cōtractus quā ponūtur in hoc tex. respon
det Bar. z cū eo tenet Fulg. z Pau. hic sed ego clarius loquar.
nam tex. ibi nō dicit qd reperiātur plures cōtractus quā sint isti
quatuor de quibus in hoc tex. sed bene dicit qd datio ob causam
pōt fieri ex multis causis: nō qd per hoc contractus innominati
sint plures: z ita etiā respōdetymo. in. l. labeo. s. si quis dederit.
ff. de do. hic melius z ista est veritas qcquid vnq̄ alias dixerim.
Si querat quot sint cōtractus innominati respectui. z dico qd sunt
quatuor: tātum de quibus in hac. l. nec plures possent repiri aut
cogitari per rerum naturā. ideo iuriscō. hic perfecte locutus est:
z istud est qd voluit dicere Bar. dū dicit qd ista lex loquit̄ de cō
tractib⁹ innominatis proprie qui sunt vltro citro. q. obligatorij z
cōsequēter respectui adinuicē. q̄ris de contractibus innomi
natis: qui nō sunt respectui adinuicē: z tūc dico qd sunt infiniti:
q. vbi nō est nominatus est innominatus. exemplū in l. ij. in fi. s.
eo. z ibi dixi. fm Pau. de cast. ibi est cōtractus innominatus sed
nō respectiuus. eodē modo in l. qui gratuitas. j. eo. eodē modo in
pacto nudo vt est gl. sing. in l. j. in prin. in gl. magna. in fi. ff. de act.
z obli. que dicit qd pactū est cōtractus: est ne cōtractus nominas
tus nō. sed est cōtractus innominatus: sed non respectiuus. et il
lam glo. ad hoc reputat singularem Bal. in c. quinta uallis. in. ij.
col. de iureiurā. z in l. lecta. in. vij. col. ff. si cer. peta. ¶ Ideo quādo
doctores querunt an donatio simplex inter viuos sit contractus
innominatus vt tangit per glo. z doc. z ibi dixi i. l. ff. de cōdi. ob
causam. nō querūt an sit cōtract⁹ innominatus respectiuus. sed
intelligūt de cōtractu innominato nō respectiuo. qui cōtractus
innominati nō respectui sunt infiniti ¶ Adde etiā qd cōtractus
innominati respectui nō solum possunt fieri per vt: z sic sub mō.
vt exemplificat text. sed etiam sub conditione sc̄m glo. z docto.
in l. si intra. ff. de pactis. de quo tamē dic vt dixi. l. si quis cuz de
bitore. post glo. z docto. ibi. ff. de iureiurando. Item contractus
innominati respectui non solum possunt concipi affirmatiue vt
hic exemplificat tex. sed negatiue vt est tex. in l. ij. in prin. ff. de
condi. ob causam. exemplum promitto tibi dare decem vt non fa
cias &c. Item contractus innominati respectui non solum poss
sunt esse simplices. vt in text. sed etiā duplices vel tātum ex parte
vnus vel ex parte vtriusq. z sub simplicibus gr̄nētur isti mixti
casus. l. ij. in prin. ff. de verbo. obli. ¶ ¶ Ultimo not. in tex. ibi ob
rem dati iunctis sequētibus verbis. q. appellatione dationis cō
tinetur factum. quia sub isto termino dati continetur factio vt fa
cias. ¶ In glo. nihil est. Ultimo pro completmēto istius notabis
lis principij adde qd sicut est reperire cōtractum nominatū z cō
tractū innominatū vt hac. l. et. l. iuriscō. in prin. ff. de pacta
est reperire distractū nominatū. quando liberatio fit per accepti
lationem. z distractū innominatū quando fit pacto nudo. l. vbi
pactum. C. de transa. et ita declarat not. Bald. in rubri. extra de
transac. in vlti. col. similiter est reperire delictum nominatum et
innominatū. declarat Bar. in l. nūq̄ plura. in. ij. col. ff. de pub.
iudi. z in l. j. in prin. in. ij. col. ff. ad turpil. z in l. j. s. vnde queritur.
ff. de publi. z in l. senatus. ff. de accu. z in l. si quis id qd. s. j. z in l.
si familia. ff. de iurisd. om. audi. z quia istud vltimum notabiliter
declaraui in d. l. si familia. ibi videas.

Et si quidem. Hoc dicit. qñ dat pecunia p re sen specie recipiēda, s; emptio z vēditio: si vero res pro re, s; cōtractus innominatus ex quo competit actio pscip. verbis ad interesse, pōt etiā competere 2dictio ob causam ad repetendum quod est datum soluto isto contractu innominato

- nominato et piculi rei dande spectat ad eum qui debet recipere. h. d.
1. **¶** Et si do pecunia ut rem accipiam, ista dicitur esse emptio et venditio: secus esset si darem pecuniam ut tu dares mihi rem per verbum dares, ista non esset emptio et venditio, sed esset tractus innominatus. tex. est in l. si. de p. di. ob cau. de quo tex. op. Bar. hic: et ratio est, quia de natura emptiois et venditionis non est dare et sic dominium transferre, et casum vidistis meliores de iure in l. i. circa mediu. s. de reru pnu. ubi ergo agitur de dando rem est contractus innominatus, vidistis plane in illa l. si. de p. di. ob cau. ubi istud limitatur nisi venderet res in genere: in isto tex. ego de di pecuniam ut acciperem non ut darem: et sic est contractus nominatus, et ex hoc habes notare quod verbis accipere vel recipere, non importat translationem dominii. Nec ob l. cum mora in fi. in s. partem bonorum susciperet. C. de traslac. ubi verbum susciperet, importat translationem dominii. respondet no. Bar. hic: et in d. l. cum mora. et ibi addit. oes quod ibi verbum susciperet, importat translationem dominii, non ex sua natura: sed quod adiectum est obligationi generis. l. non amplius. s. si. ff. de lega. i. Et ex hoc habes quod si verbum suscipere vel recipere adicitur certe rei vel speciei non importat translationem dominii: casus est hic, sed si verbum recipere vel suscipere adicitur quantitati vel generi tunc importat translationem dominii non ex natura ubi: sed propter rem cui adicitur: ita loquitur d. l. cum mora. et ibi Bar. et addit. ad Bar. in l. si. de p. di. ob cau. et colligitur optima fide et milles audistis hoc anno, quod verbum tradere non importat translationem dominii. l. si rem tradi. cum si. ff. de p. di. ob cau. ubi si promittit tradere aliquid in genere vel in quantitate intelligitur de translatione dominii, non quod verbum de sui natura istud denotet sed propter naturam rei. glo. est in c. i. reputata sing. in l. si a substituto. s. si. cum l. seq. et in illa l. seq. est glossa. ff. de leg. i. et ibi ponderat oes docto. presertim Jmo. et colligit etiam aliud simile venditor non tenetur transferre dominium sed solum tradere possessionem. l. i. circa mediu. s. de reru pnu. cum si. Jmo si venditor promitteret expresse transferre omnia rei vendite non esset venditio, sed tractus innominatus. d. l. si. de p. di. ob cau. istud est verum si venderetur certa res vel certa species: sed si venderem aliquid in genere vel quantitate venit translatio dominii: ita Bar. in l. ex emptio. in p. s. de act. empt. in l. i. ad fi. p. s. si cer. pe. et Pau. de ca. hic: ista sunt verissima et tenenda: considerabam tamen si poterat aliter responderi ad illam l. cum mora. in ver. partem bonorum susciperet. ubi verbum susciperet: importat translationem dominii contra tex. nostrum: quod illa sit propter subiectam materiam: quia verba intelligi debent secundum materiam subiectam etiam si impropiuntur. l. insulam. j. eo. l. si olei. C. loca. l. si vino. s. loca. in p. s. sed ibi conventio illa erat facta in contractu transactionis in qua venit dare vel remittere. l. transactio. C. de transac. ubi ergo nimirum si verbum suscipiat, intelligitur secundum materiam subiectam que importat translationem dominii tamen mihi non placet: quia necessario in transactione non venit translatio dominii. tex. est in l. si causa cognita. ibi rei ven. pendente. et ibi no. Pau. de casti. C. de traslac. **¶** Et secundo no. ibi: si autem rem do ut rem accipiam, quod si do res ut rem accipiam non est emptio sed est contractus innominatus: intelligitur verum quod a p. n. ita esset conventum quod darem tibi rem ut rem acciperem: sed si a p. n. ita esset conventum ut darem tibi pecuniam ut acciperem rem, sed ex post facto pro illa pecunia de communi consensu trado tibi speciem erit tamen emptio, quia ad hoc ut sit emptio sufficit quod a p. n. sit conventum quod ex parte unius interveniat promissio rei, ex parte alterius interveniat pecunia: et tamen ex post facto potest dari res pro pecunia. Ratio est: quia attendimus quod a p. n. actus est, vide hic Pau. de ca. ita deciarantem. **¶** Tercio not. ex tex. ibi: sed ut daretur mihi quanti interest mea. hic esse tex. secundum Barto. et doc. quod si in actibus notatis in obligationibus dandi teneatur quis precise dare nec solvendo interesse liberetur. l. ubi autem. s. si. ff. de verb. oblig. ubi in contractibus innominatis qui promittit dare non tenetur precise ad dandum nec potest cogi precise dare: imo condemnatur ad interesse. et Pau. de ca. reputat istud esse singulare: et idem tenet glo. in l. unica. et ibi l. y. m. q. Bar. et alii. C. de sent. quod pro eo quod interest, et rationem diversitatis vide per Bar. et alios in l. stipu. non diu. m. r. et g. opp. ff. de verb. oblig. ubi tex. iste non probat necessario, quia in isto tex. dederat quis rem ut rem acciperet per verbum acciperet: et sic non erat verbum daret quod necessario importat translationem dominii: secundum Bar. forma libelli erit talis quod petit actor rem sibi dari et si dare noluerit petit interesse: et sic admittitur libellus alternativus: prout etiam admittitur in l. i. in p. n. c. ff. de act. emp. **¶** Et ultimo no. an ver. sed si scyphos. quod in contractibus innominatis periculum est eius qui debet rem recipere, non eius qui debet rem dare, sicut dicitur glo. videmus etiam in emp. et vendi. s. cum autem. in fi. de p. n. emp. **¶** Contra istum tex. glossa. fortiter opposita. de l. si. de condi. ob cau. ubi tex. de directo dicit oppositum eius quod hic, quod periculum est eius qui debet dare non eius qui debet recipere. glossa. ponit plures solus. Penultima solutio est vera quod periculum est debentis recipere quantum ad hoc ut non possit agere contra

adversarium ut impleat tractum vel solvat interesse: ita loquitur iste tex. tamen potest repetere illud quod dedit et sic periculum quantum ad impedendum repetitionem non spectat ad eum: ita loquitur d. l. si. et ibi plene abunde tetigit. Et ex hoc patet responsum ad regulam. l. pignus. C. de pign. actio. nam regulariter res perit periculo eius cui est. nam ita etiam est hic: sed possum petere quod est datum: et tamen si periret periculo eius cuius est, non possem repetere quod datum est.

1. **¶** In locatione vel emptione quid requiratur.
2. In quibus possit esse locatio et quibus non.
3. Pars non implens dicitur in mora.
4. In actu do ut facias, quod fecit, non faciente competit actio de dolo.
5. In contractu innominato facio ut des competit actio prescriptis verbis contra non dantem.

At cum do. Jste. s. est multum difficilis et multum subtilis: et dicit Pau. de ca. hic bis se putare quod si iurisco. viveret quod non posset defendere istam decisionem. h. d.

- Si datur pecunia pro facto quod locari solet dicitur locatio: sed si datur alia res quam pecunia: vel est factum quod non consuevit locari dicitur tractus innominatus pariens actionem prescrip. ver. ad interesse et ei qui fecit, contra eum qui non perfecte dedit, si fuit sciens datur actio de dolo: aliter datur actio prescrip. ver. h. d. vsq. ad. s. quod si facias.
1. **¶** Moto optimi tex. quod quod ut aliquid facias ad hoc ut sit locatio duo copulative requiruntur. Primo quod interveniat pecunia: quod sicut in emptione et venditione requiritur pro substantia quod interveniat precium in pecunia numerata: ita etiam in locatione et deductione requiritur pro substantia quod interveniat precium in pecunia numerata. Secundo requiritur quod sit tale factum quod locari solet: si alterum ex istis deficiat non erit locatio sed tractus innominatus: eodem modo si sit factum quod locari non solet: et potest multa tu puerce quod iurisco. expresse requirit, ad hoc ut sit locatio quod factum sit tale quod locari solet non autem considerat an sit persona que solita sit locare operas, vel nec solum considerat factum ipsum: ita etiam est glo. no. in l. rogasti. s. i. in ver. ex locato. j. eo. et tamen glo. Bar. et oes doc. in l. si pecuniam. in p. n. c. de condi. ob cau. in glo. j. et in glo. in ver. repetit. tenet, quod ad hoc ut dicatur locatio debeat attendi: an persona solita sit locare operas: et tamen tex. noster non considerat personam: sed tamen factum: et propterea perpendi hoc inane quod do. Alex. in d. l. si pecuniam. in glo. j. dicit quod iste s. at cum do. qui allegat per illam glo. et doc. non loquitur in illo proposito et aliud non dicit nisi perpendo quod ipse dicit veritate: quod ire roma, est factum quod potest locari: ideo hic est tex. quod etiam si persona non sit solita locare operas diceretur tamen locatio. tamen tex. in l. i. s. j. ff. si mensor fal. mo. dixit. considerat personam: an persona solita sit locare operas. Ideo puto quod non inveniatur actum, quod iste tex. et glo. prealle. debent simul iungi et sic ad hoc ut sit locatio requirunt tria. Primo quod interveniat pecunia. Secundo requiritur quod factum sit tale quod solet vel possit locari: ut hoc tex. Tercio requiritur quod persona solita sit locare operas, per glo. in d. l. si pecuniam. s. alleg. iungendo ista oia simul credo quod perfecte habeatis veritatem. Et diligenter attende quod distinctio huius. s. et illius glo. pcedit quod locat factum vel opera alicuius bene de distinguere ut hic: an sit factum solitum locari vel non: sed si cui locaret versus alicuius rei pro precio, semper diceretur locatio, siue res esset solita locari siue non. glo. est not. quia multa signa in l. rogasti. s. j. in ver. ex locato. j. eo. Quia Pau. de ca. ibi multa signa pro limitatione huius text. intellige tamen et limita ut ibi per Pau. de ca. **¶** Nunc successus videndum est quod cognoscimus que facta soleant et possint locari vel non: ut intelligamus tex. in quibus possit esse locatio et in quibus non. Respondet mirabiliter Bar. alii non tangunt contra, quod quedam constitunt merem facto ut scribere, pingere, et ista possunt in d. s. m. te locari ut hoc tex. et per hoc no. tu puerce quod id quod dicebat glo. et Bar. in d. l. si pecuniam. quod ire roma non est locatio nisi sit persona solita locare: quod ire roma est factum meri: ideo est factum locabile. Si autem sit tale quod non mere sit in facto sed habeat mixturam iuris: tunc autem est tale quid quod momento expedit, ut est manumittere, vendere: tale factum non est locabile secundum Bar. ita loquitur s. i. quod si tale est factum et si esset factum habes mixturam iuris et quod non expedit momento bene potest locari: puta quod pro me intercedas in iudicio bene potest locari. s. sed si facio. j. ea. **¶** Ista doc. Bar. est multum periculosa et contrarium stringit fortissimus tex. in d. l. rogasti. s. j. c. que etiam allegat solus Rapha. fulg. hic: ubi pignozare rem meam pro te est actus facti habens mixturam iuris et expeditur momento: et tamen locari potest vere tex. ille confundit doctrinam Bart. nisi fortassis diceret quod ibi habeat tractum successum: sed male diceret, quia ipse actus facti prout est in fieri: et sic ipsa pignozatio est actus qui momento expeditur: sed postea effectus sequens sit successus: quia Bar. non considerat effectum sed considerat actum factum. Et propterea considerat tamen mihi istum tex. videtur posse dici et est satis de mente litere, quod tunc factum videtur locabile quod est tale quod ex eo potest sequi emolumentum pecunie: ut in primo exemplo tex. sed quod est factum pro quod non potest sequi amor

ad hoc ut sit locatio

que facta sunt

dum pecuniarū vt est in manumissione serui: tunc factū nō dicitur locabile, sic mihi vt esse de mēte litere. Et nota ista vt suppleas q̄ dicta sunt in illa. l. si pecuniā. in p̄nci. s. de q̄d. ob cau. ¶ Sc̄do no. ibi: siue finitum non fuerit zc. esse hic text. expressus p̄ regula quā tradit Bar. in plerisq; locis, p̄sertim in l. de diuisione. in. ij. op. ff. sol. ma. vbi dicit q̄ in q̄ctibus vltro citroq; obligatoris q̄ p̄mū vna pars implet p̄ parte sua statim, si alia pars p̄t imple re z nō impleat q̄uis nō sit tagatū aliq̄s tps ad implendū: tñ ita tim d̄ in mora. alle. ipse. l. iulianus. s. ex vendito. ff. de ac. emp. z. l. curabit. C. eo. poterat allegare istuz text. meliorē de corpore iuris

ad hoc quē etiā not. Pau. de ca. hic in. iij. no. ¶ Tercio no. in. v. si abis sed si tibi dedi. q̄ in cōtractu do vt facias illi q̄ fecit, q̄ illum q̄ d̄ dare z nō perfecte dedit, cōpetit actio de dolo. Et rō est vt hic inquit Bar. q̄ l. ista q̄ctio videat esse do vt facias: tñ ex par te eius q̄ fecit, est facio vt des, vbi cōpetit actio de dolo. Et ex hoc habes correlarie notare q̄ i q̄ctu facio vt des: ita demū dat actio de dolo, q̄n aduersarius est in dolo: al̄s nō ita limitat necessario sequē. s. facit bonus tex. in. l. solent. in. fi. j. eo. ¶ Quarto no. ex eo dem tex. q̄ in q̄ctu innoiato facio vt des qui resultat ex parte fa ciētis cōtra obligatū ad dandū: si aduersari nō est in dolo quo casu p̄t cōpetere actio de dolo: puta q̄ fuit ignorans, tñ cōpetit actio p̄scrip. s. b. q̄ctud vltimū est de directo cōtra. s. immedia te sequē: vbi dicit tex. nulla erit ciuilis actio in q̄tractu innoias to facio vt des: ideo de dolo dabit ergo nō cōpetit actio in factuz ciuilis, cū ibi dicat nullā ciuilem cōpetere: tex isti non possent esse plus contrarij. z propterea Pau. de ca. hic dicit q̄ est valde diffi cile sustinere istos tex. z q̄ si iuriscōsultus reuisceret non pos set defendere istos tex. postea ipsemet Pau. de ca. in pe. colū. dicit q̄ si qs velit defendere istos tex. opus est ire per varios tramites finaliter ipse dicit aduertendū: q̄n q̄ facio: hoc est in anumitto ser uum meū vt tu des seruū tuū: z sic est ex parte mea facio vt des: aut ex parte tua nihil penit? das, z sic nullo modo implet: z tñ mihi contra te nulla penit? actio ciuilis cōpetit: sic intelligit ipse s. seq. q̄ si faciā. Si nō tu q̄ debes dare impleas sed non perfecte, q̄ das seruū q̄ euincit: z tñ bene cōpetit actio ciuilis. s. p̄scrip. s. b. q̄tra tēssic intelligit tex. nostrū z vere ambo tex. videntur loqui in terminis prout ipse dicit: tñ ista solutio non p̄t mihi placere: est em̄ multū irrationabilis: nā sequeret q̄ ille qui nullo mō dedit esset melioris cōditionis q̄ ille qui ignorāter bona fide impleuit l. z nō perfecte: q̄ cōtra eū q̄ nihil penitus impleuit nulla cōpetit actio ciuilis nec etiā de dolo si non fuit in dolo, sic intelligit. s. seq. sed si imperfecte impleuit si non sit in dolo cōpetit cōtra eū actio ciuilis hoc nequaq; placet mihi. Pau. de cast. in. d. s. q̄ si faciā nusus est velle assignare quāda z rōnē diuersitatis: ad sustinēduz istā so. ibi dicit. Cōsiderabā si ille. s. seq. possit iungi cū isto tex. vt iura iurib? q̄cordem? nā dū. s. seq. loq̄tur de ciuili actioe intelligit de ciuili actione ordinaria z noiata illa nō cōpetit: sed bene cōpe tit actio ciuilis p̄scrip. verb. extraordinaria. Sed ista solutio ni hil valet vbi non est q̄ctus noiatus nō p̄t queri de actione ordi naria z noiata: ideo dū dicit tex. ibi nulla erit ciuilis actio intelli gitur de ciuili actione p̄scrip. verb. z in factuz vt p̄t per discurs sum totius t̄sūri est respōdere nisi dicamus vt r̄ndet Alber. q̄ Iulianus hic relar? pessime dicat in trib?, maxime in isto, vt p̄t in. s. seq. tñ istud mihi nō placet. q̄ iuriscōsultus in. s. seq. non rez p̄p̄ditimo venit aduersando in iure z in facto, videbimus cras in illo. s. si poterit saluari. ¶ Blo. j. in ver. at cū do. dictu melius q̄ q̄ctus innoiat nō cognoscunt a mō siue forma inēdi: vt vult p̄ma opi. relata in glo. nec etiam cognoscunt a mō erequēdi: vt vult sc̄da opi. Jo. relata in glo. sed fin Bar. z doct. sicut in cōtras ctib? noiatis: vcz in emptione z venditione ille q̄ emit d̄ emptor il le qui vendidit dicit vedito: z in s̄ribus: ita in isto cōtractu inno iato facio vt des, ex parte illi? q̄ debet facere dicit facio vt des ex parte alteri? q̄ d̄ dare d̄ do vt facias: z sic variat fin p̄sonas ipsarū partū sicut variant q̄ctus noiati fin Bar. z doct. hic: z in s. seq. z plene solet tradi in. l. cū mota. vbi locus suus. C. de trasac.

¶ Blo. in verb. p̄scri. ver. Diuidit in tres partes. In p̄ma opi po. cōtra tex. z quadrupliciter soluit. In sc̄da colligit ex tex. vnuz not. In tertia colligit aliud not. sc̄da ibi: item no. hic. tertia ibi: itē not. vtrāq; ¶ In p̄ma ergo pte opponit q̄tra tex. z videt q̄ elap so termino quo seruus manumitti debuit si nō manumittat nō debuit posse agi p̄scrip. s. b. q̄ elapso termino ipso iure sit liber ex constitutione diu. p̄j. l. si is qui. alleg. in glo. glo. quadrupliciter soluit. Bar. z doct. tenet p̄mā so. q̄ q̄m p̄cedit in q̄ctu emptionis z venditionis. tex. noster in cōtractu innoiato. nā in q̄ctu innoias to cōpetit actio p̄scri. s. b. z cōdictio ob cau. ad repetendū, q̄ remes dia nō h̄t locū in q̄ctu emptionis z venditionis vt vidēs in. l. fi. s. de cōdi. ob cau. ista est cōis solutio doctorū. alie sequentes so lutiones glof. reprobant cōiter. Del sc̄do r̄ndeo q̄ aliqñ ego tras do alicui p̄ viā q̄ctus seruū meū cum hoc q̄ ille recipiens debeat istum seruū meū in anumittere intra certū tempus: z in hoc bene

verū est q̄ elapso isto tpe si nō manu mittat ipso iure consequit libertatē: vt. l. in cōtrariū allegata. Aliqñ seruū meū trado alicui vt teneatur manumittere nō illū seruū meūz quē ego do sibi: sed aliū seruū ipsius recipientis: z nūc elapso termino ille seruus non efficitur liber nec a. l. cōsequit libertatē: in his terminis loquitur l. nostra: in hoc tñ plenius distingue vt p̄ Bar. z doct. l. ij. s. j. s. de condi. ob cau. z que hic desunt suppleas ex ibi traditis p̄ doc.

¶ Blof. in verbo de dolo. diuiditur in duas. In p̄ma timore vnus q̄m q̄ formabo nūc: exponit tex. z p̄mit p̄mā solutionē z duas vtilitates ex illa solutiōe. In sc̄da q̄ est ibi: sed qdē dicit. gloss. p̄mit sc̄sam sol. z eā reprobāt, trib? fundamentis. P̄ma z sc̄da pars p̄nt in particulas subdiuidi q̄ patent ex p̄cedēti di uisione: z q̄ ista glo. est summe obscura z inuoluta. P̄ro expedi tione oppo. contra tex. in. fi. qui vult, q̄ in q̄ctu innoiato do vt fa cias cōpetat actio de dolo. ¶ Q̄tra: imo d̄ cōpetere actio p̄scrip. verb. q̄ actio p̄scrip. ver. cōpetit ex tribus q̄ctibus innoimatis inter alios ex q̄ctu innoiato do vt facias: est bene verū quod ex cō tractu innoiato facio vt des. ex illo solo bene cōpetit actio de do lo: vt in. s. seq. ergo tex. male dicit: sed in alijs cōpetit actio p̄scri. verb. ¶ Timore huius cōtrarij glo. in p̄ma parte fatet contrariū z exponit tex. dum dicit de dolo. i. p̄scrip. s. b. p̄pter dolum: z sic vult q̄ oriatur actio p̄scrip. s. b. z nō actio de dolo. Et si tu dicis si isto vltimo casu, q̄n quis sciēter dedit oritur a ctio p̄scri. ver. z non de dolo: certe non erit differentia inter casum p̄cedētem q̄n quis ignorāter dedit, quo casu sibi cōpetit actio p̄scri. verb. z casum q̄n sciēter q̄s etiā tñ cōpetat actio p̄scrip. verb. z non actio de dolo: z tñ tex. cōstituit euidenter differentia. R̄ndet glof. l. z obscure q̄s verū est q̄s vtroq; casu p̄petit semp actio p̄scrip. s. b. s. in vltimo casu actio p̄scrip. verb. p̄petit p̄pter dolum. vt iure fin litē. Et si tu dicis que vilitas est an actio p̄scrip. ver. competat p̄pter dolum, an cōpetat nō p̄pter dolum. ¶ Glof. obscure vult respō dere q̄ vilitas est magna: q̄ q̄n cōpetit actio p̄scrip. verb. pro pter dolum ratione istius doli iurabit in litem: sed q̄n cōpetit sine dolo nō iuratur in litem. ¶ Itē est vilitas q̄n quis sciēter dedit rē alienaz z sic est in dolo p̄t agi de euictione anteq̄ res euincat. l. seruus. s. fi. ff. de act. emp. sed q̄n sine dolo secus est: istud vult di cere glof. vsq; ad sc̄sam partē itē sed quidā dicū. ¶ Istā p̄ma solu tio nihil valet. P̄ma destruit tex. exponendo de dolo. i. actione p̄scrip. verb. propter dolum. Sc̄do et adhuc fortius glof. male dicit dum dicit q̄ quando actio p̄scrip. verb. competit propter dolum q̄s ibi iuratur in litem istud est falsum: q̄ iuramentum in litem de veritate vel affectionis non habet locum nisi in actionib? bonē fidei vel stricti iuris arbitraris quando est contumax in non parendo iudici: q̄ iussus iudicis parit iuramentum in li tem. l. in actionibus. vbi dixi. s. de in litē iurā. ergo solo dolo non pareret iuramentum in litē: in hoc vltimo reprehendunt glof. Alber. z Fulg. hic sideo glo. in sc̄da parte p̄ncipali ibi: sed quidā dicunt. p̄mit aliam solutionem ad tex. q̄ in isto tex. actio de do lo non competit ex natura cōtractus innoimati: q̄ iste nō erat cōtractus innoimatus facio vt des: s. erat do vt facias: z sic ex natura istius cōtractus innoiat nō cōpetit actio de dolo: sed cō petit quia contractus fuit ipso iure nullus: eo quia dolus dedit causam contractui. ¶ Istā solutionem reprehendit glof. tribus medijs. P̄mo q̄ dolus dans causam cōtractui si est cōtractus bonē fidei bene annullat ipso iure. l. eleganter. in p̄m. ff. de dolo. sed hic erat contractus stricti iuris: ergo iste dolus dato etiā q̄s dedisset causam contractui non annullaret ipso iure. l. dolo vel metu. C. de inuti. stipu. ¶ Secundo hic dolus non dedit causam cō tractui: quia ego, non induxi te dolo vt contraheres: licet postea in executione quādo dedi tibi seruū sciebā esse alienum. ¶ Tercio q̄ in hoc tex. ego qui dedi seruū non teneor ex meo facto: q̄ de di dato q̄s factū sit dolosuz, sed ex tuo: quia manumisti z sicut ex tuo implemento ego obligor: z sic apparet q̄ iste due solutio nes sunt falsę. ¶ Ende Barto. z Pau. respondent z bene q̄ in isto tex. licet conceptio fuerit do vt facias: tamen ex parte eius qui fe cit est facio vt des, ideo nimirum si facienti contra illum qui non perfecte dat competit actio de dolo: et isto modo concordat cum s. sequē. sed tunc occurrit hunc solutioni z obstat magna difficul tas: quia si est contractus innoimatus facio vt des et competit actio de dolo subsidiaria quomodo poterit competere actio p̄ scrip. verbis. ¶ Respondent Fulg. z Pau. de cast. hic: q̄ ista res media competunt ad diuersa. Item ambo sunt subsidiaria: ideo bene possunt cōcurrere: ego puto quod isto casu quando compe tit actio de dolo quod ibi non competit actio p̄scriptis verbis vt declarabo statim in. s. sequen. ¶ Blof. vltima in verbo in fa ctum. Diuiditur in duas prout duas p̄mit duas solutiones ad cōtrariū in ea formatum, partes patent in gl. dicitur in tex. q̄s si ille qui debet dare seruū dederit seruū alienū ignoranter qui euictus sit. Iulianus tenet contra eum cōpetere ciuile actio nem in factū. ¶ Multum fortiter de directo obstat tex. in. l. iurigen tium in

tium in fine prin. s. de pac. vbi Julianus in et ibi relatus in ter. tenet de directo oppositū, q̄ isto casu nulla civilis actio cōpetit sed a pretore datur actio que non est natia sed datia. glo. r̄ndet q̄ ista debet intelligi fm̄ illam. Nec solutio procedere nō pōt quia cum ibi dicatur totum oppositū eius quod hic, quomodo possibile est q̄ ista intelligatur fm̄ illam: necessario oportet dicere vt dicit glo. in secunda solutione q̄ Julianus variavit et ibi tenuit vnum in hac. l. tenuit aliud: nec aliter commode responderi potest: et est expeditus iste. s.

1. Et ex contractu innominato facio vt des contra non dantem competit actio de dolo.
2. Ordinatum ad factum censetur factum et non donatio.
3. Si cōpromittat sub pena an illa cēseat adiecta facto an dationi.
4. In contractibus innominatis orit actio p̄scriptis vbi: secus in cōtractu facio vt des: sed actio de dolo, et que fit ratio.

Quod si faciā.

Iste. s. est ad modum breuis: sed fm̄ Bau. de ca. in. l. solēt. j. eo. Raph. etiā in exordio dicit q̄ iste s. habet subtilem et difficilem materiā et quous breuis sit: pōt tamen sic summari. h. d. Qui fecit, cōtra non dantē sola actio de dolo cōpetit. h. d. Et nota ex ter. q̄ dictū est in sumario, q̄ ex cōtractu innominato facio vt des, ei qui facit cōtra nō dantē nulla competit civilis actio: sed solū actio de dolo. In quo subtiliter aduertendum est q̄ glo. magna dum recitat opi. Joā. visa est sentire in ratione p̄ ea reddita et ex neutra. p̄ parte cōpetit actio prescri. vbi. imo ex vtraq̄ parte cōpetit actio de dolo ratione equalitatis ob seruāde q̄ est de directo contra. s. p̄cedentē diceretur statim. j. post gloss. s̄c̄e habent aduerrere iuuenes q̄ ad hoc vt. s. iste possit procedere tria copulatiue requiruntur. Primo requirit fm̄ omnes, q̄ factum sit tale ex cuius implemento nihil adfit vtilitatis aduersario: tūc ei qui fecit bene cōpetit actio de dolo: ita p̄prie loquitur iste ter. exemplum pone, promisi ire ad plateam vt mihi dares centū: ego adimpleui, ex isto facto nihil tibi adest vtilitatis: ideo competit actio de dolo, tūc p̄prie procedit iste ter.

(sed vbi ex implemento facti factum esset tale q̄ adesset emolumentum aduersario qui promisit dare et tale implementū facti correspondet dationi: tunc competeret actio prescrip. ver. fm̄ opinio nē Azo. relatā in gl. cōter approbatā vbi dicitur et in hoc oēs concordant quous p̄o certo magna videatur diuiniatio ad hunc ter. s̄c̄o requiri videt q̄ aduersarius sit in aliquo dolo: atq̄ contra eū nō dare actio de dolo nec p̄cederet iste. s. ita videt necessarium pbare ter. in. s. p̄cedēt. in fi. et ibi pōderat Bau. et hoc videtur etiā pbare ter. in. l. solēt. ad fi. j. eo. et istud etiā facit magnam restrictionē ad hūc ter. Tertio requi videt q̄ factū sit tale q̄ res peti nō possit tūc recurrit ad actionē de dolo, et p̄cedit iste ter. sed si factū esset repetibile tunc p̄cedit p̄ conditiones ob causam: nec haberet locū ista actio de dolo, de qua loquitur iste ter. q̄ fm̄ Bar. succedit loco actionis p̄scri. ver. Et sic videtis q̄ in angustū multum coarctat iste. s. Et Bl. magna in ver. et ideo de dolo diuidit in quinque partes: si glo. habeat prout ego habeo. In prima opp. cōtra ter. et singulariter respōdet. In sc̄da etiā opponit q̄tra ter. et dupliciter soluit. In tertia q̄rit de ratione, specialitatis ad hūc ter. In quarta etiā opp. q̄tra ter. In quinta idem facit sc̄da ibi itē in hoc facio vt des: tertia ibi: s̄c̄o quero quare quarta ibi: s̄c̄o nōne transactio. Quinta et vlti. est ibi: itē cōtra. s. de cōdi. ob cau. Item tertia p̄nc. pōt subdiuidi in plures particulas quas signabo nūc dū assumā illā partē. In prima ergo parte, q̄ ter. videt p̄supponere q̄ actio de dolo nō habeat locū nisi in isto contractu innominato facio vt des et nō in alijs. Contra q̄ imo actio de dolo habeat locū etiā in cōtractu innominato do vt des. est ter. in. l. cuq̄ pponas. C. de dolo. vbi tu q̄traxeras cōtubermium cū seruā mea, cōuenit inter nos q̄ ego dare tibi istā seruā manumittendam et tu dares mihi aliū seruū: sic erat cōtractus innominatus do vt des: pone dedi tibi ancillā meā et impleui p̄o parte mea tu nō vis mihi dare seruū: dicit ibi ter. p̄ mihi cōpetit actio de dolo: et sic isto modo inducēdo videt obitare glo. r̄ndet not. q̄ non est verum q̄ ibi fuerit cōtractus innominatus do vt des: imo v̄ cōtractus innominatus facio vt des. nā ego debebā manumittere ancillā meā: istud est facere, dedi tibi manumittendam tu manumisisti vñ est perinde ac si ego manumissem. Et ex hoc habes no. ex glo. et Bar. no. multū q̄ datio q̄ principaliter ordinat ad factū censet factū et nō donatio. sicut ecōtra factū q̄ principaliter ordinat respectu donationis censet datio et nō factū. l. vlti. in. s. si. ff. de verb. obli. Et ex hoc infertur ad aliā questionē: tota die fiūt compromissa in arbitros vel arbitratōres, partes promittūt sub pena stare sine arbitri, an ista pena intelligatur adiecta facto, an vero intelligat adiecta dationi: nam parere sine istud est facti: partes ergo p̄mittēdo parere sententiē arbitri sub pena videtur penā adiecisse facto: sed si nos cōsideramus illud q̄ dicit ista no. gl. q̄ q̄n factū ordinatur ad ali-

quā dationē q̄ censet datio nō factū, sine arbitri cui parendū est in cōdenatoria quāritatis: istud factū respicit illā dationē: ergo pena intelligit adiecta dationi et nō facto p̄ istā gl. magistralem. Et ex hoc resultāt due vtilitates: et duo notabiles effectus in practica. Primus effectus est: scitis q̄ q̄n pena adijcit dationi quous soluat in parte: pena tū cōmittit in totū. d. l. v. s. fin. et in. l. in hoc iudicium. s. si rem. ff. cō diu. secus est q̄n adijcit facto. l. iij. s. cato cū materia sua. ff. de vbi. obli. Sc̄o sequit alius notabilior effectus et istud est q̄s plures hesitauit, nam pena adiecta quāritati censet adiecta in fraudē vsurari et nō valet. l. iulianus. ff. idē papimia. ff. de act. emp̄sec. si adijciat facto. Sequit ergo q̄ si fiat cōpromissus sub pena q̄ partes p̄mittāt sub pena parere sine arbitri: licet istud videat factū, tū q̄ istud p̄mittere penā respicit quāritatem seu dationem que p̄tinet in sine arbitri, istud factū censet datio: ergo pena censet adiecta dationi: ergo in fraudē vsurari ergo nihil valet. ergo sequit q̄ pena que hodie apponit in cōpromissis peti nō pōt: nō ex cutio aliter veritatē: scio q̄ passus est ambiguus. nā Jo. de but. et Bal. in. l. p̄missis. C. de transac. et alibi sepe tenuerūt penam adiectā in cōpromissis valere et peti posse, prout etiam tenet Inno. in. c. tuam al. suam. de penis. De hoc puncto. et de eo q̄s tangit in gloss. remitto vos ad plenius tradita per Bar. et alios in. d. l. vlti. in. s. si. ff. de verb. obli. ponit bar. in. d. l. cū proponas. C. de dolo. et bene facit q̄s no. Bal. in pulchra. q̄ in. l. i. in. iij. q̄. C. de inli. et substi. et l. i. in. vj. col. C. de actio. et ob. non exa minoraliter hic ex quo alijs non tangunt. Tamen redeundo ad cōtrarium glo. Bartolus. j. respōdet aliter ad illam. l. cū proponas. q̄ ibi ille qui dederat ancillam que fuit manumissa non agebat nec agere volebat ad implementum contractus vel ad interesse: sed volebat repetere illud q̄ dederat: et consequenter volebat repetere ancillam suam: sed q̄ istud erat impossibile post q̄ ancilla erat manumissa, q̄ libertas semel p̄stita amplius reuocari non potest: ideo loco conditionis ob causam que cōpetit ad repetendum q̄n datū est repetibile, eius loco cōpetit actio de dolo: q̄ ibi factum erat irrepibile quasi velit dicere Bar. q̄. l. cum proponas. loquitur de actione de dolo que competit loco conditionis ob causam: tunc iste loquitur de actione de dolo que subrogatur loco actionis prescrip. ver. Et ex his habetis expeditum p̄mū contrarium glo. Secundum contrarium glo. de directo tendit cōtra ter. et est de. l. cū mota. C. de transac. illa est difficilior q̄ lex que fit in illo tit. vbi erat cōtractus innominatus facio vt des: et tū ei qui fecit contra eū qui debet dare nō competit actio de dolo vt dicit ter. hic: sed competit actio prescrip. ver. Et lo. respōdet dupliciter et primo q̄ attenda forma cōuentionis in illo ter. in veritate nō fuit facio vt des: imo in veritate fuit conuentio do vt facias. s. q̄ darētur certa bona vt a lite discederet et sic faceret. idio l. mater in faciēdo, vult dicere p̄uenient glo. cōtractus innominati cognoscunt a modo inēdi nō a forma exequendi: q̄ opinio est falsa q̄ matri que fecit ex cuius parte est facio vt des, deberet competere actio de dolo non prescrip. ver. Unde glo. sc̄o mō respōdet et ista est vera: et istā teneo q̄s ter. noster qui vult q̄ in cōtractu facio vt des oriatur actio de dolo non prescrip. ver. p̄cedit vt. s. de clarauit q̄n factū est tale ex cuius implemento nihil adest emolumentum aduersario: tūc procedit iste ter. et tūc cōpetit actio de dolo. l. cū mota. illud factū est tale ex cuius implemento querebat emolumentū aduersario ideo non sumus in casu istius. s. tunc illi qui fecit, cōpetit actio prescrip. ver. sicut in alijs cōtractibus innominatis vt videbitis statim in sequenti parte gloss. et istā teneo l. Bar. eā reprobat: nā dicit ipse fm̄ istam sol. actio prescrip. ver. ibi esset natia: et tū ter. dicit dandā: et p̄pterea tenet ipse q̄ ideo ibi cōpetat actio prescrip. ver. q̄ factū erat tale q̄s repeti non poterat: ideo loco cōditionis ob causam cōpetit actio prescrip. ver. ex equitate que est datia. Ego dixi plures q̄ leges plerūq̄ dicūt dandā actionē nō q̄ p̄pter hoc intelligat actionē esse datia sed vtuntur isto ver. ac si diceremus actionē accōmodandā et p̄standā fm̄ q̄s plene soleo ibi dicere ita q̄ resideo in solutione gl. Et sum nūc in tertia parte gl. ibi: sed quero, in qua parte querit gloss. de ratione quare ex alijs tribus contractibus innominatis semp cōpetit actio prescrip. ver. sed p̄o isto cōtractu innominato facio vt des non competit actio prescrip. ver. sed actio de dolo. Et est aduertēdū q̄s glo. primo refert opi. Azo. qui declarat quādo iste. s. p̄cedat. Sed certe istud non est respondere ad questionem q̄ nos nō querim⁹ in quibus terminis procedat iste. s. sed querimus que sit ratio fallentis: postea assignat rōnē Jo. et illa est bñ ad p̄positū questionis. Diuide gl. inherēdo opi. Azo. assignat aliā rōnem. Et ista tertia pars principalis pōt subdiuidi in. vi. aut. vij. particulas. In p̄ma querit vt dixi de rōne sp̄alitatis ad hūc ter. In sc̄da recitat opi. Azo. p̄ quā nō r̄ndet questionē p̄o p̄p̄tē: sed bene declarat in quib⁹ terminis p̄cedat iste. s. In tertia gloss. refert q̄ Anto. Albe. Jo. et Azo. reprobat istā opinionē Azo. In quarta assignatur ratio Jo. In quinta ponitur impu-

gnatio rōnis cū aliquali tñ defensione. In sexta et vltima gl. noz
stra inherēdo opinioni Azo. assignat aliā rōnē specialitatis. secū
da est ibi: rñ deo fm Azo. tertia ibi: s; hāc. distinctionē reprobat.
quarta ibi: alij vt Josquinta ibi: sed hoc nō v; sexta et vltima est
ibi: est ergo ratio prima bona: et ista diuisio apit multū intellectū
ad illud qd vult dicere glo. nostra. Quero ergo de rōne spālita
tis ad hūc text. quare in alijs tribus actibus innotatis orit actio
prescriptis verbis. in isto facio vt des nō orit actio pscr. ver. sed
actio de dolo. Respondet dñs Azo q imol actū innotato facio
vt des si sit factū tale ex cui? implemēto aliqd adsit illi cui imple
et aliqd ab sit ab eo p que imple tūc ppetit actio pscr. ver. sicut
ex alijs actibus innotatis q; fm eū nō posset reddi ratio diuer
tatis inter istū et alios actus innotatos ergo idē ius censendū. l.
a titio. in. ff. de ob. ob. sed qñ factū est tale. ex cuius implemēto
nihil acquirit ei cui imple. non pōt cōpetere tunc actio pscr.
verb. tūc ergo cōpetit actio de dolo: ad istos terminos restringi
tur. s. noster vt in his terminis loquat. et istā opi. Azo. tenet oēs
scribentes indifferēter nullus discordat in hoc. Imo dicit Bar.
q istamet distinctio posset adhiberi in actū innominato facio. vt
facias puto aduertendū l; oēs teneāt cū opi. Azo. tñ videt mibi
q dissentiant: q dñs Azo requirit duo quod factū sit tale ex cui
ius implemēto adsit aduersario. Atē q aliquid absit implemēti
et tñ doctores solum ponderant q factū sit tale qd aliquid adsit
illi cui imple. nec curant ipsi vtrum aliqd. absit illi q implet et tñ
Azo ista duo requirit copulatiue: istud est qd videt mibi disce
pare ab opi. Azo. Contra istam opi. Azo. que est cōis z vera glo.
allegat. l. actione. C. de transac. z. l. solēt. in. ff. eo. Ad. l. actione. be
ne facile pōt respōderi. sed ad. l. solēt. credo q nō possit responde
ri. dicā. s. vbi videbimus si possibile erit concordare ista iura. Sed
cunda est ratio Jo. qui dicebat. ita statutū esse ppter equalitates
seruādā vt habetis in gl. ista rō p supponit oratione equalita
tis obseruādē in actū facio vt des sicut ex parte faciētis compe
tit solū actio de dolo qd idē sit ecōtra qd ex parte dantis solū cō
petat actio de dolo. istud est de directo cōtra. s. precedentē. vbi in
actū do vt facias cōpetit actio pscr. ver. Alia assignat rō ibi. est
ergo ratio prima bona: et ista ratio pcedit tenēdo opi. z restrictio
nem Azo. ad hunc tex. nā quādo est factū ex cuius implemēto
nullū querit emolumentum aduersario tūc nō ppetit actio pscr.
ver. q actus innotati sunt nudi z de se nō producūt actionem sed
vestiunt sequuto implemēto. qñ ergo tu facis. z mibi nihil querit
certe est perinde ac si nihil impletes ex quo per tuū implemētū
nihil querit mibi. ergo ex isto implemēto facti. tanq; inutili non
vestit contractus innominatus. Et si quis vellet forte instare for
te q posset sustinere istā rōnem: tñ videt q nō sit bona q; ex quo
ita conuētum est inter nos. z impleo qd inter nos puenit dato q
illud factū nō auferat tibi vtilitatē. tñ satis dico implere. z tu sa
tis diceris lucrari ex quo voluntatē tuā imple. text. est. in. l. pe. cū
glo. z ibi ponderaui. s. de cōdi. ob. cau. Quid tenendū: ista est in
ter summas z alias difficultates iuris ciuilis in qua l; vnusq; s; q;
pro ingenij sui qualitate laborauerit ad aliquid inueniendum. tñ
eorū opiniones omnes subuertunt: z eorum labor in irritū cedit
z varie opi. referunt in. d. l. cū mota. Et reiectis eoz opinionibus
vanis: facio istā cōclusionē q cōiter tenet opi. Azo. q si factū sit
tale. ex cuius implemēto non querat cōmodū aduersario nō cō
peteret actio pscr. verb. sed cōpetit actio de dolo: ita restrin
gitur necessario iste tex. sed qñ factū est tale ex cuius implemēto
aliquid adest aduersario. isti facienti ita cōpeteret actio pscr.
s. sicut in alijs cōtractibus innominatis. Et si dicis que est ratio
diuerfitatis rñ deo q rō diuerfitatis est quā posuerūt De. et L. v.
in. l. ex placito. in. v. q. C. de rerum pmu. quam sibi ascribit Bar.
hic. Ego tñ adhuc clarius assignabo z breuioribus vbiis. tñ nam
actio pscr. v. z actio in factū nō cōpetit nisi vbi subest equitas
pter quam cōpetere debeat. vt apparet ex multis legibus huius
tit. z ex. l. quoties. cū glo. j. eo. mō sic. qñ factū meū qd impleui nō
correspondet dationi tue. quia ex illo facto nihil tibi querit. cessat
equitas q ppter tale factū qd tibi nullo vsui cedit debeā habere
actionē pscr. v. vel in factū. tñ q; faciens reperit deceptus si iste
nō seruat cōuenta postq; ille fecit illud qd cōuenit. tunc nō seruā
do dicitur in dolo: vt dicit tex. in. l. j. s. circa. ff. de excep. doli. ideo
ppter hoc datur actio de dolo: sed quando factum est tale ex cui
ius implemēto querit cōmodū aduersario: tūc cōpetit actio pscr.
scrip. ver. z tunc subest equitas. et ista est ratio que pōt assignari
si qua pōt assignari. Et si tu dicis tenēdo istā cōmunez sniam qd
rñdes ad. s. precedentē. vbi dedi seruū meū. vt tu manumitteres
tūz: manumisti: sic fecisti euincā seruū quē dedi: sic ibi est
facio vt des: z tñ cōpetit actio pscr. ver. z nihilominus ibi est fa
ctum: ex quo querit emolumentum mibi: aut saltē alteri. z paria
sunt q querat mibi: aut alteri. l. solutā. ff. de solu. z tñ ibi cōpetit
aliud remedium q hic: q; si sciēter dedi cōpetit actio de dolo: si
ignoranter actio in factum. Ego dixi in. s. precedentē. qd durum

est concordare istos tex. si volumus dicere qd ibi factū sit tale ex
cuius implemēto querat. nō discordat q; tūc cōpetit actio p
scrip. ver. sed dicat Bar. quātum velit q; ibi ex facto nihil queri
tur ei qui debet dare. Nec possum? dicere q paria sunt q; d. l. so
lutam. pcedit qñ alij soluit de voluntate mea a quo possum repe
tere z sic fm veritatem nullum emolumentum mibi adest z tamē
ibi compe. actio pscr. verb. et sic contra tex. noster nō debes res
spondere q regula tex. nostri que vult. q qñ ille qui fecit tale fa
ctum p qd mibi nihil querit qd tūc nō cōpetat actio pscr. v.
sed actio de dolo cōtra me qui debeo dare est verū. qñ ego qui te
neor dare nihil dedi tunc cōtra me vt dem nō cōpetit actio pscr.
scrip. verb. ita loquitur ille tex. sed qñ ego q teneor dare dedi sed
non perfecte: q; seruus quē dedi me ignorante erat alienus tūc
contra me (vt perfecte impleam qd cepi dare) bene cōpetit actio
pscr. ver. q; postq; pro illo facto inutili cepi dare videoz consy
derare tacite qd illud factū q; vis inutile recōpenset dationi z sic
videoz renūtiare huic inequalitati l; datio sit maior q; ipsum fa
ctum: z tunc ex ista mea tacita voluntate quā accōmodaui cōpe
tit actio pscr. verb. ad perfecte implendū: ita pprie loquitur
s. pcedens. sed qñ ego nihil cepi dare z factū nulla ex parte pōt
cōmensurari dationi ego nō possum cōpelli p actionem pscr.
verb. ad dandū. ita subtiliter debet isti tex. concordari z fuit satis
de mente Pau. de cast. hic. Et scō z clarius ego rñ deo z istud
adhuc mibi magis placet. nō non credo q ita fuerit de mēte isto
rum iurum qd hoc vt in cōtractu innominato facio vt des oria
tur actio de dolo requirit q interueniat dolus vt probatur in. s.
precedenti vbi declarauit z dixi. s. in no. Sed qñ quis tenetur da
re z dat bona fide. q; vis in veritate res sit aliena certe i eo nō po
test deprehendi aliquis dol? ideo nimirum si nō pōt competere
actio de dolo. z in istis terminis pprie loquit. s. pcedens. z ista
solutio placet. Stat ergo ex predictis oibus q in cōtractu inno
minato facio vt des. si factum sit tale ex cuius implemēto aliqd
adsit aduersario oritur actio pscr. ver. sicut z pro alijs cōtra
ctibus innominatis: sed qñ ex implemēto talis facti nihil adest
aduersario. tunc pprie loquitur iste tex. tunc ei qui fecit solum
cōpetit actio de dolo: ita tenent omnes nemine discerpante et
ita restringitur tex. noster. Contra istud multuz fortiter ob. tex.
in. l. solent. ad. ff. eo. z ibi Pau. de ca. dicit q istud est difficile cō
trarium z qd vix pōt rñderi: ibi eū conuentū erat vt indicarem
tibi seruū tuū qui erat in fuga z tu dares mibi decē. z sic erat con
tractus innominat? facio vt des. pone indicaui z sic feci q actio
oritur mibi contra te: ibi dicit tex. q oritur actio pscr. verb.
q; ex illa indicatiōe z sic ex illo facto meo adest tibi. Subdit tex.
q si dolus aliquis arguatur etiā actio de dolo cōpetit ergo in cō
tractu innotato facio vt des qñ ex implemēto facti adest. aduer
sario oritur etiā actio de dolo. ergo cōtra tex. z cōmunem opic.
z de isto tex. op. glo. nostra in ista tertia parte: z dicit q ibi respō
dit. Ibidē glo. conatur varijs modis respōdere z tenet illā respō
sionem q ibi inute casus trussa est vt patet ex serie litere. Albe.
hic aliter respondet z dicit. q tex. in. d. l. solent. ad. s. nō loquit de
dolo debentis. dare sed de dolo indicantis seruū: inuenio quod
ita etiā dicit Bar. in. d. l. solent. in summario suos; certe nihil est
dicere q; ibi ille q indicaueat seruū est ille q agebat si ibi fuisset
ipse in dolo z loqueret de dolo indicatis qñ ex dolo pprio dare
sibi actio. ridiculū est q; imo repellere ppter doli suū: ergo ne
cessario loquit ibi de dolo cōuenti nō de dolo indicantis vt dicit
Albe. puto q vera solu. ad illū text. sit ibi q; pmiserat indicare
seruū fugitiuū: seu illuz inueniri z dñs pmiserat sibi puta. x. scī
tis bene q ex sola indicatione nō d; cōsequi. x. nisi etiā eū appre
hendat. tex. est in. l. si barsatorē. C. de fidei i. tūc sic: pone iste qui
promisit indicare. indicaui z apprehendit: certe cōtra dñm com
petit sibi actio pscr. ver. nisi aliquis dolus dñi arguatur q; ne
teneret ad. x. conuenta dolo versatus est ne apprehenderē seruū:
ideo dicit tex. q si arguat dolus q dñs etiā tenet de dolo nec vi
deatur absurdū q actio pscr. verb. subsidiaria cōcurrat cuz
actione de dolo etiā subsidiaria. q; duo remedia subsidiaria pnt
cōcurrere. Extra glo. Bar. format duas op. qñ isti cōtractus
innominati cōcipiuntur negatiue qñ purificetur cōditio vt pos
sit agi. remitto me ad plenū. scripta per Bar. in. l. siue apud acta.
vbi z videbimus seq. anno. C. de transac.

- 1 Contractus innominatus habet vim mandati.
- 2 Mandatum an debeat esse gratuitum.
- 3 Quando est dubium an aliquis sit contractus nominat? recurrimus ad innominatum.
- 4 Contractus innominati assumunt naturam illam cōtractus nominati cui assimilantur.
- 5 Quomodo cognoscantur contractus innominati

Sed si facio. Ex tractu innotato facio vt facias
orit actio pscr. ver. q; h; similitudi
nem cum actione mādati. h. d. Et quia in tex. quedam sunt adeo
breuiter

mass. autm. aho
quatto no

1. *monna*
 2. *Vins ma*
 3. *af*

De vos in me am
ictus in me nas

Si ergo. Ista est vltima pars in qua iurifcon. postq̃
plene perfecit istū tractatū cōtractatū innoia
toriū vltimo loco determinat questionē proposita in princ. huius
l. h. d. Ex ̃ctu innoiato facio vt facias cōpetit faciēti actio p̃scri.
h. cōtra aduersariū vt faciat si sua interest: at̃s actio p̃scrip. verb.
cōpetit ad id q̃s interest pro eo q̃s ipse fecit q̃n aliud interesse nō
pretendit. z q̃ habet iuspatronatus nō dicit̃ habere ius estimabi
le. h. d. Si ergo conuenitum est inter nos vt. tu manumitteres fi
lium meū naturalē seruū tuum: q̃ eū ex tua serua genuerā: z ecō
tra ego manumitterē filium tuū: naturalē: seruū meū: ego manu
misi si istū seruū meū filiū tuū: naturalē: tu nō vis manumittere
seruū tuū: qui econtra est filius meus naturalis: certe ego ago
actiōē p̃scrip. h. quātū interest mea nō manumisisse seruū meū:
ppriū: nā si seruus meus quem manumisi valebat. x. ducatos: nō autē agā
cōtra te ad interesse: q̃ non manumittis seruū tuū: z sic q̃ non
imples q̃s p̃misisti: q̃ in hoc nō est mihi dare aliq̃s interesse estis
mabile: nam q̃s nō manumiseris seruū tuū nō interest mea pecu
nariēter q̃uis adsit interesse affectionis: eo q̃ seruus tuus erat fi
lius meus naturalis z ppter hoc habebā affectionē vt tu eū ma
numittas: tū nō interest mea pecuniariter vt possim agere cōtra
te: q̃ non impleo cōuēta: in istis terminis loquit̃ tex. noster: sed q̃n
mea interest pecuniariter: tūc possum agere cōtra te ad interesse
q̃ non impleo. s. j. z. h. s. e. l. z istud est primum cōtrariū Bar. fm
glo. in verb. manumissi. z omnes tenēt: dicit glo. vñ bonū verbū
q̃ q̃n pretenderē interesse pecuniariū est in electione mea agere
vel petere interesse q̃s patior q̃ feci. Item possum petere inter
esse q̃s patior: q̃ tu non impleo, z vñ interesse pot̃ esse maius
altero q̃s bene nō, tñ vñ electo. ā altero. sibi p̃iudicat. arg. l. apud
celsum. s. labeo. ff. de excep. doli. z l. rescriptum. s. si pacto quo pe
nam. ff. de pac. z circa. istud nota. adde pleniorē distinctionē
traditā per Bar. hic: dñ respōdet ad l. cū proponas. C. de dolo.
¶ Vltimo not. in fi. tex. q̃ qui habet iuspatronatus in aliquo
liberto non dicitur habere ius estimabile: nec per hoc dicitur fa
ctus locupletior: Et nō. glo. in verb. estimari. in prima parte que
ad hoc alleg. duos cōcor. tex. z per hoc ptz q̃ in vltima voluntate
non potest grauari per hoc q̃s cōsequatur iuspatronatus in ali
quo seruo manumitten. dō. l. plane. la. ij. s. j. si. de lega. j. l. ab eo. C.
de fideicō. Istud intellige z nō. limita prout limitat ista gl. in h.
parte principalis: dñ rñdet ad l. adē q̃. in fi. ff. de act. emp. q̃n quis
manumittit seruū vt satisfaciāt cōuentioni: z sic voluntati alteri
tūc illud iuspatronat⁹ nō est cōsyderabile: ita loquitur iste text.
et. d. l. plane: secus si manumitteret seruū vt satisfaceret proprie

Infulam. Secunda Iaso. super Digesto veteri.

voluntati: tunc manumissio boni est ius estimabile: ita loquitur contra-
riū et ista glo. cōmēdat multū Bar. et doc. hic. Puto quod planius et
melius rīderi possit ad hūi glo. put rīdet glo. solennis in l. si hoc
noīe. ff. de em. nā ut ibi dicit gl. et est mera veritas: ideo hic ius pa-
tronat⁹ nō estimat⁹: nec est in cōsideratiōe: qz esset ad vtilitatē cō-
tumacis nolētis implere dētū: vñ in odiū qtumacis ius patronatus
nō estimat⁹: qz qd cōtumaces oīa iura clamāt. l. de etate. s. q. tacuit.
ff. de interro. act. et ita loquitur ter. hic: qd rō cessat in hūi alle. in glo.
Dicūt etiā Bart. et Moder. oēs i. l. titius. p. illū ter. ff. de act. emp.
q. lex pcedit. l. adēq. alleg. hic in glo. q. in eo qd pcedit cām onerosā
saz: puta in emptore. ius patronat⁹ estimatur: qz si emptor pdat
ius patronatus: qz pten dit cām onerosā: s2 p hoc factus paupe-
rior: et idē dicit Bal. in l. i. ad fi. C. de peri. et cōmo. rei vēdi. tamen
istud ex toto nō satisfaciunt mihi ppter ter. nostrū. vbi etiā pcedēz
batur cā onerosā: magis ergo placet dclariatio illius solēnis gl. in
d. l. sed hoc noīe. q. hoc sit odio qtumacis: et de hac materia an et
qñ ius patronat⁹ sit estimabile vel habēdū in cōsideratiōe. vñ etiā
Bau. de eleaza. in cōmento. c. nobis. pferim. in. vi. colū. de ius
repatro. vbi etiā tangit per eū quid in iure patronat⁹ ecclesie an
illud sit estimabile ibi vide per eū et qd no. Barto. in l. qz poterat.
s. j. ff. ad trebel. Et per ista remaneat expedita ista lex.

- 1 Si do tibi insulā ut aliam reficias non est venditio.
- 2 Si constituo procuratorem et eum appello syndicum per hoc nō vitatur constitutio procuratoris.
- 3 Quid si testator dixit dispensatorem.
- 4 Si notarius in testō dicit iure restitutionis an vitiat testamētū.
- 5 Qui emittit creditos vel gabellas an dicatur proprie emptio.
- 6 Falsa expressio contractus non vitiat contractum.

Infulā. l. d. Error in noīe dētus non vitiat
tractum fm Bar. et doc. vel sic Fals
sa nominatio dēt⁹ nō vitiat ipsū tractū. h. d. i. effectū.
C. t. In text. ibi: vendidi. dic q. titū. veditiois dedit tū
bi insulā meā ut alia insulā reficeret. certe hic nō pōt esse vendi-
tio q. nō pstitit sine pōio. l. i. s. de dhen. emp. et ista fuit ppter ratio-
istius. l. erit ergo dētus innoiat⁹ do. ut facias: nō obstat qd appo-
sitū sit verbū vediti. et sic error in appositōe vnius dētus. cum sit
alius. nō vitiat tractū: similē ter. habetis: et ibi Bart. et alios in
l. si olei. C. locati. facit. l. si vno. in prin. in x. sed si donationis. ff. lo-
ca. et istum ter. etiā allegat ad hoc Bart. in l. naturalis. s. pe. in fi.
s. e. bal. l. i. s. col. de re. p. mu. et in l. i. C. cōmo. et in rub. C. de iure
emphi. in x. qro an valeat. not. Lano. in c. constitutus. de reli. do.
Et sic facit fm Barto. et doc. q. si aliqs in libello apte narrauerit
dētū innoiat⁹: s2 postea faciat mentionē de veditōe vel de actio-
ne ex vedito: per hoc tñ nō vitiat libellus: eo maxime q. fm verā
fūdam actio nō est de necessitate in libello exprimēda fm Innoc.
et doc. in c. examinata. de iudi. Bart. et alios. in pn. in l. i. ff. de edē.
dicit etiā Bal. in l. i. C. de cōpē. q. pluries allegat in practica: q. li-
bellus sustinet grosso mō loquēdo ut intelligēdo sermonē. Adde
etiā qd no. Bar. in l. aurelius. s. fi. ff. de libe. lega. et in l. si qs inten-
tione ambigua. ff. de iudi. et qd no. Imo. post Imo. in c. cōquerēs
re. de offi. ord. C. t. Scdo facit iste ter. fm Bart. et doc. q. si qstituo
aliquē procuratōrē et eū appello syndicū. p hoc nō vitatur qstitū-
tio pcuratoris. Eodē mō si vniuersitas cōstitueret vñ syndicū
et appellaret eū pcuratōrē nō p hoc vitaret qstitutio fm Bart.
hic: et in l. i. s. p illū ter. ff. qd cuiusqz vni. et in l. i. in pn. ff. de procu.
et apud Lano. istud est indubitātū p text. in c. petitio. de pcura. qz
canoniste nō curāt de istis differētis vocabulorū: imo fort⁹ dixit
sing. Hosti. et millies alleg. hoc dictū in c. peti. de pcur. qd si consti-
tuo aliquē pcuratōrē: et dico qstituo titū a sinū meū ad defendē-
dum cām meā qz qstitutio ist⁹ pcur. et istud dictū Hosti. refert
et sequit Bal. in varijs locis. i. l. testū nō sō. C. de testa. l. ibi Bal.
corrupte alleget q. est dictū Imo. in d. c. petitio. sequit etiā Bald.
in l. id qd pauperib⁹. in pn. C. de epi. et clē. et in l. neqz. in vlti. col. C.
de pcur. est verū q. illud dictū Hosti. solet reprehendi et reprehendūt
d. Ant. et Imo. in d. c. petitio. et d. alex. in l. si qs in fundi vocabu-
lo. in pn. ff. de leg. j. q. nōia appellatiua non sunt inptate nostra.
Nec ob. dictū Bar. hic de pcuratōrē: qz l. si sit dēia inter syndicū
et pcuratōrē: vterqz tñ est pcuratōrē: nō rōne similitudinis tollerāt
qd nō est i. casu pdicto. et tñ p pmo dicto facit qd decidit idē bal.
in d. l. id qd pauperib⁹. in pn. vbi dicit Bal. pone testator fecit
testm et ordinavit aliquē executorē seu dispēsatorē: sub istis vbiis
ego testator cōstituo titū dilapidatōrē bonorū meorū vbi dicere
debuisset dispēsatorē: tñ dicit q. p hoc nō vitiat cōstitutio. et fa-
cit etiā qd decidit Bal. in l. pe. p illū ter. C. de pcur. vbi querit. po-
ne in iustro. pcuratōis s2 ego substituo talē pcuratōrē: meū et
tñ deberet dici cōstitutus. et dicit q. tñ per hoc nō vitiat iustm. Ali-
bi etiā decidit pulchre Bal. scitis q. pater in testamento filio in
ptate tenet relinqre aliquid iure institutionis. et sic tñ honorabilis
alias nullum esset testamentum. aut. nouissima. vbi Bart. et oēs
C. de inoffi. testa. pone notarius grossus faciens testamentū dicit

testator pater relinqt legitimā filio iure restitutionis: et tñ debes
bat dicere institutionis: tñ nō vitiat testm: ita Bal. in l. si cū ante.
C. de dona. an nup. facit bñ gloss. nō. quā semper nō. l. quoties. in
glo. j. C. fa. hercis. q. si testator nō sciret dicere instituo satis est q.
vtatur vbo equipollenti: puta assigno vel simili et not. bñ illā glo.
+ Itē facit iste ter. fm Bau. de ca. ad illā aliā qōnem de illis qui
emunt a ptatibus gabellas vel datia vel pedagia et solunt singu-
lis annis tñ. vel emittit alios creditos a cōitate: an dicatur ppter
emptio et veditio: an potius dicat locatio vel cōductio: in verita-
te est locatio. nō obstat q. in iustro opponat verbū veditiois.
vtilis est maxima: qz si est cōductio d2 fieri remissio ppter guer-
ras et pestes: iusta ea q. habent in l. si vno. in prin. ff. loca. si autem
est emptio nulla sit remissio: qz omne periculū spectat ad empto-
rem: de quo pūcto vide p Bar. in l. cotē ferro. s. q. maximos. cuz
suis qcor. ff. de pub. allegauit etiā no. p Jac. bu. in l. i. C. de pac. nā
sciēdū est qd iuri de futuro nō pōt renūtiari p stipulationē renun-
tiationis facte absente parte: s2 p pactū sic: qz tñ bene pōt renun-
tiari. d. l. i. vbi gl. et doc. C. de pac. l. si ita scriptū. s. si sub cōditiōe.
ff. de lega. j. pone ergo qd renūtiat iuri de futuro pñte parte et in
iustro apponit verbū renūtiatio an vitiet actus: decidit Jac. bu. qd
nō p istū ter. et sequit etiā Bau. de ca. hic. C. t. Ultimo vt nihil
omittat arguo q. istū ter. in quātū s2 q. falsa expressio dēt⁹ nō vi-
tiat dētū. fortiter oppo. de regul. l. si qs in fundi vocabulo. in pn.
ff. de lega. j. vbi tradit regula q. error in noīe appellatiuo etiā in
testamētis q. sunt sic fauorabilia vitiat actū: rō ponit ibi ad text.
qz nōia appellatiua sunt imposita a natura et nō sunt in ptate no-
stra vt variēt: si ergo error in noīe appellatiuo vitiat in vltimis
voluntatibus: quāto magis in dētibus. c. dilecti. de dono. ergo
si partes q. faciebāt ipsū dētū errarūt in hoc: qz dixerunt esse
dētū emptiōis ex quo errāt in noīe appellatiuo d2 vitiat dētū.
Istā oppo. format Ful. hic nihil rīdet s2 relinqt cogitādū: puto
q. ad istud possit nō. rīderi ex vna singulari et necessaria limita-
tione quā ponit Bar. ad istā legē in l. si qs an. in vlti. oppo. post
glo. ibi. ff. de acq. pol. vbi dicit sing. Bar. q. l. in dubio qñ nō ap-
paret quē dētū ptes voluerūt facere. psumat i. dubio dēt⁹ innoia-
tus. l. i. s. de estima. l. i. s. e. dicit Bar. q. illud est verū nisi partes
expserint aliquē dētū innoiat⁹ vt in d. l. si qs an. qz qñ expserint
aliquē dētū innoiat⁹: qz tñ ita demū si non pōt esse dētus innoiat⁹
erit innoiat⁹ qñ partes expresse egerūt q. esset innoiat⁹: ita di-
cit debere restringi illā legē: si ita esset. esset tñ clare solutū Imo. s.
Fulg. in pculdubio istā limitationē mirabilr restringit ad istum
ter. tñ in ista lege est sommare. qz hic appellauit dētū innoiat⁹ et tñ
vz sicut in l. si olei. C. loca. vbi appellat locatio: et tñ est dētus inno-
minatus: nō ista respōsio nō satisfaciunt mihi. Puto q. posset meli⁹
respōderi. q. error in noīe appellatiuo vitiat qñ est magna dissimilitudo:
put erat in l. si qs in fundi vocabulo. in prin. s2 qñ non
est magna dissimilitudo. vt si qs appellaret mēbrauas pro libris
iste error nō vitiat. l. libroz. s. qd tñ. ff. de lega. j. gl. et doc. in d. l. si
qs in fundi vocabulo. mō ego habeo q. inter dētus inominatos.
do vt facias vel do vt des est magna similitudo cū emptio et cū
locatione: nō minū si error in noīe nō vitiat dētū. Tu tñ posses
iustare q. in isto casu iste dētus innoiat⁹ nō potest assimilari vē-
ditioni: q. hic dabat res pro facto: et sic non aderat pecunia sine
qua non pōt esse emptio. s. pretium. in l. i. de emp. et ven. ego res-
pondeo q. ista est postea ratio decidendi: qz si interuenisset pecu-
nia non recurreremus ad contractum inominatum.

Qui dedit pecuniam. contra nō manumittentem competit actio prescrip. verb.

Si tibi decē. + Si q. dedit pecuniam cōtra nō
manumittentē seruū suū vt cō-
uenit ppetit actio pferi. h. ad id qd interest. q. cessante pe-
cunia data qdici pōt. h. d. C. Ro. j. q. ex dētū innoiat⁹
do vt facias ppetit actio pferi. h. ad id qd interest mea te nō fecisse
de q. vidisti etiā ter. l. naturalis. s. fi. s. e. C. Scdo pōdera hic vi-
deri ter. s2 gl. in d. l. naturalis. s. fi. q. dicit non repiri istud interesse
qd seruū tuū manumittas: nā uno reperit i. casu hui⁹. et nō sōiū
interesse affectiōis s2 etiā interest pecuniariū si ppter aliquā vtili-
tatē meā pecuniariā interest mea suū seruū manumitti. puta qz ali-
qd sit mihi relictuū vt donatū sub qd. si fecerō suū tuū manumitti.
Qui seruū estimatū dedit in questionē. si nō sit deprehensus
criminosus. pōt seruū repetere vel eius estimationem.

Si dominus. + Qui seruū estimatum de-
dit in qōnem. si non sit depre-
hensus criminosus pōt seruū repetere vel eius esti-
mationē actione prescrip. ver. si stipulatio non interces-
sit. h. d. C. Ro. j. q. actio pferi. ver. pōt cōpetere ad restitutionē
eius qd est datū qñ fuit expresse actū de restituendo: put etiā not.
glo. in l. i. in glo. mag. ff. de donatio. et in l. i. in princip. in glo. j.
s. de condi. indebi. alias non competeret actio prescrip. verb. sed
condi. ob causam. l. naturalis. s. j. s. eodē. C. Secundo not. qd ex
contract

cōtractu innotato do ut facias et ut des cōpetit actio prescrip. et ex b̄ tertio diligēter no. q. gemiatio in istis actib⁹ innotatis nō h̄z intricare actionē ex ip̄is actib⁹ simplicib⁹ cōperētē. Quar- to no. et tene b̄ mēti q. qñ seru⁹ dat alicui simp̄r cā h̄de qōnis: intelligit agi ut nō reddat si in crīe fuerit dephens⁹ qd est valde notādū fm Bar. et mo. hic. ¶ Quinto pōdera dū tē. et p̄scri. h̄. incertū. Et q̄re actio p̄scri. h̄. dicat incertū. dic ut declarat gl. in l. reb⁹. C. de re. p̄mu. ¶ Sexto no. ex si. tē. q. pactū appositū iuxta traditionē rei non d̄ esse nudū: q̄ vult coherētia traditionis: et hoc vult dicere iste tē. in si. facit. l. i. traditiōib⁹. vbi dixi. ff. de pac.

¶ Liberatus ob causam conuenitur actione prescriptis ver- bis ut faciat quod conuenit.

O **B**eā causam. ¶ Liberatus ob cāz cō- uenit actioe p̄scri. h̄. ut faciat qd̄ uenit. h. d. p̄cor. l. reb⁹. C. de re. p̄mu. ¶ Ito. ex isto tē. fm Bar. q. in actione p̄scri. h̄. nō solū pōt cōcludi qd̄ dēnet ad interesset. l. si tibi decē. s. e. s. et cā pōt con- cludi qd̄ p̄missa p̄sent. ¶ Glo. in p̄b. vetus. opponit cōtra tē. et tripliciter soluit. Dic qd̄ vera solutio est quā pōnit glo. seq. q̄ per hāc actionē nō restaurat obligatio primas sed b̄ p̄ dictionē ob causam: ut in q̄no. et vide etiā p̄ Bar. in l. q̄uis. C. de transac.

¶ Pecunia data ad fructū eo finito repetitur.

P **A**rtis tertiē. ¶ Pecunia data ad fruen- dū omīssa cautioe et finito usufructu repetit p̄ actionē i factū sub iudiciariū. h. d. Et vide tē. no. et mirabilē. l. i. iulian⁹. s. si tibi. ff. ad exhib.

¶ Qñ nō est promissum de actioe recurrit ad actionē in factū.

O **A**ctio actionū. ¶ Qñ nō est p̄missum de actioe spali recurrit ad actionē i factū. h. d. ¶ In tē. ibi: actioes i factū. gl. re- soluit istā pluralitatē in singulari exponēdo tē. actio nes. l. actio q̄ fm gl. nō sunt plures actioes i factū p. l. aq̄lia. istud esset destruere tē. vñ tē. iste b̄n̄ stat in p̄ali. nā qñ qd̄ damniū de corpore in nō corp⁹: et tūc h̄z locū actio in factū subsidaria. l. aq̄lie. Aliqñ dat dānū de nō corpore in nō corp⁹: et tūc h̄z locū actio in factū generalis. s. si. in si. ad lege aq̄li. vbi habes de his exēplis vide gl. in l. de pecoribus. C. ad l. aq̄li. ¶ Itē ad istum tē. in p̄m. vide Bal. in l. ex placito. in. vj. q. C. de re. p̄mu.

¶ Ex pacto in venditione appposito onit actio p̄scriptis v̄bis.

S **I** vir uxori. ¶ Ex pacto in veditioe appo- sito cōpetit actio p̄scri. ver. ut fiat qd̄ uenit. h. d. ¶ Ito. q. ex pacto de retrouēdō appositioi veditioe pōt agi actioe innotata p̄scrip. h̄. Adde qd̄ etiā pōt agi actioe ex vedito iformata ex pacto. put de vtroq̄ remedio est tē. in l. i. C. de pac. inter emp. et vē. et tē. no. in l. si cōuenit. ff. de rescin. ven. et in l. sed cellus. s. j. ff. de p̄hen. empt. An autē qui promisit retrouēdere sit solū p̄sonaliter obligatus ad vendendū. an vero etiā tenetur ad actualiter retrouādū. vide p̄ Fran. are. in confi. vj. incip. viso instrumēto diuisionis.

¶ Si res vendenda certo precio plus vendatur an venditor il- lud plus lucretur.

S **I** tibi rē. ¶ Si res dat vēdenda certo p̄cio et qd̄ plus vēdita sit. vēditor lucretur actio p̄scrip. h̄. cōpetit. h. d. Et ista lex est mēti tenēda et magistraliter. ¶ Ito. ista. l. q̄ s. Bal. optime docet cognoscere cōtractū innotatum a cōtractu mandati et a con- tractu societatis: et ideo tenēda est mēti fm eum. adde not. per gl. et doc. in l. si pascenda. C. de pac. et tē. in l. i. seq.

S **I** tibi aree. ¶ Abi res ad meliorādū tradit ut id qd̄ meliorat diuidat si domi- nium trāssert in totū cōpetit actio p̄scrip. h̄. als cōpetit actio p̄ socio. h. d. Et est casus bon⁹ et notādus et mēti tenēda fm Bar. Istā tē. alr. gl. et doc. in l. si pascēda. et ibi vide p̄ Bal. C. de pac.

¶ Dānificans p̄ conseruatione rerū suarū non tenetur.

O **A**li seruandarū. ¶ Dānificas p̄ ser- uatione rerū suarū nō tenet: si nō sine cā et dolo se tenet de dolo: als actioe in factū. ¶ Itē qñ dat dānū de nō corpore in corpus vel eē: h̄z locū actio in factū subsidaria. ¶ Itē qñ fruct⁹ mei cadentes in alieno depascunt nō h̄z locū actio de pastu pecoris: s̄ ad actio- nē in factū recurrit. h. d. tota ista. l. q̄ h̄z q̄tuor decisiones. sc̄a ibi. s̄ et si seruū. tertia ibi: s̄ et si calicē. q̄ta ibi: si glās. ¶ Ito. j. ex isto tē. q. p̄ conseruatione rerū suarū licitū est afferre dānū in reb⁹ alie- nis. p̄cor. egregius et no. tē. in l. si qd̄ fumo. s. j. ff. ad l. aq̄li. et tē. in l. quē admodū. s̄ atē labeo. e. ti. p̄ que iura optime declarat ista. l. ut p̄cedat qñ talis dānificatio fuit facta instāte et cogēte tali necessi- tate qd̄ aliter res suas saluare non poterat: nā qd̄ qd̄ facit ad con- seruationē et tutelā rerū suarū recte fecisse vñ. l. vt vim. ff. de iusti. et iu. et no. in l. i. C. vnde vi. als nō est necesse dānificare res alienas pro salute rerū suarū. q̄ nulli cū alterius iniuria est consulendū: vt

dicat tē. xxi. q. ii. c. primū est. ¶ Itē ad alterius deformationē nō est aliqd̄ boni opis habēdū: dicit tē. xi. q. ii. in. c. si qd̄ vero. ibi tñ dis- cit gl. valde no. q. si aliqd̄ facias eo p̄posito vt tibi p̄sit: s̄ atq̄ nos- ceat qd̄ nō peccas. qd̄ no. ¶ Sc̄o no. in ver. si glans. tē. q. semper alleg. de ista actioe de pastu pecoris de quā nō habet mēti in to- to corpore iuris nisi hic fm Pau. de ca. hic. de qua vide p̄ Ex. in l. i. C. ad leg. aq̄li. et nō h̄z tractatū specialē sicut nec interdictum fraudatorū de quo solū est tē. singu. in l. pupili. in p̄nc. ff. de solu. ¶ Tercio no. q. si fructus cadat de arboribus tuis in meū fundū: non p̄pterea sunt mei sed veniūt tibi restituendū: ideo si colligam vel faciam depasci dat tibi actio in factū contra me ad estimatio- nem eorū: qd̄ est perpetuo tenendū. mēti fm Pau. de ca. Et ad istū tē. adde qd̄ appellatione glandis cōtinent oēs fructus etiā domes- tici. l. i. in si. ff. de glande leg. fm Barto. et Pau. de ca.

¶ Licet an sit pecuniam accipere pro indicando furem.

S **O**let. ¶ Licet: est pecuniam accipere pro indicādo fū- rē. et p̄missū vt indicet secuta indicatione pōt peti p̄ actionē prescript. ver. nisi dolus interuenerit: q̄ tūc dat actio de dolo. h. d. ¶ Ito. j. q. licitū est accipere pecu- niā pro indicādo furē: ex quo habes qd̄ qd̄ nō tenet gratis indica- re furē: facit. l. iij. s. si tibi indicū. ff. de cōdi. ob tur. caus. et ibi dixi. ¶ Limita mēti qd̄ inuenerit fūm fugitiuū in suo. l. i. s. j. ff. de ser. fugit. ¶ Sc̄o no. ex isto tē. in p̄b. si indicasset qd̄ actus innotatus non solū pōt fieri sub mōz: sic p̄ dictionem vt: sed sub cōditione. adde l. apud labeonē. in p̄n. et ibi ad hoc not. Bal. j. eo. de hoc. dic vt no. in l. i. in tra. ff. de pac. et in l. si qd̄ debitorē. ff. de iureiurā. et vtro- biq̄ dixi. Subdit tñ Bar. hic: qd̄ tūc nō est p̄ptie actus innotat⁹ ratio est. q̄ illud qd̄ est in cōditione nō est in obligatione. l. si quis sub cōditione dādoz decē. ff. si qd̄ omī. cā te. qd̄ est verūz an imple- mētū cōditionis: s̄ post ei⁹ implemētū est p̄ptie actus innotatus: vt dixi in locis. s̄. p̄ri. alle. ¶ Tercio not. qd̄ ex actū innotato facio vt des. qñ ex implemētō facti cōpetit cōmodū aduersario compe- tit actio aduersario: put fuit dictū in l. naturalis. s. q. si facio. s̄. eo. facit. l. cū mota. fm vñū intellectū. C. de transac. q̄uis gloss. hic sup hoc laboret. ¶ Quarto no. ex tē. ibi: sed h̄z in se negotiūz aliis qd̄: ergo ciuilis actio ori potest: hic esse tē. mirabilem fm Bar. et Pau. de cast. qd̄ vbiq̄q̄ adest materia p̄existens ex qua pōt ori actio. tūc nunq̄ est actio datua sed natua vt. l. iuristētiū. s̄. et ideo. vbi no. dixi. ff. de pac. fason.

¶ Contra non replentē locū crete cōpetit actio prescrip. ver.

O **E**rimisti. ¶ Contra nō replentē locū vñ crez tā exemit fm cōuentionē cōpetit actio p̄scrip. h̄. vel ex vedito si dñs cretā vēdidit ¶ Itē cōtra nō patientē tolli cretā exemptā. cōpetit actio ad exhibē. ¶ Contra nō patientē tolli fruct⁹ in suo solo sua voluntate factos cōpetit actio de dolo. h. d. Et dicit Bartolus illū textum esse notādū qd̄ cōtinet q̄tidiana et bona. ¶ In gl. si. h̄. de dolo. habes qd̄ ex p̄missione facta ex cā donationis cōpetit cōditio ex lege: de quo vide Bar. et alios in l. iuristētiū. s̄. sed cū nulla. ff. de pact. et ibi dixi. Bal. in l. ex placito. in. ix. q. C. de re. p̄mu.

¶ Pro habitatione gratuita cōpetit actio prescrip. ver.

S **I** gratuita. ¶ Pro habitatione gratuita concessa cōpetit actio p̄scri. h̄. Et si res estimata vendenda data sit vt vel ipsa vel estimatio reddat. agi actioe p̄scrip. h̄. et tūc periculū perti- net ad eū qd̄ rogauit: als accipies doli et culpā p̄stat. h. d. ¶ Ito. j. q. pro habitatione gratis concessa cōpetit actio p̄scrip. ver. b̄. Pro intelligētia tē. et glo. distingue qd̄ aut cōcedit res cum determina- tione certi vsus et limitati t̄pis: et tūc est cōmodatum et cōpetit actio cōmodati. l. in cōmodato. s̄. sicut. et ibi glo. et Bart. ff. cōmo. aut sine determinatione certi vsus et certi t̄pis: et tūc est precariū. l. i. cū gl. maḡa. ff. de preca. gl. et Bar. in. d. s̄. sicut. aut est dubium et tūc agitur p̄scri. h̄. et p̄ptie p̄cedit iste tē. ¶ Rōnez ist⁹ tē. et eius intellectū pōsum in l. i. in p̄nc. s̄. si cer. p̄ta. ibi videas. ¶ Item aduerte qd̄ si vēditor in veditioe domus faciat pactū expressū qd̄ habitatorib⁹ liceat domūz inhabitare vsq̄ ad t̄ps eis p̄finitum nō intelligit de habitatorib⁹ gratuitis. tē. est sing. in l. mercedē. s̄. si. ff. de act. emp. ¶ Sc̄o no. in h̄. si margaritas. qd̄ actus cense- tur celebratus grā illi⁹ qd̄ rogauit et eius cōtemplatione censet fa- cta traditio: intellige verū qñ ex alio nō apparet q̄māla secus: puta qd̄ rogat⁹ habebat oīno p̄positūz istud faciendū: vt qd̄ prius habebat rem venalē: tūc enim censet eius grā et cōtemplatione fa- cti. l. rogasti. in. p̄n. ff. si cer. p̄. facit. d. l. in cōmodato. s̄. interdictum. ¶ Tercio no. qd̄ qñ estimatio nō fuit facta pure et simp̄r. sed pro quāto res vēderet: tūc non facit emptionē. nec facit periculū trās- ire in recipientē. de quo fuit dictum in l. i. s̄. de estima. acti.

¶ Recipiens pecuniam tradendam in euentum. sequuto euen- tu tenetur tradere.

¶ Si stetur per aduersarium quominus certetur prout cōuenit cer- te habendum est acti victus esset

3 In duello licitum est facere quicquid potest ut vincat hostē suū.
4 Licitum an sit victum in ludo retinere: et an filij possint recupera
re ea que pater in ludo perdidit.

Srem tibi inspiciendam.

Sei q vedit rē inspiciendā ignozāti vbi sit, actio p̄scrip. ver. cōpetit, alias recipiēs q eā hz tenet furti 2 dictio ne furtiua: z actioē ad exhibendū. Et isto casu recipiēs tenet etiā de leui culpa si ei⁹ grā res fuit data abs solū de dolo. Itē si cōmo do vt cōmodes nō agūt cōmodati sz p̄scri. ⁊. Itē ille, cui res ven dēda apud eū inspiciēda relinquit, nō tenet de casu fortuito. Itē q recipit rez tradendā alteri in casu certe victorie, cogit victori p actionē p̄scrip. ⁊. tradere, nisi ob inhonestā cām tradēda veniat.

7 h.d. tota. l. q. ponit casus pulchros z quotidianos. ¶ Not. ex v.
fi. q. recipies rē tradendā alteri in certū euentū: puta in casum vi-
ctorie, illo euentu subsecuto tenet ei tradere p. actionē p̄scri. v. Et
iste casus fm Bar. est pulcherrimus z utilis ad materiā duelli et
fm eū iste tex. est intelligēdus qm̄ ille q. vult agere p̄scrip. v. erat
p̄ns tpe quo depositū fuit factū sub pacto p̄dicto: al̄s nihil esset
cū eo q̄ctū, z sic nō haberet actionē p̄scri. v. l. cōsensu: cū glo. no. ff.
de act. z obli. z. l. j. in fi. cū glo. ff. de q̄hē. emp. z sequit simplr q. ul.

hic. Dicit etiā glo. no. hic in vbo victori. q. si fiet p. aduersarius
quomin⁹ certē put. uenit: certe perinde habēdū est ac si vict⁹ eēt
z sequit^r simplr Bart. hic, adde gl. in. l. si oleū. in prin. ff. de dolo. b.
alle. in gl. facit qd vult Bar. in. l. si fideiussoz. §. si. in si. ff. q. satis. co.
Ang. in. l. interesse. ff. de acq. pos. ad limitationē huius gl. vide qd
no. decidit Bal. in. l. §. in. j. q. C. de insti. z subst. vbi t3 q. si alicui sit
factū relictū in testō sub pditione si vicerit in collectatiōe z non vi
cit, tñ nō stetit p. eū: certe nō psequet^r relictū: qz talis est natura cō
ditionis vt regrad factū nō conatū: vt no. in. l. i. executiōe. §. si. ff. de

3. Nobli. Subiit Bart. h. q. in uello licitū est facere qcqd pōt vt
 qd vincat hostē suū: z sic vt gduersari succūbat. alleg. no. p. glo. in
 d. lin. executione. s. fi. Adde q. licitū est p. insidias z dolū vincere
 hostes nostros: dūmō fidē nō rūpam⁹: ita dicit gl. not. xxiij. q. ij. c.
 dñs noster. accedat ad illud Vergilianū, Dol⁹ an virt⁹ qd in ho-
 stētegrat. Idē facit qd vult gl. no. in. s. cupiētes. in pn. in s. malis
 crēdit. hoc in p. Et 77. q. iij. c. dñs noster. accedat ad illud Vergilianū.

4 gnatu. de elec. in. vi. ¶ **A**ltimo inquatn glo. hic in v. victori. in-
telligit istu ter. pcedere in vincete in ludo licito: puta curredo vñ
faliēdo z sic vbi excent vires corporis. sec⁹ in ludo illicito: puta
ad aleas vel taxillos z est ter. no. in. l. solēt. s. j. ff. de aleato. alle. in
gl. Adde qd pulchre decidit Bal. i. l. j. in fi. C. si qd in frau. pa. vbi
tenet qd filij pñt reuocare ea q pater pdidit in ludo vsqz ad eorū
legitimā si ludus fuit illicit⁹. sec⁹ in ludo de sua natura licito. cu
nō fuerit fraudis cōsiliū: s; vincēdi ppositū: nec cā est lucratiua.
ar. l. ordinarie. in. d. l. in executioe. s. fi. qd no. Et adde Bal. in ru-
bri. C. de cōdi. ob tur. cau. Imo. in. l. si qd cū. ff. de vsucap. p. vñ

Et supra in .l. si rem nu. l. 2. j. l. rogasti. eo. titu.

Apud te. ¶ Recipiēs pecuniā dandā alte
ri in certū euētum, illo nō secuto

Stenet p actionē p̄scri. q̄b. tradēti restituere. p. d. ¶ Rō est q̄ cessante cā dationis d̄z cessare ip̄sa datio. l. ij. §. fin. ff. de dona. c. cū cessante. de app. q̄ v̄r tacite actū q̄ si sibi nō dede ris m̄shi restituas: z ex hōc oz̄if actio p̄scri. q̄. l. solēt. circa fi. §. eo. ¶ In tex. ibi non enim ambō. r̄h̄det tacite obiectioni: quare isto casu non detur actio depositi sequestraria: eo q̄ illa competit q̄n duo deponūt eandē rē q̄ est in litigio penes tertiū. l. l3. z. l. ei apud quem. §. in sequestrū. ff. depo. sed hic ambō nō deposuimus vt d̄z cit litera: sed ego solus z res non erat litigiosa.

Rogasti. Si res vendēda dat vt precii in mu-
tū cōuertat: si nō vēdat aut precii
nō cōuertat in mutuū actiōe p̄scrip. ver. agit. Item
si rem meā pro te obligauero vt fideiussorēz mihi p̄s-
tes: si nō p̄stas cōperit actio p̄scrip. verb. nisi merces pro tali
obligatione interuenerit: q̄ tunc datur actio ex locato. h. d.

Qui rem empturus eam experiendam recipit quicquid in
 erim ex illa lucratur domino reddere tenetur.

Iud labeonē. [†] Qui rē emptur? eam
experiendā recepit qd
qd interim ex illa lucrat dño p hāc actionē reddere te
net. Itē q recepit rē experiendā que p vim fuit ablata: si
emptio fuit pfecta tenet ad pñi actiōe ex vedito: vñ si nō fuit pfe
cta ad mercedē quentā actiōe pscript. h. Itē is cui res inspiciēda
dat nō tenet de casu ptingēte cū res reportat: s; de dolo z culpa
pactiōe tenet. h. d. Rō pñi dicti est: q; cui? piculū nō est res: nō
s; et esse lucrū ex ea pueniēs: s; añ veditiōne pfectā piculū nō spe
tat ad istū recipiētē. l. si rē. tibi inspiciēdā. s. si cū mihi. s. e. q; res pit
i cui? est. l. pign. C. de pig. ac. ergo ē lucrū nō d; ad eū spectare
z iō oē lucrū ex ea factū tenet dño restituere: istā rōne assigat tex.
n. in. l. si is q. s. j. ff. cōmo. hic alle. in gl. ¶ In scō dicto z sic in h.
tē apud melam. dic q differta casu pcedēti: q; ibi nulla merces

interim prestabat pro illo tpe quo res experienda tenebatur prout
hic. In tertio dicto z sic in ver. fin. adde tex no. in l. cum qui. §. i. z
§. si. ff. cōmo. z in l. argētum. ff. eo. hic alleg. in glo.

Actio in factū est subsidaria aliarum actionum.

Ortoties. [†]Alia. l. cōmode nō pōt breui^r sum
maritū. h. d. Actio in factū est sub
sidiaria aliarū actionū z exceptionū: materiā quā hic
ponit glo. latius examinat hic Elbe. de rosa. post anti
quos Ly. in l. ex placito. C. de re. permu. vide bart. in l. vnica. s. de
cōdi. ex lege. p̄sertim in vl. col. z ibi dixi: vbi etiā melius declarauī
q̄ glo. hic in si. dicat. In quo differat cōdi. ex lege. ab actione in fa
ctum. Item in quo differat actio in factū: ab actione p̄scrip. s.
declarat Bar. post glo. in rub. s. eo. z ibi dixi.

¶ Qua actione teneatur qui opus faciendum suscepit.

S tibi poliēda. † Si opus faciendum
tenet mādari: si pro mercede in pecunia ab initio cōstituta tenet locati: si ex postfacto cōstituēda p̄scri. p. h. d.

¶ Ho. istu tex. in vltimo casu q frequēter pōt de facto cōtingere. nā pone q dico vni artifici q faciat mihi tale qd z de p̄cio erim⁹ postea cōcordes inter nos. nā iste est ḡctus innoiat⁹ p quo cope rit actio p̄scri. s. nō em̄ pōt dici mādātū cū nō sit gratuitū cū fiat sub spe mecedis. l. si tibi rē. z. l. si tibi aree. s. e. nunq̄ pōt dici loca tio cum ibi requiraf q ab initio sit constituta merces certa in pe cunia numerata. l. z hec distinctio. in princ. ff. loca. l. i. s. si quis ser uum. ff. deposi. est ergo nouū negotiū. i. ḡctus innominat⁹: vt hic in litera. Et si postea nō erimus inter nos cōcordes de precio: ista actio i factū subsidiaria datur inquātum vīsum fuerit equū iudi ci, z sic ad preciū taxandum arbitrio iudicis fm Bald. in l. si. in. j. q. C. de contrahen. emp. pau. de cast. hic.

¶ Qui rem alienam inspiciendaz acceperit ⁊ culpa perdidit
tenetur actione in factum.

Clo. Qui rē alienā inspiciendā acceperit et culpa perdidit actio ei factū tenebit. h. d. Visum fuit. s. in l. si rē tibi inspiciendā. in prin. et in l. apud labeonē. p. totā. l. s. eo. de eo qui acceperit rem inspiciendam volēs eā emere: hic autē loquit̃ de eo q̃ accepit rem inspiciendam cā pulchritudinis seu delectationis: aut gratia cognitionis quo casu de culpa tenet p̃ actionē prescrip. ver. In tex. ibi s̃z tiberi. dictio s̃m. ponit̃ pro iurta: vt hic in glo. et l. quidā hiberus. ff. de ser. vi. b. p̃di. et l. inter eos. ff. de acquir. re. do. et l. refectionis. ff. cōia p̃ed. et l. si quando. s. si. ff. si ser. ven. et l. p̃e. s. j. ff. de fluminibus.

An pecunia mutuata cuius est periculum.

Titius. Ista lex est difficilis z est africana cuius
leges vt plurimum sunt difficiles et val
de intricater: z fm Bau. de ca. ista lex est sing. z vt dō
vobis suis, ponit vñū casum singularissimū quē dicit se
nescire alibi. h. d. si dat pecunia alicui cum pacto q ex vsura vel
redditu illi pecunie: pmo exoluat tributū p ipso dāte, reliquū lu
cri sit accipiētis. nō est tctus mutui nec tctus mādati: licet eis vs
deat assimilari: lz reputat tctus innoiatu z p eo competit actio
hcri. h. z p piculū pecunie dicto mō date nō est accipiētis: sz dātis.
h. d. ista lex valde singu. ¶ In tex. ibi: cōputatis semissib⁹ vsuris.
vult dicere tex. in effectu iūctis seq. q titius qui dederat. xxx. sem
pronio negotiāda volebat ex lucro negotiatiōis ante sempromiūz
habere vsuras semisses ad rōnem: puta sex p cētenario si eas vsu
as ex negotiatione: z sic ex lucro sempromi⁹ pcipe potuisset et ex
stz vsuris semissib⁹ q puēture erāt ex lucro negotiatiōis volebat
olui tributū reip. qd pstabat p ipm titium z si qd restaret solutis
tributis restitueret titio. Reliquū qd ponit in narratione facti nō
st necessariū nec importat aliqđ mysteriū nē accidit q semprom
ius lucrat⁹ est supza istas vsuras, nec vsuras semisses expēdit in
tributis: illud ergo residuūz ex vsuris semissibus tenetur semprom
ius ex pactiōe inita titio restituere: sz dubiū est q actiōe conueni
i possit: dubiū facit: qz si dicam⁹ hūc esse tctū mutui, certe i mu
uo vsure nō debent sine stipulatiōe. l. q̄uis. C. de vsu. Si aut dica
mus q sit mandatū inter eos tctū saltē vsqz ad vsuras semisses
ō vltra illud qd lucraret vltra semissem, certe mandatū est cōtra
tus bonafidei. s. actionūz. instit. de acti. certe vsure pñt deberi ex
pacto opposito iuxta tctū bonafidei: z rñdet iuriconsultus q in
casu isto mutui esse nō pōt. Et vñ tex. sentire duas rōnes quare
on sit mutui. Prima rō qz in mutuo cū trāsserat dñum in reci
ientē, z recipiēs teneat i gñe: certe periculū est ipsi⁹ debitoris re
cipiēt⁹ etiā si pecunia piret casu fortuito i. l. incēdiū, cū si. C. si cer.
e. asto. casu periculū ipsius pecunie nō est recipiētis ergo nō pos
est. cēseri mutui. Seca rō. est qz mutui ztrahit re, nec obligatio
ōt q̄hi in plus q̄ sit datū. l. rogasti. s. si tibi. s. si cer. pet. hec autē
uētiō excedit naturā mutui: ergo nō est mutui: posset etiā addi
lia rō vltra tex. qre nō sit mutui: qz mutui nō dat vt negotiē p
dante

dante sed pro recipiente: sed hic fuit actum q̄ principaliter negotiaretur pro dante: ergo non potest dici mutuum. Item etiam non potest dici mandatum: q̄ mandatum debet esse gratuitum: sed iste recipiens non gratis negotium administrabat: sed sub spe perscipiendi emolumenti pecuniarii si quid ultra vsuras semisses superlucratus esset: magis videretur ultra tex. q̄ ista conventio assignaretur societati: nam se penumero coitur societas hoc modo ut quis exponat pecuniam: alius industriam et sic exercitium personarum: et si quid lucri inde eveniat dividatur secundum conventionem ut hic in tex. Tamen ista non potest dici societas ex quo dominium pecunie est in totum translatum in recipientem. tex. est in l. si tibi aree. in fi. princ. §. eo. dum ibi dicitur tex. neque societas: quia nemo contrahendo societatem rei sue dominus esse desinit: propter has tamen dubitationes Africanus iuriscō. optime decidit q̄ est contractus innominatus et competit actio prescripti ver. per regulam. l. i. §. de estim. actio. z. l. naturalis. §. pe. §. eo. et nunc habetis clare enucleatam mentem istius legis. ¶ Not. ergo ex text. ibi: ut ex redditu. iunctis sequentibus: q̄ vsure dicuntur redditus pecunie: et ita exponit glo. hic in verb. ex redditu. simile tex. habes in l. alumne. post prin. ff. de adi. leg. alibi vsure dicuntur fructus pecunie. in l. postulante. §. sed in huiusmodi. ver. plane. ff. ad trebel. z. in l. vsure pecunie. ff. de verb. signi. ¶ Secundo not. in vers. sed ne ipsius tex. multum singula. fm Pau. hic ad limitationem. l. incendium. C. si cer. peta. vbi in mutuo si pecunia mutuata vel aliquid aliud mutuatum periret casu fortuito periculum est debitoris: ratio illius legis est duplex: quia debitor non est obligatus ad illos nummos: sed est obligatus in genere vel in quantitate: et genus vel quantitas perire non potest. Secunda ratio quia debitor efficitur dominus rei mutuatæ: et regula est, quod res perit ei cui est. l. pignus. C. de pigno. actio. illa regula fallit in casu singulo huius. l. quando quis dedisset pecuniam et sic transfuisset dominium ea conventionione q̄ recipiens negotiaretur cum tali pecunia: et prima pars lucri usque ad tantam summam esset mutuantis: reliquum lucri esset recipientis. isto casu si talis pecunia periret casu fortuito sine dolo aut culpa recipientis: recipientis non teneretur imo esset liberatus: casus est hic singulus quem ad hoc solēniter pōderat Pau. hic. Et istud simpliciter sequitur nullo addito. d. Alex. in l. si ex legati causa. ad fi. ff. de verbo. obliga. Et licet tex. et prefati scribentes nullam assignent rationem: puto quod ratio istius text. sit quia iste contractus principaliter fit gratia dantis pecuniam ex quo principaliter vult habere lucrum: si quid residui est spectat recipienti. Considerato ergo quod emolumentum principaliter spectat ad ipsum dantem: certe secundum naturam illius debet esse periculum cuius est principaliter lucrum. l. secundum naturam. ff. de re iudica. Hinc est quod si quis daret pecuniam simpliciter non appposito alio pacto, omne lucrum esset recipientis illo casu etiam dānum esset suum. Et ex hoc ego pondero singul. limitationem ad regulam. d. l. pignus. C. de pig. actio. vbi si res perit casu fortuito, perit periculo eius cuius est. limitatur singul. per hunc tex. quando res esset alicuius sed super ea est negotiandum et lucrum quod principaliter percipitur debet esse alterius q̄ ipsius domini: tunc periculum casus fortuiti non erit domini: sed illius ad quem lucrum principaliter spectat. tex. est hic: facit quod vult Bal. in l. si pascenda. in fi. C. de pac. z. in l. si patruus. in vlti. q. C. de communia vtriusq̄ iur. aliam limitationem ad d. l. pignus. polui in l. non omnis. §. si pusillus. per glo. singul. ibi ponderatam a Lud. roina. §. si cer. pet. ¶ Tercio per vltimo advertendum est pro intellectu huius text. q̄ nonnulli moder. in l. petēs. in euiden. C. de pact. dicunt esse hic tex. q̄ quando iuxta contractum precedentem puta mutui apponitur aliquod pactum continens aliquid quod sit contra naturam contractus. q̄ tale pactum transformat illum contractum precedentem et facit transire in contractum innominatum: ita videtur esse text. hic: presertim pōderatis vltimis verbis litere. Ego semper dixi q̄ istud dictum non est verum: et qd̄ tex. iste non probat, et quod dictum non sit verum soleo ponderare tex. in l. regasti. §. si tibi. §. si cer. peta. vbi pone: mutuo tibi. x. cum pacto quod restituas. x. non valet: et pactum reiicitur: et tamen secundum istos illud pactum transformaret contractum: nec iste tex. aliquid probat: quia hic non fuit celebratus expresse contractus mutui: et postea iuxta contractum mutui appositum istud pactum: imo fuit tota vna conventio et dubitatum fuit: an ista conventio esset mutuum an mandatum an quid esset: et sic hic non fuit celebratus contractus mutui expresse sed innominate fuit facta ista conventio: et fuit tota vna conventio ex qua secundum veritatem resultat contractus innominatus do ut tu facias et des: ideo iste tex. non probat si primo appareret quod expresse precessisset contractus mutui quod non est hic. Et per hoc cessat alia difficultas que movetur per gl. nostrā in verb. non deberi. querit enim glo. quomodo in casu istius. l. ex isto pacto nudo potest periti vsure dato q̄ pactum esset appositum incōtinētū: quia in contractibus stricti iur. vsure non possunt deberi pacto nudo etiā ex pacto incō-

tinenti appposito, in contractibus bo. fidei. secus est vt in glos. sed cum hic iste sit contractus innominatus et tractus innominati sunt stricti iuris excepta estimatoria et permutatione. §. actionum. insit. de acti. l. j. vbi vidistis. §. de estima. act. qñ ergo hic ex isto pacto nudo appposito incōtinenti in ista cōtractum innominatum et consequenter iuxta contractum stricti iuris possunt peti vsus re. gl. responderet qđ quis in hac. l. sit cōtractus innominatus et cōsequenter stricti iuris: tamē qđ assimilati mandator: vt dicit tex. in ver. verū. in proposito, et mandatū sit contractus bonæ fidei assus mat naturā quam habet cōtractus bonæ fidei: vt sic vsure possint ex pacto deberi, trussa est: quia cōtractus innominati: et regulen tur fm naturā cōtractuum nominatoz quibus assimulant qñtum ad hoc vt veniat leuis lata vel leuissima culpa: tñ qñtum ad hoc vt habeant naturā cōtractus bonæ fidei et efficiantur bo. fi. nunqđ nisi i permutatione et estimatoria actione: vt est glo. in. l. naturalis. §. j. et melius in. §. pe. in verb. similis. §. eo. ergo solutio gl. est falsa: vera ergo melius ad cōtrariū est ista: sed hic nō pcedit tractus innominatus: iuxta quē apponatur istud pactum nudum de vsuris si ita esset obstarēt ineuitabiliter contrarium: sed hic tota ista conuentio cū vsuris et alijs tota simul iuncta facit bene vnū cōtractū innominatū. s. do pecuniā vt tu negotieris et sic facias: et etiā des fm qđ habet in text. et sic tota cōuentio simul posita est bene vnus cōtractus innominatus producēs actionem prescri. ver. sicut faciunt alij contractus innominati: et sic in ista. l. actio prescri. ver. que competit ad vsuras vel ad reliquum qđ superest vsurarum non cōpetit tanqđ ex pacto appposito incōtinenti iuxta cōtractum innominatum: qđ non posset: sed oritur tanqđ ex ipso cōtractu innominato cuius pars est de prestandis vsuris, et ista est mera veritas: et per ista sit expedita glo. alie glo. nihil habent: et ex istis sit expedita ista lex.

¶ Si opere presentur pro totidem restituendis agitur prescri-
ptis verbis.

Si operas. Si opere presentur p totidem
operib⁹ recipiendis agit pscript.
verb. h. d. vel sic z plenus. Actio prescrip. ver. potest ex
pacto expresse cōpetere ad aliud oīno diuersum ab eo
qđ datū sit: secus est in cōditione indebiti: que nō cōpetit nisi ad
illud idem qđ indebite solutū est: aut ad tantūdem in eodē gene
re. h. d. Ratio diuersitatis est, qz natura cōditionis indebiti est vt
solū cōpetat ad id in quo recipiēs est effect⁹ loci plenior z non ad
aliud nec in plus. l. si nō sorte. §. liberr⁹. z in l. summa. §. si seruum.
ff. de condi. inde. Bar. in l. qđ indebitū. eo. ti. z ibi late dixi: ideo cō
petit ad idē corpus qđ indebite p errozē solutū est: qñ sp̄cies est
indebite soluta, vel ad tantūdem: z sic ad aliud omnino simile re
cipiens omnimodā functionē: qñ illud qđ est indebite solutū con
sistit in genere vel quātitate: sed qñ opere p errozē indebite solutū
tur: ille cedē nō possunt qz nō extat nec alie similes: qz etiam eius
dem hominis opere nō sunt omnino similes: ideo deuenit ad esti
mationem. d. §. libertus. Non sic est in actione prescri. ver. in qua
per expresse cōuentionē pōt obligatio contrahi ad aliam rem
penitus diuersam ab ea que est data: z ideo possum tibi prestare
f. operas fabriles serui mei hoc pacto vt tu mihi prestes totidez
operas fabriles tui serui: z sic possum cōuenire qđ opere pro ope
ribus presentē, sicut possum dare tibi certam vestem vt mihi aliā
vestem prestes: nec isto casu deueniendum est ad estimationē, p
pter diuersitatem operarum: prout sit in cōdi. inde. imo ad ipsas
operas agit precise per actionē prescri. ver. iuxta cōuentionē factā.
Et ita remanet declarata mens istius tex.

¶ Si rem tibi vendam itado vt eam restituas vel tantunde3
quis contractus erit.

Sibi scyphos. † Si rem tibi vtrēda tradovt eandē restituas est commodatum: si vero vt restituas tantūdem in pondere alternativē: aut eandē: aut tantūde est cōtractus innominatus ⁊ competit actio p̄scrip. verb. hoc dicit. **Q**uod si tūm tex. in si. reputat singu. **U**ud. roma. in singu. suo. xxxix. incipit. ad intellectum. **Baso.**

¶ Finis secunde partis Commentariorum Jasonis Marini su-
per Digesto veteri.

Lugduni apud Melchiorum et Gasparum Trechsel fratres.

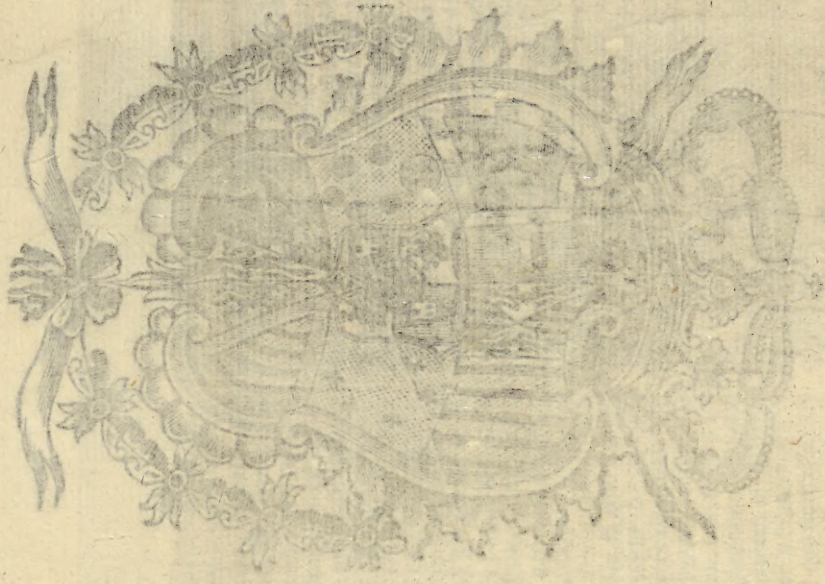
Index quaternionum.

A. B. C. D. E. F. G. H. I. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U.
 X. Y. Z. AA. BB. Quorū BB. quintermo: reus quatermonef.

iiij. Esdre. iiij.

Super omnia autem Veritas.

EN LA MADRID:

ОҢА

1771

Soldado.

Para la contribucion de mi

dos, o mas Pueblos de una Provincia,

Para los derechos que ocurren entre

lo que se debe practicar en el modo de re-

POK TA QUAT SE DECTA

DE T COMEZO.

Y SE MORA

DE 21.

REVI CEFDTA

18706939

141

IASONIS

Maym.

In Dio. Vel.

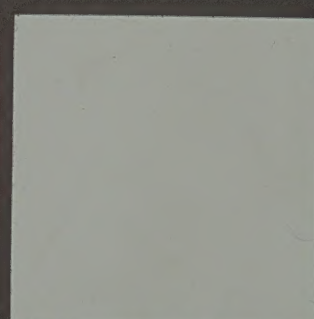
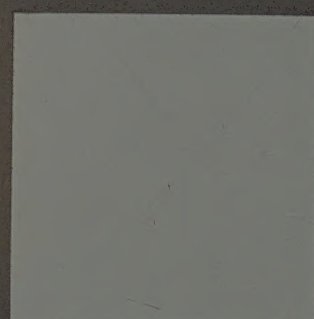
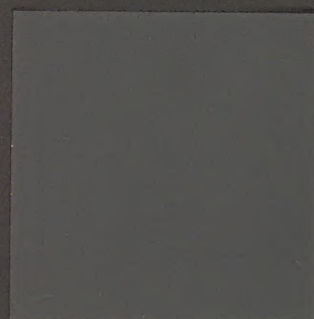
73

24. pars

72

72

colorchecker classic

calibrite